This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07023224 8

(Polybius. Casaubo

RCL

LEXICON POLYBIANUM

AB

IS. ET MERICO CASAUBONIS

OLIM ADUMBRATUM

INDE AB

JO. AUG. ERNESTI

ELABORATUM

NUNC

AB JOANNE SCHWEIGHÆUSERO

PASSIM EMENDATUM

PLURIMISQUE PARTIBUS AUCTUM.

OXONII,
EXCUDEBAT W. BAXTER,
IMPENSIS G. ET W. B. WHITTAKER, LONDINI;
ET J. PARKER, OXONII.
MDCCCXXII.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

ÆQUO LECTORI

JOHANNES SCHWEIGHÆUSER

S.

IN concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ nostræ, instaurandis illustrandisque Polybii Historiis dicatæ, triplicem maxime usum spectavimus studiosorum Scriptoris nostri Lectorum: grammaticum usum, quo de sermonis Polybiani vi ac ratione planius constaret; criticum, quo de selectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorsus corruptis adtulimus, certius ferri judicium posset; mnemonicum, quo juvaretur memoria eorum, qui rei cujusdam aut sententiæ apud Polybium olim a se lectæ meminerint, sed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere possint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon Polybianum vice necessarii cujusdam supplementi complementique nostrarum in hunc Scriptorem Adnotationum; in quibus consulto multa passim vel prorsus præterita sunt a nobis, vel levius perstricta, quæ ex nuda inter se collatione variorum locorum, in Lexico colligendorum, sufficientem per se lucem acceptura putavimus. Quo in consilio ne vana me spe deceptum judicent æqui peritique hoc in genere æstimatores, eo minus equidem vereor, quo magis ipsi mihi, post satis etiam longam cum Polybio contractam notitiam, sæpenumero usu venit, ut, quæ loca vel parum mihi perspicua etiam tum fuerant, quum Græca cum Latina versione prelo pararem, aut quum Adnotationes

perscriberem, eisdem locis, postquam elaborando huic Lexico extremam manum admovi, ad eamque vocem dictionemque perveni in qua sita maxime difficultas erat, subito obortam lucem viderem; aut ut, quæ loca satis bene a me percepta, ac satis commode vel in Latina versione expressa vel in Adnotationibus illustrata mihi visa erant, eadem loca nunc demum longe aliam habere rationem intelligerem. Quare bene multa in hoc Lexico loca inveniet studiosus lector, quibus, quæ superioribus voluminibus, sive in Græco contextu, sive in subjecta versione, sive in ipsis Adnotationibus, minus recte minusve commode posita erant, retractantur, corriguntur, emendantur[a]. Quod si qui forte occasionem inde ceperint, levitatis crimen ac nimiæ festinationis nobis impingendi, quod priora illa immatura præpropere a nobis in publicum fuerint protrusa, videant hi primum, ne nimium morosi sint, ac pæne immodesti dixerim, qui, nisi ea, quæ a me olim peccata mihi visa sunt, ingenue retractassem melioribusque mutassem, fortasse nihil magnopere ipsi fuerant reperturi quod in superioribus illis reprehenderent, aut, si maxime odorati essent erratum aliquod, certam rationem adferendi remedii forsitan non erant habituri. Tum vero illud velim cogitent, si tantam operis molem, quanta erat hæc nostra, nonnisi ea lege liceret suscipere, ut vulgandi in publicum, quæ parata fuerint, initium facere non daretur prius quam cuncta intus fuissent ad finem perducta et omnibus numeris absoluta, consequens fore, ut multorum utilissimorum laborum fructu caritura esset res literaria, qui labores nunquam fuissent absoluti, nisi pars aliqua operis in lucem primum emissa, veluti jacta semel alea, vel invitos traxisset auctores ad id, quod instituissent, constanter fortiterque persequendum, et animum eis viresque ac patientiam addidisset, molestias omnes devorandi, difficultatesque cunctas, quæ cohortatim sæpe aliæ ex aliis in longa reliqua via subnascuntur, feliciter superandi.

De mnemonico usu quod dixi, præstare illum quidem usum

[a] Hæc errata, quoad ejus fieri potuit, in repetita editione correximus.

Historicus potissimum Index debebit: at occurrunt in scriptore multæ res atque sententiæ, quæ in rerum Indice historico, nisi in immane volumen extendere volueris, commodum titulum locumque non inveniunt; præterea, quo minus locum aliquem, olim a nobis lectum, nunc, ubi requirimus, non reperiamus, obstat subinde hoc ipsum, quod propriorum nominum ad quæ pertinet res quam quærimus, non succurrit memoria: quod ubi fit, si modo verbum quod signatius dictionemve paulo luculentiorem ad animum revocaveris, quæ eo loco, quem quæris, continebatur, isto quasi filo, juvante Verborum Indice, rem ipsam invenies. Ita Historici quoque et Rerum Indicis supplementum aliquod complementumque voluimus esse tunc Verborum Indicem; quem *Lexicon Polybianum*, Ernesto præeunte, inscribere placuit. Vale.

Scripsi Argentorati, Calendis Germinalibus, Reipublicæ Gallo-Francorum Anno III. Christi Servatoris MDCCXCV.

LEXICON POLYBIANUM.

Primus numerus librum indicat, alter caput, tertius sectionem vel versum capitis. Fr. hist. *indicat fragmenta historica, et* Fr. gr. *fragmenta grammatica.*

ABAKION, τὸ, abacus, tabula calculatoria. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις παραπλήσιοί εἰσι ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις, 5, 26, 13.

Ἀβασάνιστος, intentatus. μηδὲν ἀβασάνιστον, μηδ' ἀπέραντον ἀπολιπεῖν, 4, 75, 3.

Αβατος. 1) *locus*, quem adire vel ingredi non licet. οἷς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα. 13, 6, 4. τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον sc. ἱερὸν, 16, 12, 7. (*opp.* ἔμβατος.) 2) *fluvius*, qui vado transiri nequit, 1, 75, 5. 2, 32, 10. 4, 70, 7. 5, 22, 2. 16, 7, 7.

Ἀβέβαιος. τὸ ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον τῆς τύχης, 15, 34, 2.

Ἀβεβαιότης. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, *Fr. gr.* 6. *nisi posterius vocab. interpretationis causa adjectum est a grammatico.*

Ἀβλαβής. 1) *passive;* illæsus. τὴν Λιβύην εἰς τέλος ἀβλαβῆ διαμένουσαν, 1, 20, 7. ἀβλαβῆ τὴν πατρίδα ἀπολαβεῖν, 2, 61, 10. *Adde* 7, 8, 7. &c. 2) *active;* ἀβλαβῆ τὴν ἵππον αὐτοῖς ἐσομένην, nihil eis nociturum equitatum; 9, 4, 2. ἀβλαβέστερος, cum minori damno et periculo conjunctus; 1, 35, 7.

Ἀβλεπτεῖν. ἀβλεπτοῦντες, oculos claudentes, conniventes. *Fr. hist.* 45. ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον, decorum non respicientes, honesti rationem non habentes; 30, 6, 4.

Ἀβλεπτήματα, peccata, *Fr. gr.* 1.

Ἀβοήθητος πληγὴ, ἀβοήθητον ἕλκος, κακὸν, *vulnus, ulcus, malum* insanabile, cui adferri nequit remedium; 16, 4, 12. 1, 81, 5. 14, 4, 6.

Ἀβουλία, imprudentia, 1, 31, 1. 1, 37, 6. 11, 2, 7. 30, 9, 21.

Ἀβούλως, inconsiderate, 1, 11, 5.

Ἀγαθός. 1) ἀγαθοὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, amant, solent *judicare*, 21, 5, 6. *nisi ita intelligendum*, non sunt habiles ad judicandum ex eo quod rationi est consentaneum, sed tantum ex eventu. 2) ἐπ' ἀγαθῷ. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, omnibus utilem se præstans, omnium commodis prospiciens; 6, 2, 15. πολλὰ περὶ Ῥωμαίων εἰπὼν ἐπ' ἀγαθῷ, de Romanis in bonam partem verba fecit, multa in eorum laudem dixit; 27, 6, 13. τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἄξιος, 6, 39, 2. τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην ποιεῖσθαί τινος, virtutis laude aliquem prosequi; 16, 40, 7. *Sic* ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη 2, 61, 6. *non solum est* mentio honorifica *obiter facta, sed ubi* ex professo laudem alicujus celebrat *scriptor*, et lectores attentos reddit ad præclare facta.

Ἄγαμαι. ἀγασθῆναι τὴν μεγαλοψυχίαν, 18, 24, 5. ἐν οἷς ἀγασθὲν τὸ πλῆθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν, 40, 8, 11. *Valesius*, ἐν οἷς *vertens cujus rei caussa*, ἐφ' οἷς *in animo habuerat. Verba* ἐν οἷς *ad* προαίρεσιν *referenda;* multitudo admirans, laudans studium ejus quod his rebus ille testatum fecerat.

Ἀγανακτεῖν. ἀγανακτῶν *perperam editum erat* 3, 80, 4. *pro* ἀγωνιῶν.

Ἀγγελία, nuncius, 3, 61, 8. ἀγγελίαν *mendose dabant MSti* 11, 2, 7. *pro* ἀγεννίαν.

Ἄγγελος. οὐχ οἷον παρακλήσεως, ἀλλ' ἀγγέλου μόνον ἐδεήθησαν. 1, 72, 4.

Ἄγω. 1) ducere, agere *prædam vel commeatum, præsertim pecora; sive* advehendo aut adigendo, *ut* ἄγοντες καὶ φέροντες συνεχῶς τὰς ἀγοράς. 1, 18, 5. *sive* abigendo et avehendo, *ut* ἄγειν καὶ φέρειν τὰ τῶν πέλας, 4, 27, 2. ὅσα δυνατὸν ἦν ἄγειν καὶ φέρειν, 5, 13, 1. ὥστε μήτε ἄγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ἀφιλείας, 3, 86, 10.

2) ducere, adducere aliquem, veluti *in summum periculum,* εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον ἄγειν τινα, 2, 67, 2. vinctum ducere, *nude* ἄγειν, 15, 32, 5. in servitutem redigere, ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν, 4, 82, 2.

3) *speciatim,* ducere milites adv. hostem, signa inferre, *et neutraliter,* progredi; *v. c.* κατὰ πρόσωπον ἄγειν τοῖς πολεμίοις, a fronte signa inferre, 11, 14, 6. *et similia sæpius. Eodem pertinet* 29, 9, 8. καλῶς ποιοῦντας τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τρεῖς ἄγειν καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæos absque suo incommodo triginta quin et quadraginta armatorum millia adversus hostem ducere; *nisi ibi cum Reiskio interpretari velis* æstimari posse ad XXX vel XL millia.

4) *Ad mentis operationes aut animi adfectiones varie transfertur verbum.* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἄγειν, ob oculos ponere, 29, 8, 8, *et sæpius alias.* εἰς μνήμην ἄγειν τι τινὶ, 2, 35, 5 *et* 7. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ὑπὲρ τούτου, 1, 15, 13. εἰς ἐπίστασιν ἄγειν τινα περί τινος, aliquem attentum reddere ad aliquid, 2, 56, 6. 9, 22, 7. 10, 40, 4. 28, 3, 6. εἰς μίσος φόβον ἄγειν τινὰ περί τινος, 3, 2, 2. ἀγόμενοι ἐπὶ τὰς ἁρπαγὰς, incitati, cupiditate prædæ adducti, 4, 3, 3.

5) *Paulo rariori usu, pro* ἐκδέχεσθαι, interpretari, accipere; *ut,* εἰς ἐπιλοκάκησιν ἄγειν τι, interpretari aliquid tamquam de industria peccatum et insidioso consilio male gestum, 27, 13, 13.

6) agere, *sicut dicimus* agere vitam, otium, dies festos, *et similia; item* uti, *ut* tali uti instituto. ἡσυχίαν *vel* τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. *cf.* ἡσυχία. τὴν εἰρήνην ἄγειν, 16, 34, 4. 17, 1, 11. ἑορτὴν ἄγειν, 8, 37, 1. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. ἐλινύας ἄγειν, ferias, dies festos agere, 21, 1, 1. οὕτως ἦγε τοὺς χρόνους τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, ita gens Achæorum tempora putabat. 5, 1, 1. ἄγειν ἐκέλευε τὴν ἀγωγὴν, ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem institutum porro tenere jussit quod nunc tenerent, 26, 2, 9. 25, 9, 4. τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἦγον ἐκείνῳ, idem institutum atque ille tenebant, eamdem sectam sequebantur. 27, 13, 13. *Præteritum activ.* ἦχα, 3, 111, 3. 9, 22, 7. *ubi perperam vulgo* εἶχε *legebatur, quæ verba passim inter se a librariis permutata sunt.* cf. ἔχω. *Alibi tamen etiam præteritum* ἀγήοχα. *formavit Polybius; certe compositum verbum* ἐξαγηοχέναι *habemus* 24, 3, 1.

Ἀγηλεδὸν, gregatim, 34, 2, 14.

Ἀγήνια, *vide* Ἀγυιὰ.

Ἀγεννὴς *et* ἀγεννὴς, ignobilis, parum generosus, parum e dignitate, *et de homine,* ignavus. *In scripturam cum duplicata litera* νν *plerumque consentiunt codices, certe in quinque prioribus Polybii libris, quorum exemplaria sunt vetustiora.* οὐκ ἀγεννὴς πρᾶξιν, 5, 111, 3. τὸ ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἱρέσεως, 2, 56, 9. ἀπρεπὴς καὶ ἀγεννὴς, 3, 112, 9. ἦς ἀγεννεστέραν φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εὑπεῖν, 30, 16, 4. εἶημεν ἀγεννέστατοι πάντων, 15, 10, 5. quo loco, æquabilitatis caussa scripturæ, teneri potuerat ἀγεννέστατοι, *quod ediderat Casaub.*

quamvis ibi simplici litera ν utantur codices MSti.

Ἀγεννία, ignobilitas, degener et pusillus animus, ignavia, 30, 9, 1 *et* 19. 30, 6, 8. 39, 2, 10. *Hoc vocabulum Polybio restituimus* 11, 2, 7. *ubi in* ἀγγελία *detortum erat a librariis. Pariter pro* ἀγέννειαν, 5, 83, 13. *ex melioribus libris restituendum* ἀγεννίαν; *quam formam vocis, diserte etiam a Suida commendatam, immerito damnavit H. Stephanus in Indice Thesauri Linguæ Græcæ.*

Ἀγεννῶς καὶ ποικίλως χρώμενοι τοῖς πράγμασι, parum generose et parum constanter, 4, 30, 7. ἀγεννῶς καὶ ῥαθύμως, 3, 90, 6.

Ἀγερωχία, insolentia, arrogantia, superbia. 10, 35, 8.

Ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, 2, 8, 7. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα. 18, 17, 3.

Ἄγημα, 5, 25, 1. 5, 65, 1. 31, 3, 8. *Confer Indic. histor. in* Agema.

Ἀγκιστρώδης ἐπιδορατὶς, hamatum ferrum hastæ. 34, 3, 5.

Ἀγκιστρωτὸν βέλος, 6, 23, 10.

Ἀγκύλη, ἡ, lorum, amentum, 27, 9, 6.

Ἀγνοεῖν. 1) errare, in errore versari, 3, 26, 7. 3, 32, 1. 3, 38, 3. 3, 81, 1. 4, 74, 3. κατ' ἀμφότερα ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσι. 6, 3, 7. 18, 21, 7. ἀγνοεῖν τοῖς ὅλοις πράγμασι, re falli, toto cœlo aberrare, 18, 19, 6. 2) ignorantia labi, per errorem peccare, *et nude,* peccare. Sic οἱ ἠγνοηκότες, errore lapsi, 1, 67, 5. et ἀγνοεῖν, 15, 19, 3. πολεμεῖν τοῖς ἀγνοήσασι, bellum gerere cum eis qui peccarunt, qui deliquerunt, 5, 11, 5. τὰ ἠγνοημένα, errata, peccata, 38, 1, 5.

Ἄγνοια, ἡ, error, imprudentia, stultitia; peccatum, delictum, *præsertim* errore et per imprudentiam commissum; 1, 68, 1. 2, 7, 12. 2, 58, 13. 3, 16, 4. 4, 36, 3 *et* 9. 29, 7, 2. 31, 7, 9. Sic τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐξηδιχόμενος *vel* ἐκδιχόμενος, aliorum leviora delicta, per imprudentiam commissa, iniqua interpretatione graviora faciens, 5, 41, 3. ἀπειρηδίσθαι τὴν ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, erroris culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. *Nonnumquam tamen de* graviori culpa et deliberato crimine *usurpatur idem vocab. veluti* 27, 2, 2. 38, 2, 12. 38, 3, 6. *Sic Apellis* ἄγνοια 5, 1, 8. *nimis leniter vertitur* error; *ac videri poterat* culpa et scelus *dici, nisi ex collato loco* 4, 87, 10. *intelligeretur, dicere Polybium voluisse* stultitiam *hominis, qui sibi persuaserat, se invito Arato Achæos in servitutem redigere posse.*

Ἀγνωμόνως ποιεῖν κατά τινος, ingrate facere adversus aliquem. 25, 2, 2. (*i. q.* ἀχαρίστως, 25, 1, 10.)

Ἀγνώμων. 1) ingratus, beneficii nullum sensum habens. ἐπεὶπερ οὕτως ἀχαρίστους ὑμᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ λίαν ἀγνώμονας εὑρίσκει, 4, 85, 3. 2) stolidus. ἀλλὰ τοῦτό γε ἐστὶ πάντων ἀγνωμονέστατον, omnium stolidissimum, 18, 20, 6. τοῖς ἀγνώμοσι *olim ex uno codice perperam editum erat* 5, 11, 5. *pro* τοῖς ἀγνοήσασι.

Ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς ἐκτὸς θαλάττης, quoniam ignotum, non satis cognitum est mare exterius, 16, 29, 12.

Ἀγορὰ, ἡ, 1) forum. οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάπτοντες, 1, 40, 9.

2) concio. *Apud Achæos* ἡ ἀγορὰ 28, 7, 3. *et* 29, 9, 5. *erat* genus συνόδου *vel* concilii, in quo (præter Archontes, *id est* summos magistratus) conveniebat sola βουλὴ, (*id est* senatores a civitatibus delegati;) *et distinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, *ad quam conveniebant quicumque vellent Achæorum, qui triginta annis essent majores;* 28, 9, 5 *sq. coll. c.* 8, 8. *Itaque* οἱ πολλοὶ, *quorum fit mentio* 29, 9,

5. *et ὁ ὄχλος et τὸ πλῆθος* 28, 7, 4 *et* 14. *rursusque* 29, 8, 9. *non sunt privati cives Achæi, sed τῆς βουλῆς membra; nisi τὸ πλῆθος et τὸν ὄχλον intelligere malimus de corona populi concilium circumstantis, qui voluntatem suam sive adplausu sive murmure significabat. In ἀγορᾷ* 28, 7. *agebatur de honoribus Eumenis restituendis: sed de auxilio ferendo decretum ἐν ἀγορᾷ fieri vetabant leges;* 29, 9, 5.

3) *ἀγοραὶ*, omne genus commeatus; *latius patet quam ἡ σιτηρεχία, vide* 1, 52, 5. *et comprehendit τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτηδεια*, 1, 82, 6. 28, 10, 5. *τὰς τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκπέμπειν δανψιλεῖς*, 1, 68, 5. *ἄγειν καὶ φέρειν τὰς ἀγορὰς*, omne genus commeatuum advehere et adferre, 1, 18, 5. *ἀγορὰς παράγειν*, 3, 75, 6. *τὰς ἀγορὰς κομίζειν τοῖς στρατοπέδοις*, 1, 39, 8. *παρακομίζειν*, 1, 52, 5. 1, 82, 6.

Ἀγοράζειν τὰς ἐκδόσεις παρὰ τῶν τιμητῶν, locationes redimere a censoribus, 6, 17, 4. *οἱ ἠγορακότες, ibid.*

Ἀγορανομία, ædilitas, 10, 4, 1.

Ἀγορανόμος, ædilis, 10, 4, 6. 10, 5, 3. *τὸ τῶν ἀγορανόμων ταμιεῖον*, 3, 26, 1.

Ἄγρα, ἡ, venatio, præda, captura. *ὡς ἂν εἰς ἄγραν ἥκοντες τοιαύτην, εἰς ἣν οὐδεὶς οὐδέποτε πολέμιον ἤξειν ἤλπιζε*, ad eas opes deprædandas &c. 9, 6, 9.

Ἄγριος τύραννος, ferus tyrannus, 4, 77, 4. *αἶξ ἄγριος*, 12, 3, 9. *πρόβατον ἄγριον, ibid. αἶγες ἀγρίαι*, 12, 3, 8. *ζῶα ἄγρια*, 12, 4, 1.

Ἀγριότης, feritas, efferati mores. 4, 20, 2. 4, 21, 11. 9, 24, 4.

Ἄγρωστις, graminis genus, 34, 10, 3 *sq.*

Ἀγύρτης ἄνθρωπος, 12, 9, 5.

Ἀγχίαλος, *ex Homero adfertur*, 34, 4, 2.

Ἀγχιβαθής. *ἀγχιβαθῆ*, profunda loca, 4, 41, 6.—"*Vox Homerica* (*ait Ernesti*) ex Od. E. 413. *quæ tamen non de omni profunditate maris dicitur, sed de ea quæ est statim ad litus, scopulum, &c.*"

Ἀγχίνοια, consilii prudentia, ingenii acumen. 5, 10, 4. 8, 36, 10. 32, 23, 4. *αὐλικὴ ἀγχ.* aulica calliditas. 15, 34, 4.

Ἀγχίνους, callidus, 25, 8, 1. *σκεῦος ἀγχίνουν*, 15, 25, 1.

Ἀγχόνη. *διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλλυσθαι*, suspendio vitam finire, 12, 16, 1.

Ἀγωγεύς, lorum quo trahitur vel adligatur equus. 3, 43, 4. *Fr. hist.* 13.

Ἀγωγή. 1) adductio rei ad judicem vindiciarum caussa, vindiciæ. 12, 16, 4 *sqq.*

2) institutio, disciplina. 10, 24, 2 *sq. ἀγωγὴ παιδικὴ, νεωτερικὴ*, 10, 24, 6 *sq.* Λακωνικὴ, 1, 32, 1. *ἡ ἐκ παίδων ἀγωγὴ*, 6, 2, 13. *δημοτικῆς ἀγωγῆς τετυχὼς*, 25, 8, 1. *Conf. ἀναγωγή.*

3) *ἀγωγὴ τῶν πραγμάτων*, administratio rerum, 3, 8, 5. 3, 86, 7. *τῆς πολιτείας*, 25, 9, 4. *ἀγωγὴ τοῦ βίου*, institutio vitæ, institutum, 4, 74, 1 *et* 4. Ἑλληνικὴ *ἀγωγὴ*, mos, institutum Græcorum, 18, 1, 2. *ubi tamen poterat etiam* disciplina *verti, quoniam de parte quadam agitur disciplinæ militaris. ἄγειν τὴν ἀγωγὴν ἣν καὶ νῦν ἄγουσι*, idem institutum persequi, quod nunc teneant. 26, 2, 9.

4) *nescio utrum pro διαγωγὴ*, oblectatio, *accipiatur, an peculiarem usum habeat hoc vocab. ubi* de conviviis *agitur, ut* 4, 20, 10. *τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν ἡσυσίων ἀκροαμάτων, ὡς δι' αὐτῶν &c. Cui loco parum lucis adfundit ille* 15, 29, 7. *κατὰ τὴν ἰδιωτικὴν ἀγωγὴν ἐπιτίλει τὴν συνουσίαν, ubi quamquam pariter de convivio agitur, tamen ἡ ἰδιωτικὴ ἀγωγὴ nil*

aliud est, nisi consuetus mos, consuetum institutum.

Ἀγὼν, ὁ. 1) *de* prælio, *persæpe; veluti* ναυικὸς ἀγὼν, 10, 31, 2. οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνες, 2, 35, 7. συστάντες ἀγῶνες, 1, 27, 11. χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγώνων, 1, 63, 5. 2) *de* ludis solennibus. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. γυμνικοὶ ἀγῶνες, 7, 10, 2. 5, 101, 6. ὁ τῶν Ἀντιγονείων ἀγὼν, 28, 16, 3. ἀγῶνες ἐπινίκιοι, 30, 13, 1. ἀγῶνες ἐν Μακεδ. συντετιλεσμένοι, 31, 3 *seq. et cap.* 5, 1. 3) *de* contentione oratorum *in foro, vel in senatu.* πλείστων μετειοχηκὼς πολιτικῶν ἀγώνων, qui plurimas caussas egit, qui in plurimis contentionibus forensibus versatus est, 12, 27, 8. πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes legatorum *a diversis populis missorum*, 9, 32, 4. 4) ἐν ἀγῶνι εἶναι, μὴ &c. 4, 56, 4. in periculo esse, ne; *si modo vera scriptura. Perspecte Ernestus:* "Etsi ἀγῶνα (*inquit*) *sic dici scio, tamen constructionis forma propemodum suadet legere* ἀγωνία.

Ἀγωνία. πλήρης ἀγωνίας, anxietatis plenus, 8, 21, 2. ἐκπληκτικὴν καὶ παραστατικὴν ἀγωνίας, terrorem, metum, anxietatem, horrorem incutiens, 3, 43, 8. 18, 8, 1. ἐν ἀγωνίᾳ *legendum videtur* 4, 56, 4. *pro* ἐν ἀγῶνι; *vide* ἀγών. *Mendose* ἀγωνίας *vulgo legebatur* 7, 10, 5. *pro* ἀναγωγίας. *Et pariter corrupte* ἀγωνίας 10, 24, 3. *pro* ἀγωγὰς, *quod restituimus.*

Ἀγωνιάω, valde vereor. *Cum accus.* timere aliquem *vel* aliquid. πόλεις ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις, 1, 20, 6. ἀγωνία τὸ συμβησόμενον, 1, 44, 5. ἀγωνιῶν τὴν ἀθυμίαν τῶν Κελτῶν, 3, 78, 1. ἀγωνιῶν (*peretam olim* ἀγωνιακτῶν) τὸν ἐπιτεθησόμενον τῶν ἵππων, 3, 80, 4. τοὺς Αἰτωλοὺς ἀγωνίαν, 10, 41, 2. ἀγωνιῶντες οὐδένα, timentes neminem, 30, 5, 9. ἀγωνία τὸν ἔκπλουν, timebat profectionem, verebatur proficisci, 16, 24, 2. *Cum præpos.* περί. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ἀγωνίαν ἀρχῆς timebant Ægypti regno, soliciti de eo erant ne invaderetur, 5, 34, 9. περὶ σφῶν αὐτῶν, sibi ipsis timebant, de se erant soliciti, 2, 6, 8. *Sequente conjunct.* μὴ *cum subjunct.* ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῇ (ταῦτα) παρά τισιν, veritus, ne fidem hæc apud nonnullos invenirent, 3, 9, 2. 1, 10, 6. 1, 31, 4. 1, 66, 8. 18, 22, 4.

Ἀγωνίζεσθαι. 1) pugnare, dimicare. οἱ ἀγωνιζόμενοι, 1, 45, 9. 15, 9, 4. κελεύσας ἀγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, 3, 104, 6. Ἀντίοχος ἠγωνίζετο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας προτερήματι, 5, 85, 7. *haud satis emendatus locus; certe mihi non liquet.* 2) spectaculum edere. οὐδέπω ἡ τύχη τοιοῦδ' ἠγωνίσατο ἀγώνισμα, οἷον τὸ καθ' ἡμᾶς. 1, 4, 5. *Vide mox* ἀγώνισμα, *et dein* ἐναγωνίζεσθαι.

Ἀγώνισμα. certamen, dimicatio, 3, 4, 4. 3, 81, 2. *Sigillatim de* certamine athletico *usurpatur, ut* 1, 58, 1. ὥσπερ ἀγαθὸς βεβαιωτὴς ἡ τύχη αὐτοὺς ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα (in periculosius certamen) συνήλασεν. *Pariter ad* athleticum certamen *potissimum pertinet illud,* καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων, 3, 81, 21. *Quare quum* athleticum certamen, *tamquam* ludus, *institui consueverit* spectaculi caussa, ad oblectationem spectatorum; *ipsum quoque vocab.* ἀγώνισμα *pro* ludo et spectaculo *usurpatur, ut in illo* 3, 31, 12. si caussarum explicationem tollas ex Historia, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δ' οὐ γίγνεται, quod superest illius, ludicrum est spectaculum, quod oblectari quidem in præsens potest, non autem opus ad erudiendum lectorem comparatum; *quem locum ex*

Thucyd. I. 22. *imitatus est Polybius, ut jam monuit Ernestus, qui et conferri jussit Casaubonum ad Suetonii Cajum cap. 53. Eodem pertinet* 1, 4, 5. οὐδέπω ἡ τύχη τοιόνδε ἠγωνίσατο ἀγώνισμα &c. numquam fortuna tale spectaculum ediderat, quale nostra ætate.

Ἀγωνιστὴς, certator, propugnator. ἀγωνιστὴς καὶ τιλεσιουργὸς τῆς πράξεως (τῆς Πελοποννησίων ὁμονοίας) Φιλοποίμην, 2, 40, 2. *Distinguuntur ibi tria genera virorum, qui in ea re elaborarunt: primum* ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, *tum* ἀγωνιστὴς καὶ τιλεσιουργὸς, *denique* βεβαιωτής.

Ἀγωνοθετεῖν τινας καὶ συμβάλλειν, aliquos veluti spectaculi caussa committere inter se, ut bella invicem gerant, 9, 34, 3.—"*Unde simpliciter pro* incitare ad pugnandum *dicitur. Jos. Ant.* XVII. 3, 1. ἀγωνοθετεῖν στάσιν, seditionem ciere. *Item* ἀγωνοθετεῖν τινα *simpliciter est* alicui bellum contrahere, et eum quasi præmium ponere, quod bello petendum sit." *Ern. Conf.* διαγωνοθετεῖν.

Ἀδαὴς, ignavus, indoctus, inscius. 5, 33, 4. 12, 25, 9.

Ἀδειγάνις, magistratus *s.* judices apud Seleucienses. 5, 54, 10.

Ἀδελφιδοῦς, fratris filius, 5, 79, 12. 5, 87, 1. sororis filius. 12, 13, 4. 17, 10, 8.

Ἀδελφικὴ συγγένια. 22, 7, 11.

Ἀδελφὸς, τἀδελφοῦ 3, 76, 1. τἀδελφῷ 3, 97, 4. μετ' ἀδελφοῦ καὶ τῶν φίλων, 3, 85, 6. *forsan* μετὰ τἀδελφοῦ *scribendum.* ἀδελφὸς ἐκ μητρὸς, 22, 12, 11.

Ἄδενδρος. τὰ ἄκρα τῶν Ἄλπεων ἄδενδρα. 3, 55, 9.

Ἄδέσποτον σκάφος, 6, 44, 3. *non est* gubernatore carens, *ut interpretatus est Ern. nam gubernatoris mox ibid. vs.* 4. *diserta fit mentio; sed* domino carens, *ut vertit Casaub. id est,* cujus *vel* nauclerus non adest, *vel* cui non adest præfectus dans imperia. *De navi absque gubernatore vide* 3, 81, 11. *et* 10, 33, 5.

Ἀδεῶς ἐβασίλευε, sine metu, tuto, secure, absque periculo regnabat. 1, 16, 10. ἀδεῶς πορεύειν, impune, nemine resistente, 1, 12, 4. 1, 30, 3. 2, 25, 1. 3, 92, 2. 5, 96, 1. &c. ἀδεῶς ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις, fidenter obivit civitates, 2, 52, 1. ἀδεῶς διῆγον, licenter agebant, 1, 66, 10.

Ἄδηλος, obscurus, dubius, anceps. ἄδηλον εἶχον τὴν γνώμην, non nudabant suam sententiam, 4, 22, 5. τὰ τῆς τύχης ἄδηλα, incerti fortunæ casus, 35, 2, 14. ἄδηλος ἐπίβασις, incertus gressus, quum non videmus ubi pedem ponimus, *ob nivem,* 3, 54, 5. ἄδηλον βέλος, occultum telum, *ex insidiis missum,* 13, 3, 4. ἄδηλοι τόποι, occulta loca, 3, 19, 2. 5, 13, 3. ἄδηλοι ἦσαν αὐτοῖς, latebant illos, conspici ab eis non poterant, (*oppos.* σύνοπτοι) 7, 17, 14. ἄδηλος φόβος, anceps metus, 30, 4, 17. ἄδηλοι φόβοι, incerti terrores, 6, 56, 11. ἄδηλοι ἐλπίδες, 8, 3, 2.

Ἀδηλότης, ἡ, τῶν προσδοκωμένων, exspectationis incertitudo, 36, 4, 2. διδιότες περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδηλότητα καὶ τὸ τάχος τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων, propter improvisas sæpe et subitas hostium incursiones, 5, 2, 3.

Ἀδήλως, clam, 2, 47, 9. (*opp.* προδήλως.)

Ἀδήριτος, non controversus, nulli contentioni obnoxius. ἀδήριτον κατέχειν *vel* ἔχειν τὴν ἡγεμονίαν, 1, 2, 3. 1, 20, 12. τὴν εἰρήνην εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀδήριτον κτᾶσθαι, 4, 74, 3. εἰς ὑπεροχὴν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον ἀφικνεῖσθαι, 6, 57, 5. ὑπολαβόντες ἀδήριτον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὴν Ἰβηρίαν, 10, 36, 3.

Ἀδηρίτως, sine controversia, sine ullo discrimine. 3, 93, 1.

Ἀδιάκριτος φωνὴ, confusæ voces, promiscuus clamor, 15, 12, 9.

de mercenariis Pœnorum, quorum varius erat sermo.

Ἀδιαλείπτως νικῶντες, sine intermissione, continenter, 9, 3, 8.

Ἀδιαλύτως πολεμεῖν τινι, 18, 20, 4. *quod est alias* ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum gerere.

Ἀδιανόητος. λέξεις ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαὶ, voces quæ non intelliguntur, verba quibus notio nulla subjecta est, 3, 36, 3. tibicines φυσῶντες ἀδιανόητα, confusos et discrepantes sonos edentes, 30, 13, 8.

Ἀδιάπαυστος καὶ συνεχὴς, non intermissus, 4, 39, 10. *cf.* ἄπαυστος.

Ἀδιαπαύστως, sine intermissione, 1, 57, 1. 22, 11, 7.

Ἀδιάπτωτος· ὁ τρόπος εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ratio *capiendæ mensuræ scalarum* facilis ac certa, nulli errori obnoxia, 5, 98, 10. κομιδῆς ὑπαρχούσης ἀδιαπτώτου, quum (*ea, quæ contulissent,*) haud dubie, citra controversiam, essent recepturi, 4, 60, 10. ἀδιάπτωτα γίγνεται τὰ κατὰ τὰς φυλακὰς, sine errore, inoffenso tenore observantur excubiæ, 6, 37, 6.

Ἀδιαπτώτως παραγίγνεσθαι, διασαφεῖν, *&c.* sine ullo errore, certissime, indubitanter, exactissime. 6, 26, 4. 6, 41, 11. 10, 47, 3. 12, 4, 2.

Ἀδιάσπαστος, indivulsus. τὸ τῆς τάξεως σύστημα ἀδιάσπαστον ἔμεινε. 1, 34, 5.

Ἀδιαφορεῖν, juxta habere. τῶν ναυκλήρων ἀδιαφορούντων, *scil.* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, cum naucleri id non curarent, perinde haberent, 31, 22, 10.

Ἀδιαφόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, *i. q.* ἀδιαφορεῖν. εἰ ἀδιαφόρως ἔχουσιν ὑπὲρ τοῦ πειθαρχεῖν αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας, quod si eis perinde esset, quod si non curarent, &c. 26, 2, 9. *Perperam* διαφόρως *dant MSti, quod in* διακόρως *temere mutarunt editores.*

Ἀδικεῖσθαι εἰς ἀργυρίου λόγον, 11, 28, 8. *vid.* λόγος.

Ἀδίκημα. ἀδικήματα γίγνεται κατὰ τὴν πόλιν, facinora, maleficia patrantur per urbem, 1, 66, 6 *et* 8. τὸ κατὰ Ζακανθαίους ἀδίκημα, injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *quemadmodum et* 3, 20, 6. *ex cod. Bav. olim editum erat.* ἀδίκημα περὶ τὰς ἀποφάσεις, error, falsum judicium, 9, 21, 7.

Ἀδικία. διὰ τὴν τῶν πέλας ἀδικίαν, 15, 21, 3. ob suam in alios iniquitatem *vertit Casaubonus; imo,* aliorum injuria, ex aliorum iniquitate.

Ἀδικοδοξία, iniquum, pravum consilium, 23, 16, 7. *Fr. gr.* 5.

Ἀδόκιμός ἐστιν ἡ χρεία, rejiciendus, experientia reprobatus est usus *hujus generis armorum,* 6, 25, 8. ἀδόκιμός ἐστι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, nulla apud Lacedæmonios pecuniæ auctoritas est, 6, 25, 8. ἀδόκιμος σύνταξις, historia improbanda, fidem nullam merens, 16, 14, 19.

Ἀδόλως κοινωνεῖν τινι παντὸς ἔργου. 1, 78, 7.

Ἀδοξεῖν, male audire, 1, 52, 2. 16, 39, 2. *utrobique jungitur cum* διαβάλλεσθαι.

Ἀδοξία, mala fama, infamia. ἀδοξία παρὰ τοῖς ὄχλοις καὶ διαβολὴ, 26, 2, 5. *conf.* ἀδοξεῖν. πόλεμος ἀδοξίας καὶ βλασφημίας πλήρης, bellum infamiæ plenum, turpissimum, 11, 5, 8. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *pro olim vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, *ex Reiskii conjectura edidi* 6, 57, 6. *quam et Ernestus comprobavit his verbis:* "ἀδοξία, conditio privata, *cum aliquis expers est magistratuum, adeoque gloria populari caret, quam Cicero dicit de Offic. lib. II. tradens ejus comparandæ rationem. In vitiis liberæ reipublicæ Polybius ponit* φιλαρχίαν καὶ τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος. *In* εἶδος *esse vitium, planum est. Cl. Reiskius conjicit* ὄνειδος, *eleganter. Possis*

et conjicere μῆκος ἀδοξίας. Hanc significationem bene illustrat idem V. Cl."—Videndum tamen, an vera sit scriptura codicis Paris. E. τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, ea notione, quam in Adnot. ad h. l. exposuimus.

Ἀδοξοποίητος. *ἀδοξοποίητα ζῶα*, animalia quæ non reguntur opinionibus, 6, 5, 8. *cf. δοξοποιία.*

Ἀδυναμία, imbecillitas, impotentia, virium defectus, 5, 62, 78. 31, 12, 3 *et* 7. inopia, 22, 17, 10. *ἀδυναμίαν ἐπεργάσασθαι ἄλλοις*, aliorum vires frangere, 9, 10, 11. *ἀδυναμία ἐν τοῖς ἱππικοῖς*, imperitia rei equestris. 10, 25, 8. *διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν*, quod esset ipse parum idoneus ad gubernandum regnum, 15, 34, 5.

Ἀδυνατῶν *seq. infinit. i. q. οὐ δύνασθαι*, non posse, 3, 70, 10. 5, 48, 3. 5, 60, 2. 8, 36, 7. *Absolute positum verbum, de instrumento, v. c. telo, gladio, hasta;* nihil amplius valere, nulli usui esse, nullum amplius usum posse præstare: *ὅτι τι τούτων ἀχρεωθὲν ἀδυνατήσει*, 16, 33, 3. *De homine;* nihil amplius posse, exhaustum esse viribus: *τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούντων*, 16, 33, 4.

Ἀδύνατος. 1) *active. τὸ περιλειπόμενον τῆς δυνάμεως ἀδύνατον*, viribus exhaustum, nihil agere valens, nullius usus, 3, 64, 8. *ἀδύνατος διὰ τὴν μέθην*, nihil valens, inhabilis ad agendum, 8, 32, 6. *Νομαδία ἀδύνατος πρὸς ἡμέρους καρπούς*, non idonea frugibus sativis ferendis, 37, 3, 8. *ἡ τῆς φάλαγγος χρεία ἀδύνατος κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν*, 18, 9, 4. 2) *passive. τὸ γὰρ ἀδύνατον αὐτόθεν ἴσχει τὴν πίστιν*, 12, 21, 9. *aut ἀπιστίαν legendum, aut ἀβεπῆ vel ἀφαιρῆ pro ἴσχει*, quod fieri non potest, eo ipso non est credibile, fidem non meretur, *ἀδυνατώτερον τοῦ πρόσθεν*, magis impossibile, quam id quod prius dixi. 1, 67, 9. *Metonym. ἀδυνάτου τινὸς συμβάντος*, si quid incidit cur fieri non possit, *sive* quod rem impossibilem faciat, justum impedimentum, 6, 17, 5. *Sic τὰ ἀδύνατα* 6, 26, 4. *sunt* impedimenta insuperabilia, *quæ legitimam excusationem faciunt militi, qui, sacramento adactus, ad diem non adest.*

Ἀδυνάτως *ἴσχον διαπλεῖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν*, non poterant, 1, 51, 9. *ταῖς χορηγίαις πρὸς πᾶν ἀδυνάτως ἴσχον*, ad faciendos sumtus facultatibus omnibus erant nudati. 5, 93, 3.

Αἰ *et* αἰαί. *In scripturam* αἰαὶ 1, 20, 7. 1, 83, 10. 5, 75, 4. *consentiunt veteres libri MSti; sic et passim alias unus et alter, v. c. Flor.* 1, 82, 7. *Ceterum plerumque omnes* αἰαὶ *præferunt, quod utique perinde est. Usurpari hæc particula amat de eo quod fit* quavis occasione, subinde, idemtidem, quovis loco, ubi res fert vel poscit; *ut* 1, 15, 13. 1, 23, 6. 1, 26, 12. 1, 50, 4. 1, 83, 10. 20, 4, 2. *&c. Sic συνεχῶς αἰεί*, 3, 70, 11. *αἰεὶ (vel ἀεὶ) καὶ μᾶλλον*, indies magis, magis magisque, 1, 20, 7. 1, 42, 10. 3, 11, 3. 3, 70, 11.

Ἀείμνηστος, in omne ævum memorabilis. *ἀείμνηστος καὶ καλὴ προαίρεσις*, 9, 9, 10. *ἀείμνηστος καὶ λαμπρὰ ἐλευθερία*, 11, 12, 3.

Ἀζήμιος. *ἀζήμιον ποιεῖν τινα τῶν ἀσεβημάτων*, 2, 60, 5.

Ἀηδία. *πολλὰς ἀηδίας παρέχειν*, molestias creare. 5, 50, 8.

Ἀὴρ ἐκ τῶν νεφῶν πιὼν ἐπὶ τὴν γῆν, aër caliginosus, caligo, 18, 3, 7. *δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαρχούσης*, quum densa aëris caligo prospectum eriperet, 3, 84, 2. *Eadem notione τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γενόμενον σύμπτωμα*, 3, 108, 9.

Ἀήττητος, invictus, 1, 35, 5. 1, 58, 5. 15, 11, 7 *et* 11 *sq.* 15, 16, 5.

ἀάτητος διαστὰς, inexorabilis, 5, 41, 3. *ubi alii codd.* ἀπαραίτητος *habent, quod nos secuti sumus.*

Ἀθανατίζεται ἡ τῶν καλόν τι διαπραξαμένων εὖκλεια, immortalis fit gloria, 6, 54, 2.

Ἀθέμιτος ὀργὴ, *Plutarch. ex Polyb.* 29, 6, 17.

Ἀθεραπευσία τοῦ σώματος, corporum illuvies, *et omnino* cum corpus curare non licet, 3, 60, 3.

Ἀθεσία, perfidia, 15, 1, 14. ἡ τῶν πιστευθέντων, perfidia eorum quibus fidem habuimus. 8, 23, 10. ἡ Γαλατικὴ, 2, 32, 8. 3, 70, 4. 3, 78, 2. τῶν βαρβάρων, 3, 49, 2. ἡ περὶ τοὺς Μεσσηνίους ἀθεσία καὶ παρασπόνδησις, 9, 30, 2. ἡ πρός τι τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀθεσία, 14, 1, 5. αἱ εἰς αὐτοὺς (*i. e.* ἀλλήλους) ἀθεσίαι, 4, 29, 4. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, *Fr. gr.* 6. *ubi posterius vocab. interpretationis caussa a grammatico adjectum videtur, neque vero id satis apte; certe gravius quid Polybius* τὴν ἀθεσίαν *dicere consuevit, quam* ἀβεβαιότητα, *id est,* levitatem et inconstantiam.

Ἀθετῶν τὴν πίστιν, (*oppos.* τίθεσθαι) fidem deserere, frangere, 8, 2, 5. 11, 29, 3. *Sic* τὰς πίστεις, 23, 16, 6. 24, 6, 7. τὰς ὁμολογίας, 3, 29, 2. 15, 17, 3. τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, 15, 1, 9. 11, 29, 3. τυχόντες ὧν ἠξίουν, ἀθετήσαντα ταῦτα, παρεσπονδήσαντες ἡμᾶς, 15, 8, 9. τὴν πρὸς τὸ ἔθνος χάριν καὶ φιλίαν ἀθετῶν, gratiam et fidem abjicere, 2, 58, 5. ἀθετῶν τὴν ἐπαγγελίαν, revocare promissum, 30, 3, 7. τὸν μερισμὸν, irritam, infectam reddere partitionem, 31, 18, 1. τὰς τιμὰς, tollere honores, 27, 15, 2. ἀθετηθέντας, sublatos, revocatos esse, *ibid.* ἀθετῶν (*intellige* τὴν πίστιν) τοῖς ὑπ' ἄλλου εἰρημένοις, fidem abrogare, improbare, repudiare, rejicere, 12, 14, 6. τὸ ὑπερῆφθαι ἀθετούμενον, quod modum excedit, prorsus improbandum, repudiandum, 16, 12, 11. *oppos.* δεδόσθω συγγνώμη, *ibid.*

Ἀθετητέον, 3, 29, 2. *vide* ἀθετῶν.

Ἀθετος. οὐκ ἄθετον, non improbandum, non rejiciendum. 17, 9, 10.

Ἄθλημα, dimicatio, certamen, 1, 58, 1.

Ἄθλησις. δέξα ἐκ τῆς ἀθλήσεως, 5, 64, 6. 7, 10, 2.

Ἀθλητὴς ἀδικίας καὶ βδελυρίας, *ex Theopompo citat Polyb.* 8, 11, 8. ἀθληταὶ ἀληθινοὶ, τέλειοι, τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4. ἀθλητὰς ἀποστέλλειν πρὸς τὸ παρακίνδυνον τοὺς νεύοντας, 1, 59, 12. strenuos probatosque bellatores.

Ἄθλον. τὰ ἆθλα τῆς ἀρετῆς. 6, 56, 5. τῆς παρανομίας, 15, 8, 11. ἆθλα ἐκτίθεσθαι τοῖς ἀγωνιζομένοις, 15, 9, 4.

Ἀθόρυβος εἴσοδος, ingressus absque tumultu, 8, 31, 1.

Ἄθραυστος, illæsus, 2, 22, 5.

Ἀθροίζων. ἀθροίσαντες τοὺς νέους νυκτὸς, 5, 29, 9. ἠθροίζετο (ἀεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, magis magisque cumulabatur eis summa mali, 4, 32, 2. τὰς δυνάμεις ἠθροῖσθαι πᾶσας, *active,* contraxisse, contractas habere copias, 5, 62, 4. *nam ex communi refertur ad* τὸν Πτολεμαῖον, *et est inter duo verba activa; nisi intelligamus,* τὰς ἠθροισμένας δυνάμεις ἀνασκοπεῖν τὰς διέργας *&c. quod tamen non videtur. Sic* ἠθροίζοντο τοὺς αἰχμαλώτους, 18, 10, 5. *nisi ibi cum cod. Aug.* ἤθροιζον *scribendum, quod dant omnes ibid. vs.* 3. *cf.* συναθροίζων.

Ἀθροισμοὶ ἐν τοῖς ὅπλοις, 4, 22, 10.

Ἀθρόον, *adv.* simul, prorsus, omnino; πάντας ἄθρόον ἀγορᾶς διακλυσθέντας, *Fr. gr.* 28.

Ἀθρόος et ἄθροος.—"ἄθροους, 1, 49, 6. *vertunt* confertus: *nihil impedit, quominus intelligamus silentio; quo sensu et ipso h. v. dicitur Hesychio." Ern. At constanter vocabulum istud Polybius usurpat pro* confertim incedens, conferto

agmine, junctis viribus, confertis ordinibus; *quæ notio et percommode loco citato convenit. Nempe primum* conferta classe *navigaverat consul; sed ubi versus Drepana venit, paululum diremta fuit, ut nonnisi singulæ naves alia post aliam portum intrarent, adeoque potestas daretur hosti ab opposita portus parte cum sua classe exeundi.* τηροῦντες τὰς τάξεις ἀθρόοι ἀπιχώρησαν, 3, 74, 6. ἀθρόους καὶ συνεστραμμένους τηρῶν, 3, 92, 2. *ubi opponitur* χωρίζεσθαι. ἀθρόοι συμμείναντες, 4, 58, 1. *ubi opp.* διῤῥῖφθαι. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνησπικότες, 4, 64, 6. ἄθροους διαμάχεσθαι, junctis copiis pugnare, 10, 6, 5. *opp.* κατὰ μέρος κινδυνεύειν. *Adde* 10, 31, 4. 11, 17, 4. 11, 33, 1. ὁ ῥοῦς εἰς τὴν συνεχῆ θάλατταν ἄθροους ἐφέρετο καὶ πολὺς, confertim et magna copia, 10, 14, 8.

Ἀθυμεῖν, animum despondere, 3, 54, 7. mœrere, 5, 14, 12.

Ἀθύμως διέκειτο, 4, 31, 8.

Ἀθυροglωσσία, linguæ temeritas, effrenis dicacitas *scriptoris*, 8, 12, 1.

Ἀθῷος, innocens, 2, 56, 15. ἀθῷον ἀφιέναι, illæsum, sine noxa dimittere, 2, 58, 8. ἀθῷος ἀπέβαινε, impunis vitam finivit. 2, 60, 1. *i. q.* ἀζήμιος *vs.* 5.

Αἴγειρος, ἡ, populus arbor. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Αἰδεῖσθαι. τὸν Κότυν αἰδούμενοι διὰ τῆς τοιαύτης χάριτος, Cotyi honorem habituri, Cotyn sibi conciliaturi, 30, 12, 4. *An* ἐνδούμενοι?

Αἴδιος πόλεμος, 4, 45, 1. *et vs.* 5. *ubi vulgo* Ἴδιος. αἰδίως εἰρήνη, 13, 9, 3.

Αἴθριος καὶ λαμπρὰ ἡμέρα, serena dies, 4, 78, 6.

Αἴθυγμα, fomes, scintilla. αἰθύγματα, τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἐμμένει, 4, 74, 8. βραχέος αἰθύγματος ὑπαταλυπομένου τῆς προγονικῆς δόξης, 20, 5, 4. ὑπαταλείπουσιν ἰσχυρὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας αἰθύγματα. 4, 35, 7.

Αἰκάλλειν τινὰ, blandiri alicui. 16, 24, 5. 5, 36, 1. *ubi Polybio verbum hoc restituimus.*

Αἰκία, cruciatus qui supplicium præcedit, 1, 80, 8. πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείξαντο αὐτῷ, omni cruciatus genere eum adfecerunt, 1, 88, 6. πᾶν γένος αἰκίας καὶ βίας προσφέρειν, 17, 17, 4. supplicium cum cruciatibus, 1, 85, 2. 5, 54, 3. πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείκνυτο, omni sævitate grassatus est, 16, 1, 2. *ubi ad templorum potissimum vastationem* et mutilationem statuarum *respicitur, ut sequentia ostendunt; conf.* αἰκίζεσθαι.

Αἰκίζεσθαι, *verbo medio*, cruciare. αἰκισάμενοι αὐτοὺς ἀπέκτειναν, cruciatos occiderunt, 1, 80, 4. *scil. amputatis manibus, auribus, naso, cf. vs.* 13 *sq.* αἰκισάμενοι αὐτοὺς πᾶσαν αἰκίαν ἀπέκτειναν, omni cruciatu adfectos occiderunt, 26, 2, 13. *Et de rebus inanimatis,* αἰκίσασθαι τὰ ἀναθήματα τῶν ἱερῶν, in templorum donaria sævire, *sc. mutilando, comburendo, aut quovis modo corrumpendo,* 5, 11, 7. *conf.* αἰκία. *Passive,* αἰκισθέντες, cruciati, cum cruciatu necati, 11, 30, 3. *scil. virgis cæsi et percussi, cf. vs.* 2. Sic αἰκισθεὶς διεφθάρη, 1, 69, 5. *de servo fugitivo, qui more Romano virgis cæditur priusquam securi percutiatur.*

Αἷμα. πεσεῖν αἵματα καὶ φόνους, 15, 33, 1. *ubi perperam* ἅμα *pro* αἷμα *habent MSti.* τόκος πλήρης αἵματος, φόνου, τειχῶν, 15, 14, 1. αἵματος ἐγγεύσασθαι, sanguinem degustare, 7, 13, 7.

Αἱμασιὰ, ἡ, sepes ex vepribus, 18, 3, 1.

Αἱμόφυρτος, cruore respersus, 15, 14, 2.

Αἰνίττεσθαι, innuere, significare. αἰνιττόμενος τὰ κέρατα τὸν Ἰθωμάτην καὶ τὸν Ἀκροκόρινθον, 7, 11, 3. τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι &c. 10, 19, 5. αἰνιξάμενος τὴν ἀλήθειαν, fabularum involucris

veritatem significans. 34, 11, 20.

Αἶξ ἄγριος, 12, 3, 9. αἶγες ἀγρίαι, 12, 3, 8.

Αἰπόλος, caprarius, 5, 76, 3.

Αἱρεῖν, capere. κατὰ κράτος αἱρεῖν πόλιν, *cum sæpe alias, tum* 14, 9, 4. *ubi* ἦρεν *restitui, pro vulgato* ἦρε *vel* ἦρε. ὁ λόγος αἱρεῖ, ratio colligit, evincit, rationi consentaneum est, ipsa ratio docet, 6, 5, 5. *usitata philosophis formula.* αἱρεῖσθαι, eligere. τὰ Πιερῶν εἵλοντο, 4, 31, 5. 4, 53, 7, *&c.* οὓς ἂν ἐπὶ στρατηγίαν (*mendose vulgo* στρατοπεδίαν) αἱρήσωνται, 38, 5, 7. τούτοις εἵλοντο συμμαχεῖν, horum societatem elegerunt. 2, 23, 2. *i. q.* προείλοντο.

Ἆραι, tollere. συνθήματος ἀρθέντος, sublato signo, *e navi imperatoria,* 1, 27, 10. *conf.* σύνθημα. τὸν πόλεμον ἆραι, tollere, deponere, abolere bellum, finem bello facere, 11, 5, 6. *Sic* τὰ τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας ἤρθη κατὰ τὸ παρὸν, 2, 44, 1. *Eodem modo* ἀναιρεῖν τὸν πολ. 9, 11, 2. *Corrupte* ἀρθεὶς *præferebant veteres libri* 1, 86, 1. *pro* αὖθις.

Αἵρεσις. 1) electio; optio data *inter duo proposita.* κυρίαν ἐποίησαν τὴν τῶν στρατοπέδων αἵρεσιν, 3, 14, 4. 2, 3, 2. δυσχερῶς ἤκουον τὴν αἵρεσιν τῶν προτεινομένων, 3, 20, 9. αἵρεσιν αὐτῷ προὔτιθεν τοιαύτην, 3, 103, 7. 24, 12, 9.

2) studium literis impensum. αἵρεσις ἑλληνικὴ, literarum Græcarum studium, 40, 6, 3. προτρέπεσθαι πάντας πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, hortari omnes ad studium, ad studiosam lectionem commentariorum hujusmodi, 1, 1, 1.

3) institutum quodvis, ratio quam quis tenet, consilium quod quis sequitur: τὸ μεγαλόψυχον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως, generositas instituti Romanorum, 1, 20, 11. ἡ Ῥωμαϊκὴ αἵρεσις, institutum Romanor. 32, 9, 11. ἀπεδέξατο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt instituta Achæorum, 2, 39, 5. τὸ ἀγεννὲς τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ, 2, 56, 9. μένειν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεως, 5, 1, 9. 18, 31, 6. οὐδέποτε ταύτην ἴσχυκέναι τὴν αἵρεσιν ὅτι δεῖ *&c.* 18, 20, 4. αἵρεσις καὶ δύναμις, consilium et robur, 2, 35, 8. ἡ αἵρεσις Τιμαίου, Timæi ingenium atque studium, 12, 24, 1.

4) voluntas, studium, favor, et propensus animus in aliquem: ἡ αἵρεσις *Philini et Fabii, historicorum, est* studium partium quas uterque secutus est, *alter Pœnis favens, alter Romanis,* 1, 14, 2 *sq.* ἔπταισαν τῇ κατὰ δὲ τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς αἵρεσιν, 2, 61, 9. ἡ Καρχηδονίων πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσις καὶ μεγαλοψία, studium, benevolentia, 3, 98, 9. ἀπελογίσατο τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχει πρὸς τὸ ἔθνος, 4, 72, 6. τὴν ἡμετέραν αἵρεσιν ἀπεδέξατο φιλοφρόνως, nostram voluntatem, amicum studium, 16, 20, 7. (*possis et ex num.* 3. *generatim interpretari* nostrum consilium, *simul tamen includitur* benevolentiæ *significatio.*) αἵρεσις καὶ συμπεριφορὰ αὐτῶν, mutuum studium et animorum conjunctio, 32, 9, 3. *i. q.* φιλία καὶ συνήθεια *ibid.*

Αἱρετιστὴς, earumdem partium sectator, 1, 79, 9. 2, 38, 7. 2, 55, 8. τῆς προαιρέσεως γεγονότες αἱρετισταὶ, 22, 6, 11.

Αἱρετὸς, (*opp.* φευκτὸς) eligendus, probandus, 3, 4, 7. 6, 47, 1 *sq. et vs.* 6. αἱρετώτερον ὑπάρχειν, ὅ τι δέοι παθεῖν μᾶλλον, satius esse, 1, 54, 4.

Αἴσθησις. διαφύλαξε τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας, 7, 8, 7.

Αἶσσω. τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν, 36, 6, 6. *ex Homero.*

Αἰσχροκέρδεια, turpis quæstus, 6, 46, 3.

Αἰσχρολογία κατά τινος, maledicentia, *præsertim* obscæna convicia

in aliquem conjecta, 8, 13, 8. 12, 13, 3. 31, 10, 4.

Αἰσχρός. *αἰσχρὰ ψυχή*, fœdus animus. 3, 116, 13.

Αἰσχύνεσθαι. *ὅστις πάντας αἰσχυνομένους φεύγων*. 31, 4, 8.

Αἰτεῖσθαι, *activa notione*, petère, sibi petere. *αἰτεῖσθαι συγγνώμην*, 4, 14, 7. *βοήθειαν*, 28, 13, 1. *αἰτεῖσθαι στρατιώτας παρά τινος*, 28, 11, 7 *et* 10. *i. q. αἰτεῖν ibid. vs.* 7. *ἔνδοτόν τινα αἰτεῖσθαι*, postulare ut aliquis sibi dedatur, 3, 34, 8. *Passive*, *αἰτούμενος πολλάκις ὑπ' αὐτῶν*, tametsi sæpe ab eis flagitaretur, quamvis sæpe hi ab eo petiissent, 27, 12, 2.

Αἰτία. *ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις*, levissimis de caussis, 4, 76, 5. *αἱ ἐκτὸς αἰτίαι*, caussæ externæ, 11, 25, 2. *εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπίπτειν*, accusari, reum agi, *de eo* cujus nomen defertur, 32, 7, 6. 30, 6, 5. *αἰτίαν ἔχειν*, *eadem notione*, 30, 7, 5. *οἱ ἐν ταῖς αἰτίαις*, qui in culpa sunt, rei, sontes, 11, 27, 3. *Corrupte αἰτίαν erat in cod. Peiresc. pro αἰχίαν*, 16, 1, 1. *Conf.* αἴτιον.

Αἰτιᾶσθαι. *πάντες ἠτιῶντο τὸν Φάβιον*, *ὡς &c.* 3, 103, 3.

Αἴτιον, caussa efficiens. *μόνον αἴτιον τῆς στάσεως*, 1, 66, 10. *τοῦτον δ' ἐστὶν αἴτιον, ὅτι &c.* 5, 33, 6. 5, 75, 5. 9, 21, 4. 9, 43, 5. *τὰ αἴτια*, 4, 40, 4. *πλείω δ' ἂν εὕροι τις αἴτια δι' ἃ*, 3, 108, 4. *mendose vulgo πλείω αἰτίας διό. Conf.* αἴτιος.

Αἴτιος. *αἰτιώτατος γέγονε τοῦ καταστρέψαι τὴν βασιλείαν*, præcipua caussa ille fuit, 13, 4, 8. *ὃ δὴ νομιστέον αἰτιώτατον γεγονέναι τῆς καταρθώσεως*, 2, 53, 3. *Conf.* αἴτιον.

Αἰφνίδιος *in fœm.* *αἰφνίδιος ἐπιφάνεια*, *ἐπίθεσις*, 1, 44, 4. 5, 5, 4. *&c.*

Αἰχμαλωτίς, ίδος, captiva. *αἱ αἰχμαλωτίδες*, 10, 18, 7.

Αἰχμάλωτος. *ἡ αἰχμάλωτος ναῦς*, captiva navis, 1, 28, 7. *τὰ αἰχμάλωτα*, captivi, 1, 16, 9. *αἰχμάλωτα γράμματα*, interceptæ literæ, 30, 8, 7. 30, 10, 10. (*i. q. ἁλωτὰ*, 30, 8, 1.)

Αἰωρεῖσθαι, *de terra*, suspensam esse, sublimem pendere. 34, 5, 4.

Ἀκαιρία, 1) incommoditas, situs, parum opportunus situs, 4, 44, 11. 2) immodicitas, intemperantia. *ἀκαιρία καὶ πολυπραγμοσύνη*, 5, 15, 2. 11, 8, 4.

Ἄκακος, bonus homo, qui nihil mali in animo habet et nihil mali suspicatur, simplex, 3, 98, 5. 31, 19, 7.

Ἀκάκως, 5, 20, 5. 7, 17, 9. 8, 31, 8. 9, 29, 7. *Sic et rescripsi* 2, 9, 3. *pro vulgato καπῶς. ἀκαπάτιστον ἢ στρατηγικώτερον*, 10, 32, 7.

Ἀκανθώδης, spinosus, 12, 2, 2.

Ἄκαρπος *χώρα*, sterilis, 12, 3, 2.

Ἀκατακάλυπτος, *fœm. de muliere* cui velamen detractum est, nudata facie, 15, 27, 2.

Ἀκαταλλάκτως *διακεῖσθαι πρός τινα*, implacabilem esse alicui, 11, 29, 13. *ἀκαταλλ. ἔχειν*, 18, 20, 5. *τινί*, 12, 7, 5. *πρός τινα*, 4, 32, 4. 31, 7, 15.

Ἀκατάλληλοι *τόποι*, loca quæ figura inter se differunt, *ni potius* quæ figuram habent irregularem, 6, 42, 3.

Ἀκατάπαυστος. *ἀκατάπαυστοι στάσεις*, 4, 17, 4.

Ἀκατασκεύως *καὶ φυσικῶς*, sine opera humana, nulla arte, ipsius naturæ vi, 6, 4, 7. 10, 11, 1.

Ἀκαταστασία, 1) *i. q.* ταραχή, trepidatio, perturbatio, tumultus, 1, 70, 1. 14, 9, 6. 32, 21, 5. *Sic ἀκαταστασία τῆς βασιλείας* 31, 13, 6. *est* turbatus regni status. 2) inconstantia, levitas *hominis*, 7, 4, 8.

Ἀκατάστατος, levis, inconstans *homo*, 7, 4, 6.

Ἀκατάτρεπτος *χορηγία*, *vel ἀκατάτρεπτα χορήγια*, commeatuum copia inexhausta. 3, 89, 9.

Ἀκάτιον, navicula, 8, 32, 6. *τὰ*

μάγιστα τῶν ἀκατίων ad belli usum instruxerunt Pœni, 1, 73, 2.

Ἀκίρωτος, 1) integer, incolumis, illæsus, illibatus, intactus. ἡ τῶν Μεσσηνίων χώρα μόνη ἀκίρωτος διεσεμάνθη, sola illæsa, intacta manserat, 4, 5, 5. ἀκίρωτοι ἦμεν οἱ νῦς, (i. q. ἄτρωτοι) 2, 10, 2. ἀκέρωτον διαφυλάττειν πόλιν, 2, 61, 4. ἀκίρωτοι ἐλπίδες, integra spes, 3, 48, 4. 3, 68, 11. 2) recens, novus; ἀκίρωτοι ὁρμαί, recentes animorum impetus, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 2, 33, 2. ἀκίρωτοι νῆες, recentes, quæ nondum in conflictu fuerant, 1, 28, 7. *Sic* ἀκίρωτος φάλαγξ, 1, 34, 6. ἀκίρωτοι καὶ συντεταγμένοι, recentes copiæ, 1, 40, 14. ἀκίρωτοι σκῆραι, 2, 68, 8. ἀκίρωτοι τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, corporibus et animis recentes, 15, 16, 4. *Sic* ἐλπὶς ἀκίρωτος, 6, 9, 3. *potest quidem* spes integra *verti, ut supra; sed et commode* spes recens, nova, adhuc non tentata. 3) sincerus, intemeratus, nulla re extrinsecus adveniente corruptus. τὰ πολιτεύματα ἀκμὴν ἀκίρωτα ἦν τοῖς ἰδιώταις, civitates instituta sua incorrupta servabant, 1, 13, 12. ἀκίρωτα ἕλη, paludes adhuc intactæ, nondum conturbatæ, 3, 78, 5. ἕως μὲν ἦσαν ἀκίρωτοι, 22, 14, 12 *et* 15. *ubi commode Casaub.* mentis compotes *interpretatus est; sed rectius exposueris,* quamdiu sua consilia sunt secuti, quamdiu non ab aliis sunt concitati, *ut ex seqq. intelligitur.* οὐδὲν ἀκιρώτῳ χρώμενος γνώμῃ, 8, 13, 5. nemo sanæ mentis *vertit Valesius, non male; sed rectius fuerit, ni fallor,* nemo cui suo judicio licet uti, cui suum judicium sequi licet; *nempe qui non est* προκαταληφθὴς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, *ut ibidem exponitur, id est, cujus judicium non transversum rapitur aut adstrictum tenetur auctoritate regis, cui obnoxius est.*

ἐξ ἀκεραίου, 1) rebus adhuc integris: ἐξ ἀκ. προσπίπτειν (τοῖς πολεμίοις) καὶ κατέχεσθαι τῆς μάχης, 6, 24, 9. ἐξ ἀκ. βουλεύεσθαι, 9, 31, 1. 9, 32, 7. πραγματεύεσθαι, 39, 1, 8. 2) de integro, velut de integro, de novo: μὴ πάλιν ἐξ ἀκεραίου περὶ πάντων ἀντιλέγειν, 24, 4, 10.

ἐν ἀκεραίῳ ἐᾶν, ᾧ πεπ' ἂν ἡ τύχη ὀχ. rem integram relinquere, 2, 2, 10.

Ἀκεραιότης, recentes vires, 3, 73, 6. 3, 105, 7.

Ἀκίνητος. αἱ ἀκίνητοι σημαῖαι λεγόμεναι, 2, 32, 6.

Ἀκληρεῖν, miseriis vexari, misera conditione uti, *præsertim de eis* qui injuste in exsilium ejecti sunt et bonis multati. 9, 30, 3. 26, 1, 2. 31, 8, 10. οἱ ἀκληρούμενοι, miseri, partim trucidati, partim in exsilium ejecti, 1, 7, 4. 30, 18, 4.

Ἀκληρία, calamitas ejus qui bonis exutus est et in exsilium ejectus vel venumdatus, 23, 8, 9.—" *Exemplis hujus vocabuli et voc.* ἀκλήρημα *a Wesselingio ad Diodor. lib. III. p.* 182. *allatis addendus locus Dicæarchi de statu Græciæ p.* 18." *Ern.*

Ἀκλυδώνιστος τῶν ἄλλων πνευμάτων λιμήν, portus tutus et liber a fluctibus qui ab omnibus aliis ventis concitantur, 10, 10, 4.

Ἀκμάζειν. ἀκμάζουσα γυνή, ætate florens, 15, 25, 5. ἀκμαζούσης τῆς τοῦ σίτου κομιδῆς, tempore messis, media messe, 1, 17, 9. 1, 40, 1. τῆς ὥρας ἀκμαζούσης πρὸς τὴν συγκομιδήν, 3, 100, 8. ἀκμαζούσης τῆς πανηγύρεως, cum celebraretur festum, 23, 10, 1. ἀκμ. τῆς συνουσίας, durante convivio, 20, 11, 5.

Ἀκμαῖος. οἱ ἀκμαιότατοι τῆς ἡλικίας, qui ætate erant florentissima, 6, 21, 7. ὁ ἀκμαιότατος καιρὸς τῆς ἡμέρας, opportunissimum diei tempus, 3, 102, 1. *an simpliciter* meridianum tempus?

Ἀκμαίως ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ætate florere, 32, 15, 7.

Ἀκμή. κατὰ τὴν ἀκμὴν, in adolescentia, 7, 10, 2. κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, media æstate, 9, 43, 3. ἀκχειῶσαι τὰς ἀκμὰς τῶν ὅπλων, hebetare armorum aciem, 15, 16, 3.

Ἀκμὴν, adhuc, etiamnum, cum maxime, 1, 13, 12. 1, 25, 2. 3, 17, 8. 3, 62, 10. 4, 36, 8. ἀκμὴν ἔτι, 14, 4, 9. 15, 6, 6. &c.

Ἀκοὴ, 1) auditus, 12, 27, 1. ἀκοῇ μαθεῖν, 1, 63, 4. 1, 88, 7. 2) id quod auditu accepimus: ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς γεάφειν, 4, 2, 3. 3) auris: ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν, 15, 27, 10. τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, 24, 5, 9.

Ἀκολουθῶν τοῖς καιροῖς, temporum seriem sequi, 4, 28, 2 *et* 5. temporibus inservire, 28, 6, 7.

Ἀκολουθία, comitatus clientum, 11, 8, 5.

Ἀκόλουθος. τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, insequentes res Græcorum exponere. 4, 2, 1. τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεσθαι τοῖς εἰρημένοις, vitam consentaneam præstare dictis, 11, 10, 2.

Ἀκολούθως τοῖς λόγοις, quemadmodum prædixerat, 3, 116, 2. ἀκολούθως ταῖς ἐντολαῖς, prout in mandatis habebat, 4, 23, 2. 31, 6, 3. 31, 8, 1 *et* 6.

Ἀκονᾶν, acuere *ferrum*, 10, 20, 6.

Ἀκονιτὶ, sine pulvere, sine certamine, (*etiam de re mari gesta, ut* 1, 20, 5.) sine controversia, nemine impediente, 1, 83, 3. 29, 3, 2. 30, 10, 5. 32, 20, 8. *Mendose plerumque* ἀκοντὶ *præferunt veteres libri, ut monui ad* 1, 20, 5. *quod pro* ἀκοντὶ *dictum putarunt nonnulli.*

Ἀκοντισταὶ, jaculatores, leviter armati, 2, 30, 1. *distinguuntur a manipulis, i. e. gravius armatis, per quorum intervalla se recipiunt ex pugna recedentes*, 2, 30. 6. *Co-mitantur equites*, 3, 65, 3 *sqq.* 3, 69, 8. *Iidem sunt quos alias* γεσσομάχους *dicit, quos velites vulgo interpretantur; vide* 1, 33, 9.

Ἀκόρεστος, insatiabilis *ob avaritiam.* 13, 2, 3.

Ἀκούειν τινος, *pro* περί τινος, audire aliquid, 9, 32, 11. ἀκούειν τινὸς, parere alicujus imperio, 5, 79, 7. ἀκούειν τοῦ προστάγματος, 11, 19, 5. κακῶς ἀκούειν παρά τινι, male audire apud quem, 3, 94, 8. πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis excipi, 12, 8, 5. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ grata sunt. 11, 5, 10.

οἱ ἀκούοντες, *de* lectoribus *librorum*, 1, 13, 6. 1, 64, 2. 2, 61, 11. 3, 37, 1. 10, 9, 8. χάριν τῶν ἀκουόντων, lectorum caussa, 10, 5, 9. &c. (*sed et* οἱ ἀναγινώσκοντες, lectores, 10, 26, 10. 10, 31, 6.)

Ἀκουσίως, præter voluntatem, 4, 25, 7.

Ἀκουστὴς *dabat ed. Herv. cum MStis* 16, 37, 1. *pro quo* ἀτακουστὴς ex *Ursini conject. recepit Casaub, cum teneri fortasse alterum potuisset.*

Ἄκρα, ἡ, 1) *i. q.* ἀκρόπολις, arx, 1. 10, 1. *coll.* 1, 11, 4 *sq.* 3, 101, 3. 4, 78, 11. 8, 34, 2. &c. ἄκρα ἀτυχίστος, 4, 58, 5 *et* 7. 2) promontorium, (*i. q.* ἀκρωτήριον,) 1, 29, 2. 1, 54, 6. 10, 1, 8. &c. *Sic* 36, 4, 1. ἡ τῆς Ἰτύκης ἄκρα promontorium ad Uticam; *coll.* 14, 6, 7.

Ἀκρασία, intemperantia, petulantia, 1, 66, 6. 32, 11, 5. ἡ πρὸς τὰς ἀφιλσίας, effusa prædæ cupiditas, 4, 6, 10.

Ἀκρατὴς. ἀκρατέστατος πρὸς γυναῖκας, 8, 11, 2.

Ἀκρατοποσία, 8, 11, 4.

Ἀκρατῶς καὶ μιξακιωδῶς συνεχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, impotenter, effuse, ut qui se continere non posset, 11, 14, 7.

Ἀκρίβεια, ἡ περὶ τὸ διάφορον, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. ἡ ἐκ τῶν νόμων ἀκρίβεια, strictum jus quo ex legibus uti licet, 32, 13, 14. ("est τὸ ἀκριβοδίκαιον" ait Ern.) τὴν ἀκρίβειαν εἰδέναι βουλόμενος, verum adcurate scire cupiens, 3, 41, 8.

Ἀκριβής. τὸ τῆς συντάξεως (τῶν Ῥωμαίων) ἀκριβὲς, diligens, adcurata, eximia aciei ordinatio, 15, 13, 2.

Ἀκριβολογία περί τινων, adcuratior disputatio, 2, 16, 14.

Ἀκριβοῦν, adcurate versari, diligenter curare. τὸ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ λόγον ἀκριβοῦν, 10, 22, 7.

Ἀκρισία, ἡ. 1) judicii inopia, levitas, temeritas, stoliditas, 11, 8, 7. 11, 14, 3. 40, 5, 7. τοῦ προεστῶτος, 3, 84, 4. 5, 106, 8. 7, 5, 3. τοῦ κατὰ μέρος χειρισμοῦ, 2, 35, 3. 2) perturbatio, confusio, turbæ, 2, 39, 8. 5, 25, 6. (*ubi perperam* ἀκριβίας *pro* ἀκρισίας *dederant codd.*) 5, 48, 5. 24, 1, 13. 30, 14, 6. 40, 2, 8. 40, 4, 9.

Ἄκριτος. 1) temerarius, inconsultus; ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. οὐδὲν προπετὲς οὐδ' ἄκριτον, 5, 12, 7. 2) non finitus, non judicatus. ἄκριτος πολιορκία, nondum finita, 2, 11, 2. τὰ πρὸς τὸν Ἀντίοχον ἄκριτα μένειν αὐτῷ, non diremta caussa, non finita controversia, 4, 51, 3. ἄκριτος καὶ πάρισος συμπλοκὴ, anceps pugna, 11, 22, 9. 3) confusus, turbatus; ἄκριτος κραυγὴ, 15, 31, 1. ἄκριτα πάντα καὶ πολλῆς γέμοντα ταραχῆς, 40, 10, 5.

Ἀκρίτως; οἱ ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεώμενοι, qui sine judicio, leviter, obiter talia spectant, 3, 31, 1. ἀκρίτως πιστεύειν, temere, re non excussa, 4, 85, 4. ἀκρίτως ἑαυτὸν προέσθαι &c. temere se abjicere, temere, imprudenter committere ut Romam abducaris, 27, 13, 15. —" ἀκρίτως χρῆσθαι τοῖς εὐεργέταις, non discernere benefactorem ab hoste, 2, 6, 11. *nisi* malis, stulte uti amicis; *mox certe* ἀκρίτως *sic* 2, 7, 2. *dicitur* ἀκρίτως καὶ προφανῶς περιβάλλειν αὑτὸν ταῖς συμφοραῖς." *Ern.*

Ἀκρόαμα, τὸ, lector *vel* cantor, qui in convivio canit vel aliis prælegit; *præsertim de* cantoribus *usurpatur apud Polybium:* ἐπεισακτα ἀκροάματα, 4, 20, 10. τὰ διὰ τῶν ἀκροαμάτων ᾠδόμενα παίγνια, 16, 21, 12. *Adde* 24, 5, 9. 31, 4, 6. 32, 11, 4.—" *Vide dicta nostra de* Acroamatis, *ad Sueton. Excurs.* 8." *Ern.*

Ἀκροάομαι. ἠκροῶντο τοῦ ψόφου, auribus captabant sonum strepitus, 22, 11, 11.

Ἀκρόασις. τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, ex eorum numero qui recitationes, prælectiones publicas instituere solent. 32, 6, 5.

Ἀκροατὴς, lector libri, 9, 1, 2. *Conf.* οἱ ἀκούοντες.

Ἀκροβολίζεσθαι, velitari, 1, 19, 6. *&c.*

Ἀκροβολισμὸς, velitatio, 5, 70, 8. 5, 100, 2. 6, 39, 4.

Ἀκρόκομος, in extremitate crinitus, 34, 10, 9.

Ἀκρολοφία, ἡ, summi colles, 2, 27, 5. 18, 2, 5.

Ἄκρον. τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, extremitates, termini Græciæ, 1, 42, 1. τὰ τῶν Ἄλπεων ἄκρα, Alpium summa fastigia, 3, 55, 9. *Conf.* ἄκρος.

Ἀκρόπηλος. τὰ ἀκρόπηλα, loca superne molli luto tecta, adeoque lubrica, 3, 55, 2.

Ἀκρόπολις. *cf.* ἄκρα. αἱ ἀκροπόλεις πολλάκις ταῖς πόλεσιν αἰτίαι γέγονται δουλείας. *Fr. gr.* 9.

Ἀκροσία.—" summa intemperantia; (8, 11, 4.) Suidas in ἀκρατὴς habet ἀκρατοσία, quod præfert Valesius." *Ern. Nos in contextum recepimus Suidæ scripturam.*

Ἄκρος. οἱ ἄκροι, colles, collium vertices, 3, 54, 1. (*ubi servari debuerat librorum scriptura,* περὶ

τοὺς ἄκρους;) 18, 4, 8. 18, 7, 3. *Conf.* ἄκρον.

Ἀκροσφαλής, periculum ruinæ de alto adferens, 9, 19, 7. *de scala nimis ardua.*

Ἀκρότομος πέτρα, 9, 27, 4. —" durissima. *Huc respicit, ut opinor, Suidas in h. v.* ἀκρότομος πέτρα· ἡ σκληρὰ καὶ ἄστομος." *Ern.* —*Immo vero idem valere hoc voc. ac* ἀπότομος *videtur, inclusa simul* altitudinis *notione;* prærupta et abscissa petra, a summo ad imum abrupta.

Ἀκροφύλαξ, præfectus arcis, 5, 50, 10.

Ἀκρώρεια, ἡ. αἱ τῶν Ἄλπεων ἀκρώρειαι, Alpium juga, 3, 47, 4. 24, 6, 5.

Ἀκρωρειάζουσα *ex mendosa scriptura vulgo editum erat* 4, 43, 2. *pro* ἀκρωτηριάζουσα, *quod vide.*

Ἀκρωτηριάζειν. 1) mutilare, præcidere extremas *vel* eminentiores partes corporis, 5, 54, 10. 8, 23, 3. *præsertim* aures et nasum, *nam manuum quidem amputatio separatim memoratur* 1, 80, 13. 2) instar promontorii prominere; ὑπὸ πρόσχωσίν τινος ἀκρωτηριαζούσης, 4, 43, 2. *ex Vat. et Flor. ubi vulgo* ἀκρωρειαζούσης *minus recte edebatur.*

Ἄκυρος, irritus. ἀκύρους ποιεῖν τὰς συνθήκας, 3, 21, 2. 6, 15, 9. 23, 2, 8. 23, 7, 6. 26, 6, 4.

Ἀλαζονία, arrogantia, 5, 33, 8. Αἰτωλῶν Αἰτολorum, 4, 3, 1. ἡ περὶ τοὺς βίους ἀλαζ. καὶ πολυτέλεια, arrogantia in vitæ ratione, fastus, 6, 57, 6. 11, 8, 4.

Ἀλαζονικός. ἀλαζονικώτερος, 27, 6, 12.

Ἀλάστωρ, *Fr. gr.* 10.

Ἀλγηδών, ἡ, acris dolor, 12, 25, 2.

Ἀλείπτης, unctor, scholæ athleticæ moderator, 27, 6, 1 *et* 9.

Ἀλείφειν. ἠλείφοντο, ungebant sese. 3, 72, 6. *Conf.* ἐπαλείφω.

Ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον, dici vix potest, 30, 13, 12.

Ἀλήθεια. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἦν συνιδεῖν, ipsa re cernere licuit, 1, 84, 6. (" *Horat.* 17, 18. *cum ventum ad verum est.*" *Ern.*) τὸ κατ' ἀλήθειαν ὄν, id quod res est, 4, 69, 70. *Sigillatim de* vera pugna *usurpatur, et de* vero belli usu, *quatenus opponitur exercitationi et meditationi,* 1, 21, 3. 5, 63, 13. 10, 21, 10. 18, 12, 3. *Plural.* ταῖς ἀληθείαις, revera, 10, 40, 5. πυθέσθαι τὰς ἀληθείας παρά τινος *vel* παρά τινος, 23, 14, 2.

Ἀληθεύειν, verum dicere, veritatis studiosum esse, 11, 10, 4. 12, 23, 8.

Ἀληθινός. ἀληθινοὶ ἀθληταὶ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. εἰς ἀληθινὰς ὑποψίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀληθινὸς βίος, vera vita, i. e. ipsa vitæ actio, (*cui opponuntur vitæ aliorum in historiis descriptæ, et præcepta a scriptore interspersa*) 1, 35, 9. κρίσις ἀληθινὴ τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἀληθινοὶ ὑπομνηματισμοὶ, 2, 40, 4. ἀληθινὴν χεῖραν παρέχεσθαί τινι, veram operam præstare, *nempe* ipsa re, rebus gerendis, *non solum* consilio suo, 3, 70, 5. *Quibus ex exemplis vide an explicari defendique possit phrasis illa* παρορμῆσαι πρὸς φυλακὴν πίστεως καὶ πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βιβλίων κοινωνίαν, 2, 61, 11. *ubi haud sane improbabiliter viri docti suspicati sunt scribendum* πρὸς ἀληθινὴν πραγμάτων καὶ βίβλιον κοινωνίαν. ἀληθινὸς φόβος, verus, gravior metus, tempora quæ merito metum incutiunt, 3, 75, 8. μάχη ἀληθινὴ καὶ βαρβαρική, atrox et barbarica pugna, 3, 115, 2. *nempe ibi* μάχη ἀληθινή, vera pugna, *opponitur consueto generi pugnandi equitum, quod fit ἐξ ἀνωστροφῆς καὶ μυταβολῆς,* (*vs.* 3.) *et est velitationis quoddam genus.* ἀληθινωτάτη παιδεία, verissima institutio, 1, 1, 2.

Ἀληθινῆς φιλοδοξίας, veram gloriam quærere, 35, 4, 12. ἐὰν μὴ πρότε-

ρον ἐπιδείξηταί τι τῶν ἰδιωτῶν ἔργων ἀληθινῶς, 6, 47, 8. *ubi utique* ἀληθινῶν *videtur corrigendum. conf.* ἀληθινός. ἀληθινώτατα διατηρεῖν τὴν φιλίαν. 40, 8, 7.

Ἀλίμενος, portu carens; πολισμάτιον ἀλίμενον, 1, 53, 10. τόποι ἀλίμενοι, loca importuosa, 1, 54, 8. ἡ πλευρὰ αὕτη τῆς Ἰταλίας ἀλίμενός ἐστι, 10, 1, 1.

Ἄλις. ἐπὶ πρεσβύνοντες ἄλις εἶχον, 5, 60, 1.

Ἁλίσκω. ἥλω et ἰάλω, captus est, 16, 7, 2 *et* 4 *et* 6. *Pleonastice,* οἱ ἁλισκόμενοι αἰχμάλωτοι, 3, 104, 1.

Ἀλιτενής, vadosus, humilis, *de mari,* 4, 39, 3.—" *Vide de h. v. Cl. Wesseling. ad Diodor. I. p.* 211. *et Cl. Rhunken. ad Timæi Glossar. in h. v. ubi inprimis locus Xenophontis considerandus.*" *Ern.*

Ἀλιτήριος, ὁ, flagitiosus, pestifer homo, 32, 21, 3.

Ἀλκὴ, fortitudo. ἡ ἀλκὴ καὶ δύναμις (τῶν ζώων,) 10, 41, 7. 12, 3, 5. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν. *Fr. gr.* 11.

Ἄλκιμος, fortis, validus. ἄνδρες ἄλκιμοι, 5, 55, 8. 6, 48, 3. οἱ ἀλκιμώτατοι, 6, 5, 9. &c.

Ἀλλὰ, *pro* ἤ. οὐχ ἑτέροις τισὶ χρώμενος, ἀλλ' οἷς &c. non aliis usus est præter ea quæ &c. 10, 11, 5. πρὸς οὐδὲν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς &c. ad nil aliud nisi, 18, 24, 5. *ubi quod Suidas* ἀλλ' ἢ *habet, Polybio id non obtrudendum.* οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πλήθει μόνον. 4, 29, 4.

Ἀλλαγὴ, ἡ, permutatio mercium, 1, 10, 8.

Ἄλληλος. *Pro* κατ' ἀλλήλους, 15, 9, 7. *aut* κατ' ἀλλήλας *scribendum, aut una voce* καταλλήλους; *refertur enim* ad τὰς σπείρας; alias post alias eadem linea locavit. *Rursus* 28, 14, 11. *pro* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις *legendum* τὰς καταλλήλους πρ. *aut* τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις. *Conf.* κατάλληλα, et κατάλληλος.

Ἀλλοῖος; γλώττῃ ἀλλοίᾳ χρώμενοι, 2, 17, 5. *In compar. usurpari amat;* ἀλλοιότερος, diversus, alius, longe alius, diversi generis, diversæ naturæ, 3, 32, 5. 10, 30, 6. 18, 33, 4. *Fr. gr.* 59. *præsertim in partem deteriorem,* 2, 50, 8. *ubi* ἀλλοιότερόν τι *Polybio restituimus pro mendoso* ἀλλ' ὕστερόν τι. *Sic* ἄλλως *pariter in malam partem accipitur, quod vide.*

Ἀλλοιοῦν, mutare, 4, 91, 9. μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιῶσαι, vultum non mutare, 11, 30, 2. αἱ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, 16, 28, 6. κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσιν ἠλλοιωμένος, 7, 13, 1. οὐδὲν ἠλλοιωμένος, 3, 103, 6. ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης, mente alienati ex ebrietate, 8, 29, 5.

Ἀλλοίωσις καὶ μέθη, mentis alienatio, 3, 81, 5. *conf.* ἀλλοιοῦν.

Ἄλλος. τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς, 2, 65, 6. ἱστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ex aliis coloribus, 6, 41, 7. *ubi abesse poterat articulus.* πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, 10, 37, 2. *articulus a Casaub. ex conject. adjectus videtur, recte, nam significat* ceteros duces. *Confunditur a librariis cum* ἅλληλος, 6, 57, 3. *Confunditur cum* ὅλος, 6, 56, 7. *Bene Casaub. pro* τὴν τῶν ἄλλων κρίσιν 21, 4, 3. τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *restituit. Mendose* ἄλλη τῆς *erat* 3, 21, 10. *pro* ἀλλ' ἤ τις.

Ἀλλοτριάζειν, alieno animo esse, 15, 22, 1.

Ἀλλοτριοπραγεῖν, res novas moliri, 5, 41, 8.

Ἀλλότριος. τὰ ἀλλότρια λόγων ὡς ἴδια, aliena, quæ jam dicta sunt ab aliis, 9, 2, 2. ἀλλοτρία ναῦς, navis partis adversæ, 1, 22, 8. οὐκ ἀλλότριον τῆς προθέσεως, non alienum ab instituto, 8, 3, 1. ἀλλότριος πολιμικῆς χρείας, insuetus, 10, 24, 1. 32, 2, 3. ἀλλότριος, *i. q.* δυσμενὴς, infensus, animo alienato, 24,

8, 8. *Sic* ἀλλότριος Ῥωμαίων, 28, 4, 4. οὐκ ἀλλότριος διαλύσεως, 5, 100, 10. 5, 102, 3. δίο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα, quæ ab Historia sunt alienissima. 3, 47, 6.

Ἀλλοτριότης, animus abalienatus, simultas, 2, 44, 1. 4, 84, 7. πρός τινα, 4, 5, 4. 10, 37, 2. 30, 1, 8. 38, 1, 4.

Ἀλλοτρίως διακεῖσθαι πρὸς Ῥωμαίους, 3, 67, 8. ἀλλοτριώτατα, 31, 5, 4.

Ἀλλόφυλος, diversæ nationis, extraneus. *Conf.* φῦλον, et ὁμόφυλος. *Intuitu Romanorum* ἀλλόφυλοι *sunt populi qui non sunt Italici.* 6, 31, 9. *Romani* ἀλλόφυλοι *sunt Græcis.* 9, 37, 7. 9, 39, 3. ἀλλοφύλοις δυνάμεσιν, diversarum gentium militibus *usus est Hannibal,* 3, 61, 5. 24, 9, 5.

Ἄλλως. 1) οὐδ' ἄλλως εἰπεῖν οὐδὲν πέπυσμαι, neminem aliter dicturum, contra dicturum, 9, 28, 1. 3, 80, 5. 2) ἄλλως. *i. q.* ματαίως, ὡς ἔτυχε, *temere,* 3, 38, 3. 3) ἄλλως πως καὶ 28, 7, 13. *in* ἄλλως τι *mutandum videtur.* ἄλλως τι καὶ, 9, 39, 4. *ubi particula* καὶ, *cum abesset a MStis, ex conject. adjecta est a Casaub.* 4) ἄλλως, *in tristiorem partem; scilicet* aliter quam pro spe; ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθῇ, 3, 109, 10. ἐὰν δ' ὡς ἄλλως (*i. q.* ἄλλως πως) ἐκβῇ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον, 15, 10, 3. 15, 11, 5.

Ἄλξις *mendosa olim scriptura* 5, 68, 1. *pro* ἄλις.

Ἀλοᾶσθαι. ἠλοήθησαν, protriti, conculcati sunt, 10, 12, 9. (*i. q.* συνεπατήθησαν, 4, 58, 8. 14, 4, 10.) *Mendose* ἠλογήθησαν *libri.*

Ἀλογεῖσθαι, decipi. ἀλογηθῆναι, 8, 2, 4. ἠλογήθησαν, 28, 9, 8.

Ἀλόγημα, absurditas, error, absurde et imprudenter factum, peccatum, 9, 16, 5. 10, 33, 6. 12, 19, 7. 12, 20, 2. 12, 22, 1. 16, 20, 1.

Ἀλογία. 1) *fere ut præcedens* ἀλόγημα, absurditas, temeritas; absurde, temere, repugnanter, præter rationem et contra rationem dictum aut factum: ἐξόφθαλμος ἀλογία τῆς βουλίας, 1, 10, 3. 1, 11, 1. ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλογία, 18, 37, 5. ἦν πλήρης ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου, non rationem, ferocem iram unice sequebatur, 3, 15, 9. *Adde* 4, 35, 6. 5, 107, 7. 10, 23, 6. 15, 19, 4. 18, 36, 7. 23, 9, 12. 28, 7, 12. *ubi* contemtum *interpretatus erat Casaub.* 2) confusio, perturbatio. 5, 53, 7. 15, 14, 2. 3) silentium, tacitus stupor, 36, 5, 4.

Ἀλογιστία, temeritas, defectio a recta ratione, stoliditas, alienatio mentis, furor. 11, 4, 2. 17, 15, 16. 28, 9, 4. οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι, *Fr. gr.* 12. ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀλογιστίας ἐλαυνόμενοι, 5, 15, 3. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀλογιστίας, præ ira et furore, 2, 30, 4.

Ἀλόγιστος, inconsideratus, imprudens, stultus; θυμοῦ ἀλογίστου πλήρης, 2, 21, 2. ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. ἀλόγιστος καὶ ταθρὸς, 3, 63, 7. ἀλογιστότερος ἡγεμών, 3, 48, 1. ἀλογιστότατος, 3, 47, 7.

Ἀλογίστως, imprudenter, stulte, præter et contra rationem; ἐκ τῆς καὶ ἀλογίστως τοῖς πρώγμασι κεχρημένος, 1, 52, 2. γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως, 2, 8, 12. προπετῶς καὶ ἀλογίστως, 27, 2, 10.

Ἄλογος, absurdus, a ratione alienus; ἄλογοι οἰνοφλυγίαι καὶ πλησμοναί, 2, 19, 4. ἄλογοι προφάσεις, 3, 15, 9. 10, 26, 4. ἄλογος θυμὸς, 3, 81, 9. 6, 56, 11.

Ἀλόγως, temere, sine ratione, præter rationem; οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδίκως, 3, 15, 11. 5, 49, 4. 5, 110, 10. 27, 13, 14. ἀλόγως πως, nescio quo modo, mirum qui fieri potuerit, 5, 15, 7.

Ἀλύων. ἀλύων, oberrans, vagabundus, 26, 10, 1.

Ἀλυσιδωτοὶ θώρακες, 6, 23, 15. 31, 3, 3.

Ἄλυσις. εἰς τὴν ἄλυσιν ἐνέπεσον, 21, 3, 3. εἰς τὴν ἄλυσιν ἀπάγειν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. ἀλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8.

Ἀλυσιτέλεια, damnum, jactura, 4, 47, 1.

Ἀλυσιτελὴς, inutilis, *id est*, noxius, perniciosus, damnosus, 3, 116, 13. 4, 49, 2. 11, 5, 7. 28, 6, 4. 29, 7, 3.—" *ut apud Cic. de Inv.* 1, 49. inutilis *civis, pro* pernicioso." *Ern.*

Ἅμα, simul, eodem tempore; τὰ πρότερον, καὶ τὰ ἅμα (*scil.* γινόμενα,) καὶ τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς ἔργοις, 3, 31, 11. omnes simul sumti; τῆς ἅμ' ἐκτεκαιδέκα τὸν ἀριθμὸν, 10, 17, 13. simul hoc et illud; ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, 1, 11, 10. 2, 11, 3. ἅμα δὲ, *absque* præcedente ἅμα μὲν, *v. c.* εἰβούλως, ἅμα δ' ἀνάνδρως, 1, 11, 5. αὐτοπαθῶς, ἅμα δὲ ἀληθινῶς, 3, 12, 1. ἀχανῆς, ἅμα δὲ περιχαρῆς ὄντες, 7, 17, 5. ἐπεργὸν καὶ πρακτικὸν, ἅμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον, 1, 26, 16. ἅμα τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, simul hoc et illud, ἅμα τῆς θαλάττης ἥψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων ἀντιέχοντο, 1, 24, 7. *Qua in phrasi eam rem priori loco ponere amat Polybius, quæ natura posterior videri debebat, velut* προσδεῖαν ἔχοντες τῆς ἐκείνου παρουσίας ἅμα καὶ σωτηρίας, 4, 35, 6. 3, 5, 3. 5, 3, 6 *sqq.*

ἅμα *seq. dat.* cum, simul cum; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 12, 2. *et sæpe alias;* ἅμα τούτοις, eodem tempore, 4, 2, 11. Μάγωνα καὶ τοὺς ἅμ' αὐτῷ Καρχηδονίους *scil.* ὄντας, 10, 18, 1. τοὺς ἅμα τούτοις ἱππεῖς, 3, 65, 5. ἅμα τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *ubi plerique codices* ἅμα καὶ τούτοις *dabant.* τοὺς ἅμ' αὐτῷ φυγόντας *restituimus Polybio* 23, 2, 5. *ubi perperam vulgo* τοὺς ἀμφ' αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῇ κατασχεῖν τὴν πόλιν, 2, 57, 4. ἅμα τῷ διανγάζειν, 3, 104, 5. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, 2, 53, 5. *et sic sexcenties cum dat. et infinitivo.* ἅμ' αὐτῷ προσπεσεῖν τὴν τῆς Καρχηδόνος ἄλωσιν *ex Gronovii conject. edidi* 10, 34, 2. *ubi vulgo* ἅμα τῷ προσπεσεῖν *absque* αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ πρὸς τὸ πρῶτον φυλάκιον προσμῖξαι τοὺς περὶ τὸν Διογένην, 10, 30, 6. *ubi articulum* τῷ, *quem ignorabant codices, adjecit Casaubonus. Non solum vero accusativus cum infinitivo post* ἅμα τῷ *ponitur, verum etiam nominativus casus; veluti* ἅμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονὸς, 10, 31, 3. *sed id quidem per trajectionem intelligendum, pro* οἱ βάρβαροι δὲ ἅμα τῷ συνιδεῖν *&c.*

Pro ἅμα *perperam dant* ἀλλὰ *veteres codices MSti* 2, 38, 4. *Vicissim pro* ἀλλὰ *mendose dant* ἅμα, 4, 45, 6.

Ἅμαξα. δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνοὺς ταῖς ἁμάξαις ἵλκει, 23, 16, 5.

Ἀμαράκινον μύρον, 31, 4, 2.

Ἁμάρτημα γραφικὸν, scribarum error, 34, 3, 11.

Ἀμαυροῦν, obscurare; τὴν δόξαν, 20, 4, 3. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. ἀμαυροῦν καὶ ταπεινοῦν τι, minuere verbis, 6, 15, 7.

Ἀμαχητὶ, 10, 14, 13.

Ἀμβλεῖα γωνία, 4, 43, 9.

Ἀμβλυγώνιον, τὸ, 34, 6, 7.

Ἀμείβεσθαί τινα πᾶσι τοῖς τιμίοις, 12, 5, 3. σίτῳ ἀμείβονται, 4, 38, 5. *ubi Casaub.* in frumento mutuum faciunt; *puto,* alternatim *alias invehunt, alias evehunt, nempe adjicitur,* ποτὲ μὲν εἰκαίρως διδόντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες.

Ἀμειψις, permutatio mercium; τὰς ἀμείψεις ποιεῖσθαι πρός τινας, 10, 1, 5.

Ἀμελλήτως, haud cunctanter, sine cunctatione, 4, 71, 10. 16, 34, 12.

Ἀμετάθετος ἐπιβολὴ, pertinax con-

silium, a quo nullo pacto absistere volumus, 2, 32, 5. ὁρμὴ, 15, 37, 7. διάληψις, judicium immutabile, 30, 17, 2.

Ἀμετάκλητος ὁρμὴ, effusus impetus, 37, 2, 7.

Ἀμεταμέλητος αὐτοῖς ἔσται πίστις, numquam pœnitebit eos præstitæ fidei, 24, 12, 11. προαίρεσις, 21, 9, 11.

Ἀμηχανία. εἰς ἀμηχανίαν ἐνέπιπτε, 5, 78, 3. 22, 8, 9. ὀλοσχερὴς ἀμηχ. περιέστη αὐτοὺς, 36, 1, 1. εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν ἦγεν αὐτοὺς; 36, 2, 9. ἐν ἀμηχανίαις εἶναι, 33, 10, 6. 35, 4, 7. *ubi Ursinus* ἐν ἀμηχανίᾳ *ediderat, ex ingenio, ut videtur.*

Ἀμιλλα καὶ ζῆλος ἐν τοῖς κινδύνοις, 6, 39, 8. ἄμιλλαν ποιεῖσθαι τῆς εἴς τινα εὐεργεσίας, 3, 98, 10.

Ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, 30, 10, 5. ὑπὲρ τοῦ φθάσαι, 5, 86, 8. περὶ τὸ προσπεσὸν ἀεὶ πάντων ὁμοῦ ταῖς ἐπινοίαις ἀμιλλωμένων, 6, 18, 3.

Ἀμιξία, confusionem *interpretatur Ern. minus recte; est* status rerum ubi nulla sunt mutua commercia, ubi non communicant inter se homines, 1, 67, 3 *et* 11. *ubi bene Casaubonus* separata consilia *vertit; nempe quod nec inter se communicarent seditiosi, quippe sermonem alii aliorum non intelligentes; nec cum ducibus et probis viris, quippe quibus diffidebant. De quo et monuit idem Ernestus in Addendis ad Lexicon Polyb.*

Ἀμμώδης χώρα, 12, 3, 2.

Ἀμνημόνευτος. οὐκ ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, 2, 35, 4.

Ἀμνησικάκητον ποιεῖσθαι (τινὶ) τὴν ἁμαρτίαν, culpam alicui condonare, 40, 12, 5.

Ἀμοιβή. τὴν οἰκίαν ἀμοιβὴν ἐπιφέρει αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, 1, 84, 10.

Ἄμοιρος, expers, 2, 17, 9. 37, 3, 6. τόπος ἄμοιρος θανασίμων θηρίων, 1, 56, 4.

Ἀμπελίνη βακτηρία, virga vitea, 29, 11, 5.

Ἄμπωτις, ἡ, τῆς ἀμπώτιος, recessus maris, 1, 39, 3. 20, 5, 7. *cf.* Ἀνάπωτις.

Ἀμύθητον πλῆθος, 2, 26, 5.

Ἀμύνειν τινὶ, opem ferre, subvenire alicui, 6, 4, 2. ὅταν ἀμύνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, si quis in periculis pro omnibus, *vel* ante omnes, propugnet, 6, 4, 8. ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς ἐλαττώσεις, studentes ulcisci clades, 2, 36, 6. ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας, ulcisci, punire auctores injuriæ, 2, 6, 9. 3, 30, 4. ἀμύνασθαί τινα, pugnare adversus hostem, repellere, 3, 53, 6.

Ἀμυντήριον εὐκαιρότατον κατὰ τῆς Εὐρώπης, propugnaculum, 18, 32, 2.

Ἀμφήριστος, dubius, anceps. ἀμφηρίστους ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, 5, 85, 6.

Ἀμφί. τοὺς ἀμφ' αὐτῷ φυγόντας *mendose vulgo edebatur* 23, 2, 5. *pro* ἅμ' αὐτῷ.

Ἀμφιβάλλειν, dubitare, litigare, περί τινων, 40, 10, 2.

Ἀμφιδήριτος νίκη, anceps victoria, 4, 33, 8. μάχη, 35, 2, 14.

Ἀμφιδοξεῖν περί τινων, dubitare de re, 32, 26, 5.

Ἀμφίδοξος κίνδυνος, anceps prælium, 9, 4, 4. ἀμφίδοξος νίκη, 11, 1, 8. ἀμφίδοξα τέλη τῶν κινδύνων, 18, 11, 11. ἀμφίδοξοι ἐλπίδες, 15, 1, 12.

Ἀμφίδρομος τόπος, locus in freto Siculo ubi in gyrum agitur cursus aquæ, 34, 2, 5.

Ἀμφικτύονες. εἰ αὐτῷ τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον συνέταττε, 40, 6, 6.

Ἀμφισβητεῖν, contendere, certare. ἠμφισβήτουν περὶ Σαρδόνος, 8, 3, 3. ὑπέρ τινος, de re, 1, 2, 3. 3, 2, 4. *et nude* τινὸς, *per ellipsin præpositionis*, 1, 2, 6. 20, 4, 6. τινὶ ὑπέρ τινος, 1, 71, 5. τινὶ τινὸς, cum quo de qua re, 2, 71, 7. ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰ λεγόμενα, opponere se dictis, 2, 2, 10. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversæ, contro-

versiæ, 1, 68, 11. 1, 80, 12. 12, 16, 4 *et* 7. *Sic* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων *ex melioribus codicibus Polybio restituimus* 3, 21, 6. *pro vulgato olim* ἀμφισβητούντων.

Ἀμφισβήτησις, dissidium, 5, 93, 4. ἀμφισβήτησις πραγμάτων, contentio de propagando imperio, 6, 48, 6.

Ἀμφίστομος δύναμις, ἀμφιστ. τάξις, acies bifrons, 2, 28, 6. 2, 29, 4.

Ἄν. 1) *pro* ἐάν *positum, cum indicativo construitur rariori usu* 9, 31, 2. 2) *i. q.* κἄν, licet, quamvis, *aut in hoc mutandum*, 2, 56, 10. 3) *Potentialis particula; ter repetita in eadem phrasi*, 18, 18, 1. *temere omissa ab editoribus*, 2, 56, 2. *temere adjecta*, 3, 1, 6. 1, 1, 1. *Ubi in protasi præcessit conjunctio* εἰ, *in apodosi promiscue vel adjici vel omitti potest potentialis particula;* 4) *Alii usus:* ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἂν δοκῇ Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβαίνοντα παρέχειν ἀπορίαν, 9, 3, 5. *ubi satisne sana sint illa verba* ἂν δοκῇ παρέχειν, *dubitare licet.* εἴων γὰρ ἂν δίκα τινῶν εἶναι συμβαίνῃ τὸ τοῦ τείχους ὕψος, 9, 19, 6. *ubi* συμβαίνῃ *ex Suida recepi pro vulgato* συμβαίνει, *quod vide an teneri debuerit legendumque* ἀνὰ δίκα *pro* ἂν δίκα, *ut* ἀνὰ δίκα *sint* deni.

Ἀνά. 1) *de tempore,* ἀνὰ ἑκάστην (*vel* ἀν' ἑκάστην) ἡμέραν, 1, 59, 12. 2, 2, 8. 3, 112, 6. (*i. q.* καθ' ἑκάστην ἡμέραν, 1, 68, 6.) 2) *de directione motus,* sursum; ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν, adverso flumine, 3, 75, 3. 3) secundum, pro ratione; ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, *ex Reiskii emendatione, pro vulgato* ἅμα, 3, 37, 1. 4) *distributive, de numeris;* ἀνὰ τέτταρας, quaternos, 2, 10, 3. ἕκαστον στρατόπεδον, ἀνὰ τετρακισχιλίους πεζούς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, 1, 16, 2. 2, 24, 13. ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους ἱππεῖς, partim ducenos, partim trecenos, 3, 104, 4. ἀνὰ τρισχιλίους, καὶ πεντακισχιλίους, ποτὲ δὲ καὶ μυρίους, alias ter mille, alias quinquies, semel etiam decem millia, 10, 46, 3. ἀνὰ μέρος, alternatim, sua quisque vice, 4, 20, 10. *Conf.* ἂν *in fine.*

Ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν, e foro (Romano) domum abire, 10, 4, 6.—"*nam in forum qui eunt, dicuntur Romanis descendere.*" *Ern.* εἰς τὸν πόλεμον ἀνέβαινον *perperam olim erat editum pro* ἐνέβαινον, 2, 62, 6. *Sic* ἀνέβαινε *mendose pro* ἐνέβαινε, 5, 68, 3. *De flumine usurpatum, est* augeri, intumescere; *vide* προσαναβαίνειν.

Ἀνάβασις, adscensus montis, 1, 55, 9. 3, 54, 4. 3, 60, 3. αἱ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις, 5, 8, 2.

Ἀναβάτης, sessor, *de equite;* οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, *proverbialiter dictum*, 21, 12, 9.

Ἀναβιβάζειν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ τεῖχος, milites jubere murum conscendere, 7, 17, 9. ἡ τύχη ἐπὶ τὴν ἐξώστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἀνεβίβαζε τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν, in scenam produxit, *i. e.* omnibus conspicuam fecit, 11, 6, 8. 29, 7, 2.

Ἀναβλύειν, scaturire, ebullire, 34, 9, 7.

Ἀναβοᾶν, exclamare, 3, 62, 7. 10, 32, 6. κατ' ὄνομα τὸν Ξάνθιππον ἀναβοῶντες, cum clamore nominatim eum ducem postularunt, 1, 33, 4. ἀναβοῶντες ἐκ πολλοῦ, μένειν κατὰ χώραν, adclamantes e longinquo, manerent in vestigio, 8, 32, 3. ἀνεβόα τις, βοήθει, exclamavit aliquis, auxilio venite! 13, 8, 5.

Ἀναβολὴ, 1) adscensus; *cum* ipsa adscensio; *tum* via qua adscenditur; 10, 30, 5. 3, 51, 13. 1, 55, 10. τῶν Ἄλπεων, 3, 39, 9. πρὸς τὰς Ἄλπεις, 3, 50, 1. αἱ εἰς τὸ ὄρος ἀναβολαὶ, 5, 54, 7. τὴν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, ascendere, 3, 50,

3. 2) dilatio, mora; *οὐδ' ἐντινοῦν ἀναβολὴν ἐποιήσαντο τῆς τιμωρίας, Spicileg. ex lib.* XXIV. *num.* 3.

Ἀναγγέλλειν τι τινί, renunciare, denunciare, aperire alicui aliquid, 1, 43, 2. 2, 26, 2. 2, 27, 3. 20, 11, 8. τὶ πρός τινα, 1, 67, 11. renunciare legationem, 25, 2, 7.

Ἀνάγειν. 1) captivum, vinctum abducere, (*sive de terra in naves, sive e mari in terram, sive undecumque ducere ad regem, ad imperatorem, Romam &c. conf.* ἀναφέρειν, ἀναλαλεῖν, ἀναπέμπειν.) 1, 29, 7. 2, 8, 2. 8, 22, 7. 8, 26, 2. 20, 11, 5. 27, 13, 14. *Sic passive,* ἀνάγεσθαι δεδημένον 40, 4, 2. 2) ἀνάγειν τι εἰς παρασπόνδημα, ad fœderis violationem referre aliquid, interpretari ut perfidiam, 5, 67, 9. *cf.* ἄγειν. 3) ἀνάγεσθαι, vela dare, oram solvere, navi *vel* cum classe proficisci, 1, 21, 4. 1, 23, 3. 2, 3, 8. 14, 10, 6. ἀνάγεσθαι ἐπί τινα, navi in aliquem invehi, 1, 46, 12. 4) τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν *mendose scriptum videtur* 3, 5, 7. *pro* ἀγαγεῖν, *in quod consentiunt libri ibid. vs.* 8.

Ἀναγκάζειν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγκασθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, *sic consentientibus libris editum erat* 10, 3, 7. *ubi* ἀναγκασθεῖεν *ex conject. correxi.*

Ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖος καὶ συγγενὴς, 5, 71, 2. χρείας ἀναγκαίας παρέχεσθαί τινι, majoris momenti operam alicui præstare, (*rendre des services essentiels,*) 12, 5, 1. ἀποπίνειν ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, secedere de via necessariæ cujusdem functionis caussa, corporis deonerandi caussa, 5, 56, 12. διψιλῆ τἀναγκαῖα παρασκευάζειν τινί, 1, 18, 5. εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2. τὰ μίτρια καὶ τἀναγκαῖα τῶν χορηγιῶν, modica, sufficiens copia commeatuum maxime necessariorum, 1, 18, 11. τὰ ἀναγκαῖα, res magni momenti, 2, 35, 6. ἀναγκαιότερα καὶ συμφορώτερα λέγειν, 5, 49, 6. τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, potius ducere, 4, 61, 5. ἀναγκαιότατα, res maximi momenti, 3, 32, 6. (*i. q.* κυριώτατα *ibid. vs.* 5.) 12, 28, 4. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιότατα, res quæ hominibus carissimæ esse solent, 4, 61, 10. ἀναγκαιότατοι καιροὶ, tempora maxime necessaria, periculosissima, 2, 60, 6. 4, 79, 3. ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτοῖς τοῦ δήμου εἰς τὸ διαλύσασθαι, populi consensu opus est senatui ad pacem concludendam, 6, 15, 9.

Ἀναγκαιότης πρός τινα, necessitudo, cognatio; *de adfinitate,* 18, 34, 10. 28, 19, 2. *Temere pro* ἀναγκαιότητα 4, 48, 9. *editum erat* συγγένειαν.

Ἀναγκαίως καὶ φυσικῶς ἐπιτελούμενα, quæ fiunt naturæ necessitate, 6, 10, 2.

Ἀνάγκη. 1) κατ' ἀνάγκην, *i. q.* βίᾳ, vi, necessario, *active:* 1, 37, 7. *passive,* necessitate coacti, velint, nolint, 3, 67, 5. οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκέται, (*si vera scriptura*) servi, 39, 2, 4. 2) τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας ἔργανα, instrumenta torturæ, 15, 28, 2.

Ἀνάγνωσις, lectio, (*in qua mirum est quantum valeat usus,*) 10, 47, 6 *sqq.* lectio libri, 9, 1, 5.

Ἀναγορεύειν ὑπήγγελμα, alta voce recitare, proclamare, 18, 29, 4 *et* 9.

Ἀναγράφειν, scribere, perscribere, memoriæ prodere, τὰς πράξεις, *de historico,* 1, 1, 1. 2, 37, 4. 9, 45, 1. *De consignatione rerum in publicis commentariis vel monumentis,* 12, 11, 5.

Ἀναγραφὴ, recensio, enumeratio, 3, 33, 17. δημοσία ἀναγραφὴ, scriptum publicum, monumentum publicum, 12, 11, 4 *sq. et vs.* 9. 12, 12, 1.

Ἀναγωγή. 1) erectio in altum. τὴν

ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, oram solvere, vela dare, 1, 46, 10. 5, 95, 4. 14, 10, 4. *coll. vs.* 6. 16, 4, 4 *et* 6. 2) *sigillatim* reditum *videtur significare*, 1, 46, 7. εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν. 3) αἵματος ἀναγωγὴ, sanguinis rejectio. *crachement de sang*, 2, 70, 6. 4) i. q. ἀγωγὴ, disciplina, institutio; πέφευγας τὴν Κρητικὴν ἀναγωγὴν, 33, 15, 5.

Ἀναγωγία, ἡ τοῖς ἀβλητοῖς περιπεσόντα, rusticitas, ruditas, 7, 10, 5. *vulgo* ἀγωγία *mendose.*

Ἀνάγωγος, rudis, incultus, ferus, (*opp.* τῷ πολιτικῷ) 34, 14, 2. indoctus, literarum rudis, 12, 25, 6. (*i. q.* ἄδακος *vs.* 9.) *Sic apud Gellium VII.* 3. inerudite et ἀναγώγως.

Ἀναδασμοὶ χώρας, divisiones agrorum, 4, 17, 4. 6, 9, 9. *et nude* ἀναδασμοὶ, 4, 81, 2 *et* 23.

Ἀναδεικνύειν, 1) ostendere, declarare, demonstrare. τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες, facem ostendentes, tollentes, 8, 30, 10. ἀναδείξαντες αὐτοὺς, *pro* ἑαυτοὺς, ex occulto coorti, ostendentes se hostibus, 2, 67, 1. πολέμιον, ἐχθρὸν τινὶ ἀναδεικνύναι ἑαυτὸν, 2, 46, 5. 11, 29, 3. ὃν ἀνέδειξαν ἐπιστάτην αὐτῶν, publice prædicaverant, 1, 80, 12. ἀναδείκνυσι ἑαυτὸν βασιλέα, regem se renunciaverat, 4, 48, 3. 4, 51, 3. *conf.* ἀνάδειξις. 2) reddere aliquem *talem*; Πλεύρατον μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα δυναστῶν ἀναδείξατε, 22, 4, 3. i. q. πεποιήκατε *vs.* 2.—" reddidistis, *quod alias est* ἀποδείκατε." *Ern.* 3) ἀναδείκνυμένος, in lucem editus, natus. 30, 2, 6. *Corruptus aut defectus est locus* 32, 19, 9. τοῖς γε μὴν ἐκτὸς τοῦ πόλεμον ἀναδεικνύειν.

Ἀναδεῖν, religare, adligare. *In verbo med.* ἀνεδήσατο *et* ἀνεδήσατο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς, 1, 28, 7. 3, 96, 6. 16, 6, 13. *In passivo, notione act. vel reciproca*; ἀναδεδεμένος τὴν ναῦν, navem e sua revinctam trahens, 16, 6, 10.

Ἀνάδεξις τοῦ διαδήματος, solennis assumtio diadematis, inauguratio regis, 15, 26, 7.

Ἀναδενδρίτης οἶνος, vinum arbustivum, 34, 11, 1.

Ἀναδέχεσθαι. 1) suscipere, in se recipere, sustinere, *veluti* πράξις, 4, 14, 3. 1, 81, 9. *Sic et* ἀνεδέξατο τὴν πρᾶξιν εἰς αὐτὸν, 8, 17, 4. ἀναδέξασθαι πόλεμον, bellum suscipere, 1, 88, 12. 3, 10, 3. 29, 2, 2. πόλεις γενναίως ἀναδεδεγμέναι τὸν πόλ. quæ bellum generose sustinuerant, 1, 82, 8. ἀναδεξάμενος πολιορκίαν, qui obsidionem ultro toleravit, 2, 61, 7. εὐγενῶς ἀναδέχεσθαι τὰς περιπετείας, 3, 4, 5. πολλὰς ἀναδεξάμενος χείρας καὶ ταλαιπωρίας, sustinuerat, toleraverat, 4, 70, 1. πᾶν βουληθῆναι ἀναδέξασθαι, omnia potius pati velle, 13, 4, 3. 2) recipere alicui, spondere, polliceri; *cum dat pers. et accus. rei*, ἀναδέξασθαι τοῖς στρατιώταις τὴν τῶν ὀψωνίων ἀπόδοσιν, 11, 25, 9. *Sic et* recipere pro alio, polliceri pro alio; πᾶν ἀναδέχεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προσταττόμ. 39, 1, 6. *si modo sana ibi et integra oratio. Rursus cum fut. infin.* ἀναδεχόμενος ἐγχειρεῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν, 5, 74, 7. περὶ τῶν ἐξῆς ἀνεδέχετο μελήσειν αὐτῷ, 10, 6, 6. πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος, 32, 4, 3. 3) sponsorem fieri pro aliquo; τὸν Μεγαλέαν Λιόντιος ἀνεδέξατο τῶν χρημάτων, 5, 16, 8. *cf. c.* 15, 9. *et c.* 27, 1 *et* 4. 4) exspectare aliquem, 1, 52, 8. 8, 68, 6. 5) ἀναδεξάμενος (*scil.* τὸν λόγον) ἄφωσν, suscipiens sermonem, *prenant la parole*, 18, 20, 1. *Pro olim vulgato* ὧν οὐδ' ἀναδέχεσθαι ἠβουλήθη 33, 5, 5. *correxi* ὧν οὐδ' ἀνέχεσθαι.

Ἀναδιδόναι. 1) distribuere, *inter plures*, 2, 33, 4. 5, 64, 1. 2)

offerre, tradere, (*etiam uni soli; Gallice présenter;*) χρυσοῦν στέφανον ἀνέδωκε μόνῳ τῶν παρόντων, 15, 31, 8. ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλίων, 29, 10, 7. 3) communicare cum aliquo; ἀναδίδωσι τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, patrandæ rei consilium cum eo communicavit, 8, 17, 2. *Huc pertinet illa phrasis Polybio familiaris,* διαβούλιον ἀναδιδόναι τοῖς φίλοις, ad deliberandum proponere, περί τινος, *vel,* τί δεῖ ποιεῖν, 5, 58, 2. 5, 102, 2. 7, 5, 2. *Fragm. gramm.* 18. *Conf. et* ἀποδιδόναι.

Ἀναδιδράσκειν, fuga salutem petere, 29, 7, 1. —" *sed corrige* ἀπιδιδράσκειν." *Ern. Ego vero, cur solicitandum sit illud verbum, quamquam non adnotatum Lexicographis, non video.*

Ἀνάδοσις, 3, 57, 8. —" de cibis in cœna distributis, *ut apud Athen. et alios; verterim* perceptio, *nam jungitur* τροφή." *Ern. Immo vero,* digestio ciborum.

Ἀναδοχή, sponsio pecuniæ, 5, 27, 4. (*i. q.* ἐγγύη *vs.* 7. *et cap.* 28, 6.) *conf.* ἀναδέχισθαι.

Ἀναδραμεῖν, *vide* ἀνατρέχειν.

Ἀναδρομή, receptio, facultas sese recipiendi; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, καὶ σφαλλοίμεθα, *Fr. gr.* 14.

Ἀναδύεσθαι. ἀνεδύετο τὴν ἔξοδον, vitavit, refugit expeditionem, 4, 7, 6.

Ἀναζευγνύναι, castra movere, progredi, proficisci cum exercitu (*etiam ex urbe,*) 1, 11, 8. 1, 29, 6. 2, 54, 12. 3, 17, 1. 4, 64, 3. 31, 26, 8. *Conf.* ἀναζυγή.

Ἀναζητεῖν. ἀναζητήσαντες τὴν προδοσίαν, instituta perquisitione de proditione, 4, 33, 6. ἀναζητῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνηρημένων, 24, 8, 8. ἀναζητηθὲν, conquisitum, 22, 26, 17.

Ἀναζυγή, profectio cum exercitu, 3, 44, 13. 3, 68, 1. 5, 1, 12. 5, 5, 14. ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι, castra movere, (*ut* ἀναζευγνύναι,) 2, 54, 10. 8, 28, 4. cum classe proficisci, 5, 110, 5. χρησάμενοι κατὰ τὸ συνηχὲς ταῖς ἀναζυγαῖς, singulis diebus castra moventes, 5, 52, 3. περὶ ἀναζυγὴν ἐγίνοντο, *Fr. gr.* 15. iter *vel* profectionem parabant, *vel* castra movebant, *ut Fr. gr.* 80.

Ἀναθαῤῥεῖν ταῖς ψυχαῖς, animos recipere, 1, 32, 8.

Ἀναθήματα, τὰ, templorum donaria, 11, 4, 1. 40, 7, 1.

Ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, 27, 15, 3. —" *sunt in* statuis, imaginibus, coronis." *Ern.*

Ἀναθυμιᾶσθαι, sufflari, inflammari, augeri, *de odio,* 15, 25, 7.

Ἀναίδην. τῇ ἐξουσίᾳ ἀναίδην χρώμενος, 10, 26, 5. *corrige* ἀνίδην, *ut alibi fecimus.* (*Conf.* ἀνίδην.) *Ferenda tamen vulgata videri cuidam possit, ob locum mox ad vocem seq. citandum.*

Ἀναιδής. παύσεσθαι τῆς ἀναιδοῦς ἐξουσίας, 32, 6, 7. *ubi MSti quidem* ἀναίδους *dabant, quod ex* ἀναίδην, *idque rursus ex* ἀνίδην *detortum nobis visum est.* ἡ ἀνίδην ἐξουσία *eodem modo dicitur quo* αἱ ἀνίδην ἡδοναὶ *apud Diodor. T. II. p.* 586. *lin.* 51. *ed. Wessel. Conf. quæ notavimus ad Polyb.* 10, 26, 5.

Ἀναιρεῖν τὰ πρὸ τοῦ καλὰ, superiora præclare facta evertere, delere; " (irritas reddere superiores victorias;" *Ern.*) 15, 7, 6. τὴν συμμαχίαν ἀναιρεῖν, fœdus tollere, dissolvere, 32, 1, 3. δόξαντες τὸν πόλεμον ἀνῃρηκέναι, cum putarent sustulisse, confecisse se bellum *cum Romanis,* 9, 11, 2. *conf.* αἴρειν.

ἀναιρεῖσθαι καὶ θάπτειν τοὺς νεκροὺς, tollere et sepelire mortuos, 5, 86, 2. ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, bellum ultro suscipere, inferre, 20, 5, 3. *Fr. hist.* 57.

Ἀναίρεσις τῶν νεκρῶν, sepultura mortuorum, 5, 86, 4 *et* 8.

Ἀναισχυντῶν, impudentem esse, 30, 8, 4.

Ἀναισχυντία, impudentia, *quod non pudebat juvenes Romanos, ad militiam citatos, non respondere ad nomina*, 35, 4, 7. *mentiendi* impudentia, 12, 13, 3. obscœnitas vitæ, obscœni mores, 8, 12, 5. fœdum facinus, 40, 5, 5.

Ἀναισχυντογράφος, rerum obscœnarum scriptor, 12, 13, 1.

Ἀναισχύντως κολακεύειν, sine pudore, 28, 4, 9.

Ἀναλαβαίειν τὰ πρὸ ποδῶν, purgare viam, 10, 30, 8.

Ἀναλάθαρσις τοῦ πτώματος, expurgatio ruderum, s. materiæ ex ruina, 5, 100, 6.

Ἀναλαλῶν. ἀναλαλῶσθαι *et* ἀναλαλήσασθαι τινὰ, *verbo medio*, 1) ad se vocare, *de magistratu, rege, imperatore, qui inferiorem ad se vocat*, 1, 32, 3. 3, 71, 6. 5, 16, 1. ἀναλαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ad consessum magistratuum citarunt eum, diem ei dixerunt, 4, 4, 2. *Sic* Casaubonus τοὺς ὑπάτους ἀναλαλησάμενοι 27, 7, 4. *interpretatus est* consules vocatos in senatum; *ubi rectius fuerat* invocantes consules, cum clamore eos obtestantes. 2) receptui canere, milites revocare e pugna, 1, 45, 13. 3, 69, 13. *Passive*, ἀναλαληθεὶς εἰς Ῥώμην, Romam accitus, 20, 11, 10. οἱ ἀναλαληθέντες, *Romam* evocati *Achæi et alii Græci*, 32, 9, 5. 32, 22, 4. 33, 1, 7. 33, 13, 1.

Ἀναλαλύπτειν τι πρός τινα, aperire alicui aliquid, 4, 85, 6.

Ἀναλάμπτειν δι' ἢ πρός, ultro citroque ire, 5, 102, 7.

Ἀναλανθῶν τινα, excutere aliquem, studiose exquirere ex aliquo, 10, 7, 4.

Ἀναλαῶν. ἀναλαῶσαι εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων, summa rerum ad eum redit. 18, 22, 4.

Ἀνάκλασιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς, refringitur, repercutitur cursus aquæ in obliquum, 4, 43, 9.

Ἀνακλήσεως *scriptum maluerat* Reiskius 5, 93, 6. *pro* ἀνακλήσεως, *quod vide.*

Ἀνακλητήρια, τὰ, τοῦ βασιλέως, solennis proclamatio et inauguratio regis, *qui hactenus sub tutoribus fuerat*, 18, 38, 3. 28, 10, 8.

Ἀνακλίνω, discumbere facio, locum in lectulo adsigno, 31, 4, 5.

Ἀνακοινοῦν. ἀνακοινοῦντο τῷ συνεδρίῳ τί δοκεῖ ἐστὶ ποιεῖν, concilio deliberandum proposuit, 11, 26, 2.

Ἀνακομιδὴ, reditus, 1, 68, 13. 3, 106, 7. 4, 39, 6. *&c.* ἀνακομιδὴν ποιεῖσθαι, redire, 5, 22, 5.

Ἀνακομίζεσθαι. *Verbo medio*; σπεύδων ἀνακομίσασθαι τὸ φρούριον τοῖς Δυμαίοις, recipere castellum Dymæis, *i. e.* pro Dymæis, 4, 83, 2. *Verbo pass.* ἀνακομισθῆναι, redire, reverti, 3, 96, 14. 11, 24, 9. evadere *e naufragio*, recipere se aliquo *e pugna parum prospera*, 1, 38, 5. 3, 74, 8.

Ἀνακράζειν. πάντες ἅμα ἀνακραγόντες, 36, 5, 3.

Ἀνακρεμᾶν. ἀνακρεμάσαι πᾶσαν τὴν πίστιν εἴς τινὰ, 8, 21, 3.

Ἀνακρίνειν τινὰ, excutere percunctando, explorare, 2, 27, 3. 4, 68, 4. ὑπὲρ πράγματος. 8, 19, 6. 8, 21, 1.

Ἀνάκρισις, percunctatio, examen, 8, 19, 8. 12, 27, 3.

Ἀνακρούσασθαι, incipere orationem; ἔτι αὐτοῦ ταῦτ' ἀνακρουομένου, 4, 22, 11. — "*Proprie de* prolusione musicorum; *unde Plato transtulit ad* exordium, initium rei, *dixitque v. c.* λόγου ἀνακρούσασθαι, *in Philebo T. II.* 13. *Id imitatus est cum multis Polybius.*" *Ern.*— *Ejusdem usus hujus verbi exempla nonnulla ex aliis auctoribus protulit Reiskius ad h. l. veluti Lucian. adv. Indoctum, T. III. ed. Hemst. p.* 107. *c.* 8. *Plutarch. Convivial. Serm. p.* 161. *lin.* 29.

ed. Franc. et p. 790, 46. *et p.* 996, 16. *Philostr. p.* 861, 11. *Euseb. Hist. Eccl.* 7, 25.

Ἀναιτᾶσθαι, 1) recipere, τὴν ἀρχήν, 6, 5, 2. τὰ πράγματα, 2, 1, 6. 18, 34, 3 *et* 6. 2) reficere recreare, (*ut* ἀναλαμβάνειν) σώματα, ψυχὰς, 3, 60, 7. 3, 87, 3. 3) reparare, τὰς ἐκ τῶν περιστάσεων ἐλαττώσεις, 10, 33, 4.

Ἀνακύκλωσις πολιτειῶν, conversionum orbis in rebuspublicis, 6, 9, 10.

Ἀνακύπτειν, caput erigere, emergere, attolli, recreari; τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1.— "*Exempla plura metaphorici in hoc verbo usus congessit Dorvill. ad Charit. p.* 177." *Ern.*

Ἀναλαμβάνειν, 1) recipere, recuperare, τὴν ἀρχὴν, regnum, 22, 8, 1. τὴν σφετέραν δύναμιν, suas vires, priorem potentiam, 2, 18, 5. τοὺς ἐν Λιβύῃ μείναντας ναυσὶ πανσὶ ἀναλαβόντες, receptis militibus qui in Africa manserant, 1, 36, 12.

2) accipere, *copias educendas*, secum sumere, 1, 26, 5. 1, 29, 9. 1, 30, 2. 1, 32, 8. 2, 1, 6. 2, 27, 5. &c. *Eodem pertinet* τὴν σκηνὴν ἀναλαβόντες, 2, 6, 6. ἀναλαμβ. εἰς τὴν ναῦν, in navem recipere aliquem, 30, 9, 8.

3) suscipere; *variis modis; veluti* ἀναλαμβάνειν τὴν αἰτίαν τῶν συμβάντων, culpam suscipere, reum culpæ fieri, 2, 50, 8. τὴν δυναστείαν, suscipere, adire imperium, 3, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, 22, 8, 1. πόλεμον, bellum suscipere, *sive ab aliis factum sit belli initium, ut* 1, 71, 5. 1, 88, 11. 3, 8, 8. *sive priores ipsi arma capiamus, ut* 2, 46, 1. 3, 2, 5. 5, 1, 3. ἀναλαμβάνειν φανερῶς τὴν πρὸς Φακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, 2, 46, 6. ἀναλαμβάνειν βίβλον, suscipere librum, *id est* legere. 3, 9, 3. 26, 7, 5. *nempe* εἰς τὰς χεῖρας ἀναλαμβάνειν, in manus sumere, *ut est* 30, 4, 11. 32, 8, 8. ἀναλαμβάνειν τέχνας καὶ ἐμπειρίας, artes suscipere, *id est*, adsciscere, sibi parare, addiscere, 3, 4, 10. 9, 20, 8. τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ἀναλαμβ. sibi parare, 32, 11, 2. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, suscipere personam historici, 1, 14, 5.

4) ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, (*scil.* ἐκ τῆς παλαιπωρίας) reficere, recreare milites, 3, 60, 2. 3, 85, 5. *Et reciproce, per ellipsin pronom.* ἑαυτὸν, se recipere, convalescere, 12, 26, 6. *conf.* προσαναλαμβάνειν.

5) τὴν ὁρμὴν τῆς νεὼς ἀναλαμβάνειν, cursum navis inhibere, 16, 3, 4.

Reiskius 39, 2, 7. *ex codicis Peiresciani præscripto* καὶ λίαν ἀνιλύφυ *legendum judicaverat; minus probabiliter, ut nobis quidem visum est.*

Ἀνάληψις, refectio, recreatio. ἀνάληψις καὶ θεραπεία τῶν ἀνδρῶν, 3, 87, 1.

Ἀναλογίας, *i. e.* τῆς περὶ τὰς ὁμοιότητας θεωρίας, ἕπεσιν ἴσχειν, proportionum notitiam habere, 9, 20, 1.

Ἀναλογίζεσθαί τι, 10, 37, 10. ἀναλογιζόμενος ὅτι, 5, 109, 1.

Ἀναλύειν, (*i. q.* ἀπολύειν,) abire, redire, (*in castra,*) 3, 69, 14. ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. 16, 19, 10. εἰς παραχειμασίαν ἀνέλυσε, 5, 29, 8. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4.

Ἀνάλωτος πόλις, inexpugnabilis, 3, 18, 3. non expugnata, 4, 63, 9.

Ἀναμάχεσθαι τὴν περίπτωσιν, reparare cladem, 1, 55, 5. ἀναμαχ. τοῖς ὅλοις totis viribus bellum redintegrare, 6, 52, 6.

Ἀναμίξ ἐκτὸς τάξεως ἐπιόντες τὴν μαχὴν, promiscue pugnabant, 1, 45, 9. ἀναμὶξ ἀλλήλοις συμπεσόντες, 2, 28, 9. ἀναμὶξ γενέσθαι, promiscue manum conserere, 11, 13, 1. πάντες ἦσαν ἀναμὶξ ἀλλήλοις, omnes erant inter se permixti, 16, 4, 9. *Hinc forte defendi possit scriptura prolatorum codi-*

cum veterum, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμὶξ τέκνοις καὶ γονεῦσι γηραιοῖς ἀπαγομένων, pro quo ex Bav. editum est ἀναμὶξ ἅμα τέκνοις, 2, 56, 7.

Ἀνάμνησις. ἀναμνήσεως χάριν, 4, 66, 10. ἀνάμνησιν ποιεῖσθαι, 2, 37, 6. κεφαλαιώδη, 1, 5, 4. ἡ τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀνάμνησις, 9, 10, 10.

Ἀναμφισβήτητος ἐλπίς, 3, 64, 3. δόξα, fama, 18, 18, 12.

Ἀναμφισβητήτως κρατοῦντες τῶν ὑπαίθρων, 11, 18, 8.

Ἀναυδρία, 1, 31, 1. 3, 6, 12.

Ἀνανδρος πρᾶξις, 5, 81, 1.

Ἀνάνδρως, 1, 11, 5. 3, 94, 4.

Ἀναπολῶσθαί τι, in memoriam revocare, 5, 36, 7. 15, 25, 7. (conf. προσαναπολῶσθαι.) τὴν συμμαχίαν, renovare fœdus, 23, 1, 5. τὰ φιλάνθρωπα, 4, 26, 8. 28, 10, 9. τὴν φιλίαν, 11, 34, 11. τὰς συνθήκας, 7, 3, 1.

Ἀνανεύειν, 1) negare, repulsam dare, 16, 21, 9. 2) ἀνανευκὼς, erectus, in altum eminens, sursum spectans, 1, 23, 5. (coll. cap. 22, 8.) 18, 13, 3.

Ἀνανέωσις τῆς συμμαχίας, renovatio, 23, 1, 6 sq.

Ἀναντα γώνιστον σθένος, invictum robur, Fr. gr. 57.

Ἀνάντης, arduus, pro πρόσαντης habet cod. Bav. 5, 8, 1.

Ἀναντίῤῥητος. πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων παραγγελθὲν ἀναντίῤῥητον γίγνεται, 28, 11, 4. ἀναντιῤῥήτους ἔχειν τὰς τῶν ἀφροδισίων χρείας, 6, 7, 7.

Ἀναντιῤῥήτως, 23, 8, 11.

Ἀναξαίνεσθαι. τῆς διαφορᾶς ἀναξαινομένης, recrudescente dissensione, 27, 6, 6.

Ἀνάξιος, absol. indignus homo, 15, 26, 10.

Ἀναξυρίδες, ai, braccæ, 2, 28, 7. 2, 30, 1.

Ἀναπαύειν τινὰ, quietem dare, 3, 53, 9. ἀναπαύειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς κακοπαθείας, requiescere, 3, 42, 9. ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, quietem et otium agere, 10, 20, 2.

Ἀνάπαυσις εὐσχήμων, honestum otium, 5, 75, 6. εἰς τὰς ἀναπαύσεις ὑπερτίθεσθαί τι, in tranquilliora tempora, in majus otium differre, 5, 104, 9. κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥαθυμίας, per otium, 10, 9, 5. opp. οἱ τοῦ πράττειν καιροὶ, ibid.

Ἀνακίνειν. τούτοις τοῖς λόγοις ἀνακινούμενος, commotus, 29, 3, 3.

Ἀνάκρισις, exercitatio, 5, 2, 4. ἀνακρίσεις καὶ μελέτας ποιεῖσθαι, 10, 20, 6. ἀνάκρισις τῶν πλοίων, 26, 7, 8. — "lustratio navium, cum periculum fit, an sint integræ, instructæ." Ern. Adde, et an satis exercitati remiges.

Ἀνακρίνεσθαι ἅπασι τοῖς σκάφεσι, navium omnium experimentum agere, 26, 7, 9.

Ἀνακίπτειν εἰς τὴν Ῥώμην, vinctum Romam mittere, 1, 7, 12. 29, 11, 9. 30, 9, 2. conf. ἀνάγειν, et ἀνακαλεῖσθαι.

Ἀνακτάνυμι. ἀνακεκταμένος τόπος, patens locus, 1, 51, 5. 6, 40, 10.

Ἀνακηδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, insilire in equos, 6, 25, 4.

Ἀνακλίνειν, 1) reclinare se, de remigibus remos adducentibus, 1, 21, 2. 2) ἀνακλίνειν ταῖς ψυχαῖς, ταῖς ὁρμαῖς, animum abjicere, 4, 51, 8. 20, 4, 6.

Ἀνακλάττειν τι μᾶλλον τοῦ συμβαίνοντος, animo sibi fingere, 3, 94, 2.

Ἀνακλεῖν, 1) cum classe exire, (i. q. ἀνάγεσθαι) 1, 25, 9. coll. vs. 7. 1, 39, 1. 1, 64, 1. 29, 11, 9. 2) redire cum classe, 5, 102, 10. 3) ἀνακλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμὸς, sursum, adverso flumine navigari potest, 2, 16, 10.

Ἀνακληρωῦν. ὁ ἀνακληρῶν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμιστρῶν λόγος, 7, 7, 7.

Ἀνακλήρωσις. ἰσοφίζειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀνακλήρωσιν, 5, 93, 6. ἀνακλήρωσιν suspicatus erat Reiskius; sed eadem fere notione teneri vulgata poterit, ad complendam mensuram, ut satis haberent novi cives.

Ἀνάπλους, 1) exitus cum classe, profectio in altum, 1, 53, 13. 16, 2, 6. τὸν ἀνάπλουν ποιεῖσθαι, *i. q.* ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. *coll. vs.* 2 *et* 5. *Sic cod. Aug.* 5, 5, 12. διὰ τὸν τῶν Ῥοδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 4, 19, 8. 2) reditum *interpretatus est Valesius* 15, 24, 1. *conf.* ἀναπλεῖν.

Ἀναπνεῖν, respirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.

Ἀναπνοή, 1) spiritus; ἕως τῆς ἰσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοήν, uno spiritu *legere*, 10, 47, 9. 2) respiratio a malis, 1, 71, 3.

Ἀναπόδικτος ἀπόφασις, absque demonstratione, 7, 13, 2.

Ἀναπόκριτος, absque responso; 1) *passive*, qui responsum non accipit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) *active*, qui responsum non dat; ἀναπόκριτος οἰμωγή, ejulatus nullo dato responso, 8, 23, 6.

Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεῦδος, 12, 21, 10.

Ἀναπομπή, deducti captivi *Romam*, 30, 9, 10. *cf.* ἀναπέμπειν.

Ἀναπτύειν. κοχλίας σίαλον ἀναπτύων, 12, 13, 11.

Ἀνάπτω. 1) incendo; ὑπολαβόντες αὐτομάτως ἅπτεσθαι τὸν χάρακα, 14, 5, 1. 2) sublime suspendo; καταβράττεται διὰ μηχανημάτων ἀνημμένος, *Spicileg. ex lib. X. num.* 2.

Ἀνάπτυξις, 10, 14, 2. *i. q.* ἄμπτωσις.

Ἀναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.

Ἀνάριστος, impransus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.

Ἀναρπάζειν. ἄρδην ἀνηρπάσθη, funditus deleta est *urbs*, et ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.

Ἀνάρπαστος. ποιεῖν ἀναρπάστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in prædam concessit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. *Videtur* ἀναρπαστοὺς *acute scribendum, quia est a verbo* ἀναρπάζω, *non ab* ἁρπάζω *cum a privativo.*

Ἀναρρηγνύειν ὑπόνομον, perfringere fornicem canalis subterranei, 5, 71, 9.

Ἀναρτᾶν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθῶσιν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθῶσιν *legebatur. conf.* ἐξαρτᾶν.

Ἀνασείειν, ad bellum concitare, *Fr. hist.* 66.

Ἀνασκάπτειν ναοὺς ἐκ θεμελίων, 16, 1, 6.

Ἀνασκευάζειν συνθήκας, fœdera evertere, dissolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.

Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.

Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere. *Spicil. lib. X. num.* 2.

Ἀνασοβεῖν, terrere, 38, 1, 8.

Ἀνασπᾶν, τὰς γυφύρας, 2, 32, 9. τὰς σανίδας τῆς γυφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυλίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀνασπᾶν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου, 16, 30, 4.

Ἀνάσπαστος, retractus, excitus, commotus ad discedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. sede sua expulsus, 24, 8, 6.

Ἀνάστασις, *surrectio ex insidiis*, 5, 70, 8. *nempe sic ibi perperam vulgo pro* διανάστασις *erat editum.* ἀναστάσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων, *factiones*, 30, 7, 8. *sed ibi cum Reiskio* ἀνατάσεις *restituimus Polybio.* τὴν τῶν οἰκιτῶν ἀνάστασιν 40, 2, 10. abductionem *interpretatus est Valesius;* elevationem in numerum civium et militum *Toupius; nos* motum, turbas, seditionem, insurrectionem.

Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιεῖν, eversa urbe, sedibus suis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλις καὶ βίους ἀναστάτους ποιεῖν, urbes et fortunas evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος ἀναστ. ποιεῖν πόλιν, funditus delere, 4, 53, 4. ἀνάστατον ποιεῖν χώραν, vastare regionem et cultoribus vacuam reddere, 28, 8, 3. ἀνάστατον

γήσθαι ὑπό τινος, sedibus suis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.

Ἀναστανροῦν, crucifigere, e cruce suspendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *sq.* ἀναστανρῶσαι τὸ σῶμα, 8, 23, 3.

Ἀνάστυρος ναῦς, navis cujus pars anterior et rostrum magis solito in altum erigitur, 16, 3, 8.

Ἀναστίλλειν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστίλλεσθαι, sese continere, inhibere se, 9, 22, 9.— "dissimulare, tegere animum et mores." *Ern.*

Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νείλου, aperire Nili claustra, 5, 62, 4.

Ἀναστρατοπεδία, ἡ, mutatio castrorum, profectio e castris, 6, 40, 1.

Ἀναστρατοπεδεύειν, castra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.

Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige* τὸν ἵππον, 11, 21, 3. *Et omnino per ellipsin pronominis* ἑαυτὸν, sese convertere, reverti, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *sq.* 4, 11, 2. 4, 12, 7. *et sæpe alias.* 2) ἀναστρέφεσθαι, versari, agere; *ut*, θρασέως καὶ πρακτικῶς, 1, 9, 7. ναθρῶς ἀναστρέφη, 1, 74, 13. μεθύμως, 1, 86, 5. 3, 76, 9. περί τι, negligenter versari in re, 12, 27, 3. (*sed hic quidem* ἀναστρέφη *ex Casauboni est conject. et MSti* ἀπιστρέφη *habent, quod vide.*) ἀσυβῶς ἀναστρέφεσθαι εἰς τινα, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis versari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονίαις, in imperiis versari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (*putabam* ἐν ταῖς κυνηγ.) ἀναστρεφόμενος, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præscripto correxi* ἀνέτρεψαν, statuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur* τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν, *corrigendum* ἀνέτρεψαν *putem*, fortitudinis, quæ eis inesse visa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, et alio loco* (*p.* 364.) *commendatam video. conf.* ἀνατρέπω.

Ἀναστροφή, 1) conversio. ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν, converso agmine, retro converso itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare solent ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, convertendo se, recipiendo se, et rursus in hostem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacticorum præscripto,* ἀναστροφὴ *respondet* τῇ ἐπιστροφῇ, *et est* nova conversio post ἐπιστροφὴν facta, *sive* conversio in priorem locum statumque. *vide* 10, 21, 2 *sq.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut*, κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν τιθαυμασμένος, 4, 82, 1. *conf.* ἀναστρέφεσθαι.

3) mora, tempus. ἀναστροφὴν διδόναι τινὶ εἰς τι, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρὸς τι, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες, 1, 70, 4. οὐ δίδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. τοσ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφήν, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις ἀναστροφὴ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς &c. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφὴν πρὸς τὰς παρασκευάς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. οἱ ἐκ τῆς φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf.* συνανασώζειν.

Ἀνασωρεύειν τὸν χοῦν, 8, 35, 5.

Ἀνάτασις, ἡ, 1) minæ, 4, 4, 7. 30, 4, 2. 30, 7, 8. *Fr. gr.* 17. 2) ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολή, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀναστατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀναστέγειν. 1) extendere, porrigere; (i. q. ἐκτείνειν.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀναστέγοντες τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter*, extendere se, porrigi; *promontorium* ἀναστῶσα εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. *Cephallenia insula* ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀναστέγουσα πέλαγος, 4, 3, 9.

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum esse; λόφοι πρὸς ὕψος ἱκανὸν ἀναστέγοντες, 18, 5, 9. *Et nude* ἀναστέγειν; λόφος ἀναστέγων ἱκανόν, 11, 5, 5. *Rursus forma passiva verbi;* οἰκίαι εἰς ὕψος ἀναστεγαζόμεναι, 9, 21, 10.

3) ἀναστέγεσθαι *et* ἀναστεγῆναι, minari, 5, 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr.* 16. *cum infin.* ἀναστέγοντο διαρπάσειν τὰ βέλτιστα, 4, 18, 10. *cum dat.* τοῖς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀναστεγόμενος, 4, 82, 8. *Nempe intelligitur* τὸν φόβον, *ut sit proprie* metum alicui intendere *vel* incutere; *quod nomen diserte adjicitur* 2, 52, 1. ἀναστεγόμενος αὐτοῖς τὸν φόβον. *et* 31, 21, 13. ἀναστεγεῖς (αὐτοῖς) τὸν φόβον τοῦτον.

Ἀναστέλλειν, oriri, *de signis cœlestibus*, 9, 15, 10.

Ἀναστήσεσθαι, liquefieri, *de nive*, 2, 16, 9.

Ἀνάστυξις τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀναστῆναι. 1) τοῦτον ἀνῆκαν, *scil.* εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc imposuerunt, *vel* in crucem erexerunt, e cruce suspenderunt, 1, 86, 6. (*quemadmodum v. c.* ἀναθέματα *sunt tabulæ altaribus* impositæ, *vel super eis* erectæ, *aut e parietibus templorum* suspensæ.) βωμὸν τῇ Ἰσίδι ἀνῆκαν, aram posuerunt, erexerunt, statuerunt, 5, 93, 10.

2) tribuere, adscribere, imputare alicui aliquid; *veluti* sententiam aliquam, ἀναθεῖναί τινι γνώμην τινὰ, 4, 24, 2. culpam, ἀναθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπί τινα, *vel* τινὶ, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνῆκαν, Romani omnia sua beneficia (*in Philippum collata*) Demetrio imputata volebant, i. e. Demetrii caussa se ea omnia fecisse præ se ferebant, 24, 7, 4. *quod ipsum ibid. vs.* 1. *dicit;* πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπηρείδοντο.

3) τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀναθεικνὺς, cantoribus aures adcommodans, 24, 3, 9. *quam phrasin Ernestus cum illa,* ἀναθεῖναι βωμὸν, *confert, ut, quemadmodum illa verti potest* dedicare aram, sic ἀναθεῖναί τινι τὰς ἀκοὰς *sit* aures alicui dicare, *vel* dedere, *ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἱππείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται, circuitionis fides curæ equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον, eam rem ad senatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολὴ, 1) ortus solis, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολὴ, 11, 22, 6. *De* mundi plaga orientali *in plurali numero amat usurpari,* αἱ ἀνατολαὶ, *ut sicut* αἱ δυσμαὶ, αἱ ἄρκτοι, *et similia;* 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμερινὰς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, 5, 22, 3. *conf.* θερινός. 2) fluvii ortus et fontes; αἱ ἀνατολαὶ τοῦ Πάδου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέπουσι καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους, se invicem evertunt, sternunt, et proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 *et* 12. *Sic et* τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ubi mendose vulgo omnes* ἀπέστρεψαν *pro* ἀπέτρεψαν *dederant. Parique ratione* 30, 8, 3. ἀπέστρεψαν *scribendum pro* ἀπέτρεψαν, *quod observationem nostram effugerat, sed monitum supra ad verbum* ἀναστρέφειν.

Passive ἀνατρέπεσθαι ταῖς ψυχαῖς,

conciderunt animis, 22, 8, 8. *ἀνετρέπησαν temere et perperam editum erat* 3, 74, 2. *pro ἐτρέπησαν*, in fugam versi sunt. *Rursus ἀνετρέπη perperam olim vulgatum pro ἐνετρέπη*, 22, 14, 5.

Ἀνατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; *ἀνέτρεχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις*, 2, 67, 6. *Sic* 4, 12, 5. *Præsertim de navibus; ubi simpliciter* redire *denotat, ut* 1, 50, 4 *et* 8. 7, 3, 6. *De equis qui aberrant de via*, 3, 53, 10.

2) *ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν*, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. *sicut Gallice dicimus, revenir sur ses pas. Sic ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτούς*, 26, 3, 12.

3) *ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις*, temporibus retrogredi et paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. *Sic ἀναδραμεῖν ἐπί τι*, 5, 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, sublatum ostendere signum, 5, 22, 10. (*i. q. αἴρειν τὸ σύνθημα*, 5, 21, 2.)

Pass. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conspectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδόν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) sursum ferre, sursum ducere; *ἡ πλατεῖα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγορὰν*, via sursum ducens in forum, 8, 31, 1. *Et passive ἀναφέρονται ζῷδια*, oriuntur supra horizontem, 9, 15, 8. (*i. q. ἀνατέλλουσι vel ἐπιτέλλουσι.*)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (*præsertim* ad eum qui dignitate superior est; *conf. ἀνάγειν, ἀναπέμπειν.*) *τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπίταξεν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις*, 2, 23, 9. 2, 24, 10. *ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Σωσίβιον*, 5, 38, 2 *sq. ὁ ἵππος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλίαρχον*, 6, 36, 6. *ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον* (*qui erat præfectus urbis*) *ἀνεσείσθησαι πρῶτον*, 8, 59, 8. *Eodem pertinet ἀναφέρειν τῷ δήμῳ* (*intell. τὸ διαβούλιον*) *περὶ διαλύσεως*, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (*conf. ἀναφορά.*) *πάντες ἀναφέρουσι τὰς ἀφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις*, 10, 16, 4. *καθ' ἑκάστην ἡμέραν ταυτὸν ἀναφέρειν μέτρον*, 3, 100, 8. *Sic de pecunia quæ in ærarium populi Rom. infertur*, 34, 9, 9.

3) perferre, tolerare, sustinere, et sustinendo superare; *ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολάς*, 1, 36, 3. *τὸν κλύδωνα*, 1, 60, 10. *τὸν πόλεμον*, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, *vel* opinione referre aliquid ad aliquid *vel* ad aliquem; *πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἓν ἀναφέρειν τέλος*, 2, 43, 7. *conf. ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπί τινα vel εἰς τινά*, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. *τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀννίβαν περὶ τῆς ὠμότητος*, 9, 24, 8. *ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον*, hæc ad Achæorum institutum referenda sunt, causa horum repetenda ab Achæorum instituto, 2, 42, 4. *ἀναφέροντες ἐπ' αὐτοὺς* (*i. q. ἐφ' ἑαυτοὺς*) *τὸ παραπλήσιον*, similem sortem ad se referentes, *i. e.* cogitantes idem sibi ipsis posse accidere, 6, 6, 6. *πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ὕνοιαν*, 2, 23, 8. *ubi si vera scriptura est, neutraliter vel reciproce sumitur verbum, sive per ellipsin accusativi ἑαυτοὺς aut τὸν νοῦν, ut Reiskius voluit, sive intelligendo ἀναφέροντες τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, quæ vocabula adjiciuntur* 2, 43, 7.

Pro eo quod codices MSti dabant, et quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄστυλον τῇ τῶν καταφερόντων νηῒ πλῆθυ, 16, 4, 2. *perspecte, ut nobis visum erat, διέφερον correxit Casaubonus.*

Ἀναφθέγξασθαί τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. *Cf. ἐπιφθέγγεσθαι et προσπιφθεγγ.*

Ἀναφορά, *conf.* ἀναφέρω. 1) respectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἣν γίγνεται τέλος ἡ ἀναφορὰ ἁπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πραίξεις πρὸς ἓν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι πρός τι, 5, 105, 5. *i. q.* ἀποβλέπειν πρὸς ἐκεῖνον τὸν σκοπόν, *ibid.* οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum est de hoc; id, de quo agitur, non est ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, et ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιοῦντο πρὸς ἐκεῖνον, ad ipsum de omnibus referebant, 5, 26, 5. ἡ ἀναφορὰ τούτων γίγνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. 25, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, *nempe* πρὸς *vel* ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἴδιοι γίγνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. *scilicet* ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid. vs.* 16.

Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, efflationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 *sq.*

Ἀναφωνεῖν, exclamare, 3, 33, 4.

Ἀναχαλᾶσθαι, remitti, laxari, *de vinculo*, 6, 23, 11.

Ἀναχωρεῖν, 1) redire, reverti, *discedere, abire*, 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. &c. *Sic* decedere *de provincia*, 1, 17, 6. *de quo loco conf.* 28, 3, 4.

2) *Sigillatim*, recedere, absistere a negotiis, a proposito, ab instituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται διότι &c. discedent a proposito, absistent, non urgebunt postulatum, 26, 1, 5. *In eamdem sententiam interpretatus sum* ἀντιχώρησιν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. urgere suam sententiam amplius noluit; *sed adjectum vocab.* τῶν πραγμάτων *in plur. num. videtur utique aliquid amplius significare*, recessit a negotiis et abstinuit dehinc administratione rerum; *quam in sententiam locum hunc interpretatus erat Casaubonus. Et sic haud dubie ipsum verbum* ἀναχωρεῖντες *nude per se significat*, qui negotiis abstinuerunt, ab administranda republica recesserunt, 28, 3, 4 *sq.* 30, 10, 5. *et sunt iidem quos* τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας *dicit* 28, 3, 8. *Sic rursus* ἀναχωρητικὴ ἐκ τῶν ἐπισήμων ἔξοδος 32, 12, 7. *est* quæ abstinuerat a pompis publicis.

3) πολισμάτιον ἀναχωρητικὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.

Ἀναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις *est proprium pugnæ manipulorum Romanorum*, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοὔπισθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.

Ἀνδραγαθεῖν, fortiter agere, 1, 45, 3. 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.

Ἀνδραγάθημα. ἀνδραγαθήμασι *habent codices nonnulli pro* ἀνδραγαθήσασι 1, 45, 3.

Ἀνδραγαθία, fortitudo, virtu 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 *et* 9. 18, 17, 2.

Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf.* ἐξανδραποδ.

Ἀνδραποδιστὴς, plagiarius, qui liberos homines in servitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.

Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάπας, 16, 22, 5.

Ἀνδρεία *et* ἀνδρία, 1, 6, 4.

Ἀνδρόγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.

Ἀνδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους, 8, 7, 6. βάθος ὡς ἀνδρόμηκες, 10, 46, 3.

Ἀνδρόπορνος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*

Ἀνδρώδης τῇ φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis conflictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.

Ἀνδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6.

ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. ἀνδρωδῶς βουλεύεσθαι, 3, 118, 7.

Ἀνδρωνῖτις, ἡ, virorum habitatio. ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι, *Fr. hist.* 27.

Ἀνέδην, *ab* ἀνίημι, effuse, licenter, effrenate. *Plerumque* ἀναίδην *præferunt codices nostri, et sic subinde editum erat apud Polybium, quod et semel nos tenuimus,* 10, 26, 5. *minus recte. Conf. supra, voc.* ἀναίδην. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5, 6. ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ὥρμησαν, 15, 20, 3. ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι, 15, 26, 10.

Ἀνειπεῖν. οὓς ἀνεῖπαν ὃς ἀπέγρ. οἱ προειρημένοι, 30, 10, 7. quos prædicti viri (*nempe Callicrates et alii, vs. 3 sq. commemorati*) nominaverant, *sive* denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.

Ἀνέκαθεν, a prima origine repetendo rem; ἀνεκ. κατηγορεῖν, 5, 16, 6. 9, 33, 1. ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 35, 10. τὴν σύγκρισιν, 12, 12, 1. τὸ ἀνέκαθεν Ἀργείων ἄποικοι γεγόνασι, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.

Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.

Ἀνελίττειν, *evolvere se.* ἀνελίξαντες *pro* ἀναδείξαντες *suspicatus erat Reiskius* 2, 67, 1. *citra necessitatem.*

Ἀνέλπιστος, inopinatus, *de calamitate,* 4, 58, 2.

Ἀνελπίστως, 1, 6, 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. ἀνελπίστως σώζειν τινὰ, servare aliquem qui omnem salutem desperaverat, 23, 11, 8.

Ἄνεμος; *vide* οὔριος, φορὸς, λαμπρὸς, *et conf.* πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. *Adde* στάσις.

Ἀνεμποδίστους ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.

Ἀνεννόητος τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr.* 12 *et* 19. (*Est autem Fragm. hoc gramm. num.* 19. *ex ipso loco modo citato* 11, 8, 3. *ductum; quod nunc demum observavimus.*)

Ἀνεπάγγελτος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor.* αὐτεπάγγελτος *præfert.*

Ἀνεπιβούλευτος. ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ, ab insidiis securum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνεπιγνώστως, ut agnosci, ut cerni nequeat. ἀνεπιγνώστως γίγνεται τὸ διάστημα, 18, 1, 16. *ubi* ἀνεπίγνωστον *probabiliter maluerat Reiskius.*

Ἀνεπίγραφος οἰκία, domus quæ inscriptionem nullam habet, 8, 33, 6.

Ἀνεπίληπτος, culpæ expers, 14, 2, 14. 30, 7, 6.

Ἀνεπιμιξία τῶν ἐθνῶν, defectus mutui commercii inter populos, 16, 29, 12. *conf.* ἀμιξία.

Ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τινα, nullo elogio insignitum præmittere aliquem, 11, 2, 1. ἀνεπισήμαντος κατὰ τὴν ἐσθῆτα, non insignis veste, in vestitu nihil habens e quo ab aliis dignosci possit, 5, 81, 3.

Ἀνεπίσκεπτος, non inspectus, neglectus, 32, 19, 5.

Ἀνεπιστάθμευτος, a præbendorum militibus hospitiorum onere immunis, 15, 24, 2. *conf.* ἀστάθμευτος.

Ἀνεπίστατος, qui ad negotia non adtendit, rerum agendarum incuriosus, negligens, 5, 34, 4. *cf.* 5, 35, 6. *Nodum in scirpo quæsisse Ernestus videtur, cum ad hunc locum hæc adnotavit: "quamquam tota forma orationis aliam significationem videtur postulare, cum dicatur se præbuisse aulicis* ἀνεπίστατον καὶ δυσέντευκτον, *cui* negligentia *non satis videtur convenire. An,* qui aut omnino adiri non posset, aut immitis adeuntibus esset?"—

Ἀνεπιστάτως, cum ad rem non subsistimus, cum ad rem non magnopere adtendimus, eamque non curamus. *conf.* ἐφιστάνειν, ἐφιστάναι, *et* ἐπίστασις. τὸ κάλλιστον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης ἀνεπιστάτως παρῆλθε, pulcerrimum fortunæ institutum inobservatum præteriit, 1, 4, 4. τὸ ῥηθὲν παρέδραμεν αὐτὸν ἀνεπιστάτως, dictum aures ejus ita prætervolavit, ut illud non moraretur Scipio, non magnopere ad illud adtenderet, nec curaret, 10, 40, 3. ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων, sine notatione prætermittere talia, ita prætermittere talia, ut nihil ad ea moreris ita prætermittere, ut nec ipse ea adtentius consideres, nec alios de eis diligentius considerandis admoneas, *Fr. gr.* 20. ἀνεπιστάτως ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν πέντε στίχους συνείρειν, sine mora quinque versus uno spiritu et uno tenore legere, 10, 47, 9. *ubi utrumque simul intelligi potest, tam* sine cogitandi mora, *ut exposuit Casaubonus, id est,* absque multa mentis intentione, *quam* sine pronunciandi mora, sine intermissione. ὥρμησαν ἀνεπιστάτως διὰ τὴν τάφρον, sine mora per fossam currebant, non magnopere considerantes vel curantes quem in locum se demitterent, inconsiderate, 11, 15, 8. πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ ἀνεπιστάτως, incaute, imprudenter, 15, 21, 7.

Ἀνεπιτήδειος, minus idoneus, 31, 22, 2.

Ἀνεπιτίμητος, 1) culpa carens, non vituperandus. 8, 2, 2. 2) impunis, 35, 2, 3.

Ἀνεπίφθονος, non invidiosus, *scil. sine invidioso fastu,* 11, 10, 3.

Ἀνέργαστος, non elaboratus, parum adcurate tractatus, 10, 43, 1.

Ἄνεσις καὶ σχολὴ, remissio et otium, 1, 66, 10.

Ἀνέστιος, laribus carens, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀνέτοιμος, imparatus, ἀνετοιμότερος, 12, 20, 6.

Ἀνέχεσθαι, ferre, sustinere; *cum genit.* οὐδ' ἀνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα, 3, 82, 5. *cum accus.* οὐδὲ λόγον ἠνείχετο περὶ τούτων, 5, 67, 13. δυσχερῶς ἀνείχοντο τὴν παῤῥησίαν, 15, 2, 2. πᾶν γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, 1, 58, 4.

Ἀνήκειν. τὰ πρὸς τὴν τροφὴν ἀνήκοντα, quæ ad victum pertinent, 2, 15, 4. *Sic* 6, 5, 2. 6, 12, 4. 17, 14, 8. *&c. Sic et cum præpos.* εἰς, τὰ εἰς τόλμαν ἀνήκοντα, quæ ad audaciam pertinent, quæ cum audacia sunt conjuncta. *conf.* ἥκω. πρὸς ἐμὲ ἀνήκει τοῦτο, ad me hoc pertinet, me hoc tangit, 11, 5, 6. 29, 3, 9.

Ἀνήκεστόν τι βουλεύεσθαι περί τινος, (*"phrasis Thucydidea" ait Ern.*) insanabile aliquid, durius quid consulere in aliquem, 4, 24, 7. 18, 20, 3. μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν, nihil gravius, nihil inexpiabile moliri, 1, 88, 3. ἀνήκεστόν τι παθεῖν, 4, 18, 11. 15, 1, 8. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιπίπτειν, 4, 53, 3.

Ἀνηλειψία, cum lavari et ungi non licet, illuvies et squalor, 3, 87, 2.

Ἀνήνυτος. ἀνήνυτόν τι ἔχει ἡ ὁδὸς, difficultatem pæne insuperabilem habet iter, 9, 24, 4.

Ἀνὴρ, *notione eminenti,* αὐτὸν μὲν ἄνδρα γεγονέναι, 16, 22, 5. (*ubi opponuntur* ἀνδράποδα καὶ βλάκες.) ἥμισυς ἀνὴρ, 37, 2, 1. ἄνθρωπος τῶν ἐξῃρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, 4, 4, 5. ἄνδρες, milites, 1, 64, 6. (*opp.* ἡγεμὼν, *ibid.*) οὔσης κατ' ἄνδρα τῆς μάχης, 15, 13, 1. 1, 45, 9. 2, 69, 5. 3, 81, 2.

Ἀνθεῖν, florere. ἀνθοῦσα ἡ Μακεδόνων οἰκία, 3, 16, 4.

Ἀνθομολογεῖσθαι πρός τινα, profiteri apud aliquem, fateri alicui, *cum conjunctione* διότι, 5, 56, 4. 10, 38, 3. 12, 28, 7. *cum acc. et infinit.* 29, 6, 11. ἀνθομολογεῖσθαι πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων, nihil

fateri, 25, 27, 9. ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ἦν τοῖς γράμμασι, omnia confessus est, et consensit cum literis interceptis, 30, 8, 7. ἀνθομολ. τοῖς εἰρημένοις, adstipulari, adsentiri dictis, 28, 4, 4. 28, 17, 6. πρὸς σφᾶς ὑπὲρ *vel* περὶ τινῶν, consentire inter se in *propositas conditiones, et pacisci*, 5, 105, 2. 15, 19, 9. ἑαυτοῖς ἀνθομολογήσασθαι διότι προσέχουσι, sibi invicem testificari, significare, se animum advertere, 10, 45, 10.

Ἀνθομολόγησις, pactio, mutua professio mutuumque promissum, 32, 10, 12.

Ἀνθρώπειος, ad hominem pertinens, humanus. ἐγγεύσασθαι αἵματος ἀνθρωπείου, 7, 13, 7. ποταμὸς ὑποδεχόμενος τὰς ἀνθρωπείας λύμας, 5, 59, 11. *ubi* ἀνθρωπείους *scribendum videtur, nisi cum cod. Flor.* ἀνθρωπίνας *malis, quod tamen minus placet.* τὰ ἀνθρώπεια ἁμαρτήματα, 17, 13, 1. τὰ ἀνθρώπεια πράγματα, 15, 20, 5. τότε τἀνθρώπεια καλῶς ἕξει, tunc bene habebunt res humanæ, bene agetur cum hominibus, 12, 28, 2.

Ἀνθρώπινος. ἄν τι συμβῇ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον, si quid humanitus nobis acciderit, si vita nobis non suppetierit, 3, 5, 8. τῶν ἀνθρωπίνων στοχάζεσθαι, humanæ sortis rationem habere, 15, 8, 3. 15, 17, 4. οὐκ ἀνθρωπίνη κακία, 1, 67, 6.

Ἀνθρωπίνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, ita deliberare ut humanæ sortis memineris, 15, 7, 5. τὰς ἐξουσίας ἀνθρωπίνως φέρειν, 18, 16, 4. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖν τὰ πράγματα.

Ἄνθρωπος. οὐδεὶς ἄνθρωπος ὤν, 3, 31, 3. ἄνθρωποι ὄντες, qui homines nati sunt, mortales, 2, 4, 5. 2, 7, 1. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤδη, 1, 70, 6. — ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. κατὰ τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρ. νόμους, 2, 58, 6. τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. 4, 6, 11. 8, 1, 1. τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενα δίκαια, 11, 29, 8.

Ἀνθρωποφαγεῖν, humana carne vesci, 9, 24, 6.

Ἀνθύπατος, ὁ, proconsul, 21, 8, 11. 28, 5, 6. *Spicil. lib.* 22.

Ἀνιέναι. ἀνεικότες τοὺς ἐπιτηδειοτάτους τόπους πρὸς τὴν τῶν θηρίων συναγωγὴν, dicare soliti. — "destinare soliti. *Nempe* ἀνεῖναι *proprie est* liberum facere ac dimittere, *ut alicui rei* destinari, sacrari *possit*" *Ern.*

Ἄνιππος, qui equo caret, 10, 40, 10.

Ἄνισος μάχῃ, 10, 12, 6.

Ἀνιστάναι. ἐκ τῆς καθέδρας ἀνέστησε τὴν γυναῖκα, mulierem de sede sua surgere fecit, excitavit, 13, 7, 8. τὸν Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς πολιορκίας, *sperans* se Philippum revocaturum ab obsidione, ad tollendam obsidionem commoturum, 5, 17, 5. ἀνέστησε τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας, exercitum ejecit, excedere coëgit, 29, 11, 10. *perperam Casaub.* motis castris; *manifeste sane idem est quod* ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου. *ibid. vs.* 9. οὔτε καθελεῖν ἔξεστιν, οὐδ' ἀναστῆσαι πρότερον οὐδένα (*neutr. plur. i. q.* οὐδὲν) τῆς τοῦ στρατηγοῦ σκηνῆς, non licet prius tollere neque loco movere quidquam, quam imperatoris tentorium fuerit detensum et ablatum, 6, 40, 2. *ubi* ἀναστῆσαι *minus recte Casaubonus de* figendis tentoriis *accepit.* ἀναστῆσαι *ibi, ut sæpe alias, est contrarium* τοῦ στῆσαι, *quemadmodum in vocab.* ἀνάστατος.

ἀναστήσασθαι τὸν πόλεμον, resuscitare, denuo movere bellum, 11, 5, 2. *ubi non opus erat ut* ἐνεστήσασθε *vellet Reiskius.* (*Temere* πόλεμος ἀνέστη *pro* ἐνέστη *dant codd. nonnulli* 3, 6, 1.) πρὸς τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθῆναι μηδὲν τῶν διεφθαρμένων, ne rursus erigi, restitui posset, 16, 1, 5.

Ἀνιστόρητος περί τινος, qui *locorum indolem* non exploravit, non cognovit, 12, 3, 2. *cf.* ἱστορῶν.

Ἀνίσχυντὰς χεῖρας τοῖς θεοῖς, 15, 29, 14.

Ἀνοδία. ἀνοδίᾳ καὶ προτροπάδην ἔφυγον, 5, 13, 6. ἀνοδίᾳ κατὰ τῆς νήσου διεσπάρησαν, 3, 19, 7. *Sed maxime in plur. num.* διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνούς, 4, 57, 8. φεύγων ταῖς ἀνοδίαις, 4, 58, 10. 4, 69, 2. 4, 81, 7. 5, 23, 5. 8, 16, 6. 40, 3, 5.

Ἄνοδος. ἡ πλευρὰ περιέχεται ἀνόδῳ μεγάλῃ καὶ ἀπροσίτῳ, 5, 24, 4. *cf.* ἀπορράξ.

Ἄνοια, stultitia, amentia, 4, 35, 15. 20, 5, 1. ἄνοια καὶ μανία, 40, 5, 8. ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δεκτῶν, ἐάν τις αὐτὸς ἐπιμείνῃ, μηδὲ τοὺς πύλας ἐρᾷν, 4, 27, 7. ὑπερβολὴν ἀνοίας μὴ καταλιπεῖν, 4, 11, 1. πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν κατανταῦν ἔλθειν, 4, 34, 1. *Pro* ἄνοια *alias Polybius vocabulo* ἄγνοια *amat uti, quod vide, et cf.* 2, 7, 12. *Sic fortasse* 30, 9, 19. διὰ τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν *scripsit, non* ἄνοιαν, *ut vulgo legitur.*

Ἀνοίκειος. οὐκ ἀνοίκειον πρᾶγμα ἐκείνῳ, res non dissimilis illi, non dissentanea, 5, 96, 8. ἔστιν οὐκ ἀνοίκειος ὁ λόγος τῆς προθέσεως, non alienus a proposito, 6, 10, 1. ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδεικε, alienum, absurdum specimen edidit, *vel* sententiam, opinionem parum commodam de se adtulit hominibus, 24, 5, 13. *Huc spectat quod Suidas habet,* ἀνοίκειον ἀπρεπές.

Ἀνοιμώζειν. πολλάκις ἀνοιμώξαντες, ejulatum tollentes, 4, 54, 4.

Ἀνομοιότης, 6, 45, 3.

Ἄνοπλος, inermis; *de milite*, 2, 26, 2. *de navi*, 2, 12, 3.

Ἀνόρθωσις. τοῖς ἐπιγινομένοις ἐξέθηκε κάλλιστον ὑπόδειγμα πρὸς ἀνόρθωσιν, ad proficiendum, quo ad suam emendationem uterentur, 15, 20, 5. *nempe sic ibi scripti libri omnes, pro quo* ἐπανόρθωσιν *posuit Casaub. quod vide.*

Ἀνόσιος, impius. πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοσίων, 16, 13, 2.

Ἀνοχή. ἀνοχὰς ποιεῖσθαι, inducias facere, 2, 6, 5. 5, 28, 1 *et* 3. 5, 66, 2.

Ἀνταγωνιστὴς βαρὺς καὶ φοβερὸς, 5, 35, 9. ἀνταγωνιστὴν αὐτὸν ἔξουσι ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 45, 5.

Ἀνταίρειν. μηδέποτε Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀντᾶραι πόλεμον, bellum inferre, 15, 7, 8. *Sic* τοὺς ἀντηρκότας *suspicatus erat Reiskius*, 9, 29, 3. *ubi tamen bene habet vulgatum* ἀντιρρκότας.

Ἀνταναγεσθαι, classe solvere ut obviam eas hosti, 2, 10, 1. 14, 10, 10. οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς ἀνταναγομένου, 16, 8, 5.

Ἀνταπόδοσις; 1) conversio in contrarium; ἀνταπόδοσιν ποιοῦται ὁ ῥοῦς πρὸς *&c.* rursus convertitur, rursus e contrario fertur ad, 4, 43, 5. ἀνταπόδοσιν λαμβάνει τὰ πράγματα, in contrarium vertuntur, 27, 2, 4. ἐξ ἀμφοῖν τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γινομένης, quum utrique vicem sic rependerint, 5, 30, 6.

2) solutio debiti; τῶν κὶ. ταλάντων ἑκατέρᾳ (τῶν ἀδελφῶν) ποιήσασθαι τὴν ἀνταπόδοσιν, 32, 13, 6. τοῦτο ἱκανὴν ἀνταπόδοσιν ποιήσει ἐκείνου, hoc abunde satisfaciet pro illo, compensabit illud, 6, 5, 3. *Metaphorice, de* Fortuna, ὥσπερ ἐπίτηδες ἀνταπόδοσιν ποιουμένη ἡ τύχη, 20, 7, 2.

Ἀνταποστέλλειν ἄλλους ὁμήρους δι' ἐτῶν ἕκα, 22, 26, 22.

Ἀντιμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, vicissim, vice versa irrumpere in *Stratensium* fines, 5, 96, 3.

Ἀντιμφαίνειν, *cum dat.* repugnare, obstare, adversari, 18, 11, 12.

Ἀντινίδρα. ἐποιοῦντο κατ' ἀλλήλους ἰνίδρας, ἀντινίδρας *&c.* 1, 57, 3. 7, 15, 1.

Ἀντιξάγειν τὰ στρατόπεδα, (*scil.* τοῖς

πολεμίους,) 2, 18, 6. οὐδενὸς σφίσιν ἀντιξιόντος, 3, 66, 11.

Ἀντεξιέναι, 1, 24, 10. 2, 33, 8.

Ἀντεπάγειν, vicissim signa inferre hosti ἐπάγοντι, 12, 18, 11.

Ἀντεπιγράφω. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, 18, 17, 2. *ubi bene Casaubonus*, cum intelligeret ipsos victoriæ decus a Romanis ad se transferre; *a quo non erat cur discederet Ernestus, sic monens:* "ἀντεπιγράφεσθαι ἐπὶ τὸ νίκημα, aliter inscribere tropæum; *sed τὸ ἐπὶ delendum videtur.*"— *Conf.* ἐπιγραφή.

Ἀντεπιέναι τοῖς πολεμίοις, obviam procedere, 11, 1, 4.

Ἀντεπισκήπτειν τινὰ, 17, 7, 5.

Ἀντερείδειν. δοκεῖ μοι τύχη τις ἀντερεῖσαι πρὸς τὴν μανίαν τῶν ἡγουμένων, *ex Valesii emend.* 40, 5, 8. *ubi* ἀντερίσαι *MS. ab* ἀντερίζειν, *quod defendit Reiskius.*

Ἀντερεῖν. πότερον ἀντερῶν ἢ συνηγορήσων πάρεστιν αὐτοῖς, 1, 69, 10.

Ἀντερίζειν, *vide* ἀντερείδειν.

Ἀντέχειν, resistere; *cum dat.* ἀντεῖχον τοῖς ὑπεναντίοις, 31, 17, 2. *Absolute;* ἀντεῖχον ἐβιασμένως, fortiter restiterunt, fortiter pugnarunt, 29, 6, 1. *et nude* ἀντέσχον *vel* ἀντεῖχον, restiterunt, defenderunt se, durarunt, non succubuerunt, non cesserunt, 3, 46, 12. 3, 116, 10. 3, 117, 11. *Sic* 1, 58, 3. ἀντέχειν *æquivalet τῷ* ὑπομένειν *ibid.*

ἀντέχεσθαι, *cum genit.* 1) sibi vindicare, adfectare, capessere; animum adjicere ad aliquid, curam suam in aliquid intendere; τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων, 1, 24, 7. τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων, 1, 25, 5. τῆς θαλάττης, 3, 96, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, 2, 49, 4. τῶν ὑπερδεξίων ἀντέχεσθαι τόπων, loca capessere superiora, operam dare ut ea occupes, 3, 93, 9. τοῦ πράττειν τι τῶν ἐξῆς ἀντέχοντο, 5, 100, 11. αὖθις ἀντέχεσθαι τοῦ Ἀράτου, rursus ad Aratum, ad Arati amicitiam sese adplicare, 5, 1, 8. *Adde quæ mox num.* 2. *adferuntur.*

2) *idem fere quod* ἔχειν, tenere, *simulque* ἔχεσθαι, inhærere rei, eam porro sequi, firmiter tenere, curare ut retineas, serves et tuearis. *Sic* τῆς θαλάττης καθ' ἕνα τόπον ἀντεχόμενοι, 1, 58, 3. *est* uno duntaxat loco maris usum adhuc retinentes. ἀντεχόμενοι τῶν ὀρεινῶν τόπων, montanis inhærentes, 1, 39, 13. ἕως ἂν ἐλπίδος τινὸς ἀντέχηται, quamdiu spem aliquam retinet, sequitur, 4, 60, 8. ταύτης ἀντείχοντο τῆς ἐλπίδος, in hanc spem incumbebant, 8, 9, 10. μηδὲ πόλεως οἰκείας μηδ' ἄλλης ἐλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, 1, 56, 9. ἀντέχεσθαι τῆς φιλίας, συμμαχίας, ἰσονομίας τινὸς, amicitiam alicujus sequi, *sive* nunc primum ad eam te adplices, *quemadmodum capi potest*, 3, 77, 5. *sive* eam partem colas, retineas et in ea perstes, *quo pertinent loca hæc*, 4, 9, 10. 4, 24, 8. 4, 33, 11. 27, 5, 1 *et* 3.

Ἀντηρίς, ἡ, sublica, contus; ἀντηρίσιν ἐξερείδειν, 8, 6, 6.

Ἀντηχεῖν πρὸς τὸν ἐκτὸς ψόφον, resonare, 22, 11, 12.

Ἀντὶ, *præpositio subintelligenda in hujusmodi locutionibus, ut* τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Ἀντιβαίνειν. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνει τὰ τῆς τύχης, fortuna obstat quin hoc effici possit, 2, 50, 12. ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *postulato* quum ille repugnaret, reniteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βέλος, remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

Ἀντιγραφεύς, rescriptor, contrascriptor, *quem vernacula* controleur *vocamus*, 6, 56, 13.

Ἀντιδοξῶ, dissentire ab aliquo, 2, 56, 1. πρὸς τινά, 16, 14, 4.

Ἀντιδωρεῖσθαι, 3, 28, 3.

Ἀντικαθῆσθαι ἀλλήλοις μετὰ στρατοπέδων, castra castris opposita habere, 3, 49, 8.

Ἀντικαθιστάναι ἄλλον, alium in locum alterius sistere, dare, mittere, 22, 15, 11.

Ἀντικαταλλάττεσθαι (τινί,) reconciliari alicui, 15, 20, 5. ἀντικαταλλάττ. τί ἀντί τινος, mutare aliquid aliquo, aliquid pro aliquo postulare et accipere, 2, 42, 6.

Ἀντικατάστασις, disceptatio caussæ ab utraque parte litigante coram instituta, 4, 47, 4. *conf.* συγκατάστασις.

Ἀντικινεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnes molitiones hostis occurrere, contra movere, 2, 66, 3.

Ἀντικεῖ. οἱ ἀντικεῖ τῆς Ἀσίας τόποι, opposita loca Asiæ, 4, 43, 4. *ubi unus codex* ἄντικρυς *præfert.*

Ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, mare sibi adserere, maris potestatem et usum sibi vindicare; 1, 39, 14. 8, 36, 2. ἐλπίδος, spe uti, spe niti, accipere spem, 18, 22, 4. *sicut* ἀντέχεσθαι *et* ἀντιποιεῖσθαι, *quæ vide.*

Ἀντιλέγειν. τοῖς πλείστοις ἀντέλεγε, *ex Reiskii emend.* 33, 10, 4. *pro* ἀντιλέγετο, *quod vulgatum erat.* τὰ ἀντιλεγόμενα, controversiæ, res controversæ, 9, 33, 12. τὰ ἀντιλεγόμ. τοῖς βασιλεῦσι πρὸς τοὺς Γαλάτας, 31, 23, 10.

Ἀντιλογία, ἡ, sententiarum discordia, 26, 1, 7. ἀντιλογίας ἐισφέρεσθαι ὑπὲρ τινῶν, controversias movere super re, 5, 74, 9. πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί, ad contradicendum surrexerunt multi, 28, 7, 4.

Ἀντιμετρεῖσθαι τοῖς πολεμίοις, cuniculos contra agere, 16, 31, 8. 1, 42, 12.

Ἀντιμηχανᾶσθαι, *de eis qui defendunt urbem oppugnatam ab hoste,* opera contra moliri, 16, 30, 2. πρός τι, 22, 10, 4.

Ἀντίος, oppositus, adversus. ἐτίθεσαν τοὺς Ἴβηρας ἀντίους τοῖς ἱππεῦσι, 3, 113, 7. ἀντίοι συμπίπτουσι τοῖς ὑποζυγίοις, in jumenta a fronte incidentes, 3, 51, 5. ἀντίοι ἑαυτοῖς, ex adverso sibi invicem oppositi, 6, 28, 2. ποιούμενοι τὸν παρεῖαν ἀντίον τῷ ῥεύματι, adverso flumine, 3, 42, 7. πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα, 1, 60, 6.

Ἀντιοχισταί, οἱ, qui Antiochi partes sequuntur, Antiochica factio, 21, 4, 2.

Ἀντιπαίειν, resistere. μηδὲν ἐκ τῆς τύχης ἀντιπαίοντι πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 18, 29, 15.

Ἀντίπαις τὴν ἡλικίαν, jam puber, 15, 33, 12. 27, 13, 4.

Ἀντίπαλος, ὁ, adversarius, 5, 35, 9. 16, 28, 9. 18, 14, 3. *Adjective.* οὐδὲν ἀντίπαλον ἰσχὺν ταῖς σφετέραις ἐπιβολαῖς, nihil quod conatibus ejus obstaret, opponeretur, 3, 6, 11.

Ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, a latere *vel* a parte opposita sequi hostem *ex modico intervallo, observandi caussa et occasionem captandi qua opportune eum adgrediamur aut agmen ejus carpamus;* 3, 90, 1. (*ubi verbum hoc ex MStis restituimus Polybio.*) 3, 92, 6. 9, 3, 10. — ταῖς ὑπωρείαις, secundum montium radices, 1, 77, 2. 9, 3, 7. — ταῖς παρειαῖς, latera montium legendo, 3, 53, 4. — ταῖς ἀκρωρείαις, per juga montium, 3, 101, 1. *Alibi,* nempe 1, 84, 3 *et* 4, 10, 2 *sq. eadem notione verbum hoc accipi potest; sed fortasse etiam nude ibi intelligendum* adversus hostem educere copias; *cf.* 4, 10, 2.

Ἀντιπαραγωγή, 1) ductio exercitus e regione agminis hostium, 9, 3, 10. *conf.* ἀντιπαράγειν. *Eodem modo* 11, 18, 2. *de Philopœ-*

mene e regione Machanidæ ab altera parte fossæ obequitante, et transitum ejus observante.

2) *αἱ ἀντιπαραγαγαὶ πρός τινα vel πρὸς ἀλλήλους*, inimicitiæ, dissensiones, contentiones, 10, 37, 2. 17, 14, 13. 18, 18, 8. 30, 10, 7.

Ἀντιπαρακεῖσθαι, *cum dat.* e regione situm esse, oppositum esse, 3, 37, 7.

Ἀντιπαράκλησις, cohortatio vicissim facta, 11, 12, 2.

Ἀντιπαραπορεύεσθαι, a latere et e regione iter facere, 5, 7, 11. *sicut ἀντιπαράγειν, sed h. l. præsidii caussa.*

Ἀντιπαρατάττειν, opponere; *et reciproce, sicut et in passiva forma*, opponere se, resistere; *τῶν πολεμίων πλείοσι στρατοπέδοις ἀντιπαρατατττόντων*, (*intell.* ἑαυτοὺς,) 9, 26, 4. *πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιπαρατατττόμενος*, 2, 43, 9. *τῇ προσβολῇ τῶν μηχανημάτων γενναίως ἀντιπαρετάξαντο*, 22, 10, 1. *στρατηγικώτερον ἀντιπαρατταξάμενοι*, 22, 11, 5.

Ἀντιπαρεξῆγε *temere ex uno cod. Aug. editum erat*, 3, 90, 1. *pro ἀντιπαρῆγε, quod auctori restituimus.*

Ἀντιπάσχω. *Fons, qui Gadibus est, perhibetur ἀντιπαθεῖν ταῖς παλιρροίαις τῆς θαλάττης*, ratione se habere æstui maris contraria, 34, 9, 5.

Ἀντίπερα, *ἀντίπεραν, et ἀντιπέρας*, 1, 17, 4. 3, 43, 1. 4, 43, 8. 4, 57, 5. 5, 48, 4 *et* 6 *et* 8. &c. *ἡ ἀντίπερα χώρα*, 1, 17, 4. *οἱ ἀντίπερα βάρβαροι*, 3, 43, 1. *κατ' ἀντίπεραν τῆς χώρας*, 9, 41, 11. *ἐκ τῶν ἀντιπέρας*, 10, 1, 8.

Ἀντιπεριάγειν, 1, 22, 8.—"*de nave, cum oblique acta latus hostilis navis petit.*" *Ern. Difficultas ejus loci, de qua in Adnot. dixi, inde maxime nata erat, quod verbum ἀντιπεριάγειν ad* navem *retulerant interpretes, cum ad* corvum *sit referendum. Ubi navis hostilis a latere prætervolabat, detersura remos navis Romanæ,* Romani *ἀντιπεριάγοντες, nempe τὸν κόρακα*, corvum versus illud latus contra Punicam navem circumagebant, *eumque in latus illius impingebant. Id ipsum est quod rursus cap.* 23, 10. *dicit*, undecumque adcurrissent naves Punicæ, corvos fuisse in illas directos. *Sic igitur eo loco, de quo agimus*, (1, 22, 8.) *post verba ποτὲ μὲν κατὰ πρῴραν, ad illa ποτὲ δὲ intelligendum ex sequentibus erit ποτὲ δὲ ἐκ τῶν πλαγίων. Præpositio vero κατὰ, quam ignorant libri veteres, ad complendam sententiam vel sic utique necessaria erat.*

Ἀντιπεριϊστάναι τινὶ φόβους καὶ κινδύνους, vicissim timorem et periculis aliquem circumdare, 4, 50, 1. *πάντη ἀντιπεριϊσταμένων* (*αὐτοὺς*) *τῶν μηχανημάτων, scil. τῶν κοράκων*, 1, 23, 10. *conf. quæ ad ἀντιπεριάγειν modo monuimus.*

Ἀντιπερισπᾷν, distinere, aliorsum abstrahere hostem, alio occupare eum, *faire une diversion à l'ennemi*, 2, 24, 8. *Eadem fere notione accipiendum idem verbum in illis, πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος τοῦ Ἀράτου καὶ λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν*, 2, 45, 6. *quæ Casaubonus* (*per se quidem non male*) *sic vertit, sollerter Arato consilia omnia illorum* in contrarium vertente *atque corrumpente.*

Ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τινι, 3, 106, 6. *i. q. ἀντιπερισπᾷν.*

Ἀντιπίπτειν, 1) *τινὶ vel πρός τινα*, irruere in aliquem; *ἀντέπεσαν ταῖς σπείραις καταπληκτικῶς*, 3, 19, 5. *ὁ ἄνεμος ἀντιπίπτει πρὸς τὴν ἐπιβολὴν*, contrarius incidit, contrarius est conatui, 4, 44, 9. 2) *Plerumque ad alia transfertur verbi usus; veluti ὁ νόμος ἀντιπίπτει τούτῳ*, lex huic repugnat,

25, 9, 5. τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπιπτόντων αὐτῷ, oppugnatione non ex voto ei succedente, 16, 2, 1. τῶν πραγμάτων ἀντιπιπτόντων ταῖς ἐπιβολαῖς, 30, 7, 3. *Et cum præpos.* πρὸς; πρὸς τοῦτον ἀντίπιπτε ἡμῖν ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, huic contraria, hujus commodis opposita est natura rerum quas nos petimus, 22, 5, 6. *Et absque regimine;* τὰ κατὰ τὴν μάχην ἀντιπίπτει, *intell.* ταῖς ἐλπίσι, *aut* αὐτῷ, *ut* 16, 2, 1,) secus evenit prælium, 10, 37, 5. τῆς τύχης ἀντιπιπτούσης, 16, 28, 2. οἱ δὲ ἀντίπιπτον, hi refragabantur, opponebant se, *Fr. gramm.* 12.

Ἀντίπλοια. κατὰ τὸν τῆς ἀντιπλοίας λόγον, 6, 10, 7.—"ut, cum navis contrariis ventis in diversas partes rapitur, *si tamen vera lectio.*" *Ern.*

Ἀντιπνεῖν. ὅτι τὰ τῆς τύχης ἀντίπνουσι, reflante fortuna, 26, 5, 9.

Ἀντιποιεῖσθαί τινος, (*fere sicut* ἀντιλαμβάνεσθαι) sibi aliquid vindicare contra molitionem aliorum; *veluti* τῆς θαλάττης, maris possessionem, maris imperium, 1, 60, 1. 3, 97, 3. τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος, spem maris potiundi capessere, res maritimas bello tentare, 1, 24, 1. ἀντιποιεῖσθαι τόπων, capere, occupare loca, 2, 27, 6. οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων, nemine vindicante sibi, occupante et tuente adversus eum aperta regionis loca, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 14, 7, 8. ἀντιποιεῖσθαι πραγμάτων, conari potiri rerum, vindicare sibi imperium, 5, 42, 7. τῆς ἀρχῆς, regnum, *ibid.* στρατηγίας, munus imperatoris adfectare, 9, 20, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, Græciæ principatum sibi vindicare, 2, 39, 8. τότε πρῶτον ἐθάρρησαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν τοῦ Ἴβηρος πραγμάτων, tunc primum trans Iberum res tentare, imperium suum propagare ausi sunt, 3, 97, 5. τῶν καθηκόντων ἑαυτῷ, quæ ad se pertinent vindicare sibi, 5, 67, 5. πίστιος ἀντιποιούμενος, fidem præ se ferens, fidelis socii famam adfectans et sibi adferens, 2, 47, 5. τῷ λόγῳ τῶν μεγίστων ἔργων ἀντιποιήσασθαι, τελείως ἐστὶ ῥᾴδιον· τὸ δὲ τοῖς πράγμασιν ἐφικέσθαι τινὸς τῶν καλῶν, οὐκ εὐμαρές, 5, 33, 6. τῆς νίκης, tribuere, adscribere sibi victoriam, verbis eam sibi vindicare, 16, 8, 2. βραχὺν μέν τινα χρόνον ἀντιποιήσαντο τῆς νίκης, breve tempus victoriam sibi vindicarunt, pro victoria certarunt, 3, 96, 2. εἰ ἐς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντιποιήσατο, si parumper captavisset opportunitates temporum, tentasset, opportunitate temporum uti, 2, 70, 3. τῶν διὰ τῆς ἀκοῆς ὁδῶν ἀντιποιήσατο, sola via per auditionem cognoscendi res usus est *Timæus*, solam illam viam ad se pertinere putavit, et suam fecit, 12, 27, 3. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιησάμενοι, *scil.* τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως, postquam per satis longum tempus possessionem urbis sibi vindicassent, obtinuissent, et hosti restitissent, 2, 9, 5. κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως, partem urbis sibi vindicavit, occupavit, et tenuit, 2, 53, 6. ἀντιποιήσασθαι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ μὴ προέσθαι τὰς σφετέρας ἐλπίδας, patriam sibi adserere, pro patria pugnare, ei liberandæ operam dare, 4, 80, 4. τῶν δὲ παίδων ἀντιποιουμένων (*scil.* τῶν ἀποσκευῶν) καὶ κωλυόντων, *nempe* τοὺς ἀρπάζοντας, cum servi vindicarent sarcinas, eas sibi et domino adsererent, pro eis dimicarent, 33, 7, 5.

Ἀντιπολιτεία μεγάλη ἐστὶ τούτοις πρὸς ἐκείνους, dissensio, dissidium in re publica, 20, 5, 5. 23, 10, 4. ἀντιπολιτείαι, factiones contrariæ in republica, factionum studia, 11, 25, 5. 28, 14, 1.

Ἀντιπολιτεύεσθαι, contrariæ partis

esse in republica; *unde* οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, adversarii in rep. 1, 8, 4. 3, 18, 1. 4, 14, 2 *et* 8. 30, 7, 8.

Ἀντιπορεύεσθαι *mendose cod. Bav. pro* ἀντιπαράπλ. 5, 7, 11.

Ἀντίπραξις τῶν τῆς συγκλήτου βουλευμάτων, adversatio, oppugnatio voluntatis senatus, 6, 17, 8. ἐκ τῶν ἀμυνομένων, oppositus conatus eorum qui ex muro pugnant, 10, 13, 8.

Ἀντιπράττειν, 28, 6, 5. πρός τι, 6, 17, 9. 27, 4, 9.

Ἀντίπρῳρος, prora navis in hostem versa; πάντες ἅπλουν ἀντίπρῳροι τοῖς πολεμίοις, 1, 23, 3. πάσας ἱστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις, 1, 27, 3. 1, 60, 10. ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν &c. 1, 50, 6. ἐποίουν (αὐτοὺς) ἀντιπρώρους τοῖς πολεμ. 1, 50, 4. κατὰ πρόσωπον ἀντιπρώρους τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφότεροι, 16, 4, 7. ἀντίπρῳροι συμπεσοῦσι, 16, 4, 11.

Ἀντιπυρσεύειν, vicissim igne signa dare, 8, 30, 1.

Ἀντιῤῥῆν, contradicere. οἱ ἀντιῤῥηθέντες, 9, 29, 3.

Ἀντίῤῥησις, altercatio, 18, 25, 7. πρός τινα ὑπέρ τινος, 2, 7, 7. περί τινος, 23, 10, 6.

Ἀντισπᾶν. *Verbo passivo;* ἡ ἑκάστου δύναμις ἀντισπᾶται ὑπ' ἀλλήλων, vis cujusque mutuo nisu in contrarium trahitur, vires omnium mutuo sibi resistunt, et a se invicem temperantur, 6, 10, 7. ἀντισπᾶται καὶ παραπολίζεται ἡ ἑκάστου πρόθεσις ὑπ' ἀλλήλων, 6, 18, 7. *Medio verbo;* ἀντισπάσασθαί τινα, aliquem ad se trahere *vel* advocare quem opponas alteri, 23, 10, 14. *ubi in præpos.* ἀντὶ *latere illam vim existimaveram* opponendi alteri; *sed rectius fortasse fuerit,* advocare aliquem avocando eum ab aliis negotiis, *quæ vis inest vocabulo* ἀντίσπασμα. *Ceterum verba ista, de quibus agimus,* ἂς τούτους ἀντισπασαμένους, 23, 10, 14. *in aliam partem vulgo interpretari solent: nempe Casaubonus,* illos a cæteris abalienatos sibi adjunxisse; *quem secutus Ernestus* ἀντισπᾶσθαι dissidere *h. l. interpretatur.*

Ἀντίσπασμα, distractio, avocatio ab alia occupatione ad aliud negotium, 2, 18, 3. *sicut* ἀντιπερίσπασμα.

Ἀντιστράτηγος, proprætor, imperatoris vicarius, imperatoris vice fungens per ipsius absentiam, 15, 4, 1. Proconsul, proconsulare imperium tenens, 3, 106, 2. 28, 3, 1. *i. q.* ἀνθύπατος, 28, 5, 6.

Ἀντιστρατοπεδεία, castra castris opposita, 3, 101, 8.

Ἀντιστρατοπεδεύειν, castra castris conferre, castra opponere alicui, 1, 9, 4. τινί, 1, 74, 13. 2, 32, 6. 3, 76, 5. 3, 86, 3. 5, 29, 7. ἀλλήλοις, 2, 52, 9. 3, 107, 1. 5, 80, 5.

Ἀντιστρέφω, ἀντιστραμμένοι ἑαυτοῖς, sibi invicem oppositi, 6, 32, 6.

Ἀντιτάττειν, opponere, 11, 33, 1. πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιτασσόμενος διετέλει, Ætolorum cupiditati assidue se opposuit, 2, 43, 9. πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιτασσάμενος, 32, 11, 8. οἱ ἀντιτασσόμενοι, adversarii, hostes, 3, 63, 12. οἱ ἀντιταξάμενοι, qui in acie contra eum steterant, 5, 10, 2.

Ἀντιτιμωρεῖσθαι, (τινά,) vicissim ulcisci, punire aliquem, 1, 81, 9.

Ἀντιτυγχάνειν. ἰσθλὸς ὢν, ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν, 15, 16, 6.

Ἀντίτυπος τινί, ex adverso positus, 6, 31, 8.

Ἀντιφιλοδοξεῖν πρός τινα, æmulari cum aliquo, 1, 40, 11.

Ἀντιφιλονικεῖν πρὸς μηδὲν τῇ συγκλήτῳ, nulla in re voluntati senatus se opponere, 32, 7, 16. πρὸς πάντα, in omnibus rebus (præ æmulatione) repugnare alicui, 3, 103, 7.

Ἀντιφωνῆι τινι, respondere literis alicujus, 8, 18, 11. 8, 19, 8. μέχρις ἀντιφωνηθῇ τι ἐκ Ῥώμης, donec responsum aliquod adveniat Roma, 15, 18, 6.

Ἀντοικοδομεῖν, contra munire, *præsertim* dejectas ab oppugnatoribus partes muri instaurare, *aut* hiatum novo opposito muro obstruere, 1, 42, 16. 16, 30, 6. 22, 11, 3.

Ἀντοικοδομίαι, 1, 48, 1. *vide* ἀντοικοδομεῖν.

Ἀντοφθαλμεῖν, oculos tollere adversus aliquem, *et* (*intelligendo* ἐν τοῖς ὅπλοις, in armis, *quæ verba adjiciuntur*, 1, 68, 7.) resistere, opponere se alicui; πρὸς τινά, 2, 24, 1. 3, 14, 9. 3, 64, 4. 4, 32, 7. 4, 34, 6. 9, 3, 7. τινί, 1, 17, 3. 2, 47, 1. *Et ubi non agitur de armis*, repugnare, adversari voluntati, postulatis, sententiæ alicujus; πρός τινα, 24, 12, 3. *Fr. hist.* 45. *Sic* ἀντοφθαλμεῖν τινὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, 28, 6, 5. *Translato usu*, μὴ δύνασθαι τοῖς χρήμασιν ἀντοφθαλμεῖν, oculos contra pecuniam non posse adtollere, tentationi ejus accipiendæ resistere non posse, 28, 17, 18. *Rursus notione maxime propria* ἀντοφθαλμεῖσθαι κατὰ πρόσωπον, suis oculis coram spectare aliquem, 18, 29, 12.

Ἀνυδρία, ἡ, aquæ inopia, 5, 71, 10. 10, 28, 1.

Ἄνυδρα, ἡ, *scil.* χώρα, arida regio, 5, 80, 2.

Ἀνύειν, 1) efficere, perficere; οὐδὲν ἦνυον, 1, 47, 4. οὐδαμῶς δυνάμενος ἀνύειν οὐδέν, 5, 17, 2. 15, 32, 1. ἀνύειν τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. &c. *Vide mox in passiva.* 2) viam conficere per locum, pervadere, emetiri locum; (*quod alias est* διανύειν;) ἦνυον τὸ ἕλος, viam per paludes confecerunt, 3, 79, 5. ἀνύσας τοὺς τόπους, 5, 8, 2. 3) consumere; ἀνύειν τὰς λείας, 3, 90, 7. 4) sufficere; οὐκ ἦνυον φέροντες τοὺς νεκρούς, non sufficiebant absportandis mortuis, 10, 31, 9. *In* efficiendi, conficiendi, *vel* perficiendi *notione in Passivo potissimum occurrit; veluti*, δόξαντες ἀνύεσθαι σφίσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιβολῆς, 8, 31, 1. τοιαῦτον εἶναι ἀνύεσθαι (*nonnulli codd.* ἀνῦσθαι) τῆς νυκτὸς, 9, 15, 10. τοῦ στρατηγοῦ δεκαῦντος ἀνύεσθαι τὰ μέγιστον τῶν προκειμένων, 28, 11, 3. *ubi perperam libri scripti* προκειμένων *dabant*; νομίσαντες ἀνύεσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. *Quibus ex locis firmatur Ursini conjectura, quam in contextum recepimus*, 17, 11, 10. καὶ γὰρ ἀνῦσθαι (*pro mendoso* ἀρῦσθαι *vel* ἀρῆσθαι *quod erat in libris*) τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου; *nisi quod pro* ἀνῦσθαι *rectius fortasse futurum fuisset* ἀνύεσθαι *cum acuto accentu; nam quod circumflexum præferendum dixi in* 28, 11, 3, *et* 30, 12, 2. *vereor ut satis rectum sit. Conf.* 18, 3, 8.

Ἀνυπέρβλητος ὑπεροχὴ, 1, 2, 7. πτερά, 8, 12, 12. εὐχέρεια καὶ ἀπειρία, 16, 18, 3. εὔνοια, 23, 18, 3. *conf.* ὑπερβολή.

Ἀνυπεύθυνος. ἀνυπεύθυνον ἦν τὸ λεχθέν, a nemine confutabatur, 32, 20, 7.

Ἀνυποπτος; 1) *active, cum genit.* nihil suspicans de aliqua, ἀνυπ. τοῦ μέλλοντος, 4, 10, 7. τῆς Ἑρμείου τόλμης, 5, 56, 2. 2) *passive*; ἀνυποπτότατα τινά, inopinata nonnulla, 10, 45, 2. ἀνυποπτότατος ἐλπὶς, de qua nihil in mentem venerat, 2, 57, 6. ἀνυποπτότατοι ἄνθρωποι, homines non suspecti, 13, 6, 8.

Ἀνυποπτως; 1) *act.* absque doli suspicione, 5, 39, 2. ἀνυπ. διακεῖσθαι, nil suspicari, 14, 10, 7. 2) *pass.* inopinato ex improviso, præter opinionem, 1, 84, 9. 4, 3, 10. 11, 21, 3.

Ἀνύποπτος; 1) *active*; ἀνύποπτος ἦν τῆς πράξεως, non suspicatus est

rem, 8, 29, 2. 2) *passive*; ἀνύποπτος ἦν ἡ τῶν ἐνεδρευόντων ὑποβολὴ, 3, 105, 1. ἀνύποπτον ἦν πᾶσι τὸ γενόμενον, 7, 17, 2.

Ἀνυπόπτως; 1) *act.* ἀνυπόπτως καὶ τεθαῤῥηκότως, absque mali suspicione, absque metu, 11, 18, 7. 2) *pass.* ἀνυπόπτως ἐπέστη τοῖς τόποις, nemine de eo aliquid suspicante, 9, 7, 10. 31, 20, 13.

Ἀνυπόστατος; 1) nullum firmum fundamentum, nullum certum initium habens, 1, 5, 3. 2) cujus vis sustineri non potest, cui resistere nemo potest, intolerabilis, invictus; ἀνυποστ. ἐν τοῖς κινδύνοις, in præliis, 14, 7, 7. 4, 8, 10. 5, 45, 2. ἀνυπόστατος ἡ τῶν ἀπηλπικότων τόλμα, 3, 63, 13. 16, 40, 3. ἀνυπόστατος *est respubl. Romana*, nihil ei resistere potest, 6, 18, 4.

Ἀνυπότακτος διήγησις, narratio quam quo referat nescit lector vel auditor, quæ nonnisi confusam et vagam notionem animo adfert, 3, 36, 4. 3, 38, 4. 5, 21, 4.— "narratio quæ non habet notitiam antecedentem in animo discentis, cui ceu fundamento et basi innitatur." *Casaub. in Comment. ad* 1, 5, 3.

Ἀνυστικὸς, efficax. μία ψυχὴ πολυχειρίας ἀνυστικωτέρα, 8, 5, 3.

Ἄνω. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, *regni Persici et dein regni Syriaci* provinciæ in superiori Asia sitæ, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. ἑταιρεῖν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, 12, 13, 1. *ex Timæo.*

ἀνώτερον. ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 5, 6, 1. 2, 41, 3. οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 1, 7, 2. μικροῖς ἀνώτερον χρόνοις, 4, 2, 7. 4, 50, 3. τρίτῃ ταύτης ἀνώτερον βίβλῳ, 3, 1, 1.

ἀνωτέρω προσλαβεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus altius regredi, e superioribus temporibus repetere rem, 4, 2, 3.

Ἀνωτάτω. αἱ ἀνωτάτω ὑπερβολαὶ τῶν Ἄλπεων, 3, 53, 6.

Ἀνωμαλία. αἱ ἀνωμαλίαι τῶν τόπων, inæqualitas locorum, 9, 41, 4. ἀνωμαλία τῆς φύσεως τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, inconstantia formæ reip. Athen. 6, 44, 2.

Ἀνώμαλος. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, 5, 22, 1.

Ἀξία, ἡ, 1) pretium. τὸ τίμημα τῆς ἀξίας, æstimatio pretii, 2, 62, 7. ἀξίαι ἵππων, 1, 68, 8. 2) ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιεῖσθαι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς, pro censu conferre pecuniam ad bellum, 2, 62, 7. 3) τὰ σώματα διένειμε κατὰ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις, captivos distribuit pro meritis, pro dignitate cujusque, 3, 17, 10. διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10. 4) ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας, egressus est cum magno adparatu, 39, 2, 6.

ἀξιόλογος, memorabilis, notabilis. οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες, 1, 39, 2. πρᾶξις ἀξιόλογος, 2, 39, 11. ἀξιόλογοι χρεῖαι, 5, 40, 2. μηδὲν ἀξιόλογον, nulla idonea manus, 3, 110, 6. ἱματισμὸς ἀξιόλογος, vestitus alicujus pretii, 16, 31, 3.

Ἀξιόμαχος, idoneus ad pugnandum, par hosti, 4, 12, 6.

Ἀξιόπιστος. τὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀξιόπιστον, 3, 44, 7.

Ἀξιοπίστως ψεύδεσθαι, cum veritatis specie mentiri, 3, 33, 17. *Sic* ἀξιοπίστως ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, 28, 4, 10. τοῦτο αὐτὸς λέγει οὕτως ἀξιοπίστως ὥστε δοκεῖν *&c.* tanta cum auctoritate et confidentia hoc dicit, ut videatur *&c.* 12, 9, 3.

Ἄξιος. ἐφάνη ἄξιος τῶν προγεγονότων ἔργων, 1, 75, 8. οἱ ἄξιοι τῆς πολιτείας, 24, 4, 3. *cum Casaub. vertimus* bene meriti cives; *sed videndum ne sit* qui mereatur in numerum civium recipi.

οὐκ ἐπιτιμᾷν αὐτοῖς ἄξιον, non debent reprehendi, 3, 59, 1. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, par est, operæ pretium est, 4, 20, 2. ἄξιόν γε στρατεύειν, id vero

præclarum est! *ironice*, 9, 38, 5. ἀξιόν γε τὸ γεγονὸς ὀνείδους, en facinus dignum scilicet quod vituperetur, 9, 33, 13.

Ἀξιοῦν; 1) petere, postulare. ἀξιοῦν παιδικὴν ἀξίωσιν, 39, 1, 7. τοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας, 4, 60, 1. ἀξιοῦντες βοηθεῖν, 4, 50, 8. *Et cum fut.* ἀξιοῦντες καταλύσειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον, 4, 47, 3. *ubi* καταλύειν *in præs. vulgo edebant, bene quidem per se, sed invitis MStis.* ἠξίουν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν, 22, 17, 8. 2) dignari; μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρὰ ταῖς δυνάμεσιν, 5, 41, 4. πρότερον ἀξιοῦσθαι *corrupte dabat Ursini codex*, 29, 11, 3. *fortasse pro* οὐ πρότερον ἀξιώσας.

Ἀξιόχρεως (*fere i. q.* ἀξιόλογος, *et in bello i. q.* ἀξιόμαχος) notabilis, memorabilis, idoneus *quovis in genere*, par hosti, *vel* par alicui rei. πόλις ἀξιόχρεως, 1, 30, 5. ἀξιόχρεοι ἄνδρες, idonei viri, 3, 5, 8. 4, 23, 3. φυλακὴ ἀξιόχρεως, 3, 17, 9. (*i. q.* ἀρκοῦσα, *ibid. vs.* 10.) ἀξιόχρεως ἀντωγωνιστὴς, 2, 46, 3. πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον, 15, 25, 8. *Et cum præpos.* πρὸς; στρατόπεδα ἀξιόχρεα πρὸς μάχην, 1, 19, 1. πρὸς ναυμαχίαν, 1, 53, 10. ἀφιδρεία ἀξιόχρεως πρὸς τὰ παράδοξα, 5, 6, 4. ἀξιοχρεωτέρους πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, *sic correxi*, 4, 3, 3. *pro vulgato* ἀξιωτέρους. ἀξιοχρεωτάτη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν δυναστειῶν, 10, 27, 1.

In terminatione hujus vocabuli constanter fere servatur Attica forma; invenitur tamen in accus. plurali non solum ἀξιόχρεως, *ut* 1, 53, 10. 2, 40, 1. 11, 16, 7. *sed et* ἀξιοχρέους, 4, 23, 3. *et* ἀξιόχρεα *in neutr. plur.* 1, 19, 1. ἀξιόχρεω *correxi, ut esset nominativus plur. pro* ἀξιόχρεως, 1, 38, 1.

Ἀξίωμα, dignitas, splendor, decus; τὸ τῆς πατρίδος ἀξ. 3, 64, 2. πόλις ἡ μέγιστον ἀξίωμα περιποιησαμένη, 15, 35, 3. 9, 28, 5.

Ἀξιωματικὸς; 1) dignitatis multum habens, cum dignitate conjunctus; γυνὴ πρόστασίαν τινὰ ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, 10, 18, 8. ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, 33, 9, 1.

2) cum precibus conjunctus; λόγος ἀξιωματικὸς, preces, deprecatio, 20, 9, 9. ἀξιωματικὰς ἐντολὰς δοὺς τοῖς πρεσβευταῖς, mandans legatis ut precibus uterentur, 31, 15, 3. 32, 7, 16.

Ἀξίωσις, preces, postulatum. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως, adjectis precibus, 7, 11, 9. 22, 7, 2.

Ἀξύμβατος κοινολογία, colloquium irritum, in quo nihil convenit, 15, 9, 1. *nisi* ἀσύμβατον *scripsit Polybius, qui Atticam formam* ξὺν *pro* σὺν *non solet frequentare.*

Ἀοίκητος, non habitatus, 2, 15, 10.

Ἀόκνως, haud cunctanter, 31, 13, 8.

Ἀόρατος; 1) *act.* ἀόρατος δυνεῖν, qui pericula non vidit, non est expertus, 3, 108, 6. κακοῦ, 2, 21, 2. 2) *pass.* ἀόρατοι τόποι, loca nobis invisa, quæ ipsi non vidimus, 3, 36, 7.

Ἀόριστος, indefinitus, infinitus, varius atque varius, 4, 43, 6. 4, 45, 1. (*opp.* ὡρισμένος, 4, 43, 6.)

Ἀπαγγελία. ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι περὶ τῶν κατὰ Πελοπόν. nunciare, renunciare, 24, 10, 8. *de legato qui legationem renunciat.*

Ἀπαγγέλλειν; 1) nunciare, nuncium perferre; πρεσβευταὶ οἱ ἀπαγγελοῦντες περὶ τῶν γεγονότων, 1, 29, 6. 24, 10, 6. 2) —"*de historicis*, tradere, narrare. *vid. Wesseling. ad Diodor. lib. V. initio. Thucydides III.* 67. *ipsam orationem et narrationem historici vocat* ἀπαγγελίαν." *Ern.* — ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθειαν, verum tradere, 1, 14, 1. ἠτιμένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπαγγέλθαι, traditos, proditos, pronunciatos, 1, 15, 11. (*ubi* ἀπαγγέλλειν *idem valet.*

quod ἀποφῆναι *vs.* 7. *et* ἀποδεικνύναι *vs.* 8.) *si* ἀπαγγέλλειμι περὶ τῆς τοῦ βασιλέως προαιρέσεως, si regis institutum explicarem, de eo exponerem, 14, 12, 5.

3) ἀπαγγέλλειν τινι πόλεμον, indicere bellum, 3, 10, 1.

Mendose ἀπαγγελλόμενος *editum erat*, 2, 11, 4. *pro* ἐπαγγελλόμενος, promittens.

Ἀπάγειν, ducere, abducere. *Legati Scipionis, Carthaginem missi,* τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν σύγκλητον, (*intellige* ἀχθέντες,) μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς ἀπαχθέντες, 15, 1, 5. *Præsertim* vi abducere invitum; (*et ipso loco modo citato innuitur, per tumultum aliquem et parum honorifice ductos esse legatos, quod et ex cap. 2. satis intelligitur;*) μετὰ βίας εἰς οἶκον ἀπηχθαι τὸν δοῦλον, *sic correxi mendosum* ἀπειχθαι, 12, 16, 2. *quod in* ἀγηοχθαι *mutaverat Casaubonus.* ἀπάγειν εἰς φυλακὴν *vel* εἰς τὴν φυλακὴν, 5, 15, 9. 5, 16, 3. 5, 38, 7. 5, 39, 4. εἰς τὴν ἅλυσιν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. *Et subintellectis verbis* εἰς τὴν φυλακὴν; ἀπάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἀποδοχὴν, aliquem in vincula ducere sponsionis caussa, 5, 27, 4. ἀπάγεσθαι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum solvendorum caussa in vincula abduci, 1, 72, 5. ἀπάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν *legendum fortasse*, 12, 16, 3.

ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς *et* ἀπῆγον ἐπ' ἀλλήλους, 30, 13, 6 *et* 8. *de tibicinibus in scena nescio dictum ne sit ex verbi usu scenæ proprio, an* ἐπαγαγεῖν *et* ἐπῆγον *sit legendum.*

Ἀπάγχειν τινὰ, 16, 34, 9. ἀπάγχεσθαι, 16, 34, 10.

Ἀπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27, 5. *sic enim ibi scribendum putavi pro vulgato* ἐπαγωγή.

Ἄπαθὴς, nullo malorum sensu præditus, nullis malis succumbens, 1, 58, 5.

Ἀπαιδία, orbitas, 30, 2, 5.

Ἀπαίρειν, proficisci, abire, *sive navibus, ut* 1, 21, 8. 2, 69, 11. 5, 2, 9. *sive pedestri itinere, ut* 32, 25, 10. μηδέποτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηρκέναι τῆς πόλεως, 9, 6, 2.—"numquam tam parvo intervallo abfuisse ab urbe, *i. e.* tam prope accessisse; *nisi forte excidit* ἐπί." *Ern.*

Ἀπαιτεῖν, 1) desiderare, postulare; *ut* τοῦτο ἀπαιτεῖ ἰκεῖνο, hoc postulat illud, ad hoc requiritur illud, 10, 24, 8. 2) repetere, 17, 1, 5. τί τινὰ, aliquid ab aliquo, 1, 66, 11. 1, 70, 3. ἀπαιτοῦμαι τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ille hoc a me repetit, 33, 12, 2.

Ἀπαλγεῖν, despondere animum, desperare; εἰς τέλος ἀπήλγουν, 1, 58, 9. ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ, 1, 35, 5. ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, 9, 40, 4. — "*Unde patet, interpretem Latinum, Ephes.* 4, 19. ἀπηλγηκότες *vertentem* desperantes, *non necessario* ἀπηλπικότες *legisse, ut videtur viris doctis, sed modo alienam ab illo loco significationem expressisse.*" *Ern.* τὸ γὰρ φάσκειν τοῦτο, ἀπηλγηκυίας ἐστὶ ψυχῆς, hominis est desperati ingenii, deplorati ingenii, 16, 12, 7. — "ἀπηλγηκυίας ψυχὰς (1, 35, 5.) *accipiunt* de desperatione, *forte melius intelligas* ignavas et ad militiam inutiles. *Ceterum* stupor et summa inscitia *est* 16, 11." *Ern.*

Ἀπαλλάττειν. ἀπήλλαξαν αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ ζῆν, eduxerunt se e vita, mortem sibi consciverunt, 27, 2, 9. ἀπαλλάττεσθαι, abire, 6, 14, 7. ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν, necati, 11, 30, 3. ἀπηλλάττετο τῆς κακουχίας εἰς τὴν αὑτοῦ σκηνὴν, vexatione liberatus in suum tabernaculum se recepit, 5, 14, 6. ἀπαλλαγέντες τῶν πόνων, laboribus liberati, 3, 111, 9. &c. *Cum adverbiis* καλῶς *et simil.* οὕτε τοὺς ἵππους ἀπαλλάξαι καλῶς, 3, 64, 6. λαμπρῶς ἀπήλλαττε κατὰ τὸν κίνδυ-

νεν, præclare gessit rem, 18, 8, 2. καλῶς ἀπαλλάττοντες (*i. q.* διακείμενοι) male se habebant, malo loco, malo statu erant, 1, 28, 8. 2, 25, 10. 3, 60, 3. 10, 49, 10. &c. ἀπραγοῦντες καὶ δυσχρήστως ἀπαλλάττοντες, cum nihil efficere possent, et ipsi admodum laborarent, difficili loco essent, 4, 64, 7. *Et in passivo, ex vulgata olim scriptura, in quam MSti libri consentiunt,* καλῶς ἀπηλλάττετο, 10, 49, 10. *pro quo* ἀπήλλαττον *in act. ex conject. edidimus.*

Ἀπαλλοτριοῦν. 1) ἡ Σαρδὼ ἀπηλλοτριώθη Καρχηδόνος, a Carthagine separata, Pœnis erepta est, in alienas manus pervenit, 1, 79, 6. 1, 82, 9. 2) *ad animum præcipue transfertur;* ἀπηλλοτριωκέναι τοὺς συμμάχους, sociorum animos alienasse *a Romanis*, 10, 6, 3. ἀπαλλοτριοῦν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, 3, 77, 7. *Sic* ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. τῆς Εὐμένους (*i. e.* πρὸς Εὐμένην) εὐνοίας, 30, 1, 6. *coll. vs.* 8.

Ἀπαναύγιν ἐκ τῆς Ῥώμης *temere ex Ursini ingenio editum erat*, 33, 5, 5. *pro* ἐπαναύγιν.

Ἀπαναγκασθέντες *minus recte dant veteres nonnulli codd.* 4, 46, 6. *pro* ἐπαναγκ.

Ἀπαντᾶν, 1) ἀπαντᾷ, accidit, evenit; πολλὰ αὐτοῖς ὤχρηστα δι' ἐκείνους ἀπαντᾷ, 4, 38, 10. μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαντήσει ὑπὸ Ῥωμαίων, 32, 7, 10. *Et in pass.* ἃ δὴ εἰκότως αὐτοῖς ἀπηντήθη, 2, 7, 4. μηδὲν αὐτοῖς παράλογον ἀπηντῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, 2, 37, 6. τὰ ἀπαντώμενα (τοῖς Ῥωμαίοις) ὑπ' Ἀρχιμήδους, quæ Romanis accidebant Archimedis opera, 8, 8, 5. οὐδὲν φιλάνθρωπον ἀπηντημένον ἐξ αὐτοῦ, 29, 9, 16. αἱ τιμαὶ αἱ ἀπηντημέναι αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, 17, 6, 6. *Adde* 10, 13, 10. 10, 37, 8. 15, 5, 7. 20, 10, 5. *De quo usu verbi passivi pro activo laudarunt Reiskius et Ernestus ea quæ sunt a Dorvillio congesta ad Charit. p.* 122. *Polybio quidem, ut vidimus, maxime familiaris hic usus est.*

2) ἀπαντᾶν, *non solum, ut vulgo, est* occurrere, obviam venire alicui, *sed et* undecumque ad aliquem venire, jungere se alicui, convenire; ἀπηντηκότων (αὐτῷ) καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, 2, 54, 6. ἀπαντᾶν πρὸς τὸ διαβούλιον, 20, 10, 15.

3) ἀπαντᾶν πρός τι, *et* πρὸς τινά, occurrere verbis, vel factis, *id est*, respondere, *vel, tali quodam modo* gerere se erga aliquem; πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, 12, 28, 9. πρὸς δὲ οἰκείως ἀπηντηκέναι δοκεῖ Κάτων, cui percommode Cato respondit, 40, 6, 5. ὀργιλώτερον αὐτοῖς ἀπήντα, superbius eis respondit, cum eis egit, eos excepit, 18, 17, 3. ἀκολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήντησεν, pari modo et aliis respondit, *vel* cum aliis egit, 28, 2, 7. πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν quid contra dicto aut facto opus sit post illud Romanorum responsum, 36, 1, 1.

Ἀπάντησις, occursus, occursio, 5, 26, 8. comitatus obviam progrediens, 5, 43, 3. congressus, et ratio excipiendi aliquem, et eum compellandi vel ei respondendi in congressibus; τὰς ἀπαντήσεις φιλανθρώπως ποιεῖσθαι, 5, 63, 7. προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, 10, 5, 6. ἡ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπάντησις, congressus cum exteris, 16, 22, 2. ἀπροσδόκητος ἀπάντησις, *un accueil inattendu*, 20, 11, 9. 30, 1, 4. occasio; τὰ λόγοθαι μάλιστα πρὸς τοῦτο τοιούσδε τινὰ λήψεται ἀπάντησιν, hinc occasionem capiam verba faciendi de &c. 12, 8, 3.

Ἄπαξ. *Vide* καθάπαξ *et* ὑπέραπαξ. σχεδὸν ἅπαξ ἀπογινώσκειν τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας *vertunt* fere prorsus desperans, nulla propemo-

dum salutis reliqua spe, 33, 1, 8. *sed non dubito quin ἀπιόντας sit legendum.*

Ἀπαξιοῦν τί *vel* τινά, aspernari, dedignari, 1, 67, 13. 10, 40, 9. *Tum et* rogare *interpretatus Ernestus, provocans ad* 29, 11, 3. *quæ interpretatio quo vel per se fundamento nitatur, vel quo pacto in istum locum cadere possit, non video. Confer supra in* ἀξιοῦν, *nam* ἀπαξιᾶν *ex Casauboni est ingenio.*

Ἀπαξίωσις, contemtus. *Fr. hist.* 42.

Ἀπαρασυγκλήτως, sine imperio, non exspectato pugnæ signo, 16, 3, 1. *Fr. gr.* 21.

Ἀπαράγραφος ποσότης, quantitas quæ definiri nequit, 16, 12, 10.

Ἀπαραίτητος, inexorabilis, implacabilis; ὀργή, 1, 82, 9. κατηγορία, 12, 12, 4. δικαστής, 5, 41, 3. ἐχθρός, 7, 14, 3. ἐπιτιμητής, 12, 12, 4. ἀπαραίτητος τιμωρία, certissimum supplicium, quod deprecari nemo potest, 1, 78, 15. 6, 37, 6. μηδὲν ἀπαραίτητον βουλεύσασθαι περί τινος, nihil durius statuere in aliquem, 4, 24, 6.—" *pro quo Thucydides et mox ipse Polybius* (*vs.* 7.) ἀπήνεστον." *Ern.* ἀπαραίτητα ἁμαρτήματα, 30, 4, 14. ἀπαραίτητος ἁμαρτία, 33, 8, 5.

Ἀπαραιτήτως, inexorabiliter, 3, 115, 4. 6, 38, 3. ἔχειν πρός τινα, inexorabilem esse alicui, 22, 14, 15.

Ἀπαρασκεύαστος πρὸς τὸ μάλλον, imparatus, 1, 49, 4. 3, 71, 10. 5, 7, 2. 29, 3, 2. *Fr. hist.* 26.

Ἀπαρασκεύως, 2, 9, 5. 11, 22, 8. ἀπαρασκεύως ἔχειν, 1, 45, 7. διακεῖσθαι, 14, 10, 7.

Ἀπαρατηρήτως, sine cautione, 3, 52, 7. 14, 1, 12.

Ἀπαρεχώρητος, fortissimus *miles*, cedere nescius, 1, 61, 3.

Ἀπαρεχωρήσως διακεῖσθαι περὶ τῶν πρωτείων, de principatu nemini cedere, 5, 106, 5.

Ἀπαρρησίαστος, libertate privatus, 23, 12, 2. *sq.*

Ἀπαρτᾶν. τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπαρτᾶσθαι, non admodum esse remotum, 12, 17, 1. *ubi mend. vulgo* ἀπαρτίσθαι.

Ἀπαρτίζειν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, præparare, 31, 20, 10. 31, 21, 1. *Conf.* ἀπαρτᾶν.

Ἀπαρχή. αἱ πάτριαι ἀπαρχαί, primitiæ fructuum quos protulit patria, 31, 20, 12.

Ἅπας. *Vide* πᾶς.

Ἀπάτη. διὰ τὴν ἀπάτην τῶν θεωρούντων, 2, 56, 12.—*Opponitur* τῇ ἀφιλαΐᾳ *lectorum, estque adeo* oblectatio inanis, *quæ et* ψυχαγωγία *dicitur.* Clare *Mœris*, ἀπάτη. ἡ τέρψις παρ' Ἕλλησι, *ubi videatur Piersonus. Plura exempla congessit Cl. Reiskius ad h. l.*" *Ern. Gallice* charme, illusion, *dixeris. Rursus ipse Polybius noster* 4, 20, 5. οὐ γὰρ ἡγητέον, μουσικὴν εἰς ἀπάτην καὶ γοητείαν παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, non ad *solam* oblectationem et ad incantandos animos esse inventam.

Ἄπαυστος, ἄπαυστοι συμπτώσεις, continui concursus, velitationes, 1, 57, 7. 7, 15, 1. *conf.* ἀδιάπαυστος.

Ἀπειπεῖν, 1) vetare; ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι ἐντὸς Πυλῶν, denunciarunt ei, ne intraret intra Thermopylas, 2, 52, 8. 2) ἀπειπεῖν τὰς ἐλπίδας, spem abjicere, 14, 9, 6. *Pro* οὓς ἀπεῖπον, 38, 10, 7. *monente Ernesto* οὓς ἀνεῖπον *correxi.*

ἀπεῖπασθαι, 1) negare, dicere non ita esse, τοῦ δ' ἀπειπαμένου, 5, 50, 13. ἀπείπατο μὴ χρεῖαν ἔχειν τῆς βοηθείας, 29, 9, 2. 2) negare, recusare, repudiare postulatum, oblatum, et ipsum offerentem, postulantem vel petentem; 25, 5, 8. ἀπειπάμενοι τὴν διαλύτρωσιν τῶν ἀνδρῶν, 6, 58, 10. τὴν δωρεάν, 23, 9, 13. τὸν Εὐμένη, 23, 8, 8. 25, 4, 7. τὴν αὐτοκράτειαν, repudiare propriam experientiam,

nolle ea uti, 12, 28, 6. τὴν φιλίαν ἀπέπεντο αὐτῷ, amicitiam ei renunciarunt, societati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.

Ἀπειρῆσθαι. ἀπείρητται γυναικὶ πίνειν οἶνον, 6, 2, 3. τὰ ἀπειρημένα, res nefariæ, 1, 81, 9. 6, 56, 3.

Ἀπειρία, imperitia, 1, 23, 3 &c. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν περιεστώτων κακῶν, 1, 45, 1. *verunt* quod urgentia obsessos mala necdum erant experti; *rectius fuerat puto*, non noverant.

Ἄπειρος; 1) ὡς τέλος ἄπειροι τῆς κακοηθείας, 1, 20, 10. ἄπειροι πάσης κακουχίας, inexperti, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἦσαν, 3, 85, 9. 2) ἄπειρος χρόνος, infinitum tempus, 4, 40, 5.

Ἀπείρως διακεῖσθαι τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης, 3, 111, 6.

Ἀπελπίζειν, desperare; *absol.* 3, 63, 13. *cum accus.* ἀπελπ. τὰ πράγματα, 1, 19, 12. 10, 19, 9. τὴν σωτηρίαν, 2, 54, 7. 3, 69, 3. *cum gen.* τῆς γῆς, 1, 55, 2. τῆς πόλεως, de capienda urbe, 8, 15, 3. τοῦ ζῆν, 15, 10, 7. τοῦ ἁλῶν τὴν πόλιν, 22, 11, 4. *cum nudo infin.* οὐκ ἀπελπίζοντες καταπρατήσειν τῶν πολεμίων, 16, 30, 5.

In pass. τόποι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων ἀπηλπίσθαι, de quibus expugnandis desperant hostes, 7, 15, 3. ἀπηλπισμένοι ἐλπίδες, 24, 9, 5. πραξις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπηλπισμένοι, 10, 6, 10. δυσχωρίαι ἀπηλπισμ. 18, 6, 4. ἀπηλπισμένοι, 9, 5, 2. *non est i. q.* ἀπηλπικότες, *qui desperarunt, sed* de quibus servandis desperarunt alii, *nempe Pœni.*

Ἀπηλπισμὸς, 31, 8, 11.

Ἀπημφαίνειν, dissimilem esse, non convenire: ἀπημφαίνουσα σύγκρισις, incongrua, inconveniens comparatio, 6, 47, 10.—"absurda, *scil. inter res dissimillimas.*" *Ern.*

Ἀπίεναι. ἡ ἀπίουσι ταύτης πλευρὰ, latus huic oppositum, 1, 86, 3.

Ἀπιστικός. τίς οὕτως ἀπιστικὸς πρὸς τὰ καλὰ, quis ita alienus ab rebus honestis, 6, 26, 12. οὐκ ἀπιστικὸς, non improbabile, 2, 62, 8.

Ἄπειρος χρεία, infinitum negotium, infinitus labor, 1, 57, 3. μηδὲν ἀπείρητον ἀπολιπεῖν, nihil infectum relinquere, omnia facere quæ fieri possunt, 4, 75, 3.

Ἀπεργάζεσθαι. τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῷον, 1, 4, 8. μεγάλην ἀπεργάζοντο ταραχὴν, 3, 51, 5. τὸ συμβὰν ἴλεων αὐτῷ ἀπεργάσατο παρὰ τοῖς ἐκτὸς, 8, 2, 9. τὴν μεγίστην πρᾶξιν ἀπεργάσατο, *ex Suidæ lect. pro* κατειργ. 5, 10, 4. ὡς ὁμοιότατα διαφερόντως ἀπειργασμένον, 13, 7, 2. *pro quo in eadem phrasi est* ἐξειργασμ. 6, 53, 5. *Cum dupl. accus.* reddere aliquem talem, 6, 47, 2.

Ἀπερείδεσθαι. *In Verbo medio;* 1) *reciproce s. neutraliter*, niti; πρὸς τὴν τούτου πίστιν ἀπερεισάμενος, 12, 11, 7. ἀπερειδόμενος ἐπὶ τοῦτο, *in disceptatione* nitens hac re, hoc premens, 28, 17, 8. *Sic* προσαπερειδ. 3, 21, 4. *ubi est i. q.* πίζειν τι. τῆς διανοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπερειδομένης, cum non habet mens ubi nitatur, sed vagatur et errat, 3, 36, 4. πρὸς ἐκεῖνον ἀπερείδομαι, ad eum maxime me converto, 32, 10, 3.

2) *notione activa;* ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας ὡς τινὰ, spem in aliquo reponere, 24, 5, 3. πρός τινα, 3, 107, 8. ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα ἀπερείσατο τὴν ὑπεστῶσαν ἀπορίαν, hac spe in præsenti difficultate nisus est, *Fr. gr.* 24. ἀπερείδεσθαι τὴν ὑπέ τινος ὀργὴν εἴς τινα, iram aliunde conceptam effundere in aliquem, 1, 69, 7. 18, 19, 4. *Sic et correximus* 15, 25, 8. *ubi* ἀποσείσονται *vulgo pro* ἀπερείσονται *legebatur.* τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν, impetum, furorem, 15, 32, 6. τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν ἀπερείδεται ἐπὶ τοῦτον, beneficium suum *alteri collatum* imputat huic, hu-

jus caussa videri vult beneficium contulisse alteri, 24, 3, 6. 24, 7, 1. (*ubi est i. q.* ἀνατίθησι *vs.* 4.) ἀπιρίσασθαι τὴν (ἑαυτοῦ) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. τὴν λείαν εἰς τοιοῦτον ἀπιρίσασθαι τόπον, in ejusmodi loco reponere prædam, 3, 92, 9.

Verbo passivo. τὰς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι νομίζων, in tuto collocatas, 3, 66, 9. *Et notione reciproca;* ἡ πατρὶς πᾶσαν τὴν αὐτῆς δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπέρεισται, omnes vires suas in vobis repositas habet, 3, 109, 11.

Verbum ἀπιρείδεσθαι, *vel* ἀπιρέσεσθαι *in futuro, haud dubie restituendum Polybio,* 28, 7, 13. *pro* ἀποδίδοσθαι, *quod vide infra, suo loco.*

Ἀπιρινοήτως, præter opinionem, 4, 57, 10.

Ἀπιρίσπαστος, qui non distinetur alia occupatione, 2, 67, 7. 4, 32, 6. sepositis omnibus aliis negotiis, 29, 8, 10.

Ἀπιρισπάστως, sine distractione, absque impedimento, 2, 20, 11. omissa omni alia cura, 4, 18, 16. 12, 28, 4.

Ἀπιρίστατος, quem nulla circumstant pericula; *vide* πιρίστασις. ἐν ταῖς ἀπιριστάτοις ῥαστώναις, in facillimo rerum cursu, 6, 44, 8.

Ἀπιρύκειν, repellere, 16, 1, 3.

Ἀπίρχεσθαι, decedere de imperio, deponere imperium, 1, 87, 3. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπευθύνειν, ex obliquo et incurvato rectum facere; τὰς μαχαίρας καμπτομένας, 2, 33, 3.

Ἀπέχειν, 1) distare, abesse, τινὸς ὡς δέκα σταδίους *et simil.* 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5. 1, 46, 3. οὐ μακρὰν, 1, 39, 2.—"*Unde explicant et illustrant Marc.* 14, 41." *Ern.* τοσοῦτον ἀπέχον τοῦ ῥῆσιν ταῖς γράμμαις *&c.* tantum aberant, 1, 31, 5. *Sic* τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ βοηθεῖν, 5, 74, 7. *ubi temere* ἀπέσχετο *erat editum.* 2) *Verbo medio;* πάντων ἀπέσχετο, omnibus abstinuit, 5, 10, 8. ἀποσχέσθαι τῶν τῆς πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde* 3, 22, 12. 3, 26, 3. *&c.*

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium, 38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odiose, 1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθειαν, (*i. q.* πόλεμον,) 1, 88, 11. 2, 46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, 12, 15, 12. *Vide* ἐπιμετρεῖν.

Ἄπεψη, ἡ, pilentum, 32, 12, 4 *et* 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12, 24, 5. διαλογία ἀπίθανος, apologia parum apta ad persuadendum, 30, 4, 11. ἀπίθανόν τι, aliquid absurdi, 30, 17, 5.

Ἀπιστεῖν τινι, suspectam habere fidem alicujus, 3, 98, 1. πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ, omnes admonuit ne sibi fidem haberent, 9, 18, 9. οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον, quos suspicabantur habere absconditam pecuniam, 4, 18, 8. *ubi temere vulgo* οὓς ἤλπισαν ediderant. μεμνῆσθ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4. τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν φιλίαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις, quoniam spem prædæ quod adtinet non diffidunt sibi invicem, 10, 16, 9. τούτῳ οὐκ ἀπιστητέον, de hoc non est dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.

Ἀπιστία, 1) perfidia, 3, 99, 7. *et alibi.* 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod si,* 12, 21, 9. *nil deest, fuerit* ἀπιστίαν *pro vulgato* πίστις *scribendum, ut sit* ἀπιστία incredibilitas. τὸ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπιστίαν, quod impossibile est, hoc ipso statim est incredibile.

Ἄπιστος, incredibilis, falsus; ἀπίστῳ ἔοικε τοῦτο, 18, 18, 7. ἀπίστῳ δοκεῖ ἐοικέναι τοῦτο, 32, 8, 8.

Ἀπίστως, supra hominum fidem, 1, 58, 3. ἀπίστως διάκειμαι εἰ *&c.* incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.

Ἄπλαστος θόρυβος, 1, 50, 3. ἄπλαστον πλῆθος, 3, 100, 8. 3, 92, 8. (*quo*

loco restituendum vocab. videtur Polybio;) 4, 75, 1. *Monuit Ernestus, poëticum esse vocab. ut passim alia scriptori nostro frequentata.*

Ἄπληστοι ἐμεχίαι, helluationes, 6, 8, 5.

Ἁπλότης, ἡ τοῦ ναυίσκου κατὰ τὴν ἔντευξιν, simplicitas in sermonibus, in congressu, 1, 78, 8.

Ἄπλους ἂν ἡμῖν ἦν ὁ Πόντος, navibus a nobis adiri non posset, 4, 38, 7.

Ἁπλοῦς. ἁπλουστάτοις χρώμενοι βίοις, simplicissima vitæ ratione, 9, 10, 5.

Ἁπλῶς. ἁπλῶς οὐ, nullo modo, omnino non, *Fr. gr.* 25. ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἠξίου, 1, 43, 6. οὐδέπω τοιόνδε ἁπλῶς οὐτ' εἰργάσατο ἔργον, 1, 4, 5. οὐδεὶς ἁπλῶς, omnino nemo, 8, 22, 12. τοῖς φίλοις ἁπλῶς χρῆσθαι καὶ γνησίως, cum amicis candide agere et liberaliter, 32, 13, 14.

Ἄπνοια, aëris tranquillitas, 34, 11, 19.

Ἀπό. 1) ἀπὸ τούτων γενόμενοι, ἐπὶ ἀπὸ τούτων ἐγένοντο, his rebus perfectis, post hæc, 1, 24, 13. 5, 77, 7. 1, 7, 10. 16, 21, 7. *&c. Sic* 3, 100, 6. *ubi perperam* ἐπὶ *erat vulgatum.*

2) post, inde ab; εὐθέως ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 5, 107, 1. ἀπὸ Περσῶν, inde a Persarum temporibus, 5, 55, 9. ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, post hunc tumultum, ab hoc tumultu, 2, 18, 9. ἀπὸ τοῦ κατορθώματος τούτου, post hanc victoriam, 2, 31, 8. ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας, post hanc pugnam, 5, 14, 7.

3) οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, rustici, agrorum cultores, (*non modo qui rure veniunt, sed et qui rure degunt,*) 1, 31, 3. 2, 6, 8. οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, oppidani, 5, 70, 8. οἱ ἀπ' Ἰταλίας πλοϊζόμενοι, Italici mercatores, 2, 8, 1. οἱ ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων, classiarii Romani, 3, 76, 9.

4) *Alias locutiones enotavimus has:* αἱ κτήσεις ἀφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἔφυγον, possessiones e quibus olim pulsi erant, 24, 4, 2. *ubi perperam vulgo* ἐφ' ὧν, *conf.* 26, 5, 2. πάντων ποιησαμένων ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ἑνὸς τὰς προσβολάς, ad unum signum datum unumque imperium, 5, 6, 9. ἀπὸ τοῦ κρατίστου, *vide* κράτιστος. στέφανος ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, *et similia, de pondere coronæ vel de numero pecuniæ honoris caussa in donum oblatæ; vide* στέφανος, *et Ind. Histor. in* Corona. ὁ φόβος ἀπό τινος (*scil.* περιεστώς τινι, *quod adjicitur*, 3, 16, 2.) metus ab aliquo; *pro quo* 26, 3, 13. ὑπὸ *legebatur, quod correxi; conf.* φόβος. *Sic passim* ἀπὸ *et* ὑπὸ perperam *a librariis permutantur, ut monui ad* 1, 34, 8. 3, 69, 3. 3, 76, 1.

Ἀποβαίνειν, 1) decedere, cedere, ἀπὸ τῶν πόλεων, 23, 11, 4. 23, 13, 1. 24, 6, 1. 2) exscendere e navi, 1, 29, 5. 3, 19, 2. 12, 4, 4. 33, 7, 4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10 τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη, 7, 13, 7. 4) evenire; παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων, 1, 71, 2. ὁ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη, 4, 12, 14. ἀπέβη τούτων τἀναντία, contrarium hujus rei evenit, 5, 16, 10. τῆς πολιορκίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος, 8, 8, 7. τὰ ἀποβαίνοντα, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. τὸ μέγεθος τῶν ἀποβησομένων, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exscensio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. *&c.* πλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, pluribus locis subinde exscensionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) distantia *imæ scalæ a muro cui adplicatur*, 9, 19, 7. κλίμαξ ἐξ ἀποβάσεως ἰσοϋψὴς τῷ τείχει,

scala quæ ex justo intervallo ad murum adplicata eamdem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4.

Ἀποβιάζεσθαί τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. *absol.* vim adhibere, 33, 7, 5.

Ἀποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. εἰς τόπους ὑλώδεις, 3, 18, 10.

Ἀποβλέπειν εἰς τινά, aliquem respicere, oculos in eum convertere, 6, 50, 3. πρός τι, aliquid respicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

Ἀπόγαια, τά, funes quibus naves religantur in litore, 33, 7, 6.

Ἀπογεύεσθαι πάντων τῶν παρακειμένων, omnia fercula degustare, 3, 57, 8.

Ἀπογινώσκειν τὸ ποιεῖν τι, vel τοῦ ποιεῖν τι, repudiare, abjicere, damnare, missum facere consilium aut institutum aliquod vel agendi rationem; τὸ διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ ἀποκομίζειν, 2, 65, 13. τὸ δικαιολογεῖσθαι, 3, 21, 6. τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπίπλουν, 1, 29, 5. τοῦ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων μηχανάς, 1, 48, 1. *Et cum nominibus; ἀπογινώσκειν τὰς πρεσβείας*, omissis legationibus, missa facta ratione per legatos agendi, 5, 1, 5. *Sigillatim cum vocabulo* ἐλπίς, abjicere spem, desperare; *ut* ἀπογινόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8. ἀπογινώσκειν τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1. *et* ἀπογνωσθέναι ἐλπίδες, spes deplorata, profligata, 30, 8, 3. *Quæ* desperandi *notio etiam alias subinde obtinet, ubi vocab.* ἐλπὶς *non adjectum est, sed facile intelligitur, aut etiam ex vicinia repeti potest; quam in partem nonnulla ex locis superius prolatis interpretati sumus in Latina versione Græcis subjecta, sed sunt illustriora certioraque exempla hujusmodi:* ἀπογινώσκειν τὴν σωτηρίαν, 1, 86, 1. *idem valet ac* ἀπογν. τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα, *quod ipsum vocab.* ἐλπὶς *ibi etiam proxime præcessit. Sic* 3, 89, 6. ἀπογνωκότας πάντα, (*i. e.* πάσας τὰς ἄλλας ἐλπίδας) μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῇ νικῇν. *Contra, hominem* ἀπογινώσκειν τινα *sensus est* abjicere eum, missum facere, omittere, deserere. *Sic* 2, 51, 2. ἀπογνοὺς τὸ ἔθνος *verti debuit* spretis, abjectis, omissis Achæis; *et* 1, 62, 2. ἀπογινόντες τούτους *est* omittentes, deserentes hos, *quod vel ex verbis proxime sequentibus* καὶ προδίδται τρίτον τινὰ γενόμενοι *intelligitur.* ἀπογνοὺς ἑαυτὸν 22, 9, 14. *est* se ipsum abjiciens, *et veluti* se ipsum deserens, spreta salute sua.

Ἀπογράφειν. οὓς ἀπέγραψαν, quos scripto ediderant, quorum nomina scripta illi dederant, 30, 10, 7. ἀπογράφεσθαι πρὸς τὸν ταμίαν, apud quæstorem edere nomen, 10, 17, 10. εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, profiteri nomen inter athletas ad pugilatum aut ad pancratium, 40, 6, 8. ἀπογράφεσθαι ἰδιογράφως, 40, 6, 7. — "sua sponte scribere," *Ern. scil. ut scriptor* scribit historiam; *at* historiam scribere *est* γράφειν ἱστορίαν *ibid. vs.* 5, 6. *et* ἀπογράφεσθαι *vs.* 7. *vertendum erat* nomen inter scriptores profiteri, scriptorem se profiteri.

Ἀπογραφή. ἀναφέρειν ἀπογραφὰς, τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, Romam deferre catalogum, tabulas, recensionem eorum qui sunt ætate militari, 2, 23, 9.

Ἀποδυής. οὐδενὸς ἀποδύντερος, 2, 35, 2.

Ἀποδυκνύναι, 1) ostendere, demonstrare. πικρὸν ἑαυτὸν ἀποδυκνύων ἐχθρὸν τοῖς διαφερομένοις, hostem se ostendens, se præbens, 7, 14, 3. πολιορκοῦντας (αὐτοὺς) τὰς Συρακούσας ἀπέδυξε, *scriptor* ostendit illos, inducit illos oppugnantes

Syracusas, 1, 15, 8. *i. q.* ἀπέφηνε *ib. vs.* 7. Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, ostendunt eum nobis et depingunt veluti imprudentissimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet* τῷ παρεισάγειν *ibid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἀποδείξαντος (*scil.* αὐτῷ) τὰ δεδογμένα, cum seniorum aliquis voluntatem senatus ei indicasset, exposuisset, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem* ἀπολέξαντος *maluerat, præter necessitatem.* ἐρχήσεις ἐκποιοῦντες κατ' ἰδιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, ostendunt se, producuntur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex scriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo* ἐπιδείκνυνται, *proprium in ea re verbum, adscivimus. Nescio utrum huc pertineat* ἀποδεδυγμένη καὶ κοινὴ δικτηριάς, 14, 11, 4. declaratum, professum et publicum prostibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelligendum sit* publice constitutum; *sed videtur prius illud præferendum.*

2) designare, constituere, instituere, facere. ἀποδεικνύναι τοὺς ὑπάτους, designare, constituere, creare consules, 6, 19, 1. (*ubi idem est* ἀποδεικνύναι *atque* καθιστάναι.) ἀπέδειξαν Διὸς Ὁμορίου (*vel* Ὁμαρίου) κοινὸν ἱερὸν, instituerunt, constituerunt, 2, 39, 6. ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδεῖξαι, voluit Rhodios mediatores constituere, 28, 15, 8. *ubi Casaubonus per ellipsin pronominis* ἑαυτοὺς *reciproce intellexit,* stimulare voluit Rhodios, quo se medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενὰς, vanam, irritam reddiderunt spem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικός. ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. διήγησις, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonstratione et explicatione caussarum conjuncta. *conf.* ἀπόδειξις.

Ἀποδειλία, ἡ, metus. terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδειλιᾶν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Absolute;* ἀποδειλιῶντες ἐν ταῖς παρατάξεσι, 1, 40, 1. 5, 4, 11 *et* 3. 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀποδειλία, 3, 46, 9. ἀποδιδειλιακότες, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos* τὸ ἀποδειλιακέναι (κατὰ τὴν μάχην) *numeratur in delictis militaribus, ultimo supplicio dignis,* 6, 38, 2. 6, 58, 6. *et est,* si quis præ timore stationem deserit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. *Sic* 18, 9, 11. οἱ ἀποδειδειλιακότες *dicuntur Macedones,* arma et sese hosti tradentes. *In regimine varie construitur. Cum præpos.* πρὸς; πρὸς ὑπερδεξίους τοὺς πολεμίους ἀποδειλιάσαντες ἐτρέποντο, 11, 16, 2. *Cum genit. et infinitivo verbi;* τοῦ ἐγχειρεῖν τοῖς ὑπεναντίοις ἀποδειλίασαν, 4, 11, 4. *Sed maxime cum accus.* reformidare, metu refugere aliquid; ἀποδειλιᾶν τὴν μάχην, 5, 84, 5. τὸν πόλεμον, 35, 4, 3.

Ἀποδειλίασις, 3, 103, 2.

Ἀπόδειξις, demonstratio. ἀπόδειξις πραότητος, 5, 10, 3. αἱ κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεις, 1, 12, 6. ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τοῖς εἰρημένοις, 4, 86, 2. ἀποδείξεις τινὸς φέρειν, 12, 5, 5. πάντα μετ' ἀποδείξεως ἐνδείκνυσθαι καὶ μαρτύρων, 5, 16, 7. μετ' ἀποδείξεως ἐξαγγέλλειν, cum explicatione caussarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *simulque significat* copiam et ubertatem *narrationis, quemadmodum* 10, 24, 3. *opponitur* ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογισμὸς τῷ κεφαλαιώδει.

Ἀποδεικτέον ἐστὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνου, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf.* ἀποδέχεσθαι.

Ἀποδιεμαιτοῦσθαι *dicitur scutum,* cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Ἀποδέχεσθαι; 1) excipere, admittere, τοὺς πρεσβευτὰς, 22, 18,

5. 22, 19, 4. φιλανθρώπως, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. φιλοφρόνως, 22, 5, 1. 22, 24, 6. μεγαλομερῶς, 24, 2, 9. 25, 6, 5. ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt, 2, 39, 5. οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἀποδεχόμενοι τῆς πολιτείας, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμήν, laudato eorum studio, 3, 64, 11. *Sic* ἀποδιηγμένος τὴν Ῥοδίων εὔνοιαν, 27, 3, 6. τὸν Φίλιππον ἀποδέχεσθαι (laudare) καὶ θαυμάζειν, 5, 12, 1. ἐφ' οἷς μεγάλως ἀπεδέχοντο τοὺς πανίσκους, 23, 18, 6. ἀποδεξάμενος τοὺς Θηβαίους, benigne excepit, (*ut ex seqq. intelligitur*) 27, 2, 4. Ἄρατον αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ κατηξίου, 4, 86, 8. ἀπεδέξαντο μετέχειν τοὺς Ῥωμαίους, benigne exceperunt petitum, consenserunt, placuit ipsis, 2, 12, 8.

3) ἀποδέχεσθαι τὸ πολὺ τῆς βίας, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. θέλων ἀποδέξασθαι (*scil.* ἐκεῖ) τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος, excipere ibi, sustinere et tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. *In aliam partem abiit Ernestus:* " dicere *voluit* (*inquit*) *Polybius*, volens *vel* vitare, *vel* præterire sævitiam hiemis; *et requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; nisi capiamus* ἀποδέξασθαι *latius pro* exspectare dum præteriret, *ut* καραδοκεῖν *apud Polybium est* eventum rei speculari et exspectare."

4) ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πυρσείαν *vel* τοὺς πυρσούς, qui signa per faces ab altero data observat et excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 *sq.*

Ἀποδηλοῦν τινι, τίνα τρόπον &c. significare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδιδόναι, 1) reddere, restituere; τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγίνοις ἀπίδοσαν, 1, 7, 13. ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἀπίδωκε, 10, 38, 4. reddere debitum, 21, 14, 6. *Sed et* 2) dare, tradere, (*ubi non agitur de restitutione*) *variis modis; veluti*, tradere alicui literas, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11. *sqq.* (*ibidem vs.* 10. *poterat* reddere *verti.*) solvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. ἀποδοὺς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις, his curam operum tradens, i. e. committens, 5, 71, 6. ἀποδιδόναι τὰ συνθήματα, dare signa, 2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 71, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *et* 8. *unde pro olim vulgato* ἀποτιθέντος δὲ τοῦ συνθήματος, 4, 78, 10. ἀποδοθέντος *corrigere non dubitavi; pariterque*, 8, 22, 5. τὸ σύνθημα ἀπίδωκε *pro vulgato* ἐπίδωκε *scripsi.* πόλεις ἀπίδωκεν αὐτοῖς ἐν αἷς διακριθήσονται, urbes illis dedit, *id est* adsignavit, in quibus disceptarent, 22, 27, 1. ἀπίδωκε κρίσιν τοῖς περὶ τὸν Μεγαλίαν, dedit eis judicium, caussam eorum judicibus cognoscendam tradidit, 5, 16, 5. ἀποδιδόναι διαβούλιον, consultationem edere, amicis deliberandum tradere *vel* proponere, 5, 51, 3. *quod alias* ἀναδιδόναι διαβούλιον *dicit, et est l. c.* ἀποδοθέντος διαβουλίου *idem prorsus ac* προτεθέντος διαβουλίου 33, 1, 4. *Denique est* tradere *eo modo, quo scriptor* tradere aliquid, *vel* proponere *aut* exponere *dicitur. Sic* τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδιδόναι, rationem qua res singulæ gestæ sunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. τὸν ἀπόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, res Græcorum ab illo tempore gestas exponere, 4, 2, 1. νῦν ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, nunc ea quæ in serie narrationis sequuntur tradenda

sunt, 5, 98, 10. *τὴν περίμετρον τῆς νήσου τεττάρων μυριάδων ἀπέδοκε*, tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

ἀποδίδοσθαι, vendere, 3, 22, 9. 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur, μέλλοντας μὴ μόνον ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδίδοσθαι ταύτην, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον, aut omnia me fallunt, aut ἀπερείδεσθαι pro ἀποδίδοσθαι fuerat scribendum. Sic non solum plana fuerit sententia, sed et liquido fluet oratio, quæ insolens et scabra est, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi scriptura unius Ursini nititur auctoritate, qui quam sæpe codicis sui vestigia temere deseruerit, satis novimus. Vide supra, ἀπερείδεσθαι.*

Ἀποδιδράσκειν τινά, profugere ab aliquo. *Sic ἀποδιδράσκειν ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς διακόνους*, insciis ministris ex aula se proripiens, 26, 10, 2. *ἀποδρᾶναι*, 1, 84, 9. *ἀποδιδρασκέναι*, 2, 25, 7.

Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47, 6. *τὸ συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀποδοκίμασεν*, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.

Ἀπόδοσις, restitutio. *ἡ τῶν ὁμήρων ἑκάστους ἀπόδοσις*, 10, 34, 1.

Ἀποδοτέον τὸ συνηχὲς τῆς διηγήσεως, 5, 98, 11. *vide ἀποδιδόναι.*

Ἀποδοχή, ἡ, *sequitur fere significationem verbi ἀποδέχομαι*, ratio qua quis excipit alterum, aut ab altero excipitur, *præsertim* exceptio studii et favoris plena, *et ipsum* studium, adprobatio, favor, gratia. *τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πόσας ὑπῆρχον*, quanta fuerint aliorum (*in principem terrarum orbis populum*) studia, 3, 4, 6. *ἀποδοχῆς μεγάλης τυγχάνεσθαι παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσι*, magno studio ab eis exceptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. *μεγάλης ἀποδ. ἔτυχε παρ' αὐτῷ*, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. *ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσι*, studiose excipitur, acceptus est, probatur, 1, 5, 5. *Scriptor ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' ἐνίοις*, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. *ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μειρακίου* 32, 10, 11. *est* studium et adfectus *quam Polybio testificatus est juvenis Scipio. μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις*, magnum sui studium, adfectum et admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. *ἡ ὁλοσχερὴς ἀποδοχὴ*, 4, 86, 3. " *est* (*ut Ernestus ait*) benevolentia in aliquem universa, *h. e. quum aliquem amamus, magni facimus, etsi nobis in una aut altera re non satis placet: unde talis tribuitur Philippo in Apellem, etsi cœperat λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν post sermones de eo Arati.*"

Ἀπόδρασις, fuga. *ἀπόδρασιν* 1, 12, 1. *librarii ingenio debetur pro corrupto ἀπόδοσιν, quod ex ἀπόλυσιν detortum; et hoc pro illo restituendum Polybio.*

Ἀποδύω. *ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας*, 15, 27, 9. *τὴν ἐκ Μακεδόνων φύβον ἀπεδύοντο perperam vulgo legebatur* 5, 106, 6. *pro τῶν ἐκ Μακ. φύβον ἀπελέλυντο.*

Ἀποθεῖν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.

Ἀποθεωρεῖν τὸ γιγνόμενον, speculari et exspectare eventura, 27, 4, 4.

Ἀποθηριοῦν τινα πρός τινα, efferare, feroci ira aliquem in aliquem incendere, 1, 79, 8. *πρὸς ἑαυτὸν*, 15, 22, 5. *sed ibi pro ἀποτιθηριάκει τι, quod est in MStis, haud dubie ἀποτιθηρίωται legendum, quod poscebat reciproca verbi notio,* sibi iratos reddidit; *idque restitutum auctori velimus. Passive, ἀποθηριοῦσθαι et ἀποθηριωθῆναι*, 1) feroci ira sævire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ similem fieri, *sive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32,

7, 7. *sive* quoad animum et mores, 1, 81, 5 *et* 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere insanabili, 1, 81, 5.

Ἀποθινοῦσθαι, arenæ aggere oppleri, *ut στόμα ποταμοῦ ἀποθινούμενον*, 1, 75, 8. —" *Nam θὶν inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Joseph.* 15, 9, 6. *αἱ ἐκ τοῦ πόντου θῖνες. Vide inpr. Stanlei. ad Æschyl. Pers.* 820." *Ern.*

Ἀποικία, colonia, 3, 40, 3. *&c. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας*, 9, 1, 4. *An dicitur ἀποικίαν ἀποστέλλειν, pro ἀποικίαν ἄγειν? Non videtur.*

Ἀποκαθίζειν, in tribunali sedere, *de judice*, 31, 10, 3. (*quod alias est προκαθῆσθαι.*)

Ἀποκαθιστάναι τί τινί, restituere alicui aliquid; *ut τὰ ἀπολωλότα*, 4, 3, 3. *τοὺς ὁμήρους*, 3, 98, 7. *τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατέστησε πολίτευμα*, 9, 36, 4. (*conf. ἀποκατέστησε πολίτευμα,*) 9, 36, 4. (*conf. ἀποδιδόναι.*) *Et sic* 2, 70, 1. *pro vulgato καταστήσας utique ἀποκαταστήσας videtur corrigendum, ubi prior præpositio librariorum negligentia intercidit.* ἀποκαθιστάναι τινα εἴς τι, aliquem restituere in locum; *velut εἰς ἀσφαλὲς*, 3, 66, 2. *εἰς οἶκον*, 8, 29, 6. *εἰς τὴν οἰκείαν*, 3, 5, 4. 22, 26, 8. *εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα*, 4, 25, 7. *Sic in Aor. 2. notione passiva, οἱ Μεσσήνιοι ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν*, 25, 1, 1. *Pro quo et nude ἀποκατέστησαν legitur*, in pristinum statum restituti sunt, 2, 41, 14. *Præteritum perf.* quod ab aliis *scriptoribus fere nonnisi passiva notione frequentatur, activa notione usurpat Polybius; ἀποκαθεστακέναι αὐτῷ τὸν υἱόν*, 21, 9, 9. *Conf. ἱστάναι et alia verba ex ἵστημι composita.*

Ἀποκαθιστάναι. ἀποκαθιστάναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.

Ἀποκαλεῖν τινα προδότην, proditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. *ἑλάστορα, Fr. gr.* 10.—" *ἀποκαλεῖσθαί τινα*, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. nisi ἀπεκαλέσατο legendum.*" *Ern. Nos cum Reiskio ἐπεκαλέσαντο correximus; locus in nostra edit. est* 31, 17, 1.

Ἀποκαραδοκεῖν. exspectare, *τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν*, 18, 31, 4. *ἀπεκαραδόκει αὐτοὺς ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης*, 22, 19, 3. *ἀπεκαραδόκει τὸν κίνδυνον*, eventum prælii exspectabat, 16, 2, 8. *Conf. καραδοκεῖν.*

Ἀποκατάστασις, restitutio, *obsidum in patriam*, 3, 99, 6 *sq.* prioris status et conditionis restitutio, *vel* restitutio alicujus in priorem statum; *ἵνες εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἦλθη τὰ κατὰ τὴν πόλιν*, 4, 23, 1. *ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις*, 25, 2, 11. *coll. cap.* 1, 1. *τῶν Ἐμμένους τιμῶν*, 28, 10, 7. *Activa vel reciproca notione, πάντων ἀμελλημένων ὑπὸ τοῦ φθάσαι τοὺς πίλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάθεσιν τὴν πρὸς αὐτὸν*, 5, 86, 8.

Ἀποκλείειν. *ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ταύτης τῆς ἐξόδου*, 1, 11, 8. *τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας*, 1, 59, 5. *ἀποκλεισθῆναι τῶν ἀναγκαίων*, 1, 16, 7.

Ἀποκληροῦν, sorte deligere, 2, 58, 2.

ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποκληροῦται ὀχλοκρατία, ex lectione olim vulgata 6, 4, 10.—" nascitur, oritur; *si lectio recte se habet, de quo valde dubito. Tentavi ἀποκληροῦται, et vidi post, idem aliis, ut Cl. Reiskio, in mentem venisse; nec tamen satisfacit mihi. Ante dixit φύεται, γιγνᾶται. Conveniret ἀποκυΐσκεται, nisi media paulo longius a scriptura vulgata recederent.*" *Ern. Nos ἀποκληροῦται recepimus, quod et in ora veteris cod. adnotatum erat.*

Ἀπόκλητοι Ætolorum, 20, 1, 1. 20, 10, 11 *et* 13. 21, 3, 2.

Ἀποκλίνειν. *τὰ πρὸς τὰς ἄρκτους ἀπο-*

κλίνοντα μέρη τῶν Ἄλπεων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐρώπην κατὰ τὴν εὔνοιαν, 23, 13, 9. (*conf.* ἀποπύειν.)

Ἀποκοιμᾶσθαι, 3, 79, 10.—"foris dormire" *interpretatur Ern. parum commode; est enim nude* dormire, interquiescere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμᾶντο.

Ἀποκομιδή, ἡ, τῶν πλοίων, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.

Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην, abducere, reducere, 1, 29, 8. τὰς δυνάμεις, reducere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν ὡς τὸν υἱὸν, ad filium reducere, abducere illum (*navi*) ad filium, 4, 51, 5. τινὶ τὸ δόγμα, perferre alicui senatus consultum, 28, 10, 7.

Ἀποκόπτειν. ἀποκεκομμένης τῆς ἐλπίδος, 3, 63, 8. ἀποκοπεισῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι, 23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figuram in verticem finire, figuræ verticem efficere, 3, 49, 6.

Ἀποκρεμᾶν. ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *scil.* ἀπὸ τοῦ καλωδίου, 33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρουσθέντες, repulsi, 9, 42, 2. ἀπεκρούσθησαν ταύτης τῆς μηχανῆς, ab hoc astu repulsi sunt, hoc consilium eis non successit, 22, 11, 5.

Ἀποκρύπτειν. ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπέκρυψατο, celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, dissimulavit, *ex scriptura codicis Bav.* 24, 7, 5. *ubi* ἐπεκρυπτ. *edidit Ursinus.*

Ἀποκτιννύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν, 1) adimere, *ut* πόλεις, χρήματα ἀπολαμβ. ἀπό τινος, 22, 26, 8 *et* 17. 2) recipere, recuperare, patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπολαμβάνειν τινὰ μέσον, *et* εἰς μέσον, intercipere ne effugere possit, 2, 27, 4. 1, 76, 2. μέσοι ἀπειλημμένοι τὰ θηρία, 11, 1, 9 μέσοι ἀπειλήφθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λιβύων, 3, 115, 11. ἐν καλῷ ἀπειληφέναι τοὺς πολεμίους. 3, 92, 4. *Mendose, ut nobis visum erat,* 3, 33, 2. *edebatur* ἐκβαλὲν οὖν ὀπίσω ἂν κελεύσωσιν ἀπολήψειν, *pro quo nos ex cod. Flor.* ἀπολείψειν *recepimus.*

Ἀπολαύειν. πλεῖστον χρόνον ἀπολαυκέναι τῆς ἰδίας εὐβουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνίδην, 2, 5, 6.

Ἀπόλαυσις. ὥρμησαν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ μέθην, ad epulas, 5, 48, 1. ἰδίας τοῖς υἱοῖς ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικὸς οἶνος, satis potabile vinum, non injucundum, 12, 2, 7.

Ἀπολείγειν, renuere. recusare. ἀπολείγει τὸ χορηγεῖν, dicit se pecunias non amplius suppeditaturum, 2, 63, 1. περὶ τῆς συμμαχίας ἀπέλεγον, de societate abnuerunt postulatum, 4, 9, 3. ἀπολείγεσθαι τὴν ἀρχὴν, recusare imperium *vel* magistratum, *Fr. gr.* 1. ἀπολείγειν τὰ διδογμένα dici *senatorem eum,* qui decreta senatus, ejusdem nomine, renunciat ad eum ad quem pertinent, *contendit Reiskius.*

Ἀπολείπειν. ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, in quibus desiit Timæus, 1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέλιπον τῶν ἐνδεχομένων, nihil omiserunt, 1, 52, 4. 16, 40, 6. ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον, *et similia* 1, 36, 1. 5, 86, 11. *alias* καταλείπειν. *conf.* ὑπερβολή. ἀπολείψειν *pro vulgato* ἀπολήψειν *recepi* 3, 33, 2. *Pro* ἀπολελειμμένους *perperam* ἀπολελυμ. *editum erat* 3, 76, 9. *Pro* τοὺς ἀπολειπομένους, relictos, 3, 53, 9. *plerique et probatissimi codices* ἀπολειπομένους *præferunt, quod recipi in contextum debuerat; sic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. *&c.*

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abesse a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τοῦ δέοντος παμπόλυ τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπειλείφθη, in-

ventum ejus longissime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda supererat, 3, 39, 12.

Ἀπόλεκτος, selectus; οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἀπόλεκτοι, 6, 31, 2.

Ἀπολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν κρύων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

Ἀπολῃρεῖν, 33, 12, 10.—" nugari, ut ἐκληρεῖν." *Etn. Immo vero* ἀπολῃρεῖν τινὰ *l. c. est* nugando, delirando superare aliquem.

Ἄπολις, *gen.* ιδος, exsul, patria carens, (*quippe quæ deleta est,*) 4, 54, 5.

Ἀπόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πράγματα, res suas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλε τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum est. τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrumpi, 32, 19. 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν, 40, 5, 12.

Ἀπολογεῖσθαι, caussam suam defendere, respondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολὰς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. περὶ Ἀράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρὸν, de Arato vita ipsius respondet, (pro eo loquitur et testatum facit) nihil improbi eum fuisse futurum, 7, 14, 4 *ubi, si vera scriptura, ad* τοῦ μηδὲν *intelligendum* περὶ *vel* ὕπερ.

In Aor. 1. *perperam subinde a librariis positum est hoc verbum,* ἀπολογήσασθαι, *pro* ἀπελογίσασθαι, *ut* 2, 12, 14. 2, 54, 4. 10, 37, 7. 23, 9, 2. *de quo verbo vide max.*

Ἀπολογίζεσθαι, disserere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Construitur* 1) *cum accus. ut,* τῶν Πατραέων ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα ἀδικήματα, 4, 7. 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δίοι &c. 5, 51, 6. τὴν ἰδιωτείαν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. *Hinc recte Casaubonus* 2, 12, 14. ἀπιλογήσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου *scripsit, pro* ἀπιλογήσαντο *quod erat in MStis; ibique idem valet hoc verbum ac* διεξῆλθον, *quod proxime sequitur.* 2) *cum præpos.* περὶ *et genit. veluti* ἀπιλογίζοντο περί τε τῶν καθ' ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. *Sic* ἀπολογισάμενος περὶ τῶν καθ' αὐτὸν, *ex Casauboni emendatione,* disserens de rebus ad se pertinentibus, 2, 54, 4. *ubi male* ἀπολογησαμ. *dabant MSti, nec enim de apologia aut defensione cogitari debet. Eodem modo* ἀπιλογίσαντο περὶ τῆς προγεγενημένης σφίσι φιλίας *rursus percommode correxit idem Casaub.* 10, 37, 7. *Rursus* 30, 3, 1. 3) *cum* πῶς *et similibus; ut,* τῶν Ἀχαιῶν ἀπολογιζομένων πῶς καταλάβοιντο &c. 4, 25, 4. ἀπιλογίσατο πρῶτον μὲν, τίνα τρόπον &c. 23, 9, 2. *ubi Ursinus quidem* ἀπιλογήσατο *ediderat, sed verum rursus restituit Casaub. cum quo consentit codex Bav. Denique,* πρὸς ὃν ἀπιλογίζετο φάσκων ὅτι &c. 11, 34, 1. apud quem caussam suam exponens, de rebus suis disserens, dixit &c.

Ἀπολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 16, 4.

Ἀπολογισμὸς, 1) sermo, disputatio, expositio. ὁ κεφαλαιώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμὸς, brevis rerum gestarum expositio per summa capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expositio cum explicatione caussarum, *ibid.* ἀπολογισμὸν *et* πλείους ἀπολογισμοὺς ποιεῖσθαι πρὸς τινὰ, περί τινος, disserere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 23, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ ἑτέροις χρώμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύγχανε πεπικὼς αὐτὸς, 10, 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παράκλησιν λόγων ἅμα ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμιγμένων,

nolle ea uti, 12, 28, 6. *τὴν φιλίαν ἀπείπαντο αὐτῷ*, amicitiam ei renunciarunt, societati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.

Ἀπιρᾶσθαι. *ἀπείρατοι γυναικὶ πίνειν οἶνον*, 6, 2, 3. *τὰ ἀπειρημένα*, res nefariæ, 1, 81, 9. 6, 56, 3.

Ἀπειρία, imperitia, 1, 23, 3 *&c. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν περιεστώτων κακῶν*, 1, 45, 1. *vertunt* quod urgentia obsessos mala necdum erant experti; *rectius fuerat puto*, non noverant.

Ἄπειρος; 1) *εἰς τέλος ἄπειροι τῆς ναυτιλίας*, 1, 20, 10. *ἄπειροι πάσης κακουχίας*, inexperti, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. *πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἦσαν*, 3, 85, 9. 2) *ἄπειρος χρόνος*, infinitum tempus, 4, 40, 5.

Ἀπείρως διακεῖσθαι *τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης*, 3, 111, 6.

Ἀπελπίζειν, desperare; *absol.* 3, 63, 13. *cum accus. ἀπελπ. τὰ πράγματα*, 1, 19, 12. 10, 19, 9. *τὴν σωτηρίαν*, 2, 54, 7. 3, 69, 3. *cum gen. τῆς γῆς*, 1, 55, 2. *τῆς πόλεως*, de capienda urbe, 8, 15, 3. *τοῦ ζῆν*, 15, 10, 7. *τοῦ ἁλῶν τὴν πόλιν*, 22, 11, 4. *cum nudo infin. οὐκ ἀπελπίζοντες κατακρατήσειν τῶν πολεμίων*, 16, 30, 5.

In pass. τόποι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων ἀπηλπίσθαι, de quibus expugnandis desperant hostes, 7, 15, 3. *ἀπηλπισμένοι ἐλπίδες*, 24, 9, 5. *πράξις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπηλπισμένοις*, 10, 6, 10. *δυσχερείαι ἀπηλπισμ.* 18, 6, 4. *ἀπηλπισμένοι*, 9, 5, 2. *non est i. q. ἀπηλπικότες, qui desperarunt, sed* de quibus servandis desperarunt alii, *nempe Pœni.*

Ἀπηλπισμὸς, 31, 8, 11.

Ἀπιμφαίνειν, dissimilem esse, non convenire: *ἀπιμφαίνουσα σύγκρισις*, incongrua, inconveniens comparatio, 6, 47, 10.—"absurda, *scil. inter res dissimillimas.*" *Ern.*

Ἀπίσωτος. *ἡ ἀπίσωτος ταύτης πλευρὰ*, latus huic oppositum, 1, 86, 3.

Ἀπιστικός. *τίς οὕτως ἀπιστικὸς πρὸς τὰ καλὰ*, quis ita alienus ab rebus honestis, 6, 26, 12. *οὐκ ἀπιστικὸς*, non improbabile, 2, 62, 8.

Ἄπειρος *χρεία*, infinitum negotium, infinitus labor, 1, 57, 3. *μηδὲν ἀπείρατον ἀπολιπεῖν*, nihil infectum relinquere, omnia facere quæ fieri possunt, 4, 75, 3.

Ἀπεργάζεσθαι. *τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῷον*, 1, 4, 8. *μεγάλην ἀπεργάζοντο παραχὴν*, 3, 51, 5. *τὸ συμβὰν ἴλεων αὐτῷ ἀπεργάσατο παρὰ τοῖς ἐκτὸς*, 8, 2, 9. *τὴν μεγίστην πρᾶξιν ἀπεργάσατο, ex Suidæ lect. pro κατεργ.* 5, 10, 4. *εἰς ὁμοίστητα διαφερόντως ἀπεργασμένον*, 13, 7, 2. *pro quo in eadem phrasi est* ἐξεργασμ. 6, 53, 5. *Cum dupl. accus.* reddere aliquem talem, 6, 47, 2.

Ἀπερείδεσθαι. *In Verbo medio;* 1) *reciproce s. neutraliter*, niti; *πρὸς τὴν τούτου πίστιν ἀπερεισάμενος*, 12, 11, 7. *ἀπερειδόμενος ἐπὶ τοῦτο, in disceptatione* nitens hac re, hoc premens, 28, 17, 8. *Sic προσαπερειδ.* 3, 21, 4. *ubi est i. q. πίζειν τι. τῆς διανοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπερειδομένης*, cum non habet mens ubi nitatur, sed vagatur et errat, 3, 36, 4. *πρὸς ἐκεῖνον ἀπερείδομαι*, ad eum maxime me converto, 32, 10, 3.

2) *notione activa; ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας εἴς τινα*, spem in aliquo reponere, 24, 5, 3. *πρός τινα*, 3, 107, 8. *ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα ἀπερείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν*, hac spe in præsenti difficultate nisus est, *Fr. gr.* 24. *ἀπερείδεσθαι τὴν ὑπέρ τινος ὀργὴν εἴς τινα*, iram aliunde conceptam effundere in aliquem, 1, 69, 7. 18, 19, 4. *Sic et correximus* 15, 25, 8. *ubi ἀποσείσονται vulgo pro ἀπερείσονται legebatur. τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν*, impetum, furorem, 15, 32, 6. *τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν ἀπερείδεται ἐπὶ τοῦτον*, beneficium suum *alteri collatum* imputat huic, hu-

jus caussa videri vult beneficium contulisse alteri, 24, 3, 6. 24, 7, 1. (*ubi est i. q.* ἀναπίθησι *vs.* 4.) ἀπιρεῖσασθαι τὴν (ἑαυτοῦ) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. τὴν λείαν εἰς τοιοῦτον ἀπιρεῖσασθαι τόπον, in ejusmodi loco reponere prædam, 3, 92, 9.

Verbo passivo. τὰς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι νομίζων, in tuto collocatas, 3, 66, 9. *Et notione reciproca;* ἡ πατρὶς πᾶσαν τὴν αὐτῆς δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπήρεισται, omnes vires suas in vobis repositas habet, 3, 109, 11.

Verbum ἀπιρεῖδεσθαι, *vel* ἀπιρεῖσεσθαι *in futuro, haud dubie restituendum Polybio,* 28, 7, 13. *pro* ἀποδίδεσθαι, *quod vide infra, suo loco.*

Ἀπιρινοήτως, præter opinionem, 4, 57, 10.

Ἀπιρίσπαστος, qui non distinetur alia occupatione, 2, 67, 7. 4, 32, 6. sepositis omnibus aliis negotiis, 29, 8, 10.

Ἀπιρισπάστως, sine distractione, absque impedimento, 2, 20, 11. omissa omni alia cura, 4, 18, 16. 12, 28, 4.

Ἀπιρίστατος, quem nulla circumstant pericula; *vide* πιρίστασις. ἐν ταῖς ἀπιριστάτοις ῥαστώναις, in facillimo rerum cursu, 6, 44, 8.

Ἀπιρύκειν, repellere, 16, 1, 3.

Ἀπίρχεσθαι, decedere de imperio, deponere imperium, 1, 87, 3. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπευθύνειν, ex obliquo et incurvato rectum facere; τὰς μαχαίρας καμπτομένας, 2, 33, 3.

Ἀπέχειν, 1) distare, abesse, τινὸς ὡς δέκα σταδίους *et simil.* 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5. 1, 46, 3. οὐ μακρὰν, 1, 39, 2.—"*Unde explicant et illustrant Marc.* 14, 41." *Ern.* τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ ῥᾴτειν ταῖς γνώμαις *&c.* tantum aberant, 1, 31, 5. *Sic* τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ βοηθῆν, 5, 74, 7. *ubi temere* ἀπέσχετο *erat editum.* 2) *Verbo medio;* πάντων ἀπέσχετο, omnibus abstinuit, 5, 10, 8. ἀποσχέσθαι τῶν τῆς πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde* 3, 22, 12. 3, 26, 3. *&c.*

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium, 38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odiose, 1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθειαν, (*i. q.* πόλεμον,) 1, 88, 11. 2, 46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, 12, 15, 12. *Vide* ἐπιμετρεῖν.

Ἄπεπτη, ἡ, pilentum, 32, 12, 4 *et* 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12, 24, 5. δικαιολογία ἀπίθανος, apologia parum apta ad persuadendum, 30, 4, 11. ἀπίθανόν τι, aliquid absurdi, 30, 17, 5.

Ἀπιστεῖν τινι, suspectam habere fidem alicujus, 3, 98, 1. πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ, omnes admonuit ne sibi fidem haberent, 9, 18, 9. οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον, quos suspicabantur habere absconditam pecuniam, 4, 18, 8. *ubi temere vulgo* οὓς ἤλπισαν ediderant. μεμνᾶσ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4. τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν ἀφέλειαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις, quoniam spem prædæ quod adtinet non diffidunt sibi invicem, 10, 16, 9. τούτῳ οὐκ ἀπιστητέον, de hoc non est dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.

Ἀπιστία, 1) perfidia, 3, 99, 7. *et alibi.* 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod si,* 12, 21, 9. *nil deest, fuerit* ἀπιστίαν *pro vulgato* πίστις *scribendum, ut sit* ἀπιστία incredibilitas. τὸ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπιστίαν, quod impossibile est, hoc ipso statim est incredibile.

Ἄπιστος, incredibilis, falsus; ἀπίστῳ ἔοικε τοῦτο, 18, 18, 7. ἀπίστῳ δοκεῖ ἐοικέναι τοῦτο, 32, 8, 8.

Ἀπίστως, supra hominum fidem, 1, 58, 3. ἀπίστως διάκειμαι εἰ *&c.* incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.

Ἁπλοῦς θέρυβος, 1, 50, 3. ἄπλοῦν πλῆθος, 3, 100, 8. 3, 92, 8. (*quo*

loco restituendum vocab. videtur Polybio;) 4, 75, 1. *Monuit Ernestus, poëticum esse vocab. ut passim alia scriptori nostro frequentata.*

Ἀπληστοι ἰωχίαι, helluationes, 6, 8, 5.

Ἁπλότης, ἡ τοῦ ναυίσκου κατὰ τὴν ὄντυξιν, simplicitas in sermonibus, in congressu, 1, 78, 8.

Ἄπλους ἦν ἡμῖν ἦν ὁ Πόντος, navibus a nobis adiri non posset, 4, 38, 7.

Ἁπλοῦς. ἁπλουστάτοις χρώμενοι βίοις, simplicissima vitæ ratione, 9, 10, 5.

Ἁπλῶς. ἁπλῶς οὐ, nullo modo, omnino non, *Fr. gr.* 25. ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἤξιον, 1, 43, 6. οὐδέπω τοιοῦδε ἁπλῶς οὐτ' εἰργάσατο ἔργον, 1, 4, 5. οὐδεὶς ἁπλῶς, omnino nemo, 8, 22, 12. τοῖς φίλοις ἁπλῶς χρῆσθαι καὶ γενναίως, cum amicis candide agere et liberaliter, 32, 13, 14.

Ἀπνοια, aëris tranquillitas, 34, 11, 19.

Ἀπό. 1) ἀπὸ τούτων γενόμενοι, ἐπεὶ ἀπὸ τούτων ἐγένοντο, his rebus perfectis, post hæc, 1, 24, 13. 5, 77, 7. 1, 7, 10. 16, 21, 7. *&c. Sic* 3, 100, 6. *ubi perperam* ἐπὶ *erat vulgatum.*

2) post, inde ab; εὐθέως ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 5, 107, 1. ἀπὸ Περσῶν, inde a Persarum temporibus, 5, 55, 9. ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, post hunc tumultum, ab hoc tumultu, 2, 18, 9. ἀπὸ τοῦ κατορθώματος τούτου, post hanc victoriam, 2, 31, 8. ἀπὸ ταύτης τῆς χειρίας, post hanc pugnam, 5, 14, 7.

3) οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, rustici, agrorum cultores, (*non modo qui rure veniunt, sed et qui rure degunt,*) 1, 31, 3. 2, 6, 8. οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, oppidani, 5, 70, 8. οἱ ἀπ' Ἰταλίας πλοΐζόμενοι, Italici mercatores, 2, 8, 1. οἱ ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων, classiarii Romani, 3, 76, 9.

4) *Alias locutiones enotavimus has:* αἱ κτήσεις ἀφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἔφυγον, possessiones e quibus olim pulsi erant, 24, 4, 2. *ubi perperam vulgo* ἐφ' ὧν, *conf.* 26, 5, 2. πάντων ποιησαμένων ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ἐπὶ τὰς προσβολάς, ad unum signum datum unumque imperium, 5, 6, 9. ἀπὸ τοῦ κρατίστου, *vide* κράτιστος. στέφανος ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, *et similia, de pondere coronæ vel de numero pecuniæ honoris caussa in donum oblatæ; vide* στέφανος, *et Ind. Histor. in* Corona. ὁ φόβος ἀπό τινος (*scil.* περιστάς τινι, *quod adjicitur,* 3, 16, 2.) metus ab aliquo; *pro quo* 26, 3, 13. ὑπὸ *legebatur, quod correxi; conf.* φόβος. *Sic passim* ἀπὸ *et* ὑπὸ perperam *a librariis permutantur, ut monui ad* 1, 34, 8. 3, 69, 3. 3, 76, 1.

Ἀποβαίνω, 1) decedere, cedere, ἀπὸ τῶν πόλεων, 23, 11, 4. 23, 13, 1. 24, 6, 1. 2) exscendere e navi, 1, 29, 5. 3, 19, 2. 12, 4, 4. 33, 7, 4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10 τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη, 7, 13, 7. 4) evenire; παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων, 1, 71, 2. ὁ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη, 4, 12, 14. ἀπέβη τούτων ταναντία, contrarium hujus rei evenit, 5, 16, 10. τῆς πολιορκίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος, 8, 8, 7. τὰ ἀποβαίνοντα, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. τὸ μέγεθος τῶν ἀποβησομένων, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exscensio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. *&c.* πλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, pluribus locis subinde exscensionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) distantia *inter scalæ a muro cui adplicatur,* 9, 19, 7. κλίμαξ ἐξ ἀποβάσεως ἰσοϋψὴς τῷ τείχει,

scala quæ ex justo intervallo ad murum adplicata eamdem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4.

Ἀποβιάζεσθαί τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. *absol.* vim adhibere, 33, 7, 5.

Ἀποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. εἰς τόπους ὑλώδεις, 3, 18, 10.

Ἀποβλέπειν εἰς τινά, aliquem respicere, oculos in eum convertere, 6, 50, 3. πρός τι, aliquid respicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

Ἀπόγαια, τά, funes quibus naves religantur in litore, 33, 7, 6.

Ἀπογεύεσθαι πάντων τῶν παρακειμένων, omnia fercula degustare, 3, 57, 8.

Ἀπογινώσκειν τὸ ποιεῖν τι, *vel* τοῦ ποιεῖν τι, repudiare, abjicere, damnare, missum facere consilium aut institutum aliquod vel agendi rationem; τὸ διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ ἀποκρεμάζειν, 2, 65, 13. τὸ δικαιολογεῖσθαι, 3, 21, 6. τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπίπλουν, 1, 29, 5. τοῦ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων μηχανάς, 1, 48, 1. *Et cum nominibus;* ἀπογινώσκειν τὰς πρεσβείας, omissis legationibus, missa facta ratione per legatos agendi, 5, 1, 5. *Sigillatim cum vocabulo* ἐλπίς, abjicere spem, desperare; *ut* ἀπογινόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8. ἀπογινώσκειν τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1. *et* ἀπογνωσθεῖσαι ἐλπίδες, spes deplorata, profligata, 30, 8, 3. *Quæ* desperandi *notio etiam alias subinde obtinet, ubi vocab.* ἐλπὶς *non adjectum est, sed facile intelligitur, aut etiam ex vicinia repeti potest; quam in partem nonnulla ex locis superius prolatis interpretati sumus in Latina versione Græcis subjecta, sed sunt illustriora certioraque exempla hujusmodi:* ἀπογινώσκειν τὴν σωτηρίαν, 1, 86, 1. *idem valet ac* ἀπογ. τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα, *quod ipsum vocab.* ἐλπὶς *ibi etiam proxime præcessit. Sic* 3, 89, 6. ἀπογνωκότας πάντα, (*i. e.* πᾶσας τὰς ἄλλας ἐλπίδας) μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῇ νικῇν. *Contra, hominem* ἀπογινώσκειν rursus *est* abjicere eum, missum facere, omittere, deserere. *Sic* 2, 51, 2. ἀπογνοὺς τὸ ἔθνος *verti debuit* spretis, abjectis, omissis Achæis; *et* 1, 62, 2. ἀπογνόντες τούτους *est* omittentes, deserentes hos, *quod vel ex verbis proxime sequentibus* καὶ προδόται τρόπον τινὰ γενόμενοι *intelligitur.* ἀπογνοὺς ἑαυτὸν 22, 9, 14. *est* se ipsum abjiciens, *et veluti* se ipsum deserens, spreta salute sua.

Ἀπογράφειν. οὓς ἀπέγραψαν, quos scripto ediderant, quorum nomina scripta illi dederant, 30, 10, 7. ἀπογράφεσθαι παρὰ τὸν ταμίαν, apud quæstorem edere nomen, 10, 17, 10. εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, profiteri nomen inter athletas ad pugilatum aut ad pancratium, 40, 6, 8. ἀπογράφεσθαι ἰδιογνώμων, 40, 6, 7. — "sua sponte scribere," *Ern. scil. ut scriptor* scribit historiam; *at* historiam scribere *est* γράφειν ἱστορίαν *ibid. vs.* 5, 6. *et* ἀπογράφεσθαι *vs.* 7. *vertendum erat* nomen inter scriptores profiteri, scriptorem se profiteri.

Ἀπογραφή. ἀναφέρειν ἀπογραφὰς, τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, Romam deferre catalogum, tabulas, recensionem eorum qui sunt ætate militari, 2, 23, 9.

Ἀποδεής. οὐδενὸς ἀποδεέστερος, 2, 35, 2.

Ἀποδεικνύναι, 1) ostendere, demonstrare. πικρὸν ἑαυτὸν ἀποδεικνύων ἐχθρὸν τοῖς διαφερομένοις, hostem se ostendens, se præbens, 7, 14, 3. πολιορκοῦντας (αὐτοὺς) τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε, *scriptor* ostendit illos, inducit illos oppugnantes

Syracusas, 1, 15, 8. *i. q.* ἀπίφηνε *ib. vs.* 7. Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, ostendunt eum nobis et depingunt veluti imprudentissimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet* τῷ παρεισάγων *ibid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἀποδείξαντος (*scil.* αὐτῷ) τὰ δεδογμένα, cum seniorum aliquis voluntatem senatus ei indicasset, exposuisset, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem* ἀπολέξαντος *maluerat, præter necessitatem.* ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες κατ' ἰνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, ostendunt se, producuntur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex scriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo* ἐπιδείκνυνται, *proprium in ea re verbum, adscivimus. Nescio utrum huc pertineat* ἀποδιδυγμένη καὶ κοινὴ δικτηριάς, 14, 11, 4. declaratum, professum et publicum prostibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelligendum sit* publice constitutum; *sed videtur prius illud præferendum.*

2) designare, constituere, instituere, facere. ἀποδεικνύναι τοὺς ὑπάτους, designare, constituere, creare consules, 6, 19, 1. (*ubi idem est* ἀποδεικνύναι *atque* καθιστάναι.) ἀπέδειξαν Διὸς Ὁμορίου (*vel* Ὁμαρίου) κοινὸν ἱερὸν, instituerunt, constituerunt, 2, 39, 6. ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδεῖξαι, voluit Rhodios mediatores constituere, 28, 15, 8. *ubi Casaubonus per ellipsin pronominis* ἑαυτοὺς *reciproce intellexit,* stimulare voluit Rhodios, quo se medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενὰς, vanam, irritam reddiderunt spem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικός. ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. διήγησις, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonstratione et explicatione caussarum conjuncta. *conf.* ἀπόδειξις.

Ἀποδιλία, ἡ, metus. terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδιλιᾶν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Absolute;* ἀποδιλιῶντες ἐν ταῖς παρατάξεσι, 1, 40, 1. 5, 4, 11 *et* 3. 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀποδιλία, 3, 46, 9. ἀποδιδιλιακότες, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos* τὸ ἀποδιδιλιακέναι (κατὰ τὴν μάχην) *numeratur in delictis militaribus, ultimo supplicio dignis,* 6, 38, 2. 6, 58, 6. *et est,* si quis præ timore stationem deserit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. *Sic* 18, 9, 11. οἱ ἀποδιδιλιακότες *dicuntur Macedones,* arma et sese hosti tradentes. *In regimine varie construitur. Cum præpos.* πρὸς; πρὸς ὑπερδεξίους τοὺς πολεμίους ἀποδιλιάσαντες ἐτρέποντο, 11, 16, 2. *Cum genit. et infinitivo verbi;* τοῦ ἐγχειρεῖν τοῖς ὑπεναντίοις ἀποδιλίασαν, 4, 11, 4. *Sed maxime cum accus.* reformidare, metu refugere aliquid; ἀποδιλιᾶν τὴν μάχην, 5, 84, 5. τὸν πόλεμον, 35, 4, 3.

Ἀποδιλίασις, 3, 103, 2.

Ἀπόδειξις, demonstratio. ἀπόδειξις πραότητος, 5, 10, 3. αἱ κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεις, 1, 12, 6. ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τοῖς εἰρημένοις, 4, 86, 2. ἀποδείξεις τινὰς φέρειν, 12, 5, 5. πάντα μετ' ἀποδείξεως ἐνδείκνυσθαι καὶ μαρτύρων, 5, 16, 7. μετ' ἀποδείξεως ἐξαγγέλλειν, cum explicatione caussarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *simulque significat* copiam et ubertatem *narrationis, quemadmodum* 10, 24, 3. *opponitur* ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογισμὸς τῷ κεφαλαιώδει.

Ἀποδεικτέον ἐστὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνου, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf.* ἀποδείκνυσθαι.

Ἀποδιεματοῦσθαι *dicitur scutum,* cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Ἀποδέχεσθαι; 1) excipere, admittere, τοὺς πρεσβευτὰς, 22, 18,

5. 22, 19, 4. φιλανθρώπως, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. φιλοφρόνως, 22, 5, 1. 22, 24, 6. μεγαλομερῶς, 24, 2, 9. 25, 6, 5. ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt, 2, 39, 5. οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἀποδεχόμενοι τῆς πολιτείας, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, laudato eorum studio, 3, 64, 11. *Sic* ἀποδεδεγμένος τὴν Ῥοδίων εὔνοιαν, 27, 3, 6. τὸν Φίλιππον ἀποδέχεσθαι (laudare) καὶ θαυμάζειν, 5, 12, 1. ἐφ' οἷς μεγάλως ἀπεδέχοντο τοὺς ναυίσκους, 23, 18, 6. ἀποδεξάμενος τοὺς Θηβαίους, benigne excepit, (*ut ex seqq. intelligitur*) 27, 2, 4. Ἄρατον αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ κατηξίου, 4, 86, 8. ἀπεδέξαντο μετέχειν τοὺς Ῥωμαίους, benigne exceperunt petitum, consenserunt, placuit ipsis, 2, 12, 8.

3) ἀποδέχεσθαι τὸ πολὺ τῆς βίας, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. θέλων ἀποδέξασθαι (*scil.* ἐκεῖ) τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος, excipere ibi, sustinere et tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. *In aliam partem abiit Ernestus:* " dicere *voluit* (*inquit*) *Polybius*, volens *vel* vitare, *vel* præterire sævitiam hiemis; *et requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; nisi capiamus* ἀποδέξασθαι *latius pro* exspectare dum præteriret, *ut* παραδοκῶν *apud Polybium est* eventum rei speculari et exspectare."

4) ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πυρσείαν *vel* τοὺς πυρσούς, qui signa per faces ab altero data observat et excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 *sq.*

Ἀποδηλοῦν τινὶ, τίνα τρόπον *&c.* significare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδιδόναι, 1) reddere, restituere; τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγίνοις ἀπίδοσαν, 1, 7, 13. ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἀπίδωκε, 10, 38, 4. reddere debitum, 21, 14, 6. *Sed et* 2) dare, tradere, (*ubi non agitur de restitutione*) *variis modis; veluti*, tradere alicui literas, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11. *sqq.* (*ibidem vs.* 10. *poterat* reddere *verti.*) solvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. ἀποδοὺς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις, his curam operum tradens, i. *e.* committens, 5, 71, 6. ἀποδιδόναι τὰ συνθήματα, dare signa, 2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 71, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *et* 8. *unde pro olim vulgato* ἀποτιθέντος δὲ τοῦ συνθήματος, 4, 78, 10. ἀποδεθέντος *corrigere non dubitavi; pariterque*, 8, 22, 5. τὸ σύνθημα ἀπίδωκε *pro vulgato* ἐπίδωκε *scripsi.* πόλεις ἀπίδοσαν αὐτοῖς ἐν αἷς διαιρεθήσονται, urbes illis dedit, *id est* adsignavit, in quibus disceptarent, 22, 27, 1. ἀπίδωκε κρίσιν τοῖς περὶ τὸν Μεγαλίαν, dedit eis judicium, caussam eorum judicibus cognoscendam tradidit, 5, 16, 5. ἀποδιδόναι διαβούλιον, consultationem edere, amicis deliberandum tradere *vel* proponere, 5, 51, 3. *quod alias* ἀναδιδόναι διαβούλιον *dicit, et est l. c.* ἀποδοθέντος διαβουλίου *idem prorsus ac* προτεθέντος διαβουλίου 33, 1, 4. *Denique est* tradere *eo modo, quo scriptor* tradere aliquid, *vel* proponere *aut* exponere *dicitur. Sic* τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδιδόναι, rationem qua res singulæ gestæ sunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. τὸν ἀπόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, res Græcorum ab illo tempore gestas exponere, 4, 2, 1. νῦν ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, nunc ea quæ in serie narrationis sequuntur tradenda

sunt, 5, 98, 10. *τὴν πειρίμετρον τῆς νήσου τετταράκοντα μυριάδων ἀπέδωκε*, tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

ἀποδίδοσθαι, vendere, 3, 22, 9. 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur, μέλλοντας μὴ μόνον ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδίδοσθαι ταύτην, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον, aut omnia me fallunt, aut ἀπειρῆσθαι pro ἀποδίδοσθαι fuerat scribendum. Sic non solum plana fuerit sententia, sed et liquido fluet oratio, quæ insolens et scabra est, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi scriptura unius Ursini nititur auctoritate, qui quam sæpe codicis sui vestigia temere deseruerit, satis novimus. Vide supra, ἀπειρῆσθαι.*

Ἀποδιδράσκειν τινά, profugere ab aliquo. *Sic ἀποδιδράσκειν ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς διαπίστας*, insciis ministris ex aula se proripiens, 26, 10, 2. *ἀποδρᾶναι*, 1, 84, 9. *ἀποδιδρασκάνας*, 2, 25, 7.

Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47, 6. *τὸ συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀποδοκίμασεν*, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.

Ἀπόδοσις, restitutio. *ἡ τῶν ὁμήρων ἑκάστοις ἀπόδοσις*, 10, 34, 1.

Ἀποδοτέον τὸ συνιχνὶς τῆς διηγήσεως, 5, 98, 11. *vide ἀποδιδόναι.*

Ἀποδοχή, ἡ, *sequitur fere significationem verbi ἀποδέχομαι*, ratio qua quis excipit alterum, aut ab altero excipitur, *præsertim* exceptio studii et favoris plena, *et ipsum* studium, adprobatio, favor, gratia. *τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πόσας ὑπῆρχον*, quanta fuerint aliorum (*in principem terrarum orbis populum*) studia, 3, 4, 6. *ἀποδοχῆς μεγάλης τυγχάνειν παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσι*, magno studio ab eis exceptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. *μεγάλης ἀποδ. ἔτυχε παρ' αὐτῷ*, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. *ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσι*, studiose excipitur, acceptus est, probatur, 1, 5, 5. *Scriptor ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' ἐνίοις*, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. *ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μειρακίου* 32, 10, 11. *est* studium et adfectus *quam Polybio testificatus est juvenis Scipio. μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις*, magnum sui studium, adfectum et admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. *ἡ ὁλοσχερὴς ἀποδοχὴ*, 4, 86, 3. " *est* (*ut Ernestus ait*) benevolentia in aliquem universa, *h. e. quum aliquem amamus, magni facimus, etsi nobis in una aut altera re non satis placet: unde talis tribuitur Philippo in Apellem, etsi cæperat λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν post sermones de eo Arati.*"

Ἀπόδρασις, fuga. *ἀπέδρασιν* 1, 12, 1. *librarii ingenio debetur pro corrupto ἀπόδοσιν, quod ex ἀπόλυσιν detortum; et hoc pro illo restituendum Polybio.*

Ἀποδύειν. *ἀποδύοντες τὰς χλαμύδας*, 15, 27, 9. *τὴν ἐκ Μακεδόνων φόβον ἀποδύοντο perperam vulgo legebatur* 5, 106, 6. *pro τῶν ἐκ Μακ. φόβων ἀπελέλυντο.*

Ἀποθεῖν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.

Ἀποθεωρεῖν τὸ γιγνόμενον, speculari et exspectare eventura, 27, 4, 4.

Ἀποθηριοῦν τινα πρός τινα, efferare, feroci ira aliquem in aliquem incendere, 1, 79, 8. *πρὸς ἑαυτὸν*, 15, 22, 5. *sed ibi pro ἀποτιθηριάκει τι, quod est in MStis, haud dubie ἀποτιθηρίωται legendum, quod poscebat reciproca verbi notio*, sibi iratos reddidit; *idque restitutum auctori velimus. Passive, ἀποθηριοῦσθαι et ἀποθηριωθῆναι*, 1) feroci ira sævire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ similem fieri, *sive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32,

7, 7. *sive* quoad animum et mores, 1, 81, 5 *et* 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere insanabili, 1, 81, 5.

Ἀποθινοῦσθαι, arenæ aggere oppleri, *ut στόμα ποταμοῦ ἀποθινούμενον*, 1, 75, 8. —" *Nam θὶν inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Joseph.* 15, 9, 6. *αἱ ἐκ τοῦ πόντου θῖνες. Vide inpr. Stanlei. ad Æschyl. Pers.* 820." *Ern.*

Ἀποικία, colonia, 3, 40, 3. *&c. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας*, 9, 1, 4. *An dicitur ἀποικίαν ἀποστέλλειν, pro ἀποικίαν ἄγειν? Non videtur.*

Ἀποκαθίζειν, in tribunali sedere, *de judice*, 31, 10, 3. (*quod alias est* προκαθῆσθαι.)

Ἀποκαθιστάναι τί τινί, restituere alicui aliquid; *ut τὰ ἀπολωλότα*, 4, 3, 3. *τοὺς ἐμίρους*, 3, 98, 7. *τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατέστησε πολίτευμα*, 9, 36, 4. (*conf.* ἀπεκατέστησε πολίτευμα,) 9, 36, 4. (*conf.* ἀποδιδόναι.) *Et sic* 2, 70, 1. *pro vulgato* κατασήσας *utique* ἀποκαταστήσας *videtur corrigendum, ubi prior præpositio librariorum negligentia intercidit.* ἀποκαθιστάναι τινα εἰς τί, aliquem restituere in locum; *velut εἰς ἀσφαλές*, 3, 66, 2. *εἰς οἶκον*, 8, 29, 6. *εἰς τὴν οἰκείαν*, 3, 5, 4. 22, 26, 8. *εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα*, 4, 25, 7. *Sic in Aor. 2. notione passiva, οἱ Μεσσήνιοι ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν*, 25, 1, 1. *Pro quo et nude ἀποκατέστησαν legitur*, in pristinum statum restituti sunt, 2, 41, 14. *Præteritum perf.* quod ab aliis *scriptoribus fere nonnisi passiva notione frequentatur, activa notione usurpat Polybius; ἀποκαθιστακέναι αὐτῷ τὸν υἱόν*, 21, 9, 9. *Conf. ἱστάναι et alia verba ex ἵστημι composita.*

Ἀποκαθιστάναι. ἀποκαθιστάναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.

Ἀποκαλῶν τινα προδότην, proditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. ἀλάστορα, *Fr. gr.* 10.—" ἀποκαλεῖσθαί τινα, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. nisi* ἀπεκαλέσατο *legendum.*" *Ern. Nos cum Reiskio* ἐπεκαλέσαντο *correximus; locus in nostra edit. est* 31, 17, 1.

Ἀποκαραδοκεῖν. exspectare, τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν, 18, 31, 4. ἀπεκαραδόκει αὐτοὺς ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης, 22, 19, 3. ἀπεκαραδόκει τὸν κίνδυνον, eventum prælii exspectabat, 16, 2, 8. *Conf.* καραδοκεῖν.

Ἀποκατάστασις, restitutio, *obsidum in patriam*, 3, 99, 6 *sq.* prioris status et conditionis restitutio, *vel* restitutio alicujus in priorem statum; ἕως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἦλθη τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 4, 23, 1. ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις, 25, 2, 11. *coll. cap.* 1, 1. τῶν Ἐμίρους τιμῶν, 28, 10, 7. *Activa vel reciproca notione*, πάντων ἀμιλλωμένων ὑπὲρ τοῦ φθάσαι τοὺς πίλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάθεσιν τὴν πρὸς αὐτὸν, 5, 86, 8.

Ἀποκλείειν. ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ταύτης τῆς ἐξόδου, 1, 11, 8. τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας, 1, 59, 5. ἀποκλεισθῆναι τῶν ἀναγκαίων, 1, 16, 7.

Ἀποκληροῦν, sorte deligere, 2, 58, 2.

ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποκληροῦται ὀχλοκρατία, *ex lectione olim vulgata* 6, 4, 10.— " nascitur, oritur; *si lectio recte se habet, de quo valde dubito. Tentavi* ἀποκληροῦται, *et vidi post, idem aliis, ut Cl. Reiskio, in mentem venisse; nec tamen satisfacit mihi. Ante dixit* φύεται, γεννᾶται. *Conveniret* ἀποκυΐσκεται, *nisi media paulo longius a scriptura vulgata recederent.*" *Ern. Nos* ἀποκληροῦται *recepimus, quod et in ora veteris cod. adnotatum erat.*

Ἀπόκλητοι Ætolorum, 20, 1, 1. 20, 10, 11 *et* 13. 21, 3, 2.

Ἀποκλίνειν. τὰ πρὸς τὰς ἄρκτους ἀπο-

κλίνοντα μέρη τῶν Ἀλπιων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐρώπην κατὰ τὴν εὔνοιαν, 23, 13, 9. (*conf.* ἀποπύνω.)

Ἀποκοιμᾶσθαι, 3, 79, 10.—"foris dormire" *interpretatur Ern. parum commode; est enim nude* dormire, interquiescere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμῶντο.

Ἀποκομιδή, ἡ, τῶν πλοίων, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.

Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην, abducere, reducere, 1, 29, 8. τὰς δυνάμεις, reducere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν ὡς τὸν υἱόν, ad filium reducere, abducere illum (*navi*) ad filium, 4, 51, 5. τινὶ τὸ δόγμα, perferre alicui senatus consultum, 28, 10, 7.

Ἀποκόπτειν. ἀποκεκομμένης τῆς ἐλπίδος, 3, 63, 8. ἀποκοπτισῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι, 23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figuram in verticem finire, figuræ verticem efficere, 3, 49, 6.

Ἀποκρεμᾶν. ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *scil.* ἀπὸ τοῦ καλωδίου, 33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρουσθέντες, repulsi, 9, 42, 2. ἀπεκρούσθησαν ταύτης τῆς μηχανῆς, ab hoc astu repulsi sunt, hoc consilium eis non successit, 22, 11, 5.

Ἀπεκρύπτω. ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπέκρυψατο, celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, dissimulavit, *ex scriptura codicis Bav.* 24, 7, 5. *ubi* ἐπεκρυπτ. *edidit Ursinus.*

Ἀποκτιννύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν, 1) adimere, *ut* πόλεις, χρήματα ἀπολαμβ. ἀπό τινος, 22, 26, 8 *et* 17. 2) recipere, recuperare, patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπολαμβάνειν τινὰ μέσον, *et* εἰς μέσον, intercipere ne effugere possit, 2, 27, 4. 1, 76, 2. μέσα ἀπειλημμένα τὰ θηρία, 11, 1, 9 μέσοι ἀπειλήφθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λιβύων, 3, 115, 11. ἐν καλῷ ἀπειληφέναι τοὺς πολεμίους. 3, 92, 4. *Mendose, ut nobis visum erat,* 3, 33, 2. *edebatur* ἐκβαλὼν οὖν ὁπότερον ἂν κινείσωσιν ἀπολήψειν, *pro quo nos ex cod. Flor.* ἀπολείψειν *recepimus.*

Ἀπολαίειν. πλεῖστον χρόνον ἀπολελαυκέναι τῆς ἰδίας εὐβουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνίδην, 2, 5, 6.

Ἀπόλαυσις. ὥρμησαν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ μέθην, ad epulas, 5, 48, 1. ἰδίας τοῖς νίοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικὸς οἶνος, satis potabile vinum, non injucundum, 12, 2, 7.

Ἀπολέγειν, renuere. recusare. ἀπολέγει τὸ χορηγεῖν, dicit se pecunias non amplius suppeditaturum, 2, 63, 1. περὶ τῆς συμμαχίας ἀπέλεγον, de societate abnuerunt postulatum, 4, 9, 3. ἀπολέγεσθαι τὴν ἀρχήν, recusare imperium *vel* magistratum, *Fr. gr.* 1. ἀπολέγειν τὰ δεδογμένα *dici senatorem eum,* qui decreta senatus, ejusdem nomine, renunciat ad eum ad quem pertinent, *contendit Reiskius.*

Ἀπολείπειν. ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, in quibus desiit Timæus, 1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέλιπον τῶν ἐνδεχομένων, nihil omiserunt, 1, 52, 4. 16, 40, 6. ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον, *et similia* 1, 36, 1. 5, 86, 11. *alias* καταλείπειν. *conf.* ὑπερβολή. ἀπολείψειν *pro vulgato* ἀπολήψειν *recepi* 3, 33, 2. *Pro* ἀπολειλιμμένους *perperam* ἀπολελυμ. *editum erat* 3, 76, 9. *Pro* τοὺς ἀπολιπομένους, relictos, 3, 53, 9. *plerique et probatissimi codices* ἀπολιπομένους *præferunt, quod recipi in contextum debuerat; sic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. *&c.*

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abesse a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τοῦ δέοντος παμπόλυ τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπειλίφθη, in-

ventum ejus longissime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda supererat, 3, 39, 12.

Ἀπόλεκτος, selectus; οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἀπόλεκτοι, 6, 31, 2.

Ἀπολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν κρύων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

Ἀπολληΐν, 33, 12, 10.—" nugari, ut ἐκληΐν." *Ern. Immo vero* ἀπολληΐν τινὰ *l. c. est* nugando, delirando superare aliquem.

Ἄπολις, *gen.* ιδος, exsul, patria carens, (*quippe quæ deleta est,*) 4, 54, 5.

Ἀπόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πράγματα, res suas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλε τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum est. τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrumpi, 32, 19, 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν, 40, 5, 12.

Ἀπολογεῖσθαι, caussam suam defendere, respondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολάς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. περὶ Ἀράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρὸν, de Arato vita ipsius respondet, (pro eo loquitur et testatum facit) nihil improbi eum fuisse futurum, 7, 14, 4 *ubi, si vera scriptura, ad* τοῦ μηδὲν *intelligendum* περὶ *vel* ὕπερ.

In Aor. 1. *perperam subinde a librariis positum est hoc verbum,* ἀπολογήσασθαι, *pro* ἀπελογίσασθαι, *ut* 2, 12, 14. 2, 54, 4. 10, 37, 7. 23, 9, 2. *de quo verbo vide mox.*

Ἀπολογίζεσθαι, disserere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Construitur* 1) *cum accus. ut,* τῶν Πατραέων ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα ἀδικήματα, 4, 7, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δίοι &c. 5, 51, 6. τὴν ἰδίαν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. *Hinc recte Casaubonus* 2, 12, 14. ἀπιλογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου *scripsit, pro* ἀπιλογήσαντο *quod erat in MSlis; ibique idem valet hoc verbum ac* διεξῆλθον, *quod proxime sequitur.* 2) *cum præpos.* περὶ *et genit. veluti* ἀπιλογίζοντο περί τε τῶν καθ' ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. *Sic* ἀπελογισάμενος περὶ τῶν καθ' αὐτὸν, *ex Casauboni emendatione,* disserens de rebus ad se pertinentibus, 2, 54, 4. *ubi male* ἀπελογησαμ. *dabant MSti, nec enim de apologia aut defensione cogitari debet. Eodem modo* ἀπιλογίσαντο περὶ τῆς προγεγραμμένης σφίσι φιλίας *rursus percommode correxit idem Casaub.* 10, 37, 7. *Rursus* 30, 3, 1. 3) *cum* πῶς *et similibus; ut,* τῶν Ἀχαιῶν ἀπελογιζομένων πῶς καταλάβοιντο &c. 4, 25, 4. ἀπιλογίσατο πρῶτον μὲν, τίνα τρόπον &c. 23, 9, 2. *ubi Ursinus quidem* ἀπιλογήσατο *ediderat, sed verum rursus restituit Casaub. cum quo consentit codex Bav. Denique,* πρὸς ὃν ἀπιλογίζετο φάσκων ὅτι &c. 11, 34, 1. apud quem caussam suam exponens, de rebus suis disserens, dixit &c.

Ἀπολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 16, 4.

Ἀπολογισμὸς, 1) sermo, disputatio, expositio. ὁ κεφαλαιώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμὸς, brevis rerum gestarum expositio per summa capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expositio cum explicatione caussarum, *ibid.* ἀπολογισμὸν *et* πλείους ἀπολογισμοὺς ποιεῖσθαι πρὸς τινὰ, περί τινος, disserere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 23, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ ἑτέροις χρώμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύγχανε πεπικὰς αὐτὸς, 10, 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παράκλησιν λόγων ἅμα ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμιγμένων,

10, 12, 18. *Hinc* ἀπολογισμοὺς, πολλοὺς ἀπολογισμοὺς φέρειν, rationem explicare, argumenta proferre, demonstrare, uberius et adlatis documentis disserere, περί τινος, 9, 25, 4. ὑπέρ τινος, 10, 24, 5. 21, 9, 5. *Eadem phrasis nonnumquam videri potest idem valere ac* ἀπολογεῖσθαι, excusare se, respondere ad ea quæ nobis objecta sunt, *veluti* 4, 14, 7. 18, 37, 5. *sed ea quidem vis per se non inest huic dictioni; nam pariter de accusatore usurpatur, ut* κατηγορούντων αὐτοὺς καὶ φερόντων ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, quum eum accusarent et manifestas rationes, perspicua documenta proferrent, 4, 14, 2. *Itaque verba illa* φέρων ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ἐγκαλουμένων, ὡς οὐ γέγονεν αἴτιος, 4, 14, 7. *sic intelligenda sunt*, de eis, quorum caussa accusatus est, demonstravit, prolatis argumentis docere conatus est se non esse in culpa; *et illa*, ἐπιφέρετο φέρων τινὰς ἀπολογισμοὺς, 18, 37, 5. instituit uberiora quædam verba facere, caussamque suam explicare. *Rursus* ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς, παρὰ τί σφαλείη, καὶ διότι &c. magistratibus rationem explicavit, demonstravit, docuit eos, 1, 32, 4. *Denique invenitur etiam* εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περί τινος, *eadem notione*, 22, 5, 3.

Ἀπολοιδορεῖν τινα, conviciis aliquem lacerare, 15, 33, 4.

Ἀπολύειν, dimittere; ἀπέλυσαν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν οἰκίαν, 6, 26, 1. 6, 40, 10. liberare; ἀπολύειν τινα προβλήματος, liberare aliquem a dubitatione, eximere dubitatione, 2, 52, 2. φόβου, 2, 12, 5. 5, 34, 2. τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4. τῆς στρατείας, 3, 88, 8. *ni ibi* στρατηγίας *legendum.* τῆς ἐργασίας, 6, 17, 5. τῶν φόρων, 21, 9, 9. 22, 27, 2. *Conf.* παραλύειν.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν 11, 16, 6. *vertit Casaubonus*, aciem jam instructam solvere, *nos* acie instructa se recipere; *vereor ne neuter recte: certe* solvere aciem, διαλύειν *est, non* ἀπολύειν; *et* recipere se, discedere, *Græce* ἀπολύεσθαι *sonat, non* ἀπολύειν. *Quare videndum, utrum* ἀπολῦσαι, *quod erat in MStis, in* ἀπολυθῆσαι *fuerit mutandum, non in* ἀπολύσαι, *ut Casaubonus fecit, an* ἀπολύσαι *intelligendus sit tertius casus nominis* ἀπόλυσις, *quod idem nomen mox in eadem disputatione vs.* 8. *recurrit. At verbum* ἀπολύσαι, recipiet se, discedet, *in activo, pro passivo,* ἀπολυθήσεται, *defendi fortasse poterit ex simillimo usu verbi* διαλύειν, digredi, discedere, 23, 9, 14, *pro* διαλυθήσεσθαι.

In passivo, ἀπολύεσθαι, 1) liberari, κακῶν, 3, 62, 10. φόβου, 5, 97, 1. 6, 18, 5. λειτουργίας, 6, 34, 8. ἀβουστίας, 25, 6, 2. 2) discedere, abire, recipere se, 2, 34, 12. 5, 98, 6. 6, 58, 4. 7, 17, 2. 10, 23, 4. 11, 16, 9. 33, 7, 4.

Ἀπόλυσις, 1) liberatio, dimissio captivi, 33, 1, 5. 2) discessus, receptus, 5, 98, 5. 11, 16, 8. 11, 17, 4. *Hinc* τὴν ἀπόλυσιν ποιεῖσθαι, discedere, recipere se, (*i. q.* ἀποχωρεῖν *et* ἀπολύεσθαι) 3, 69, 10. 4, 10, 9. 4, 13, 5. 4, 80, 6 *et* 12. ἀπόλυσιν *ex veterum codicum vestigiis legendum*, 1, 12, 1. *pro vulgato* ἀπόδοσιν. *De loco* 11, 16, 6. *paulo ante dictum est in* ἀπολύειν.

Ἀπολυτροῦν τινα, accepto pretio liberare, liberum dare captivum, 22, 21, 8. τινὶ τὰ σώματα καὶ τὴν πόλιν, pretio accepto restituere, 2, 6, 6.

(Ἀπολύτρωσις, ἡ, redemtio captivi. *Pro hoc,* διαλύτρωσιν *frequentat Polybius; quod vide.*)

Ἀπομαρτυρεῖν, *cum accus. et infin.* testatum facere, 31, 7, 20. τινὶ, testimonium alicui publice perhibere, 32, 1, 2. *Cum seq.* διότι, 31, 18, 4.

Ἀπομάττειν τὰ δάκρυα τῇ χλαμύδι, 15, 26, 3.

Ἀπομάχεσθαι ἐκ τῶν πλοίων, pugnare e navibus, 8, 7, 5.

Ἀπομερίζειν, 1) τί τινί, partem alicui dare; ἀπημέρισε τῆς δυνάμεως τῷ Ἄννωνι μυρίους πεζοὺς, 3, 35, 5. ἀπημέριζον τοῖς συνεστίοις τὸ πλεῖον μέρος τῆς οὐσίας, majorem bonorum partem sodalitatibus distribuebant, 20, 6, 6. 2) ἀπομερίζειν τινὰς ἐπί τι, *vel* πρός τι, partem copiarum aliquo mittere, *quod vernacula* détacher *dicimus*, 3, 101, 4. 8, 32, 1. *Sic* οἱ πρὸς τὴν ἁρπαγὴν ἀπομεριεσθέντες, quibus negotium commissum est *urbem expugnatam* diripiendi, 10, 16, 4. *Similiter* ὁ χρόνος τῆς ἡμέρας ἀπημέριζε πρὸς ἐντεύξεις, audiendis negotiis tribuit, 16, 21, 8. *Et in verbo medio;* ἑκάστης ἡμέρας πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπομερίζονται τῶν ἀνδρῶν, nempe μέρος τι, 10, 16, 2.

Ἀπονέμειν, *fere ut* ἀπομερίζειν, partem alicui dare, tribuere; Γαΐῳ τοὺς ἡμίσεις ἀπονέμας τῶν στρατιωτῶν, 14, 4, 2. partem copiarum aliquo mittere, delegare; τὸ τρίτον μέρος πρὸς θάλατταν ἀπένειμε, 5, 69, 5. μετρίαν εἰς τὴν αἱρεσιν ἀπένειμαν φυλακὴν, 8, 15, 9.

Ἀπονεύειν, declinare de via, ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, in forum, 32, 9, 7. ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν, 16, 6, 7. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, 5, 56, 12. δεξιὸς ἀπονεύει τὸ Ἀπήνιον, ad dextram declinat, 2, 16, 4. ἀπονεύειν εἰς τοὐπίσω, retrocedere, 3, 79, 7. vergere, *de situ*, πρὸς ἓν μέρος ἀπονενευκυῖαι (σταναὶ) τῆς πόλεως, unam urbis partem spectantes, 15, 29, 2. ἀπονεύειν πρός τινα, ad partes alicujus transire, 3, 67, 8. 5, 46, 8. 20, 6. 7 *et* 9. 23, 6, 7. *Item* πρὸς φιλίαν τινὸς, ad societatem alicujus transire, 3, 75, 2. πάντας ἀπονεύσειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transituros omnes, 26, 2, 7. ἀπονενευκὼς πρὸς Ῥωμαίους, qui Romanarum est partium, 21, 4, 4.

Ἀπονήχεσθαι πρὸς τὴν ναῦν, enatare ad navem, 16, 3, 14.

Ἀπονεῦσθαι ταῖς γνώμαις, in desperationem adduci, 16, 31, 1.

Ἀπόνοια, ferocia *pugnantium*, desperatus furor, perdita audacia, 1, 82, 1. 2, 35, 2. 9, 39, 1. 13, 4, 4. 22, 17, 12. 33, 8, 6. 33, 12, 10. *quo loco* vesaniam *interpretatus est Valesius, non satis adcurate; agitur enim de mentiendi* audacia et impudentia. *Percommode vero* 22, 17, 12. perditam impudentiam *vertit Casaubonus.* ἡ τῆς ἀπονοίας ὑπερβολὴ, furoris, vecordiæ, impudentiæ immanitas, 18, 37, 9. αἱ τῶν ὄχλων ἀπόνοιαι, 1, 70, 5.

Ἀπονουθετῶν; ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονουθετούμενοι, bonam nobis mentem fortuna corrumpente. 15, 6, 6.

Ἀποξύνειν. ἀπωξυσμένος, accuminatus, 1, 22, 7. ἀπωξυμμένος, 18, 1, 13.

Ἀποξυστροῦσθαι, obtundi, *de acie gladii*, 2, 33, 3.

Ἀπόπειρα, ἡ. ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς τινὸς προαιρέσεως, 27, 4, 2. εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος ἐστὶ γνώμης, tentandi, experiundi caussa, 22, 17, 13.

Ἀποπειρᾶσθαι, τῆς γνώμης τινὸς, expiscari sententiam, 35, 6, 3. τῶν ἐνδον, oppidanos lacessere, 5, 13, 10.

Ἀποπίπτειν. 1) ἀποπεσὼν τῆς ἐπιβολῆς, cum excidisset eo ausu, 2, 53, 6. τῆς προσβολῆς, non succedente ea adgressione, 9, 9, 3. (*ni ibi pariter* ἐπιβολῆς *legendum.*) ἀποπεσὼν *vel* ἀποπεπτωκὼς τῆς ἐλπίδος, ea spe frustratus, 9, 7, 1. 16, 1, 8. 21, 9, 13. *Absolute,* ἀπέπεσον, 4, 16, 7. *intellige* τῶν προσβολῶν *ex præcedentibus, aut* τῆς ἐπιβολῆς. *Sic* Γλύμπεσι προσπεσὼν, ἀπέπεσε, 4, 36, 5. *ubi vulgo* ἀπέσπασε. (*conf.* ἀποσπᾶν, *infra.*)

2) *Alia notione;* ἀπὸ τῶν ἵππων

ἀπίπτειν, (*nam* ἀπὸ *pro corrupto* αὐτὸ *utique legendum*) 11, 21, 3. *ubi in Latina versione pro eo, quod Casaubonus dabat,* equis sunt delapsi, *dubitare non debueramus reponere* ex equis se dejecerunt, ex equis desiluerunt, *scilicet ut pedibus pugnarent, quemadmodum et pars Romanorum, nempe velites, fecerunt, ut ait vs. seq. Nec enim Polybius dicit,* fuga salutem petiisse *illos quos ait* ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποπεσεῖν, *sed paululum prius* retrocessisse, ἀναστρέφοντες, *nempe, ut equos tuto loco ex aliquo intervallo locarent et ibi relinquerent, dum ipsi e pugna pedestri rediissent, qui mos erat Celtiberorum equitum, ut Suidas docet in Fragmento, quod cum Valesio tribuendum Polybio duximus, et in Fragmentis Historicis num. 35. posuimus. Eodem modo* ά, 5, 2. ὀρθὸς ἀπίπτειν (*scil.* πὸ τοῦ ἵππου) ἐπὶ τὴν γῆν, *non* prolapsus est, *sed* de equo in terram se rectus conjecit, *i. e. ita ut rectus humi staret.*

Mendose vero ἀποπεσὼν 3, 41, 4. *editum erat pro* ἀπὸ Πισῶν.

Ἀποπιστεύειν, fidere, confidere. τοῖς τόποις ἀπιστεύειν, (*opp.* ὑπόπτως εἶχον,) 3, 71, 2.

Ἀποπλανᾶν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τοὺς φιλοκοοῦντας, aberrare facere, 3, 57, 4.

Ἀποπλεῖν, classe proficisci, vela dare, 2, 12, 5. 5, 70, 3. *&c. Pro* καταπλεῖν 30, 5, 11. *et* 33, 11, 1. *videtur* ἀποπλεῖν *legendum.*

Ἀποπληροῦν. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποπληροῦται σὺν χρόνῳ ὀχλοκρατία, 6, 4, 10. *Vide supra, in* ἀποκληροῦν.

Ἀπόπλους, ὁ, profectio, discessus classis vel navis. κατὰ τὸν ἀπόπλουν, dum in eo erant ut navim solverent, 30, 9, 12. ἐποιεῖτο τὸν ἀπόπλουν, 5, 5, 12.

Ἀποπορίσασθαι, *nude* abire, *velut e balneo,* 25, 8, 6.

Ἀποπρεσβεύειν, *absol.* renunciare legationem, 7, 2, 5.

Ἀποπρεσβεία, renunciatio legationis, legatio renunciata, *le rapport de l'envoyé,* 24, 10, 5. 26, 3, 14. 28, 15, 11.

Ἀποπτοεῖσθαι, consternari, *de equis,* 3, 53, 10.

Ἀπόπτωμα, τὸ, infelix eventus, 11, 2, 6. *conf.* ἀποπίπτειν.

Ἀπορεῖν. ἀπορήσαι τις ἄν, quærat aliquis, 1, 64, 1. οὐκ ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων, 3, 79, 2. προφάσεως, 4, 5, 8. ἀπορῶν καὶ δυσχεροτούμενος, 8, 22, 1. *Et in verbo medio,* ἀπορούμενος καὶ δυσχεροτούμενος, 20, 5, 8. 21, 3, 4. *conf.* 1, 66, 5.

Ἀπόρημα, dubitatio, 1, 12, 6. difficultas, 31, 21, 8.

Ἀπορία καὶ δυσχερότης, 1, 28, 1. 2, 30, 2. 2, 51, 6. *et sæpe alias.*

Ἀποῤῥεῖν, 1) effluere, defluere, 10, 44, 7. 2) elabi, subducere se fuga, ἀπέῤῥευσε, 5, 15, 7. πάντες ἀπέῤῥεον ἀπ' αὐτοῦ, ab ejus comitatu dilapsi sunt, deseruerunt eum, 5, 26, 11. 11, 17, 6.

Ἀπόῤῥυσις. ἔχοντος τοῦ Ταύρου πολλὰς ὑδάτων ἀποῤῥύσεις, 10, 28, 4. *conf.* ἀπόῤῥυσις.

Ἀποῤῥήγνυμι. ἀποῤῥωγυίας τῆς γῆς *vel* τῆς ἀποῤῥῶγος, 3, 54, 7.

Ἀπόῤῥησις, denunciatio, renunciatio, *scil. induciarum, cum denunciamus exitum et finem induciarum,* 14, 2, 14. *conf.* ἀπολύειν.

Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητοι λόγοι, arcani sermones. τὰ ἀπόῤῥητα προεῖσθαι, prodere arcana, 3, 20, 3. δι' ἀποῤῥήτων, clam, arcano, secreto, 4, 16, 5. 10, 9, 4. 11, 26, 5. 15, 27, 3. ταῦτα ἐν ἀποῤῥήτοις ἐπράττετο, clam agitabantur, 2, 21, 4.

Ἀποῤῥίπτειν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς, abjicere bellum, omittere, finem ei imponere, 5, 101, 8. τὰς διαβολὰς οὐκ ἀπέῤῥιπτε, *senatus* non rejecit, non respuit accusationes *contra Eumenem apud se prolatas,* 31, 6, 5.

Ἀπόῤῥυσις συνεχὴς (τοῦ ὕδατος) γίγνε-

ται διὰ τῶν στομάτων, 4, 39, 10. *conf.* ἀπόῤῥηνις.

Ἀποῤῥώξ, *adjective*, πέτραι ἀποῤῥῶγες, præruptæ petræ, 5, 59, 6. 10, 48, 5. *Substantive*, ἡ ἀποῤῥώξ, abruptum præcipitium, 3, 54, 7. 7, 6, 3 *et* 5. ubi æquivalet τῷ κρημνῷ *vs.* 6. *An* ἀποῤῥῶγι μεγάλῃ *legendum* 5, 24, 4.

Ἀπόρως ἔχων πρὸς τὸ συμβαῖνον, 4, 18, 6. ἀπόρως διακείμενος ἐπὶ τῷ μηδὲν πράττειν, consilii inops quod nil facere posset, 11, 1, 6. 10, 38, 9.

Ἀποσῖναι, τὴν ἐργὴν εἰς τὸν Ἀγαθοκλέα ἀποσίσονται, 15, 25, 8. *ex scriptura olim vulgata, pro qua* ἀπειρύσονται *correximus, quod vide.*

Ἀποσιωπᾶν. εἰς τέλος ἀπεσιώπησεν, prorsus tacuit *scil.* quid a senatu petiturus advenisset, 30, 17, 9.

Ἀποσκευάζεσθαι, quæ moveri possunt amovere; *cf.* σκευή. τὰ ἀπὸ τῆς χώρας ἀποσκευάζοντο, quidquid moveri poterat, ex agris in urbem transferebant, 4, 81, 11. ἀποσκευασάμενος ταῦτα, his impedimentis remotis, depositis, 2, 26, 6.

Ἀποσκευή, ἡ, supellex, vasa, sarcinæ, impedimenta, 2, 3, 7 *sq.* 2, 26, 5. 4, 75, 2. 6, 27, 5. πόλις παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσα, 3, 90, 8. *Distinguitur a* τῇ παρασκευῇ, 1, 74, 12. αἱ ἀποσκευαὶ, 1, 66, 7 *et* 9. 1, 68, 3. 3, 35, 5.

Ἀποσκήπτω. εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν βλάβην ἀποσκῆψαι, in hostium perniciem incumbere, 9, 9, 4. *ubi temere Casaub. adjecit particulam* πρίν.

Ἀποσκοτοῦν. ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς λογγύος, occæcati, tenebris obvoluti, 1, 48, 6.

Ἀποσοβεῖσθαι ταῖς διανοίαις, terrefieri, 30, 5, 16.

Ἀποσπᾶν. τῆς λείας ἀποσπάσαι τι, abstrahere aliquid de præda, 2, 26, 8. *Sic* ἀποσπᾶν ναῦς, abstrahere et captivas facere naves, 1, 53, 4 *et* 7 *et* 13. ἀποσπᾶν ἴδια τῶν συνοφέρων, 3, 53, 7. τὸ τρίτον στρατόπεδον ἀπέσπαστο, divulsum erat a reliqua classe, 1, 27, 9 *sq.* τὸν Φίλιππον ἀποσπάσειν τῆς πολιορκίας, 5, 5, 1. τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ περιαίρεσιν ἀποσπάσας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν, 2, 60, 6. ἀποσπάσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας, 1, 84, 1.

Ζάρακι πρεσπισὼν ἀπέσπασεν *vulgo consentientibus MStis editum erat* 4, 36, 5. *qua de scriptura hæc monuit Ernestus:* " abstraxit *sc.* a societate *vertit Casaubonus: Reiskius* abscessit, *ab obsidione, opinor; et hanc discedendi vim copiose post alios illustrat. Mihi placet Jac. Gronovii conjectura,* ἀπέπεσεν, excidit spe, infectis rebus abire coactus est. *Vide in* ἀποπίπτειν." — *Nempe perspecte monuerat Gronovius in Notis editis ad h. l. adjectam in contextu particulam* δὲ *satis ostendere, Polybium de his* χωρίοις (Γλύμπεσι δὲ καὶ Ζάρακι πρεσπισὼν) *aliud significasse ac diversum ab eo, quod paulo ante de aliis dixerat,* Πολίχναν, Πραισίας, *et alia loca.* πρεσπισὼν ἄφω, κατίσχε. *Tum vero, ne verum quidem esse, ostenderat idem Gronovius, Glympes a Lycurgo, Lacedæmoniorum rege, captas esse aut abstractas: nam lib. V. cap. 20. dicuntur (ait) Messenii, ex præscripto Philippi cum auxiliis venientes, sed a Lycurgo oppressi, Glympes unicum salutis refugium habuisse. Quare* ἀπέπεσεν *corrigendum monenti, id est,* rejectus est, decidit, *utique obtemperandum judicavi.*

Ἀπόσπασις. ἐν ἀποσπάσει *perperam dant vett. codd. nonnulli* 3, 113, 4. *pro* ἐν ἀποστάσει.

Ἀπόστασις. διὰ τὴν ἀπόστασιν, quia longius aberat, ob longius intervallum, 1, 86, 8. 2, 30, 4. ἐξ ἀποστάσεως, 3, 114, 3. &c. ἐν ἀποστάσει, 3, 113, 4. interjectis intervallis, 15, 9, 7.

Ἀποστάτης, qui ab alicujus imperio defecit, 32, 2, 7. ἀποστάται γεγονότες τοῦ βασιλέως, 5, 57, 4. τῆς πατρίδος, 11, 28, 6.

Ἀποσταυροῦν, vallo, sudibus præcludere, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Ἀποστίγνυ; umbo scuti τὰς ὁλοσχερεῖς ἀποστίγνυ πληγάς, ictus vehementiores defendit, 6, 23, 5.

Ἀποστέλλειν τοὺς πρέσβεις, dimittere legatos, 4, 66, 2. ἀναπεκρίτους, 4, 34, 1. χωρὶς λύτρων ἀποστ. τοὺς αἰχμαλώτους, remittere, dimittere, 5, 10, 4.

Ἀπόστημα. ἐν ἀποστήματι αὐτοὺς συνεῖχε, 1, 9, 4. καθορμισθεὶς τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα σταδίους, 3, 95, 6. ἐξ ἀποστήματος βάλλοντες, eminus, 10, 30, 7.

Ἀποστολή, ἡ τῶν ὑπάτων πρὸς Ἴστρους, expeditio, 26, 7, 1.

Ἀποστομοῦν τὰς διώρυγας, obruere fossas, occludere canales, *Fr. gr.* 26. *Conf.* 5, 62, 4.

Ἀποστρέφειν. εἰς τοὔμπαλιν ἀπεστραμμέναι σκηναί, in alteram partem aversa tentoria, 6, 27, 6. 6, 30, 4. ἀποστραφέντες ἔφυγον, terga verterunt, 5, 85, 4. τὴν Αἰτωλῶν ἀποστραφῆναι φιλίαν, Ætolorum amicitiam repudiare, 9, 39, 6. ἀποστρέψασθαι τὸν ἐνεστῶτα φόβον, metu declinare præsens periculum, 35, 3, 9. μόλις ἀπεστρέψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον dant *codd. nonnulli* 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρέψατο, utrumque male pro ἀπετρέψατο. *vide* ἀποτρέπειν. τὰς ἀνακρίσεις ἀπεστρέφη, percunctandi et per se ipsum inquirendi molestiam declinavit, vitavit, 12, 27, 3. *ubi locum in libris corruptum emendaturus Casaubonus* ἀπεστράφη *edidit.*

Ἀποσύρειν, τὴν ἐπιπολῆς γῆν, amovere terram quæ in superficie est, 34, 10, 10. τὰς ἐκάλυκας, pinnas mari detergere, 22, 10, 4. ἀποσύρειν τοὺς πολεμίους, *scil.* ἀπὸ τοῦ τείχους, hostes de muro dejicere, 10, 15, 1. *ex Reiskii emend. pro olim vulgato* ἐπισύρειν. ἀποσύρεσθαι (ἀπὸ τῶν κλιμάκων) καὶ καταφέρεσθαι πρὸς τὴν γῆν, deturbari, præcipitem trahi, et in terram dejici, 10, 13, 9.

Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, excidere ausu, 4, 81, 8. (*ut* ἀποπίπτειν.)

Ἀποσφαλμᾶν, prolabi, corruere. *Sub hoc verbo citat Suidas ex Polybio fragmentum illud quod lib. 35. cap. 5, 2. posuimus, in quo fortasse* ἀποσφάλμησι *pro simplici* ἐσφάλμησι *scribi debuit.*

Ἀποσφάττειν, jugulare, interficere, 1, 7, 3 *et* 8. 2, 59, 9. *&c.*

Ἀποσχεδιάζειν περί τινων, temere et perfunctorie loqui vel scribere de re, 12, 3, 7.

Ἀποστάττειν, locare, constituere, amandare, delegare. ἡ στρατηγὸς ἀποστάττει τὰς φυλακάς, 6, 35, 3. *ubi alii quidem codices* ἐπιστάττειν *habent.* οἱ ἐπὶ τὰς φυλακὰς ἀποταχθέντες, 6, 35, 6. 6, 37, 8. οἱ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυναικῶν ἀποτεταγμένοι, 10, 18, 9 *sq. Similiter* 10, 16, 3. 11, 17, 3. *fere eadem notione qua* ἀπομερίζειν *et* ἀπονέμειν. *Rursus,* τὸν Φιλήμενον ἀπέταξεν ἐπὶ τὰς κυνηγίας, Philemeno dant partes venatum exeundi, 8, 27, 5. *ubi perperam vulgo* ἐπέταξεν.

Ἀποτιλεῖν, *cum simplici accus.* perficere, efficere, *qua notione quidem usitatius est verbum* ἐπιτιλεῖν, *quod et passim cum illo confunditur a librariis; sed in* ἀποτιλεῖν *subinde etiam consentiunt codices, quibus in locis certe solicitatum nolim.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετίλεσε, 1, 54, 1. ἀποτιλεῖν ἀσέβημα *editum erat* 2, 58, 7. *sed ibi ex vetustis codd.* ἐπετίλεσεν *pro* ἀπετιλ. *rescripsi.* τὸ πλῆθος χειροκρατίαν ἀποτιλεῖ, 6, 9, 10. ἡ πραγματικὴ ἱστορία κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτιλεῖ τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἡ τῶν ὀρῶν σύμπτωσις ἀποτιλεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ σχήματος, 2, 14, 8. *Et in pass.* ἡ μάχη τοῦτον

ἀπετελέσθη τὸν τρόπον, 5, 86, 7. δύο ἀποτελοῦνται ῥύμαι, 6, 29, 7. *Cum dupl. accus.* reddere, efficere aliquem talem, ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. τοιούτους ἀποτελεῖν ἄνδρας ὥστε &c. 6, 52, 11. 6, 47, 2. *Et in pass.* τὸ εἶδος ἀπετελέσθη τρίγωνον, 1, 26, 13. τὸ ὅλον σχῆμα τῆς τάξεως ἀπετελέσθη ἔμβολον, 1, 26, 16. συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι παραπλήσιον πεζομαχίας, 1, 23, 6. τὸ τῶν διόδων σχῆμα ἀποτελεῖται ῥύμαις παραπλήσιον, 6, 29, 2.

Ἀποτέλειοι, οἱ, magistratus civitatum Achaicarum, οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες, 10, 21, 9. 16, 36, 3 *sq.*

Ἀποτέλεσμα, (*opp.* τῇ προαιρέσει) effectus consilii, 2, 39, 11. τῆς τέχνης, opus artis, 4, 78, 5.

Ἀποτέμνεσθαι, *notione activa*, 1) intercipere, intercludere hostem, ut sejungatur a suis. πολλοὺς ἀποτεμνόμενος καὶ συγκλείων, 1, 84, 7. 9, 7, 10. ἀποτέμνονται καὶ διακλείουσιν, 10, 32, 4. ἀποτεμόμενος, 11, 32, 4. *Et in præt. pass. notione pariter activa*, ἀπετέτμητο τοὺς διώκοντας, 11, 14, 3. *Similiter, de* Pado fluvio, ἀποτέμνεται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις, sejungit a reliqua Italia et a parte Alpium intercludit, 2, 16, 7. 2) hostiliter carpere regionem, partem ejus adimere domino; ἀποτεμόμενος τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν, oppida et agros vobis ademit, 9, 28, 7. ἀποτεμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν, *scil.* μέρος, parte agri eis ademta, 23, 15, 1. ἐδυνήθησαν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδὲν, 31, 13, 2.

Ἀποτίειν. *vide* ἀποτίνειν.

Ἀποτιθέναι. *In medio verbo fere usurpatur, variis modis.* ἀποτίθεσθαι τὸν πόλεμον, deponere bellum, 5, 106, 1. (*cf.* ἀποῤῥίπτειν.) ἀποθέσθαι τὰς ἀγορὰς καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, exponere commeatus e navibus, 1, 60, 3. εἰς φυλακὴν ἀποθ. τινὰ, in custodiam dare, 24, 8, 8. ἀποθ. τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τοῦτο, tempus hoc in hac re collocare, huic rei impendere, 17, 9, 10. ἀποτίθεσθαι ἰδίαν χάριν παρά τινι, privatam gratiam inire ab aliquo, beneficium collocare apud aliquem, 28, 6, 6. *Sic* ἐν πολλοῖς ἀπετίθετο χάριν, apud multos collocavit beneficiorum gratiam, multos sibi beneficiis et gratia devinxit, 6, 2, 15.

Ἀποτίνειν. τῆς ἀνοίας ἀπέτισαν τοὺς μισθοὺς, 4, 35, 15.

Ἀποτολμᾷν, audere. ἀποτόλμησαν Ἀντιγόνῳ κοινωνεῖν, 2, 45, 2.

Ἀποτομαὶ, sectiones viarum, *quales sunt in biviis*, 6, 29, 9.

Ἀπότομος λόφος, præruptus collis, 12, 17, 5. 12, 22, 4. *cf.* ἀκρότομος. ἀπότομος συγκεφαλαίωσις, brevis recapitulatio, 9, 32, 6.

Ἀποτόμως. κατηγόρουν ἀποτόμως τὸν Φίλιππον, asperrime, acriter accusabant, 17, 11, 2. πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι. παρείχοντο τὴν χρείαν, omnino ad omne officii genus præsto eis erant, 3, 95, 6.

Ἀποτρέπειν τινὰ τῶν χειρίστων, a pessimis consiliis avocare, avertere, revocare, 11, 10, 1. *In verbo medio*, μόλις ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον, ab incepto avertit, deterruit, 7, 13, 1. *Ceterum* ἀποτρέψασθαι *subinde perperam ponitur a librariis pro* ἀποτρέψασθαι, *cum est* depellere, propellere, *ut*, τὸν κίνδυνον, 3, 102, 7. τὸν πόλεμον, 4, 45, 2. *Pariter in præt. pass. activa vel reciproca notione*, ἀποτετραμμένοι τὸν κίνδυνον, 10, 14, 1. *mendose pro* ἀποτετριμμένοι. *Vide* ἀποτρέβειν.

Ἀποτρέχειν, abire, discedere, *sive navibus, sive terra*, 3, 22, 7. 3, 24, 11. 22, 26, 9. 32, 1, 3. deficere *interpretati sumus* 22, 26, 18. *ubi Casaubonus* ad eum confugere *vertit; non incommode; sed poterat pariter* abire, discedere *teneri, scil.* ex eis urbibus quas tradidisset Antiochus.

Ἀποτρίβων. *In medio verbo, et rarius in passivo occurrit, denotatque* repellere a se, propellere, *et similia;* τοὺς πιλάζοντας ἀποτριβόμενος, 3, 102, 5. τούτων ἀποτριβομένων αὐτὸν, repellentibus eum *precantem*, repulsam dantibus, 30, 9, 13. ἀποτριβόμενοι καὶ παριεμένους αὐτὸν, submoventes eum, in conspectum non admittentes, 27, 1, 5. τὴν ὀδὸν οὐ δύνανται ἀποτρίβεσθαι, amoliri a se, excusare se ne conantur, 4, 20, 11. τὸν ὑπὸ τῆς τύχης διδόμενον ἀποτρίβεσθαι στέφανον, repudiare, respuere, detrectare, 5, 42, 8. *adde* 25, 1, 4 *et* 7. ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, impedire compositionem, 5, 29, 4. τὰς τῶν βαρβάρων ὀφίδους ἀποτριβόμενοι, propellentes, amolientes, 5, 104, 1. ἀποτριβομένους τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ, 8, 8, 5. οὕτω δύναιτο τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἀποτρίβεσθαι, 21, 9, 13. *Et in aoristo primo,* ἀποτρεψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον, 3, 8, 10. *ubi in veram scripturam consentiunt veteres codices omnes. Sic* 11, 7, 1. ὅταν τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἀποτρέψωνται. *Et* ἀποτρίψασθαι τὸν κίνδυνον, 16, 23, 4. *Sed in hoc quidem tempore saepius* ἀποτρίψασθαι *in* ἀποτρέψασθαι *corruperunt librarii, quod correximus; sic,* μόλις ἀπετρίψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον, 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρεψ. *alii* ἀπετρεψ. *dederant. Sic,* ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον οἷόν τε ἦν, 4, 45, 2. *Rursus,* ἀποτρεψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αἰτίας, amolientes a se, diluentes crimina, 31, 9, 5. *Pariter* ἀποτετριμμένοι τὸν κίνδυνον *pro vulgato* ἀπετετραμμένοι *scripsimus* 10, 14, 1. *Conf.* ἀπιτρέπω.

Ἀποτυγχάνω, excidere ausis; *absolute positum,* 1, 37, 8. (*ubi opponitur* κατορθοῦν.) ἀποτυγχάνων καὶ διαψεύδεσθαι τῶν ἐλπίδων, 21, 12, 9. ἀποτυχόντες, quum non obtinuissent id quod petierant, *scil. pacem,* 2, 34, 2. *Constructum cum praepos.* ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 5, 98, 6. ἐν τοῖς πλείστοις ἀποτυγχάνομεν, 9, 15, 4. *Cum genit.* τῆς πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 9. οὐκ ἀπέτυχε τῆς προθέσεως, 3, 17, 11.

Ἀποτυχία, αἱ ἀποτυχίαι, infelices, consiliorum vel conaminum exitus 5, 98, 5. 9, 12, 10. *ubi perperam* τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοθέντων *dabant MSti libri.*

Ἀπουραγῶ, agmen claudere; *absol.* 3, 47, 1. *ubi* τούτοις *non* his *in dat. intelligendum videtur, sed* cum his, *i. q.* σὺν τούτοις. *Cum dat.* ἀπουραγῶ τινι, a tergo sequi aliquem, tergus tegere agminis, 3, 49, 13. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7.

Ἀπουρῶσαι, adverso vento uti, 16, 15, 4. (*Aliud est* ἐπουρῶσαι, 2, 10, 6.)

Ἀποφαίνω, *in act.* dicere, pronunciare, contendere; ἀπέφηνεν ἀποφεύγοντας, dicit eos fugisse, inducit eos fugientes, 1, 15, 7. *i. q.* ἀπέδειξε *ibid. vs.* 8. πάντας ἀποφαίνων τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαΐδι, 2, 63, 5. *i. q.* φάναι *ibid.* τὴν τοιαύτην ὀργὴν βαρυτέραν ἀπέφαινον εἶναι, 4, 23, 9. 2) nominatim designare, *veluti, obsides,* 29, 2, 4. *Sic* πρώτην ἀποφαίνουσιν αἰτίαν, τὴν Ζακάνθης πολιορκίαν, primam causam adsignant, primam causarum ponunt, 3, 6, 1. *In med.* dicere, pronunciare, adfirmare; ταῦτα, 2, 63, 1. 3, 82, 5. ὑπὲρ τούτων, verba facere de re, exponere, 3, 4, 9. 4, 18. περὶ τούτων, 8, 1, 1. *cum acc. et infin.* 12, 14, 1. ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος, 2, 62, 9.

Ἀπόφασις, 1) pronunciatum, dictum, adsertio, 1, 14, 8. 2, 42, 2. 4, 2, 8. 32, 10, 3. ὑπὲρ τινος, 1, 15, 9. 6, 3, 1. μηδεμίαν τῶν ἀποφάσεων ἀναπόδικτον καταλιπεῖν, 7, 13, 2. αἰσχίστην πεποιημένος ἀπό-

φασιν, 4, 30, 7. ἡ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη ἀπόφασις, 6, 12, 10. ἀπόφασιν ποιεῖσθαι χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου, 6, 9, 11. περί τινος, 4, 8, 9. παραπλήσιόν τι συμβαίνει γινέσθαι περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, similis est error qui in pronunciando (in ferendo judicio) de urbibus committi solet, 9, 21, 7. *intellige* περὶ *aut* ὑπὲρ τῶν πόλεων, *nisi forte pro* ἀποφάσεις *legendum sit* ἐπιφάσεις, *quod idem significet* ἐπιφανείας, superficies, areas.

2) responsum, 4, 31, 2. *coll. vs.* 1. 22, 13, 7. ἀπόφασις πρὸς τὰ κατηγορούμενα, 24, 2, 5 *et* 7. *Sic* ἡ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπόφασις *est* responsum Lacedæmoniis datum, 4, 24, 9. ἀπόφασιν δοῦναι περί τινος, responsum dare, mentem suam declarare de re proposita, 29, 11, 5. 31, 19, 3.

Ἀποφέρειν τὰ πράγματα πρός τινα, 28, 5, 2.—" referre ad." *Ern.*—*Imo vero rectius Casaub.* res trahere ad aliquem.

Ἀπόφυσις πρέμνου, rami e stirpe enati, 18, 1, 10.

Ἀποχεῖν. ἀποχεομένων τῶν ὑδάτων, defusa aqua 34, 9, 10. *conf.* ἀποχύσις.

Ἀπόχυρος πρός τι, imparatus, 23, 14, 8.

Ἀποχρᾶσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι, uti, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 17, 15, 9.

Ἀποχρώντως, satis. εἶχεν ἀποχρώντως αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον, 13, 7, 5.

Ἀποχύσις. ἀποχυθέντος τοῦ μολύβδου, défuso plumbo, 34, 9, 11. *conf.* ἀποχεῖν.

Ἀποχωρεῖν, recedere, regredi, discedere, recipere se, 1, 9, 5. 1, 11, 15. 4, 64, 7. 40, 3, 10. &c. μέρη τινὰ τῆς αὐλῆς ἀποκεχωρηκότα, semotior quædam pars palatii, 15, 27, 8. *Pro* ἀποκεχωρηκότων 3, 50, 9. *alii* ἀνακεχωρ. *habent; et pro* ὑποχώρουν 3, 69, 11. *vetustiores codices* ἀποχώρουν *præferunt, quod in contextum recipi debuit.*

Ἀπόχωρησις. discessus, receptus, 10, 12, 9. 15, 13, 4. *de* recessione aquæ, 10, 8, 7. τὴν ἀποχώρησιν ποιεῖσθαι, recipere se, 3, 64, 7. 3, 69, 9. 10, 39, 8. 15, 13, 10. 3, 40, 13. 40, 3, 5.

Ἄποψις, vultus, oris species. ἐκ τῆς ἀπόψεως παραπλήσιοι ἦσαν τοῖς &c. 11, 31, 8.

Ἀπραγεῖν, otium agere, 3, 70, 4. facultate rei gerendæ carere, nil agere aut efficere posse, 4, 64, 7. 28, 11, 8.

Ἀπραγία, ἡ τῶν στρατοπέδων, otium, torpor, 3, 103, 2.

Ἀπραγμάτευτον χωρίον καὶ δυσπρόσοδον, 4, 75, 2. commercio carens.—" *Sic hoc verbum est in fragmento apud Suidam in h. v. quod vix dubitem esse Polybii.*" *Ern. Vide Fragm. gramm.* 28.

Ἀπράγμων, rerum gestarum incuriosus et imperitus, 9, 29, 2. (*opp.* πολυπραγμονῶν.)

Ἄπρακτος, *de homine*, iners, ignavus, 3, 81, 8. 4, 8, 9. τῇ φύσει, ineptus ad res gerendas, 5, 1, 7. ἄπρακτος μένω, nihil agit, nil agere potest, 5, 5, 7. ἀπράκτους αὐτοὺς ἐποίησαν πρὸς τὰς ἐπιβολάς, facultatem agendi eis ademerunt, 2, 35, 5. 3, 116, 5. 8, 7, 7. *De re;* τὸ μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, ἄπρακτον, omnino nemini fidem habere, est omnem agendi facultatem remittere, 8, 2, 2. ἡ θερμὴ ἄπρακτος γίγνεται, per æstatem nil geri potest, 5, 5, 5. τὸν λοιπὸν χρόνον εἰς τέλος ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. ἄπρακτος βοήθεια, irritum, inefficax auxilium, 1, 48, 5. ἄπρ. ἐπιβολή, irritus conatus, 6, 15, 5. πληγή, inefficax ictus, 2, 33, 3. τὰ δέρματα ἄπρακτα ἦν αὐτοῖς καὶ μάταια, inutilia, 6, 25, 5 *sq.*

Ἀπρὶξ, tenaciter, mordicus, 12, 11, 6.

Ἀπροθύτως, sine certo proposito, 9, 12, 6.

Ἀπροσόκτος λαμβάνεται, imprudens, nulla re provisa deprehenditur, 5, 7, 2. χώρα ἀπροσόκτος οὖσα, regio quæ sine cautione, sine custodia est, in qua de hostis adventu nemo cogitat, 4, 5, 5. εἰς ἀπροσοκτοτους τόπους καθίσαι, in loca improvisa, non explorata, se demittere, 3, 48, 4.

Ἀπροσοκτως. τοῖς ἀπροσοκτως θαμέσιοις ἄπιστον φαίνεται, qui inopinato, re non ante cognita id vident, 10, 14, 8.

Ἀπροσδέητος τούτου, hujus rei non indigens, 22, 6, 4.

Ἀπροσδοκήτως, inopinato, (*in re mala*,) 1, 62, 1.

Ἀπρόσιτος ἄνοδος *sive* ἀποβάθρα, inaccessus, 5, 24, 4. φάραγξ, 9, 27, 6. ἀπρόσιτα ὄρη, 3, 49, 7.

Ἀπροσλόγως, intempestive, alieno loco, *mal-à-propos, hors de propos*, 9, 36, 6.

Ἀπροφάσιστος ἀγωνιστὴς, συναγωνιστὴς, qui nulla excusatione aut tergiversatione utitur, 10, 34, 9. 16, 31, 2.

Ἀπροφασίστως, sine tergiversatione, sine prætextu, 1, 55, 4. 1, 72, 5. 5, 4, 5. 5, 49, 7. 25, 9, 6.

Ἅπτισθαι θαλάττης, tentare mare, 1, 24, 7. τῆς εὐρυχωρίας, carpere extremum agmen, 2, 34, 12. καιρίως ἅπτισθαι τῆς ἐπιβολῆς, opportune rem adgredi, 1, 59, 3. τῶν ἀσεβημάτων, impia facinora adgredi, 7, 13, 6. τῶν ἐπικίνδυνων, 3, 56, 1. τῆς ὑπερβολῆς, pervenire in summa montium juga, 18, 7, 3. ἡ ὑμετέρα ὀργὴ ἥπται τῆς πόλεως, ira vestra in urbem incubuit, 31, 7, 12.

ἀφθαίσης τῆς συνουσίας *mendose editum erat* 5, 15, 3. *pro* λυθαίσης.

Ἀπώλεια, *active*, (*opp.* ἡ τήρησις) πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶν, ad res perdendas proni, 6, 59, 5.

Ἄπωθεν, ex intervallo, 11, 18, 2.

Ἀπωτέρω, longius; τὴν ὑδρείαν ἀπωτέρω μικρὸν ἴσχει, 15, 6, 2. ἀπωτέρω πρὸς τὴν οἰκείαν κατὰ γένος, longinquiore cognatione attingere familiam, 4, 35, 13.

Ἀρὰ, ἡ. ῥίψεις κατὰ τὰς ἀρὰς τὸν ἄργυρον εἰς τὴν θάλατταν, 16, 31, 5. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο τοῖς Ἠπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα δέχεσθαι τῇ χώρᾳ, 9, 40, 6.

Ἀραρότως, apte. πήξαντες σχεδίας καὶ πλοίους ἀραρότως, (*nam sic hæc jungenda, non commata separanda*) quum plures rates apte compegissent, 3, 46, 1.

Ἀργῶν. οὐκ ἀργήσει ἡ ὑπόθεσις, non incultum, neglectum, inelaboratum jacebit hoc argumentum, 3, 5, 8. *Conf.* ἀργός.

Ἀργός. οὐδὲν ἀργὸν, nullus locus (*in castris hostium*) neglectus, custodia vacuus, 2, 65, 2. οὐδὲν ἀφιτίον ἀργὸν, nihil neglectum, inexplicatum præteriri a nobis debet, 4, 40, 1.

Ἀργυράσπιδες, 5, 79, 4.

Ἀργυρεῖα, τὰ, argentifodinæ, 3, 57, 3. 34, 9, 8. τὰ ἀργύρεια μέταλλα, 10, 10, 11. 10, 38, 7.—"*Sic Demosthenes de Chersoneso, τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων, quod Wolfius de argentifodinis capit.*" *Ern.*

Ἀργύριον. πίντ' ἀργυρίου, *scil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μνᾶν διδόντες, 23, 15, 8.

Ἀργυρῖτις βῶλος, ἡ, gleba argentaria, 34, 9, 10.

Ἀργυροκοπεῖον, officina fabri argentarii, 26, 10, 3.

Ἀργυρολογεῖν τινα, pecunias per vim hostilem exigere ab aliquo, 3, 13, 7. 6, 49, 10. τινὰς μὴν ἠργυρολόγει, 4, 16, 8.

Ἀργυρόπους. ἀργυρόπουν φορεῖον, lecticæ cum pedibus argenteis, 31, 3, 18.

Ἀργυροπωλεῖν πόλιν, sectoribus vendere; *nempe sic perperam editum erat* 3, 13, 7. *pro* ἀργυρολογεῖν, *consentientibus nonnullis codd.*

Ἄργυρος, ὁ, 16, 31, 3 *et* 5. *i. q.* τὸ ἀργύριον.

Ἀργυροφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Ἀργύρωμα. τὰ ἀργυρώματα, argentea vasa, 5, 2, 10. 31, 3, 16.

Ἀργυρώνητος, emtitius servus, 12, 6, 7.

Ἀργῶς ἔχειν, otiosum, negligentem esse, cessare, 1, 45, 7. οὐκ ἀργῶς προσεκτέον, 1, 64, 2. *sed ibi alii codices* ὀρθῶς *dant, quod ex* νωθρῶς *corruptum; et hoc verum videtur.*

Ἀρδεύειν. τόποι ἀρδευόμενοι, loca irrigua, 10, 28, 3.

Ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, 9, 43, 5.

Ἄρδην, funditus; πεπτωκὸς ἄρδην πολίτευμα, 1, 35, 5. ἄρδην ἀχρειοῦσθαι, 1, 54, 8. τοὺς ἐχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι, 1, 82, 2. ἄρδην διεφθάρη ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς δυνάμεως, 3, 118, 6. ἄρδην ἀπολέσαι τινὰ, 4, 17, 12.

Ἀρέσκεια, ἡ, τοῦ βασιλέως, obsequium in regem, 6, 2, 12. οὐκ ἀπέλιπον ὑπερβολὴν ἀρεσκείας, nullum blandimenti genus prætermittebant, 5, 86, 11. πᾶν γένος ἀρεσκείας προσφερόμενος, 31, 26, 5.

Ἀρετὴ, ἡ τῆς χώρας, 2, 15, 1. 3, 34, 2 *et* 8. 12, 3, 1. πεδία ἀρετῇ διαφέροντα, 2, 14, 7. μεγάλην ἐπ' ἀρετῇ δόξαν εἴληφε τὰ πεδία, 2, 17, 1.

Ἄρθρον. ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν, 18, 23, 4. 31, 21, 14.

Ἀριστεία, ἡ. αἱ ἀριστεῖαι τοῦ Σκιπίωνος, fortia facta, 36, 6, 6. *Conf.* 16, 26, 9.

Ἀριστεῖα, τά. ἀριστείων στέφανος, 16, 26, 9. *ubi vulgo* ἀριστείας *ex Ursini ing.*

Ἀριστίνδην κεκριμένοι κατ' ἐκλογὴν, 6, 10, 9. 6, 24, 1.

Ἀριστοκρατία. *Vide Ind. Histor. in* Aristocratia.

Ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11. 6, 11, 6. 24, 9, 6. ἀριστοκρατικὴ πολιτεία, 6, 13, 8.

Ἀριστοποιεῖσθαι, 3, 71, 3. 5, 5, 14.

Ἀρκεῖσθαι. ἀρκοῦμαι πεποιηκέναι τοῦτο, contentus sum hoc fecisse, 1, 20, 1. οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτοις, 13, 2, 4.

Ἀρκούντως ἔχει ποιεῖσθαι τὴν ἀνάμνησιν, satis est, 2, 37, 6.

Ἄρκτος, ἡ, plaga mundi septemtrionalis, 3, 36, 6. τὰ πρὸς ἄρκτον μέρη κεκλιμένα, 5, 3, 10. *Sic rursus* 10, 10, 5. *Sic* ἐπὶ ἄρκτου *suspicatus est Buttmannus pro corrupto* ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1. *Sed potissimum in plurali usurpatur,* αἱ ἄρκτοι; *ut,* τὸ εἰς τὰς ἄρκτους κεκλιμένον ἀκρωτήριον, 1, 42, 5. ἡ πλευρὰ τῆς Ἰταλίας ἡ παρὰ τὰς ἄρκτους παρατείνουσα, 2, 14, 6. *sq. et vs.* 9. πρὸς τὰς ἄρκτους, ὑπ' αὐτὰς τὰς ἄρκτους, 1, 6, 4. 3, 37, 7 *sq.* 3, 47, 3.

Ἄρκυς, ἡ. *Plur.* αἱ ἄρκυς, τὰς ἄρκυς, 15, 21, 6.

Ἄρμενα, τὰ, vela, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, 1, 44, 3. armamenta navis, 22, 26, 13.

Ἁρμογὴ, ἡ τῶν μερῶν, 6, 18, 1. ἡ τῶν ὅλων ἁρμογὴ *in republica,* 6, 51, 2. ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex fabricæ concinnitate, 11, 9, 1. ἡ τῶν σαρισσῶν ἁρμογὴ ἡ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, adaptatio sarissarum (*puto,* inserto conto in ferrum) ad ipsum pugnæ usum, 18, 12, 2.

Ἁρμόζειν, convenire, congruere, aptum esse. *Absolute ponitur;* τοὺς ἁρμόζοντας πεποιήμεθα λόγους, 1, 15, 13. μεταλαβόντες ἁρμόζοντα καιρὸν καὶ τόπον, 5, 98, 11. (*cf.* ἁρμόττειν.) *adde,* 5, 28, 9. *Sic et absolute positum intelligendum hoc verbum* 6, 4, 13. μάλιστα ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας τοῦτον ἁρμόσειν τὸν τρόπον ὑπείληφα τῆς ἐξηγήσεως, *ubi verba* ἐπὶ τῆς Ῥωμ. πολιτείας *non capienda ut regimen verbi* ἁρμόσειν, *sed ut per se stantia,* cum de Romana republica agitur. *Nam regimen verbi* ἁρμόζειν *est vel dativus casus, ut* 1, 29, 1. 3, 37, 1. 6, 2, 13. (*ubi* ἁρμόσας τῷ προεστῶτι *vertendum erat* conveniebat principi, *i. e.* probabatur illi, *il lui convenoit,* 11, 25, 6. 18, 3, 2. *vel præpositio* πρὸς, *ut* 1, 26, 4. 1, 45, 5.

1, 48, 4. 5, 4, 6. &c. *Rarius cum genitivo construitur participium* ἁρμόζων, *ubi peculiaris intercedit caussa cur minus commodus fuerit dativus casus; vide* 1, 44, 1. 3, 18, 1.

ἁρμόζισθαι, *in medio verbo, et in passivo;* πρός τι, adcommodare se, componere se ad aliquid, consilia sua ad aliquid referre; πρὸς τὴν τῶν πολιτῶν τάξιν ἁρμοζόμενοι, 1, 27, 3. ἁρμοζόμενος πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθυσιν, 3, 16, 1. πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἁρμοζόμενος, 10, 11, 3. ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρίσκειαν, 6, 2, 12. *Sic Fragm. gramm.* 73. *et* 133. *Rursus,* μία ψυχὴ διόντως ἡρμοσμένη πρὸς ἕνια τῶν πραγμάτων, unum ingenium probe aptum et adcommodatum ad aliquam rem, *sive* probe adplicatum atque intentum, 8, 9, 7. ψυχὴ διόντως ἁρμοσθεῖσα πρὸς ὅ τι ἂν ἁρμόσῃ τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, 9, 22, 6.

Ἁρμοστής, magistratus impositus a Lacedæmoniis urbibus populorum Græcorum, 4, 27, 5.

Ἁρμοστὸς κατά τι, adaptatus ad aliquid, 22, 11, 15.

Ἁρμόττειν, *i. q.* ἁρμόζειν. ἁρμόττων καιρὸς, 2, 16, 15.

Ἀρνεῖσθαι, negare, 2, 68, 2. ἀρνηθῆναί τι μὴ γινώσκειν, negare se nosse aliquid, 4, 20, 11.

Ἁρπαγαὶ παίδων, 6, 8, 5.

Ἁρπάζειν. ταχίως ἁρπασθέντες τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐχέρειαν, Græcorum levitatem arripuerunt, celeriter et cupide adsciverunt, 32, 11, 4.

Ἀῤῥωστεῖν, ægrotare, 3, 70, 2.

Ἀῤῥωστία, *Fr. gr.* 31. *de quo Fragmento confer quæ monuit Vales. ad* 24, 9, 3.

Ἄρσις, ἡ, erectio *machinæ*, 8, 6, 6.

Ἀρτάβη, ἡ, mensuræ aridorum *nomen Persicum*, medimnum Atticum capientis, 5, 89, 1 *et* 4.

Ἄρτι. τὸ ἄρτι ῥηθὲν, *Polybius usurpat non solum de eo quod modo, id est,* nuperrime *aut* paulo ante *dictum est, sed et quod* satis multo ante; *adeoque generatim* jam, jamjam *sonat; vide* 5, 67, 4. 5, 95, 5. 5, 111, 2.

Ἀρτιτελὴς, omnibus numeris per se perfectus. 6, 18, 7.

Ἀρτύειν. ἀρτύσαι φόνον τινὶ, necem alicui comparare, 15, 25, 2.

Ἀρχαῖος. οἱ ἀρχαῖοι, veteres, 5, 32, 1. 13, 3, 2. οἱ ἀρχαῖοι μισθοφόροι, 1, 9, 3. οἱ ἀρχαῖοι φυγάδες, veteres exsules *Lacedæmoniorum; vide loca citata ad* 20, 12, 4. *quo loco perperam* Ἀχαιῶν *scriptum erat pro* ἀρχαίων, *quemadmodum* 13, 3, 2. *Vicissim* ἀρχαίους *Bav. corrupte* 23, 11, 8. *pro* Ἀχαιούς.

Ἀρχαιρεσία. *Nonnisi in plurali occurrit,* αἱ ἀρχαιρεσίαι, electio, creatio, *veluti imperatoris, a militibus facta,* 1, 8, 4. *Præsertim vero de Romanorum* comitiis consularibus *frequentatur; tum de Achæorum et Ætolorum* prætoriis comitiis, 4, 37, 2. 4, 82, 7. 5, 1, 7. *In genit. plur. non solum* τῶν ἀρχαιρεσιῶν *in usu est, sed et* τῶν ἀρχαιρεσίων, *tamquam a recto casu* τὰ ἀρχαιρέσια; *vide* 4, 82, 2. *et* 3, 106, 1. *et loca ibi citata.*

Ἀρχαιρεσιάζειν, comitia agere, comitiis interesse, comitia adire 26, 10, 6.

Ἄρχειν, incipere. ἄρξει τῆς πραγματείας ἡμῖν τοῦτο, 1, 3, 1. ἄρξειν τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς ἡ φιλαρχία, 5, 57, 6. ἄρχει τοῦ στόματος, ἀπὸ τῆς Προποντίδος τὸ κατὰ Καλχηδ. διάστημα, oris (*scil. Bospori Thracici*) principium est, 4, 39, 5. χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων, 2, 45, 6. 2, 56, 14. 9, 35, 8. 15, 8, 2. *cf.* κατάρχειν. ἄρχειν, magistratum gerere, imperare; *vide infra,* ἄρχων.

ἄρχεσθαι, incipere. ἀρχομένας φαρμακείας, cum inciperent homines quasi malo carmine incantari, 40, 3, 7. αὖθις ἀρξάμενος, *scil.* τῆς πορείας, *vel* κινῆν τὸν στρατὸν, 5, 14, 2. ἤρχετο τῆς πολιορκίας,

10, 31, 7. ἤρξαντο τῶν ὀργυμάτων, 5, 100, 2. ἤρξατο πολιορκῶν *haud male dederant MSti* 16, 11, 2. *quod in* ἤρξ. πολιορκῶν *cum Ursino mutavit Casaub.* ἀφ' ὁμοίων ἄρχεσθαί τινι, inde ab initio institutum sequi ac alter, vestigiis alicujus insistere, 4, 37, 6.

Ἀρχεῖον, curia; τὸ τῶν ἐφόρων *Lacedæmone*, 4, 35, 9. αἱ τῶν ἀρχείων καὶ δικαστηρίων κατασκευαὶ, 7, 6, 2.

Ἀρχὴ, 1) initium, principium. ἀρχὴ, πρόφασις, *et* αἰτία, *quid differant*, 3, 6, 6 *sqq.* αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ ἀρχαὶ τῆς πραγματείας, 3, 1, 1. αἱ ἀρχαὶ τῶν πολέμων, 4, 28, 3 *sq.* ἀρχὴν *vel* ἀρχὰς λαμβάνειν, initium capere, 1, 12, 9. 4, 28, 3. *et sæpe alias.* τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι, 2, 37, 2 &c. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. ἀρχῇ καὶ τέλει κέχρηνται τούτῳ, *proverbialiter dictum*, 1, 1, 2. τὰς ἀρχὰς, *adverbialiter*, ab initio, statim, 2, 25, 8. 3, 40, 13. 3, 60, 2. 13, 7, 3. 16, 22, 8. τὰς μὲν ἀρχὰς, 18, 9, 9. *ubi vocabulum* ἀρχὰς, *quod aberat vulgo, ex conject. adjeci.* ὧν κατ' ἀρχὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, 3, 67, 6. τὰ κατ' ἀρχὰς ληφθέντα τοῦ πολέμου, 4, 52, 7. *quibus locis nisi aliud verbum interjectum esset inter* ἀρχὰς *et* τοῦ πολέμου, *oportebat* κατὰ τὰς ἀρχὰς *adjecto articulo.* ἐν ἀρχαῖς, ab initio, statim, (*i. q.* τὰς ἀρχὰς) 4, 76, 8. 10, 22, 5. 18, 29, 6. ἡ ἐν ἀρχαῖς πρόθεσις, 8, 3, 1. ἐν ταῖς ἀρχαῖς, 18, 9, 6. ἐξ ἀρχῆς, *idem.* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν *vel* ἐπιβολὴν, ex primo instituto, 2, 37, 2. 3, 4, 1. 3, 60, 11. 5, 87, 8. &c. *Quid vero sit* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν 18, 12, 2. *haud satis nobis quidem in liquido est. Casaubonus interpretatur*, ut quidem vetus institutum erat. *Possis vero etiam intelligere* ex primis positis, *i. e. si separatim ferri et separatim conti longitudinem cogites.* (*cf. supra in* ἀρμογή.) περὶ τὴν ἀρχὴν, *quod vulgo dabant omnes* 3, 55, 6. *in* περὶ τὴν ῥάχιν *mutavi cum Ursino.*

2) magistratus, imperium; ἡ ὕπατος ἀρχὴ, consulatus, 3, 40, 9. persona magistratum gerens; ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magistratum, 12, 16, 3 *et* 5. 13, 8, 5 *sq.* αἱ ἀρχαὶ *Achæorum*, 23, 10, 2. *quos alias* τοὺς ἄρχοντας *dicit, et* τὰς συναρχίας.

Ἀρχηγέτης, ὁ, coloniæ ductor, gentis auctor, 34, 1, 3. *Apud Athenienses* οἱ ἀρχηγέται, 16, 25, 9. *sunt* " heroes a quibus tribus Atticæ nomina habebant. *vide Hesych. in h. v.*" *Ern.*

Ἀρχηγέτις, ἡ, τῆς δυναστείας, de metropoli imperii, 5, 58, 4.

Ἀρχηγὸς, dux et auctor, princeps caussa; *de homine*, 2, 40, 2. 4, 60, 6 *et* 10. 3, 34, 2. *de re*, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον, 1, 66, 10. 1, 81, 10. 2, 21, 8.

Ἀρχῆθεν, principio initio, 1, 50, 5. 13, 4, 6. ἀρχῆθεν εὐθὺς, 2, 43, 3.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς δυνάμεως, qui scribis et quæstoribus in exercitu præest, 5, 54, 12.

Ἀρχιερεὺς, 23, 1, 2. 32, 22, 5.

Ἀρχιτέκτων, 13, 4, 6.

Ἄρχων, magistratus, qui est cum imperio. οἱ ἄρχοντες, consules Romani, 1, 24, 9. 1, 39, 1. summi magistratus civitatum Achaicarum, 5, 1, 6. 23, 10, 11. 23, 12, 5 *et* 7. 24, 5, 17. *cf.* 24, 5, 16.

Ἀρώματα, 13, 9, 5.

Ἀσαλεύτως καὶ βιβαίως μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, 9, 9, 8.

Ἀσαφὴς, obscurus, non perspicuus. ἀσαφῆ τὰ λεγόμενα, 1, 41, 7. ἀσαφὴς διήγησις, 1, 64, 4. 3, 36, 1.

Ἀσαφία, incertitudo, cum non intelligunt se mutuo homines, *des mal entendus;* ἦν ἀσαφίας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἅπαντα πλήρη, 1, 67, 11.

Ἀσέβεια καὶ παρανομία, 1, 84, 10. ἀσεβείας βωμὸς, 18, 37, 10.

Ἀσέλγεια, ἡ, εἰς τινὰ, petulantia, protervia, insolentia, flagitium in aliquem commissum, 1, 6, 5. 5, 28, 9. 5, 111, 2. 8, 14, 1. 10, 26, 4. ἡ τοῦ βίου ἀσελγ. lasciva, flagitiosa, turpis vita, 5, 40, 1. ἀσέλγεια περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιμυθίας, 37, 2, 4.

Ἀσέλγημα γινόμενον εἰς τινὰ, 38, 2, 2.

Ἀσελγής. οὐδὲν ἀσελγὲς ἐπιτηδεύσαν, nil flagitiosum, 8, 12, 9.

Ἀσέληνος νὺξ, illunis nox, 7, 16, 3. 8, 19, 9.

Ἄσημος δρασμὸς, latens, occulta fuga, 31, 23, 3.

Ἀσθενεῖν, ægrotare, 31, 21, 7.

Ἀσθενῶς διακεῖσθαι, debilem, debilitatum esse, 1, 19, 1.

Ἀσινὴς, illæsus, incolumis, 2, 22, 5. 15, 18, 2.

Ἀσκεῖν, *cum accus. rei*, exercere artem, et exercere se vel exerceri in arte; τὰ πολεμικὰ, 2, 17, 10. τὴν μουσικὴν, 4, 21, 10. τὰ ἱμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐκ παίδων ἀσκεῖν, 6, 59, 1. *Cum præpos.* περὶ; οἱ περὶ τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκοῦντες, 9, 20, 9. *Casaub.* qui artes illiberales exercent; *sed videtur cum Ernesto intelligendum*, qui exercent se, qui exercentur, qui addiscunt; *nam æquivalet fere* τῷ ἐφίεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι, *ibid. vs.* 7 *et* 8.

Ἄσκεπτος. μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, non sine consideratione et explicatione relinquere hunc locum, 2, 56, 2. 3, 21, 9.

Ἀσκέπτως, inconsiderate, 5, 98, 2. 8, 2, 1.

Ἀσκεψία, inconsiderantia, incogitantia, 2, 63, 5.

Ἄσκιος, umbræ expers, 16, 12, 7.

Ἀσκόπως καὶ εἰκῇ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconsiderate, sine consilio, temere, 4, 14, 6.

Ἀσκὸς, ὁ, 1) uter; ὄνειος ἀσκὸς, 8, 23, 3. ὁ τῶν ἀνέμων ἀσκὸς, 34, 2, 11. 2) follis, 22, 11, 18.

Ἀσμενίζειν τι, contentum esse aliqua re. 6, 8, 3. τινὶ, *idem*, 3, 97, 5. 6, 9, 4. ἐπί τινι, *idem, et* probare aliquid 5, 87, 3. 31, 12, 10. *Cum* εἰ, ἀσμενίζοντες εἰ μή τις αὐτοῖς ἐγχειροίη, 4, 11, 5.

Ἄσμενος, 4, 49, 4.

Ἀσμένως, 1, 16, 8. 5, 6, 2. 28, 2, 6.

Ἀσπάζειν. τοὺς θεοὺς ἀσπάσαιντο *fortasse legendum* 15, 1, 6. *pro vulgato* σπείσαιντο.

Ἀσπάραγος. 34, 8, 5.

Ἀσπαστικὸς. ἀσπαστικὴ ἔντευξις, comis et humanus sermo in congressu, 28, 3, 10.

Ἄσπιτον πλῆθος, 3, 92, 8. *alii* ἄπλετον, *quod vide.*

Ἀσπιδιώτης. Κρῆτες ἀσπιδιῶται, clypeati, 10, 29, 6. 10, 30, 9.

Ἀσπὶς. ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρυδε, 18, 12, 6. ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, ad lævam, 3, 115, 9. 11, 23, 2. ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλειν, 10, 23, 5. 11, 23, 5. 18, 7, 3. παρ' ἀσπίδα κλίνειν, 6, 40, 12. *i. q.* ἐπ' ἀσπίδα.

Ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum, 1, 65, 6.

Ἀσπουδεί, 5, 38, 10. *ex Homero.*

Ἀστάθμητος, 15, 24, 3. *conf.* ἀπιστάθμ.

Ἀστασίαστος, liber a seditionibus, 6, 48, 3. 11, 19, 3. 18, 24, 10.

Ἀστάτοι, 6, 32, 7. 6, 23, 1. 14, 8, 5. 15, 9, 7. *conf. Ind. histor. in* Hastati.

Ἄστατος θεωρία, parum certa firmaque ratio, 6, 57, 2.

Ἀσταφὶς, ἡ, *gen.* ίδος, uva passa, 6, 2, 4.

Ἀστοχεῖν τινὸς, rationem alicujus rei non habere, et respectu ejus male sibi consulere; τῆς πρὸς τοὺς ὄπους μάχης, 1, 33, 10. τοῦ μέλλοντος, 5, 107, 2. ἠστόχει τῆς σφετέρας προαιρέσεως, aberravit a proposito, 7, 14, 3. ἀστοχεῖν περί τινος, in judicio suo de re quadam aberrare, parum recte de ea judicare, 3, 21, 10. πρὸς τὸ μεταθεῖναι τοὺς ἡγεμονεύοντας, ὀλοσχερῶς

ἀστοχοῦσι, ad hoc quod attinet, prorsus male sibi consulunt, prorsus prava eorum est ratio, 1, 67, 5. ἀστοχῶν Ῥωμαίων 29, 9, 1. *non satis adcurate Ernestus* non facere cum Romanis *interpretatus est; oportebat*, rationem non habere, respectum non habere Romanorum. *Casaubonus periphrasi usus est*, Romanis defuisse aut parum in tempore adfuisse.

Ἀστοχία τοῦ προϊστῶτος, imprudentia, inconsiderantia ducis, 2, 33, 8. εἰς τηλικαύτην ἀστοχίαν ἐνέπιπτον, in tantam incidit absurditatem, 7, 5, 6. τῶν δὲ καταπλαγέντων τὴν ἀστοχίαν 7, 3, 3. *tenui Casauboni versionem*, hominis importunitatem stupere legati; *at rectius fuerit* imprudentiam et absurditatem hominis, *scil. amicitiam Romanorum ita temere abjicientis; ni malueris*, illis cum stupore intelligentibus, quantum aberrassent a scopo; *sed ob* 7, 5, 6. *ubi de eodem homine agitur, præferenda videtur prior interpretatio.*

Ἀστοχος κατηγορία, absurda, parum probabilis accusatio, quæ non ferit eum in quem profertur, 5, 49, 4.

Ἀστόχως ἐχρῆτο τοῖς καιροῖς, imprudenter, imperite; pravas de rebus conjecturas faciendo, 1, 74, 2.

Ἀστράγαλος, talus; ἀστράγαλοι δεκαέδιοι, 26, 10, 9.

Ἀστρολογῶν, astronomiæ operam dare, 9, 20, 5.

Ἀστρολογία, 9, 14, 5. 9, 19, 4.

Ἀστυγείτων, *substant.* ἐπολέμουν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 1, 6, 3. 32, 18, 4. *Adjective*, ἀστυγείτων τινὶ πόλεμος, 21, 7, 3. *Adde* 4, 45, 5.

Ἀσυλία, ἡ, loci sanctitas, 4, 74, 2. *conf. cap.* 73. 10.

Ἀσυλλόγιστος, *de homine*, nihil valens judicio, 12, 3, 2.

Ἄσυλος. ἄσυλον ἱερὸν, 4, 18, 10. 9, 34, 4. 16, 13, 2.

Ἀσύμβατος; *vide* ἀξύμβατος.

Ἀσυμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, mensura non quadrans, inconvenientia mensuræ, 9, 18, 8.

Ἀσύμφορος, inutilis, 2, 47, 7.

Ἀσυνήθεια *vel* ἀσυνηθία, ἡ, τῶν παρεστώτων, ignoratio hominum circumstantium, quibuscum nulla umquam nobis consuetudo fuit, 15, 32, 7. οὐ προσίσταται τὰ ζῶα διὰ τὴν ἀσυνήθειαν, 12, 4, 3.

Ἀσυνήθης, γραμματικῆς, legendi usum non habens, 10, 47, 7.

Ἀσυρὴς ἄνθρωπος, fœdus, impurus, improbus, 4, 4, 5. βίος ἀσυρὴς, 18, 38, 7. — "*Vide quos laudant Intt. ad Hesych.*" *Ern.*

Ἀσφάλεια, ἡ, securitas, tutamen, præsidium. ἀσφάλειαν ὑπάρχειν παρ' ἑκατέρων τοῖς ἑκατέροις συμμάχοις, utrique tutos præstent socios alterius partis, 3, 27, 3. 3, 69, 5. ἀσφάλεια ἀπὸ τῶν πολιμίων, cum quis tutus est ab hoste, 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Metonymice* ἡ ἀσφάλεια *et* αἱ ἀσφάλειαι *sunt* munimenta, quæ securitatem præstant, loca tuta, 3, 69, 11. 1, 57, 8.

Ἀσφαλής. ἀσφαλεῖς ἔχειν διαλήψεις, 4, 2, 3. *nisi cum codd.* τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν *legendum*, tutum esse. ἐν ἀσφαλεῖ, in tuto, 5, 24, 5. 9, 29, 10.

Ἀσφαλίζειν, tutum præstare, defendere; τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῇ ἐκτάξιος, 18, 13, 3. *Potissimum in verbo medio usurpatur, notione activa*, munire, tutum præstare, firmare; ἀσφαλίζεσθαι τὰς πλευράς, 1, 22, 10. τὴν χώραν διὰ τῶν μισθοφόρων, 4, 60, 5. τὴν ἄκραν τείχεσι, 4, 65, 5 *et* 11. τὰς εἰσβολὰς φυλακαῖς, 2, 65, 6. τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγματα, in tuto locatis rebus in Illyria. 3, 16, 1 *et* 4. τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 2, 54, 8. τὰ πρὸς ἐκείνους, 2, 32, 10. *Sic* τὰ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους τῆς Μακεδονίας βαρβάρους, 4, 29, 1. *ubi fallitur Ernestus, cum ait,*

recte in ed. 1. *omissum esse τὰ articulum.* ἀσφαλίζονται τὴν τοῦ γυμνητικοῦ συνθήματος παράδοσιν, 6, 34, 7. *Sed et inversa ratione* ἀσφαλίζεσθαί τι, *significat etiam* munire, tutum præstare contra aliquid, *vel* ab aliqua re; *ut,* ὁ θυρεὸς διὰ τὸ σιδηροῦν σιάλωμα ἀσφαλίζεται τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν, scutum per ferream laminam, qua prætextum est, tutatur virum adversus ictus cæsim illatos, 6, 22, 4. τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων ἀσφαλιζόμενοι τὴν ἐπιφορὰν τῶν βελῶν, gravi armatura pro munitione utentes adversus tela hostilia, 9, 3, 3. *Qua ratione Latine dicimus, defendere frigus.*

In verbo passivo, ἀσφαλίζεσθαι *est* muniri, 4, 70, 9. *et in præterito,* πόλις τείχεσιν ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. 4, 83, 3. ἠσφάλισται, 4, 65, 6. 5, 59, 8. ἠσφαλίσθαι, 5, 46, 12. *Sed et notione activa,* munire, firmare; ἠσφαλισμένος τὰ κατὰ τὰς παρακειμένας σατραπείας, 5, 43, 6. τὴν ἐκ τῶν ἐωνύμων ἐπίφανειαν τῆς πορείας ἠσφαλίσθη λίμνη, *vel* ἡ λίμνη, (*nam sic,* cum articulo, *legendum videtur,*) lævum agminis latus tutum præstitit lacus, 5, 7, 12. *nempe lacus ille Trichonius, de quo ibidem paulo ante dictum.*

Ἀσχάλλειν, ægre ferre; *absol.* 2, 64, 3. *Cum dat.* τοῖς ὑποκειμένοις ἀσχάλλοντες, tædio præsentis rerum status, 11, 29, 1. *Cum præpos.* ἐπὶ, 16, 22, 1. 16, 28, 8. 31, 26, 3.

Ἀσχολεῖσθαι ἐκ τοῦ καιροῦ, improvisis laboribus occupari, 8, 5, 5.

Ἀσχολία. τῆς περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, 21, 12, 13. ὄργανα μικρὰν ἔχοντα τὴν ἀσχολίαν, instrumenta quæ brevi negotio conficiuntur, 5, 98, 3.

Ἀσωτία Αἰγυπτιακὴ, Ægyptiaca luxuria, 40, 12, 7. ἰακὴ καὶ τιχητικὴ ἀσωτία, 32, 20, 9.

Ἄσωτος βίος, 14, 12, 3.

Ἄτακτος βοὴ, confusus clamor, 14, 5, 12.

Ἀτάκτως, sine ordine, 1, 25, 1. 3, 43, 5.

Ἀταξία, confusio, 3, 43, 12. *coll. vs.* 5.

Ἄτει λίαν *in* ἀτίλιαν *et in* ἀτιλῆ *corruptum in vett. libris,* 4, 57, 4. 4, 75, 5. ἄτει *correxit Casaub.* 7, 3, 2. *cum mendose* εἴ τι *edidisset Ursinus.*

Ἀτείχιστος ἄκρα, 4, 58, 7. *Sic Livius* 24, 3. arx sine muris, *de arce Crotonensi.* ἐρύματα ἀτείχιστα, 1, 30, 4. ἀτείχιστος κώμη, 2, 17, 9. πόλις, 3, 90, 8. *ubi* εὐτείχιστον *editur invitis MStis, pro* ἀτείχιστον. *Adde* 10, 27, 6.

Ἀτέλεια, immunitas a vectigalibus, 5, 88, 7. 25, 3, 3.

Ἀτελής. ἀτελῆ τὰ πρὸς τοὺς Ῥοδίους ὑπαρχέτω, Rhodiorum commercium a vectigali immune esto, 22, 26, 17.

Ἀτενής. βλέπων εἰς αὐτὸν ἀτενὴς, 18, 36, 9.

Ἀτενίσαι εἴς τι, oculos in aliquid intendere, 6, 11, 7. ἀτενίσαι περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, acute videre, 24, 5, 8.

Ἀτέραμνος, durus, ferus, præfractus; τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον. 4, 21, 4.

Ἄτερος *dant plures codd. MSti pro vulgato* ἕτερος, 6, 6, 6. *atque id teneri debuerat.*

Ἄτολμος, imbellis, ignavus, 10, 24, 1.

Ἀτόλμως χρώμενος τοῖς καιροῖς, 3, 103, 3. 4, 60, 2.

Ἀτοπία, insolentia, importunitas, perversitas. 8, 11, 5. absurditas, 12, 22, 5. 40, 6, 7. ἀτοπία ὑποκουομένη, alienatio in animo gliscens, 3, 11, 3.—" occulta suspicio et inde nata diffidentia, malevolentia, *quæ alias Polybio* καχεξία. *Nam* ἀτοπία *late patet, et omnem* vitiositatem et perversitatem *rerum, animorum &c. significat.*" *Ern.*

Ἄτοπος. ἄτοπον, absurdum, incongruum, 10, 24, 3. 25, 5, 5. ἄτοπόν τι συνικύρησι αὐτοῖς, res parum opportuna, aliena, 4, 51, 7. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ δυσχερὲς ἴχων ἐν τῇ διανοίᾳ, nihil adversi, importuni, mali, cogitans, 8, 29, 6. οὐδὲν ἦττο ποιεῖν ἄτοπον, nil quod non rectum et suo loco esset, 5, 11, 1. 18, 37, 9.

Ἀτραπὸς, ἡ, callis, 8, 20, 7.

Ἀτρεκὴς ἐπιστήμη καὶ γνῶμη, 1, 4, 9.

Ἀτρεκῶς λέγειν, certo adfirmare, 3, 38, 1.

Ἀτρεμὴς, non tremulus, 6, 25, 9.

Ἄτρωτος ναῦς, navis non vulnerata, 1, 46, 10.

Ἄττα δή ποτ' οὖν, nescio quid, quidquid sit, 13, 4, 3. 15, 27, 10. 30, 9, 4.

Ἀτυχῶν. ἠτύχησαν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην, 40, 3, 10. οἱ ἠτυχηκότες, miseri, *qui cruciati perierunt*, 1, 81, 1. 1, 82, 10. *qui in prœlio cecidere*, 4, 13, 3. *qui captivi abducti sunt*, 9, 39, 3.

Ἀτύχημα, calamitas, clades, 1, 37, 6. 5, 74, 3. calamitas ex propria culpa contracta, *et idem fere quod* ἁμαρτία, 1, 21, 9. 6, 8, 6. scelus et flagitium *interpretantur* 5, 67, 4. *quo et* 6, 8, 6. *retulit Reiskius.*—" *Sed in his locis non ita perspicuum est, in quibus et de* calamitatibus, damnis &c. *capi poterit. An origo hujus consuetudinis fluxit ex Herodoto, qui συμφορὴν ἰχόμενον vocat eum qui interfecerat fratrem, sed inconsulto?*" *Ern.* Flagitium *manifeste significat* 12, 4, 2. *quemadmodum et* ἀτυχία, 12, 13, 5.

Ἀτυχία, de facinore improbo, 12, 13, 5. 17, 15, 6. *et* ἀτυχίαι *pariter de* improbe factis, 12, 13, 5. *Similiter* ἀτυχία 4, 21, 7. *est quidem* calamitas, miser status *civitatis Cynœthensium, sed nimirum qui in eo maxime cernitur*, quod gravissimis stagitiis contaminati sint cives. *Conf.* ἀτύχημα.

τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων, *quod dabant libri omnes* 9, 12, 10. *perspecte in* τὰς ἀποτυχίας *mutavit Casaub.*

Αὐγὴ, ἡ. ὑπ' αὐγὰς τιθιᾶσθαί τι, e propinquo, in clara luce aliquid vidisse, 5, 35, 10. 10, 3, 1.—" *Vide Hemsterh. et Ruhnken. ad Tim. Gloss. p.* 188. *sq.*" *Ern.*

Αὐθάδεια, ἡ, morositas, pervicacia, arrogantia, insolentia, 16, 22, 1. 38, 1, 6.

Αὐθάδης. τὸ αὐθαδες τῆς φύσεως, feritas naturæ, 4, 21, 3. αὐθαδέστατοι οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἰλαττάσεις, maxime pervicaces et indomiti, 27, 8, 8.

Αὐθαίρετος καταφθορά τινος, pernicies quam quis sibi ipse conscivit, 2, 21, 6.

Αὐθέντης τῆς πράξεως, 23, 14, 2.

Αὐθημερὸν, una eademque die, 34, 10, 16. *Fr. gr.* 34.

Αὖθις recte *Casaub. ex recentissimis codicibus adscivit* 1, 86, 1. *pro* ἀρθὶς, *quod dabant veteres.* αὖθις *et* αὐτοῖς *permutata a librariis* 6, 49, 3. *Sic fuit cum suspicarer, pro* περιπεσόντες αὐτοῖς 1, 58, 8. περιπεσόντες αὖθις *legendum, intelligendo* αὐτοῖς *vel* ἀλλήλοις *ex proxime sequentibus.*

Αὐθύπατος an *legendum pro* ἀνθύπατος? 21, 8, 11.

Αὐλαία, ἡ, aulæum. ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας, per aulæum omnia audivit, *Fr. gr.* 29. *Sic,* λαβὼν ἐκ τῆς παραπεπτασμένης αὐλαίας καλώδιον, ἑαυτὸν ἀπηγξάμενος, 33, 3, 2. *ubi quum ex codice Peiresciano Valesius edidisset,* καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας περιπεπτασμένων ἑαυτὸν ἀπηγξάμενος, *Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* " τὰ ἐκ τῆς αὐλαίας περιπετάσματα. *Valesius:* velum quod aulæ prætendebatur, *id est, januæ quæ ad aulam ferret; sed id non est* αὐλαία, *verum* aulæum. *Locus vitiosus videtur, qui et paulo aliter est apud Suidam in* αὐλαία."—

Nos Suidæ lectionem sumus secuti.

Αὐλεῖν, tibia canere, 30, 13, 5.

Αὔλειος, ἡ, *scil.* θύρα. ταῖς αὐλείοις βιασάμενοι, per fores vestibuli, per fores atrienses irruperunt, 5, 76, 4.

Αὐλὴ, ἡ, aula regia; ἦκε πρὸς τὴν αὐλὴν, 5, 26, 9. οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, aulici, 5, 36, 1. 5, 50, 14. 16, 22, 1. οἱ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντες, 4, 87, 4. οἱ ἱππεῖς οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, equites de regis comitatu, 5, 65, 5.

Αὐλητὴς, tibicen, 30, 12, 2 *sqq.* διονυσιακοῖς αὐληταῖς (*sic corrigendum pro* αὐλήταις) 4, 20, 9.

Αὐλητικὴ, ἡ, ars tibia canendi, 9, 20, 7.

Αὐλητρὶς, ἡ, tibicina, 14, 11, 4.

Αὐλίζεσθαι, de exercitu castra metante et in castris considente *usurpari ait Ernestus* 2, 25, 4. *Poterat addere* 5, 86, 1. 10, 49, 13. *quibus locis* commorari, manere, tendere, *interpretantur. Sed omnibus his locis rectius* pernoctare, noctem agere, *exponetur*, quemadmodum fecimus 10, 15, 9. *et* 18, 10, 5. *et intelligendum plerumque*, noctem sub dio agere, *bivouaquer; sæpe etiam* in armis, *quod diserte adjicitur* 8, 34, 2. ἐπὶ τῶν ὅπλων ηὐλίσθησαν.

Αὐλικός. οἱ αὐλικοὶ, 16, 22, 8. 23, 13, 5. αὐλικὸς ἄνθρωπος 24, 5, 4. *est idem fere atque* πολιτικὸς *ibid. vs.* 7. αὐλικὴ ἀγχίνοια καὶ κακοπραγμοσύνη, 15, 34, 4.

Αὐλίσκος, canaliculus, 10, 44, 7. σιδηροῦς, 22, 11, 15. διόπτρα δύο αὐλίσκους ἔχουσα, duo tubos, 10, 46, 1.

Αὐλὸς καὶ ῥυθμὸς, *in bello*, 4, 20, 6. ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. *Pro* αὐλοῖς, *quod* 4, 20, 9. *vulgo legebatur*, αὐτοῖς *corrigendum visum erat Ernesto; sed* αὐληταῖς *restituere jusserunt probati codices cum Athenæo.*

Αὐλὼν, vallis plana, convallis, locus montibus circa septus, *ut ait Livius* 28, 33. *qui locus Livii respondet Polyb.* 11, 32, 1 *sq.* αὐλὼν ἱππίδος, 3, 83, 1 *sqq.* 7, 6, 2 *et* 4. *Adde* 3, 47, 3. αὐλὼν Μαρσύας, Marsyas campus, 5, 45, 8. 5, 46, 2.

Αὔξειν, τὸν πόλεμον, majori adparatu et vi gerere bellum, quam adhuc fecimus, 3, 97, 1. αὔξεται τὸ ῥεῦμα, augetur flumen, 9, 43, 3. αὐξηθεὶς ποταμὸς, 10, 48, 4. αὔξειν τὸ βάθος τῶν τάξεων, *in acie*, 11, 1, 3. ηὔξον αὐτὸν, honore et potestate eum auxerunt, 3, 103, 3. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, verbis amplificare, exaggerare, 8, 17, 8.

Αὔξησις, ἡ, incrementum; τῶν Ἀχαιῶν, 17, 13, 9. *Romanæ reipublicæ*, 6, 4, 13. τῶν δένδρων, 17, 6, 4. ὁ περὶ αὐξήσεως λόγος *vel* ἀπολογισμὸς, rhetorica amplificatio, *convenit stylo panegyrico. non historico*, 10, 24, 8. 10, 27, 8. 15, 36, 1. 38, 1, 1. *conf. Quinctilian. VIII.* 4.

Αὔριον. εἰς τὴν αὔριον, 1, 60, 5.

Αὐστηρία, ἡ, τῶν ἠθῶν, 4, 21, 1.

Αὐστηρός. αὐστηρόν τι ἴχνι ἡ τοῦ Πολυβίου πραγματεία, 9, 1, 2. αὐστηρότατοι τοῖς βίοις, 4, 20, 7.

Αὐτανδρεὶ, 3, 81, 11.

Αὔτανδρος. αὐτάνδρους ναῦς ἀποβαλεῖν *vel* λαβεῖν, naves cum nautis, cum viris, 1, 23, 7. 1, 25, 3 *sq.* 1, 28, 12. 1, 36, 11. 1, 61, 6. 16, 5, 1. αὔτανδρον πλοῖον, 5, 94, 8.

Αὐτάρκης, sua sorte contentus, paucis contentus, 6, 48, 7. πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης, sibi sufficiens adversus omnes casus, qui adversus omnes fortunæ casus in se ipse satis præsidii invenit, 3, 31, 2. χώρα αὐτάρκης ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευαῖς, per se abundans omni genere adparatus, 5, 55, 8.

Αὐτεπάγγελτος. αὐτεπαγγέλτους πολέμους φέροντες πολλοῖς, *sic scribit cod. Flor. et ex eo codices recentissimi Parisini*, 4, 16, 4. *Hinc*

in Casauboni Indicem Græcum manuscriptum relatum est illud vocabulum, ad quod citatur Xiphilin. Aug. 72.

Αὐτίκα μάλα, subito, repente, 1, 4, 8. mox moxque, jam nunc, 14, 6, 13. 15, 27, 5.

(Αὐτοξία, *vox a Valesio ex ingenio conficta, pro qua* αὐταξία *restituimus* 32, 11, 8.)

Αὐτόθεν, statim, illico, e vestigio, 2, 13, 5. *et sæpe alias.* αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος, *vertitur* statim e re nata, 7, 11, 2. *sed vide ne sit* statim inter discedendum. αὐτόθεν ἐξ ἕδρας, e vestigio de sede surgens, 18, 20, 12. αὐτόθεν ἀσκέπτως, 5, 98, 2. αὐτόθεν πᾶσι προφανὴς, omnibus statim per se perspicuum, 4, 39, 7, *Sic* αὐτόθεν ἔχει πίστιν, 12, 21, 9. *conf.* ἀδύνατος. αὐτόθεν εὐθέως, per se statim, eo ipso statim, 11, 9, 6. 14, 5, 5. statim ex eo ipso tempore, 32, 10, 10. χρυσὸς αὐτόθεν καθαρὸς, aurum statim purum *ut e terra extrahitur*, nativum, 34, 10, 12.

Αὐτοκράτωρ, sui juris, domino non parens. αὐτοκράτορες Ἴβηρες 3, 17, 5. *sunt* liberi Hispani, Pœnorum imperio non subjecti. αὐτοκράτως *dicitur rex* cum tutelæ est exemtus, et per se regnat, 18, 38, 3. αὐτοκράτορα ἐξουσίαν *vel* δύναμιν ἔχειν, absolutam potestatem habere, 6, 12, 5. 6, 14, 2. *De vallo loquens* 18, 1, 14. *quemque stipitem ait* αὐτοκράτορα τὴν ἐκ τῆς γῆς δύναμιν ἔχειν, propriam per se e terra firmitatem habere, *scil.* non pendere ab alio. αὐτοκράτορα στρατηγὸν *dicit* dictatorem *apud Romanos*, 3, 86, 7. 3, 87, 8 *sq.* 3, 103, 4. αὐτοκράτορες πρεσβευταὶ *sunt* legati infiniti arbitrii, 25, 5, 9. 36, 1, 7. *sic et* στρατηγὸς αὐτοκράτωρ *ab Antiocho adversus Molonem missus*, 5, 45, 6. 5, 46, 6.

Αὐτόματος κοχλίας, limax interni mechanismi ope gradiens, 12, 13, 11.

τὸ αὐτόματον, *vel* ταὐτόματον, casus fortuitus, fortuna, 3, 97, 5. (*i. q.* τύχη, 3, 99, 9.) 4, 3, 4. 25, 29, 5. ταὐτομάτῳ, ἐκ ταὐτομάτου, fortuito casu, 10, 2, 5. 9, 9, 3.

Αὐτομάτως, casu quodam, fortuito, forte fortuna, 1, 58, 8. 1, 63, 9. sua sponte, non ad hoc vocati, 9, 6, 7.

Αὐτομολεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους, 1, 19, 7. 1, 77, 5. 9, 5, 1. ἠυτομοληκὼς παρὰ τῶν Ῥωμαίων, 1, 69, 4. ἀπὸ τῶν πολεμίων, 1, 75, 2.

Αὐτονομεῖσθαι. αὐτονομούμενοι, suis legibus utentes, 22, 5, 4 *et* 10. 26, 6, 13.

Αὐτονομία καὶ ἐλευθερία, 22, 2, 9. 22, 5, 7. 26, 8, 3.

Αὐτόνομοι πόλεις καὶ ἐλεύθεραι, 4, 27, 5. 18, 30, 1 *et* 6.

Αὐτοπάθεια, proprius sensus, propria experientia, ἡ ἐκ τῆς πλάνης καὶ βίας, 12, 28, 6. ἐξ αὐτοπαθείας διατίθεσθαι τοὺς λόγους, 3, 108, 2.

Αὐτοπαθῶς, ex animi sententia, ita ut ipse sentias quæ dicis, — "cum sensu *ait Cicero.*" *Ern.* 3, 12, 1. 8, 19, 7. 15, 17, 1.

Αὐτόπτης. αὐτόπτην γίγνεσθαι, propriis oculis videre, 1, 4, 7. 1, 46, 4. 4, 38, 12.

Αὐτός. 1) *pro* solus, unus, ipse per se, *sæpissime;* 1, 3, 9. ῥητέον αὐτὴν τὴν διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, sola caussa trajectionis illius nude exponenda est, *scil. in sequenti narratione etiam caussarum caussæ exponentur*, 1, 5, 3. τούτους αὐτοὺς συνίβαινε διαφθείρεσθαι, hi soli peribant, 1, 57, 8. τούτῳ δ' αὐτῷ διαφέρουσι, hoc uno differunt, 1, 42, 2. 2, 30, 7. 2, 34, 8. 2, 56, 10. 3, 23, 6. 3, 32, 8. 5, 102, 2. *&c. Quare verba illa* αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπέστειλε 3, 72, 1. *non debuit Ernestus cum Gronovio* totum equitatum *interpretari, sed* equitatum solum, nonnisi equitatum. *Rectius vero mox idem ait,* τούτους αὐτοὺς, 1, 57, 8. *esse* hos ipsos,

i. e. hos modo ; *et* 1, 59, 1. δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων, per ipsas pedestres copias, *i. e.* per pedestres modo *aut* solas copias; *et ejusdem usus hujus vocis exempla ex aliis auctoribus collecta laudat ab Hemsterh. ad Lucian. T. I. p.* 230. *et Hutchins. ad Xenoph. Cyrop. p.* 611. *In eam sententiam nos cum Reiskio* αὐτοὺς ἐφῆκε τοὺς μισθοφόρους correximus 5, 23, 1. pro vulgato αὐτοῖς.

2) αὐτοὶ (*et interdum* αὐτοὶ) *pro* ἀλλήλοι, *non minus frequenter:* ἐκεῖ σύσσιτοι αὐτῶν ἦσαν, 1, 51, 1. *id est* ἀλλήλων, *quod et ipsum ibidem mox adjicitur,* συνέβαλλον ἀλλήλαις. πρὸς αὐτὰς διδυμέναις, inter se colligatæ, 3, 46, 4. μαχόμενα γεράφοις αὐτοῖς, pugnantia secum, inter se, 3, 47, 6. *Adde* 3, 65, 4. 4, 33, 11 *sq.* 5, 84, 2. 10, 12, 9. 11, 33, 4. *&c. Sic* διαιτᾶσθαι πρὸς αὐτούς, 17, 3, 7. *ex codicum scriptura; quibus invitis citra necessitatem* πρὸς αὐτοὺς *edidit Casaubonus, quamquam id per se quidem non male; sic enim omnes,* πολλοὶ μὲν ὑφ' αὐτῶν συνεπατήθησαν 14, 4, 10. *rursusque* 15, 13, 8. *et sic pro* ὑπ' αὐτῶν 5, 47, 2. ὑφ' αὐτῶν *dabat codex Flor. Vicissim cum in* διάλυσι τοὺς Μεγαλοπ. πρὸς αὐτοὺς *consensissent codices omnes* 5, 93, 1. *temere* πρὸς αὐτοὺς *editum erat; quod Casaubonus* domum dimisit *interpretatus est, nos* reconciliavit inter se. (*De* πρὸς αὐτοὺς, domum *significante, vide mox num.* 3.) *Interdum repetitur pronomen,* ut αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς, 1, 9, 1. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν, 5, 47, 2,

3) αὐτοῦ, αὐτῷ, *et alii casus pronominis demonstrativi* αὐτὸς, *frequenter pro reciprocis* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *&c. ponuntur; cujus usus exempla proxime ante vidimus, alia invenies quavis fere pagina; et in his quidem rursus variant subinde codices, alii lenem spiritum, alii asperum præferentes. velut* 2, 7, 2 *sq.* 3, 14, 10. 3, 15, 3 *sq.* 3, 18, 6. *sed passim etiam, ubi in lenem spiritum, adeoque in demonstrativi, quod vulgo habetur, pronominis formam consenserunt scripta exemplaria, asperum sua auctoritate posuerunt editores, de quo monui ad* 1, 18, 3. *ad* 1, 21, 7. *ad* 1, 49, 8. *et passim alias. Ad eumdem usum hujus pronominis pertinent exempla hujusmodi:* παρ' αὐτῷ, domi suæ, *chez soi, chez lui,* 31, 21, 5. παρ' αὐτοὺς, domum, in patriam, 9, 10, 11. (*conf.* 5, 93, 1.) μεῖναι παρ' αὐτὸν, apud se manere, *i. e.* mentis compotem manere, 11, 14, 3. *pro quo est* ἐν ἑαυτῷ διαμένειν 10, 40, 6. δι' αὐτοῦ, *ipsum* per se *facere aliquid, non per alium,* 10, 22, 1. *pro quo est* δι' αὐτοῦ *et* δι' ἑαυτοῦ, 7, 8, 1 *sq. Sed* δι' αὐτοῦ, *quod est* 5, 3, 2. *ex* δι' Ἀτταλου *corruptum videtur.*

4) *Cum usu hoc, de quo modo monuimus, conjunctus est ille, quod pronomen* αὐτὸς *cum suis casibus notione reciproca non solum in tertia persona, sed etiam in prima et secunda nonnumquam accipiatur. Sic* αὐτὸς *ex lectione olim e cod. Bav. vulgata* 3, 48, 12. *pro* ἐγὼ αὐτὸς, *pro quo tamen nos ex aliorum codicum præscripto* αὐτοὺς edidimus, *i. e.* ἡμᾶς αὐτούς. *Sic* πρὸς αὐτὸν, *pro* πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, 11, 29, 8. περὶ αὐτοῦ, *pro* περὶ ἐμαυτοῦ, 16, 20, 8. βοηθῶν τοῖς αὐτοῦ συμμάχοις, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμοῖς, 17, 5, 4. κατά γε τὴν αὐτοῦ γνώμην, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμὴν, 30, 10, 11. *Et in plurali pro singulari,* ἡ αὐτῶν πραγματεία, 1, 3, 5. 3, 1, 3. 4, 1, 9. *pro* ἐμαυτοῦ, *vel* ἐμὴ *aut* ἡμετέρα, *quod est* 1, 4, 1. *Pariter in secunda persona,* οὐδ' ἐν αὐτοῖς εἶχετε τὰς ἐλπίδας, *pro* ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, 11, 29, 5.

5) ὁ αὐτὸς *cum suis; construitur cum dativo, ut* κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προειρημέναις πράξεσι, 3,

95, 2. 4, 1, 3. *Adde* 1, 13, 5. *et* 1, 18, 4. *In neutro.* ταὐτόν; συναθροίζειν ἐπὶ ταὐτόν, 2, 32, 6. τὸ τέλος ἱστορίας καὶ τραγῳδίας οὐ ταὐτὸν, 2, 56, 11. *Et* ταὐτὸ, *ut* ταὐτὸ συμφέρον, 2, 37, 9. 17, 14, 10. *Sic* κατὰ ταὐτὸ *correxi* 32, 9, 7. *pro* κατ' αὐτό. *In plur.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, in eodem rerum statu manebant, 1, 18, 6.

6) *Prorsus abundare videtur* αὐτοὺς *in illo,* πειθῆν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους, 2, 9, 8.

7) ἐξ αὐτῆς, *scil.* ἄρας; *vide* ἑαυτῆς.

8) *Passim in hac voce errarunt librarii.* κατέγραφον αὐτοὺς *erat* 1, 49, 2. *pro* ταύτας. ἡ Καρχηδὼν αὕτη *dederant omnes,* 1, 78, 4. *pro* αὐτὴ, Carthago ipsa. *Sic* 5, 44, 11. *et* 16, 29, 13. *Alios errores superius jam notavimus.*

Αὐτοτελὴς, ex se perfectus, non pendens ex alio, per se sufficiens, 3, 4, 4. 3, 9, 5. 6, 18, 7. πρὸς τὶ, 3, 36, 2. *Fr. hist.* 56. αὐτοτελὴς νίκη τῶν ἡγουμένων, solis ducibus debita, 5, 12, 4. *Conf.* ἀρτιτελής.

Αὐτοτελῶς, suo arbitrio, plena et absoluta auctoritate, 3, 29, 3.

Αὐτοῦ *adverb.* ibi, eodem ipso loco, in vestigio, 3, 65, 2. 3, 79, 10. 3, 80, 1. 4, 35, 2. 5, 76, 4. &c. *Sed sæpe corrupta hæc vox a librariis; vide* 2, 25, 6. 3, 116, 11. 4, 81, 5. 11, 15, 4.

Αὐτουργία, ἡ, cum quis opus ipse facit, *non per servos facienda curat,* industria, assiduitas in opere faciendo, 4, 21, 1. propria experientia et usus rerum, 9, 14, 4.

Αὐτουργὸς τῆς ταλαιπωρίας, qui graves labores ipse suscipit, 3, 17, 8.

Αὐτοφυῶς, a natura, 9, 27, 4. *ubi alii* αὐτοφυοῦς *dant, scil.* πίτυας. *Opponitur* τῷ χειροποιήτῳ.

Αὐτόχειρ. αὐτόχειρα τινὸς γενέσθαι, sua manu interficere aliquem, 2, 58, 8. 16, 1, 1. 32, 4, 5. 32, 6, 4.

Αὐχὴν, (i. q. ἰσθμὸς) *v. c.* ὁ συνάπτων τὴν Καρχηδόνα πρὸς τὴν Λιβύην, 1, 75, 4. *coll. c.* 73, 5. ad Sinopen urbem, 4, 56, 5.

Ἀφαιρεῖν, adimere, tollere, *cum accus. rei* ἐὰν ἀφίλῃ τις τὸν κυβερνήτην, 3, 81, 11. *Cum gen. intelligendo* τὶ, *vel* μέρος τι, *demere, detrahere de re, minuere summam;* χρημάτων ἀφελεῖν, 21, 3, 4. ἀφήρουν ἀμφοτέρων ἀεὶ τῶν προυχομένων, *scil.* τῆς δόξης καὶ δυνάμεως, 20, 4, 2 *sq. In med. cum accus.* ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπινοίας τινος, conatus, consilia alicujus irrita reddere, 10, 12, 4. 30, 5, 10. *Cum gen. pers. et accus. rei;* eripere, adimere alicui aliquid, 3, 75, 1. 3, 81, 6. 5, 100, 7. *Sic* ἀφαιρουμένους τάνδρὸς τὰ κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα, τῇ τύχῃ προσάπτειν, *scil.* αὐτὰ, 32, 16, 3. *Sic in pass.* ζάου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, oculos si eripias animanti, 1, 14, 6.

Ἀφάλλεσθαι, absilire. ἡ καταφορὰ τοῦ ῥεύματος ἀφάλλεται τῆς πίτυος πλεῖον ἢ στάδιον, 10, 48, 5.

Ἀφανίζειν, perdere, 1, 81, 6. τὰς τιμὰς τινὸς, tollere honores alicui decretos, 40, 8, 3. e medio tollere, interficere, exstinguere, 4, 33, 6. 13, 6, 10. ἅρδην ἀφανίσας τοὺς ἐχθροὺς, 1, 82, 2. *Pass.* ἠφανίσθαι, periisse, interiisse, 34, 14, 6.

Ἀφανισμὸς, interitus, *Fr. hist.* 23. ἐπ' ἀφανισμῷ, delendi consilio et exstinguendi, 5, 11, 5.

Ἀφασία. εἰς τοιαύτην ἀφασίαν ἦλθε διὰ τὸ παραδόξον, obmutuit, hæsit vox faucibus, 8, 22, 9.

Ἄφατος. ἄφατον καὶ παράλογον τὸ συμβαῖνον, difficile dictu, 15, 28, 1.

Ἀφέλεια ἡ περὶ τὴν δίαιταν, simplicitas victus, 6, 48, 4.

Ἀφελὴς, simplex et facilis *homo,* 26, 10, 8. ἀφελεῖς καὶ φιλάνθρωποι ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

Ἀφελῶς ἔχων, simplici habitu, 39, 1, 4.

Ἄφεσις, dimissio, liberatio captivi, 1, 79, 12. 22, 9, 17. emissio teli, 27, 9, 6.

Ἀφετέον. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil prætermittendum, relinquendum, 4, 40, 1. *conf.* ἀφιέναι.

Ἀφέτης, ὁ, minister tormenti bellici, tractandarum balistarum peritus, 4, 56, 3.

Ἀφεψῆν. τοῦ ὑγιέος μόνον ἀφεψηθέντος, octava tantum parte decocta, *reliquum purum aurum est*, 34, 10, 12.

Ἀφησυχάζειν *dant plures vett. codd.* 2, 64, 4. *pro vulgato* ἡσυχάζειν, quietum se tenere.

Ἀφθονία, ἡ, abundantia, 2, 15, 1.

Ἄφθονος; ἄφθονοι χορηγίαι, 3, 90, 2. (*coll.* 3, 89, 9.) 3, 97, 3. 9, 41, 10. *Corrupte* χωρὶς ὀργῆς ἀφθόνου *dabant codd. omnes* 6, 9, 11. *pro* ἢ φθόνου, *vel* καὶ φθόνου.

Ἀφθόνως χρῆσθαι τοῖς βέλεσι, telis non parcere, 1, 40, 7.

Ἀφιέναι, 1) liberare, dimittere captivum, 33, 1, 6. *conf. mox num.* 4. *Et in med.* ἀφίεσθαι, dimittendum censere, dimitti jubere. *ibid.*

2) emittere; *veluti* ignem immittere et jaculari in machinas hostium; ἀφιέντες τὸ πῦρ, 1, 48, 8. emittere milites *ad populandum et similia; qua in notione sæpe fluctuant libri inter* ἀφιέναι *et* ἐφιέναι, 5, 3, 5. 5, 8, 4. 5, 95, 8. *&c. tum*, objicere aliquem alicui, permittere aliquem alicui, *ut* τοῖς στρατιώταις ἀφίει τὰ πλήθη, 34, 14, 7. δύο πόλεις ἀφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, duas urbes militibus diripiendas concessit 14, 6, 5. *quo loco tamen quod damnavi scripturam probati codicis, quem* ἐφῆκε *præferentis, intelligo minus recte me fecisse, nam proprium in ea re verbum est* ἀφιέναι, *vide* 5, 111, 6. 10, 39, 9. *Verum tamen rursus* permittendi *notione occurrit hoc verbum in ista phrasi, si modo recte eam cepimus, quæ* ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι (*intell.* τὴν ναῦν) κατὰ ῥοῦν, porro cursui descendentis aquæ se permittunt, 4, 44, 4.

3) omittere, prætermittere, *cum genit.* ἀφιὲς τοῦ ἅπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *Maxime in verbo medio;* ἀφίεμαι τούτων, 1, 13, 1. 2, 37, 3. τῶν προκειμένων, 2, 67, 6. 3, 61, 9. τοῦ χρῆσθαι ταῖς εὐπλοίαις, 2, 68, 3 *&c.*

4) remittere, condonare; ταύταις ἀφεῖσθαι τὸν φόρον, his remissum esse tributum, has civitates esse immunes, 22, 7, 8. *Active vero,* ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινὰ, immunem dimittere, 18, 29, 5. 22, 27, 4.

Ἀφιλονείκως, sine pertinaci contentione, 22, 3, 1.

Ἀφιλόσοφος, philosophiæ expers, 12, 25, 6.

Ἀφιλότιμος, ab ambitione alienus, vanitatis expers, splendorem vitæ negligens, 6, 48, 8.

Ἀφιλοτίμως ἀληθεύειν, absque ambitione, sine partium studio, nullius gratiam captando, 12, 23, 8.

Ἀφικπάσατο εἰς τὴν πόλιν, 29, 6, 16.

Ἀφιστάναι. *In aor.* 1. ἀποστῆσαί τινα τινὸς, auctorem fuisse alicui deficiendi ab altero, 1, 88, 9. ἀποστῆσαι αὐτὸν τῆς ὁρμῆς, retrahere eum ab impetu, 5, 5, 2. 5, 76, 7. *In aor.* 2. ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, cesserunt Sardinia, 1, 88, 12. τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστη, destitit, abstitit, 5, 46, 4. 5, 48, 15. 5, 52, 11. τῆς ἐλπίδος, 8, 15, 13. οὐκ ἄν τις ἀποσταίη τῆς τιλευταίας ἐλπίδος, 2, 35, 8. ἀποστὰς πάντων τῶν καλῶν, qui a studio omnium rerum honestarum defecit. 14, 12, 3. τῶν ἰθισμῶν ἀπέστησαν, instituta deseruerunt, 2, 39, 7. *Pro* ἀπέστη, 36, 6, 1. *legendum videtur* ἐπέστη, substitit. *In præt.* μακρὰν ἀφεστῶτες, procul remoti, 4, 35, 7. *oppos.* παρόντες.

Ἀφίστασθαι ἀπό τινος, deficere ab aliquo, 1, 16, 3. 1, 20, 6. *&c.* οὐκ ἀφίσταντο τοῦ ποιεῖν τοῦτο, non

cessarunt, non intermiserunt, 1, 87, 2.

Ἀφιστάνειν. *Perperam* ἀφιστάνουσι *editum erat pro* ἰφιστ. 11, 25, 4.

Ἀφορᾶν. ἀφορῶντες τὰ πυρὰ, e longinquo conspicientes, 2, 26, 4.

Ἀφορία καρπῶν, fructuum sterilitas, 6, 5, 5.

Ἀφορίζειν τὴν βίβλον, librum terminare, finire, 2, 71, 10. 5, 105, 10. πῶς ἀφορίζετε τὴν Ἑλλάδα, quosnam fines ponitis Græciæ? 17, 5, 7. ἀφωρισμένου πλήθους ἐλαττοῦν αἰεὶ τοὺς ὑπεναντίους, certo quodam, definito numero, minuere quavis occasione hostes, 3, 90, 4.

Ἀφορμᾶν, proficisci, *sive navibus, ut* 1, 39, 1. *sive pedestri itinere, ut* 5, 27, 11. 15, 4, 4. 28, 8, 11. *Mirum quo pacto Ernestus* ἀφορμησάντων 5, 27, 11. *ubi haud dubie de pedestri itinere agitur, a verbo* ἀφορμεῖν *derivarit, quod interpretatur* solvere naves. ταχέως ἀφορμήσας πρὸς τούτους, 18, 8, 5. celeriter ad hos se contulit.

Ἀφορμή. 1) occasio; ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. 2, 59, 9. εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 72, 1. οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἶχον πρὸς διάλυσιν, nullam occasionem, nullam ansam, nullam aditum habebant, 1, 88, 2. πόλις πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσα εἰς παρασκόνδησιν, urbs in qua multæ occasiones sunt, quæ *milites præsidiarios* invitare ad perfidiam poterant, vel quæ favere poterant defectioni, 2, 7, 5. ἀφορμαῖς χρήσασθαι, 1, 5, 2. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ πρός τι, 10, 33, 4. 14, 9, 9. ἀφορμὰς λαβεῖν ἐκ τινὸς, 3, 32, 7. 3, 7, 5. λαβόντες ἀφορμὴν ἐγκλίματος, *pro* ἐκ *vel* ἀπὸ τοῦ ἐγκλ. ab inclinatione hostium occasionem capientes, occasione illa utentes, 4, 58, 8. *Eadem notione* ὁρμὴ *dicitur* 5, 41, 5. βουλόμενος αἰεί τινος ὁρμῆς ἐπιλαβίσθαι καὶ προφάσεως, *nisi plane ibi* ἀφορμῆς *pro* ὁρμῆς *legendum.*

2) præsidia, commoditates, quibus quis instructus est ad aliquid suscipiendum, opportunitates rei gerendæ, et omnino quidquid sit ἀφ' οὗ ὁρμᾶταί τις πρός τι. *Sic* εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 3, 10. probabiles opportunitates, *quibus usi Romani ad parandum orbis imperium accesserunt, fuerunt* copia consilii, virorum et commeatuum, *ibid. vs.* 9. *Sic recte* 1, 20, 12. ἀφορμαὶ *intelliguntur* adparatus. αἱ ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμαὶ, 2, 17, 2. *sunt* copiæ varii generis et opes, quas suppeditant et largiuntur illa loca. βασιλεία πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένον πρὸς πραγμάτων κατάκλησιν, οὐκ εὐμαρεῖς ὑρεῖν, regem pluribus præsidiis, pluribus dotibus, a natura instructum ad parandum imperium, 4, 77, 2. ἀφορμαὶ πρὸς σωτηρίαν, salutis præsidia, 14, 9, 8.

3) ἀφορμὴ, 1, 41, 6. *videtur idem fere esse ac* ὁρμητήριον, arx belli.

Ἀφορολόγητος, immunis a tributo, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 24, 2. 18, 29, 5 *et* 15. ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινὰ, 22, 27, 4.

Ἄφρακτα πλοῖα, naves apertæ; *comites dantur triremibus, et aliis majoribus navibus tectis,* 4, 53, 1. *coll. c.* 52, 2. 16, 2, 9.

Ἀφρήτωρ, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀφροδίσια. αἱ τῶν ἀφροδισίων χρεῖαι, 6, 7, 7. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμὴ, 3, 81, 6.

Ἀφροντιστεῖν τινος, non curare, negligere, 9, 13, 1. ταῦτ' ἀφροντιστεῖν *ex conject. scripsi* 28, 11, 10. *pro* ταῦτα φροντίζειν *quod dabant libri.* οὐκ ἀφροντιστητέον οὐδενὸς, 9, 16, 5. *ubi* ἀφροντιστέον *corrupte dabant codices omnes.*

Ἀφρόντιστος ἔχειν πρὸς τὸ μέλλον, 3, 79, 2.

Ἄφρουρητος πόλις, cui non est impositum præsidium, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 18, 2. 15, 24, 2 *sq.* 18, 29, 5 *et* 15.

Ἀφυὴς τόπος ταῖς δυνάμεσι, incommodus, alienus, 1, 30, 7. ἀφυέστερος καιρὸς, 4, 74, 8. *Fr. gr.* 25. ἀφυέστατος τόπος πρὸς, 4, 38, 1. ὅπερ ἀφυέστατον ὑπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι, maxime alienum, noxium, 1, 66, 10. ἀφυέστατος τὴν οἰκονομίαν, ineptissimus ad, 16, 21, 4.

Ἀφυλακτῶν, negligere custodias, incaute agere, 7, 15, 2. 11, 21, 1. ἀφυλακτῆται τὸ τεῖχος, 7, 15, 6 *et* 9. τόπος ἀφυλακτούμενος, neglectus, non custoditus, 5, 73, 10.

Ἀφυλάκτως διακεῖσθαι, 4, 36, 4.

Ἀφυστερεῖν, κατὰ πλοῦν, non consequi præeuntes, morari, 1, 52, 8. *absol.* in tempore non adesse, sero venire, 22, 5, 2.

Ἀφυῶς διακείμενοι πρὸς τὸ ἀναλαμβ. τὴν Ῥωμ. ἀπίχθυαν, male omnino comparati ad suscipiendum bellum, 1, 88, 11.

Ἀχαϊκωτέρα ὑπόθεσις, ratio Achæis acceptior, 26, 2, 4.

Ἀχανὴς, silentio et stupore defixus, 7, 17, 5. 11, 30, 2. 15, 28, 3.

Ἀχαράκωτος, absque vallo, vallo non munitus, 10, 11, 2.

Ἀχαριότης, 18, 38, 2.

Ἀχαριστεῖσθαι παρά τινος, *sive* παρά τινι, *ut vulgo cum MStis legebatur*, ingratum experiri aliquem, 23, 11, 8.

Ἀχαριστία, 3, 16, 4. 4, 35, 6.

Ἀχβοφόρα, τὰ. τῶν ἀχβοφόρων *vulgo ex Bav. legebatur* 3, 51, 4. *pro* τῶν ὑποζυγίων.

Ἀχβοφορῶν, *de servis*, 4, 32, 7.

Ἀχλὺς ὁμιχλώδης καταχεῖται, 34, 11, 15.

Ἀχορηγία, ἡ, commeatuum inopia, 5, 28, 4.

Ἀχορηγησία, inopia commeatuum et omnino rerum necessariarum ad rem gerendam, *ut pecunia &c.* 28, 8, 6.

Ἀχρειῶν, inutilem reddere, corrumpere. ἠχρειωκὼς τοὺς ἵππους, 3, 64, 8. *Pass.* ἀχρειοῦται τὸ ὅλον, 1, 14, 6. ἠχρείωται, 1, 30, 9. ἀχρειωθῆναι, 1, 48, 9. 1, 54, 8. 2, 33, 5.

Ἄχρηστος. ἀχρήστους (*i. e.* ἀπρακτους) ἑαυτοὺς αὐτοῖς, perfecit ut illi nil efficere possent, 8, 7, 6.

Ἄχυρον. τὰ ἄχυρα, palea, acus, folliculus tritici; φερμοὶ ἀχύρων συναγμένοι, 1, 19, 13.

Ἀψευστῶν, non mentiri, non falli, verum dicere, 3, 111, 8. πρὸς τοὺς θεούς, 6, 59, 4.

Ἀψηλάφητος οὐδὲν ἀψηλάφητον ἦχε, 8, 21, 5.

Ἀψηφοφόρητος, qui suffragium non tulit, 6, 14, 7.

Ἀψικορία, ἡ, fastidium, satietas, 14, 1, 4.

Ἀψιμαχῶν, altercari, 17, 8, 4.

Ἀψιμαχία, contentio, rixa, 5, 49, 5.

Ἀψυχαγώγητος, non jucundus, 9, 1, 5.

Ἄψυχος, inanimis, vita carens, (*opp.* ἔμψυχος) 6, 47, 10. 10, 24, 4. οὐκ ἄψυχος, non timidus, 36, 6, 1. (*opp.* εὔψυχος.)

B.

Βάδην, presso gradu, lente, dimenso gradu, militari gradu; ἐπὶ τοῖς ὑπεναντίοις σοβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάδην ποιούμενος τὴν ὁδόν, 3, 72, 13. 10, 30, 9. 15, 12, 7. βάδην καὶ πρεσβίαν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, 4, 65, 1. βάδην ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγὴν, presso gradu progredi adv. hostem, 11, 23, 3. *cui opponitur* ἐπειγῶ ποιεῖσθαι τὴν ὁδόν, *ibid. vs.* 2. βάδην προάγειν, πρεσβεύειν, ἐκπορεύεσθαι &c. 2, 27, 4. 3, 65, 5. 5, 80, 4. 8, 30, 4. 18, 2, 1. 39, 2, 6.

Βάθος ἐλευθέριον, altitudo mentis et ingenii, prudentia liberalis, liberale et altum ingenium, gravitas liberalis, 27, 10, 3. *In acie*, τὸ βάθος *opponitur* τῷ μήκει. τὸ βάθος

τῶν ἐφεστώτων, 1, 34, 5. διπλασιάζειν τὸ βάθος, 18, 7, 8. *Conf.* βαθύς.

Βάθρον, τὸ, gradus. τὰ βάθρα καταγέμοντα ἀνθρώπων, gradus scalarum quibus in tecta conscenditur, 15, 30, 9.

Βαθύπλουτε εἰρήνα, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Βαθύς. τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης, amplissima, latissima pars Europæ *ipsis septemtrionibus subjacet*, 3, 27, 8. *In acie, de* altitudine; τὴν σύμπασαν τάξιν βραχυτέραν μὲν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. *De* profundiore colore *exponunt*, 12, 2, 2. *nisi ibi* φύλλον μικρῷ βαθύτερον καὶ πλατύτερον *est* folium paulo longius et latius: *nam sicut* βάθος *in acie, ubi* τῷ μήκει *opponitur, id est longitudini seu latitudini frontis*, profunditas seu altitudo *intelligi debet, sic in aliis rebus, quatenus* τῷ πλάτει *i. e. latitudini opponitur*, longitudinem *significaverit.*

De ingenio, βαθὺς τῇ ψυχῇ, gravis, prudens et consideratus, 6, 24, 9. 21, 5, 5. *cui opponitur* θρασὺς *et* τολμηρός.

Βαθεῖα *est nomen viæ in urbe Tarento*, 8, 31, 1. 8, 35, 6.

Βαίνειν. *In præt.* βεβηκέναι *est* stare, insistere. βεβηκυῖα κλίμαξ εἰς τὴν ναῦν, scala navi insistens, 8, 6, 10. *conf.* 8, 6, 4. γωνία βεβηκυῖα ἐπί τε τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν στηλῶν, angulus cujus crura insistunt freto Siculo et columnis Herculis, 34, 6, 3.

Βακτηρία, 10, 44, 3 *et* 7 *sq.* ἀμπελίνη, 29, 11, 5.

Βαλανάγρα. αἱ βαλανάγραι, claustra portæ, 7, 16, 5.—"claustrum, *s.* foramen cui inseritur pessulus. *conf. Thucyd.* 2, 4." *Ern.*

Βαλανεῖον, balneum, 26, 10, 13. 30, 20, 3.

Βαλανίτης, ὁ, balneator, 30, 20, 4.

Βάλανος, ἡ, 1) quercus, 34, 8, 1. 2) glans, 34, 8, 2 *sq.* 2, 15, 2.

Βάλλειν, τοῖς λίθοις, lapidibus incessere, lapidibus ferire, 1, 43, 6. 1, 69, 10 *et* 12 *sq.* 1, 80, 9. 5, 15, 4. *Sic et nude* βάλλειν, 28, 4, 12 *sq. nec aliter capiendum videtur* ἄγειν καὶ βάλλειν τοὺς αἰτίους. 5, 25, 6. ταῦρον βάλλειν μεσαγκύλῳ, taurum ferire amentato jaculo, 23, 1, 9. βάλλειν (*sive* πῦρ *sive* τέλη) ἐπὶ τοὺς βοηθοῦντας, 1, 48, 8. *Sed* πῦρ βαλεῖν, *quod vulgo edebatur*, 5, 100, 5. *in* πῦρ ἐμβαλεῖν *mutavi cum cod. Flor.* φαιὰ βαλεῖν ἱμάτια, pallas vestes induere, 30, 4, 5. *nisi* λαβεῖν *legendum, quod pœne persuasum habeo.*

βάλλεσθαι χάρακα, jacere vallum, 3, 105, 10. 3, 110, 10.

Βάναυσος, sellularius, opifex, οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάνουσοι, 1, 40, 9. 10, 8, 5. πεφυκέναι ἐκ βαναύσων καὶ χειροτέχνων ἀνθρώπων, 13, 4, 4. τελώνης ἢ βάνουσος, 12, 13, 9. ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, 38, 4, 5. αἱ βάναυσοι τέχναι, artes illiberales, 9, 20, 9.

Βαπτίζειν, τὰ πλοῖα *vel* σκάφη, mergere naves, 1, 51, 6. 8, 8, 4 16, 6, 2. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν βαπτιζόμενοι ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2. ἕως τῶν μαστῶν, 3, 72, 4. 43, 3, 7.

Βάραθρον, vorago. βάραθρα καὶ λιμνώδεις τόποι, 3, 78, 8. τὰ Βάραθρα, *nomen propr.* Voragines prope Pelusium, 5, 80, 2.

Βαρβαρίζειν, non bene Græce scribere, 40, 6, 7.

Βαρβαρικὸς καὶ ὠμὸς, 11, 6, 6. βαρβαρικοὶ φόβοι, terrores a barbaris incussi, tumultus irrumpentium barbarorum, 3, 3, 5.

Βάρβαρος. βάρβαροι, *de Romanis*, 5, 104, 1. 9, 37, 5. 9, 38, 5 *et* 7. ἡ βάρβαρος, *sc.* χώρα *vel* γῆ; πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Βάρβαρον πράξεις, 5, 33, 5. βάρβαρα ἤθη, 1, 65, 7.

Βαρέως ὑπέφερον, 16, 22, 1. *ex conject. pro vulgato* βραχέως.

Βάρος, 1) onus, pondus; *hinc* τὰ βάρη, onera navium, (*i. q.* φόρτοι) 1, 61, 3. *Et* gravitas, gravis moles, *ut navium Romanorum*, 1,

51, 6. *tributorum*, 1, 67, 1. τῆς στρατιᾶς *sive* στρατιᾶς, *majoris exercitus qui ob sui molem non expedite moveri potest*, 3, 86, 3. *Dein* grave et durum imperium, 5, 72, 10. gravitas *postulatorum*, 1, 31, 5.

2) vis et robur; τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, 1, 16, 4. 5, 104, 2. τὸ βάρος τῆς συντάξεως, aciei pondus et robur, 2, 3, 5. τὸ βάρος τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, 2, 68, 9. οὐ δυνάμενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὸν ὄφοδον ὑπομεῖναι τῶν ἐλεφάντων, 1, 74, 5.

3) opes, potentia, opulentia; 4, 32, 7. 30, 15, 1. *Fr. gr.* 30.— " *Vide Wesseling. ad Diodor. lib. IV. p.* 264. Fortasse *et de* felicitate *capiendum apud Sophocl. Ajac.* 209. *nam Scholiastarum explicatio est nugatoria.*" *Ern. Conf.* βαρύς.

Βαρύνεσθαι, pondere oneris premi, 8, 31, 6. *Et translate;* βαρυνόμενοι ὑπὸ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἀγεωχίας, pressi, 10, 35, 8. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀβρωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος, *Fr. gr.* 31. (*quod Fragmentum ad Philopœmenem est referendum, ut docuit Valesius in* 24, 9, 3. *Absolute,* βαρυνόμενος καὶ στένων, ægre ferens, 29, 11, 8. 3, 10, 3.

Βαρύς. 1) gravis. τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, gravis armatura, 1, 76, 3. 3, 73, 6. *et sæpe alias.* βαρὺς ὤν, cum gravis esset, *scil. præda*, præda onustus, 4, 75, 8. οὐδὲν βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων, nihil gravius, durius, 1, 31, 7. πρᾶγμα βαρύ, res aspera, dura, insolens, 29, 11, 4. βαρὺς καὶ φοβερὸς γείτων, 1, 10, 6. 2) potens, opulentus, copiosus, validus; *de urbe* βαρυτάτη πόλις, 1, 17, 5. 1, 38, 7. 3, 13, 5. 3, 60, 9. *de exercitu*, χεὶρ, δύναμις βαρεῖα, 31, 25, 4. 2, 23, 1. βαρυτέρα παρασκευή, major, gravior adparatus, 1, 17, 3. μείζης βαρυτάτη, potissima pars, 6, 14, 3.

βαρὺς *et* βραχὺς *subinde inter se permutantur a librariis; de quo vide* 1, 38, 7.

Βαρύτης, ἡ, durum, grave imperium, insolentia imperii *vel* postulatorum, 1, 31, 7. (*i. q.* βάρος, *ibid. vs.* 5.) 26, 7, 4. βαρύτης, *navium Romanarum*, 1, 51, 9. *cf.* βάρος.

Βασανίζειν, explorare, inquirere, examinare, 1, 4, 3.

Βάσανος, ἡ, 1) tormentum. πᾶσαν προτιθὺς βάσανον, 15, 27, 7. τὰ πρὸς τὰς βασάνους ἔργανα, 15, 27, 9. πάσας ἐπιδέχεσθαι βασάνους, 30, 4, 16. 2) exploratio; πύρα καὶ βάσανος ἀληθινή, 10, 41, 6. οἱ καιροὶ τὴν ἐκ πυρὸς βάσανον ἡμοὶ προσῆγον, 22, 3, 7. τὴν ἐκ πυρὸς ἴσχυν βάσανον, *Fr. gr.* 32.

Βασιλεία. βασιλείας ἀληθινῆς ἀρχὴ καὶ γένεσις, 6, 7, 1 *sqq. coll. cap.* 6, 8 *sqq.* ἡ Πτολεμαίου βασιλεία, Ptolemæi regnum, *bene exponitur* Ægypti regnum, *la cour d'Egypte*, 5, 61, 4. *Sic et* 23, 9, 7. *et* 29, 9, 12 *sqq.*

Βασίλειον, τὸ, regia urbs, sedes regni, 3, 15, 3. 4, 46, 2. 10, 27, 5. 10, 31, 6. 22, 13, 9. *Plur.* τὰ βασίλεια (*intell.* δώματα) regia domus, regia, regium palatium, 10, 10, 9. 10, 27, 7 *et* 9. 10, 31, 5. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις, *i. q.* ἐν ταῖς αὐλαῖς, 5, 26, 12 *sq.*

Βασίλειος. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, 31, 12, 11.

Βασιλεύειν Κύπρου, 5, 34, 6. βασιλευθέντες, 2, 41, 4 *sq.* βασιλευθῆναι, 4, 1, 5. συνήθεις ὄντες βασιλεύεσθαι, 4, 22, 4.

Βασιλεῖς, ἐκ μονάρχου γενόμενος, 6, 6, 12. βασιλεῖς Καρχηδονίων, 3, 33, 3. 3, 42, 6.

Βασιλικός, regius, vir regii animi, regii ingenii, regiæ virtutis, 8, 12, 10. 8, 24, 1. 10, 40, 5, βασιλικὸν, rege dignum, 4, 85, 5. οἱ βασιλικοί, regis amici, regii ministri, 4, 76, 2. *ad quam significationem fit simul allusio*, 8, 12, 10. τῶν βασιλικῶν τινα γεγο-

νότα παίδων, inter pueros regios in aula quondam educato, *ex vers. Casaub.* 5, 82, 13. *sed videtur utique* τῶν βασιλικῶν τινος *legendum*, filium alicujus ex regis amicis. βασιλικὰ ἐγκλήματα *et* βασιλικαὶ αἰτίαι, 26, 5, 1 *et* 3. *sunt* majestatis crimina. βασιλικὰ ὀφειλήματα, æs alienum regi debitum, 26, 5, 3. βασιλικὴ ἴλη, ala regia, 10, 42, 6. τὰ βασιλικὰ νόμιμα, jura regia, 2, 8, 11.

Βασιλίσκος, regulus, 3, 44, 5.

Βασίλισσα, ἡ, regina, 23, 18, 2.

Βάσις, ἡ τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7 *et* 11. αἱ βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 8 *et* 9. βάσεις λεβήτων, 5. 88, 5.

Βασκανία, ἡ, invidia, 4, 87, 4.

Βάσταγμα. μέγα τὸ βάσταγμα τῆς πόλεως ἦν, magnæ opes urbis, 36, 4, 7. *cf.* βάρος *et* βαρύς.

Βαστάζειν, 1) tollere et gestare, sublatum gestare; ὅπλα βαστάζειν, arma ferre, 2, 24, 6. ὄργανα ὧν τινα ἐβάσταζε λίθους δέκα ταλάντων, tollebant, gestabant, 8, 7, 9. βαστάσας τὸ παιδίον, puerum sublimem tollens, 15, 26, 3.

2) tollere, loco movere, auferre; *de quo usu vide quæ ad* 18, 1, 15. *adnotavimus.* ὁ ἄνεμος τοὺς πύργους τῇ βίᾳ βαστάζει, ventus vi sua turres loco movet, abripit, 1, 48, 2. πολλὰς κεραίας (τοῦ χάρακος) πειθομένας ἅμα βαστάζειν, plures ramulos, a priore pendentes, simul loco movere, tollere, evellere, 18, 1, 15. τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσας (tollens, loco movens) ἀπήνεγκεν ὡς αὐτὸν, 32, 25, 4.

3) ponderare, librare, excutere, diligenter considerare. πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα, 8, 18, 4. quo pertinet glossa βασανίζειν alieno loco in cod. Bav. 1, 48, 2. in ipso contextu posita.

Βάτος, ἡ, rubus, sentis, 3, 71, 1.

Βατὸς, βατὴ λίμνη, vado permeabilis lacus, 10, 8, 7.

Βατώδης, sentibus, spinis obsitus, 2. 28, 8. 12, 22, 4.

Βδελυρία, impura et flagitiosa vita, βδελυρίας ἀθλητὴς, 8, 11, 8. *ex Theopompo.*

Βδελύττεσθαί τινα, detestari, abhorrere, 33, 16, 10. 34, 14, 1.

Βέβαιος, *gen. comm.* ἐλευθερία βέβαιος, 18, 19, 6. καταφὴ βέβαιος, 13, 6, 6. *Sed et* βεβαία *in fœm. velut* βεβαίαν τὴν ἀσφάλειαν, 6, 48, 5. πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν, 2, 61, 11.

Βεβαιοῦν. βεβαιοῦσθαι, *in medio*, firmare *scil.* sibi, in suam rem; ἐβεβαιώσατο τὰ περὶ τῆς βοηθείας, 2, 51, 5. τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα βεβαιώσασθαι, de futuro certam spem concipere, 3, 31, 3. προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν &c. 2, 4, 5. *ubi ad* βεβαιουμένους intelligi poterit τὴν ἐλπίδα, *aut passive accipiendum id participium; nisi fortasse* βεβαιουμένως *scripsit Polybius, nam in terminationibus vocum præcipue sæpenumero errarunt librarii, ex perperam acceptis scripturæ compendiis.*

Βεβαιωτὴς, ὁ, qui firmavit, stabilivit, confirmavit aliquid, 2, 40, 2. ἄπιστοι τῶν ἀμφισβητουμένων βεβαιωταὶ, *nempe* τὰ ὦτα, 4, 40, 3. *ex Heraclito.*

Βέλος κοινὸν, quod in hostem remitti potest, 6, 22, 4. ἐντὸς βέλους, intra teli jactum, 8, 7, 5.

Βελόστασις, ἡ, locus ubi stant tormenta bellica, *une batterie*, 9, 41, 8.

Βελτίων. κατανοεῖν βελτίονα, faciliora ad intelligendum, 2, 14, 3. διαφέρειν τινὸς πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5.

βέλτιστος. οἱ κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, qui optimarum sunt partium, 26, 3, 4. προκοπὴν λαμβάνειν κατὰ τὸ βέλτιστον, in præclaris institutis progressum facere, 26, 3, 10.

Βῆμα, τὸ, suggestus, tribunal, 15, 19, 2.

Βηματίζειν. ὁδὸς βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, κατὰ σταδίους ὀκτὼ, 34, 12, 3. 3, 39, 8.

Βία, ἡ, violentia, status rerum ubi per vim omnia geruntur; μεθίστασθαι εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία, 6, 9, 7. *In dat. vel abl.* vi, per vim, *amat adjicere articulum ubi non videbatur necessarius; et intelligi potest* sua vi; 1, 48, 2. 5, 84, 3. 10, 48, 5.

Βιάζεσθαι, *in verbo medio,* vim facere, vim adhibere, vi conari penetrare *vel* irrumpere; *absol.* 1, 26, 3. 2, 68, 8. 8, 9, 3. τῇ πύλῃ, 4, 18, 6. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 1, 74, 5. πρὸς τὸν λόφον, per vim tentare adscensum collis, 2, 67, 2. πρὸς τὸ βεῦμα, 3, 43, 6. βιάζεσθαι πρὸς οὕτως ὀχυρὰν πόλιν, 4, 71, 5. διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9. βιάζεσθαί (τινα) κινδυνεύειν, ad præliandum cogere aliquem, 4, 11, 5.

Βιαιομαχεῖν, pertinaciter, summa vi pugnare, 1, 27, 12. 5, 84, 2.

Βίαιος. βίαιος τόλμα, 1, 75, 5. βιαίοις τραύμασι *vel* πληγαῖς περιπίπτειν, 2, 57, 7. 2, 69, 2. 3, 116, 9. *Vocab.* τραύμασι *in* πράγμασι *vulgo detortum est,* 2, 57, 7. *quod corrigi debuerat.*

Βιαίως, firmiter, validissime *colligare,* 3, 46, 1 *et* 4. 14, 10, 11.

Βίαχα *corrupta vox,* 16, 3, 8. τὴν τῶν πολεμίων τράπεζαν ὑπὸ τὰ βίαχα. *Quod si commode dictum foret* ὑπὸ τὰ ὕφαλα *scil.* μέρη, *ex* ὕφαλα *natum illud monstrum suspicarer. Certe et alias* β *et* φ *inter se, ob pronunciationis cognationem, permutarunt nostri librarii,* 11, 16, 2. 12, 17, 5. *conf.* 15, 32, 6. *et literas* Χ *et* Λ, χ *et* λ, *ob figuræ similitudinem,* 10, 37, 2. 9, 41, 5. *Sed vereor, ne incommode sonare hoc videatur,* vulnerare navem *sub* partibus quæ *sub* aqua sunt.

Βιβλιαφόρος, tabellarius, 4, 22, 2. *conf.* βιβλιοφόρος.

Βιβλίδιον, libellus, commentariolus, 24, 2, 5.

Βιβλιοθήκη, 12, 27, 4.

Βιβλιοφόρος, tabellarius, *Fr. hist.* 38. *cf.* βιβλιαφόρος.

Βιβρώσκω. βιβρωκότες, pransi, 3, 72, 6.

Βίος, ὁ. 1) vita, *et* vitæ ratio et institutum; προσδεῖ τῆς τύχης ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς &c. ut vita etiam suppetat ad &c. 3, 5, 7. ἱερὸς βίος, 4, 73, 9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, vitæ adparatus, 3, 98, 2. ἡ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata hominum, 5, 93, 4. 11, 9, 3. *cui opponuntur* τὰ κοινὰ πράγματα, publicæ res, *ibid.* τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. ἦθη καὶ βίοι, 4, 20, 1. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, 4, 21, 1. *Conf. mox num.* 3.

2) *non solum vita cujusque per se, sed et* omnino hominum vita, omne ævum, mundi duratio, mundus; 5, 33, 7. 9, 35, 2.

3) οἱ βίοι, victus, vitæ commoditates, res familiaris, bona, fortunæ; αἱ εἰς τοὺς ἰδίους βίους παρασκευαί, adparatus in proprium victum, in proprium vitæ usum, 2, 15, 3. οἱ λοιποὶ βίοι, reliquæ vitæ commoditates, reliquæ possessiones, 1, 7, 4. ἡ περὶ τοὺς ἰδίους βίους εὐδαιμονία, 1, 7, 8. τὰ πολυτελέστατα τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρχόντων, res pretiosissimæ quas in bonis habebant, 5, 8, 5. καθυστερεῖν τοῖς βίοις, minus habere in bonis, 22, 9, 9. *Adde* 3, 81, 4 *et* 6. 5, 106, 2. &c.

Βιοτεία, ἡ, victus et totius vitæ ratio, 6, 7, 5.

Βιωτικὸς, ad rem privatam, ad rem familiarem pertinens; βιωτικόν τι πυθέσθαι τινὸς, 9, 17, 6. βιωτικαὶ χρείαι, 4, 73. 8. βιωτικὰ συναλ-

λάγματα (i. q. ἰδιωτικὰ,) 13, 1, 3.

Βλακεία, ἡ, inertia, 3, 81, 7.

Βλὰξ, ὁ, iners, fatuus, ἀνδράποδα καὶ βλάκες, 16, 22, 5.—"*Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Gloss. in h. v. et nos ad Xenophont. Mem. Socr. III.* 13." *Ern.*

Βλάπτειν. μεγάλα βλάπτειν τὰς ἰδίας πράξεις, rebus suis valde nocere, 1, 79, 13. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, nempe τὸ σῶμα, 11, 25, 2. ὑπεροχὴ δυναμένη ἑκατέρους βλάπτειν, 3, 104, 3.

Βλασφημίας πλῆρες, cum infamia conjunctum, quod maledictis hominum meritis objicit nos, 11, 5, 8.

Βλέπειν πρός τι, 3, 9, 3. εἰς τὶ, 3, 16, 4. 3, 51, 6. 39, 2, 8. τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 6. βλέποντα μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. οὐ συμβήσεται τὸν ἥλιον βλέπειν ἐμὲ ἅμα καὶ τὴν πατρίδα πυρπολουμένην, 39, 2, 8. εἰ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

Βόειος. βόειον δέρμα, 6, 25, 7.

Βοήθαρχος, præfectus auxiliorum, s. mercenariorum militum, 1, 79, 2.

Βοήθεια, ἡ, copiæ auxilio venientes, 1, 44, 4. 1, 45, 1. ἀνεβόα τις, βοήθεια! 13, 8, 5.

Βοηθεῖν, 1) juvare, opem ferre; *cum dat.* μὴ δυνάμενοι αὐτοῖς (i. e. ἑαυτοῖς) βοηθεῖν, sibi ipsis opem ferre, se defendere, 1, 84, 4. βοηθεῖν Ῥωμαίους *mendose dederant omnes*, 29, 9, 8. *pro quo* Ῥωμαίοις *auctori restitui. Sed* 2) βοηθεῖν ταῖς νόσοις, *et* ταῖς αἰτίαις τοῦ βλάπτειν τὸ σῶμα *est* defendere, opem ferre homini adversus morbos et caussas morborum, 11, 25, 2. 3) *Generatim et sua origine est* adcurrere, *nempe defendendi amici caussa, et repellendi hostis, sive ad quidvis quod huc pertineat faciendum. Inde explicandæ illæ locutiones:* σαφῶς γινώσκων, ὅτι παρέσται βοηθῶν ἐκ χειρὸς, 3, 104, 3. βοηθεῖν πρὸς τοὺς διὰ τῆς πύλης εἰσπίπτοντας, adversus irruentes, 4, 18, 6. ἐβοήθουν ἐπὶ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων, adcurrerunt ad opportuna loca, *scil. ad ea occupanda et contra hostes defendenda*, 5, 76, 5. προέθετο βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, in Italiam transire, *scil. ad copias jungendas cum fratre adversus Romanos*, 10, 37, 5. *Conf.* παραβοηθεῖν.

Βοήθημα πρὸς τὴν μάχην, subsidium, utile inventum ad pugnam, 1, 22, 3.

Βούβαλος, ὁ, bos sylvestris, 12, 3, 5.

Βουθυτεῖν, 32, 25, 2.

Βουκανᾷν, tuba signum dare, 6, 35, 12. 6, 36, 5. *conf.* βυκάνη.

Βούλεσθαι, ἀεὶ βούλεται τοῦτο ποιεῖν, *pro* ἀγαπᾷ, semper amat, solet, *aut pro futuro*, semper hoc facturus est, 9, 40, 1. *In sec. pers. contra constantem Græcorum usum* βούλῃ *editum erat*, 39, 1, 5. *pro quo* βούλει *restituimus; in quod recte consentiunt libri omnes*, 10, 4, 7. *Interdum* βούλεσθαι *mallet aliquis, et id ipsum ex ingenio posuerat Casaubonus*, 21, 13, 2. *et* 30, 1, 8. *ubi* βουλεύεσθαι *concordi consensu præferunt libri, neque id solicitandum, ut docuimus ad* 1, 38, 5. *et ad* 30, 1, 8. *Est tamen ubi variant libri; atque etiam* ἐβούλετο μαθεῖν *ex Bav. fuit restituendum*, 22, 24, 5. *pro* ἐβουλεύετο *quod vulgatum ibi erat. Rursus* 29, 9, 10. βουλομένους *ex MStis restituimus pro* βουλευομένους, *quod temere erat editum.*

Βουλεύεσθαι. *Vide quæ ad* βούλεσθαι *modo notata sunt.*

Βούλευμα. ἓν σοφὸν βούλευμα &c. 1, 35, 4. *ex Euripide.*

Βουλή. ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ βουλὴν περὶ τοῦ μέλλοντος, 14, 6, 9.

βουλὴ *apud Achæos erat* collegium senatorum, a civitatibus fœderatis ad σύνοδον s. concilium

delegatorum; *vide* 28, 3, 10. 29, 9, 6. 2, 46, 6. 4, 26, 8. 23, 7. 3. 23, 8, 3 *sq. Conf.* 28, 5, 6. *et Lexic. Polyb. supra, in* ἀγορά.

De Ætolis, 30, 14, 5. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς πρεσβυτάτοις, ita ut ne paterentur quidem ut præsides civitatum in senatum convenirent.

ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ πρυτάνεις Rhodiorum, 16, 14, 8.

Βούλησις, ἡ, voluntas; 3, 34, 6. 4, 9, 5.

Βουνὸς, ὁ, clivus, *humilior quam* λόφος, 3, 83, 1 *sqq. Commemorantur tamen et* βουνοὶ διαφερόντως ὑψηλοὶ, 5, 22, 3.

Βουνώδης. οἱ βουνώδεις τόποι *in Alpibus*, 2, 15, 8. *distinguuntur hinc a* τοῖς γαιώδεσι, *ibid. illinc a* τοῖς ἄκροις, *vs.* 10. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, regio collibus inæqualis, 5, 22, 1. πόλις βουνώδης, structæ in collibus, 9, 21, 7.

Βοῦς ἄγριος, 12, 3, 9. ἐργάται βοῦς, 3, 93, 4. ἱκανώτερον τῶν κεράτων κρατῶν, μόνας ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3.

Βραβεύειν, administrare, gubernare *rempublicam*, 6, 4, 3. τὸ διαβούλιον, præesse deliberationi, senatum habere, 33, 1, 5. τὰ δεκοῦντα τοῖς πλείοσι, administrare, exsequi populi scita, 6, 12, 4. ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύηται, 2, 35, 3. τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα, 29, 11, 12. εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε (*intell.* τὸ πρᾶγμα) πρὸς τὸ βέλτιον, regendo convertit in meliorem partem, 27, 14, 4.—"*Vide de usu hujus metaphoræ Dorvill. ad Charit. p.* 404." *Ern.*

Βραβευτὴς, certaminum in ludis gymnicis præses judexque qui præmia decernit; *de fortuna*, 1, 58, 1.

Βραδὺς, tardus ingenio, 4, 8, 7. *opp.* συνετὸς, *ibid.* βραδεῖα ἐπικουρία, 7, 17, 8. βραδεῖαι παραβοήθειαι, 2, 5, 7. *ex conject. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Βραδύτης, ἡ, tarditas ingenii, 10, 32, 12.

Βράχια, τὰ (*i. q.* βραχέα ὕδατα) brevia in mari; 1, 47, 5. προσπεσόντες εἰς τινὰ βράχια, 1, 39, 3. ὁ διὰ τῶν βραχίων ἔσπλους, 1, 47, 1. τοῖς βράχεσι περιπίπτειν, 1, 51, 5 *et* 12. ἐν τοῖς βράχεσι καθίζειν, 1, 51, 11.

Βραχίως ὑπήνεγκον, *quod consentientibus MStis* 16, 22, 1. *editum erat, in* βαρέως mutavi.

Βραχὺ, *adverb.* paulo, paululum; βραχὺ ἐπιμελέστερον, 1, 13, 10. βραχὺ μόνον, πιστεῦσαι, 2, 33, 8. βραχὺ διαφέροντες, 2, 17, 5. *ubi plures codices* βραχεῖ, *mendose, ut puto.* paulisper, parumper; οἱ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσαντο, 2, 70, 3. *Conf.* βραχύς.

Βραχὺς, brevis, parvus, paucus; ξυλίφια βραχέα τιλίως, 6, 35, 7. βραχὺς ἀφορμὴ, levis occasio, 1, 69, 8. βραχεῖ χρόνῳ πρότερον, 1, 80, 12. βραχεῖς καιροὶ πάντας ἀνθρώπους ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι, 5, 26, 12. βραχεῖς τινες ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, pauci, 4, 19, 10. τὴν τάξιν βραχυτέραν μὲν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. βραχύ τι, (*i. q.* βραχὺ *adverb.*) 14, 7, 5. *et sæpe alias.* βραχεῖαι παραβοήθειαι, 2, 5, 2. *in* βραδεῖαι *mutavi.*

Cum præpositionibus. 1) διὰ βραχέων, paucis, 1, 15, 13. *opp.* διὰ πλειόνων, 1, 45, 3. 2) εἰς βραχὺ, 2, 70, 3. 3) ἐπὶ βραχὺ, breviter, leviter, paululum, paulisper; 1, 19, 14. 2, 37, 5. (*ubi perperam* ἐπὶ βραχεῖ *editum erat sicut et* 7, 18, 7.) 3, 115, 5. *Et cum genit.* τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, *intellige* ἓν μέρος *vel* μέρος τι, 6, 58, 1. 4) κατὰ βραχὺ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατέργασται, 4, 70, 7. *Et cum artic.* τῷ κατὰ βραχὺ (*scil.* χρόνῳ) 4, 76, 6. 4, 82, 2. *Cum genitivo, pendente a nomine* μέρος *subintel-*

lecto; κατὰ βραχὺ συνθρουμὰς εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου στρατιωτῶν. Rursus κατὰ βραχὺ etiam aliquantulum *significat, vel* aliquatenus, 7, 12, 2. 5) *παρὰ βραχύ*, aliquantum, intra modum, parum, nonnihil, 16, 12, 11. *i. q. παρὰ μικρὸν*, 16, 16, 5.

Βρέχειν τὸ ἄγαλμα οὐ βρέχεται, a pluvia non humectatur, non attingitur, 16, 12, 3.

Βρόχος. *βρόχων κρεμασθέντων, sc. ἐκ τῶν τραχήλων*, 12, 16, 10.

Βρῶσις, cibus. *μεγάλην διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν βρῶσιν*, multum differt gustu, 12, 3, 10.

Βυθίζειν ναῦν, 2, 10, 5. 16, 3, 2.

Βυκάνη, buccina. *αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι*, 15, 12, 2. *βυκάνη subulcorum et aliorum pastorum*, 12, 4, 6 *sq. et vs.* 11 *sq. Conf. βουκανᾶν.*

Βυκανητὴς, 2, 29, 6. 14, 3, 6. 30, 13, 11.

Βύρσαι Δινγυστικαὶ, 29, 6, 1.

Γ.

Γάζα, ἡ, pecunia, pecuniæ summa, 11, 34, 12. 22, 26, 21. *quibus in locis manifeste nil aliud est. τὰ χρήματα καὶ ἡ γάζα junguntur*, 26, 6, 9. *ubi ἡ γάζα, præter* signatam pecuniam, *intelligi simul potest* aurum et argentum factum aliaque pretiosa.

Γαῖα. *Πισάτιδος γαίης dat codex Vat. cum suis sequacibus*, 4, 74, 1. *pro γῆς.*

Γαῖσος, hasta, 6, 89, 3. 18, 1, 4. *Conf.* 2, 22, 1.

Γαισῶνες. *οἱ βουνώδεις καὶ γαισώδεις τόποι in Alpibus*, 2, 15, 8, *opponuntur τοῖς ἄκροις, ibid. vs.* 10.

Γαλεώτης, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 12 *et* 15. 34, 3, 1 *sqq.*

Γαληνὸς; *θάλασσα γαληνὴ*, 22, 14, 10.

Γαμετὴ, ἡ, uxor, 23, 18, 1.

Γάνωσις, splendor. *Cum* 11, 9, 2. *mendose vel defecte vulgo legeretur περὶ τὴν τῶν ὅπλων, Reiskius excidisse nomen γάνωσιν suspicatus erat, quod quidem nomen nusquam apud Polybium invenitur; nam quod in argumento, quod Excerpto illi præposuit Casaubonus, ita legitur, ὅτι ὁ τῶν ὅπλων καλλωπισμὸς καὶ γάνωσις κατασκληκτικὴ ἐστι τῶν πολιμίων, id sane non a Polybio est, sed ex Casauboni ingenio, sicut fere omnia ista lemmata, quæ a nobis consulto prætermissa sunt.*

Γὰρ, sane; *τί ἂν εἴποι ἔχοι πρὸς αὐτά; δῆλον γὰρ, ὡς οὐδὲν, 3*, 8, 10. *γὰρ in γὲ mutandum*, 10, 47, 2. *Cum δὲ passim permutatum a librariis, ob similitudinem compendiorum scripturæ, quibus utraque designatur particula: vide 3*, 33, 18. *3*, 5, 8. *5*, 70, 4. 4, 44, 8. 11, 6, 4. *Adde 3*, 5, 8. *Ridiculo errore particula γὰρ ex ora cod. Bav. contextui inserta olim erat 3*, 10, 2.

Γαστὴρ, ὁ, gula, 10, 18, 12.

Γαστρίμαργος, helluo, 12, 24, 2. *ex Timæo.*

Γε. *οἵ γε*, 4, 35, 8. hi certe, *scil. Lacedæmonii, de quibus quidem periodo proxime præcedenti non agebatur, sed in superioribus. Sic 3*, 8, 10.

γε μὴν, porro vero, ad hæc, quin et, 1, 82, 10. 5, 2, 5.

οὐδέν γε περιεργον πεφαίνων, nihil sane quod operæ pretium esset proficiens, *vel* nihil quod quidem operæ esset, 5, 19, 5. *ubi οὐδέν γε restitui, cum in οὐδὲν δὲ temere mutatum fuisset a Casaubono. Alibi vicissim, ubi τε dabant libri veteres, recte* (*ut nobis quidem visum est*) idem Casaubonus *cum uno recentissimo Parisino codice γε scripsit*, 4, 38, 12. 5, 106, 4. *Contra*, 2, 32, 2. *ubi MSti τοῦ γαιδία dabant, τοῦ τε Ἀδία fuit corrigendum. γε scribendum pro γὰρ*, 10, 47, 2.

Γειτνιᾶν τινι, vicinum esse alicujus, 4, 32, 3. 6, 33, 10.

Γειτνίασις, ἡ, vicinia, 18, 19, 4.

Γείτων. ἠνάγκασεν μετοικῆσαι εἰς γείτονας, 27, 14, 5. in vicinam urbem *vertit Valesius: rectius, puto, fuerat* in vicinam domum, *intell.* οἰκίαν; *ac fortasse* εἰς γείτονος *scripsit Polybius.*

Γελαστός. *Pro mendoso* κατά γε τὴν, 4, 74, 2. *fortasse* καὶ γελαστὴν *fuerit legendum.*

Γελωτοποιός, scurra, 31, 4, 8.

Γέμειν. γέμοντος τοῦ στρατοπέδου πάντων τῶν ἐπιτηδείων, 4, 65, 2. *ubi mendose MSti* γενόμενος. γέμοντα σκάφη, 1, 60, 7. γέμουσαι νῆες, 1, 61, 4. σίτου γέμουσα πόλις, 2, 34, 10. σίτου γέμουσα χώρα, 5, 3, 5. *Adde loca citata ad* 4, 65, 2.

Γεμίζειν. στρατιωτῶν γεμίσαντες τὰς ναῦς, 1, 18, 9.

Γενεά. ἀπὸ γενεᾶς, inde a natalibus, 6, 19, 2. γενεὰς ἔχοντες, prolem habentes, 20, 6, 6.

Γενεαλογίαι καὶ μῦθοι, 9, 2, 1.

Γενεαλογικὸς τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4.

Γενετή. φρονεῖν ἐκ γενετῆς, a primis incunabulis sapere, 3, 20, 4.

Γενναῖος, 1) generosus magnanimus, fortis. ἄλκιμος καὶ γενναῖος ἀνήρ, 6, 48, 3. τὸ φιλελεύθερον καὶ γενναῖον, 2, 55, 9. 2) γενναιοτάτη χώρα, uberrima regio, 4, 45, 7.

Γενναιότης, ἡ, 1) fortitudo, γεν. καὶ τόλμα τῶν ἀνδρῶν, 1, 36, 7. 2) generositas, munificentia, 1, 59, 6. 3) ubertas, τῆς χώρας, 3, 44, 8. *i. q.* ἀρετή.

Γενναίως ὑποφέρειν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως, 3, 108, 1. πάνυ γενναίως καὶ προθύμως ἐβοηθήσαντες, 1, 30, 11. γενναιότατα κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, 9, 25, 5.

Γεννᾶν. στάσις ἐγεννᾶτο. 1, 67, 2. ἕλκη γενόμενα ἐν τοῖς σώμασι, 1, 81, 5. οἱ γεννήσαντες, parentes, 3, 98, 9.

Γεννήματα, τὰ ἐκ τῆς γῆς, terræ proventus, 1, 71, 1. 1, 79, 6. 3, 87, 1.

Γερόντιον, τὸ, 1) senex, silicernium; γερόντια Γραικὰ, 35, 6, 2. 2) τὸ Γερόντιον, senatus Carthagine, εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, 6, 51, 2.—" *Sic scripti et editi sine varietate, quod sciam. Hic locus ergo latebat Küsterum, cum ad Hesychium, in* Γερωνία, γερόντια, *scriberet,* γερόντιον *pro* senatu, *sibi nuspiam occurrisse, nisi apud Nic. Damasc. Nec ceteri viri docti ad illum locum, et ad* Γερᾶα, *quod interpretatur* γερόντια, *quod omnes corrigunt, hoc loco sunt usi. Credo cum instauratore Hesychii, Alberto, in utroque loco esse legendum* γερουσία, *ut sit* γερουσία; *et in h. l. proclivis olim fui ad corrigendum* γερούσιον, *quod sit pro* γερουσία. *Quia tamen hoc proprie est adjectivum, in quo intelligitur* βουλὴ *aut ejusmodi quid, suspicor fuisse id verbum apud populares Polybii vicinosque populos dictum pro* γερουσία." *Ern.*— τὸ γεροντικὸν *pro* τὸ γερόντιον *scribi in probato codice Parisino, et in ora Aug. monui in Nota.*

Γερουσία, ἡ, de senatu *Pœnorum*, 1, 21, 6. 1, 68, 5. *quæ distinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *De Achæorum* senatu, 38, 5, 1. *i. q.* βουλή.

Γερουσιαστὴς, senator *Carthaginiensis*, 7, 9, 1 *et* 4.

Γίββον. γίββαι, vineæ, 8, 5, 2 *et* 6. 8, 6, 8. 9, 41, 3.

Γέρων. οἱ γέροντες, senatores *Lacedæmoniorum*, 6, 45, 5. 4, 35, 5.

Γεύειν τῶν ἰδίων τέκνων, proprios liberos comedere, 15, 29, 12. γεύσασθαι τοῦ φόνου, 15, 33, 5. 30, 14, 5. *Conf.* ἐγγεύσασθαι.

Γεφυροποιεῖν, *abs.* 3, 64, 1.

Γεφυροῦν γεφυρᾶσαι ἑαυτῷ τὴν διάβασιν, 1, 10, 9. γεφυρώσας τοῖς ποταμίοις πλοίοις τὴν διάβασιν, 3, 66, 6. τὸ στόμα τὸ κατὰ τὴν Ἄβυδον γεφυρούμενον, 16, 29, 11.

Γεωλόφος, tumulus, 1, 75, 4. 3, 67, 9. 11, 20, 9.

Γεωμετρεῖν, geometriæ operam dare, 9, 20, 1 *et* 5.

Γεωμετρία, 9, 14, 5.

Γεωργήσιμος τόπος, 1, 56, 4. χώρα, 7, 6, 4.

Γίγνεσθαι. *Cum in hanc scripturam γίγνεσθαι, litera γ ante ν inserta, plerumque consentientes invenerim vetustissimos maxime et probatissimos codices Polybianos, constanter eam tenui scripturam, etiam ubi γίνεσθαι absque γ scriptum erat; ut monui in* 1, 3, 4.

τοῦτό μοι γίγνεται, hoc meum est, hoc mihi debetur; οὐ κομίζονται τὰς λείας τὰς γιγνομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐθισμῶν, ipsis debitas, 5, 25, 2. γεγενημένος, pristinus, superior; ἡ γεγενημένη δόξα τῆς πολιτείας αὐτῶν, 20, 4, 1. μόνος τῶν γεγονότων, unus omnium mortalium, 6, 46, 6.

γίγνεσθαι περί τινα, adoriri, adgredi aliquem, *être après quelqu'un, se mettre après quelqu'un;* περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Sed diversa notione dicitur* τοῦτο γίγνεται περὶ αὐτὸν, *quam dictionem vide infra in* περί. *Rursus alia notione* γίγνεσθαι περί τι; *vide pariter in* περί, γίγνεσθαι πρός τι, *vel* πρός τινι, *vide* πρός. γίγνεσθαι ἐν ἑαυτῷ apud se esse, se colligere, 1, 49, 8. *conf.* ἐν.

Γλισχρότης, lubricitas, viscositas, 26, 10, 16.

Γνήσιος. οἱ γνήσιοι τῶν ἀνδρῶν, viri probi, ingenui, sinceri, 4, 30, 4.

Γνησίως, vero, sincero, ingenuo animo, 4, 30, 2.

Γνώμη. ἐπὶ τῆς ἀρίστης ὑπῆρχε γνώμης, optime animatus erat, 27, 13, 10. ἐπ' ἄλλας ἐγένοντο γνώμης, 4, 34, 10. ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχων, 3, 110, 3. κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην, 4, 31, 2. *conf.* 4, 74, 2. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης, de ejus sententia, eo consentiente, 2, 11, 5. 3, 19, 11. μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης, volentibus sic diis, 32, 7; 2 *et* 4. *Cui opponitur* χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης, 3, 21, 7. 21, 8, 7.

Γνωρίζειν, nosse, notum habere; ἀνατολὰς, δύσεις &c. πάντες γνωρίζομεν, 3, 36, 6. γνωριζόμενος, notus, 2, 37, 4 *sq.* 3, 1, 4 *sq.* 3, 36, 3. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, notum, cognitum esse, 2, 17, 1.

Γνώριμος, notus, 3, 36, 4. γνώριμος ἔννοια, notio quæ nobis familiaris est, 3, 36, 5. παράκλησις γνώριμος τοῖς ἀκούουσι, cohortatio audientibus perceptu, intellectu facilis, 18, 6, 2.

Γοητεία, præstigiæ; τεθεραπευμένοι τῇ Ἡρακλείδου γοητείᾳ, 33, 16, 11. πάσης γοητείας πείραν ἐλάμβανον, *Fr. gr.* 63. ἐπὶ γοητείᾳ καὶ ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τὴν μουσικὴν, 4, 20, 5. γοητείας χάριν καὶ καθ' ὑπόκρισιν, 15, 17, 2.

Γόμφοι σιδηροῖ, clavi ferrei, 13, 7, 9.

Γονεύς. ὡς γονεῦσι πρὸς τέκνα, 12, 10, 3.

Γονυπετεῖν. γονυπετῶν, 32, 25, 7. γονυπετοῦσα, 15, 29, 9.

Γοῦν *ex conject. ediderat Casaub.* 3, 11, 3. *pro* γὰρ, *quod dabant manuscripti, quod ex* δὲ *videtur corruptum. Forte* γοῦν *pro* γὰρ *legendum,* 3, 5, 8.

Γραικὸς, Græcus, 35, 6, 2.

Γράμμα. τὰ βασιλικὰ γράμματα, 18, 16, 2. *i. q.* ὑπομνήματα, *ibid. vs.* 3. γράμμα *i. q.* ἐπίγραμμα, 4, 33, 2 *et* 4. *Pro* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *videtur* συγγράμμασιν *adoptandum ex cod. Flor. Opponuntur inter se* γράμματα *et* πράγματα, 11, 6, 2. *Sed* γράμματα *et* πράγματα *inter se permutata a librariis,* 9, 40, 3. 11, 6, 3. 15, 26, 4.

Γραμματεῖον. ὁ ἐπὶ τοῦ γραμματείου, archiscriba, 4, 87, 8.

Γραμματικὸς, 17, 1, 2.
Γραμματικὴ, ἡ, ars legendi, 10, 47, 7.
Γραμματικὸς, ὁ, literator, *τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων*, 32, 6, 5. *idem κριτικὸς*, 32, 4, 5.
Γραμματοφόρος, ὁ, tabellarius, 1, 79, 9 *et* 14. 2, 61, 4 *sq.* 5, 17, 9. 5, 101, 6. 22, 26, 30.
Γραμμὴ, ἡ *ταῦτα τὰ πεδία περιγεάφουσα*, (i. q. ἡ περίμετρος) 2, 14, 8. *μίαν τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας*, 12, 23, 6. *ἰσχάτην τείχοντες ταύτην*, *scil.* γραμμὴν, 1, 87, 3. 18, 35, 6.
Γράφειν *τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ*, eorumdem temporum historiam cum Arato perscribere, 2, 56, 1. *οἱ ὑφ' ἡμῶν γραφόμενοι καιροὶ*, 2, 56, 4. *γράφειν ὑπίς τινος*, scribere de re, 1, 1, 4. 3, 1, 4. 3, 106, 10. *γράφειν καὶ χειροτονεῖν περί τινος*, perscribere, decernere, decreto statuere, et sententias dicere de re, 9, 30, 5.
Γραφή. ἡ γραφὴ, hæc nostra scriptio, historia nostra, 1, 2, 8. 1, 56, 11. 2, 40, 3. *Sic de sua historia Diodorus Siculus loquens*, I, 37. *κατὰ τὴν γραφὴν ait.*
γραφαὶ, picturæ, 22, 13, 9. *Ἀριστείδου γραφὴ τοῦ Διονύσου*, 40, 7, 3.
Γραφικὸν *ἁμάρτημα*, error scribarum, 34, 3, 11.
Γροσφομάχος. *γροσφομάχοι*, velites, 1, 33, 9. 6, 21, 7. 6, 24, 3 *sq.* 6, 33, 8. 6, 35, 5. 10, 32, 2. 10, 39, 1. 11, 23, 1. 15, 9, 9. *Conf. ἀκοντισταί. Adde Ind. Histor. in* Velites.
Γρόσφος, hasta velitaris, jaculum, (*nam ἀκοντίζεται*, 10, 20, 2.) 1, 40, 12. 6, 22, 1 *et* 4. 8, 6, 1. *γρόσφοι ἰσφαιρωμένοι*, 10, 20, 3.
Γροσφοφόροι, 6, 21, 9.
Γυμνασία, ἡ, *πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις*, 1, 1, 2. *ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασία*, 4, 7, 6. 10, 20, 1 *et* 6.
Γυμνάσιον, 16, 31, 2.
Γυμνικὸς *ἀγὼν*, 5, 101, 6. 7, 10, 2.
Γυμνός. *σκοπῶν ὅπου τι τοῦ σώματος γυμνὸν*, i. e. ἔξοπλον, 3, 81, 2 *sq. sic γυμνοὶ τόποι sc. τοῦ σώματος*, 16, 33, 3. *γυμνοὶ*, nudi, absque vestibus, *pugnabant Galli Cæsatæ*, 2, 28, 8. 2, 29, 7. *γυμνὴ, de muliere*, nudata facie, detracto velamine, 15, 33, 8.
Γυμνοῦν. *γεγυμνῶσθαι*, 10, 27, 10.
Γυναικεῖος. *γυναικείοις λογισμοῖς χρωμένη*, 2, 4, 8. *τῆς δὲ παιδούσης τὸ* (*an τι?*) *γυναικεῖον πάθος*, 10, 4, 7. *an de lacrymis? αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι*, cum mulieres festis solennibus cum pompa in publicum prodeunt, 32, 12, 3 *sq.*
Γυναικίζεσθαι. *γυναικιζόμενος*, muliebri superstitione utens, 32, 25, 7.
Γυναικισμὸς, muliebres mores, 30, 16, 5.
Γυναικοθύμως, muliebri animo, 2, 8, 12. 32, 25, 9.
Γυναικώδης *καὶ ἀγεννὴς*, 37, 2, 1. *τιμωρία*, 12, 24, 5.
Γυναικωνῖτις, *Fr. hist.* 27. *cf. ἀνδρωνῖτις.*
Γύρος, circulus, *quo Antiochum circumscripsit Popillius*, 29, 11, 5.
Γὺψ, ὁ. *γυπῶν πλῆθος*, 7, 15, 8.
Γωνία, angulus. *αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν*, 1, 42, 3. *πρὸς ἐξῆς γωνίαν ποιεῖται τὰς ἀνακλάσεις*, 4, 43, 9. *γωνία βιβηκυῖα ἐπὶ &c. vide in βαίνειν.*

Δ.

Δαί. *τί δαὶ*, *in τί δὲ mutatum a Casaub. sed restituendum Polybio*, 16, 34, 5.
Δαιμονᾶν, insania, furore correptum esse, 31, 6, 4.
Δαιμόνιον, τὸ, Deus, 1, 84, 10.
Δαιμονίως, veluti divinitus, forte fortuna, sane quam bona fortuna, 15, 14, 7. *δαιμονίως πως*, 27, 14, 5. *παραστατικῶς καὶ δαι-*

μονίας ἐνώρμησεν, velut divino furore concitus, 16, 28, 8.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, amentia, mentis occæcatio divinitus immissa, 28, 9, 4.

Δαίμων Καρχηδονίων, Numen Carthaginiensium, 7, 9, 2.

Δαιτρεύειν, coquum agere, epulas instruere, 12, 24, 2.

Δάκνειν, 15, 33, 9.

Δάκρυ. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Δακτυλιαῖος, longitudine digiti, 6, 22, 4. δακτυλιαῖα διάμετρος, 27, 9, 3.

Δακτύλιος, ὁ, annulus *ferreus*, 1, 22, 7. τὴν εἰκόνα τινὸς φέρειν ἐν τῷ δακτυλίῳ, 15, 31, 9.

Δαμᾷν. ἐδάμησαν, domiti, repressi sunt, *ex conject.* 31, 13, 2.

Δανείζεσθαι *dicitur pecunia, quæ* fœnori locatur, 23, 7, 3.

Δαπανημάτων ἐνδείᾳ, commeatuum inopia, 9, 42, 4. *nisi fortasse vocabulum illud Heroni debetur, non Polybio.*

Δᾷς, ἡ. δᾷδα καὶ στυππεῖον καὶ πῦρ ἐμβάλλειν ταῖς μηχαναῖς, tædas, *vel* tædam, *collective*, 1, 45, 12.

Δασύτης, ἡ, spiritus asper in pronunciandis literis; τὰς δασύτητας συσσώζειν, 10, 47, 10.

Δαψίλεια, ἡ, copia, frequentia, abundantia, καὶ εὐωνία, 2, 15, 2 *et* 4. τῆς χορηγίας, 5, 70, 2.

Δαψιλής. δαψιλεῖς χορηγίαι, 5, 68, 2. 5, 70, 5. δαψιλὲς μέτρον, 9, 19, 6.

Δαψιλῶς, 9, 19, 6. *secundum codices nonnullos.*

Δὲ, *abundans in apodoseos initio, repetitum fere ex protasi, et subinde temere vel extrusum ab editoribus vel mutatum, sed restituendum auctori. Vide præcipue* 1, 29, 6. *tum* 1, 30, 14. 2, 37, 3. 2, 39, 2. 4, 1, 6. 6, 41, 6. 9, 31, 4. 10, 16, 7. 11, 22, 10. *Pari ratione haud cunctanter defendere debueram* θεωροῦντες δὲ, 1, 20, 9. *quibus verbis respiciuntur ac veluti resumuntur ea quæ vs.* 7. *præcesserant,* ὅθεν ὁρῶντες. *Sed, ut* 2, 67, 1. *eamdem particulam, incommodius ibi vulgo insertam, ejicerem, commovit me trium vetustissimorum codicum auctoritas: eademque fere ratio obtinet,* 2, 56, 2. *Rursus vero* 2, 24, 2. *ubi in medio periodo* μετὰ δὲ ταῦτα *erat, contra communem codicum consensum ejicienda fuit illa particula.*

δὲ *particula cum* δὴ *permutata a librariis,* 1, 30, 12. 1, 80, 9. 3, 21, 8. 4, 38, 11. 10, 37, 5. 11, 14, 2. 11, 15, 7.

δὲ *cum* γὰρ *commutata a librariis; vide supra in* γάρ. *Corrupte MSti* δὲ καὶ *dant, pro* δέκα, 1, 85, 3. 3, 71, 8.

Ad præcedens τε *vel* οὔτε *non necessario deinde* τε *aut* οὔτε *infertur, sed et* δὲ *et* οὐδὲ *locum habet; vide* 1, 12, 6. 1, 80, 8 *sq.*

Δεδογμένα, τὰ, 3, 40, 2. 3, 44, 5.

Δειγάνες *temere editum erat,* 5, 54, 10. *pro* ἀδειγάνες, *quod vide.*

Δεῖγμα, 1) documentum, specimen, 32, 14, 4. 32, 22, 4. ἐκφανέστατον καὶ μέγιστον περὶ τοῦ &c. 7, 12, 9. τεχνίτου δεῖγμα τῶν ἔργων, 6, 58, 1. δεῖγμα ἔχομεν, 5, 12, 7. 6, 58, 1. δεῖγμα ἐκφέρειν τῆς προαιρέσεως, *documentum edere,* 3, 69, 3. *Sic* δεῖγμα φέρειν τῆς δυνάμεως, 10, 22, 4. δεῖγμα καλὸν ἐκτίθεσθαι, 4, 24, 9. δεῖγμα ποιούμενοι διότι &c. his ex rationibus collegit, intellexit &c. 2, 48, 3.

2) δεῖγμα, locus in urbe Rhodiorum, 5, 88, 8.—"forum, ubi δείγματα mercium exponuntur, ut apud Athenienses." *Ern.*

Δείδειν. δείσαντες ἐκ τῶν ὕπνων, terrore e somno excitati, 5, 52, 13.

Δεικνύειν. σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν, 5, 105, 9. ἐφεδρεύουσιν ἀεὶ πρὸς τὸ δεικνύειν, 10, 16, 3. πρὸς τὸ δεικνύον *conj. Reisk.*

Δεικτηριὰς, 14, 11, 4.

Δείλη. ἀναζεύξας δείλης, 5, 6, 5. ὀψίας δείλης, 7, 16, 4. 17, 8, 1. ἐπὶ (*potius* ὑπὸ) δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7.

Δειλία, ἡ, καὶ βλακεία, 3, 81, 7.

Δεῖν, 1) oportere. ἀνέδωκε διαβούλιον τί δεῖ ποιεῖν, 7, 5, 2. *et locis ibi citatis adde* 5, 51, 3. ὧν οὐδὲν ἂν δέοι μνημονεύειν ἐπ' ὀνόματος, 8, 12, 10. ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, quidvis potius pati, 1, 54, 4. 40, 4, 8. *Sic*, περὶ τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι πάντως παραχωρήσαιμι, alia re quacumque cedam, 21, 3, 1. *Verbum* δεῖ *vel* δεῖν *per ellipsin omissum;* τὸ διαπιστεῖν τῇ τύχῃ ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, *veritas illius sententiæ quæ monet* diffidendum esse fortunæ *manifesta facta est omnibus*, 1, 35, 2. *Perperam omissum verbum a librariis, ex ingenio restitutum a Casaub.* τὰς τοιαύτας ζητεῖν πίστεις δεῖ δι' ὧν &c. 8, 2, 5. *Recte abesse videtur a cod. Vat. et ejus adfectis*, 3, 28, 5. *ubi ex Bav. editur* λοιπὸν διευκρινῆσαι δεῖ. *Satis erat*, λοιπὸν (*sc.* ἐστὶ) διευκρινῆσαι. *Conf.* δέον.

2) πολλοῦ δεῖ, multum abest, 3, 6, 3. &c. *Conf.* προσδεῖν, προσδεῖσθαι.

3) δεῖν, *i. q.* μέλλειν. *Sic* δεῖν βλάπτειν, 9, 30, 6. *idem valet quod* βλάψειν.

4) δεῖν, vincire. δήσας τοὺς ἀνθρώπους, ταῖς ἁμάξαις, 23, 16, 5. πλοῖα δεδεμένα τοῖς ὀργάνοις, naves quæ per corvos vinctæ tenebantur, 1, 23, 6. πλοῖα δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, naves quæ facta in hostiles naves impressione illigatæ sunt illis, 2, 10, 4.

Δεινολογία, ἡ, oratio miserabilis, rei gravitatem et indignitatem exaggerans, 33, 5, 3.

Δεινοπαθεῖν, 12, 16, 9.

Δεινός. δεινοὶ Ῥωμαῖοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9.

δεινόν. οὐ γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. συνεγγίζοντος τοῦ δεινοῦ, 29, 6, 15. 30, 7, 3. τοῦ δεινοῦ αὐτοῖς περιστάντος, 1, 53, 6. ἔξω τοῦ δεινοῦ, *vide* ἔξω. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8. πρωτόπειρος παντὸς δεινοῦ, 1, 61, 4. *cf.* ἄπειρος.

Δεινότης. πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ τόλμαν, multam dicendi vim ostendit, 12, 24, 5.

Δειπνήτης, ὁ, conviva in cœna; οἱ λίχνοι τῶν δειπνητῶν, 3, 57, 7.

Δειπνοποιεῖσθαι, cœnari, 3, 67, 2. 3, 71, 6. 5, 6, 6. 5, 48, 2.

Δεισιδαιμονεῖν, superstitiosum esse, 10, 2, 9. δεισιδαιμονήσας, religione tactus, 9, 19, 1. ἐπὶ τοῖς σημείοις, *Fr. gr.* 33.

Δεισιδαιμονία, religio, religionis cura, 6, 56, 7. ἀγεννὴς, superstitio, 12, 24, 5.

Δέκα *mendose dant MSti pro* δ'. καὶ *i. e.* τέτταρα καὶ, 1, 59, 1. *Vicissim* 1, 85, 2. *et* 3, 71, 8. δέκα, δὲ καὶ *fecerunt librarii.*

Δεκαδάρχης, ὁ, *vel* δεκάδαρχος, 6, 25, 2.

Δεκαδύω. *Vide* 1, 42, 5.

Δεκαμναῖος. δεκαμναῖον ὀψώνιον, stipendium decem minarum, 13, 2, 3.

Δεκαναῖα, decem navium classis, 23, 7, 4. 25, 7, 1.

Δεκαπέντε. *Vide* 1, 42, 5. *et* 1, 59, 1.

Δεκάπηχυς, 17, 16, 2.

Δεκαπλάσιος, 22, 5, 15.

Δεκαταῖος παραγενηθεὶς, decimis castris, 11, 32, 1.

Δεκατεύειν τοὺς Θηβαίους τοῖς θεοῖς, decimam ex Thebanis consecrare diis, 9, 39, 5.

Δεκήρης, deceris, 16, 3, 3. 16, 7, 1.

Δελεάζειν τινὰ, 6, 9, 6. δελεάζεσθαι ὑπό τινος, 32, 22, 2. τῇ χάριτι, 38, 3, 11.

Δελτάριον, 29, 11, 2.

Δελφὶν, ὁ, 34, 2, 14.

Δέμα, τὸ, vinculum; ἐμπλέκεσθαι τοῖς δέμασι, *de equis*, 6, 33, 11.

Δεξιὰ, ἡ. *Pro* δεξιὰ δὲ; 3, 82, 3. δεξιᾷ δὲ *vel* ἐν δεξιᾷ δὲ, *aut* δεξιὰν *videtur scribendum.* τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῇ λαιᾷ χειρὶ, *proverbialiter dictum*, 38, 2, 9.

Δέον. δέον ἂν εἴη, *cum infin.* 2, 37, 5. ὁ δέον ἦν πράττειν, 1, 30, 8. 11, 1, 6. δέον στρατηγὸν ἔτερον ἱλάσθαι, 2, 2, 8. 2, 3, 1.

τὸ δέον. τὸ δέον ἠγίνετο αὐτοῖς, recte cum eis agebatur, non lædebantur, 4, 32, 5. ὑπὲρ τὸ δέον οἰκείως τῆς ἡσυχίας, supra quam fas est amans otii, 5, 87, 3. περιχαρέστερον τοῦ δέοντος, 1, 21, 5. σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, a scopo aberrare, male rem gerere, 3, 70, 8. πρᾶξαί τι τῶν δεόντων, præclari quid gerere, 1, 55, 5. μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, aliquid eorum quæ fieri debent prætermittere, 5, 98, 4.

Δεόντως, recte, rite, probe; στοχάζεσθαι, 1, 33, 10. ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθ. 1, 14, 1. συνίστασθαι, 1, 12, 7. δεόντως ἔξειν, bene secum actum iri, 9, 7, 3.

Δέρμα, τὸ. δέρματα καταφωγῆν, 7, 1, 3. δέρματα, *quod vulgatum erat* 4, 38, 4. in θρέμματα *mutavi ex cod. Urb.*

Δεσμὸς, ὁ. κατ' ἕνα δεσμὸν, *superiores editt.* 10, 22, 7.

Δεσπόζων, *cum genit. velut* τῆς Σικελίας, 1, 10, 8. 5, 34, 7. 5, 55, 2.

Δεσποτικῶς ἄρχειν τῶν ὑποτεταγμένων, 10, 36, 7.

Δευτεραῖος ἥλθε, 2, 70, 4.

Δευτερεύειν οὐδενὸς, nulli secundum esse, 18, 38, 5.

Δεύτερον, secundo, deinde, 2, 39, 6. iterum, 8, 1, 7.

Δεύτερος. ἀλλὰν δεύτερος ἢ τρίτος, cum uno aut duobus, 26, 10, 2. δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera via ac ratio hæc fuerit, 8, 2, 6. δευτέρας τραπέζας παρετίθεσαν πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τἄλλα πάντα δεύτερα θέμενος, 32, 10, 9. μηδενὸς ἐν μηδενὶ δεύτερος, 4, 23, 6.

Δέχεσθαι, i. q. ἀποδέχεσθαι. δεξάμενος τὰ λεγόμενα, probantes dicta, 1, 30, 5. ἱκανότερος καὶ δεξάμενος τὴν προθυμίαν, acceptam habens, 1, 45, 4. δέχεσθαι τοὺς πυρσούς, signa facibus data excipere, 10, 46, 9. i. q. ἀποδέχεσθαι, *ibid. vs.* 8.

δέχεσθαί τι ἐν παρασκευῇ παρά τινος, 33, 13, 2. οὐ δυνάμενοι δέξασθαι τὴν δαπάνην, sustinere sumtum, 32, 14, 5.

Δεχόμενος. δεχόμενοι ἀσχαλ, 20, 9, 5. 20, 10, 12.

Δή.—" μικραὶ λίαν ἠγίνοντο βοήθειαι πρὸς δὲ τὰς ἀποβ. &c. *ubi eleganter* τὸ δὴ *adjicitur*, adversus Illyriorum utique exscensiones, 2, 5. ὅτι δὴ καὶ πρῶτον &c. 2, 12, (8.) *Hanc particulam pro* τι *reposuerim* 10, 4. *extr.* καὶ δὴ προσεπιφθεγξαμένης." *Ern.* — " *Nos* 2, 5, 7. *particulam, quæ incommoda nobis inserta vibebatur, ejecimus consentientibus vetustissimis codicibus. Ad* 10, 4, 7. *Bene habet* δὴ *in hujusmodi:* ὑπὲρ ὧν νῦν δὴ ὁ λόγος, 5, 21, 9. ἄττα δή ποτ' οὖν, *de quo vide in* ἄττα, &c. *Importune vero rursus inserta videtur* 4, 23, 6.

δὴ *particula cum* δὲ *passim permutata a librariis; vide supra in* δέ. *Locis ibi citatis adde* 4, 81, 14. *ubi pro* δὲ, *quod dabant libri,* δὴ *scribendam duximus.*

Δῆλον. δῆλον ὡς ἔοικε φαίνεσθαι, 2, 29, 1. ᾗ δῆλον, 5, 36, 5. *oportebat puto* ᾗ δῆλον, *cum circumflexo, et valet idem ac* δηλονότι, nempe, videlicet.

Δηλοῦν. ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδηλώκαμεν, exposuimus, 2, 22, 11. τοῦτο μεθερμηνευόμενον δηλοῖ, significat, sonat, 6, 26, 6.

Δημαγωγία, ἡ, artes quibus demeretur populus, 38, 3. 11. δημαγωγίαν ἀσκεῖσθαι, legem ferre ad captandum populi favorem adcommodatam, 2, 21, 8.

Δημαγωγικὸς κατὰ τὴν αἵρεσιν καὶ πλειόκτης, 15, 21, 1.

Δημαγωγὸς καὶ ὀχλαγωγὸς τίλιος, 8, 80, 4.

Δημεύειν τὰς οὐσίας, 15, 21, 2.

Δημιουργικὸν πλῆθος, multitudo ex opificibus constans, 10, 8, 5.

Δημιουργός. ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργὸς τῶν ἐπινοημάτων Ἀρχιμήδης, inventorum architectus et opifex, 8, 9, 2. οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἀχαιῶν, 24, 5, 16.

Δημοκρατία, 6, 9, 3. *cf. Ind. histor. in* Democratia.

Δημοκρατικὸν πολίτευμα, 24, 9, 3. δημοκρατικὴ καὶ συνεδρικὴ πολιτεία, 31, 12, 12. 4, 1, 5. δημοκρατικὴ συμμαχία, 10, 23, 6.

Δῆμος, status popularis, (*i. q.* δημοκρατία) 6, 4, 9.

Δημόσιος. δημόσιοι τῆς Ῥώμης, servi publici, 10, 17, 9. δημοσίᾳ πίστει ὀμνύειν, 3, 25, 7. δημοσία ἀναγραφὴ, scriptum publicum, instrumentum publicum, 12, 11, 9. τὰ δημόσια, publica opera, publica ædificia, 6, 13, 3. 6, 17, 2 *et* 6. bona publica, 6, 56, 15.

Δημοτελὴς θυσία, publicum sacrificium, 6, 53, 6.

Δημότης, ὁ. τῶν δημοτῶν ἡ πληθὺς, populi multitudo, 8, 29, 9.

Δημοτικὸς, popularis, καὶ πεζὸς, 10, 26, 1. ἐθὴς δημοτικωτέρα, 10, 26, 2. δημοτικῶς ἀγωγῆς τετυχὼς, 25, 8, 1.

Δημότις, ἡ, mulier privata, 23, 18, 2.

Δή που, nempe, certe sane, (*præcedente etiam particula* γε,) 11, 58, 5. δήπουθεν, *idem*, 21, 8, 8.

Διὰ; *cum genit.* 1) *de tempore;* διὰ χρόνου, post longum tempus, 1, 66, 8. *Sic* διὰ πολλοῦ χρόνου, 1, 66, 10. *Et* δι' ἐτῶν δέκα, post decem annos, decimo quoque anno, 22, 26, 22. *Sed* διὰ ἡμέρας, per totum diem, totum diem; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἴσης, 37, 3, 3. διὰ προγόνων, 22, 4, 4. *est* inde a majoribus nostris. 2) *de loco,* in, *vel potius* secundum, juxta, præter; δι' αὐτῆς τῆς παρυφῆς, 2, 68, 8. διὰ τῆς τῶν Ἀρβητίνων πόλεως, 3, 77, 1. δι' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων, 3, 72, 9. *Adde* 3, 68, 12. 15, 14, 4. 3) *de caussa instrumentali, de modo ac ratione qua efficitur aliquid:* ἐξαίφνης διὰ τῆς τροχιλίας, 1, 22, 8. *et sexcenta hujusmodi alia. Huc refer* δι' αὐτοῦ, per se, *non ope aliorum,* 1, 9, 6. 7, 8, 2. 8, 36, 5. *Tum exempla hujusmodi:* ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον διά τι τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας &c. 1, 36, 1. *nempe* modum nullum posuerunt lætitiæ quam significabant partim gratiarum actionibus &c. διὰ τῆς μεταβάσεως, 1, 82, 9. *est* per ipsum modum defectionis, per ea quæ in ipsa defectione patraverunt. *Et licet* διὰ, *ubi caussam efficientem significat, et per Latinum* propter *exponitur, accusativum casum proprie adsciscat, tamen eadem notione etiam cum genitivo construi potest, quia instrumentalis caussa est species quædam caussæ efficientis; quare v. c.* 7, 17, 4. *peræque* διὰ τῆς ὀφρύος *ac* διὰ τὴν ὀφρὺν *dici potuit; et* 9, 33, 3. *peræque* διὰ Φίλιππον *et* διὰ Φιλίππου. *Qua ratione vero* δι' ἅν, 8, 4, 1. *ubi videri potest* quapropter *significare, in genitivo casu positum intelligi debeat, pro accusativo, docui in h. l.*

Cum accusativo; 1) propter. *Hinc* δι' ἃ quapropter, quamobrem; *quod interdum perperam in unam vocem* διὰ *contractum est a librariis, velut* 5, 35, 12. *conf.* 5, 42, 7. εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, nisi per hoc stetisset, nisi hoc obstitisset, 17, 14, 14. 2) *Paulo rarior usus est ille* 5, 24, 5. διὰ τὴν παράθεσιν τῆς πόλεως, quod adtinet ad propinquitatem urbis, *vel* licet in proximo sit urbs.

Διαβαίνειν, 1) transire, trajicere, τὸν ποταμὸν, 2, 13, 7. 3, 35, 2. 3, 71, 10. τὸ Ῥῆνον, 4, 64, 2. 4,

78, 2. *Sic* διαβὰς αὖθις τὸν ποταμὸν, *corrigendum fuit*, 3, 76, 11. *deleta præpos.* ὐς, *quæ ex terminatione vocis præcedentis temere repetita erat. Nam diversum est,* διαβαίνειν εἰς Σικελίαν, 1, 5, 2. εἰς τὴν Ἤπειρον, 4, 66, 5. 2) digredi, dilabi; *si modo vera satisque certa est Reiskii conjectura, quam in contextum recepimus* διαβαίνοντες, *pro* διαμένοντες *quod haud dubie vitiosum erat*, 4, 12, 11.

Διαβάλλειν, τινὰ πρός τινα, clam accusare aliquem apud aliquem, obtrectare alicui, 28, 11, 14. *Pro* μαχρὰν αὐτὸν ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *quod ex Casauboni editione tenuimus* 11, 16, 2. *debuerat, puto, plurimorum et vetustissimorum codicum vestigiis pressius inhærendo, scribi* μαχρὰν αὐτὸν ἐν πορείᾳ διαβάλλει, *et verbum hoc interpretandum fortasse erat* disjicit se (*i. e.* exercitum suum diducit.)

διαβάλλεσθαι, *in verbo passivo, est* incusari, male audire; *non solum immerito, sed et merito;* Πέπλιος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἰδίᾳ καὶ διαβέβλητο, 1, 52, 2. 16, 39, 2. 2) διαβεβλημένος πρός τινα, infensus alicui, 30, 17, 2.

Διαβάσις, trajectio, *et* trajectus, *i. e.* locus ubi trajicitur flumen, ἡ πρώτη διάβασις ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων, 1, 5, 1 *et* 3. ἡ τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασις, 3, 35, 7. 3, 39, 8 *sq.* κατεσκήνωσαν ἐπὶ τῇς διαβάσεως (τοῦ Ἑλλησπόντου) 21, 10, 7. *Adde* 10, 6, 7. *Hinc correxi* φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν Ἄρειον ποταμὸν διαβάσους, 10, 49, 1. *ubi, absorpto a vocis præcedentis terminatione articulo* τὰς, erat διαβάς. *Contra*, 10, 27, 8. *ubi vulgo scribebatur* μετ' αὐξήσεως ἴσια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *correxi* διατάσεως. *sed* διαθέσεως malim, *quod vocabulum vide infra suo loco.*

Διαβεβαιοῦν. διοριζόμενος καὶ διαβεβαιούμενος περὶ τούτων, *distincte et adductis rationibus, adjecta confirmatione, de his rebus agens*, 12, 12, 6.

Διαβιάζεσθαι. διαβιασάμενος τὸν ἀσθμὸν, *Fr. gr.* 34. *quod Fragm. pertinere ad Philopœmenem, jam supra monui in* ἀσθμαίνειν.

Διαβιβάζειν. (*actirum* τοῦ διαβαίνειν) trajicere exercitum; διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, 1, 20, 13. διαβιβάσαντες αὐτοὺς τὸν Πάδον, 2, 34, 5. 3, 113, 2 *et* 6. 4, 67, 7.

Διαβολὴ, accusatio privata *vel* clandestina, denunciatio, *sive vera, sive falsa;* τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, 12, 15, 9. τὸ πρᾶγμα οὐ προσδεῖ διαβολῆς, 6, 2, 8. ἐν διαβολαῖς ὤν, accusatus *apud reginam*, 2, 11, 4. διαβολὴν πλάττειν, 4, 84, 1. *et* 7. προσφέρειν τινὶ, 4, 84, 7. ἐπιφέρειν, 3, 5, 4. δέχεσθαι, 4, 85, 5. ὡς τὴν διαβολὴν οὖσαν ψευδῆ, 4, 86, 7. ἀπολύειν τινα τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4.

Διαβούλιον, 1) deliberatio, consultatio, διαβούλιον ἀναδιδόναι, ἀποδιδόναι, *vide supra in his verbis.* πρὸς τούτους ἐγίνετο τοῖς διαβουλίοις, 3, 93, 2. διαβούλιον ἄγειν περί τινος, instituere, 3, 20, 1. ἀναγειν, proponere, 23, 9, 1. πολιτικὰ διαβούλια, 25, 9, 2. τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλίοις ὁ δῆμος μετειλήφει, 6, 51, 6. *Adde* 2, 26, 3. 29, 8, 1. 33, 1, 4. 2) decretum; ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, sancitum est decretum, *aut* sancita, decreta est ea sententia quæ hoc statuit, 5, 49, 6. οὐκ εἶναι κυροῦσθαι τὸ διαβούλιον, 23, 9, 12. αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνώμαι, sententiæ quæ sanciunt decreta, *i. e.* quæ vincunt, ex quarum præscripto fiunt decreta, 4, 24, 2. 3) concilium consultantium; τὴν τῶν Ῥοδίων ἀντιπολιτείαν διήκειν τὸ διαβούλιον, 29, 4, 2. συντελεσθέντος τοῦ διαβουλίου, 11, 10, 7. dimisso concilio, *sed potest pariter verti*, peracta deliberatione. *Sic* 2,

39, 6. ἐν ᾧ τόπῳ τάς τε συνιόδους καὶ τὰ διαβούλια συνετίλουν.

Διάβροχος τόπος, locus aqua repletus, 5, 22, 6.

Διάγειν, 1) transducere *copias per regionem, aut* transduci sinere, transitum dare, 22, 15, 3. *cf.* διέπειν. administrare; παντηχεικώτερον διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, 5, 34, 3. 3) *neutraliter, per ellipsin nominis* τὸν χρόνον *vel* τὸν βίον, vitam *vel* tempus transigere, versari; διῆγον ἀδιῶς, βαθύμως *&c.* agebant, vivebant, 1, 66, 10. 2, 5, 6. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανίσχων διῆγε, versabatur, morabatur, 5, 17, 6. 4, 6, 3. 4) διάγεσθαι τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, εἴς τινα, sermonem, narrationem ad aliquem transferre omisso alio, 7, 7, 7.

βουληθεὶς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος διαγωγεῖν εἰς παραπλησίαν διάθεσιν τῇ Θετταλῶν, *sic ex Bav. editum erat* 4, 76, 1. *per se quidem non male; nos tamen ex reliquorum codd. consensu* ἀγωγεῖν *adscivimus.* διάγειν τινά, differre aliquem de die in diem: *hinc ex Reiskii sententia,* 15, 22, 4. *pro mendoso* διαλογόμενοι *scribendum erat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod probabilius etiam faciunt adjecta verba* καθ' ἡμέραν.

Διαγελᾶν. διαγελάμενοι καθ' ἡμέραν *edidimus ex cod. Peiresc.* 15, 22, 4. *ubi rectius fortasse fuerat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod est a Reiskio propositum.*

Διαγίγνεσθαι. 1) διαγενομένων ἐτῶν δέκα, decem annis interjectis, 2, 19, 7. 2) ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγεγόνει, in militari vita constanter, assidue versatus erat, 16, 21, 1.

Διαγινώσκειν, 1) τινά, dignoscere, internoscere aliquem ab aliis, 4, 4, 5. discernere, *qua de re agatur,* 6, 46, 10. 2) decernere, statuere; διάγνω ποιῆσθαι τὴν μάχην, 2, 66, 8. ὑπὲρ ἁπάντων διαγνωσόμενοι, judicaturi, 22, 7, 5. 3) *i. q.* διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 3, 32, 2. 21, 9, 3.

Διάγραμμα, τὸ, decretum scriptum, edictum, 23, 10, 6.—"*sic et Josephus,* 19, 5, 1." *Ern.*

Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, imperare milites, 6, 12, 6.—"*ut Latine dicunt,* describere milites." *Ern.* τοιούτων τινῶν συνθηκῶν διαγραφισῶν, perscriptis his pactis legibus, 1, 62, 7.

Διαγραφή, solutio, numeratio pecuniæ, et expunctio debiti; τοῦ τραπεζίτου ποιοῦντος τὴν διαγραφὴν ἑκατέρῳ τῶν κδ'. ταλάντων, 32, 13, 7.—"*vide Salmas. de Usuris p.* 513." *Ern.*

Διαγυμνοῦν τὰς νύκτας, 22, 9, 11.

Διαγωγή, 1) vita, vitæ ratio; ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα καὶ τὰς διαγωγάς, 5, 106, 1. τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν ἐν τούτοις ἔχων, 12, 3, 8. μετὰ τοῦτον τὸν πάσαν ἐποιεῖτο διαγωγήν, cum hoc unice versabatur, tempus transigebat, 5, 27, 3. (*conf.* διάγειν.) ἀπὸ τούτων ποιεῖσθαι τὴν διαγωγήν, his vitam sustentare, 5, 2, 10. (*Sic* τοὺς βίους διεξάγειν, 1, 71, 1.) 2) oblectatio animi, animi voluptas, 5, 75, 6. *et sic manifeste etiam* 3, 57, 9. *ubi parum recte Ernestus* profectum in discendo *interpretatus est. Eadem notione accipiendum nomen* ἀγωγή, 4, 20, 10. *nisi in* διαγωγὴ *mutandum.*

Διαγώγιον, portorium, 4, 52, 5.

Διαγωνιᾶν, valde timere; *cum* μὴ *et subjunct.* 3, 105, 5. 4, 10, 3. 10, 38, 10. 11, 32, 5. *Cum accus.* διαγωνιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μὴ κύριοι γένωνται, 3, 102, 10. *sed et id ipsum, recte si spectes, vix differt a superiori constructione, nam idem valet ac* διαγωνιάσας μὴ οἱ Ῥωμαῖοι κύριοι γένωνται.

Διαγωνίζεσθαι, acriter pugnare, *et nude,* pugnare. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. 1, 58, 6. 2, 9, 5. ἐνθύμως καὶ γενναίως

διαγωνίζεσθαι. 3, 115, 4. *Et in præt. pass. notione activa vel reciproca.* τηλικαύτας δυνάμεις ἐν θαλάττῃ διηγωνισμένας, quæ mari inter se pugnarunt, 1, 63, 8. διαγωνίζεσθαι πρός τινα, 2, 10, 6. 2, 20, 10. *sic* πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, 3, 43, 7. τινὶ, 1, 28, 2. περὶ τῆς πατρίδος, 2, 35, 8. ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, 2, 20, 10.

Διαγωνοθετεῖν τινας, certaminibus implicare aliquos inter se, 26, 7, 7. *cf.* ἀγωνοθετ.

Διαδάκνειν τινὰ, obtrectare alicui, 4, 87, 5.

Διαδέχεσθαι, τινὰ, succedere alicui, 17, 3, 6. τὰ πράγματα τινὸς, succedere alicui in imperio, 9, 29, 1. τὴν βασιλείαν, 2, 4, 7. 4, 2, 7. 31, 12, 7. διεδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν, 9, 28, 8. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 5. οἱ διαδεξάμενοι, *absol.* successores Alexandri, 9, 34, 11.

τὰ πεζικὰ στρατόπεδα διαδεξάμενα τοὺς εὐζώνους, 3, 115, 4. legionarii in locum expeditorum succedentes; *nisi capiendum de* receptione expeditorum per intervalla manipulorum, *ut* 11, 22, 10. διαδεξάμενος ὁ Πόπλιος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους.

Διάδηλος, conspicuus, 6, 22, 3. 10, 41, 7.

Διαδιδόναι, distribuere, *v. c. prædam, eum dat.* 3, 76, 13. 10, 40, 10. 5, 43, 2. διέδωκεν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, 3, 85, 3. divulgare *famam, sermonem*; λόγους, 1, 32, 3. 23, 2, 2. *unde* διέδωκε λόγον *correxi* 7, 16, 7. *pro vulgato olim* δέδωκε. φήμην, 5, 39, 1. 3, 78, 8. 15, 22, 3. *Hinc* 32, 14, 7. *ubi vulgo editur* φήμης περὶ αὐτὸν διδομένης, *utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *legendum.* φωνὴν, 1, 32, 6. τοῖς Δηλίοις διαδοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ Ῥωμαίων, *i. q.* δοθείσης, edito responso, 32, 17, 2. διαδοῦσα τὴν πεῖραν, *quod editum erat* 18, 11, 2. *servari fortasse potuerat, eadem notione, qua* διδοῦσα, *quod ex uno codice Parisino recepimus,* experimentum sui dedit, edidit, in publicum edidit, 18, 11, 2. *sed tamen id verbum hac in phrasi insolentius.*

Διαδιδράσκειν, 15, 30, 3. διαδρὰς, 4, 81, 7. τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 4, 69, 2.

Διαδορατίζεσθαι, *non* jaculari, *ut interpretatus est Ernestus, sed* protensis hastis pugnare, *nam adjicitur* ἐκ χειρὸς, 5, 84, 2.

Διάδοσις χώρας, agri distributio, 2, 23, 1. 3, 67, 6.— "*Cl. Reiskius autem utroque loco rescribit* διάδασις. *Ego vulgatum sequor. Et* διαδοῦναι *de ejusmodi divisionibus publicis dicitur, et* διάδοσις *est ipsa distributio, et* διαδόσεις *portiones. V. Vales. ad Harpocr. in h. v.*" *Ern.*

Διαδοχή. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος, per generis successionem, 6, 7, 6. ποιούμενοι τὴν ἐργασίαν ἐκ διαδοχῆς, per vices operi succedentes, alternatim opus facientes, 5, 100, 4. 16, 33, 1. 22, 11, 7. ἐκ διαδοχῆς ταῖς ἴλαις ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 3, 116, 8. ἐκ διαδοχῆς ταῖς σπείραις ἐπὶ πόδα ποιεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν, 8, 16, 5.

Διαδράσσεσθαι ἀλλήλων, sese invicem prehendere, corripere, 1, 58, 8.

Διαδρομὴ, discursio *per urbem,* 15, 30, 2.

Διαδῦναι. διαδὺς διά τινος ὑδροῤῥοίας, 4, 57, 8.

Διαζευγνύειν, dividere, sejungere; *Alpium juga* διαζευγνύουσι, sejungunt *Galliam Cisalpinam a valle quam perfluit Rhodanus,* 3, 74, 4. ἡ Μηδία διέζευκται πλείοσιν ὄρεσιν ἀπὸ τῆς ἠοῦς ἕως πρὸς τὰς δύσεις, Media multis montibus ab oriente ad occidentem divisa est, 5, 44, 11. Σελεύκεια διεζευγμένη φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ, pro-

funda et prærupta valle (in duas partes) dividitur, 5, 59, 6. *Sic enim videntur capienda ista verba.*

Διαζευγμὸς τῶν στρατοπέδων, disjunctio legionum, 10, 7, 1.

Διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα, invidentes Scipioni, *Fr. hist.* 61.

Διαζωννύειν. συμβαίνει τοῦτον τὸν τόπον ῥάχει τραχεῖα διαζῶσθαι, spatium istud aspero dorso e montibus decurrente transversim intercipitur, 5, 69, 1.

Διάθεσις, 1) status, conditio, ratio rei. αἱ διαθέσεις καὶ περιστάσεις τῶν πόλεων, 10, 24, 3. τοιαύτη τις ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διάθεσις, 2, 41, 3. πῶς εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν, quo pacto *Romani* in eum statum pervenerint quo nunc sunt, 1, 12, 9. ἡ κατὰ τούτους μάχη τοιαύτην εἶχε διάθεσιν, 1, 27, 13. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλ. τοιαύτην εἶχε διαθ. 3, 95, 1. χωρεῖν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν, ad pristinum statum, pristinam conditionem redire, 15, 31, 5. ἄκρας λαμβάνει διάθεσιν, habet rationem arcis, instar arcis est, 5, 76, 2. ἀκροπόλεως διάθεσιν ἔχουσιν αἱ Ἄλπεις τῆς ὅλης Ἰταλίας, 3, 54, 2. οὐχ ὁμήρων ἔχουσι διάθεσιν, ἀλλ' αἰχμαλώτων, non obsidum loco habentur, sed captivorum, 10, 38, 2. ἡ σύμπασα Πελοπόννησος μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἴσχυε, 2, 37, 11. εἰς τὴν ἰσχάτην διάθεσιν ἦλθον, 27, 2, 3. εἰς τὴν αὐτὴν ἐλθεῖν διάθεσιν ἐκείνῃ, in eumdem casum incidere, 28, 6, 7.

2) *Sigillatim de* adfectionibus corporis et animi *usurpatur, ut* 3, 60, 6 *sq.* 3, 6, 7. *et præsertim de* morbis, *maxime de* morbis chronicis, *ut* 2, 70, 6. 8, 14, 3. *sed et de* aliis quibusque, *ut* 3, 7, 5. *hinc cum adjectivo,* λοιμικὴ διάθεσις, pestis, morbus pestilentiosus, 2, 31, 10. *Indeque ducta metaphora,* λοιμική τις πολέμου διάθεσις ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, belli furor, velut pestilens morbus, omnes Gallos corripuerat, 2, 20, 8. *De* corruptissimo animi statu, 1, 81, 10.

3) *In rhetorum scholis* ἡ διάθεσις *est* amplificatio et exornatio *argumenti,* qua velut ad vivum depingitur res; *de qua notione vide omnino* 34, 4, 1 *et* 3. *Sic* calamitates Mantinensium a Phylarcho μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως enarratas *ait* 2, 61, 11. *Quibus ex locis probabile fit,* 10, 7, 8. *pro eo quod olim vulgatum erat,* μετ' αὐξήσεως καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *non* διάστασις corrigi *debuisse, sed* διαθέσεις. *Eodem denique fortasse pertinent illæ* ἐκπληκτικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *quarum mentio fit Fr. gr.* 38.

Δίαιμος. πτύσμα δίαιμον, sputum cruore permistum, 8, 14, 5.

Διαίρειν, (*a* διαίρω) trajicere, 1, 60, 8. 5, 109, 2. 10, 42, 1. τὸν πόρον, 1, 37, 1. τὸν κόλπον, 5, 16, 5. εἰς τὴν Σαρδόνα, εἰς τὴν Σικ. &c. 1, 24, 6. 1, 39, 1. 1, 46, 6. 4, 44, 3. &c.

Διαιρεῖν, (*a* διαιρέω) dividere. δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. διελόντες εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν, 1, 18, 2. 1, 26, 5. τοὺς ἵππους διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, πρόσθησι τοῖς κέρασι, *ex lectione cod. Bav.* 3, 72, 9. τὸ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον, διαιρεῖ τὸ Λιβυκὸν καὶ τὸ Σαρδῷον πέλαγος, 1, 42, 6.

In pass. ὁ χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστά πως διήρητο, dimidium fere tempus magistratus illius præterierat, 4, 37, 2. βακτηρίαι διηρημέναι εἰς ἴσα μέρη, 10, 44, 3.

In med. διαιρεῖσθαι, διελέσθαι, partiri inter se, 1, 7, 4. 7, 4, 2.

Διαίρεσις, 1) divisio, partitio, ἐποιήσαντο συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαιρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, societatem inter se inierunt de

dividendis, de partiendis inter ipsos civitatibus Achæorum, 2, 43, 10. (*conf.* καταδιαιρεῖσθαι) 3, 2, 8. 9, 34, 6. διαίρεσις τῆς χώρας, divisio agrorum, 3, 40, 9. (*ut* διάδοσις.) τὰς διαιρέσεις συνσώζειν, distinctiones orationis servare in legendo, 10, 47, 10.

2) ἐκ διαιρέσεως, punctim. τῇ μαχαίρᾳ ἐκ καταφορᾶς καὶ διαιρέσεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 28, 13, 7. *ubi vide Fr. gr.* 107.

Δίαιτα, ἡ. ἡ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμέλεια, cura disciplinæ, 1, 59, 12. τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν πυλώνων, in statione ad portam per totum diem morari, 4, 18, 2.

Διαιτᾶσθαι τὴν κακοπάθειαν, laborem tolerare, 37, 3, 4.

Διαιτατίχειν, (*i. q.* κατίχειν) 1) tenere, habitare *regionem*, 2, 17, 5. 2) in potestate retinere, τὴν ἀρχήν, regnum, 2, 70, 3. *portum, urbem*, 4, 55, 6. 22, 4, 7. 3) cohibere, coercere, τὰς ἐπιβολάς τινος, conatus alicujus, 2, 51, 2. τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν, 6, 55, 2.

Διαιτᾶσθαι ἰσχάτως, ad extrema redactum esse, 1, 24, 2. ἑτοίμως, paratum esse, 3, 13, 3. ἀσθενῶς, debilem, 1, 19, 1. εὐλαβέστερον πρός τι, cautius versari in aliqua re, 1, 18, 1. φιλοτίμως πρός τι, cum summo studio pro aliqua re laborare, 4, 32, 1. *Et sic cum aliis fere quibusvis adverbiis, quæ statum aliquem aut adfectionem sive corporis sive animi significant; velut* ἀφυῶς, εὐφυῶς, ἀθύμως, εἰκαίως &c. *quæ vide suis locis.*

Διαιτῆς ποιεῖσθαι τὴν ἐπίνοιαν, frustra, 2, 50, 5. διαιτῆς ποεῖσθαι τὸν χρόνον, 3, 70, 10.

Διαιτινδυνεύειν, prælio rem committere, prælio cernere, 1, 11, 12. 1, 19, 7. 1, 26, 2. 2, 32, 11. 3, 89, 2. περὶ τῶν ὅλων, 2, 18, 7. τοῖς ὅλοις, 2, 26, 6. ὁλοσχερεῖς, 2, 32, 5. ἐκ παρατάξεως, 2, 26, 8.

Διαιτλίπτειν, subripere. μηδὲν διαιτλαθῆναι, 2, 62, 11.

Διαιτλείειν τινὶ τὰς χορηγίας, 1, 82, 13. διαιτλείειν τινα, intercludere aliquem, 3, 60, 12. (*ubi vulgo omnes* διαιτκλικότων, *pro* διαιτκλειστέων) ἀπὸ τῶν οἰκείων πόλεων, 16, 6, 4. ἀπὸ τῆς χώρας, 1, 73, 6. ἀπὸ τῆς περιβολῆς, 10, 32, 4. *Et cum nudo genit.* διαιτλείειν τινὰ τῆς ἐπανόδου, intercludere aliquem reditu, 5, 51, 10. 5, 52, 4. τὸν αὐχένα ἡ πόλις διαιτλείει κυρίως, prorsus intersepit, 4, 56, 5. διαιτλείεσθαι ἀπ' ἀλλήλων, secludi, discludi a se invicem, 10, 6, 2. διαιτλειόντες, 20, 6, 8.

Διαιτλίνειν, τῆς ἀγορᾶς, declinare de foro, excedere, subducere se de foro, 11, 9, 8. διαιτλίναντες ἀπὸ τῶν πυλῶν, postquam a porta in diversa abierunt, 6, 41, 11. διαιτλίνειν τὰς καταγραφὰς, declinare delectum militum, ad nomina non respondere, 35, 4, 6. διαιτκλικότας τὴν φυγὴν, per fugam delapsos, *interpretatur Ernestus, parum recte; commodius Casaub.* qui e fuga declinassent; *proprie, i. e.* in fugam se pelli non passi essent, 11, 15, 5. *Absolute,* βραχὺ διαιτλίνας, leviter declinans, avertens se in alteram partem, paululum secedens, 7, 11, 1.

διαιτκλικότων 3, 60, 12. *cum Reiskio in* διαιτκλειστέων *mutandum putavimus.*

Διαιτολυμβᾶν, transnatare fluvium, πρός τινα, 5, 46, 8.

Διαιτομιδὴ, ἡ, *active,* trajectio, transvectio; τῶν θηρίων, 3, 45, 6. τῆς λείας, 4, 10, 4.

Διαιτομίζειν, τὴν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν, transducere, 3, 94, 5. transvehere, trajicere, *copias per fluvium*, 5, 46, 12. 5, 48, 8. διαιτομίζεσθαι transvehi, trajicere, *mare vel fluvium*, 1, 23, 1. 3, 42, 8. 3, 46, 10.

Διαιτονία, ἡ, ministerium, *et per*

metonym. ministri, famuli, 15, 25, 4. *minus late patet quam* ὑπηρεσία, *ibid.*

Διάκονος, famulus. *οἱ διάκονοι fercula adponunt in epulis*, 31, 4, 5.

Διακοπή, ἡ, intercisio, interruptio, 10, 10, 13.

Διακόπτειν τοὺς δεσμούς, præcidere, rumpere vincula, 3, 46, 8. τὰς διαλύσεις, abrumpere, impedire, 1, 69, 5. 17, 9, 4. τὴν συμμαχίαν, 4, 36, 2. τὰς συνθήκας, 18, 25, 3. τὴν ἐπιβολήν τινος, conatum alicujus frangere, 28, 11, 14. διακόπτειν τοὺς μοχλούς, distringere, 7, 18, 2. 7, 16, 5. 8, 30, 12. 8, 31, 9. τὰς πύλας, 7, 18, 6. τὴν χιόνα, pertundere, 3, 55, 1 *sq. et vs.* 4 *sq.* τὴν τῶν πολιμίων τάξιν, perrumpere, 3, 74, 4. 3, 115, 6. *torrens* διακόπτει, perrumpit *loca*, 4, 41, 9.

διακόπτεσθαι, cædi, concidi, 2, 30, 7. *i. q.* κατακόπτεσθαι, *ibid. vs.* 9.

Διακόρως ἔχειν ὑπέ τινος,—"satietate alicujus rei defessum esse." *Ern. At ista scriptura, οἱ μὲν οὐν* διακόρως *ἔχουσιν*, 26, 2, 9. *ex Ursini est ingenio, cum* διαφόρως *darent MSti, quod in* ἀδιαφόρως *fuerat mutandum.*

Διακοσμεῖν, aciem instruere, κατὰ τὰς ἰδιαιρέσεις τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς πεζούς, 2, 28, 2.

Διακούειν, *cum acc. rei,* (*i. q.* ἀκούειν) 1, 32, 2. τί τινος, audire, cognoscere aliquid ex aliquo, 2, 50, 5. 9, 25, 4. *Cum nudo gen. pers.* ὑπερφάνους αὐτῶν ἤκουε, 2, 7, 7. *Cum gen. rei;* διακούσαντες τῶν λεγομένων, 6, 58, 7. 17, 8, 6. *Cum* περί; περὶ τῶν ἱστορουμένων, 3, 15, 4.

Διακρίνεσθαι. διακρίνειν πρός τινα, acie decernere cum quo, 2, 22, 11. περὶ τῶν ὅλων, 3, 111, 2. πρῶτοι διακρίναι, primi finem fecerunt pugnandi, e pugna discesserunt, *an* decreverunt rem? 1, 28, 6.

ἐπὶ Ῥωμαίων διακρίνειν τινὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, arbitris Romanis disceptare cum aliquo res controversas, 18, 35, 4. 22, 27, 1.

Διάκρισις πρὸς ἀλλήλους, disceptatio, 18, 11, 3.

Διακωλύειν τὴν εἴσπλουν, impedire introitum, opponere se ne quis introeat, 1, 44, 4. τοὺς ἀποβαίνοντας, 3, 19, 4. *i. q.* κωλύειν τὴν ἀπόβασιν, 3, 18, 12.

Διαλαγχάνειν, sortiri inter se, sorte inter se dividere; *cum accus.* 6, 33, 5.

Διαλαλεῖν, loqui, sermocinari; τινὶ περὶ διαλύσεως, 1, 85, 2. διαλαλοῦντες ἐν ἀλλήλοις, 9, 32, 1. πρὸς ἀλλήλους, 23, 9, 6.

Διαλαμβάνειν. 1) *i. q. simplex* λαμβάνειν, sumere, in manus capere; ὅταν τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ κράνος διαλαμβάνῃ, 11, 9, 5. *de quo tamen loco vide quæ monui ad* 2, 33, 5.

2) intercipere, præcludere; διαλαμβάνειν τάφρῳ καὶ χάρακι τὸ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, 5, 99, 9. φυλακαῖς τὰ διαστήματα, τὰς ὁδούς, &c. 1, 18, 4. 1, 75, 4. 4, 67, 8. 5, 46, 3. *Eodem pertinet* οἱ διαληφότες τὰς ἐνέδρας, 8, 16, 7. qui in insidiis erant dispositi, qui loca insidiis apta passim (alii hunc locum, alium alii) ceperant, *ut interpretatus sum in* 2, 33, 5. *aut,* qui viam insidiis interceperant.

3) *de mentis operatione*; perpendere, cogitare, deliberare, μὴ διαληφότες τί διαφέρει &c. 3, 6, 6. διαλάμβανε μετὰ χρόνον τί δεῖ ποιεῖν, 4, 25, 1. συνέδρια μετὰ τούτων, καὶ διαλάμβανε περὶ τῶν ὅλων, 18, 28, 1. cogitando discernere, statuere, judicare; διαλαμβάνειν σαφέστερον ὑπέ τινος, 2, 42, 7. κατὰ τὰς αὐτῶν ὁρμὰς καὶ κρίσεις διαλαβόντες, 4, 5, 10. διέλαβον τὴν τοῦ στρατη-

γοῦ σκηνὴν οὗ δεήσει θεῖναι, 6, 41, 2. διαλήψεσθαι τὸν καιρὸν αὐτὸς, de tempore se statuturum, justum tempus se selecturum, 15, 5, 2. ὀρθῶς διαλαμβάνειν περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 17, 5. ὡς περὶ πολεμίου διελάμβανε τοῦ Φιλίππου, hostem judicavit Philippum, 15, 23, 6. διέλαβε ἀποστέλλειν, statuit mittere, 30, 9, 2.

Διαλγεῖν, *cum dat.* dolere aliquid, 4, 4, 2.

Διαλέγειν, deligere, seligere, 5, 8, 8. 6, 12, 6. 6, 21, 7. 10, 40, 10. 10, 46, 4.

διαλέγεσθαι, φοινικιστὶ, Punice loqui, 1, 80, 6. τοῖς θεοῖς, cum diis colloqui, 10, 5, 5. διαλεχθέντες αὐτοῖς, *pro* ἀλλήλοις, 15, 9, 1. (*ubi* ἐν αὐτοῖς *præter necessitatem voluit Reisk.*) διαλεγόμενοι *vulgo editum erat* 15, 22, 4. *pro* διαγελώμενοι, *aut pro* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι.

Διάλειμμα, intervallum *temporis;* διαλείμματα ποιῶν τῆς ἐξαποστολῆς, 1, 66, 2.

Διαλείπειν. χρόνον οὐδένα διαλιπόντες, statim, 5, 107, 6. πεντήκοντα διαλείποντες πόδας, 6, 30, 1.

Διάλεκτος, ἡ. εἰδέναι τὰς ἑκάστων διαλέκτους ἀδύνατον, 1, 67, 9. 1, 80, 8. *de lingua Punica,* 1, 80, 6. *de Latino sermone,* 3, 22, 3. *de Græco,* 40, 6, 3 *sq.*

Διάλεξις. κατὰ τὰς τῶν πολλῶν διαλέξεις *vulgatum erat* 6, 6, 10. *pro quo cum Reiskio* διαλήψεις *posui.*

Διαλεύειν. *An* διέλευσαν *legendum, i. e.* (veluti lapidibus) obruerunt, *pro* διέλυσαν, 18, 29, 11?

Διαληπτέον, cogitandum, statuendum; περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, 6, 44, 1. *cf.* διαλαμβάνειν *et* διάληψις.

Διάληψις, 1) opinio, sensus, sententia, judicium. ἡ τῶν πολλῶν διάληψις, 2, 50, 11. 3, 4, 6. 6, 6, 10. *ubi vulgo* διαλέξεις, *mendose.* οὐκ ἀσφαλεῖς διαλήψεις, οὔτ' ἀποφάσεις, 4, 2, 3. τίνα χρὴ διάληψιν ποιεῖσθαι περὶ τούτου, 3, 64, 5. οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, 21, 5, 6. ἡ περὶ θεῶν διάληψις, 6, 56, 6. ἀκολουθοῦντες ταῖς ἰδίαις διαλήψεσιν, suam sententiam, suum sensum, suum judicium secuti, 30, 17, 3. τὴν περὶ τῶν ὅλων ἐποιήσαντο διάληψιν τοιαύτην, de summa rerum hoc modo statuerunt, judicarunt, 22, 27, 1.

2) mentis consilium, animi decretum, id quod nobiscum statuimus, institutum; κρίσεις καὶ διαλήψεις, 3, 6, 7. ἐπιβολαὶ καὶ διαλήψεις, 3, 7, 7. αἱρέσεις καὶ διαλήψεις, 3, 31, 8. ἐπὶ τούτων διαλήψεων ἦσαν, 2, 46, 5. μένειν βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως, 3, 89, 2. 3, 103, 6. οἱ τοιαύτας ἔχοντες διαλήψεις, qui ita animati sunt, 15, 10, 7. διαλήψεις ἀμεταθέτους ἔχοντες, 30, 17, 2. τὸ τέλος τῆς διαλήψεως, finis consilii, extremus scopus quem respicit. consilium nostrum et quo tendit, 2, 56, 16. αἱ ὁλοσχερεῖς διαλήψεις, universum institutum *scriptoris,* 8, 13, 3.

3) ἐκ διαλήψεως, punctim *ferire;* ubi pugnans adversarium hasta vel gladio, recta in eum intento, intercipit, atque ita eum ferit; οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως ὀρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περὶ αὐτὰς ὑπάρχοντος, τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα, 2, 33, 6. πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, καὶ προσενεγκὼν τῷ σαυρωτῆρι πληγὴν ἄλλην ἐκ διαλήψεως, 11, 18, 4. ὧν δὲ συντρίβοντες τὰς σαρίσσας, αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλήψεως τύπτοντες αὐτῶν ταῖς ἐπιδορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς τόπους, 16, 33, 4. *De isto usu hujus vocabuli, qui difficultatis nonnihil ac dubitationis habet, adscribere non gravabor quæ paulo uberius, quam alias solitus est, adnotavit Erne-*

stus: "Ut opinor, est *cominus*; (ait) cum is, qui fecit, est intra ictum cæsim pugnantis, ipse autem brevibus ictibus punctim ferit et tundit velut acceptum in manus; unde, qui ἐκ διαλήψεως uti gladiis dicuntur, sunt συνδιαλαβόντες hostem εἰς χεῖρας, *accepto in manus hoste*, ut habet recte editio prima, non συνδεαμόντες, 2, 33, (5.) Non bene Casaubonus vertit *subinde*, (2, 33, 6.) nec Küsterus apud Suidam, ubi locus 2, 33. a Suida profertur, sed sine interpretatione, *repetitis ictibus:* nam id separatim expressit Polybius, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες. Hanc explicationem nostram puto esse facillimam et verbo reique aptissimam; a qua non multum discrepat Reiskiana, si eam bene cepi."—

Διαλλάττειν, differre, abesse; τούτῳ μόνῳ διαλλάττει ἡ σύμπασα Πελοποννήσου τοῦ μὴ μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχειν, τῷ μὲν τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν &c. 2, 37, 11.

Διαλογισμὸς, cogitatio, ratiocinatio. τοιούτοις χρώμενος διαλογισμοῖς, hæc secum reputans, 3, 17, 8. τοῦ πράγματος αὐτῷ κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προσχωρήσοντος, 17, 10, 3.

Διαλύειν, 1) dissolvere, disjungere. διαλύειν τὸ ἔθνος, dissolvere gentem, nempe fœdus et societatem, quæ inter civitates intercedit, 4, 60, 6. *et in pass.* κατὰ πόλεις διαλυθέντος τοῦ ἔθνους, 2, 40, 5. διαλύειν τὰς οἰκήσεις, demoliri domos, 4, 65, 4. *Sic in passivo, de agmine,* διαλελυμένοι ὄντες ἐν πορείᾳ, interrupto, sparso agmine, solutis ordinibus iter facientes, 4, 12, 11. διαλελυμένος ἀνάπλους, navigatio navibus non junctim et instructa acie, sed sparsim, nullo ordine, soluto ordine incedentibus, 16, 2, 6.

2) dimittere; τὸ ξενολόγιον, milites mercenarios, 31, 25, 7. τὰς δυνάμεις εἰς παραχείμασίαν, copias in hiberna dimittere, 3, 99, 9. 4, 66, 6 *et* 8. *Et neutraliter s. reciproce,* digredi, discedere; διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις, 23, 9, 14. *quod alias verbo passivo exprimi solet; ut,* τότε μὲν διαλύθησαν, 4, 86, 1. 10, 17, 8. *Idem vero verbum passivum* διαλύεσθαι *Latine etiam in passivo interpretati sumus* 5, 25, 6. τῶν δὲ οἰομένων δεῖν διαλύεσθαι, aliis censentibus dimittendas esse: *ubi tamen non male fortasse Casaubonus aliam expresserat verbi significationem,* cum alii auctores essent, ut motum hunc compesceret; *poterat pariter dicere;* ut in gratiam cum eis rediret. *Sic in medio genere, quod dicunt grammatici, poni ibi solet, ubi hoc verbum fuerit intelligendum. Vide paulo inferius.*

3) dirimere litigantes, et inter se conciliare; διαλύειν τινὰς ἐκ τῆς προγεγραμμένης διαφορᾶς, 1, 87, 4. 6, 13, 6. διαλύειν τινὰ πρὸς τινὰ, 5, 68, 7. 5, 93, 1. διαλύειν τὴν ταραχὴν, sedare tumultum, 5, 15, 5.

4) dissolvere *vel* dirimere negotium *aut* consilium, *i. e.* impedire; *sic* διαλύεται τὸ βοηθεῖν *est* impedire ne mittatur auxilium, 29, 9, 3.

5) solvere, dissolvere debitum; *sic* διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 69, 3. 1, 72, 6. τὰ ὀψώνια, 1, 69, 8. τὰς συναρχίας, 5, 50, 2. τὸ χρέος, 32, 13, 4. τὴν φέρνην, 32, 8, 4.

6) *singularis prorsus usus hujus verbi obtinet,* 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, *ubi* enecare *interpretatus est Ernestus, Casaubonus* spiritum homini elidere; *si modo vera ibi scriptura, de quo dubitare utique licebit, quamquam certa emendatio aut satis commoda adhuc mihi non succurrit.*

διαλύεσθαι, *in verbo medio, usurpatur* 1) *notione* dimittendi copias, *sicut activum* διαλύειν, 31, 25, 5. *sed* 2) *potissimum et frequentissime de* dissolutione belli *et de* pacis compositione; διαλύεσθαι τὸν πόλεμον, 2, 7, 10. 5, 103, 3. τὰς ἴχθρας, 3, 12, 5. διαλύεσθαι πρός τινα, pacem facere cum quo, 4, 9, 5. 4, 17, 6. in gratiam redire, ignoscere, veniam dare alicui, 11, 26, 3. 11, 29, 12. *qua notione idem verbum capiendum videtur loco paulo ante ad num.* 2. *citato,* 5, 25, 6. *ubi pariter ut* 11, 29, 12. *duo hæc junguntur,* διαλύεσθαι *et* μὴ μνησικακεῖν.

Διαλυμαίνεσθαι τὰς ἐπιβολὰς τινός, irrita reddere consilia, evertere conatus alicujus, 5, 111, 4.

Διάλυσις, ἡ, 1) dissolutio belli, et pacis compositio, 1, 84, 11. 1, 85, 2. 1, 88, 2. 5, 102, 2 *sq.* 5, 107, 5. 21, 8, 1 *et* 3 *et* 5. *Et eadem notione* αἱ διαλύσεις, 1, 17, 1. 5, 102, 4 *et* 8. 5, 103, 2. 5, 105, 2. 5, 107, 5. 21, 8, 6. *Sed* αἱ διαλύσεις *in plur. commode subinde* conditiones pacis *intelligentur.*

2) dissolutio, eversio imperii; ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, ad evertendos, tollendos omnes tyrannos, 21, 9, 2.

3) διάλυσιν, 1, 68, 10. (*in illa phrasi* ὡς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν) *non sine veri specie Gronovius intellexit* stipendiorum solutionem.

Διαλύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων, redemtio captivorum, 6, 58, 11. 27, 11, 3.

Διαλωβᾶσθαι τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθήματα, corrumpere, mutilare, 11, 4, 1.

Διαμαρτάνειν. εἰ μὴ διήμαρτον, nisi eos ratio fugisset, 10, 30, 3.

Διαμαρτύρεσθαι, *cum* μὴ *et infinitivo; omisso casu personæ,* (*qui adjicitur ad* ἐπιμαρτύρεσθαι, *quod vide;*) obtestari, per deum hominumque fidem moniere aliquem ne hoc faciat; *v. c.* τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μὴ πυρίνειν τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. πολλὰ τῶν συβαρητῶν διαμαρτυρομένων μὴ πλεῖν *&c.* 1, 37, 4. *Sic* 3, 15, 5. *Et nude,* πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος τοῦ Λεπτίνου, 3, 110, 4. *Rursus sequente* ἐπὶ τῷ; ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῷ τετολμημένῳ, 5, 57, 2. *ubi tamen illud* ἐπὶ τῷ τετολμ. *non tam a* διαμαρτυρόμενος *pendet, quam ab uno* ἐγκαλῶν; *et* καὶ διαμαρτυρόμενος *veluti per parenthesin intelligendum,* deum hominumque fidem obtestans.

Διαμῆσθαι, διαμησάμενος τὸν χιόνα, effossa egestaque nive, 3, 55, 6.

Διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ἱππεῦσιν, 1, 45, 7. πρός τινα, 1, 51, 9. 2, 34, 14. *Et absol.* 1, 57, 1. *Hinc, quoniam* 10, 6, 5. *codices omnes dant* ἄθρους δὲ μάχεσθαι, *ubi importunissima erat* δὲ *particula, non est dubitandum,* ἄθρους διαμάχεσθαι *debuisse illos dare, atque ita adeo corrigendum.*

Διαμένειν ἐν ἑαυτῷ, sui potentem manere, non dejici de statu mentis, 10, 40, 6. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, in eodem statu manere, 1, 18, 6. *Absol.* ἐκέλευεν τὴν ἡμέραν διαμεῖναι, 3, 42, 9. *scil.* ἐνταῦθα, *ut est ibid. vs.* 7. χιὼν διαμεμενηκυῖα ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 55, 1. *Quod vulgo ex MStis editum erat,* οἱ μὲν αὐτῶν, εὐθέως διαμείναντες, ἀτάκτως ἐποιήσαντο τὴν ἀποχώρησιν, 4, 12, 11. *in* διαβαίνοντες *mutavi cum Reiskio.*

Διαμετρεῖν. τὰς ῥύμας διαμέτρησιν, vias dimetiuntur, 6, 41, 8. *Et verbo medio, notione activa;* διαμετροῦνται τὴν περίστασιν τῆς σκηνῆς, 6, 41, 3.

Διάμετρος, ἡ. κατὰ διάμετρον ἀλλήλοις κείμενα, e diametro opposita, 4, 39, 1. *Et brevius:* ἡ κατὰ διάμετρον μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, punctum cœli e diametro oppositum, 9, 15, 9.

Διαμιλλᾶσθαι τοῖς θυμοῖς, ira certare cum aliquo, furorem intendere, 1, 81, 9. πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, 16, 21, 6.

Δίαμμος γῆ, arenosa terra, 34, 10, 3.

Διαμφισβητῶν πρός τινα περί τινος, contendere, disceptare, 28, 9, 6. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversæ, 12, 16, 4.

Διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 31, 21, 9. 31, 22, 1. *pro quo alibi brevius* διαγινώσκειν *dicit, quod vide suo loco.*

Διαναπαύειν τὴν δύναμιν, requiem dare militibus, 5, 6, 6. 10, 29, 1.

Διανάστασις, surrectio; κατὰ τὴν διανάστασιν, dum sese humo erigebant, 3, 55, 5. surrectio ex insidiis, 5, 70, 8. *Conf.* διανιστάναι.

Διαναυμαχεῖν, navali prælio rem cernere, 1, 26, 2. *Cum dat.* τοῖς Ῥωμαίοις, 5, 109, 2. *conf.* διακινδυνεύειν.

Διανέμειν, distribuere, 3, 17, 10. *In verbo med.* διανέμεσθαί τι, dividere, partiri aliquid inter se, 27, 16, 4. *et* διανεμεσθαί τι πρός τινα, partiri aliquid cum alio, 2, 45, 1.

Διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10.

Διανεύειν τι, (i. q. ἐκκλίνειν) vitare, declinare aliquid, 1, 23, 8. *Aliud est* συνδιανεύειν.

Διανιστάναι. *In aor.* 2. διαναστὰς ἐκ τῆς νεώς, erigens se, surgens de sede in navi, (*nam navi non est egressus*) 17, 1, 6. *ubi* ἐκ τῆς νεὼς *eo referri potest, quod e navi cum Tito sit collocutus; sed commodius fortasse fuerit, si sic distinguatur oratio,* διαναστὰς, ἐκ τῆς νεὼς οὐκ ἔφησεν ἀποβήσεσθαι. *Certe* 17, 4, 1. *non est* διαναστὰς ἐκ τῆς νεὼς, *sed* ἐπὶ τῆς νεώς. *Sigillatim usurpatur de* surgentibus *vel* coorientibus ex insidiis, διαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, 3, 74, 1. 8, 22, 5. *et nude* διαναστάντες, 2, 25, 8. 16, 37, 7. διαναστάντες ἐπὶ τοὺς προκεκινδυνεύκοτας, 5, 13, 6.

Διανοεῖσθαι. *Absol.* acute cogitare, prudentia consilia capere; διανοεῖσθαι καὶ στέγειν τὸ κριθὲν δυνατὸς, 4, 8, 2. μετά τινος, deliberare cum quo, 3, 41, 8. 3, 85, 6. *Et nude,* διανοούμενος πῶς χρήσεται τοῖς τόποις, deliberans secum, 3, 93, 2. *Et cum infinit.* consilium capere aliquid faciendi; ἐνενοοῦντο ἐφέλκειν τοὺς ἵππους, 3, 43, 4.

Διάνοια, ἡ, cogitatio. φέροντες ἀεὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπί τι τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. διανοίᾳ συνδιανύειν καὶ συμβαίνειν εἰς τοὺς τόπους, 3, 38, 5. φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *ubi defecta utique aut alias corrupta videtur oratio.*

Διανύειν, permeo, pervadere; τὴν χώραν, 3, 86, 9. τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 9. ἱκανόν τινα τόπον, 5, 48, 2. *Et absol.* τριταῖος ἀπὸ τῶν κρημνῶν διανύσας (*scil.* τὴν ὁδὸν,) ἥψατο τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. 4, 70, 5. *Cum præpositionibus:* διανύσας εἰς τὰς ὑπερβολὰς, (*intelligendo rursus* τὴν ὁδὸν,) 3, 53, 9. ἐπὶ τὸ προκείμενον, 5, 80, 3. πρὸς τὴν πόλιν, 2, 54, 6.

Διάνυσμα, τὸ, τῆς πορείας, confectio itineris, tempus intra quod confici iter potest, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, iter aut negotium quodlibet quod intra unius diei spatium confici potest, ad quod conficiendum requiritur unius diei spatium, 9, 14, 8. τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, itinere et negotia quævis, quæ terra aut mari peraguntur, 9, 15, 3.

Διαπατεῖν, conculcare, calcando pertundere *nivem*, 3, 55, 2. τὰ ἴλη διαπεπατημένα εἰς βάθος, paludes ad magnam altitudinem conculcatæ.

Διαπέμπειν, mittere trans *mare.*

ἕτερον στρατηγὸν ἔμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, 35, 3, 6.

In verbo medio præsertim usurpatur; διαπέμπεσθαι, nuncios mittere *ad agendum de aliqua re, ad petendum aliquid;* πρός τινα, 1, 16, 5. 1, 19, 7. 4, 34, 3. 6, 58, 2. 21, 10, 2. πρός τινα περὶ βοηθείας, 5, 72, 1. εἰς τὴν πόλιν, 1, 18, 7. ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, traducebantur per theatrum, 12, 13, 11.

Διαπερᾷν, transire *fossam*, 11, 18, 4.

Διαπιμπράναι, cremare. διαπρῆσαι τὰς ναῦς, 22, 26, 30. 31, 12. 11.

Διαπίπτειν, 1) elabi, evadere, *absol.* 1, 75, 6. πρός τινα, 4, 86, 4. εἰς τόπον, 1, 34, 11. 20, 11, 4. διὰ τῶν διωκόντων, 11, 17, 4. 2) dilabi, diffugere, 8, 28, 5. *ubi* οἱ διαπίπτοντες *non sunt* qui in eos incidissent, *sed* qui diffugissent. 3) excidere, *v. c.* ausu, spe. διαπεσὼν τῆς προθέσεως, si excidisset proposito, 10, 8, 9. τοῦ καιροῦ διέπεσε, opportuno tempore aberravit, 9, 18, 5. *conf.* ἀποπίπτειν. *Et inversa constructione,* ἡ ἐλπὶς, ἡ προσδοκία διέπεσεν, spes, exspectatio fefellit eos, ad irritum cecidit, 24, 5, 18. διαπεσούσης αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς, 5, 26, 16. 5, 92, 7. *Fr. gr.* 35. τὰ κατὰ τὴν βοήθειαν διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι, 29, 10, 5.

Mendose 12, 15, 5. *vulgatum erat* πᾶσι διαπίπτειν, *pro* πᾶσι διαπιστεῖν. *Pariter mendose* διέπεσαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν 32, 9, 5. *pro* διέσπευσαν *vel* διήνυσαν, *vel* διέπραξαν. εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διαπεσόντας *ex ing. edidit Casaub. pro* διεμπεσόντας, 38, 1, 4.

Διαπιστεῖν, i. q. ἀπιστεῖν, 1) non credere; διηπίστει τοῖς λεγομένοις, 3, 52, 6. 4, 8, 12. 32, 13, 8. *Hinc corrigendum fuit* 12, 14, 5. πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. *ubi mendose* διαπίπτειν *vulgatum erat.* 2) diffidere alicui, 1, 67, 13. 1, 78, 5. 5, 40, 2. 5, 47, 4 *sq.* 15, 21, 5 *sq.* τοῖς σφετέροις πράγμασι, diffidere rebus suis, 25, 5, 8. τῇ τύχῃ, 1, 35, 2. *Hinc correxi* 4, 71, 6. διηπίστουν, *pro vulgato* διηπόρουν. *Et* 31, 20, 4. διαπιστούντων *scripsi, pro mendoso* διαπιστευόντων.

διαπιστούμενον (τὸ πλῆθος) *in medio,* multitudo vix satis sibi credens, auribus suis diffidens, 18, 29, 7.

Διαπιστεύειν τι τινὶ, (i. q. πιστεύειν) alicujus fidei aliquid committere, 5, 40, 7. *Conf.* 31, 20, 4. *quo loco quum vulgo* διαπιστευόντων τῶν πολλῶν τοῖς περὶ Λυσίαν *legeretur,* διαπιστούντων *correxi. Aliorum scriptorum locis, quæ ibi citata sunt de usu verbi* διαπιστεύειν, *adde Joseph. de Bello Jud.* I. 14. *ubi* habes πόλεμόν τινι διαπιστεύειν, *ut monuit Casaub. in Indice Græco inedito.*

Διαπλεῖν. βραχὺ διάστημα ποιῶν ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν, *Spicil. ex lib.* 14. *ubi* διεκπλεῖν *fortasse fuerat scribendum.*

Διάπλους, ὁ, transitus navium, 1, 61, 1.

Διαπνεῖν, respirare, 3, 46, 12. ἐκ τῆς δυσχερείας *aut* δυσχρηστίας, 31, 16, 1.

Διαποθνήσκειν, emori, intermori; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν, 16, 31, 8.

Διαπολεμεῖν, depugnare cum aliquo, bellum conficere; διαπολεμήσας Αἰτωλοῖς, 3, 2, 3.

Διαπονεῖν τὴν χώραν, colere terram, 4, 45, 7.

Διαπόντιος πόλεμος, bellum transmarinum, 1, 71, 7. 18, 18, 1. (*Vocabulum hoc fortasse Plutarcho restituendum in Lycurg. cap.* 12. *T. I. p.* iii. *nuperæ editionis Tubingensis, ut pro* Ποντικῶν βασιλέων *legas* διαποντίων.)

Διαπορεῖν. διαπορήσας, postquam nonnihil hæsitasset, 7, 11, 5.

διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, dubitabat, incertus erat, 1, 60, 6. διηπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, consternabantur ea re, 4, 71, 5. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, πῶς &c. operæ pretium est paucis disquirere, 4, 20, 2. οὐ διαπορεῖν ἐστι περὶ τῆς αἰρέσεως Τιμαίου. 12, 24, 1. *ubi particulam negantem ex conject. adjecimus; recte haud dubie, si verbum* διαπορεῖν dubitandi *notione accipiatur; sed quoniam pariter* disquirere *significare potest, intelligo, non temere obtrudi illam partic. debuisse Polybio, præsertim quum ex abrupto eclogam hanc inceperit epitomator et præcedentia omiserit auctoris verba, quæ particulam illam fortasse non requirebant.*

Διαπορεύεσθαι, 1) proficisci per, transire; τὰ στενὰ, 12, 17, 2. 12, 19, 4. ἐκ τῶν πόλεων ἃν (*i. q.* ἃς διεπορεύετο, 4, 70, 2. διὰ τῆς Ῥώμης, præter urbem Romam iter facere, 3, 68, 12. 2) διαπορεύεσθαι τὰς κρούσεις τῶν αὐλῶν, percurrere varios tibiarum sonos, 30, 13, 5. 3) narrando percurrere, commemorare; τὰς εὐεργεσίας, 16, 26, 2.

Διαπόρησις, consternatio, anxietas; τοὺς πολλοὺς εἰς ἐκπόρησιν καὶ ἀπόρησιν ἦγον, 28, 3, 6.

Διαποστέλλειν, mittere, *litteras;* ἐπιστολὴ διαποσταλεῖσα παρ' Ἀχαιοῦ, 5, 42, 7. *hominem;* πρεσβείαν τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. *per errorem in edit. nostra est* διαποστολ. *pro* διαποσταλ. *quod corrigendum tam in contextu, quam in nota subjecta.* huc illuc dimittere *ad explorandum;* πυνθανόμενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποστελλομένων, 28, 4, 2.

Διαποστολὴ, missio legatorum, 5, 37, 3. 5, 103, 8. 14, 1, 9. διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους, legationes mutuæ, ultro citroque missæ, 5, 103, 8.

Διαπράττειν, perficere; τὰ πρὸς Μεσσηνίους διαπεπραγμένα, 4, 9, 7. *Et in verbo medio;* ταῦτα διαπραξάμενος, his rebus perfectis, 4, 67, 5. 4, 80, 14. *Sic et codex Flor.* 5, 18, 1. *ubi ceteri* διαπεπραγμένος. καλόν τι διαπραξάμενος, 6, 54, 2. τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. *ubi Casaub. interpretatur* astu in potestatem redactam; perfecit ut Megarensium civitas Achæis se adjungeret.

διέπραξαν οἱ ναυίσποι πρὸς τὸν στρατηγὸν *legendum conjecerat Reiskius* 32, 9, 5. *pro vulgato* διέπεσαν.

Διαπρεπῶς. ἠγωνίσατο διαπρεπέστατα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, egregie præ omnibus, præclarissime omnium, 10, 49, 9.

Διαπρεσβεία, legatio, 5, 67, 11. 5, 72, 9. 27, 8, 15.

Διαπρεσβεύεσθαι πρός τινα, *in verbo medio,* (*i. q. simplex* πρεσβ.) legatos mittere; 1, 11, 11. 1, 83, 8. 4, 3, 11. 4, 78, 12. 4, 79, 8. 23, 2, 17. τῶν Μασσαλιητῶν διαπρεσβευσαμένων πρὸς Ῥωμαίους, καθὼς πάσχειν αὐτοὺς, cum per legatos significassent Romanis; *nisi omissa ab epitomatore sunt verba,* καὶ διασαφησάντων, 33, 7, 1.

διαπρεσβεύειν, *in activo, potest* (sicut πρεσβεύειν 2, 39, 4. 35, 4, 14.) *esse* legationem obire, legatum adesse: *hinc pro* δὲ πρεσβεύοντας 18, 37, 4. *dixi, fortasse* διαπρεσβεύοντας *legendum.*

Διαπροστατεύειν τὸ διαβούλιον, decreti suasorem et auctorem esse, 4, 13, 7.

Διαπτοῦν, διαπτοεῖσθαι ἐκ τῆς πληγῆς, ex vulnere consternari, *de equis,* 8, 51, 5.

Διάπτωμα, τὸ, peccatum, erratum, 16, 17, 8.

Διάπυρος ἵμερος, ardens desiderium, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1. *si modo Polybii est istud fragm.*

Διαπυρσεύεσθαι, accensis ignibus significare, 1, 19, 7.

Δίαρμα πελάγιον, trajectus per altum, per medium mare, 10, 8, 2. *cf.* διαίρειν.

Διαρτίζειν. τοῦτον τὸν τρόπον διηρμοσμένοι, in hunc modum instructi, sic comparati, 8, 7, 1. *In medio, notione activa;* τοιοῦτοι διαρμοσάμενοι πρὸς τὸ μέλλον, 8, 27, 5.

Διαρπαγὴ, ἡ, 10, 16, 6. *i. q.* ἁρπαγὴ *ibid. vs.* 4.

Διαῤῥεῖ, *de fluvio,* διαῤῥεῖ τὸν Ἀπεννῖνον, perfluit, 3, 110, 8. *De hominibus,* διάῤῥυσιν, dilapsi sunt, 4, 58, 1. 15, 28, 4. ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 74, 10.

Διαῤῥήδην, (*i. q.* ῥητῶς) disertis verbis, verbotenus, 3, 26, 5.

Διαῤῥῖπτειν. διαῤῥιμμένα μέρη, disjectæ partes, 1, 4, 7. κόμαι διαῤῥιμμέναι, passus capillus, 2, 56, 7. διαῤῥιμμένην ποιήσασθαι τὴν μνήμην, sparsim mentionem facere, 3, 57, 5. (*Sic alibi* διασπᾶν τὴν ἐξήγησιν.) τὸν περίβολον τοῦ Νικηφορίου διαῤῥίψας, septum *vel* murum disjecerat, 16, 1, 6.

Διαῤῥιπτῶν, *a* διαῤῥιπτέω, dissipare, projicere *pecuniam;* διαῤῥίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς περὶ τὴν αὐλὴν, 16, 21, 8.

Δίαρσις, ἡ, elatio. ἡ ἐκ διάρσεως μάχη, quæ fit cædendo, cæsim feriundo, 2, 33, 5. *Fr. gr.* 107. *ubi tamen* ἐκ διαιρέσεως *habent Suidæ codices, quod diversum est: conf.* 18, 13, 7. *Ad* διαρσιν *pertinet illa Plutarchi dictio in Camillo c.* 27. *p.* 353. *edit. Tubing.* τοῦ μὲν ἴφθιος, δηρεύοντος κοπίδα, τῷ ξίφει τὴν δεξιὰν ἀποκόψας.

Διαρτᾶσθαι εἰς ὕδωρ, in aqua suspendi, 34, 9, 10.

Διασαλεύειν, vehementer concutere, *de vento, concutiente* τὰς στοὰς, τὰς βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 2 *et* 5. ballistis concutere machinas hostium, 16, 30, 4.

Διασαφῶν, *abs. et cum dat. pers. et accus. rei* nunciare, significare, aperire, 1, 46, 4 *et* 13. 2, 27, 3. (*i. q.* ἀναγγέλλειν *ibid.*) 32, 1, 3. διασαφῶν ὡς τὸν Καρχηδόνα περὶ τῶν γεγονότων, 3, 87, 4. docere, exponere, 2, 1, 1. 3, 52, 5. ὑπέρ τινος, 2, 19, 13. *In verbo medio;* ἀναγέλλειν ἐπὶ τῷ μηδὲν διασαφήσασθαι, 31, 26, 3. *Forsan* μηδὲν μηδὲν διασ.

Διασείειν τινὰ, terrere aliquem, metum injicere, 10, 26, 4. 29, 2, 5. commovere, concitare *auditores,* 18, 28, 2.

Διασημαίνειν; ἅμα τῷ τὸν Πόπλιον ταῖς σάλπιγξι διασημῆναι τὸν καιρὸν τῆς προσβολῆς, 10, 12, 4.

Διασκευάζειν, parare, disponere; τὰ πρὸς τοὺς βασιλέους ἔργανα, 15, 27, 9. 15, 28, 2. οὓς εἰς δουλικὴν ἀσθῆτα διασκευάζειν, quos servili habitu instruxit, 14, 1, 13.

In Passivo; διασκευάζεσθαι, parare se, instruere se, 1, 33, 5. 12, 19, 6. *Et* διασκευασμένος, paratus, *ad pugnam* instructus, 4, 18, 3. 4, 71, 3. *Hinc* 5, 76, 1. *pro* διασκευάζεσ *ponendum fuit* διασκευάζετο. χάρακα κόμαις καὶ πύργοις διασκευάσασθαι, instructa est, 13, 9, 1. γυναῖκας πολυτελῶς διασκευασμένας, magnifice exornatæ, 31, 3, 18. ἐλέφαντες διασκευασμένοι, elephantes ornati, ad bellum instructi, 31, 3, 11. *ubi mendose vulgo* διασκεδασμένοι.

Διασκευὴ, ἡ, νομαδικὴ, pastoritius cultus, vestitus, 8, 31, 7. *liberti* habitus, 30, 16, 3. πολυτελεστάτη διασκευὴ, 31, 4, 3. αἱ διασκευαὶ, ornatus orationis, adparatus verborum, 15, 34, 1.

Διασκεδάζειν. διασκεδάζεσθαι, dissjici, dissipari, *de rebus et de hominibus,* 1, 47, 5. 27, 2, 10.

Διασπᾶν, divellere; τὴν διώρυγα, 3, 57, 4. τὴν γέφυραν, 6, 55, 1. τὴν τάξιν, 1, 27, 8. 1, 34, 1. 15, 16, 2. τὸν χάρακα, 1, 17, 13. 3, 102, 4. 5, 73, 10. τὸ ἔθνος, 38, 1, 6. *Sic* οἱ Ἀχαιοὶ διεσπάσθησαν κατὰ πόλεις καὶ κώμας, 4, 1, 5. *Sed*

διεσπασμένοι ταῖς χάραις, dissiti, 5, 2, 3. ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διεσπασμένοι στρατοπεδεύουσι, 10, 6, 3.

Διασπείρειν. ἀνεδίᾳ διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, 3, 19, 7.

Διασπεύδειν, conniti, contendere, 4, 33, 9. *conf.* 32, 9, 5. *et supra in* διαπίπτειν τοὺς στρατιώτας διασπεύσας, incitans, *Fr. gr.* 36.

Διασπασιάζειν πρὸς σφᾶς, 1, 82, 4. 2, 18, 8. 4, 53, 7.

Διάστασις. ἐν διαστάσει, per intervalla, 1, 18, 4. 37, 3, 8. κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαστάσεις &c. ut quisque populus longissime distat ab alio, ita &c. 4, 21, 2.

Διαστάλλειν πρός τινα, dissentire ab aliquo; Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστάλλοντος, 18, 30, 11.

διαστάλλεσθαι, *in verbo medio*, distinguere, clare, distincte, enucleate explicare; *cum accus.* τὸν δὲ διαστέλλεσθαι τὸν νόμον, φάσκοντα &c. 12, 16, 7. προφερομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς συμμαχίας, καὶ κατὰ μέρος ἐν ἑκάστῃ διαστελλομένου, *intell.* πάντα, 23, 9, 10. *Cum* ὑπέρ. ὑπὲρ Σικελίας διαστέλλονται ῥητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα &c. de Sicilia diserte distinguunt, diserte definiunt, se de eis tantum partibus transactionem facere, quæ &c. 3, 23, 5. *Et absolute;* τούτου χάριν ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας διεστειλάμην, φήσας &c. diserte monui, 16, 28, 5. *Conf.* διαστολή.

Eadem notio etiam in activo verbo obtinet 12, 8, 4. *si vera ibi est emendatio, quam Ernesto auctore adhibuimus,* διαστῖλαι, *pro* διαστῆναι.

Διάστημα, τό, intervallum; διαστήματα, intervalla manipulorum in acie, 11, 22, 10. 15, 12, 4. 2) temporis spatium; διάστημα τετραετὲς, ὃ δὴ Ὀλυμπιάδα νομίζων, 9, 1, 1.

Διαστολή, ἡ, distinctio, subtilior, enucleatior et uberior explicatio. διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἄξιος διαστολῆς, qui meretur ut enucleatius de eo verba faciamus, 16, 14, 2. μετὰ διαστολῆς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 40, 5. (*ubi opponitur* τὸ ἐπιπροφαλαιοῦσθαι, *vs.* 4.) 36, 6, 5. περὶ τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβεστέραν ποιησόμεθα τὴν διαστολὴν, de his enucleatius alibi exponemus, 3, 87, 9. τὴν ἐπιπλέον διαστολὴν ἐποιήμεθα περὶ τούτων, 3, 7, 4. ἐπιπλέον ὑπὲρ τούτων, 18, 18, 13. ποιεῖσθαι τὴν τοιαύτην διαστολὴν, utor hac distinctione, 16, 28, 4. οὐδεμίαν ἐποιήσατο διαστολὴν, nullam fecerat distinctionem, nihil sigillatim definiverat, sed καθολικῶς solum, *i. e.* generatim de re locutus erat, 23, 9, 8. οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἡ σύγκλητος, illam distinctionem senatus non admisit, nihil sigillatim definitum voluit, 21, 1, 5. *Conf.* διαστέλλεσθαι.

De eodem vocab. porro sic monuit Ernestus: "διαστολαὶ, disceptationes de re aliqua, actiones *v. c. de pace.* 5, 37. *Ecl. Leg.* 16."—*Sed, posteriori loco* (*scil.* 21, 1, 5.) *quæ sit vis dictionis, modo exposuimus; priori vero,* 5, 37, 8. *prave editum erat* διαστολὰς *pro* διαποστολὰς, *quod ex MStis restituimus.*

Διαστρατηγεῖν, *cum accus. pers.* dolo petere aliquem; οἱ Γαλάται διεστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους, 22, 22, 9. *Cum acc. rei;* ταῦτα διεστρατήγει, hoc strategemate est usus, 16, 37, 1.

Διαστρέφειν, a recta linea avertere et detorquere: *hinc, in acie, est* turbare, divellere ordines; ἀναχωρεῖντες ἐπὶ πόδα, διέστρεφον τοὺς κατόπιν, 2, 30, 4. τὶ ἀντοιμώτερον φάλαγγος ἐν μετώπῳ διαλελυμένης καὶ διεστραμμένης, 12, 20, 6. *Tum* corrumpere, depravare; διεστρέφετο ὑπὸ κόλακος, 8, 24, 3. *Et,*

ab obsequio avertere, ad defectionem solicitare, 5, 41, 1.

Διαστροφὴ, τοῦ δήμου ἐπὶ τὸ χεῖρον, depravatio populi, 2, 21, 8.

Διαστυλοῦν, sublicis inferne fulcire murum cuniculis subfossum, 5, 4, 8. 5, 100, 4. 22, 11, 13. *De re diximus olim in Adnotationibus ad Appianum; lubet autem hoc loco transscribere, quæ de eodem instituto Apollodorus præcipit in Poliorceticis p.* 17. (*inter Veteres Mathematicos Parisiis editos A.* 1693.) Ἵνα δὲ μὴ ἐπισυμπίσῃ τοῖς ἐργαζομένοις (*nempe* τοῖς ἐρύσσουσι) τὸ τεῖχος ὑπὸ χειρὸς, στυλώμασιν ἐρυθίσθω πυκνοῖς μᾶλλον καὶ λεπτοῖς, καὶ μὴ παχέσι καὶ ἀραιοῖς, ἐπάνω καὶ κάτω σανίδος τιθεμένης, ἵνα μὴ ὑδάκῃ ὁ στύλος τῇ γῇ, καὶ βαστάσῃ τὸ τεῖχος. Ὅταν δὲ συντελισθῇ τὸ ἄλσος, καὶ ἐρυγὴν καὶ στυλωθῇ, περικείσθω φρύγανα καὶ ὅση εὔκαυστός ἐστιν ὕλη, σχίδακές τε καὶ δᾷδες, καὶ πυρούσθω τὸ πᾶν. —— Καὶ οὕτω καταπαίντων τῶν ὑποστυλωμάτων, καταπεσεῖται ὅλον τὸ τεῖχος. *Hoc* suspendere *dicit Vegetius de Re Militari IV.* 24. " cum ad murorum fundamenta pervenerint,—ruinam muri tumultuario opere suspendunt." *Eodem modo Polybius* κρεμᾷν *dicit, quod vide suo loco.*

Διασύρειν, 1) distrahere, dissipare, dirimere; διασύρειν τὴν σύνοδον τῶν Αἰτωλῶν, 5, 42, 4. 2) traducere, obtrectare calumniari; διασύρειν τινὰ *vel* τὰς πράξεις τινὸς, 4, 3, 13. 38, 4, 7. *Fr. hist.* 61. διάσυρον τὴν ἐπιστολὴν, ludibrio habuerunt epistolam, 27, 6, 8.

Διασφαλίζεσθαι, *in passivo, notione activa,* munire; τοὺς τόπους κατασκευαῖς διεσφαλισμένος, 5, 69, 2. *Conf.* ἀσφαλίζ.

Διασφάλλεσθαι, (*i. q. simplex* σφάλλεσθαι) adversa fortuna uti, infeliciter rem gerere; ἐν οὐδενὶ διασφάλλεσθαι, 3, 44, 10. οὐ διασφάλη τῆς ἐπιβολῆς, 3, 81, 12. 5, 36, 1. ἐν αἷς (πράξεσι) συνῆθες πολλάκις αὐτῷ διασφαλῆναι, 4, 14, 3.

Διάταξις, ἡ, mandatum, imperium; πέμπειν τὰς βοηθείας κατὰ τὴν διάταξιν, imperata auxilia mittere, 4, 19, 10. ordinatio testamento facta; κινῆσαι τὴν ὑπ' Ἀττινίου καταλειφθεῖσαν διάταξιν, 4, 87, 5. pactio, conventio; τῆς διατάξεως γενομένης τοιαύτης, hoc cum inter eos convenisset, 8, 18, 12. 8, 20, 5. διάταξιν ποιεῖσθαι πρός τινα περὶ τινὸς, 27, 11, 3.

Διαταράττειν. διαταραχθῆναι *dicuntur* elephanti in acie, *quum vulnerati* conturbantur, consternantur, et sævire incipiunt, 1, 40, 13. 11, 24, 1. 15, 12, 2. *de militibus,* διαταραχθέντες, conturbati, 8, 16, 8.

Διάτασις. μετ' αὐξήσεως καὶ διατάσεως; *sic ex conject. scripsi* 10, 27, 7. *pro* διαβάσεως. *Conf. supra in* διάθεσις.

Διατατικός. τοῦτ' ἄμεινον εἶναι καὶ διατατικώτερον, hoc melius fore et majorem vim habiturum, *Fr. gr.* 38. *conf.* διατείνειν.

Διατάττειν, πάντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ordinare omnia secundum suam voluntatem, 3, 19, 11. πάντα τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν διατάξας, 11, 33, 8. διατάττειν τὸ τῶν ὑζώνων πλῆθος, in varia agmina partiri, 10, 29, 4. φόρους, tributa describere, imperare; φόροι διαταχθέντες, 2, 13, 3. *sic* οἱ διαταχθέντες σύμμαχοι, imperata auxilia, 5, 4, 4. διάταξι αὐτῷ πᾶς δώσει &c. præcepta, mandata ei dedit, 3, 33, 6. 4, 87, 7. *Et in Medio,* διαταξάμενος περὶ τοῦ μέλλοντος κινδύνου τοῖς ἡγεμόσι, postquam ducibus de futuro certamine mandata dedisset, 5, 21, 1. *Et breviter,* ταῦτα διαταξάμενος, his rebus ordinatis, his ita constitutis, 4, 87, 13. *quod in Passivo est* τούτων διατεταγμένων, 9, 17, 5. οἱ τεταγμένοι περὶ τοῦ Ἀπελλοῦ ἐμποδιῶν, constituti ab Apelle

ad impediendum, 5, 14, 11. *Rursus vero* ὧν διατεταγμένων, 8, 30, 5. *de* mutua ordinatione *accipiendum*, ea quum ita inter ipsos convenissent. *Sic* ὁ τῷ Καμβύλῳ διατεταγμένος τόπος, locus Cambylo adsignatus, de quo eis cum Cambylo convenerat, 8, 22, 5. *Rursus vero et Activa notione usurpatur Passivum;* τούτῳ γὰρ ἐπιστεύκει καὶ διετέτακτο περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, mandata dederat, 16, 36, 3.

Διατάφρευσις, fossa munire, fossa intercipere, 3, 105, 11. 14, 2, 3.

Διατείνειν, 1) pertinere, pertingere; *cum* εἰς *vel* πρὸς; τὰ Πυρηναῖα ὄρη διατείνει ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἕως εἰς τὴν ἐκτὸς, 3, 37, 9. ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγγελίαν, sperans ad se quoque aliquatenus pertinere prosperam venationem, 8, 31, 6. ὁ σύγκλητος νομίζουσα πρὸς αὐτήν τι διατείνειν τὴν αὔξησιν τοῦ βασιλέως, existimans sua nonnihil interesse ut augeatur regis potentia, 29, 1, 2. ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐπιστασίας κρίσεως, ut qui existimarent ad ipsam etiam summam rei pertinere illud instans discrimen, 9, 5, 4. οὐχ ἕως τοῦ μέσου νομίζομεν διατείνειν τὰς ἀρχὰς, ἀλλ' ἕως τοῦ τέλους, non modo ad medium usque, verum etiam ad finem *operis* pertinere putamus bene captum initium, 5, 32, 5. τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει, hoc nulli amplius usui est, 30, 12, 2.

2) contendere in aliquem locum; δίστυλα πρὸς Γάζαν, 5, 86, 4.

3) intendere; διατεταμένοι τὰς μάστιγας, intenta tenentes flagra, 15, 28, 2. augere; ᾤξειν δὲ καὶ διατείνειν (*pro fut.* διετεινῶν) τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3.

Διατειχίζειν τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, urbem ab arce muro sejungere, 8, 34, 2.

Διατείχισμα, τὸ, murus interjectus, *urbem ab arce separans*, 8, 36, 9. murus interior, 16, 31, 5 *et* 8. 16, 33, 1.

Διατιλεῖν. δῶρα διετίλουν διδόντες, dona semper dabant, 4, 46, 3. ταύτας ἀεὶ τὰς χάρας προβοῦντες διετίλουν, 2, 5, 1. "*Ex quo loco patet,* (*ait Ernestus*) *in hac phrasi non intelligi necessario* perpetuitatem actionis, *nisi* ἀεὶ *redundare dicamus. Et sunt alia loca, ubi illa vis non convenit.*"— *Nobis vero visa est illa vis constanter huic verbo, cum participiis constructo, inesse; nec obstat augendæ significationis caussa adjecta particula* ἀεὶ, *præsertim apud Polybium, qui et alius cumulare synonyma verba amat.*

Διατηρεῖν, τὴν πόλιν, custodire urbem, 1, 7, 7. τὴν πίστιν, servare fidem, *ibid.* τὰς παρασκευὰς, illæsas conservare machinas, 1, 45, 14. πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ, 7, 8, 7. διατηρεῖν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, 7, 8, 4. 4, 17, 1.

Διατίθεναι, *in Activo semel tantum, aut bis, quoad quidem observavi, apud Polybium occurrit,* μίθους διατιθέναι, 3, 38, 3. *ubi videtur cum Reiskio* διατίθεσθαι *legendum, quod constans ceteroquin usus requirit; taceo frequentissime in terminationibus verborum peccatum esse a librariis. Alterum exemplum activi usus vide infra, num.* 4.

In Medio, διατίθεσθαι, disponere, in publicum exponere, in medium proferre; *variis modis; veluti* 1) διατίθεσθαι λόγους, sermones proferre ac disponere, *i. e.* disserere, verba facere, 3, 108, 2. πολλοὺς, 3, 111, 6. 7, 7, 6. πλείστους περί τι, 1, 2, 1. ματαίους διατίθεσθαι λόγους. 9, 32, 9. *Et in sing.* ὑπὲρ ὧν τὸν πλεῖστον διατίθηται λόγον, 3, 57, 3. *sic,* πολλὴν

διατίθεσθαι τερατείαν περί τινος, multa mirabilia narrare, *Gallice diceres* débiter, êtaler, 2, 17, 6. 7, 7, 1. *Et*, ταῦτα διατιθέμενος, hæc disserens, 30, 2, 10. 29, 9, 15. *Hinc* διατίθεσθαι μύθους, *pro* διατιθέναι, *legendum videri* 3, 38, 3. *supra monui.*

2) διατίθεσθαι τὴν ὀργὴν εἰς τινὰ, iram suam in aliquem promere, effundere, 16, 1, 2 *et* 4. τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, contumeliam in deos depromere, 32, 25, 8.

3) διατίθεσθαι τὰς οὐσίας εἰς εὐωχίας καὶ μέθας, disponere bona sua *vel* de bonis suis ad convivia, *i. e.* testamento legare, 20, 6, 5. *Sed* τὴν ὠφέλειαν διατίθεσθαι τοῖς ἐμπόροις, *est*, prædam venum exponere, venumdare mercatoribus, 14, 7, 3.

4) *cum Adverbiis et accus.* κακῶς τινα διατίθεσθαι, male tractare quem; τούτους κακῶς διετίθετο, 3, 62, 4. *Et in Activo;* κακῶς διετίθει τὴν χώραν, male vexavit regionem, 33, 11, 3. *In passivo;* ὑπὸ τῶν ὄμβρων διετίθεντο δεινῶς, pessime habiti sunt, 3, 74, 11.

Διατρέπειν τινα, metum alicui injicere, animum alicujus dejicere, 2, 47, 8. διέτρεψαν αὐτοὺς τοῦ μὴ τελεσιουργῆσαι *&c.* deterruerunt eos, terrore injecto averterunt ne perficerent, 5, 4, 10.

Passiv. διατρέπεσθαι, perturbari, consternari, vereri, trepidare, 1, 33, 1. διατραπῆναι, 3, 54, 7. 3, 86, 6. 5, 54, 2. διετράπη, 1, 47, 7. διατραπεὶς, 5, 69, 11. 23, 14, 2. τοῖς ὅλοις, quam maxime, 10, 31, 11. (*i. q.* ὡς ἔνι μάλιστα, 23, 14, 2.) διατετραμμένος, conturbatus, consternatus, 5, 26, 11. 10, 39, 7. διατετράφθαι, 3, 108, 8. διατραπήσεται τὰ ὅλα, omnia plena consternationis erunt, 10, 12, 7. δείσας μὴ τἄλλα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν αὐτῷ διατραπῇ, 8, 25, 2. *Conf.* διατροπή.

Perperam et invitis MStis 3, 19, 8. τὸ λοιπὸν διέτρεψε τοῦ βίου μέρος *editum erat, pro* διέτριψε.

Διατρέχειν, evadere, *citatur in Ernesti Lex. Polyb. ex* 8, 15. *quod nobis est cap.* 20. *lib.* 8. *At ibi est* διαδραίη, *a* διαδιδράσκω, *non a* διατρέχω, *vs.* 8.

Διατρίβειν, περί τι, 3, 9, 9. τὸ λοιπὸν τοῦ βίου μέρος παρά τινι, 3, 19, 8. πλείω χρόνον διατετριφὼς παρ' αὐτοῖς, 4, 57, 3.

Διατριβή. ἡδεῖαι ἀπολαύσεις καὶ διατριβαὶ, oblectamenta, 10, 19, 5.

Διατροπὴ, perturbatio, consternatio, trepidatio, 1, 16, 4. 1, 42, 11. 1, 53, 6. 3, 85, 8. 5, 57, 7. εἰς διατροπὴν ἄγειν, 8, 7, 3. εἰς ὁλοσχερῆ διατρ. 3, 53, 4. 16, 33, 3. διατροπὴν ποιεῖν τινι, commovere aliquem dicendo, ut eum pudeat et pœniteat, 11, 7, 9. εἰς διατροπὴν ἐμπίπτειν, consternari, perturbari, 16, 8, 10.

Διαυγάζειν. ἅμα τῷ διαυγάζειν, primo diluculo, 3, 104, 5.

Διαφαίνειν; *active*, τοὺς συγγραφέας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, 12, 24, 1. τῆς ὁμίχλης διαφαινούσης (*scil.* τὸ φῶς τῆς ἡμέρας) 18, 5, 2. *Neutraliter*, τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, 18, 2, 5.

Διαφαύσκω. διαφαύσκοντος *fortasse legendum* 31, 22, 13. *pro* διαφώσκοντος.

Διαφέρειν; 1) διαφέρει, interest, refert; τοῦτο γὰρ διέφερε τοῖς Θηβαίοις, 4, 27, 4. διαφέρει αὐτοῖς τὸ σαφῶς εἰδέναι, 3, 21, 9. τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδίοις πράγμασι, quæ rebus ipsius vel prodesse vel obesse possunt, 22, 1, 9.

2) διαφέρειν τινὸς τινὶ, differre ab aliquo in aliqua re, *sive* in partem meliorem, πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5. 18, 11, 1. *sive* in partem deteriorem, πρὸς τὸ χεῖρον, 18, 11, 1. *Sed nude positum, usu Græcis omnibus scriptoribus vulgatissimo, intelligitur plerumque* in meliorem partem, superare, antecellere aliquem aliqua re; *qua quidem notione diversis*

modis constructum reperitur: διαφέρω σου τούτῳ, 16, 40, 10. *et* ἐν τούτῳ, *ibid.* κατὰ τοῦτο, 3, 98, 2. περὶ τοῦτο, 10, 25, 4. διαφέρω παρά σε τούτῳ, 10, 27, 5. διαφέρω σὲ τούτῳ, 1, 88, 7. *Et absque casu personæ*, eminere, excellere aliqua re, τινὶ, *velut* ἀρετῇ, μέγεθει, κάλλει; *et* πρός τι, *velut* χώρα διαφέρουσα πρὸς πάντα τὰ γεννήματα, regio excellens omnibus terræ proventibus, 3, 87, 1. *Sic*, τοσούτῳ τὸν περὶ τῶν εὐψύχων ἀνδρῶν λόγον διαφέρειν εἰκὸς πρὸς *vel* εἰς ἐπανόρθωσιν, 10, 24, 4. *Denique prorsus absolute*, διαφέρων, eximius, egregius, præcipuus, singularis; ἥ τε κραυγὴ καὶ τὸ σύστρεμμα διαφέρον ἦν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, 1, 45, 10. διαφέρουσαν χρείαν παρέχεσθαι, 1, 61, 3. οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον, 6, 39, 2.

3) διαφέρεσθαι (*in Pass.*) πρὸς ἀλλήλους ταῖς γνώμαις, sententiis inter se dissidere, 4, 23, 7. διαφέρεσθαι κρίσει πραγμάτων, judiciis de re publica dissidere, 17, 14, 10. *et nude* οἱ διαφερόμενοι, diversa sentientes adversarii, 7. 14, 3. διενεχθῆναι πρός τινα, dissidere cum quo, *vel* a quo, 1, 8, 3. νεανίσκων δυοῖν περί τινος οἰκέτου διαφερομένων, duo adolescentes controversiam inter se habebant de servo quodam, 12, 16, 1. τῶν δὲ πρὸς πᾶν διαφερομένων, illis vero de omnibus rebus controversiam moventibus, 25, 5, 11. *Pro* ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι, 40, 3, 8. *utique* ὑπὲρ πραγμάτων *scribendum*, de republica dissentientes, inter se contendentes.

Eadem fere notione, in Activo quoque usurpatur idem verbum, hoc modo: τὰ διαφέροντα τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλάτας, ea quæ controversa erant regi cum Gallis, controversiæ quas habebant rex cum Gallogræcis, 31, 13, 1. οἱ αὐληταὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς, dissonas facientes tibias, dissonantia canentes, 30, 13, 8.

Διαφερόντως, præ ceteris, eximie, egregie, singulariter, valde, admodum; εὐδοκιμῶν παρὰ τῷ πλήθει διαφερόντως, 1, 9, 2. ὄντες ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, 1, 39, 7. πόλις τείχεσι διαφερόντως ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. δύναμις γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. δύο πεπηγυῖαι σχεδίαι διαφερόντως, duæ rates præcipua diligentia compactæ, 3, 46, 4. πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξειργασμένον, 6, 53, 5. ἡ τῶν Ἠλείων χώρα διαφερόντως οἰκεῖται, præ ceteris frequens est habitatoribus, 4, 73, 6. 4, 74, 8. *Adde* 3, 72, 3. 3, 76, 7. 3, 84, 1. 5, 8, 1. 5, 22, 3.

Διαφεύγειν, evadere, effugere; *absol.* 1, 21, 11. 1, 23, 7. 11, 17, 2. *Et cum accus.* διαφυγόντες τὸν περὶ Δελφοὺς κίνδυνον, 4, 46, 1. 1, 25, 3. *&c.*

Διαφθείρειν, 1) corrumpere, perdere; τὰς τῶν ὑπεναντίων παρασκευὰς, 1, 48, 1. τὰς οὐσίας, bona perdere, dissipare, 6, 9, 6. ναῦς, perdere, deprimere naves, 1, 25, 3. *et in passivo* διεφθάρη εἴκοσι σκάφη, 1, 28, 14. τὰς ἀγορὰς διαφθαρῆναι συνέβη κατὰ θάλατταν διὰ χειμῶνος, perierunt, 1, 82, 6. διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ἴδιον, corrupit id quod pugnæ Romanorum proprium est, 2, 33, 7. *Est et ubi* amittere *potius, quam* perdere, *interpreteris; velut, de magno militum numero, quem Hannibal in Alpium transitu* διέφθειρε, amisit, 3, 60, 5. (*Sic* καταφθείρειν, 3, 64, 8.) *De* corruptione animi et ingenii, διέφθαρται τῇ ψυχῇ, 12, 23, 2.

2) occidere, 1, 7, 11. 1, 17, 13. 3, 65, 11. 3, 86, 5. ἐν χειρῶν νόμῳ, in ipso discrimine, 1, 82, 2. *Et in passivo*, διαφθείρεσθαι, διαφθαρῆναι, occidi, cadere, perire, 1, 9, 4. 1, 19, 11. 1, 34, 6. 1, 57, 8. ἐν χειρῶν νόμῳ, 1, 34, 5. *i. q.* ἐν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ, in ipsa pugna, 1, 87, 10.

Διαφθορὰ, ἡ, corruptio *largitionibus effecta*, 5, 60, 10. interitus *Gallorum ad Delphos*, 2, 20, 6. διαφθορὰ τῶν ἔργων, *nempe* τῶν μηχανημάτων, corruptio, destructio operum et machinarum, 1, 48, 3 *et* 8.

Διαφιέναι, τὰς δυνάμεις, exercitum dimittere *domum, in hiberna*, 2, 54, 14. 2, 55, 1. 4, 14, 4. τοὺς πολλοὺς, dimittere concionem, 3, 109, 13.

Διαφορὰ, 1) differentia, diversitas, τινὸς πρός τι, 1, 63, 8. ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἡ πρὸς τὸ βέλτιον διαφορὰ, præstantia, 6, 56, 6. *Sic nude*, τηλικαύτην ἐποίει διαφορὰν (intell. πρὸς τὸ βέλτιον) παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρίαν, 1, 32, 7. αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ τῶν ἡλικιῶν, maximæ differentiæ, diversitates ætatum, *et metonymice*, diversissimæ ætates, ætates quam maxime diversæ, 3, 78, 2.

2) *Per similem metonymiam*, ἡ διαφορὰ *et* αἱ διαφοραὶ *sunt* res diversæ, diversa genera, diversæ classes rerum, diversæ partes. αὗταί εἰσι καὶ τοσαῦται διαφοραὶ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ὀνομασιῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, ἔτι δὲ τῶν καθοπλισμῶν ἐν ἑκάστῳ στρατοπέδῳ, hæ et tot sunt diversitates, partitiones, hæ et tot diversa genera sunt nominum, ætatum, et armaturæ, in quaque legione, 6, 21, 8. αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, cœli differentiæ, *i. e.* diversæ cœli partes, diversæ mundi plagæ, 5, 51, 8. *sic et in singulari*, ἑκάστη διαφορὰ τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. *Rursus* αἱ διαφοραὶ τῆς οἰκουμένης *sunt* tres illæ partes, *Europa, Asia, Africa*, in quas *a veteribus* distribuebatur terra, 3, 37, 1 *sq. Eodem modo* αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ 4, 38, 4. *sunt* majores et summæ partitiones cœli et terræ.

3) dissidium, controversia, inimicitia; διαφορὰ καὶ στάσις, 1, 67, 2. 1, 87, 4. ἡ πρὸς τὸν βασιλέα διαφορὰ, 5, 26, 2. αἱ διαφοραὶ, controversiæ, 24, 4, 7. *Huc referri possunt* αἱ διαφοραὶ τοῦ ὄρους, dissidia montis, ubi mons in plura juga, in plura dorsa dividitur; *quibus opponuntur* αἱ συγκλείσεις, loca ubi illa diversa juga ac velut diversi rami in unum coeunt, 5, 44, 7.

Διάφορον, τὸ, pecunia, 4, 18, 8. ἀκρίβεια περὶ τὸ διάφορον, diligentia in re pecuniaria, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. τὰ περὶ τὴν τοῦ διαφόρου τίμησιν, 6, 45, 4.—"*ubi legendum puto* κτῆσιν, *ut patet e contextu et sequentibus.*" *Ern.—Mihi videtur, cum e contextu tum e seqq. præsertim ex cap.* 46. 2. *pariter et* τίμησιν *et* κτῆσιν *posse defendi; sed adoptanda utique fuerat ea scriptura, quam plerique iique probatissimi libri præferebant*, κτῆσιν.—κρίνει ὁ δῆμος καὶ διαφόρου πολλάκις, judicium sæpe exercet populus etiam in criminibus ære luendis, 6, 14, 4. *Et in plur.* τὰ διάφορα, *eodem significatu;* διάφορα προτείνειν, pecuniam offerre, 23, 8, 11. χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἱκανὸν χρόνον, 32, 13, 13.

Διάφορος, eximius, excellens; (*i. q.* διαφέρων, *quod vide in* διαφέρειν, *num.* 2.) κέντημα διάφορον, 6, 23, 7.

Διαφόρως ἀπειργασμένος, exquisite elaboratus, 13, 7, 2. (*i. q.* διαφερόντως, *quod vide.*)

διαφόρως *mendose dederant MSti* 26, 2, 9. *pro* ἀδιαφόρως.

Διαφυλάττειν τὴν πρός τινα πίστιν, fidem servare alicui, 1, 78, 8. διεφύλαξε ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον, 7, 8, 4. τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7. διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους, tueri socios, *Fr. hist.* 67. διαφυλάξαι πατέρων εὖ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.

Διαφωνεῖν. "διαφωνεῖ τι, non convenit pactis, *scil.* in summa pecuniæ ex pacto solutæ; *qui dis-*

sensus est, cum aliquid desideratur, non totum persolutum est; unde in re pecuniaria διαφωνῶ *de* residuis *dicitur. Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 208." *Ern.*— ἐάν τι διαφωνήσῃ τῶν ἀποδιδομένων χρημάτων, si quid desideratum fuerit in pecuniæ pensione, 22, 26, 23.

Διαφώσκει,—" *scil.* θεὸς," *Ern.* dies illucescit, 31, 22, 13. *Possis et* ἡ ἡμέρα *intelligere, quod adjectum supra vidimus ad* διαφαίνει. *Conf.* διαφαύσκω.

Διαχειρίζεσθαι, interficere. Ἀντίοχος διαχειρισμένος τὸν Ἀχαιὸν, 8, 23, 8.

Διαχλευάζειν, ludere, jocari, illudere; τινὰ, 17, 4, 4. 39, 2, 13. *et absol.* 30, 13, 12.

Διάχρυσος ἐσθὴς, vestis auro distincta, *viri censorii*, 6, 53, 7. διάχρυσοι στολαὶ, 31, 3, 13. ἱματιδίοις, 31, 3, 10.

Διαχύω. διαχεχυμένοι, diffusi, 8, 29, 4.—" hilariores, *inprimis e convivio. Sic Lucian. Symp.* 18." *Ern.*

Διαχωρεῖν. παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖ τοῦτο, apud alios hoc succedit. 18, 23, 3.

Διαψεύδεσθαι. διαψεύσθαι τῆς ἀληθείας, aberrasse a veritate, 3, 26, 5. τῆς αἱρέσεως τοῦ βασιλέως, falsum esse opinione sua de sententia regis, 5, 56, 5. τοῖς λογισμοῖς, 3, 16, 5. 3, 17, 11. τῶν ἐλπίδων, excidere spe, 20, 12, 1. διαψευσθῆναι τῆς πράξεως, excidere conatu, 5, 97, 6. 5, 99, 1. τοῦ κρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων, 3, 63, 12. τῆς συμμαχίας, spe auxiliorum excidere, 29, 10, 7. πάντων τούτων διεψευσμένοι, *Fr. hist.* 5.

Et notione activa, ὃν (ἐλπίδων) ὑμεῖς τὴν πατρίδα μὴ διαψευσθῆτε, quam spem patriæ vos ne frustremini, ne committatis ut patriam hæc spes fallat, 3, 109, 12.

Διαψιθυρίζειν, fremere, susurrare, 15, 26, 8.

Διδασκαλεῖον, schola, 30, 20, 7.

Διδασκαλικῶς ὑποδεικνύειν περί τινος, docte, subtiliter, via ac ratione exponere de re, 6, 3, 5.

Διδάσκαλος ἐναργέστατος, 1, 1, 2.

Διδάσκειν. σαφῶς ὑμᾶς διδιδάχαμεν *olim editum erat* 5, 105, 9. *pro* σαφῶς οἶμαι διδάξαμεν.

Διδόναι. ἂν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, si quando Deus bene cum eis egerit, 4, 21, 11. διδομένου τοῦ πλήθους τῶν πυξῶν, *ex usu mathematicorum*, dato numero peditum, 6, 32, 1. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς πρώτοις, ut ne consultandi quidem locum darent, *aut* ne facultatem quidem in senatum conveniendi, 30, 14, 5.

διδόναι, *pro* offerre; (*de quo usu conf. Indicem nostrum Græcitatis Appiani*) διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων ἀπήχθεσθαι, 32, 8, 6. *Sic verba illa,* πίστεις ἐδίδου τῶν ἐπαγγελιῶν, 3, 100, 3. *intelligenda videntur* pignora obtulit promissorum, *vel, ut Casaubonus vertit*, paratus fidem dare facturum se quæ pollicitus fuisset.

διδόναι λόγον ἑαυτῷ; *vide* λόγος.

Phrasis διδόναι ἑαυτὸν, *vel* αὐτὸν *pro* ἑαυτὸν, *varie usurpatur:* διδόναι ἑαυτὸν εἰς ἔντευξιν, dare se in colloquium, *i. e.* adeundi sui facere potestatem, 3, 15, 4. εἰς τὰς χεῖρας (τινὶ) familiariter conversari cum quo, 3, 52, 7. (*cf.* χείρ.) εἰς τὴν χειρίαν, negotium in se suscipere, rem adgredi, 8, 18, 11. ἐπὶ πράξεις. 10, 6, 10 *sq.* εἰς κινδύνους, offerre se periculis, suscipere pericula, 3, 17, 8. 10, 3, 7. 10, 13, 1. εἰς τόπους παραβόλους, in periculosa loca se immittere, 5, 14, 9. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ προσπίπτοντες, καὶ δίδοντες σφᾶς αὐτοὺς ἑκουσίως, ἀπέθνησκον, sponte se offerentes, *scil.* cædi, 2, 30, 4. οὐδεὶς ἂν ἑκὼν εἰς

πρόδηλον ἀπιστίαν καὶ κακαφρόνησιν ἔδωκεν αὐτὸν, nemo ultro committere voluerit, ut manifesti mendacii arguatur, et contemtui sese exponat, 32, 8, 10.

"φήμης διδομένης, *pro* διαδιδομένης;" *Ern.*—*Et equidem corrigendum utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *putem*, 32, 14, 7. *Conf.* διαδιδόναι.

Διεγγυᾶσθαι, per sponsores se obligare, sponsores dare; διεγγυηθέντες ἐπανῆλθον, 17, 9, 13.

Διείργειν, dirimere, separare, 5, 45, 10. 5, 55, 7. τὸ Ἀπέννινον ὄρος διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν, 3, 110, 9. διείργειν τινὶ τὴν ἔξοδον, præcludere, intercludere alicui exitum, impedire, 1, 75, 5.

Διεκβάλλειν χώραν τινὰ, exercitum transducere per regionem, peragrare regionem cum exercitu, 4, 68, 5. τὴν ἔρημον, 10, 28, 1. εὖς (τόπους) ἔδει διεκβάλλειν αὐτὸν, 10, 29, 3.

Διεκβολὴ, ἡ, *et* αἱ διεκβολαὶ, transitus *per montem aut per montium angustias*, 1, 75, 4. 3, 40, 1. 3, 92, 11. 3, 93, 10.

Διεκπίπτειν, *vide* διεμπίπτειν.

Διεκπλεῖν, *in pugna navali*, per hostiles naves suam navem transmittere, ut conversione facta illas a tergo adoriamur, 1, 51, 9. 16, 4, 10. ("Thucyd. 1, 50." *Ern.*) *Conf.* διαπλεῖν, *et* ἐκδιεκπλεῖν, *et* διέκπλους.

Διέκπλους, ὁ, κατὰ τοὺς διέκπλους, dum per hostiles naves discurrunt, perrumpunt, transvehuntur, 16, 4, 14. *conf.* διεκπλεῖν.—"*Est pariter vocabulum Thucydidis ex* 1, 49. *ubi Schol. interpretantur*, ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι, καὶ πάλιν ἐμβαλεῖν. *cf. ad* 7, 89. *et quos ad priorem locum laudat Dukerus. Usus tamen est verbo jam Herodotus* 4, 179. *ubi videtur esse* exitus navis ex aliquo loco, *quomodo interpretantur hanc vocem Lexica. In loco Polybii verbum tantum* transitum navis per naves hostium *exprimit, non qui fugæ caussa fiat, sed qui obsit hostibus, remos navium hostilium detergat, et post quem fiat conversio navis, ut redeat ad suos, et rursus impetum faciat. Similiter verbum* διεκπλεῖν *in l. c. tantum actum* naves agendi per hostiles naves *exprimit*." *Ern.*

Διελέγχειν, refellere, mendacii arguere, 7, 3, 3.

Διέλκειν, in longum extrahere. τοῦ χρόνου διελκομένου, 31, 26, 4. διελκομένων τῶν διαβουλίων, in longum tractis deliberationibus, 28, 2, 4. *ubi vereor ne immerito tenuerim Casauboni interpretationem*, dissidentibus sententiis.

Διεμπίπτειν, *idem quod* ἐμπίπτειν μετ' αὐτοὺς (*i. e.* ἑαυτοὺς) λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διεμπίπτοντας, 38, 1, 4. *ubi Casaub. ex ing.* διαπίπτοντας *edidit, Reiskius* διεκπίπτοντας *maluerat.*

Διεξάγειν, administrare, curare, *v. c.* regnum, regni negotia, τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 1, 9, 6. ῥαθύμως διεξάγειν τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν, custodias negligenter agere, 4, 57, 3. διεξαγ. τὸ δίκαιον, justitiam administrare, jus dicere, *absol.* 20, 6, 1. *et cum dat.* alicui, 4, 73, 8. *Cum de controversiis agitur, significat* componere, terminare *litem*; διεξάγειν τὰ πρός τινα *sc.* ἀμφισβητούμενα, 18, 34, 10. λόγῳ διεξάγειν τὴν ἀμφισβήτησιν, 5, 1, 5. *et* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 3, 21, 6. *Sed* τοὺς βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, est vitam sustentare, 1, 71, 1. ἐν τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ διεξάγειν τοὺς συμμάχους, perhumaniter agere cum sociis, 3, 77, 4.

Διεξαγωγὴ, ἡ, exitus negotii; καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτυχε διεξαγωγῆς, 24, 2, 11. *præcipue* exitus et terminatio controversiarum, finis

belli, pacis compositio, 5, 102, 3, 5, 103, 3. 25, 5, 7. τὴν διεξαγωγὴν ποιεῖσθαι, 4, 26, 3.

Διεξιέναι χώραν, per regionem transire, 4, 25, 4. διέξιμεν τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, exponemus, *præs. pro fut.* 4, 1, 3.

Διεξέρχεσθαι (*ut* διεξιέναι) exponere, enarrare, 2, 12, 4.

Διεξικνεῖσθαι, pervenire, 10, 26, 3.

Διέξοδος, ἡ, exitus, finis: τὰ ἔργα τοιαύτην εἴληφεν διέξοδον, 2, 1, 3. 3, 41, 1. δεῖν γίγνεσθαι διέξοδον τῶν πρὸς ἀλλήλους, fieri finem debere litium, 23, 2, 2.

Διεργάζεσθαι, facere, perficere, conficere. ταῦτα διεργασάμενοι, 4, 22, 1. πολλὰ καὶ κακὰ διειργάζοντο, 3, 73, 7.

Διερεθίζειν, ad iram provocare, 9, 18, 9.

Διερείδεσθαι, περὶ τῆς χώρας, de loco inter se contendere, 5, 84, 3. πρός τι, reniti postulato, 22, 7, 14.

Διερευνᾶν. συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. τῷ Σκιπίωνι πάντα διηρεύνητο πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 14, 2, 1.

Διερμηνεύειν, interpretari, 3, 22, 3.

Διερρίμμένως, interrupte, sparsim *de re verba facere, et obiter*, 3, 58, 3.

Διέρχεσθαι, 1) præterire; ἅμα τῷ διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας, 20, 10, 17. διελθούσης τῆς πανηγύρεως, peracta celebritate, 18, 30, 1. 2) transire; διελθὼν τὴν Θετταλίαν, Thessaliam emensus, 4, 61, 1. *Sic* 22, 20, 4. *ubi facile adparet, verbum* διερχόμενος *non ad* τὸν Σαγγάριον *referendum, sed ad regionem quam transiit Manlius priusquam ad Sangarium fluvium pervenisset.* 3) διέρχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου, (*i. q.* διεξέρχεσθαι) exponere, enarrare bellum, 1, 13, 10.

Διερωτᾷν τινα, μὴ *&c.* interrogare aliquem, an *&c.* 5, 50, 12.

Διευκρινεῖν, 1) dispicere, disquirere, examinare *rem*; ὑπέρ τινος, 2, 56, 4. περί τινος, 3, 28, 5. τί, 31, 13, 1. *Sic in pass.* ὁ περὶ πολιτειῶν λόγος ἀκριβέστερον διευκρινεῖται παρὰ Πλάτωνι, subtilius disquiritur, excutitur, 6, 5, 1. *Sigillatim vero de* cognitione et dijudicatione causarum controversarum; *velut* διευκρίνειν τὰ διαφέροντα, *loco modo citato*, 31, 13, 1. τὰς διαφορὰς, 24, 4, 7. 24, 2, 1. διευκρινῆσαι περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουσι, 40, 10, 2. *Hinc et cum dat. pers.* διευκρινεῖν τισὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, de controversiis aliquorum cognoscere, jus eis dicere, arbitrium facere, 31, 9, 7.

2) intelligere; ὥστε τοὺς συνετωτάτους ἔνια μόλις διευκρινεῖν, 3, 22, 3. rectum judicium facere, recte statuere; οὐκ εἰκὸς παῖδα περὶ τηλικούτων δύνασθαι πραγμάτων διευκρινεῖν, 4, 34, 1. discernere; διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ μὴ δυνατὸν δύναται διευκρινεῖν, 12, 22, 6.

Διευλαβεῖσθαι, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) timere, vereri, *cum acc.* 14, 2, 7. *cum* μὴ *et optativo subjunct.* 21, 13, 5. 28, 7, 7.

Διευτονεῖν, vim habere, *de fluxu aquæ in Bosporo Thracico*, 4, 43, 8.

Διευτυχεῖν. διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον, *Fr. gr.* 22.

Διέχειν, *active*, τὰς χεῖρας, in diversa porrigere *vel* extendere manus, dirimere studere pugnantes, 4, 52, 1. *Fr. hist.* 48.

Neutraliter, i. q. ἀπέχειν, distare; διασχόντες ὡς δύο στάδια τῆς παρεμβολῆς, 5, 103, 6. 1, 42, 6. 4, 64, 5. *&c. Ad verba* οὐκ ἔλαττον εἴκοσι σταδίων, 10, 49, 4. *ex conject. adjeci* διέχουσαν.

Διήγημα, τὸ, narratio, 1, 14, 6. ἐμπορικὸν, fabulosa, quales venditant mercatores, 4, 39, 11.

Διήγησις, ἡ, narratio, 3, 36, 4. 4, 40, 1. *&c. An* διηγήσεις *le-*

gendum, *pro* διαλύσως, 22, 25, 10?

Διηθῶν, percolare, eluere, 34, 9, 10.

Διήκων. ὁ Ἀπέννινος διὰ μέσης τῆς Ἰταλίας διήκων, per mediam Italiam porrectus, 2, 16, 4.

Δίδυμα, τὰ, tribunal, podium, 27, 1, 6.

Διεῖναι, *a* δίημι; μὴ διεῖναι διὰ τῆς χώρας πολεμίους ὑπὲ Ῥωμαίοις, non dare transitum per fines suos hosti adversus Romanos tendenti, 22, 26, 2.

Διεῖναι, *a* δίειμι, transire; διὰ μέσης Πελοποννήσου διήσαν, 4, 13, 4. διήει τὰς δυσχωρίας, 5, 23, 8. τὸν ποταμὸν, trajecit flumen, 32, 18, 1.

Διίπτασθαι, transvolare, pervolare, 5, 9, 5.

Διϊσθμοῦν λέμβους, per Isthmum transducere, 4, 19, 7. *cf.* ὑπερισθμοῦν.

Διϊστάναι; *in aor.* 2. *et præt.* 1) τῆς θαλάττης οὐ πολὺ διίστηκε, haud procul distat a mari, 5, 44, 5. 2) διίστηκε τοῦτο ἐκείνου, hoc differt ab illo, (*i. q.* διαφέρει) 3, 6, 6. ἃ πλεῖστον διεστᾶσι, quæ plurimum inter se differunt, 6, 3, 11. 3) διέστησαν, discesserunt, 10, 3, 6. 4) διαστῆναι πρός τινα, dissentire et sejungere se ab aliquo, 3, 8, 3.

Διϊχνεύειν περὶ τὰς προνομὰς, perscrutari pabulandi et prædandi caussa, 4, 68, 3.

Δικαιοδοσία, ἡ, 1) juris redditio, juris dictio, exercitium judiciorum, judicium, 20, 6, 2. 23, 2, 1 *et* 10. *conf.* 24, 1, 2. εἰς δικαιοδοσίας προκαλεῖσθαί τινα περὶ τῶν γεγονότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων, in jus vocare aliquem, provocare aliquem, ad reddendam rationem factorum, ad satisfaciendum pro factis, et ad cavendum de futuris, 4, 16, 4. ἡ περὶ τῶν ἐγκλημάτων δικαιοδοσία, 38, 3, 2. οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι, 40, 10, 5. 2) disceptatio juris; Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν (κατὰ τὸ σύμβολον) δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 24, 1, 2. *nempe ibi passive accipiendum vocabulum,* Philippo coacto submittere se jurisdictioni, coacto ad caussas disceptandas cum finitimis (ex recepta juris formula.) *Sic et* 24, 1, 12. 3) peculiaris formula secundum quam jus dicitur, ex cujus præscripto judicantur caussæ, (*quod alias* σύμβολον *vel* δικαιοδοσία κατὰ τὸ σύμβολον *dicitur*) 32, 17, 4. *Fragm. gramm.* 39. *Conf. rursus* 24, 1, 12.

Δικαιολογεῖσθαι, περὶ ἑαυτοῦ, de jure suo disceptare, caussam suam agere, 3, 20, 10. 3, 21, 6. 25, 9, 7. πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 3, 12.

Δικαιολογία, ἡ, disceptatio juris, 3, 21, 3 *et* 6. 5, 67, 4 *et* 11. συνίστασθαι τὴν δικαιολογίαν, caussam suam defendere, 20, 9, 7. 27, 7, 3.

Δίκαιον. τὸ, 1) jus, justitia. τὸ δίκαιον διεξάγειν, *vide* διεξάγειν. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων, jus repetere ab eis qui injuria nos adfecerunt, *Fr. gr.* 39. 32, 17, 3. *ubi vulgo* ἐκεῖ λαβεῖν, *pro* ἐκλαβεῖν. 2) ratio quam quis adferre, qua quis niti potest ad caussam suam defendendam vel excusandam, 11, 29, 7.

Maxime pluralis in usu est, τὰ δίκαια, jura. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δίκαια, mutua illorum jura, *scil.* conventiones quæ inter ipsos intercedunt, et jura quæ illis conventionibus nituntur, 3, 21, 10. 3, 27, 10. 9, 32, 6. τηρεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια, 1, 83, 5 *et* 11. λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, de suis juribus disserere, jura sua exponere, 28, 7, 6. τὰ τῶν Μακεδόνων δίκαια, Macedonum jura, rationes quæ pro caussa Macedonum faciunt, 9,

Διωρκισμὸς, obtestatio, confirmatio adjecto jurejurando, 16, 26, 6.

Διῶρυκτος, ὁ, Fossa; nomen propr. 5, 5, 12.

Διότι, *frequentare Polybius solet pro simplici* ὅτι, quod; *pro* διότι *vero passim a librariis nonnullis et editoribus* ὅτι *temere erat invectum, ut monui ad* 1, 10, 7. *ad* 1, 26, 10. 5, 33, 3 *sq. &c.*

διότι *initio orationis, quæ cum videatur obliqua adferri a scriptore, tamen recta procedit,* 4, 22, 10. *sicut* ὅτι *subinde apud alios scriptores usurpatur.*

Post parenthesin, quam præcessit particula ὡς, *ad quam refertur oratio sequens, cum perspicuitatis caussa repeti debuerit eadem particula* ὡς, *ejus loco ponitur* διότι, 5, 104, 3. *conf.* 12, 23, 7.

διότι πῇ, *pro* διότιπερ, quare, qua ratione, 5, 8, 7. 6, 29, 5.

Διοχυρεῖν. *In præt. pass. notione activa;* διοχυρωμένος τὰ στενὰ τάφρους, *ex Reiskii emend.* 5, 46, 3.

Διπάλαιστος, duorum palmorum longitudine, 27, 9, 2.

Διπλασιάζειν τὸ βάθος, *in acie,* 18, 7, 8. τὰς δυνάμεις, 25, 4, 11.

Διπλάσιος ἢ πρὶν, 1, 72, 2. διπλάσιοι τῶν προυγεγενημένων, 10, 17, 12. ὁ ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ, 6, 23, 13.

Διπλασίως ἐπιῤῥάσθησαν, 1, 24, 1. 2, 8, 4. διπλ. πεφωξύνοντο, 2, 29, 9. διπλ. ἐξικάστο τὰ τῆς ὑποψίας, 18, 17, 6.

Δίπλεθρον, τὸ, duo jugera, 34, 12, 5. (*i. q.* δύο πλέθρα, 5, 100, 7.)

Δὶς; μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν, *Fr. hist.* 60.

Δίστομος ποταμὸς, duobus ostiis in mare excurrens, 34, 10, 5.

Διττὸς, duplex, 10, 47, 1.

Διττῶς. καὶ ταύτης δὲ οὔσης διττῶς, *sic ex conject. ediderat Casaub.* 12, 27, 3.

Διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. 12, 20, 7.

Δίφρος, ὁ, ἐλεφάντινος, sella eburnea, curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7, 32, 5, 3.

Δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. δίχα τοῦ ψηφίσματος *cum Reiskio scripsi* 30, 5, 5. *pro* διά. *Eodem modo* 8, 19, 10. δίχα πρεσβευτῶν *corrigendum videtur, pro* διὰ πρεσβευτῶν.

Διχοτομεῖν, in duas partes secare *lineam,* 6, 28, 2. dissecare *canes,* 10, 15, 5.

Δίωγμα, τὸ, persecutio, 1, 34, 9. 3, 45, 3. 11, 15, 5.

Διωγμὸς, ὁ, *idem. Verba* λόχους τε καὶ διωγμοὺς *imperite vulgo inserta erant,* 1, 87, 7.

Διωθεῖν, τὰς σαρίσσας διὰ τῶν τρημάτων, sarissas intrudere per foramina, 22, 11, 17.

In Medio; 1) perrumpere; αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν διωθοῦνται τὴν θάλατταν, 4, 41, 4. διώσασθαι τὰς τάξεις, ordines hostium perrumpere, 11, 1, 2. 2) a se amoliri, propulsare; φθόνους καὶ ἐπιβολὰς, 18, 24, 4. κινδύνους, περιστάσεις, eluctari pericula, 6, 57, 5. 6, 44, 8. τὴν ἐπιτιμίαν, detrectare jussa, 13, 7, 6.

Διώρυξ, ἡ, βασιλικὴ, regia fossa *in Mesopotamia,* 5, 51, 6. διώρυγες τοῦ Νείλου, canales per quos aqua Nili deducitur per Ægyptum, 5, 62, 4. *Fr. gr.* 26. canales *Euphratis,* 9, 43, 2.

Δόγμα, τὸ, decretum, senatusconsultum, populiscitum; μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. χωρὶς κοινοῦ δόγματος, 4, 26, 4. Ῥωμαίοις Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξήνεγκαν ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7.

Δογματοποιεῖν, *seq. infin.* decretum facere, 1, 81, 4.

Δοκεῖν, putare, 5, 16, 10. 12, 8, 4.

12, 11, 4. *Imperson.* δοκεῖ. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, 1, 15, 6. ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, 2, 61, 12. 4, 33, 4. *et sic* 15, 4, 9. *et* 16, 1, 4. *expressum malim*, quam ὥς γε μοι. δῆλον ὡς οὐδενὶ ἂν δόξαι, 1, 1, 3. δοκεῖ ἐοικέναι ἀπίστῳ, 32, 8, 8. δόξαντος δὲ σφίσι, quum ipsis visum esset, placuisset, 2, 26, 7. 22, 15, 1. δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν, quum ille visus esset merito id facere, 2, 50, 9. τὰ δεδογμένα, quæ visa sunt, quæ placuerunt, decreta, 3, 40, 2. 3, 44, 5. καταλαβόντες πόλεμον δεδογμένον, 36, 1, 9.

δοκεῖ, dicitur, fertur, perhibetur, 2, 33, 1. 9, 24, 5. 9, 25, 1. 9, 43, 2. 10, 3, 5. 10, 10, 11. 10, 48, 2. 15, 25, 1. 16, 32, 2. 40, 6, 5. (*Sic fortasse et* ἔοικε, 10, 3, 4.)

Δοκιμασία, ἡ, probatio, exploratio; τὴν δοκιμασίαν τῆς χαρακοποιΐας ποιοῦνται οἱ χιλίαρχοι, exigunt, examinant, an recte curatum sit vallum, 6, 34, 2. τὰς δοκιμασίας ποιεῖσθαι τῶν στρατοπέδων, delectum militum facere, 9, 6, 6. judicium; ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς δοκιμασίας, 3, 9, 5. τὰ παρεληλυθότα ἔργα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνει τὴν δοκιμασίαν, de præteritis factis e rebus ipsis, ex ipso exitu, judicium facere licet, 3, 31, 8. ἀλλοιοτέρας ἕκαστα τυγχάνει δοκιμασίας, longe aliud de rebus judicium feras, 3, 32, 5.

Δοκιμαστὴρ τῶν κοινῶν, *apud Lacedæmonios*, quæstorem ærarii *vertit Valesius*; qui explorat statum ærarii, præfectus ærarii, 25, 8, 5 *sqq.*

Δόκιμος, probatus, notabilis, eximius *usus rei*; τοῦτο δοκίμους αὐτοῖς παρέχεται χρείας, 6, 31, 11.

Δοκὸς, ἡ, trabs, 8, 9, 3. trabes, *argenteis laminis obductæ*, 10, 27, 10. *ab oppugnatis dejectæ in oppugnantes, scalas conscendentes*, 10, 13, 9.

Δόλιος, dolosus, fraudulentus; *de homine*, 22, 17, 1. δολιώτερα ἤθη, 6, 47, 5.

Δολοφονεῖν, ex insidiis interficere, 32, 21, 11. δολοφονηθῆναι ὑπό τινος, 2, 36, 1. 5, 40, 6.

Δολοφονία, ἡ, cædes dolo malo patrata, 6, 13, 4.

Δόλων, ὁ, anterius et minimum velum navis; τὸν δόλωνα ἐπάρασθαι, dolonem erigere *fugæ capessendæ caussa*, 16, 15, 2.

Δόμος, ὁ, stratum lapidum in muro, 10, 22, 7. *Spicil. lib. VIII. num.* 1.

Δόξα, ἡ. ταύτην περὶ αὐτῶν πάντες εἶχον τὴν δόξαν, omnes hanc de eis opinionem habebant, 2, 39, 10. κληρονομεῖν τῆς ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, *ni* περιπεποιημένος *scribendum*, 35, 4, 8.

Δοξάζειν, putare 3, 82, 2. δεδοξασμένοι ἐπ' ἀρετῇ, clari virtute, 6, 53, 10.

Δοξοποιεῖν. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ πρὸς δεδοξοποιημένον, hominum genus, variis præterea opinionibus ductum, rectum, 17, 15, 16.

Δοξοφαγία, ἡ, (*ut* δωροφαγία) aviditas gloriæ popularis, auræ popularis captatio, 6, 9, 7.

Δοριάλωτος, bello captus, 24, 8, 6. (*Sic nomen proprium* Δορίμαχος, *per iota, non per* υ.) *Conf.* δορίκτητος.

Δορίκτητος, 18, 34, 4.

Δορκάδειος ἀστράγαλος, 26, 10, 9.

Δόρυ, τὸ, hasta *triariorum*, 6, 23, 16. *qua pugnabant cominus*, 2, 33, 4 *sq.* δορατὰ λεπτὰ *olim equitum Romanorum*, 6, 25, 5. ἐπὶ δόρυ κλίνειν, *in tacticis*, ad dextram se convertere, 6, 40, 12. ἡ ἐπὶ δόρυ κλίσις, 3, 115, 10. 10, 21, 2. ἐπὶ δόρυ ἐπιστρέφειν, 11, 22, 11. ἐκ δόρατος, a dextra, 3, 115, 9. 11. 23, 5. περὶ δόρυ περικλάσαντες, 11, 23, 2. *nisi* ἐπὶ δόρυ *ibi scribendum, sicut præcessit* ἐπ' ἀσπίδα.

Δυσαπολόγητος *ἁμαρτία*, 1, 10, 4.

Δυσαρεστῶν, improbare, ægre ferre, offendi; *sine regimine*, 3, 26, 6. 5, 107, 6. 6, 6, 3. *καὶ δυσαρεστῶ καὶ φοβοῦμαι τὸν Ἑρμείαν*, et odio habet et metuit Hermeam, 5, 56, 4. *Cum dativo rei, δυσαρεστῶν τοῖς γινομένοις*, offendi aliqua re, graviter ferre aliquid, 4, 22, 9. 11, 28, 1 *sq. et vs.* 11. 27, 6, 4. *Sed cum dat. pers. δυσαρεστῶν Ῥωμαίοις est* non placere, non gratum esse Romanis, offendere Romanos, 7, 5, 6. *Contra, in Pass. δυσαρεστοῦμαι τῷ ἀνδρὶ*, vir mihi non placet, offensus sum, indignor illi, 5, 94, 2. 11, 28, 3.

Δυσαρέστησις, ἡ, improbatio, indignatio, ægritudo ex re aliqua, 15, 25, 6. *cum dat. τοῖς πραττομένοις, et simil.* 4, 21, 7. 24, 10, 9. *ἐπὶ τούτοις*, 24, 7, 5. 11, 28, 11. *ἀφορμὰς διδόναι τινὶ προσκοπῆς καὶ δυσαρεστήσεως*, 27, 6, 10.

Δύσβατος, difficilis transitu; *δύσβατοι τόποι καὶ ἐρυμνοὶ*, 1, 30, 8. *γωλόφοι, λόφοι*, 1, 75, 4. 4, 57, 5. *τόποι δύσβατον ἔχοντες τὴν ἀναχώρησιν*, loca per quæ difficilis est receptus, 2, 68, 10.

Δύσγνωστος, cognitu difficilis; *de homine*, 3, 78, 4. *de libro, ubi idem valet ac δυσανάγνωστος*, lectu, perlectu difficilis, 3, 32, 1.

Δυσδιάβατος, 1, 39, 13. *i. q. δύσβατος.*

Δυσδιάλυτος *τάξις*, acies ægre dissolvenda, 1, 26, 16.

Δυσδιάσπαστος *τάξις*, ægre divellenda, 15, 15, 7.

Δυσδίοδος *χορία στρατοπέδοις*, 3, 61, 3. *δυσδίοδος πάροδος*, difficilis transitus, 5, 7, 10.

Δυσίμβολος; *vide δυσίμβολος.*

Δυσίμπλους *τόπος*, e quo ægre enavigari potest, 34, 2, 5.

Δυσικφυκτος *ἀπορία*, pæne ineluctabilis difficultas, 1, 77, 7.

Δυσιλπίζειν, desperare; *περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς*, 16, 33, 1. *absol.* 21, 10, 2. *cf. δυσιλπιστῶν.*

Δυσιλπιστῶν. *δυσιλπιστήσαντες τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων*, 2, 10, 8. *ubi alii vulgo δυσιλπίσαντες, non male. ἐπὶ τῷ μετηλλαχέναι αὐτὸν*, spe destitui ob ejus mortem, 2, 44, 3. *ἐπὶ ταῖς βοηθείαις*, desperare de accipiendis auxiliis, 4, 60, 4. *ἐπὶ τοῖς συμμάχοις*, nihil sperare a sociis, 5, 74, 3.

Δυσιλπιστία, ἡ, consternatio animorum, cum rebus diffidimus nostris, 1, 39, 14. 1, 71, 2. 1, 76, 11. *ὑπὲρ τῶν ὅλων*, 3, 103, 1.

Δυσιλπίστως *ἔχειν*, 1, 87, 1. *διακεῖσθαι τοῖς ὅλοις*, 2, 9, 8.

Δυσίμβολος, difficilis ingressu; *χώρα στενὴ καὶ δυσίμβολος*, 4, 75, 2. *ἔρη δυσπρόσοδα καὶ δυσίμβολα*, 3, 49, 7. *δυσίμβολα τὰ πεδία*, 3, 91, 8. *ex emend. Casaub. pro δυσίκβολα, quod erat in MStis.*

Δυσιντιρία, ἡ, 32, 25, 14.

Δυσίντυκτος, difficilis aditu *homo*, 5, 34, 4.

Δυσεξαρίθμητος, 3, 58, 6.

Δύσεργος εἰσβολή, difficilis ingressus, 28, 8, 3.

Δυσίφικτος *καὶ μόγις ὁ στέφανος*, haud facile consequenda laurea, 32, 11, 3. *ubi accentus ex ultima in antepenult. retrahendus. τὴν ἄλλην πομπὴν λόγιον ἐστὶ δυσίφικτον*, difficile est, 31, 3, 12. *Conf.* ἰφικτός.

Δυσθετῶν. *δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις*, ægre ferens fœderis conditiones, *Fragm. hist.* 34. *si modo illud ex Polybio ductum est.*

Passiv. δυσθετούμενος, absol. ad magnam difficultatem et consilii inopiam redactus, 8, 7, 4. *quod alias est δυσχρηστούμενος.*

Δυσθεώρητος, cognitu difficilis, 3, 31, 7. 17, 13, 3.

Δυσθυμία, mœror, anxietas, dejectio animorum, desperatio, 1, 31, 3. 1, 71, 2. 40, 2, 8.

Δυσθύμως *ἔχειν*, animo concidere,

1, 87, 1. διακεῖσθαι, 3, 54, 1. 15, 4, 6.

Δύσις, ὁ, occidens. τὸ πρὸς δύσιν μέρος, 1, 42, 5. *Sed potissimum in plur.* πρὸς τὰς δύσεις βλέπειν, 5, 104, 7. ὁ συνεστὼς πρὸς ταῖς δύσεσι πόλεμος, 5, 104, 2. χειμερινὰι δύσεις, 1, 42, 6.

Δυσκατεγώνιστος, 15, 15, 8.

Δυσκατέπληκτός τινι, qui terreri et contineri ab aliquo vix potest, 1, 67, 4.

Δυσκίνητος. δυσκίνητα πλοῖα, motu difficilia, 1, 22, 3. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεξιὰ καὶ δυσκίνητος. ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5.

Δύσκτητος, paratu, emtu difficilis, 3, 32, 1.

Δύσμαχος, 15, 15, 8. *i. q.* δυσκατεγώνιστος, *ibid.*

Δυσμένεια, ἡ, odium, inimicitia, 3, 12, 2 *sq.* 38, 3, 9. πρὸς τινὰ, 3, 34, 3. 5, 108, 6.

Δυσμενικὸς; δυσμενικὴ ὀργὴ, acris ira, 6, 7, 8. λόγοι δυσμενικοὶ, infensi sermones, 16, 22, 8. ἀρχὴ δυσμενικωτέρα πολέμου, 15, 3, 1.

Δυσμενικῶς ἐξαγγέλλειν, odiose, 12, 15, 10. δυσμενικῶς διάφθειρε τὴν χώραν, 8, 10, 1. πικρῶς καὶ δυσμενικῶς ἐξουδιζειν, 30, 4, 14.

Δυσμενῶς καὶ πικρῶς διάφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7.

Δυσμὴ; δυσμαὶ, *i. q.* δύσις, occidens, *mundi plaga*, 2, 14, 4. 4, 70, 3. *et, de tempore*, occasus solis, περὶ δυσμὰς ἡλίου, 2, 25, 4. 8, 29, 1. 9, 18, 2.

Δύσοπτος; τὰ δύσοπτον τῆς ἰμάδας, 18, 4, 2.

Δυσπαραβοήθητος, cui auxilium ægre ferri potest, 5, 22, 7.

Δυσπαράγραφον, quod ægre definiri potest, 16, 12, 10. 17, 13, 3. 17, 15, 1.

Δυσπαράδεκτος ἔχειν, difficilem esse ad credendum, 12, 4, 7.

Δυσπαραίτητος ὀργὴ, 31, 7, 13.

Δυσπαραχώμιστος καὶ μακρὸς πλοῦς, difficilis navigatio, 3, 61, 2.

(Δύσπιστος. *Corrupte* τοὺς δυσπιστοτάτους *dant MSti* 31, 22, 8. *quod in* δύο τοὺς πιστοτάτους *mutandum.*)

Δυσπολιόρκητον πολισμάτιον, 5, 3, 4.

Δυσπορῶν; *Fr. gr.* 41.

Δυσπραγίαν *dat. cod. Bav. pro* ἀπραγίαν, 3, 103, 2.

Δυσπρόοδος, aditu, adgressu difficilis, 1, 26, 10. 2, 65, 12. 4, 75, 2.

Δυσπροσόρμιστος, adpulsu difficilis, 1, 37, 4. 4, 56, 6.

Δυσσύνοπτος, obscurus; δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως γενομένης, 3, 84, 2. δυσσύνοπτος καὶ φαραγγώδης ποταμὸς, fluvius qui haud facile conspici e longinquo poterat, 8, 28, 6.

Δυστυχῶν. ἐν δυστυχικῇ περιοδῳ, 39, 2, 13. *Oportebat, adjecto augmento,* δεδυστυχικυίᾳ.

Δυσφύλακτος πόλις, 2, 55, 2. τὸ δυσφύλακτον τῶν ἐκ τῆς τύχης συμβαινόντων, 8, 22, 10. τὸ τῆς τύχης ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον, 15, 34, 2.

Δυσχεραίνειν, ἐπὶ τῷ μὴ συγχάσειν, 18, 28, 1. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, 2, 8, 9. *&c.*

Δυσχέρεια, ἡ, difficultas; (*i. q.* δυσχρηστία.) πολλὴν αὐτοῖς περιῆχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχερείας, 1, 20, 10. εἰς δυσχερείας ἐμπεσών, 8, 9, 1. διαπεπτωκότες ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς γενομένης δυσχερείας, 31, 16, 1. ἡ δυσχέρεια τῆς ὁδοῦ, 3, 64, 8. difficultas discendi artem, 10, 47, 11.

Δυσχερὲς; ἕως ἂν δυσχερές τι βουλεύηται κατὰ Ῥωμαίων, aliquid duri, hostile aliquid, 3, 11, 8. εἰς δυσχερῆ διάθεσιν ἐμπίπτειν, in difficultates magnas incidere, 1, 31, 2.

Δυσχερῶς ἔχειν πρός τινα, infensum esse alicui, 1, 68, 12. δυσχερῶς ἀντιπεσόντων ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, ægre, invitum, idemque lente opponere se conatibus alicujus, 20, 11, 10.

Δυσχρηστεῖσθαι, *in Passivo maxime usurpatur*, in difficultate esse,

difficultatibus premi, hærere, impediri, laborare, incommoda pati, expedire se non posse; *Absol.* δυσχρηστούμενοι, 1, 28, 9. 7, 17, 7. ἐδυσχρηστοῦντο ἡ δυσέρις, καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5. τότε μάλιστα δυσχρηστηθὲν εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσον ὑπὲρ τῶν ἐναντίων, 9, 26, 3. *ubi perperam vulgo* δυσχρηθείς. *Et varie constructum*; δυσχρηστούμενος ἐν ταῖς κατὰ μέρος κινδύνοις, 1, 87, 7. διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, 2, 6, 4. τοῖς πράγμασι, 1, 18, 7. δυσχρηστούμενος καὶ περικακῶν τοῖς ὅλοις, 3, 84, 6. τοῖς λόγοις, laborans in dicendo, cum purum se expedire posset, 3, 11, 4. δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα, 21, 3, 4.

Sed et in Activo reperitur hoc verbum, et quidem 1) *eadem notione quo in passivo; ut* ἐδυσχρήστησε περὶ τὴν ἔξοδον, 1, 75, 7. ἐδυσχρήστησαν εἰς ὃν μάλιστα διὰ τὸ μὴ &c. 21, 2, 4. (*ubi mox in eadem re cap.* 3. *vs.* 4. *ait,* διότι ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα.) διέκοπτε κατὰ τὰς ἐμβολὰς, ἐδυσχρήστουν τὰ πλοῖα, impeditæ hærebant, laborabant naves, 2, 10, 4. *ubi si quid mutandum, non tam* ἐδυσχρηστοῦντο *velim, cum Reiskio,* (*nec enim opus est passiva forma, ut superiora exempla demonstrant,*) *quam* ἐδυσχρήστουν, *ut referatur verbum in sing. ad nomen in neutro plurali positum; sed ne id quidem urgendum; nam, licet plerumque legitime illi Græci sermonis usui se conformet Polybius, tamen et alibi passim apud eumdem verbum in plurali cum nomine plurali neutrius generis constructum reperitur, velut* 3, 74, 2. 6, 41, 6. *quamquam subinde rursus, ubi verbum in plurali ponunt juniores codices, vetustior Vaticanus cum Flor. singularem dabat, ut* 3, 60, 4. 5, 83, 3.

2) δυσχρηστεῖν, *in activo genere, notione activa, habemus* 27, 6, 10. *ubi perapte et ad verbum et ad rem Casaubonus* ἐν πᾶσι δυσχρηστεῖν in omnibus difficiles se præbere *interpretatus est; ut plane nesciam, Ernesto quid venerit in mentem, ut eodem loco hanc vim illi dictioni subjiceret,* omnibus in rebus laborare inopia.

Δυσχρηστία, ἡ, (*fere i. q.* δυσχέρεια) difficultas, incommodum; μεγάλην δυσχρηστίαν ἐγίγνετο περὶ αὐτούς, difficultatibus premebantur, malo loco res eorum erant, 3, 74, 1. 1, 51, 11. τοῦ τόπου πολλὰς ἔχοντος δυσχρηστίας, multa incommoda habebat is locus, 1, 53, 15. 18, 5, 10. δυσχρηστίας πολλῆς ἀπολυθείς, magna difficultate liberatus, 5, 56, 14. διορῶντες τὴν δυσχρηστίαν τῶν συμβαινόντων, 10, 13, 7. *ubi utique* ἀναβαινόντων *aut* προσβαινόντων *malim, nisi cum Reiskio vocabulum* δυσχρηστία *active sit accipiendum* de eo quod difficultatem habet, quod incommodum alteri adfert; *quemadmodum* 11, 16, 6. *et* ἡ δυσχρηστία τῆς τάφρου, *de quo loco conf. infra in* δύσχρηστος. μεγάλης ὑφορμίης ἀλυσιτελείας καὶ δυσχρηστίας πᾶσαν ἐκ τοῦ τέλος πράττειν τοὺς Βυζαντίους &c. cum omnes damnum et incommodum, molestiam percipere rent, premerentur, &c. 4, 47, 1. ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἡγεμόνας, oriebatur controversia et difficultas inter imperatores, 3, 110, 3. (*quo loco de dissensu usurpari hoc vocab. existimavit Ernestus, quatenus dissensu res impediuntur.*) *Confer* δυσχρηστεῖσθαι.

Δύσχρηστος, in difficultate rei agendæ constitutus, qui incommodo et impedito loco est; qui difficultatibus premitur; sic δυσχρηστότατος εἶναι, 4, 11, 8. opponitur τῷ εὐχρηστότατον εἶναι καὶ ἀναπαύεσθαι.

τὸ δύσχρηστον τῆς τάφρου, active, incommodum, difficultas, quam

objectura esset fossa, quam habiturus erat fossæ transitus, 11, 16, 6. *ubi nempe sic haud male sane correxit Casaub. pro corrupto* τὴν δύσχρηστον τῆς τάφρου, *quod nos cum Ursino in* τὴν δυσχρηστίαν *mutavimus, eodem significatu.*

Δυσχρήστως διέκειντο αἱ νῆες πρὸς τὸν κίνδυνον, incommode se habebant, incommodæ, parum habiles erant ad pugnam, *sc. quia commeatibus onustæ*, 1, 61, 4. ἠπόρουν καὶ δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸ παρὸν, 5, 18, 11. ἠπορεῖτο καὶ δυσχρήστως διέκειτο περὶ τοῦ μέλλοντος, 16, 2, 1. 16, 24, 1.

Δυσχωρεία; *vide* δυσχωρία.

Δυσχώρητος ἀκρισία, inextricabilis confusio, unde exitus non patet, 24, 1, 13.

Δυσχωρία, ἡ, τῶν τόπων, locorum difficultas, difficilia, iniqua, aspera loca, 3, 48, 5. *In plurali potissimum usurpatur,* αἱ δυσχωρίαι τῶν τόπων, 2, 6, 4. *et nude,* αἱ δυσχωρίαι, 1, 86, 8. 3, 34, 5. 8, 16, 3. *sigillatim de* montium angustiis, 3, 94, 5. 18, 6, 4. *ubi mendose* τὰς δυσχωρείας *olim erat editum.*

Δωρεὰ, ἡ. ἐν δωρεᾷ διδόναι τι τινὶ, doni loco, 23, 3, 4 *et* 7. 26, 7, 5. τιμὰς ἐψηφίσαντο καὶ δωρεὰς τοῖς Ῥωμαίοις, 27, 1, 12. *ubi vocab.* δωρεὰς, *quod desiderabatur vulgo, ex Reiskii conjectura adjecimus.*

Δωρεὰν, *adverb.* κατὰ τὴν Ἑλλάδα μηδεὶς μηδὲν δωρεὰν πράττει, 18, 17, 7.

Δωροδοκεῖσθαι, munera accipere, largitionibus corrumpi, 6, 56, 2. 23, 8, 3. δωροδοκηθεὶς, 26, 3, 14.

Δωροδοκία, ἡ, munerum captatio, corruptio. κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 7, 7. διὰ τῆς τῶν προεστώτων εὐνοίας καὶ δωροδοκίας, propter præfectorum benevolentiam largitionibus sibi conciliatam, 5, 43, 6.

Δωροδόκος, ὁ, munerum captator, 6, 9, 7.

Δωροφάγος, ὁ, munerum devorator, 6, 9, 7.

Δωροφορεῖν, dona adferre, 2, 19, 1. *ex conjectura Casaub. pro* δορυφορεῖν, *quod habebant libri.*

Δωσιδίκος. δωσιδίκους παρέχειν τοὺς ἠδικηκότας, sistere cædium auctores ad luendas pœnas, 4, 4, 3. *ubi* δοσιδίκους *habent codices, quod teneri potuerat.*

E.

Ἐὰν; *vide supra* in ἄν. ἐὰν μὴ, *elliptice, omisso in præcedentibus eo membro orationis ad quod refertur ea particula;* ἄγνωστον ἡμῖν ἕως τοῦ νῦν ἐστιν, (*intell.* καὶ μετὰ ταῦτα ἔσται,) ἐὰν μή τι μετὰ ταῦτα πολυπραγμονοῦντες ἱστορήσομεν, 3, 38, 2.

Ἐᾷν. ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐῶ, 6, 43, 2. *sive ad proxima hæc referas,* (*scil. ad Atheniensium et Thebanorum resp.*) *sive ad remotiora; impeditus erit ille locus; nisi,* ταύτας (*i. q.* ἐκείνας) *ad remotiora referens, verbum* ἐῶ *intelligas,* in præsens omitto, *nempe* deinde de eis dicturus. *Sed, a compilatoris negligentia orta videtur illa difficultas.*

Ἐαρινὸς; *vide* ὥρα.

Ἑαυτοῦ *cum suis casibus, usurpatum* 1) *de prima persona;* ἡ ἑαυτῶν σύνταξις, commentarius noster, 2, 37, 2. 2) *de secunda pers.* ἐκβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς, vestra virtute, 18, 6, 4. 3) *de tertia, vulgatissimo usu, etiam ubi demonstrative, non reciproce, intelligendum pronomen;* Βώσταρον μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκλειναν, cum ipsius popularibus, 1, 79, 2. Τληπόλεμος μειζόνων ἐφίμενος ἢ καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων, 15, 26, 5. *quem locum minus diligenter inspiciens Ernestus,*

ad primam personam temere retulit. Conf. quæ de pronom. αὐτὸς supra adnotavimus.

ἑαυτοῦ in fœminino genere, aut pro eo positum; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem propter se (propter ipsam) colere, 3, 58, 9.

Ἑβδομηκοστὸν ἔτος, *Fr. gr.* 31. *quo fragmento de Philopœmene agitur, ut monuit Valesius ad* 24, 9, 3.

Ἔγγαιοι κτήσεις, fundi, 6, 45, 3.—"*nisi legendum ἔγγειοι; non quod non et illud rectum; (vid. Gloss. Labb. in h. v.) sed ne Polybius idem varia scriptura usus sit.*" *Ern.—Nil variant isto loco libri, quoad quidem animadverti; nec vero impedit quidquam, quo minus statuamus, diversa vocis forma diversis in locis usum esse scriptorem nostrum.*

Ἔγγειοι κτήσεις, 32, 8, 4. *i. q.* ἔγγαιοι.

Ἐγγεύεσθαι αἵματος, sanguinem degustare, 7, 13, 7. (*Sic* γεύεσθαι φόνου, 30, 14, 5.) *ἐγγεύσασθαι τῆς ἐλευθερίας in contextum velim receptum*, 17, 11, 7. *pro mendoso* ἐναύσασθαι.

Ἐγγίγνεσθαι. *ἐγγιγνομένου χρόνου*, interjecto tempore, 22, 1, 8. *οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγιγνομένης*, nulla causa interveniente, 15, 23, 8. *ἐγγενομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς*, orta inter multitudinem seditione, 5, 50, 1.

Ἐγγεράσκειν; *ἐγγεράσας τῇ δυναστείᾳ*, consenuerat in imperio, 12, 15, 7. *ἐνεγήρασκον ταῖς βασιλείαις*, 6, 7, 4.

Ἐγγίζειν, *notione activa; ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς*, naves admoventes terræ, 8, 6, 7. *Significatione neutrali*, adpropinquare, *cum genit. construere amat Polybius;* 4, 62, 5. 8, 6, 6. 12, 7, 1. 15, 31, 3. *rarius cum dat.* ut 17, 4, 1. *rursus cum infin.* ὅταν ἐγγίζωσι στρατοπεδεύειν, *ex olim vulgata lectione*, 6, 41, 1. *ubi tamen non dubitavi genitivum* τοῦ *inserere.*

Ἔγγιον ὑπέλαβε τὴν Τέγειαν εἶναι Μεσσηνίων, 16, 17, 3. *ubi postremam vocem ex Valesii conject. recepi pro vulgato μόνον.*

ἔγγιστα, propemodum; ἔγγιστά που τῶν ἑκατὸν, 1, 32, 9. *tum, de* cognationis propinquitate. *οἱ φίλοι οἱ ἔγγιστα*, 9, 24, 2.

Ἔγγραπτος, scripto consignatus; *εἰρήνη*, 3, 24, 6. *συμμαχία*, 3, 25, 3. 4, 82, 5. *διαιολογία*, 30, 4, 10. *τὰ ἔγγραπτα*, quæ scripto continentur, scripta in fœdere vel lege; 3, 27, 1. 21, 9, 4. 22, 25, 10. 23, 10, 12. 29, 2, 4. *ἔγγραπτοι τιμαὶ sunt quæ constant* decretis, titulis, 27, 15, 2. *a quibus distinguuntur αἱ ἀναθηματικαὶ τιμαὶ*, ibid.

Ἔγγραφος, *i. q.* ἔγγραπτος; *ἔγγραφον οὐδὲν*, 3, 21, 4. 3, 26, 4.

Ἐγγυᾶσθαι τοὺς ἠγοραστάς, pro emtoribus satis dare, fidem et sponsionem suam interponere, 6, 17, 4. *Sic recte ibi interpretatus est Casaub. atque id res poscebat; quo magis miror quo pacto* ab emtoribus satis accipere *intellexerit Ernestus.*

Ἐγγύη, ἡ, sponsio, satisfactio, 5, 27, 7. 5, 28, 7. *Conf.* πρός.

Ἐγγυητής, ὁ, præs, sponsor; *ἐγγυητὰς διδόναι*, 12, 16, 3. *conf.* 5, 27, 1.

Ἔγγυος, ὁ, *i. q.* ἐγγυητής; *καταλιπὼν αὐτὸν ἔγγυον τῶν εἴκοσι ταλάντων*, 5, 27, 1.

Ἐγείρειν. *ἐξ ἄλλης ἀρχῆς ἐγείρειν τὸν πόλεμον*, 15, 1, 2.

Ἔγερσις, ἡ, evigilatio, surrectio; *αἱ ἐγέρσεις olim edebatur* 9, 14, 4. *Nos* ἐξεγέρσεις *e cod. Urb.*

Ἔγκλειστος, clam submissus insidiandi causa, 13, 5, 1.

Ἐγκαθῆσθαι, insidere; *ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φό-*

βαν, 2, 23, 7. ἐν Καρίᾳ φρουρᾶς ἐγκαθημένης, 17, 11, 6. οἱ ἐγκαθήμενοι, qui in insidiis locati sunt, 5, 70, 8.

Ἐγκαθίναι, vide mox in ἐγκαθίζειν.

Ἐγκαθίζειν. ἐνιαύτων τὴν στρατιὰν ἐν τοῖς τόποις, 16, 37, 4. τοῦ Φιλίππου τοὺς αὐλικοὺς ἐγκαθιζόντος εἰς τὰς πόλεις τυράννους, 23, 8, 5. quod Casaub. vertit in iis urbibus locaverat. Ernestus intellexit civitatibus imposuerat; sed oportebat ἐγκαταθέντος, nisi cum Reiskio ἐγκαθιεὶς legamus, quod verum puto, ab ἐγκαθίημι, quod verbum non modo immittere sonat, quod notavit Reiskius, sed clandestino, insidioso consilio submittere; unde ductum vocabulum ἐγκάθετος, quod supra vidimus.

Ἐγκακεῖν,—" aliquid vitio suo non facere." Ern. Λακεδαιμόνιοι τὸ πέμπτον τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν, Lacedæmonii auxilia submittere pravo consilio (præ animi pravitate, ait Casaub.) negligunt, 4, 19, 10.—" Lexica habent ἐκκακῶν, quod est usitatum, et forte apud Polybium legendum ἐξεκάκησαν. Hesychius habet ἐγκακοῦμεν, sed forte et ibi legendum ἐκκακοῦμεν, aut saltem vitiosus est locus. Nam et locus in Clementis R. epistola est suspectus. Et crebro hæ præpositiones in compositis permutantur. Sic ex ἔγκτησις factum ἔκτησις, ἔντησις." Ern.

Ἐγκαλεῖν τινι, accusare, incusare aliquem, conqueri de quo; 3, 15, 7. 4, 3, 12. 4, 47, 1. τὰ ἐγκαλούμενα, quæ alicui culpæ dantur, quorum caussa ille accusatur, 5, 27, 5.

Ernestus quid spectarit, sub hac voce sic scribens: " ἐγκαλεῖσθαι, ad se vocare, *quod proprie est* ἐκκαλεῖσθαι, 13, 5."—*nec video equidem, nec nunc disquirere vacat. Certe lib.* 13. *cap.* 7, 2, (*quod caput respondet capiti* 5. *superiorum editionum*) *in verbum* ἀνακαλέσασθαι *consentiunt libri, quod verum est.*

Ἐγκαταλείπειν τινὰ *vel* τί, relinquere, deserere aliquem *vel* aliquid; 1, 79, 8. 2, 57, 1. 4, 15, 5. 4, 33, 12. 4, 69, 3. 9, 26, 6. ἐγκαταλιπόντες τοὺς ὁμήρους, derelictis, proditis suis obsidibus, 3, 40, 7. οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, nullam spem, quæ in ipsis sita esset, deseruerunt, inexpertam reliquerunt, 2, 53, 2. πρὸς τῷ τέρματι ἐγκαταλιπεῖν τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις, circa ipsam metam suis desistere inceptis, 16, 28, 9. ἐγκαταλειπόμενον αἴθυγμα, fomes relictus, 20, 5, 4. 4, 35, 7.

Ἐγκεῖσθαι, imminere, instare alicui, premere, urgere, 18, 5, 3. ἐγκεῖσθαι κακοηθείαις, *si vera scriptura*, 14, 9, 5. idem valebit ac κεῖσθαι ἐν κακοηθείαις. *Tum* ἐγκεῖσθαι *i. q. simplex* κεῖσθαι *valens, habemus* 15, 2, 7. κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἰτύνης ἐγκειμένους τόπους.

Ἔγκλημα, τὸ, accusatio, querela, *et per meton.* materia accusationis, culpa; ἂν ᾖ πάντα χωρὶς ἐγκλήματος, si omnia recte curata sunt, et nihil peccatum est, 6, 36, 6. ἔλυσε τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, obliteravit culpam in qua fuerat intuitu Macedonicæ domus, materiam querelæ quam olim domui Maced. dederat, 2, 52, 4. Ἀχαιοὺς οὐκ ἐχεῖν ἐγκλήματα τοῖς ἀμυνομένοις, 4, 5, 7. *Fors.* οὐχ ἴξειν ἐγκλ.

Ἔγκλιμα τὸ; 1) inclinatio, declivitas soli; τὸ ἔγκλιμα τοῦ βάθους, 9, 21, 8. flexus viæ ad latus declinantis, 5, 59, 9. *ubi pro* ἐγκλίμασι, ἐν κλίμασι *dant libri, quod temere in* κλίμαξι *mutavit Casaub.* 2) inclinatio in fugam, 4, 58, 8. γενομένου ἐγκλίματος ὁλοσχεροῦς, 1, 19, 11.

Ἐγκλίνειν, declinare de via, deflectere, 1, 54, 3. *Sigillatim*, ad fugam inclinare, fugere; 1, 57,

8. 1, 74, 7. 3, 69, 11. 11, 14, 6. ἐγκλίναντες ἔφυγον, 1, 23, 10. ἐκκλίναν καὶ στρεφθὴν ἔφυγον, 5, 14, 5. *Subinde variant libri, alii* ἐγκλιν. *alii* ἐκκλιν. *quod perinde est;* 1, 30, 11. 3, 65, 7. 5, 23, 4. *conf.* 1, 19, 2.

ἐγκλίνειν τινά, *est* fugere coram aliquo, fugere aliquem, ab eo in fugam pelli, 14, 8, 8.

Ἐγκίπτειν. ἐγκίπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *edidit Casaub.* 24, 1, 12. *cum* ἐκκίπτειν *dedisset Ursinus, unde* ἐκκίπτειν τὴν δικαιοδοσίαν *oportuerat.*

Ἐγκράτεια καὶ μετριότης, continentia et moderatio, 10, 19, 7.

Ἐγκρατὴς γενόμενος, compos factus, potitus; τινὸς ζωγρίᾳ, 1, 9, 8. τῆς πατρίδος, 1, 6, 3. χώρας καὶ πόλεως, 1, 7, 5. 3, 51, 11. ἁπάντων, 1, 6, 4 *et* 8.

Ἐγκρατῶς εἶχον τὴν νῆσον, insulam in potestate sua tenebant, 1, 79, 5.

Ἐγκρίνειν; ὁ πραγματικὸς τρόπος ἐνκρίθη, (*scil.* ἡμῖν) selegimus, 9, 2, 4.—" probatus nobis est et usurpatus, s. prælatus. *Cyrillus Hieros. Catech.* 10. πάντων ἐγκριτοι, omnium præstantissimi." *Ern.*—οἱ ἐγκριθέντες ἅπαξ καὶ τυχόντες τῆς ἐξουσίας *ex probato cod. Parisino restituendum Polybio videtur* 6, 7, 4. *pro vulgato* οἱ κριθέντες.

Ἔγκτησις, *ex Ernesti emend. pro corrupto* ἔκτησις, 28, 17, 8.

Ἐγκυρεῖν, κακοῖς, in mala incidere, 8, 1, 5. *Sic cum aliis nominibus,* 7, 12, 11. 15, 36, 6 *et* 9. μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας, τοῖς ἐναντίοις ἐντυγήσουσιν, 33, 12, 8.

Ἐγκωμιάζειν τινά, 4, 34, 7. 8, 10, 7. 12, 8, 1.

Ἐγκωμιαστικὸς τόπος, locus laudativus, 10, 24, 8. ἐγκωμιαστικαὶ ἀποφάσεις περί τινος, quæ ad laudem alicujus dicuntur, 8, 13, 2.

Ἐγχειρεῖν, adgredi; *cum infin.* πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, instituerunt, cœperunt, 1, 6, 8. 1, 38, 7. *cum dat.* ἐγχειρεῖν πολεμικώτερον τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7. τοῖς ἔργοις, opus adgredi, 1, 3, 7. *Sed rursus* ἐγχειρεῖν τοῖς ἔργοις *est* opera et machinas hostium hostiliter adgredi, impetum in ea facere, 1, 42, 13. 1, 45, 6. *et* ἐγχειρεῖν τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι, hostiliter adgredi rem Romanam, imperium Romanorum, 2, 26, 6. *Sic* ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακουσίοις, Καρχηδονίοις, τῇ πόλει, 1, 11, 12. 1, 12, 1. 3, 18, 3. *Singularis est constructio cum* πρὸς; ἐνεχείρησαν πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους, 2, 22, 11. *de qua vide ibi Adn. subinde* ἐνεχειρ. *permutatum cum* ἐπεχειρ. 1, 82, 11. 4, 37, 4. *Interdum perperam confusa* ἐγχειρεῖν. *et* ἐγχειρεῖσ. *ut* 8, 7, 8. 8, 18, 6.

Ἐγχείρημα, τὸ; οἰκεῖος ἦν τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, adsuetus hujusmodi inceptis, 4, 57, 4.

Ἐγχειρίζειν, tradere, ἑαυτόν τινι, 1, 10, 1. τινὶ τὴν πόλιν, 1, 10, 8. 1, 11, 4. τὰ ἱπποφόρβια τοῖς Μήδοις ἐπιχειρίσεται, alendorum equorum cura Medis commissa est, 5, 44, 1. *Temere Casaub.* 1, 66, 4. ἐνεχειρίζετο τὰ κατὰ τὴν ἐξαγ. *ediderant, pro* ἐχειρίζετο τὰ *vel* τὰ κατά. *Pro* τὰ κατὰ τὴν Μεσσ. ἐγχειριστήσεσθαι *rescribendum* χειριστήσεσθαι *ex cod. Peir.* 24, 5, 14. *Verba* ἐγχειρεῖν *et* ἐγχειρίζειν *in aor.* 1. *perperam a librariis inter se permutata* 8, 7, 8. 8, 18, 6.

Ἐγχειρονίζειν, *absol. scil.* ἐν τῇ Ῥώμῃ, morari in urbe, 33, 14, 2. *cf.* 33, 16, 6. ἐγχειρονίζειν πράγματι, immorari rei, 15, 36, 6.

(Ἐγχυειάζειν *per errorem in Ern. Lex. Polyb. irrepsit; vide* ἐνχυειάζειν.)

Ἔγχωμα, τὰ, terra adgesta per fluvios in mare, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐγχωννύσθαι, adgestitia terra oppleri; ἐγχωσθήσεται ὁ Μαιῶτις, 4, 40, 4.

Ἐγχώριος. ἐγχώριοι ταραχαὶ, 2, 8, 5. τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη, 9, 25, 3.

Ἔγχωσις, ἡ, 4, 39, 10. 4, 40, 4. *cf.* ἔγχωμα.

Ἐγῷμαι, 6, 57, 4. *vide* οἶμαι.

Ἐδαφίζειν, æquare, complanare solum; τὸν περὶ τὴν σκηνὴν τόπον ἠδάφισαν, 6, 33, 6.

Ἔδαφος, τὸ; ἐν φόβοις ἦσαν περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, 3, 118, 5. εἰς ἔδαφος καθεῖλε τὸ χωρίον, 4, 64, 10. τὸ τεῖχος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος, 4, 65, 4. 5, 9, 3. τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη πλύνειν ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. ἐδάφη, solum, *i. e.* urbes et agri, (*opponuntur homines*) 9, 39, 3.

Ἕδος, τὸ; τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τεμένη, deorum simulacra, 16, 1, 4.

Ἕδρα, ἡ; ὁ Τίτος αὐτόθεν ἐξ ἕδρας καὶ θυμικῶς, παῦσαί, φησι, 18, 20, 12. *an excidit* ἀναστὰς? *an satis est subintelligere hoc verbum?*

Ἐθελοκακεῖν, consulto minus facere quam possis et debeas, ultro et malevolo consilio rem male gerere, de industria et maligne cessare; 4, 38, 6. 5, 1, 7, 5, 2, 8. 5, 4, 11. 5, 20, 3. 5, 100, 7. 6, 15, 5. 38, 3, 6.

Ἐθελοκάκησις, ἡ, de industria et consulto rem male gerere, voluntaria desertio commodorum et officii, defectio, perfidia; 3, 68, 10. 5, 5, 10. 27, 13, 13.

Ἐθελοντηδὸν, sponte, ultro, 6, 30, 2.

Ἐθελοντὴν, *et* ἐθελοντὶ, *idem; in quibus sæpe variant librarii; sed vetustissimus codex Vat. plerumque* ἐθελοντὴν *præfert;* 2, 22, 5. 2, 38, 7. 2, 46, 3. 2, 54, 3. 2, 57, 1. (*ubi vicissim* ἐθελοντὶ *præfert idem Vat.*) 5, 77, 3. 8, 16, 10. *Fr. gr.* 42.

Ἐθελοντὴς, voluntarius; ἐπέλεξε ἐθελοντὰς τοὺς ἀρίστους, 1, 49, 5. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς ὑπακούειν, 25, 9, 7. *Fr. gr.* 42.

Ἐθίζειν. τῶν εἰθισμένων ἐποίησάν τι, 4, 34, 1. *cf.* 3, 84, 7.

Ἐθισμὸς, ὁ; ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἐκ τῶν ἐθισμῶν, de more, 3, 84, 7. (*ubi mendose vulgo* εἰθισμῶν, *quod et ex* εἰθισμένων *corruptum videri poterat, nisi alias passim eadem phrasis* ἐκ τῶν ἐθισμῶν *occurreret.*) 3, 110, 4. 5, 25, 2. κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐθισμοὺς, 3, 76, 12. κατὰ τὸν ἐθισμὸν, 11, 27, 6.

Ἐθνικός. αἱ ἐθνικαὶ συστάσεις, gentium concilia, 30, 10, 6.

Ἔθος, τὸ; ἔθη μοχθηρὰ, pravi mores, prava instituta, 1, 81, 10. τί διαφέρει ἤθη (ἔθνη *scribe*) σύμμικτα καὶ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νόμοις καὶ πολιτικοῖς ἔθεσιν ἐκτεθραμμένων; 1, 65, 7. (*ubi codd. nonnulli* ἤθεσιν *dant, minus recte.*) τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ Ῥωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα, 18, 17, 8. τὰ τῶν πόλεων ἔθη, 9, 23, 8. δύο ἀρχαὶ πάσης πολιτείας, ἔθη καὶ νόμοι, 6, 47, 1. *sed mox ibid. vs.* 2. *est* τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως, *et* τὰ κατ' ἰδίαν ἤθη.

Εἰ *cum subjunct. constructum legebatur vulgo* 4, 26, 3. *ubi nos ex Vat. et Flor. indicativum restituimus. Cum optat. frequenter;* 1, 4, 6. 1, 5, 8. 1, 10, 6. *&c. Cum indic. ubi videri poterat optativus requiri;* διαπορῶν, εἰ δεῖ &c. 31, 19, 4. *ni ibi* δέοι *legendum; sed simili ratione* διηπόρει τί δεῖ, τί χρὴ, *in indicativo dicit;* 1, 60, 6. 4, 69, 3. 4, 70, 6. εἰ *pro* ὅτι, *post* αἰσχύνεσθαι *et similia verba,* 8, 14, 6. *&c.* εἰ γὰρ *cum opt.* utinam tandem, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

εἴ τε - - εἴ τε, sive, sive, 5, 98, 2. εἰ - εἴτε, *eadem notione, nisi pro priori* εἰ *pariter* εἴ τε *legendum,* 2, 70, 3. εἴ τε καὶ - - εἴ, τε καὶ, 5, 47, 4. *Ad* οὔτε *infertur* εἴ τε, 3, 21, 1. εἰ καί τινες ἕτεροι, καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 25, 11. 3, 95, 7.

εἰ δὲ μὴ, *elliptice*, 3, 15, 10. 4, 9, 7. 21, 3, 8. *Sic* εἰ δὲ, 3, 24, 10. *si modo recte percepimus vim loci.* εἰ δὲ μή γε, saltem, 18, 4, 7. *&c.* εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, ni hoc obstitisset, 17, 14, 14.

Particulæ εἰ *et* ἢ *perperam inter se permutatæ a librariis, qui mendose dederunt* ἢ *pro* εἰ, 8, 14, 6. *et* εἰ *pro* ἢ, 8, 17, 6.

Εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, fœdus adspectu, 37, 2, 1.—" *per pleonasmum, nam* εἰδεχθὴς *idem est. Sed videtur latius dici cœpisse pro* fœdo quolibet, *ut accipiunt apud Sext. Emp. Hypotyp. Pyrrh.* 3, 24. *deum esse* πνεῦμα δεῖκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν." *Ern.*

Εἰδέναι. οἱ εἰδότες τοὺς τόπους, quibus cognita sunt loca, 1, 47, 3. ἐξητάκει τῶν εἰδότων, 10, 8, 1. ᾔδη σαφῶς *ed. Casaub. pro* ᾔδει, *non male*, 2, 64, 3. *Sic et plures codd.* 10, 19, 9.

Εἶδος. πᾶν εἶδος πολιτείας, omne genus reipublicæ, quælibet forma reip. 6, 10, 2. (*cf.* 6, 4, 6.) τὸ μὲν τῆς βασιλείας εἶδος, illud genus, illa forma reip. quæ regno continetur, 6, 8, 1. ἁπλῶς οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων (*forte addendum* ἐξαγγελθῆναι) ἔγνωσαν, nullam omnino speciem, nullam notionem sibi informare poterant, 36, 5, 1. ἡ φιλαρχία καὶ τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura cod. Paris. E.* 6, 57, 6. dominandi libido, et gloriæ ac celebritatis species; *sed cum de veritate, tum de vi illius lectionis haud satis mihi constare, etiamnum profiteor.*

Εἴδωλον γυναικεῖον, figura muliebris, 13, 7, 2 *et* 7. εἴδωλα θεῶν καὶ δαιμόνων, 31, 3, 13.

Εἰκαῖος, levis, vanus *homo*, 7, 7, 5. (*idem fere ac* ἀκατάστατος, 7, 4, 6.) εἰκαιότατος, 15, 25, 4. 32, 21, 8.

Εἴκειν, cedere, *absol.* 24, 12, 3. *cum dativ.* μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. οὐκ εἴκειν ταῖς συμφοραῖς, 6, 58, 8. εἴκειν τοῖς παροῦσι; *scil.* πράγμασι, præsenti necessitati cedere, 3, 84, 7. 5, 50, 5. 5, 55, 10. *Conf. seq. verbum.*

Εἴκειν, similem esse; προαιρέσει οὐκ εἰκούσῃ τοῖς λόγοις, animo non simili verbis, 35, 2, 13. *nisi ibi* (*quod fere persuasum habeo*) *duo verba* τοῖς λόγοις *a sciolo quodam adsuta sunt, ut* προαιρέσει εἰκούσῃ *idem valeat ac* ἡττωμένῃ, *quod ibidem continuo sequitur. Conf. verbum præc.*

Præt. ἔοικε, videtur; *An et* fertur, perhibetur, *quemadmodum* δοκεῖ? *Vide* 10, 3, 4. *Sic forte et* 2, 26, 5. *nisi ibi* ὡς ἔοικε *sit*, quemadmodum facile credi, facile intelligi potest. *Conf.* εἰκώς.

Εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε, 2, 56, 3. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως, 1, 52, 2. καὶ παραλόγως, 1, 74, 14. καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. φερόμενα εἰκῇ (τὰ θηρία,) belluæ temere huc illuc ferebantur, 11, 24, 1.

Εἰκοβολεῖν, temere jaculari, *Fr. gr.* 43.

Εἰκὸς, *vide sub* εἰκώς.

Εἰκὼν, ἡ, *de* statua. ψηφισαμένων τινὰς εἰκόνας αὐτοῦ, ταύτας οὐκ ἀνετίθεσαν, 4, 49, 1. εἰκόνες Ἀχαιοῦ, Ἀράτου, Φιλοποίμενος, 40, 8, 10. imagines *majorum apud Romanos*, 6, 53, 4. *sqq.*

Εἰκὼς λόγος, ratio probabilis, verisimilis, 12, 10, 2.

εἰκὸς, verisimile, consentaneum; ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *mira constructio, in qua nil variant libri. Pleonasmum non minus mirum amat in hac voce scriptor noster;* δῆλον ὡς εἰκὸς *&c.* manifestum est, consentaneum esse ut *&c.* 6, 6, 3. 6, 47, 4. φανερὸν ὡς εἰκὸς, 6, 6, 6. 10, 17, 1. δῆλον ὡς εἰκὸς φαίνεσθαι, 2, 29, 1.

Εἰλικρινὸς, purus, sincerus, liquidus; εἰλικρ. φιλία, 4, 84, 7. ὄντος φωτὸς εἰλικρινοῦς, 8, 33, 1. εἰλικρινεστέρα προαίρεσις δημοκρατίας, 2, 38, 6.

Εἵνεκα pro ἕνεκα olim editum erat 3, 48, 12. contra Polybii morem.

Εἱμαρμένη, ἡ; τῆς εἱμαρμένης τυχεῖν, fato fungi, 16, 32, 4.

Εἶναι. οὐδεὶς τῶν ὄντων, nemo mortalium, nemo eorum qui vivunt, 9, 29, 2. sic μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quamdiu in vivis erat, 2, 43, 9. εἶναι πρός τι et πρός τινι, vide in πρός. μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ, hoc nil pertinet ad me, 25, 1, 7. πρὸς ἐμὲ, 3, 21, 1. ἐστὶ pro ἔξεστι; ἐξ ὧν ἔσται σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. et sæpe alias; sed singulare illud est, οὐκ ἔστιν ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν κακὸν, 5, 98, 4. ἐὰν καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦτο βουλομένοις ᾖ, quod si hoc etiam volentibus fiat Achæis, 2, 50, 2. ὅτι ἂν ᾖ πάσχειν ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

εἴη cum infin. utinam; εἴη μὲν οὖν οἱονεὶ συμφῦναι τὴν κατάστασιν, 4, 32, 9. δέον ἂν εἴη, opus fuerit, 2, 37, 5. πρέπον ἂν εἴη, 2, 37, 3. 2, 38, 5. ῥητέον ἂν εἴη, 1, 5, 2. 4, 38, 13. et sic corrigendum fuit 2, 24, 2. ubi mendose εἶναι dabant codices. Rursus εἶναι, quod erat in libris, in εἴη fuit mutandum 4, 4, 5. et in ἐστὶ vel εἴη, 11, 7, 2. denique in ἦν, 35, 2, 15.

Participium ὄντες persæpe tali modo inseritur, ut in his, οἱ λοιποὶ πάντες, ὄντες εἰς μυρίους, 3, 117, 4. τὰ θηρία, δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, 5, 53, 4. adde 1, 51, 12. 3, 71, 9. 3, 85, 1. 8, 31, 8. Unde correxi 1, 85, 3. ἧκον ὄντες δέκα, cum corrupte omnes dedissent ἥκοντες δὲ καί. Idem particip. adjiciendum haud improbabiliter suspicatus est Reisk. 4, 32, 1. οὐδεὶς τῶν ὄντων, vide supra in εἶναι.

Εἰπεῖν. εἴποι τις, verbi caussa, ut hoc utar, 15, 35, 1. In hoc verbo aoristum primum εἶπα plerumque præferunt codd. Vat. et Flor. ubi ceteri εἶπον in aor. 2, habent: ut 3, 38, 1. 3, 56, 5. 3, 114, 8. 5, 45, 1. &c. εἶπον, dic, 15, 8, 10.

Εἰρεσία, ἡ, remigatio, remigium; συνείθιζε αὐτοὺς ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 4. δυσχρηστεῖν ταῖς εἰρεσίαις, 16, 4, 10. κατηρτισμένοι ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 11. διὰ τῆς εἰρεσίας ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, 8, 6, 7. Et per meton. αἱ εἰρεσίαι transtra; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν ἐν τῇ χέρσῳ τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2.

Εἰρηνεύειν. εἰρηνευομένη χώρα, quæ fruitur pace, 5, 8, 7.

Εἰς; de loco, pro πρὸς, ad; ἧκον εἰς τὸν Πάδον, 2, 23, 1. κατάραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. ad Panormum, nam mox urbem obsederunt συνεδίωξαν εἰς τὴν τάφρον, 1, 40, 11. persecuti sunt usque ad fossam, versus fossam, non in fossam, ut patet ex vs. seq. κατεστρατοπέδευσαν εἰς αὐτὴν, scil. Τύνητα πόλιν, 1, 30, 15. ad Tunetem, non in ipsa urbe, castra locarunt. Sic cod. cap. vs. 5. ἀφικόμενος εἰς πόλιν, περιστρατοπεδεύσας ταύτην, sed ibi quidem plures codices et in his vetustissimus Vat. πρὸς habent. Vicissim ubi vulgo πρὸς editur, 1, 78, 2. ἧκε πρὸς τὴν στρατοπεδείαν, ibidem probatissimi codd. Vat. Flor. et Urb. εἰς habent, eadem notione, ad castra. Pariter in illa phrasi, οὐδὲν τοῦτο εἰς αὐτοὺς, 25, 1, 7. idem valet εἰς ac πρὸς, cf. 24, 10, 11. Quod 2, 52, 7. vulgo legebatur εἰς Θετταλίαν ἐτ' ὧν, mendosum erat. Perperam intrusa erat præpos. in illo, διαβὰς αὖθις εἰς τὸν Ἴβηρα, 3, 76, 11.

εἰς de tempore; εἰς τὴν ὑστεραίαν προῆγε, (i. q. τῇ ὑστεραίᾳ) 5, 13, 8. Sic ὡς εἰς τὴν αὔριον ἀναζυγῆς ἐσομένης, 3, 44, 13. εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιροὺς, (i. q. ἐν τοῖς καιροῖς,) 4, 1, 4. Sic εἰς δέκα

μῆνας, 32, 13, 6. *non differt ab illo* ἐν τοῖς ὅπλα μετὰ, *ibid. vs. seq.* ὁ ἂν δοκῇ ὑμῖν καὶ ἡμῖν, *an* εἰς *vel* ἐς ὃ ἂν δοκῇ, *ut sit idem ac* ἕως ἂν δοκῇ? 7, 9, 4.

εἰς, *de numero*, ad, circiter, *frequentissime, velut* 1, 63, 6. *&c.*

Notemus porro locutiones hujusmodi: εἰς ἀσέλγειαν ὑποδίζειν τινι, 5, 11, 2. πολλὰ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εἰς ἀθεσίαν ἴδια καὶ ἀχαριστίαν, 17, 6, 7. εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν λέγειν περί τινος, 8, 12, 5. *et id genus alia. Tum,* φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας, laudem quærens apud Græcos, 1, 16, 10.—χορηγῶν αὐτοῖς εἰς τὰ ἐπιόντα τῶν πραγμάτων, ad necessitatem, prout res urgebat, *vel* quoad quidem ea quæ maxime erant necessaria, *ibid.* 1, 16, 10. *nisi fortasse prorsus tollenda præpositio, ex terminatione vocis præcedentis temere repetita.*—εἰς τέλος, εἰς δύναμιν, *vide* τέλος, δύναμις; *et si qua sunt hujus generis alia.*

Εἷς, μία, ἕν. τῆς φάλαγγος εἷς καιρὸς καὶ εἷς τόπος, 18, 14, 2. τὸ σφίττερον στρατευσ. ὑπὸ τὸν ἕνα καιρὸν ὑποβάλλειν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus homo solus, 18, 13, 10. ἐφ' ἕνα ἐξάγειν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 26, 13. *cf.* ἐπί. ἓν σοφὸν βούλευμα, 1, 35, 4. ἓν καὶ ταὐτὸ λέγειν, in summa concordia vivere, 2, 62, 4. ἕν *pro* τί, aliquid, *vel* pleonastico quodam modo adjectum pronomini τί; ἐπιστήμων πράγματος ἑνὸς τῶν ἀξίων λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλμάτων ἕν, statua aliqua, 6, 47, 9. ποιεῖν ἕν τι τῶν καθηκόντων, 22, 25, 2. ἓν ἦν ἕν καὶ τὸ τότε πραχθὲν, 5, 11, 1. ἓν ἕν τι μοι δοκεῖ καὶ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φίλιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα τῶν ἔργων ἕν τι προφέρεσθαι, 6, 58, 1. *Idem* ἕν *latere videtur in vitiosa illa codicum scriptura* 1, 68, 10. ἕν τινι καινῶν, *pro* ἕν τι τῶν καινῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nuncius; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συντρέχοντες, ad primum nuncium effusi adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, instituere, introducere *morem*, 4, 20, 6. εἰσαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου, quum ad populum illos produceret, 30, 4, 6. introducere in senatum, 24, 1, 8. *&c.*

Εἰσαντιζειν πυκνοῖς τοῖς βέλεσι, 2, 30, 1 *et* 4. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 9, 3, 2. εἰς τὰ θηρία, 1, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρίᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας, 1, 82, 2. *cf.* ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντες, simul omnes congressi *ad dimicandum, vel,* ut semel erant congressi, *sic sine intermissione acriter et pertinaciter pugnabant*, 3, 115, 3. κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victoria semel de eis relata, 4, 45, 2.

Εἰσαποστίλλειν. εἰσαπέστειλε (*sc.* εἰς τὴν Καπύην) *forte legend.* 9, 5, 3. *pro* ἧς ἀπέστειλε, *quod habent libri.*

Εἰσβαίνειν. μετ' ὅπλων ἤδη δὲ εἰσβεβηκότες εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. *ubi* εἰσβεβληκότες *Vat. et Flor. quod recipi debuerat.*

Εἰσβάλλειν εἰς τὴν θάλασσαν, *de fluvio*, influere in mare, 4, 41, 1. 5, 70, 4. *cf.* ἐκβάλλειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν, hostiliter ingredi, invadere; εἰσβιβληκότες εἰς Μακεδονίαν, 2, 70, 1. *sic et* 4, 15, 1. *Vide supra in* εἰσβαίνειν.

Εἰσβολὴ, ἡ, 1) ingressio, invasio; ἡ εἰσβολὴ ἡ εἰς Ἰταλίαν Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ. ἐσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Αἰτωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus, introitus, ingressus, initium; τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18, 19, 1. διαλαβόντες τὰς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολὰς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ τῶν ῥευμῶν, i. q. ἀρχαὶ, ingressus, principia viarum, 6, 29, 7. 3) influxus fluvii in mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 *sq.*

Εἰσδύεσθαι, insinuare se; *ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δι' αὐτῆς εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρ.* 18, 5, 5.

Εἰσεγγίζειν τοῖς πολεμίοις, (i. q. ἐγγίζειν) 12, 19, 6.

Εἰσέρχεσθαι, in concionem prodire, 3, 44, 10. (*cf.* εἰσάγειν.) ad senatum, 24, 3, 1. *&c.*

Εἰσηγεῖσθαι δημαγωγίαν, legem popularem ferre, 2, 21, 8. *τοιάνδε τινὰ τῶν ἐπιστάτων εἰσηγεῖτο λύσιν*, solutionem proposuit, 11, 25, 8. *πότερον ὡς ἀρίστας ταύτας ἡμῖν εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν*, proponunt, in medium adferunt, commemorant, 6, 3, 6.

Εἴσοδος, ἡ, 1) intromissio *legationis in senatum*, 24, 1, 9. 2) introitus, porta *castrorum*, 6, 35, 5. 6, 36, 2. 14, 3, 7. 3) reditus, *nempe* ex vectigalibus et simil. (*quod alias* ἡ περίοδος) *τῆς εἰρήνης πάσης κρατεῖ ἡ σύγκλητος*, 6, 13, 1. *Sic αἱ εἰσφοραὶ sunt* tributa.

Εἰσοικίζειν, colonos mittere; *Μακεδόνας εἰσοικίσας (εἰς τὰς Θήβας,)* 5, 100, 8. *Metaph. et meton. εἰσοικιζομένης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐδαιμονίας*, 6, 57, 5.

Εἰσπίπτειν. *ἡ βοήθεια εἰσπέπτωκε εἰς τὴν πόλιν*, intraverat, penetraverat, 4, 70, 11.

Εἴσπλους, ὁ, introitus *portus*, 1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10, 2 *sq.* *διακωλύειν τὸν εἴσπλουν*, 1, 44, 4. *τὸ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα*, ipsum ostium *portus*, 1, 46, 5. 1, 47, 2.

Εἰσπράττειν χρήματα, pecunias exigere, exprimere, *intell.* αὐτοὺς, ab illis, 13, 7, 3. *τὰ πρὸς διαλύσεις εἰσπρᾶττειν*, *sic mendose vulgo omnes*, 5, 29, 4. *pro* πράττειν. *Unde Ernestus*; "εἰσπράττειν τι πρός τι, facere quæ valent ad aliquid: *Sed legendum* πράττειν, *sic natum est e repetitione ultimæ in præcedente* διαλύσεις."—

Εἰσρεῖν, influere; *εἰσρεούσης εἰς τὴν χώραν τῆς θαλάσσης*, 16, 5, 2.

Εἰσφέρειν, χρήματα, sententiam in concilio dicere, proponere sententiam, 2, 26, 5. *τὰ χρήματα*, pecuniam conferre, pendere, solvere, 5, 27, 7. *sic* εἰσοίσειν ἄλλα χίλια τάλαντα, 3, 10, 3. *Adde* 40, 2, 6 *et* 11. *εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περὶ τῆς αὐτῶν εὐνοίας*, multa verba facere, multa commemorare, 22, 5, 3. *ψεύδεσι εἰσφέρει τὸ ὅλον*, mera mendacia protulit, 2, 58, 12. *In passivo, οἱ εἰσφερόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευταὶ*, 35, 4, 5. *non sunt* inducti in senatum, *ut habet Ernestus, sed* a consulibus propositi (*vel* delecti, *ut Casaub. vertit*) legati militares.

In Med. εἰσφέρεσθαι σκήψεις, excusationes proferre, 5, 74, 9. *πᾶσαν σπουδὴν*, omne studium adhibere, adferre, 22, 12, 12. *εἰσφερόμενος παράδειγμα τὸν ἴδιον βίον*, 11, 10, 2 *et* 5.

Εἰσφοραὶ; *αἱ εἰσφοραὶ*, tributa, 1, 72, 5. 2, 62, 7. 14, 9, 5. *αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰσφοραὶ*, pecunia in hoc conferenda, 5, 91, 4.

Εἰσφρεῖν. *εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν*, in urbem penetrarunt, 22, 10, 7. *si modo Polybii id verbum est non Heronis.*

Ἐκ *et* **ἐξ**. *Ita subinde adjicitur nominibus ista præpositio, ut vel abundare quodammodo, vel pro ὑπὸ aut ἐπὶ posita videri possit; de quo usu monui in* 4, 50, 4. *Sic κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν φύσιν*, 1, 81, 6. *ubi* τὴν ἐαυτῶν *suspicatus erat Reiskius.* *ἐγένετό τις ἀμφισβήτησις ἐξ ἀμφοῖν*, 1, 83, 6. *ἦν ἀγὼν ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα*, 3, 1, 7. (*conf.* ἐπίστασις, *num.* 4.) *οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν*, 2, 27, 2. *οἱ ἐκ Μακεδονίας βασιλῆς*, 2, 40, 5. *διαναστάντων τῶν ἐκ τῆς ἐνίδης Νομάδων*, 3, 74, 1. *οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου*, (i. q. ἡ σύγκλητος) 3, 97, 1. *οἱ ἐκ τῆς πόλεως*, oppidani, *non qui ex urbe venerunt, sed qui in urbe sunt*, 4, 71, 11. *Sic* ὑπήνεκτος

τοῖς ἐκ τῆς πόλεως, (i. q. ἐν τῇ πόλει, *sed nimirum intelligendum* τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀφορῶσι, *ex urbe prospicientibus,*) 5, 24, 6. πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου φίλων, 9, 39, 9. συγκεφαλαιωσάμενοι τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις, 4, 1, 9. *nempe quæ* in Præparatione *exposita sunt, ea breviter* ex illa *nunc repetemus.* περιποιήσασθαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὐνοιαν, *scil.* a Græcis in ipsum proficiscentem, 3, 6, 13. τὴν ἐκ τούτου πρᾶξιν, hujus viri factum, 9, 29, 7. διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκἀγαθίαν, 3, 107, 8. *Sic quod* 4, 50, 4. *editum erat* παρείλετο τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας χώραν, *defendi quodammodo ex his poterat, ni probati codices* ἐπὶ *darent.*

ἐκ *et* ἐξ, *de tempore,* post, *vulgato usu, sed inclusa plerumque simul notione causæ,* propter, 1, 9, 7. 1, 25, 5. 1, 53, 8. *&c. Sed* ἐκ πολλῶν χρόνων, jam diu, a multo retro tempore, 4, 17, 4. ἐκ πλείονος χρόνου, 26, 2, 14. *Sic* ἐκ πολλοῦ *frequentissime, cum de* temporis intervallo, *tum de* loci; *vide* πολύς. *Sed de tempore ubi agitur, subinde per ellipsin omittitur præpositio, ut* πολλῶν χρόνων, 3, 85, 9. ἐκ δευτέρου, altera vice, iterum, 14, 9, 6.

οἱ ἐκ τούτων, (*scil.* γεγονότες, *quod ipsum etiam mox adjicitur*) ex his nati, 6, 7, 2. ἐκ τοῦ δικαίου, legitima ratione, 15, 22, 1. ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) sua sponte, ultro, 10, 40, 6. ἐξ ἑκόντων παραλήψεσθαι, a volentibus, ultro se recepturum, 5, 66, 6. ἐκ χειρὸς, ἐκ περιττοῦ, ἐκ παρατάξεως, ἐξ ἑτοίμου, ἐκ παρέργου &c. *vide* χεὶρ, περιττὸς, παράταξις &c. ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, 11, 16, 6. *an pari ratione dictum, ut* ἐξ ἑκόντων, 5, 66, 6? *conf. supra in* ἀπολύειν.

Ἕκαστος. παρ' ἕκαστον, *intell.* καιρὸν, subinde, idemtidem, quavis occasione, 4, 82, 5. 5, 4, 11. 5, 11, 2. 9, 31, 4. *Sic* παρ' ἕκαστα, ad quæque, in quibusque, quavis occasione, 3, 57, 4. *Errorem in hoc vocabulo librariorum,* ἑκάστου *pro* ἑκάστους *ponentium, notavimus* 2, 33, 1. *et* 2, 37, 9.

Ἑκάτερος. *Quod de plurali numero* ἑκάτεροι *monui ad* 1, 20, 7. *id pariter in singularem* ἑκάτερος *valet; scilicet, numquam hoc vocabulo ita significatur* alteruter, *ut definitum certumque habeatur, uter ille sit ex duobus; sed vel* uterque (*aut in plurali,* utrique) simul, *i. e.* ambo, *vel* uterque distributive, *i. e.* utervis, uterlibet; *aut, quodsi nonnumquam* alterutrum *interpretari possis,* (*ut fecimus in* 10, 21, 4.) *id non aliter erit intelligendum ac* utervis, uterlibet, *nempe ut sit quidem* alter e duobus, *sed ut* perinde sit uter eorum, sive hic, sive ille; *atque etiam* modo hic, modo ille. *Videamus primo exempla singularis numeri:* δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρῳ τῶν ὑπάτων, utrique ex duobus consulibus dant duas legiones, 3, 107, 13. τοὺς ἀκροβολιζομένους μερίσας ἐφ' ἑκάτερον κέρας, in utrumque cornu distribuit, 11, 22, 10. *Sic* τοὺς ἱππεῖς ἐφ' ἑκάτερον θεὶς τὸ κέρας, 3, 72, 13. *Et* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. (*i. e.* διεῖλε ἐφ' ἑκάτερον κέρας καὶ παρέστησε τοῖς κέρασι, *quam sententiam codex Bav., discedens a ceteris codicibus, planius sic expressit,* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, *sc.* μέρη, παρέστησε τοῖς κέρασι.) *Quod* 10, 21, 5. *vulgo legitur* ἐκτάξεις ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, *mendosum est, et sine sensu: oportebat* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *in motibus militaribus, ad quos exercuit equites suos Philopœmen, hic erat, ut discerent* in utrumlibet cornu, *i. e.* in utrum-

libet latus aciem dirigere. *cf.* κέρας.

Pluralis numeri exempla enotavimus hæc: παρὰ τὰς πλευρὰς ἑκατέρας, secundum utrumque latus, 3, 83, 1. εἰσὶ δ' ἑκάτεροι πλωτοὶ, uterque *fluvius* (*Oxus et Tanais*) navigari potest, 10, 48, 1. *Sic rursus* ἀμφότεροι, uterque, *tam Hannibal, quam Mago*, 9, 25, 5. ἐφ' ἑκάτερα, *scil.* μέρη, versus utramque, in utramque partem, 6, 32, 2. *quemadmodum et Bav.* 3, 72, 9. *Tum*, οὐκ ἤνυον ἑκάτεροι φέροντες τοὺς νεκροὺς, non sufficiebant utrique (*in plur.*) ad tollendos mortuos, 10, 31, 9. *Sic* ἑκάτεροι, utrique, 3, 25, 4. *et alias. Denique* ὁρῶντες εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὴν λαμβάνοντα τὸν πόλεμον, 1, 20, 7. *non in alterutram, ut voluit Reiskius, sed* in utramque partem inclinare fortunam belli, *nempe mari in partem Pœnorum, terra in partem Romanorum; unde rei summa in æquilibrio manebat, ut proxime ante dixit.*

Subinde perperam inter se permutantur a librariis vocabula ἕτεροι *et* ἑκάτεροι. *Sic pro* ἑτέρους *nonnulli vitiose* ἑκατέρους *habent*, 2, 47, 2. *Vicissim mendose libri omnes* ἑτέραν τὴν ἐπίνοιαν *dabant* 10, 47, 3. *pro* ἑκατέραν, *quod correxit Casaub. Pariter corrupte omnes* παρ' ἑτέροις 2, 69, 7. *pro* παρ' ἑκατέροις, *quod in contextum receptum velim. Similiter* 12, 11, 3. *pro* ἑτέρων *fortasse* ἑκατέρων *scribendum. Rursus pro* ποτέρου, 5, 12, 6. *codices nonnulli prave* ἑκατέρου *habent.*

Ἑκατόμπεδος. τὸ ἑκατόμπεδον διάστημα, intervallum centum pedum, 6, 29, 7.

Ἐκβαίνειν, *scil.* ἐκ τῆς νεὼς, exscendere in terram, 2, 5, 4. 17, 8, 6. (*quod alias est* ἀποβαίνειν.) ἐκβαίνειν ἐκ τῆς θαλάσσης, excedere, cedere mari, 1, 55, 2. ἐκ τοῦ πολέμου, finire bellum, 3, 40, 7. μὴ ἀλόγως ἐκβαίνειν εἰς τὴν πρᾶξιν *legebatur vulgo* 8, 26, 4. *ubi nos ex Urb.* ἐμβαίνειν *recepimus; conf.* 27, 6, 8.

De exitu *rerum præsertim usurpatur hoc verbum:* πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων, 10, 2, 13. τοιοῦτον τῆς μάχης ἐξέβη τὸ τέλος, 3, 108, 4. τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβήσεται τοῦ ἀγῶνος, 3, 109, 3. ἀκόλουθον ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐκβάσης τῆς ἐπιθέσεως, 3, 110, 7. 5, 26, 14.

τὰ ἐκβαίνοντα, eventus, 2, 27, 5. τὰ περὶ τὰς μάχας ἐκβαίνοντα παράλογα, 15, 15, 5. τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων λαμβάνειν, 10, 23, 2.

Ἐκβάλλειν, 1) ejicere, abjicere, excutere, projicere; *et simil.* θυρεὸν ἤ τι τῶν ἄλλων ὅπλων, 6, 37, 13. τὴν κατασκευὴν, 16, 6, 6. e sinu vestis excutere, promere, 3, 33, 2 *sq.* ἐκβάλλειν βέλος, telum mittere; μὴ φθᾶσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, 3, 65, 7. ἐκβ. τινὰ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, aliquem de statu dejicere, 4, 32, 6. *et nude* ἐκβάλλειν τινὰ, ejicere, 27, 1, 11. ἐκβάλλειν τὰς θύρας, fores perfringere, 5, 25, 3. 15, 31, 3.

2) navem ejicere in terram, ἐκβάλλειν ναῦν εἰς τὴν γῆν, 1, 51, 12. 15, 2, 14. 16, 6, 4. εἰς τὴν αἰγιαλὸν, 3, 96, 5. (*cui respondent verba neutra* ἐκπίπτειν *et* ἐποκέλλειν εἰς τὴν γῆν.)

3) in publicum projicere. proferre, edere; ἐκβάλλειν ἀπέκρισιν, edere responsum, 29, 7, 5. δόγμα, decretum, senatus consultum, 30, 5, 11. 30, 17, 6. λόγον ἐν τῷ μέσῳ ἐκβάλλειν, 30, 7, 6. πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, de rebus politicis publice verba fecit; verba profudit, 32, 6, 7. ἐκβάλλειν ἐγγράπτον τὴν δικαιολογίαν, scriptam defensionem in publicum edere, 30, 4, 10.

4): rejicere, repudiare; *τὴν δωρεὰν*, donum, 23, 8, 13. *opiniones de deo et de inferis*, 6, 56, 12. (*ubi opponuntur παρεισάγειν et ἐκβάλλειν.*) *institutum alicujus* improbare, *ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν ἴσως οὐκ ἂν τις ἐκβάλοι*, 1, 14, 4. *εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν*, rejecerunt, repudiarunt compositionem pacis ita ut coire non posset, *nisi cum Reiskio intelligas* distulerunt, ex uno tempore in aliud, ex una difficultate in aliam rejecerunt, 1, 68, 10. *Sermones aliorum sæpe paucis verbis ἐξίβαλε*, procul abjecit, refutavit, evertit, prostravit, 11, 10, 6. *Huc pertinet illud, οἱ περὶ Καλλικράτην ἐξίβαλον τὸ διαβούλιον*, 29, 8, 9. *ubi si διαβούλιον necessario* deliberationem, consultationem *significaret, placeret etiamnum Reiskii interpretatio*, prorogabat, in aliud tempus rejiciebat, *quamquam alia ejusdem usus verbi certa exempla desidero; sed nunc reputans id quod supra in διαβούλιον est demonstratum, vocabulo hoc persæpe denotari* sententiam in concilio dictam, *non dubito hanc esse vim illius dictionis, de qua quærimus*, Callicrates hanc sententiam, *quæ suadebat auxilium regibus ferendum, cum jam in eo esset ut illa communi consensu sanciretur*, ejecit, *i. e.* evertit, prostravit, irritam reddidit, fecit, ut repudiaretur, *terrore injecto magistratibus* &c.

5) *Neutraliter*, *ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς τὸ πέλαγος*, exonerat se in mare, 3, 47, 2. 4, 39, 2. *Et, postquam sub terra aliquantisper occultus erat fluvius*, *ἐκβάλλει ἐκ τῆς γῆς*, emergit, prorumpit e terra, 16, 17, 5.

Quid sit ἐκβάλλουσι τὰς πλαγάς, de gallis gallinaceis, 1, 56, 8. *fateor mihi etiam nunc non satis liquere; et prope absum ut veram putem Merici Casaub. conjecturam, ἐκχεῖ βάλλουσι esse legendum. Corrupte vulgo* 3, 51, 11. *ἐκβληθῆναι πρὸς τὰς ἀφιλίας, pro ἐκκληθῆναι editum erat, quo spectabat quod in Lexico Polyb. posuit Ernestus, ἐκβάλλεσθαι* exire, *nulla alia præterquam mendosi codicis auctoritate.*

Ἐκβαρβαρεῦσθαι, de regione a feris barbaris habitata, 3, 58, 8. *et* prorsus efferata, 11, 34, 5.

Ἔκβασις, ἡ. περὶ τὰς ἐκβάσεις, scil. ἐκ τοῦ ποταμοῦ, in exitu e fluvio, eo loco ubi e fluvio egrediebantur *Pœni*, 3, 14, 6. *τὴν ἔκβασιν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ*, 4, 64, 5 *sq.* *ἡ ἔκβασις ἐκ τοῦ πολέμου*, 3, 7, 2. 21, 8, 6.

Ἐκβιάζεσθαι; in Medio, ἐκβιάσασθαί τινα, vi depellere aliquem *e montium angustiis*, 18, 6, 4. *Passive, ἐκβιασθείς*, vi superatus, vim hostium non sustinens, 1, 28, 6. *ἐπὶ ἰσόπεδα τούτους ἐκβιαζομένους*, vi hostium cedentes; 11, 15, 2.

Ἐκβιβάζειν τὴν δύναμιν, milites in terram exponere e navibus, 5, 18, 9. *ἐκβιβ. τινὰ εἰς τὸν πόλεμον*, trahere aliquem ad bellum, bello implicare, 27, 6, 8. *ubi Reiskius ἐμβιβάζειν voluit, quo nihil opus videtur.*

Ἐκβοηθεῖν, ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe exire ad opem ferendam suis, et ad repellendum hostem, 3, 19, 3. *ἐξεβοήθουν ἐκ τῶν οἰκιῶν*, 4, 58, 3. *ἐκβοηθήσας παντάπασι*, 4, 59, 2. obviam ire hosti, 10, 49, 6. *προθύμως ἐκβοηθήσαντες*, fortiter in hostem euntes, fortiter pugnantes, 1, 30, 11.

Ἔκβολή, ἡ. 1) ejectio *Ætolorum ex urbe*, 4, 8, 4. 2) *τῶν μαστῶν*, exsertio uberum, 2, 56, 7. 3) *τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν θάλατταν*, ostium fluvii, 1, 75, 8. *ἐκβολὴν ποιεῖ vel ποιεῖται ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θαλ.* influit in mare, 2, 16, 7. 3, 110, 9. 5, 59, 11. 9, 43, 2. *ὁ εἰς*

θάλαττων· ἐκβολὴ τῶν τοῦ Πάδου στομάτων, locus ubi Padi ostia in mare se exonerant, 3, 86, 2.

Ἐκγίγνεσθαι. ἐξεγένετο συνιδεῖν τοὺς πολεμίους, (*i. q.* ἐξῆν) licuit videre hostes, 3, 108, 9. *Sic fortasse* ἐκγίγνεται *scribendum pro* γίγνεται, 3, 81, 11.

Ἔκγονοι, οἱ, liberi, proles, 33, 16, 9. posteri, 6, 7, 3.

Ἐκδαπανᾶν, absumere, exhaurire; τὰς προσόδους, regni reditus, 25, 8, 4. τὰς χορηγίας καὶ παρασκευάς, 21, 8, 9. *Passiv.* ἐκδιδαπανᾶσθαι χορηγίαι, 17, 11, 10.

Ἐκδεσμεῖσθαι, vincire, illigare; ἐκδεσμεῖσθαι τὴν ἰκανῶν πίστιν εἰς ἀλλήλους, 3, 33, 8.

Ἐκδέχεσθαι, 1) recipere, *si vera est scriptura* 24, 12, 7. ἐὰν φυλακὴν ἐκδέξωνται εἰς τὴν ἄκραν, *ubi* ἐκδέξωνται *mallet aliquis, quod tamen non urgeam.* 2) exspectare, τὴν παρουσίαν τινός, 20, 4, 5. τινὰ, 3, 45, 6. *Huc refer illud* ἐξεδέξατο πόλεμος Ῥωμαίους, Romanos exspectavit bellum, *i. e.* apud Romanos secutum est bellum, 1, 65, 2. 3) excipere, *legatos*, 25, 4, 11. *obsides*, 3, 99, 4. 4) recipere, interpretari aliquid; εἰκῆ ἐσφῶς ἐκδέχῃ τοὺς λόγους, non recte capis, 10, 18, 22. βέλτιον ἐκδέχεσθαι τὸ γεγονὸς, in mitiorem partem, mitius interpretari, 38, 2, 5. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 12, 16, 11. 27, 13, 9. 38, 3, 8. *Conf.* ἐκδοχή.

Ἔκδηλος, manifestus; ἔκδηλον ποιῶν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 3, 12, 4. 3, 48, 5. ἔκδηλον γίγνεται τοῦτο, 4, 41, 7. 32, 8, 1. εἴ ἔκδηλόν τι ποιοῖμεν, 30, 10, 7. *non sunt* eximio aliquo merito insignes, *ut Casaub. et Ernestus interpretati sunt, sed* qui manifestum aliquid patraverant, *i. e.* qui *suam a Romanis alienationem et favorem in Perseum* aperto aliquo facto manifestaverant.

Ἐκδημία, ἡ, peregrinatio, 16, 22, 5. iter, 25, 6, 4.

Ἐκδιδόναι, ἐκδοῦναι, τινὰ, dedere aliquem, *hostibus*, 3, 8, 8 *et* 10. 21, 14, 7. 40, 3, 6. υἱὸν εἰς ἑτέραν οἰκίαν, filium adoptandum dare in aliam familiam, 32, 14, 2. ἔργα, elocare opera, 6, 17, 2. ἱστορίαν, historiam, *aut aliud scriptum*, in publicum edere, 2, 37, 6. 16, 26, 3.

Ἐκδίκησις. τὴν ἐκδίκησιν ποιησαμένους, 3, 8, 10. *Casaub.* ab illo se vindicarent; *puta* a bello; *nos* ab illo homine *scripsimus, vereor ne minus recte. Videtur vertendum fuisse*, satisfactionem darent, *nempe Romanis.*

Ἔκδοσις, ἡ. ἐκδόσεις ἀγοραίζειν, locationes operum redimere, 6, 17, 4.

Ἔκδοτον διδόναι τινὰ, dedere aliquem *hostibus*, 3, 20, 8. 20, 10, 5. 28, 4, 11. προῦδωκαν ἐκδότους τὰς πόλεις, 6, 49, 5.

Ἐκδοχὴ, interpretatio. καθάπερ ἐποιοῦντο τὴν ἐκδοχὴν οἱ Καρχηδόνιοι, 3, 29, 4. ἐξ ὧν ἀνάγκη ποιεῖσθαι τὴν ἐκδοχὴν ὅτι *&c.* quibus ex rebus intelligi debet, 12, 18, 7. *Sic* ἐξ ὧν ἢν λαμβάνειν τὴν ἐκδοχὴν, 23, 7, 6.

Ἐκδύειν, exuere alicui vestem. ἐξεδύθη, 15, 27, 9.

Ἐκεῖ, *pro* ἐκεῖσε, *illuc; sed* τὸν πόλεμον ἐκεῖ περιστῆσαι, 1, 26, 1. τὴν ἐκεῖ διάβασιν, transitum in Italiam, 5, 101, 10. *Cf.* ἐκεῖσε.

Ἐκεῖνος, *in oratione obliqua refertur ad eum ipsum cujus oratio commemoratur. Sic* ἐκείνου *valet i. q.* ἑαυτοῦ, 3, 44, 10. 12, 16, 5. ἐκείνων, *i. q.* ἑαυτῶν, *ex Reiskii interpretatione*, 25, 1, 10. ἐκείνους, *i. q.* ἑαυτοὺς, 27, 6, 8. *Sed vicissim, in oratione pariter obliqua,* ἐκεῖνος *subinde refertur ad eum ad quem se convertebat oratio. Sic* ἐκείνῳ, 5, 101, 10. *idem valet ac* αὐτῷ, ipsi, *scil. Philippo;* ἐκείνων, 13, 7, 4. *idem ac* αὐτῶν, *ipsorum, nempe Lacedæmoniorum.*

Ἐκεῖσε, *pro* ἐκεῖ, ibi, 5, 51, 3. 36, 4, 1.

Ἐκεχειρία, ἡ, belli ferise, cessatio a bello, 12, 26, 2.—"*Suspicor legendum* ἐπίχειρα supellex, *vel* ἐπιχείρια." *Ern.*

Ἐκβόλον βέλος, 13, 3, 4.

Ἔκβαμβος, attonitus. ἔκβαμβοι γεγονότες, 20, 10, 9.

Ἐκβιατρίζειν, in scenam producere, spectaculo hominum exponere; σοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας, ignaviam hostium pugnam detrectantium, 3, 91, 10. ἑαυτὸν, animum suum nudare, se ipsum arguere, publico contemtui se exponere, 5, 15, 2. 30, 17, 3. *Fr. gr.* 51. τὴν ἀκρισίαν, τὴν ἀβουλίαν ἑαυτοῦ, 11, 8, 7. 30, 9, 19. *Conf.* σκηνὴ, *et* ἐξάστερα.

Ἔκθεμα, τὸ, edictum, 31, 10, 1.

Ἐκθεραπεύειν, persanare, penitus sanare, 3, 88, 1.

Ἐκθηλύνεσθαι, effœminari. ἐκτεθηλυμένος, 37, 2, 2. ἐκτεθηλύνθαι, 32, 2, 3.

Ἐκθυμία, ardor animi, 3, 115, 6.

Ἐκθύμως, acriter, fortiter, magno studio, magna animi contentione; ἀκολουθῶν, 1, 27, 8. (*i. q.* μετὰ σπουδῆς, *ibid.*) ἀμύνεσθαι, 1, 7, 11. βοηθῶν, 2, 9, 5. ἐκπεπολεμῆσθαί τινι, 3, 96, 5. 5, 13, 4. 15, 12, 6. ὁρμᾶν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους, 2, 67, 7. ἐκθύμως χρήσασθαι τῇ κρανογῇ, 2, 70, 6. ἐκθύμως ἔχειν πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ardere pugnandi studio, 3, 64, 11. ὥρμησαν ἐκθυμότερον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ στρατολογεῖν, 1, 17, 9.

Ἐκκαίειν, *et* ἐκκάειν, πολέμου τινὰ, 3, 3, 3. 4, 4, 9. 2, 1, 3. τὴν ἐλπίδα τινὶ, 5, 108, 5. ἐκκαίεται ὁ πόλεμος, 1, 70, 5. μίσος, 6, 7, 8. ὀργὴ, 9, 10, 10. μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαιόντων τὴν τοιαύτην διάθεσιν, mulieribus maxime excitantibus commiserationem, 36, 3, 7. τὰ τῆς ὑποψίας ἐξεκέατο, 18, 17, 6. ἐκκάσας τὰ πτίλα, 22, 11, 19.

Ἐκκαιδεκαπήχεις, sedecim cubitorum, 5, 89, 6.

Ἐκκαιδεκάμηνος, ὁ, 18, 27, 6. 36, 3, 9.

Ἐκκακεῖν *ex Polyb. lib. IV. citat H. Steph. Sed ibi* ἐγκακεῖν *legitur, quod vide suo loco.*

Ἐκκαλεῖσθαι, ἐκκαλέσασθαι; *in Med.* incitare, invitare, provocare, commovere, alicere; τινὰ, 1, 19, 2. τινὰ *cum inf.* ἐξεκαλέσατο αὐτὸν διαβῆναι τὸν ποταμὸν, 1, 40, 5. τινὰ, πρὸς τὸ κινδυνεύειν, 6, 39, 1. πρὸς τὴν ἁμιλλαν, 6, 39, 8. πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὺς, 16, 9, 5. πρὸς τὰς τῶν Καρχηδ. ἐλπίδας, 3, 69, 4. πρὸς τὴν σφετέραν εὔνοιαν, 18, 26, 2. τινὰ, εἰς ἅλωσιν, 2, 56, 7. ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων, 1, 40, 3. 8, 34, 5. τὴν εὔνοιάν τινος, 3, 98, 8. τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας πρὸς τὸ μέλλειν, elicere quid consilii habeant hostes, 2, 66, 2.

In Passivo: significatione activa, ἐξεκαλοῦντο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, 4, 57, 4. *Notione passiva; absol.* ἐκκληθέντες, 8, 16, 5. elici se passi, *scil.* πρὸς τὸν κίνδυνον, *quod adjicitur* 18, 5, 9. ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ἁρπαλίας, elici ad prædam, 3, 51, 11. *ubi mendose* ἐκβληθῆναι *editum erat;* ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἐκκληθέντες, invitati, 1, 88, 8. *Et cum infin.* ἐξεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαίνοντος ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, 3, 51, 2.

Ἐκκεντεῖν, percutere ferro et interficere, 5, 56, 12. 15, 33, 4. 25, 8, 6.—"*sic et alii.*" *Ern.*

Ἐκκηρύττειν τινὰ, præconis voce jubere aliquem excedere urbe, 4, 21, 8.—"exulem facere; *sic et Lysias Or.* 3. *extr.*" *Ern.*

Ἐκκλαίειν, τινὰ τῆς πόλεως, 25, 1, 10. ἐκκλαῦσαι τῷ καιρῷ τὴν κατηγορίαν, 17, 8, 2.

Ἐκκλέπτειν γυναῖς τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς πόλεως, 1, 23, 4. ἐκκλαπεὶς διὰ φίλων, per amicos subductus, 4, 81, 7.

Ἐκκλησία, ἡ, concio, *militum*, 11, 27, 5. 15, 26, 8. &c. concio po-

puli; διδόναι τινὶ τὴν ἐκκλησίαν, 4, 34, 6. ἡ κυθήκουσα ἐκκλησία τῶν Αἰτωλῶν, 4, 15, 8. 28, 4, 1 *sq.* ἐκκλησία *Acarnanum*, 28, 5, 1. *Achæorum* ἐκκλησία *differt a* τῇ βουλῇ, 28, 3, 7 *et* 10. *conf.* βουλὴ *et* ἀγορά. ὁ βασιλεὺς συνῆγε τοὺς Ἀχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων εἰς ἐκκλησίαν, 5, 1, 6 *et* 9. ὁ Καικίλιος ἐξῆιε (τοὺς ἄρχοντας,) τοὺς πολλοὺς αὐτῷ συναγαγῶν εἰς ἐκκλησίαν. οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἄρχοντες - - οὐκ ἔφασαν αὐτῷ συνάξειν τὴν ἐκκλησίαν, 23, 10, 10 *sq.*

Ἐκκλησιαστής, ὁ, concio, 15, 27, 9. *i. q.* ἐκκλησία *vs.* 8.

Ἐκκλησιάζειν, concionari, 1, 67, 8 *sq.*

Ἐκκλησιαστικὸς; ἐκκλησιαστικαὶ διατάξεις, *Fr. gr.* 38. *conf. supra in* διάταξις.

Ἔκκλησις; ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν, *Fr. gr.* 44.

Ἐκκλίνειν, declinare, evitare. ἐκκλίνειν καὶ διάττειν τὰς τῶν ὀργάνων ἐπιβολάς, 1, 23, 8. ἐκκλίνειν τὴν τῶν θηρίων ὁρμὴν, 1, 34, 4. τὴν στρατείαν, 5, 42, 4. τὴν παλαιστρικὴν, 6, 42, 2. ad fugam inclinare, *i. q.* ἐγκλίνειν, *et sæpe cum hoc verbo commutatum;* ἐκκλίνειν καὶ φεύγειν, ἐκκλίναντας φεύγειν, 1, 19, 2. 1, 30, 11. 3, 65, 7. 3, 96, 4. 5, 23, 4. *Fr. gr.* 84. *&c.*

Ἐκκοιλαίνειν, excavare, 10, 48, 7.

Ἐκκομίζειν, efferre *mortuum*, 35, 6, 2.

Ἐκκοπαὶ ὕλης, concædes arborum, *des abatis*, 2, 65, 6. 10, 30, 3.

Ἐκκόπτειν, τὰς ὀψεις, domos effringere, 4, 3, 10. 4, 4, 1. ὀφθαλμοὺς, oculos extundere, 15, 33, 9. αἱ παιδιαὶ, ἃς τῶν παίζομεν, ἐκκοπήσονται πάντων ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον, adeo nobis præcidetur facultas ita ludendi, 5, 104, 10. ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν, jurisdictionem differre, extrahere, rejicere in aliud tempus, adeoque declinare, 20, 6, 2. 24, 1, 12. *ubi mendose, ut videtur,* ἐκκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *MSti habent.*

Ἐκκυβεύειν, aleam *prælii* subire; ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι ψυχῆς ὕλης, 3, 94, 4. 2, 63, 2. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 1, 87, 8.

Ἐκλαμβάνειν, sumere, seligere, 3, 42, 3. ἐκλαβόντες ἔθισμοὺς καὶ νόμους Ἀχαιῶν, adsciverunt instituta Achæorum, 2, 39, 6. ἐκλαβεῖν τὸ δίκαιον, παρά τινος, jus suum repetere ab aliquo, *Fr. gr.* 39. *Sic et scripsi* 32, 17, 3. *pro* ἐκεῖ λαβεῖν, *quod ibi legebatur.*

Ἐκλάμπειν; οἱονεὶ τῷ ἐξέλαμψε, 15, 29, 8. ἐξέλαμψεν ἡ δίκη αὐτοῦ, emicuit, 32, 9, 2. ἡ αἴρεσις, vigorem cepit, 32, 11, 6. μάλιστα ἐκ τῆς ἀκρίτου κρουνῆς ἐξέλαμπε (emicabat, præ ceteris audiebatur) τὸ καλεῖν τὸν βασιλέα, 15, 31, 1.

Ἐκλανθάνεσθαί τινος; τῆς τοῦ πονηροῦ βίας ἐξελανθάνοντο, 5, 48, 6.

Ἐκλέγειν, ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. ἐν τοῖς σκύλοις, 3, 114, 1.

Ἐκλείπειν τὸ ζῆν, 2, 41, 2. 2, 60, 7. 24, 8, 3. ἐκλιπόντων τῶν κατοικούντων τὸν τόπον, 4, 62, 2. ἡ ἐκλείπουσα χώρα, vacuus locus, 10, 13, 10.

Ἔκλειψις, τῆς σελήνης, 5, 78, 1. τοῦ βασιλέως, 29, 6, 8.

Ἐκληρεῖν, nugas agere, 15, 26, 8.

Ἐκλογὴ, ἡ. διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, propter præstantiam selectorum virorum, 1, 47, 9. κατ' ἐκλογὴν ἀνδρὸς ἀπαραχώρητοι ἐκ τῶν στρατοπέδων, 1, 61, 3. ἡ ἐκλογὴ καὶ διαίρεσις τῶν ἀνδρῶν, delectio et centuriatio militum, 5, 63, 11. ταῦτα τὰ πλοῖα κατ' ἐκλογὴν λαμβάνοντας, 31, 20, 12.

Ἐκλογίζεσθαι, 1) reputare secum, rationes subducere; φρονίμως ἐκλογιζόμενος, 3, 33, 8. *intell.* τὸ πρᾶγμα, prudenter rem reputans, *aut* τὸ συμβησόμενον, *quod adjicitur*, 4, 12, 2. ἐξελογίσατο τὰ διαστήματα, computavit, secum

reputavit distantias urbium, 16, 36, 1. τὰ μήκη ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66. ἐπὶ τὸ πλεῖον ἐκλογίζεσθαι τὰ προσοφειλόμενα, ad maximum computare, maximi pretii æstimare, 1, 66, 11. *cf. c.* 68, 9. 2) *i. q.* ἀπολογίζεσθαι, exponere, explicare, 3, 99, 3. 10, 9, 3.

Ἐκλογισμός; οἱ ἐκλογισμοί, rationes quas quis secum reputat, ratiocinia, 10, 6, 12. 10, 9, 2 *sq.* τὸ ἔργον οὐ προεχωρεῖ αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐκλογισμούς, 1, 59, 2. non ut videbatur fieri debere; *quod alias dicit* κατὰ λόγον.

Ἐκλείπειν τοὺς ἵππους οἴνοις, 3, 8, 1.

Ἐκλύειν, τὴν φιλοτιμίαν τινος, frustrare studiosam alicujus operam, 3, 98, 7. ἐξέλυσε τὴν σπουδήν, joco elusit, fregit, seriam *magistratus* severitatem, 12, 16, 14. ἐξέλυσαν αὐτούς (*i. q.* ἑαυτούς) ἐκ τοῦ κινδύνου, e prælio se subduxerunt, 16, 6, 12. *Pass.* ἐκλύεται τὰ ῥεύματα, frangitur, minuitur vis fluentorum, 4, 51, 5. ὁ ῥοῦς, 4, 43, 9. ἐκλύεσθαι τοῖς σώμασι, ταῖς ψυχαῖς, frangi corpore, animo, 20, 4, 7. 29, 6, 14. 40, 12, 7.

Ἐκμετρεῖν. ἐκμετρήσασθαι τὰ τύχη, 5, 98, 2 *sq.*

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, 5, 98, 10.

Ἔκμηνος, ἡ, *scil.* ἀρχὴ *vel* ὥρα, semestre *imperium*, semestre *tempus*, 27, 6, 2. 6, 43, 3. *Cf.* ἑξάμηνος.

Ἐκμηρύεσθαι, evolvere, explicare id quod convolutum est, *et, in tacticis*, longis et angustis ordinibus ducere *vel* incedere; 1) *notione activa;* ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν, *Fr. gr.* 45. 2) *reciproce, vel neutraliter;* οἱ ἱππεῖς δυσχερῶς ἐκμηρυόμενοι καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 2. τὰ ὑποζύγια μόλις ἐξεμηρύοντο τῆς χαράδρας, *vel* τὰς χαράδρας, 3, 53, 5.

Ἐκνικᾶν, bello vincere, victorem e bello excedere, 15, 3, 6.

Ἑκούσιος, voluntarius; ἑκούσιον ἑαυτοῦ κατασκευάσειν φυγαδίαν, 6, 14, 7.

Ἐκπαθής, immodice adfectus; ἐκπαθῶς ἐγίγνοντο κατὰ τὴν εὐχαριστίαν καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν, nullum modum statuerunt gratiarum actionum et benevolentiæ, 16, 23, 5. πρὸς τὰς ἀφιλίας, prædæ immodice cupidi, 4, 58, 1. πρὸς θεάματα, spectaculorum, 1, 1, 6. ἐκπαθῶς ἔχοντες ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως εὐκαιρίᾳ, cupiditate et invidia accensi, 1, 7, 8.

Ἐκπέμπειν, mittere *nuncium, legatum, ad aliquem*, 8, 19, 5. 20, 9, 2. *Sed et* ἐκπέμπειν τοὺς πρέσβεις, remittere, dimittere legatos, 5, 66, 4. 5, 103, 7. ὁ δὲ ἐξέπεμψε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, dimisit Publium (*forte Scipionem Masinissa, ex Hispania ad se missum*) cum magna honoris demonstratione, *Fragm. apud Suid. in* προστασίαν, *quod recte ad Polybium retulit Casaubonus. Impedita, ac corrupta fortasse, est oratio in illo,* προσυπιλάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥῆον ἀπαντᾶν, 4, 10, 4.

Ἐκπερᾶν τινὰς κατὰ τὴν πρωτοπορείαν, e primo agmine circumducere aliquos, 3, 83, 3.

Ἐκπερίεχεσθαι ἐκ πολλοῦ, per longas ambages circumire, 10, 31, 3.

Ἐκπερίπλειν, *in pugna navali, est,* post τοὺς διάπλους rursus a puppi impetum facere in naves hostium, 16, 4, 14. 1, 23, 9. ἐκπερίπλέοντες, καὶ ῥᾳδίως μὲν προσιόντες, ἐξίως δὲ ἀποχωροῦντες, 1, 27, 11. *ubi simul* ὁ διάπλους *eodem verbo significatur; haud incommode Casaubonus* circumvolitare *vertit; Ernestus* naves circumagere, *parum adcurate.*

Ἐκπερισκασμός, ὁ, *in tacticis*, flexus triplex, conversio triplex quæ

dodrantem circuli efficit, 10, 21, 3.

Ἐκπετασμένον. ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρτέμωσι, 1, 44, 3.

Ἐκπηδᾶν, clam exire, 1, 43, 1 *et* 6.

Ἐκπιέζειν, ad cedendum cogere, 18, 15, 3. *Passiv.* ἐκπιέζεσθαι, premi, urgeri, ad cedendum cogi, in fugam verti, 1, 40, 8. 3, 74, 5. 11, 14, 1. 18, 8, 4. 18, 15, 3. ἐκπιέζεται τὸ ὑγρὸν, propellitur aqua, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐκπίπτειν, ejici, expelli, ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 30, 12. 1, 74, 5. ἐκ τῆς Ἤλιδος ἐκπεπτωκὰς, Elide pulsus, 4, 86, 5. τοῖς ἐκπεσοῦσιν (*sive, ut alii habent,* ἐκπεσημένοις) οὐδ' ὧς ὑπῆρχε σωτηρία, qui castris ejiciuntur, *nempe qui supplicio supervivunt, et fustibus percussi castris ejiciuntur, vel* qui e castris vivi evadunt, 4, 36, 3. *nam et* evadere, in apertos campos e *faucibus montium* pervenire, *est* ἐκπίπτειν, 12, 19, 6. *Sed rursus* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἰδίας, patria excidere, patria pelli, 2, 7, 6. *pro quo et nude* ἐκπίπτειν, ἐκπεπτωκότες, *invenitur,* 1, 20, 1. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν, 2, 19, 11. ἐγὼ ἐκπίπτω αὐτοὺς, ὡς ἐδὴ λίθος πῦν, 3, 25, 8. ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς πόλεως, 2, 9, 5. 2, 41, 14. 5, 4, 12. *sed et* τῆς Σπάρτης, *absque præpos.* 2, 41, 4. ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, *vel* ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὑπό τινος, regno ejectus ab aliquo, 3, 5, 2. 40, 12, 5. ἐκπεπτωκὼς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος, 4, 66, 4. τὴν φυλακὴν συνέβαινε ἐκπεσεῖν ὑπὸ τῶν Ὀδρυσῶν, 24, 6, 7. ἐξέπεσον ὑπ' ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν, ab illis *Sardinia* pulsi sunt in Italiam, 1, 79, 5.

σκάφη ἐκπίπτοντα, *sc.* εἰς τὴν γῆν, naves quæ terræ adliduntur, 1, 51, 11. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν εἰς τὴν γῆν, *ibid. vs.* 11. ποταμὸς ἐκπίπτων εἰς τὸν Πόντον, 4, 42, 5. (*i. q.* ἐκβάλλειν.) *Simili quadam ratione dicitur* sinus maris ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ πελάγους, *scil.* in terram, 4, 63, 5.

Aliæ sunt phrases hujusmodi: ἐκπίπτειν τοῦ καθήκοντος, a decoro prorsus aberrare, 12, 14, 7. λανθάνουσιν ἐκπίπτοντες εἰς δύο τὰ ἀλλοτριώτατα, imprudentes declinant et incidunt, 3, 47, 6. *ubi quod codices nonnulli* ἐμπίπτοντες *habent, ingenio alicujus librarii videtur deberi.* εἰς τοιοῦτον ἐκπεπτωκέναι τὴν εὐτυχίαν, 23, 13, 9. καθαπερεὶ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτούς, 30, 14, 6.

Rursus ἐκπίπτειν, in vulgus emanare; τοιούτους τῶν ἀνωμότων ἐκπεσόντας, 31, 8, 10. *Denique,* repulsam ferre, *ut germanice dicunt durchfallen,* 4, 82, 8.

Ἔκπληξις, terrore perculsus; *familiare Polybio vocab.* ἐκπληγὶς γενόμενος, 1, 21, 7. διὰ τὸ παράδοξον, 1, 76, 7. ἐπὶ τῇ παραδόξῳ, 2, 3, 3. 4, 18, 6. 4, 69, 3. 14, 5, 2. ἐκπλαγῆς ἦσαν καὶ πεφόβηνται ταῖς ψυχαῖς, 14, 6, 8. ἐκπλαγῆς καὶ καταφοβοι τὸ μέλλον, 3, 107, 15. μᾶλλον ἐκπλαγῆς ἦσαν, magis obstupuerunt, mirati sunt, 8, 36, 8.

Ἐκπληκτικὸς. ἐκπληκτικὴ ἐπιφάνεια, mira et terribilis species, 2, 29, 7. διήγησις, narratio ad movendam admirationem comparata, portentosa, 10, 27, 8. ἦν τὸ γεγονὸς ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, 3, 43, 8. αἱ ἐκπληκτικώτεραι περιπέτειαι, casus adversi quamvis terribiles, 3, 4, 5.

Ἐκπληκτικῶς, cum admiratione et plausu, 10, 5, 2.

Ἔκπληξις, ἡ, terror, stupor, 1, 48, 6. ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, furor in libidine, 3, 81, 6.

Ἐκπληροῦν, τὰς ἐπαγγελίας, 1, 67, 1.

Ἐκπλήττειν, *abs.* animos percellere, concutere, *sc. lectorum,* 2, 56, 10. *ubi mendose* ἐκπλήττειν *ha-*

bent MSti et editi. ἐκπλήττειν τινὰ, stupefacere, admiratione percellere, 3, 47, 6. *Et* terrere; *ut*, ἐκπλήττειν τινὰ εἰς τὴν ὁμολογίαν, terrendo redigere aliquem ad paciscendum, 24, 4, 11.

Ἐκπλήττεσθαί τι, demirari, attonitum esse aliqua re, stupere, 1, 23, 6. 1, 63, 7. (*ubi majus quam* θαυμάζειν.) 15, 1, 9. *tum* terreri, pavere, τὶ, 3, 53, 8. ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, territus, 5, 48, 3. ἐκπεπληγμένος πρὸς τὸ συμβαῖνον, attonitus, 11, 30, 2.

Ἐκποδὼν ποιεῖν ἑαυτὸν, fuga sibi consulere, 8, 25, 2. sponte vitam finire, 30, 8, 2. ἐκπ. ποιεῖν τινα, e medio tollere aliquem, 15, 25, 3. ἐκποδὼν γεγονότος αὐτοῦ, eo e vivis sublato, 32, 21, 2.

Ἐκποιεῖν. *Imperson.* ἐκποιεῖ χαρίζεσθαι, (*sc.* αὐτῷ ταῦτο,) licet gratificari illi hoc, nil impedit quo minus &c. 17, 9, 8. σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν, 2, 24, 17. (*i. q.* ἔσται διαλαμβάνειν, 2, 42, 7.) *An* ἐκπεποίηκε *legendum* 3, 36, 3? *ubi* πεποίηκε *dant libri, quod in* πέφυκε *mutavit Casaub.*

Ἐκπολεμεῖν ἀλλήλους, bello se invicem adfligere, 15, 6, 6.

Ἐκπολεμοῦν τινα πρός τινα, ad bellum concitare aliquem adversus alium, 20, 4, 4.

Ἐκπολιορκεῖν, expugnare, 1, 39, 13. 3, 60, 9. 3, 117, 12. 4, 61, 4. *An sic legendum pro simpl.* πολιορκεῖν, 3, 102, 4?

Ἐκπομπὴ, ἡ, missio legati, 25, 14, 11. devectio, transportatio, transvectio, 30, 9, 3.

Ἐκπονεῖν ὀρχήσεις, exercere saltationes, 4, 20, 12, τὰς ἀῤῥωστίας, morbos labore vincere, *Fr. gr.* 22.

Ἐκπορεύεσθαι, in publicum prodire, 32, 12, 7. τὸ βουλευτήριον, exire e curia, 11, 9, 8. ἐκ τοῦ χάρακος, 6, 58, 4.

Ἐκπορθεῖν, *ut simplex* πορθεῖν, vastare, depopulari, 2, 32, 4.

Ἐκπορίζεσθαι γράμματα παρά τινος, impetrare, exprimere literas ab aliquo, 23, 1, 2.

Ἐκπρεπὴς, ἐκπρεπῆ ποιεῖσθαι τὴν χρείαν, eximiam præstare operam, egregie pugnare, 2, 69, 1.

Ἐκπρεπῶς, eximie, 5, 59, 8.

Ἐκπτοεῖσθαι; ἐξεπτοημένος, consternatus, 5, 36, 3. 14, 5, 7.

Ἔκπτωσις, ἡ, expulsio *e regno*, 4, 1, 8, 4, 7, 7. 4, 35, 8. ἐκ τῆς ἰδίας, exsilium, expulsio in exsilium, 4, 35, 5. 23, 6, 2.

Ἐκπυροῦν. ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ, igne candefacto ære, 12, 25, 2. ἐκπυροῦσθαι, igne torreri, *de Zona terræ torrida.*

Ἐκραίνειν.—" educere; *proprie* effundere, *ut* ἐξεράω." *Ern.* τὴν ἅλυσιν ἐκ τῆς μηχανῆς ἐξέραινε, 8, 8, 3. *At ab* ἐκραίνω *imperfectum formari debebat* ἐξέῤῥαινον, *quare ab* ἐξεραίνω *ductum videtur istud verbum apud Polyb. Vide H. Steph. Indic. Thes. Græc. Ling. in* ἐξεράω, *et conf. infra* ἐξεραίνω.

Ἐκρήγματα, loca a torrentibus excavata et perrupta, 12, 17, 5. 12, 20, 4. 18, 14, 5.

Ἐκρίπτειν τὰ βάρη ἐκ τῶν πλοίων, 1, 39, 4.

Ἔκρυσις, ἡ, effluxus, 4, 39, 8 *sq.*

Ἐκσείειν τοὺς κάλους, excutere, explicare rudentes, 6, 44, 6.

Ἐκσιωπᾶσθαι περί τινος, silentio tegere, nullam mentionem rei facere, 28, 4, 13.

Ἐκσπᾷν χάρακα, 18, 1, 10 *et* 14.

Ἔκσπονδος τῶν συνθηκῶν, expers fœderis, 22, 13, 5. 4, 33, 9. (τοῦ πότου,) ad convivium non pertinens, 8, 8, 6.

Ἔκστασις, ἡ; εἰς ἔκστασιν καὶ δάκρυα ἀγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας, 2, 56, 6. *ubi rectius alii codd.* ἐπίστασιν.

Ἐκστατικῶς ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, fortissime pugnare, ceu mente emota, 15, 13, 6.

Ἐκστρατεύειν, μετά τινος, 5, 5, 9. παρδαμοὶ, 2, 20, 1. εἰς Μεσσηνίαν, 5, 5, 1.

Ἐκσύρειν. ἐκσυρέντων τοὺς καλλους ed. *Casaub. et sqq. invitis MStis*, 6, 44, 6. *pro* ἐκσυόντων.

Ἐκσώζειν ἑαυτὸν, 14, 5, 9. 15, 1, 11. 15, 2, 15.

Ἔκταξις, ἡ, acies, 18, 13, 3. instructio, ordinatio aciei, ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, (*sic enim scribendum puto, pro* ἑκατέρων) in alterutrum, in utrumlibet cornu, 10, 21, 5. *conf. supra in* ἑκάτερος. τὴν ἔκταξιν ποιεῖσθαι, 2, 27, 7. 2, 33, 7. 5, 53, 7.

Ἐκτάττειν, *absol.* ἐξέταξαν *scil.* ἑαυτοὺς, 2, 28, 7. (*i. q.* ποιούμενοι τὴν ἔκταξιν, 2, 27, 7.) *et cum accus.* in acie locare, 1, 50, 4. 3, 112, 1. 3, 113, 2. 5, 24, 6. *Passiv.* ἐκτάττεσθαι, 5, 83, 1. 11, 1, 2.

Ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, πρός τινα, amicitiam alicujus quærere, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπὶ τὰ λοιπὰ, reliqua adgredi, 1, 3, 6. μακρὰν, longinqua et remota petere, cogitare, 5, 34, 9. ἐκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 60, 10. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. *cf.* ὑπερεκτείνειν, *et* ἀνατείνειν.

Ἐκτελεῖν; μετὰ τὸ ἐκτελέσαι τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, 10, 26, 1.

Ἐκτέμνεσθαί τινα φιλανθρωπίᾳ,— "decipere sua comitate, *non* adjungere sibi, *ut Casaub. vertit.*" *Ern.* 31, 6, 8. *Conf.* ἐκτρέπεσθαι.

Ἐκτενὴς; ἐκτενέστατοι, intensissimi, *i. e.* diligentissimi, studiosissimi, *scil. in colenda Romanorum amicitia*, 22, 5, 4.

Ἐκτενῶς, συνιστάνειν τινὰ τινὶ, impense, diligenter, 31, 22, 12. ἐκτενῶς καὶ φιλοφρόνως προσδέχεσθαί τινα, singulari comitate, 8, 21, 1. 33, 16, 4.

Ἔκτησις, *vide* ἔγκτησις.

Ἐκτιθέναι, ἆθλα, proponere præmia, 15, 9, 4. 15, 10, 5. παροχὰς, lautia decernere, exhibere, præbere, 25, 6, 6. ὀψώνιον, stipendium constituere, solvere alicui, 13, 2, 3. ἐκτιθέναι δι' ἐπιστολῆς ὅτι &c. per literas exponere, 10, 9, 3. ἐκτιθέναι ὑπόδειγμα, ἔκθεμα, edere exemplum, proponere edictum, 15, 20, 5. 31, 10, 1. ὥσπερ τύπον ἐκτιθεμένων, veluti tabulis propositis, quæ in aliorum exemplis doceant, *quid sequendum, quid fugiendum*, 30, 6, 4. *Sic et in Medio*; καλὸν δεῖγμα ἐκτιθέμενος, documentum edens, 4, 24, 9. ἐκθέσθαι ἀπόκρισιν, 24, 10, 14. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, patefacere suam mentem, 31, 19, 3. τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 12, 23, 2. *cf.* ἐντιθ.

Ἐκτιμᾶν, æstimare, magni facere, 6, 46, 2. 30, 17, 3.

Ἐκτίνειν τὴν ἐγγύην, satisfacere sponsioni, *vel* ἐκτίνειν τὰ χρήματα, solvere pecuniam, 5, 27, 7.

Ἐκτοιχαρυχεῖν τοὺς βίους, egerere ædibus bona, diripere ædes, 4, 18, 8. τὴν βασιλείαν, expilare regnum, 18, 38, 2.

Ἐκτοπίζειν ἑαυτὸν, excedere loco, fugere, 1, 74, 7.

Ἐκτόπως, mire, insolite; ὄψις ἐκτόπως φοβερὰ, 32, 7, 8.

Ἐκτὸς; τὰ ἐκτὸς πράγματα, 1, 12, 7. οἱ ἐκτὸς τόποι τῆς Ἰταλίας, 1, 5, 2. τῶν ἐκτὸς οὐδὲν περισπερτομένη, nihil curans *regina* eorum quæ extrinsecus accidere possunt, 2, 4, 8. τὰ ἐκτὸς ἐπιτηδεύματα, aliæ disciplinæ, diversæ *ab arte imperatoria*, extrinsecus adhibendæ, 9, 20, 8. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, caussæ externæ, 11, 25. 2. οἱ ἀρχαῖοι πολύ τι τούτου τοῦ μέρους ἐκτὸς ἦσαν, longissime ab hoc aberant, 13, 3, 2. τῶν νόμων ἐκτὸς ἐπιτάττειν τι, præter leges aliquid imperare, 25, 9, 7. τοῦτο ἐκτὸς πίπτει ἐκείνου, hoc alienum est ab illo, 15, 36, 3 *et* 7. 16, 12, 6. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ εἶναι, 1, 57, 8. ἐκτός ἐστι τῶν ἐπιστάτων, extra propositum est, non per-

tinet ad rem de qua agitur, 9, 37, 1.

οἱ ἐκτὸς, extranei, externi, qui consilii non sunt participes, vulgus, alii quicumque diversi ab eo de quo agitur, 2, 47, 10. 5, 37, 6. 8, 2, 6 *et* 9. 8, 14, 3. 9, 13, 2. 9, 23, 4. 32, 18, 9. *Fr. hist.* 56. *τὰ ἐκτὸς, scil. μέρη*, pars exterior, 3, 46, 2.

ἐκτὸς Ἴβηρος, et ἐντὸς τῶν στηλῶν, ubi de Romanis agitur, est ab occidente Iberi *aut* Freti Herculei; *ubi de Pœnis*, ab oriente; *vide* 3, 14, 2. 3, 76, 6, *et* 10, 7, 5.

Ἐκπαγῳδῶν, τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡγουμένων, cum pompa celebrare, 6, 15, 7. augere, exaggerare, 6, 56, 8.

Ἐκπαχυλίζεσθαι, præcipitari, 4, 58, 10.

Ἐκπέπτωκαι εἰς ὀλιγαρχίαν, εἰς τὴν συμφυῆ κακίαν, declinare, mutari, degenerare, 6, 4, 9. 6, 10, 2 *et* 7. *τὸν ἔλεγχον*, vitare, 35, 4, 14. —" *Nisi legendum ἐκπέπτωκαι*, vereri, *quod melius et aptius. Sic visum Gronovio.*" *Ern.—Mihi ferri percommode posse vulgata visa est. Adde* 31, 6, 8. *ubi pro ἐξετίμωντο vel ἐξετίκοντο*, quod est in Bav., *forte ἐξεπέποντο legendum*, declinarunt eum, *aut* a veri vestigio declinare eum fecerunt, averterunt.

Ἐκτρέφειν, educare,—*sed ut includatur τὸ* gignere." *Ern.*—6, 6, 2. 12, 4, 8. *ἐκτεθραμμένος ἐν παιδείαις*, innutritus, 1, 65, 7.

Ἐκτρέχειν; ἁπλῶς ἅπαντα πρὸς ἕνα καιρὸν ἐκθραμεῖν, 18, 29, 15. *nisi συνεκθραμεῖν scripsit Polyb.*

Ἐκτρίβειν τὰ ὅπλα, detergere, 10, 20, 2.

Ἔκτροπή, ἡ, digressio, locus et argumentum unde digressa est oratio; *ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν ἐπάνιμεν*, 4, 21, 12. 32, 16, 4. *ἀπὸ τούτων ἐποιησάμεθα τὴν ἐκτροπήν*, 5, 91, 1. *ἐκτροπαὶ ποταμοῦ*, canales per quos pars fluvii derivatur in agros, 9, 43, 5.

Ἐκτυφοῦσθαι, intumescere superbia, 16, 21, 12.

Ἐκφανής, manifestus, apertus, insignis; *μηδὲν ἐκφανὲς ἡμαρτηκότες*, 4, 24, 6. *ἐκφανέστατον δῶγμα*, 7, 12, 9. *ἐκφανεστάτῃ χαρᾷ*, *Fr. gr.* 47.

Ἐκφανῶς, aperte, *ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον*, 5, 1, 3. *παρασκευάζεσθαι*, 27, 17, 1. *ἐκφανέστατα*, 6, 44, 2. 28, 2, 3.

Ἐκφέρειν, efferre ad sepulturam, 1, 80, 10. *καρπούς*, fructus ferre, *de agro*, 37, 3, 8. *δῶγμα*, edere documentum, 3, 69, 3. *φόρους*, 3, 27, 5. 3, 28, 2. 3, 64, 4. 15, 18, 7.

ἐκφέρειν πόλεμον τινί, bellum inferre alicui, (*non* indicere, *ut interpretatus est Ernest.*) 2, 36, 4. 3, 8, 6. 3, 27, 5. 4, 5, 10. 4, 25, 5. 4, 30, 6. 4, 62, 3. 6, 49, 1. *ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον*, 4, 26, 2. 4, 30, 2. *ἐκφ. πόλεμον πρός τινα*, 1, 3, 1. 2, 13, 7. 3, 5, 1. *ἐκφέρεται αὐτοῖς κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος*, periculum eis imminet, bellum eis infertur de patria, 6, 58, 7. *φανερῶς ἐκφέρειν τὸ μῖσος εἰς τοὺς προεστῶτας*, manifestare odium, 15, 27, 3.

Quod pro ἐξ ἀνάγκης, 39, 2, 4. *fortasse ἐξανάγκαι legendum dixi in subjecto scholio, vereor ne minus probabile sit, quoniam* educere hominem *non ἐκφέρειν Græce dicitur, sed ἐξάγειν.*

ἐκφέρεσθαι δόξαν, gloriam consequi, 7, 10, 4. 12, 28, 6. 32, 15, 9 *et* 11. *τὸ πρωτεῖον*, primas ferre, 18, 11, 4.

Ἐκφεύγειν. οἱ ἐκφεύγοντες τὴν χιόνα τόποι, loca ubi nulla nix reperitur, 3, 55, 7.

Ἐκφοβεῖν, terrere, 14, 10, 3.

Ἐκφορά, ἡ, funus; *συντελεῖν τὴν ἐκφοράν*, 6, 53, 1 *et* 6.

Ἔκφρων, exanimis, 8, 21, 7.

Ἐκφυγγάνειν, effugere, 17, 15, 11.

Ἐκφυσᾶν, efflare, 3, 46, 12. *Passiv.* 1, 48, 8. ἐκπεφυσημένος, inflatus *rebus secundis*, 3, 103, 7.

Ἔκφυσις, ἡ; ἐκφύσεις πέριξ τοῦ πρέμνου, rami circa stirpem excrescentes, 18, 1, 6 *et* 12.

Ἐκχαραδρεῦν; χειμάῤῥους ἐκχαραδρεῖ τοὺς τόπους, torrens perrumpit, excavat et confragosa reddit loca, 4, 41, 9.

Ἐκχεῖν; ἐξεχύοντο, effuse procurrebant, 1, 19, 3. 3, 43, 5. 8, 16, 1.

Ἐκχύνειν; ἐξεκέχυντο εἰς ἑταίρας, in meretrices effusi erant, 32, 11, 4. εἰς τοὺς βασιλέας, impenso adfectu colebant reges, 5, 106, 7.

Ἐκχωρεῖν, cedere; τῶν ὑπαίθρων, 1, 15, 7 *et* 10. 3, 90, 10. τῆς θαλάττης, 1, 39, 10. Σικελίας, 2, 43, 6. τῆς ἐπιτροπείας, 15, 31, 4. τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι, benevolentia in vos cedam nemini, 22, 3, 1. ἐκχωρεῖν (τινι) τῶν ὑπαρχόντων, cedere alicui bonis, 32, 14, 3. ἐκ τοῦ ζῆν, exire e vita, 2, 21, 2. ἐκχωρήσαντος τοῦ Θρασώνος, Thrasone e medio sublato, 7, 2, 1.

Ἐκψύχως *dant codd. nonnulli, pro* εὐψύχως, 10, 39, 2.

Ἐκών; ἐξ ἑκόντων παραλαμβάνειν πόλεις, ultro oblatas a volentibus accipere urbes, 5, 66, 6.

Ἐλάτη, ἡ, abies, 34, 3, 7.

Ἐλαττοῦν, (*opp.* σωματοποιεῖν) adterere, 31, 6, 3. 26, 3, 4. *ubi i. q.* ταπεινοῦν *vs.* 3. οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε, 16, 21, 5.

ἐλαττοῦσθαι, *notione activa, si vera lectio, quam solicitare non ausim;* ἐλαττούμενοι Γερτύνιοι τοὺς Κινσίους, 23, 15, 1. *Passiva notione;* ἠλαττωμένες τοῖς ὄμμασι, debilis oculis, 17, 4, 3. μεγάλα ἐλαττοῦσθαι, magnum incommodum pati, 1, 50, 9. 3, 78, 2. πόλιν ἢ λιμένι ἠλαττῶσθαί τι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, detrimentum aliquod passos esse, jacturam fecisse quoad urbes aut portus, 3, 77, 7. *Et absolute,* ἠλαττῶσθαι, ἐλαττωθῆναι, detrimentum, cladem accepisse, 1, 41, 1. *et* 2, 51, 3. *i. q.* ἡττηθῆναι *ibid.* ἠλαττωμένοι περὶ τὴν βοήθειαν, quum hostem insequentes cladem accepissent, 4, 60, 1. οὐ μετρίως ἠλαττωμένοι τοῖς ὅλοις, 2, 53, 1. ἠλαττωμένος παρὰ πολὺ τὴν ναυμαχίαν, 16, 6, 9.

Ἐλάττωμα, τὸ, jactura, detrimentum; περὶ τοὺς βίους, quoad rem familiarem, 6, 16, 3. *Præsertim* clades, calamitas bello accepta, 1, 32, 2. 1, 52, 2. 3, 4, 1. (*ubi opp.* κατόρθωμα;) 3, 96, 8. 5, 69, 11.

Ἐλάττων. ἐλάττους, pauciores, 3, 117, 9. ἅπαντα ἐν ἐλάττοσι θήσειν τῆς σφετέρας πλεονεξίας, posthabitis rebus omnibus, 4, 6, 12.

Ἔλαττωσις, (*ut* ἐλάττωμα,) jactura, detrimentum, 4, 47, 3. (*ubi i. q.* βλάβη, *et* ἀλυσιτέλεια *ibid. et vs.* 1.) 31, 7, 4. clades, 3, 89, 8. 2, 86, 6. *ubi* αἱ περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, *non sunt* jactura Siciliæ, *ut interpretatur Ern. sed* acceptæ ad Siciliam *vel* in Sicilia clades, *ut recte vertit Casaub.*

Ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας, 3, 70, 7. *In aor.* 1. *pass. et præt. pass. amat literam* σ *ante* θ *et ante* μ; *vide* 6, 22, 4. 8, 26, 6. 18, 5, 6. *&c. An legendum* ἤλασαν ἔξω πυλάγιοι, 1, 37, 5?

Ἐλαφοειδής, *animal* cervi specie, 34, 10, 8.

Ἐλαφρός, 1) tenuis; ποταμὸς τὰς ἀρχὰς ἐλαφρός, 16, 17, 7. ἐλαφραὶ πόλεις, urbes parum munitæ, 5, 62, 6. (*ubi opp.* αἱ πιστεύουσαι ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων.) ἐλαφροὶ δυνάσται, dynastæ minus potentes, 21, 9, 8. 2) *i. q.* ψιλὸς *vel* εὔζωνος, leviter armatus, expeditus, 2, 3, 4 *sq.* *Sed* παντελῶς

ἐλαφρὸς ἔξοδον, cum oppido exiguis et levibus copiis egressus, 5, 92, 5. 3) levis ingenio; πᾶν πλῆθος ἐλαφρὸν καὶ πλῆρες ἐπιθυμιῶν, 6, 56, 11.

Ἐλάχιστος; κατ' ἐλάχιστον, sensim sensimque, 13, 7, 10.

Ἐλέγχειν. ἐλέγχονται αἱ φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, cognoscuntur, probantur, nudantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. διὰ τῶν βασάνων ἐλεγχόμενος, tormentis convictus, 30, 9, 7.

Ἔλεγχος, ὁ; ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne *ignaviæ* arguerentur ex collatione, 35, 4, 14.

Ἐλεεινῶς, miserabili modo, 14, 5, 10.

Ἐλευθέριος, liberalis; βάθος ἐλευθέριον, 27, 10, 3. *cf.* βάθος.

Ἐλεφάντινος δίφρος, sella curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Ἑλιγμὸς, ὁ; ἑλιγμοὺς *codex Bav. in marg. habet*, 1, 87, 7. *pro* διαγμοὺς *quod est ibidem in contextu, sed utrumque temere, et ex librarii ingenio.*

Ἑλισύας; ἑλισύας ἄγειν, ferias agere, 21, 1, 1.

Ἕλκειν, 1) educere; ἕλκειν τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος, 18, 5, 10.

2) commovere, adducere, impellere; ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς ῥᾳθυμίας, 5, 87, 3. ἑλκόμενοι τῷ μισεῖν ἢ τῷ φιλεῖν, 16, 14, 9.

3) trahere in longum; ἑλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον, 29, 7, 3. *conf.* ἑλκύειν. πᾶν ἕλκειν πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, 31, 10, 4. *interpretatus sum* omnem rem omnemque accusationem in longum trahens; *nescio an satis recte: Valesius*, omnem criminandi ansam amplectens, *quod haud cunctanter probarem, si esset* ἑλκόμενος *in verbo medio; sed vel sic tenenda hæc interpretatio videtur, nisi fortasse intelligere possis* pondus addens, *aut* ponderans; *conf. mox num.* 4. *Rursus vero superiori notione,* ἕλκει τὸν χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀεὶ, ex alio tempore in aliud proferebat, 5, 74, 9. ἑλκομένης τῆς δικαιοδοσίας ἐξ ἔτους εἰς ἔτος, cum dilata, tracta esset jurisdictio, 23, 2, 2.

4) *de ponere;* μὴ ἔλαττον ἑλκέτω τὸ τάλαντον λιτρῶν π', talentum ne minus octoginta libris pendat, 22, 26, 19. *Hinc ductæ videntur dictiones hujusmodi:* ἕλκειν τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, par incepto tanti ponderis, 8, 21, 2. ἕλκειν τὴν τοῦ συγγράφου προστασίαν, idoneus ad sustinendam gravis scriptoris personam, *quasi dicas* pondere æquans dignitatem scriptoris Historiarum, 12, 28, 6. *Sed in illa phrasi,* μείζω φαντασίαν εἵλκον, 32, 20, 5. *verbum* ἕλκειν *idem fere sonare videtur ac* ἐφέλκεσθαι, post se trahere; *sententia haud obscura,* majorem speciem præ se ferebant.

Ἕλκος. τὰ ἐν τοῖς σώμασι γινόμενα ἕλκη καὶ ῥύματα, 1, 81, 5. μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσίθησι, 7, 14, 2.

Ἑλκύειν. τῆς συνθήκης ἑλκυσθείσης, protracto in longum convivio, 31, 21, 8.

Ἐλλείπειν, 1) deesse, deficere; destituere; *item, de debito, quod* superest, nondum solutum est; *Absolute;* ἐπεὶ ἡ χορηγία ἐνέλιπε, cum defecisset commeatus, 4, 71, 10. ὁ ἐλλείπων σῖτος, frumentum adhuc debitum, nondum solutum, 21, 14, 6. *Cum accus.* βουλόμενοι μηδὲν ἐλλείπειν τὸ στρατόπεδα τῶν ἀναγκαίων, 1, 60, 2. 10, 18, 11. οὐδὲν ἐνέλιπε τὸν Φίλιππον πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, 9, 41, 11. αἱ χορηγίαι ἐλλείπουσι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 5, 93, 4. *Cum dat.* οὐδὲν ὑμῖν ἐνέλιπε τῶν ὑφ' ἡμῶν, nihil vobis defecit, omnia vobis soluta sunt, 11, 28, 4. διὰ τὸ τινὰ τῶν χρημάτων ἐλλείπειν αὐτῷ τῶν ὁμολογηθέντων, 5, 95, 1.

2) destitui, inferiorem esse;

ἐλλείπων τοῖς ἱππικοῖς, equitatu inferior, equitatu destitutus, 15, 3, 5. τὸ σύμπαν τέμεμα τῆς ἀξίας ἐνέλιπε τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων διακοσίοις, summa totius census ducentis talentis minor erat quam sex millia, 2, 62, 7.

3) non persolvere, insolutum relinquere; διὰ τὸ ἐλλελοιπέναι τινὰ τῶν ὀψωνίων τοὺς Ἀχαιοὺς τοῖς μισθοφόροις, 4, 60, 2.

Ἐλλειπὴς, i. q. ἐλλιπὴς, *quod vide; conf.* 6, 49, 6. 18, 5, 5. μηδὲν ἐλλειπὲς γίγνεται πρὸς τοῦτο, nihil desideratur, 10, 13, 5. τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας, rem familiarem inferiorem, arctiorem habere, 32, 12, 6. ἐλλειπέστερον τῆς ἀληθείας εἴρηκε, minus dixit quam pro rei veritate, 5, 32, 2.

Ἑλληνοκοπεῖν, gratiam captare Græcorum, 26, 5, 1. Græcos mores adfectare, 20, 10, 7.

Ἐλλιμένιον, τὸ, portorium, 31, 7, 12.

Ἐλλιπὴς, i. q. ἐλλειπὴς, *quod vide; et posteriorem hanc formam passim præferunt plures codices, ubi prior illa typis vulgata est.* τὸ τῆς νομοθεσίας ἐλλιπὲς, defectus legislationis, id quod ei deest, 6, 49, 6. συνεκπληρῶσαι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς προθυμίας ἐλλιπὲς, 16, 28, 2. ἐλλιπεῖς εἰσι τῷ καθοπλισμῷ καὶ τῇ συντάξει πρὸς τοὺς ὁλοσχερεῖς ἀγῶνας, 18, 5, 5.

Ἐλλόγιμος, nobilis, notabilis; αἱ ἐλλογιμώταται τῶν προγεγενημένων δυναστειῶν, 1, 2, 1.

Ἐλπίζειν, exspectare, putare, *de re tristi;* 9, 6, 9. ἤλπισαν *temere ediderat Casaub.* 4, 18, 8. *pro* ἠπίστησαν.

Ἐλπὶς, ἡ. τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐπί τινι ὑπὲρ τῶν ὅλων, 11, 20, 6. ἐπί τινι περί τινος, 1, 82, 6. αἱ ἐν ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἐλπίδες, 1, 59, 2. μίαν ἑαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾷν, 2, 32, 10. αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐξ αὐτοῦ, 10, 33, 5. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων (*fors.* ὑπὲρ τῶν ὅλων) ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθεῖεν. ποικίλας ἔχειν ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ancipitem spem habere, 14, 1, 5. τὰς ἐλπίδας ἀποκόπτειν, 3, 63, 8. 23, 2, 1. ὑποδεῖξαι, ὑπογράφειν; *vide hæc verba.* τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τούτοις καὶ ἐκείνοις, 10, 16, 9. πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, 1, 87, 1. ἐλπίσιν ἐπαρθεὶς; *vide* ἐπαίρειν. ἀντέχειν τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐλπίδος, 31, 26, 15. μειζόνων ἐλπίδων ὀρεγόμενος, 1, 8, 5. ἐκκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδα, 3, 69, 4. συνεστηκὼς *sive* συνεξεστηκὼς ταῖς τῶν Καρχηδ. ἐλπίσι, 3, 68, 8. *Adde* ἐπικύδης, ἐπιῤῥεπὴς, κοινωνεῖν, *&c.*

Ἔλυμος, ὁ, panicum, 2, 15, 2.

Ἐμβαδὸν, τὸ, area, 6, 27, 2.

Ἐμβαίνειν, *scil.* τὰς ναῦς *vel* εἰς τὰς ναῦς, 1, 25, 2. 1, 49, 11. ἐνέβη τὸν λέμβον, 30, 9, 11. εἰς τὸν πόλεμον, suscipere bellum, 2, 62, 6. 3, 10, 6. 4, 36, 7. 5, 68, 3. εἰς τὴν πρᾶξιν, 8, 26, 4. εἰς τὴν θάλατταν, mare ingredi, *scil.* belli caussa, 1, 20, 8. *conf.* συνεμβαίνειν *et* ἐπεμβ.

Ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς ὑποψίαν πρός τινα, 3, 11, 2. τινὰ εἰς φόβον, 1, 73, 7. εἰς ἀπορίαν, 8, 7, 2. ἐμβάλλειν θάρσος (τινὶ,) 10, 14, 10. ἐμβάλλειν πῦρ, 1, 42, 13. 5, 8, 9. 5, 100, 5. (*ubi vulgo simpl.* βάλλειν.) 14, 4, 6. *cum dat. velut* τοῖς ἔργοις, ταῖς μηχαναῖς *et simil.* 1, 42, 13. 1, 45, 12. 1, 48, 4. 1, 53, 3. 5, 4, 8. 14, 5, 3. ὁ ποταμὸς ἐμβάλλει εἰς τὴν θάλατταν, 10, 48, 1. ἐμβάλλειν λόγους εἰς τοὺς στρατιώτας, sermonem spargere inter milites, 5, 25, 1. ἐμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, impressionem facere, 2, 67, 5. 10, 3, 6. *sic et in navali pugna,* 1, 23, 5. *unde phrasis* ἐμβολὴν ποιεῖσθαι. ἐμβάλλειν εἰς Ἰταλίαν,

Italiam *hostiliter* ingredi, 3, 47, 7. 1, 26, 2. 3, 2, 2. 3, 47, 7. 4, 16, 11. 1, 26, 2. πληρώματα πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, *scil.* ταῖς ναυσίν, navibus impositi milites, 1, 61, 4. 2, 7, 10.

ἐμβάλλουσι τὰς πληγὰς *ex conject. ediderat Casaub.* 1, 58, 8. *pro* ἐκβάλλουσι.

Ἔμβασις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, locus ubi in amnem ingrediuntur, 3, 46, 1. τὴν ἔμβασιν ποιεῖσθαι εἰς τὰς ναῦς. 4, 10, 3 *sq.*

Ἐμβατήρια ἀσκεῖν, 4, 20, 12. *nempe sic ex Athenæo edidi, pro vulgato* ἐμβατηρίας, *quod respiciens Ernestius, sic scripserat in Lexic. Polyb.* "ἐμβατήριος; ἐμβατηρίας ἀσκεῖν, *int.* ὀρχήσους, saltationes *in armis*, ἐνόπλους."

Ἐμβατὸς, quo iri potest, 34, 5, 2. (*oppos.* ἄβατος.)

Ἐμβολὴ; ἐμβολὴς διάστημα, intervallum quo pertingere potest telum, 8, 7, 2.

Ἐμβιβάζειν, τὰ πληρώματα εἰς τὰς ναῦς, 1, 49, 5. 1, 66, 2. 3, 49, 3. 31, 26, 10. ἐμβιβ. τινὰ εἰς ἀντίχθωνα (πρός τινα) 16, 38, 1.

Ἐμβλίπειν ἀλλήλοις, 15, 28, 3.

Ἔμβολὴ, ἡ, 1) impetus in navem hostilem factus, 1, 22, 8. 1, 23, 8. 1, 46, 9. 2, 10, 3 *sq.* 16, 3, 10. ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 1, 23, 9. ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμβολὴν, 1, 23, 8. μετὰ βίας ἐπιφέρεσθαι εἰς ἐμβολὴν, 16, 3, 12. *Sed et in pedestri pugna,* ἐμβολὴν ποιεῖσθαι *est* impetum facere in hostem, 3, 116, 8. 4, 12, 6. *At* 3, 115, 9. ἐμβολὴν *pro* παρεμβολὴν *positum videtur aut in hoc mutandum.* 2) ἐμβολὴ, jactus *teli*, 6, 22, 4. *lapidis*, 8, 19, 3.

Ἔμβολον, τὸ, rostrum, figura rostri vel cunei, 1, 26, 16. εἰς ἔμβολον τάττειν τὸν στόλον, 1, 26, 3.

Ἔμβολος, ὁ, rostrum navis, 16, 5, 2. 8, 6, 4. *Hinc* οἱ ἔμβολοι, Rostra, tribunal pro Rostris in foro Romano, 6, 53, 1 *et* 9. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους, 6, 53, 2. εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 3, 85, 8. κατασκᾶν τινὰ ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 30, 4, 6.

Ἐμβριθὴς; ξενολόγιον ἐμβριθὲς, valida manus peregrini militis, 31, 25, 1. i. q. βαρὺ *vs.* 4.

Ἐμμελὴς, qui curam adhibet; ἐμμελέστερος, diligentior, 9, 20, 9.

Ἐμμένειν, *absol.* manere *sc. in Africa*, 1, 29, 8. τοῖς ὑπαιμένους, in suo statu manere, 6, 18, 8. τῇ πίστει, 1, 43, 3. ἐν τῇ πίστει, 3, 70, 4. ταῖς συνθήκαις, *et* ἐν ταῖς συνθήκαις, 7, 5, 3 *et* 7. 25, 5, 11.

Ἔμμετρος, justam magnitudinem habens, 5, 89, 1.

Ἐμὸς; κατά γε τὴν ἐμὴν *ex conject. ediderat Casaub.* 4, 74, 2. *intelligens* δόξαν.

Ἐμπαθῶς πίέζειν τὴν χεῖρά τινος, cum adfectu premere manum, 32, 10, 9.

Ἔμπαλιν, contra, e contrario, 9, 22, 10. *Sic* τοὔμπαλιν, contrarium; Φιλίππῳ ταῦτα δοκεῖ, Φαβίῳ δὲ τοὔμπαλιν τοῦτον, 1, 14, 3. *Porro* τοὔμπαλιν, rursus, 3, 14, 8. 4, 81, 12. e diverso, 3, 77, 2. ἡ εἰς τοὔμπαλιν μεταβολὴ, mutatio in contrariam partem, 7, 12, 1. εἰς τοὔμπαλιν τούτου τοῦ μέρους ἐστραμμένος, aversus ab ea parte, in contrariam partem spectans, 6, 27, 6. 6, 30, 4. βλέπουσιν ἔμπαλιν πρὸς τὰς ἐναντίας τοῖς ἱππεῦσιν ἐπιφανείας, e diverso in aversam ab equitibus partem spectant, 6, 29, 3. *cf. vs.* 8.

Ἐμπαῤῥησιάζεσθαί τινι, libere, licenter apud aliquem et in aliquem dicere, 38, 4, 7.

Ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, firmiter servare pacta, 29, 9, 4.

Ἐμπεδῶς μένειν ἐν ταῖς συνθήκαις, 2, 19, 1.

Ἐμπειράζειν τῶν τῆς Λιβύης, res in Africa tentare, 15, 35, 5.

Ἐμπειρεῖν, peritum esse, nosse; τῆς χώρας, 3, 78, 6. τῶν τόπων, 8, 17, 14.

Ἐμπειρία, ἡ, notitia, cognitio, scientia, 1, 1, 6. 1, 4, 10. 1, 35, 9. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τέχναι, 9, 2, 5. ἐμπ. μεθοδικὴ, 1, 84, 6. 9, 14, 1 *et* 5. ἡγεμονικὴ, 10, 22, 4.

Ἐμπείρως, perite, 1, 30, 9. 3, 33, 8. ἐμπειρότατα γράφειν ὑπέρ τινος, peritissime, 1, 14, 1.

Ἐμπεράχεται τοῦτο ἐν ἐκείνῳ, hoc in illo continetur, 9, 32, 4.

Ἐμπηγνύναι; οἱ κόρακες ἐμπαγέντες ταῖς σανίσι, 1, 22, 9.

Ἐμπηδᾷν; εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκὼς, 12, 9, 4.

Ἐμπιπρᾷν τὰς ναῦς, 1, 53, 4.

Ἐμπίπτειν, τοῖς πολεμίοις, incidere in hostes, obviam habere hostes, 1, 21, 11. 4, 12, 7. εἰς ἁμάρτημα, 1, 47, 9. *cf. vs.* 6. εἰς ὀργὴν καὶ διαβολὴν ἐμπίπτειν πρός τινα, iram et reprehensionem alicujus incurrere, 1, 67, 6. εἰς τὴν αἰτίαν, accusari, reum agi, 32, 7, 6. εἰς σφαγὰς καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους, 4, 22, 3.—"*Videtur legendum* ἐκπίπτ. *quæ permutatio frequens est in libris Polybii.*" *Ern.*—*At nil opus erat solicitare vulgatam, in quam consentiunl libri. Conf. interim* ἐκπίπτειν. ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκ. ἐκπέμπειν, mentio erat facta de mittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

(Ἐμπλάσσω; ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι, se mutuo complexi, *aut* in unam massam se colligentes, *Fr. hist.* 11. *quod fragm. Polybio tribuit Casaub. vereor ne immerito.*)

Ἐμπλέκειν, τὸν δῆμον εἰς τὴν Περσέως φιλίαν, illigare, 27, 6, 11. ἐμπλέκεσθαι τῷ ἔθνει, societatem inire, 25, 7, 1. εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, immiscere se rebus Siciliæ, 1, 17, 3. 25, 9, 3. ἐμπλεκόμενος καὶ λιπαρῶν ἐδεῖτο· αὐτοῦ, amplexus eum, 40, 4, 4.

Ἔμπλεως πάσης πονηρίας, 27, 13, 6.

Ἐμποδίζειν τινὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 6, 7. ἐμπ. ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, 5, 14, 11. ταῖς χορηγίαις τῶν πολεμίων, commeatus intercludere hostibus, 5, 111, 4. ἐμποδισθέντες, 2, 39, 7.

Ἐμπόδιον πρός τι, 4, 81, 4. 5, 58, 6. 10, 19, 5. 12, 20, 3.

Ἐμποδισμὸς, ὁ, 5, 16, 6. 5, 25, 1.

Ἐμποδὼν; 1) impedimento; οὐδενὸς ἐμποδὼν στάντος, nemine impediente, resistente, 4, 71, 4. οὐδ. ἐμπ. αὐτοῖς ἱσταμένου, *idem*, 1, 19, 15. 1, 29, 7. 4, 82, 3. 31, 12, 10. 2) ἐμποδὼν ἦν, ante pedes, in promtu, in proximo erat, 2, 61, 6. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, 2, 17, 1.—"*de terra*, quia multis trita aut vicina est; *si lectio sine vitio est, quæ sane habet aliquid duri ex eo, quod totæ regiones vix dicuntur* ἐμποδὼν *vel* ἐν ποσὶν εἶναι." *Ern.*

Ἐμποιεῖν, θάρσος ταῖς δυνάμεσι, 5, 80, 6. θόρυβον ἐμποιεῖν τοῖς ὅλοις, terrorem incutere, universam aciem turbare, 11, 12, 5. ἐμποιεῖν τριβὴν τῇ πολιορκίᾳ, moram nectere obsidioni, 22, 10, 6.

Ἐμπολιτεύεσθαι; οἱ ἐμπολιτευόμενοι, cives, 5, 9, 9.

Ἐμπορεῖον, *vide* ἐμπόριον.

Ἐμπορεύειν; πολλά τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδευόμενος, multa in hanc partem fraudulenter dicens, *velut mercatores solent, qui persuadere hominibus cupiunt ut merces suas emant*, 38, 4, 3.

Ἐμπορεύεσθαι διὰ πόλεων, per urbes proficisci, *de agmine*, 28, 10, 5.

Ἐμπορία, ἡ, negotiatio, mercatura; κατ' ἐμπορίαν πλεῖν εἰς Σικελίαν, 3, 23, 4. ταῖς ἐκ τῆς θαλάττης ἐμπορίαις χρῆσθαι, 3, 42, 2. *Vulgo* ἐμπορείαις. *De Emporiis ad Syrtin ubi agitur*, 1, 82, 6. *cod. Vat. et Flor. in gen. plur.* Ἐμποριῶν *scribunt, tamquam a nominativo* αἱ Ἐμπορίαι.

Ἐμπορικὸς; ἐμπορικὴ διήγημα, narratio fabulosa, qualis esse mercatorum solet de locis a se aditis, 4, 39, 11.

Ἐμπόριον, *et* ἐμπορεῖον; 1) *nomen appellativum*, emporium, mercatus, forum nundinarium; τούτοις τοῖς ἐμπορίοις (*nonnulli* ἐμπορείοις) χρῆσθαι, 3, 91, 2. τὰ ἐμπορεῖα καὶ τὸ προάστιον *Seleuciæ ad Mare*, 5, 59, 7. Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον, 16, 41, 5. παραχωρεῖν τῶν ἐμπορίων καὶ λιμένων ἁπάντων, 17, 2, 4. 2) *nomen Proprium; vide Ind. Histor. in* Emporia, *et* Emporium.

Ἐμπρήθω; καθ' οὓς καιροὺς ἐνέπρησαν τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορ. 2, 39, 1.

Ἐμπρησμὸς; ἐμπρησμοὺς *invitis MStis ediderat Casaub.* 9, 41, 5. *pro* ἐμπυρισμούς.

Ἔμπροσθεν, ante; 1) *de tempore;* ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, 2, 13, 4. μικροῖς ἔμπρ. χρόνοις, 3, 15, 7. 4, 30, 3. ὀλίγοις ἔμπρ. χρόνοις τῆς παρουσίας αὐτοῦ, 4, 17, 6. 2) *de loco;* εἰς τοὔμπροσθεν προάγειν, 2, 27, 4. 3, 60, 13. προβαίνειν, 3, 79, 6. ἡ εἰς τοὔμπροσθεν πορεία, 3, 17, 6. τὸν Τίκινον κρίνειν εἰς τοὔμπροσθεν διαβαίνειν, statuens (*trajecto jam Pado*) porro, *vel* ulterius, Ticinum superare, 3, 64, 1. *ubi* εἰς τοὔμπροσθεν deinceps *interpretatur Ernest.* τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι κατὰ ῥοῦν, porro navem cursui descendentis aquæ permittunt, 4, 44, 4.

Ἔμπρωρος. ἐμπρῳρα τὰ σκάφη ποιοῦντες, proras navium suarum deprimentes, 16, 4, 12. *ex Bayfii emendatione, pro* ἐν πρώρα *quod dabant manuscripti. Vocabulum eadem ratione formatum, ac* ἀντίπρωρος.

Ἔμπυρα, τὰ; κατάρας ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, dum sacra in aris adolentur, 16, 31, 7.

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, 9, 41, 5. 14, 1, 15. 14, 4, 6.

Ἐμφαίνειν; indicare, declarare; τὰ παρειλημμένα τῶν ἔργων ἐμφαίνει τὰς αἰρέσεις ἑκάστων. 3, 31, 8. *Sic* 10, 27, 9. μεγάλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως ἐμφήναντες πρὸς τὸ ἔθνος, quum significassent, testificati essent, 23, 7, 9. μεγάλην προθυμίαν ἐμφαίνειν, magnum studium significare, ostendere, 3, 44, 3. ἐκ τούτων τῶν συνθηκῶν περὶ Σαρδόνος ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον, hoc fœdere satis ostendunt *Pœni, se* de Sardinia ut de sua ditione loqui, 3, 23, 5. *Passivum;* ἐμφαίνεται τὸ φῶς τῆς σελήνης, conspicua est lux lunæ, 9, 15, 12.

Ἐμφανὴς; ὅταν ἐμφανεῖς γένωνται, cum cogniti, reperti fuerint *captivi*, 22, 15, 7. ἐμφανὲς, perspicuum, 1, 2, 1.

Ἐμφανίζειν, significare, declarare, docere, aperire; ἐμφανίζων, ὃν τρόπον &c. 3, 34, 8. *Cum accus. rei*, 10, 37, 7. (*i. q.* ἐξηγεῖσθαι *ibid. vs.* 8.) *Et cum διότι;* πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε, διότι &c. 1, 32, 2. πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐμφανίζοντες διότι &c. 31, 8, 3. ἵνα τέτταρσιν οὖσι ἐμφανίσῃ ναυσὶ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, 6, 35, 8. *ubi intellige* ἵνα ἐμφανίσῃ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, διότι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐφοδεύσοντες. ἐμφανίζειν ἑαυτὸν, mentem suam declarare, aperire, 30, 17, 2.

Ἐμφαντικὸς; ἐμφαντικὴ παράκλησις, cohortatio perspicua, ad intelligendum facilis, 18, 6, 2. *ni malis* gravis, quæ pondus, quæ emphasin habet.

Ἐμφαντικῶς; παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, apte ad declarandum qualenam esset præsens certamen, 11, 12, 1. ἐμφαντικώτερον, clarius, significantius, 12, 27, 10.

Ἐμφανῶς; προῆγεν ἐμφανῶς, palam, aperte, 3, 50, 8. *ex emend. Casauboni, cum* ἀφανῶς *darent veteres libri.*

Ἔμφασις, ἡ, declaratio, expositio, significatio, species; ἡ καθόλου τῆς ὑποθέσεως ἔμφασις, 3, 1, 8. ἡ καθολικὴ ἔμφασις, 6, 5, 3, (*opp.* ὁ κατὰ μέρος λόγος, *ibid.*) αἱ ἐμφάσεις, (*i. q.* λόγοι, *vel* ἀποφάσεις) dicta, verba, adferta, enunciata, 12, 13, 2. ἐμφάσεως χάριν, quo magis res pateat, quo minus ignoretur, 9, 1, 6. ἱκανὴν τοῦ πράγματος ἔμφασιν λαβεῖν διὰ τούτου, ex hoc sufficientem rei notitiam capere, satis rem intelligere, 9, 24, 3. 24, 5, 10. τοῦτο τὸ ὄνομα περέχει τὴν ἀσεβεστάτην ἔμφασιν, hoc nomen summæ impietatis significationem continet, 2, 59, 6. οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν, adveniebat nullo adventus sui indicio facto, nulla significatione facta, 26, 10, 5. ἔμφασιν ἐποίει τοῖς ἔνδον ὡς πολιορκήσων, speciem præbebat obsidionem parantis, 4, 80, 10. 5, 110, 6. ἐποίει ἔμφασιν περὶ τοῦ μὴ τυχόντος χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, significavit, speciem sibi sumsit, videri voluit, se haud temere &c. 28, 4, 11. κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς Ἀντίοχον κοινοπραγίας, significantes, cum Antiocho facere, 31, 6, 4. *Sic*, μάλιστα δὲ κατὰ τούτων ἐποίει τὰς ἐμφάσεις, hos maxime designabat suo sermone, hos maxime accusabat, 28, 4, 8. *Rursus*, speciem præ se ferre, significationem dare; τοῦ μηδενὸς οὐδ' ὁτιοῦν οὖν ἔμφασιν ἐποίουν, *Fr. gr.* 93. βραχεῖαν ἔμφασιν ἐποιήσατο αὐτῷ, ὡς οὐκ ἀδυνάτου τῆς ἐπιβολῆς οὔσης, 14, 1, 10. ἔμφασιν ἐναντίαν ὑποδυκνύων, aliud simulare, quam agas, 2, 47, 10. κατὰ τὴν ἔμφασιν, in speciem, specie, 5, 63, 2.

("Ἐμφέρεσθαι πολλὰ πρός τι, commemorare, dicere in aliquam sententiam, 11, 29."—*Sic quidem Ernestus habet in Lex. Polyb. indicans locum Polybii* 11, 31, 2. *at ibi* ἐνεγκάμενος, *a simplici verbo* φέρεσθαι, *non* ἐμφέρεσθαι.)

Ἐμφρέττειν τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων puteos aquam dulcem habentes obruere, 5, 62, 4. 5, 71, 9. τοὺς πόρους τῆς πηγῆς, 34, 9, 6.

Ἐμφρόνως, prudenter, 1, 66, 2. 3, 80, 5. 4, 22, 12.

Ἔμφρουρος πόλις, quæ alieno præsidio tenetur, 2, 41, 10. 18, 27, 3. ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀπαμεῖαν, 28, 5, 2.

Ἐμφύλιος, πόλεμος, 1, 65, 2. 1, 71, 5. 2, 18, 4. 6, 46, 9. στάσις, 1, 71, 7. καὶ διαφορὰ, 6, 46, 7. ταραχὴ, 3, 9, 9.

Ἐμφυτεύειν, μονάρχους τοῖς Ἕλλησι, 2, 41, 10. τυράννους, 9, 29, 6.

Ἔμφυτος, innatus; ἡ ἔμφυτος αὐτοῖς πλεονεξία, 2, 45, 1. 9, 11, 2.

Ἔμψυχος, animatus, vivus; ἔμψυχον σῶμα, 1, 4, 7. 12, 7, 3. ἐμψύχους *legendum utique videtur* 10, 24, 4. *pro* ἰψύχους, *ubi opponuntur* ἄψυχα κατασκευάσματα.

Ἐν, 1) ad, apud; ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, 1, 6, 1. κατεστρατοπέδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, castra posuerunt juxta illam urbis partem quæ Heracleam spectat, 1, 18, 2. ἐν τῷ Γοργύλῳ ποταμῷ, juxta Gorgylum amnem, 2, 66, 10.

2) ἐν αὑτῷ γενόμενος, sese recolligens, 1, 49, 8. (*ubi opponitur* ἐξενίσθη *vs.* 7.) ἐν ἑαυτῷ διέμεινε, sibi constitit, sui compos mansit, 10, 40, 6. ἐν αὐτῷ βαρέως ἤφερε τὸ γεγονὸς, 5, 37, 6. *ex conject. pro* ἑαυτῷ *quod dabant libri absque* ἐν; *opponitur ibi* πρὸς τοὺς ἐκτὸς ὑπεκρίνετο.

3) coram *judice*; ἐν τούτῳ (τῷ δήμῳ) τὰς εὐθύνας ὑπέχων τῶν πεπραγμένων, 6, 15, 10. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. κρίνας αὐτὸν ἐν τοῖς Μακεδόσιν, coram Macedonibus, caussam cognoscentibus Macedonibus, 5, 29, 6. (μὴ χωρὶς αὐτῶν αἰτ *c.* 27, 5.) πόλεως ἀποδυκνὰς, ἐν αἷς διακριθήσονται περὶ τῶν

ἀμφισβητουμένων, civitates eis adsignarunt *ex communi consensu*, quibus arbitris controversias suas disceptarent, 22, 27, 1. *Etiam* coram, *extra judicium*, *velut* προλέγουσιν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἡμέραν, 6, 19, 5. *quod eodem modo dictum est, ac tritum illud*, ἐν πᾶσι, coram omnibus, publice.

4) *de tempore*, ἐν ᾧ, interea dum, 4, 10, 8. ἐν ἡμέραις τρισὶ διήγαγε τὰ θηρία, 3, 55, 9. ἐν οἷς, in quo rerum statu, quæ cum ita sint, 15, 8, 13. *Eodem pertinet illud*, ἐν οἷς ἐγίνετο ἡ Ῥωμαίων διάβασις, quibuscum eodem tempore facta est *&c.* 1, 13, 4. *nisi ibi delenda præp.* ἐν, *ut dativus* οἷς *pendeat a verbis* κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν.

5) *de spatio et intervallo;* ἐν ἀποστάσει, relicto intervallo, 3, 113, 4. παρατατόμενοι τοῖς πολεμίοις ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, intra sex vel quinque stadia, non amplius sex vel quinque stadia, 1, 39, 12. *Sic* 1, 17, 8. 1, 56, 11. 15, 7, 3. στρατοπεδεύσας ἐν βραχεῖ διαστήματι, 2, 66, 1. κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἑπτὰ σταδίοις, 9, 8, 11. τὸ πλεῖστον τῆς Μαιώτιδος μέρος ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστι, *non* ad, *ut Ernestus interpretatur, sed* intra, *vel* non ultra septem aut quinque ulnas, 4, 40, 8.

6) *Varie adjicitur nominibus, veluti* ἐν χειρῶν νόμῳ, *vide* χείρ. ἐν χάρισι, gratis, 3, 28, 3. ἐν δωρεᾷ, pro munere, *vide* δωρεά. ἐν φερνῇ, dotis loco, 28, 17, 9. ἐν παρακαταθήκῃ, depositi loco, in deposito, 33, 12, 2. οὐκ ἐν ἁμαρτίᾳ, ἀλλ' ἐν ἐπαίνῳ γέγονε τοῦτο, non vituperandum hoc est, sed laudandum, 8, 10, 4. τοῦ ἐν ἐπαγγελίᾳ μόνον εἰρημένου ἡμῖν, 7, 13, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπὼν, 18, 11, 1.

7) *Abundare passim videtur, ubi temere irrepsit, orto errore ex litera* ν *in quam desinit vox præcedens; quo referenda hæc loca:* ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις συνισχῆσθαι στάσεσι, 4, 17, 4. *cf.* συνίσχυε. τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἐν ἧπερ ἦκε, 4, 68, 4. ἐφεστάναι ἐν οὐδενὶ τῶν τοιούτων, *ex scriptura veterum codicum*, 5, 35, 6. *ubi recte præpositionem delevit Casaub. cum recentissimo codice Parisino.* καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. προσμίξας περὶ τρίτην ὥραν ἐν τῇ πόλει, *ex scriptura olim vulgata, in quam consentiunt codices fere omnes*, 9, 8, 5. *ubi nos delevimus importune intrusam præpositionem.* τῶν βιβεηκότων τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων, 15, 12, 2. *ubi perperam* ἐν τοῖς Καρχ. *habebant MSti.* συγγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. καταμάλλων ἐν τοῖς ὅλοις, 21, 10, 1. *Conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι.

8) *Vicissim desideratur subinde in MStis et editis eadem præpositio, absorpta a litera* ν, *in quam desinebat vox præcedens; vide* 4, 14, 6. 5, 40, 5. 6, 36, 9. 6, 39, 4. 6, 52, 11. 14, 2, 9. *Eodem fortasse pertinet* 4, 20, 7. μὴ μόνον ναυσὶν οὖσιν, *ubi ex Athenæo adjiciendum videtur* ἐν ναυσὶν, *et deinde* ἐν ναυίσκοις. *conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι. *Interdum vero recte abest, per ellipsin omissa; velut,* ὕποντο κατόκιν ταῖς παρεμβολαῖς, 9, 7, 6. *ubi præter necessitatem Reiskius adjectam voluit præpositionem.*

Ἐνάγειν. ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου, sedulo parabant bellum, 7, 5, 8. *sed ibi* ἐνήργουν *videtur utique legendum, verbum Polybio frequentatum.* ἐνῆγε τὰς δυνάμεις *invitis MStis editum erat*, 3, 34, 6. *pro* συνῆγε.

Ἐναγίζειν, sacra pro mortuis facere, parentalia celebrare, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 1.

Ἐναγκυλίζειν, loro involvere,

amento illigare *cestrum*, 27, 9, 5.

Ἐναγωνίζεσθαι; ἡ τύχη συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων βίοις, 1, 4, 5. ἐναγωνίζετο *legendum suspicatus erat Reiskius pro simpl.* ἠγωνίζετο, 5, 85, 7.

Ἐναγώνιος, πύκνωσις, condensatio militum in acie, 18, 12, 2. παρακελευσμὸς, cohortatio acris qualis sit in prælio, 10, 12, 5.

Ἐπαλλὰξ; ἐπαλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν ποιεῖσθαι τὴν ἔξάγωσιν, 4, 28, 2. ἐπαλλὰξ *positæ in acie* στοῖραι *Illyricæ et Macedonicæ*, 2, 66, 5. *Sic Galli et Hispani*, 3, 114, 4. χάρακας ἔχοντες τὰς πλευρὰς ἐπαλλὰξ πρὸς τοῦ πρόσω, 18, 1, 6 *sq.* τῆς τύχης ἐπαλλὰξ ἀμφοτέρους διδούσης ἀφορμὰς &c. 1, 86, 7.

Ἐπαλλάττειν μεταβολὰς, diversas successive subire mutationes, 6, 43, 2. *ubi* μετρίους *legendum videtur pro* μετρίως.

Ἐπαντίον ποιεῖν, in conspectu, 2, 59, 9. 9, 36, 9. *Sic* in conspectu *deorum pangitur fœdus*, 7, 9, 2 *sq.*

Ἐναντίος, contrarius, *cum dat.* 33, 1, 6. *ex Ursini ingenio; sed ibi genitivum habent MSti non male.* οἱ ἐναντίοι, hostes, 1, 19, 2. 10, 21, 7. *pro quo alias* τοὺς ὑπεναντίους *dicere amat.* ἐκ τῶν ἐναντίων, e contrario, 5, 9, 9.

Ἐναντιοῦσθαι πρός τι, aversari aliquid, ægre ferre quid, 16, 12, 5.

Ἐναντίως; τοῦτο ἐναντίως ἔχει ἐκείνῳ, 3, 109, 3.

Ἐναπερείδεσθαι, τὴν ὀργὴν ἔς τινα, 23, 13, 2. *i. q.* ἀπερείδ. *quod vide.*

Ἐναποδείκνυσθαι, τινὶ τὴν μεγίστην πίστιν, (*i. q.* ἀποδείκν.) demonstrare, 1, 82, 9. τὴν εὔνοιαν, 10, 34, 10. τὸ γνησίον τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, 27, 15, 4. τὴν ἔχθραν εἰς τινὰ, 3, 12, 4. τὴν μεγίστην εὐτέλειαν εἰς τινὰ, 8, 14, 1. πᾶσαν αἰτίαν, 16, 1, 1. τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, 8, 34, 4.

Ἐναποθήκαιν, ἐν τοῖς καλλίστοις ἔργοις, 18, 24, 9. ἐν αὐταῖς ταῖς χάρεσι, 15, 14, 6. ταῖς ὑπεροχαῖς, *absque præpos.* in honoribus, 15, 35, 5.

Ἐναπορεῖν, *i. q.* ἀπορεῖν; βραχὺν χρόνον ἐναπορέσας, 29, 11, 6. *Alias* ἐναπορεῖν *amat.*

Ἐνάπτειν, adligare, illigare; εἰς τὰ δεσμὰ ἐνάπτοντες τὰ ἐπίγεια, 3, 46, 3. *ubi alii* ἀνάπτοντες. ῥίμματα ταύτοις ἐνῦψαν, 3, 46, 5.

ἐνύψασθαι τὰς ναυτίλους, captivas naves religare, 16, 15, 5. *quod alias est* ἀναδήσασθαι.

Ἐνάργεια, ἡ, evidentia; τῆς Ἰταλίας, conspectus Italiæ oculis subjectæ, 3, 54, 2. *ubi alii* ὑπάργεια, *de quorum vocabulorum frequenti confusione dixi ad* 16, 23, 5. *et ad loca ibi citata.* διὰ τὴν ἐνάργειαν, propter evidentiam, quia res manifesta erat, 3, 111, 3. (*ubi genitivus* τούτου *non cum* ἐνάργειαν *conjungendus erat, sed ad sequentia referendus,*) τούτου τοιγαροῦν τοῖς θεοῖς ἔχειν χάριν, *ut perspecte Reiskius monuit.* τοῖς λόγοις ἐπιφέρεσθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. *ubi vetustissimi codices* ἐνεργείας *præferunt.* ἡ τῶν κατεργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια, 6, 15, 8. διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐναργείας, quum res ipsæ oculis subjicerentur, *quas prius nonnisi fando audiverant*, 16, 23, 5. *ubi tamen in* ἐνεργείας *consentiunt MSti libri, quod teneri potuerat debueratque. Conf. omnino,* ὑπάργεια. *Adde* 3, 44, 6.

Ἐναργὴς, evidens, manifestus, luculentus, certus; *sæpe confunditur cum* ἐνεργὴς; *vide ad* 1, 1, 2. *et ad* 16, 23, 5. ἐναργὴς ἀτύχημα, 1, 21, 9. ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν κατάστασιν, 2, 70, 2. ἐναργὴς ἦν αὐτοῖς, 3, 105, 8. ἐναργῆ μαρτύρια, 4, 8, 4. 21, 9, 4. φέρειν ἀπελεγκτικοὺς ἐναργεῖς, 4, 14, 2. ἐναργὴς χρεία,

11, 7. ἐναργέστερος τρόπος τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, 1, 35, 7. ἐναργέστερον δ' ἔσται, 8, 2, 7. *ubi alii* ἐνεργέστερον, *minus recte.* τὰ δ' ἐναργέστερα *vel* ἐναργέστατα, 4, 81, 14. ἐναργέστατον παράδειγμα, 7, 12, 2. ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, 1, 35, 2. ἐναργεστάτη διδάσκαλος, certissima magistra, 1, 1, 2.

Pro ἐναργῆ σφαγὴν, 5, 16, 6. ἐν Ἄργει *correxi cum Reiskio* ἐναργῶς θεάσασθαι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. ἐναργῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐνδείκνυσθαι, 18, 6, 2.

Ἐνάρχεσθαι, incipere, *i. q.* ἄρχεσθαι. ἐνήρχετο τῆς καταβάσεως, 3, 54, 4. τῆς ἐπιβολῆς, 5, 1, 3. τῆς πολιορκίας, 10, 12, 1. πολεμεῖν, 5, 1, 5. τῆς θερείας ἐναρχομένης, 5, 30, 7.

Ἐνασκεῖν, ἐν πράγμασι, 1, 63, 9. *i. q.* ἀσκεῖν.

Ἐναύειν; μὴ πῦρ ἐναύειν τινὶ, 9, 40, 5. "ἐναύσασθαι τῆς ἐλευθερίας, adspirare ad libertatem." *Ern. Nempe* 17, 11, 7. *At ibi haud dubie* ἐγγεύσασθαι *corrigendum.*

Ἔναυσμα. fomes; βραχύ τι τῆς Ἑλλάδος ἔναυσμα καταλιπέσθαι (*cf.* καταλείπεσθαι, *in pass.*) ὑπέλαβε, 9, 28, 8.

Ἐνδεὴς, indigens, destitutus; ἐνδεὴς ὢν σίτου καὶ χρημάτων εἰς τὰς δυνάμεις, 5, 1, 6. mancus, defectus; ἐνδεὴς τῇδέ πη, 6, 50, 4.

Ἔνδεια, ἡ, τῶν ἐπιτηδείων, 1, 16, 7. 1, 84, 2. τῶν ἀναγκαίων, 8, 9, 10. τῶν δαπανημάτων, 9, 42, 4. *Et nude,* ἡ ἔνδεια, inopia commeatuum, fames, 1, 19, 1 *et* 7. (*i. q.* σιτόδεια καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10.) 3, 72, 5. 5, 73, 6. 9, 44, 3. διὰ τῆς ἐνδείας κρατεῖν τῆς πόλεως, 7, 15, 4. *Sed* 5, 92, 6. ἐπὶ βραχὺ προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *haud dubie corruptum vocab. pro quo* Ἀρδανίαν *vel* Ἀρδάνειαν *legendum suspicatus sum.*

Ἐνδείκνυσθαι, digito monstrare rem oculis subjectam, 3, 54, 3. 11, 9, 8. 18, 6, 2. *conf.* 3, 38, 5. ostendere, clare monstrare, docere, 2, 4, 3. 4, 28, 4. 25, 4, 11. μετ' ἀποδείξεως, 5, 16, 7.

Ἐνδεῖν, illigare, inserere; ἐνδέοντες τὸ βέλος ἕως μέσου τοῦ ξύλου, 6, 23, 11.

In Medio; ἐνδήσασθαι φίλους, amicos sibi conciliare, devincire, 4, 8, 2. εἰς τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν καὶ πίστιν ἐνδήσασθαί τινα, 10, 34, 1.

Passivum; ἐνδεδεμένος τῇ χάριτί τινος, beneficiis alicujus devinctus, 20, 11, 10. ἐνδεδεμένοι εἰς τὴν τῆς συγκλήτου πίστιν, in fidem senatus adstricti, 6, 17, 8. ἐνδεδέσθαι ταῖς ὠναῖς, redemtionibus operum impliciti, 6, 17, 3. ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ συναλλάγματα, obærati, 13, 1, 3. *cf.* συνάλλαγμα. ἐνδεδεμένος ἀρχαίαις φήμαις, deditus, nimium tribuens, 12, 3, 2. *Et reciproce,* νομίσας βεβαίως ἐνδεδέσθαι τὴν Σικελιωτῶν ἀρχὴν, ratus sibi firmiter devinxisse, conciliasse regnum, 9, 23, 2.

Ἔνδειξις, ἡ, cum aliquid digitis monstratur, 3, 38, 5.

Ἔνδεσις, ἡ, revinctio, insertio, connexio, 6, 23, 11.

Ἐνδέχεται, fieri potest, possibile est; εἰ ἐκ τούτων ἐνεδέχετο ἱκανὴν ποιήσασθαι τὴν διάληψιν, 3, 4, 1. ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, quam maxime fieri potest, 3, 49, 1. πῶς γὰρ ἐνδέχεται, qui enim id fieri potest? 8, 4, 3. εἰ ἐνδέχεται, 17, 9, 5. τῆς χώρας ὅσην ἐνδέχετο, 33, 8, 12.

ἐνδεχόμενος, *i. q.* δυνατὸς, possibilis; οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, 1, 52, 4. 8, 2, 8. (*i. q.* τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12.) τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ποιεῖσθαι, 1, 68, 13. 8, 2, 1. 3, 76, 2. τὰς ἐνδεχομένας πίστεις λαβεῖν, 8, 2, 2. τὴν ἐνδεχομ. ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος, 5, 16, 1. τοὺς ἐνδεχομένους λόγους ζητεῖν, sermones qui haberi potuerunt, 2, 56, 10.—

Ernestus: "narrationes (*non sermones, ut Casaubonus vertit*) probabiliter fictæ, *ut sunt poëtarum; paulo post vocat* πιθανούς."

ἐνδέχεσθαι, *i. q.* ἐκδέχεσθαι, accipere, interpretari, *si vera scriptura* 5, 41, 3. τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος, in deteriorem partem accipiens errata, *sc. pro facinoribus.*—"*Sed non dubito, Polybium dedisse* ἐκδεχ." *Ern.*

Ἐνδεχομένως, χειρίζειν τὰ πράγματα, probabiliter, commode quoad fieri potuit, pro viribus, 1, 20, 4. ἐνδεχ. γίγνεσθαι περί τι, 1, 74, 1. 15, 16, 1. βεβουλεῦσθαι ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, 4, 60, 6. προϊδεῖν τὸ μέλλον, 21, 9, 3.

Ἐνδιατρίβειν τῇ χώρᾳ, morari in regione, 3, 88, 1. ταῖς εὐτυχίαις, in rebus secundis diutius versari, 6, 18, 5.

Ἐνδιδόναι, τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις, tradere urbem, 1, 43, 1. 1, 38, 9. 3, 69, 1. αὐτὸν τοῖς Καρχηδ. 3, 13, 6. ἑαυτὸν ἐπὶ αἵρεσίν τινα, consilio alicui accedere, ad consilium aliquod manus dare, 9, 33, 11. *ubi* "*idem quod* ἐπιδιδ. *ait Ern. nisi sic legendum;*"—*sed nil opus videtur solicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Absolute,* cedere; τῶν ἐρεισμάτων ἐνδόντων, 5, 100, 5.

"ἂν θεὸς αὐτοῖς ἐνδῷ, si deus lenior ipsis sit, 4, 21. *sed suspecta est lectio viris doctis, et ed. pr. habet* δῷ. *Est tamen* ἐνδοῦναί τινι, se alicui exorabilem vel mitiorem præbere, *quod h. l. non male convenit.*" *Ern. Nos ex probatis MStis* εὖ δῷ edidimus, 4, 21, 11. *Porro* ἐνέδωκε διαβούλιον *mendose editum erat ex Bav.* 5, 58, 2. *et* 5, 102, 2. *pro* ἀνέδωκε.

Ἔνδοθεν, *pro* ἔνδον; οἱ ἔνδοθεν, oppidani, 16, 30, 6. *ut* οἱ ἐκ τῆς πόλεως, *de quo vide in* ἐκ.

Ἔνδοξος; τὰ ἔνδοξα, gloria, splendor; τὰ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἔνδοξα, 11, 2, 5. τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα, 12, 5, 6.

Ἔνδοσις, ἡ; γενομένης ἐνδόσεως, *bene Casaub.* remittentibus obsessis; (cum cederent, *Ernest.*) 5, 100, 2.

Ἐνδουχία, ἡ, supellex, vasa, 18, 18, 6.—"*eadem quæ* ἐνδυμενία; *vide Intt. ad Hesych.*" *Ern.*

Ἐνδυμενία, ἡ, *aliis* ἐνδυμένεια, supellex, 4, 72, 1. *præsertim* vestes, 5, 81, 3.

Ἐνέδρα; ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν, 4, 59, 3.

Ἐνεδρεύειν, ἐν τοῖς συλλόγοις, 17, 3, 2.

Ἐνεῖναι. ὥσπερ ἐν δείπνῳ πάντα ἔνεστι ἱκανὰ, 22, 5, 13. οἱ ἐνόντες, qui intus sunt, oppidani, 4, 63, 2. καταλαβὼν τοὺς Ῥωμαίους ἐνόντας ἐπὶ τῆς στρατοπεδείας, *sic rescripsi ex libris,* 21, 10, 7. *ubi* ἔτι ὄντας *ex ing. ediderat Casaub. equidem* μένοντας *malueram.* τοὺς συνόντας *ex conj. edidi* 6, 6, 3. *pro vulgato* τοὺς ἐνόντας.

ἔνι, *pro* ἔνεστι, licet, fieri potest; ὡς ἔνι μάλιστα, 21, 2, 14. 23, 14, 2. *Sic* 16, 20, 7. *ubi importune adjectum erat verbum* φαίνεται, *quod delevi.* ἵνα ἐνῇ εὐρεῖν τὴν ἀκρίβειαν, 12, 11, 5. *i. q.* ἐξῇ *ibid.*

Ἕνεκεν; ἕνεκεν Ῥωμαίων, per Romanos licet, 24, 10, 14. ἐξῆν αὐτῷ χορηγιῶν ἕνεκεν, 28, 9, 5.

Ἐνενήκοντα, 1, 51, 12. 4, 16, 6. *alii vulgo* ἐννενήκοντα, *quemadmodum et nos edidimus* 37, 3, 5.

Ἐνεργάζεσθαι, τινὶ θάρσος, 2, 64, 5. φόβον, 2, 6, 7. 3, 60, 10. 5, 43, 5. ἐλπίδας, 3, 13, 8. προθυμίαν, 5, 64, 7. δόξαν, opinionem, 10, 3, 2. *Adde* 3, 63, 3. 3, 76, 13. *Et cum præpos.* ἐν πᾶσι δ' εὔνοιαν ἐνεργάσατο, 6, 2, 15. *nisi ibi* ἐν *ante* πᾶσιν *adhæsit ex postrema litera vocis præcedentis* χάριν; (*conf. supra in* ἐν, *num.* 7.) *quem-*

admodum vicissim 3, 51, 13. *ubi vulgo legitur* φόβον ἐργάσατο τοῖς ἐξῆς, *præpositio* ἐν *ab initio verbi extrusa est, occasione ejusdem literæ* ν, *in quam desinit vox præcedens, ubi rescribendum utique* ἐνεργάσατο *videtur. conf. supra in* ἐν, *num.* 8. τοῖς Αἰτωλοῖς μῖσος ἐνεργάσατο πρὸς αὐτὸν, 15, 23, 7. *ubi perperam* ἐνεργάσατο *dabant MSti.*

ἁλιεῖς ἐνεργασάμενοι τοῖς τόποις, qui piscatum ibi exercuerant, 10, 8, 7.

Ἐνεργία, ἡ, 1) vis, efficacia; ἡ τῶν βελῶν ἐνέργεια, 8, 9, 2. *Et de hominibus,* industria, gnavitas; ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐνέργεια καὶ φιλοτιμία, 1, 57, 2. ἡ τοῦ βασιλέως ἐνέργεια, 10, 31, 10. *Fr. gr.* 8. Vis vitalis, *quæ animanti inest, qua differt corpus mortuum a vivo animali,* 1, 4, 7. *ubi* ἡ ἐνέργεια *respondet* τῷ ἐμψύχῳ, *quod præcessit.*

2) *In oratione oratorum, poëtarum, atque etiam historicorum,* ἡ ἐνέργεια, *est* nervosa amplificatio argumenti, quæ vim narrationi addit, rem ad vivum depingendo et veluti oculis subjiciendo lectorum vel auditorum; *sic* 15, 36, 2. 34, 4, 3. *ubi pro* ἐνέργειαν, *quod edidimus, restitutum auctori* ἐνέργειαν *velim, in quod consentiunt libri.*

3) *Interdum fere idem valet quod* ἐνέργεια, *quo proclivius fuit, ut passim cum illo vocab. permutaretur a librariis; (conf. supra, in* ἐνέργεια,) *sed differt tamen, et ea notione accipitur, qua in philosophorum scholis distinguitur* actus *a* potentia, *aut qua et alias distinguere solemus* realitatem rei, *si ita loqui Latine fas est, aut* rem ipsam, rem actu existentem et sensibus nostris subjectam, *a mera cogitatione, notione, vel spe, quam de ea conceperamus. Sic* 3, 44, 6. *non solicitandum videtur hoc vocab. in illa phrasi* ἡ τῆς παρουσίας ἐνέργεια. *Parique ratione* 16, 23, 5. *teneri debuerat* διὰ τῆς τῶν εἰσηγμένων ἐνεργείας, *in quod consentiunt scripti libri omnes. Ac videndum, an in illa dictione,* τοῖς λόγοις ἐπιχρίψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, *ex vetustissimis codicibus Vat. Flor. et Ursini codice* ἐνεργείας *sit adsciscendum. Sic et* 6, 15, 8. *ubi cum Casaubono et nonnullis e codd. nostris* ἡ τῶν κατεργασμένων πραγμάτων ἐνέργεια *edidimus, fortasse* ἐνέργεια *ex edit. Hervag. fuerat revocandum, cum qua consentit codex Parisinus D. in quo plurimæ probatæ lectiones conservatæ sunt, quæ in aliis codicibus depravatæ. Denique nec ita male fortasse habet* ἡ τῆς Ἰταλίας ἐνέργεια, *quod pro* ἐνέργεια *præferunt codd. Vat. et Flor.* 3, 54, 2.

Ἐνεργεῖν, facere, efficere, perficere. οὐκ ὀλίγα ἐνήργησε καὶ παρεσκευάσατο πρὸς τὸν πόλεμον, 3, 6, 5. πάντα κατὰ δύναμιν ἐνεργεῖν, 17, 14, 8. ἐνεργεῖν τὴν συμμαχίαν, operam dare ut confiat societas, 27, 1, 12. *Absolute,* agere, operari; τῶν αἰτίων ἐνεργούντων κατὰ τὸ συνεχὲς, 4, 40, 4. *Et in passivo;* ὁ Κλεομενικὸς ἐνεργεῖτο πόλεμος, 1, 13, 5. τὰ ἐν καιρῷ ἐνεργούμενα, 9, 12, 3 *et* 7. ἐνεργήσεται τὸ κριθὲν, 9, 13, 9. *Contra, mendose legebatur vulgo* φόβον ἐνεργησάμενοι, *pro* ἐνεργασάμενοι, 2, 6, 7. *Sed* 7, 5, 8. *pro* ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου haud cunctanter ἐνήργουν *correctum oportuerat.*

Ἐνέργημα, τὸ; τὰ ἐνεργήματα, actiones, facta, 2, 42, 7. 4, 8, 7. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργήματα, res bello gestæ, *Fr. gr.* 91. ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Ἐνεργὴς, efficax, acris, validus, *i. q.* ἐνεργὸς, *inter quæ vocabula sæpe variant libri, sed plerique et vetustiores* ἐνεργὴς *constanter præ-*

ferre solent; vide 1, 1, 2. *et confer* ἐνεργός. παραίταξις ἐνεργὴς, 2, 65, 12. *lege* ἐνεργός. ἐνεργῆ ποιούμενοι τὴν ἔφοδον, 11, 23, 2. *ubi quidem consentiunt libri.* ἐνεργοτέραν ἀποφαίνουσι τὴν ναυμαχίαν, 16, 14, 5. ἐνεργοτάτην διδάσκαλον *voluerat Casaub.* 1, 1, 2.

Ἐνεργητικὸς; ἡ ἐνεργητικὴ περὶ τὰς πράξεις αὐτοπάθεια, cum quis ipse interest rebus quæ geruntur, et agit ipse, 12, 28, 6.

Ἐνεργὸς, *confer* ἐνεργής. *De homine;* ἐνεργὸς ἐγίγνετο περὶ τὴν πολιορκίαν, gnavus, acris, industrius, assiduus, 3, 17, 4. 5, 91, 5. *De re,* efficax, acris, vehemens; γιγνομένης ἐνεργοῦ (*al.* ἐναργοῦς) τῆς πολιορκίας, 1, 42, 10. τὴν ἔφοδον ἐνεργὸν, *alii* ἐνεργῆ, 3, 19, 5. *Sic* προσβολὰς ἐνεργοὺς καὶ κατακλαστικὰς ποιεῖσθαι, 4, 63, 8. 3, 13, 8. ἐνεργὸν καὶ βίαιον προσβολὴν, 5, 60, 6. τὸ σύμπαν ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, *de acie navali Romanorum triquetra,* totum corpus ad omnia expeditum et efficax, 1, 26, 16. *Sic* παράταξις ἐνεργὸς, 2, 65, 12. συναιρετιζόμενοι ἐνεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς ὑσσοῖς, validis frequentibusque pilis, 1, 40, 12. *Nonnumquam commode exponetur* rapidus, celer, citatus. ἐνεργὸς καὶ πρακτικὴ νομὴ τοῦ πυρὸς, 1, 48, 5. ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενος τὴν ἀπόβασιν, 3, 2, 2. τὴν παρουσίαν, 4, 67, 7. ἐνεργὸν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, 5, 8, 3. *sic* 5, 72, 8. 5, 97, 5. 9, 5, 8. 9, 8, 9. 10, 49, 3. *ubi opponitur* σύμμετρος πορεία, *vs.* 2. *Superlat.* ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖσθαι, 3, 106, 4.

Ἐνεργῶς, sedulo, acriter. ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ πόλει, 1, 11, 6 *et* 10. συνήθροιζον στόλον ἐνεργῶς, 1, 39, 15. τὰς πόλεις ἐνεργῶς ἐτείχιζον, 3, 40, 4. πάντα ἐνεργῶς ἡτοίμαζον, 3, 75, 7. ἐνεργῶς χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, 2, 54, 7. ἐπιγινομένης ἐνεργῶς τῆς βοηθείας, 2, 9, 4. *ubi si vera est scriptura, erit* ἐνεργῶς celeriter, citato, *sicut* 1, 40, 14. 4, 71, 4. *sed* 2, 9, 4. *suspicari licet* ἐνεργοῦς *vel* ἐνεργοῦ. *Comparat.* προσέκειντο τοῖς πολεμίοις ἐνεργότερον, 4, 59, 2.

Ἐνερυθὴς τῷ χρώματι, ruber colore, 32, 9, 8.

Ἐνεχυριάζειν, pignora capere, 6, 37, 8.

Ἐνέχυρον τιθέναι τι, aliquid pignori dare, 5, 2, 10.

Ἐνθουσιασμὸς, divinus et fanaticus quidam furor, 8, 23, 4. 11, 12, 2. ὁ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνθουσιασμὸς, singulare ejus studium et ardor in hanc partem, *nempe venationem,* 32, 15, 8.

Ἐνιαύσιος, annuus. πέντε ἐνιαύσιοι στρατεῖαι, 6, 19, 1 *et* 3.

Ἐνιέναι, (*ab* ἐνίημι) τὸ πῦρ τοῖς πύργοις, ignem immittere, injicere, 1, 48, 7. *Fr. gr.* 48. ἐνίεσαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 7. ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, calumnias, suspiciones, spargere contra quem, 28, 4, 10.

Ἔνιοι; κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἔπραττον, 4, 8, 9. τοῖς μετ' αὐξήσεως ἴσα ἰδιαζομένοις ἐξαγγέλλειν, 10, 27, 8.

Ἐνίστασθαι, ἐνστῆσασθαι, 1) resistere, adversari; ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 46, 4. ἐν ἀρχαῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνίστασθαι, nascenti malo resistere, 4, 76, 8. repugnare, intercedere, vetare, *ut tribuni pl.* 6, 16, 4. *sic* 35, 6, 1. 2) ἐνίστασθαι τοῖς πολεμίοις, instare hostibus, premere, urgere hostes, 3, 97, 1. 3) incipere, suscipere, instituere; πόλεμον πρός τινα, 2, 71, 9. 4, 2, 11. 32, 19, 8. ἔργον καὶ μῖσος πρός τινα, 1, 82, 9. τὸν βίον παρὰ φύσιν, 18, 37, 11. τὴν δίωξιν ὑπέρ τινος, 22, 16, 1. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνστήσατο τῆς ἐπιβολῆς, 18, 24, 6.

In Passivo; ἐνίστασθαι, imminere, instare, adesse; μείζονος ἐνίστατο πολέμου καταρχὴ, 1, 71, 4. ἅμα τῷ ἐνίστασθαι τὴν ἐαρινὴν ὥραν,

2, 64, 1. *ἐνισταμένης τῆς θερείας, et simil.* 22, 1, 1. 2, 54, 5. 2, 65, 1. 3, 77, 1. 4, 37, 8.

Sic ἐνεστῆναι *et* ἐνεστηκέναι, cœpisse, ortum cepisse, adesse; *ὁ πόλεμος ἐνέστη*, ortum cepit bellum, 3, 6, 1. *ὁ νῦν λόγος ἐνέστηκε*, præsens sermo cœpit, susceptus est, 8, 2, 7. *ἔτος ἐνεστήκει ἐνιαυκαιδέκατον*, cœptus erat, aderat, agebatur annus sextus decimus, 1, 6, 1. *κατὰ τὸν λέφθεν ἐνεστήκει κίνδυνος*, cœptum erat, commissum erat prælium, 2, 28, 9. *Hinc ἐνεστὼς, non* instans *vel* imminens, *sed* qui cœptus est, *i. e.* præsens; *sic ὁ ἐνεστὼς πόλεμος*, præsens bellum, 1, 75, 2. 1, 82, 8. 1, 83, 2. 5, 101, 9. *μὴ παρεῖναι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν*, 1, 60, 9. 7, 5, 4. *ὁ ἐνεστὼς βασιλεύς*, rex hujus temporis, 18, 38, 5. *ἤδη τῆς πολιορκίας δεύτερον ἔτος ἐνεστώσης*, jam in alterum annum durabat obsidio, 7, 15, 2. *τὰ ἐνεστῶτα*, res præsentes, id de quo agitur, 2, 26, 3. 3, 15, 4.

Ἐνενηκοσταῖος διανύσας, nono die pervenit, 3, 53, 9

Ἐνενήκοντα, *vide* ἐννέα.

Ἐνήρης, ἡ, novem ordinum remorum navis, 16, 7, 1.

Ἔννοια, ἡ, *cum opponitur τῇ ἐπιστήμῃ, est* aliqualis notio, 1, 4, 9. *sed ἀληθινὴ ἔννοια est* vera et justa notio *vel* notitia, *ut εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος*, 1, 15, 13. *ἀγαγεῖν τινα εἰς ἔννοιαν τινός*, notitiam alicui adferre rei, 1, 41, 7. *εἰς ἔννοιαν ἄγειν τινὰ τῆς τοῦ νικᾶν ἐλπίδος*, admonere, ob oculos ponere, 1, 49, 10. *εἰς ἔννοιαν ἔρχεσθαί τινος*, 1, 57, 4. *ἔννοιαν λαβεῖν τινος*, notitiam capere, cognoscere, 1, 57, 2. 4, 69, 6. 9, 24, 7. *ἔννοιαν ἔλαβον τῆς αὐτῶν ἀγνοίας*, suum errorem agnoverunt, 20, 10, 13. *λαβόντες ἔννοιαν τῶν ἐν Διῒ πεπραγμένων*, cogitantes ea, ubi animum subiit cogitatio eorum quæ Dii patrata fuerant, 5, 9, 2. *οὐχ οἷόν τε τοὺς Ἕλληνας ἔννοιαν λαβεῖν ἐλευθερίας*, 17, 11, 4. *ἔννοια τῶν πραγμάτων*, cogitatio, memoria rerum ab aliquo gestarum, 15, 10, 6.

κοινὴ ἔννοια, sensus communis; *τὸ παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον*, 10, 27, 8.

Ἔννομος, legitimus; *ἔννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μεταστήσας*, 2, 47, 3.

Ἐννυκτερεύειν, *ἐν τῇ χώρᾳ*, 3, 22, 13.

Ἐνοικεῖν; *οἱ ἐνοικοῦντες*, oppidani, 9, 4, 7. 24, 6, 5.

Ἑνοποιεῖν, in unum jungere, 8, 6, 11.

Ἔνορκος, jurejurando obstrictus; *ἐνόρκους σφᾶς ἐποίησαν*, 6, 49, 2. *ἐνόρκους εἶχον τοὺς στρατιώτας*, 9, 6, 6. jurejurando sancitus; *ἔνορκος συμμαχία*, 4, 9, 4. *συνθήκη*, 27, 16, 3.

Ἐνορμᾶν, irruere; *παραστατικῶς ἐνάρμησιν εἰς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς*, 16, 28, 8.

Ἐνορμεῖν (*ἐν τῷ λιμένι*,) in ancoris stare, stationem habere, 16, 29, 13.

Ἐνοχλεῖν, molestare, incommodare, opponere se; *τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον*, 2, 25, 6.

Ἔνοχος κατηγορήμασι, 12, 14, 1. *ἁμαρτήμασι*, 12, 23, 1 *sq.* *ἐγκλήμασι*, 31, 8, 5.

Ἔνστασις, ἡ, (*i. q. ἀντίπραξις*) adversatio, 6, 17, 8. *τοῦ πολέμου*, initium, 4, 62, 3. *ἀπὸ ταύτης τῆς ἐνστάσεως*, ab hoc initio, 20, 11, 9. *conf.* ἐνίστασθαι.

Ἐνσχολεῖν, commorari inibi aliquamdiu, 9, 17, 1.

Ἐνταυθοῖ, ibi, ibidem, 5, 13, 8.

Ἐνταφιον, τὸ, linteum sepulcrale, ornamentum sepulcrale; *κάλλιστον ἐνταφιον ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος*, 15, 10, 3. *ἡ πατρὶς καὶ τὸ ταύτης πῦρ, ἐνταφιον καλόν*, 39, 2, 9.

Ἐντείνειν; *ἐντεταμένος τῇ διανοίᾳ περὶ τὸ προτεθέν*, 10, 3, 1.

Ἐντιλῆς, *δικρότα*, decem naves

rebus omnibus instructæ, 25, 7, 1. ἐντελεῖς παρασκευαί, omnes adparatus *ad oppugnationem* necessarii, 8, 36, 1.

Ἐντέλλειν; *in med.* ἐντελλόμενοι παλλὰ τοῖς τῆς γερουσίας, etiam atque etiam mandant, commendant senatoribus, 1, 87, 4. *In passivo, notione activa;* ἐντέταλμαι ταῦτα, hæc mandata dedi, 17, 2, 1.

Ἐντελῶς ἐξαδυνατῶν, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐντεῦθεν, illico, e vestigio, 3, 69, 10. *cf.* αὐτόθεν.

Ἔντευξις, ὁ, 1) congressus, colloquium, audientia; 2, 8, 6. 5, 67, 11. κατὰ τὴν ἔντευξιν, in congressibus, 11, 34, 9. κατὰ τὰς ἐντεύξεις, 10, 40, 2. εἰς ἔντευξιν δοῦναι ἑαυτὸν, copiam sui facere, 3, 15, 4, ἐντεύξεις ἐποιεῖτο πρὸς τὸν βασιλέα, adibat regem, 5, 35, 4. χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, destinavit audiendis eis qui secum colloqui voluissent, 16, 21, 8. πρὸς τὴν ἔντευξιν αὐτῶν καλῶς ἀπήντησεν ἡ σύγκλητος, cum ad audientiam venirent, honorifice obviam eis ivit senatus, 25, 6, 6. αἱ κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

2) lectio libri, 1, 1, 4. 9, 1, 3. *cf.* ἐντυγχάνειν.

Ἐντίθημαι; τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι, *Suidas in* Ἔνοχος *ex Polyb.* 12, 23, 2. *sed rectius libri Polybiani* ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομν. *Vide* ἐκτίθ.

Ἐντίκτειν δόξαν τινὶ, opinionem alicui injicere, ingenerare, 12, 23, 2. ἐντίκτειν τινὶ δόξαν *&c.* 17, 11, 4.

Ἔντονος. ἐντονωτέρους λιθοβόλοις *bene Hero pro* ἐντονωτέρους, 8, 7, 2.

Ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, 3, 14, 9. (*conf.* 3, 14, 2.) 3, 76, 6. 10, 7, 3. *et* ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν, 10, 7, 5. *contrariam rationem habet* τοῦ ἐντὸς; *ubi de Romanis agitur, est* ab oriente; *ubi de Pœnis,* ab occidente. *Conf.* ἐντός.

Ἐντρέπεσθαι, moveri, cedere dictis, precibus, 3, 10, 3. 4, 47, 4. ἐντραπείς, commotus, 10, 38, 3. ἐντράπητι καὶ πίσθητι τοῖς παρακαλουμένοις, 11, 5, 6. ἐντράπη καὶ προσίσχῃ τὸν νοῦν, 22, 14, 5. οἱ μὲν ἐντρέποντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, 13, 7, 5. ἐντρέποντο ἅπαντες ἀκούοντες ἐν ἑαυτοῖς, animis commoti sunt, 31, 12, 6. ἐντρέπεσθαί τινὰ, (i. *q.* εὐλαβεῖσθαι) revereri aliquem, pudore alicujus retineri, respectum alicujus habere, 9, 36, 10. *sic* ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα, 30, 9, 2. *Et cum genit. pers.* οἷς πρότερον οὐ προσίσχετε τὸν νοῦν, τούτων νῦν ἐντραπέντες, 9, 31, 6. *Rursus cum accus. rei;* τὴν ἐξ αὐτῶν γεγενημένην ὕβριν ἐντρεπόμενοι, 2, 49, 7. 22, 27, 6. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, 33, 15, 3.

Ἔντροπή, ἡ, cum cedimus alicujus dictis vel precibus, 4, 52, 2.

Ἐντυγχάνειν, τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων, adire regem, 4, 76, 9. ἐντύγχανον τούτοις, conveniunt hos cum eisque agunt, 4, 30, 1. οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, lectores, 1, 35, 6. 2, 61, 3. *Et nude* οἱ ἐντυγχάνοντες, (*scil.* τῇ βίβλῳ, qui in librum incidunt; *conf.* ἀναλαμβάνειν.) lectores, 1, 3, 10. 1, 4, 1. 1, 15, 13. 2, 40, 5. 3, 9, 2. (*i. q.* ἀναγινώσκοντες *ibid. vs.* 5.) 12, 23, 2.

Ἐνυάλιος, ὁ, 3, 25, 6.

Ἐνυβρίζειν γυναιξὶ, vim inferre, 10, 26, 3.

Ἔοικε, *vide* εἴκειν.

Ἐξ. *vide* ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, enunciare, tradere, narrare, *de historico;* 3, 1, 3. 6, 3, 2. 10, 24, 3. 10, 27, 8. 12, 15, 10. σαφῶς ὑπὲρ ἑκάστων, 4, 87, 12. διττῶς ἐξαγγέλλειν τὰς πράξεις, recte exponere, *scil.* quoad dictionem, comte et ornate, 16, 17, 10. *coll. c.* 18, 2.

Ἐξάγειν; ἐξαγηοχέναι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, 24, 3, 1. ἐξαγούσῃ

τοὺς οἰκήτορας (ἐκ τῶν πόλεων) 26, 6, 5. τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Πόντου, quæ exportantur, 4, 47, 1. ἐξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi consciscere, 40, 3, 5. ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ ζῆν *ex Legat.* 52. *id est ex* 24, 12, 13. *citavit Ernestus, sed ibi* αὐτοὺς *intelligendum pro* ἑαυτοῖς, *ut recte interpretatus est Casaub.* ut educerent ipsi se e vivis.

Ἐξαγοράζειν, *i. q. simplex;* ἐξηγόρασαι παρ' αὐτῶν τὰ μονόξυλα πλοῖα πάντα, 3, 42, 2.

Ἐξαγωγή, ἡ, 1) eductio *militum e castris, adversus hostem,* 5, 24, 4. 10, 11, 3. 11, 22, 2. 10, 21, 4. ἐξαγωγὴ σίτου, exportatio frumenti, 28, 2, 2. σιτική, 28, 14, 8. mercium, 4, 38, 9. 2) finis, exitus, terminatio rei; ἡ τῶν παρόντων κακῶν ἐξαγωγή, 2, 39, 4. τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9. τὴν ἐξαγωγὴν ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, componere controversias, 9, 33, 11.

Ἐξάδειν; ἐξάσας τὸ κίνημον, 31, 20, 1.

Ἐξαδυνατεῖν, viribus deficere, 1, 58, 5. ὑντιλᾶς, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐξαθυμεῖν, 11, 17, 6. *idem fere quod* ἀθυμεῖν.

Ἐξαίρειν, 1) tollere, exigere, excitare; τὰς χεῖρας, 3, 62, 8. 3, 84, 10. τοὺς κέρακας, 1, 22, 8. τὰς σαμβύκας, 8, 6, 11. 8, 7, 8. τὰς προβόσκιδας ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 46, 12. ἐξαιρόμενος κονιορτὸς, 3, 65, 4. ἐξαίροντες *legendum videtur, pro vulgato* ἐξαιροῦντες, 8, 9, 4. *Pari ratione* ἐξαιρομένης φλογὸς *correxi* 14, 5, 1. *pro* ἐξαιρουμένης, *quod ibi legebatur.*

2) movere castra, progredi cum exercitu; ἐξαίροντες παντὶ τῷ στρατεύματι, 2, 23, 4. 18, 2, 3. 21, 8, 2. *Et notione transitiva, si vera lectio veterum codicum,* 3, 101, 6. ἐξῆρε τοὺς ἱππέας, movit, eduxit expeditos, *ubi tamen tenendum* ἐξῆγε *putavi, quod e recentissimis MStis adoptavit Casaub.*

3) ἐξηρμένοι, laudibus ferentes *interpretatur Ernestus,* 4, 4, 5. *nempe Casaubonum secutus, qui illa verba,* τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, *sic vertit,* Dorimacho omnibus modis deditus; *nos,* qui virum *vel* virilitatem quovis modo exuerat; *sed fortasse* ἐξηρημένων *legendum.*

Ἐξαιρεῖν, πόλιν κατὰ κράτος, vi capere urbem, 1, 76, 10. 3, 16, 5. 5, 58, 9. ἐξαιρεῖν τὰς ὄψεις, oculos eripere; ἐμψύχου σώματος τῶν ὄψεων ἐξαιρεθεισῶν, 12, 7, 3. ἐξαιροῦντες τοὺς ἄνδρας σὺν τοῖς ὅπλοις 8, 9, 4. ἐξαίροντες *scribe,* in altum tollentes.

In medio; ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, eripere, eximere periculo, liberare, 1, 36, 5. 8, 32, 3. 23, 14, 5. τινὰ τοῦ πολέμου, a bello aliquem liberare, 1, 11, 11. ἐξαιρεῖσθαι τὸ φιλότιμον ἐν ταῖς μάχαις τῶν ἀντιστατουμένων, ardorem pugnandi adimere hostibus, 6, 58, 9.

τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα *fortasse scribendum* 4, 4, 5. *pro* ἐξηρμένων. *Conf.* ἐξαίρειν.

Ἐξαίρεσις, ἡ, τῶν ὀργάνων, excitatio, erectio machinarum, 14, 10, 9.

Ἐξαίσιος, inusitatus, ingens, immanis; ὄμβρος, 2, 31, 10. καὶ βροντὴ, 18, 3, 7. συστροφὴ κατὰ τὸν ἀέρα, 11, 24, 9. κρότος, 18, 29, 6. 30, 13, 10. χιμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον, *Fr. gr.* 49.

Ἐξαιτεῖν, expetere aliquem ut dedatur, τὸν Ἀννίβαν, 4, 66, 9. *Sic in passivo,* ἐξαιτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥοδίων, 30, 8, 6. *In medio;* εἰς ἑαυτοὺς ἐξαιτούμενοι τὴν κτῆσιν, sibi petentes possessionem, 30, 18, 2.

Ἐξακολουθεῖν; ἡ ἐξακολουθήσουσα εὔνοια σφίσι παρ' αὐτῶν, 4, 5, 6. ἡ ἐξακολουθ. αὐτῷ φήμη, 5, 78, 4. ῥᾳδίως ἐξακολουθήσοντα τοῖς ἐκεῖ φίλοις, qui facile obsecuturus erat

amicorum consilio, 17, 10, 7. *sed τοῖς φίλοις est ex Scalig. et Casaub. ingenio; τοὺς φίλους perperam dabant libri.*

Ἐξακριβοῦν, περί τινος, adcurate inquirere, discutere et dijudicare, 2, 56, 4. τοὺς λόγους ὑπέρ τινος, subtiliter et enucleate verba facere de re, 3, 31, 1.

Ἐξαλείφειν πόλιν, prorsus delere, 30, 18, 4.—"*Similiter γένος ἐξαλείφειν dixit Joseph.* 17, 12, 2." *Ern.*

Ἐξαλλάττειν, immutare; *et neutraliter*, differre; *tum* (*sicut διαφέρειν*) differre in meliorem partem, præstare; βραχὺ ἐξήλλαχε τοῦτο ἐκείνου, nonnihil hoc præstat illi, 10, 45, 1.

μηδὲν ἐξηλλαγμένον, nil singulare, nil maxime novi, 2, 37, 6. τὰ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον, diversitas sermonis, 3, 58, 8. θαυμαστὸν αὐτῷ φαίνεται καὶ τελέως ἐξηλλαγμένον, prorsus singulare, prorsus a re præsente alienum, 15, 19, 5.

Ἔξαλλος, diversus, *cum significatione* præstantiæ; οἱ ἡγούμενοι ἐξάλλους ἐσθῆτας ἔχουσι τῶν ὑποστατομένων, 6, 7, 7. ἔξαλλοι περὶ τὴν τροφὴν ἀπολαύσεις, exquisitior usus alimentorum, *ibid.*

Ἐξάλλως, singulariter, exquisito studio, 32, 25, 7.—"magnifice. *Suidas, κατ' ὑπεροχήν, ubi hunc locum laudat. Adde Hesych. in* ἔξαλλα." *Ern.*

Ἔξαλος, extra mare, supra superficiem maris eminens; ἔξαλον φέρεται τὸ ζῶον, 34, 3, 3. ἔξαλος πλωτὴ, *in prœlio navali*, 16, 3, 8. 16, 4, 12. *cf.* ὕφαλος.

Ἐξάμηνος; ἐξάμηνοι ἀνοχαὶ, induciæ semestres, 21, 3, 11. *cf.* ἥμισυς.

Ἐξανάστασις, 1) surrectio; προσεξεμέθησαν πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ad surgendum, 3, 55, 4. 2) eversio, expulsio, 2, 21, 9. 2, 35, 4.

Ἐξανδραποδίζεσθαί τινα, in servitutem redigere, 4, 34, 9. 5, 100, 8. 9, 38, 8. 9, 39, 2. 15, 24, 1. 30, 15, 6. 33, 8, 3. τοὺς βίους τῶν τεθνεώτων, bona interfectorum invadere, rapere, 32, 21, 11.

Ἐξανδραποδισμός, ὁ, 15, 23, 3. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεως ἐνφίεσθαί τινι, 6, 49, 1. 11, 6, 2.

Ἐξανέψιος; οἱ ἐξανέψιοι, filii consobrinorum, 6, 2, 6.

Ἐξανιστάναι. ἐξανιστῶσι ἄρδην τοὺς Καρχηδονίους, prorsus ejicere sedibus, funditus delere Pœnos, 3, 5, 5. *ubi opponitur* μετανιστῶσι, sedes mutare cogere, translocare. ἐξανιστάμενοι, qui sedibus suis relictis movent in alios fines, 2, 19, 1.

ἐξανιστῶναι, *scil.* ἐκ τῆς ἐνέδρας, surgere, cooriri ex insidiis, 5, 95, 9. 8, 16, 7 *sq.* 10, 31, 4. ἐξανιστάντες, surgentes *e compotatione*, 8, 29, 4. ἐξανιστάντες Μακεδόνες, excitati e somno et exciti ad prodeundum, surgentes et prodeuntes, 15, 31, 2. ἕως ἐξανιστῶσὶ ἐκ τῆς περικειμένης χώρας εἰς ὕψος ἱκανὸν, ad insignem altitudinem adsurgens, erectus, 1, 56, 4.

Ἐξαπίλιος ἡγεμών, prætor Romanus, 2, 24, 6. 3, 40, 14. στρατηγὸς, 3, 106, 6. *et de prætore urbano*, 33, 1, 5. *et nude*, ἐξαπίλιος, 3, 40, 11. 3, 56, 6. *Sic pro* τῶν πελεκυφόρων, 2, 23, 5. *corrigendum* ἐξαπιλίων. ἡ ἐξαπίλιος ἀρχὴ, prætura, 3, 40, 9.

Ἐξαπινάϊος, subitus, improvisus; ἐξαπινάιον καὶ βαρεῖαν αὐτῷ τῆς ἰφίδου γενομένης, 26, 6, 1. *ubi nescio, sit-ne* ἐξαπινάιος *corrigendum, an fœminini formam in adjectivo* ἐξαπινάϊος *masculino similem formarit Polybius, an denique* (*quod verisimillimum mihi videtur*) ἐξαπινάιον *adverbialiter accipiendum sit, tamquam idem valens ac* ἐξαπίνης *vel* ἐξαπιναίως.

Ἐξαπορεῖν; ἐξηπόρουν τοῖς λογισμοῖς, inopes erant consilii, rationem nullam inire poterant, 1, 62, 1.

et nude ἐξπίεσαν, nesciebant quo se verterent, 4, 34, 1. 3, 47, 9. κατὰ πάντα τρόπον ἐξαπορεῦντες 3, 48, 4.

Ἐξαποστέλλειν, 1) mittere *legatos ad aliquem*, 3, 11, 1. 4, 26, 2. 4, 30, 1. 5, 103, 3. 21, 14, 9. *Sic in Passiv.* διαπύοντες τῶν ἐξαποσταλέντων πρεσβευτῶν, 3, 40, 2. βούλεσθαι τὸν Ἀντίοχον ἐξαποσταλῆναι πρεσβευτάς, velle, cupere Antiochum, ut mittantur legati, (*scil. ab utraque parte in locum aliquem definitum*) *qui de rerum summa agerent*, 21, 13, 2. *ubi restitutam in contextum utique velim Ursini illam emendationem* βούλεσθαι *pro* βουλεύεσθαι *quod ex MStis revocavi. Nam, quod in versione Latinâ posui*, cogitare Antiochum de mittendis legatis, *id in Græco postulabat* ἐξαποστέλλειν *in activo: quare, cum in passivum* ἐξαποσταλῆναι *consentiant libri, qui duo verba* βούλεσθαι *et* βουλεύεσθαι *passim inter se permutant, intelligi par erat, hoc loco pariter alterum alterius locum invasisse. In bello,* ἐξαποστέλλειν *est* mittere, emittere adversus hostem, *ut* 4, 11, 6. *et sæpius alias.*

2) remittere, dimittere; εἰς τὴν οἰκείαν ἐξαπέστειλεν αὐτὸν, domum dimisit, 10, 35, 2. ἐξαπέστειλε τὸν Ἀρχίδαμον χωρὶς λύτρων, Archidamum (*qui captivus fuerat*) absque pretio dimisit, remisit, 4, 84, 4. τοὺς πρέσβεις ἀναπεμπέντους ἐξαποστέλλειν, sine responso remittere, 15, 2, 4. *Sic in eadem connexione pro simplici verbo* ἀπέστειλε, *quod vulgo* 4, 34, 1. *legitur, in codice Aug.* ἐξαπέστειλε *pro varia lectione notatur, quæ in contextum fortasse fuerat recipienda. Rursus,* εὐδοκουμένους τῇ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν, legatos dimisit contentos civitate *Rhodiorum*, 27, 3, 5.

Ἐξαποστολή, ἡ, 1) profectio, iter, expeditio; παρασκευασθέντων τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὴν ἐξαποστολήν, 1, 41, 3. 2) dimissio *Cleomenis domum cum idoneo adparatu*, 5, 38, 5. *Sic* transmissio, transvectio *militum Pœnorum ex Sicilia* domum, 1, 66, 2 *et* 4. 3) missio, emissio, transmissio *rei cujuscumque; velut prædæ*, 4, 10, 5. *navium*, 27, 6, 1 *et* 13. *subsidiorum*, 9, 5, 5.

Ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, agmen invadere, carpere, 3, 51, 2. τῆς εὐρωγίας, 4, 11, 6. 4, 12, 1.

Ἐξαργυρίζεσθαί τινα, pecunia emungere aliquem, 32, 22, 1.— "*Vide Wesseling. ad Diod. T. II. p. 562.*" *Ern.*

Ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπό τινος, enumerare, recensere, 1, 13, 6. *In præt. pass. notione activa;* πολλῶν ἐξηριθμημένων τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας, 9, 2, 1.

Ἐξαρίθμησις, ἡ, commemoratio, enumeratio, 16, 26, 5.

Ἐξαρκῶν. ἐξαρκῶ τὰ νῦν εἰρημένα, 15, 31, 10. *Fortasse ad Polybium quoque pertinebat Fragm. quod est apud Suidam in* Ἐξήρκει. *Passiv.* οὐκ ἐξηρκεῖτο φυγαδεύειν τοὺς πολίτας, non contentus erat, non satis habuit, in exsilium ejecisse cives, 13, 6, 6. *ubi* φυγαδεύειν *est ex Casauboni emend. et* φυγαδεύειν *habent codices, quod servari fortasse poterat debueratque: sic certe et simplex verbum* ἀρκοῦμαι *cum infin. construitur*, 1, 20, 1. *et constructio cum participio ambiguam vim habet, quoniam significare pariter potest* non sufficere ad aliquid faciendum.

Ἐξαρνεῖσθαι, *i. q.* ἀρνεῖσθαι, negare; ὃν ἐξαρνοῦντας μὴ φῦναι παρὰ σφίσιν, quem natum apud se negant, 2, 55, 9. ἐξαρνούμενος τὴν ὁμολογίαν, negans pactum, negans verum esse quod dicitur de pacto, 28, 17, 9. πολλοὺς διέφθειρε τῶν ἐξαρνουμένων, 13, 7, 11. *interpretantur* multos qui pecuniam dare

recusaverant; *sed rectius fuerit*, qui negaverant se habere pecuniam; *conf. ibid. vs.* 6.

Ἐξαρτᾶν, suspendere; τοὺς θυρεοὺς ἐκ τῶν ὤμων ἐξηρτακότες, 18, 1, 4. ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἐξήρτηται ἡ ἐπιβολὴ, ex una spe pendet, 8, 31, 4. πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐκ τῶν ἡγουμένων, 10, 33, 5.

Ἐξαρτύειν, (*i. q.* καταρτίζειν,) parare *classem*, instruere *navem*, *classem*, 1, 36, 5 *et* 8. 1, 46, 8. (*coll. vs.* 6) 14. 1, 2. ναῦς πρὸς πολιορκίαν εὖ καὶ δεόντως ἐξηρτυμέναι, 14, 10, 9. ἐξηρτυμένη ναῦς παντοδαπαῖς βέλεσιν, 10, 12, 1. *Sed et nude*, ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, *i. q.* εὖ ἐξηρτυμένη, navis remigio bene instructa, 1, 25, 3. *Sic* πυνθανόμενος τὴν πόλιν ταῖς χορηγίαις ἐξηρτῦσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς, urbem commeatibus et reliquis adparatibus bene instructam, 3, 18, 8. ταύτας ἐξήρτυε τὰς παρασκευὰς, hæc ad bellum præsidia comparabat, 5, 92, 1. ἐξηρτυμένοι παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν, classem ad pugnam navalem paratam habentes, instruxerunt aciem, 5, 69, 7.

Ἐξασκεῖν; πάντα καλῶς καὶ δεόντως ἐξησκῆσθαι τὰ πρὸς τὰς χρείας, omnia satis exercitata et parata ad belli usum, 10, 20, 8.

Ἐξαυτῆς; *interdum sic una voce edidi, ut* 2, 7, 7. 4, 65, 6. 15, 12, 2. 15, 16, 2. *alias divisis vocibus*, ἐξ αὐτῆς, (*scil.* ὥρας) *ut* 10, 37, 5. 27, 14, 5. *&c.* statim, illico, continuo.

Ἐξαφιέναι; τοὺς γροσφομάχους ἐξαφιεὶς, 10, 39, 1. *Sic* ἐξαφῆκε τῶν γροσφομάχων τινὰς *ex codice Parisino, in quo probæ multæ lectiones conservatæ sunt, recipi debebat* 11, 32, 3. *ubi* ἀφῆκε *habent alii libri, quod in* ἐφῆκε *mutavit Casaub.*

Ἐξεγείρειν; ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἐξεγείρας τὴν δύναμιν, expergefacto, excitato milite, 18, 2, 5. ἐξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην, 4, 47, 3.

Ἐξέγερσις, ἡ; πηνίκα ποιητέον τὰς ἐξεγέρσεις, qua hora mane excitandus sit miles, 9, 15, 4.

Ἐξεῖναι. περὶ τούτου σαφῶς ἐξέσται τὰς αἰτίας κατανοεῖν, ὅταν &c. 1, 64, 2. *sic* 1, 2, 8. περὶ ὧν τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως ἂν ἐξείη μνησικακεῖν, 9, 34, 5. ἐξόν γε, *quod erat* 9, 38, 5. *in* ἀξιόν γε *mutavi.*

Ἐξελασία, ἡ, eductio pecoris ad pastum, 12, 4, 10.

Ἐξελαύνειν; κέντρον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον, spiculum in tenuitatem eductum, cuspis valde acuta, 6, 22, 4. τετράποδος λείας ἀναρίθμητον ἐξελασάμενος πλῆθος, 14, 75, 7.

Ἐξελέγχειν, tentare, experiri *spem*; ταύτην τὴν ἐλπίδα, 9, 5, 6. 14, 9, 8. πάσας ἐλπίδας, 1, 62, 4. 2, 35, 6. 3, 8, 11. τὰς τελευταίας ἐλπίδας, tentare ultimas vires, 2, 34, 2. μὴ τὴν τύχην ἐξελέγχειν, ne fortunam nimis experiri vellent, 21, 11, 4.

Passive, ἐξελέγχεσθαι *dicuntur*, qui, *aliqua re inducti aut decepti vel coacti*, nudant animum, et se ipsos arguunt, accusant et reprehendendos præbent, 28, 9, 6. 31, 8, 6.

Ἐξελίττειν, *de navi, quæ* e pugna subducitur, *quod et Latinis* evolvi *dicitur*, νῆες ἐξελίξασαι παρὰ τὴν γῆν, quæ littus legendo subducuntur, 1, 28, 12. *Et active*, ὁ στρατηγὸς παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, *nempe* τὴν ναῦν, 1, 51, 11. *Item*, de militibus qui ex acie subducuntur; *vide* προσεξελίττειν.

Ἐξεπερείδειν, sublicis fulcire; πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τείχους αὐτοῖς ἐξεπήρεισται, *sic ed.* 1. *cum tribus e nostris codd.* 16, 11, 5. *quod nos ex* ἐξυπήρεισται *leviter corruptum suspicati eramus.*

Ἐξεραίνειν, (*i. q.* ἐξερᾶν) educere, eximere, extrahere, 8, 8, 3. *pro quo est* ἀφιέναι 8, 7, 10.

Ἐξεργάζεσθαι κατὰ μέρος περί τινων, enucleate disserere de re aliqua, 3, 26, 5. συνεχῶς ἐξεργάζεσθαί τι, assidue aliquid in ore ferre, aliqua re occupari, 12, 24, 3. *Significatione magis propria;* πραγματικῶς ἐξεργάζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν, sollerter exsequi propositum, exsequendo proposito intentum esse, 5, 26, 6. ἐξεργάσατο βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων προσαγορευθῆναι, perfecit ut Rex adpellaretur a Romanis, 32, 4, 3. δόξης ἐξεργᾶσθαι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολάς, qui credebatur auctor fuisse calumniarum contra Græcos delatarum, 30, 10, 9. ἐξεργασάμενος καὶ γράψας τοὺς νόμους, 40, 10, 5.

Ἐξεργασία, elaboratio, perfectio rei; ὁ τελευταῖος τρόπος τυγχὰν τῆς ἐξεργασίας δι' ὑμῶν, postrema ratio (*signa dandi per ignes*) a nobis correcta et perfecta, 10, 45, 6.

Ἐξεργαστικὸς τοῦ προστάττοντος, efficax in agendo, idoneus et acris ad perficienda instituta, 15, 37, 1.

Ἐξερύδην, infra connitendo fulcire et sustinere sublicis; ταῖς ἀντηρίσι, 8, 6, 6. ἐξερύδεσθαι, de muris per cuniculos suffossis, et sublicis suffultis, ne ruant, 16, 11, 5. *Vide supra in* ἐξεπερύδην.

Ἐξίσωσις, ἡ; *ai* πρὸς τὴν γῆν ἐξισώσεις, *scil. scuti;* cum scutum humo insistit et miles ei innititur, 6, 23, 4.

Ἐξεσυλᾶν; τὴν πυρεμβολὴν ἀσφαλῶς ἐξεσυλῆσαι καὶ κατοστεῦσαι, *sic. correxi* 14, 1, 13. *pro* ἐξεσυλῆσθαι *quod ibi legebatur.*

Ἐξεπιτίθεσθαι τοὺς νέους, sibi obnoxios reddere, devincere, cooperatores sibi comparare, 10, 25, 9.

Ἐξεμανιώμενον, 2, 15, 9.

Ἐξέχεσθαι καὶ βοηθεῖν, 4, 9, 5. ἐξέχεσθαι κατὰ τὴν συμμαχίαν, 4, 9, 6.

Ἐξετάζειν, explorare, percunctari, inquirere, et inquirendo cognoscere; *cum accus. rei;* ἐξετάσας τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, exploratam habebat, 3, 34, 2. 3, 48, 11. *Sic* ἐξετασὰς τινας τοὺς τόπους, cum inquirendo cognovisset, 3, 79, 1. ἐξήτασε, 3, 52, 4. ἐξήταζε, 8, 19, 2. *Cum accus. pers.* τὸν Μοιραγένη φιλοτίμως ἐξετάσαι, πᾶσαν προστιθέντα (*vel* προστιθέντα) βάσανον, quæstionem habere, examinare, veritatem ex eo exprimere, adhibitis tormentis, 15, 27, 7. *Cum gen. pers. et accus. rei;* ἐξετάσαι τὰ κατὰ μέρος τῶν ἰδίων, 10, 8, 1.

Pro ἐξήταξεν τὴν δύναμιν, 5, 24, 6. *mendose codd. nonnulli* ἐξήταζεν *habent, et unus* ἐξήταζον. *Sic* 2, 28, 7. *mendose libri nostri omnes* ἐξήταζον *dabant, quod Casaubonus cum Suida in* ἐξήταζον *mutavit, parum feliciter: nos, rectius puto, in* ἐξήταξαν. *Ubi vulgatam inde a Casaub. lectionem spectans Ernestus:* "ἐξετάζειν, *ait, pro* ordines in acie occupare, collocari in acie, *videtur dici,* 2, 28 *med. Sed vereor, ne vitiosa sit lectio, scribendumque* ἐξήτασσον, *sc.* ἑαυτοὺς, *vel* ἐξετάττοντο. *Mox synonymum de aliis militibus est* κατίστασαν. *Scio,* ἐξετάζεσθαι *dici pro* conspici, *&c.*"

Ἐξευρεῖν τὰς διαφοράς, diligenter explicare, 35, 2, 6.

Ἐξευρίσκειν πῶν γένος ἰνίδεας, ἀντινίδεας *&c.* 7, 15, 1.

Ἐξηγεῖσθαι, narrare. ἐξηγεῖσθαι πρός τινα πάντα τὰ πραττόμενα, renunciare, aperire alicui, deferre ad aliquem, 4, 22, 7. ἐξηγεῖσθαι περί τινος, exponere, explicare aliquid, 6, 3, 3.

Ἐξήγησις, narratio, 1, 3, 9. *et sæpe alias.* ἀναφιλῶ πεπαίνεται τὴν ἐξήγησιν, 1, 64, 4. ἡ ὑπὲρ τῶν προγεγονότων ἐξήγησις, 6, 3, 1. ἡ ἐξήγησις τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας, explicatio formæ reipubl. Rom.

1, 64, 2. χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως, αὐτὴ δι' αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι, 3, 9, 2.

Ἐξηλλαγμένος; *vide* ἐξαλλάττειν.

Ἐξημεροῦν τὸ ἀτέραμνον τῆς ψυχῆς, mansuefacere, 4, 21, 4.

Ἑξήρης, ἡ, 1, 26, 11. 16, 7, 1.

Ἐξηρικὸς; ἐξηρικῶν πλοίων τὰ μέτρα *docuit Polybius; Fr. hist.* 35.

Ἑξῆς; αὕτη καὶ ἡ ἑξῆς βίβλος, hic liber et proxime sequens, 1, 3, 8. ἑξῆς τούτοις, proxime post hos, *de situ regionum et sedibus populorum*, 2, 17, 4. post hos *ducebantur*, 15, 33, 7. τούτοις ἑξῆς φησὶν, post hæc dicit, 2, 62, 1. *Cum genit.* ἑξῆς τούτων, post hos, *rursus de sedibus populorum*, 2, 17, 7. *pro quo vers.* 4. ἑξῆς τούτοις *dixerat. Sic, de tempore*, ἑξῆς δὲ τούτου τἀκόλουθον τῇ προθέσει ποιοῦντες, 4, 35, 5. προστιθεὶς ἀεὶ τὸν ἑξῆς λόγον, adjecta ubivis consequente, consentanea disputatione, *en ajoutant chaque fois les reflexions convenables*, 1, 15, 13.

τὰ ἑξῆς πράγματα, 1, 52. *sunt* res quæ eventus ratio postulat, *v. c. scribere novos exercitus, novas instruere classes, ubi infeliciter res gesta est.*" *Ern.* εἴχοντο τῶν ἑξῆς πραγμάτων, rebus dehinc agendis intenti erant, 1, 52, 4. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad reliqua perrexit, 2, 54, 8.

Ἐξηχεῖν, τὸ κύκνειον ἐξηχήσαντες, 30, 4, 7. *Sic* 31, 20, 1. *ex conject. Ursini.*

Ἐξιδιάζεσθαί τι, aliquid sibi ut proprium vindicare, sibi soli reservare, 3, 24, 14. τινὰ, conciliare aliquem sibi, unice sibi devincire et obnoxium reddere, 8, 27, 7. 31, 26, 5.

Ἐξιέναι, *ab* ἕξειμι, exire; οὐκ εἴα τὰς πύλας ἐξιέναι αὐτοὺς, 4, 51, 8.

Ἐξιέναι, *ab* ἐξίημι; εἰς τὸ πέλαγος ἐξίησιν ὁ ποταμὸς, (*scil.* ἑαυτὸν, *vel* τὰ ῥεῖθρα, *sicut* ἐκβάλλειν) in mare se exonerat, 3, 37, 8. 10, 48, 1.

Ἐξικνεῖσθαι; ἐξίκοντο πρὸς τὴν συντέλειαν τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10.

Ἐξιλάσκεσθαι, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9. 32, 25, 7. τὴν ὀργήν τινος, 1, 68, 4.

Ἕξιππος; ἕξιππα, *scil.* ἅρματα, currus sex equis tracti, 31, 3, 11.

Ἕξις, ἡ, habitus, usus; ἡ τῶν πληρωμάτων, peritia nautarum, 1, 51, 4. ἕξιν ἔχων γραμματικῆς, legendi usum habens, 10, 47, 7. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, usum belli, 21, 7, 3. ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ τοῖς ἀνθρώποις, 10, 47, 11. προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus usus, *ibid.*

Ἐξισοῦν; ἐξισώσαντες τὴν παράταξιν, 18, 15, 2. ἐξισώσαντες ταύτην τὴν βίβλον τοῖς προειρημένοις καιροῖς, 5, 105, 10.

Ἐξιστάναι; ἐξέστησε ταῖς διανοίαις πάντας, attonitos reddidit, de statu mentis dejecit omnes, 11, 27, 7.

In aor. 2. ἐξέστη τῶν φρενῶν, de statu mentis dejectus est, 15, 29, 7. *Fr. gr.* 52. ἐξέστησαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, hominum naturam exuerunt, 1, 81, 9. *Et in præt.* ψυχὴ ἐξεστηκυῖα τῶν λογισμῶν, homo de statu mentis deturbatus, 32, 25, 8.

ἐξίστασθαι πόλεων, cedere urbibus, 18, 33, 5.

Ἐξοδεύειν, in expeditionem exire, proficisci, *sive* cum pedestri exercitu, *ut* 5, 95, 6. *et* ἐξοδεύειν πανδημεὶ εἰς τὴν πολεμίαν, 4, 54, 1. *sive* navibus, *ut* 5, 94, 7.—"ἐξοδεύειν εἰς πόλεμον *dixit Joseph.* 17, 8, 3." *Ern.*

Ἐξοδία, ἡ, expeditio, 4, 54, 3. 8, 26, 1. 8, 27, 4.

Ἐξοδιασμὸς ὁ τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πόλεων, Philippi exactio tributi e Thraciæ civitatibus, 23, 6, 1.

Ἔξοδος, ἡ, 1) exitus; τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως, exire urbe, 8, 27, 4. ἔξοδοι γυναικεῖαι, exitus

mûlierum cum pompa diebus festis ad sacra euntium, 32, 12, 3 *sq. et vs.* 7. 32, 14, 9. *Sigillatim* exitus ad bellum, expeditio, excursio; ἔξοδον ποιεῖσθαι, excursionem facere, expeditionem suscipere, copias educere, 1, 12, 2. 8, 27, 1. 28, 10, 2 *sq.* τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύσεσθαι, 3, 11, 5.

2) expensa; ἡ εἴσοδος, καὶ ἡ ἔξοδος, 6, 13, 1. 6, 14, 2. ἔξοδον ποιεῖν εἴς τι, sumtum facere in aliqua re, 6, 13, 2.

Ἐξοιδῶν, intumescere, nimis se efferre, 6, 18, 7.

Ἐξοικοδομεῖν, τὸν κρημνὸν, munire viam per præcipitium, 3, 55, 6. τὸ πιπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος, 1, 48, 11.

Ἔξοινος, vino madidus, ebrius, *Fr. gr.* 53.

Ἐξοκείλλειν, *tropice*, εἰς τρυφὴν, ad luxuriam abripi, declinare, 7, 1, 1. εἰς ἀσέλγειαν, 18, 38, 7. *et absolute*, ad prava consilia abripi, auferri, 4, 48, 11. *De proprio significatu conf.* ἐποκείλειν.

Ἐξομιλεῖν τινα, sermonibus aliquem capere et sibi conciliare, 7, 4, 6. 32, 4, 2.

Ἐξομοιοῦν τι τινὶ, simile reddere aliquid alteri, 3, 46, 6. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωμοίωτο αὐτῷ κατὰ τὴν φωνὴν &c. adeo similis ei erat quoad vocem &c. 4, 4, 6.

Ἐξοπλισία, ἡ, exercitatio in armis, decursio militaris, 10, 22, 1 *et* 4. 11, 9, 4 *et* 9.

Ἔξοπλος; ἔξοπλον μέρος τοῦ σώματος, pars corporis armis nuda, 3, 81, 2. οὐδὲν ἔξοπλον, *in castris hostium*, nulla pars præsidio nudata, 2, 63, 3.

Ἐξόριστος, qui exterminatur; ἐξόριστον καταστῆσαι τῆς Ἰταλίας, Italiæ finibus ejicere, 2, 7, 10.

Ἐξορκίζειν, sacramento adigere, 3, 61, 10. 6, 21, 1. 6, 26, 4. 16, 31, 5.

Ἐξορκισμὸς, ὁ, sacramenti exactio, 6, 21, 6.

Ἐξορμᾶν, proficisci *cum exercitu*; ἐξώρμα ἐκ τῆς πόλεως, 2, 11, 1. ἐξώρμησε, τὸ πᾶν στρατόπεδον ἔχων ἐν ζώνοις, 14, 8, 1.

Ἐξουσία, ἡ. ἐξουσίαν ἔλαβον οἷς βούλοιντο κατ' ἰδίαν χρηματίζειν, facultatem nacti sunt privatim agendi quibuscum vellent, 5, 56, 8. γενομένης (αὐτῷ) μεγάλης ἐξουσίας περὶ τούτου τὸ μέρος, quum ampla potestas in hoc genere ei data esset, 32, 15, 7.

Interdum haud incommode licentiam *interpretari licebit* ἐξουσίαν, *velut in his*: τοὺς ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπίνως, potentiam, facultatem et licentiam, quam dant res secundæ, impune quidvis faciendi, non ferre sicut hominem decet, 18, 16, 4. *ubi de Philippo rege agitur. Et de eodem Philippo*, 10, 26, 5. *ait*, χρώμενος τῇ κατὰ τὴν παρρησίαν ἐξουσίᾳ ἀναιδῶς *sive* ἀνίδην, impudenter; *aut* effuse, usus est potentia, *vel* facultate, licentia quam habebat impune quidvis faciendi, 10, 26, 5. *Rursus haud male vertas* dominandi libidinem, cum quis omnia sibi licita putat, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμάτων καὶ τῆς ἀναιδοῦς (*vel* τῆς ἀνίδην) ἐξουσίας, 32, 6, 7. *Simili quadam ratione capiendum vocabulum in illa phrasi*, οὐ γὰρ στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἡγεμονικῆς, ἐμπειρίας δεῖγμα δεῖ φέρειν τὸν ὑπάρχοντα, 10, 22, 4. *ubi* στρατιωτικὴ ἐξουσία *non est* potestas in milites, *quod Græce foret* ἐξουσία εἰς τοὺς στρατιώτας, *sed* militaris jactatio potestatis, cum quis veluti gloriosus et rudis ingenii miles, ubi ad altiorem gradum promotus est, inflatur potestate sibi tradita, cristas tollit, et magnos sibi spiritus sumit. *Confer vocem sq.*

Ἐξουσιαστικῶς, licenter, insolenter, cum quis majorem sibi sumit auctoritatem; ἐξουσιαστικώτερον, 5, 26, 3.

Ἐξόφθαλμος, manifestus, in oculos omnium incidens; ἐξοφθ. ἀλογία, 1, 10, 3.

Ἐξογιάζειν, persanare, 3, 88, 2.

Ἐξυμνεῖν, celebrare, laudare, 6, 47, 7.

Ἐξυπτιάζειν; *vide supra in* ἐκπτιάζειν.

Ἐξυφαίνειν, detexere; *βίβλοι τετταράκοντα καθαπερεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι*, 3, 32, 2. *τὸ συνεχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξύφαινε*, reliquam consilii partem persecutus est, 17, 10, 3.

Ἔξω. *ἔξω τοῦ δινοῦ*, 1, 51, 7. *quo loco tollendum comma post ἀσφαλείας, et reponendum post παρεβοήθουν. (Sic ἐντὸς τοῦ δινοῦ*, 1, 57, 8.) *ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν*, 1, 15, 3. 30, 4, 5. *ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν ἔξω, nempe τοῦ λιμένος*, 1, 50, 2. *ἔλαθον ἔξω πυλάγιοι*, 1, 37, 5. *ubi mendum latere in verbo ἔλαθον videtur, et ἤλπισαν suspicatus sum. τὸ τοῦ Φιλίππου ἔξω πυλάδες ἐστὶ*, 5, 28, 4.

Ἐξωθεῖν, *in acie est* protrudere, propellere, de statione depellere, 1, 45, 11. 2, 3, 5. 2, 69, 8. 5, 84, 9. *ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων* (elephantum) *ἐξωθούμενοι καὶ καταπατούμενοι*, 1, 33, 5. *ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παραπίπτον*, quidquid obviam veniebat propellentes, protrudentes, 3, 51, 5. *ἐξέωσαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων*, 2, 69, 9. *ἐξωσθέντες ἐκ τῶν περὶ Πάδον πεδίων*, 2, 35, 4. *ἐξωθεῖτο ὁ κριὸς*, impellebatur aries, 9, 41, 4. *ἐξέωσαν τὰς θύρας*, effregerunt fores, 15, 31, 12. *ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξωθούμενοι*, impulsi a multitudine, 15, 32, 11. *ἡ τύχη ἐξωθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνοίας αὐτῶν*, fortuna ab insanis propulsa, 40, 5, 8.

ἐξωθεῖσθαι, de naufragis qui litus contingunt. *Sed legendum pro ἐξωθήσαν, ἐξεπόδησαν, ut Wesseling. dudum monuit. Et sic habuit Livius." Ern. Sic nos, monente etiam Reiskio, correximus*, 15, 2, 15.

Quod ἐξωθεῖν τὰς χεῖρας, porrigere manus, *ex Polybio citat Ernestus, locum, ubi hæc dictio apud scriptorem nostrum legitur, indicare oblitus est, nec nos in schedis nostris adnotavimus, neque nunc memoriam subit tale quid apud Polybium ullibi legisse.*

Ἐξωκεανίζειν, in externum oceanum navigare, 34, 4, 5.

Ἐξώστρα, ἡ; *ἐπὶ τὴν ἐξώστραν ἀναβιβάζειν*, in scenam producere, in conspectum proferre, 11, 6, 8. *conf. ἀναβιβ.—" Vide Clavem Cicer. in* Exostra." *Ern.*

Ἐπαγγέλλειν; *ἐξαποστέλλειν πρεσβείαν πολεμίαν* (*an πάλιμον?*) *ἐπαγγέλλουσαν*, 6, 13, 6. *Conf. ἀπεπάγγελτος.*

ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri, promittere; *cum fut. infin.* 1, 46, 4. 4, 48, 3. 5, 78, 5. *cum accus.* 5, 89, 6.

Ἐπαγγελία, ἡ, 1, promissum, 1, 43, 6. *ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλείπειν*, in præsens omittere, sed promittere in posterum, 7, 13, 6. 18, 11, 1. *τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον εἰρημένον*, 7, 13, 2. *ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι (τινὶ) πρὸς τὴν ἀπόστασιν*, promissa facere alicui quibus ad defectionem impellamus eum, 1, 72, 6. 2) imperatum, jussum, postulatum; *κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν*, prout ille postulasset, 9, 38, 2. 3) " *ποιεῖσθαι ἐπαγγελίαν* de renunciatione legationis, *Rapport; nisi ἀπαγγελίαν legendum. Exc. Leg.* 51." *Ern.—Nempe* 24, 10, 8. *ubi ἀπαγγελίαν cum Reiskio correxi.*

Ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις, *et mide ἐπάγειν*, in hostem contendere, impressionem facere; *charger l'ennemi*, 1, 76, 7. 2, 29, 2. 10, 49, 11. 12, 18, 11. *ἐπάγειν τὸν*

ἵππον, impellere equum, 11, 18, 4. τὸν Τιβοίτην ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπαγαγόντες, sc. ἐπὶ τὸν Προυσίαν, Tibœte accito ex Macedonia adv. Prusiam, 4, 50, 1. τοὺς φυγάδας ἐπαγαγόντες, 4, 34, 9. *si vera lectio, non tam pro* καταγαγόντες *nude accipiendum cum Ernesto, sed intelligendum* τῇ Σπάρτῃ *vel* ἐπὶ τὴν Σπάρτην, exules contra Spartam accientes, ducentes, adducentes. *Equidem ex conjectura* ἐπανάγοντες *edidi.*

ἐπάγεσθαί τινα εἰς ἐνέδραν, in insidias adducere, 1, 84, 8. 5, 17, 3. εἰς τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὔνοιαν, 7, 14, 4.

Ἐπαγωγὴ, ἡ, adductio exercitus in hostem, progressio in hostem, impressio in hostem facta; αἱ ἐπαγωγαὶ αἱ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, 10, 21, 7. 11, 15, 7. 18, 14, 12. ἡ τῶν δυνάμεων ἐπαγωγὴ, commissio exercituum, 5, 54, 1. 12, 18, 6. ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγὴν, 5, 54, 1. 11, 22, 11. 11, 23, 3. (*i. q.* τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, 11, 23, 2.)

"ἐπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27. *Sed legendum* ἀπαγωγὴ, *et præcedit* ἀπαγαγεῖν." *Ern. Sic nos correximus; vide* 5, 27, 5.

Ἐπαινετὸς, laude dignus, 6, 45, 1. 6, 46, 11.

Ἔπαινος, ὁ, ὑπὲρ τῆς ἱστορίας, 1, 1, 1. ἔπαινος συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11.

Ἐπαίρειν, ἐπαίρεσθαι; ἐπαρθέντες ταῖς διανοίαις, spiritus sibi sumentes, altiora cogitantes, 1, 20, 1. ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ, animo elatus, 3, 34, 7. *Et nude* ἐπαρθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 1, 29, 4. ἐπαρθέντες τῇ τῶν πελταστῶν ἐφεδρείᾳ, confidentiores facti, 5, 23, 4. ταῖς ἐλπίσι, 2, 45, 2. 11, 28, 1. ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπίσι ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων παρουσίᾳ, 10, 41, 1.

ἐπάρασθαι τοὺς ἱστοὺς, pandere vela, 1, 61, 7. (*opponitur* καθελέσθαι *ibid. vs.* 1.)

Ἐπακολουθεῖν τινι, 1) sequi præcepta alicujus, obsequi alicui, 7, 14, 3. 2) τοῖς φεύγουσιν, persequi hostem fugientem, 18, 10, 3. 3) μέμψις ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐπακολουθεῖ αὐτῷ διὰ ταῦτα, 30, 9, 10. (*ut alias* συνεξακολουθεῖ.)

Ἐπακούειν, adnuere, morem gerere, parere invitationi; 5, 102, 7. (*quod alias est* ὑπακούειν.)

Ἐπαλείφειν τινὰ ἐπί τινα, stimulare, concitare aliquem adv. quem, 2, 51, 2.—"*ductum e re palæstrica, in qua* unguntur *pugnaturi; vide Wesseling. Obs. p.* 48. *et ad Diodor. T. II. p.* 138." *Ern.*

Ἐπάλλαξις, ἡ, mutua complexio *vel* implicatio; βραχεῖαι αἱ εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκαὶ καὶ αἱ ἐπαλλάξεις τοῦ τοιούτου χάρακος, 18, 1, 11.

Ἐπάλληλος φάλαγξ, ἡ, 2, 69, 9.—"cum phalanx phalangi succedit presse; *non* geminata phalanx *ut vertit Casaub.*" *Ern.*—*Immo, quidni* geminata phalanx? *nempe* cujus altera pars alteram presse sequitur. *Et videtur l. c.* ἐπαλλ. φαλ. *idem esse ac* διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. τριφαλαγγία ἐπάλληλος, 12, 18, 5.

ἐπάλληλοι τάξεις, *sunt* ordines, manipuli deinceps positi, quorum alii aliis presse succedunt, 11, 11, 7. *Scilicet idem valet illa dictio, ac* τάξεις *vel* σημαῖαι ἐπ' ἀλλήλαις ἱστάμεναι, 1, 33, 9. *ubi sua auctoritate Casaubonus* ἐπ' ἀλλήλαις *in* ἐπαλλήλους *mutavit.*

Ἔπαλξις; αἱ ἐπάλξεις, pinnæ, lorica muri, 8, 6, 1 *et* 8 *sq.* τὰς ἐπάλξεις (τῶν τειχῶν) ἀποσύρειν, detergere pinnas, 22, 10, 4. *Vinearum pars superior* εἰς ἐπάλξεις, in pinnarum formam *contexta*, 9, 40, 3.

Ἐπαμύνειν, τῇ χώρᾳ, pugnare pro finibus, 4, 74, 1. τοῖς τείχεσι, defendere muros, 4, 78, 11. τινὶ πρός τινα, defendere aliquem adv. alterum, 6, 6, 11.

Ἐπανάγειν; *active*, reducere ex-

sules, *si vera est nostra conjectura*, 2, 34, 9. *captivos* reducere *milites, qui ex pugna evaserant, vel nude*, captivos ducere, *aut* adducere ad imperatorem, 3, 117, 12. (*conf. mox passiv. et vide supra in* ἀνάγειν.) *Sic* ἐπανάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magistratum, 13, 8, 6. *Sed* τὴν τῶν ὅλων ἐξουσίαν εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆγε, ad se traxit, 5, 26, 4. *Neutraliter*, redire, reverti; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως, 3, 5, 9. ἐκ τῆς συνουσίας, 8, 29, 4. ἐκ τῆς χώρας, 4, 74, 1. *Adde* 10, 20, 3. 13, 6, 7. 33, 5, 5. ἐπανάγων, in reditu, 3, 14, 2.

ἐπανάγεσθαι, *in passivo;* 1) adduci *ad imperatorem*, 8, 26, 3. 15, 5, 5. (*vide paulo ante, in activo.*) *Sic Romam* abduci captivum, 27, 13, 15. 2) navibus invehi in hostem, 1, 20, 15. 15, 2, 6 *et* 12.

ἐπανάγεσθαι, *in medio*, reducere ad pacem, ad concordiam; εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, 33, 11, 5. *ubi nil opus videtur* ἐπαγόμενοι *corrigere cum Reiskio.*

Ἐπαναγκάζειν; (*i. q. simplex;*) ἐπαναγκαζόμενος, 1, 11, 12. ἐπαναγκασθέντες, ipsa necessitate coacti, 3, 74, 4. 4, 46, 6.

Ἐπαναγινώσκειν, perlegere; ἐπανέγνω, 33, 21, 10. (διαναγνῶναι *dixerat ibid. vs.* 9.)

Ἐπαναιρεῖσθαι, 1) occidere, interficere, e medio tollere; ἐπανείλοντο, 2, 19, 9. 3, 18, 1. 5, 37, 5. ἐπανελέσθαι, 3, 8, 10. ἄρδην ἐπανελ. 21, 9, 10. ἐπανέλοιντο, 3, 15, 7. ἐπανελόμενος, 5, 34, 1. ἐπανέληται, 5, 55, 5. ἐπανείλατο φαρμάκῳ *dant vetustiores codices in Aor. primo verbi* ἐπανέλω, *pro* ἐπανείλετο, 8, 14, 1. ἐπανείλετο *correxi* 9, 33, 6. *pro mendoso* ἐπανεῖλε. *Pari errore cod. Aug.* ἐπανέλῃ *dederat pro* ἐπανέληται, 5, 55, 7. Συρακούσας ἐπανελέσθαι, opprimere, delere, 1, 10, 8.

2) ἐπανείλετο τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, bellum adversus vos movit, suscepit, 9, 29, 8. *cf.* ἀναιρεῖσθαι.

Ἐπαναίρεσις, ἡ, cædes, sublatio e medio, 5, 55, 4. 20, 7, 3. 23, 1, 1. ὁλοσχερὴς ἐπαναιρ. γέγονε περὶ τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, funditus deleta est regia Macedonum familia, 2, 37, 8.

Ἐπαναπλεῖν, cum classe advenire, 1, 28, 10.

Ἐπανατείνεσθαι, τινὶ φόβους, timorem, terrorem alicui intentare, 2, 44, 3. *Et nude*, minari; ἃ κατὰ τῶν πέλας ἐπανετείνετο πράξειν, 15, 29, 14. *conf.* ἀνατείνεσθαι.

Ἐπαναφέρειν, perferre; τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπανενεχθῆναι πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Κελτῶν, 2, 28, 10. *ubi alii* ἐπαναχθῆναι, *minus recte, quandoquidem de re inanimata agitur; vicissim* κατασκόπων ἐπανενεχθέντων *dabant codices nostri*, 15, 29, 6. *ubi* ἐπαναχθέντων *requirebatur, quod ex conject. edidit Casaub.*

Pacis conditiones, concessæ hostibus ab imperatore, perferri Romam *dicuntur, sc. ut senatui populoque sanciendæ proponantur;* ἐπανενεχθεισῶν τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, 1, 17, 1. 1, 63, 1. *Pari sententia legati Ætolorum dicunt*, ἐπανοίσειν ὑπὲρ τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς, relaturos se ad concilium Ætolorum de eis quæ imperata essent, 21, 2, 14. (*Conf.* ἀναφέρειν.) τὴν αἰτίαν οὐκ ἐπανοιστέον εἰς τὴν τύχην, caussa non ad fortunam referenda, 1, 37, 3.

Ἐπανήκειν, redire, 6, 58, 3.

Ἐπανιστάναι; 1) ἐπαναστῆναι, post alium surgere ad dicendum, 28, 4, 3. *rursusque ibid. vers.* 4. *ubi* ἐφ' ὃν *idem sonare videtur ac* ἐφ' ᾧ, post quem, *quemadmodum et* 1, 80, 1. *ex veterum codicum*

consensu teneri fortasse debuerat ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν, post quem Autaritas verba faciens; *nisi utroque loco malis* ἐφ' οἷς, *sicut est* 27, 6, 13. ἐφ' οἷς ὁ Στρατοκλῆς ἐπανεστάς. (*conf. infra, in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.)

2) ἐπανεστῆναί τινι, insurgere contra aliquem, opponere se alicui, 2, 53, 2. *Sic in med.* ἐπανίστασθαι, insurgere, rebellare; *absol.* 26, 8, 5. *et* ἐπανίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν, 5, 38, 5.

3) ἐπανίστασθαί τινι, stuprum inferre, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Ἐπανισωτέον; *vide* ἐπαναφέρειν.

Ἐπανόρθωσις, reparatio damnorum et jacturæ, 1, 11, 2. lucrum, quæstus, augmentum rei familiaris, 1, 66, 12. 5, 88, 3. 27, 6, 12. 30, 11, 2. *conf.* διόρθωσις.

ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, *non modo est* emendatio, *sed omnino* recta vitæ institutio, instructio hominis ad vitam recte instituendam, 1, 35, 1. χάριν τῆς τῶν φιλομαθούντων ἐπανορθώσεως, utilitatis causa lectorum discendi cupidorum, 3, 7, 4, *Sic,* τοῖς ἐπιγεγραμένοις κάλλιστον ἐξέθηκε ὑπόδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν, *ex Casauboni emend. pro* ἀνόρθωσιν, *quod dabant libri.*

Ἐπανορεῖν πρός τινα, πότερον &c. quærere ex aliquo, 6, 3, 6. εἰκότως ἄν τις ἐπανορήσαι, εἰ &c. merito quærat, dubitet aliquis, 27, 8, 9. τὰ ἐπανορεινόμενα, de quibus dubitatur, de quibus manet dubitatio, 6, 5, 3.

Ἐπαποστέλλειν, 1) mittere post alium, insuper submittere, 11, 2, 3. ἐπαποστ. στρατηγὸν ἕτερον, successorem mittere, 6, 15, 6. 2) mittere contra aliquem, immittere, 1, 53, 5. 33, 12, 6. *percussores* immittere, 32, 21, 11. 3) ἐπαποστ. τινὶ γράμματα, literas mittere ad aliquem, 31, 12, 14.

Ἐπάρκεια, ἡ, auxilium, subsidium, copiæ, *cujuslibet generis;* ἡ ἐπάρκεια καὶ βοήθεια, 1, 48, 5. ἡ τῶν χορηγιῶν ἐπάρκεια, commeatuum copia, 9, 4, 5. ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπάρκεια, 5, 51, 10. *ubi pariter* commeatuum subvectio *intelligenda.* αἱ τῶν συμμάχων ἐπάρκειαι, sociorum auxilia, 6, 52, 5. αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπάρκειαι καὶ χορηγίαι, 6, 49, 7. *ubi* ἐπαρκ. *ad* hominum copiam et militum supplementa *referri potest.*

ἐπιλαμβόμενοι τῆς Μακεδόνων ἐπαρχείας *correxi* 5, 6, 2. *cum mendose* ἐπαρχίας *darent libri; sed* 1, 66, 6. *pro* ἐπαρχείας, *quod a Casaub. erat invectum, suum Polybio restitui,* σιταρχίας, *quod in* ἐπαρχίας *corruperant librarii. Conf. Fragm. hist.* 3.

Ἐπαρκεῖν, opem ferre, succurrere, providere, mederi; τῷ δεομένῳ, cui opus est, laboranti, 1, 51, 10. (*ubi idem valet ac* ἐπιβοηθεῖν *ibid.*) Πελοποννησίοις, 2, 49, 8. τοῖς κατὰ Πελοπόννησον πράγμασιν, 4, 22, 5. τοῖς προσηγγελμένοις, 4, 66, 2. Καρχηδονίοις ὑπισχνούμενος ἐπαρκεῖν εἰς τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεις, 7, 4, 7.

Ἐπάρχειν, dominum esse regionis, imperio tenere; *cum genit.* 3, 22, 10. 3, 23, 4. 3, 24, 8 *et* 12. 22, 17, 10. 22, 27, 9.

Ἐπαρχία, ἡ, dominatio, ditio; τῶν Καρχηδονίων, 1, 15, 10. 1, 17, 5. 1, 38, 7. τῶν Ῥωμαίων, 2, 19, 2.

Ἔπαρχος, ὁ, præfectus; τῆς Σουσιανῆς, 5, 46, 7. *Sed pro* ἐπάρχοις, quod est 11, 27, 2. *utique* ἐπαπάρχοις *videtur legendum.*

Ἐπαύλιον, τὸ, villa, 4, 4, 1.

Ἔπαυλις, ἡ, stabulum; οὐκ ἀσφαλὲς λίαν καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. τὴν ἔπαυλιν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ τῶν ὑπεναντίων στρατοπεδείᾳ, in hostium castris pernoctare, 16, 15, 5. *Sic* ἐπὶ τοῦ χάμαιτος, *Spicil. ex lib.* 39, *num.*

3. (*nempe i. q.* αὐλίζεσθαι, *quod vide.*)

Ἐπαύξησις, ἡ, τῶν πολιτῶν, 5, 88, 6.—" *Casaub. accipit*, ad augendum numerum civium; *malim* ad augendam rem familiarem &c." *Ern.*

Ἐπαφιέναι, emittere adversus, immittere alicui; τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους ἐπαφιέναι τοῖς ἱππεῦσι τῶν ὑπεναντίων, 11, 22, 8. ἐπαφῆκε τὰς προνομὰς κατὰ τῆς χώρας, emisit pabulatores per agros, 4, 73, 4. τοὺς εὐζώνους ἅπαντας ἐπαφῆκε, 10, 39, 3.

Ἐπαχθὴς, molestus, gravis, odiosus, μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης φαντασίας, cum intolerabili superbia, insolentia, 15, 25, 5.

Ἐπείγειν; *vide* κατεπείγειν, *quod verbum pro illo frequentat Polybius. Perperam* τῆς ἡμέρας ἐπειγομένης *dabant vulgo omnes, pro* ἐπιγενομένης, 2, 55, 4.

Ἐπειδὰν *particula, cum indicativo constructa*, 13, 7. 8. *Eadem in* ἔπειτα *mutanda videtur*, 1, 47, 2.

Ἐπείδειν, *vide* ἐπιδεῖν.

(Ἐπεικῆ *vel* ἐπ' εἰκῆ μένων *legendum suspicatus erat Reiskius* 2, 66, 1. *pro* ἐπικειμένων *quod mendose habent MSti.*)

Ἐπεῖναι; 1) inesse, adesse; χάρις ἐπῆν αὐτῷ διαφέρουσα, 4, 77, 3, 2) præter alios, insuper adesse; ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες, 2, 24, 14. 3) post esse; *sic quidem codex Urb. sed solus ille*, τοῖς ἐπεσομένοις, 8, 23, 10. *pro* τοῖς ἐσομένοις. *At quam frequens est vox* οἱ ἐπιγενόμενοι, *tam insolens illa* οἱ ἐπεσόμενοι.

Ἐπεισάγειν, μηχανὴν, fraudem adhibere, artificio, invento uti, 29, 10, 1. 32, 21, 11. introducere; τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12. *Cf.* παρεισάγειν.

Ἐπείσακτος; ἐπείσακτα ἀκροάματα, cantores in conviviis aliunde adsciti, 4, 20, 10.

Ἐπεισόδιον; τὰ ἐπεισόδια τῆς τύχης, 2, 35, 5.—" lusus fortunæ, *pro* ἐπίσον διὰ τῆς τύχης, *rectissime Casaub. expressit in versione, quod præclare illustrat Cl. Reiskius.*" *Ern.*—*cf.* ἐπεισάγειν.

Ἐπεισπίπτειν εἰς πόλιν, irrumpere in urbem, 5, 96, 8.

Ἐπεκδιδάσκειν, ὁ ἐπεκδιδάσκων λόγος, (*idem qui* ἐπιμετρῶν) in quo historicus usum narratarum rerum docet, 15, 35, 7.

Ἐπέκεινα, ultra, trans, *cum genit.* 3, 22, 5. 3, 23, 2.

Ἐπελπίζειν; ἐπελπίζοντες ἀεὶ, *cod. Flor. pro simpl.* ἐλπίζοντες, 4, 35, 6.

Ἐπεμβαίνειν τινὶ, insultare alicui; βαρέως αὐτοῖς ἔδοξεν ἐπεμβαίνειν ἡ τύχη, 20, 7, 2. *Conf.* συνεπεμβαίνειν.

Ἐπεξέρχεσθαι, urbe egredi ad persequendum hostem, 2, 34, 12.

Ἐπεξιέναι, egredi adversus hostes; οὐδενὸς ἐπεξιόντος, 3, 89, 1. 4, 63, 11. 5, 14, 2.

(Ἐπερείσασθαι τὴν ὀργὴν *temere et invitis MStis editum erat inde a Casaub.* 15, 32, 6. *pro* ἀπερεισ.)

Ἐπέρχεσθαι, ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἐπὶ τὴν βουλὴν, adire senatum, 2, 7, 3. 27, 4, 4. 33, 16, 12. ἐπέρχεσθαί τινι, supervenire, venire post aliquem, 16, 35, 2. τῆς ἡμέρας ἐπελθούσης, cum advenit, cum adest dicta dies, 6, 19, 6.

Ἕπεσθαι, τοῖς στίβοις, sequi agminis vestigia, 3, 53, 10.

Ἐπέτειος; τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπέτεια ἐστὶ, magistratus *apud Romanos* annui sunt, 6, 46, 4. οἱ ἐπέτειοι καρποὶ, 3, 107, 1. 6, 49, 8.

Ἐπέχειν, 1) inhibere, *et* inhibere se, tacere. οὐδὲν ἐπέχει, nil prohibet, nil impedit, 9, 1, 6. ἐπισχεῖν τὴν παρουσίαν, inhibere, differre adventum, 4, 23, 1. βραχὺν ἐπισχὼν χρόνον, postquam per breve tempus se continuit, brevi tempore intermisso, 2, 36, 4. *Sic* ἐπεῖχε, 5, 41, 5. *est* aliquan-

tisper se continuit, exspectavit; *non, ut Casaubonus vertit,* omnia observabat. τούτου δ' ἐπισχόντος, illo tacente, 7, 11, 3. τὸ πρῶτον ἐπίσχε, vocem continuit, tacuit, 9, 32, 1. τοιαῦτα διαλεχθεὶς ἐπίσχε, finem dicendi fecit, 10, 34, 11.

2) obtinere, occupare; τὸν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τόπον ἐπίχουσι, plagam meridionalem obtinent *illæ regiones,* versus meridiem sitæ sunt, 3, 37, 6. τὸν ἐξ ἀρχῆς τόπον ἐπίχοντες, primam suam stationem tenentes, 15, 12, 7. τῶν ἐτησίων ἐπιχόντων, dum etesiæ obtinent, locum habent, durant, 5, 5, 6. (i. q. στάσιν ἔχόντων, *ibid. vs.* 3.) ὐχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν ἱκετηρίαι ἐπῖχον τὴν πόλιν, tenebant, occupabant urbem, per totam urbem obtinebant, 3, 112, 8. ἑκάστου τῶν ἀνδρῶν ἓξ πόδας ἐπίχοντος, (*nam sic omnino legendum, pro vulgato* ἀπίχοντος) quandoquidem miles unusquisque spatium occupat sex pedum, 12, 19, 7.

3) intentum esse; *cum dat.* ἐπῦχε τῇ διαβάσει, 3, 43, 2. τῷ πολέμῳ, 10, 41, 8. τοῖς πράγμασιν, 18, 28, 11. *Id alias est* προσέχειν, *veluti* 2, 50, 1. *&c.*

ἐπίχισθαι; ἐπιίχιτο (*vel ex scriptura cod. Bav.* ἐπίσχητο) ἡ σύγκλητος κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, erga Athenienses continuit se, non nimis promtum se illis ostendit, nec certi quidquam eis respondit, e quo voluntas ejus in illos pateret, 30, 17, 17.

Ἔπιλυς, ὁ; ἐπίλυδις στρατιῶται, advenæ, extranei, peregrini milites, 2, 55, 9.

Ἐπὶ *præpositio; perperam subinde pro* ἔτι *posita a librariis; vide infra in* ἔτι.

1) *cum genitivo constructa præpos.* ἐπὶ, *significat*

1) in, *de tempore et de occasione quo aliquid fit, et simil.* ἐπὶ τοῦ παρόντος, in præsentia, 2, 16, 14. 3, 64, 3. ἐπὶ γήρως, in senectute, 18, 38, 8. ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν δυχθίστιται, 1, 15, 12. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, 5, 65, 6. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, 6, 7, 3. ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων, 10, 5, 10. ἦν συνιδὼν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 84, 6. ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων ἐναργῶς θεασάμενοι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. (*cf. mox num.* 3.) ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. (*cf. infra num.* 8.) 1, 84, 6. *Ex quibus corrigenda menda* 2, 24, 1. *et pro* ἵνα δὲ συμφανὴς ὑπ' αὐτῶν γίνηται τῶν ἔργων, *legendum* ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, *præsertim cum et alias sæpe* ὑπ' *et* ἐπ' *perperam inter se commutata videamus. cf.* 1, 36, 3.

2) in, *de loco, et statu quocumque, sive corporis sive animi;* ἐπὶ τῆς γῆς, terrâ, in continente, 1, 37, 8. *&c. cui opponitur* κατὰ θάλατταν, *ibid. vs.* 7. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ῥίνων, 1, 18, 6. 1, 19, 6. ὄμων ἐπὶ τούτων τῶν τόπων, 21, 8, 13. 4, 72, 5. ἐφ' οὗ τόπου, quo loco, 4, 39, 6. 4, 73, 8. κεῖται ἐπὶ τῆς Ἀσίας, 4, 39, 6. αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας πόλεις, 18, 34, 1. αἱ ἐπὶ Θρᾴκης πόλεις, 9, 28, 3. 23, 4, 4. 23, 6, 1. μεταλλάξαντος τοῦ βίου ἐπὶ Θρᾴκης, mortuo in Thracia, 5, 74, 4. ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης ὑλίσθη παρεμβολῆς, 5, 86, 1. (*conf. supra in* ἔπαυλις.) ἐπὶ τῆς οἰκίας, domi, 14, 7, 1. τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τούτων ἦν, 31, 27, 4. in hoc rerum statu, *pro quo alias* ἐν τούτοις *dicit.* ὄμνυν ἐπὶ τῆς ὀργῆς, in ira perseveravit, 3, 9, 7. ἐφ' ὃν ὀρμῶν αὐτὸς ἦν, *ibid. et* 2, 50, 10. ὑπάρχειν ἐπὶ γνώμης τινός, in aliqua esse sententia, 5, 26, 6. 22, 19, 3. 27, 13, 10. οὐκ ὄμνον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, 1, 20, 1. ἐφ' ἡγεμονίας τυτάχθαι, in magistratu militari constitutum esse, præfecturam aliquam gerere, 2, 67,

5. (*conf. infra, num.* 6.) *Pro* ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, 10, 21, 5. *quod est* in utroque cornu, *scribendum puto* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *ut dixi supra in* ἑκάτερος.

3) in re *quacumque;* ἐπὶ γὰρ τῶν ἑλκῶν, nam in ulceribus, 1, 81, 6. καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδροκιῶν, 13, 2, 6. τῆς τύχης ἐπὶ τῶν ἐκείνους συμβαινόντων ἐδωκυμούσης τὸν ἑαυτοῦ δῆμον, 2, 4, 3. (*Quo et referri potest illud,* 3, 63, 2. *quod supra num.* 1. *posuimus.*) *Eodem pertinet* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, in tam levi culpa, propter tam levem caussam, 4, 24, 7. *si vera ea lectiò, quam præferunt probatissimi libri, pro vulgato* μικρᾶῖς αἰτίαις. (*conf. tamen* 4, 76, 5.) συναγωγὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ὅπλων, convocare milites in armis, 5, 64, 4. *pro quo est alias* ὑ τοῖς ὅπλοις, *ut* 9, 6, 6. *et* 11, 27, 2. ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἡττᾶσθαι, 1, 36, 3. *quæ si vera scriptura, nec* ἐφ' ἑκατέρων *legendum, idem fere sonabit ac* ἐν ἑκατέροις. (*Usum istum præpositionis* ἐπὶ *spectans Casaubonus,* 3, 7, 7. ἐπὶ πᾶσιν, *id est,* in omni re, *ex conject. ediderat, pro* ἔτι πᾶσιν, *quod erat in superioribus editt. pro quo tamen ex MStis* ἐπὶ *fuit restituendum.*)

4) ad, apud, juxta *locum;* ἐφ' ὧν ἑκατέρων (τῶν πόλεων) στρατοπεδεύσαντες, ad quas urbes quum castra posuissent, 1, 73, 6. (*quod est alias* πρὸς τῇ πόλει, *et* ἐπὶ τῇ πόλει.) *ai* ἐφ' Ἑλληκπόντου πόλεις, urbes ad Hellespontum sitæ, 18, 27, 8. *sic probati codices* 5, 111, 7. *ubi vulgo* ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, *non minus recte.* ἐπὶ τῆς θαλάττης ἵστασαν, ad mare stabant, 1, 44, 4. τοὺς ὄρμους διδόναι ἐπὶ τῶν σφαγίων, 4, 77, 1. ἐπὶ τῶν ἱματίων, 16, 31, 7. *De illo usu, quo significat* apud arbitrum, *vel* coram judice, *vide infra, num.* 7.

5) ad *locum,* versus *locum;* ἔπλουν ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας, 2, 11, 6. ἐπὶ τῆς Καρύας, 2, 11, 2. 2, 9, 9. τοὺς Μακεδόνας ἐπ' οἴκου διαφῦναι, domum dimisit, 2, 54, 14. προῆγε τὴν ἐφ' Ἡραίας, *scil.* ὁδόν, progressus est via quæ Heræam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *Adde* 1, 55, 10. 4, 16, 8. 9, 17, 1. 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. *&c. In qua constructione amat hæc præpositio ante se positam particulam* ὡς; *ut* ὡς ἐπ' οἶκον, 4, 16, 9. ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης, 1, 36, 10. (*pro quo est* ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην, 1, 29, 2.) ὡς ἐπὶ Σικελίας 1, 41, 3. *Adde* 2, 5, 8. 2, 23, 4 *sq.* 4, 24, 9. (*ubi alii* ὡς ἐπὶ Καρίνθου, *alii* Κόρινθον.) 5, 59, 1. *&c.*

6) super, *nempe ubi agitur de eo qui* constitutus *est* super re, *qui* rei, negotio, urbi &c. præfectus *est.* οἱ ἐπὶ τῶν θηρίων, præfecti elephantorum, 1, 34, 1. *in qua dictione, et aliis huic similibus, intelligitur participium* τεταγμένος, *quod expressum habes* 5, 96, 4. 22, 25, 2. (*cf.* 2, 67, 5.) *aut* καθεσταμένος, (*qua ratione habes* Φάλλον ἐπὶ πάντων καταστήσας, 5, 72, 8.) *aut* ὄντες, *ut* ἐπίλεκτοι τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντας, 20, 11, 6. ἐφ' ὃν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν, quibus præfecit fratrem, 2, 65, 9. *Sic nude* ἐφ' ὧν Δημήτριος, *scil.* ἐπεσταμένος ἦν, 2, 65, 4. ἀγχίνοια ἐπὶ πάσης κατέλιπε τῆς χώρας Ἄπαμα, 3, 35, 4. *et nude,* ἐπὶ μὲν τούτων ἀπέλιπε Νίκαρχον, 5, 71, 11. *Sic* Λύκιος ἀπελέλυκτο ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, Μεγαλίας δ' ἐπὶ τοῦ γραμματείου, Ταυρίων δ' ἐπὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, 4, 87, 8. *Conf.* 4, 80, 15. τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. *intelligere poteris* principes viros qui reipublicæ præerant, *sed et simpliciter,* qui erant in republica.

7) sub, per, *vel* coram; *nempe de eo* quo moderante vel administrante res quædam gesta est. *Scilicet quemadmodum v. c.* ἐπ'

Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Φιλίππου *Græce dicunt, pro* sub rege Alexandro, sub Philippo, regnante Alexandro, regnante Philippo; *sic* ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου γενομένη εἰρήνη, 4, 27, 5. 6, 49, 5. αἱ ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι ὁμολογίαι, 3, 15, 5. αἱ ἐπὶ Λουτατίου, ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι συνθῆκαι, 3, 21, 2. 3, 30, 3. *est* pax per Antalcidam, sub Antalcida, *id est*, legato et administrante Antalcida facta, fœdus factum imperatore et res administrante Lutatio, Asdrubale. *Cf.* 1, 6, 1. *Sic, qui judicium vel arbitrium exercet,* ἐπὶ τούτου, coram hoc, *vel si mavis,* apud hunc, *disceptari et judicari res dicitur; ut,* λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων, 18, 35, 3. οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ἐμοὶ εὐδικῶ διαιρεθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *ibid. vs.* 4. *Pro quo alias et* ἐν *cum dativo casu usurpatum supra vidimus in* ἐν, *num.* 3.

8) *Cum variis nominibus juncta præpositio, adverbialem vim eis addit;* velut ἐπὶ κεφαλαίου, generatim, summatim, 1, 65, 5. *Sic* ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. *est* re ipsa, *et verti poterit* serio *&c. Cum nominibus numeralibus juncta, facit distributiva, bini, trini, quaterni; vide* 1, 26, 13. *Sic* ἐπὶ δύο, 1, 22, 9. *est* bini, *ubi indeclinabile* δύο *in genitivo intelligendum, pro* δυοῖν.

9) ἐπὶ Μοχυείου *quid sit* 31, 26, 13. *non liquet;* ἐφ' ἑκατέρων, 2, 29, 3. *in* ἀφ' ἑκατ. *mutavi, ad quam emendationem firmandam conf.* 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Sic pro* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, 4, 24, 7. *fortasse* ἀφ' *legendum.* (*cf. supra, num.* 3.) *De præpositionum* ἐπὶ *et* ὑπὸ *confusione dixi ad num.* 1. *et num.* 3. *ad* 1, 36, 3.

II) ἐπὶ *præpositio, cum Dativo constructa;*

1) ad, *vel* in, *eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accusativo constructa;* ἐπὶ τούτῳ φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, *ex codicum scriptura,* in eamdem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ταχθέντες, ad hoc ipsum constituti, 1, 45, 11. ἄρχοντων ἐπὶ τῷ ζητῶν, *quod ex MStis restitui debuerat,* 15, 32, 11. ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον, in ea loca, 3, 75, 6. ἐπὶ στρατηγίᾳ αἱρεῖσθαι, ad præturam nominare, 38, 5, 7. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσιν γενόμενος, quum omnibus fuisset in bonum, bono, *i. e.* quum bene consuluisset omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (*eadem notione, qua et cum genit. constructam supra vidimus, num.* 4.) καταστρατοπέδευσαν ἐπὶ τῇ Τύνητι, 1, 67, 13. καταλαβόντας τὸν ἐπὶ Τύνητι χάρακα, ad Tunetem, 14, 10, 3. ὁ ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάραξ, 3, 102, 10. *i. q.* περὶ τὸ Γερούνιον, *ibid. vs.* 6. *cf. vs.* 9. μιμήσης (τῆς Σελινουσίας) ἐπὶ θαλάττῃ, ad mare, 5, 59, 4. ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, 5, 111, 7. διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρειαῖς πεπραγμένων, 2, 60, 8. *si vera lectio, erit* propter ea quæ ad Cenchreas, apud Cenchreas, ab eo patrata sunt. *Huc porro refer illud* ἐφ' οἷς γενομένων λόγων πολλῶν, apud quos, *vel* coram quibus, 24, 4, 8. (*conf. supra, cum genit. sub num.* 7.) *Et* ἐπὶ κέρκυι ἢ (*vel* καὶ) γραμματῖ, 3, 22, 8. *Sic et cum dativo reperitur, pro genitivo, ubi notat* in re; *veluti* μένειν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διομολογουμένοις, 31, 27, 1. (*Conf. in* ἐπὶ *cum genit. num.* 2.)

3) propter, caussa; *de caussa objectiva;* ἡ ἐπ' ἀρετῇ δόξα, gloria virtutis caussa, gloria virtutis, 2, 17, 2. ἡ ἐπ' ἀρετῇ φήμη, 6, 52, 11. ἡ ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξα, 15, 22, 3. ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, 2, 61, 6. (*conf.* ἀγαθός.) ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, levissimis de caussis, 4, 76, 5.

conf. 4, 24, 7. *Et de caussa finali, sive consilio;* ἐπὶ πολέμῳ διαβαίνειν τὸν Ἴβηρα, belli inferendi caussa, bellandi consilio, 2, 13, 7. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινί, 6, 49, 1. 11, 6, 2. ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυνατῶν, 21, 9, 2. *Huc et referre possis illud, quod paulo ante posui,* ἐπ' ἀγαθῇ μνήμῃ, commemoratio honoris caussa, laudandi consilio, *et similia; sic* πολλὰ ἐπῶν περὶ Ῥωμαίων ἐπ' ἀγαθῷ, multa de Romanis verba faciens in honorem, laudandi consilio, 27, 6, 13. *Eodem referre licebit dictiones similes huic,* μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ποιεῖν, ludos edere in patris honorem, 32, 14, 5.

4) post; ἐφ' οἷς, post quæ, 1, 80, 1. *&c. Conf. supra in* ἐκπίπτειν, *num.* 1.

5) *de* conditione. ἐπὶ τοῖσδε φιλίαν εἶναι, his conditionibus, 3, 22, 4. 7, 4, 1. *&c.* ἐφ' ᾧ, hac conditione ut; *seq. indicativo;* 1, 59, 7. *et seq. infin.* 1, 16, 9. 1, 72, 5. 7, 4, 2. ἐφ' ᾧ μόνον ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν, dummodo vobis male faceret, 9, 28, 7.

6) *de tempore,* in, per; ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις, in duo vel tres dies, 3, 51, 12. προσπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. *Sic rursus* 4, 70, 2. *codex Aug. et Paris. A. ubi alii* (*quemadmodum et* 3, 51, 12.) ἡμέρας *in accus. habent; qua de usitatiore constructione vide mox, in* ἐπὶ *cum accus. num.* 2. *Invenitur tamen eadem constructio cum dativo casu apud alios pariter scriptores, velut apud Plutarch. in Pericl. c.* 28. ἐφ' ἡμέρας ὅπλα.

7) *detrahere* de *summa;* προσαφαιροῦσι ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ πλήθους βάθος δισχιλίων σταδίων, deducantur, sumantur de his tribus millibus stadiis duo millia pro profunditate sinus; (*quemadmodum Gallice dicimus, prélever sur une somme,*) 34, 6, 7.

III) ἐπὶ *præpositio, cum accusativo constructa;*

1) ad *aliquid consequendum;* τοὺς ἐπὶ τὰ χρήματα παρόντας, qui ad accipiendas pecunias venerant, 29, 3, 7. πάντας ἐπὶ τὸ παραπλήσιον ἄξειν, omnes ad idem impetrandum venturos, 10, 34, 8.

2) in, per, *de tempore;* (*conf. paulo ante, cum Dativo, num.* 6.) προσβολὰς ἐποιοῦντο ποιούμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, per biduum, 4, 63, 8. ποιούμενος τὴν παρείαν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 8, 15, 2. προσαναπαύσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, 4, 73, 3. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰς πράξας οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, 5, 100, 1. ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρεῖς ἑαυτούς, 1, 39, 12. 1, 56, 11. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. ἐπὶ πολὺν χρόνον γινομένης τῆς μάχης, 1, 19, 9. *Adde num.* 3. *Nescio vero an et* post *nonnumquam significet, ut* ἐφ' ὃν *idem valeat ac* ἐφ' ᾧ, post quem. *Vide supra in* ἐκπίπτειν *num.* 1. *et in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.

3) *de spatio;* ἐπὶ τρία ἡμιστάδια, per stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. ἔστι τὸ μῆκος ἐφ' ἑκατὸν σταδίοις, ad centum stadia, 4, 39, 4 *et* 6. 4, 41, 1. 4, 63, 6. *et similia alia.* ἐπὶ πολὺ, *et una voce* ἐπιπολὺ, multum, *cum de tempore, tum de spatio, et omnis generis quantitate, frequenter occurrit: sic et* ἐπὶ πλέον; *de quibus vide in* πολύ. *Contra* ἐπὶ βραχὺ, parumper, leviter, 2, 37, 5. 5, 26, 5. *et sæpe alias.*

Sed ἐπὶ *cum accus. de Loco usurpatum, significat etiam* in loco, *in hujusmodi dictionibus,* ἐπὶ τάδε, in hac parte, ab hac parte, *i. e.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 *et* 7. ἐπὶ

ἑτέρᾳ, in altera parte, ab altera parte, 4, 44, 5. &c.

4) in *Tacticis*; ἐπίβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετόπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13. *ubi* ἐπὶ μίαν ναῦν *est* aliam juxta aliam in fronte, una *serie*.

5) *Notemus insuper alios nonnullos varii generis usus; veluti,* διακινδυνίων πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸν λόφον, *pro* ἐπὶ τοῦ λόφου, 3, 19, 4. *qui locus non solicitandus videtur; cum quo conferri potest ille,* συνῆγε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν τὸν ἢ ἐφ' ἑαυτὸν, *pro* ἐφ' ἑαυτοῦ, 3, 101, 8. ἐφ' αὑτοὺς ἄγειν τὰς χεῖρας, manus adducere, 1, 21, 2. διέδωκε τοὺς αἰχμαλώτους εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, distribuit captivos per manipulos, 3, 85, 3. *sic* μερίσας αὐτοὺς ἐφ' ἑκάτερον κέρας, 11, 22, 10. ἐπ' ἴσον, pariter, æquabiliter, 2, 30, 7. ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον, quantum, tantum, 4, 41, 4. 30, 14, 8. &c. ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, 3, 103, 3. &c. ἐπ' ἀσπίδα, ad sinistram; ἐπὶ δέξιον, ad dextram; *vide* ἀσπὶς *et* δέξιον.

5) *In illis dictionibus,* ἐπὶ τὴν ἀφαλὰν, 3, 41, 2. ἐπὶ τὴν ἰσθμὸν, 3, 83, 7. ἐπὶ δύλην ὀψίαν, 10, 8, 7. *si vera in his locis codicum scriptura, valebit* ἐπὶ sub, versus; *sed nos ubique* ὑπὸ *corrigendum duximus: quæ propositiones et alias sæpe inter se permutantur. conf.* 1, 36, 3. 3, 50, 5. 8, 17, 9. *quibus adde* 2, 24, 1. *quo de loco supra dixi in* ἐπὶ *cum genit. num.* 1.

Ἐπιβάθρα, ἡ, aditus, 16, 29, 2. αἱ ἐπιβάθραι, 3, 24, 14. 16, 29, 1.

Ἐπιβαίνειν, 1) *absol.* ἐπέβαινον, perrexerunt, ulterius progressi sunt, 1, 68, 8. 2) *varie constructum; cum genit.* τῆς χώρας, ingredi regionem, 1, 75, 6. 3, 20, 2. 4, 7, 5. 4, 15, 3. *quibus locis omnibus agitur de* hostili invasione *cum exercitu. Hinc quum* 26, 6, 4. *mendose, ut putavi, legeretur* Γαλατίας μὴ ἐπιβαίνειν, *non dubitavi* Γαλατίαν *corrigere; quippe satis notum, quam frequenter terminationes ας et αν inter se permutatæ sint a librariis.* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους *est* murum conscendere, 4, 71, 11, 9, 8, 12. *Cum dativo casu,* ἐπιβαίνειν τῇ γῇ, *pariter est* invadere, hostiliter ingredi, 1, 5, 2. *Sed* ἐπὶ τὴν χώραν τινὸς ἐπιβαίνειν, in locum alicujus succedere, 4, 45, 3. 4, 71, 10.

In præter. ἐπιβεβηκέναι ἐπὶ τόπου, *est* insistere loco, 8, 6, 8.

Ἐπιβάλλειν, 1) *vulgatissima notione,* injicere, imponere; ἐπιβάλλειν χεῖρ, 3, 46, 6. τὰς χεῖρας ἐπιβ. τινὶ, 3, 2, 8. 3, 5, 5. 18, 34, 8. *Et in medio;* τὰς ἰδίας σφραγῖδας ἐπιβάλλεσθαι τῷ ἐγγράπτῳ, sigilla sua scripto adponere, imponere, imprimere, 24, 4, 10. *Sed quod ibidem mox sequitur vs.* 15. ἐπιβάλοντο τῇ σφραγῖδι, *in mendo cubare utique videtur.*

2) locare aliquem post alium; ἐπέβαλον τούτοις τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13 *et* 15. *ubi idem valet ac* ἐπιτάττειν *et* ἐφιστάναι, *vs.* 12. *Conf.* 11, 22, 10.

3) *Neutraliter, vel intransitive;* succedere alteri, sequi alterum; τούτοις τὸ τῶν συμμάχων δεξιὸν ἐπιβάλλει κέρας, his succedit, 6, 39, 4. i. q. ἵπταται *et* ἀκολουθεῖ *ibid.* αἱ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλόντων καὶ ὑπομένων, 11, 23, 2.

4) succedere alteri in dicendo, verba facere post alterum, vices dicendi sibi sumere; ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν ἔφη, quem excipiens Autaritus Gallus, inquit, 1, 80, 1. (*ubi* ἐφ' ὃν, *licet non satis plana sit dictionis aut constructionis ratio, restitui Polybio ex communi veterum co-*

dicum consensu debuerat, præsertim quoniam simillima ratione 28, 4, 4. *legitur,* ἐφ' ὃν Γάϊος πάλιν ἐπιπαστὰς; *conf. supra in* ἐπιστάναι, *num.* 1.) *Rursus,* γενομένης παρὰ τὴν συνουσίαν μνήμης τοῦ βασιλίως, ἐπιβαλὼν ὁ πρεσβυτὴς πολλούς τινας διετίθετο λόγους, sermonem excipiens, subjiciens; ad ea, quæ dixerant alii, suum sermonem adjiciens, 23, 1, 8.

5) *Quemadmodum Latine* succedere *interdum pro* progredi, pergere, *accipitur, sic et Græcum* ἐπιβάλλειν, 11, 22, 10. *absolute positum,* progredi, proficisci, succedere, *scil.* in hostem, *significare videtur. Sic sane perspicue,* 12, 10, 2. αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς Λοκρούς, *est,* ipse Locros profectus, *aut certe,* cum Locros venisset. *Et amat hoc verbum Polybius ista notione, varia ratione constructum; veluti cum dativo;* τετραταῖος ἐπέβαλε τοῖς λόφοις, quarto die colles est adsecutus, ad colles accessit, pervenit, 5, 18, 3. *et sic rursus ibid. vs.* 10. *et* 18, 2, 5. *ubi pro* ἐπιβάλλειν, *quod perperam dabant libri, idem verbum* ἐπιβάλλειν, *restituimus Polybio. Porro cum* ἐπὶ *præpositione;* τῆς πρωτοκορυφίας ἐπιβαλούσης ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν, postquam primum agmen ad summitatem accessit, pervenit, 4, 69, 1. σπεύδων ἅψασθαι καὶ παραδείξας ἐπὶ τὸν τόπον ἐπιβαλεῖν, cupiens subito et inopinato Thermum pervenire, 5, 6, 6. συντάξας ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐπιβαλεῖν τῶν βουνῶν, 18, 3, 9. *Adde* 16, 16, 3 *et sq. ubi* ἐπέβαλε *utique corrigendum pro vulgato* ἐπιβάλετο. *Et rursus cum præpos.* εἰς; *ut* 12, 10, 2. *sic* 5, 13, 3. ἐπέβαλον εὐθέως εἰς τὸ Θέρμον, statim isti Thermum advenerunt; *et* 2, 14, 17. ἐφ' οὓς Ἀννίβας ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, contra quos Hannibal in Italiam est profectus, *vel* in Italiam venit. *Quem locum respiciens Ernestus,* ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, invasit Italiam *interpretatus est, aitque:* "*Reiskius vult* ἀπέβαλεν, [*scil.* ἑαυτὸν] descendit; *eleganter: simplicius est* ἐνέβαλεν, *quo et alibi usus est cum multis aliis.*"—*At nil prorsus caussæ erat, cur suspectum esset verbum familiare nostro scriptori. Rursus absolute,* ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, simul cum accedente, cum adveniente, *i. e.* cum oriente sole, 4, 78, 7. *Confer* 3, 38, 4.

6) τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῷ, hoc ad illum pertinet, ei incumbit, illius res est; τῆς ταφρείας δύο ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, 6, 34, 1. πᾶσι μᾶλλον ἐπιβάλλει τοῦτο ποιεῖν, ἢ Ῥωμαίοις, aliis omnibus potius hoc convenit, 18, 24, 1. τῶν γεσφωμάχων τοὺς ἐπιβάλλοντας κατὰ τὸ πλῆθος ἴσους ἐπὶ πάντα τὰ μέρη δίνειμαν, velitum convenientem, competentem cuique manipulo numerum, pro ratione numeri totius qui in legione adest, æqualiter per manipulos distribuunt, 6, 24, 4. (*cf.* c. 21, 9 *sq.*) *Et in passivo, si vera lectio,* 22, 26, 20. τῷ ἐπιβαλλομένῳ καιρῷ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, eodem tempore quo et Romanis debetur, *scil.* quo et Romanis pendi tributum debet.

7) ἐπιβάλλεσθαι, *in medio, et in passivo,* adgredi, conari, instituere, moliri; *cum dativo rei;* μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβιβλῆσθαι τῇ τῶν καθόλου πραγμάτων συντάξει, 1, 4, 2. ἀδυνάτους ἐπιβάλλεσθαι πράγμασιν, 3, 48, 3. *Adde* 10, 9, 3. *&c. Cum infin.* 1, 4, 3. 1, 12, 3 *et* 7. 1, 15, 5. 3, 14, 6. 4, 23, 8. 11, 28, 1. *et persæpe alias. Conf.* ἐπιβολή.

Ἐπίβασις, ἡ, gradus, gressus, vestigium; τῆς χιόνος ἄδηλον ποιούσης τὴν ἐπίβασιν, 3, 54, 5. αἱ ἐπιβάσεις

τῆς ἐπιλύσεως, adfluxus, accessus maris, 34, 9, 6.

Ἐπιβάτης; οἱ ἐπιβάται, milites classiarii, 1, 51, 2. 1, 60, 3. 1, 61, 3.

Ἐπιβατικὸς; τὰ ἐπιβατικὰ, milites classiarii, 1, 47, 9. 1, 61, 4. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, opera classiariorum militum, 3, 95, 5.

Ἐπιβιοῦν; μίαν ἡμέραν ἐπιβιώσας, 16, 9, 1.

Ἐπιβοᾶν, adclamare; τοῖς ἰδίοις, 10, 12, 5. τοῖς ἀγωνιζομένοις, 18, 8, 1.

Ἐπιβουθῦν, 1, 51, 7. τινὶ, 3, 74, 5.

Ἐπιβολὴ, ἡ, 1) consilium, inceptum, conatus, (*cf.* ἐπιβάλλεσθαι,) 1, 17, 7. 3, 8, 3. &c. αἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαὶ, 2, 23, 2. αἱ πρῶται ἐπιβολαὶ, 3, 7, 7. 3, 8, 3. ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἱστορίας, institutum historiæ scribendæ, 1, 4, 2. τὰ τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, 3, 5, 7. ἡ τῶν ὅλων ἐπιβολὴ, adfectatio, imperii universalis, totius terrarum orbis imperii, 1, 3, 6. ἐπιβολαὶ ἄδικοι, 6, 47, 5. *Distinguuntur* ἐπιβολὴ *et* συντέλεια, 1, 3, 3. πρὸς ταύτας ὥρμησαν τὰς ἐπιβολὰς, 1, 3, 9. πρώτην ἐπιβολὴν ἴσχει πλοῦν, primum ei erat consilium navigare, 2, 11, 2. τὴν ἐπιβολὴν ποιεῖσθαι, instituere, moliri aliquid, 5, 95, 1. 10, 4, 3. κατορθοῦν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 10, 12, 4. ἐξ ἐπιβολῆς ἑτέρας, novo conatu, iterum, 2, 18, 7. *Conf.* ἐπιβουλή.

2) ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, rata et competens portio manipuli, 3, 100, 6. ἐμέρισι ταῖς πόλεσι τὴν ἐπιβολὴν τῶν σωμάτων ἀνίσως, civitatibus inæqualiter distribuit præstationem cuique competentem militum, 40, 2, 4. *nempe* τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῃ μέρος, *vel* τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν, *ut ait ibid. vs.* 5. τὸ ἐλλεῖπον πλῆθος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν, quod deerat legionibus ad totam summam propositam, 3, 106, 3.

3) αἱ ἐπιβολαὶ, 6, 25, 7 *et* 10. *videri poterant esse idem ac* πρόσβολαι, *coll.* 1, 57, 3. *sed perspecte Reiskius monuit,* ἐπιβολὰς *ibi esse* tela missilia quæ eminus conjiciuntur in hostem.

Ἐπιβουλεύειν τινὶ, insidias struere. *Passiv.* ὑπ' οὐδενὸς ἐπιβουλεύθη, a nemine insidiæ ei structæ sunt, 24, 9, 5.

Ἐπιβουλὴ, insidiæ;—" consilium rei agendæ, 5, 92, 3. *Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 8. *corrigit* ἐπιβολὴν, *quod sane est verbum proprium Polybii in ea re, quo et paulo post (vs.* 7.) *utitur.*" *Ern.—Et nos* ἐπιβολὴν *l. c. ex aliis codd. restituimus, ut et* 8, 3, 6. *et passim alias, ubi temere permutata a librariis erant ista nomina. Pariter* ἐπιβολᾶς *pro* ἐπιβουλᾶς *rescriptum velim* 1, 43, 3.

Ἐπίβουλος, ὁ; ἐπίβουλος καὶ πρόδότης τῆς βασιλείας, 5, 42, 1.

Ἐπιγίνημα; τὰ ἐπιγινήματα, accidentia quæ superveniunt morbis, *Fr. gr.* 55.

Ἐπιγίγνεσθαι, sequi, supervenire; τούτων ἐπιγενομένων, postquam hoc facinus intervenit, 3, 67, 8. ἐπιγίνεται τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον, supervenit ei, incidit in eum, 20, 5, 8. τὸ βαλλόμενον ἰσχυρὸν ἐπιγίγνεται, incidit, 1, 48, 8. τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις ἡδέα, voluptates quæ sequuntur facta et ex eis exsistunt, 3, 4, 11 *sq.* τὰ πρότερον, τὰ ἅμα, καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, consequentia, 3, 31, 11. 3, 32, 6.

ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς, adpetente nocte, 1, 11, 15. 1, 19, 12. 2, 25, 5. 3, 67, 9. &c. τῆς ἡμέρας, 1, 21, 7. 2, 3, 2. 2, 5, 8. 3, 18, 11. 3, 51, 1. 3, 101, 6. &c. *Sic correxi* 2, 55, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ἐπιγομένης.

τῆς ὕλης ἐπιγινομένης, 2, 9, 1. ἐπιγινομένου χειμῶνος, superveniente tempestate, orta tempestate, 1, 54, 6 *et* 8. οἱ ἐπιγινόμενοι πόλεμοι, bella posthac insecuta, sequentia bella, 1, 13, 13. οἱ ἐπιγιγνόμενοι *vel* ἐπιγινόμενοι, posteri, 1, 2, 7. 3, 4, 7. 4, 33, 10. 6, 54, 2. οἱ κατὰ γένος ἐπιγινόμενοι, cognati agnatique, 20, 6, 5.

Pro ἐπιγένοιτό τις ἀναστροφὴ, 23, 14, 8. ἔτι γένοιτό τις legendum.

Ἐπιγινώσκειν, (i. q. *simplex*) cognoscere, 1, 65, 6. 2, 11, 3. 3, 32, 8 *sq.* 3, 64, 7. 3, 68, 1. 5, 58, 1. 18, 1, 1.

Ἐπίγνωσις, ἡ, cognitio, 3, 7, 6. 3, 31, 4.

Ἐπίγονοι, οἱ, posteri, 5, 65, 10.

Ἐπίγραμμα, *edd. inde a Casaub.* 4, 33, 2. *pro nudo* γράμμα.

Ἐπιγράφειν, imperare *pecuniam.* irrogare *mulctam*; ἐπιγράφη Μιθριδάτῃ τ' τάλαντα, 26, 6, 11. ἐπιγραφῆναι, inscribi *in numero sociorum*, 4, 9, 2. ἐπιστολὴ ἐπιγεγραμμένη τινί, epistola alicui inscripta, ad aliquem data, 16, 36, 4. *Conf.* ἀντιπιγράφεσθαι.

Ἐπιγραφὴ, ἡ, inscriptio, titulus *libri*, 3, 9, 8. ἐπιγραφὴ *in columna Lacinii*, 3, 56, 4. quam nude γραφὴν dicit, 3, 33, 18. ἀνδριάντες, θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους ἔχοντες, 5, 9, 3.

ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ὅπλων, inscriptio armorum *bello captorum*, 2, 2, 9. *et vs.* 11. *Hinc* gloriæ titulus, laus, gloria; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐμβαίνοντων, τῶν πραγμάτων, τῶν πόνων λαμβάνειν *vel* κληρονομεῖν, laudem ferre, auctorem haberi, 1, 31, 4. 2, 27, 5. 6, 57, 7. 10, 23, 3. 11, 5, 7. ἡ καλλίστη ἐπιγραφὴ, 17, 11, 11. ἐκείνων ἔσται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφὴ, 11, 7, 3. ἡ ἐπιγραφὴ, *scil.* τῆς ἀρχῆς *vel* τῆς βασιλείας, regius titulus, 5, 42, 8. (i. q. ὀνομασία, 11, 34, 3.)

Ἐπίγυον; τὰ ἐπίγυα, rudentes, 3, 46, 3.—"*a* γύειν, *qui sunt* funes, quibus naves in littore alligantur, *quæ et* ἐπήγυια *sunt. vid. Hesych. in his verbis, et Interpretes.*" *Ern.*

Ἐπιδεικνύειν, monstrare, ostendere, 11, 18, 7. τούτους (τοὺς τόπους) ἐπιδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, ista loca ipsi *in sermonibus suis* inter se designabant, 18, 29, 3. *In med.* πᾶσαν αἰτίαν ἐπιδείξαντο αὐτοῖς, 1, 88, 6. ἐὰν μὴ ἐπιδείξηταί τι (*Platonis respublica*) τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, *sive* ἀληθινῶν, nisi re ipsa ostenderit, tamquam specimen sui, aliquod suorum operum, 6, 47, 8. ἐρχόμενος ἐπισκοῦντες ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυται τοῖς αὑτῶν πολίταις οἱ νίοι, spectandos se præbent, 4, 20, 12.

Ἐπιδεικτικὸς, ad ostentandum, ad ostentationem comparatus; ἐπιδεικτικοὶ λόγοι, 12, 28, 8. ἐπιδεικτικὰς καὶ πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ποιουμένους συντάξεις, 16, 18, 2.

Ἐπιδεῖν, suis oculis adspicere; ζῶν ἐπιδεῖν τὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὕβριν, 3, 109, 8. πολλοὺς τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῖν ἀπολλυμένους, 2, 57, 7. *quem locum citans Ernestus,*—"*et dicitur, inquit, h. l.* ἐπὶ συμφορᾷ, *ut Thomas M. vult; sed dicitur et in re læta; vide ibi Interpr.*"

Ἐπιδέξιος, solers, dexter; πρὸς τὰς ὁμιλίας, 5, 39, 6. *cf.* ἐπιδεξίως.

Ἐπιδεξιότης, dexteritas, solertia; 4, 82, 3. 10, 5, 9. 18, 11, 6. *de* poëtæ *ingenio*, 5, 9, 4.

Ἐπιδεξίως, dextre, apte, prudenter; 3, 19, 13. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 33, 7.

Ἐπιδέχεσθαι, πόλεμον, suscipere bellum, 4, 31, 1. δαπάνην, 10, 28, 4. ἐπιδεχόμενος ὅτι φόρους δώσει Ῥωμαίοις, in se recipiens, offerens, promittens, accipiens conditionem, 27, 8, 2. *ex scriptura codicum, pro qua* ὑποδεχ. *posuerunt editores. Sic* πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ἐπιδεκτίον ἐστὶν, 36, 3, 4.

ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται προφάσεων, non admittit excusationem, 6, 24, 7. τὰ πράγματα ἐπιδέχεται δικαιολογίαν, 3, 21, 6. ἀπολογίαν, 12, 21, 9. τοῦ καιροῦ οὐκ ἐπιδεχομένου καταμονὴν, 3, 79, 12. ὁ τόπος κατασκευὴν οὐκ ἐπιδέχεται, munitionem non admittit, 8, 17, 5. τὰ πικρότατα ὀνόματα ἐπιδέχεται τοῦτο τὸ γένος, acerbissima convicia conveniunt in hoc genus, 12, 25, 5.

ἅπαντας ἐπιδέχετο φιλανθρώπως, humaniter excepit, 22, 1, 3. *nisi* ὑπιδεχ. *vel* ἀπιδεχ. *legendum. Rursus* ἐπιδέχεσθαι τὴν παῤῥησίαν τινὸς, gratam habere alicujus in dicendo libertatem, 33, 15, 6. *pro quo pariter alias* ἀποδέχεσθαι *frequentatur, ut* 31, 13, 7. 31, 14, 2 *sq. &c.* πᾶσιν ἐπιδεχόμενος λοιδορίαν κατὰ τοῦ βασιλέως, audiens, admittens quidquid in regem effutirent accusatores, 31, 10, 4. *ad quem locum monuit Ernestus:* " Usitatius est ἀποδεχ. *Tayl. ad Lysiam, p.* 423."— *Neque tamen quidquam istorum temere loco moverim.*

Ἐπιδήμιος πόλεμος, 12, 26, 4.

Ἐπιδιαβαίνειν, (τὸν ποταμὸν) ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicere flumen et contra barbaros progredi, 3, 14, 8. *Sic* 3, 71, 10. *et* 4, 64, 9. *ubi intelligitur* ἐπὶ τοὺς πολεμίους. *Sed* 5, 47, 1. *pro* τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας *haud dubie* τοὺς ἔτι διαβαν. *legendum.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, distribuere *copias, scil.* per *varia loca, quibus opus erat,* 1, 73, 3.

Ἐπιδιασαφεῖσθαι; ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας, re amplius cognita, 32, 26, 5.

Ἐπιδιαστέλλειν; ἡ φήμη περὶ αὐτῶν ἕως τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιαστέλλει, increbescit, pertingit, 32, 9, 3.

Ἐπιδιδόναι; τάλαντα ἐπιδοῦναι μύρια, insuper dare, *vel nude* 21, 14, 4. ἑαυτὸν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπιδοὺς, 9, 33, 6. *Casaub.* periculo ultro se objiciens; *non male eo quidem loco, sed mox ibid. vs.* 9. μόλις αὐτὸν ἐπίδωκε, ægre tandem his rebus animum adplicuit, ægre manus ad hoc dedit.

τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐπίδωκε καὶ τὰς οὐσίας, 5, 61, 2. *ex veterum codd. scriptura, pro qua recte Casaub. cum Ursino* ἀπέδωκε *posuit, i. e.* reddidit. *Pariter* τὸ σύνθημα ἐπίδωκε *mendose scriptum erat,* 8, 22, 5. *pro* ἀπέδωκε, *quod suadentibus Reiskio et Ernesto adoptavi.*

Ἐπιδιωγμὸς, ὁ; ἠαῤῥηκότως ποιεῖσθαι τὸν ἐπιδιωγμὸν τῶν ὑπεναντίων, 11, 18, 7.

Ἐπιδιώκειν (*i. q.* διώκειν) 15, 14, 3.

Ἐπιδορατὶς, ἡ, cuspis, spiculum hastæ, 6, 25, 5 *sq. et vs.* 9. 16, 33, 3. 34, 3, 4.

Ἐπίδοσις, ἡ, emolumentum, incrementum; μεγάλην ἐπίδοσιν λήψεται τὰ πράγματα αὐτῶν, 1, 20, 2. 4, 1, 4. 5, 90, 3. τὸ καλὸν ἐξ αὐτοῦ (*i. q.* ἐξ ἑαυτοῦ) ἐλάμβανε τὴν ἐπίδοσιν, 16, 21, 10. *i. q.* ηὔξανε *ibid.* ἐπίδοσιν ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παρασκευάζειν τινὶ *vel* τοῖς πράγμασί τινος, incrementum adferre, 1, 36, 2. 2, 36, 2. 4, 55, 3. 10, 8, 8. ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπίδοσις, incrementum rei familiaris, opum, 20, 5, 14. ἐν ἐπιδόσει, 34, 8, 10. auctarii loco *interpretatur Casaub. Equidem putaverim,* muneris loco, gratuito, *ut idem fere sonent ista duo, quæ ibi junguntur,* ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι.

Ἐπιδρόμιον, *vide* προεπιδρόμιον.

Ἐπιδρομὴ, ἡ, incursio, 8, 28, 5. *et alias passim.*

Ἐπιείκεια, ἡ, humanitas, æquitas, naturæ bonitas, mite ingenium, 1, 14, 4. ἡ ἐπιείκεια καὶ φιλανθρωπία τῶν τρόπων, 5, 10, 1.

Ἐπιεικὴς, 1) æquus, prudens; τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπιεικεῖς, 26, 10, 8. 2) probabilis, verisimilis *narratio,* 10, 48, 3. *ubi opp.* παράλογος. ἐπιεικέστατος λόγος, 3, 91, 7.

ὁ ἕτερος λόγος ἐπιμαστέραν ἔχει τοῦ πρόσθεν ἀπόφασιν, 10, 48, 7. *Casaub.* expositionem veri magis similem habet; *Ernestus*, faciliorem explicationem habet: *rectius fuerit*, probabiliori ratione *vel* cum majore veri similitudine adfirmatur; *nam* ἀπόφασις *est* adfirmatio, enunciatio.

Ἐπιπαῶς, fere, admodum; ἐκλέγουσι τῶν νεανίσκων τέτταρας ἐπιπαῶς τοὺς παραπλησίους ταῖς ἡλικίαις, 6, 20, 3. ἐπιπαῶς τὸ τρίτον μέρος, 6, 26, 8.

Ἐπιέναι, *ab* ἔπιμι, 1) obire; ἐπῆσι τὴν χώραν, 4, 83, 5. 2) progredi adversus *hostes*; ἐπῆσι σοβαρῶς τοῖς πολεμίοις, 18, 6, 7. 3) advenire, instare; παρασκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν χρείαν, præparantes se ad instans negotium, 3, 42, 9. ἡ ἐπιοῦσα, postera dies, 2, 25, 11. 5, 13, 10. κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, 16, 8, 5. &c.

Ἐπιετὴς χιών, nix anni insequentis, *ni potius*, hujus anni, anni præsentis, 3, 55, 1.

Ἐπιζωγνύναι, præcingere; γεωλόφοι ἐπιζωγνύντες τὸν αὐχένα, colles isthmum præcingentes, 1, 75, 4. *De linea, quæ*, transversim *ducta*, jungit *inter se duarum aliarum linearum extremitates*, 3, 49, 7.

Ἐπιζητῶν, quærere, requirere; αἰτίαι αἰτίαν ἐπιζητοῦσαι, causa, quæ, ut intelligatur, aliam caussam requirit; cujus actio per se intelligi non potest, 1, 5, 3. ἐπιζητῶν πῶς &c. 3, 57, 2. 6, 14, 1. *Cum infinit.* cupere, 3, 57, 7.

Ἐπιθαλάττιος; αἱ ἐπιθαλάττιοι πόλεις, 11, 34, 14.

Ἐπίθεσις, 1) invasio subita hostium, *opponitur* τῇ παρατάξει, justo prælio, 1, 74, 13. *et distinguitur a* προσβολῇ, *quæ est* adgressio aperta, *cum* ἐπίθεσις *sit* de improviso et velut ex insidiis facta, 1, 57, 3. *cf.* 3, 71, 9. 7, 15, 1. 11, 32, 4. ἐπίθεσις νυκτερινὴ, 6, 31, 14. 5, 52, 9 *sq.* καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. τυρῶν αἱ πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 9, 7. αἱ ἔξωθεν ἐπίθεσις, 1, 18, 3. *cf. vs.* 1. ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἐπίθεσις τοῖς ἔργοις, 1, 45, 2 *et* 5. *Conf.* 6, 25, 10.

2) concursio a qua fit prælii initium, commissio prælii; ἅμιλλαν ἐν κόσμῳ, παραδεκτοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως, 1, 33, 11.

3) αἱ ἐπιθέσεις, 6, 25, 10. (*ubi distinguuntur* αἱ ἐπιβολαὶ *et* αἱ ἐπιθέσεις) *cum Reiskio intelligendæ videntur* de telis quæ cominus infiguntur scuto, *i. e. de* hastæ vel gladii adactione.

ἐπίθεσιν *perperam vulgo editum erat* 3, 50, 6. *pro* ὑπόθεσιν, *quod restituit.*

Ἐπιθυμῆν εἰρήνης, nimio pacis desiderio duci, 4, 33, 12. τῶν ἐπιθυμουμένων τυχεῖν, 10, 36, 7.

Ἐπιθυμία, ἡ πρὸς τὸ ζῆν, vitæ desiderium, 3, 63, 6. πρὸς τὸν οἶνον, 3, 81, 5. αἱ σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4. 17, 15, 16.

Ἐπικαθίζειν τῇ πόλει, obsidere urbem, 4, 61, 6.

Ἐπικαθιστάναι, successorem nominare, sufficere in locum alterius, 2, 19, 8. οἱ ἐπικαθισταμένοι ἄρχοντες, ὕπατοι, novi consules, 1, 24, 9. 3, 70, 7. ἐπικατασταθεὶς ὕπατος, consul suffectus, 3, 106, 2. στρατηγὸς, novus prætor *Ætolorum*, 2, 2, 11.

Ἐπικαίεσθαι; τῷ χρώματι ἐπικαυμένος παρὰ φύσιν, colore præter naturam adusto et rufo, 39, 2, 7.

Ἐπικαλεῖν, cognomen dare; *hinc in pass.* ἐπικαλεῖσθαι, cognominari, 3, 87, 6. *et* ὁ ἐπικαλούμενος, cognominatus, 1, 46, 4. 1, 56, 1. 9, 24, 5. 36, 1, 8. *et nude* nominatus, dictus, *ut* ὁ Λιβυκὸς ἐπικληθεὶς πόλεμος, Africum quod dicitur bellum, 1, 70, 7.

In medio; ἐπικαλέσασθαι, τοὺς θεούς, invocare deos, 15, 1, 13. *hominum* opem implorare; ἐπικαλέσαντο Κνιδίους οἱ Καλυνδεῖς, 31,

17, 1. *ubi mendose vulgo* ἀπαλίσαντο.

Ἐπικάμπιος, inflexus; οἷον ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνάς, ad angulos rectos tentoriis tribunorum insistentes, 6, 31, 2. τὸ ἐπικάμπιον, inflexio aciei, acies inflexa; ἴσμεν γὰρ ὃ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικάμπιον, etenim novimus quidem statuere eum, aciem *Alexandri* fuisse adversus illos (*qui a latere et a tergo in monte stabant*) *deorsum* reflexam, 12, 21, 6. τὸ τέταρτον μέρος εὐάνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, ἐν ἐπικαμπίῳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν, quartam partem a sinistra totius aciei locarunt, ita ut inflexa (*ad angulum rectum*) linea a parte terræ staret, 1, 27, 4. τούτων κατόπιν διςχιλίους μὲν ἐπποῖς ἐπίστησιν, διςχιλίους δὲ ἐν ἐπικαμπίῳ παρενίβαλε, post hos duo millia equitum locavit, quibus totidem alios falcata figura, (*id est*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.

Ἐπικαρπία *pro* καρπία *legendum censuit Reisk.* 32, 2, 8.

Ἐπικάρσιος, transversus; κλίμαξ ἐπικαρσίαις σανίσι καθηλωμένη, 1, 22, 5. ῥύμη ἐπικάρσιος πρὸς τὴν εὐθεῖαν, 6, 29, 1. διόδος ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥύμας, 6, 30, 6. διὰ τούτου τοῦ τόπου φέρεται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος, 12, 17, 5. ἄρυττον ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἄλλην τάφρον, 22, 11, 12.

Ἐπικαταλαμβάνειν τινά, consequi aliquem, 1, 66, 3.

Ἐπικατασταστοπιδύειν. *Mendose* νυκτὸς ἐπικατιστραστοπίδυσι, 5, 46, 12. *pro* νυκτὸς ἔτι κατιστραστοπ.

Ἐπικεῖσθαί τινι, instare alicui, persequi, urgere, 1, 19, 3 *sq.* 1, 27, 9. 5, 85, 11, *&c. De Situ*, oppositum esse, *item* prope et supra situm esse, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46, 1. *Et* ἐπίκειται *pro* ὑπόκειται *legendum videtur* 5, 59, 4. *Vicissim, pro* τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολάς, 3, 99, 9. *verius fortasse fuerit* ὑποκειμένας *aut* πρακτικ. *nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat* ἐπικειμένων, *quod pro* ἐπ' ἐκείνων *præferebant scripti libri omnes* 11, 13, 5. *rursusque pro* ἐπιόντων, 2, 66, 1.

(Ἐπικίλλειν; ἐπικίλλοντος *mendose vulgo editum erat pro* ἐπικείλοντος, *quod ex vetustissimis codd. restituimus*, 4, 41, 2.)

Ἐπικεφαλαιοῦσθαι; τούτων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα, hæc summatim commemorabimus, 2, 40, 4. *i. q.* ἐπὶ κεφαλαίων.

Ἐπικηρυκία, ἡ, induciæ, *proprie* missio legatorum *vel* caduceatorum *pacis caussa*, 14, 2, 13.

Ἐπικηρυκίσασθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.

Ἐπικηρύττειν τὸ λάφυρον κατά τινος, potestatem prædandi s. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.

Ἐπικίνδυνος προσβολή, periculosa oppugnatio, 10, 13, 6.

Ἐπίκλησις; τὰς ἐν τοῖς πίναξι ἐπικλήσεις *legendum conjecerat Valesius* 16, 21, 12.

Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2.—" *Sic videtur et Joseph.* 15, 2, 5. *dixisse. Compositum quidem*, ἀνεπίκλητος, inculpatus, *Xenophon. Ages. c.* 1. *et alii dixerunt, et* ἀνεπικλήτως *Thucyd.* 1, 92. *vid. Interpr. ad Thuc. l. c. et nos ad Xenoph. l. c.*" *Ern. Verbum* ἐπικαλεῖν, *pro* ἐγκαλεῖν, accusare, *Appiano frequentatum.*

Ἐπικοιμᾶσθαι; ἐπικοιμηθέντες, somno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικοιτεῖν, ἐπὶ τῶν ἔργων, excubare ad opera, custodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πράγμασιν, opem ferre, providere, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, ἡ, 1) auxilium; ἡ ἀλογία τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικουρίας, (*sc.* γεγενημένης) 1, 11, 1. δώρασι

παντοδαπῆς ἐπιπορείας, 29, 8, 5. 2) *eodem modo usurpatur ut* ἀφέλεια, *pro* lucro, quæstu ex rapto, præda; *Ætoli*, κωλυόντες τῆς ἰδίου ἐπιπορείας, cum ex aliis populis quæstum facere, quam aliena diripere non amplius sinerentur, 30, 14, 3.

Ἐπικράτεια, ἡ, victoria; ἕως τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας, donec hostes (*Afros*) devicerunt, subegerunt Pœni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. *Sic* κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων, sub Pœnorum imperio, quo tempore Pœni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. αἱ ἐπικρατεῖαι αἱ τοῦ Ἀντιγόνου, possessio Antigoni qui illa loca suo imperio tenuit, 28, 17, 7. *pro quo in loco parallelo*, 5, 67, 6. *est* ἡ δυναστεία, *quod vocabulum pariter pro synonymo fere alterius usurpatur* 2, 39, 7.

Ἐπικρατῶν; ἐπικράτησε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. *In prælio*, ἐπικρατῶν, *absolute positum, est* victoriam reportare, 5, 69, 9. &c. *Sed maxime cum genit. construitur;* τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης, quum terra marique domini essent hostes, 1, 11, 10. *Adde* 1, 2, 3. 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. 2, 1, 2. 2, 18, 1. &c. *Passive*, ἐπικρατηθέντα ἅπαντα, subacta omnia, 1, 1, 5. *In med.* ἐπιδὰν ἐπικρατῆται, 6, 18, 7. *Sed leg.* ἐπικρατῇ, *aut* ἐπικρατήσῃ.

Ἐπικρεμᾶν, τινὶ κίνδυνον, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. *Passive*, ὁ ἀπὸ τῶν Κιλτῶν φόβος ἐπικρέμαται τοῖς σφετέροις πράγμασι, 2, 13, 5. ὑποδυόμενον τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *Et cum* ἐξ *præpositione*, τὸν ἐξ αὐτοῦ (i. e. ἑαυτοῦ) φόβον αὐτοῖς ἐπικρεμάσας, *Fr. gr.* 16. *cujus constructionis exemplum aliud alibi apud Scriptorem nostrum* (nescio jam ubi) *observavi.*

Ἐπικρίνειν τὸ λεγόμενον, dijudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπίκρισις. ἐπίκρισιν *pro* ἀπόκρισιν *habet Bav.* 23, 11, 3.)

Ἐπίκριτος, judex adscitus *vertit Ernestus; satis fuerit judex;* χρώμενος ἐπικρίτῃ τῶν λεγομένων τῷ Μασσανάσσῃ, 14, 3, 7.

Ἐπικρίνεσθαι; τοῖς λόγοις ἐπικρίνασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἀναγκας, 4, 17, 2. ἐπικρίνεται (ἀπικρ. *Bav.*) τὴν ἐπὶ τούτοις δυσφήμησιν, 24, 7, 5. ἐπικρίνεσθαί τι τινὰ, 3, 75, 1. 8, 14, 5. τί τινι, *Fr. gr.* 6.

Ἐπικτᾶσθαι. ἐκχωρεῖν ὧν ἐπέκτηται πόλεων, urbibus a se captis, 17, 7, 1. *ubi opp.* ὅσα παρὰ τῶν γονέων παρείληφε.

Ἐπικτίζειν πόλεις, 10, 24, 3.—" *de urbibus, pro* κτίζειν." *Ern.*

Ἐπικτυπεῖν; ἐπικτυποῦντες ἅμα τούτοις οἱ χοροὶ, ad *tibiarum cantum* simul cum strepitu pulsantes terram, 30, 13, 9.

Ἐπικυδὴς, gloriosus; ἐπικυδέστερα πράγματα, melioris conditionis res, 1, 39, 9. ἐλπίδες ἐπικυδεστέραι, spes meliores, lætiores, 1, 16, 4. 1, 27, 12. 2, 60, 6. 3, 67, 1. 3, 98, 3. ἐπικυδέστεροι ὄντες ταῖς ἐλπίσι, 5, 69, 11. ἐπικυδέστεραι γεγονότες, qui superiores e prælio discesserant, plus gloriæ adepti, 35, 2, 14. *Conf.* κυδίστερα.

Ἐπικυδεστέρως ἀγωνίζεσθαι, luculentius, majore successu pugnare, 5, 23, 2.

Ἐπικυλίειν τὰς πέτρας τοῖς πολεμίοις, 3, 53, 4.

Ἐπικυροῦν, τὸ δόγμα, confirmare, sancire, ratum habere decretum, ab eis factum ad quos primum ea res pertinebat, *sic decretum de bello Sociali Achæorum, factum* (κυρωθὲν) *primum a* τοῖς συνέ-

δρους *in concilio, dein* ἐπικυροῦται, confirmatur, ratum habetur *a* τῶν πολλῶν, *in singulorum populorum conventibus*, 4, 26, 1 *sq. et vs.* 7. *Adde* 4, 13, 7. 4, 24, 8. 4, 30, 2 *et* 6. *Sic conditiones pacis, Philippo datæ, propositas a Tito, probatas a senatu, confirmavit populus Romanus,* ἐπεκύρωσε, 18, 25, 4. *coll. vs.* 2. *Sic senatus populusque Rom.* confirmant, ἐπικυροῦσι, *pacem a Scipionibus Antiocho datam*, 21, 14, 9.

αἱ ἐπικυροῦσαι τὴν κρίσιν φυλαὶ, 6, 14, 7. *apud populum Rom. in comitiis tributis judicium capitis exercentem, sunt* illæ tribus quæ post alias suffragium ferunt, quæ superiorum sententiam confirmant, suos illi calculos adjicientes.

Ἐπικωμάζειν; πυρῆν ἐπικωμάζειν μετὰ κραυγῆς καὶ συμφωνίας, commissatum venit, 26, 10, 5. *cf.* κῶμος, et κωμάζω.

Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum genit. sive personæ, sive rei;*

1) prehendere, manum injicere, *varia ratione; veluti,* sustinendi et ducendi caussa, 8, 22, 3. ut tenens captivum, 8, 20, 8. 8, 22, 5. 8, 26, 2. arripere, amplecti *occasionem oblatam*, 4, 49, 4. 5, 6, 2. 5, 29, 4. 27, 6, 8.

2) nancisci; παντοδαπῆς ἐπιλαμβάνοι χορηγίας, commeatuum omnis generis compotes facti, 5, 48, 1. εὐκαιρότατα τούτων ἐπιλάβοντο τῶν ἀνδρῶν, opportunissime hos nacti erant viros *quibus ducibus uterentur*, 5, 63, 13. *Adde* 6, 50, 6. 15, 8, 12. 38, 4, 7. *Eodem referri potest illud,* τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι, si nostra tempora nacti essent, i. e. attigissent, si in nostram ætatem incidissent, 3, 58, 4.

3) inhibere; ἐπιλάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ καὶ διεκώλυσαν Ῥόδιοι, 27, 6, 5. τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὁρμῆς, 2, 53, 3. 16, 10, 1. *Adde* 6, 44, 6.

4) reprehendere; εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ῥωμαίων, 3, 26, 6.

ἐπιλαμβάνειν, *in activo, semel tantum (quoad quidem observaverim) apud Polyb. occurrit,* inhibendi *notione,* ἐπιλαβεῖν τῶν αὐλίσεων, 10, 44, 12. *ubi quidem in accus. sing.* τὸν αὐλίσιον *est legendum,* sistere cursum canaliculi.

Ἐπιλέγειν στρατιώτας, ἐπιτάς, conscribere milites, delectum agere, 4, 15, 3 *et* 6. 4, 16, 6. ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χεῖρας, seligentes, 1, 26, 5. 5, 46, 11. 5, 52, 10.

Ἐπίλεκτος; πλήρωμα ἐπίλεκτον, selectæ copiæ navales, 1, 47, 6. Ἐπιλέκτους *Polybius vocat, quos Romani* Extraordinarios *in legione dicunt, et* Latinum vocabulum Græce sic vertendum *ait*, 6, 26, 6 *et* 8. 10, 39, 1.

(Ἐπιλογίζεσθαι. *Pro* ἐπιλογισάμενος *Fr. gr.* 56. *fortasse* ἀπολογισάμενος *legendum.*)

(Ἐπιλοιδορεῖν τινα, *pro* λοιδορεῖν, *Casaub. invitis MStis* 15, 33, 4. *pro* ἀπολοιδορεῖν.)

Ἐπίλοιπος; ὁ ἐπίλοιπος βίος, reliqua vita, reliquum vitæ, 15, 10, 3.

(Ἐπιλύσεις *mendose ex cod. Peiresc. editum erat* 16, 21, 12. *pro* ἐπιχύσεις.)

Ἐπιμαρτύρασθαί τι τινὰ, studiose et graviter monere, obtestari, 3, 15, 12. τοὺς σύνεγγυς, testificari, 6, 36, 6. *Absol.* deos obtestari, ἐπιμαρτυραμένους ἴσχειν, 25, 9, 8.

Ἐπιμέλεια, ἡ; ἐπιμέλειαν εἶχε τῶν εὐωνύμων, lævum cornu curabat, i. e. lævo cornu erat præfectus, 1, 27, 6. τούτων ἅμα τὴν ἐπιμέλειαν εἶχε καὶ τὴν ἡγεμονίαν Βύττακος, 5, 79, 3. (*Cf.* ἐπιμελητής.) ἐπιμελείας θεῶν καὶ παρατηρήσεως, 10, 45, 6. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν, *Fragm. hist.* 54.

Ἐπιμελεῖσθαι καὶ θεραπεύειν αὐτούς, corpora curare, 5, 47, 7. ἐπιμέλεσθαι, *Vat. et Flor.*

Ἐπιμελὴς; ἄνδρες ἐπιμελεῖς, viri diligentes, industrii, 10, 20, 5. *In neutro;* οἷς ἐπιμελὴς ἦν, quibus id curæ erat, quibus ea cura demandata erat, 5, 22, 11. τῆς ναυπηγίας, 1, 21, 1. τούτων πάντων ἐπιμελὴς ἐστι τῇ συγκλήτῳ, 6, 13, 5.

Ἐπιμελητὴς, ὁ; ἐπιμελητὴν τῆς οὐρανίας ἀπέλιπε Μάγωνα, cogendi agminis curam Magoni commisit, 3, 79, 4. ἀπολιπὼν ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λαδικὸν, præfectum, 4, 80, 15. συστήσας Ῥωμαϊκὸν ἐπιμελητὴν κατὰ τριάκοντα, 10, 17, 10. *Conf.* ἐπιμέλεια.

Ἐπιμελῶς, diligenter, ἐξητασμένως, 3, 79, 1. 4, 29, 1. &c.

Ἐπιμένειν, ἐπὶ τῆς πολιορκίας, 1, 77, 1. οὔτε διαβαίνειν δυνατὸν, οὔτ' ἐπιμένειν, 3, 42, 5. μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, 3, 52, 1. ἐπίμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν, 5, 13, 9. 9, 18, 6. &c. *Hinc corrigendum fuit* τινὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμένειν, 2, 66, 1. *pro* ἐπικειμένειν. ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ χιὼν, 2, 15, 10. ἐπίμεινε *ex aliis codd. adoptavi,* 3, 50, 5. *pro olim vulgato* ὑπέμεινε.

Ἐπιμετρεῖν, super justam mensuram adjicere cumulum, corollarium. *Absol.* οὐχ οἷον συνιστάλησαν, ἀλλ' ἐπεμέτρησαν, non modo non repressi sunt, sed pejus fecerunt, ulterius progressi sunt, 5, 15, 8. *Cum dat. rei cui adjicitur aliquid;* ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, 3, 118, 6. *Cum accus. rei quæ adjicitur;* πολλὰ τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἐκόντων ἐπεμέτρησε, 28, 15, 2. *Cum accus. rei quæ adjicitur, et dat. rei cui adjicitur;* οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν (*alii quidem* τῷ θυμῷ, *minus recte,*) τοῖς πραττομένοις, eis quæ bello illata erant malis non adjecit iræ cumulum, mala bello illata civitatibus non auxit cumulo iræ deinde adjecto, 5, 10, 3.

ὁ ἐπιμετρῶν λόγος *est* disputatio corollarii loco adjecta narrationi, observationes et monita a scriptore adjecta narrationi, disputatio accessoria, 15, 34, 1. (*ubi opp.* ὁ κύριος λόγος,) 15, 15, 1. ὁ ἐπιμετρῶν λόγος τῆς διηγήσεως, 7, 7, 7. (*quem alibi dicit* τὸν μετ' αὐξήσεως λόγον, 15, 36, 1. *et* τὸν ἐπιδιδάσκοντα λόγον, 15, 35, 7.) *Conf.* 12, 15, 12.

Haud ita plana illa phrasis, ἡμεῖς τὸ μὲν ἐπιμετρεῖν τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν ἀφήκαμεν, τὰ δ' οἰκεῖα τῆς προθέσεως αὐτῶν οὐ παρελίψαμεν, 12, 15, 12. *ubi scilicet haud satis adparet, utrum juncta intelligi debeant verba* τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, *ut* τὸ ἐπιμετρεῖν *absolute stet. et idem valeat ac* τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον, *sitque sententia hæc,* nos vero abstinuimus ne odio hominis hanc accessoriam disputationem institueremus; *vel,* nos hanc digressionem non fecimus odio illius; *an cohæreant verba* τὸ ἐπιμετρεῖν τῆς ἀπεχθείας, *quæ verba cum Valesio juncta inter se cogitans Ernestus,* excessum odii *interpretatus est, nempe ad Timæum* (*opinor*) *referens, quemadmodum et Valesius fecit; ego vero, si ista verba cohærent,* τὸ ἐπιμετρεῖν τῆς ἀπεχθείας, *ad Polybium ea retulerim, ut hujusmodi sit sententia,* nos vero odium cumulare in hominem, plura cumulare quibus odiosum eum redderemus, ipsius caussa (*vel,* in ipsius gratiam) abstinuimus; *sed priorem rationem prætulerim.*

Ἐπίμετρον, τὸ; ἐν ἐπιμέτρου, auctarii loco, insuper; πολὺν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρου τίθενται, 6, 46, 6.

Ἐπιμήνιον. τὰ ἐπιμήνια, *proprie* menstrua; cibaria, commeatus *navis,* 31, 20, 13. 31, 22, 12.

Ἐπιμίγνυσθαι; ἐπιμιγνύμενοι αὐτοῖς κατὰ τὴν παράθεσιν, propter viciniam commercium habebant cum eis, conveniebant eos, 2, 17, 3.

Ἐπιμιξία, ἡ πρὸς ἀλλήλους, mutuum hominum commercium, 16, 29, 11.

Ἐπιμανθάνεσθαι; ἐπιμανθάνειν κεφαλαιωδῶς, 3, 1, 5. 3, 3, 7.

Ἐπίμονος; ἐπίμονον ποιεῖν τὸν ὑπάρχοντα στρατηγὸν, prorogare imperium, 6, 15, 6. τοὺς ἰδίους ἐπιμόνους ποιεῖν, debitorum solutionem differre, 38, 3, 10. ἀπὸ ἐπίμονος, 6, 43, 2.

Ἐπιμύειν, connivere, oculos claudere, 4, 27, 7.

Ἐπινευστικός, nauseans, 31, 22, 1.

Ἐπίνειον, τὸ, statio navium, castellum navale: *Fragm. hist.* 67.

Ἐπινέμειν; τὸ πῦρ ταχέως ἐπινέμετο, diffusus est, latius serpsit, 14, 5, 7.

Ἐπινεύειν, ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς, consentire, 21, 3, 3.

Ἐπινίκιοι ἀγῶνες, 30, 13, 1.

Ἐπινοεῖν; πρὸς οὓς οὐτ' ἐπινοήσαντες οἷοί τ' ἦσαν ἀντοφθαλμεῖν, ne cogitando quidem, 9, 3, 7.

Ἐπινόημα, τὸ, institutum, consilium, 1, 8, 5. 2, 36, 4. 14, 6, 9.

Ἐπίνοια, ἡ, cogitatio, 3, 6, 7. οὐδ' ἐπίνοιαν ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, ne cogitaverant quidem de mari ingrediendo, 1, 20, 12. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium, inventum cum imperatore communicant, 1, 48, 3. 5, 64, 5. γνώριμοι καὶ συνήθεις ἐπίνοιαι, 3, 36, 7. (*i. q.* ἔννοιαι, *ibid. vs.* 5.) ἡ κοινὴ ἐπίνοια, communis hominum sensus et intelligentia, 6, 5, 2. *Rursus* ἐπίνοια, inventum, 1, 58, 4. 10, 46, 3. πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ παρασκευαῖς περί τι εἶναι, tota mente, omnibus cogitationibus in aliquid intentum esse, 5, 110, 10.

Ἐπιοῦσα, ἡ, postera dies; *vide* ἐπιών.

Ἐπίπαν; ὡς ἐπίπαν, ut plurimum, plerumque, 3, 107, 12. 17, 15, 8.

Ἐπιπαραγίγνεσθαι; ὁ ἐπιπαραγιγνόμενος ἐκ τῆς Ῥώμης στρατηγὸς, successurus ei consul, Roma adventurus, 1, 31, 4.

Ἐπιπαρεμβάλλειν; ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλον, a sinistra alii aliis se adplicabant, 3, 115, 10. ἐπιπαρεμβάλλοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν τοῖς ἡγουμένοις, in eamdem cum præcedentibus rectam lineam sese locarunt, 11, 23, 5. ἐπιπαρεμβάλλειν τὴν φάλαγγα, phalangem restituere, in justum phalangis ordinem (*qui antea fractus et laxatus erat*) sese locare, 12, 19, 6.

Ἐπιπαρήναι; ἐπιπαρῆσαν (τὰς δυνάμεις) κατὰ πρόσωπον, frontem exercitus, qua late patebat, obierunt, 5, 83, 1.

Ἐπιπάσσειν, inspergere (*humum ponti,*) 3, 46, 6. *vulgo, ex scriptura cod. Bav.*

Ἐπίπεδον, τὸ, superficies plana, area, 9, 21, 10.

Ἐπίπεδος, planus, campestris; ἐπίπεδοι τόποι, 2, 16, 7. οἱ ἐπίπεδοι τῶν τόπων, 1, 32, 4. τὰ ἐπίπεδα τῶν χωρίων, plana loca, 1, 33, 1. (*i. q.* οἱ ὁμαλοὶ τόποι, *ibid.*) 1, 30, 8. ἡ ἐπίπεδος κορυφὴ τοῦ ὄρους, 1, 55, 8.

Ἐπιπέμπειν, immittere, mittere contra aliquem. ἐπιπέμπεσθαι, submittere, τοῖς στρατοπέδοις καὶ τὰς χορηγίας, 6, 15, 4.

Ἐπιπερίμενον *codd. nonnulli*, 9, 17, 1.

Ἐπιπηδᾶν, insilire in *navem hostilem*, 1, 22, 9.

Ἐπιπίπτειν τοῖς πολεμίοις, subito adgredi, irruere, 1, 24, 4. 4, 61, 3.

Ἔπιπλα, τὰ, supellectilia, 2, 62, 4. 32, 8, 4. 32, 13, 5.

Ἐπιπλεῖν; 1) ἐπιπλεῖν ναῦν *vel* ἐπὶ

νεὼς, vehi navi, *de præfecto navis vel classis dicitur*, 16, 5, 1. 17, 1, 1. 2) navigando sequi, *de navibus quæ* post alias adveniunt, 1, 25, 4. 1, 29, 1. 1, 50, 7. ἐπιπλεῖν κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, pone totam classem a tergo navigare, 1, 50, 3. 3) in lubrico vacillare; ἐπέπλεον ἐπὶ τῇ χιόνι, 3, 55, 2 *et* 4.

Ἐπιπλεῖον, ἐπιπλεῖστον; *vide* πολύς.

Ἐπιπλέκειν; ταῦτα ἐπιπεπλέχθαι συμβαίνει ἐκείνοις, hæc cum illis connexa, illis implicata sunt, 4, 28, 2. *cf.* συμπλέκειν.

Ἐπιπλήττειν, τοὺς ἐντυγχάνοντας,— "lectores obstupefacere, 2, 56, (10.) *Sed Casaubonus corrigit* ἐκπλήττειν, *recte. Nam* ἐπιπλήττειν *est* increpare *potius. Et ea correctio in textum erat recipienda.*" *Ern.* ἐπιπλήττειν τινὶ, objurgare aliquem, 5, 25, 5. 3, 58, 4.

Ἐπιπλοκὴ, consuetudo, commercium; βραχεῖά τις ἦν ἐπιπλοκὴ αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, 5, 37, 2. commercium per legatos; 14, 1, 1. *sic* ἡ πρώτη Ῥωμαίων ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 2, 12, 7. ἐζήτουν προφάσεις τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλοκῆς, prætextum immiscendi se rebus Peloponnesi, 4, 3, 3. ἐπιπλοκὰς λαμβάνειν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς occasionem nancisci immiscendi se rapinis et eas participandi, 4, 9, 10, ἀφορμὴ ἐπιπλοκῆς, occasio, ansa agendi cum aliquo, 27, 5, 2. προσδέχεσθαι τὴν ἐπιπλοκὴν, paratum esse ad agendum cum quo, 27, 11, 2.

Ἐπίπλους, ὁ; 1) adventus classis, 1, 29, 5, 1, 36, 9. 1, 44, 7. *coll. vs.* 4. 1, 49, 8. *Fr. gr.* 83 *et* 86. 2) impetus cum classe in hostem factus; τὸν ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, contra Carthaginem navigare, 1, 29, 4. *in prælio navali*, in hostem ire, 1, 50, 8.

Ἐπίπλους ναῦς, ἡ, 1, 27, 5. 1, 50, 6.—"*Casaub. bene vertit* rostratas naves. *Cel. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 443. in extremo agmine euntes; *sed tamen id non convenit loco*, 1, 50. *Esse naves majores patet ex* 1, 27. *ubi eædem* πεντήρεις καὶ ἐπίπλοι, *item ex altero loco, ubi impetum in hostes faciunt, et dicuntur* ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν, *et ad impetum faciendum paratæ, quæ sunt rostratæ.*" *Ern.*

Ἐπιπνεῖν; λαμπρᾶς τύχης ἐπιπνεούσης, adspirante fortuna, 11, 19, 5.

Ἐπίπνοια; μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας, cum divina inspiratione, 10, 2, 12. 10, 5, 7. *Fr. gr.* 57.

(Ἐπιποιήσασθαι, *mendosa scriptura, olim vulgata*, 8, 7, 4. *pro* ἔτι ποιήσασθαι. *Monuerat etiam Ernestus.*)

Ἐπιπολάζειν, invaluisse; ἡ ἐπιπολάζουσα κακοπραγμοσύνη, 13, 3, 1 *et* 8. τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 17, 7. *De homine*, in republica plurimum posse, 29, 7, 2. 30, 10, 2.

Ἐπιπολαστικῶς χρώμενοι τῇ κραυγῇ, immodice vociferantes, 4, 12, 9.

Ἐπιπολῆς, in superficie; ἐπιπολῆς οὐδέν ἐστιν ὕδαρ ἐν τοῖς τόποις, 10, 28, 2. ἡ ἐπιπολῆς γῆ, terra quæ in superficie est, 34, 10, 10.

Ἐπιπολὺ, multum, valde, admodum, 3, 55, 4. *&c. Vide* πολύς.

(Ἐπιπονεῖν *an legendum pro* ἔτι πονεῖν? *Fr. gr.* 122.)

Ἐπίπονος, ἡ ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, cum labore conjuncta, 3, 34, 6. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, laboriosa vitæ ratio, 4, 21, 1.

Ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως, 3, 79, 6.

Ἐπιπορεύεσθαι, τὴν χώραν, hostiliter incursare, pervagari, 1, 12, 4. 1, 30, 4. *et vs.* 14. 2, 25, 1. 5, 5, 7. 9, 6, 8. *Et subintellecto nomine*, 2, 18, 7. 6, 49, 4. *Rursus*, ἐπιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire

urbes, 2, 52, 1. 3, 99. 7. 10, 21, 9. τοὺς τόπους, 6, 36, 2. τὰς νήσους, 27, 3, 1. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. (*ubi mendose libri* τὸν τέρεον *vel* τὸν τέρετον.) ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 12, 1. τὰς δυνάμεις, 15, 10, 1. *ubi mendose* ἐπορεύετο *dederant codd. Sic* 10, 20, 5. *pro* ἐπορεύετο *corrigendum fuit* ἐπιπορεύετο, *ubi intelligendum* τὰ ἔργα, *vel* πάντας, *aut simile aliquod nomen. conf.* 1, 30, 4. *et* 2, 25, 1.

ἐπιπορεύεσθαι ἐπὶ τὸ πλῆθος, ad multitudinem (*ad Achæorum conventum*) accedere, *rogandi caussa*, 4, 9, 2.

Ἐπιπορπᾶν, fibula *vel* fibulis adstringere; πεφυρίδα ἐπιπεπορπημένος, 39, 1, 2.

Ἐπιρρέπεια, ἡ, species, forma, 3, 78, 2.

Ἐπιρροσθεῖν, τοῖς πύργοις, in eadem recta linea esse cum turribus, 1, 47, 2. *Sic Euclides in* Κατοπτρικοῖς, *definitione prima,* ὄψιν εὐθεῖαν *definit,* ἧς τὰ μέσα πάντα τοῖς ἄκροις ἐπιρροσθεῖ. *Idem verbum Plutarcho ex MStis restituendum monuit H. Steph. in Pericl. cap.* 13. *ubi pro* ἐπιπροσθοῦντα *vulgo* ἐπιπροσθοῦντα ὄντα *legitur.*

Ἐπίρροσθον εἶναι τινὶ *mendose vulgo legebatur pro* ἐπιπροσθεῖν, 1, 47, 2. ἐπίρροσθον ποιεῖν τι τινὸς, aliquid potius habere, præferre alteri, 28, 7, 12. τοῦτο ἐπίρροσθον γέγονται ἐκείνου, hoc illi præfertur, 23, 8, 7.

Ἐπιρρόσθησις, ἡ, quod est ante alterum in eadem linea positum, adeoque prospectum ejus impedit, 3, 71, 3. *Conf.* ἐπιπροσθεῖν.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, ὁ, convicium, objurgatio, 2, 64, 4—"*Vid. Abresch. Lection. Aristænet. p.* 193." *Ern.*

Ἐπιῤῥάττειν; τὸν λίθον ἐπιῤῥάξαντες, obvolventes lapidem, *Spicileg. ex lib.* 24. *num.* 2.

Ἐπιῤῥεῖν, adfluere, magna copia advenire, *de Græculis Romam confluentibus*, 32, 10, 7.

Ἐπιῤῥεπὴς, quod in alteram partem propendet, proclivis, felix; ἐπιῤῥεπεστέρα ἐλπὶς, spes lætior, 1, 55, 1.

(Ἐπίῤῥησις; ἐπιῤῥήσεως *dabant MSti, pro* ἀποῤῥήσεως, 14, 2, 14.)

Ἐπιῤῥίπτειν *vel* ἐπιῤῥιπτεῖν; στεφάνους ἐπιῤῥίπτοντες *vel* ἐπιῤῥιπτοῦντες, 18, 29, 12.

Ἐπίῤῥυσις, ἡ, adfluxus *aquæ*, 4, 39, 10. 10, 28, 4.

Ἐπιῤῥωννύειν, animum addere; ἐπέῤῥωσε τοὺς Λίβυας, ἐπαινέσας δὲ ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμαίους, 3, 116, 8. *passiv.* ἐπιῤῥώννυσθαι, πρός τι, magis incendi ad aliquid; διπλασίως ἐπιῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 24, 1. 30, 17, 12. 5, 54, 2. πρὸς τὴν ἀδικίαν, 2, 8, 4. 5, 36, 6. πολλαπλασίως ἐπιῤῥωσθῆναι πρὸς τὸν κίνδυνον, 5, 28, 4. ἐπιῤῥωσθεὶς ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐλπίσιν, 4, 51, 8.

Ἐπισημαίνειν; ἐπεσημήναμεν, laudavimus, 9, 9, 9. *Pariter in activo,* ἐπεσήμηναν τὸ ῥηθὲν *dabant scripti libri omnes cum editis*, 10, 38, 3. *ubi cum Reiskio Ernestus monuit: "scribe* ἐπεσημήνατο τὸ ῥηθέν. *Articulus absorpsit ultimam syllabam."—Quorum auctoritatem sum secutus.* ἐπεσημαίνειν *tamen in activo etiam Josephus usurpavit, locis a Valesio indicatis in Adn. ad Polyb.* 31, 11, 4.

Certe familiare admodum Polybio hoc verbum constanter alias in medio usurpatum reperitur, ἐπεσημαίνεσθαι, ἐπεσημήνασθαι, *denotatque generatim* notare, observare, *cum* sibi, tum aliis; *sic* ὀρθῶς ἐπεσημασμένους, recte observans, 1, 35, 1. 10, 2, 4. τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπεσημήνασθαι, καὶ συνεφιστάνειν τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. *Sic* τὰς παραπό-

μους τῶν πραξέων ἐπισημήνασθαι, inique facta præ ceteris notare, et scripto insignire, 2, 61, 1. *et* τὰ καλὰ ἐπισημαίνεσθαι, *ibid. vs.* 3. *Sic rursus* 6, 6, 4 *sq. opponuntur hæc duo,* παραπέμπει αὐτοὺς τοῦτο, hoc inobservatum præterit eos, *et* ἐπισημαίνονται αὐτό, observant illud. *Adde* 8, 14, 5. *Nonnunquam adjecto aliquo nomine vel verbo indicatur,* observationem *istam* cum adprobatione vel cum improbatione *esse* conjunctam; *veluti* 6, 6, 5. *ad* ἐπισημαίνεσθαι τὸ γεγενῆσθαι *adjicitur* καὶ θαυμαζομένους τοῖς πλήθεσι. *Sic Fragm. gr.* 68. τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ καλάσεσιν ἐπισημαίνεσθαι, alios beneficiis, alios poenis insignes facere. *Et* 6, 39, 6. ὁ συγγραφεὺς δῶρεὰς αὐτοὺς ἐπισημαίνεται.

Persæpe vero atque etiam plerumque ipso verbo ἐπισημαίνεσθαι *includitur* comprobationis *notio, ut sit,* cum admiratione, cum comprobatione et adplausu notare, *et nude,* laudare, admirari, comprobate, honorifice insignire; *sic* μετὰ κραυγῆς ἐπισημαίνεσθαι, cum clamore adprobare dicta, 1, 32, 7. ἐπισημαίνεσθαι καὶ βοᾶν, 1, 45, 4. ἐπισεσημασμένον δὲ τοῦ πλήθους, 2, 51, 1. 3, 44, 13. πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπισεσημασμένων, 3, 111, 3. *Adde* 5, 56, 14. 8, 3, 2. (*ubi* ἐπισεσημάνατο *idem valet ac* θαυμάσας *ibid. vs.* 3.) 8, 33, 4. 9, 8, 1. *Rursus,* τίς οὐκ ἂν ἐπισημήνατο καὶ θαυμάσειε τοῦτον, 9, 9, 5. ἐπισεσήμασται τὸ γεγονὸς, *est,* insignire, insignem facere eam rem, (*agitur de Achæis, cum cognovissent celebratam fuisse inaugurationem juvenis regis Ægypti*) *scil.* legatione missa testatam facere suam lætitiam et gratulari regi. *Conf. de hoc verbo* 10, 38, 3. *et* 26, 2, 6.

Ἐπισημασία, ἡ, notatio, observatio, significatio; ἄξιος ἐπισημασίας, *vir* memorátu dignus, non sine notatione prætereundus, 40, 6, 1. (*ubi non de honorifica commemoratione agitur, sed vanitas notatur hominis.*) ἂν ὑπὸ τῆς συγκλήτου γένηται τις ἐπισημασία, quod si senatus aliquam daret voluntatis suæ significationem, 26, 2, 6. ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική, benevolentiæ et honoris significatio, 6, 6, 8. *et nudum vocab.* ἐπισημασ. *eadem notione, pro* favoris et honoris significatione, benevolentiæ testimonio, 30, 1, 1. *Tum* significatio *quæ sideribus inesse putatur* mutationum cœli, 1, 37, 4.—" *de qua significatione verbi comparandus Wessel ad Diod. T. I. p.* 59." *Ern. Porro,* ἐπισημασίαι τοῦ δαιμονίου, ostenta s. significationes divinæ, quæ diis improbari factum ostenderent, 31, 11, 4.—" *Sic accepit Valesius, recte. Homines judicabant ex istis signis, divinitus immissum morbum vel furorem.*" *Ern.*

Ἐπίσημος, 1) insignis, memorabilis; ἐπίσημος πρᾶξις, 10, 3, 3. ἐπίσημος δύναμις, insignis aliqua virtus ingenii et solertia, 15, 34, 3. φιλαργυρία, nota omnibus avaritia, 18, 38, 1. ἔξοδος, celebris pompa, 32, 12, 7. 2) signata *pecunia;* νόμισμα ἐπίσημον χαλκοῦν, 23, 9, 3. χρυσοῦς ἐπισήμους τριακιλίους, aureorum signatorum tria millia, 4, 56, 3. *ubi nec necessaria admodum videtur, et nimium certe a consentiente librorum scriptura recedit emendatio ab Ernesto proposita, qui—* " *arbitror scribendum, ait,* χρυσοῦ ἐπισήμου τριακίλια τάλαντα."

Ἐπισήμως, insigni modo, cum honoris insignibus; *qui virtutis bellicæ caussa coronis donati sunt apud Romanos, ii deinde in urbe* τὰς πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι, *in triumphis et aliis pompis publicis* decorati illis honoris insignibus *incedunt,* 6, 39, 9.

Ἐπίσης, perasque. 10, 16, 9. *Sed vide potius in* ἴσος.

Ἐπισιτισμός; ἐπισιτισμοῦ χάριν, adsumendi commeatus causa *in partum adpellere*, 2, 5, 3.

Ἐπισκέπτεσθαι, τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν, inspicere, 31, 12, 12. ὑπέρ τινος, *idem*; περιβαντὰς ἐξαπίστυλαν τοὺς ἐπισκοπουμένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων, inspecturos ea quæ nunciata erant, 3, 15, 2.

Ἐπισκευάζειν, reficere, τὰ σκάφη, naves, 1, 36, 8. 3, 24, 11. τὴν γέφυραν, pontem, 4, 77, 5. ἡ Τίτθα ἐπεσκευάσατο λέμβους πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. *videri poterat esse* instruxit lembos; *sed ex constanti usu hujus verbi intelligi debebit, fuisse* lembos refectos. *Attamen, sicut nomen* ἐπισκευὴ *subinde pro* παρασκευὴ *et pro* κατασκευὴ *usurpatum reperitur, sic videndum, possit ne pariter verbum* ἐπισκευάζειν parandi, instruendi *notione loco prædicto accipi.*

Ἐπισκευή, refectio, reparatio, *veluti navis*, 3, 22, 6. 3, 23, 3. *ædificiorum publicorum*, αἱ ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ τῶν δημοσίων, 6, 13, 3. 6, 17, 2. *murorum*, 13, 4, 6. *Sed et pro* sarcinis, impedimentis *exercitus, ponitur* ἐπισκευή, 1, 19, 11. *quæ alias est* ἡ ἀποσκευή, *nisi* ἀποσκευῆς *l. c. legendum pro vulgato* ἐπισκευῆς. *Rursus pro* varia commeatuum aut aliorum adparatuum copia, 1, 73, 3. ἐτοιμάζοντες πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευάς, *quæ sunt alias* παρασκευαί. *Denique et* fabrica *exponitur, quæ alias* κατασκευή *est*, ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex concinnitate fabricæ, 11, 9, 1. *sed ibi vereor, ne alia notione accipiendum sit hoc vocabulum.*

Ἐπίσκεψις, ἡ, visitatio ægroti, 5, 57, 8. ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι περί τινος, inspicere, 2, 8, 3. ὅσα τῶν ἀδικημάτων προσδεῖται δημοσίας ἐπισκέψεως, delicta quæ animadversione publica opus habent, 6, 13, 4.

Ἐπισκηνοῦν ἐπὶ τὰς οἰκίας, immigrare in ædes *civium*, eas occupare et habitare, 4, 18, 8. ταῖς οἰκίαις, 4, 72, 1.

Ἐπισκοπεῖσθαι; τὰ ἐπισκοπούμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, terræ partes quæ adiri et visitari solent, 4, 38, 11.

Ἐπισκοτεῖν; τὰ ἐπισκοτοῦντα, quæ prospectum impediunt, 34, 12, 2. τοῦτο τὸ νέφος ἐπισκοτήσει αὐτοῖς, hæc nubes tenebras eis obducet, in eos incumbet, 9, 37, 10.—"*Sic et Joseph. Ant.* 8, 4, 2." *Ern.*

Passive, ἐπισκοτεῖσθαι, obscurari; ἐν πολλοῖς ἐπισκοτεῖται ἡ ἀλήθεια, 3, 31, 7. tegi, occultari; ὥστε μὴ οἷον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων, τὸ δ' ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον, 9, 23, 4. *qua notione Demostheni tritum hoc verbum ait Ernestus. Porro*, excæcari; *ut*, ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, 16, 10, 3. ὑπὸ τῆς φιλονικίας ἐπισκοτούμενος, 12, 8, 1. *Denique tropice*, obscurari, *pro* deprimi; ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοτεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι, 2, 39, 12.

Ἐπισκοτίζειν, i. q. ἐπισκοτεῖν; ἀλήθεια ἐπισκοτισθεῖσα, 13, 5, 6. ὁ δ' ἐπισκοτισμὸς ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10.

Ἐπισκύνιον, τὸ, supercilium, superbia (*in bonam partem*,) gravitas, 26, 5, 6.

Ἐπισκώπτειν τὰς πράξεις, 8, 8, 6.

Ἔπεσε ἦν ὁ κίνδυνος, par erat discrimen, 3, 115, 1. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τοῖς μένουσι καὶ τοῖς &c. quum par spes maneret, certa staret utrisque, 10, 16, 9. ἐπίσης, 1, 18, 10. *scribe* ἐπ' ἴσου, *et vide in* ἴσος.

Ἐπισπᾶσθαι, τινά, advocare, accire, invitare, arcessere, 1, 6, 5. 1, 7, 6. 1, 11, 4. 2, 21, 3. 2, 50, 10.

2, 58, 4. 3, 46, 6. 5, 74, 8. 12, 16, 6. attrahere. adhibere. 9, 1, 4. ubi ἐπιστάσεων scribendum putant, pro ἐπιστασιῶν, quod erat in MSSis. ἐπιστάσθαι τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τὰς τοῦ ἔργου τοποθεσίας, 3, 110, 2. ἐπιστάσασθαι τὸν ἵππον παρὰ τὸν τοῦ, 3, 93, 9. τὸν δὲ τῶν πρεσβύτων ὄχλον ἐπιστάσθαι παρὰς τὰς ἐπιστὰς σκηνάς, misericordiam alicui attrahere, conciliare 15, 1, 13. *Et notione maxime propria*, τοὺς λόφους ἐπιστασάμενοι τὰ ἡμίσεα, 3, 46, 3.

Ἐπιστατικός, vim adliciendi habens, 4, 34, 6.

Ἐπιστάτω, festinare, maturare iter, 27, 14, 2.

Ἐπιστατέω; ἐπιστατεόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, hospitiis premi a Romanis, 21, 4, 1. *conf.* ἐπιστατόμενος.

Ἐπιστασία. *Mendose vulgo ex Bas.* μετ' ἐπιστασίας, *pro* ἐπιστάσεως, 2, 2, 2. *et* παρέμενον τὴν ἐπιστασίαν, *pro* ἐπίστασιν, 2, 40, 3.

Ἐπίστασις, ἡ; 1) collocatio vel statio (*ut sic dicam*) unius post alterum; τὴν ἐπίστασιν ἐπ' ἀλλήλαις ἔχουσι τὰ σκάφη, alia post aliam stabant naves, 1, 26, 12. *scil. i. q. quod* ἐπίστασιν *vel* ἐφίστασιν.

2) initium, exordium; ingressus, introitus; (*i. q.* ἀρχὴ *et* ἔφοδος;) ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐπιστήσασθαι τὴν ἐπίστασιν, 1, 12, 6. *sic* ἀπὸ ταύτην τὴν καιρὸν, 2, 40, 5. ἡ ἐπίστασις καὶ προοικονομικὴ τῆς ὅλης ἱστορίας, introitus et præparatio totius historiæ; (*quæ duobus prioribus Polybii libris continetur,*) 2, 71, 7. *sic* ἡ ἐπίστασις τῆς διηγήσεως, 5, 31, 2. (*Alias et vocabulo* ἔννοια *eadem notione utitur Polybius; nec tamen ideirco hoc pro illo substituendum videri debet, quæ suspicio oborta Ernesto erat, ut in Addendis ad Lexicon Polyb. significavit.*)

3) cum subsistimus, *vel* sistimus gradum, inhibemus cursum; quo pertinet illa dicta, ἐπίστασις ἔχουσα πρὸς τὸ παρὸν, *scil.* τὴν παραπλοῦν, cum cursus impediebatur, 24, 3, 4. *quam jam longius progressum invenisset ejusdem Romanorum et Philippi*, inhibitio quædam nunc facta est cohortis *Demetrii*. *Sic* τὸν δὲ περὶ τούτου χρόνον ἐπίστασις ἐγένετο, nunc quoque ad hoc usque quædam incidisset, quum in his paulisper fuerit morandum, 14, 8, 10. ἐπίστασις γέγονεν τοῦ συμπίπτειν, subsistit agmen, *Fr. gr.* 72. *Adde quæ de hoc* 14, 9, 2. *et de* 6, 18, 8. *mox ad num.* 4. *memorata.*

4) *Sed præsertim* ἐπίστασις *dicitur*, cum subsistimus ad rem, et ei immoramur, ad eam considerandam et expendendam, et ut curam nostram ei impendamus; *hinc* animadversio, attentio, diligentia, cura, solicitudo, *et simil.* *Sic* ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. contemplatio et spectatio utriusque generis, *vel* quæ ex utroque genere paratur lectoribus a scriptore, *scil.* *cum enucleate res quæque exponuntur, et simul summa rerum capita brevi compendio, veluti tabula, oculis subjiciuntur lectorum.* ὅσον μεθέμιον ἐπίστασιν γενέσθαι παρεῖδον, ita nemo animadverteret ejus adventum, 8, 30, 13. ἡ τῶν κατὰ μέρος δεῖ προεπιτυγχάνειν κατάπληξιν ἀφαιρεῖτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν καὶ διάληψιν, adimebat hominibus animadversionem, attentionem, curam summæ rei, 40, 3, 1. μετ' ἐπιστάσεως, cum attentione, cum cura, diligenter, 2, 2, 2. (*ubi opp.* παρέργως.) *et* 22, 17, 2. *ubi opponuntur* ἐκ παραδρομῆς *et* μετ' ἐπιστάσεως. *Sic* οὐκ ἐκ παρέργου, ἀλλ' ἐξ ἐπιστάσεως, 3, 58, 3. *Rursus* αὐτόπται γεγονότες μετ' ἐπιστάσεως, 10, 11, 4. *Adde* 32, 19,

4. μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως, 33, 10, 3. *ni ibi* ἐπιτάσεως *legendum, quod tamen neutiquam urgere vélim.* ἄγειν τινὰ εἰς ἐπίστασιν, attentionem alicujus in se trahere, attentionem ejus excitare, cogitationem, curam, solicitudinem ei injicere, 9, 22, 7. 10, 40, 4. 36, 2, 9. *et sic haud dubie corrigendum,* 2, 56, 6. *ubi mendose* εἰς ἔκστασιν *legitur.* ἦν παρ' ἑκάστοις ἐπίστασις ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐκ ὀκνηταφρόντος, 3, 61, 12. τοῦ πλήθους εἰς ἐπίστασιν παραγινομένου ὑπὲρ τῆς παρανομίας, 40, 4, 4. μὴ δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν, 4, 9, 2. *intelligi potest* tempus dare ad deliberandum de rebus suis, *quemadmodum in versione posuimus cum Casaub. sed ibi quidem pariter, ac fortasse ad narrationis connexionem aptius, intelligetur* ad subsistendum, ad sistendum gradum ex fuga. (*conf. supra, num.* 3.) ἀεὶ κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ πανταχοῦ ποιούμενοι τὴν ἐπίστασιν, quavis occasione, quoad consentaneum est rationi hujus scriptionis, adnotabimus, 2, 40, 3. ἄξιος ἐπιστάσεως, notatu dignus, memorabilis, 11, 2, 4. κατὰ ταύτην τὴν ἐπίστασιν, si rem hoc modo expendimus, 6, 9, 12. διδόντες τὴν ἐκ τοῦ πίλας ἐπίστασιν, animadversionem, *cum sensu proprio, tum tropico, i. e.* castigationem, (*aut, si mavis, ex num.* 3. inhibitionem, repressionem, quæ fiat a potestate vicina,) 6, 18, 8. τὰ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς, graviorem nactæ sunt animadversionem. *Fr. gr.* 59.

Ἐπιστατῶν τινες πικρῶς, acerbe imperare, 1, 72, 1.

Ἐπιστάτης, ὁ, 1) præfectus; οἱ τῶν ἱλιφάντων ἐπιστάται, 1, 40, 11. οἱ ἐπιστάται καὶ χιλιοστοί, 5, 26, 5. 2) qui post, pone alterum stat in acie, (*ut* παραστάτης, qui juxta, qui a latere stat,) 15, 13, 9. 18, 12, 5. 18, 13, 8.

Ἐπιστίλλειν. *Pro* ἐπιστελλειν πρεσβείαν, *quod* 30, 17, 15. *legebatur,* ἀπιστάλκει *correxi cum Reiskio.*

Ἐπιστῆναι, *vide in* ἐφιστάναι.

(Ἐπιστολή. ἐπιστολὴν *pro* ἐπιτροπὴν *dabant vett. edd. cum nonnullis codd.* 3, 14, 7.)

Ἐπιστολογράφος, *vel* ἐπιστολιογράφος, ὁ, qui *regi* est ab epistolis, 31, 3, 16.

Ἐπιστρατεύεσθαι, exire cum exercitu adv. hostes, exercitum educere, 2, 19, 10.

Ἐπιστρατοπεδία, ἡ, locatio castrorum ex adverso hostis, 1, 77, 7. *et omnino* adventus hostis cum exercitu, 5, 76, 9.

Ἐπιστρατοπεδεύειν; ἐπὶ τὸ ἄρος ἐπιστρατοπεδεύσας, 5, 30, 4. τοῖς πολεμίοις, 1, 19, 5. *Rursus absolute, sed intelligendo* τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ, 5, 47, 5. τοῖς στενοῖς, 5, 61, 10.

Ἐπιστρέφειν, (*scil.* τὴν ναῦν, *vel* ἑαυτὸν) convertere navem, convertere iter, reverti, 1, 47, 8. 5, 57, 5. &c. ἐπιστρέψας πρὸς τὸ πέλαγος, versus altum conversa navi, 1, 50, 5. ἐπιστρέψαντες, (*scil.* τὰς ναῦς εἰς αὐτοὺς *vel* πρὸς αὐτούς) navibus in eos conversis, 1, 25, 2. ἐπιστρέψας πρὸς τὸν Ἄρατον, ad Aratum se convertens, 7, 11, 4. καθ' αὑτῶν ὁρῶντες ἅπαντα ἐπιστρέφοντα, videntes omnia contra se esse versa, in suam perniciem conversa, 1, 71, 2. ἐπιστρέφειν ἐπὶ δόρυ, 11, 22, 11.

Ἐπιστροφή, ἡ, 1) conversio; *hinc* ἐξ ἐπιστροφῆς, converso agmine, 5, 72, 8. *Sed in tacticis,* ἐπιστροφὴ sigillatim *ea est* conversio, ubi confertum quoddam corpus militum simul, in modum navis, sese ita convertit, ut quadrantem circuli describat ea conversio, *ut monui ad* 10, 21, 2. *Vide* 10, 21, 3. 12, 18, 3. *Atque sic accipiendum illud* ἐξ ἐπιστροφῆς, 1,

76, 5. *cui statim jungitur περισπασμὸς, quemadmodum duobus locis modis citatis; de quo περισπασμῷ conf.* 10, 21, 3.

2) animadversio, attentio, cura; μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης, publica cura sumtuque publico, 4, 20, 12. τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ μέρους τούτου, quantam fieri potest curam huic rei adhibere, 26, 2, 10. 5, 93, 9. 10, 18, 7. *Adde Fragm. gr.* 60.

3) animadversio, castigatio, pœna; ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀδικημάτων, 4, 4, 8. 25, 6, 7. ἐπιστροφῆς τυγχάνειν, 4, 4, 4. 4, 24, 5. 28, 4, 7. ἐπιστροφῆς καὶ κολάσεως ἄξιος, 22, 17, 7. *Conf.* 26, 2, 6.

4) finis; (*alias* καταστροφὴ,) τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφὴν, 22, 15, 15.

Ἐπισυνάγειν; οἱ ἐπισυνηγμένοι τῶν μισθοφόρων, qui insuper coacti erant, 1, 75, 2. 14, 2, 8. *Sic* ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους *&c.* 5, 95, 7. insuper congregantes; *scilicet præter mercenarios, qui mox ibidem commemorantur; ni malis* congregantes adversus *irruentes Ætolos.*

Ἐπισυνάπτειν; οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχὰς, 3, 2, 8.

Ἐπισυνθῆναι, αἱ, conditiones fœderi deinceps adjectæ, supplementum fœderis, 3, 27, 7.

Ἐπισύρειν, neglectim tractare, negligere; ἐπισυρμένος, 16, 20, 3. ἐπισύροντες τοὺς πολεμίους *vulgo legebatur* 10, 15, 1. *pro quo* ἀποσύροντες (*scil.* ἀπὸ τῶν τειχῶν) *correxi cum Reiskio.*

Ἐπισυρμὸς, ὁ, mora, dilatio; εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγειν, 4, 49, 1. ὁ ἐπισυρμὸς τῶν οἰκετῶν, negligentia, socordia in munibus domesticis obeundis, 40, 2, 10. *Ernestus cum Valesio* abductionem *interpretatur,*

Ἐπίσφαιρα, ἡ; μάχαιραι ἐσκυτωμέναι μετ' ἐπισφαιρῶν, gladii impositis pro cuspide pilis coriaceis, 10, 20, 3.—"*Gloss.* Pugilli, ἐπίσφερα, *vitiose pro* ἐπίσφαιρα." *Ern.*

Ἐπισφαλὴς, periculosus; ἐπισφαλὴς πολιορκία, 1, 11, 10. ἐπισφαλεῖς καιροὶ, 1, 66, 12. τόποι, 1, 54, 3. ἐπισφαλεστάτην ἔχειν χώραν, loco periculosissimo esse, 2, 28, 2.

Ἐπισφαλῶς εἶχον, in periculo erant, 6, 25, 4.

Ἐπισφραγίζεσθαι τὴν παρανομίαν διὰ τῆς συγκλήτου, curare ut rata fiat, ut confirmetur, 32, 22, 3.

Ἐπίσχειν; ἐπίσχετο, continuit se; *sic codex Bav.* 30, 17, 17. *pro* ἐπείχετο, *quod est editum.*

Ἐπιταγὴ, ἡ, mandatum, 13, 4, 3. 21, 11, 9. 30, 10, 6. ἐπιταγαὶ, imperata tributa, 21, 4, 1.

Ἐπίταγμα, τὸ, 1) postulatum; τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων, 1, 31, 5. τὸ ἐπίταγμα ποιεῖν, 17, 9, 1. 2) τὰ ἐπιτάγματα, subsidiariæ manus, 5, 53, 5.

Ἐπίτασις, ἡ, τῶν ὄμβρων, vehementia imbrium, 4, 39, 9.

μετὰ πολλῆς ἐπιτάσεως *fortasse pro* ἐπιστάσεως *legendum suspicatus eram* 33, 10, 3. *ubi tamen ferri vulgata potest.* τὴν ἐπίφασιν τῆς ὀργῆς *in* ἐπίτασιν *mutaverat Ursinus, citra necessitatem,* 22, 17, 8.

Ἐπιτάττειν, 1) τινὰ τινὶ, locare post alterum, 1, 26, 12. τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπιτεταγμένος, 16, 18, 8. qui Ætolos ducebat *vertit Valesius, cum debuisset* qui post Ætolos erat locatus *a læva.* 2) imperare, 8, 27, 2. 18, 20, 20. *tributa,* 3, 15, 10. *milites,* 6, 12, 6. αὕτη ἐπιτέτακται τούτοις ἡ λειτουργία, his id ministerium mandatum est, id muneris est impositum, 6, 35, 5.

Perperam vulgo 8, 27, 5. τὸν Φιλήμενον ἐπέταξαν ἐπὶ τὰς κυνηγίας *legebatur, pro* ἀπέταξαν.

Ἐπιτείνειν, *neutraliter,* intendi, au-

geri, crescere; ἡ ὀργὴ ἐπιτείνει, 15, 27, 1. τὰ τῆς ἀντιπολιτείας, dissensiones in repub. 28, 14, 1. *Sed compos.* συνεπιτείνω *active sumitur,* τοῦτο τὴν ὀργὴν αὐτῶν συνεπιτείνει, 3, 13, 1.) *Passive,* πολλῷ πλείονος ἐπιτείνεται ταῖς εὐνοίαις, multo majori benevolentia eum complexi, 17, 16, 8.

Porro ἐπιτείνειν punire *interpretatur Ernestus, spectans* 35, 4, 6. *ubi* ἐπιτείνειν *quidem codd. dabant, sed id in* ἐπιτίνειν *Ursinus mutavit; neutrum recte: nos* ἐπιτίμειν *suspicati sumus.*

Ἐπιτιχίζειν; ἐπιτιχίζειν αὐτοῖς φρούρια, *Fragm. gr.* 105. *quod tamen an Polybianum sit dubitari potest. Pro isto verbo Polybius* ἐπιτειχισμῷ *amat.*

Ἐπιτελεῖν, perficere; τὸ πρακτέον, 1, 37, 7. τὸν πόλεμον, 1, 65, 2. τὰς πρεσβείας, 4, 15, 5. γάμους, 5, 43, 8. ἆσθμα, 2, 58, 7. (*ubi alii vulgo* ἀπετέλεσαν, *minus recte.*) *Sic* 1, 54, 1. *pro* ἀπετέλεσε τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐπετέλεσε *videtur legendum. Conf.* 1, 59, 12.

In med. τοῦτο ἐπιτελεσάμενος, 1, 40, 16. 5, 108, 9. μηθὲν ἀσφὲς ἐπιτελεσάμενος, 2, 58, 10.

Passive; τὰ κατὰ λόγον ἐπιτελεῖτο περὶ τὴν μάχην, 1, 28, 5. ἐπιτελεσθεισῶν τῶν διαλύσεων, 1, 66, 1. ἐπιτελεσθείσης τῆς μάχης, 5, 113, 8. τούτου τοῦτον ἐπιτελέσθη τὸν τρόπον, 3, 84, 15. 3, 117, 1. 4, 72, 10. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, quum aderit rei exsequendæ tempus, 2, 49, 9.

Ἐπιτελὴς γίγνεται ἐπίνοια, consilium perficitur, 6, 15, 6. τὴν περίθεσιν ἐπιτελῆ ποιῆν, 18, 19, 7.

Ἐπιτέλλειν, oriri, *de sideribus,* 9, 15, 9.

Ἐπιτέμνειν, πάσας τὰς προειρημένας γνάμας, præcidere, incidere, contra dicendo removere, tollere, et facere ut eæ repudientur, 5, 58, 8. *Conf. Suid. in* ἐπιτετμημένος. τὴν ὁρμὴν τινος, præcidere, inhibere cursum orationis, 20, 9, 8. *Sic* ἐπιτέμνειν ἔτι λέγοντι, interpellare, sermonem alicui præcidere, 28, 19, 3. *Idem verbum* ἐπιτίμειν *ex conject. restitui Polybio* 35, 4, 6.

Ἐπιτηδειος, opportunus ad tenendum quod volumus, ad obtinendam victoriam comparatus; χάρακα ἐπιτηδειοτάτην ἔχειν, 2, 29, 3. *ubi opponitur* χάρακι ἐπισφαλεστάτῳ. ἐπιτήδειος ζῆλος, felix æmulatio, æmulatio quam destituere successus non potest, 10, 25, 7. *Conf.* ἐπιτυγχάνειν.

Ἐπιτήδειος; οἱ ἐπιτηδειότατοι, selecti, maxime idonei, expeditissimi, 4, 57, 8. 4, 78, 9. 5, 18, 5. τοῖς ἐπιτηδείοις γιγνομένοις παραγγέλλει, mandat expeditis, *vel* viris idoneis, 3, 64, 1. οἱ ἐπιτήδειοι τῶν φίλων, 3, 99, 5. *cf. ibid. ve.* 1. τὰ ἐπιτήδεια καὶ παρασκευάς, 3, 79, 1 *sq.* &c.

Ἐπιτηδειότης, ἡ, τῆς περιστάσεως, opportunitas, 1, 48, 3. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευῆς, rerum ad bellum necessariarum, 2, 23, 11.

Ἐπίτηδες, *adverb.* consulto, deliberato, data opera; τῆς τύχης ἅπτεσθαι ἐπίτηδες &c. 1, 86, 7. 2, 4, 8. 11, 6, 8. 20, 7, 2.

Ἐπιτηδεύειν, μηδὲν ἀνήκεστον, 1, 88, 3. τὰναντία τοῖς προειρημένοις ἀνδράσι, 5, 10, 11. 5, 11, 9.

Ἐπιτήδευμα, τὸ, τῆς τύχης, fortunæ institutum, 1, 4, 4. ars quam quis profitetur, 9, 20, 6 et 8.

Ἐπιτηρεῖν, observando exspectare; ἐπετήρει τὸν πλοῦν, commodum navigandi tempus exspectavit, 1, 44, 2. ἐπετήρει τὸν ἀνάπλουν τῶν πολεμίων. 1, 53, 18. καιρὸν καὶ τόπους εὐφυεῖς, 2, 26, 8. τὸν καιρὸν πρὸς ναυμαχίαν, 1, 92, 11. καιρὸν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. *et nude,* τὸν καιρὸν ἐπετήρουν, 3, 72, 7. *Sic* 10, 35, 6. καιρὸν ἐπετήρουν *ex*

uno cod. Paris. adoptavi, pro simplici ἐτήρουν, *quod ibi vulgatum erat.*

Ἐπιτιθέναι, τέλος τοῖς πράγμασι, finem imponere, 4, 61, 3. τὸν μισθὸν τινὶ, 5, 18, 8.—" *in malam partem*, pœnas exigere. *Sic Cicero*, imponere plagam, vulnus: *Livius*, injungere pœnam, *&c.*" *Ern.*

ἐπιτίθεσθαι, adgredi; τινὶ, 1, 17, 10. 1, 79, 1. τοῖς πράγμασι, 2, 24, 1. τῇ στρατοπεδείᾳ, 9, 7, 7. *Conf.* ἐπίθεσις.

Ἐπιτιμᾷν τινι, 5, 54, 8. οἷς μὲν ἐπιτιμητέον, οἷς δὲ συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. ἐπιτιμᾷν τινι περί τι, 8, 11, 1. ἐπιτετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, 7, 11, 9.

Ἐπιτίμησις, ἡ, objurgatio, 6, 13, 5.

Ἐπιτιμητὴς ἀπαραίτητος, objurgator, vituperator inexorabilis, 12, 12, 4.

Ἐπιτίμιον, τὸ, (*ut* πρόστιμον,) præmium, merces, *sed præsertim in malam partem, ut*, τῆς ἀγνοίας, peccati pœna, 5, 54, 11. *Plural.* ἐπιτίμια τετάχθαι τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπέταις, 12, 10, 6.

Ἐπιτολὴ, ἡ, siderum ortus; Κυνὸς, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43. 4. τῆς Πλειάδος, 4, 37, 2. 5, 1. 1. 9, 18, 2.

Ἐπιτρέπειν, τὰ καθ' ἑαυτὸν, sese dedere, 2, 11, 11. πάντα γὰ καθ' αὑτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 35, 1. ἐπέτρεψαν ἐκείνῳ περὶ τῶν ὅλων, summam rerum illi permiserunt, 1, 62, 3. ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ, 20, 9, 10. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες αὐτῷ, *idem*, 5, 68, 2. τούτοις ἐπέτρεπον περὶ σφῶν, his imperium in se tradiderunt, 6, 8, 2. ἐπιτρέπειν τινὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 1, 68, 11 *et* 13. 2, 39, 9. τῇ τύχῃ περὶ τῶν ἀποβησομένων, 30, 6, 6.

ἐπιτρέψαι τὸν ἄνθρωπον,—" pervertisse, in aliam sententiam traduxisse, 4, 84, (8.) *quod alias est* διατρέψαι. *Vereor ut sana sit lectio: dedisse videtur* ἐπιστρέψαι. *Defendit tamen Reiskius.*" *Ern. Nos* διατρέψαι *scripsimus.*

Ἐπιτρέχειν τὴν χώραν, incursare agros prædandi caussa, 3, 69, 6. 3, 88, 6. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. 5, 3, 4. 24, 6, 6.

Ἐπιτρίβειν τινὰ, *aures* terere alicui, vellicare, solicitare, instigare aliquem, 4, 84, 8.

Ἐπιτροπεύειν, tutorem esse. ἐπιτροπεύων Φιλίππου, 2, 45, 2.

Ἐπιτροπὴ; ἐπιτροπὴν διδόναι, *i. q.* ἐπιτρέπειν; δόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, *scil.* Ῥωμαίων, fidei Romanorum se tradere, 2, 11, 8. (*i. q.* εἰς τὴν πίστιν, *ibid. vs.* 10.) 20, 9, 12. 36, 1, 2 *sq.* 36, 2, 1 *sqq.* ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 15, 8, 14. 26, 1, 2. διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπὴν, rem ad senatum rejicere, arbitrio senatus permittere, 18, 22, 5. λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι τὴν στάσιν, 3, 15, 7.

Ἐπιτροπία, ἡ, tutela, 15, 31, 4.

Ἐπιτυγχάνειν, περὶ τῶν ἀξιουμένων, consequi ea quæ petiimus, 21, 3, 8. ἐπίτυχε, consequaris propositum, 31, 21, 13. αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, res in vita bene et feliciter gestæ, 6, 58, 2. *Cf.* ἐπιτευκτικός.

Ἐπιτυχὴς, felix, ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 15, 6. 10, 2, 5. κατὰ τὰς πράξεις, 5, 102, 1.

Ἐπιτυχία, ἡ, felicitas in exsequendis consiliis et in rebus agendis, 5, 14, 11. ἡ ἐν ταῖς μάχαις, 1, 6, 4. αἱ ἐπιτυχίαι, res bene gestæ, 6, 15, 7. 6, 54, 1. 40, 12, 7.

Ἐπιτωθασμὸς, ὁ, irrisio, sannæ, 3, 80, 4.

Ἐπιφαίνειν; 1) ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης, 5, 6, 6. 2) ἐπέφαινε δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, ostendit, præ se tulit. *Sic et ex cod. Peiresc. teneri poterat*, τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5.

ἐπιφαίνεσθαι, τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης, 3, 113, 1. τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων, 1, 49, 7. ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, subito adparere, 5, 109, 2. 31, 26, 10. ἐπιφανῆναι τοῖς πράγμασι, adesse rebus ipsis in ipso loco, 31, 20, 4.

Ἐπιφάνεια, ἡ, 1) adparitio, conspectus; καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, lucis ortum, 8, 94, 3. conspectus, adventus hostis; σημηνάντων τῶν σκοπῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πολεμίων, 1, 54, 2. ἡ ἀπ' οὐρᾶς ἐπιφάνεια, 2, 28, 3. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφάνειαι, 3, 74, 2. ἐξ ἐπιφανείας ἐκρίθη ἡ μάχη, 3, 68, 12. 3, 72, 2. αἱ ἔξωθεν ἐπιφάνειαι sc. τῶν πολεμίων, 8. 31, 2. τὸ παράδοξον τῆς ἐπιφανείας, 11, 21, 3. 18, 15, 7. πρὸς ἑκατέραν τὴν ἐπιφάνειαν, 2, 27, 7. πρὸς πᾶσαν ἐπιφ. 18, 15, 10. κατὰ τὰς ἐπιφανείας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλωκότας, 3, 116, 10.

2) latus, *more geometrico*, quodvis latus figuræ, (*i. q.* πλευρὰ,) 4, 70, 9. *coll. vs.* 8. 6, 27, 8. ἡ ἐκτὸς ἐπιφάνεια, ἡ κυρτὴ ἐπιφ. τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2 *sq.* *Hinc* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, latus anterius, *i. e.* frons, 1, 22, 10. (*cujus respectu* duo latera *ibidem nunc non nude dicuntur* αἱ πλευραὶ, *quia synonyma sunt* πλευρὰ *et* ἐπιφάνεια, *sed magis signate* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί.)

3) species, externus habitus *corporis;* vultus; ξένη ἐπιφάνεια, mira species, mirus adspectus, 2, 29, 1. ταῖς ἐπιφανείαις οἷον ἀποτεθηριωμένοι, 3, 60, 6. *Adde* 8, 21, 2. 11, 34, 9. 26, 5, 6. 27, 10, 1. *Conf.* ἐπίφασις.

4) gloria, celebritas, 6, 43, 7.

Ἐπιφανὴς, insignis, nobilis, notabilis, illustris; ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. ἐπὰν τῶν οἰκείων μεταλλάξῃ τις ἐπιφανὴς, 6, 53, 6. ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ τοῦ, 10, 2, 2. τρεῖς ἄνδρες τῶν ἐπιφανῶν, 3, 40, 9. *ubi* ἐπιφανεστάτων *dat unus Flor.* τῶν νεκρῶν τοὺς ἐπιφανεστάτους, 3, 85, 5. ἐπιφανεστάτην παρεχόμενος χρείαν, 1, 78, 11. ἐπιφανεστ. πράξεις, 9, 1, 1. ἐπιφανέστατοι χειμῶνες, tempestates maxime insignes, 6, 44, 7. ἐπιφανέστατος τόπος, locus maxime conspicuus, 6, 53, 4. locus nobilissimus, celeberrimus, 9, 3, 7. ἐπιφανέστατοι καιροὶ, tempora memorabilissima, 26, 3, 9.

Ἐπίφασις, ἡ, 1) significatio; τῆς ἑτοιμότητος, 4, 11, 4. τῆς ὀργῆς, 22, 17, 8. (*ubi* τὴν ἐπίφασιν *temere in* τὴν ἐπίτασιν *erat mutatum;*) τῆς ἀκριβείας, ostentatio, adfectatio diligentiæ, 12, 11, 4. ἡ ἐν ἑκάστοις ἐπίφασις καὶ στωμυλία, ostentatio, 9, 20, 6. πολλὴ ἐπίφασις εὐδαιμονίας, opulentiæ adfectatio, 32, 11, 7.

2) species oris et corporis; (*ut* ἐπιφάνεια;) ἐῤῥωμένον θεασάμενοι κατὰ τὴν ἐπίφασιν, (*nam sic jungenda ista verba,*) 11, 27, 8. ἐπίφασις βασιλικὴ, 4, 77, 3. κατὰ τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, 26, 5, 6. (*ubi distingui videtur ab* ἐπιφάνεια; *nempe illa est* totus corporis habitus, *hæc* species oris et vultus.) δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως, ipso vultu, 9, 13, 5.

3) species, *quatenus opponitur veritati;* κατὰ τὴν ἐπίφασιν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν, in speciem, re vera, 14, 2, 9. 31, 5, 4.

Ἐπιφέρειν, τινὶ πόλεμον, 15, 18, 4. συμφορὰν, 3, 4, 5. αἰτίαν, 5, 41, 3. 40, 5, 2. (*sic* αἱ ἐπιφερόμεναι αἰτίαι, impacta crimina, 31, 9, 5.) διαβολὴν, 3, 5, 4. ὀνομασίαν προδότου, 17, 15, 1. ἡ δειλία ὄνειδος ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι, 3, 81, 7. οὐκ οἴομαι τοῦτο ὑμῖν ἐποίσειν οὐδένα, vobis exprobraturum, 9, 20, 5. τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος, 1, 84, 10.

ἐπιφέρεσθαι, navi advenire, 10, 1, 8. εἰς ἐμβολὴν, invehi, impe-

tum facere in navem hostilem, 16, 3, 12. ἐπιφερόμενοι ἱππεῖς, irruentes equites, 3, 65, 7. τῶν ἱππ. ἐπιφερ. ταῖς ἴλαις, turmatim irruentibus, 9, 3, 2. οἱ κατόπιν ἐπιφερόμενοι, a tergo imminentes, 1, 76, 8. *Et sic generatim*, imminens, sequens, futurus, instans; *ut* ἡ ἐπιφερομένη θερεία, insequens, proxima æstas, 1, 25, 7. ἐπιφέρεται κίνδυνος, imminet, 2, 23, 7 *et* 13. ἡ ἐπιφερομένη τοῖς Ἕλλησι περίστασις, 9, 32, 11. αἱ ἐπιφερόμεναι χρείαι, futuri usus, 3, 88, 2. τὰ ἐπιφερόμενα, consequentia, quæ nunc subjicientur porro, 3, 6, 8.

τῶν πολλῶν ἐπιφερομένων πάλιν, rursus clamitantibus, urgentibus, *vel* in eam euntibus sententiam, *ferendum esse auxilium*, 29, 9, 5.

Ἐπιφθέγγεσθαι, adjicere verba; τὸν αὐτὸν λόγον, 3, 85, 4. 12, 15, 4. λόγον τοιοῦτον, 13, 7, 6. 30, 16, 5. ὑπέρ τινος τὸν ἁρμόζοντα λόγον, 18, 24, 1.

Ἐπιφορὰ, ἡ; *de impetu vel* impressione *hostium*; καταπλαγέντες τὴν ἐπιφορὰν, 3, 65, 7. στέγειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, sustinere, 3, 58, 2. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Adde Fr. gr.* 61. *De rebus inanimatis*; ἡ ἐπιφορὰ καὶ ὁρμὴ τοῦ χειμῶνος, ingruens vis hiemis, 5, 51, 1. ἐπιφοραὶ ὄμβρων, 4, 41, 7. 9, 16, 3. δακρύων, 15, 26, 3. *Sed* ἡ ἔξωθεν ἐπιφορὰ τῆς εὐδαιμονίας, *est* copiosa invectio opum in urbem, 5, 90, 4.

Ἐπιφῦναι, (τινὶ) ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν, ambabus manibus aliquid amplecti, 12, 11, 6. ἐπιφύονται μελανίαι ταῖς ψυχαῖς, 1, 81, 7.

Ἐπιχαλᾶν τὸ καλώδιον, 34, 3, 5.

Ἐπιχειρεῖν, πράγμασι, ἔργοις, 1, 12, 7. 3, 44, 10. πολιορκεῖν, 1, 24, 13. 4, 37, 4. *et sic cod. Bav.* 1, 82, 11. πολιορκεῖν ἐπεχείρησαν, *ubi alii* ἐνεχειρ. *Rursus cum infin.* 1, 47, 3. *et sæpe alias. Sic* 1, 7, 2. Μεσσήνην ἐπεχείρησαν παρασπονδεῖν, *ubi tamen vett. codd. omnes* παράσπονδοι *habent, quod si teneas*, Μεσσήνῃ *fuerit legendum pro* Μεσσήνην.

Ἐπιχείρημα, τὸ, molitio, 4, 15, 11. *alii* ἐγχειρ.

Ἐπιχείρησις, ἡ, argumentatio; κατὰ τὸν εἰκότα λόγον πεποίηνται τὴν ἐπιχείρησιν, 12, 8, 4.

Ἐπίχειρον, τὸ; *plur.* τἀπίχειρα, τὰ ἐπίχειρα, præmium, merces, *in malam partem*, 4, 79, 3. 8, 14, 5 *sq.* κομίζεσθαι, 4, 63, 1.

Ἐπιχύειν; τοσούτων μοι πραγμάτων ἐπικεχυμένων, cum tot alia mihi negotia incumbant, 8, 11, 13. *ex Theopompo.*—" *Fors.* ἐπικειμένων." *Ern.*—*Equidem vulgatum non solicitaverim.*

Ἐπίχυσις; αἱ ἐκ τοῦ πότου ἐπιχύσεις, *ex Valesii conj.* 16, 21, 12.

Ἐπιχωρεῖν, concedere, permittere, 4, 17, 8.

Ἐπιχωριάζειν; ὁ τρόπος ἐπιχωριάζει παρ' αὐτοῖς, domesticus, vulgatus apud eos est hic mos, 6, 46, 3.

Ἐπιχώριος; *i. q.* ἐγχώριος; ἐπιχώριοι οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσιν, 9, 25, 3.

Ἐπίχωσις, ἡ, adgestio humi, 4, 41, 9.

Ἐπιψαύειν πραγμάτων, leviter attingere, strictim exponere, 2, 1, 4. 4, 1, 8, 14, 12, 5. *quod* ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν *dicit* 1, 13, 8.

(Ἐπιψηφίζεσθαι, decernere, 4, 16, 3. *sed ibi temere et invitis MStis* ἐπεψηφισ. *editum erat pro* ἐψηφισ.)

Ἐποικοδομεῖν φρούριον *dicitur*, qui arcem contra aliquem struit, ut inde eum oppugnet, 2, 46, 5. 2, 54, 3.—" *ut* ἐπιτειχίζειν *apud Demosth.*" *Ern. Cf.* 4, 37, 6. *Nude* ædificare, *vel* inædificare *exponitur, scil. in aliena regione*, 3, 27, 4.

Ἐποκέλλειν, in brevia incidere,

terræ illidi, 1, 20, 15. 1, 51, 8. 4, 41, 2.

Ἑπομένως τούτοις, proxime post hæc, 4, 1, 7.

Ἐπονείδιστος, δουλεία, turpis servitus, 4, 31, 8. 11, 12, 3. βίος, ignominiosa vita, 11, 2, 7. ἐπονειδίστους ποιεῖν τὰς ἑαυτῶν περιπετείας, 11, 2, 11.

Ἐπονειδίστως ψέγειν, cum probris vituperare, 1, 14, 5. διαφθείρεσθαι, turpiter, ignominiose perire, 14, 5, 11.

Ἐπονομάζειν; ἡ ἄκρα ἡ Ἑρμαία ἐπονομαζομένη, quæ a Mercurio nomen habet, 1, 29, 2.

Ἐπόπτεσθαι videre, *v. c. parentes*, 10, 18, 3.

Ἐποπτεύειν, inspicere, πάντα, 5, 69, 6. τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, res Græcorum, 31, 23, 10. 31, 12, 13.

Ἔπος; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, prope dixerim, vere dicas, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7.

Ἐπουροῦν; ἐπουρώσαντες, secundo vento usi, 2, 10, 6. (*Sic* κατουροῦν.)

Ἐποχὴ, ἡ κατὰ τὸν πόλεμον, cessatio belli, 38, 2, 3. μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu; *in decursione equestri*, 10, 21, 4.

Ἑπτήρης, ἡ, 1, 23, 4. 16, 3, 7. 16, 7, 1.

Ἐπῳδὴ; πάσης ἐπῳδῆς πεῖραν ἐλάμβανον, omnis generis incantationum periculum fecerunt, *Fr. gr.* 63.

Ἐπώνυμος; φυλὴν ἐπώνυμον ποιεῖν τινι, tribui nomen ab aliquo imponere, 16, 25, 9. οἱ ἐπώνυμοι τῶν ἀρχηγετῶν, *ibid.* τὰ ἐπώνυμα, cognomina locorum; συγχρῆσθαι ἱεροῖς, ὄρεσι, χώραις, ἐπωνύμοις, 5, 21, 7.

Ἐρᾷν; ἐρῶν, *absol.* amoribus indulgens, 24, 5, 9. ὁ ἐρώμενος, amasius: ὥστε πολλοὺς ἐρώμενον ἠγορακέναι ταλάντου, 32, 11, 5. *Philippus* κοινός τις οἷον ἐρώμενος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων, 7, 12, 8.

Ἔρανος, ὁ; ἐράνους ἐπεμένους ποιεῖν, 38, 3, 10.—"debitorum solutionem differre, *scil. necessitatem solvendi.*" *Ern.*

Ἐραστὴς τῆς προαιρέσεως τῶν Ἀχαιῶν, 2, 43, 3.

Ἐργάζεσθαι; εἰργάζετο πολλὰ κακὰ τὴν χώραν, 1, 31, 2. ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένος, qui corpore quæstum fecit, 12, 13, 2. φόβον εἰργάσατο τοῖς ἑξῆς, 3, 51, 13. *ubi tamen* ἐνειργάσατο *legendum puto, quod ex MStis pro simpl. verbo edidi* 10, 2, 12.

Ἐργάτης; ὁ ἐργάτης βοῦς, 3, 93, 4.

Ἐργασία; αἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἐργασίαι, quæstus e mari, 4, 50, 3. τὴν ἐργασίαν ποιεῖσθαι, opus facere, *de cuniculis*, 5, 100, 4.

Ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, opifices, 38, 4, 5.

Ἐργαστήριον πολέμου, 10, 20, 6.

Ἐργαστικὸς; οἱ ἐργαστικοὶ, *distinguuntur a* τοῖς πολιτικοῖς, 10, 16, 1. *Sunt iidem qui* χειροτέχναι, 10, 17, 6. *Sic apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguuntur* τὸ βάναυσον *et* τὸ ἀστεῖον.

Ἔργον, τὸ; τυράννου ἔργον, 5, 11, 6. θυμοῦ λυττῶντος ἔργον, 5, 11, 4. ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν, 32, 25, 9. μανίας ἔργον, 17, 3, 8. τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4.

In oppugnationibus τὰ ἔργα, *ut apud Romanos* opera, *dicuntur* omne genus munitionum, machinarum operumque quibus utuntur oppugnatores adversus eos qui in urbe sunt; ἐργὰ καὶ μηχαναὶ, 5, 3, 6. συστησάμενοι κατὰ διττοὺς τόπους ἔργα, προσήγαγον τὰς μηχανὰς, 1, 38, 8. προσάγειν ἔργα τῷ τείχει καὶ μηχανὰς, 5, 3, 6. 1, 42, 8 *sq.* 3, 18, 4. τρία ἔργα προσῆγον, 22, 10, 2. *scil.* κριοὺς, *arietes, ibid. vs.* 1. προσφέρειν ἔργα καὶ τὰ τείχη καταβάλλειν, 1, 24, 12. συνίστατο ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 4, 56, 7. *Quænam sint* ἔργα, *quæ* 9, 41, 12. *comme-*

morantur, fusius ibidem in præcedentibus exponitur. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις προθυμία, 5, 4, 7. *de cuniculis agendis dicitur, sed ibi* ἔργον *vulgato sensu accipiendum videtur, quo dicimus* opus facere. *cf.* 5, 100, 4.

Ἐργωνία, ἡ, operum conductio, 6, 17, 5.

Ἐρεθίζειν; lacessere *hostem*, 1, 19, 2. 1, 40, 6. &c. τὰ ἕλκη ἐρεθιζόμενα, ulcera irritata, inflammata, 1, 81, 6.

Ἐρείδειν; ἐρείσαντες τὰς μαχαίρας πρὸς τὴν γῆν, inniti facientes terræ, 2, 33, 3. ἤρεισαν τὰς σχεδίας εἰς τὴν γῆν, firmarunt ad terram, 3, 46, 1.

Ἐρεῖν ἐγκλήματα, 4, 5, 7.

Ἐρείπεσθαι, ruinam minari; πύργοι ἐρειπόμενοι, 1, 42, 10.

(Ἐρείπια, τὰ, ruinæ, rudera, 5, 102, 6. *scil. ex Casauboni ingenio, qui ibi pro* ἐν τοῖς Περιππίοις, *quod codices dabant,* ἐν τοῖς ἐρειπίοις *edidit.*)

Ἔρεισμα, τὸ, adminiculum quo quis nititur in difficili gressu, 3, 55, 4. τὰ ἐρείσματα, sublicæ quibus fulciuntur cuniculi, fulcimenta, 5, 4, 8. 5, 100, 5. 16, 11, 5.

Ἔρεσθαι, interrogare; *in impers. passim* εἴρετο, *pro* ἤρετο, *editum erat ex mendosis libris, ut* 7, 5, 5. 10, 18, 8. &c. *sed alibi in verum* ἤρετο *consenserunt libri, ut* 7, 3, 5. 16, 34, 5. 17, 17, 1. &c.

Ἐρευνᾷν; ἐρευνατάτω μεγαλάνορος ἡσυχίας &c. 4, 31, 6.

Ἔρημος, *in fœm.* ἔρημος πόλις, 3, 51, 11. 9, 8, 9. στρατοπεδεία, 3, 68, 2. σπείρας ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν εὔσας, 2, 67, 2.

Ἐρημοῦν; ἐρημωθέντες τῆς τῶν ἱππέων χρείας, nudati, 11, 33, 3.

Ἐρίζειν; θεοὺς περὶ τῶν Φλεγραίων πεδίων ἠρικέναι, 8, 91, 7. *Perperam vulgo* εἰρικέναι.

Ἐρινοῦς καὶ ποιναὶ, 24, 8, 2.

Ἕρμαιον, insperatum lucrum; νομίσας ἕρμαιον εἶναι, 3, 104, 6. 22, 18, 3. ἕρμαιον ἡγησάμενος τὴν ἐπιταγὴν, 13, 4, 3.

Ἐῤῥωμένως, fortiter; διαμάχεσθαι, 1, 45, 7. 1, 76, 6. κινδυνεύειν, 2, 28, 10. ἐῤῥωμένως τὸν βίον μετήλλαξε, fortiter (pugnans) occubuit, 2, 1, 8.

Ἐρύκειν τὸν πόλεμον τῆς Μακεδονίας, propellere a Macedonia, *Fr. hist.* 29.

Ἔρυμα, τὸ, (*i. q.* Φρούριον) munimentum, castellum, 4, 52, 7. 23, 11, 4.

Ἐρυμνὸς; ἐρυμνοὶ τόποι καὶ δύσβατοι, munita loca, *scil. natura munita, i. e. colles*, 1, 30, 8. λόφος ἐρυμνὸς, 3, 83, 1. 4, 57, 5.

Ἐρυμνότης, ἡ, καὶ τραχύτης τῶν Ἄλπεων, altitudo difficilis accessu, 3, 47, 9. ἐρυμνότης καὶ δυσχωρία τῶν τόπων, 3, 48, 5.

Ἔρχεσθαι; παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. *Sic* 1, 45, 14. 10, 12, 11. *Spicileg. ex lib.* 11. *Et absque artic.* παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. *ni intercidit* τοῦ. οὐκ εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθον διατροπὴν, 1, 53, 6.

Ἐσθὴς, ἡ, *collective*, vestes, vestitus, 6, 7, 5. *i. q.* ἐσθῆτες, *ibid. vs.* 7.

Ἑστία, ἡ, τῆς δυναστείας, sedes imperii, 5, 58, 4. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν δέχεσθαί τινα, publico hospitio excipere, 29, 5, 6. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν κατέφυγεν, ad communem urbis aram confugit; ad aram quæ in curia erat, 30, 8, 4. ad penetrale urbis *interpretatus est Vales. Confer Ind. Histor. in* Vesta.

Ἑστιᾷν, hospitio excipere; ἑστιάσας τοὺς ἡγεμόνας, 4, 73, 3. 5, 14, 8.

Ἑστὼς λογισμὸς, ratio certa, 3, 105, 9. *conf.* ἱστάναι.

Ἐσχάριον, τὸ, craticula, basis turrium, 9, 41, 4.

Ἐσχατεύειν, *cum gen.* πόλις ἐσχατεύουσα τῆς Ἀρκαδίας, in Arcadiæ extremitate sita, 4, 77, 8.

Ἐσχατιά, ἡ, extremitas; κεῖται ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν Ῥοδίων Πειραίας, 27, 6, 6. *αἱ ἐσχατιαὶ, idem fere quod τὰ πέρατα, 4, 3, 10. 4, 70, 3. Sic οἱ περὶ τὰς ἐσχατιὰς τόποι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης*, extremitates, remotiora loca terræ, *3, 58, 2 et 5. pro quo τὰ πέρατα dicit vs. 7.*

Ἔσχατος; *μηδ' ἔσχατον ὀλίγῳ καὶ συγγνώμῃ τόπον καταλιπεῖν, 30, 8, 3. τὴν ἐσχάτην τρέχειν, 1, 87, 3. 18, 35, 6.*

Ἐσχάτως διακείμενοι, ad extremum, ad extrema mala redacti, 1, 24, 2.

Ἔσωθεν, *2, 5, 4. primi editoris culpa in ἔντοθεν vulgo erat corruptum.*

Ἑταιρεῖαι, clientelæ, cum quis multos habet *περιπίνοντας αὐτὸν καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἡ ἑταιρεία*, sodalitas, 5, 29, 6.

Ἑταιρεῖν, meretriciam exercere, 12, 13, 1.

Ἑταιρεύων; *ἑταιρευόμενος*, meritorius puer, 8, 11, 10.

Ἑταιρικὸς; *ἑταιρικὴ ἵππος*, 16, 18, 17.

Ἑταῖρος; *οἱ ἑταῖροι προσαγορευόμενοι ἱππῆς, 5, 53, 4. 31, 3, 7.*

Ἑτερόγλωττοι, diversarum linguarum homines, 24, 9, 5.

Ἕτερος. *παρ' ἑτέροις mendose vulgo, pro παρ' ἑκατέροις, 2, 69, 7. conf. ibid. vs. 3.*

Ἐτήσιος; *οἱ ἐτήσιοι scil. ἄνεμοι, vel τὰ ἐτήσια scil. πνεύματα*; Etesiæ ventus; *τοῖς ἐτησίοις, 4, 44, 6. τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. τῶν ἐτησίων ἐπιχόντων, 5, 5, 6.*

Ἔτι; *ἔτι δὲ idem valet simpliciter quod καὶ, nec habet vim augendi, 2, 63, 5. Potest verti pariter, ut, 5, 105, 3. 11, 10, 3. et sæpe alias.*

ἔτι particula confusa fortasse cum verbo ἐστὶ, 1, 57, 2. Confusa et commutata cum particula ὅτι, 2, 10, 8. 2, 64, 3. 3, 1, 1. 3, 29, 6. 3, 30, 2. 3, 54, 7.

Confusa cum præpositione ἐπὶ; vide 1, 55, 10. 5, 42, 1. 5, 47, 1. 5, 105, 3. 18, 8, 5. Præsertim, ubi post νυκτὸς adjicitur ἔτι. (quod amat Polybius; vide 5, 46, 12. et loca ibi citata) temere ista particula a librariis in ἐπὶ passim mutata est, ut 5, 46, 12. 8, 7, 4. 9, 7, 7. Eadem partic. ἔτι confusa cum ὅτι, 3, 107, 4. 3, 114, 6. 23, 2, 6. 25, 4, 6. Verba ἔτ' ὢν temere vulgo adsuta et intrusa erant 2, 52, 7. ex cod. Bav.

Ἑτοιμάζειν; *ταχέως ἑτοιμασθέντων, 1, 59, 9. ubi vulgo mendose τάξεως. τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἑτοιμάζον, 1, 38, 3. ἡτοιμασμένοι σάλπιγγας*, cum paratas haberent tubas, 8, 32, 7. *Perperam ἑτοιμαχότες editum erat pro ἡτοιμ. 3, 72, 6. Conf. 3, 75, 7. 3, 105, 11. &c.*

Ἕτοιμος; *cum infin. ἕτοιμοι πολεμεῖν ἦσαν, 1, 62, 1. In fœmin. τῆς ἀφιλείας ἑτοίμου προφαινομένης, 1, 49, 5. εἰσαγωγῆς ἑτοίμου, 4, 38, 9. κλίμακας ἑτοίμους ἔχοντες, 4, 18, 3. ubi tamen codd. nonnulli ἑτοίμας, ne sic quidem male; nam et ἐλπίδα ἑτοίμην communi consensu dant omnes 3, 96, 3. Rursus vero 5, 79, 1. ἑτοίμους παρασκευάς, alii ἑτοίμας.*

ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν τι, promte aliquid facere, 25, 9, 4. 27, 6, 10. *πᾶν ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλειν*, omnia sine cunctatione imperare *sociis, 3, 12, 6. καθάπερ ἐξ ἑτοίμου σφίσι τῆς νίκης ὑπαρχούσης*, quasi parata victoria, 2, 68, 6. *τὴν ὕπαρξιν ἐξ ἑτοίμου παρέλαβε*, ex facili, ex parato accepit, 16, 34, 8. *ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν*, in parato habere, 2, 34, 2.

Ἑτοίμως διακεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnia *facienda* paratum esse, *3, 13, 2.*

Ἔτος; *dativus ἔτει subinde perperam in ἔτι mutatus; vide supra in ἔτι.*

Εὖ; *ἐάν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, 4, 21, 11.*

Εὐαγγέλια, ἡ, felix venatio, felix captura, 8, 31, 6.

Εὐάγωγος, docilis, flexibilis, 17, 10, 7. *πρὸς πᾶν*, 11, 29, 9.

Εὐάρμοστος; *εὐαρμοστότερος πρὸς πάντας καιρούς*, 21, 5, 5. *de classis præfecto.*

Εὔβατος τόπος (*in monte*) *καὶ γεωργήσιμος*, pervius, accessu facilis, 1, 56, 4. 10, 29, 4. 11, 18, 4.

Εὐγενὴς, *οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες*, galli gallinacei generosi, ad pugnam alacres, 1, 58, 7.

Εὐγενῶς ἀποθανεῖν, 3, 117, 4.

Εὐγεφύρωτος τόπος, aptus ponti strüendo, 3, 66, 5.

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, lenitas, facilitas ad dandam veniam, 5, 10, 2. *Eddem sententiâ vide an εὐγνωμοσύνῃ fortasse pro vulgato ἀγνοίᾳ legendum sit* 15, 19, 3.

Εὐγνώμων, lenis, benignus; *εὐγνωμονέστερος*, 2, 57, 8.

Εὐδαιμονία, opulentia, opes; *urbis*, 1, 7, 2. 2, 8, 4. 2, 18, 4. *populi*, 2, 38, 9. 3, 111, 9. *τῶν πολιτῶν περὶ τοὺς ἰδίους βίους*, 1, 7, 8.

Εὐδαίμων, opulentus, *εὐδ. πόλις*, 2, 7, 5. *χώρα*, 3, 87, 3. 3, 90, 7. *εὐδαιμονεστάτη πόλις*, 2, 7, 11.

Εὐδία, ἡ, cœli serenitas; *περῶν τὴν εὐδίαν*, 1, 60, 8. *εὐδίαν ἴσχει ὁ πόλεμος*, 10, 10, 3. *τὸ κοινὸν ἐν εὐδίᾳ τιθεῖς*, 4, 31, 6.

Εὐδιάκοπος, facile dissecandus; *δοκοί*, 3, 46, 4. *Vide voc. seq.*

Εὐδιάκοπος χιών, nix facile perrumpenda, vestigio cedens, 3, 55, 1. *Utrumque vocab. ab eodem verbo διακόπτω, quemadmodum v. c. a γράφω pariter ἔγγραφος et ἄγγραπτος formatur.*

Εὐδιακόσμητος, facile *ad usum aliquem* instruendus, adcommodandus, 8, 36, 9.

Εὐδιάλυτος, ad pacem pronus, 29, 5, 5.

Εὐδιάστατος χάραξ, facile divellendus vallus, 18, 1, 9.

Εὐδοκῶ, *τινί*, adquiescere in aliqua re, probare rem, (*ut sit εὐδοκῶ τοῦτο*, hoc mihi placet,) 2, 38, 7. 3, 8, 7. 4, 22, 7. 8, 14, 8. 22, 13, 6. *Adde* 36, 1, 2. *Pariter, εὐδοκῶ ἐν τινί, ut ἡ Τοῦτα ποιῆται συνθήκας ἐν αἷς εὐδόκησε*, fœdus quod illi placuit, in cujus conditionibus illa adquievit, 2, 12, 3. *Rursus εὐδοκῶ sequente infinitivo*, placet mihi ut hoc fiat; *ὥστε πάντας εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἱέρωνα*, 1, 8, 4. 7, 4, 5. *οὐκ εὐδόκουν διαφέρειν τὸ τρίτον τῶν κτήσεων μέρος*, non placebat eis ut tertiam partem possessionum conferrent, 5, 93, 7. *εὐδοκῶ διακριθῆναι*, mihi placet causam meam disceptare, 18, 35, 4. *Porro cum participio, ut εὐδοκοῦσι τὴν πολιτείαν μετειληφότες*, placet ipsis, gaudent se civitatis participes factos, 2, 38, 4. *κρατήσαντες τούτων οὐκ εὐδοκήσουσιν*, non erunt contenti devicisse Achæos, 2, 48, 2. *τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν οὐκ εὐδοκῆσαι ἂν τοῖς Πελοποννησίων ὄχοις περιλαφθεῖσαν*, 2, 49, 3. *Denique, eddem semper sententiâ, dicitur εὐδοκεῖ μοι τοῦτο; certe sic est* 20, 5, 10. *τοῖς Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός.*

Passive; εὐδοκεῖσθαι ἐπί τινι, (*i. q. εὐδοκεῖν τινι*) contentum esse, probare aliquid, *ut, Συρακουσίους εὐδαιμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις*, 1, 8, 4. *Et εὐδοκεῖσθαι τινί; εὐδοκούμενοι τοῖς ὑπαιμίοις*, 3, 31, 6. *εὐδοκούμενοι τῇ πόλει*, contenti civitate, probantes statum civitatis, 27, 3, 5. *Et inversa ratione, διαλύσεις εὐδοκούμεναι αὐτοῖς*, 1, 6, 3. 1, 88, 4. 5, 55, 10. *πίστεις εὐδοκούμεναι ἀμφοτέροις*, 2, 49, 9. *&c. Ita et absolute, κατάστασις εὐδοκουμένη*, status quo contenti esse possumus, status tolerabilis, 1, 71, 3.

Bene Ursinus 22, 6, 8. *correxit εὐδοκεῖτε τούτῳ μᾶλλον, cum fuisset ἐδοκεῖτε in MStis, quod cum Reiskio ex εὐδοκεῖτε ortum*

suspicari liceret, nisi constanter in hoc verbo, apud Polybium certe, neglectum augmentum videremus.

Εὐδοκιμεῖν, bona fama frui, in existimatione esse, παρὰ τῷ πλήθει, 1, 9, 2. 1, 52, 1. 4, 4, 3.

Εὐδοκουμένως ἐκείνῳ, ut ei placet, ex illius sententia, 18, 34, 10.

Εὐδοξία, ἡ; τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura codicis Paris. E.* 6, 57, 6. τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12.

Εὔεκτης; εὔεκτας αὐτοὺς παρεσκεύασε, firmos validosque reddidit, 3, 88, 2.

Εὔελπις, bonæ spei plenus; ἦν λαλιά τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. εὔελπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν &c. 2, 27, 4. ἅπαντες εὔελπιδες ἐγενήθησαν, 21, 2, 11.

Εὐελπιστία, ἡ, 11, 3, 6. 18, 5, 10.

Εὐεξία, ἡ, 1) bona, robusta et valida habitudo corporis; πύκται διαφέροντες ταῖς εὐεξίαις, 1, 57, 1. 39, 2, 11. *Tropice, de* felici et florente statu reip. 20, 4, 1. 2) dexteritas, solertia; 1, 60, 10. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 3, 6, 12.

Εὐεπάγωγος, πρός τι, 31, 13, 5.

Εὐεπίθετος, *de homine*, τοῖς πολεμίοις, insidiis et invasioni hostium obnoxius, 4, 74, 4. τόποι εὐεπίθετοι, loca ubi facile ex insidiis peti et subito opprimi possumus, 4, 19, 12.

Εὐεργετεῖν τινὰ, beneficiis adficere aliquem, 32, 23, 5.

Εὐεργέτημα, τὸ, beneficium; 30, 11, 1. *conf.* 30, 4, 13.

Εὐεργετικὸς, beneficus, liberalis; εὐεργετικώτατος, 7, 8, 6.

Εὔεφοδος, *regio* facilem aditum et facilem adgressionem ab hostibus habens, 1, 26, 2. 3, 100, 8. 14, 1, 15.

Εὔζωνος στρατιὰ, expeditus exercitus, 3, 35, 7. οἱ εὔζωνοι, expediti milites; *sæpius.*

Εὐήθης, stultus; 4, 4, 4. 4, 17, 2. 9, 29, 9. εὔηθες καὶ παιδικὸν πρᾶγμα, 4, 17, 1. εὐηθέστατος, 4, 26, 4.

Εὐήθως πιστεύσας, 4, 10, 1. εὐήθως καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66.

Εὐηκόως διακεῖσθαι πρὸς τὸ λεγόμενον, 27, 6, 7.

Εὐημέρημα, τὸ, res bene gesta, felicitas, victoria, 3, 72, 2. *Vide voc. seq.*

Εὐημερία, *idem*, 7, 9, 10. opulentia *urbis*, 10, 31, 6. *ubi invitis MStis nostris Casaubonus* εὐκαιρίαν *edidit.*

Εὐθανατεῖν, honeste mori, 5, 38, 9.

Εὐθεῖα, ἡ, *scil.* γραμμὴ; τοὺς πεζοὺς συνεχεῖς τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτεινε, in eadem linea, æquata fronte, 3, 113, 3. πάντας ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτεινε, *ibid. vs.* 8. ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐξέταττε, *ibid. vs.* 2. *Adde* 16, 18, 6. &c.

Εὔθετος, bene comparatus; πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν, 26, 5, 6.

Εὐθεώρητος, perspectu, intellectu facilis, 2, 49, 2. 9, 15, 15.

Εὐθέως,—" exempli caussa, οἷον εὐθέως, 12, 5, 6. 6, 51, 1. *ut* αὐτίκα, *de quo ad Xenophontem diximus.*" *Ern.*—*At*, οἷον *est* exempli caussa, *non* εὐθέως, *quod* statim *sonat, et pro* primo *vel* primum *usurpatur, prorsus ut Latinorum* statim.

Εὐθήρατος στέφανος, facile consequenda corona, facile comparanda laus, 32, 11, 3.

Εὔθικτος, dicax, 17, 4, 4. *An* εὔθηκτος?

Εὐθύμως, alacriter, bono animo, 3, 34, 9.

Εὐθύνη, ἡ. ἐν τῷ δήμῳ δεῖ τὰς εὐθύνας ὑπέχειν, 6, 15, 10.

Εὐθυπορεῖν, recta progredi, 34, 9, 7.

Εὐθὺς; *vide* εὐθεῖα.

Εὐκαιρεῖν, 1) opibus abundare, divitem esse, *absol.* 4, 60, 10. τοῖς βίοις, 15, 21, 2. 32, 21, 12. 2) οὐκ εὐκαιρεῖν, otium non habere, 20, 9, 4.

Εὐκαιρία, ἡ, 1) opportunus situs; εὐκαιρία τοῦ τόπου πρὸς, 2, 13, 2. εὐκαιρία καὶ θέσις, 1, 41, 7. 4, 44, 1. 5, 58, 8. 16, 29, 3. 2) opes, opulentia, potentia, felicitas; 10, 27, 9. 10, 36, 6. 32, 10, 11. ἡ εὐκ. τοῦ βίου, commoditates vitæ, facultates, 1, 59, 7. κολακεύειν τὴν Ἀγαθοκλέους εὐκαιρίαν, opibus et fortunæ illius blandiri, 15, 31, 7. μεγάλην εὐκαιρίαν ἔχων παρὰ Σελεύκῳ, potens apud Seleucum, multum apud eum valens, 31, 21, 3. εὐκαιρίαν *Casaubonus, invitis MStis nostris*, 10, 31, 6. *edidit pro* εὐημερίαν.

Εὔκαιρος, 1) opportunus; οἱ εὔκαιροι τῶν τόπων, 1, 18, 4. εὐκαιρότατος τόπος, 4, 38, 1. εὐκαιροτάτη πόλις, urbs opportunissime sita, 4, 44, 1. 2) τὸ εὔκαιρον τῶν Γεῤῥαίων, opes, divitiæ, 13, 9, 1. *Cf.* εὐκαιρία.

Εὐκαίρως, 1) opportune, 1, 42, 6. πάντα τὰ δοκοῦντα τῶν φρουρίων εὐκαίρως πρός τι κεῖσθαι, omnia castella in quibus aliqua ad res quascumque suscipiendas opportunitas inesse videbatur, 4, 52, 8. εὐκαιρότατα, opportunissime, 5, 63, 13. 2) οὐκ εὐκαίρως ἔχει, non vacat ei, non est ei commodum, 5, 26, 10.

Εὐκαταγώνιστος, facile debellandus, 9, 4, 8. 29, 2, 8.

Εὐκατακράτητος τόπος, qui facile teneri ac defendi potest, 4, 56, 9.

Εὐκατανόητος; ἐξ ὧν εὐκατανόητον, e quibus facile intelligitur, 28, 13, 11.

Εὐκαταφρόνητος τελέως πόλεμος, prorsus contemtibile bellum, 2, 35, 3. οὐκ εὐκαταφρόνητος, non levis, non parvus, 3, 61, 12. 23, 2, 14.

Εὐκατηγόρητος, qui facile multis de caussis accusari potest, 4, 29, 8.

Εὐκινησία, ἡ, agilitas, velocitas; τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκινησίᾳ καὶ τόλμῃ, 8, 28, 3.

Εὐκίνητος, ναῦς, agilis, 1, 60, 3. expeditus *miles*; τινὰς τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους παρέβαλε *vel* παρενέβαλε, 1, 40, 7. εὐκινητότατοι, 1, 33, 7. 3, 43, 2.

Εὔκλεια, ἡ; τὴν τῶν Ἑλλήνων (*i. e.* παρὰ τῶν Ἑλλήνων *vel* παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Εὔκοπος, facilis, levi labore peragendus, 18, 1, 2.

Εὐκρασία, ἡ τοῦ ἀέρος, 34, 3, 4.

Εὔκρατος; εὐκρατοτέρα οἴκησις, temperatior habitatio (*sub torrida quæ dici solet Zona.*)

Εὐλάβεια, ἡ, cautio, cunctatio, 3, 105, 8. 8, 2, 8. timiditas, verecundia, 35, 4, 13.

Εὐλαβεῖσθαι; *absolute*, πῶς ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι καθήκει, qui metuere vos deceat? 18, 6, 5. πολὺν χρόνον διηυλαβεῖτο, καὶ διηπίστει τοῖς λεγομένοις, diu cunctatus, 3, 52, 6. *Cum accus.* εὐλαβούμενος τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, cavens justa prælia, abstinens se a justis præliis, 30, 92, 7. *Cum seq. conjunct.* μὴ *et subjunct.* εὐλαβοῦντο, μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγκαίων, metuebant ne &c. 1, 16, 7. *Cum infin.* εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσι κοινωνεῖν, veriti sunt, 2, 32, 8. 9, 36, 10. *Sic* οὐκ εὐλαβητέον ποτὲ μὲν ψέγειν, ποτὲ δὲ ἐγκωμιάζειν, 1, 14, 7. *ubi æquivalet* οὐκ ὀκνητέον, *quod præcessit.*

Εὐλαβὴς, timens, metuens; εὐλαβέστερος, 3, 17, 5.

Εὐλαβῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐμβολὰς, non audentes impetum *in hostiles* naves facere, 1, 23, 11. εὐλαβῶς διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν, 3, 52, 4. εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Εὐλογεῖν τινα, bene loqui de quo, laudare aliquem; 1, 14, 5. 12, 5, 3. 16, 28, 5. 31, 13, 3.

Εὐλόγιστος, prudens, qui consi-

derate et cum ratione agit, 10, 2, 7.

Εὔλογος, probabilis; εὔλογος πρόφασις, 4, 4, 9. εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι, 1, 3, 10. εὔλογον τίλος ἔσχε τὸ πραχθὲν, 3, 31, 12.

τὰ εὔλογα, probabilitas, verisimilitudo; τοῦτο τῆς τῶν εὐλόγων ἐκτὸς πίπτει θεωρίας, hoc alienum est a probabilitatis ratione, 16, 12, 6. ἐκ τῶν εὐλόγων, probabiliter, probabili ratione, ut quidem rationi consentaneum est, 10, 44, 6. 12, 16, 13.

Εὐλόγως, probabili cum ratione, recte, jure, merito, 1, 13, 9. 3, 30, 4. εὐλογώτερον, 7, 7, 7.

Εὐλύτως, ita ut facile solvatur et se jungatur, 27, 9, 5.

Εὐμαθὴς, facilis ad perdiscendum, 1, 13, 9.

Εὐμενικὸς; benevolus, amicus; διάθεσις εὐμενική, 12, 8, 6.

Εὐμενῶς μετέχειν τινὶ τῶν κινδύνων, amico, benevolo animo, 30, 1, 2.

Εὐμεταβίτως *fortasse legendum* 15, 6, 8. *pro* μεταβλητός ἐστιν ἡ τύχη.

Εὔμορφος; εὔμορφα μειράκια, 31, 24, 2.

Εὔνοια; ἡ Εὐμένους εὔνοια, 30, 1, 6. *est* benevolentia erga Eumenem, *conf. ibid. vs.* 8.

Εὐνοϊκὸς; ἐπισημασίας τυγχάνειν εὐνοϊκῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους, 6, 6, 8.

Εὐνοϊκῶς διακεῖσθαι πρός τινα, 5, 50, 7. μεσιτεῦσαι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς, 11, 34, 3.

Εὔνους; εὐνούστατος, 22, 14, 15.

Εὐνοῦχος, ὁ, 23, 17, 1 *sq.*

Εὐπαραδίκτος; εὐπαραδικτότερος, facilius probandus et accipiendus, 10, 2, 11.

Εὐπαρακολούθητος, ἡ μάθησις τοῖς ἐντυγχάνουσι, facilior captu et intellectu lectoribus erit *narratio*, 11, 40, 5. ἡ διήγησις, perspicua, quam facile sequimur animo, 4, 28, 6. 5, 31, 4. *ubi additur* σαφής.

Εὐπαρεμβόλιστος, qui facile decipitur, 11, 29, 9. εὐπαρεμβολιστότατος, 5, 75, 2.

Εὐπειθὴς; εὐπειθεστέρῳ χρῆσθαι τινι πρὸς τὸ παρακαλούμενον, 1, 68, 3.

Εὐπερίκοπτος περὶ τὰς τοῦ σώματος διαπλάσεις καὶ περὶ τὰς ἐντάξεις, facilis, simplex, sine fastu, 11, 10, 3. *cf.* περικοπή.

Εὐπερίληπτος, καὶ στενὴ ὑπόθεσις, argumentum non late patens, quod facile animo et stylo comprehendi potest, 7, 7, 6.

Εὐπερίσπτος, contemtibilis, *Fr. hist.* 30. *quod fragmentum vereor ne temere ad Polybium retulerit Casaub.*

Εὐπετὴς, facilis; εὐπετῆς σάγοι, leviora sagula, 2, 28, 7.

Εὔπιστος. τῶν ναυίσπων τοὺς εὐπιστοτάτους *ex Ursini emend. editum erat* 31, 22, 8. *pro* τοὺς δυσπιστοτάτους, *quod erat in libris; nos cum Reiskio* τοὺς πιστοτάτους *scripsimus, cum debuissemus, ut puto,* δύο τοὺς πιστοτ.

Εὐπορεῖν, abundare; *cum genit.* χρημάτων, 6, 58, 9. 31, 11, 1. κολάκων, 26, 3, 5. *Sic* 1, 72, 6. 3, 79, 1. *Sed et cum dativo;* εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2.

εὐπορεῖσθαι, *i. q.* εὐπορεῖν; *cum gen.* 1, 66, 5. *Cum dativo;* εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις, 5, 43, 8.

Εὐπραγία, ἡ, felicitas in rebus gerendis, successus; κατὰ τὰς εὐπραγίας, 1, 35, 2.

Εὐπρέπεια; ἡ τῆς ψυχῆς, dignitas, species, quam corpori animantis addit vita quæ ei inest, 1, 4, 8.

Εὐρεσιλογεῖν, πρός τινα, confabulari, 26, 10, 3. οὐκ ἀναγκαίως, citra necessitatem multa verba facere. *Fr. gr.* 68.

Εὐρεσιλογίαι, confabulationes, loquaces disputationes, 18, 29, 3. *Conf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 45.

Εὑρετὴς, ὁ, inventor, 10, 10, 11.

Εὕρημα, τὸ, (*i. q.* μηχανὴ,) inventum, 22, 11, 5. *ubi ex conject.*

scripserimus τὸ τούτων εὕρημα, *pro mendoso* τὸ πονήρημ. *Eo. vocab. usus est Polyb. apud Suidam, nobis lib.* 27, 9, 1. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα.

Εὐρησιλογ. *vide* εὐρεσιλογ.

Εὐρίσκειν; τὸ ἐλλιμένιον εὑρίσκει ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, ex portorio redeunt centena millia drachmarum, 31, 7, 12.

In med. λύσιν τοῦ πράγματος εὑρίσκοντας, 6, 38, 1. εὕρεντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιάνδε, 30, 17, 5. *ubi* εὕρον τὴν λῦσιν *dat Bav. minus recte.*

Εὐρεῖν, successum habere; τὸ πρᾶγμα εὑρεῖ, 8, 30, 12. εὑρεύντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, 4, 48, 11.

Εὕρεια, ἡ, successus, 5, 14, 8. 5, 71, 1. τῶν πραγμάτων, 2, 44, 2. 3, 10, 6. 11, 29, 1.

Εὐρυχωρίαι; αἱ εὐρυχωρίαι, aperti campi, 12, 19, 6. 15, 13, 10. spatiosa area *circa aulam*, 15, 30, 4.

Εὔρωστος, fortis, validus; οἱ εὐρωστότατοι ἱππεῖς καὶ πεζοί, 5, 46, 11.

Εὐρώστως, fortiter; διαμάχεσθαι, 2, 34, 14. βιάζεσθαι, 5, 60, 8.

Εὔσημος, clarus, distinctus, facile distinguendus, 10, 44, 3.

Εὐστοχεῖν, *absol.* recte facere, feliciter res suas gerere, 1, 14, 7. πάσης περιστάσεως, apte ad tempora quæque facere, temporibus bene uti, 2, 45, 5. τῶν παρεστώτων καιρῶν, 28, 3, 6. εὐστόχησε τῆς ἐλπίδος, 32, 7, 10.

Εὔστοχος, ad feriendum scopum habilis, scopum feriens; εὔστοχος πληγή, 6, 25, 9. τὸ βιπτούμενον εὔστοχον ἐπιγίγνεται, 1, 48, 8.

Εὐστόχως. 2, 65, 11.

(Εὐστροφίας *pro* συστροφίας *legendum suspicatus erat Reiskius* 24, 2, 1.)

Εὐσυλλόγιστος; ἐκ τούτων εὐσυλλόγιστον, ex his facile colligi potest, 12, 18, 8.

Εὐσυνθετεῖν ἐν πᾶσι, recte servare pacta, fidem servare in omnibus, 22, 25, 5.

Εὐσύνοπτος, τινί, 5, 24, 4. *absol.* conspicuus, 6, 41, 9.

Εὐσύντρικτος; εὐσύντρικτοι κλίμακες, 9, 19, 7.

Εὐσχημοσύνη, honestas, pudor, decor muliebris, 10, 18, 7.

Εὐσχήμων, ἀναπαυσις, honestum otium, 5, 75, 6. οὐκ εὐσχήμων ἀναχώρησις, 5, 110, 11. εὐσχ. διάλυσις, 21, 8, 5.

Εὔσχολος, otiosus, expers belli, 4, 32, 6.

Εὔτακτος; εὐτακτότεροι, obedientiores, disciplinam magis servantes, modestiores, 3, 17, 5.

Εὐταξία, modestia morum, 32, 11, 8.

Εὐτύχιστος πόλις, 3, 90, 8. *ex Casaub. emend. pro* ἀτύχιστος.

Εὐτολμία, ἡ, fortitudo, 5, 76, 11.

Εὔτονος; εὐτονώτερα βίλη, 8, 7, 2.

Εὐτραπιλεύεσθαι, facete dicere, 12, 16, 14.

Εὐτράπελος καὶ πολιτικὸς περὶ τὰς συνουσίας, urbanus et venustus, 24, 5, 7. εὐτραπελώτατος, jucundissimus in consuetudine, 9, 23, 3.

Εὐτραφὴς βοῦς, bos opimus, 31, 3, 12.

Εὐτρεπὴς, paratus; τούτων εὐτρεπῶν γενομένων, 6, 26, 10.

Εὐτρεπίζειν; εὐτρεπισάμενος τὰ περὶ &c. præparatis his, 5, 5, 12.

Εὐτύχημα, τὸ, successus, victoria, 1, 37, 5. τὰ εὐτυχήματα, 1, 12, 4. εὐτυχήματος, *pro* συντεγήματος, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 99, 9.

Εὔφημος; λόγους εὐφήμους ποιήσασθαι περί τινος, grata auditu referre, 31, 14, 4.

Εὔφθαρτος, facile delendus, *de barbaris irrumpentibus*, 2, 35, 6.

Εὖ φρονοῦντες, prudentes, 2, 7, 3.

Εὐφυὴς πρός τι, natura egregie comparatus ad aliquid, 1, 74, 1. πρός τι γένος εὐφυὲς βασιλικῆς καὶ

πραγματικῆς οἰκονομίας, 1, 8, 3. πόλις εὐφυὴς πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, opportuna, 1, 30, 15. εὐφυὴς καιρὸς πρός τι, 11, 9, 12. 1, 78, 2. 10, 35, 7. εὐφυέστερον καιρὸν λαβόντες, 2, 13, 2. εὐφυὲς τὸ πρόσωπον κατὰ τοῦτο, 32, 21, 14.

Εὐφυΐα, ἡ τοῦ τόπου, 2, 68, 5. (*i. q.* εὐκαιρία, *ibid. vs.* 3.) 3, 92, 11. 4, 38, 11.

Εὐφυῶς ἔχει τὰ παρόντα πρὸς τὸ ἐκβαλεῖν *&c.* opportuna est occasio, 1, 11, 7. εὐφυῶς κείμενος τόπος, 2, 3, 4. πρός τι, 1, 56, 4.

Εὔχαρις, κατὰ τὰς ἐντεύξεις, jucundus, urbanus, 22, 21, 3. ἐν ταῖς ὁμιλίαις, 24, 5, 7.

Εὐχαριστεῖν, gratias agere; τινὶ ἐπί τινι, 18, 26, 4 *sic et* 16, 25, 1. (*ubi quidem* gratulari *interpretatus est Casaub. suffragantibus Reiskio et Ernesto.*) περὶ τῶν γεγονότων εὐεργετημάτων, 30, 11, 1.

Εὐχαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῆς εὐροίας, 5, 14, 8.

Εὐχαριστία, ἡ, gratus animus, grati animi significatio, 8, 14, 8.

Εὐχειρία, ἡ, agilitas, dexteritas, habilitas, solertia, 11, 21, 4. 23, 1, 8. κατίσχυον ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. *De hoc nomine et cognato* εὐχέρεια *conf.* 11, 21, 4.

Εὐχείρωτος, 1, 26, 2. 4, 30, 3. 8, 20, 5. 10, 6, 5. τοῖς ἐπιβαλλομένοις, 5, 104, 5.

Εὐχέρεια, 1) *i. q.* εὐχειρία, *quod vide, et præsertim cf.* 11, 21, 4. *Sic* junguntur εὔχερεια καὶ τόλμα, solertia, agilitas, et fortitudo, 15, 13, 1. *et* 24, 5, 6. *quemadmodum* εὐχειρία καὶ τόλμα, 23, 1, 8. 2) Facilitas, *quam habent milites in castris Romanis, ut suum quisque tentorium et omnes castrorum partes statim cognitas habeat,* 6, 42, 1 *et* 7. 3) τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο μέρος εὐχέρειαν, 32, 11, 4. studium et propensionem *interpretatur Ernestus cum Valesio; nos* levitatem. *Certe* εὐχέρεια καὶ ἀπειρία τοῦ συγγραφέως *est* levitas et imperitia, 16, 18, 3. (*Sic apud Plutarch. in Pericle c.* 13. εὐχέρεια καὶ ταχύτης, *in pictore, in vitio ponitur.*)

ἄφθονον ἔχειν τὴν χώραν εὐχέρειαν πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς; *sic ex conject. edidi, vereor ne non satis recte, pro* εἰς χρείαν πρὸς, 32, 9, 4. *ubi utique* εὐκαιρίαν *malim.*

Εὐχερὴς καὶ πρακτικὸς, *in bello, est* agilis, expeditus, solers, et strenuus, 4, 8, 9. *conf.* εὐχειρία *et* εὐχέρεια.

Εὐχερῶς, facile, 1, 60, 10. *ubi et* dextre, solerter *intelligere posset, nisi id ipsum adjecto vocab.* ταῖς εὐεξίαις *significaretur.*

Εὔχεσθαι, gloriari, de se prædicare, 5, 43, 1. *ubi* ηὔχετο *habet Flor.* (*non Bav. ut in scholio per errorem positum est*) *pro vulgato* εὔχετο.

Εὐχρηστεῖν, ταῖς ἐπιστροφαῖς, commode et recte instituere conversiones, 12, 18, 3.

Εὐχρηστία, ἡ τῶν Νομάδων πρὸς πάντα τόπον, commodus usus, utilis opera, 9, 7, 5. τὸ τῆς εὐχρηστίας ἀναγκαῖον, quæ sunt ad usum necessaria, 6, 33, 9.

Εὐχρήστως εἶχον πρὸς τὸ δέον, 3, 73, 5.

Εὐψυχία, fortitudo animi, fortitudo, *virtus,* 1, 57, 2. 2, 55, 4. αἱ εὐψυχίαι, 2, 69, 5. 11, 24, 6.

Εὔψυχος, 10, 24, 4. τοὺς εὐψύχους ἄνδρας, *corrige* ἐμψύχους.

Εὐψύχως, fortiter, 10, 39, 2. 15, 11, 12. 16, 5, 6.

Εὐωνία, ἡ, villtas pretii, 2, 15, 4.

Εὐώνυμος; ἡ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνεια, 5, 7, 11. τὸ εὐώνυμον κέρας, 1, 28, 10. *&c.* εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, 1, 27, 4.

Εὔωνος; εὔωνα τὰ κακὰ, 4, 35, 15.

Εὐωχεῖσθαι, epulari; τὰ μὲν ἀποδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, partem conviviis absumentes, 8, 26, 10.

Εὐωχία, ἡ; εὐωχίαν ἔχειν καὶ δαψίλειαν τῶν ἐπιτηδείων, copiam in-

dulgendæ gulæ, 3, 92, 9. εὐωχία καὶ μέθαι, 20, 4, 7. *ni ibi in plurali* εὐωχίας καὶ μέθας *legendum, sicut est* 20, 6, 5. πρὸς μέθας καί τινας τοιαύτας ἄλλας εὐωχίας τραπεὶς, 2, 4, 6.

Ἐφάμιλλος, τοῖς μεγίστοις, cum maximis conferendus, 32, 23, 3. ἐφάμιλλον κίνδυνον ποιεῖσθαι, pari periculo, æquo, ancipiti Marte pugnare, 1, 25, 5. 1, 28, 4. 3, 73, 8. 5, 14, 5. 16, 4, 1. ἐφάμιλλοι προαιρέσεις, paria instituta, 1, 64, 5. δυνάμεις ἐφάμιλλοι, 1, 57, 6. ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ, par dignitas, par imperium, 9, 25, 6. ἐφάμ. εὔνοια ἑκατέρων, 28, 15, 11. ποιεῖν ἑαυτὸν ἐφάμιλλον Ῥωμαίοις, parem se gerere Romanis.

Ἔφαμμα, 2, 28, 8.—" sagum et braccæ; *verbo*, vestimentum. *Suidas*, περίβλημα, *adferens hunc locum Polybii. Sic et* ἐφαπτίδες, de sagis, *apud Suidam*." *Ern.*

Ἐφάπτεσθαι, *i. q.* ἐπιψαύειν, attingere; ἐφαπτ. τῶν ἤδη προϊστορημένων ἑτέροις, 1, 13, 9. 2, 37, 5.

Ἐφαπτὶς, ἡ, paludamentum; πορφυραῖ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Ἐφαρμοστέον τοῖς πραττομένοις τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις, 1, 14, 8.

Ἐφεδρεία, ἡ, statio præsidii caussa posita, 1, 17, 10. 3, 69, 10. 6, 37, 12. 10, 38, 8. 10, 39, 1. ἐξ ἐφεδρείας φυγεῖν, stationem deserere, 1, 17, 11. ἐφεδρείας τάξιν ἐν τῇ μάχῃ ἔχειν, in subsidiis esse, 3, 113, 9. *nempe a tergo; cui opponitur* προκινδυνεῦσαι, *ibid. Adde* 2, 24, 9. 3, 45, 5. *Sic*, βουλόμενος οἷον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον, volens hunc velut in subsidiis relinquere in urbe, *nempe qui terga tegeret, simulque observaret quæ agerentur*, 1, 9, 2. (*cf.* ἔφεδρος, *num.* 2.) *Sed et* ante alios *locatur* ἐφεδρεία, *ut*, προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. *et* διατάξας τοὺς τὰς κλίμακας φέροντας, καὶ τὰς τῶν μισθοφόρων ἐφεδρείας πρὸ τούτων, 4, 78, 6. *Sed quod* 3, 45, 5. *ait* τοὺς ἱππεῖς προέθετο πάντας, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, *quamquam* προέθετο *videri possit indicare*, ante exercitum fuisse positos, *tamen* a tergo positos esse *res ipsa docet et adjecta verba* ὡς πρὸς θάλατταν; *nempe oppositi fuerunt equites in subsidium, si forte a mari adveniret exercitus Romanorum. Porro* ἡ τῶν πολεμίων ἐφεδρεία, 24, 12, 2. *est* proximitas hostium. (*conf.* ἔφεδρος, *num.* 1.) *Denique, tropice*, ἐφεδρεία καὶ ῥοπὴ πρὸς τὸ πιστεύεσθαι *est* præsidium *s.* adjumentum et momentum ad inveniendam fidem, 32, 21, 9.

Ἐφεδρεύειν, *absol.* in subsidiis manere, *dum ceteri in acie pugnant*, 18, 15, 2 *et* 5. 3, 53, 5. *Sic cum dativo, eadem notione*, ἐφήδρευε τοῖς προκινδυνεύουσιν, 18, 6, 1. 3, 110, 6. 10, 30, 9. *Sed* ἐφήδρευε τοῖς εὐζώνοις, 5, 23, 8. *intelligendum est* σὺν τοῖς εὐζώνοις, in subsidiis mansit cum expeditis. *Rursus* ἐφεδρεύειν *cum dativo est* præsidio esse, tegere, tutari; *ut* ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, 1, 40, 1. ἐφήδρευε τῇ τοῦ σίτου κομιδῇ, 5, 95, 5. ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ, 4, 10, 5. ἐφεδρεύειν τῇ νεότητί τινος juventuti alicujus præsidio esse, 7, 3, 7. *Adde* 2, 12, 2. 10, 6, 7. *Sed* ἐφεδρεύειν ταῖς καιροῖς, observare, captare opportunitates temporum, 18, 31, 4. 30, 7, 5.

Ἔφεδρος, ὁ, 1) adsidens, in proximo hærens; τοιούτους ἔχοντες ἐφέδρους τοὺς ἄνδρας, quamdiu tales viros cervicibus imminentes haberent, 2, 13, 6. 2) ἔφεδρος τῶν καιρῶν, captator temporum, 3, 12, 6. ἔφεδροι γίγνονται τοῖς καιροῖς, *Fr. gr.* 69. *Et nude*, ἔφεδρος ἔμφρων, prudens observator, 5, 104, 7. 2) qui præsidio est, *vel* in subsidiis, 8, 33, 6.

Ἐφέλκειν; post se trahere; κατὰ

πρύμνας ἐφέλκειν τοὺς ἵππους νέοντας, 3, 43, 4.

ἐφέλκεσθαι, 1) adtrahere, adlicere; πολλοὺς ἐφέλκονται πρὸς ἔντευξιν τῶν ὑπομνημάτων, 9, 1, 3. *Quo et referri potest illa dictio*, μεγάλην ἐφείλκετο φαντασίαν, ὡς μόνος εἰδὼς τί λέγει, magnam de se opinionem retulit, sibi conciliavit, 23, 9, 12. 25, 9, 5. 2) *i. q.* καθυστερεῖν, morari, moras trahere, sero venire; ἐπικουρία ἐφελκομένη καὶ καθυστεροῦσα, 9, 40, 2. *Sic* οἱ ἐφελκόμενοι, 5, 80, 2. qui tardius sequebantur.

Ἔφεσις, venia. λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, *Fragm. gr.* 70. *si modo illud Polybianum est.*

(Ἐφετῶς, 2, 8, 11. cupide *interpretatur Casaub.* acriter *Ernestus; sed haud dubie mendosa vox.*)

Ἐφημερεύειν, ἐπὶ τῶν ἔργων, interdiu stationem habere ad opera, 22, 10, 6. *ubi opp.* νύκτωρ ἐπικοιτεῖν.

Ἐφησυχάζειν, quietum manere, 2, 64, 5. *ubi tamen rectius, ut videtur,* ἀφησυχάζειν *dant alii.*

Ἐφιέναι, 1) permittere; οἱ νόμοι ἐφιᾶσι, 6, 46, 1. τὴν ἀποσκευὴν ἐφῆκε διαρπάσαι τοῖς ἠγωνισμένοις, 5, 111, 6. τὸν χάρακα ἐφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, 10, 39, 9. 2) immittere, mittere contra; τοὺς Μακεδόνας ἐφῆκε (*intell.* τῇ χώρᾳ) σιτολογεῖν, 5, 3, 5. *ubi tamen non displicet* ἀφῆκε, *quod est superscriptum in cod. Bav. Rursus tamen*, 5, 8, 4. *tres probati codices habent* ἐφῆκε τὴν δύναμιν τὰς κώμας πορθεῖν, *id est,* ἐφῆκε τὴν δύναμιν ταῖς κώμαις, χάριν τοῦ πορθεῖν αὐτάς. *Et* 8, 33, 6. *in hoc consentiunt omnes,* διελὼν τοὺς ἐπιστηδειοτάτους, ἐφῆκε διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας. *Conf.* ἀφιέναι.

ἐφίεσθαι στρατηγίας, 11, 8, 1. *non verti debuit* dignitatem imperatoriam appetere, *sed* arti imperatoriæ studere, operam dare; *nam eodem modo*, 9, 20, 7. *dicit* τοὺς ὀρχηστικῆς, τοὺς αὐλητικῆς ἐφιεμένους.

Ἐφικνεῖσθαι, *cum genit.* consequi aliquid; τοῦ σκοποῦ, 3, 81, 2. παντὸς τοῦ κριθέντος, 6, 18, 4. τῆς ἀρχῆς, 10, 4, 3. *Cum infin. idem valet* ἐφικνέομαι *ac* δύναμαι, possum; ἐκ τῆς ἁπάντων συμπλοκῆς μόνως ἄν τις ἐφίκοιτο καὶ δυνηθείη ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11. *ubi post* ἐφίκοιτο *delendum comma, (quod nec habent ceteræ editiones;) et pro synonymis habenda verba* ἐφίκοιτο *et* δυνηθείη. *Sic et* ἐφικτὸν *idem valet ac* δυνατὸν, quod fieri potest, 9, 24, 5. μία τις ὁδὸς, δι' ἧς ἐστὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν. (*Eadem ratione Lucianus in Alcyone, c.* 6. *Tom. I. p.* 182. *edit. Hemsterh. ait,* οἱ τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνούμενοι, *i. q.* δυνάμενοι, qui talia contemplari valent; *ad quem locum etiam Henr. Steph. in Thes. Græcæ Ling. provocavit. Et Diodorus Sicul. I.* 41. πολλὰ ὧν τὰς αἰτίας οὐκ ἐφικτὸν ἀνθρώποις ἀκριβῶς ἐξευρεῖν.) 3) *Cum participio, eadem notione de qua modo dictum;* οὔτ' ἂν ὁ γράφων ἐξαριθμούμενος ἐφίκοιτο, 1, 57, 3. *i. q.* ἐξαριθμεῖσθαι ἐφίκοιτο *vel* δύναιτο. (*Cui constructioni similis illa est,* οὐκ ἤνυον φέροντες, 10, 31, 9.)

Ἐφικτὸς; λόγος ὀλίγοις ἐφικτὸς, qui a paucis capi, intelligi potest, 6, 5, 1. ἐφικτόν ἐστι, *i. q.* δυνατόν ἐστι, *vide paulo ante in* ἐφικνεῖσθαι, *num.* 2. *et exemplo ibi citato ex* 9, 24, 5. *adde hoc,* οὐκ ἐφικτόν ἐστι κατανοῦσαι χόρτον κομίζοντας, 9, 4, 3.

Ἐφιστάναι, ἐφίστημι *cum suis.*

I) ἐπιστῆσαι, *in Aor. primo;*

1) constituere super, *i. e.* præficere, 1, 36, 10. τινὰ ἐπὶ τὴν πόλιν, 4, 72, 9. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 2, 65, 9.

2) locare contra, opponere;

τινὶ τινά, alicui aliquem, 15, 15, 7. 15, 20, 6.

3) post alium locare; τὴν φάλαγγα τούτοις κατόπιν ἐπίστησι, 1, 33, 6. *Sic rursus cum dat.* 1, 26, 12. *et cum* ἐπί τινι, 1, 26, 14.

4) immittere; ἡ τύχη λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπίστησι πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

5) sistere, inhibere; τὴν δύναμιν ἐπίστησαν κατὰ πορείαν, sistere agmen jusserunt, 8, 31, 3. ἐπιστήσαντες τὸν ἵππον, 15, 32, 3. τὴν ὁρμὴν, 16, 34, 2. κατὰ τὸ παρὸν ἐπιστήσας τὴν διήγησιν, 7, 12, 1. *Et reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, inhibere se, immorari alicui rei; *cum dativo;* παρωξύνθην ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ, 1, 14, 1. *et* ἐπὶ τὸν πόλεμον, 1, 65, 5. *Conf. num. seq.*

6) convertere oculos, animum, attentionem, in aliquam rem; (*quod et fortasse ad num. præced. referre possis, hac notione,* morari facere oculos *vel* aliquem ad aliquam rem, defigere;) ἐπιστῆσαι τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. ἐπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπί τι, attentionem lectoris convertere in aliquid, morari facere lectorem ad aliquid, 2, 61, 11. ἐπιστήσαντες τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου εὐεργεσίας, revocantes populo in memoriam beneficia Antigoni, 4, 34, 9. *Et reciproce,* ἐπιστῆσαι ἐπί τι, *scil.* τὸν νοῦν, *vel* ἑαυτὸν; (*quemadmodum* 11, 19, 2. *est* συνεπιστήσας αὐτὸν, *i. e.* ἑαυτὸν, ἐπὶ τὰς πράξεις;) *Sic* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὸν πόλεμον advertere animum ad hoc bellum, 1, 65, 5. *sive malueris* immorari huic bello, *de qua notione jam num. præc. diximus, ubi et cum dativo casu constructum hoc verbum eadem notione vidimus.)* ἐπὶ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ μεταβολὰς ἐπιστήσας, si ad initia cujusque et ad mutationes adverterit animum, si attentius ea consideraverit, 6, 4, 11. ἐπιστήσας, animum ad eam rem advertens, 9, 23, 1. 32, 2, 4. *Et cum præpos.* περὶ *cum genit.* μικρὸν ἐπιμελέστερον ἐπιστῆσαι περὶ τῶν τοιούτων, paulo diligentius animum intendere considerandis rebus hujusmodi, 6, 26, 12. *quo ex usu hujus verbi ducta est significatio nominum* ἐπιστήμη *et* ἐπιστήμων, *quemadmodum loco modo citato statim adjicitur,* ὑπὲρ ὧν ἅπαξ ἀκούσας ἐπιστήμων ἴσται πράγματος *&c.*

Mendose 3, 116, 4. *legebatur* ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπίστησι τῆς δυνάμεως, *pro* ἐπίστη *vel* ἐφιστήκει, steterat.

II) ἐπιστῆναι, *in Aoristo secundo;*

1) præfectum esse, præesse; ἐπίστη ἐπὶ τὰ πράγματα, rebus erat præfectus, 5, 41, 2. Ῥωμαίων ἐπιστάντων τοῖς πράγμασι, quum Romani præessent rebus, 30, 14, 3. *quam in sententiam Valesius verterat,* Romanis rerum potitis, *rectius, ut nunc quidem videtur, quam quod nos in versione posuimus,* ex quo Romani intenti rebus Græcorum esse cœperunt. (*Conf. supra in* ἐπιστῆσαι *num.* 1.)

2) post alium, a tergo stare; κατόπιν ἐπιστῆναι τοῖς θηρίοις, 16, 18, 7. ἐπιστάντες, pone stantes, 1, 26, 13.

3) stare super *vel* in *loco, vel* ad, apud *locum: et* pervenisse, devenisse ad *locum aliquem vel ad aliquid; cum* ἐπὶ *et accusativo;* ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευταίας ἐπίστησαν σχεδίας, postquam in ultimis ratibus steterunt, in extremas rates pervenerunt, 3, 46, 8. ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὸν τόπον ἐπίστημεν, quoniam ad locum istum devenimus, 4, 40, 1. καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς διηγήσεως ἐπ-

ἱστημεν, cum ad eam partem narrationis pervenissemus, 7, 13, 3. *Sic* ἐφ' ὃν τόπον ἐπιστῆναί φασι πρῶτον τὴν Ἰὼ, 4, 43, 6. *Item cum dativo casu;* ὅταν ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, cum ad hæc tempora pervenerimus, 3, 118, 11. οἷς ἐπίστησαν οἱ πολέμιοι κατὰ τὰς οἰκίας, 4, 58, 2. quorum ad domos venerant hostes; *vel* quorum domibus imminebant hostes, *quatenus* contra *significat præpositio* ἐπί. *Sic* ἐπίστη τοῖς κατὰ τὸ Ῥήγιον τόποις ἀνυπόπτως, ad loca, *vel* contra loca circa Rhegium nemine suspicante advenit, 9, 7, 10.

4) subsistere; *absolute;* ἐπίστησαν, substiterunt *e fuga*, 14, 7, 5. ἐπίστη πτοιώσας τὴν ναῦν, substitit, inhibuit cursum, 1, 46, 11. *Adde* 18, 9, 9. *et Fr. gr.* 72. *Sic* subsistere animo, *scil. ad aliquid, id est*, animum advertere; *ut*, ἐπιστὰς δὲ Ἱέρων, 1, 83, 2. (*Conf.* ἐπιστῆσαι, *num.* 6.) *Et cum* ἐπὶ *et accusativo;* ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν, qui ad nudam factorum narrationem animum adverterit, 1, 3, 9.

III) ἱφιστημίναι, *et* ἱφιστανίναι, *in præterito.*

1. *Significatione neutrali vel passiva;* 1) ἱφιστηκὼς, pone stans; αἱ ἱφιστηκυῖαι τάξεις, 1, 19, 10. 2) οἱ ἐπὶ τῶν ὅλων ἱφιστῶτες, rerum summæ præfecti, 5, 60, 2. 3) οἱ ἱφιστῶτες, adstantes, 30, 20, 4.—" qui exspectant, dum alii *v. c. e balneo* egrediuntur, ut ipsi ingredi possint, *quasi* successores." *Ern.* ὁ ἱφιστὰς ζόφος, offusa, incumbens caligo, 18, 3, 7.

2. *Significatione activa; contra usum aliorum scriptorum; conf.* 3, 94, 7. 1) præficere; ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἱφιστάναι πρὸς ταύτην τὴν χρείαν, 10, 20, 5. 2) deducere; (*quemadmodum* ἐπιστῆναι, *num.* 3. *neutraliter, est* pervenire;) τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν ἱφιστηκότος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμενος πράξεων, 10, 24, 2. τῶν καιρῶν ἱφιστηκότων ἡμᾶς ἐπὶ τὸν οἰκεῖον τοῦτον, 32, 9, 1.

IV) ἱφίστασθαι, stare, subsistere, insistere; ἱφιστάμενοι κατὰ τοὺς εὐκαίρους τόπους, opportunis locis insistentes, 12, 4, 2. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἱφιστάμενος, subsistens, *Fr. gr.* 71.

τὸν φιλήκοον ὁ γενεαλογικὸς τρόπος ἱφίσταται *ex conject. ediderat Casaub.* 9, 1, 4. *pro mendoso* ἐπίστατται, *quod nos in* ἐπισπᾶται *mutavimus.*

V) ἐπισταθῆναι, *aor. pr. pass.* præfici; βουλόμενος ἕτερον ἐπισταθῆναι τοῖς ἐν Πελοποννήσῳ πράγμασι, 4, 87, 2.

Ἐφιστάνω, (*i. q.* ἐπιστῆσαι *num.* 6.) οὔτ' ἱφιστάνων οὐδενὶ τῶν τοιούτων, nulli rei intendens animum, 5, 35, 6. ἱφιστάντες καὶ διαλογιζόμενοι πῶς ἑκάστοις χρήσονται, animum advertentes, et secum cum aliisque reputantes, 11, 2, 5. (*Conf.* συνφιστάνω.)

Ἐφοδεύω, circumire excubias, perlustrare vigilias; *absol.* 6, 35, 8. *et* ἱφοδεύω τὰς φυλακὰς, 6, 35, 11. 6, 36, 1 *et* 4.

Ἐφοδία, ἡ, circuitio lustrandarum excubiarum caussa, lustratio excubiarum, 6, 35, 8 *sq.* 6, 36, 9. *Nude*, circumitio, discursio, *per muros*, 10, 15, 1. *ubi vulgo* τὴν ἱφοδίαν *per simplex iota erat editum.*

Ἐφοδιάζεσθαι, viaticum, commeatus parare in viam, 18, 3, 2.

Ἐφόδιον, τὸ; ἱφόδια, commeatus in viam, cibaria, 3, 24, 8 *et* 11. 8, 28, 3. 11, 26, 6. 15, 5, 7. *Fr. gr.* 138. *Tropice*, ἱφόδιον πρός τι, præsidium, subsidium, adjumentum ad rem, quod rem facilem reddit; 9, 19, 4. 18, 24, 2. 22, 21, 2.

Ἔφοδος, ὁ, 1) aditus, introitus; τὴν ἔφοδον διδόναι τινὶ ἐπὶ τοὺς πολλούς, aditum dare, concedere, ad populi concionem, 4, 34, 5. ἡ ἔφοδος τῶν ἐσχαρίων, admotio, promotio basium turrium, 9, 41, 4. *Et tropice,* ἡ ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι ἔφοδος, 1, 13, 9. ἡ περιαυτολογία καὶ ἡ ἔφοδος ἐπὶ τοῦτο, 2, 37, 3. ποιησάμενοι κεφαλαιώδη τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι πολέμου, 5, 40, 4. *Tum,* ansa, occasio, ratio adgrediendi rem quamdam; πανηρᾶς ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις διαλύειν τὸ ἔθνος ἐδόκουν ἀρχηγοὶ γεγονέναι, 4, 60, 6.

2) via, progressio, ordo, series, τῆς ἐξηγήσεως, narrationis, 3, 1, 11. 32, 9, 1.

3) irruptio, invasio, adventus hostilis; *v. c. Gallorum, Pyrrhi &c.* 1, 6, 5. 1, 7, 6. 2, 13, 5. 2, 18, 6 *et* 8. 5, 43, 7. *&c.* διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, expeditionem susceptam prælio terminare, 5, 79, 1. *Tum, in acie* ἔφοδος *est* impetus, impressio in hostem facta; ἡ τῶν ἐλεφάντων ἔφοδος, 1, 33, 9. 1, 34, 4. 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι ἐπὶ τοὺς ἐπιναντίους, impetum facere in hostem, *charger l'ennemi,* 15, 12, 1. 11, 16, 2. *et sæpe alias.* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. ὑπομεῖναι τὴν ἐφ. τῶν πολεμίων, 11, 14, 1. *Etiam in navali pugna,* τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, *est* impetum, impressionem facere in navem hostilem, 1, 22, 9. *Hinc* τὰ πλοῖα εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον, 3, 25, 4. *sunt* naves *onerariæ* ad iter, et naves *longæ* ad adgrediendum hostem, ad pugnam. ἐξ ἐφόδου λαβεῖν πόλιν, *et similia,* primo impetu, 1, 24, 10. 1, 76, 10. 14, 9, 4 &c. Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιησάμενος πρόσβολὰς, κατίσχε, ex itinere oppugnare adgressus, 3, 14, 1. ἐξ ἐφόδου καὶ ῥᾳδίως τρέψασθαι τοὺς πολεμίους, primo congressu, 1, 36, 11. *Quod sit illud,* οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανοῦσι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. *haud satis adparet. An* propter pugnam navalem, *quam uterque prospere pugnasse visus erat?*

4) *i. q.* ἡ ἐφοδία, circuitio *per urbes,* inspiciendi caussa quo pacto res administrentur; ἐπεφοίτησε εἰς τὰς πόλεις, μετὰ σπουδῆς ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 11, 10, 8.

Ἔφοδος, ὁ, circuitor, qui excubias visitat et inspicit, 6, 36, 6 *et* 8 *sq.* 6, 37, 5. *Conf.* ἐφοδία, *et* ἐφοδεύειν.

Ἐφορεύειν; οἱ ἐφορεύοντες, ephori, 4, 31, 2.

Ἐφορμᾶν; τοὺς ἐφορμῶντας *ex Herone adscivi,* 8, 8, 1. *pro vulgato* ἐφορμοῦντας, *quod tamen non pertinaciter spernam.*

Ἐφορμεῖν; (*vide* 8, 8, 1.) in statione esse ad aliquem locum, *præsertim* insidiandi et observandi caussa; ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἴσθμιον στόματος, 1, 46, 5. 27, 6, 5. *Et cum dativo:* στόλος ἐφώρμει τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ Φιλίππου, observabat Græciæ loca et Philippi conatus, 8, 3, 6. *Sed* 15, 2, 7. *in* ἐφώρμει αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν *alia est dativi ratio, ubi idem vulet ac* τὸ ναυτικὸν αὐτῶν. *Rursus* τῶν πολεμίων ἐφορμούντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσὶν, 16, 2, 1. *nempe* ἐφορμούντων αὐτῷ σὺν πλ. κατ. ναυσί.

Ἔφορος; *vide Ind. Histor. in* Ephorus.

Ἔχειν; retinere, ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι, 5, 103, 7. 18, 30, 9.—οὐκ εἶχον, πολαῖς χερσὶν πολεμήσειν, 1, 62, 2. 3, 109, 10.—τὸν λοιπὸν χρόνον ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10.—ἔχει αὐτὸν ἡ παράστασις, tenet eum persuasio, 5, 9, 6.—ἡσυχίαν, αἰτίαν, συγγνώμην ἔχειν &c. *Vide ista nomina.*—εἶχον *et* ἦγον

inter se permutata a librariis, 2, 67, 2. 3, 83, 5. 5, 30, 5.

ἴχνεσθαι ἐλπίδες, spe teneri, 3, 34, 4. τῶν πραγμάτων, rebus intentum esse, 5, 49, 2. τῶν πρακτέων, urgere propositum, 2, 54, 1. 4, 69, 8. 5, 41, 7. τοῦ ἔργου, 8, 5, 1. τῶν νόμων, tenacem esse legum, 25, 9, 5. *Adde quæ adferuntur in* ἰξῆς. ἰχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας, hac perstans mente, 1, 66, 4. ἴχνιτο τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν τοῖς σφᾶς αὐτοὺς, institit Ambraciensibus, pressit eos, adsidue illos hortatus est, 22, 12, 6. ἴχνεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γαῖον, i. e. ἴχνεσθαι τοῦ Γαΐου καὶ θεραπεύειν αὐτὸν, ad Caium se adplicare, eumque colere, 22, 12, 10. ἴχνεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, i. e. ἴχνεσθαι τῶν πολεμίων καὶ συμπλέκεσθαι αὐτοῖς, incumbere hosti, non dimittere eum, sed manum cum eo conserere, 3, 72, 1. ὧν εἴχοντο Γαλάται, quibus contigui erant, proximi *in acie* stabant Galli, 5, 53, 3.

ὁ ἰχόμενος, proximus, contiguus. ἰχομένους τούτων *correxi*, 12, 17, 7. *pro* τούτοις, *quod nescio an ferri potuerit, certe in id consentiunt libri. At recte omnes cum gen.* τὰ ἰχόμενα μέρη τῶν κινδυνευόντων, 18, 8, 3. ἡ ἰχομένη σεμαία, 6, 34, 19. ἴλη, 6, 35, 9. τῷ ἰχομένῳ ἔτει, proximo anno, 22, 26, 23. τῇ ἰχομένῃ, proxima die, 3, 112, 1. 5, 13, 9.

Ἐχθρὸς, ὁ, *passim* i. q. πολέμιος, hostis. *Utrumque nomen junctum*, 15, 8, 12. ὡς ἐχθροῖς ἡμῖν κέχρηνται καὶ πολεμίοις. *Proverbium*, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι, 40, 3, 7.

Ἐχθρᾶς ἴχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Ἐχυρὸς, i. q. ὀχυρός. ἐχυρὰ πόλις, 4, 70, 7.

Ἐχυρότης *ex cod. Bav. editum erat* 1, 57, 6. *pro quo ex aliis* ὀχυρότητα *adscivi.*

Ἑωθινὸς; περὶ τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν, sub quartam vigiliam, 3, 67, 2. ἐπὶ τοῖς τέκνοις ἑωθινῆς ὥρας φυλακῆς, 1, 45, 5. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, 3, 43, 1. 3, 67, 9 3, 83, 7. 4, 78, 6.

Ἕως ἄν, quamdiu, 1, 80, 2. 3, 11, 8. &c. ἕως εἰς τὸν χάρακα, 1, 11, 14. 1, 34, 4. *et* 1, 19, 4. *ubi vett. codd.* ὡς εἰς *dabant* μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως εἰς Θετταλίαν, *ex nostra conject.* 2, 52, 7. ἔπλευν ἕως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα, 1, 29, 2. (*aliud est* ὡς ἐπί.) ἕως τινὸς, aliquatenus, aliquantisper, 3, 93, 3. οὐκ ἀντεξήεσαν οἱ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, non nisi ad velitationem, 1, 18, 2. Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξενέγκαντες ἕως. δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7. ἕως λόγου, verbotenus, 10, 22, 7. μέχρι τούτου πολεμῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος, 5, 10, 3. οὐχ ὡς πρὸς ναυμαχίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕως τοῦ παρακομίζειν στρατιώτας, 5, 109, 2. περὶ τῶν κατ' Ἀντίγονον ἕως τούτου βούλομαι ποιήσασθαι τὴν μνήμην, ἕως τοῦ μὴ δεῖξαι καταφρονοῦν, hactenus modo, ne videar &c. 9, 26, 1.

Z.

Ζεῦγμα, τὸ, compactio, fabrica pontis, 3, 46, 4. pons *ipse*, 3, 46, 2.

Ζευγνύναι τὸν Τίγριν, ponte jungere, 5, 52, 4.

Ζεῦγος, τὸ, par equorum vel mulorum bigas trahentium, 32, 12, 7. μονομάχων ζεύγη διακόσια, gladiatorum paria, 31, 3, 5.

Ζῆλος, ὁ; ἀγωγαὶ καὶ ζῆλοι τῶν ἀνδρῶν, institutio et studia, 3, 24, 3. ζῆλοι νεωτερικοὶ, juvenilia studia, studia in quæ quis in juventute incubuit, 10, 24, 7. ζῆλος ἐπιτευκτικὸς, felix æmulatio, quæ ad præclara quæque ducit, 10, 25, 7. ζήλου ἄξιος, laude et æmulatione dignus, 11, 2, 4. ζήλου καὶ μιμήσεως τυγχάνειν, lau-

dem et imitationem invenire, 6, 6, 9. ζῆλος, *in malam partem*, pravum studium, pravum institutum, 4, 27, 8. invidia et prava æmulatio, 11, 8, 4.

Ζηλοτυπῶν πρός τινα, obtrectare alicui, 16, 22, 6.

Ζηλοῦν τινα, exemplum alicujus sequi, 1, 7, 8. 1, 79, 1. ζηλῶσαι τὸ βέλτιον, 6, 25, 11.

Ζηλωτέος, imitandus, æmulandus, 4, 27, 8.

Ζηλωτής, ὁ, admirator, sectator, studiosus alicujus, 10, 25, 2.

Ζηλωτὸς, æmulandus, imitandus, laudandus, admirandus; σπουδαῖα καὶ ζηλωτὰ ἔργα, (*opp.* φευκτά) 2, 61, 3. ἐπαινετὴ καὶ ζηλωτὴ ἀρχὴ, πολιτεία, 3, 4, 7. 6, 46, 11. αἱρετὴ καὶ ζηλωτὴ, 6, 47, 6. *Unde intelligitur, non omni ex parte felicissime expletam ab Ursino esse lacunam* 1, 2, 7. *Nam ad* ὑπερoχὴν *requirebatur* ζηλωτὴν, *non* ζηλωτὸν; *quia vero in vestigiis veterum librorum servata est terminatio* τον, *aliud vocabulum ibi pro* ζηλωτὸν *fuerat quærendum.*

Ζῆν; τὸ ζῆν, vita; αἱ ἐπιτιτευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, 6, 53, 2. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν; ἐκχωρεῖν ἐκ τοῦ ζῆν, *et alia similia, vide in* ἐξάγειν, ἐκχωρεῖν *&c.*

Ζητεῖν, desiderare, requirere; *sicut dicimus*, hæc res desiderat illam; 10, 24, 8. 32, 9, 12.

Ζήτησις, ἡ; ζητήσεις τῶν ἁμαρτανομένων, cognitiones, quæstiones caussarum, judicia, 6, 16, 2.

Ζόφος ὀφρυώδης, offusa caligo, 18, 3, 7.

Ζυγῇ, in eodem ζυγῷ, in eadem serie stare; τἄλλα τάγματα τούτοις παρίσταντο ζυγοῦντα, 3, 113, 8. reliquos manipulos juxta hos eadem serie locavit.—" *Hesychius: ζυγούμενον ἐξισούμενον.*" *Ern.* ζυγοῦν *infinitivum hujus verbi statuit Ern. tamquam a* ζυγόω.

Ζύγιος βοῦς, bos jugalis, 34, 8, 9.

Ζυγὸς, ὁ 1) versus, series militum juxta se invicem in eadem linea stantium; αἱ τοῦ διωτίρου &c. τοῦ πίμπτου ζυγοῦ σαρίσσαι, 18, 12, 5. 18, 13, 2. τὰ κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνίσματα, 3, 81, 2. *cursus* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν, 1, 45, 9. *pro quo* 2, 69, 5. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα *dicit.* 2) jugum; ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἄγειν τοὺς Ἀχαιοὺς, 4, 82, 2.

Ζυγοστατεῖσθαι, *i. q.* ἰσορροπεῖν, æquatis lancibus librari, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος, pari utrimque fortuna gerebatur bellum, 1, 20, 5.

Ζύγωμα, τὸ τῶν πυλῶν, jugamentum portæ, 7, 16, 5.

Ζωγρία, ἡ; *rectius fortasse* ζωγρία, *vide* 1, 7, 11. *sed in* ζωγρία *constanter fere et pertinaciter consentiunt omnes codices nostri; vide* 1, 7, 11. 1, 9, 8. 1, 15, 2. 1, 79, 4. 1, 82, 2. 1, 86, 5. 1, 87, 10. 2, 8, 2. 3, 76, 6. 5, 86, 5. *&c. Dicitur autem* ζωγρίᾳ ἐγκρατῆ γίγνεσθαι *et* κυριεύειν τινὸς, *et* λαβεῖν τινα, ζωγρίᾳ ἀποβαλεῖν, ζωγρίᾳ ἁλῶναι *&c.*

Ζωγρεῖν, vivum capere, 1, 34, 8. vitam servare alicui, in vivis relinquere, 16, 33, 5. *quo et referri potest* 3, 84, 10. διόμενοι ζωγρεῖν.

Ζωγρία, *vide* ζωγρία.

Ζώδιον; τὰ ζώδια, signa cœlestia Zodiaci, 9, 15, 7 *sq.*

Ζωηδὸν, in morem animantium, 6, 5, 9.

Ζώνη, ἡ διακαυμένη, Zona terræ torrida, *Fragm. ex Gemino.* ζῶναι ἓξ, *Fragm. ex Achille Tatio.*

Ζωωτὸς, animantibus imaginibus picturatus, picturis variegatus; ζωωταὶ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

H.

Ἡ. διπλάσιοι ἢ πρόσθεν, 1, 72, 7.

ἡμιόλιοι ἢ πρόσθεν, 10, 17, 12. ἐναντίως ἢ πρόσθεν, 11, 22, 6. *Abundabat* ἢ *in illo*, 30, 9, 15. εἰς ἀπορίαν μείζω τῆς πρότερον ἢ ὅτι παρὰ τοῖς Φασηλίταις ἦν, *ubi delendum censui. Notemus hic et illam dictionem:* οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν διόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινόν.

Ἤ. ᾗ μήν, *in formulis jurisjurandi*, 6, 21, 2. 6, 58, 3. 11, 30, 4. 12, 6, 3. ᾗ που, videlicet, nimirum, *ironice*, 9, 30, 9. ᾗ που γ' ἄν, 12, 11, 9.

Ἡβῶν; οἱ ἄρτι τῶν νέων ἡβῶντες, 2, 20, 4.

Ἡγεῖσθαι δεῖ τῶν συγγραμμάτων τὴν ἀλήθειαν, principatum in historia tenere debet veritas, 12, 7, 2. οἱ ἡγούμενοι, *i. q.* ἡγεμόνες, duces, *et omnino*, qui præsunt rebus, 1, 15, 4. 1, 31, 1. 1, 32, 2. 1, 45, 4. 3, 4, 6. *et sæpe alias; hinc* τῶν ἡγουμένων *correxi in Fr. gr.* 14. *pro* τῶν ἀγομένων. *Conf.* 5, 83, 6. ἡγεῖτο, 4, 80, 8.

χάριν τοῦ τοὺς νικήσαντας ἡγεῖσθαι τούτων, (*scil.* τῶν πόλεων) *correxit Casaub.* 17, 3, 7. *cum mendose* ἡττᾶσθαι *dedissent libri.*

Ἡγεμονία *et* ἡγεμονία, imperium. *Variant et vacillant inter duas istas formas codices nostri; qua in inconstantia prætuli formam* ἡγεμονία, *quam et apud alios scriptores adoptatam plerumque ab editoribus observavi, et quam unice probat Moschopulus grammaticus* περὶ Σχεδ. *p.* 40. *Nam licet ab* ἡγεμών *fiat* ἡγεμονεύω, *a quo verbo secundum analogiam nomen* ἡγεμονία *formandum videri debebat, tamen ab ea regula diserte excipit grammaticus nomina fœminina a masculinis in* μων. *Vide* 1, 2, 3. 1, 20, 12. 2, 21, 9. 2, 23, 13. 2, 49, 4 *et* 6. 2, 67, 5. 3, 110, 4. 5, 79, 3 *et* 12. 5, 83, 3. *&c. Sed* 11, 19, 1. *tenui* τὴν ἡγεμονίαν, *ubi significat* imperandi artem, *et manifeste non ab* ἡγεμών *proxime, sed a verbo* ἡγεμονεύειν *deductum est nomen.*

Ἡγεμονικός, ad imperandum idoneus, artis imperatoriæ peritus, 5, 106, 5. 6, 24, 9. ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. ἡγεμονικώτατος ἀνὴρ *Ulysses*, 9, 16, 1. ἡγεμονικὴ χώρα, locus imperatori conveniens, 10, 22, 2. τὸ ἡγεμονικώτατον, res præcipua, 16, 17, 10.

Ἤδη, *in* εἰ δὴ *mutandum probabiliter censuit Vales.* 7, 12, 8. τοτ' ἤδη, 3, 118, 11. *an* τότε δή? ἤδη *pro* ἤδει; *vide* εἰδέναι.

Ἤθος; τὰ ἤθη, mores; τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως ἥμερον καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. ἡ ἐν τοῖς ἤθεσι καὶ βίοις φιλοξενία, 4, 20, 1. ἡ τῶν ἠθῶν αὐστηρία, 4, 21, 1. *Conf.* ἔθος. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, historici personam suscipere, 1, 14, 5. ἤθη σύμμικτα καὶ βάρβαρα, *lege* ἔθνη, *quod sequentia utique desiderant*, 1, 65, 7.

Ἧκεν. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4. *ubi correxi vulgatum* ἦκεν. *Conf.* 4, 80, 1. *et* 14, 6, 5. *quibus locis observandum, thema* ἦκε *posse peræque pro præterito imperfecto, quod dicunt, et pro aoristo secundo, denique pro præterito medio haberi.*

ἃ νῦν ἧκεν γενόμενον, quod nunc usu venit, 26, 2, 11. *Vulgata dictio,* ἧκεν ἴσχων, adtulit, *vel* adduxit, τὴν δύναμιν, exercitum, *vel* venit cum exercitu, 5, 102, 5. *&c. Sed rarior ille usus participii* τὰ ἥκοντα *pro* ἀφήκοντα; τὰ πρὸς ἔπαινον ἥκοντα, 12, 15, 9. εἰς φιλανθρωπίαν ἥκοντα, quæ ad humanitatem pertinent, 28, 15, 2.

Ἠλίβατος, prærultus, profundus, 4, 41, 9.

Ἡλικία, *de* ætate militari; οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 55, 2.

4, 9, 1. 6, 19, 5. *ubi mox vs.* 6. *iidem sunt οἱ στρατεύσιμοι. ὡς ἡλικίαν ἐκόμενος*, adultus, 6, 6, 2.

Ἡλίκης. *ἡλίκη διαφορὰ*, quantum discrimen, 1, 71, 7. *παραπλησίαν, ἡλίκην οὐδεὶς πω μνημονεύει πρότερον*, 2, 23, 11.

Ἥλιος. *ὁ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία*, cursus solis, 9, 15, 6. *Conf. κατά.*

Ἡμέρα; *εἰ γάρ μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν*, 10, 4, 7. 32, 10, 9. *Adde* 39, 2, 8. *ἡμέρα, de via vel* itinere unius diei; *ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐκτοπίζοντες ἑαυτούς*, 1, 74, 7.

ἀφ' ἡμέρας, de die, 8, 27, 11. 8, 29, 1 *et* 4 *et* 6. 24, 5, 9. *καθ' ἡμέραν*, quotidie, 6, 33, 10 *et* 12. 6, 34, 8. 6, 35, 5. 6, 36, 5. 15, 22, 4. *τὸ καθ' ἡμέραν*, quotidie, per totum diem, constanter, 4, 18, 2. *μεθ' ἡμέραν*, interdiu, 5, 52, 9. 10, 5, 5. *νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν*, 1, 42, 13. 1, 66, 6. 5, 71, 8.

Per ellipsin subintelligendum nomen ἡμέρα in illis dictionibus: παρὰ μίαν, alternis diebus, 3, 110, 4. *τῇ μετὰ τὰς ἀναζυγάς*, 9, 5, 3. *μέχρι τῆς τελευταίας*, 23, 18, 2. *&c.*

Mendose codices nonnulli ἡμέρας dant pro σημαίας, 6, 40, 11. *Conf.* 6, 34, 8.

Ἡμερήσιος, diurnus; *αἱ ἡμερήσιαι καὶ νυκτερειναὶ πορεῖαι*, 9, 13, 6. *διάνυσμα ἡμερήσιον*, 9, 14, 8.

Ἡμερινὸς, 9, 14, 6.

Ἥμερος, mitis, mansuetus; *ἥμερος καὶ ἀνθρώπινος βίος*, 5, 106, 4. (*opp. πόλεμοι.*) *ἥμερον ἦθος καὶ δίκαιον*, 6, 47, 2. *ἡμερώτατος καὶ πραότατος*, clementissimus, humanissimus vir, 9, 23, 2 *et* 9. *ἥμεροι καρποὶ*, 37, 3, 7 *sq.*

Ἡμερεῦν ἑαυτὸν, mansuetiores mores adsciscere, 4, 21, 11. *Conf.* ἐξημερεῦν.

Ἡμέρως χρώμενος πᾶσι, 5, 54, 9.

Ἡμιεκτέριον, τέτταρτον μέρος ἑβδομοῦ, 2, 15, 6.

Ἡμιδακτύλιον; τρία ἡμιδακτύλια, unus digitus cum dimidio.

Ἡμίθνητος, semianimis, 14, 5, 7.

Ἡμιολία, ἡ, hemiolia, *navigii genus minoris, Fr. gr.* 132. *conf. Fr. gr.* 73. *Eadem ἡμίολος vel ἡμίολος ναῦς*, 5, 101, 2. *Ernestus hæc habet in Lex. Polyb. hac voce:* "Ἡμιόλιαι, *ait*, myoparones, *in fragmentis e Suida memorantur* naves; *et fortasse Polybii etiam est fragmentum apud Suidam, in quo πυρσευταὶ ἡμιόλιαι memorantur: de quarum ratione, post Salmasii et Schefferi super iis disputata, nondum certi quid dici potest. Ita dictas esse a modo vel struendi vel armandi et instruendi patet, sed is definiri non potest: nisi forte Etymologus audiendus est, in* Ἡμίολος: *ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο ληστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμίολιον μέρος ψιλῶν* [ψιλὸν *lege*] *ἐρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. Ibidem profert fragmentum incerti scriptoris, in quo* Καρικὴ ἡμιολία *est*, myoparo Caricus, *quæ et est apud Longum Pastoral. I. p.* 22. Τύριοι λῃσταὶ Καρικὴν ἔχοντες ἡμιολίαν. *Et hanc ob caussam verti* myoparonem, *quod est genus piraticum, nec tamen a solis piratis usurpatum; quamquam scio, apud Appianum distingui videri.*"

Ἡμιόλιος, sesquialter. *συμβαίνει γίγνεσθαι τὸ χωρίον διπλάσιον τοῦ πρόσθεν, τὴν δὲ περίμετρον ἡμιόλιον*, area dupla, circuitus sesquialter, 6, 32, 7. *ποιοῦσι ἡμιολίους τοὺς ναύτας ἢ πρόσθεν*, numerum nautarum dimidia parte auxit, 10, 17, 12. *et vs.* 16. *Confer supra in ἥ. Adjicit Ernestus:* "*ὑψάνιον ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου est apud Suidam in Fragm. quod Polybii videtur Salmasio Obs. ad I. A. et R. p.* 711."—*Mihi vero istud*

fragmentum posterioris alicujus scriptoris esse videtur.

ἡμιόλιος ναῦς, 5, 101, 2. *Vide supra in* ἡμιολία. Ἡμιόλιος, *Theodati cognamen; de quo cognomine vide quæ notavi in Ind. Hist. voc.* Theodotus.

Ἡμίονος, 8, 25, 5.

Ἡμιπόδιον, τὸ; πενθ' ἡμιποδία, duo pedes cum dimidio, 6, 23, 2.

Ἡμιστάδιον, τὸ; τρία ἡμιστάδια, stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. 4, 83, 4. 5, 22, 4.

Ἥμιονος; ἥμιονος ἀνήρ, *Prusias*, semivir, *vel potius* dimidiato homini similis, *ut Valesius interpretatus erat; nam videtur ad* pusillam corporis staturam *respici*, 37, 2, 1. *Conf. Ind. Histor. in* Theodotus Hemiolius. ἡ ἡμίονος δύναμις, 1, 40, 1. ἡ ἀρχὴ ἥμιον τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. πλέον ἥμιον παντὸς, 6, 59, 3.

Ἡνία, ἡ, frenum.

Ἤπειρος, ἡ, continens, 5, 60, 2. 5, 68, 7.

Ἥρως, ὁ; deus aliquis vel deorum filius, 3, 48, 7. *coll.* 47, 8.

Ἡσυχῇ καὶ πρᾴως τῇ φωνῇ φθεγξάμενος, 32, 9, 8.

Ἡσυχία, ἡ; ἡσυχίαν ἄγων, 3, 60, 12. 4, 3, 2. τὴν ἡσυχίαν ἄγων, 2, 64, 6. 3, 66, 9. 3, 70, 4. 3, 83, 5. (*ubi variant codices inter* εἶχεν *et* ἦγεν.) 7, 5, 3. 35, 2, 1. 38, 2, 7. ἡσυχίαν ἴσχων, 2, 34, 11. τὴν ἡσυχίαν ἴσχειν, 2, 18, 9. 2, 21, 1. 3, 112, 2. 8, 32, 10. 11, 22, 9. *Cum gen.* τούτων τὴν ἡσυχίαν ἴσχειν κατὰ τὸ παρὸν, *si vera lectio*, 9, 32, 12.

Ἡσύχιος, tranquillus, lentus, καὶ καθῃὼς, 32, 9, 11.

Ἡττᾶν, τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, animos frangere, 1, 75, 3. (*Livius verbotenus* animos vincere *interpretatus est; vide lib. XXIV. c. 13. et lib. XLII. c. 47.*) πάντας ἥττησι ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπεναντίους, 3, 18, 5. 15, 4, 12. ἡττᾶσθαι τῇ ψυχῇ, animo frangi, 3, 9, 7. (*ubi opponitur* ἴσχειν τοῖς καιροῖς, *ut et aliis locis;*) ἡττώμενοι ταῖς ψυχαῖς, 3, 12, 5. 10, 7, 2. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνδρῶν ἡττημέναι, 10, 25, 6.

ἡττήθησαν τὴν περὶ Κάννας μάχην, 5, 105, 10. (*sicut dicunt Græci* νικᾶν τὴν μάχην.) ἡττώμενος *in partic. præs. idem valet ac* ἡττημένος *in præt.* victus acie, (*quemadmodum* λείπονται μάχῃ, 5, 101, 6. *est* victi sunt *in præt.*) 1, 15, 8. 3, 66, 6. *coll. vs.* 10. *Adde* 9, 3, 8. *Sic et* 2, 39, 8. *teneri posset* ἡττᾶσθαι, *eadem notione ac* ἡττῆσθαι, *nisi hoc ipsum* ἡττῆσθαι *vetustiores darent codices. Eadem ratio est* 5, 101, 3.

ἡττήθη ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας, victus est pecuniæ cupiditate, 22, 21, 7. ἐφ' ἑκατέροις τούτων ἡττῶνται, 1, 36, 3. *ubi* ἐφ' *corrigendum utique videtur; quod si* ἐπ' *teneas, sonabit* in, in utroque horum.

Ἧττων; τῆς τύχης ἧττω γεγονέναι Ἐπαμεινώνδαν, 9, 8, 13. *Sic de Philopœm.* 24, 9, 1. ἦν οὐδὲν ἧττων τούτου, 24, 9, 2. ἡ ἧττων ὁδὸς, via deterior minus certa, 12, 27, 2. οὐχ' ἧττον, *vide* 1, 27, 12.

Ἑῴος, ἡ, oriens; ἡ ἀπ' ἑῴας πλευρὰ, 4, 70, 8. τὰ ἀπὸ τῆς ἑῴας μέρη, 5, 59, 5. ἀπὸ τῆς ἑῴας, 5, 44, 11. *ubi correxi mendosam codicum scripturam.*

Θ.

Θάλαττα, ἡ καθ' ἡμᾶς, mare nostrum, *i. e.* mediterraneum, 1, 3, 9. 3, 37, 9 *sq.* 16, 29, 9. ἡ ἔσω θάλαττα, *idem*, 3, 39, 2. ἡ ἔξω καὶ μεγάλη θαλ. 3, 37, 9 *sqq.* 3, 57, 2. 16, 29, 9. *Conf. Ind. histor. voc.* Mare. ναῦς πλέουσα θα-

λάττης, 16, 5, 4. *cf.* θαλαττοῦσθαι.

Θαλάττιος ὗς, 34, 8, 2. θαλαττία πορφυρὶς, 39, 1, 2. τὸ θαλάττιον ὄψον, 34, 8, 6.

Θαλαττοκρατεῖν, maris tenere imperium, 1, 7, 6. 1, 16, 7.

Θαλαττουργεῖν, exercere mare, rem maritimam, (τὰ κατὰ θάλατταν) rem navalem tractare, 6, 52, 1.

Θαλαττουργὸς, mare exercens, 10, 8, 5. 10, 10, 12.

Θαλαττοῦσθαι, de navi quæ aquam haurit, submergenda mox, 16, 15, 2. *conf.* θάλαττα.

Θαλλὸς *et* θάλλος, ὁ, ramus oleæ. θαλλοὶ καὶ στέφανοι σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις εἰσὶ συνθῆκαι φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησιν, 3, 52, 3. λαβὼν θάλλους, 30, 8, 4 *sq.* verbenas *interpretatur Ern. cum Vales. et ablegat ad Clavem Ciceron. in* Verbena.

Θανάσιμος; θανάσιμα θηρία, mortifera animalia, 1, 56, 4.

Θάνατος, ὁ; θανάτους προδήλους εἵλοντο, 6, 54, 4. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν, *Fr. gr.* 11.

Θανατοῦν, capitis damnare; οἱ τεθανατωμένοι, 24, 4, 5 *et* 8 *et* 14.

Θαῤῥαλέως *et* θαρσαλέως. θαῤῥαλεώτερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11. θαρσαλεώτερον διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 11, 21, 6.

Θαῤῥεῖν ἐπὶ τῷ πλήθει, 8, 16, 1. θαῤῥ. ἐπὶ τῷ πολέμῳ, confidere belli fortuna, 5, 29, 4. θαῤῥῆσαι videri *potest activam significationem habere* 3, 60, 13. πράττειν τὶ πρὸς τὸ θαῤῥῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, ad animos erigendos eorum &c.

Θαρσαλέος *et* θαῤῥαλέος; ὃ καὶ θαρσαλεωτέρους αὐτοὺς ἐποίησε, 11, 26, 7. *Adde* 4, 58, 4. *ubi alii* θαῤῥαλεώτ. θαῤῥαλεώτατοι ἄνδρες, 6, 7, 9.

Θάτερον. ὁ ἐπὶ θάτερα πλοῦς τῆς Βυζαντίων πόλεως, navigatio ab altera parte urbis Byzantii, 4, 44, 5. ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξάγων τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου, educebat naves ab altera parte portus, opposita ei per quam intrabant hostes, 1, 49, 12. (*ubi genitivus* τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου *pendet a nomine* θάτερα, *eadem ratione qua dicimus* ἕτερος τούτου, alius ab hoc, diversus ab hoc.) ἐκ μὲν θατέρου μέρους, ἐκ δὲ θατέρου, ab una parte, ab altera parte, 5, 46, 1.

Θαυμάζειν. ἐπὶ σοῦ θαυμάζω, πῶς δύνῃ &c. 24, 5, 12. τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε Φιλίνου, πῶς ἐθάῤῥησε, 3, 26, 2 *sq.*

Θέα, ἡ, spectatio, spectaculum; ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. *vide in* ἐπίστασις, *num.* 4. θέας ἕνεκα, spectandi caussa, 3, 48, 12. ἡ βασιλικὴ θέα, sedes spectandi regia, 15, 32, 3.

Θέαμα, τὸ; ὄντος ἑνὸς ἔργου καὶ θεάματος ἑνὸς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ τούτου γράφειν ἐπικεχειρήκαμεν, 3, 1, 4. *Adde* 1, 1, 6.

Θεᾶσθαι ὑπ' αὐγὰς τὰ πράγματα; *vide* αὐγή. θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 1, 26, 9. ὁ θεώμενος *fortasse legend. pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. *Adde* θεωρεῖν, *et loca ibi citata*, 1, 57, 1. 3, 31, 1.

Θεατρικὸς λόγος, theatralis oratio, 17, 4, 1.

Θέατρον, τὸ; ἐν τῷ θεάτρῳ Sicyone agebatur ἡ σύγκλητος Achæorum, 29, 10, 2. *coll. c.* 9, 6. ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, *vide* στεφάνη. τὸ θέατρον, *meton. pro* auditoribus, 38, 4, 7.

Θεμέλιος, ὁ, τοῦ τείχους, ima pars muri, 1, 40, 9. τὸ δὴ λεγόμενον ἐκ θεμελίων ἐσφαλμένους, 5, 93, 2.

Θεοκλύτησις, ἡ, κατά τινος, exsecratio, cum dii ultores invocantur, 24, 8, 7.

Θεόπεμπτος; ἐκ θεοπέμπτου, *ex Toupii emend.* 32, 25, 14. *pro* ἐκ θεόπτου.

Θέοπτος; ἐκ θεόπτου *vulgo legebatur* 24, 8, 7.—" divinitus, *si lectio*

sana est; quod non videtur. Reiskius corrigit ἐκ θεῶν τον, elegantter." Ern. Vide vocab. præc.

Θεὸς, ὁ; συνεστάζοντες ἄρτι τοῦ θεοῦ, 31, 21, 9.

Θεραπεία, ἡ, 1) medicina, remedium; θεραπείαν προσάγειν, 15, 25, 6. δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico*, 3, 7, 6. ἡ τοῦ σώματος θεραπεία, corporis cura, 1, 12, 2. 1, 74, 8. 15, 32, 8. *quo pertinet* capere cibum, capere somnum, lavari, ungi, *et simil. quare et in plurali dicitur*, αἱ θεραπεῖαι τοῦ σώματος, 11, 10, 3. 2) cura *aliarum rerum, velut* hortorum, 17, 6, 4. 3) custodia corporis, *et meton.* corporis custodes, prætoria cohors, 5, 69, 6. ὁ ἐπὶ τῆς θεραπείας, præfectus custodibus corporis, 4, 87, 5 *et* 8. 4) observantia, officiorum præstatio, cultus; θεραπείας προσαναλαμβάνειν τινά, officiis aliquem occupare, 5, 50, 5. officiosa adparitio aulicorum apud regem, 5, 56, 7. comitatus regius, 23, 18, 5.

Θεραπεύειν, τὰς παντοπλίας, curare arma, *ut munda et bene comparata sint*, 10, 20, 2. τὴν δύναμιν, reficere exercitum, 4, 70, 2. τινὰ φιλοτίμως, impense aliquem colere, 21, 11, 9. τιθεραπευμένοι τῇ αὐτοῦ γοητείᾳ, præstigiis ejus capti et conciliati homini, 33, 16, 11. καιρὸν πάντα θεραπεύειν, omnem occasionem captare, 11, 5, 2.

Θέρος, *et* θερεία, ἡ, æstas, 1, 25, 7. 1, 36, 10. 1, 59, 3. 3, 95, 2. 5, 1, 3. 5, 5, 7. &c.

Θερινὸς, æstivus; θερινοὶ ὄρμοι, 10, 1, 6. θερινὴ ὥρα, 5, 91, 1. αἱ θερειναὶ ἀνατολαὶ, 3, 37, 4. 9, 27, 6. 34, 7, 9.

Θερισμὸς, ὁ, messis; συνάπτοντος τοῦ θερισμοῦ, 5, 95, 5. *An ex* τὸν θερισμὸν *corruptum est* τὸν τίφιτον, *quod habent codd.* 4, 62, 1.

Θέρμος, ὁ, lupinus, 34, 10, 12.

Θέσις, ἡ; σχῆμα, θέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. situs *urbis*, 10, 8, 6. 1, 41, 7. 4, 44, 1. ὁ κατὰ θέσιν πατὴρ, pater adoptivus, 32, 12, 1. 32, 13, 1. πάππος, 32, 12, 1.

Θεσμοφορεῖον, τὸ; *vide Ind. Histor. in* Thesmophorium.

Θετέον, haberi, statui debet; ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον, 3, 12, 2. εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα, 12, 23, 3. ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν, 1, 64, 6.

Θεωρεῖν ὑπὸ τὴν ὄψιν, oculis suis subjectum videre, 4, 41, 8. 10, 18, 13. (*conf.* θεᾶσθαι.) θεωρεῖν, cognoscere, 9, 14, 1. θεωρεῖσθαι *an in medio etiam dicitur pro* θεωρεῖν? *Vide* 1, 57, 1. *et adde* 3, 31, 1.

Θεώρημα, τὸ, περί τι,—"tractatio alicujus rei vel scribendo vel legendo." *Ern.—scilicet* 1, 2, 1. παράδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν θεώρημα, *ubi hoc vocab. idem fere sonat ac* θέαμα, 1, 1, 6. *et* θέα, 3, 1, 7. *nempe* consideratio, contemplatio, spectatio, spectaculum. θεωρήματα *sunt* præcepta artis, principia disciplinæ, 9, 14, 5. 37, 2, 5. *Quo pertinet* 6, 26, 10. θεώρημα ἁπλοῦν περὶ τὰς παρεμβολάς, simplex præceptum, simplex ratio. *Tum* πάντα τὰ θεωρήματα *sunt etiam ipsæ* artes et disciplinæ, 10, 47, 12.

Θεωρία, ἡ; *vide* 6, 6, 7. 1) *subjective*, contemplatio, disquisitio, cognitio, notitia, scientia; ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ καὶ θεωρία, totius nostri argumenti initium atque contemplatio, tractatio, 1, 5, 3. οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται καὶ θεωρίας, diligenti inquisitione opus est, 6, 3, 4. θεωρία τις τῶν ὑπαρξάντων δικαίων Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους, notitia jurium quæ ex mutuis conventionibus compe-

tunt tam Romanis, quam Pœnis. 3, 21, 10. ὑπυγύγνεταί τις θεωρία παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰσχροῦ καὶ καλοῦ, 6, 6, 9.

2) *objective*, principia artis vel scientiæ, ratio qua continetur ars quædam aut scientia vel institutum quodcumque; ἡ περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρία, ratio militiæ Romanæ, 6, 42, 6. τοιοῦτος ὁ τρόπος τῆς θεωρίας περὶ τούτου, talis est ratio *metiendarum scalarum*, 9, 19, 5. ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας, ex ratione physica, ex scientiæ naturalis principiis, 4, 39, 11. ἄστατος θεωρία, nulla certa ratio, 6, 57, 2. ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, officii vis et ratio, 6, 6, 7. αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ θεωρίαι, noctium ac dierum rationes, ratio cognoscendi noctium et dierum longitudinem atque tempora, 9, 14, 6. ἡ τῶν εὐλόγων, ἡ τοῦ δυνατοῦ θεωρία, probabilitatis, possibilitatis ratio, 16, 12, 6.

3) *Denique* θεωρία *est* legatio, solennium sacrorum aut spectaculorum caussa missa, *sive* ad spectandum, *ut* 31, 3, 12. *sive* ad invitandum, *ut* 28, 16, 4.

Θεωρὸς, ὁ, spectator, 4, 9, 6.

Θηρατὸς; τῇ ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ, consequi licet, 10, 47, 11. *cf.* εὐθήρατος.

Θηρεύειν τὴν εὔνοιάν τινος, sectari, captare, 23, 8, 11. θηρευτέον τοῦτον τὸν τρόπον, hæc ratio sequenda, capienda, usurpanda, 1, 35, 8.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. θηριώδης καὶ χειροκρατικὸς τρόπος πολιτείας, 6, 10, 4. μὴ γέγονε θηριωδέστερος ἄνθρωπος τούτου, sævior, 30, 14, 9.

Θηριωδῶς, belluarum more, 15, 20, 3.

Θησαυρὸς; ὁ καλούμενος θησαυρὸς, οἴκημα κατάγειον, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2. αἱ παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ οἱ θησαυροὶ, 26, 7, 7.

Θὶν; οἱ θῖνες, 4, 41, 6.

Θλίβειν; τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος, adflicta navis, 1, 51, 8.

Θνήσκειν; κηδεύειν τοὺς τεθνεῶτας, 5, 86, 4.

Θολερὸς, turbidus. θολερὸν ῥεῖμα, 10, 48, 4.

Θορυβεῖν τινα λέγειν τι βουλόμενον, turbare aliquem, obstrepere alicui, 28, 4, 10. θορυβηθεὶς, territus, 5, 81, 6.

Θορυβώδης ἐκκλησία, tumultuosa concio, 29, 5, 2.

Θρανίτης σκαλμὸς, versus thranitarum, *i. e.* remigum summi ordinis, 16, 3, 4. *Vide* σκαλμός.

Θρασέως διακεῖσθαι, 1, 9, 7.

Θρασύνειν τι, jactare aliquid, 4, 31, 4.

Θραύειν τοὺς ταρσοὺς, frangere, detergere remos, 1, 50, 3. τοὺς λίθους, 16, 1, 5. θραύεσθαι, frangi, 6, 23, 11. τὰ κέρατα τῶν Καρχηδονίων ἐθραύετο, *Casaubonus*, Carthaginensium cornua erant abrupta; *nos*, adfligebantur, 11, 24, 2. *Suidas:* θραῦσις· ἧττα ἐν πολέμῳ.

Θρέμματα. σώματα καὶ θρέμματα, 2, 26, 5. 4, 75, 2. θρέμματα *ex cod. Urb. recepi, pro vulgato* δέρματα, 4, 38, 4.

Θρέψασα, ἡ, *scil.* γῆ, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 4.

Θρίαμβος, ὁ, 6, 15, 8. τὸν θρίαμβον ἤγαγον διὰ τῆς πόλεως (*Pœni.*) 1, 88, 6. ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος εἰσῆγε λαμπρῶς εἰς τὴν Ῥώμην τὸν θρίαμβον, 4, 66, 8. κάλλιστον θρίαμβον τῇ πατρίδι κατάγων, pulcerrimam triumphi materiam patriæ adtulit, 11, 33, 7.

Θρὶξ, ἡ. τριχὸς εἰργασμένης τάλαντα τριακόσια, 4, 56, 3. 5, 89, 9.

Θρὶψ, ὁ, cossus, vermis ligna rodens, 6, 10, 3.

Θροῦς, ὁ, rumor, 1, 32, 6. καί τις ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, mentio quædam erat injecta de emittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

Θρυλλεῖν τι, circumferre, in ore

habere, 6, 4, 6. λόγος τεθρύλληται πολλὰς ὑπὲρ τούτου, 4, 70, 8. ποτα-μὸς ὁ ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ἠριδανὸς θρυλ-λούμενος, fluvius a poetis nomine Eridani vulgatus, celebratus, 2, 16, 6.

Θῦμα, τὸ; sacrificium, victima; πᾶς ναὸς ἔγγυς θυμάτων, 11, 3, 5. 16, 25, 7.

Θυμικὸς, fortis, acer, 18, 20, 7. θυμικὴ δύναμις, ferocia spiritus, (*cui opponitur* γνώμη καὶ λογισμὸς,) 6, 7, 3.

Θυμικῶς, iracunde, 18, 20, 12.

Θυμομαχεῖν, irato animo bellum gerere, ira et odio concitatum incumbere in bellum et extremam belli fortunam tentare, 9, 40, 3. 27, 8, 4. *quod alias et* ψυχομαχεῖν *Polybius noster dicit. Ernestus, posteriorem Polybii locum spectans, hæc habet in Lexico Polybiano, quæ quamquam non omni ex parte probare possum, tamen huc transscribere non gravabor:* "θυμομαχεῖν ἐπὶ τοῖς γε-γονόσι, irasci alteri ob ea quæ evenere, *i. e.* ob cladem ab eo acceptam. *Saltem contextus et phrasis ipsa nil amplius desiderat: nec amplius quid est* θυμο-μαχεῖν, *quam* irasci, *Act.* 12, 20. *Quamquam concedo, id verbum dici etiam de eo, qui* ob iram ce-dere non vult, cum vires re-pugnandi non habeat, *ut in fragm. Polybii apud Suidam in* θυμομαχεῖν, [*nobis lib.* 9. *c.* 40, 3.] *ubi tamen et Suidas de solo dolore animi interpretatur, quam significationem h. l. expressit Casaub. Vide Raphel. Obs. Polyb. et Wetsten. ad Act. l. c.*"

Θυμὸς, ὁ; ὑπὸ τὸν θυμὸν, primo furore, 2, 19, 10. 5, 76, 3. θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ, 2, 35, 3. οἱ θυμοὶ, *de unius Hamilcaris* ira, 3, 10, 5.

Θυμοῦν. τεθυμωμένος, iratus, 5, 16, 4.

Θύννος, ὁ, thynnus piscis, 34, 2, 14. 34, 8, 1 *sq.*

Θύρα, ἡ. τὰς θύρας (τῆς πύλης) διακόπτειν, 10, 14, 12. τὰς θύρας ἐμ-βάλλειν, 5, 25, 3.

Θυρεαφόρος, ὁ, *et* θυρεοφόρος, 5, 85, 8. 10, 29, 6. *Confer* 4, 22, 2.

Θυρεὸς, ὁ, scutum; *Gallorum*, 2, 30, 3 *et* 8. *Romanorum*, 6, 23, 2.

Θυρεοφορεῖν, 10, 13, 2.

Θύρετρον, τὸ, janua, 30, 16, 5.

Θυρὶς, ἡ, fenestra, parva janua, 12, 25, 3.

Θωράκιον, τὸ, loricula *latus pontis tegens*, 8, 6, 4. τὰ θωράκια τῶν ἐλεφάντων, *Fragm. hist.* 22.

Θωρακῖται, οἱ, loricati, *qui medio sunt loco inter levem et gravem armaturam*, 4, 12, 3 *et* 7. *ubi distinguuntur a* τοῖς ψιλοῖς, *vs.* 1 *et* 6. *tum a* τοῖς βα-ρέσι τῶν ὅπλων *et* φαλαγγίταις, *vs.* 10 *et* 12. *Sic rursus* 11, 11, 4. *Pariter a* τοῖς θυρεοφόροις, 10, 29, 6.

I.

Ἰακὸς; εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακὴν (*f.* ἰαχι-κὴν) καὶ τιχητικὴν ἀσωτίαν, 32, 20, 9.

Ἴαμα, τὸ; μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσθεῖναι, *proverbium*, 7, 14, 2.

Ἰᾶσθαι. κακὸν κακῷ ἰάμενος, 5, 11, 1. ἰᾶσθαι βᾶστόν ἐστι παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς, 3, 7, 7.

Ἰατρεῖον, τὸ, officina pharmaceutica, 12, 9, 4.

Ἰδίᾳ; ἑκάστης ἰδίᾳ νεὼς, *ex Casauboni correctione, pro* δυνάμεως, 1, 26, 7.

Ἰδιόμορφος, singularem formam habens; ἰδιόμορφον ζῶον, 34, 10, 8.

Ἰδιοπραγεῖν μηδὲν, nihil proprio separato consilio agere, 8, 28, 9.

Ἴδιος; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον, 1, 7, 1. 1, 65, 1. νομίσας ἴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα, καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ προστατῆσαι, ratus sui id esse operis, ad se præ ceteris per-

tinere, 22, 12, 12. *μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων*, domi manere, 2, 57, 5. *intell. οἰκιῶν, cf. vs.* 7. *vel πατρίδων, coll.* 2, 58, 2. *Ἴδιοι τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως*, Seleuco dediti, et istarum partium homines, 21, 4, 4. *παραβοηθεῖν τοῖς ἰδίοις recipi debebat ex vetustissimorum codicum consensu*, 3, 84, 11. *pro vulgato οἰκείοις. Sic et εἰς τὴν ἰδίαν*, 3, 99, 4. *pro εἰς τὴν οἰκείαν. ἰδίας perperam scriptum erat pro Ἡλείας* 4, 9, 9 *sq. Adde κατ' ἰδίαν, suo loco in litera* K.

Ἰδιότης, proprietas, propria ratio; *ἡ ἑκατέρου τοῦ πολιτεύματος ἰδιότης καὶ δύναμις*, 1, 13, 13. *αἱ τῶν τόπων ἰδιότητες*, 5, 68, 11. *αἱ ἰδιότητες τοῦ Ἀννίβου*, 9, 22, 7.

Ἴδίωμα, τὸ, *i. q.* ἰδιότης; *τὸ τῆς πολιτείας ἰδίωμα*, 2, 38, 10. *τὰ περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιώματα*, 2, 14, 3. 6, 3, 3. *τὸ καθ' αὑτὸν ἴδίωμα τηρεῖν*, suum morem servare, 2, 59, 2. 17, 4, 4.

Ἰδιώτης, ὁ, *in bello, est* miles, *cui opponitur στρατηγὸς*, 5, 60, 3. 10, 19, 4.

Ἰδιωτικὸς; *ἰδιωτικόν τι*, res privata, aliquid privati, *ex Casauboni ingenio*, 9, 17, 6. *ubi nos ex ora cod. Aug. et med. βιωτικὸν restituimus. ἰδιωτικὸν συμβόλαιον*, 20, 6, 1.

Ἱεραγωγὸς ναῦς, quæ sacra defert, 31, 20, 11.

Ἱέρεια, ἡ, sacerdos fœmina, 12, 12, 1. 16, 25, 7.

Ἱερεῖον, τὸ, victima, 7, 11, 1. *Ibidem pro ἱερεῖα, quod iterum posuerat Casaubonus, ἱερὰ restitui. καταλέκτειν ἱερείων τρόπον*, 11, 3, 1. *Item* "*ἱερεῖον*, animal quod mactatur edendi caussa, *ut ἱερεῖα ὕεικὰ sunt* sues quæ mactantur, *ut patet e loco ipso* 2, 15, [3.] *Sic et Xenoph. Cyrop. I. p.* 46. *ubi vide Hutchinson.*" *Ern. Sic ἱερεῖα sunt* carnes, 5, 39, 1.

Ἱερομνημονεῖν, Hieromnemonis munere fungi, 4, 52, 4.

Ἱερὸν, *et* ἱερὸς; *τὸ περὶ Δωδώνην ἱερὸν, et in eo ἡ ἱερὰ οἰκία*, 4, 67, 3. *ἱερὸς βίος et ἱερὰ χώρα Eleorum*, 4, 73, 9 *sq.*

Ἱεροσκοπεῖσθαι; *μάντεις καὶ ἱεροσκοπούμενοι*, 34, 2, 6.

Ἱεροσυλεῖν τὰ ἱερὰ, 31, 4, 10.

Ἱεροσυλία, ἡ, 23, 2, 7.

Ἱερόσυλος, 13, 8, 2.

Ἱκανὸς, *πρὸς τὰς ἐντεύξεις*, dexter in congressibus, 23, 17, 4. *κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν*, specie probabili, insigni, honesta, 26, 5, 6. (*i. q. κατὰ τὴν ἐπιφαν. ἀξιόλογος*, 27, 10, 1.) *ἱκανοὺς ἴστασθαι τοῖς Ῥωμαίοις*, pares Romanis, 8, 35, 5. *πλῆθος ἱκανὸν*, 1, 53, 8. 3, 50, 3. 3, 43, 4. *ubi perperam vulgo ἱκανῶν. ἱκανοὶ τῷ πλήθει*, 3, 42, 2. *τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς ἀποβαλεῖν*, omittere sat multos, 1, 15, 2. *ἱκανὸς φόβος*, magnus, non mediocris terror, 2, 12, 5. *ἱκανὸν ποιεῖν τινι*, satis dare, 32, 7, 13.—"*cui respondet ἱκανὸν λαβεῖν, Act.* 17, 9. *ubi vide Wetsten. et Interpretes.*" *Ern.*

ἐφ' ἱκανὸν, satis, haud mediocriter; *πεῖραν εἰληφὼς τῶν πραγμάτων ἐφ' ἱκανὸν*, 11, 25, 1. *ἐφ' ἱκανοῦ, quod corrupte dederant codices, in ἐφῆκαν οὗ mutavit Casaub.* 5, 22, 6.

Ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς, 9, 6, 3.

Ἱκετηρία, ἡ; *θεῶν ἱκετηρίαι καὶ δήσεις*, 3, 112, 8. *μετ' ἱκετηρίας δεδεμένοι*, supplices prælatis velamentis, 2, 6, 1. 4, 80, 13. *μεθ' ἱκετηρίων ἐκπέμπειν τοὺς πρεσβυτέρους*, 5, 76, 9.

Ἰλάρχης, ὁ, præfectus turmæ equitum, 6, 25, 1 *sq.* 6, 35, 8.

Ἴλη *et* ἴλλη, ἡ, turma equitum, 6, 25, 1. 10, 21, 4. *Ἴλη βασιλικὴ Philippi*, regia ala equitum, 10, 42, 6. *conf.* 10, 21, 4.

Ἰλὺς, ἡ, limus, 4, 41, 1.

Ἱμάτιον, τὸ; πορφυρᾶ ἱμάτια, 16, 6, 7. ἐν μικροῖς ἱματίοις ὀχεῖσθαι, 24, 5, 11. *Si vera est codicum scriptura* 5, 50, 6. τοῦ δ' Ἐπιγένους ἀναχωρήσαντος εἰς ἱμάτιον, *quæ fortasse servari intacta debuerat, et Polybio a nobis restitui; fuerit* ἀναχωρεῖν εἰς ἱμάτιον, ad pallium redire, *simillima ratione dictum qua Romani* ad togam redire *dixerunt, pro* bello excedere, bellum deponere. *Sic Plutarchus in Camillo cap.* 10. (*T. I. nuperæ edit. Tubing. p.* 331.) *dicere volens, Faliscos, obsessos a Romanis, contemsisse hostes, ait,* ἐν ἄστει ἐν ἱματίοις ἀναστρέφεσθαι. *conf. rursus eumdem Plut. ibid. c.* 38. *p.* 370. *Parique ratione Polybius noster,* 9, 17, 2. *ait, civem Cynæthensem* ἐν ἱματίῳ, cum pallio, (*nempe non militari habitu*) *urbe egredi debuisse.*

Ἱματισμός, ὁ, vestitus, vestes; ἱματισμὸν χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, 6, 15, 4. ὁ ἱματισμὸς ὁ ἀξιόλογος, 16, 31, 3. 17, 17, 5.

Ἰμείρειν, *seq. infinit.* 4, 74, 3. *Cum genit.* 1, 66, 8. *Fr. gr.* 75.

Ἵμερος διάπυρος, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1.

Ἵνα *conjunctio, cum indicativo constructa in præterito imperfecto,* 40, 6, 9. *de qua constructione monuerunt Grammatici. vide Posselii Syntax. Græc. p.* 315.

Ἰνδός, *tamquam commune et adpellativum nomen, de* rectore elephanti *in exercitu Pœnorum,* 1, 40, 15. 3, 46, 7 *et* 11. 11, 1, 12.

Ἰός, ὁ, ferrugo, 6, 10, 3.

Ἱππαρχεῖν, equitibus præesse, 20, 5, 8.

Ἱππάρχης, *et* ἵππαρχος, ὁ, magister equitum, *apud Romanos,* 3, 87, 9 præfectus equitum, *apud Achæos,* 5, 95, 7. 10, 22, 4. 10, 25, 6. 18, 5, 2.

Ἱππαρχία, ἡ, 10, 21, 4.

Ἱππάσιμος; ἱππάσιμα πεδία, 10, 49, 5.

Ἱππάφεσις, ἡ; οἱ ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων, qui in stadii introitu ad carceres stant et signum evolandi exspectant, *Fr. gr.* 76.

Ἱππεῖς; οἱ ἱππῆς, equestris ordo *apud Athenienses,* 16, 25, 5. ἱππῆς *legendum videtur pro* ἵππους, 1, 73, 2.

Ἱππηγὸς ναῦς, navis transvehendis equitibus, 1, 26, 14. 1, 27, 9. 1, 28, 2 *et* 7.

Ἱππικός; τὸ ἱππικόν, equitatus, 2, 66, 7. *Sic et in plur.* τὰ ἱππικά, *scil.* στρατόπεδα, 3, 114, 5. 15, 3, 5. 18, 5, 5. *quemadmodum et* πεζικά, *scil.* στρατόπεδα, *dicuntur pedestres copiæ* 18, 5, 5. *coll.* 1, 26, 5 *sq. Quare minus recte, ut mihi videtur, Ernestus obliquos casus,* τῶν ἱππικῶν, τοῖς ἱππικοῖς, *locis supra citatis occurrentes, a recto casu* οἱ ἱππικοὶ *derivavit.*

Ἱππόδρομος, ὁ, 7, 17, 2. *Conf. Ind. Hist. in* Hippodromus.

Ἱπποκόμος, ὁ, equiso, 13, 8, 3 *sq.*

Ἱππομαχεῖν, equitatu prævalere, (*non, ut Ernestus ait,* equestri prælio vincere;) 3, 66, 2. 3, 92, 7. 3, 117, 5.

Ἱππομαχία, ἡ, 10, 3, 3. 27, 13, 14.

Ἵππος, ἡ. καταφρακτος, ἱππικὴ, 16, 18, 6 *sq.*

Ἵππος, ὁ; αἱ κλίσεις καθ' ἵππον, 10, 21, 2. *opp.* κατ' οὐλαμὸν, *vs.* 3. ἵππους *mendose scriptum videtur, pro* ἱππεῖς, 1, 73, 2.

Ἱππόστασις, ἡ, stabulum equorum 13, 8, 3.

Ἱπποτροφία, ἡ; τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν, 10, 27, 2. *ubi Casaubonus* ἱπποτροφίων.

Ἱπποτροφῖον, τὸ; 10, 27, 2.

Ἱπποφόρβιον, τὸ, 5, 44, 1.

Ἰρινὸς; ἰρινὸν μύρον, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Ἰσάζειν, *neutraliter*, æqualem esse, 6, 29, 5 *et* 9.

Ἰσηγορία, ἡ, æquale jus, juris æquitas, 2, 38, 6. 2, 42, 3. 4, 31, 4. 6, 9, 4 *sq.* 7, 10, 1. *ἰσηγορίαν ἔχειν πρός τινα*, jus libere loquendi apud aliquem habere, 5, 27, 6.

Ἰσημερία, ἡ, *φθινοπωρινὴ*, 4, 37, 2. *αἱ ἰσημερίαι*, *ex Polyb. libello de habitatione sub æquatore.*

Ἰσημερινὸς; *ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ* (*τοῦ ἡλίου*,) occasus æquinoctialis solis, 3, 37, 5. *ὁ ἰσημερινὸς*, *sc. κύκλος*, æquator, *ex Polybii libello περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.*

Ἴσημι; *πόλεμος ὃν ἡμεῖς ἴσμεν μέγιστος*, 1, 63, 4. 1, 88, 7.

Ἰσθμός, *ad Novam Carthaginem*, 10, 12, 3 *et* 5. 10, 14, 3. *Conf. Ind. Hist. in* Isthmus.

Ἰσοδυναμεῖν *πρός τι*, 2, 56, 2.

Ἰσόθεος; *ἰσόθεοι τιμαί*, 10, 10, 11.

Ἰσόκριθες, hordeo par pretio, *sc.* ut pro modio hordei detur amphora vini, *quæ mensuræ pares sunt, utramque metiente pede cubico*, (*ut monuit ad h. v. Ern.*) 2, 15, 1.

Ἰσολογία, ἡ, (*i. q.* ἰσηγορία,) 31, 7, 16. *ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ῥωμαίους*, 26, 3, 9.

Ἰσόμαλος τόπος, *i. q.* ἴσος *καὶ ὁμαλὸς*, *si vera lectio codicum* 14, 3, 3.

Ἰσομεγέθης, pari magnitudine, 10, 44, 2.

Ἰσόπλευρον τετράγωνον, 6, 31, 10.

Ἰσοπολιτεία, ἡ, 16, 26, 9.

Ἰσορροπεῖν, æquiponderare, æqualem esse, *cum dat.* 1, 11, 1. 6, 10, 7.

Ἰσόρροπος; *ἰσόρροπον ποιεῖν τὸν κίνδυνον*, 3, 65, 8.

Ἴσος; *εἰς ἴσον καὶ ὁμαλὸν τόπον*, *Casaub.* 14, 3, 3. *ἴσον ἔχειν τοῖς πρωτεύουσι*, 6, 57, 8. *ἴσα πάντα ποιεῖν πᾶσι*, 2, 38, 8. *ἴσον πᾶσι μέτεστι τῆς πολιτείας*, æquo jure sunt omnes in rep. 4, 22, 4. *ἴσαι διαλύσεις*, æquum fœdus, 21, 12, 9. *κρίσαι ἴσοι καὶ δίκαιοι*, 25, 5, 3. *ἐν ἴσῃ κριτῇ*, 17, 6, 1. *ἐν ἴσῃ κριτηρίῳ*, apud æquos judices, 16, 27, 3.

ἐξ ἴσου, ex æquo; æquali, æqua ratione; *ἐξ ἴσου πᾶσι τῆς ἀφιλίας οὔσης*, 10, 17, 5. *ὁ ἐξ ἴσου κίνδυνος*, 9, 4, 4. *ἐπ' ἴσον*, peræque, pariter, æqualiter, 6, 38, 4. 8, 3, 2. *καὶ διακοπτόμενοι παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς*, quamquam concidebantur, tamen pariter, peræque, nihilo minus, animis durarunt, 2, 30, 7. *ἐπ' ἴσου*, *vel ἐπίσου*, *idem; συνέβη τοὺς Ῥωμαίους ἐπ' ἴσου πολιορκεῖν καὶ πολιορκεῖσθαι*, 1, 18, 10. *Conf.* ἔπισος. *κατ' ἴσον*, æquabili ratione, 10, 44, 7. *Pro mendoso ἐπ' ἴσον διὰ*, 2, 35, 5. *ἐπισίδια restitui ex mente Casauboni.*

Ἰσοταχὴς, pari celeritate, 10, 44, 9.

Ἰσοταχῶς, 34, 4, 6.

Ἰσότης πολιτική, 6, 8, 4. 2, 38, 8.

Ἰσοϋψὴς, æquali altitudine, 8, 6, 4. 9, 21, 10. 9, 41, 6.

Ἱστάναι; *στήσαντες ἐπὶ τούτων τὴν διήγησιν*, in his narrationem sistemus, paulisper interrumpemus, 3, 2, 6. *ἵστασαν ἄφωνοι*, *quod dederant codices*, 20, 10, 9. *in ἵστασαν mutavi. Pro ὁμόσε στήσαντες τοῖς παροῦσι*, 30, 7, 3. *ὁμόσε συστάντες scripsi.*

Aor. 1. στῆναι, stare; *ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστροφὴν εἰς τὸ στῆναι*, tempus dedit Ætolis ad standum, *i. e.* quo sese firmarent, animos viresque colligerent, et ad resistendum sese componerent, 4, 61, 4. *Sic συνεγίνετο τῇ πόλει, πρὶν ἢ στῆναι καὶ βουλεύσασθαί τι τοὺς πυθομένους*, 4, 73, 1. *ἵστη τῇ διανοίᾳ*, confirmatus est animo, 21, 9, 3. *ἀνδρωδῶς ἵστη*, viriliter stetit, viriliter se gessit, 1, 31, 8. *μετρίως ἵστη καὶ βέλτιον ἢ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης περιβολήν*, 31, 7, 2.

Eodem modo in præterito. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἱστηκυίας πᾶσιν, quum

eadem spes certa, firma staret omnibus, 10, 16, 9. χρεία ἰστικὴ καὶ τεταγμένη, usus certus, 6, 25, 11. λογισμὸς ἰστὸς, ratio sibi constans, firmum judicium, 3, 105, 9. λόγον οὐκ ἔχοντα μεθοδικὸν οὐδ' ἑστῶτα, quæ stabilem certamque rationem non habent, 9, 12, 7. *Vulgatissimus ille usus,* στύλος στρογγύλος ἐν πρῴρῃ ἱστήκει, tignum teres in proris navium stabat, erectum erat, 1, 22, 4. *Ceterum præterita compositorum verbi* ἵστημι *a Polybio non solum neutrali vel passiva notione, ut vulgo ab aliis scriptoribus Græcis, verum etiam activa notione frequentantur; qua de re cum alibi passim monui, tum ad* 3, 94, 7. *et ad* 10, 24, 2.

ἵστασθαι, stare, (*in acie*) 18, 12, 2. 18, 13, 6 *et* 9. οὐδενὸς ἀμποδὼν ἱσταμένου, nemine resistente, impediente, 1, 19, 15. *Translate,* sese gerere; κατὰ τὸν πόλεμον ἀδίκως ἵστασθαι καὶ ἀγενῶς, 17, 3, 2. ἐν ταῖς περιστάσεσιν εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς, 18, 16, 4. ἐρρῶς ἵστανται, recte fecerunt, 33, 12, 3. κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, ab optimis partibus stantes, optima consilia sequentes, 26, 3, 4. *Et* στήσασθαι *cum accus. casu, notione activa;* διότι στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico,* corporum curam et sanationem recte instituere, 8, 7, 6.

Ἱστιοδρομῶν, velis expansis navigare; νεῶς ἱστιοδρομούσης, 1, 60, 9.

Ἱστορῶν; 1) inquirere cognoscendi caussa, explorare; ἱστορῶν ἐπιμελῶς, 9, 14, 3. ἱστορῶν καὶ πυνθανόμενος ἐπιμελῶς τὴν προδοσίαν τῶν Κελτιβήρων, 10, 7, 1. παρὰ τῶν ἐμπείρων ἱστορήσας περὶ τούτων, 9, 19, 3. ὑπὲρ ὧν καλῶς καὶ παρέργως ἱστορήσας, 12, 3, 4. 2) explorando cognoscere, *cum accus.* 3, 38, 2. 3, 61, 3. narratum legere *vel* audire, 2, 17, 2. 12, 3, 5. *sic et* περί τινος, 1, 63, 7. περὶ τῶν πεπραγμένων παρ' αὐτῶν ἱστορεῖσθαι τῶν παραγεγενημένων, res gestas accepisse, cognovisse ex eis ipsis qui rebus interfuerunt, 3, 48, 12. οἱ ἱστορηκότες, rerum gestarum scientes, 4, 8, 4. 3) ἱστορεῖν ὑπὲρ πραγμάτων, narrare, exponere res gestas, 4, 47, 2. *et quidem præsertim* copiosius enarrare, (*ut sit idem quod* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *cui opponitur* μνησθῆναι κεφαλαιωδῶς,) 1, 13, 7. *sed et simpliciter* narrare, commemorare *quocumque modo, sive id copiosius fiat, sive brevius, ut,* τούτους μείζω περιπέτειαν οὐδ' ἱστορῆσαι συμβήσεται, 1, 37, 3. ὑπερηφάνειαν μείζω ταύτης οὐδ' ἱστορεῖσθαι νομίζω, 9, 36, 2.

Ἱστορία, ἡ, *generatim,* studium, investigatio et contemplatio rerum quarumcumque, indeque hausta notitia; *tum,* hujus notitiæ communicatio cum aliis, et narratio eorum quæ inquirendo cognovimus; *sigillatim vero est* rerum in vita hominum gestarum narratio et expositio, ἡ τῶν πραγμάτων σύνταξις, *ut ait Polyb.* 1, 4, 1 *sq. conf.* 1, 2, 8. *adde lib.* 1. *c.* 1. *totum;* 3, 31, 11 *sq.* 3, 32, 6 *et* 4. *&c. et Ind. Hist. sub voce* Historia. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, quæ ex historia, ex aliorum narratione cognoscuntur, 1, 57, 5. 9, 14, 1. ὅσα νῦν πίπτωκεν ὑπὸ τὴν ἱστορίαν, quæcumque hac ætate cognita sunt, 15, 9, 5. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel vidimus vel fando cognovimus, 2, 14, 7. *Sed* οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, *sunt* tempora quæ persequitur, quæ complectitur nostra historia, 4, 2, 2.

Ἱστοριογράφος, ὁ, 2, 62, 2. 12, 28, 5. 40, 6, 9.

Ἱστὸς, ὁ; ἱστοὶ τριχίλιοι, velorum *vel* lintei panni telæ ter mille, 5, 89, 2. *Sic Josephus in Ant. Jud. commemorat* βυσσίνους ἱστοὺς ἑκατόν.—ἐκτείνασθαι τοὺς ἱστοὺς, tollere, pandere vela, 1, 61, 7. καθιέντας τοὺς ἱστοὺς, contrahere, 1, 61, 1.

Ἴσχιον, *i. q.* ἴσχιν; οὐκ ἴσχει πεῦλαν, non habet finem, 1, 81, 6. ἰδίαν ἴσχει ὁ κίλιξ, 10, 10, 3. *Sed et* valere; *ut*, αἱ ἐπὶ τῶν ἀβαλίων ψῆφοι ἄρτι χαλκοῦν, καὶ παραυτίκα τάλαντον ἰσχύουσι, 5, 26, 13.—" *Sic et Joseph. Ant.* 14, 7, 1." *Ern.*

Ἰσχνῶς εἰπεῖν, ut brevi, ut sicce dicam, *vel* ut tenuiter, *i. e.* ut leniter, ut parum dicam, ne quid amplius, ne quid gravius dicam, 1, 2, 6.—" ἰσχνῶς εἰπεῖν est tenuiter, enucleate dicere; *unde* ἰσχνότης *in formis orationis est. Sed id h. l. non convenit. Itaque suspectum est* ἰσχνῶς *Casaubono, ut Cl. Taylorο idem verbum in Or. Lycurgi.*" *Ern.*—*At quod si Polybiani hujus loci memoria succurrisset Taylorο, saltem non per se putidam judicasset vocem* ἰσχνῶς, *nec, nullibi legi eam, pronunciasset. Vide Lycurgi Orat. contra Leocratem; in Reisk. edit. Oratorum Græc. Vol. 4. p.* 192 *sq.*

Ἰσχνογνωμονεῖν τι, argumentis aliquid confirmare, demonstrare, 28, 17, 7.

Ἰσχνὸς; ἰσχνὰ διατροφὴ καὶ κατάπλευσις, 1, 42, 11. ἰσχνὰν τροφὴν ποιεῖν, 1, 40, 14. ἰσχνὰ συνήθεια ἐγίνετο αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, 31, 20, 8. ἰσχνοτέρα φυλακὴ, 2, 7, 12. ἰσχνότατος, 2, 38, 8. 3, 44, 6.

Ἴσως, 1) circiter, fere, 1, 18, 6. 1, 34, 8. 1, 56, 11. 3, 117, 3. 32, 11, 8. 2) æquabiliter; διδοὺς τὴν λίβαν ἴσως τοῖς στρατιώταις, 3, 76, 13. 3) *i. q.* δικαίως; οὐκ ἴσως χρήσασθαί τινι, 24, 2, 7.

Ἰταμότης, ἡ, temeritas, impudentia, 12, 10, 4.

Ἴτυς, ἡ, orbis clypei, 6, 23, 4. 1, 22, 10.

Ἰχθὺς, ὁ; ἰχθύων βίος, *proverb.* 15, 20, 3.

Ἴχνος, τὸ; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι, 37, 3, 3. ἴχνη τῆς ἀληθείας, 4, 42, 7.

K.

Κατὰ, quemadmodum, 3, 107, 10. *cf.* καθάπερ.

Καθαιρεῖν, tollere, deponere *de cruce*, 1, 86, 6. τὰ πολυτελῆ τῶν ἀναπεμένων ὅπλων καθαιροῦντες ἀπεκόμιζον, 5, 8, 9. *Sic* τὰς χρυσᾶς σημαίας καθιέντες, 2, 32, 6. *ubi corrupte vulgo* κατίσχοντες *legebatur*, ὡς ἄνθρωπος ἅπαντα πλὴν καθεῖλε, prostravit, delevit, 1, 35, 5. καθελεῖν τὰς σκηνὰς, dejicere, detendere tentoria, 6, 40, 2. τὰ φρούρια, destruere, demoliri, 4, 52, 8.

καθαιρεῖσθαι; καθιέσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere vela, 1, 61, 1.

Καθαίρεσις ἡ τῶν τυχῶν, 23, 7, 6. *ex Ursini conject. Sic verbo* καθαιρεῖν τὰ τύχη *usus est Appian. Hispan. c.* 41. *et ipsa tota phrasi*, ἔφασαν τὴν σύγκλητον δυναστεύειν τῇ τῶν τυχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθαιρέσει, *Diodorus Sicul. Leg.* 13. *e quo emendationem istam adoptavit Ursinus. Conf.* καθαιρεῖν.

Καθάπαξ, *præcedente* οὐ *vel* οὐδὲ, omnino non, prorsus non, ne quidem omnino, 1, 2, 6. 1, 20, 12. 3, 23, 2. 5, 67, 13. 6, 13, 7. *Absque particula negante*, omnino prorsus; τὸ διαπολεμεῖσθαι καθάπαξ ἀναγίνωσκον, 3, 21, 6. ἢ δυνατοῦ καθάπαξ ὑπάρχοντος, aut si omnino, si modo ullo pacto fieri posset, 8, 17, 6. οὐκ ἠδύνατο συνιδεῖν—οὐδὲ καθάπαξ εἰ πλέοιεν, ne hoc quidem discernere

potuit, an omnino adesset, 8, 22, 3. *καθάπαξ pro καθάπερ voluit Reiskius*, 5, 67, 2.

Καθάπερ, 1) veluti, 12, 23, 7. 12, 24, 6. *Fr. gr.* 99. *καθάπερ ἂν ἐγγυσάμενος αἵματος*, 7, 13, 7. *conf. voc. seq.* 2) quemadmodum, 10, 26, 8. *et passim alibi. Sic καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις*, quemadmodum armis, sic et juribus, 5, 67, 2. *ubi Reiskius καθάπαξ voluit.*

καθάπερ, invitis MStis, pro καθά περ editum erat, 3, 107, 10. *Rursus καθάπερ alieno loco habuit codex Peiresc.* 10, 26, 9.

Καθαπερανεὶ, *vel καθάπερ ἂν εἰ, i. q. καθάπερ*, 3, 32, 2. 18, 37, 10. 40, 5, 8. *Conf.* 7, 13, 7. *καθάπερ γὰρ ἂν εἰ*, 24, 8, 2.

Καθαπερεὶ, *i. q. καθάπερ et καθαπερανεὶ*, 15, 6, 8.

Καθάπτειν, adligare, religare; *καθῆπτε*, 8, 8, 3. *Sed καθάπτεσθαι τῆς ὠμότητος*, extremum agmen lacessere, carpere, 1, 19, 14.

Καθαρεύειν *περί τι*, ab aliquo delicto purum esse, 6, 56, 15.

Καθάριος, mundus, nitidus; *καθαριώτερα ὅπλα τῆς χλαμύδος*, 11, 9, 5. *ubi tamen καθαρσιώτερα codices habent, fortasse ex καθαρωώτερα corruptum.*

Καθαρίως *συνόπτεσθαι*, clare, dilucide perspicere, 6, 3, 4. *καθαρίως ὑποδεῖξαι πάντα*, 15, 5, 5. *ubi Ernestus cum Casaub. interpretatur* bona fide, nihil mentiendo. *καθαρῶς vide infra.*

Καθαρμόζειν; *τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ*, apte disposuit, ordine disposuit, 4, 65, 4.—"*qui locus est vitiosus.*" *Ern.*

Καθαρμὸς, ὁ, lustratio, purgatio, *καθαρμὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖσθαι*, 22, 24, 9. *Spicil. lib.* 24. *num.* 1. *καθαρμὸς, tropice, de* sublatione improborum e repub. 32, 21, 3. *καθαρμὸν ποιεῖσθαι*, 4, 21, 9. *est* solennibus ceremoniis lustrare urbem, *contaminatam scelestorum hominum præsentia.*

Καθαρότης, *ἡ περὶ τὰ χρήματα*, integritas, abstinentia, 32, 11, 9. *cf. καθαρεύειν et καθαρῶς.*

Καθάρσιος, *vide καθάριος.*

Καθαρῶς *ἀνιστράφη*, puris manibus versatus est, 40, 11, 3.

Καθέδραι, *αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων*, sedes remigum in navi, 1, 21, 2.

Καθέλκειν *τὰς ναῦς ἐκ τῶν νεωρίων*, deducere naves in mare e navalibus, 14, 2, 1. *Fr. gr.* 82. *Conf. verb. seq.*

Καθελκύειν *τὰς ναῦς*, *i. q. præced.* 1, 21, 3. 1, 36, 10.

Καθεστὼς, *vide in καθιστάναι.*

Κάθετος, ἡ, 34, 6, 7.

Καθηγεμὼν, ὁ, (*i. q. ὁδηγὸς,*) 3, 48, 11. 3, 41, 9. 3, 42, 6. 4, 40, 8. *ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν*, 2, 40, 2. 7, 14, 4.

Καθήκειν, 1) pertinere ad aliquem ut legitimum dominum; *ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη καὶ καθηκόντων σφίσι πολεμήσοντες*, 1, 6, 6. 18, 24, 3 *&c.* 2) pertinere ad locum, aliquem, attingere; *ἡ Μηδία καθήκει πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν*, 5, 44, 6. *τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τὸν Εὔξεινον πόντον καθήκοντα*, 5, 44, 8. 3) advenire, adpropinquare, adpetere, *de tempore; τῶν χρόνων ἤδη καθηκόντων*, 5, 30, 7. *τῶν ἀρχαιρεσίων καθηκόντων*, 4, 67, 1. *μηδέπω τῆς ἀρχῆς αὐτῷ καθηκούσης*, quum nondum adesset ei tempus adeundi magistratum, 4, 14, 3. *καθηκούσης αὐτοῖς συνόδου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον*, cum adesset tempus concilii, 4, 7, 1.

Inde καθῆκεν generatim dicitur id cujus tempus adest, quod est hujus temporis et loci, quod pertinet ad rem, quod aptum et idoneum est ad id de quo agitur. *Sic ἡ καθήκουσα σύνοδος vel ἐκκλησία*, legitimus conventus, status conventus, cujus agendi legitimus dies

adest, 4, 14, 1. 4, 15, 8. 4, 26, 7. 40, 2, 1. ἡ καθήκουσα ἐπικουρία, χορηγία, idoneum auxilium, commeatus idoneus, 5, 35, 1 et 4. τὰς ἐσθῆτας μετιλαμβανε τὰς καθηκούσας καὶ ταῖς περιβραῖς, vestes convenientes, aptas, pertinentes ad quodque capillamentum, 3, 78, 3. Et τὸ καθῆκον, id quod pertinet ad rem, ad hoc tempus et hunc locum, quod convenit, officium, 6, 6, 7. 12, 12, 7. Fr. gr. 78.

Καθηκόντως καὶ δικαίως, 5, 9, 6.

Καθηλοῦν, clavis firmare, 1, 22, 5.

Καθημερία, olim vulgo καθημερία, ἡ, vita quotidiana, quotidianæ vitæ actio, 6, 33, 4.

Καθησυχάζειν, quiescere, 9, 32, 2.

Καθιδρύειν; ἐφ' οὗ καθίδρυται ἱερὸς, 10, 10, 8.

Καθιέναι, demittere, dejicere; καθεῖς χεῖρα σιδηρᾶν ἐξ ἁλύσεως δεδεμένην, 8, 8, 2. καθεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσκύνησι, utraque manu humum demissa adoravit, 30, 16, 5. καθιέναι ἐνέδρας ἐπὶ τόπους εὐκαίρους, disponere insidias opportunis locis, 4, 63, 9. (cui opponitur ἐξαναστῆναι, surgere ex insidiis) καθιέναι τὸ στρατόπεδον εἰς χώραν &c. deducere, demittere exercitum in locum aliquem periculosum, 3, 70, 11. 3, 92, 7. (cf. 3, 48, 4.) Et reciproce, εἰς ἀπροσπίτους τόπους καθιέναι, scil. ἑαυτὸν vel ἑαυτοὺς, in loca non explorata descendere, sese committere, 3, 48, 4. Sic 3, 80, 4. 80, 20, 4 sq. Et adjecto pronomine reciproco, τῶν πολεμίων καθιέντες εἰς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων, Fr. gr. 99. nisi a grammatico adjectum est pronomen, explicandi caussa.

Καθιερεῦν ἱερὸν, consecrare templum, 3, 22, 1. τὰ καθιερωμένα ἀναθήματα, 7, 14, 3. δίκαια ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9.

Καθικνεῖσθαι, cum gen. scopum attingere, consequi propositum, perficere rem; καθικνεῖτο, καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, 2, 38, 8. 2, 55, 6. et in præt. passivo, activa pariter notione, καθιγμένος τῆς ἐπιβολῆς; Fr. gr. 80. καθικέσθαι, καθίξεσθαι τῆς ἀρχῆς, regnum adipisci, 5, 35, 5. τῆς προθέσεως. 4, 50, 10. 10, 4; 3. 10, 5, 7. οὐδενὸς καθικέσθαι, 2, 37, 9. Et cum participio, subintellecto nomine τῆς ἐπιβολῆς vel προθέσεως; ἤλπιζεν καὶ τυγχίζειν ἐπιβαλλόμενοι καθίξονται, 5, 93, 5. ταῦτα διαθούμενος καὶ τὰς ἀρρωστίας ἐκπονῶν καθῆκτο, Fr. gr. 22. ubi mendose vulgo καθῆστο.

Καθίζειν; active; sedere facere; καθίσαντες ἐπὶ τῶν ἱερείων τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2. καθισάντων αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 8, 22, 9. constituere; κοινὸν καθίσας κριτήριον, 9, 33, 12. καθίσαντες δικαστὰς, 40, 5, 3. Neutraliter, sedere; de magistratibus, judicibus, concilio; καθίσαντες χωρὶς ἀλλήλων, 6, 20, 2. καθίσαντος συνεδρίου, 6, 37, 1. 8, 23, 2. sic 12, 16, 10. καθισάντων τῶν χιλίων scripsi, pro vulgato καθιστάντων. Porro, insidere locum aliquem cum exercitu; καθίσας εἰς ἕνα τόπον, 9, 26, 4. sic dubitare fortasse non debueram corrigere καθίσαντες εἰς τὰ πεδία, 9, 3, 7. pro καθιστάντες. Tum de navibus in Syrtes incidentibus, sedere, hærere in brevibus; καθισάντων τῶν πλοίων ἐν τοῖς βραχίοσι, 1, 39, 3. 1, 51, 8 et 11. ἡ τετρήρης ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ χώματι, 1, 47, 5. ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες, 20, 5, 7.

Καθιστάναι, constituere; καταστήσαντες ὑπάτους, 1, 16, 1. στρατηγὸν αὐτῶν Ἄρατον κατέστησαν, 5, 30, 7. 25, 2, 4. &c. Sic et in pass. οἱ κατασταθέντες ὕπατοι, 1, 17, 6. 1, 20, 4. 1, 38, 6. 1, 39, 1. ἀγοραιόμους καθισταμένους, 10, 4, 6. καθιστᾶσθαι στρατηγὸν, 4, 84, 1. Rursus in activo, καθιστάναι τὰ ὅμηρα εἰς Ῥώμην, obsides Romam sistere, 22, 15, 11. καθιστάναι τὰ χρή-

μοσια ἐν Ῥώμῃ, pecuniam Romam curare, Romæ repræsentare, 22, 15, 9. εἴ τι συγχέουσιν ἀκατασυγχύτους, καθιστάσουσιν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, 22, 26, 6. *Pro* restituere; τὸ πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτῶν κατασυστήσας, 2, 70, 1.—"sed arbitror legendum ἀποκαταστήσας, mox ἀποδοὺς." *Ern. Conf.* 5, 9, 9. 9, 36, 4.

Aor. secund. πόμος κατέστη αὐτῶν, dominus eorum factus est, 5, 10, 2. ἐπὶ τοιαύτην γνώμην κατέστησαν, in hanc venerunt sententiam, hoc ceperunt consilium, 16, 31, 8.

In præteritis; ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ καθέστασαν, (*per syncop. ex* καθεστάκασαν) in magnam anxietatem venerant, in magna anxietate erant, 1, 71, 2. θάλαττα γαλήνη καὶ καθεστηκυῖα, tranquilla et stabilis, sedata, 22, 14, 10. "*Virgil.* cum ventis staret mare." *Ern.* τὰ καθεστῶτα, præsens rerum status; *hinc* τὰ καθεστῶτα κινεῖν, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1.

In medio; κατεστήσαντο τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, pacata Africa, rebus in Africa compositis, constitutis, 2, 1, 5. *sic* 2, 54, 2. 2, 8, 5. ἐὰν ὑμεῖς τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν καταστήσησθε, si vos imperium in Peloponnesios vobis paraveritis, stabiliveritis, 9, 29, 10. καθίστασθαι πρός τινα, stare adversus aliquem *in judicio, vel in disceptatione causæ coram senatu;* (quod *alibi dicit* συγκαθίστασθαί τινι;) τοὺς καταστησομένους ἐν τῇ συγκλήτῳ πρὸς τοὺς τῶν Ἀχαιῶν πρεσβευτάς, 25, 2, 5.

Κάθοδος, ἡ, reditus ab exsilio, 4, 52, 8. 35, 6, 1 *et* 3. ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος, 2, 41, 4.

Καθολικὸς, generalis; καθολικὴ ἀπόφασις, 1, 57, 4. καθολ. ἔμφασις, generalis expositio, 6, 5, 8. καθολ. καὶ κοινὴ ἰσοτοφία, 8, 4, 11.

Καθολικῶς, universe, generatim, (*ppp.* κατὰ μέρος) 4, 1, 8. 23, 9, 8. αὗται αἱ χῶραι καθολικώτερον διαιρεθήσονται, 3, 37, 6. οὕτω καθολικώτερόν πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις, 3, 21, 8.

Καθόλου, omnino, prorsus, 1, 4, 7. 1, 20, 2. οὐδὲ καθόλου μακρὰν πλεῖν, ne quidem ulla navis longa, 1, 20, 13. generatim, universe; καθόλου γεγράφειν (τὰς πράξεις,) 3, 32, 8. cui opponitur κατὰ μέρος γεγράφειν, *ibid. vs.* 3. *Et adjective,* generalis, universus; ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, 1, 4, 2. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην ἀπογραφὴ τῶν πραγμ. 1, 4, 3. τά τε κατὰ μέρος καὶ τὰ καθόλου πεφάγματα, 1, 16, 11. *vertunt* tam privatæ res, quam publicæ; *possis pariter dicere,* res tam particulares, quam quæ ad summam rerum pertinebant.

Καθομιλῶν; ἡ καθομιλουμένη δόξα περὶ αὐτοῦ, vulgaris, vulgata de eo opinio, 10, 5, 9.

Καθοπλίζειν; in medio, καθοπλισάμενος, arma capiens, 3, 62, 7. 3, 67, 2. 11, 22, 7.

Καθόπλισις, ἡ, τελεία, 6, 23, 14. ἡ τροπὴ τῆς καθοπλίσεως, 6, 23, 16.

Καθοπλισμὸς, ὁ, Ῥωμαϊκὸς, armatura, armorum genus, 3, 114, 1. οἱ ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς, 3, 113, 7. 3, 115, 8. τὸ ταῦ καθοπλ. ἰδίωμα, 2, 68, 5. ἀνίδοκιμ. ἐπάσσους τοὺς ἐφεστηδίους καθοπλισμοὺς, 5, 64, 1 *et* 3. ὁ καθοπλ. τῶν ἱππέων, 6, 25, 3.

Καθορμίζειν (*scil.* τὴν ναῦν) πρὸς πόλιν, adpellere, navem in statione locare ad urbem, 1, 53, 10. καθορμίζεσθαι, καθορμισθῆναι, πρὸς πόλιν, *idem,* 1, 21, 5. 1, 25, 1 *et* 9. 1, 41, 4. 33, 7, 3. εἰς πόλιν, 1, 39, 5. εἰς τὴν ἤπειρον, 5, 110, 2. 5, 16, 5. εἰς τὸν λιμένα, 1, 44, 6. πρὸς ἐγχειρίας, 5, 101, 4. ἐν ταῖς Λιγύαις, 1, 44, 2.

Καθόσον οἷοί τε ἦσαν, quantum in ipsis erat, 1, 7, 12.

Καθότι, ad hoc quod attinet quod, quatenus, 18, 19, 5. quia, quandoquidem, 18, 21, 6.

Κάθυδρος; κάθυδρον χωρίον, locus aquosus, aqua abundans, 5, 24, 4.

Καθυπερέχειν τῷ πλήθει, prævalere, superare numero, 2, 25, 9. ταῖς εὐψυχίαις, 11, 24, 6.

Καθυστερεῖν, *absol.* morari, sero venire, in tempore non adesse; πολὺ καθυστερῶν, 3, 96, 11. τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, 5, 30, 5. μεῖζον τὸ προτερεῖν ἐν τούτοις ἁμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν, 9, 14, 10. καθυστεροῦσιν αἱ ἅμαξαι, 22, 24, 11. *cum dativo; i. q.* λείπεσθαι, inferiorem, minus bene instructum esse aliqua re, deteriori conditione esse; καθυστερεῖν τοῖς βίοις, λείπεσθαι ταῖς οὐσίαις, 22, 9, 9. καθυστ. ταῖς παρασκευαῖς, 29, 3, 1. *cum præpos.* περὶ *et accus.* οὐ μόνον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ παρὰ πολὺ τἀδελφοῦ λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ περὶ τἄλλα πάντα καθυστερῶν καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ, 24, 7, 5. *Cum genit.* καθυστερεῖν τῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ καταστάσεως τῶν ὑπάτων, 11, 33, 8. ὑπελείπετο καὶ καθυστέρει πάντων, ubique tardius occurrit et sero atque frustra fuit, 5, 17, 7. καθυστερήσαντες τῆς εἰς Τέγεαν παρουσίας τοῦ Φιλίππου, serius quam Philippus, post Philippum Tegeam advenientes, cum ille jam inde rursus esset profectus, 5, 50, 2. καθυστέρει τῆς ἐκτάξεως, non in tempore, nimis sero aciem instruxit, 10, 39, 5. καθυστέρει τῇ συναγωγῇ τῶν καιρῶν, non satis tempestive cogere copias potuit, 5, 6, 3. *Cum particip.* συνέταξε περὶ ταῦτα γιγνομένοις μὴ καθυστερεῖν, jussit eos in hoc negotio non esse tardos, hoc negotium accelerare, 5, 16, 5.

Καθυφίεσθαι ἑαυτὸν, *i. q.* προέσθαι, despondere animum, desperatione abjicere prorsus omnem sui curam, 3, 60, 4.

Καὶ, *particula;* 1) *nonnumquam idem, fere valet ac* ἢ, vel, aut, *in hujusmodi locutionibus,* ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, 1, 39, 12. *Sic* 3, 43, 4. 3, 51, 12. 4, 40, 8. 5, 90, 6. 10, 47, 9. 14, 10, 10. 18, 1, 8. *adde* 1, 59, 1. *Eodem referri potest illud,* πρὸς ἱερὰ καὶ πρὸς ἐπισκευὴν πλοίου, 3, 23, 3. *et similia. Sic repetita eadem particula,* καὶ—καὶ, *valet idem ac* ἢ—ἢ, 3, 55, 4. 3, 57, 3.

2) *Redundare passim videri potest; velut in his,* ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι, 1, 4, 3. οἱ καὶ παραγενόμενοι, 2, 12, 4.—"*ubi redundat eleganter (ait Ernestus) sic et Lucas in Actis.*"—*cui geminum illud est,* ἃ καὶ κατιδὼν, 1, 40, 14. *Huc porro referenda illa loquendi genera vulgatissima,* πολλὰ καὶ κακὰ διειργάζοντο, 3, 73, 7. πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες, 5, 6, 1. *&c. Tum in comparatione unius rei cum alia, veluti,* καθάπερ καὶ περὶ τῶν κατὰ Λιβύην ἀπεσχεδίακεν, οὕτω καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Κύρνον, 12, 3, 7. *ubi priori quidem loco percommode abesse* καὶ *poterat; præsertim post particulam* εἰ, *ut* εἰ καί τινες ἕτεροι, si qui alii, καὶ Μασσιλιῶται, 3, 95, 7. εἰ καί τινες ἕτεροι,—καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 5, 11. 10, 32, 8. 17, 12, 3. *quibuscum exemplis conferri illud poterit,* ἅμα καὶ τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *Maxime vero insertam hanc particulam Polybius amat ante verba* πλείους, πλείω, λίαν *et sim. ubi tamen non omnino otiosa est, sed intendendi vim habet; vide* 1, 20, 6. 2, 8, 2. *et locis ibi citatis adde* 1, 3, 10. 1, 4, 8. 1, 39, 2. 2, 8, 2. 5, 34, 10. (*ubi* εὗρε καὶ πλείους *vulgo in* εὕρηκε πλείους *erat corruptum.*) *Sic et* καὶ πολλάκις,

9, 16, 2. *Eodem refer* 3, 40, 9. *Sæpe redundat* καὶ *in* κἄπειτα, *quod vide.*

3) καὶ *sæpe confunditur a librariis cum* κατὰ, *ex compendiosæ scripturæ ratione; quo etiam factum, ut ante* κατὰ, *temere nonnumquam omissa sit eadem particula* καὶ, *interdum etiam temere adjecta: vide* 3, 23, 3. *locisque ibi citatis adde* 10, 12, 4, 10, 34, 10.

Καινολογία, ἡ, verborum novitas et insolentia, 38, 1, 1.

Καινοποιεῖν, novare, renovare, instaurare; τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας, 3, 70, 11. τὴν δύναμιν, τῶν ὅπλων τὰ παλαιὰ διαλλάξαντα, 3, 49, 11. τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, 6, 54, 2. τὸν πόλεμον, 11, 5, 5. 21, 8, 10. πολλὰ καινοποιεῖ ἡ τύχη, multa novat, multa nova inducit fortuna, 1, 4, 5. 4, 2, 4. καινοποιεῖται συνεχῶς τὰ πράγματα, (*vel* ὁ πραγματικὸς τρόπος,) καὶ καινῆς ἐξηγήσεως δεῖται, novantur semper res in vita hominum gestæ, et nova expositione indigent, 9, 2, 4. πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλοὺς, renovata est ira, 22, 14, 3. ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον τοῦ Σκιπίωνος, renovata est memoria et celebratio liberalitatis Scipionis, 32, 14, 9. καινοποιεῖν τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, memoriam peccatorum renovare, 30, 4, 17.

Καινοποιΐα, ἡ, mutatio, nova rerum facies a fortuna inducta; τοιαύτης περὶ πάσας τὰς δυναστείας καινοποιΐας οὔσης, 4, 2, 10. (*cf.* 1, 4, 5. 4, 2, 4. 9, 2, 4.)

Καινὸς; ἀεί τι καινὸν προσεύρισκον, 1, 68, 10. καινοί τινες ἀεὶ καὶ νέοι πρὸς ἀπάτας πεφύκαμεν, 5, 75, 4. *Cf.* κενός.

Καινοτομεῖν ἀεί τι, *in malam partem*, novi semper aliquid moliri, 1, 9, 1. καινοτ. τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. τὶ κατά τινος, 3, 70, 4. *in bonam partem, de imperatore,* ἐγένετο πρὸς τὸ καινοτομῆσαί τι καὶ πρᾶξαι τῶν δεόντων, 1, 55, 5. τὸ καινοτομεῖν, novarum rerum molitio, 15, 30, 1.

Καινοτομία, ἡ, τῆς οἰκείας πολιτείας, novatio, 13, 1, 2. τοῦ συμβαίνοντος, rei novitas, 1, 23, 10. ἕτοιμοι πρὸς καινοτομίαν, ad res novas moliendas, 35, 2, 3.

Καίριος; καιρία πληγὴ, 16, 3, 2. αἱ μάχαιραι (τῶν Κελτῶν) μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν, 2, 33, 3.

Καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, 1, 59, 3. πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, 11, 18, 4. καιρ. πληγεὶς, 2, 69, 2. *Conf.* κυρίως.

Καιρὸς, ὁ; 1) tempus; τοῖς καιροῖς εἴκειν, 3, 9, 7. ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς καιρὸς (*mend. vulgo* κλῆρος) εἰς τὸ ἀνακαθαίρειν, 10, 30, 8. συνθέμενος ἡμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον, 3, 99, 4 *sq. &c.*

2) opportunum tempus, opportunitas, occasio; κρατεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρωπείων ἔργων ὁ καιρὸς, 9, 15, 1. οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρὸν, 1, 36, 4. *&c.* ἐάν τις ὑποπίπτῃ τοιοῦτος καιρὸς, 10, 17, 5. μὴ καταπροΐεσθαι τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας καιροὺς, occasionem non omittere recuperandæ libertatis, pugnandi pro libertate, (*conf. mox num.* 3.) 1, 77, 3. ὁ τοῦ πράττειν καιρὸς, 5, 98, 5. τῶν καιρῶν παρόντων αὐτῷ, 4, 48, 10. χρώμενος, συγχρώμενος τοῖς ἰδίοις καιροῖς, 1, 30, 10. 18, 34, 6. πρός τε τὸν τοῦ δήμου καὶ τὸν τῆς μητρὸς καιρὸν ἁρμοσάμενος, 10, 5, 7. μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν, magnam opportunitatem habens pro potestate quidvis agendi, (*et sese ditandi,*) 40, 10, 3. οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, agendi consilia non rerum temporibus adcommodans, sed suis, 3, 70, 8. τῆς φάλαγγος εἷς καιρὸς

καὶ τόπος, 18, 14, 2 *sq.* τὸν θυρεὸν συμμεταστίθεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸν τῆς πληγῆς καιρὸν, scutum in eam semper partem convertere quæ est ictui opportuna, unde ictus accidit, 18, 13, 7.

3) tempus grave et periculosum, *et i. q.* κίνδυνος, periculum, certamen; καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, varia, dubia et periculosa tempora, 18, 36, 6. καιρὸς δεινότατος, gravissimum periculum, 3, 109, 6. ἴσον εἶναι πᾶσι τὸν κίνδυνον, καὶ κοινὸν τὸν καιρὸν, 17, 1, 8. ὁ ἐπιφερόμενος καιρὸς, imminens periculum, 9, 38, 1. οἱ παρεστῶτες καιροὶ, præsentia pericula et calamitas, 4, 46, 5. ὁ παρεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. πρὸς τὸν ἴσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ πράγματα, 29, 11, 12. τοῖς καιροῖς τινος συνεπιτίθεσθαι, συνπαραβαίνειν, 18, 13, 3. 20, 11, 7. οἱ ἑστῶτος καιροὶ, 16, 28, 8. οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὶ, certamina pro patria, 16, 9, 5. ὁ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καιρὸς, 1, 57, 1.

4) *cum variis præpositionibus;* ἐκ τοῦ καιροῦ, 2, 24, 5. *non verti debuit* necessario tempore, *sed* ex tempore, raptim, celeriter, *ut* 10, 43, 9. 18, 9, 8. de improviso, e re nata, 18, 17, 7. *Rursus eadem dictio* ἐκ τοῦ καιροῦ, 6, 32, 3 *sq.* (*ubi opponitur* ἐξ ἀρχῆς) *est* per occasionem, ex occasione aliqua, pro tempore, *fere ut* ἐκ τῶν καιρῶν, 10, 45, 2. *ubi vertimus* pro temporum diversitate. ἐν καιρῷ, in tempore, opportuno tempore, oblata occasione, 2, 45, 4. 9, 12, 3. *Sic* σὺν καιρῷ, 38, 7. 2, 40, 1. 3, 30, 4. 3, 92, 11. 3, 108, 1. 9, 12, 2. καθ' οὓς καιροὺς, quo tempore, 2, 39, 1. τὰ κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι, quæ quoque tempore (memorabilia) acciderunt, in Chronographiis memoriæ mandantes, 5, 33, 5. πρὸς καιρὸν, i. q. ἐκ τοῦ καιροῦ, ex tempore, pro tempore, raptim, prout tempus ferebat; τὰ πλεῖστα πρὸς καιρὸν ἢ ἐνδεχόμενα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐμβαλλόμενα, 1, 61, 4. *et i. q.* ἐν καιρῷ, in tempore, tempestive; ἐχρήσατο παῤῥησίᾳ καθηκούσῃ μὲν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρὸν, 2, 8, 9. *Rursus, cum articulo,* πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζειν, e re nata jocari, 10, 4, 8. πρὸς τὸν ὄντα καιρὸν, opportune, opportuno temporis momento, 1, 61, 7. *sic* εἰς τὸν ὄντα καιρὸν, 2, 26, 1. παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, statim, in præsentia, 8, 14, 3. *cui opponitur* τὸ χρόνον ἔχον, quod tempus et moram desiderat, *ibid.* ὁ παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν, qui rei ipsi, certamini ipsi, præsens interest, 2, 29, 2. *sic* παρ' αὐτοὺς εἶναι τοὺς καιρούς, rebus gerendis, periculis, certaminibus præsentem interesse, 5, 41, 7.

Κακοτεχνία, ἡ, malignitas in alios, 4, 87, 4.

Κακία, ἡ, pravitas, malitia; ἄνευ μετὰ κακίας, τὸ δεκτὸν *&c.* 4, 27, 7. αἱ τοιαῦται κακίαι, 4, 27, 3. ignavia, 4, 31, 8. vitium quodvis; εἰς τὴν οἰκείαν κακίαν ἐκτρέπεσθαι, 6, 10, 2 *et* 4 *et* 7. 6, 48, 4.

Κακοζηλία, ἡ, prava æmulatio, 10, 25, 10. *ubi cum* κακοζηλοσία *vulgo legeretur, monuit Ernestus, pro* κακοζηλία *id esse positum, et sic rescribendum, aut* κακοζήλωσις.

Κακοήθεια, ἡ, malignitas, ingenii morumque pravitas, 5, 50, 5.

Κακοκρισία, ἡ, judicii pravitas, 12, 24, 6.

Κακομηχανεῖν περὶ τοὺς φίλους, fraude uti adversus amicos, 13, 3, 2.

Κακόνους Ῥωμαίοις, male animatus, 40, 8, 2.

Κακοπάθεια, ἡ, καὶ ταλαιπωρία, 2, 25, 10. 3, 17, 9. 3, 42, 9.

Κακοπαθεῖν, ὑπὸ τοῦ ψύχους, 3, 72, 5.

Κακοπεινεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν χώραν,

4, 6, 10. 8, 14, 1. κακοπ. καὶ διαφθεῖραι τὰς νῆας, 13, 4, 1.

Κακοποιὸς, maleficus, 15, 25, 1.

Κακοπολιτεία, ἡ, prava reip. administratio, 15, 21, 3.

Κακοπραγία; αἱ ἐν τῷ ζῆν κακοπραγίαι, ærumnæ, molestiæ, adversitates fortunæ, 8, 14, 8. 9, 39, 6.

Κακοπραγμονεῖν, dolis uti, 3, 2, 8. 4, 82, 3. malo animo, perfide agere, 4, 15, 8.

Κακοπραγμοσύνη, ἡ, malitia, vafrities, fraus, malæ artes, perfidia, 4, 23, 8. 4, 27, 2. 5, 1, 7. 5, 41, 1. 9, 11, 3. 9, 39, 6. 13, 3, 1. 13, 5, 1. 16, 22, 8. κακοπρ. αὐλικὴ, calliditas aulica, 15, 34, 4.

Κακοπράγμων. κακοπραγμονέστατος, perfidissimus, 8, 11, 3.

Κακοῤῥημοσύνη, ἡ, turpis oratio, fœdus sermo, 8, 12, 3.

Κακὸς, κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, 5, 11, 1. cf. κακῶς.

Κακοτροπεύεσθαι πρός τινα, fraudulenter agere cum quo, 5, 2, 9.

Κακουργία, ἡ, vafrities, 33, 14, 2.

Κακουχία, ἡ, mala adfectio corporis, *fracti molestiis, fame &c.* 3, 64, 8. vexatio ab alterius vi, 5, 15, 6.

Κακῶς διακεῖσθαι, male se habere, malo loco esse, 2, 2, 8. κακοὶ κακῶς ἀπολώλασι, 7, 3, 2. κακῶς, *quod* 2, 9, 3. *erat vulgatum, in* ἀκάκως *mutavi.*

Καλαμὶς, ἡ, arundinetum, 3, 71, 4. *ubi nos ex aliis codd.* κάλαμοι *restituimus.*

Κάλαμος, ὁ, 3, 71, 4. 14, 1, 7 *et* 15. καλ. μυρεψικὸς, 5, 45, 10.

Καλεῖν, ἐπ' ὀνόματος τινὸς, 35, 4, 11. πόλεμος ὁ πρὸς Φαλίσκους καλούμενος, 1, 65, 2. ἡ μάχη ἡ καλουμένη περὶ τὴν Τάφρον, 4, 33, 6. τὴν τῶν Ὄμβρων καλουμένην χώραν, Umbriam, 3, 86, 9. ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγούσαις, κειμέναις δὲ &c. 1, 44, 2. *ubi post* καλουμέναις *excidisse videtur* μὲν *particula, referenda ad sequentem* δὲ; *sic* ἣ καλεῖται μὲν Κλούσιον, ἀπέχει δὲ, 2, 25, 2. *cf.* 29, 11, 8.

Καλίκιοι, οἱ, calcei, 30, 16, 3.

Καλλίδενδρος; καλλιδενδρότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλιερεῖν, perlitare, 3, 11, 6.

Καλλίκαρπος; καλλικαρπότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλονὴ, ἡ, pulcritudo, 1, 4, 7.

Καλλύνειν τὴν πλατεῖαν, scopis mundare viam, 6, 33, 4.

Καλλωπίζειν; κεκαλλωπισμένος, nitidiore cultu insignis, 11, 9, 8.

Καλλωπισμὸς, ὁ; 11, 8, 5. ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις, exquisitior et delicatior cultus vestium, 11, 9, 7.

Καλοκαγαθία, ἡ, honestas, probitas; 2, 61, 4. 3, 107, 8. 5, 10, 3. 5, 12, 2. 35, 4, 8.

Καλοκαγαθικὴ προαίρεσις, 7, 12, 9.

Καλὸς; καλὸν δὲ, *vel* καλόν γε, *ironice*, 11, 29, 4. καλὸν γὰρ, est enim præclara res, 16, 20, 2. τὰ πρὸ τούτου καλὰ, res ante præclare gestæ, 15, 7, 6. οὕτως εὔωνα πανταχῇ τὰ κακὰ γέγονε, 4, 35, 15. *ex lectione codicum nonnullorum, pro* κακά. *Rursus* καλὸς *et* κακὸς *inter se commutata in nonnullis codd.* 10, 37, 10.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτοὺς, componere, in tuto locare, 2, 22, 10. ἐν καλῷ τοὺς πολεμίους ἀπειληφέναι, loco opportuno intercepisse hostem, 3, 92, 4. ἐν καλλίστῳ στρατοπεδεύειν, opportunissimo loco, 5, 24, 5. σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τοιαύτην τόλμαν, rem præclaram putantes, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Καλπὶς, ἡ, urna, 31, 3, 17.

Καλώδιον, τὸ, funiculus, 33, 3, 2. 34, 3, 5.

Κάλως, ὁ, rudens; τοὺς κάλους ἐκστείειν, 6, 44, 6.

Καλῶς, *adverb.* καλῶς ποιῶν φανερὸς ἐκ τῆς συμβουλίας γέγονε, bene fecit quod se ipsum prodiderit, bona nostra fortuna se ipsum prodidit, 5, 42, 2. καλῶς ποιῶν οὐκ ἦλθε

ταύτην τὴν ὁδὸν, 28, 9, 7. Ἀχαιοὶ καλῶς ποιοῦντες καὶ τρεῖς ἄγουσι καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæi bona sua fortuna triginta ad quadraginta hominum millia armare possunt, 29, 9, 8.

Κάμπτειν περὶ τὸ ἀκρωτήριον, 1, 21, 11. κάμπτειν τὸν Πάχυνον, 1, 25, 8. 1, 54, 1. τὴν ἄκραν τοῦ Παχ. 1, 54, 6. τὸ Λιλυβ. 1, 39, 5.

Κᾷν; ὥστε κἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς, ut deos etiam simus oraturi, 5, 104, 11.

Κανθήλια, τὰ, clitellæ, *Spicil. ex lib.* 8. *num.* 3.

Κάννη, ἡ, canna, 14, 1, 15.

Κανοῦν, τὸ, canistrum; τὰ κανᾶ, 32, 12, 4.

Κανὼν, ὁ, 12, 7, 1. 34, 5, 11.

Κᾄπειτα, et deinde, 5, 15, 2. &c. *Sed subinde abundat* καὶ, *ut* κᾄπειτα *nil amplius valeat quam* ἔπειτα; *vide* 1, 4, 8. *et* 4, 45, 7. *Adde* 9, 5, 2. 9, 38, 5. 10, 7, 7.

Καπνώδης ἀὴρ, 9, 16, 3.

Κὰρ, ὁ; δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, *proverb.* 10, 32, 11.

Καραδοκεῖν, exspectare, *cum accus.* 3, 13, 3. 3, 34, 1. 5, 85, 1. τὸν καιρὸν, 1, 33, 11. τὸ μέλλον, 2, 52, 6. τινὰ, opperiri aliquem, 10, 40, 11. solicite observare aliquid, 10, 42, 6. 11, 13, 2.

Καρδιοφύλαξ, ὁ, pectorale,— "*armorum genus*, lamina ænea quæ pectori imponitur." *Ern.* 6, 23, 14.

Καρπεύειν τὴν χώραν, 10, 28, 3.

Καρπία, ἡ, (*sive* καρπεία) τῶν χωρίων, 32, 2, 8. *ubi* ἐπικαρπίαν *viri docti maluerant.*

Καρποῦσθαι; καρποῦνται γῆν πάμφορον, 9, 41, 11. μεγίστην καρποῦσθαι δοκοῦσιν εὐδαιμονίαν, 2, 62, 4.

Καρτερὸς ἀγὼν, acris pugna, 1, 27, 11.

Κάρφος, τὸ, ligneolum, tabella, *de tessera militari*, 6, 36, 3.

Καρχήσιον, τὸ, carchesium, tolleno, 8, 7, 10.

Κατὰ, *præpositio;*

I) *cum genit. constructa significat.*

1) contra, *i. e.* in alicujus detrimentum; αἱ τῶν στρατοπέδων ἀντιπαραγωγαὶ κατ' αὐτῶν ἐγίγνετο, profectiones exercituum Romanorum secundum montium radices cum detrimento hostium erant conjunctæ, 9, 3, 10. ὃ κατὰ τῆς πόλεως ὑπελάμβανεν εἶναι, 10, 8, 5. ὅτι τὸ μέλλειν καθ' αὑτῶν ἐστὶν, 15, 26, 11. *Item* contra, *i. q.* versus; ἐπεὶ τὸν κονιορτὸν ἑώρα κατὰ τῶν ἰδίων φερόμενον, 5, 85, 1. καθ' ὁποτέρων ὁ κονιορτὸς τραπήσεται, 11, 13, 2. *Quo referri poterit dictio illa*, κατὰ νώτου, a tergo, *quasi* contra tergus, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 90, 2. *Eodem refero illud*, τούτους (τοὺς τόπους) εὐθέως ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, hæc loca statim ipsi inter se, alii adversus alios, (*nempe inter se confabulantes,*) designabant, 18, 29, 3. *Denique eodem referenda fuerit illa dictio*, τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις γράφοντες, 28, 14, 11. *si modo vera scriptura, de qua valde dubito.*

2) per, *in hujusmodi dictionibus:* διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, per insulam dispersi sunt, 8, 19, 7. *Sic* ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. 3, 102, 1. ἠλᾶτο κατὰ τῆς χώρας, 40, 3, 10. τὰ καθόλου κατὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα, res universæ per orbem terrarum gestæ, 15, 36, 8. *Sed, pro* μένειν κατὰ χώρας, 4, 72, 4. κατὰ χώραν *ex cod. med. adscivi; sic et* 4, 45, 6. κατὰ γῆν, *pro vulgato* olim κατὰ γῆς.

3) *i. q.* περὶ, de, quoad, intuitu, respectu, quod adtinet; ἐπεκράτησε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων, invaluit, usurpari cœpit de omnibus Peloponnesiis, 2, 38, 1. μηδεμίαν ἀφορμὴν μηδενὶ καταλιπεῖν, μήτε κατὰ τῶν ἐμπόρων, μήτε περὶ τοὺς δούλους, quod mercatores attinet, 4, 50,

3. τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐπαγγελίαν, quod de filio polliceretur, promissum respectu filii ipsius factum, 21, 12, 5. *ex codicum quidem lectione, quam non opus erat in* κατὰ τὸν υἱὸν *mutare. Fortasse et huc referendum illud,* πῶν ἄν τι κατὰ τοῦ πίλας ὑποστήσους, 8, 22, 2. omnia suspecta habens quæ ad alios pertinent.

4) κατὰ κοινοῦ, publice, publico nomine, 11, 30, 3. *si modo vera lectio, nec* κατὰ κοινὸν *scribendum.* (*conf.* κοινός.) *Habet quidem et* κατὰ κοινοῦ δόγματος *codex Bav.* 20, 10, 4. *quæ tamen scriptura vix sana videtur. Pro olim vulgato* διήμενοι καθ' ἑκατηρίας, 2, 6, 2. *jam Casaub.* μεθ' ἑκατηρίας *restituit, quod meliores confirmant codices.*

II) *cum accusativo; qua de constructione notemus usus sequentes.*

1) *præcedente articulo* τὰ, *denotat* rem ipsam de qua agitur et quæcumque ad eam pertinent; τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρησαν, 1, 56, 1. ἑτοιμάζειν τὰ κατὰ τὰς στασχίας, 1, 66, 6. ἐχείριζε τὸ (*immo* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολήν, 1, 66, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 4 *sq.* τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, 1, 10, 5. *et sexcenta hujusmodi; tum rursus,* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διαζῆν, 1, 9, 6. 5, 34, 3. τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, inventum et quæ ad illud pertinent, 10, 44, 1.

2) *in duorum substantivorum concursu, illud quod cum* κατὰ *in accusativo construitur, vim habet genitivi; quæ periphrasis potissimum locum habet evitandi concursus causa duplicis genitivi, ubi nomen illud, quod regere debebat alterum, ipsum in genitivo positum est. Vide loca ipsa, quæ brevissime tantum indicabimus.* ὁ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας χρόνος, i. q. ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καιρός, comitiorum tempus, 1, 52, 2. ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, i. q. τοῦ ἡλίου, 3, 113, 1. 3, 114, 8. 11, 22, 6. *sic* ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, cursus solis, 9, 15, 6. ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα κρίσις, i. q. τοῦ ἀγῶνος, exitus pugnæ, 3, 116, 2. τὰ κατὰ τὰς πλατείας διαστήματα, i. q. τῶν πλατειῶν, 6, 32, 1. αἱ κατὰ τὸν Φίλιππον ἐνεργεσίαι, i. q. τοῦ Φιλίππου, 2, 48, 2. ὁ κατ' Ἀννίβαν πόλεμος, 3, 8, 1. *idem valet ac* ὁ τοῦ Ἀννίβου πόλεμος, bellum Hannibalicum, *quemadmodum* τὸν τοῦ Φιλίππου πόλεμον *dicit Philippicum bellum, et alia hujusmodi.* ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, i. q. Ἀντιόχου καὶ Ῥωμαίων, 3, 7, 1. *Minus inusitatum videri debet,* τοῦ γεγονότος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, calamitatis quæ Saguntinis accidit, calamitatis Saguntinorum, 3, 20, 6. *sed insolentius illud,* ἅμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι, simul cum injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *ubi vel* ἀτυχήματος *commodius fuerat, vel adjiciendum aut saltem subintelligendum participium* γεγονότι. *Sicut vero duobus locis modo prolatis nomina* ἀτύχημα *et* ἀδίκημα passive *accipienda sunt intuitu Saguntinorum; sic contra* active *intelligendum nomen* σύμπτωμα *respectu Gallorum in illa phrasi,* τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας σύμπτωμα γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, 30, 1, 1. *Pariterque, ubi de* Victoria *agitur, præpositio* κατὰ *cum accus. variam et ambiguam vim habet;* τὸ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, 2, 10, 6. *est* prospera pugna Illyriorum; *quemadmodum, ex vulgari sermonis usu, adjecto verbo* γίγνεσθαι, *vel ejus verbi participio, dicta sunt illa,* τὸ τέλος τῆς συμπεσούσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, summa victoriæ penes Romanos stetit, 1, 28, 13. *et* γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, quum penes

Carthaginienses victoria fuisset, 1, 87, 10. *Sed in illo,* τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτερήματος αἴτιος ἐγίγνετο Φιλοποίμην, 2, 67, 8. *manifeste respectu Euclidæ* passive *intelligi* τὸ προτέρημα *debet; nec tamen ita ut* τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτ. *sit proprie* victoria de Euclida relata, *sed* victoria quam Achæi in ea parte aciei reportarunt quæ ex adversa Euclidæ steterat; *de quo usu præpositionis* κατὰ *vide mox num.* 3. *Rursus vero* activa *vis obtinet in hoc,* λελῦσθαι τοῦ φόβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους, metu Dardaniorum, *i. e.* a Dardaniis incusso, liberari, 5, 97, 1. *ubi parum commode Casaubonus* metu de Dardaniis *in versione posuit.*

4) *Satis in vulgus nota sunt illa:* καθ' ἡμᾶς, nostra ætate, 10, 47, 12. 4, 2, 2. οἱ καθ' ἡμᾶς, æquales nostri, 16, 20, 8. οἱ καθ' ἡμᾶς καιροὶ, 1, 4, 1. εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιροὺς, 4, 1, 4. *Hæc de tempore; ista de loco:* ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, mare quod ad nos spectat, mare nostrum, *scil. mediterraneum,* 1, 3, 9. *et passim alibi;* (*conf.* θάλαττα, *et Ind. Hist. in Mare, adde Adnot. ad Appiani Præfat. cap.* 1. *lin.* 5.) *Prætereo illa,* κατὰ πλείους τόπους, pluribus locis, 1, 45, 6. *et similia, quæ sunt vulgatissima. In acie stare* κατά τινα, *est* eo loco stare, ubi ex opposito stat alter, e regione; οἱ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντες, 1, 34, 5. οἱ κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ὑπεναντίων, 1, 34, 9. αἱ κατὰ τούτους ταχθεῖσαι νῆες, 2, 10, 2. κατὰ τὸν Δαρεῖον ποιεῖσθαι τὴν μάχην, ex adverso Darii in acie stare, 12, 22, 2. *Adde quæ paulo ante monui de loco,* 2, 67, 8. *Rursus, de collocatione in acie,* κατὰ μίαν ναῦν τάττειν, *est* ita locare naves ut nonnisi una navis in fronte sit, et ut singulæ naves singulas a tergo sequantur, 1, 26, 12. *ubi in Latina versione, pro* continua serie, *perspicuitatis caussa præstabat* continua retro serie *scribere; quæ directio contraria est illi,* ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ, 1, 26, 13 *et* 15. *ubi naves omnes* in una eademque fronte *stant.* καθ' ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, singuli, bini, terni, 1, 59, 7. καθ' ἑαυτὸν *est* seorsim, solus per se, *ut* αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς στρατοπεδεύουσι, 1, 24, 4. *Sic et* αὐτὸ καθ' αὑτὸ λεγόμενον, 8, 4, 8. αὐταὶ καθ' αὑτὰς αἱ Σικελικαὶ πράξεις, 8, 4, 3. τὸ καθ' αὑτὸν, pro sua parte, quatenus in ipso erat, 1, 52, 2.

4) *Vulgata etiam sunt hæc:* τολμηρότερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, quam pro ætate, 5, 18, 7. μειζόνων ὀρεγόμενος ἐλπίδων ἢ κατὰ τὴν στρατηγίαν, 1, 8, 5. *Paulo rarior et haud satis in liquido est ille usus,* τὸ ἐλλιμένιον νῦν εὕρῃ (εὕροι *malim*) κατὰ πεντεκαίδεκα μυριάδας, ex portorio redeunt quindecim myriades, 31, 7, 12. *ubi* κατὰ, *quod ex Reiskii est conjectura, ipse Reiskius interpretatus est* quotannis, *pro vi distributiva quam habet interdum hæc præpositio, sed articulum adjiciendum putavit,* κατὰ τὰς πεντ. μυριάδας: *possis vero etiam* κατὰ circiter, fere, *intelligere, quam in partem Henr. Stephanus in Thes. Gr. Ling. T. II. col.* 90. *lit. g. exemplum attulit,* κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni, *incerto quidem auctore.*

5) *Adjectivis addita præpositio, facit adverbia;* κατὰ βραχὺ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. 4, 70, 7. 13, 7, 8. &c. *quæ interpretatio nescio an* 3, 116, 11. *teneri debuerit in illa phrasi,* καὶ κατὰ βραχὺ συγκλειόμενοι, *quam Casaub.* breviori gyro inclusi *interpretatus est, et nos pariter* breviori

circulo. κατὰ τὸ συνεχές, continenter, continuo, statim; *vide in* συνεχής. κατ' ἐλάχιστον, sensim sensimque minimis momentis, 13, 7, 10. *Cum substantivis;* κατὰ πόδας, *vide in* πούς. κατὰ τρόπον, *vide* τρόπος; &c.

κατὰ *passim a librariis cum* καὶ *confunditur; vide supra in* καὶ, *num.* 3. κατὰ *in* καὶ τὰς *corruptum*, 2, 66, 5.

Καταβαίνειν, *absol.* de tribunali vel suggestu descendere, 28, 4, 3. καταβὰς κατὰ τὴν ῥάχιν, 3 101, 2. *ubi* κατὰ *abest a Bav. non male.*

Καταβάλλειν, τὸ τεῖχος, τὸν πύργον, dejicere, evertere, 1, 24, 12. 5, 4, 8. 1, 42, 9. *tropice,* τὸ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως λαμπρὸν, 22, 6, 1. τὸ τέλος *vel* τὸ κλεῖς τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. sternere, cædere, occidere, 3, 94, 6. 5, 14, 6. 5, 17, 4. 6, 37, 3. 6, 39, 3. 9, 7, 5. 10, 32, 5. 33, 7, 6. deponere, pendere, solvere *pecuniam,* τριῶν μνῶν, 6, 58, 5. πέντε τάλαντα, 22, 9, 11. τὰς σαρίσσας, humeris demtas hastas prætendere, 5, 85, 9. 11, 16, 1. 18, 7, 9. 11, 15, 6. *ubi perperam olim* καταλαβόντες *pro* καταβαλόντες *legebatur, quemadmodum et* 9, 7, 5.

καταβάλλεσθαι, fundamenta jacere *urbis,* fundare *urbem,* 10, 27, 9. *conf.* καταβολή.

Καταβαρεῖσθαι, premi, laborare, 18, 4, 4. τῇ μάχῃ, 11, 33, 3. τοῖς ὅλοις, 18, 4, 8.

Κατάβασις, ἡ, 3, 54, 5. 5, 13, 5. τάφρος τὴν κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8.

Καταβιοῦν, vitam transigere, 12, 28, 6.

Καταβολή, ἡ, fundamentum, initium; (*conf.* καταβάλλεσθαι;) καταβολὴν ἐποιοῦτο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο πολυχρονίου τυραννίδος, 13, 6, 2. ἐκ καταβολῆς ναυπηγεῖν σκάφη, novas e carina naves struere, 1, 36, 8. *Fr. gr.* 82. ἐκ καταβολῆς πατηγορεῖν, a prima origine, 26, 1, 9. (*sicut* ἀνάπαλιν, 5, 16, 6.) *Sic et* 1, 47, 7. a principio *interpretatur Ernestus,* θεωρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐτῷ τὴν τετρήρη συνεξαρμόσασαν; *qui locus cum multum olim me torsisset, nunc sic plane accipiendus videtur,* videns quadriremem, quæ olim simul cum ipso (*et cum ipsius navi*) primum a statuminibus in mare excurrerat, (*cujus structura adeo probe et nota erat.*)

ἐκ καταβολῆς *Fragm. gramm.* 84 *et* 85. *in* ἐκ μεταβολῆς mutavi.

Καταγγέλλειν ῥύσια τοῖς Ῥοδίοις, 4, 53, 2. *conf.* ῥύσια.

Κατάγειν, domum reducere, domum reportare; κατάγοντες εἰς τὰς πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου, 5, 105, 2. κάλλιστον θρίαμβον καὶ καλλίστην νίκην τῇ πατρίδι κατάγειν, 11, 33, 7. (*cf.* θρίαμβος.) κατάγειν τοὺς φυγάδας εἰς τὴν οἰκείαν, exsules in patriam revocare, restituere, 4, 17, 6 *et* 9. 18, 34, 7. κατῆγον τοὺς ἐμπόρους, captivos abducebant mercatores, *nempe, mari captos,* 5, 95, 4. *adde* 1, 83, 7. *Scilicet* κατάγειν ναῦν est navim mari captam ex alto ad littus deducere, 4, 6, 1. 16, 6, 10. *sic* τὰ κατηγμένα πλοῖα, naves captæ quæ in portum erant deductæ, 15, 2, 2. *et* οἱ κατηγμένοι, 3, 28, 3. *Notione maxime propria et nativa,* κατῆγε τὴν πτέρναν τῆς μηχανῆς ἐντὸς τοῦ τείχους, eandem machinæ deorsum agebat, deorsum adducebat, 8, 8, 2.

κατάγεσθαι, ex alto terram repetere; (*cui opp.* ἀνάγεσθαι, in altum evehi;) κατέσχε πάλιν εἰς τὴν Κέρκυραν, 4, 19, 9.

Κατάγιον εἶδος, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2.

Κατηγιλαστὸς; *vide* 4, 74, 2.

Κατηγίσαι τῆς λύσεως, 14, 10, 2.

Κατηγίγνεσθαι; ἐν τούτῳ κατηγίγνετο

πάντα τὸν χρόνον, in hoc versabatur, 32, 15, 6.

Καταγινώσκειν, 1) condemnare, ἑαυτοῦ ἑκούσιον φυγαδείαν, 6, 14, 7. 2) contemnere aliquem, spernere, pro nihilo ducere; (*majus est quam* καταφρονεῖν;) 1, 23, 5. *coll. vs.* 3. 5, 30, 1. 5, 1, 7. 5, 27, 6. 5, 35, 10. (*coll. c.* 37, 10.) 5, 61, 4.

Καταγνύναι; καταγνύμενα σκάφη πρὸς ταῖς σπιλάσι, 1, 37, 2.

Κατάγνωσις, ἡ, improbatio, 6, 6, 8.

Κατάγομος; κατάγομον πλοῖον, 9, 43, 6.

Καταγράφειν, 1) scripto consignare, τὰ ὅρκια, fœderis formulam, 29, 2, 6. κατέγραφον εἰς τοὺς τοίχους τὸν στίχον, 5, 9, 4. 2) conscribere, legere *milites*, 1, 49, 2. 2, 22, 8. 2, 23, 8. 3, 75, 5. 6, 26, 4. ὁμήρους, imperare designareque obsides, nominatim imperare, 29, 2, 6. καταγρ. κοινοβούλιον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων, conscribere concilium, 28, 16, 1.

Καταγραφὴ, ἡ; καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι, delectum militum agere, 6, 19, 5. 6, 21, 1. 9, 6, 6. γίγνεσθαι περὶ τὰς καταγραφὰς, *id.* 3, 40, 3. *Sed* αἱ καταγραφαὶ, 2, 24, 10. *sunt* tabulæ militares, (*i. q.* ἀπογραφαὶ,) *et* 5, 64, 2. "album militare, *in quo scilicet descriptæ sunt legiones, cohortes. et qui in singulis militant.*" *Ern.*

Καταγωγὴ, ἡ ἐπὶ τὴν βασιλείαν, restitutio in regnum, 32, 23, 8.

Καταγωνίζεσθαι, 1) bellum gerere cum aliquo, pugnare adversus aliquem; συνεχῶς τινὰ, 2, 42, 3. καταγωνιζ. τὴν ἀλήθειαν, oppugnare veritatem, 13, 5, 5. 2) debellare, expugnare, devincere, 2, 45, 4. 3, 4, 10. *sic et tropice*, 4, 77, 4. 13, 5, 6.

Καταδεὴς; καταδεεστέρα μερὶς, portio deterior, inferior, 31, 18, 3. οὐ πολὺ καταδεέστερος τούτου, bonitate non multum cedens huic, 8, 35, 5. καταδεέστερος τοῖς ὑπάρχουσι, indigentior, minus instructus a re familiari, 32, 14, 3.

Καταδιαιρεῖσθαι τὰς πόλεις, 2, 45, 1. *conf.* 2, 43, 10.—"dividere, *scil. ut prædam cum sociis, non* dissolvere, *ut Casaub. vertit, nempe ne cum Achæis conjunctæ essent. Nam ei statim synonymum est* διανείμασθαι." *Ern.*

Καταδικάζειν. δίκην αὐτοῦ κατεδίκασαν ἱεροσυλίας, sacrilegii crimine condemnarunt eum, 23, 2, 7.

Καταδίκη, ἡ; πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, judicio ad exsilium condemnati, 26, 5, 1.

Καταδιώκειν τι, aliquid sequi, respicere, 6, 42, 1.

Καταδοχὴ, ἡ; καταδοχὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, 23, 12, 10. *ubi vulgo* καταλογὴν *legebatur, quod vide.*

Καταδρομὴ, ἡ, incursatio finium, 5, 95, 8. καταδρομὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, conviciis insectari aliquem, 12, 23, 1 *et* 8.

Καταδύειν, *active*, demergere; ναῦς ἐκτὸς κατέδυσαν, 1, 25, 4. *neutraliter*, κατέδυσαν demersæ sunt, 1, 61, 6. *Passiv.* κατεδύοντο abdiderunt se, 15, 30, 3.

Καταδύναι, *neutraliter* καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, paludibus mersi, 5, 47, 2. συνέβη τὴν ναῦν αὐτανδρον καταδῦναι, 6, 5, 2. *nisi hoc præsens infinitivi tempus est, a verbo* καταδῦμι.

Καταζευγνύναι; ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατέζευξε, mansit, diversatus est, 5, 80, 2. καταζεῦξαι πρὸς τὸν Ἴβηρα ποταμὸν, (*opp.* ἀναζεῦξαι,) considere cum exercitu, 3, 95, 3. παρὰ τὸν ποτ. 8, 15, 2. εἰς τὴν Σελεύκειαν, ad Seleuciam, 5, 46, 7. αὐτοῦ κατέζευξαν, 18, 3, 5.

Καταθαῤῥεῖν, 1, 40, 3. τοῖς ὅλοις, de summa rerum certam spem habere, 3, 86, 8.

Καταθέειν; κατέθει *perperam olim edebatur ex Bav. pro* κατεσάχει, 1, 86, 8.

Καταίρειν, *ubi de* maritimo itinere *agitur, verti solet* adpellere; *et sic apud Suidam* κατῆρε, κατέπλευσε *exponitur, et* καταίροντες, καταπλέοντες. *Est autem frequens apud Polybium hoc verbum:* κατάραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. εἰς τὴν Ἐπίδαμνον, 2, 10, 9. κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν, 2, 9, 7. εἰς τὸ Λιλυβ. 3, 96, 13. κατάρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν νῆσον, 1, 60, 3. ἀποπλέων ἐντεῦθεν, κατῆρε παντὶ τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 56, 3. ἀνήχθη καὶ κατῆρε δευτεραῖος ἐκ Ταῤῥακῶνος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἴβηρα ποταμὸν τόπους, 3, 95, 5. *Sed peræque de* pedestri *usurpatur itinere, et quidem potissimum ubi* e montanis in planitiem pervenitur; *quare in his percommode* descendere *vertitur, quamquam forte satis fuerit* pervenire, *quandoquidem v. c. de Philippo, a mari redeunte, quo descenderat,* (5, 19, 4.) *pariter ait,* τεταρταῖος αὖθις εἰς τὰς Ἀμύκλας κατῆρε παντὶ τῷ στρατεύματι, *i. e.* quartis castris cum universo exercitu Amyclas rursus pervenit, 5, 20, 12. *Ceterum de* descensu aut adventu e montanis *notavi loca hæc:* κατῆρε διὰ τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 40, 4. οἱ Κελτοὶ κατάραντες εἰς τὴν Τυῤῥηνίαν, 2, 25, 1. (*cf.* 2, 23, 5.) κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία, 3, 56, 3. (*ubi confer quæ proxime præcedunt.*) εἰς ποῖα μέρη κατῆρε τῆς Ἰταλίας, 3, 36, 1. ὑπερέβαλον τὸν Ἀπέννινον, καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, 3, 90, 7. τὸ καλούμενον Ὀρεικὸν ὑπερέβαλον, καὶ κατῆραν εἰς Ἀπολλωνίαν, 5, 51, 3. 12, 17, 2. ὁρμήσας ἐκ τῆς Ἐλατείας, καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἀντίκυραν, 18, 28, 7. cum Anticyram descendisset, *vel* pervenisset. τοῦ στρατεύματος κατάραντος ἐπὶ τοὺς καθ' Ἡράκλειον τόπους, 28, 11, 3.

Καταισχύνειν; τὸ Κλειτωρίων γενναῖον εἷς ἀνὴρ κατῄσχυνε, 2, 55, 9. οὐ κατῄσχυναν τὴν ἐλευθερίαν, 5, 76, 11. καταισχύνειν γυναῖκα, 22, 21, 6.

Καταιτιᾶν; οἱ ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντες, criminibus vexati, quibus crimina erant impacta, 3, 5, 4. (*mox ibid.* ἡ ἐπενεχθεῖσα αὐτοῖς διαβολή.) οἱ κατῃτιαμένοι, *de iisdem,* 32, 7, 14. 33, 1, 4.

Κατακάειν, cremare, (*quod in* κατακαίνειν *mutaverat Casaub.*) 16, 34, 9.

Κατακείμενος, in lectulo sedens, 12, 27, 5.

Κατακηρύσσειν, promulgare; βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις, 23, 2, 6. *quod in* κατακυρωθῆναι *temere mutaverat Casaub.*

Κατακλαίεσθαι τινὰ, 12, 15, 3.

Κατακληρουχεῖν τὴν Πικεντίνην, coloniam deducere in Picenum, colonis sorte dividere Picenum, 2, 21, 7. ἡ κατακεκληρουχημένη γῆ, ager colonis sorte divisus, 3, 40, 8. *Sed rursus in activo, est etiam* sorte accipere; οἱ κατακεκληρουχηκότες τὰς τούτων οὐσίας, 7, 10, 1.

Κατακλινὴς; κατακλινῆ μένειν, decumbere lecto, *sc. ob morbum,* 31, 21, 7.

Κατακοιμᾶν; κατακοιμηθέντων, 3, 67, 2. *ubi vetustissimi codices* κατακοιμισθέντων, *a* κατακοιμίζω, *non male.*

Κατακολουθεῖν τινι περί τινος, aliquem auctorem sequi in aliqua re, 2, 56, 2. τῇ γραφῇ, scripti alicujus auctoritatem sequi, 3, 33, 18. τῇ συμβουλίᾳ, obsequi consilio, 3, 44, 10. 40, 9, 4. ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, loca munita sequi (*in deligendo castris loco,*) 6, 42, 2.

Κατακολπίζειν, sinus omnes sequi, sinus emetiri, 34, 12, 10.

Κατακόπτειν, cædere, concidere *hostem,* 2, 21, 5. *Pass.* κατακόπτεσθαι, κατακοπῆναι, cædi, 2, 20, 3 *et* 8. 2, 30, 9. 5, 73, 7. κατακό-

πτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βατιλέως αὐλῆς, 5, 25, 3.

Κατακορὴς, fastidium adferens, odiosus ob nimiam loquacitatem, ostentationem &c. 32, 6, 5. κατακορῆ εἶναι ἔν τινι, nimium, putidum in aliqua re esse, 40, 6, 3.

Κατάκορος, i. q. præced. 32, 12, 10.

Κατακόρως, immodice, assidue; χρῆσθαι τῇ κραυγῇ, 4, 12, 9. ταῦτα ὑπ' Αἰτωλῶν ἐλέγετο κατακόρως, 18, 28, 6.

Κατακοσμεῖν, i. q. καθοπλίζειν, 3, 114, 1.

(Κατακραδᾶν, moliri, convellere, ex 17, 15. [quod nobis est 18, 1, 16.] citavit Ernestus; quod verbi monstrum ignorant scripti libri omnes. Vid. verb. seq.)

Κατακρατεῖν ἀσφαλῶς τῆς πόλεως, obtinere, tenere urbem, 1, 8, 1. τῶν πολεμίων, superiorem esse, 16, 30, 5. τῆς προθέσεως, 5, 38, 9. κατεκράτησε τοῦ τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὸν ὕπατον εἶναι, dicendo perfecit, vicit, obtinuit, ut &c. 28, 11, 12. κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, Græcum sermonem bene tenere, bene Græce loqui et scribere, 40, 6, 4. Pro κατακρατήσας, monstrosum verbum κατακραδήσας in omnibus editt. legebatur 18, 1, 16.

Κατακρημνίζειν ἀπὸ τῶν ἵππων, 3, 116, 12.

Κατακτᾶσθαι χώραν, (de rege) ditionem suam amplificare, faire des conquêtes, 6, 7, 4.

Κατάκτησις πραγμάτων, comparatio imperii, 4, 77, 2. τῶν πέλας, redactio in potestatem, 6, 48, 6.

(Κατακυροῦν; κατακυρωθῆναι temere Casaub. edidit, pro κατακηρυχθῆναι, 23, 2, 6.)

Καταλαλεῖν τινα πρός τινα, criminari aliquem apud aliquem, 3, 90, 6. καταλαλεῖν τὸ δόγμα, reprehendere, 18, 28, 1. καταλαλούμενος πικρῶς, graviter incusatus, 27, 12, 2.

Καταλαμβάνειν τινὰ ἐν τῷ λιμένι, reperire, deprehendere aliquem, incidere in aliquem, 5, 37, 8. καταλαβὼν τὴν Σπάρτην ἔρημον, 9, 8, 5. καταλαβὼν ἀπηλλαγμένους τοὺς Μακεδόνας, 5, 17, 7. δυσχερὲς καταλαβεῖν, difficile intellectu, 8, 4, 6. τῆς ἡμέρας καταλαβούσης, sc. αὐτὸν, quum lux ei superveniret, 9, 18, 3. τὴν ναυπηγίαν κατειλήφεσαν, addidicerant, 1, 61, 3. ni μετειλήφεσαν legendum, mutaverant navium structuram.

In medio; καταλαβέσθαι λόφον, πόλιν, et simil. occupare, capere, 1, 19, 5. 1, 30, 7. 1, 58, 2. 4, 53, 9. 4, 54, 1. 5, 21, 1. 5, 47, 5. 5, 61, 5. Rarius in activo, eadem notione; 3, 104, 3 et 5. 3, 107, 2. Passiv. καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν καιρῶν, temporibus deprehendi, constringi, cogi, 3, 69, 3.

καταλαβόντες perperam olim pro καταβαλόντες, 9, 7, 5. 11, 15, 6. Vide in καταβάλλειν.

Καταλγεῖν. κατηλγηκὼς, valde dolens, indigne ferens, 3, 80, 4.

Καταλέγειν; καταλέγεσθαι, in album militum, in tabulas militares referre, inscribi, 2, 24, 14.

Καταλείπειν; τὰ πράγματα οὐδὲν ἔτι κατέλιπε τῶν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὸ σώζειν &c. rerum status nihil amplius residuum fecit quod probabiliter valere poterat ad &c. 1, 62, 5. οὐ καταλείπειν ὑπερβολὴν, 16, 23, 4. 16, 25, 6.

Καταλεύειν, lapidibus petere, lapidibus obruere, 1, 80, 9. 2, 61, 5. 5, 56, 15. 27, 1, 6.

Καταλήγειν; καταλήγει ἡ ἐπισημασία, 1, 37, 4. τὸ καταλῆγον τοῦ πελάγους, extremum, extremitas, 5, 95, 5. τῆς τελευταίας φήμης καταληγούσης ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων, 3, 61, 8.

Καταληπτικὴ legendum videri pot-

erat, pro καταπλαστικὴ, 4, 28, 6.

Κατάληψις, ἡ, τῆς πόλεως, occupatio, expugnatio urbis, 1, 7, 11. 2, 18, 6. 3, 86, 11. 4, 8, 4. 5, 67, 4 et 6.

Καταλλήλως, *adverb.* eodem tempore; οἷς καταλλήλως, 3, 5, 6. τὰς καταλλήλως γινομένας πράξεις, 5, 31, 5.

Κατάλληλος, 1) *de tempore, i. q.* σύγχρονος; (*conf.* καταλλήλως;) αἱ κατάλληλοι τῶν πράξεων, 3, 32, 5. (*i. q.* παράλληλοι, 14, 12, 1.) τὰς καταλλήλους πράξεις *fortasse legend.* 28, 14, 11. *pro* κατ' ἀλλήλων. 2) *de loco;* τιθεὶς τὰς σπείρας καταλλήλους, 15, 9, 7.

("Καταλογὴ, καταλογὴν ποιεῖσθαι τὴν ἀριθμήσουσαν, *Eel. Leg.* 42. *extr. vox corrupta, pro quâ legendum* καταδοχὴ, *quod et versio expressit. cf. Ecl. Leg.* 46." *Ern.*—*Nos* καταδοχὴν *edidimus; vide* 23, 13, 10. *Ernestus quid spectarit, ad Leg.* 46. *provocans, non satis video, nisi voluit* 24, 2, 9. *qui locus tamen parum hùc facit.*)

Κατάλοιπος, reliquus; ἡ κατάλοιπος ὑποβολὴ, 3, 91, 9. τὰ καταλοιπα, 2, 11, 6. 5, 82, 13.

Καταλύειν, solvere, dissolvere; *hinc varii usus:* καταλύειν τὰς σκηνὰς, detendere tentoria, 6, 40, 2. πόλιν, destruere, evertere, 26, 4, 1. τὰς μοναρχίας, 2, 43, 8. 2, 49, 5. τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, 23, 12, 2. τὴν δυναστείαν, 3, 2, 2. τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 47, 3. 2, 49, 5. τοὺς νόμους, 3, 8, 2. τὸ παραγώγιον, tollere portorium, finem facere ejus exigendi, 4, 47, 3. τὴν Γαλατῶν ὕβριν, finem facere insolentiæ, injuriæ Gallorum, 3, 3, 5. *Sic* τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀντιστατοῖς κατελύθη, fracta est ferocia, 2, 30, 5. καταλύειν τὸν πότον, finem facere potandi, 15, 30, 5. τὴν ἄθλησιν, desinere athleticam, 7, 10, 4. *Hinc, ubi de itinere agitur,* καταλῦσαι *est* finem facere itineris, subsistere, (*fere ut* καταλέιψειν) 3, 66, 6. *Hinc porro* καταλύειν πρός τινα, παρά τινι, εἰς Δημητριάδα, diverti apud aliquem, *&c.* 5, 27, 3. 27, 14, 4. 10, 42, 6.

In medio; καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, componere bellum, 3, 9, 11. παρασχὼν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Κατάλυμα, τὸ, hospitium, (*legatis præbitum,*) 32, 19, 2. ἐν τοῖς ἰδιωτικοῦ καταλύμασι, in suo hospitio, 2, 36, 1.

Καταλυμαίνεσθαι; πυρὶ καταλυμήνατο τὰς ἐροφὰς, tecta flammis absumserunt, vastarunt, 5, 9, 3.

Κατάλυσις, ἡ, 1) destructio, eversio; τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείας, 3, 1, 9. 3, 3, 8. τῆς Ἱέρωνος δυναστείας, 3, 2, 7. τοῦ τυράννου, 10, 25, 3. τοῦ Περσέως, eversio regni Persei, 30, 10, 1. 30, 15, 5. (*cf.* 23, 7, 6.) ἡ κατάλυσις τῶν ἐν Κομπασίῳ διαφθαρέντων, cædes, *si vera scripture,* 23, 7, 6. 2) κατάλυσις τοῦ πολέμου, (*i. q.* διάλυσις) belli compositio, 5, 102, 6. *cf.* καταλύεσθαι. 3) diversorium, hospitium, habitatio, 5, 25, 3, 8, 38, 5. 15, 32, 10. ποιοῦνται τὰς καταλύσεις ἐν τοῖς πανδοχείοις, 2, 15, 6.

Καταλύτης, ὁ, qui deversatur, in deversorium venit, 2, 15, 6.

Καταλωβᾶν, mutilare, 15, 33, 9.

Καταμαντεύεσθαι τὸ μέλλον, divinare, 2, 22, 7.

Καταμεθύσκεσθαι; καταμεθυσθέντες, 5, 39, 2.

Καταμελῆσαι, negligenter agere, 1, 44, 1.—"*Sed vereor, ne legendum sit* καταμελλῆσαι." *Ern.* καταμελῶν, negligendo, 1, 60, 8.—"*sed et hic videtur melius* καταμέλλων, procrastinando." *Ern.*—*Atque ita edidum velim, conf.* 1, 44, 1. *Sed* 1, 49, 10. *veneri fortasse poterit* ἐὰν καταμε-

λήσωσι προϊδόμενοι (i. e. προϊδέσθαι) τὸν κίνδυνον, si neglexissent præcavere periculum.

Καταμέλλειν, cunctari, 4, 30, 2. 4, 60, 7 *et* 9. 4, 76, 8. 5, 7, 4. *Conf. verbum præced. et vide* 1, 44, 1.

Καταμέμφεσθαί τινα, 2, 64, 3. 18, 10, 4. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, 5, 87, 4.

Καταμετρεῖν; *in medio;* τὰ μέρη τῆς σκηνῆς κατεμετρήσαντο γραμμαῖς, 6, 41, 4.

Καταμέτρησις, ἡ, dimensio, 6, 41, 5.

Καταμόνας; *adverb.* ποιεῖν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην καταμόνας, illis solis, seorsum pacem dare, 4, 15, 10.

Καταμονὴ, ἡ, mora; οὐκ ἐπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονὴν, 3, 79, 12.

Κατάμονος γίγνεται ὁ πόλεμος, manet, durat bellum, 17, 12, 1. 20, 10, 17. 21, 1, 6. 25, 5, 12.

(Καταμυχθίζοντες *pro* μυχθίζοντες *legendum suspicatus erat Reisk.* 15, 26, 8.)

Καταναλίσκειν; τοὺς πλείστους τῶν κατηγιαμένων ὁ χρόνος ἤδη καταναλώκει, absumserat, 32, 7, 15.

Κατανέμειν; τὸ πῦρ κατανεμηθὲν εἰς τὰς πρώτας σκηνὰς, postquam ignis in prima tabernacula esset diffusus, 14, 4, 6.

Κατανεύειν, adfirmare, 20, 10, 4. adnuere, polliceri; κατανεύσας ἥξειν, 22, 22, 5. *Fr. gr.* 108. τινὶ, consentire, adsentiri alicui, 28, 7, 2. κατένευε αὐτῷ προϊέναι, per nutum ei significavit ut prodiret, nutu prodire eum jussit, 39, 1, 3.

Κατανιστάναι; κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τε τόλμῃ καὶ τῷ ταχυναντεῖν, *et* καταναστὰς μιᾷ νηὶ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου, contra stetit, restitit, (*sive* insultavit *malueris, i. q.* κατατολμῶν, 1, 47, 10.) 1, 46, 10 *et* 12.

Κατανίστασθαι; τῶν δὲ κατανίστατο, contra hos insurrexit, *nempe* accusandi caussa, 4, 3, 13. κατανίστατο τῶν ἀρχόντων, insurrexit, invectus est in magistratus, acriter eos accusavit, 38, 4, 7. *Absolute* κατανίστατο, 38, 5, 1. *scil.* τῆς γερουσίας, *vel* πάντων, stetit contra omnes, insultavit, insolenter stetit adversus eos.

Κατανοεῖν περί τινος, intelligere, notionem rei sibi informare, 2, 15, 4. 2, 24, 17. τὰς αἰτίας περί τινος κατανοεῖν, 1, 64, 2. κατανενοηκέναι τι, aliquid perspectum habere, 1, 4, 6. σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. ἔσται ταῦτα κατανοεῖν βελτίονα, 2, 14, 3. *ubi vulgo* κατὰ τὸ νοεῖν. *Sic et* κατανοεῖν *fortasse pro* καὶ νοεῖν legendum, 2, 14, 7.

Κατανοστεῖν, ab exilio redire, 4, 17, 10.

Καταντᾷν, *absol.* occurrere, accidere, evenire, 6, 4, 12. *Cum præpos.* εἰς; καταντᾷν εἰς τὶ, in narratione *vel* oratione pervenire ad aliquid, convertere se ad aliquid, 4, 1, 8. 33, 16, 9. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷν, ad nihilum redire, inanem esse, 4, 34, 2. πάλιν εἰς αὐτὰ καταντᾷ τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, rursus in se ipsæ, ad id quod olim fuerant, redeunt respublicæ, 6, 9, 10. *ubi tamen* εἰς ταὐτὰ *malim*, ad eundem statum. εἰς ἑαυτοὺς κατήντησαν, in se ipsos, adversus se invicem se converterunt, 30, 14, 3. *Item cum* ἐπὶ; ἐπί τινας λογισμοὺς κατήντησε τοιούτους, 10, 37, 3. 3, 11, 4. 3, 91, 1. ἀεί πως ἐπὶ ταύτην κατήντα τὴν γνώμην, semper ad hanc sententiam revolvebatur, 14, 1, 9. ἐφ' ὧν (*scil.* πράξεων) ἡμεῖς ψιλῶς κατηντηκότες, 9, 1, 5. *ubi utique* ἐφ' ὃν *malim, scil.* πραγματικὸν τρόπον.

Καταντικρὺ, 4, 39, 6. 21, 8, 2.

Κατανύειν, sufficere; οὐκ ἐφικτὸν εἶναι, τοσαύτῃ ἵππῳ κατανύσαι χόρτον κομίζοντας, 9, 4, 3.

Καταξιοπιστεύεσθαι τινὸς, fidem alicui negare, abrogare, 12, 17, 1.

Καταξιοῦν τινα, 1) dignum censere; (*sicut* ἀξιοῦν) οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον, 1, 23, 3. περισβύας καταξιῶσθαι ὑπό τινος, 12, 11, 8. 2) in honore habere, 4, 86, 8. 23, 18, 6. ἔργον ἐπιφανὲς καὶ καταξιωμένον, celebratum, gloriosum, 5, 83, 4.—"*Aliud exemplum habet Suidas in h. v. e Demosthene opinor.*" *Etm.*

Καταξίως, pro merito, *sc. delicti*, 1, 88, 5. *Et in bonam partem*, καταξίως ὑπῆν τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ, 8, 12, 5.

Καταξίωσις, ἡ, τινὸς, dignatio, observatio, reverentia, admiratio hominis *vel* rei, 1, 78, 1. *coll. vs.* 7. *sq.* 3, 90, 14. 8, 22, 4. *cf.* στίλλεσθαι.

Καταπατῆσθαι, conculcari (*ab elephantis,*) 1, 34, 5.

Καταπαύειν, τὸν λόγον, finem facere dicendi, 2, 8, 8. 9, 31, 7. 10, 38, 1. τὴν τῶν βαρβάρων τόλμαν, compescere, 1, 9, 8.

Κατάπειρα, ἡ; τὴν κατάπειραν ποιεῖσθαι, tentare rem, 30, 5, 5.

Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, lacessere hostem, 4, 11, 6. 2, 54, 9. 2, 65, 13. 5, 14, 3. 5, 52, 8. 9, 3, 1. 10, 38, 10. 10, 39, 1. 32, 2, 2. πόλεως, tentare urbem, 4, 13, 5. 4, 19, 3. 9, 6, 5. καταπειράζων ἐπενθάνετο, διὰ τί &c. tentandi causa quæsivit ex eo &c. 2, 68, 1. *Sic rursus absol.* tentare, periculum facere, 33, 12, 5.

Καταπέλτης, ὁ; καταπέλται καὶ πετροβόλοι, 1, 53, 11. καταπέλται τριπήχεις, 5, 88, 7. καταπέλται *in acie adv. phalangem directi*, 11, 12, 4 *sq.*

Καταπελτικὰς; τὰ καταπελτικὰ, *sc.* ἔργανα *vel* μηχανήματα catapultæ, 9, 41, 5. καταπελτ. ἔργανα καὶ βέλη, 11, 11, 3.

Καταπερισσῶν τινὰς, vincere, superiorem esse, 5, 67, 2.

Καταπερονᾶν ταῖς λαβίσι, fibulis connectere, configere, firmare, 6, 23, 2.

Καταπεπηγότας; καταπεπηγὰς, humi adstrictus, defixus, congelatus, 3, 55, 5.

Καταπιμπράναι; κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10.

Καταπίνειν; καταπεπωκότες οἱονεὶ ἄλλῳ, 23, 8, 4. πόλις καταποθῆσα ὑπὸ τῆς θαλάττης, urbs mari hausta, 2, 41, 7.

Καταπιστεύειν, confidere; ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι, 2, 3, 3. τοῖς πράγμασι, 3, 70, 7. 3, 80, 3. τοῖς καιροῖς, 5, 34, 3.

Καταπλαγὴς, terrore, metu rei perculsus; καταπλαγεῖς γενόμενοι τὴν τοῦ Πύῤῥου ἔφοδον, 1, 7, 6. *i. q.* καταπλαγέντες.

Καταπλεῖν, navibus redire, domum navigare, domum navibus advenire, 1, 29, 4. 1, 32, 1. 1, 66, 3. 2, 4, 6. 2, 8, 6. 3, 56, 5. 25, 4, 8. *Sed et generatim*, ex alto versus terram navigare, navibus advenire, adpellere, 1, 53, 2. 30, 17, 7. 33, 11, 1. *cf.* 30, 5, 11. *quo loco* ἀποπλεῦν. *fortasse scribendum pro* καταπλεῦν.

Καταπληκτικὸς; καταπληκτικὴ προσβολὴ, terribilis, 3, 13, 6. ἀπόβασις, 2, 9, 7. κραυγὴ, 11, 16, 2. πρόσοψις, 3, 114, 4. ἵνα καταπληκτικὴ γίγηται ἡ ἱστορία, ad percellendum animum idonea, 4, 28, 6. *ubi non opus videtur* καταπληκτικὴ *corrigere.*

Καταπληκτικῶς πολεμεῖν, 3, 41, 3. 3, 19, 5. λέγειν, ad terrendum adcommodate, 4, 85, 2.

Κατάπληξις, ἡ, τινὸς, admiratio et reverentia, 3, 90, 14. terror, pavor, torpor, 3, 103, 2.

Καταπλήττειν; *in med.* καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους, terrere hostes, 3, 89, 1. 3, 101, 4. 2, 54, 12. 1, 11, 4. καταπλαττόμενος τοῖς εὐτυχήμασι, terrore sui incusso, terrens omnes, *intell.* πάντας *vel* τὰς πόλεις, *quod mox sequitur*, 2, 52, 1. τὴν τῶν Γαλατῶν τόλμαν, terrore reprimere, 2, 20, 10. *In pass.* καταπλαγεῖς, *absol.*

metu perculsus, territus, 3, 90, 12. *cum accus.* territus aliqua re, terrore et metu rei perculsus; τὴν ἴφοδον, 4, 75, 5. τὴν περίστασιν, 4, 80, 11. admiratione, stupore rei perculsus, 1, 23, 10. 7, 3, 3. 10, 19, 4. 22, 17, 12. καταπεπληγμένος τοῖς ὅλοις, ita territus ut summæ rerum diffideret, 11, 32, 5. *cum accus.* territus aliqua re, timens rem; τὸν τῶν Καρχ. στόλον, 1, 20, 6. τὴν ἴφοδον, 2, 23, 13. τὸν κίνδυνον, 3, 89, 3. τὸν πόλεμον, 4, 50, 6. μὴ καταπεπλῆχθαι τὴν προγεγενημένην περιπέτειαν, ne terrerentur superiori clade, 10, 6, 1. οὐ κατεπέπληκτο τοὺς Καρχηδονίους, non timuit Pœnos, 10, 7, 2. *Rursus* καταπεπληγμένος *cum accus.* mirans, stupens, 1, 44, 4. 1, 46, 6. κατεπέπληκτο τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν τῶν πολεμίων, mirabatur audaciam, 3, 92, 3.

Κατάπλους, ὁ, τοῦ Ἀντιόχου εἰς Δημητριάδα, Antiochi navigatio Demetriadem, ad Demetriadem cum classe adpulsus, adventus; 3, 7, 3. ἐκ κατάπλου πολιορκεῖν τὴν πόλιν, primo adpulsu, (*ut* ἐξ ἰφόδου *dicitur de pedestri exercitu,*) 3, 40, 3. καὶ παρῆν τις ἐκ κατάπλου πρὸς τὸ πρυτανεῖον, in portum modo delatus, 15, 23, 3.

Καταπόδας, κατὰ πόδας; *vide in* πούς.

Καταπολεμεῖν τινα, debellare, 3, 10, 5. 25, 4, 11. καταπολεμεῖσθαι, debellari, 2, 58, 9. 3, 11, 1. 27, 8, 2. 36, 1, 3.

Καταπονεῖν, labore conficere, vexare, debilitare; ὅσον οὔπω καταπεπονημένη βασιλεία, tantum non prorsus labefactatum jam regnum, 29, 11, 11. Ἡρακλῆς ὁ καταπονούμενος τῷ τῆς Δηϊανείρας χιτῶνι, excruciatus, 40, 7, 3.

Καταποντίζειν; mari mergere aliquem, 15, 2, 6. καταποντισθῆναι, 2, 60, 8.

Καταπορεύεσθαι, ab exsilio redire, 4, 17, 8. 24, 4, 8. καταπεπορεῦσθαι, 29, 8, 4. καταπορευθέντες, *Fr. gr.* 85. ἐσπούδαζε περὶ τοῦ καταπορευθῆναι τὸν Ζηξ. εἰς τὴν Βοιωτίαν, ut redire posset in patriam, 23, 2, 4.

Καταπρᾶσσειν, i. q. πρᾶσσειν; πάντα κατέπρασσε τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 5, 1, 10.

Καταπραΰνειν; κατεπράυνε τὴν ταραχήν, sedavit, 5, 52, 14. solari, mitigare *aliquem, mœstitia et terrore adfectum,* 8, 21, 7.

Καταπρεσβεύειν (κατά τινος) legationem suscipere contra aliquem, 23, 11, 8.

Καταπροΐσθαι τοὺς καιρούς, negligere occasionem, 1, 77, 3. 16, 9, 3. *Fr. hist.* 69. τοὺς ἰδίους βίους, rem familiarem projicere, perdere, 3, 81, 4.

Καταπροτιμᾶσθαι τινί, superari aliqua re, 1, 47, 9. 16, 19, 1.—"*Usus est etiam Diodor. Sic.* 17, 35." *Ern.*

Καταπυκνοῦν τρήμασι τὸ τεῖχος, crebris foraminibus perforare, 8, 7, 6.

Καταπυρπολεῖν τὸν τόπον, igne vastare, 5, 19, 8.

Κατάρα, ἡ, exsecratio; κατάραις ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ποιεῖσθαι, 16, 31, 7. *cf. vs.* 5. κατάραι ἐγίγνοντο κατὰ τῶν βασιλέων, 24, 8, 7.

Καταρᾶσθαι, 15, 29, 14.

Καταργεῖν, otiosum, desidem esse, *Fr. hist.* 69.

Καταῤῥάκτης; οἱ καταῤῥάκται, cataractæ ad portam urbis, *Spicil. lib.* 10. *num.* 2.

Καταῤῥάττειν εἰς τοὺς πλαταμῶνας, cum strepitu præcipitari, *de flumine,* 10, 48, 7.

Καταῤῥεῖν ταῖς ἀποδίαις εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, decurrere raptim descendere, 8, 16, 6. φορὰς ἄπνους καταῤῥεῖν τοῖς ἐναντίοις, *pro* κατόπιν ῥεῖν, a tergo spirans, insequens, 1, 60, 6.

Καταῤῥέπειν ἐπὶ πολύ, multum propendere, 6, 10, 7.

Καταῤῥηγνύναι; τηλικοῦτος κρότος κατεῤῥάγη, tantus plausus erupit, 18, 29, 9. κατεῤῥήγνυτο πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου, 15, 32, 9. καταῤῥαγεὶς ὄμβρος, 11, 24, 9.

Κατάῤῥους, ὁ, fluxus aquæ violentus in aliquam partem; τῷ ἔμπροσθεν κατάῤῥῳ ἀφιέναι, 4, 44, 4. *ex lectione olim vulgata.*

Καταῤῥυεῖν, corruere, collabi; τὸν μὲν (κρατῆρα, *craterem montis ignivomi*) κατεῤῥυηκέναι, 34, 11, 12.

Κατάῤῥυτον κεραμωτὸν, declive tectum imbricatum, 28, 12, 3.

Καταρτίζειν ναῦς, στόλον, parare, instruere, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 1, 36, 5. 1, 38, 6. 1, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν ναῦν, 1, 47, 6. καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρης κατηρτισμένη, instructa navis, navis cum omni suo instrumento, 1, 59, 7. Μακεδόνες ταῖς εἰρεσίαις κατηρτισμένοι, remigio bene instructi, 5, 2, 11.

Καταρτύειν; καταρτύσωσι *ex Casaub. ingenio editum erat* 1, 21, 4. *pro* καταρτίσωσι; *et* καταρτύσαντες 1, 29, 1. *pro* καταρτίσαντες; *quæ ex MStis restituimus. Sic et* 27, 6, 14. καταρτίσαντες *rescribere debueram, pro* καταρτύσαντες, *quod Ursino debetur, cum* καταρτήσαντες *corrupte dedisset codex MStus.*

Κατάρχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 15, 11. 4, 26, 4. 33, 10, 7. τοῦ κινδύνου, prælii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων *Fr. hist.* 57. (*cf.* χείρ) *In med.* κατήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς, 2, 67, 1. καταρξάμενος, *scil.* λέγειν, 5, 49, 1.

Καταρχὴ, *i. q.* ἀρχὴ, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς καταρχῆς, hoc initio facto, 2, 12, 8.

Κατασείειν τῇ χειρὶ, 1, 78, 3.

Κατασιωπήσασθαι τὸν θόρυβον, sedare tumultum, 18, 29, 9. *cf. vs.* 8.

Κατασκάπτειν πόλιν, diruere urbem, 3, 19, 12. πόλις κατεσκάφθη, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, speculari; *absol.* 3, 95, 6. τοὺς τόπους, 10, 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευάσαι τινὶ ἀρχὴν, alicui parare imperium, 31, 18, 10. *In passiv.* οἰκήσεις περιττῶς κατεσκευασμέναι, domus magnifice structæ, 1, 29, 7. *cf.* 9, 27, 1. *In med.* κατασκευασάμενοι βασίλειον τὴν Τύλην, sedem regni instituerunt Tulen, 4, 46, 2. μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι, magnas copias parare, 2, 13, 4. κατεσκευάζοντο ναῦς, ædificarunt, instruxerunt naves, 1, 38, 3. κατασκευάζονται τὴν ἰδίαν ἀρχὴν πραγματικῶς, prudenter suum adstruunt firmantque imperium, 31, 18, 7.

Κατασκεύασμα, τὸ; 1) ædificium; τὰ κατὰ μέρος κατασκευάσματα, singula ædificia, singulæ partes palatii regii Ecbatanis, 10, 27, 9. ἄψυχα κατασκευάσματα, inanima ædificia, 10, 24, 4. αἱ δι' αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων ὀχυρότητες, munitiones manu factæ, 8, 35, 7. 2) machina exstructa, (*nempe sambuca;*) 8, 6, 11. 8, 7, 10. *Sic* τὰ κατασκευάσματα *sunt variæ* machinæ *Romanorum, urbibus oppugnandis exstructæ,* 1, 48, 5. τὰ ἐπὶ ταῖς χελώναις κατασκευάσματα, 9, 41, 3. 3) *Rursus* τὰ κατασκευάσματα, suppellectilia, vasa, 4, 18, 8 *et* 11. 8, 34, 1. *Conf. vocab. seq.*

Κατασκευὴ, ἡ, 1) constructio, structura; fabrica; *v. c. navium,* 1, 21, 1. 1, 22, 3. 4, 70, 10. *urbis, domorum, munimentorum,* 4, 65, 3. (*cf.* 1, 27, 9.) 4, 65, 6. 8, 17, 5. 8, 36, 2. 9, 27, 1. *et* ædificium *ipsum,* 7, 6, 2. *Rursus* structura, fabrica *armorum,* 2, 30, 7. 2, 33, 3. *machinæ, v. c. corvi,* 1, 22, 4. 1, 23, 5.

2) elaboratio, effectio quælibet quæ studium et artem desiderat; *velut* elaboratio *scriptio-*

nis, compositio libri, τὸ πρὸς ἀλλαζονείαν τὴν κατασκευὴν ἴχνι ῥᾳδιουργῆσαν, 16, 20, 4. *Et sic tropice* ipsum opus suum, et pleniorem *præsertim* historiæ compositionem, *quæ a libro tertio incipit, Scriptor noster vocat* κατασκευήν, *(quemadmodum aliàs sæpius* πραγματείαν) 2, 37, 5. *quam distinguit a τῇ* προκατασκευῇ, *i. e. a Præparatione*, 2, 37, 2 *sq.* 1, 10, 3. 1, 13, 1 *et* 3. 2, 14, 1. 2, 71, 7. (*Nam quod* κατασκευὴ *etiam* Præparatio *illa, quæ duobus primis libris continetur, dicitur ex veterum codicum scriptura*, 1, 13, 5. *et* 4, 1, 4. *ibi præpositio negligentia librorum intercidisse utique videri potest; nisi fortasse priori loco*, 1, 13, 5. *ex vs.* 1 *et* 8. *ejusdem cap. subintelligi præpositio poterat.*) *Pari ratione* ἡ κατασκευὴ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων, *est* paratio, comparatio amicorum et sociorum, 8, 11, 3. κατασκευὴ πολιτεύματος, institutio reipublicæ, 3, 118, 12. ἡ τοῦ κασσιτέρου κατασκευὴ, stanni confectio, 3, 57, 3. (i. q. κατεργασία, 34, 9, 10.) ἡ τῶν ἰδιωμῶν κατασκευὴ, *est* elaboratio *i. e.* cultus morum, 4, 21, 4. *Et absolute, pro* disciplina, cultura ingenii, institutione, studio, 24, 7, 11. *Sic* τινὰς ἐκ τῶν ὑπομνημάτων κατασκευὴ, *est* institutio ex libris, 11, 8, 1. *Hinc porro* ἡ κατασκευὴ, *est etiam ipsa* ars et solertia. *Sic* 6, 4, 7. αἰτ, συναρχίαν oriri φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως, *sed ex ea regnum exsistere* μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione. *Sic, urbs egregie munita* φύσει καὶ κατασκευῇ, natura et arte, 9, 27, 3. (*cf. supra, num.* 1.) *Pariter, τῇ τοῦ* πληρώματος κατασκευῇ, arte et solertia nautarum, 1, 19, 15. *Quo et referendus ille locus,* ἅμα κατὰ κόμας ἀτυχίστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι παντοῖοι, 2, 17, 9. *ubi non debueram posteriora verba cum Casaub. interpretari*, neque suppellectilis ullum usum norunt; *sed*, reliqui omnis cultus ab arte expertes sunt.

3) ἡ κατασκευὴ, suppellectilia, vasa, adparatus, 1, 19, 15. *Ex vulgata olim lectione*, 2, 8, 4. 3, 17, 10. varia rerum copia, 4, 73, 6. *Sic interdum synonymum est vocabuli* παρασκευὴ, *ut* 16, 6, 6. *coll. vs.* 4. *quemadmodum etiam* 2, 23, 11. *in illa phrasi,* τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς πόλεμον τηλικαύτην ἐποιήσαντο παρασκευὴν, *pro* παρασκ. *alii probati codices* κατασκευὴν *habent. Quo et referendum illud,* οὐ πλοῖον κατασκευὴ πρὸς αὐτοὺς ἦν, 1, 71, 6. nullus navium adparatus apud illos erat.

Κατασκηνοῦν, tentoria ponere, tendere, stativa habere, morari, 10, 31, 5. 14, 2, 8. 21, 10, 7. *legatos ab hostibus Romam missos jussit senatus trans Tiberim* κατασκηνοῦν, habitare, 35, 2, 4.

Κατασκήνωσις, ἡ, hospitium; καλεῖν πρὸς κατασκήνωσιν, invitare ad hospitium, (*id in ipsa urbe erat;*) 11, 26, 5. *Conf.* ἐπισκηνοῦν.

Κατασκήπτειν; Θεῶν τινων αὐτῷ μῆνις εἰς τὸ γῆρας κατέσκηψε, ira incubuit, 24, 8, 14.

Κατασκοπεῖν τὰς παυσκλίας, inspicere, 10, 20, 2.

Κατασκοπὴ, ἡ, speculatio; οἱ ἐπὶ τὴν κατασκ. ἐκπεμφθέντες, 3, 95, 8.

Κατάσκοπος, ὁ, speculator, explorator, *in bello*, 14, 3, 7. *in pace;* τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων, 4, 3, 7. 13, 5, 7. 31, 6, 1.

Κατασκῶ ναῦς, naves deducere in mare; *vide* προσκατασκῶ. τὰς πάξεις κατασκῶν, i. q. διασκῶν, divellere, rumpere, 1, 40, 13.

Κατασπένδειν τοῖς θεοῖς, i. q. σπένδειν, libare diis *post peractum sacrificium*, 3, 11, 6.

Κατασπενδάζειν, *an legendum pro* καὶ σπενδάζειν? 9, 20, 6.

Καταστασιάζειν; καταστασιαζόμενος ὁ Φίντων, seditionibus vexatus, 34, 14, 7.

Κατάστασις, ἡ, 1) constitutio, creatio, nominatio, *dictatoris*, 3, 88, 7. *tribunorum pl.* 6, 20, 1. *consulum*, 6, 33, 8. 39, 2, 3. συνηγμένους τῆς καταστάσεως, *scil.* τῆς τῶν ἀγορανόμων, adpetente die comitiorum *ædilitiorum*, 10, 4, 3. 2) constitutio rerum, compositio et sedatio seditionis vel motuum quorumcumque, restitutio in tranquillum statum, 5, 54, 13. 3, 3, 7. *et ipse* status certus, tranquillus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήψεται κατάστασιν τινά, 18, 38, 3. *Et de militibus in pugna, hoste ad cedendum coacto,* τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicunque *rerum vel hominum;* ἡ παροῦσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περί τινα κατάστασις, 2, 70, 2. ἡ κατάστασις παρ' ἑκάστοις, cujusque populi status, 3, 4, 12. λοιμικὴ ἦν παρ' αὐτοῖς κατάστασις, pestilens apud eos erat aer, 1, 19, 1.

Κατάστεγος, tectus; κατάστεγοι σύριγγες, 9, 41, 9.

Καταστηλοῦν; ὁδὸς κατεστηλωμένη, via columnis miliaribus distincta, 34, 12, 3.

Κατάστημα, τό, Λακωνικόν, constitutio reip. Laconicæ, 6, 50, 2.

Καταστοχάζεσθαί τι, conjectura adsequi, 12, 13, 4.

Καταστρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, dolo fallere, strategemate uti adv. hostes, 3, 71, 1. *sed ibi vetustissimi codd. simplex* στρατηγεῖν *habent; quod verum videtur eadem notione.*

Καταστρατοπεδεύειν, castra ponere, castra metari, 1, 11, 8. 1, 18, 2. 1, 30, 7. 1, 56, 9. 1, 86, 9. 3, 110, 8. &c. εἰς πόλιν, ad urbem, 1, 30, 15. (*cf. v.* 5.) *i. q.* ἐπὶ τῇ πόλει, 1, 67, 13. *et* ἐν τῇ πόλει, 1, 73, 3. διὰ τῆς πόλεως, præter, juxta, secundum urbem, 3, 77, 1.

Καταστρέφειν, consumere *tempus in aliquâ re;* περὶ μικρὰς πράξεις καταστρέψαι τοὺς χρόνους, 1, 25, 6. finire *librum*, τὴν βίβλον, 3, 118. 10. 4, 87, 12. 6, 57, 10. *orationem*, τοὺς λόγους, 23, 9, 4. τὴν δημηγορίαν, 9, 32, 6. τὴν διήγησιν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, in his rebus finire narrationem, 3, 4, 1. *Sic neutraliter,* ἡ Ἀράτου σύνταξις ἐπὶ τούτους καταστρέφει τοὺς καιρούς, in hæc tempora desinit, 4, 2, 8.

In med. καταστρέφεσθαι, καταστρέψασθαι, subigere, devincere, sibi subjicere, in potestatem redigere, 1, 6, 7. 2, 11, 10. 3, 13, 5. 3, 16, 3. 3, 76, 4. 10, 40, 7. *&c.* τὰ κατὰ τὴν Ἐπιτομπ. τοῖς Καρχηδ. *de imperatore, qui* Pœnis eam regionem subjecit, sub potestatem eorum redegit, 1, 73, 1.

Καταστροφή, ἡ, finis, exitus; καταστροφὴ καὶ συντέλεια τῶν γεγονότων, 3, 1, 9. οὐ δυνάμενοι καταστροφὴν λαμβάνειν καὶ ἔξοδον τοῦ ψεύδους, finem et exitum invenire, 3, 47, 8. αἱ καταστροφαὶ τῶν δραμάτων, 3, 48, 8. τὴν καταστροφὴν τῆς βίβλου ποιεῖσθαι εἰς τοῦτο, 1, 13, 5. ἐπὶ τοῦτο, 5, 105, 10. ἡ τοῦ βίου καταστροφή, vitæ exitus, 5, 54, 4. *et absque* τοῦ βίου, *idem*, 2, 10, 5. 3, 19, 10. τὸ τέλος αὐτῶν τῆς καταστροφῆς, extremus vitæ eorum exitus, 6, 8, 6.

Κατάστρωμα, τό, τῆς νεώς, tabulatum navis, 1, 22, 8 *sq.* 2, 10, 4. 16, 6, 6.

Κατασύρειν τὴν χώραν, vastare regionem, 1, 56, 3. 3, 40, 8. 4, 13, 5. 4, 65, 7. 4, 68, 1. 5, 77, 9.

Κατατάττειν τι (ῥητῶς, diserte) ali-

quid ponere vel scribere, *v. c. in fœdere*, 3, 21, 4. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 2, 47, 11. εἰς τὴν ἀπόκρισιν, in responso (*quod scripto consignatum erat*,) 26, 3, 7. κατατεταγμένη γραφὴ ἐν χαλκώματι, 3, 33, 18. πολλὰ τῷ συγγραφεῖ τοιαῦτα παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, multa ille hujusmodi posuit, scripsit in tota sua historia, 2, 63, 6. αὐταῖς λέξεσι ταῦτα κατατετάχαμεν, verbotenus hæc descripsimus, subscripsimus, 8, 11, 5.

κατατάττειν τινὰ εἰς χώραν, collocare, sedes alicui adsignare, 3, 33, 12.

Καταταχεῖν, festinare, celeritate vincere, celeritate efficere id quod volumus, satis cito venire quo volumus. *Absolute*; ὡς καταταχύνων, sperans celeritate se evasurum, 1, 47, 7. *ni intelligere malis accus.* τὴν ναῦν, se anteversurum illam. βουλόμενος τούτους καταταχεῖν, volens ut hi in tempore advenirent, 3, 86, 3. οὐ δυνάμενος καταταχεῖν, cum non posset satis cito advenire, 9, 18, 3. *Cum* πρὸς *præpositione*; σπουδῇ καταταχεῖν πρὸς τὴν πύλην, festinare, celeriter adcurrere, 9, 17, 4. *Sic* οὐ κατετάχυ πρὸς τὴν βοήθειαν, 1, 86, 8. *Cum participio*: προκαταληφθῆναι καὶ μὴ καταταχῆσαι ἀθροίσαντας τὰς δυνάμεις, 2, 18, 6. πεπυσμένοι καταταχήσειν διορθωσάμενοι τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἄγνοιαν, sperantes, se satis cito (*scil. priusquam bellum in occidente erumperet*) castigaturos Illyriorum peccatum, 3, 16, 4. κατετάχησαν εἰς τὸ Σαμικὸν παραπεσόντες, 4, 80, 9. ἃς οὔτε κόπτοντα τὸν ἵνα καταταχῆσαι δυνατὸν, 18, 13, 10. *Cum accusat. et partic.* antevertere, prævertere; καττετάχησεν αὐτοὺς Ἀννίβας, ἐξελὼν τὴν πόλιν, 3, 16, 5. κατιλπίζων καταταχήσειν τοὺς Μακεδόνας διαβαλὼν τὴν Στυμφαλίαν, 4, 68, 5. *Cum accus. et* πρὸς *præpos.* σπεύδων καταταχῆσαι τοὺς ὑπεναντίους πρὸς τὴν τῶν Ἄλπεων ὑπερβολὴν, festinans antevertere hostes et ante eos ad transitum Alpium pervenire, 3, 49, 4. *Cum accus. et* ἐν *præpos. nisi temere ea præpositio irrepsit*; κατύλπισαν καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2.

In passivo; καταταχούμενοι ὑπὸ τοῦ καιροῦ, tempore præventi, cum tempus eos oppressisset, *Fr. gr.* 86.

Καταπιθανῶντας (fidenter) καὶ βαθέως ἀναστρέφεσθαι, 1, 86, 5. 3, 76, 9. ὁρμᾶν, 2, 23, 4.

Καταπίνειν, 1) deorsum tendere, deorsum porrigi, descendere; ὁ Ἀπέννινος, διὰ μέσης Ἰταλίας διήκων, εἰς τὸ Σικελικὸν καταπίνει πέλαγος, 2, 16, 4. οἱ λόφοι οἱ ἐπὶ τὸν αὐλῶνα καταπίνοντες, 11, 33, 2. καταβαίνει κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία καταπίνουσαν ῥάχιν, 3, 101, 2. 2) intendere; καταπίνει τὴν ῥώμην ὅλην εἴς τι, omnes vires intendere in aliquid, 22, 17, 7. *Cf. verbum seq.*

Καταπιβάναι; καταβῆναι τὴν ῥώμην ὅλην εἴς τι *legendum suspicatus erat Reisk.* 22, 17, 7.

Καταπιτρώσκειν, *i. q. simplex*; τοῦτον μὲν κατίτρωσαν, 33, 7, 6.

Καταπολμᾶν τῶν πολιμίων, audere adversus hostes, 3, 103, 5. τῆς πόλεως, insolenter agere adv. civitatem, 12, 9, 2. τοῦ καλῶς ἔχοντος, temere audere, res supra vires suas adgredi, 40, 6, 9.

Καταπραυματίζειν, *i. q. simplex*, 15, 13, 1.

Καταπρέχειν χώραν, hostiliter incursare; (*ut* ἐπιτρέχειν;) καταδραμόντες τὴν Δυμαίαν, 5, 17, 3. 4, 59, 1. *Est et nauticum verbum*; εἰς ἃ (ἰμπόρια) καταπρέχουσιν οἱ πλέοντες, 3, 91, 2. (*cui opponitur* ἀποτρέχειν.)

Καταπρίειν τοὺς χρόνους, 5, 62, 6. τὴν ἡμέραν, ποιοῦντα τοῦτο, 17, 8, 2.

Καταυλίζεσθαι, sub dio pernoctare; αὐτοῦ κατηυλίσθησαν, 5, 8, 8. *Cf.* αὐλίζεσθαι.

Καταφανὴς ἐγένετο (*scil.* ποιήσων τοῦτο,) 7, 11, 8.

Καταφερὴς, declivis; φυγὴ καταφερὴς καὶ κρυμνώδης, 2, 68, 7. *Conf.* κατωφερής.

Καταφέρειν, 1) destruere, dejicere; πύργον, 4, 64, 11. 2) pendere, solvere *tributum*; ἀργυρίου κατενεγκεῖν Καρχηδονίους Ῥωμαίοις δισχίλια τάλαντα, 1, 62, 9. 33, 11, 6. (*cf.* καταβάλλειν.) 3) deferre, abripere; ὁ χειμὼν αὐτὸν κατήνεγκε εἰς Σαρδόνα, 3, 24, 11. *Sic pass.* καταφέρεσθαι ὑπὸ χειμῶνος εἰς τόπον, 3, 22, 6 *sq.* 3, 23, 3.

καταφέρεσθαι ἐπί τινα διάληψιν, in aliquam cogitationem devenire, incidere, 10, 40, 6. γνώμην, 30, 17, 30. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα καταφέρονται, hanc spem sequuntur, amplectuntur, 6, 9, 8. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος κατενέχθημεν, ad hoc genus nos contulimus, convertimus, 9, 2, 6. ἐπὶ τὸ συγχρῆσθαι κατενέχθη τοῖς Ἴβηρσιν, eo descendit ut Hispanorum uti auxilio decerneret, 11, 20, 7.

Καταφεύγειν ἐπί τινα, auxilium alicujus implorare; 1, 10, 1. 2, 47, 8. 2, 48, 3. 2, 50, 12. 2, 51, 4. 5, 26, 2. ὥς τινα, 26, 3, 11.

Καταφημίζειν; καταπεφήμισθαι, fama fert, 16, 12, 3. τὰ τοῖς θεοῖς καταπεφημισμένα, *ex vulgata script.* 5, 10, 8. *pro quo* κατεπιπεφημισμένα *cum Ernesto scripsi.*

Καταφθείρειν, τὴν χώραν, (*i. q.* δῃοῦν) vastare, 2, 64, 3 *et* 7. *coll.* us. 6. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως, amittere, (*sicut* διαφθείρειν) 3, 60, 5. *Cf.* συγκαταφθείρειν.

Καταφθορὰ, ἡ, τῶν ἀνδρῶν, interitus, cædes, 1, 49, 4. 2, 21, 6. 3, 35, 3. τῆς Ἑλλάδος, pernicies, 11, 6, 2. τῆς χώρας, devastatio, 4, 67, 1. τῶν ἔργων, destructio machinarum, *igne crematarum*, 1, 48, 8 *sq.* *Activa notione*, ἡ διαφορὰ τῶν Κελτῶν, deletio, 2, 21, 9.

Καταφιλεῖν τοὺς πόδας τινὸς, 15, 1, 7.

Κατάφοβος, timens; κατάφοβοι ἦσαν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον, 2, 21, 6. τὸ μέλλον, 3, 107, 15. τὸν κίνδυνον, 5, 42, 4. κατάφοβος ἦν μὴ περιπέσῃ συμφοραῖς, 10, 7, 7.

Καταφορὰ, ἡ, 1) lapsus, τοῦ ῥεύματος, τοῦ ποταμοῦ, *fluminis, quod de præcipitio ruit*, 10, 48, 5 *sq.* lapsus, descensus *eorum quæ in mare projiciuntur*, 1, 47, 4. occasus *solis*, (*i. q.* δύσις,) ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ, 3, 37, 5. ἡ καταφορὰ τῆς μαχαίρας, ictus cæsim illatus, 6, 23, 4 *et* 7. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα καταφορὰν ἔχει μόνον, cæsim modo ferit, 2, 30, 8. 2, 33, 3 *et* 5. *Fr. hist.* 14. ἐκ καταφορᾶς, cæsim, 3, 114, 3. 18, 13, 7.

Κατάφρακτος; 1) ἡ κατάφρακτος ναῦς, navis tecta; οὐχ οἷον κατάφρακτος ναῦς, ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος, 1, 20, 13. ἀνήχθησαν μακραῖς ναυσὶ καταφράκτοις, 1, 25, 7. *Adde* 2, 9, 9. 2, 10, 1. 3, 95, 1. 16, 2, 8. 16, 7, 1 *sq.* κατάφρακτα σκάφη, 16, 2, 10. 2) ἡ κατάφρακτος ἵππος, 16, 18, 10. 31, 3, 9.

Καταφροντίζειν τι, *i. q. simplex*, curare aliquid, 28, 11, 10.

Κατάφυτος τόπος, arboribus vel arbustis, consitus, (*velut oleis, vineis*,) 18, 3, 1.

Καταχεῖν; ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι αὐκλῷ τῆς νησίδος, 34, 11, 15.

Καταχρᾶσθαι; καταχρήσασθαι, interficere, 1, 85, 1.

Καταχύειν, defundere; καταχυθῆναι ἐποίησε τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μύρον, 26, 10, 15.

Καταψῶν τινὰ (καὶ πραΰνειν) leniter tractare, permulcere dictis, 2, 13, 6. 10, 18, 3. 27, 1, 4.

Καταψεύδεσθαί τι τινος, mentiri,

falso adfirmare aliquid de aliquo, 8, 12, 2. 12, 12, 5.

Κατεγγυᾶν; κατεγγυήσας αὐτὸν πρὸς εἴκοσι τάλαντα, coegit satisdare pro viginti talentis, 5, 15, 9. κατεγγυηθῆναι; πολλοὶ κατεγγυηθήσονται καὶ σπουδάσουσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν ὑπόθεσιν, multi hoc argumentum sibi sunt sumturi, in se recepturi, sibi desponsuri, 3, 5, 8.—"*sic fere Cicero* τὸ despondere *dixit.*" *Ern.*

Κατεθίζειν τι τινὶ, aliquem ad aliquid adsuefacere, 4, 21, 3.

Κατεκλύειν τινὰ, impetum alicujus retardare, 5, 63, 2.

Κατελεεῖν, *i. q. simplex;* κατελεήσαντες τὰς συμφορὰς αὐτῶν, 2, 6, 2.

Κατελπίζειν, *i. q. simpl.* sperare, 2, 31, 8. 8, 5, 2. plane sperare, *vide voc. seq.*" *Ern.*

Κατελπισμὸς, ὁ, spes, 8, 32, 8.—"spes minime dubia." *Ern.*

Κατεξανιστάναι; κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, *Fr. hist.* 53.

Κατεπείγειν τὸν κυβερνήτην ὁρμίζειν, instare gubernatori ut navem ad terram adpellat, 6, 44, 6. παρασκευάζειν τῷ στόλῳ τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. τὰ κατεπείγοντα τῶν διαβουλίων ἀναδιδόασιν οἱ ὕπατοι, de rebus quas usus postulat, de rebus necessariis referunt ad senatum, 6, 12, 3. τοῖς Καρχ. ἀεὶ τὰ κατεπείγοντα διασαφῶν, 1, 46, 13. χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, prout res ipsorum exigerent, 1, 16, 10. λαβόντες εἰς τὰ κατεπείγοντα χρυσοῦν ἕκαστος, in usus maxime necessarios, 1, 66, 6. πρὸς τὸ κατεπεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ, pro urgente siti, 6, 2, 4. τὴν ἀγορὰν συναγαγόντες εἰς αὐτὸν τὸν κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν τόπον, in locum quem usus maxime desiderat, 6, 32, 4. τῆς ὥρας κατεπειγούσης, cogente eos anni tempore, *vel neutraliter*, instante anni tempore, *sc. quo id fieri oportebat, nempe hieme*, 3, 99, 9. *Sic* διὰ τὸ κατεπείγειν τὴν τοῦ σίτου κομιδὴν *neutraliter vertunt*, quoniam messis tempus instabat, 5, 72, 7. *ubi possis pariter active accipere*, quoniam messis tempus urgebat, *sc. eos, ut e castris domum redirent.* μηδεμιᾶς κατεπειγούσης ἀνάγκης, 4, 14, 5.

κατεπείγεσθαί τινος, opus habere aliqua re, valde cupere, desiderare aliquid; τούτων ὁ βασιλεὺς κατεπείγεται, harum rerum desiderio tenetur rex, 5, 37, 10. οὐ κατεπειγόμενοι συμμαχίας, non quo societate illa magnopere opus fuerit ipsis, non quod eam magnopere cuperent, 30, 5, 9.

Κατεπεφημίζειν τοῖς θεοῖς, 5, 10, 8. *Conf.* καταφημίζειν.

Κατεργασία, ἡ τοῦ ἀργυρίου, ratio conficiendi argenti, 34, 9, 10.

Κατεργάζεσθαι; κατείργασται κοίλωμα ὁ ποταμὸς, fecit sibi, 4, 70, 7.

Κατέρχεσθαι, (*ut* καταπορεύεσθαι, κατανοστεῖν) ab exsilio redire, 4, 17, 10. 4, 18, 2. 23, 2, 6.

Κατευδοκεῖν τινι, *Fr. hist.* 37.

Κατευκαιρεῖν, *i. q.* εὐκαιρεῖν, opulentum esse, 12, 4, 13.

Κατέχειν, 1) τὴν πόλιν, capere urbem, potiri urbe, 1, 18, 9. 1, 24, 12. Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιούμενος προσβολὰς, κατέσχε, 3, 14, 1. τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου κατέσχε, 1, 76, 10. *item* tenere, occupatam tenere, in potestate habere, 1, 2, 8. 1, 6, 2 *et* 8. 1, 7, 3 *et* 4 *et* 8. 1, 8, 1. ὁ φόβος κατέχει τὴν πόλιν, metus tenet urbem, 3, 118, 6. *Et cum genit.* τὰ μεταξὺ τούτων ἔχειν ἀμφοτέρους, ὧν τότε κατεῖχον, 14, 1, 9. *In passivo;* κατέχεσθαι, captivum teneri, 4, 51, 1.

2) tenere portum, adpellere; *cum* ἐπὶ *et accus.* 31, 25, 8. *cum* εἰς; κατέσχον εἰς Μεσσήνην, 1, 25, 7. 3) *etiam* pedestri itinere pervenire aliquo; κατασχὼν εἰς τὴν Γαλλαδέτιν, 5, 71, 2.

In med. τὰς βουνόδους πύλεις πλείους οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων, in se comprehendere, 9, 21, 7.

κατέχοντες *mendose vulgo scriptum erat pro* καθελόντες, 2, 32, 6. *Et* καθέξονται *codices MSti corrupte, pro* καθίξονται, 5, 93, 5.

Κατιδεῖν, videre, conspicari, *ex muro prospiciendo*, 1, 17, 10. 1, 40, 14. *ex tumulo*, 2, 26, 2. κατιδεῖν βουλόμενος τὸ πλῆθος, speculari, cognoscere, 1, 21, 10. κατῖδον, *quod* 1, 2, 3. *dederant codices, in* κατῖχον *recte mutatum est.*

Κατ' ἰδίαν λαμβάνειν τινά, privatim seducere aliquem, remotis arbitris, 4, 84, 8. τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. οἱ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata, 3, 4, 6. 6, 48, 3 *et* 7 *sq.*

Κατιέναι, redire ab exsilio; (*ut* κατέρχεσθαι, *quod vide,*) κατῆμ εἰς τὴν Σπάρτην, 5, 37, 4. descendere, sese demittere; εἰς ἣν χώραν ἐπιβάλοιτο κατιέναι, 3, 48, 11. *nisi* κατιέναι *ibi scribendum, vide* 1, 48, 4.

Κατισχύειν, invalescere, obtinere, prævalere; τίνες ζῆλοι παρ' ἑκάστοις ἐπικράτουν καὶ κατίσχυον, 3, 4, 6. κατίσχυον καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς εὐχερείαις, 11, 13, 3. *Sic et absol.* κατίσχυσαν, superiores evaserunt, 20, 5, 6. κατίσχυον τὰ Ῥωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum, 6, 51, 6. *Rursus cum* περὶ *præpos. et genit.* κατίσχυσαν περὶ τούτου, οὐκ εὐδοκούντων τῶν πολλῶν, expresserunt hoc invitis, 4, 31, 2.

Κατοικεῖν; οἱ κατοικοῦντες τὸν ποταμὸν, 3, 42, 2. *nisi verius est* παροικοῦντες, *quod habet Vat.* οἱ κατοικ. τοὺς τόπους τούτους, 3, 49, 2. *sic et* 28, 17, 11.

Κατοικία, ἡ, habitatio; τόπος εὐφυὴς πρὸς κατοικίαν, 5, 78, 5. αἱ κατοικίαι, villæ, habitationes, 2, 32, 4. 5, 77, 7. 31, 2, 1.

Κάτοικος, ὁ, inquilinus, 5, 65, 10.

Κατολοφύρεσθαι τὴν πατρίδα καὶ τὴν αὐτῶν τύχην, 4, 54, 4. 15, 32, 1.

Κατομβρεῖν; κατομβρεῖται χώρα, *Fr. Polyb. ex Strabone.*

Κατονομάζειν; γυνὴ τῷ βασιλεῖ κατωνομασμένη, destinata, desponsata, 5, 43, 1.

Κατόπιν; κατόπιν ἐπὶ πασὶ τῷ στόλῳ, 1, 50, 5. ἐκ τῶν κατόπιν, *scil.* μερῶν, 2, 67, 2. τὴν κατόπιν, postridie ejus diei, 1, 46, 7. *ubi præcesserat* τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ.

Κατοπτεύειν, τόπους *&c.* speculari, inspicere, explorare, 3, 45, 3. 3, 48, 12. 3, 65, 3. 10, 32, 1. 31, 20, 3. *Ad* κατοπτεύσας, 1, 4, 11. *refer ex præcedentibus* τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν διαφοράν, considerans, probe inspiciens et explorans ista. *Passiv.* κατωπτεῦσθαι, visitata, explorata *esse loca*, 3, 38, 11.

Κάτοπτρον, τὸ; ἐμβλέψας οἷον εἰς κάτοπτρον, 15, 20, 4.

Κατορθοῦν, bene rem gerere; *absol.* κατωρθωκὼς, 1, 52, 1. 3, 74, 10. τὸ κατορθοῦν ἐν πράγμασι, 10, 36, 1. ἐν πολλοῖς κατορθοῦσι, 1, 37, 7. τὰ πολλὰ, 1, 37, 8. τὰ ὅλα, 11, 14, 4. τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. τῇ μάχῃ κατώρθωσε, prælio vicit, 2, 70, 6. 11, 3, 1. τοῖς ὅλοις, 3, 48, 2.

Κατόρθωμα, τὸ, res bene gesta, 1, 19, 12. 2, 31, 8. 2, 42, 5. 3, 4, 1. *&c.* προϊδὼν τὰ κατορθώματα, qui rei bene gerendæ rationes et occasiones providit, 15, 15, 5. τὰ ἐν τοῖς ὅπλοις κατορθώματα, 5, 12, 2.

Κατόρθωσις, ἡ, τῶν πραγμάτων, rerum mutatio in melius, 2, 53, 3. κατόρθωσιν ποιεῖσθαι τῆς πολιτείας, componere turbatum reip. statum, 3, 30, 2. felix rei administratio; ἡ τῶν πύλας ἀπειρία μέγιστον ἐφόδιον γίγνεται τοῖς ἐμπείρως

πρὸς κατόρθωσιν, ad res bene gerendas, 9, 19, 4. αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις, res bene gestæ, 40, 12, 7.

Κατοῤῥᾳδεῖν, timere; *absol.* 10, 3, 5. 22, 1, 7. τι, 14, 1, 5. 22, 17, 13. *Fr. gr.* 30.

Κατουρεῖν, ventum secundum colligere, vento secundo uti, 1, 44, 3. 1, 61, 7.

Καττίτερον, τὸ, stannum, 3, 57, 3. (Κάτω γῆς *invitis libris posuerat Casaub.* 10, 28, 9. *pro* κατὰ γῆς.)

Κατωφιρὴς κατάβασις, præceps descensus, 3, 54, 5. *cf.* κατωφερής.

Καυσία, ἡ, capitis tegumentum, 4, 4, 5.

Καχεκτεῖν, male se habere, malo statu esse, *de civitate*, 20, 4, 1. καχεκτοῦντες ταῖς ψυχαῖς, 20, 7, 4. οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, infirmi, 29, 6, 14.

Καχέκτης, ὁ, male se habens, male animatus *civis*, non contentus præsenti rerum statu, perditus homo et re familiari et animo in remp. *Conf.* 23, 2, 3. *et* 20, 6, 4. καχέκτης καὶ κινητικὸς, 1, 9, 3. καὶ κινητὴς, 18, 15, 12. (*ubi opponuntur* οἱ ὑγιαίνοντες.) καχέκτης καὶ στασιώδης, 1, 68, 10. διὰ τὸ πλείους καχέκτας εἶναι τῶν εὐπόρων, 23, 2, 3.

Καχεξία, ἡ, morbus, morbosus corporis habitus, 3, 87, 2. 3, 88, 1. pravus animi habitus, perditi mores; ὑπὲρ τὸ δέον εἰκῆς ἦν ἡσυχίας, ἐλκόμενος ὑπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ ῥᾳθυμίας καὶ καχεξίας, 5, 87, 10. corruptus, perditus status reipublicæ, 2, 41, 9. 20, 6, 1 *et* 4.

Κέγχρος, ὁ, milium, 2, 15, 2.

Κέδρινος ξυλεία, 10, 27, 10.

Κεῖνος, 12, 13, 9.

Κείρειν; κείρεται ὁ κάλαμος μυρσίνῃ ἐκ λιμνῶν, 5, 45, 10.

Κεῖσθαι; διαφυλάξαι πατέρων ὧν κεῖται ἔργα, 15, 4, 11.

Κελευστὴς, ὁ, jussor, hortator remigum, 1, 21, 2.

Κέλης, ὁ, ητος, celox, parvi navigii genus, 5, 62, 3. 5, 94, 8. *Fr. gr.* 132.

Κενοδοξία, ἡ, 3, 81, 9. 10, 33, 6.

Κενόδοξος, 27, 6, 12. 59, 1, 1.

Κενὸς; κενοὶ κενὰ λογίζονται, 33, 3, 3. πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου, 29, 6, 10. *cf.* καινός.

Κέντημα, τὸ, cuspis gladii, 2, 33, 5 *sq.* 6, 23, 7. 3, 114, 3. *Fr. hist.* 14.

Κέντρον, τὸ, spiculum *hastæ*, 6, 22, 4.

Κεντρωτὸς; κεντρωταὶ σανίδες, asseres præacutis clavis eminentibus horridæ, *Spicil. lib.* 39. *num.* 2.

Κένωμα, τὸ, vacuum spatium, 6, 31, 9 *et* 11.

Κενῶς, sine caussa, *Fr. gr.* 130.

Κεραία, ἡ, 1) antenna, 14, 10, 11. 2) rostrum tollenonis et similium machinarum, 8, 7, 8 *et* 10. *Et metonymice*, tota machina cujus rostro graviora pondera in altum tolluntur, tolleno, 22, 10, 4. 3) κεραία χάρακος, furca, dens, cornu stipitis, quo pro vallo utimur, 18, 1, 7 *sq.*

Κεραμαῖος; κεραμαῖα ἀγγεῖα, vasa figulina, 10, 44, 2.

Κεραμεὺς, ὁ, 15, 35, 2.

Κεράμιον, τὸ, amphora, dolium, cadus; οἴνου, 4, 56, 3. μύρου, 26, 10, 13. *et vs.* 15. ταρίχων, 31, 24, 2. παρὴν ἐπικεραμάζων μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. *ubi teneri debuerat ista scriptura codicum Athenæi*, μετὰ κεραμίου, *nempe* cum vini amphora, 4, 56, 3. *conf.* κεράτιον.

Κεραμὶς, ἡ; κεραμίδες ἀργυραῖ, tegulæ ex argento, 10, 27, 10 *et* 12. *conf.* 4, 52, 7.—"quales ex auro habuit templum Junonis Laciniæ apud Livium." *Ern.*

Κέραμος, ὁ, 1) tectum; ἐκβάλλειν τὰς θύρας, καὶ καταπίπτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, tectum effringere, 5, 25, 3. 2) *collective*, tegulæ, lateres coctiles, 4, 52, 7. 4, 65, 4. *Conf.* κεραμὶς *et* πλίνθος.

Κεραμωτὸν, τὸ, tectum, tectum im-

bricatum; κεραμωτὸν κατάῤῥυτον, tectum declive, testudo fastigiata, imbricata, 28, 12, 3 *et* 5.

Κερᾶν,—"extendere aciem super cornu hostium." *Ern.*—*potius*, in cornibus stare, cornua firmare, 18, 7, 9.

Κέρας, τὸ, 1) cornu bovis; ἐκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 8. 2) contus, veluti cornu prominens, conti extremitas, 21, 5, 2. 3) *In militia*, ala, cornu exercitus. τὸ κέρας ἑκάτερον τῶν συμμάχων, alæ sociorum *in castris Romanis*, 6, 34, 1. 6, 40, 4 *et* 6. *In acie vero*, τὰ κέρατα *non solum sunt* duo cornua, duæ alæ aciei; *sed etiam* unde latera; ὑποστέλλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας, ad latus phalangis se adplicuit, 11, 15, 2. ἐφεδρεύειν τῷ κέρατι τῆς φάλαγγος, tegere latus phalangis, 11, 15, 5. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, in alterum cornu, in alterum latus detorquere aciem, 4, 12, 3. 5, 24, 7. ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον (*nam sic utique legendum pro* ἑκατέρων) τῶν κεράτων, instructio, directio aciei in alterutrum latus, 10, 21, 5. *cf.* ἑκάτερος, *et* ἐπί. κατὰ κέρας συμπίπτειν *vel* προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, (*i. q.* ἐκ πλαγίου,) a latere adgredi hostem, 1, 40, 14. 2, 30, 9. 2, 34, 8. 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Κεράσιον; μετὰ κέρατίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. *ex Diod. Sic. receptum*, cum poculo *vertit Valesius*, cum tibia *Wesselingius*, *quem vide ad Diod. T. II. p.* 577. *et quos ibi laudat. Debueram vero, si quid video,* μετὰ κερατίου *tenere, quod dabant Athenæi codices, et* vini amphoram, vini dolium *intelligere.*

Κέρκος, ὁ, cauda, 34, 10, 9.

Κέστρος, ὁ, cetrosphendone, breve telum e funda ejaculatum, *cujus descriptionem habes*, 27, 9, 1. *Hesychius*: Κέστρος· ἡ πρώνη ἰχθύος τῶν στερεμάτων, καὶ ἀκόντισμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης.

Κεφάλαιον, τὸ, summa, *in numeris*, 2, 24, 15. τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπερεχῆς, totius potentiæ summa, universa summa potentiæ *Romanorum*, 1, 13, 7. τῶν πράξεων, summa rerum gestarum, *et metonymice* laus præcipua rerum gestarum; ἡγεμὼν μὴ τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων εἰς ἑαυτὸν ἀναπλασθῇ, 18, 22, 4. ἠθροίζετο δὲ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, *scil.* τῶν τῆς παρεῖδος συμφορῶν, cumulabatur eis magis magisque summa malorum, 4, 32, 2. τὰ κεφάλαια τῶν προτιμωμένων, postulatorum, conditionum summa capita, 15, 18, 1.

ἐπὶ κεφαλαίου, summatim, 1, 65, 5. 3, 5, 9. ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν, 1, 13, 8.

Κεφαλαιώδης ἀνάμνησις, 1, 5, 4. κεφαλαιώδη ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 14, 1. 2, 35, 10.

Κεφαλαιωδῶς, summatim, per summa rerum capita, 1, 13, 1 *et* 7. 2, 1, 4. 2, 48, 8.

Κεφαλή, ἡ; συνειδὼν κεφαλαὶ, alliorum capita, 12, 6, 4 *sq.*

Κηδεία, ἡ; κηδείαν συνάπτεσθαι πρός τινα, adfinitatem contrahere, 1, 9, 2.

Κηδεμονικὸς φίλος, solicitus amicus, *Fr. gr.* 127. τὸ κηδεμονικὸν ἐμφανίζειν, curam alicujus præ se ferre, 32, 13, 12.

Κηδεμονικῶς, fideli cura, 5, 56, 4. χειρίζειν ἅπασαν, 6, 8, 3. θάπτειν, 31, 15, 4. ἔχειν πρός τινα, alicui bene cupere, commodis alicujus favere et consulere, 4, 32, 4.

Κηδεστὴς, ὁ, gener, 2, 1, 9. 4, 16, 9. *Sic et* 15, 21, 2. *nisi ibi intelligendus* adfinis, sororis maritus; *cf.* 37, 2, 1.

Κηδεύειν τοὺς τετελευτηκότας, sepelire, justa facere, 5, 10, 4. τοὺς τεθνῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *ni ibi* ὑποσπόνδους *legendum.* κηδεύσειν *scripsi* 6, 53, 3. eorum qui funus faciunt, cognatorum de-

functi, *pro vulgato* κινδυνεύσαντων.

Κημὸς, ὁ, camus, trulla, cadus, 21, 5, 1.

Κῆπος, τὸ, hortus, 6, 17, 2. 18, 3, 1.

Κηπουρὸς, ὁ, hortulanus, 17, 6, 4.

Κήρυγμα, τὸ; *τοὺς μισθοφόρους ἤδεσζε μετὰ κηρύγματος*, 1, 49, 9.

Κηρύττειν, τὸ; *aliis* κηρύκειον; *σύνθημα φιλίας*, 3, 52, 3. *τὸ δεῖν καὶ τὸ κηρύττειν ἅμα πάσαις πρός τινα*, 4, 52, 3.

Κηρύττειν τινὰ, publice laudare, prædicare, 30, 20, 6.

Κίρνξ, ὁ, 18, 29, 4 *et* 9. *ἐπὶ πέρυσι καὶ γραμματεῖ*, 3, 22, 8.

Κατώδης; *τὰ κατώδη ζῶα*, 34, 2, 14.

Κίβδηλος, adulterinus; *τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων*, 33, 9, 3.

Κινδυνεύειν, 1) periculum adire, in periculo esse, periclitari; *absol. βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι*, 1, 28, 10. *εἰ κινδυνεύει τις τῶν συμμάχων*, 1, 51, 7. *κινδυνευούσης τῆς πόλεως*, 3, 98, 7. *κινδυνεύει Ῥωμαίοις τὰ ὅλα*, 10, 16, 8. *Varie construitur; cum infinit.* ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι, 4, 12, 13. *cum præpositionibus* ὑπὲρ *et* περὶ; οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν ἐκινδύνευσαν, non solum de imperio, sed et de propria salute sunt periclitati, 1, 2, 2. 1, 65, 4. *cum dativ.* κινδυνεύειν τῷ βίῳ, 5, 61, 4. ταῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 70, 1. τῇ πόλει, in periculo esse amittendæ urbis, 28, 13, 1. *quem quidem locum respiciens Ernestus, ait:* "κινδυνεύειν παρ' ὀλίγον, *non* periculum adire, *sed* perire."—*Sic fere* κινδυνεύουσι, 1, 36, 3. *absolute positum aut cum* ὑφ' ἑαυτῶν *constructum, verti potest* pereunt, *vel* perdunatur.

2) *sigillatim de* armorum et belli periculo *usurpatur*, et pugnare *significat; ut* κινδυνεύοντες ἐρρώσαντο, fortiter pugnantes, 2, 28, 10. ἀναγκάσθησαν ἐκ ναυμαχίας κινδυνεύειν, converso agmine dimicare, 5, 14, 4. οἱ περὶ αὐτὸν εἰθισμένοι κινδυνεύειν, 10, 49, 7. *Sic cum præpos.* περὶ *et genit.* περὶ τῆς σφετέρας πατρίδος κινδυνεύουσι, 1, 27, 1. *quæ verba vertere quidem Latine possis*, de patria periclitabuntur; *sed sunt parallela illis, quæ ibidem leguntur*, περὶ Σπαρτιατῶν ποιήσοντας τὸν πόλεμον, *adeoque proprie sonant*, de patria dimicabunt, de patria erit illis dimicandum. *Sic cum* ὑπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύειν, ἐπισφαλὲς, summæ rei discrimen adire, summam rerum prælii aleæ committere, periculosum est, 11, 20, 6. *Cum* πρὸς *præpos.* πρὸς πάντας ἅμα κινδυνεύειν, simul cum omnibus pugnare, 10, 7, 6. *nam quod ibi alii connectunt* κινδυνεύειν τολμῆσαι, *hac notione* periculosum id esse admodum, *non videtur id usui sermonis consentaneum.* (*Possis suspicari,* κινδυνώδεις τολμῆσαι. *vide* κινδυνώδης.) ὁ κινδυνεύων τόπος, 3, 115, 6. *est* locus pugnæ, locus ubi pugna fervet; *i. q.* ὁ τόπος καθ' ὃν ὁ κίνδυνος ἦν, 11, 15, 2. (*Conf.* διακινδυνεύειν, *et* κίνδυνος.)

Κίνδυνος, ὁ, *pro* prælio, pugna, *frequentissime.* δυσχερέστατος διακεῖσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 1, 61, 4. πάντας ἐξελαλύθεσαν εἰς τὸν κίνδυνον, 3, 19, 1. ἐν ὄψει τῶν ἠγωνισμένων ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, in ducum conspectu pugnare, 1, 27, 12. ἐφάμιλλον ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, 1, 25, 5. ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐστὶν αὐτοῖς ὁ κίνδυνος, 11, 13, 6. ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς, 15, 13, 6. πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνῳ διέφθειραν, 2, 19, 5. πρῶτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου, 2, 27, 5. οἱ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμαχίαν κινδύνου, qui e pugnæ navalis certamine (*sive* periculo *naufragii*) effugerant, 1, 29, 4.

Κινδυνώδης καὶ ἐπισφαλὴς, 8, 22, 3. παραβολὴν ἔχειν τι καὶ κινδυνώδες, 9, 9, 10.

Κινῶ, castra movere, 2, 54, 2. τὰ πράγματα, turbare remp. 4, 34, 3. τὰ καθεστῶτα, turbas ciere, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1. πλεῖστα κεκινηκὼς κατὰ τὰς προειρημένας ταραχὰς, 1, 69, 6. κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν, 24, 5, 9 *et* 12.

Κίνησις, ἡ, καὶ ταραχὴ, motus et turbæ, 3, 4, 12. 3, 5, 1. (κίνησις τ' ἀνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, *Fr. gr.* 3.) αἱ κινήσεις, motus militares, motus tactici, 10, 21, 1. 10, 22, 1.

Κινητὴς, ὁ, novarum rerum auctor, seditiosus, 28, 15, 12.

Κινητικὸς, res novas moliens, seditiosus, factiosus, καὶ κακόκτης, 1, 9, 3. κατὰ τὰς προαιρέσεις κινητικοὶ, καὶ κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδιδιμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων, 13, 1, 3. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες, 1, 9, 6.

Κινημάμενον μέρος, 31, 4, 2.

Κιρνᾶν, miscere, temperare; μαλάττειν καὶ κιρνᾶν τὸ τῆς φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Κίων, ὁ; οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10.

Κλαδαρὸς, fragilis, tenuis; 6, 25, 5. *Fr. gr.* 106.

Κλέος *temere Ursinus posuerat pro* τέλος, 22, 5, 11.

Κληδὼν, ἡ; divina vox, omen; εὐφημία καὶ κληδῶνες, 2, 10, 9.

Κλῆμα, τὸ, palmes, virga vitea, 29, 11, 5.

Κληρονομῶν, consequi; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, 2, 27, 5. φήμην, famam, *sive bonam, Fr. gr.* 130. *sive malam*, 18, 38, 8. *Sic* κληρονομῶν τὴν ἐπ' εὐσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. τὰ ἰδάφη τῶν ἠτυχηκότων, 9, 39, 3. πόλεως εἰκότως ἔρημον, 15, 23, 10.

(Κλῆρος, ὁ; ἰδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς κλῆρος εἰς τὸ ἀναπαύεσθαι, *mendose MSti, pro* καιρὸς, 10, 30, 8.)

Κληροῦν; κληροῦσι τὰς φυλὰς κατὰ μέρη, sortiuntur tribus, 6, 20, 2. τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γεωμορούμενοι κληροῦσι, *sic haud improbabiliter conjectatus est Gronov. pro vulgato* πληροῦσι, 6, 35, 5.

In med. τούτους ἐκ πάντων κληροῦται, sorte deligit, 6, 38, 2. *Et notione neutrali et reciproca*, κληρώσασθαι, sortiri inter se; sorte contendere, 3, 62, 7.

Κληρουχία, ἡ, agrorum divisio qualis sit inter colonos, 4, 81, 2. *vide* κατακληρ.

Κλῆσις, ἡ, vocatio, invitatio ad auxiliandum, 2, 50, 7.

Κλίμα, τὸ, declivitas montis, terræ tractus, regio, plaga, situs; ἑκάτερον κλίμα τῶν ὀρῶν, utrumque latus montium, 2, 16, 3. ἡ πόλις τῷ ὅλῳ κλίματι τέτραπται πρὸς τὰς ἄρκτους, universo situ vergit ad septentrionem, 7, 6, 1. τὰ πρὸς μεσημβρίαν κλίματα τῆς Μηδίας, pars Mediæ quæ meridiem spectat, 5, 44, 6. τοῦτο τὸ κλίμα νέμονται τῆς Ἰταλίας, 10, 1, 3.

Κλιμακὶς, ἡ, scalula, 5, 97, 5.

Κλιμακοφόρος, ὁ, 10, 12, 1.

Κλιμακωτὸς; πρόσβασις κλιμακωτὴ, adscensus in scalæ formam factus, 5, 59, 9.

Κλίμαξ, ἡ, scala, pons *in corvo, quod erat* σανίδωμα, 1, 22, 5 *sq. Adde Ind. Hist. in* Scala, *et in* Climax.

Κλίνειν; *activa notione*; ἡ τύχη ἅπαντα πρὸς ἓν ἔκλινε μέρος, 1, 4, 1. *i. e.* νίκην ἠνάγκασε. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, 4, 12, 3. 5, 24, 7. *cf.* κέρας. *Neutrali notione*; τῶν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ Ῥωμαίους κεκλικότων, 30, 10, 2. ἅμα τῷ κλῖναι τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς, inclinante jam tertia vigilia, 3, 93, 7. κλίνειν πρὸς φυγὴν, 1, 27, 8. (*cf.* ἐγκλίνειν *et* ἐκκλίνειν.) ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, 3, 115, 9. 11, 15, 2. ποτὲ μὲν παρ' ἀσπίδα κλίναντες, ποτὲ δ' ἐπὶ δόρυ, 6, 40, 12. *Conf.* κλίσις.

κεκλιμένος, vergens spectans; i. q. τετραμμένος *et* ἑστραμμένος; πρὸς ἀνατολὰς, 2, 14, 4. εἰς τὰς ἄρ-

κτους, 1, 42, 5. πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς ἑσπέραν, 5, 3, 10. ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κυκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, 1, 18, 2. ἐπὶ τὸ Τυφῶνιον πύλαγος, 2, 16, 1.

Κλινοστρωΐν, lectos triclinii ornare, *et metonym.* de lectorum adornatione assidue loqui, hæc in ore habere, 12, 24, 3.

Κλίσις, ἡ; τὴν κλίσιν ποιῶν ἐπὶ δέρυ, 3, 115, 10. ἀφ' ἡνίας, καὶ πάλιν ἐπὶ δέρυ, 10, 21, 1.

Κλοιὸς, ὁ, hoia, collare ferreum; τοῦ κλοιοῦ αὐτῷ περὶ τὸν τράχηλον περιτιθέντος, 32, 7, 6. *Cf.* σκύλαξ.

Κλύδων, ὁ, vehementior fluctus, agitatio, æstuatio, maris, 1, 27, 4. ἀναφέρειν τὸν κλύδωνα, superare fluctus, 1, 60, 10. αἱ Λίβες κλύδωνας ἀποτελοῦσι, 10, 3, 3.

Κλύζειν; κλύζεται ἡ Ἰαπυγία τῇ Σικελικῇ πελάγει, adluitur, 34, 11, 2.

Κνήφας, τὸ; κνήφατος ἄρτι γενομένου, 8, 28, 10.

Κνημὶς, ἡ, ocrea; αἱ κνημῖδες, 11, 9, 4.

Κόγχος, ἡ; σιδηρᾶ κόγχος *in scuto Romano*, concha ferrea, umbo, 6, 23, 5.

Κοιλὰς, ἡ, cava et profunda vallis, 5, 44, 7. *conf.* κοῖλος.

Κοιλία, ἡ; αἱ τῶν ἵππων ἀποθηκεύουσαι κοιλίαι, cadavera pelle detracta, 7, 15, 8. κοιλίαν ὑλήφω, pinguefactus est, *il avoit pris de l'embonpoint*, 39, 2, 7. *Conf.* λίαν.

Κοῖλος; κοῖλοι τόποι καὶ ὑλώδεις, cava loca, depressa, 3, 8, 10. κοῖλος ποταμὸς καὶ βάσβατος, 22, 20, 4. fluvius altus, *quemadmodum apud Hesych. est* κοιλότερα, βαθύτερα; *possis etiam intelligere* voraginibus plenum. τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, 5, 103, 4. Κοίλη Συρία, *vide Ind. Hist. et Geogr.* in Cœlesyria. (*conf.* κοιλὰς, *et* κοίλωμα, *et* μεσόκοιλος.)

κοίλη θάλαττα, undis agitatum mare; κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάττης, 1, 60, 6.

Κοιλότης, ἡ, cavitas; τόποι πολλὰς ἔχοντες περικλάσεις καὶ κοιλότητας, 3, 104, 4.

Κοίλωμα, τὸ, alveus *maris, velut Ponti Euxini et Mæotidis Paludis*, 4, 39, 2 *et* 8 *sq.* 4, 40, 5 *et* 10. 4, 42, 4. profundus fluvii alveus, vi torrentis excavatus; χειμάρρους ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται, 4, 70, 7. κοιλώματα, hiatus, loca cava in terra a torrentium vi excavata, 12, 20, 4.

Κοινοβούλιον καταγράφειν, (*i. q.* συνέδριον) 28, 16, 1.

Κοινοβίλιον, (*si vera scriptura,*) consilium publicum et commune, 23, 15, 4.

Κοινολογεῖσθαι, consilia cum aliquo conferre; κοινολογηθεὶς αὐτῷ περὶ τούτου, 2, 5, 4. 2, 48, 4. 3, 71, 5. 22, 9, 1. κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐντεύξεων, 10, 42, 4. 15, 5, 9. *Et in med.* βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος, 31, 13, 5.

Κοινολογία, ἡ, colloquium super aliquo negotio componendo, 5, 103, 3. μετέχειν τῆς κοινολογίας ὑπὲρ τῶν διαλύσεων, 15, 102, 8. πᾶσαν ὅλην τὴν κοινολογίαν, per omne colloquium, 2, 8, 7. ἐξύμβασιν ποιησάμενοι τὴν κοινολογίαν, 15, 9, 1.

Κοινοπραγεῖν τινι, consilia sociare cum quo, 4, 23, 8. 5, 57, 8. κοινοπραγεῖν (*scil.* ἀλλήλοις) περί τινων, 30, 4, 16.

Κοινοπραγία, ἡ, societas consiliorum, et armorum, 5, 95, 2. 7, 2, 2. 9, 37, 4. 26, 9, 3. 29, 2, 3. 29, 3, 5. κοινοπραγίαν συντίθεσθαι πρός τινα, 5, 107, 4. συνίστασθαι πρός τινα, 30, 7, 9.

Κοινὸς; κατὰ τὰς ἐντεύξεις τὸν κοινὸν τοῦ ὄχλου, 23, 17, 4. in congressu

bus moderati ac civilis animi erat, *Vales.* civilis et humanus, *Ern. qua ratione apud Demosthenem junguntur* κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, *et* λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς, *ubi* κοινὸς *eamdem fere vim habet ac* κοινωνικός. (*Quod autem adjicit Polybius l. c.* ὃ σπάνιόν ἐστι, quod rarum est, *intelligi debet in Eunucho, quod genus hominum, ubi potestate valet, præ ceteris inflatum et insolens esse solet.*) *Aliud est* ἡ κοινὴ ἔννοια, communis hominum sensus, captus, 6, 5, 2. ἡ κοινὴ ἔννοια ὑπέρ τινος, communis hominum notitia de aliqua re, 2, 62, 2.

οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων νόμοι, communes hominum leges, 2, 58, 6. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια, 2, 58, 7. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ κατὰ κοινὸν ὡρισμένα δίκαια παρ' ἀνθρώποις, 4, 6, 11.

κοινὸν βέλος, telum hosti nobiscum commune, quod a nobis missum remittere in nos potest hostis, 6, 22, 4.

κοιναὶ ἀρχαί, magistratus publici; τῶν Αἰτωλῶν ὅσοι κοινὰς ἐλήφασιν ἀρχὰς, quicunque magistratus publicos gesserunt, 22, 16, 11. τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ πράγματα, 24, 5, 8. κοινὸν δόγμα, publicum decretum, 25, 8, 4. μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. 20, 10, 4. τὰ κοινὰ, *scil.* χρήματα, pecunia publica, 25, 8, 5. *Sed* τὰ κοινὰ καὶ προφαινόμενα πᾶσι, vulgaria *consilia*, 10, 6, 11. *Rursus* κοινὰ ἐγκλήματα, crimina publica, 20, 6, 1.

τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, respublica Achæorum, 8, 14, 7. τῶν Ἀκαρνάνων, 9, 32, 3. τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν, respublica Bœotiorum (*in perdito statu erat,*) 20, 6, 1. οἱ ὄντες ἐν τῷ κοινῷ τῶν Ῥωμαίων, qui sunt in repub. Romanorum, in ditione Romanorum, 7, 9, 14.

κατὰ κοινὸν, (*opp.* κατ' ἰδίαν) publice, publico nomine, communi consensu, 4, 3, 5. 4, 5, 2. 4, 6, 11. 7, 8, 5. 9, 34, 8. 24, 1, 10. 27, 1, 2. *Sic utique etium* 11, 30, 3. *legendum,* κατὰ κοινὸν ἔλαβον τὰς πίστεις, *pro vulgato* κατὰ κοινοῦ. τὰ χρήματα κατὰ κοινὸν εἰσφέρειν, pecuniam in commune conferre, 5, 27, 7. εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὰς ὠφελείας, 10, 17, 2.

Κοινοῦν, i. q. κοινωνεῖν. *In med.* κοινοῦσθαι, κοινώσασθαί τινι, communicare cum aliquo, 7, 16, 3. 8, 18, 1. αὐτοῖς κοινοῦσθαι τούτοις, ὧν χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὸ προτιθὲν ἐπὶ τέλος ἀγωγεῖν, 9, 13, 3. κοινωσάμενος τοῖς ἀνδράσι, 8, 18, 1. κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, i. e. ἀλλήλοις, 7, 16, 3.

Κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, i. q. κοινοπραγεῖν, consilia rerum gerendarum sociare cum aliquo, consilia et arma sociare cum quo, 2, 42, 5. 1, 6, 7. 3, 95, 7. 9, 25, 5. 9, 31, 4. κοινωνεῖν τινι τῆς πράξεως, conspirationis participem facere aliquem, *Fr. gr.* 35. παντὸς κακουργεῖν καὶ πράγματος, 2, 32, 8. 4, 42, 10. τῆς ἐπιβολῆς, 1, 43, 3. 1, 77, 7. τῆς αἱρέσεως, 4, 35, 10. τῶν ἐλπίδων, 9, 37, 5. τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, 3, 2, 3. 9, 39, 6. *Nude* κοινωνεῖν τινι, 2, 45, 2. *Et cum* περὶ *præpos.* κεκοινωνηκέναι περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτὸν, conscium defectionis fuisse eum, 31, 26, 6.

Κοινωνία, ἡ, πραγμάτων ἀληθινῶν καὶ βεβαίων, 2, 61, 11. *Vide* κοινωνεῖν.

Κοινωνικὸς, sociabilis, socialis; κοινωνικὴ (*olim vulgo* κοινωνητικὴ) καὶ φιλικὴ διάθεσις, 2, 41, 1. (*cf.* κοινός.)

Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, victoriæ fructus communicare cum sociis, 18, 31, 7.

Κοιτάζεσθαι, cubare; ἐπὶ τῶν διηρτημένων, 10, 15, 9.

Κοιταῖος; κοιταῖον γίγνεσθαι ἐν τόπῳ τινί, cubitum venire aliquo, vesperi adesse in loco, 3, 61, 10. 5, 17, 9. *Fr. gr.* 88.

Κοίτη, ἡ, lectulus, 4, 57, 9.

Κολακεύειν τινά, 28, 4, 9. τὴν ὑπαιτείαν τινός, 15, 31, 7.

Κολακικός; κολακικώτατος πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, 13, 4, 5.

Κολοβοῦν, mutilare; κολοβώσαντες (τοὺς ἀνθρώπους) καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη, 1, 80, 13. (*id aliis ἀκρωτηριάζειν dicit.*)

Κολοιὸς, 12, 15, 2. *ex Timæo.*— "*Maledictum, ut videtur, in* libidinosum: *sed quoniam nulla ratio adparet, quare a* graculo *tale maledictum sumtum, melius fuerit intelligere* imprudenter loquacem." *Ern.*

Κολοσσὸς, ὁ, *Attalo positus Sicyone*, 17, 16, 2. *populo Romano Rhodi*, 31, 16, 4.

Κολούειν; *vide* κωλύειν, 5, 42, 6.

Κόλπος, ὁ, *de* sinu vestis; 3, 33, 2. *et* οἱ κόλποι; περιστείλασα τοῖς κόλποις, sinu involvens, tegens, 22, 21, 10.

Κολποῦν; ὁ κόλπος, ὁ ἀπὸ τοῦ Μισηνοῦ μέχρι τοῦ Ἀθηναίου κολπούμενος, sinus formatus, circumductus, 34, 11, 5. *sed videlur Strabonis verbum, non Polybii.*

Κολπώδης παράπλους, navigatio inter sinus flexuosa, 4, 44, 7.

Κόμη, ἡ; κόμαι διερριμμέναι, crines passi, 2, 56, 7. γυναῖκες πλύνουσι ταῖς κόμαις τὰ τῶν ἱερῶν ἱδάφη, 9, 6, 3.

Κομιδὴ, ἡ, 1) devectio, deportatio; τῆς δυνάμεως, *secundo flumine*, 9, 43, 6. *et generatim*, profectio, iter, *Fr. gr.* 89. ἡ τοῦ σίτου, convectio frumenti, messis, 5, 95, 5. 5, 72, 7. *alibi* συγκομιδή. 2) acceptio, receptio, *stipendii, pecuniæ*, 5, 94, 9. 5, 95, 1. 11, 26, 4. τῶν ὑπαρχόντων, restitutio s. receptio bonorum ablatorum, 26, 5, 2. *impensarum*, 4, 60, 10.

Κομιδῇ *vel* κομιδῇ, *adverb.* admodum; κομιδῇ νέος, 1, 8, 3. 2, 67, 5. 4, 2, 7. 10, 4, 8. 10, 40, 6. 17, 12, 5.

Κομίζεσθαι; *In med.* κομίσασθαι, κομιεῖσθαι *&c.* accipere, *literas*, 5, 20, 1. mandata, παρά τινος, 5, 106, 9. χρείαν ἐκ τινὸς, usum capere ex quo, 5, 78, 3. τὰς λείας, 5, 25, 2. recipere *captivos*, 1, 83, 8. 3, 51, 12. impensas factas, 1, 59, 7. obsides, 3, 40, 10. uxorem et liberos, 10, 34, 3 *et* 8 *et* 10. arcem, urbem, 2, 51, 6. 4, 61, 6. 4, 72, 8. 18, 21, 6 *et* 9. *patriam*, 2, 61, 4. *Item in præt. pass. eadem notione* recipiendi, *vel* accipiendi, τὰ πίχυρα κεκομισμένος, 4, 63, 1. ταῦτα τὰ πίχυρα κεκομίσμεθα, hanc mercedem tulimus, retulimus, 8, 14, 5. *Sed in passivo*, κομίζεσθαι, κομισθῆναι, *potissimum usurpatur notione* navigandi, navibus proficiscendi; κομισθεὶς παρὰ τὴν Λιγυστικὴν, Liguriam prætervectus, 3, 41, 4. παρὰ τὴν Ἀττικὴν κομισθεὶς δι' Εὐρίπου, 5, 29, 5. ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην, *Rhodo* Romam sunt profecti, navigarunt, 27, 3, 6. *Et de classe*, ὁ στόλος κομιζόμενος παρὰ τὴν Ἰταλίαν, classis secundum Italiam navigans, Italiam prætervecta, 1, 21, 10. κομίζεσθαι, efferri, *de funere*, 6, 53, 1.

Κομψὸς; οἱ κομψότεροι τῶν ἀνθρώπων, paulo elegantiores, 30, 20, 3.

Κονιορτὸς, ὁ, (*in prælio*) φέρεται κατὰ τῶν ἰδίων, 5, 85, 1. *i. e.* ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρεμβολὴν, *ibid. v.* 12. καθ' ὑποτέρων τραπήσεται, 11, 13, 2.

Κόνος, *vel* κόννος, ὁ, conus, inauris, 10, 18, 6.

Κοόρτις, ἡ, cohors, 11, 23, 1. 11, 33, 1.

Κόπτειν ἱερεῖα, 2, 15, 3.

Κόραξ, ὁ, corvus, machina ad pu-

gnæ navalis usum inventa, *cujus constructio et usus describitur*, 1, 22 *seq. adde rursus*, 1, 27, 12. 1, 28, 11.

Κόρος, ὁ, satietas; κόρον λαμβάνειν τῶν ὑποκειμένων, 8, 38, 2. τῆς παιδίσκης αὐτὸν κόρος ἔχει, 14, 1, 4.

Κορυζᾷν; *aor.* 2. πᾶσαι ἐκόρυζον αἱ πόλεις, gravedine laborabant, stultitia occæcatæ erant, 38, 4, 5.

Κορυφαῖος; οἱ κορυφαῖοι, principes factionis, 28, 4, 6.

Κορυφὴ, ἡ, vertex *capitis vel galeæ*, 6, 23, 13. vertex *anguli*, 1, 26, 16. 1, 42, 3. trianguli, 2, 14, 8. tigni, 1, 22, 5 *et* 7. αἱ τῶν λίθων κατὰ κορυφὴν ἐμβολαὶ, lapides capiti incidentes, 8, 9, 3. τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐκτάξεως, securitatem præstare aciei a loco qui capitibus imminet, 18, 13, 3. τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον, punctum cœli quod capiti imminet, Zenith.

Κορωνιᾷν, cervicem et cornua efferre, superbe et insolenter se gerere; ἐκορωνία καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας, 27, 13, 6.—"ferociter agere adversus alios, *in quo est* insolentia, (*quam grammatici veteres spectantes, interpretantur* γαυριᾷν, *ut Suidas*) *et* contentio et rixæ, *quas in hoc verbo et in h. l. intelligi malebat Valesius.*" *Ern.*

Κόσκινον, τὸ, cribrum, 34, 9, 10.

Κοσμεῖν, Cosmum esse, summum magistratum gerere in civitate Cretensi, 23, 15, 1. *Cosmorum in Creta eamdem fere vim potestatemque fuisse, atque Ephororum Lacedæmone, docet Aristot. Politic. lib. II. c.* 8. *quem et Henr. Steph. in voc.* Κόσμος *laudavit.*

Κόσμιος; κόσμιοι τοῖς ἤθεσι, homines frugi et modesti, 8, 11, 7. ex *Theopompo.*

Κοσμόπολις, ὁ, *nomen* magistratus *apud Locrenses Italiæ*, 12, 16, 6. *sqq.*

Κόσμος, ὁ; 1) ordo; ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν, 1, 21, 11. ἐν κόσμῳ παρεμβάλλειν τὴν δύναμιν, 1, 32, 7. οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν, 4, 71, 11. 5, 110, 5. ἔμενον ἐν κόσμῳ, 1, 33, 1. 2) cultus; τοῖς ἔθεσι καὶ κόσμῳ διαφέροντες, 2, 17, 5. 3) cœlum; ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κόσμου γιγνόμενα αὐτοῦ διαστήματα, spatia quæ sol in cursu diurno emetitur in cœlo, 9, 15, 6. καθ' ὃν ἂν ᾖ τόπον τοῦ κόσμου ὁ ἥλιος, in quocumque cœli puncto fuerit sol, 9, 15, 12. ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένη, 12, 25, 7. *ex Timæo.*

Κουρεακὸς; κουρεακὴ λαλιὰ, sermo tonsorius, 3, 20, 5.

Κουφίζειν; 1) levare *naves, depositis vel ejectis oneribus*, 1, 39, 4. 1, 60, 3. ναῦς εὐκίνητοι καὶ κεκουφισμέναι, 1, 60, 8. κουφισθεισῶν τῶν νεῶν, 20, 5, 11. κουφίσαι τινὶ τὰς ἐργωνίας, levare locatores parte pretii, 6, 17, 5. κεκούφισται αὐτοῖς ὁ πόλεμος, levius illis factum est bellum, 1, 17, 2. 2) in altum tollere, erigere, 8, 8, 3. *Hinc metaph.* κουφισθεὶς, levitate, *vel* spe elatus, 14, 1, 11.

Κοῦφος, levis, expeditus; τὰ κοῦφα καὶ τὰ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, 10, 23, 2. τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν.

Κοχλίας, ὁ, limax; αὐτόματος, 12, 13, 11.

Κραδαίνεσθαι, quati, concuti, hinc inde moveri, 6, 25, 5.

Κράζειν; Κάτων ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, 31, 24, 1.

Κραιπαλᾷν; ἐξῆλθε κραιπαλῶν εἰς τὸ Στάδιον, crapulæ plenus, 15, 33, 2.

Κράνος, τὸ, galea, 11, 9, 5.

Κραταιὸς ἀγὼν, acris pugna, 2, 69, 8.

Κρατεῖν; *absol.* κρατεῖ ἡ φήμη, (*scil.* περὶ αὐτοῦ) ὡς φιλαργύρου, obtinet fama, 9, 26, 11. *Cum accus.* οὓς ποτε κρατήσειε, quotquot in potestatem ejus venissent, 1,

82, 2. ἵνα ἐπιλαβόμενος κρατοίη τὸν Ἀχαιὸν, ut prehenderet Achæum et firmiter teneret, 3, 20, 8. *Cum genit.* κρατεῖν τῶν πολεμίων, vincere, superare hostes, 3, 74, 4. τῆς πόλεως, potiri urbe, 2, 2, 11. εἰ κρατοῦσι τοῦ σαφῶς καὶ δεόντως διδόναι τὰ παραγγέλματα, an bene tenerent, callerent, scirent, 10, 21, 9.

κρατηθείσης τῆς ὑποθέσεως, *temere et perperam olim editum erat, pro* κροτηθείσης, 28, 14, 5.

Κρατὴρ; *tres crateres in Hiera ins.* 34, 11, 12 *sq.* *Nomen proprium* sinus interioris Italiæ, 34, 11, 5.

Κράτιστος; ἀπὸ τοῦ κρατίστου γίγνεται ἡ ἐπιβολὴ, serio, bona fide, 8, 19, 4. 8, 26, 7. τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγένετο ἡ μονομαχία, bona fide, aperte, ingenue, sine dolo, *Fr. gr.* 27. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατίστου χρηματισμὸς, honestum, ingenuum studium augendæ rei familiaris, ubi abest fraus et dolus, 6, 56, 3.

Κράτος, τὸ; κατὰ κράτος λαβεῖν *vel* ἑλεῖν πόλιν, 1, 24, 2 *et* 10. *et sæpe aliis.*

Κραυγὴ, ἡ; τῇ κραυγῇ ἐκθύμως χρησάμενος, 2, 70, 6.

Κρεμῶν; τοῦ τείχους ἐπὶ δύο πλέθρα κρεμασθέντος, 5, 4, 7. *vide supra, in* διαστυλοῦν.

Κρεωφαγεῖν, carnibus vivere, 2, 17, 10. *Alii codd.* κρεαφαγεῖν.

Κρημνὸς, ὁ, præcipitium, 3, 55, 6.

Κρήνη, ἡ; fons; κρήνη πότιμος, 34, 9, 5.

Κρηπὶς, ἡ, crepido; τοῦ λιμένος, 5, 37, 8. ἐπ' αὐτῆς τῆς κρηπίδος κεῖται τὸ τεῖχος παρὰ θάλασσαν, 8, 5, 2.

Κρητίζειν πρὸς Κρῆτα, 8, 21, 5.

Κριθαὶ, αἱ, 2, 15, 1.

Κρίθινος οἶνος, 34, 9, 15.

Κριθοφαγία, ἡ, *pœna militaris*, 6, 38, 4.

Κρίμα, τὸ; ἐγκαλοῦντες τοῖς κρίμασι, ὡς παραβεβραβευμένοις, 24, 1, 12.

Κρίνειν, τινὰ, litem intentare alicui, diem dicere, in judicium vocare, 24, 9, 6. κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα, 1, 15, 4. 1, 87, 7. τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. κρίνειν τὰ ὅλα, summam rei acie cernere, 3, 70, 1. κρίνει ὁ δῆμος διαφόρου, θανάτου, judicat crimina ære luenda, capite plectenda, 6, 14, 6 *sq.* κρίνας (αὐτὸν) ἐν τοῖς Μακεδόσι, per Macedones judicari eum curans, 5, 29, 6. κρῖναί τι καὶ προθέσθαι, aliquid secum statuere, decernere, 3, 6, 7.

κρίνεσθαι θανάτου, in judicio capitis versari, capitis reum esse, 6, 14, 7. τὸ κριθὲν, quod quis secum decrevit, propositum, 5, 52, 6. 9, 13, 7 *et* 9. *&c.* τούτων κριθέντων, his decretis, 5, 55, 6. 5, 59, 1. ὁ κριθεὶς τόπος πρὸς στρατοπεδείαν, selectus, probatus, ceteris prælatus, 6, 27, 1. κριθείσης τῆς τοῦ Ζευξ. γνώμης, probata Zeuxidis sententia, 5, 52, 1. ἐκρίθη εὐεργέτης, judicatus, habitus est, 5, 9, 10. οἱ κριθέντες, electi *reges*, 6, 7, 4. κεκριμένον ἦν αὐτῷ, constitutum ei erat, 10, 6, 8. τὰ κεκριμένα, 3, 6, 7. κεκριμένος περί τι, probatus in aliqua re, 5, 53, 1. οἱ κατ' ἐκλογὴν ἀριστίνδην κεκριμένοι, selecti, 6, 10, 9. οἱ κεκριμένοι, 6, 21, 4. πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται καὶ κρίνεται (ἡ Πολυβίου πραγματεία,) uni tantum generi lectorum probari potest, *vel*, pro uno tantum genere lectorum electa et probata est a Polybio, 9, 1, 2. *coll.* 9, 2, 4.

μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 3, 3. *et* (*subintellecto nomine* μάχῃ) κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, 18, 14, 3. *conf.* διακρίνεσθαι.

Κρίνινον μύρον, *i. q.* ἰρινὸν, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Κριοκοπεῖν τὸν πύργον, ariete percutere, 1, 42, 9.

Κριὸς, ὁ, aries *in oppugnatione*; 1, 48, 9. 9, 41, 1 *et* 4. 22, 10, 1 *sqq.*

Κρίσις, ἡ; 1) κρίσις καὶ διάληψις, quod quis secum statuit, propo-

situm, 3, 6, 7. κατὰ κρίσιν, οὐ κατ' ἄγνοιαν, judicio, consulto, deliberato, non per ignorantiam, 6, 11, 5. κρίσει πραγμάτων διαφέρεσθαι, judicio, sententiis de repub. differre, 17, 14, 10.

2) κρίσιν ἀποδοῦναί τινι, caussam, litem alicujus judicare, *vel* judicandam curare, 5, 16, 5, *Item* κρίσις, accusatio; κρίσιν ὑπογεγράφεσθαί τινι, accusationem (*nisi etiam simul sit* condemnationem, sententiam pronunciatam) contra aliquem scribere, perscribere, scripto consignare subscriptis nominibus: βουλόμενοι καταχειρυχθῆναι τὰς κρίσεις τὰς κατὰ τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς (*vel* αὐτοὶ) ἔτι ὑπογεγραμμένοι, 23, 2, 6. κρίσεις λέγειν, caussas agere, 32, 9, 11.

3) finis, exitus, discrimen; ῥᾳδίαν ἴλαβε κρίσιν ἡ ναυμαχία, 16, 4, 8. τοῦ πολέμου λαβόντος κρίσιν, confecto bello, 32, 15, 5. ἡ ἐνστηκυῖα κρίσις, instans discrimen, instans prælium, *vel* instantis prælii exitus, 9, 5, 4. κρίσιν ὁλοσχερῆ γενέσθαι οὐχ οἵαντ' ἦν, summam rei prælio decernere, 1, 57, 6.

Κριτήριον, τὸ; καθίζειν κριτήριον, constituere judices, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 2.

Κριτὴς, ὁ; κριτὴν ἀποδεικνύναι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγομένων, 9, 33, 12. ἐν ἴσῃ κριτῇ, 17, 6, 1. *cf.* κριτήριον, *et* ἐν.

Κριτικὸς, ὁ, *i. q.* γραμματικὸς, 32, 4, 5. *coll.* 32, 6, 5.

Κρόκινον μύρον, oleum croceum, 31, 4, 1 *sq.*

Κροτεῖν; κροτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, cum plausu accepta ea sententia, 28, 14, 5. *Temere vulgo* κρατηθ.

Κρότος, ὁ, plausus; μετὰ κρότου καὶ κραυγῆς, 1, 44, 5. κρότος ἐξαίσιος, 18, 29, 6. καταῤῥαγεῖς, 18, 29, 9. *cf.* 15, 32, 9.

Κρούειν πρύμναν, retro agere navem, 16, 3, 8.—" *Usitatius est* κρούσασθαι πρ. *Vide de hac phrasi Gronov. Obs.* 4. *p.* 408." *Ern.*

Κρούσις, ἡ; αἱ κρούσεις, varii soni ex instrumento musico (*etiam tibia*) eliciti ab artifice, 30, 13, 5.

Κρουσματικὴ λέξις, vox quæ sicuti fidium soni aures solùm pulsat, nec sensum habet subjectum, 3, 36, 3.

Κρύπτειν: κρύπτων ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιβολὴν, 1, 75, 8.

Κτᾶσθαι. κτήσασθαι καὶ διαγῶναι βίβλους 3, 22, 2. *Ad quem locum Ernestus:* " κτήσασθαι, *ait, non necessario de* emtione *capitur, sed ad Thucydidis normam, ad cujus dictum* 1, 22. *alluditur, qui* κτῆμα τῷ ἀγωνίσματι *opponit, ut Polybius* μάθημα, *cap.* 31."—*At difficile dictu fuerit, quid* κτήσασθαι *h. l. dicat Polybius, si ab* emendi *notione discesseris. In præt. pass. non male* ἐκτῆσθαι *habent Vat. et Flor. pro vulgato* κεκτῆσθαι, 5, 87, 3.

An ex κτᾶσθαι *corruptum est* ἥττασθαι, *quod habent codd. omnes* 17, 3, 7? *Sic cum genit. casu foret constructum,* κτᾶσθαι τούτων, *præter Græci sermonis usum.*

Κτηματικοὶ, divites, qui fundos possident, 5, 93, 6.

Κτῆνος, τὸ; pecus; τὰ κτήνη, (*de suibus*) 12, 4, 14.

Κτῆσις, ἡ, τοῦ διαφέρου, adquisitio pecuniæ, 6, 46, 2. ἡ περὶ τὰς κτήσεις ἰσότης, de fundorum possessione, 6, 48, 2. κτῆσις ἔγγυος, *vide* ἔγγυος.

Κτίζειν; ἡ πόλις ἔκτισται κατὰ τὸν κόλπον, 5, 57, 5. *i. q.* κεῖται. *Sic* οἰκεῖται ἐπί τινος χειμῶνος, 4, 56, 5.

Κτίσις, ἡ; αἱ τῶν πόλεων κτίσεις, urbium origines, 10, 24, 3. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. 9, 2, 1. 34, 1, 3.

Κυαθίζειν τινὶ, haurire et infundere alicui, bibendum proponere, 8, 8, 6.

Κυβερνᾶν; ἡ βασιλεία τῇ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, 6, 4, 2. τὸ πῦρ κυβερνώμενον ἀνέμοις, 11, 5, 4.

Κυβερνήτης, ὁ, gubernator navis, 1, 37, 4. 3, 81; 11. 6, 44, 4. 10, 33, 5.

Κυβερνητικὸς; ἡ κυβερνητικὴ, *scil.* τέχνη, 12, 27, 9.

Κυβεύειν τῷ βίῳ, *Fr. gr.* 12.

Κυδίστεραι ἐλπίδες, melior, insignior spes, 3, 96, 7.—"*Sic edd. at scribendum sine dubio* ἐπικυδ."—*Ern. Satis tamen notus superlativus* κύδιστος.

Κυδοιμὸς, ὁ, tumultus, 5, 48, 5.—"*vox poëtica.*" *Ern.*

Κύκλος, ὁ; κύκλῳ, *cum genit.* circum, circa; τοὺς ἱππεῖς τῶν εὐωνύμων βουνῶν κύκλῳ περιαγαγὼν, circum clivos, 3, 83, 4. σφάγια περιφέρειν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. *Absol.* κύκλῳ περιέχοντες σφᾶς, 1, 10, 6. *&c.*

Κυκλοῦν τοὺς πολεμίους, cingere, circumdare, includere hostem, 1, 17, 13. ἐφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν, (*scil.* τοὺς πολεμίους) καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, 1, 34, 1. *Sic et* κυκλώσαντες, *absque accusativo*, 1, 25, 3. 3, 65, 10. *et* οἱ κεκυκλωκότες, 3, 116, 10. οἱ ἄνεμοι κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν, agitantes, 11, 29, 10.—"*nisi legend.* κυκῶντες. *Sed sic* κυκλεῖν *Diodor.* 18, 59." *Ern. Passiv.* κυκλούμενοι ὑπὸ τῶν βοηθησάντων, 1, 28, 9.

Κύκλωσις, ἡ, 3, 65, 6. *Vide* κυκλοῦν.

Κύκνειον, τὸ, ἐξηχεῖν, cygneum cantum edere, 30, 4, 7. ἐξᾴδειν, 31, 20, 1.

Κυλίεσθαι τῷ μύρῳ, 26, 10, 16.

Κῦμα; τὸ πελάγιον κῦμα, maris unda, fluctus ex alto venientes, 10, 10, 3.

Κυνηγέσια, τὰ, venatio, quidquid ad venationem pertinet, 32, 15, 5.

Κυνηγετεῖν, venari, 8, 27, 6. 23, 1, 9. τὸν ὗν, 31, 22, 3.

Κυνηγία, ἡ; 8, 27, 4. αἱ κυνηγίαι, 8, 27, 5. ἐν ταῖς κυνηγίαις τολμηροὶ, 4, 8, 9. ἡ περὶ τὰς κυνηγίας εὐχείρεια, 23, 1, 8.

Κυνήγια, τὰ, (*i. q.* ἡ κυνηγία *vel* αἱ κυνηγίαι;) αἱ ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπάθειαι καὶ τόλμαι, 10, 25, 4.

Κύνικλος, ὁ, 12, 3, 9 *sq.*

Κυπαρίττινος; κυπαριττίνη ξυλία, 10, 27, 10.

Κυρεῖν; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, quæ pertinent ad 12, 15, 9. (*sic mox ibid.* τὰ ἥκοντα.) πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, *sic fortasse legendum* 6, 13, 9.

Κυρία, ἡ, τινὸς, potestas alicujus rei, 6, 2, 6. 6, 13, 1. 6, 15, 6. περί τινος, 6, 14, 10. 6, 17, 5. 22, 26, 25.

Κυριεύειν, *cum genit.* 1) potiri, *urbe, regione*, 1, 8, 1. 1, 10, 6. 1, 29, 6. τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 7, 11. 1, 19, 11. 3, 67, 6. 5, 20, 9. πολλῶν χρημάτων, 3, 13, 7. πολλῆς ἀποσκευῆς, 4, 75, 7. 10, 17, 1. τῆς ἐπιστολῆς, potiri epistola, intercipere, 8, 19, 5. 2) tenere, in potestate habere; τῆς εἰσόδου τῆς εἰς Πελοποννν. 4, 6, 6. τῶν κλειδῶν, 4, 18, 2. Συρίας, πόλεων κυριεύοντες, 5, 34, 6. *et vs.* 8.

Κύριος, ὁ, *substantive;* dominus, *titulus honorificus*, κύριοι Καρχηδόνιοι, 7, 9, 5. *Cum genit.* possessor *vel* dominus *urbis vel regionis*, 7, 9, 13. ὁ τῶν πραγμάτων κύριος, 3, 98, 10. κύριος γενόμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων, cum in suam potestatem redegisset, 1, 8, 4. *Absolute quidem, sed subintellecto genitivo* τῶν πραγμάτων *vel* τοῦ πολέμου, *ponitur* 38, 5, 7. *Cum participio;* Αἰτωλοὺς κυρίους εἶναι βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, dominos esse Ætolos, in potestate esse

Ætolorum, sibi consulere, si vellent, 18, 20, 10. κύριός ἐστι καὶ ζημιῶν ὁ χιλίαρχος καὶ ἐνεχυριάζων, potestatem habet et mulctæ dicendæ et pignoris capiendi, 6, 37, 8. *Adjective;* κύρια ὀνόματα, nomina propria, 6, 46, 10. ὁ κύριος λόγος καὶ συνέχων τὰ πράγματα, (opp. ὁ ἐπιμετρῶν λόγος,) oratio proprie ad rem pertinens, principalis, 15, 34, 1. κυριώτατος τόπος τῆς χώρας, præcipuus locus, 2, 34, 10.

Fœm. κυρία; *substantive,* domina; ταύτης τῆς δαπάνης ἡ σύγκλητός ἐστιν κυρία, 6, 13, 3. (i. q. τὴν κυρίαν ἔχω, *quod vide supra, in* ὁ κυρία.) *Adjective;* κυρίαν ἐπέθηκαν τὴν αἵρεσιν, confirmarunt, ratam habuerunt electionem, 3, 13, 4. κυρία ἀγωγή, propria, vera abductio, de qua lex loquitur, 12, 16, 8. κυριωτάτη κτῆσις, verissima, maxime propria, principalis, maxime rata, valida et certissima possessio, 5, 67, 6.

Neutr. κύριον, *et in superlat.* τὸ κυριώτατον, præcipuum, longe præcipuum; τὸ κυριώτατον καὶ ἀναγκαιότατον μέρος τῆς ἱστορίας, 3, 32, 5 *sq.* *Et absque substant. sequente* πρὸς *præpositione;* τὸ κυριώτατον ἤνυσαν πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἀναβολήν, 1, 8, 6. 4, 21, 8. 8, 36, 2. *Fr. gr.* 95. τὸ κυριώτατον τῆς προθέσεως, 2, 45, 5. ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ἡγοῦνται κυριώτατον, 6, 42, 2.

Κυρίως, proprie, *de proprio usu et significatu vocabuli,* 2, 22, 1. 3, 33, 11. κυρίως διασαφῶν, diserte, præcise, propriis verbis, perspicue declarare, 8, 28, 7. 28, 8, 10. *Tum generatim denotat* accurate, exacte, verissime, plane, prorsus; *veluti,* Βυζάντιοι κατὰ θάλατταν οὔτως ἐπίκεινται τῷ στόματι τοῦ Πόντου κυρίως, ὥστε &c. 4, 38, 2. τὴν αὐχένα τῆς χερρονήσου ἡ πόλις ἐπικεῖται διαπλεύσι κυρίως, 4, 56, 5. τοῦτο τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς παρόδου κυρίως, prorsus ad ipsam viam qua transire oportet, 4, 64, 9. εἰ βουλοὶ ἐπίκεινται τῇ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ ποταμοῦ διαστάσει κυρίως, prorsus, plane imminent, 5, 22, 3. *quibus locis possis quidem cum Reiskio* (*ad* 4, 38, 2.) *inclusam cogitare notionem eam, quam nostro idiomate phrasi illa exprimere consuevimus,* dominer une place; *sed, an Polybius eamdem notionem vocabulo huic subjecerit, dubitare licebit.*

Κυροῦν, decernere, *et* sancire, ratum habere decretum ad confirmandum propositum; τὸ συνέδριον οὐδ' εἰς τέλος ἐκύρωσε τὴν γνώμην, 1, 11, 1. κυρωθέντος δὲ τοῦ δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου, 1, 11, 3. τοῦ δήμου κυρώσαντος τὰς διαλύσεις, 1, 17, 1. τούτου τοῦ δόγματος κυρωθέντος, hoc facto decreto, *scil. in consessu sociorum cum Philippo, tum vero* ἐπικυρωθέντος δὲ τῶν πολλῶν, confirmato in conventibus singulorum populorum, 4, 26, 1 *sq.* ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, 5, 49, 6. κυρωθέντων τούτων, 5, 56, 1. τὸ τοῦ πολέμου ἐκύρωσε, decretum est bellum, 7, 5, 5. *Conf.* ἐπικυροῦν.

αἱ κυροῦσαι τὸ διαβούλιον γνῶμαι, sententiæ quæ vincunt in deliberationibus, ex quarum præscripto fiunt decreta, quæ decernunt res ad deliberandum propositas, 4, 24, 2. *Conf.* διαβούλιον.

διὰ τὸ τὰ σφῶν (τῶν βασιλέων) πεπράγματα σχεδὸν πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυροῦν. *Sic quum vulgo legeretur* 6, 13, 9. *locum hunc respiciens Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* "κυροῦν τι πρός τινα, apud vel per aliquem." —*quæ quam sint et ab ipso hoc loco et a Græci sermonis usu aliena, nil adtinet disserere. Ego, codicis Parisini auctoritatem ex parte*

secutus, edidi σχεδὸν πάντα τὴν σύγκλητον κυροῦν, fere omnia decidere, decernere senatum; *sed propemodum persuasum habeo, scribi debuisse* πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, omnes regum caussæ ad senatum perveniunt, ad senatum pertinent. *Vide* κυρεῖν.

Κυρτὸς, incurvus; ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2.

Κύρτωμα, τὸ, μηνοειδὲς, lunata convexitas aciei, lunata acies, 3, 113, 8. 3, 115, 7.

Κῦτος, τὸ, τῆς νεὼς, corpus, alveus navis, 16, 3, 4. τὸ σύμπαν τῆς πόλεως κῦτος, 5, 59, 8. corpus urbis; (*a quo distinguitur* τὸ προάστειον *vers.* 7.)—"*eleganter* urbs ipsa, *quoad muris comprehenditur, ut* κῦτος ψυχῆς *apud Platonem Cicero vertit* animum. *Joseph. Ant.* 8, 4, 3. τὸ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν κῦτος, *et alia, quæ etiam in Lexicis reperiuntur.*" *Ern.*

Κύων; ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. ὁ κύων, xiphias piscis, 34, 2, 15. κύνες δεδιχοτομημένοι, 10, 15, 5.

Κωθωνίζεσθαι ἀφ' ἡμέρας, de die potare, 24, 5, 9.—"*quo verbo et* οἱ ὁ. *usi, Esth.* 3. *extr. et Aristot. Probl.* 3, 14. *add. Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 345." *Ern.*

Κῶλον, τὸ, crus; δύο κῶλα σφενδόνης, 27, 9, 5.

Κωλύειν τινὰ τινὸς, 2, 8, 8. τῆς εἰσόδου, 2, 52, 9. 5, 69, 2. οἱ πολέμιοι τῆς ὁρμῆς ἐκωλύθησαν, 6, 55, 3. τῆς παρούσης ἐξουσίας κωλυθήσεσθαι, 5, 42, 6. *ubi fortasse* κολουσθήσεσθαι *legendum.*

Κώλυμα, τὸ, impedimentum objectum, 6, 34, 12.

Κωλυσιεργεῖν, conatibus alicujus obstare, 6, 15, 5.

Κωμάζειν; ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάζει, *Fr. hist.* 27.

Κώμη, ἡ; ἐπρέσβευον περὶ τῶν ὁμήρων καὶ τῶν κωμῶν, 20, 12, 2 *sq.* ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, 2, 17, 9.

Κωμικὸς, ὁ, 12, 13, 3. *i. q.* κωμῳδιογράφος, 12, 13, 7.

Κῶμος, ὁ; κώμους ποιούμενος ἐπὶ τὰς οἰκίας, 10, 26, 3.

(Κῶνος, ὁ, 10, 18, 6.)

Κωπηλατεῖν, remigare, 1, 21, 1.

Κωπηλάτης, ὁ, remex, 34, 3, 8.

Κωφὸς; ἀνυπότακτος καὶ κωφὴ διήγησις, obscura, quæ non intelligitur, 3, 36, 4. ἵνα μὴ κωφὰ γίγνηται τὰ λεγόμενα, 5, 21, 4.

Λ.

Λαβὶς, ἡ, fibula; πυκναῖς ταῖς λαβίσι καταπερονᾷν, 6, 23, 11.

Λάβρος, vehemens; χειμάῤῥους, 4, 70, 7. (*ubi alii* λάβρως καταφέρεται.) 40, 3, 2. ποταμὸς, 4, 41, 6. 4, 70, 8. ὄμβρος, 11, 24, 9.

Λαγχάνω; παραυτίκα γὰρ ἔλαχε τῶν Μυῤῥίχου θρεμμάτων, *sic MSti* 23, 2, 15. ἔλαβε *Ursin. ex conject.*

Λαιὰ, ἡ, *vide* δεξιά.

Λαίλαψ, ἡ; καθάπερ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Λαλεῖν τινι, communicare cum aliquo clam consilia, *in partem deteriorem;* τῶν πλείστων πεπεισμένων, αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι καὶ λαλοῦντα τῷ Περσεῖ, 30, 1, 6. *Sed et,* aperte, in omnium conspectu agere cum aliquo; φανερῶς ἐλάλει καὶ συνέταττε τοῖς ναυτικοῖς, 31, 20, 13.

Λαλιὰ, ἡ, sermo *vulgi,* fama; ἦν θροῦς καὶ λαλιά τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. φήμη καὶ χυδαῖος καὶ πάνδημος λαλιὰ, 14, 7, 8. κουρεακὴ καὶ πάνδημος λαλιὰ, 3, 20, 5. *Sed et de* serio colloquio et sermone, ἡ περί τινων βίβλων λαλιὰ, sermo de libris quibusdam habitus, 32, 9, 4.

Λάλος, loquax, 32, 6, 5. 40, 6 2.

Λαμβάνειν, γυναῖκα, uxorem ducere; ὅτε ἐλάμβανε Κλεοπάτραν, 28, 17, 19. ἐν φέρῃ λαβεῖν, *ibid.* ἐν χάριτι καὶ δορεᾷ, beneficii et muneris loco accipere, 1, 31, 6. λαμβάνειν πόλιν, capere urbem, 1, 24, 10. 3, 61, 8. &c. τὰ λαμβανόμενα, præda, 4, 3, 11. ἰδίᾳ λαμβάνειν, seducere aliquem, privatim cum eo colloqui, 1, 70, 2. &c. *vide* χεὶρ; *pro quo et est* λαμβάνειν *simpliciter*, 1, 69, 1 *et* 7. τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, trahitur, producitur bellum, moram trahit, 3, 78, 5. λαμβάνειν ἀρχὴν, τέλος, 4, 28, 3. 4, 52, 10. *et alibi passim.* ἀλλοιοτέραν ἐλάμβανε διάθεσιν, *nempe* τὸ πρᾶγμα, 10, 30, 6. ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, simul utilitatem et voluptatem capere ex historia, 1, 4, 11. τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἔλαβον πρὸς τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, selegerunt, 5, 20, 7. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τὸ δυνατὸν ἔλαβον πρὸς τὸ παρὸν, 5, 63, 1. (*conf.* ἐκλαμβάνειν.) τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἰδίσμῶν εἴληπται πρὸς κατάπληξιν, 6, 38, 4. ἓν καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. τὸ στρατόπεδον λαμβάνει πεζοὺς περὶ τετρακισχιλίους, legio capit circiter 4000 pedites, 3, 107, 10.

ἔλαβε τῶν Μυρρίχου θρεμμάτων *ex conject. edidit Ursinus* 23, 2, 15. *nescio quam recte, pro* ἔλαχε. ζωγρείας δ' ἔλαβον εἰς διακοσίους *scripsi* 5, 94, 5. *pro vulgato* ἐλάμβανον.

In med. λαμβάνεσθαι *vel* λαβίσθαι ἀφορμῆς, 1, 69, 8. 1, 79, 11. 5, 78, 5. (*ubi codex Flor. quidem* ἐπιλαβόμενος *præfert.*) βραχείας ἐλπίδος λαβίσθαι, 37, 2, 7. λήψεται τὴν ἐπιγραφὴν ὁ δῆμος, 6, 57, 7.

Λαμπὰς, ἡ; λαμπάδες ἐκ ξηρᾶς ὕλης, 3, 93, 4.

Λάμπειν, effulgere; *de subito et brevi splendore reip.* 6, 43, 3.

Λαμπρὸς, splendidus, clarus; *hinc* candidus; *tum* insignis, præclarus, manifestus; *et* vividus, acris, vehemens, validus, quidquid in suo genere præcipuam aliquam vim et vigorem habet, *sive in bonam, sive in malam partem. Conf. Dorvillium ad Charit. p.* 483. *ab Ernesto h. l. laudatum.* λαμπρὰ τύχη, splendida fortuna, 11, 19, 7. λαμπρὰ τήβεννα, toga candida, 10, 4, 8. 10, 5, 1. τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν, splendor, vigor ingenii, acre ingenium, 7, 12, 3. τὸ λαμπρὸν τῆς προθυμίας αὐτῶν, ardor quo adfectum suum (*in matrem*) declararunt, insigniverunt, 23, 18, 7. ἐγίγνετο μάχη λαμπρὰ, acris pugna, 10, 12, 15. τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, tanto acrior erat pugna, *scil. quia erat veluti* μονομαχικὴ φιλοτιμία, 1, 45, 9. λαμπρὸς ἐν τοῖς κινδύνοις, acris in pugna, 24, 1, 6. τῇ τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος ἦν ἢ πρόσθεν, animi robore acrior, vehementior, 16, 5, 7. (*cf.* λαμπρότης.) ψυχῇ χρώμενοι λαμπρᾷ, pro sua humanitate et animi magnitudine *interpretatus est Casaub. sed rectius videtur*, acri, vivido, calido homines ingenio, 26, 3, 11. λαμπρὸς ἄνεμος, acris vehemens, validus ventus; οὔριος καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 44, 3. (*coll. vs.* 4. *ubi habes* ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου.) φορὸς καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 60, 6.

Λαμπρότης, ἡ, τῶν ὅπλων, splendor, nitor armorum, 11, 9, 1. τῆς ψυχῆς, animi vigor, 32, 23, 1. *ubi opponitur* τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, *quemadmodum*, 16, 5, 7.

Λαμπρῶς ἐχρήσαντο τοῖς πράγμασι, 4, 57, 10.—" insolentius se gessere, *scil. ex opinione victoriæ.*" *Ern. Sed pro usu vocis* λαμπρὸς, *quem modo vidimus, verius videtur* acriter, calide, inconsiderato ardore rem gerebant.

Λανθάνειν; ἔλαθον ἔξω πιλάγιοι, 1, 37, 5.—"scil. γεγονότες." *Ern.* ἔλαθον οὐ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς κατάχρεοι γενηθέντες, 13, 1, 1. λελήθασιν αὐτοῖς ἐπισπασάμενοι τηλικοῦτο νῖφος, 9, 37, 10.

Λακεδαιμονιακαὶ ἀποφάσεις, pronunciata ex opinione vulgi arrepta, 34, 5, 14.

Λαὸς, ὁ; ἀποδοῦναι τοὺς λαοὺς, cives, homines *captivos, ex urbe et agris abactos; qui distinguuntur a militibus captivis, quos mox* πολεμικὰ σώματα *dicit*, 4, 52, 7.

Λάσταυρος, impudicus, 8, 11, 6. *ex Theopompo.*

Λάφυρον, τὸ; τὸ πᾶν λάφυρον μετὰ τῶν σωμάτων ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, omne belli spolium, 2, 62, 2. τὰ λάφυρα, *quæ Carthaginem misit Hannibal ex Hispania*, 3, 17, 7. *sunt* ἡ κατασκευὴ, *supellectilia, ibid. vs.* 10. *quæ distinguuntur ibi pariter* (*sicut* 2, 62, 2.) *a* τοῖς σώμασι, *a captivis, quorum pretium* (ἀξία) *erat* ἡ ὠφέλεια, *præda, quæ militibus cedebat, vs.* 7. *coll. vs.* 10. λάφυρον ἄγειν ἀπὸ λαφύρου *quid sit, vide* 17, 4, 8. 17, 5, 1 *sq.* λάφυρον ἐπικηρύττειν κατά τινος, *vide in* ἐπικηρύττειν.

Λαφυροπωλεῖν τὴν λείαν, prædam vendere, 4, 77, 5. 5, 24, 10. 28, 8, 8.

Λαφυροπωλεῖον, τὸ, locus ubi venditur præda, 4, 6, 3.

Λάχνη, ἡ, lanugo; *inde Latinum nomen* lana, *auctore Polybio, Fr. gr.* 90.

Λίβης, ὁ; λίβητις ἀργυρεῖ καὶ βάσις τούτων, 5, 88, 5.

Λίγειν ἓν καὶ ταὐτὸ, concordes esse, 5, 104, 1. ἵνα μὴ λόγοι λίγωνται μόνον, 17, 8, 4. *ubi* γίνωνται *habet codex med. sed verum est* λίγωνται. (*Sic Demosth. T. II. p.* 1324. *ed. Reisk.* μὴ ἐᾶτε λόγους αὐτοὺς λίγειν.) πότερα δεῖ λόγων ἢ τῶν τοιούτων ἀλογιστίαν ἢ δειμοναβλέβειαν, sitne hæc stoliditas dicenda, an *&c.* 28, 9, 4. λέγων τὸ βάρος τῶν φόρων, edisserens, exponens, caussans gravitatem tributorum, 1, 67, 1. λέγειν κρίσεις, caussas agere, 32, 9, 11. τί λέγων κατέχει Ἐχῖνον, quas caussas commemorare potest cur teneat Echinum? 17, 3, 12. τὸ δὴ λεγόμενον, quod in proverbio dicitur, 4, 52, 3. 5, 93, 2. 8, 21, 5. 16, 24, 4. *&c.* εἴ τι βούλεται λέγειν ὑπὲρ τῆς γυναικὸς κατὰ τὸν Ζαλεύκου νόμον, 12, 16, 9.

πηλίκη ἡ διαφορὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρῶτον λεγομένων, καὶ πάλιν κατὰ συνήθειαν γινομένων, 10, 47, 4. *Videtur* πρῶτον γινομένων *legendum; quæ verba pariter confusa*, 1, 6, 2. *Conf.* 5, 45, 4.

Λεία, ἡ, præda. *In plur.* πίμπτοντες τὰς λείας, 4, 9, 10. *Conf.* λαφυροπωλεῖν. ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. τῆς λειτουργίας *Bav.*

Λειαίνειν πᾶν τὸ πρὸ ποδῶν, complanare viam, 10, 30, 8. λειανόμενοι, (*i. q.* ξυρώμενοι) lævigati, rasi, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Λεῖος λειότερος ἵλεως, pronior misericordia, 20, 9, 11.

Λειμὼν, ὁ; ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων, 7, 9, 2. λειμῶσι *forsan legend. pro* λιμέσι 3, 77, 7.

Λείπειν, τὴν χώραν, patriam deserere, 4, 32, 7. τὰς τάξεις, 3, 84, 7. 6, 37, 11 *sq.* τὸ λεῖπον, id quod deest, 4, 38, 9. *Sed* 15, 36, 2. τὸ δὲ λοιπὸν *scripsi, pro vulgato* λεῖπον. τί λείπει αὐτὰς, 10, 18, 8. *i. q.* τί ἐλλείπει αὐτὰς, 10, 18, 11. βραχὺ λείπει τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ, 2, 14, 6. ὥστε τοὺς ἄνδρας βραχύ τι λείπειν τοῦ διπλασίους εἶναι, 10, 17, 12. συνέβαινεν αὐτὸν οὐ πολὺ λείπειν τῶν ἐνενήκοντα ἐτῶν, non multo minor erat nonaginta annis, 12, 16, 13. λείπει τῶν πέντε σταδίων, 4, 63, 5. ἀπέβαλον οὐ πολὺ λείποντας τῶν *&c.* 3, 54, 4. τὰ λείποντα τοῦ βίου

ἀναπληρῶν, quæ desunt rei familiari supplere, inopiæ mederi, 13, 2, 2. τὸ πλῆθος ἐγένετο μικρῷ λεῖπον τῶν μυρίων, 10, 17, 6. ἠρεῖσθη νόμισμα μικρῷ λεῖπον τετρακισχιλίων ταλάντων, 10, 27, 13. μικρῷ λείπουσιν ἑπτακοσίοις σταδίοις ἑκατομάχους, 1, 68, 5. τριακοντ' ἔτεσι, λείπουσι δύοιν, 3, 22, 2. *Et* μικρῷ λεῖπον *absolute et veluti adverbialiter positum*; ἡ λοιπὴ πλευρὰ μικρῷ λεῖπόν ἐστι ἑλαττόνων ἢ ἑκατὸν ἐκκαιδεκαχιλίων σταδίων, 34, 6, 5. ἔστι τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων πάμπαν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατοπέδοις, λεῖπον τοῖς ἐπιλέκτοις, exceptis *vel* demtis extraordinariis, 6, 30, 2.

Passiv. λείπεσθαι, inferiorem esse; περὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πολύ τι λειπόμενοι κατὰ τὴν ἐμπειρίαν, 6, 52, 8. *Et, adjecto vel intellecto nomine* μάχῃ, prælio vinci; ἀποκεκλεισμένης πάσης τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας, 2, 29, 3. ἐλείφθησαν *correxit Cas.* 1, 61, 6. *pro* ἐλήφθησαν *quod dabant libri. Sic* εἰ λειφθείη μαχόμενος *correxi* 21, 12, 13. *pro* ληφθείη. *Adde* 5, 12, 3. λειφθεὶς τῇ παρατάξει, 1, 27, 5. συνέβη λειφθῆναι, 2, 5, 8. δυσὶ μάχαις λελειμμένοις, 3, 90, 3. *Sed et in præsenti tempore notione præteriti*; λειπόμεθα μάχῃ, victi sumus, 3, 85, 8. γραμματοφόρος διασωθῇς, ὅτι λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ, 5, 101, 6. (*conf.* ἡττᾶσθαι.) *Sic* λειπόμενος, victus; ναυσὶν ποιεῖ τὰ τοῦ λειπομένου καὶ τοῖς ὅλοις ἐπιπαίτης, 27, 8, 14. βλέπειν τόν τε τοῦ νικᾶν καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρὸν, tempus fatendi se victum, cedendi tempus, 1, 62, 6.

Λειτουργῶν τινι λειτουργίαν τοιαύτην, 6, 33, 6.

Λειτουργία, ἡ, ministerium militare, 6, 33, 6. αὕτη ἡ λειτουργία, nempe excubatio, 6, 35, 5. ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένος, præfectus operis militaribus, ministeriis militaribus, 3, 93, 4. οἱ ἐπί τινα λειτουργίαν ἀπεσταλμένοι, 10, 16, 5. *Conf.* λεία.

Λειτουργοὶ, οἱ λειτουργοί, operæ militares, ministri, operarii militares, 3, 93, 5 *et* 7. περὶ τὰς ταφρείας καὶ χαρακοποιΐας φιλοπονώτατοι, 5, 2, 5. τὸν τόπον ὕβατον παρασκευάζουσι, 10, 29, 4. 18, 30, 8.

Λειψυδρία, ἡ, aquæ intermissio in fonte, 34, 9, 6.

Λεκάνη, ἡ, 22, 11, 10.

Λέμβος, ὁ, 1, 20, 13. 16, 2, 9. 16, 4, 8. &c. οἱ προκλῦν ὠθισμένοι λέμβοι, 1, 53, 9. *Conf. Ind. Hist. in* Lembus.

Λέξις, ἡ, vox, verbum, *ex usu grammaticorum*, 2, 22, 1. ἀδιαπόητοι καὶ κρουσματικαὶ λέξεις, 3, 36, 3. ταῖς λέξεσι, χαρὶς τῶν ὀνομάτων κέχρηται ταῖς αὐταῖς, 6, 46, 10. αὐταῖς λέξεσι αἷς ἐκεῖνος κέχρηται, ipsis verbis, verbotenus, 8, 11, 5.

Λεπίζειν, laminam detrahere qua inductum quid erat, 10, 27, 11. 23, 2, 7.

Λεπὶς, ἡ; λεπίσι χρυσαῖς, aureis laminis *obductæ erant* columnæ *in regia Ecbatanorum*, 10, 27, 10.

Λεπτόγειον πεδίον, tenue solum habens campus, 34, 10, 3.

Λεπτὸς, tenuis; τὸ κέντρον τοῦ βέλους ἐπὶ λεπτὸν ἐξελαμμένον καὶ συναξυσμένον, 6, 22, 4. *In acie*; ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταγμένοι, 3, 115, 6. (*nisi h. l. pariter* ἐκτεταμένοι *legendum*; *sed hic quidem de altitudine intelliguntur, non de fronte*; *conf.* 3, 113, 8.) *ei opponitur* τὸ πυκνοῦν *ibid.* τὰ λεπτὰ τῶν πλοίων, tenues, angustæ, exiguæ naviculæ, *scil.* τὰ μονόξυλα, 3, 43, 3. οἱ λεπτοὶ, tenues, pauperes, 25, 8, 3.

Λεπτύνειν τὸ σχῆμα τῶν τεταγμένων, 3, 113, 8. i. q. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτάττειν; *vide* λεπτός.

Λεπτεῖον, τὸ, 34, 8, 5.

Λεπτοπύργια, ἡ; ἐπί τινος λεπτοπύργια

fortasse legendum, 10, 48, 5. *pro* ἐπί τινας καὶ πέτρας, *quod erat in codd.*

Λευκόπετρον, τὸ, nuda rupes, 3, 53, 3. τῶν λευκοπέτρων, 10, 30, 5.

Λέων, ὁ; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. *Conf. Ind. Hist. in* Leones.

Λήγειν; οὐ λήγειν τῆς ἐπιβολῆς, 4, 82, 2. ἐπὶ τούτων τῶν καιρῶν τῆς διηγήσεως λήξαιμεν, 5, 111, 9. εἰς ὃν καιρὸν ἐλήξαμεν τῶν Ἑλληνικῶν, 5, 31, 2. *Conf.* καταλήγειν.

Λήθη, ἡ; λήθην ποιεῖσθαι τοῦ καθήκοντος, 18, 16, 2.

Λημνίσκος, ὁ; lemniscus, *un ruban*; στεφάνους καὶ λημνίσκους ἐπιῤῥίπτειν τινὶ, 18, 29, 12.

Λίαν; *amat ante se particulam* καὶ, *vide in* καὶ, *num.* 2. πολλὰ δὲ καὶ λίαν (*i. q.* καὶ λίαν πολλὰ δὲ) τῶν τοιούτων ὑποδείγματα, 5, 98, 6. καὶ λίαν εἰλήφει, *quod dabat cod. Peiresc.* 39, 2, 7. *in* κοιλίαν *ex Suida mutavit Vales. sed videndum, an verum sit* τότε δὲ καὶ λίαν ἀνειλήφει, *quæ dictio plane responderet illi germanicæ dictioni, damals aber hatte er noch gewaltig zugenommen.*

Λιβανωτὸν, τὸ, tus, 13, 9, 5.

Λίβερτος, *Latina vox*, libertus; ὁ προσφάτως ἀπηλευθερωμένος, (*quem alias* ἀπελεύθερον *Græci dicunt*,) 30, 16, 5 *sq. ubi priori loco videri* λιβερτίνους *legendum ait Ernestus, non satis video quid spectans.*

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, 1, 48, 6. αἱ λιγνύες, 34, 11, 18.

Λιθάζειν, lapides jaculari, *scil.* e fundis, 10, 29, 5. *quod aliás est* σφενδονᾶν.

Λιθεία *vel* λιθία, materia saxorum ad ædificia, lapidum omne genus ad ædificandum adhibitum, 4, 52, 7.

Λιθοβόλος, ὁ, balista saxa jaculans, 8, 7, 2. 9, 41, 8. *cf. voc. seq.*

Λίθος, ὁ; τοῖς λίθοις τύπτειν ἐκ χειρὸς, 3, 53, 4. 15, 33, 12. (*conf.* βάλλειν.) μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. *cf. Fr. hist.* 60. Δία λίθον ὀμνύειν, 3, 25, 6 *sqq.*

Λιθοφόρος, ὁ, *i. q.* λιθοβόλος, 4, 56, 3.

Λιμὴν, ὁ; *sæpius in plurali usurpatur* οἱ λιμένες, *ubi de uno portu agitur; velut* οἱ ἐν Τάραντι λιμένες, οἱ Ταραντῖνοι λιμένες, 10, 1, 1 *et* 5 *sq. coll.* 8, 36, 3. *Sic de Nova Carthagine*, 10, 8, 2. *coll.* 10, 10, 1. *de Lilybæo*, 1, 42, 7. *coll.* 1, 44, 3. 1, 46, 8. λιμέσιν ἠλαττῶσθαι, 3, 77, 7. *an* λειμῶσι;

Λιμνώδης τόπος, palustris locus, 3, 78, 8. 4, 42, 4.

Λιμὸς, ὁ; τῆς λιμοῦ *dant vetustiores codd. pro* τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9.

Λιμόψωρος, ὁ, scabies e fame et pravis nutrimentis orta, (*hominum et equorum morbus*,) 3, 87, 2.

Λιπαρεῖν, assidue orare, obsecrare, 14, 6, 6. 15, 29, 9. λιπαρῶν ταύτην καὶ καταπραΰνων, 8, 21, 7. *ubi* consolans *interpretantur, haud male, nempe* adstans, orans ut animum capiat nec spem abjiciat. ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. assiduum ad omnem aram, aras omnes assectantem, *ut interpr. Ernestus.*

Λιτὸς, simplex, tenuis *in victu et cultu*; λιτὸς καὶ αὐτάρκης, 6, 48, 7. λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, 10, 25, 5. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ σίτησιν, 11, 10, 3. σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1. λιτὴ ἐσθὴς, 8, 21, 8. περικεφάλαιον λιτὸν, 6, 22, 3.—"*de galea vel tegumento capitis velitari, sive tenue, ut cetera velitum, sive, ut placet Reiskio*, crista carens." *Ern.* λιτὸν πολισμάτιον, tenue oppidulum, 32, 23, 3.

Λίτρα, ἡ, Ῥωμαϊκὴ, libra Romana, 22, 26, 19.

Λίψ, ὁ, africus ventus; οἱ λίβες, 10, 10, 3. νεύων πρὸς ἄνεμον λίβα,

10, 10, 1. ἐπὶ τὸν λίβα τετραμμένος, 9, 27, 5.

Λίχνος, ὁ, heluo, catillo, gulosus, 3, 57, 7. 12, 24, 2.

Λογικὸς, *de homine*, prudens, (*opp.* ἰδιώτης,) *Fr. gr.* 1. *si modo id Polybii est.* τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ τῶν διαβουλίων, deliberationes de rebus civilibus, ubi doctrina et eloquentia opus est, 25, 9, 2.

Λόγιον, τὸ, oraculum; κατά τι λόγιον ἀρχαῖον, 8, 30, 6. πάντα τὰ λόγια ἦν αὐτοῖς διὰ στόματος, 3, 112, 8.

Λόγιος,—"*Epitheton historici et cujuscumque scriptoris*, doctissimus, *etiam* disertissimus; *vid. Gronov. ad Herodot.* 2, 3. *et Wessel. ad Diod. T. I. p.* 116." *Ern.* οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. *Ephorus, Xenophon, Callisthenes, Plato*, 6, 45, 1.

Λογισμὸς, ὁ, ratio; *opponitur* τῷ θυμῷ, 2, 35, 3. λογισμὸς ἴστὰς καὶ νουνεχὴς, 3, 105, 9. τὰ μὲν ἀφίστατο τοῖς λογισμοῖς τοῦ πολιορκεῖν τὴν πόλιν, τὰ δὲ προθύμως εἶχε, modo, rationibus istis ductus, abstinendum ab obsidione censebat, modo rursus totus in eam partem propendebat, 4, 71, 1. *ubi* genitivus τοῦ πολιορκεῖν *non a* λογισμοῖς *pendet, quo retulit Ernestus, sed a verbo* ἀφίστατο.

Λογογράφος, ὁ, historiarum scriptor, 7, 7, 1.

Λογοποιεῖν κατά τινος, sermones spargere contra aliquem, 28, 2, 4.

Λόγος, ὁ; 1) ratio, caussa, *et similia;* ὁ λόγος αἰρεῖ, ratio docet, rationi consentaneum est, 6, 5, 5. *cf.* αἰρεῖν. πρὸς τίνα λόγον ποιεῖται τοῦτο, qua caussa, quid spectans, facit hoc? 40, 6, 5. οὐδενὶ λόγῳ, præter rationem, nulla caussa, temere, 16, 10, 3. πρὸς οὐδένα λόγον αἰτεῖ τοῦτο ὁ Ἄππιος, nullam caussam habet cur hoc postulet, 28, 11, 7. πολλὰς ἀφορμὰς ἔχει πρὸς πραγμάτων λόγον, multas occasiones, multa præsidia habet ad res gerendas; ratione, intuitu rerum gerendarum; ad moliendum aliquid, 5, 35, 10. μεγάλα συνεβάλλετο τοῦτο Καρχηδονίοις εἰς πραγμάτων λόγον, 2, 13, 1. οὐδὲν εἰς πραγμάτων λόγον, nihil notabile, 29, 9, 16. ξύλα εἰς σφηκίσκων λόγον, ligna pro palorum ratione, in usum palorum, conficiendis palis, 5, 89, 6. εἰς ἀργυρίου λόγον ἀδικεῖσθαι, injuriam pati ratione pecuniæ, 11, 28, 8. πάντα πρὸς λόγον γίγνεται τοῦτο, hoc inprimis facit ad caussam, ad rem, ad id quod volumus, 11, 50, 6. αὔξοντες τὸ βάθος πρὸς λόγον, pro ratione, justa ratione, 6, 30, 3 *sq.* 9, 15, 3. *Conf. deinde,* κατὰ λόγον, 9, 20, 3. *et supra,* ἀπροσλόγως, *suo loco.*

De dictione κατὰ λόγον, *tota huc transscribi meretur Isaaci Casauboni Adnotatio ad illa Polybii verba,* 1, 20, 3. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἰσόρων κατὰ λόγον σφίσι προχωρούντα.—"Κατὰ λόγον, *ait, Polybio hic, et alibi non raro, est idem ac si Latine dicas,* ex animi sententia, quum destinata procedunt, et consilia ad finem propositum perveniunt. *Legat. LIII.* [*lib.* 25, 1, 3.] Ῥωμαῖοι πυθόμενοι κατὰ λόγον κεχωρηκέναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην. *LXXX.* [28, 15, 12.] μὴ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον, res ipsis non succedere secundum rationem, *hoc est,* uti proposuerant et speraverant. *Aliquando aliter accipiendum: ut in pugna navali quæ paulo post describitur,* [1, 28, 5.] τὸ κατὰ λόγον ἐπιτιλεῖτο περὶ τὴν μάχην, ὅπερ εἰκὸς ὅταν ἡ παραπλήσια πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων, procedebat pugna secundum rationem. *Hic* κατὰ λόγον *non est* ex animi sententia; sed prout ratio ostendit fieri debere. *Erat autem* rationi consentaneum, *ut pares vires par belli fortuna sequeretur, et victoria anceps aut nulla,* [5, 92, 7.]

Ἄρατος τὸ κατὰ λόγον ποιῶν καὶ προνοούμενος τοῦ μέλλοντος. *Solet etiam dicere* ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *vel* ἐκ τοῦ κατὰ λόγον, *pro* ut par est, ut fit verisimile. *Sub finem libri V.* [*cap.* 110, 10.] τῶν πλοίων ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἐγκρατὴς ἂν ἐγεγόνει. *Et* συλλογίζεσθαι ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *quod alibi dicit* ἐκ τῶν εἰκότων, [3, 93, 3.] *Vide amplius lib.* 3. [*cap.* 113, 8.] ad illa verba τἄλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρίστανε.—" *Hæc Casaub. cujus Adnotationes ad librum III. numquam perfectæ sunt nedum in lucem editæ. Nos de eisdem dictionibus,* κατὰ λόγον *et* τὰ κατὰ λόγον, *hæc porro loca enotavimus:* αὔξειν ἢ μειοῦν τὸ χωρίον κατὰ λόγον τῶν προσγιγνομ. ἢ τῶν χωριζομένων, 9, 20, 3. *ubi corrupte alii* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον. (πρὸς λόγον *dixerat* 6, 30, 3 *sq.*) μέχρι ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν τις ἐλπὶς, 1, 62, 4. πρόδηλον ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4. στοχαζόμενος ἐκ τῶν κατὰ λόγον, 2, 65, 7. ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἑώρα, 3, 64, 10. τὰ κατὰ λόγον πάντα πράξαντες, 8, 1, 1. τῶν κατὰ λόγον φροντίζειν, 8, 2, 6. (*ubi rursus mendose* κατ' ὀλίγον *dabant libri.*) τῷ κατὰ λόγον *oppositum est* τὸ παρὰ λόγον, *pro quo mendose pariter libri* παρ' ὀλίγον *præferebant* 12, 22, 4. *Corruptus et mutilus locus* 2, 64, 6. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *pro* τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασι.

τοῦτο, καίπερ ἀνυπέρβλητον εἶναι δοκοῦν, ὅμως λόγον ἔχει, ἐκεῖνο μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει, hoc quidem rationem tamen aliquam habet, illud ratione omni destituitur, 8, 12, 12. οὗτοι πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν καθ' αὑτοὺς δικαίων, multas et manifestas rationes habent pro sua caussa adferendas, 17, 14, 5. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων, πολὺν ἔχει λόγον τοῦ φαυλότατον ὑπάρχειν, multæ sunt caussæ cur videri debeat stolidissimum esse et inconsideratissimum, 17, 15, 15. μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, διὰ τὸ παρηλλαγμένον αὐτῶν τῶν ἐπιχειρημάτων, 4, 15, 11. *quod idem sonat, quod ibid. v.* 9. πρᾶγμα πάντων ἀλογώτατον, sub rationem non cadit *hoc, i. e.* ratione caret, prorsus a ratione aliena res, cujus nulla ratio reddi potest. ὑπὸ τὸν λόγον ἄγειν τι, reputare aliquid, 15, 34, 2. (*a qua phrasi differt non nihil illa,* ἐπὶ λόγον ἄγειν, *quam vide sub num.* 2. *in* λόγος, sermo.) λόγον δοῦναι ἑαυτῷ περί τινος, secum reputare, expendere rem, 17, 7, 4. ἑαυτοῖς δόντες λόγον, ποτέροις δεῖ κοινωνεῖν πραγμάτων, 9, 31, 4. δοὺς λόγον ἑαυτῷ, *scil.* περὶ τοῦ πράγματος, *vel* πῶς χρηστέον τοῖς πράγμασι, 8, 17, 4. *Aliud est* λόγον διδόναι τινὶ, *quod vide infra, in* λόγος, sermo. *Sed* λόγον ὑπέχειν τινι *est* pati ut quis rationem a nobis postulet, rationem reddere alicui, ἐφ' ἑκάστοις, de, super rebus omnibus, 24, 2, 1. λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, adversariis suis rationem reddere coram Romanis, arbitris Romanis, 18, 35, 3. λόγον ἀποδοῦναι, *vide sub num.* 2. *in* λόγος, sermo.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι τινὸς, nullam rationem, nullum respectum habere alicujus, non curare aliquid, 21, 11, 9. 25, 1, 3. *&c.* λόγον ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, nulla hominis ratio habebatur, nemo eum audiebat, 27, 13, 7. οὐ μικρὸν λόγον θέμενος, τοῦ μείζονος ἐποιήσατο πρόνοιαν, *incommodum illud* non multum curabat, *quod ex eo nascebatur quod nunc aliter dispositi essent manipuli atque consueti*

erant, 11, 23, 8. (*Aliud est*, λόγους ποιεῖσθαι, *quod vide infra.*) οὐδὲν ἄξιον λόγου, 1, 24, 8. &c.

2) λόγος, sermo, verbum, disputatio &c. λόγοι ἐνδεχόμενοι, 2, 56, 10. *non sunt* narrationes, *ut voluit Ernestus, sed* sermones. λόγους ποιεῖσθαι ὑπὲρ πράγματος, verba facere de re, 1, 15, 13. 1, 16, 5. &c. πολλοὺς λόγους διατίθεσθαι περί τινος, 7, 7, 6. ἵνα μὴ λόγου λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. (*conf.* λόγων.) προσεπιθέντες καὶ τὸν ἔξης λόγον, 1, 15, 13. *non videtur de* narrationis consecutione *capiendum, ut fecit Casaub.* (*cujus versionem tenuimus*, posteriora quæque anterioribus subnectentes;) *sed de* consequente disputatione et convenientibus observationibus super rebus narratis. *Attamen* τὸν ἀπόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδιδόναι λόγον, 4, 2, 1. *est* consequentem narrationem rerum Græcanicarum subtexere; *et* τὸν κατὰ μέρος λόγον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι, *est* particulatim, enucleate, singulas quasque partes percurrendo narrare rem, 1, 56, 11. 3, 37, 11. *et* τὸν κατὰ μέρος λόγον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινων, 10, 11, 5.

ἕως λόγου, verbo tenus, 10, 22, 7. *ubi tamen vis hujus dictionis haud satis mihi perspecta est: an, Demetrius Phal.* verbis *hoc ipsum docuit, quod ille re?* (*conf.* ἕως.) *An* his ipsis verbis? *Id aliis est* αὐτοῖς λέξεσι.

λόγον δοῦναι τινί, dicendi potestatem facere alicui, 18, 35, 1. εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι *vel* συνελθεῖν τινι, congredi cum aliquo ad colloquendum, 22, 17, 8. 1, 78, 4. διὰ λόγων γίγνεσθαι τινί, colloqui cum quo, 22, 21, 12. διὰ λόγου κομισάμενοι τοὺς αἰχμαλώτους, suo rogatu, *proprie*, per colloquium, verborum ope, (*fortasse*, uno verbo, unius verbi ope,) receperunt captivos, 1, 83, 8.

λόγον διαδοῦναι, rumorem, famam spargere; δίδωμι λόγον (*ex certissima Reiskii conject. pro vulgato* δίδωμι) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μέλλοντας &c. 7, 16, 7. Φάβιος λόγον παρεῖχε ὡς ἀποδειλιακὼς, famæ, sermoni de se materiam dedit, 3, 89, 3.

ἐπὶ λόγον ἄγειν τι, in disceptationem adducere aliquid, ut excutiatur res, et quid vel quale sit disquiratur, 3, 11, 3. 15, 19, 7. (ὑπὸ λόγον ἄγειν, reputare, 15, 34, 2. *supra notavimus in* λόγος, ratio.)

3) ὁ λόγος, i. q. τὸ πρᾶγμα; οὐκ ἔστιν ὃν τὸν λόγον, non tacuit rem, 8, 14, 5.

Λογχοφόροι, οἱ; λογχοφόροι *sæpe commemorantur in Hannibalis acie, ubi jungi solent Balearibus, quibuscum* levem armaturam *formabant*, 3, 72, 7. *et* 3, 73, 7. *coll.* 3, 73, 1. *et* 3, 74, 1. *Rursus* 3, 83, 3. 3, 93, 3. *coll.* 3, 94, 6. 3, 113, 6. *Sunt autem* jaculatores, *vel* hastati, *a* λόγχη *dicti, i. e.* lancea, *quam* σιδήριον ἀκόντιον *interpretatur Suidas.*

Λοιμικὸς, pestilens; λοιμικὴ κατάστασις, 1, 19, 1. περίστασις, 6, 5, 5. διάθεσις, 2, 31, 10. *Et metaph.* ἡ τύχη ὥσανεὶ λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

Λοιμοὶ, οἱ; λοιμῶν αἴτιοι, malorum auctores, 38, 2, 8.

Λοιπὸς; τὸ δὲ λοιπὸν *correxi*, 15, 36, 2. *pro vulgato* τὸ δὲ λεῖπον. λοιπὸς, *in illis locis*, 2, 17, 9. τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιρος, *et* 6, 53, 1. παμέζεται μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου, *usurpatum videri pro* πᾶς *potest, quam in partem apud Demosthenem hanc vocem interpretatur Reiskius in Indice Græc. Demosth. Sed poterit pariter pro-*

prio significatu accipi.

λοιπόν ἐστι Ῥωμαίων ἀκοῦσαι, nil aliud reliquum est nisi ut mos geratur Romanis, 3, 4, 3. λοιπὸν (*scil.* ἐστὶ) διαπεφεύχθαι καὶ σκέψασθαι περὶ τοῦ &c. 3, 28, 5. *ex Vat. aliorumque codd. lectione, ubi non opus erat verbo δεῖ interserto ex Bav.* λοιπὸν ἦν τοιαύτην τινὰ παρεισαγαγεῖν &c. 6, 48, 7.

λοιπὸν, *adverbialiter, initio periodi,* proinde igitur, 2, 68, 9. 4, 32, 5. 10, 45, 2. &c. λοιπόν τι, deinde vero, 1, 19, 4. *nisi* λοιπὸν δὲ *scribendum.* λοιπὸν, λοιπὸν ἤδη, *vel* τὸ λοιπὸν ἤδη, de cetero, deinde, posthac, abhinc, porro, 1, 12, 4. 1, 17, 1. 3, 34, 1. 4, 13, 4. 4, 28, 4. (*qui locus tamen intricatior est, ac videndum an satis emendatus vel integer;*) 5, 4, 5. 5, 71, 6. 5, 103, 8.

Λοξὸς; λοξῶς. πρὸς τὸν Ἀπιλλῆν λοξότερον εἶχε, suspectum habuit Apellem, non satis ei fidit, minus aperte cum eo egit, 4, 86, 8.

Λοχᾶν τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, 3, 40, 6. *non est* captare amicitiam, *ut vertit Ernestus, sed* insidiari amicitiæ Romanorum, *i. e.* specie amicitiæ eos decipere, ipsisque insidiari.

Λόχος, *i. vide* 10. 21, 4. 10, 22, 7.

Λύειν, τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, 25, 5, 1. *Sic* λελυμένου τοῦ πολέμου, 29, 7, 4. λύειν τὴν πολιορκίαν, 2, 9, 9. τὴν συνουσίαν, 5, 15, 3. λελῦσθαι τὴν συμμαχίαν, dissolutam esse societatem, 18, 21, 8. λύειν τὸν ὅρκον, irritum reddere juramentum, et ejus religione se solvere, 6, 58, 4 *et* 12. ὥσπερ λυομένης τῆς ἀδικίας, quasi sublata, expiata injuria, 4, 27, 4. λύειν τὰς ἁμαρτίας,—"corrigere peccata, *s.* veniam peccatorum consequi," *Ernestus; respiciens scil. illa verba,* 5, 25, 1. ὅτι πεπυσμένοι κατακλίξεσθαι τὸν Φίλιππον, καὶ λύειν τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὰς προγεγραμμένας ἁμαρτίας, *ubi posteriora verba Casaub. sic reddidit,* atque hoc pacto delicta sua priora fore tecta. *Videtur hoc dixisse Polybius,* homines istos sperasse, se superiorum criminum culpam et memoriam obliteraturos, si territus seditione militum Philippus intellexisset opus se habere ipsorum opera ad compescendos seditiosos.

καὶ ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων *haud cunctanter corrigendum putavi* 2, 32, 2. *pro vulgato* ἔλυσαν, *quod frustra defendere conatus est Ernestus ex eo, quod in re navali* λύειν *dicatur de solventibus e portu.*

Λυκία, ἡ, 6, 22, 3. tegmen capitis e lupina, *ut* κυνῆ.

Λίνος ἐξ ἀνθρώπου, 7, 13, 7. λίνειν βίον ζῆν, 16, 24, 4.

Λυμαίνεσθαι; *absolute,* λυμαινόμενοι, nocere cupientes, 5, 5, 8. *ubi veteres codices* λυμαινομένοις *præferunt, quod videndum an a Polybii manu sit. Cum accus.* λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς παρασκευάς, perdere, corrumpere, vastare, 1, 48, 1. *sic* ναῦς καὶ ἀνδρείαντας, 5, 11, 4. 16, 1, 6. τὰ πράγματα, res perdere, 30, 1, 5. τὴν βασιλείαν, 30, 2, 2. τοὺς πίλας, alios perdere. τὰς ἐπιβολάς τινος, irritos reddere conatus, 2, 45, 6. 2, 47, 4. τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, irritam reddere, impedire operam quæ regi præstatur, 5, 2, 8. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, regis potentiam quovis modo minuere, 31, 12, 11. τὴν χάριτα τινὸς, beneficium alicujus oblitterare, gratiam ei debitam abjicere, 18, 26, 4.

λυμαίνεσθαι τὰ σκλήθη κατὰ πάντα τρόπον, multitudinem quovis modo, prorsus, corrumpere, 6, 9, 6. λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν, 27, 6, 4. *i. q.* ἀλλοτριοῦν, *vs.* 11. alienare animos. *Sic* λυμ. τὴν τῶν πολλῶν εὔνοιαν πρὸς τὴν

Μακεδόνων οἰκίαν, 27, 2, 7. *Eodemque modo accipiendum illud*, 4, 15, 8. φθείρειν καὶ λυμαίνεσθαι τοὺς τῶν Ἀχαιῶν συμμάχους.

Λύμη, ἡ; αἱ ἀνθρωπεῖαι λύμαι, 5, 59, 11. λύμαι συμφυεῖς, connatæ, innatæ noxæ, pestes, *cossi et teredines in ligno*, 6, 10, 3.

Λυμεωνεύεσθαι; *vide* λυμαίνεσθαι.

Λυπρὰ χώρα, sterilis, 13, 9, 1.

Λύσις τοῦ πολέμου, 32, 2, 11. λύσιν ποιήσασθαι τῶν ἐνεστώτων, belli finem facere, 15, 15, 4. τῶν ἐνεστώτων κακῶν, finem malorum, 14, 9, 10. 11, 25, 8. *Et nude*, μίαν ὁρῶν λύσιν ταύτην, 1, 82, 2. λύσιν εὑρίσκονται τοῦ πράγματος, 6, 38, 1. τοῦ προβλήματος, 30, 17, 5. *conf.* λύειν.

Quod sub hac voce Ernestus habet: "περὶ λύσεως τῶν φυγάδων, *videtur legendum* κτήσεως, de restituendis bonis;"—*id pertinet ad* 24, 4, 2.

Λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόνον, lucri studium e tempore, *in re pecuniaria*, 32, 13, 11.—"*De reditu et fructu agrorum dixit Joseph.* 16, 9, 1." *Ern.*

Λυσιτελὴς; τὸ λυσιτελὲς, commodum, lucrum; μέγιστα λυσιτελῆ, 4, 38, 8. μερίτης γενόμενος τῶν λυσιτελῶν, 13, 8, 2.

Λυσσᾷν, *vide* λυττᾷν.

Λυτροῦν; ἐλυτρώσατο αὐτοῖς τὴν χώραν χρημάτων οὐκ ὀλίγων, 17, 16, 1.

Λυττᾷν, λυσσᾷν, furere; 5, 11, 4. λυττῶντος θυμοῦ ἔργα, 5, 11, 4. 32, 25, 8. χαριζόμενος λυσσῶντι τῷ θυμῷ, 16, 1, 2.

Λωβᾶσθαι, vexare, *de militibus qui compilant et male tractant homines*, 4, 18, 9. λωβησάμενοι κατὰ πάντα τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.

Λώϊον ἔσεσθαι σφίσι, melius ipsis futurum, 8, 30, 7.

Λωποδύτης, ὁ, prædo, qui viatores vel mortuos spoliat, 13, 6, 4.

Λωτὸς, ὁ, lotus, 12, 2, 1 *sqq.*

Λωτοφάγος, ὁ; αἱ τῶν Λωτοφάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 34, 3, 12.

M.

Μαγγανεύειν πρὸς τὰς θεὰς, in precibus uti blanditiis et verborum lenociis, 15, 29, 9.

Μάθημα, τὸ, *opponitur* ἀγωνίσματι, 3, 31, 12.

Μαθηματικὸς; πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν *vel* πολυπραγμ. παρὰ τῶν μαθ. 9, 19, 9.

Μακαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.* 39. *num.* 4.

Μακάριος; μακαριωτάτη πόλις, opulentissima, (*Capua*,) 3, 91, 6.

Μακαριστὸς, felix prædicandus, qui felix vulgo prædicatur, 10, 2, 6.

Μακεδονίζειν, Macedonum partes sequi, 20, 5, 5 *et* 13.

Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, 99, 3. *cum genit. absque* ἀπὸ, 3, 50, 8. 5, 59, 10. μακρὰν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *sed codd. omnes* ἐμπορεία, 11, 16, 6. μακρὰν ἑαυτοὺς δόντες ἐμπειρίας, 11, 16, 8. *ubi rursus* ἐμπορεία *dant libri.*

Μακρόθεν, *de tempore*; προορᾶσθαί τι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, 1, 65, 7.

Μακρολογεῖν; ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, 8, 11, 13.

Μακρὸς; μακροὶ ὄντες ἐν πορείᾳ καὶ διαλελυμένοι, 4, 12, 11. δυσπαραβοηθήτους καὶ μακροὺς αὐτοὺς (*nempe* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, 5, 22, 7. *cf.* 11, 16, 6.

μακραὶ νῆες κατάφρακτοι, 1, 25, 7. μακρῶν πλοίων δεκαναῖα, 23, 7, 4. *quæ erant* πεντηρικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Μακρῶς ἐκμηρύεσθαι τὰς δυσχωρίας, longo agmine, 3, 51, 2. *Conf.* μακρός.

Μάκρωσις, ἡ, amplificatio narrationis, 15, 36, 2. *ubi temere vulgo* μάκρυνσις.

Μάκτρα, ἡ; μάκτραι καὶ πύελοι *in balneo*, 30, 20, 3.

Μαλακὸς; μαλακὰ πρόβατα, oves mellitæ, tenellæ, 9, 17, 6.

Μαλάττειν τὸ τῆς φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Μάλιστα, 1) maxime; ὡς ὑπεδέχοντο μάλιστα, 3, 49, 1. ἐν τοῖς μάλιστα, 18, 16, 5. 14, 2, 9. 2) fere, circiter, admodum; μάλιστά πως ἔτυ πίμπτῳ, 2, 41, 13. *et sæpius alibi.*

Μᾶλλον, 1) magis, καὶ οὕτω δὲ μᾶλλον, *alii* τοιούτῳ δὲ μᾶλλον, 3, 92, 3. *forsan* τοσούτῳ *debuerant. Cum negatione et seq. particula* ὡς, *pro* ἤ; μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προσεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Hinc* 3, 11, 5. *pro* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζων, ὥστε μὴ λανθάνειν, *corrigendum* ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως οὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἦλθε, 12, 25, 1. *potest sine mutatione intelligi*, numquam magis inopia consilii laboraverat; *sed aptius videtur* ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, *i. e.* μᾶλλον ἢ οὐδέποτε, magis quam umquam alias laboravit. *confer omnino Fr. gr.* 97. 2) potius, rectius ut dicam, quin, immo; χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *Quo et referri potest*, μᾶλλον δ' ὅμοιον, sed potius, sed rectius ut dicam, 1, 55, 7. *Sed vide mox num. seq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere sonat* μᾶλλον, *ac* μάλιστα, *utraque notione qua accipi solet hic superlativus;* maxime, *ut* ἴσχυ πλῆθος ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἱππέων, maxime equitum, 5, 55, 8. *Et* fere, propemodum, *ut* πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον, 2, 16, 6. *et sic* 1, 55, 7. μᾶλλον δ' ὅμοιον *verti potest*, sed fere contiguum. *Utraque notione elliptice intelligenda est dictio, scil.* magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis. 4) *Post* πόσῳ *et* ὅσῳ *per ellipsin omittit solet* μᾶλλον; *hinc* πόσῳ ῥᾴδιον, *pro* πόσῳ μᾶλλον ῥᾴδιον, *vel* πόσῳ ῥᾷον, 12, 20, 6. *Adde* 1, 45, 9. *Sic post* βούλομαι *seq.* ἤ, 13, 5, 3.

Μανιάκης, ὁ, armilla; χρυσοῦ μανιάκαι, 2, 29, 8. 2, 31, 5.

Μανικὸς, furiosus; μανικὴ διάθεσις, furor, 32, 25, 6.

Μάρτυς; καὶ τούτων μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον, 32, 5, 2. *lege* ἐποιοῦντο.

Μαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere pro veritate ejus quod dixit alter, sententiam alicujus confirmare, dictis alicujus fidem adstruere: τὰ συμβάντα τότε τοῖς Ἕλλησι μεμαρτύρηκε, οὐ Δημοσθένης, 17, 14, 12. μαρτυρεῖ τοῖς ῥηθεῖσι λόγοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου, 18, 11, 7. δοκεῖ μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἰρημένον, (*verius videtur id quod posterius dixi*) ἐξ ὧν ἐμαρτύρησε τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοῖς Ῥαδίοις, 28, 15, 9.

Μαρτυρία, ἡ τῶν συμβεβηκότων, 10, 9, 3.

Μαρτύριον, τὸ; μαρτυρίῳ δ' ἄν τις χρήσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν νῦν λεγομένων, 1, 20, 13. μαρτύριον ἐποιοῦντο (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως τὸ &c. 27, 6, 9. αἰρήσει ἓν ἢ καὶ δύο λαφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. ὑπεγέσει κεχρημένος μαρτυρίοις, 21, 9, 4.

Μαστὸς, *vide* μαστός.

Μαστιγοῦν, virgis cædere, 1, 7, 12. 6, 37, 8.

Μαστοειδὴς λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.

Μαστὸς, ὁ, 1) mamma, 13, 7, 10. τοὺς μαστοὺς προτείνει, ubera exserere, 15, 31, 13. *ubi* μασθοὺς *per theta alii præferunt codices.* ἐμβολαὶ μαστῶν, 2, 56, 7. 2) tumulus, 1, 56, 6.

Ματαιοπονεῖν, 9, 2, 2. 25, 5, 11.

Μάταιος; οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, (*fortunam pro causa citant,*) 18, 11, 5. μάταια αὐτοῖς ἦν καὶ ἄχρηστα τὰ δόρατα, inutiles eis erant hastæ, 6, 25, 6.

Μάχαιρα, ἡ; *vide Ind. histor. in* Gladius.

Μαχαιρομαχῶν, 10, 20, 3.

Μαχαιροφόρος, ὁ, satelles, 39, 1, 2.

Μάχεσθαι; *μαχόμενα γεράφων αὐτοῖς*, (*pro ἑαυτοῖς*) 3, 47, 6.

Μάχιμος; *μαχιμώτεροι ἄνδρες*, 2, 22, 6.

Μεγαλάνωρ ἡσυχία, 4, 31, 6. *ex Pindaro.*

Μεγαλαυχῶν, 8, 23, 11. 12, 13, 10. 15, 23, 5.

Μεγαλῶς; *πρᾶξαί τι μεγαλῶν*, *Fr. hist.* 31. *τὸ μεγαλῶν τῶν πράξεων*, magnitudo, insignitas rerum gestarum, 8, 3, 1.

Μεγαλῶς τιμᾶν τινα, 3, 69, 4. *μεγαλῶς ἐχάρησαν*, 3, 87, 5. *ubi alii μεγάλως.*

Μεγαλεπίβολος, ad magnas res idoneus, magna spectans, 15, 37, 1.

Μεγαλόδωρος, insigniter liberalis, 10, 5, 6.

Μεγαλουργία, ἡ, magnificentia, 31, 3, 1.

Μεγαλομερὴς ὑποδοχή, magnifica receptio, 28, 17, 1. *περίστασις*, adparatus, comitatus, 32, 12, 3. *μεγαλομερέστατα καὶ τεχνικώτατα ἔργα*, (*de statuis*) 4, 78, 5.

Μεγαλομερία, ἡ, *τοῦ πολιτεύματος καὶ δύναμις*, reipublicæ amplitudo, opulentia, splendor, et potentia, 1, 26, 9.

Μεγαλομερῶς ἐψηφίσαντο περὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ τῆς ὕλης ἀποδοχῆς τοῦ βασιλέως, magnifica decreta fecerunt, 16, 25, 3. *χρησάμενοι ταῖς παρασκευαῖς μεγαλομερῶς*, magnificos facientes adparatus, 18, 38, 4. *δῶρος ἐτίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς*, 30, 3, 5. *μεγαλομερέστερον ἀπεδέξατο τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἡ σύγκλητος*, 25, 6, 5. *ἅπαντας ἐπεδέχετο* (*fors. ἀπεδ. vel ὑπεδεχ.*) *ἡ σύγκλητος μεγαλομερέστατα*, 22, 1, 3.

Μεγαλοπρεπῶς χρήσασθαί τινι, liberaliter, magnifice aliquem excipere, 5, 70, 10.

Μεγαλορρημοσύνη, ἡ, magniloquentia, 39, 3, 1.

Μεγαλοφρονῶν, magnos sibi spiritus sumere, 35, 3, 4.

Μεγαλοφυὴς; *μεγαλοφυέστερος ἢ κατ' ἄνθρωπον*, præstantioris ingenii, 12, 23, 5.

Μεγαλοψυχία, ἡ, animi magnitudo *et sigillatim*, liberalitas, munificentia, 10, 40, 6 *sqq.* 16, 23, 7. 18, 24, 5. 32, 11, 9. 32, 12, 8. *πρωταιρέστως ἐφάμιλλοι ταῖς μεγαλοψυχίαις*, 1, 64, 5.

Μεγαλόψυχος καὶ εὐεργετικὸς, 22, 21, 3. *τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως*, 1, 20, 11. *τὸ μεγαλοψ. καὶ φιλοίκτιον τῆς τοῦ Σκιπ. πρωταιρέσεως*, 32, 14, 9.

Μεγαλοψύχως καὶ πράως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. *καὶ βασιλικῶς*, 8, 25, 5. *μεγαλοψύχως χρησάμενος τοῖς ὑποταττομένοις*, 3, 13, 8. *μεγαλ. καὶ φιλανθρώπως*, 2, 70, 1.

Μεγάλως διεβάλητο, 1, 52, 2. *ἤσθη*, 1, 78, 8. (*cf.* 3, 87, 5. *et supra in μεγαλῶς.*) *σπουδάζων* 4, 61, 5. *Adde μειζόνως.*

Μεγαλωστὶ ἀποδεχόμενος τὴν προαίρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, cum magnifice collaudasset voluntatem Achæorum, 28, 11, 5.

Μέγας; *Σκιπίων ὁ μέγας*, Africanus Major, 18, 18, 9. 32, 12, 1. 32, 13, 1. *μέγιστοι, Μάξιμοι*, cognomen *Fabiorum*, 3, 87, 6. *εἰς ἀπορίαν ἐνεπεπτώκει μεγίστην*, 3, 102, 3. *alii μεγάλην. Cf.* 3, 59, 4. *μεγάλην ἐποιοῦντο τὴν σπουδήν*, *cum articulo*, 1, 46, 2. *et μεγίστας παρέχεται τὰς χρείας*, 1, 75, 6. *sed utrobique delevi articulum cum aliis codd. ἐν οἷς δὴ καὶ μέγιστα συμβαίνει, mutilus locus*, 11, 16, 9.

Μέδιμνος, ὁ, Σικελικὸς, 2, 15, 1. 9, 44, 3. Ἀττικὸς, 6, 39, 13. *σίτου δύκα μυριάδας μεδίμνων*, 28, 2, 5.

Μεθάρμοσις, ἡ, *δισποτῶν*, mutatio dominorum, 18, 28, 6.

Μεθερμηνεύεσθαι; ὃ *μεθερμηνευόμενον ἐπιλίκτους δηλοῖ*, 6, 26, 6.

Μεθιστάναι, *μετιστῆσαι*, *τὰς ὑπάρξεις*, fortunas suas alio transferre, 2, 17, 11. *τὴν ἁπάντων δυναστείαν εἰς*

ἑαυτὸν μεταστῆσαι, in se transferre, 22, 21, 1. τί εἰς τί, mutare aliquid in aliud, 2, 41, 5, 2, 47, 3. 6, 8, 5.

μεταστῆναι, alio se transferre; excedere concione, 4, 34, 8. e concilio, 4, 23, 7. εἰς Μίλητον, Miletum commigrare, 31, 21, 3.

In med. μεταστήσασθαι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, præsidia deducere, 18, 27, 4.

In passiv. μεθίστασθαι, (*i. q.* μεταστῆναι) πρός τινα τόπον, aliquo se recipere, 2, 68, 4. 5, 40, 5. ἐκ τοῦ ζῆν, migrare e vita, 32, 21, 3. *Conf.* μετάστασις. μεθίστασθαι, mutari, 6, 9, 10.

Μεθοδεύεσθαι, in dicendo uti artificiis ad fallendos auditores, 38, 4, 10.

Μεθοδικὸς; μεθοδικὸν καὶ ἑστῶτα λόγον οὐκ ἔχω τοῦτο, non habet hoc certam firmamque rationem, 9, 12, 6. μεθοδικὸς τρόπος, via ac ratio *addiscendi artem imperatoriam* per artis præcepta, 11, 8, 2. μεθοδικὴ ἐμπειρία, 1, 84, 6. 9, 14, 1. μεθοδ. ἐπιστήμη, 10, 47, 12.

Μεθοδικῶς χαριζεῖν τι, 9, 2, 5. 5, 98, 10. *Fr. gr.* 92.

Μεθύσκεσθαι, vino, ebrietati indulgere, 4, 57, 3.

Μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, magnificentius quam pro rei veritate, 3, 103, 1. μειζόνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ὑποκειμένων, majóra consilia capere, 3, 86, 7.

Μειοῦν ἢ αὔξειν, 9, 20, 3.

Μειράκιον, adolescens; *sic* 2, 68, 2. *vocatur Philopœmen, et* κομιδῇ νέος, 2, 67, 5. *cum esset juvenis triginta annorum.*

Μείωσις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, 9, 43, 5.

Μειρακιώδης στάσις, 10, 33, 6. *de* juvenili levitate.

Μειρακιωδῶς, juveniliter, 11, 14, 7.

Μελανίμων, atratus, 2, 16, 13.

Μελανίαι καὶ σηπεδόνες, 1, 81, 7.— "*sunt* nigræ maculæ in pustulis et ulceribus, *periculum ultimum denunciantes. Hippocrates vocat* μελάσματα." *Ern.*

Μελέτη, ἡ; ἀνάπτυξις καὶ μελέται (τῶν πληρωμάτων,) tentatio et exercitatio remigum, 1, 59, 12. αἱ μελέται τῶν ὅπλων, exercitationes in armis, 10, 20, 4. μελέται καὶ γυμνασίαι, 10, 20, 6.

Μέλλειν; μὴ μέλλειν, 1, 12, 1. (*ubi perperam vulgo* μένειν.) 1, 45, 4. 15, 5, 1. *Imperf.* ἤμελλον, 1, 26, 5. βαρύτατος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ τοῦ μέλλειν (*alii* τοῦ μέλλοντος) γίγνεται χρόνος, 3, 112, 5. εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. *conf.* δικαιοδοσία.

Μέμφεσθαι τῇ τύχῃ, incusare fortunam, 16, 32, 5.

Μεμψιμοιρεῖν τινι ἐπὶ τούτῳ, conqueri de aliquo quod &c. 18, 31, 7. 23, 13, 8. μεμψιμοιρητέον (αὐτοῖς) ὅτι &c. reprehendendi sunt quod &c. 4, 60, 9.

Μὲν. *Post* μὲν, *pro* τε, *quod dabant codices, recte* δὲ *posuit primus editor,* 1, 40, 13. *Particula* μὲν *nonnumquam temere omissa est a librariis ea occasione de qua monui ad* 29, 11, 8. *et ad* 5, 30, 1. μὲν *pro* μὴν *scribendum putavi* 1, 80, 8.

Μένειν, subsistere; κατὰ πορείαν ἔμενε, substitit in itinere, 4, 69, 3. πρός τινα λόφον ἔμενε, ad collem aliquem substitit, 1, 74, 6. 1, 78, 3. 2, 25, 9. sustinere; ἐν ὕψει οὐ μένειν τὸ δεινὸν, 4, 8, 4. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν δεινῶν, 6, 6, 8. τὴν ὁρμὴν μεῖναι, *ex vett. codd. lectione,* 1, 74, 5. μεῖναι παρ' αὑτὸν, sui compotem manere, 11, 14, 3. μένειν ἐπὶ τούτῳ, intra hoc subsistere, hoc contentum esse, 5, 104, 3. μένειν, habitare, 30, 4, 10. *ubi*

distinguuntur οἱ ἐνδεμοῦντες et οἱ ἐκεῖ μένοντες, 34, 9, 9.

μὴ μένειν, olim 1, 21, 1. *pro μὴ μέλλειν.*

Μερίζειν; *μερίσαντες αὐτῶν τινας ἐξαπέστειλαν*, partem sui exercitus miserunt, 2, 5, 6. *κατὰ συμμαχίας μερίζουσιν αὐτοὺς, i. q. ἀπομερίζουσι*, manipulatim partiuntur eos, *scil. ad negotium aliquod mittendos*, 10, 16, 2. (*cf. ἀπομερίζειν.*) *μερίζειν τὴν βασιλείαν*, partiri regnum, 31, 18, 1. *sed mox ibid. vs. 3. μερίσαι τὴν Κύπρον αὐτῷ*, in parte tribuere, adjudicare ipsi Cyprum. *τὰς ὠφελείας ἑτέροις μᾶλλον ἢ μερίζειν*, emolumenta aliis potius quam vobis tribui, 11, 28, 9.

μερίζεσθαι, in pass. in partes, in factiones scindi, *ἐμερίσθησαν οἱ μὲν πρὸς Ἀριόβαζον, οἱ δὲ πρὸς τὴν Λαοδ.* 8, 23, 9. *μερίζεσθαι εἰς διάφορα*, se ipsum velut in plures partes partiri, diversis rebus simul velle vacare, *Fragm. anonym. apud Suid. in* Ἀπληρήμασι. *quod Polybio tribuit Casaub. cum Ursino.*

Μερὶς, ἡ, *i. q.* τὸ μέρος; *ἀρχηγὸν καὶ μεγίστην μερίδα νομιστέον τοῦτο*, 1, 81, 10. *μεγάλην μερίδα ἔχει τοῦτο πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, μεγίστην δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς*, magnam vim hoc habet, 10, 43, 2. *ἡμῖν μερίδα τῷ παραδόξῳ*, 2, 4, 5. *τούτῳ τρίτην ἐν τούτοις ἔνεμε μερίδα*, 5, 108, 6. *μεγάλην μερίδα θετέον τῷ προειστῶτι*, 8, 12, 8. *διδομένης καὶ τούτῳ μερίδος ἱκανῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ*, 6, 10, 8. 6, 14, 1. *ἡ τῶν ἐλαττουμένων μερὶς*, pars inferior, 6, 10, 10. *εἰς ταύτην ἀποβλέπειν τὴν μερίδα*, 6, 12, 9. *αἱ περιπέτειαι πολλάκις εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτώκασι μερίδα*, 3, 4, 5.

Μερισμὸς, ὁ, partitio; *regni, regionis*, 31, 18, 1. 9, 34, 7. exercitus, 2, 5, 7. 3, 103, 8. *prædæ*, 4, 16, 10. *fluvii, per canales*, 9, 43, 5.

Μερίτης, ὁ, particeps, qui partem capit, qui partitur aliquid cum aliquo; *τινὶ τινὸς*, 8, 31, 6. 4, 3, 11. 13, 8, 2. *μερίτην ποιεῖσθαι* (*alii vulgo ποιεῖν*) *τινὰ τινὸς*, 4, 29, 6.

Μέρος, τὸ; *διῃρημένα τὰ μέρη*, 1, 4, 7. *μεθίεμεν δύο μέρη*, duæ partes de tribus, dodrans, 6, 39, 13. *ἤλθομεν ἐπὶ τί μέρος*, usque quo devenimus? 15, 8, 6. *τοῦτο τὸ μέρος*, hoc, hæc res, 1, 20, 8 *et* 10. 2, 37, 10. *&c. πρὸς ἓν μέρος πλίνειν*, 1, 4, 1. *πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην*, 1, 4, 2. *ἐπὶ τοῦτο μέρος ὁρμήσας*, 1, 16, 5. *εἰς τοῦτο τὸ μέρος μεγάλην αὐτοῖς παρέχισθαι χρείαν*, 1, 16, 8. *τό γε κατ' ἐκείνους μέρος*, saltim quod ad illos adtinet, 5, 11, 8. *τὸ μέρος, scil. πρόσηκον vel ἁρμόζον*, idonea pars *equitatus, vel* illa pars quæ solet comitari *jaculatores*, 3, 86, 5. *Sic ἑκατέρῳ δίδοται τὸ μέρος τῶν συμμάχων*, utrique (*consuli*) datur sua pars sociorum, 6, 26, 3.

Nomen μέρος per ellipsin intelligendum in dictionibus hujusmodi: ἀπομερίζονται τῶν στρατιωτῶν, 10, 16, 2. *ἀποτιμώμενοι τῆς χώρας αὐτῶν*, 23, 15, 1. *Adde* 2, 34, 6. *Quod κατὰ πολλὰ, omisso nomine μέρη, legitur in Obsopœi edit.* 1, 61, 6. *id invitis libris factum est.*

ἀνὰ μέρος, alternatim, alternis vicibus, in suam quamque vicem, 3, 55, 8. 5, 63, 10. 6, 33, 12. 6, 34, 3. *Eodem modo, ἀνὰ μέρος ἄδειν ἀλλήλοις προστάττοντες*, 4, 20, 10. *recte Casaubonus reddidit*, sua quemque vice canere alius alii imperant; *ubi nescio quid sequens Ernestus, ἀνὰ μέρος* pro virili *interpretatur.*

ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους, in utraque parte, ab utraque parte, 1, 26, 15. 1, 42, 8. *κατασκευασαμένους ἐκ θατέρου μέρους*, 1, 11, 8. *&c.*

ἐπὶ μέρους, vel ἐπὶ μέρους, i. q.

κατὰ μέρος, particulatim; ἐπὶ μέρος συντάξεις, historiæ particulares, 3, 32, 10. οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις, particularium historiarum scriptores, 7, 7, 6.

κατὰ μέρος; 1) *rariori usu*, per vices, alternis vicibus, 3, 103, 7. 2) *vulgato usu*, particulatim, ex parte, &c. οἱ κατὰ μέρος πόλεμοι, singula bella per se spectata, 1, 4, 3. οἱ κατὰ μέρος γράφοντες τὰς ἱστορίας, (*i. q.* ἐπὶ μέρους) qui particulatim scribunt historias, historiarum particularium scriptores, 1, 4, 6. 3, 32, 3. τὰ κατὰ μέρος πράγματα (*a quibus distinguuntur* τὰ καθόλου, 1, 16, 11.) *vertunt* res privatas, *cum rectius fuisset* res singulas, res particulares. (*conf.* καθόλου.) τὰ κατὰ μέρος τῶν συνθηκῶν, singulæ conditiones fœderis, 22, 15, 2. *sic nude* τὰ κατὰ μέρος, 5, 103, 8. τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδοῦναι, 1, 56, 11. 3, 37, 11. (*vide* λόγος, sermo.) *idem valet ac* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων, 1, 13, 6. τὰ κατὰ μέρος διασαφῶν περί τινος, 3, 19, 11. *et* ὑπέρ τινος, 3, 28, 4. 4, 66, 10. *A quibus dictionibus differt hæc,* κατὰ μέρος (*absque articulo* τὰ) εἰπεῖν περί τινος, *quod sonat* ex parte, aliquatenus, nonnihil dicere de re, *vide* 2, 40, 6. 3, 32, 3. *Quod vero in* 3, 32, 3. *dixi,* κατὰ μέρος εἰπεῖν *nonnumquam tamen idem etiam valere ac* τὰ κατὰ μέρος, *indictum velim. Nam* 10, 27, 7. τὸ λέγειν κατὰ μέρος *non est cum Casaubono vertendum,* cuncta sigillatim exsequi, *sed* ex parte solum verba facere, nonnulla tantum attingere: *nempe hoc ibi dicit Polybius,* de regia quæ est Ecbatanis (*quoniam non erat hic locus copiose et ex professo verba de ea faciendi*) dubitare se, nonnulla ne ex his, quæ de ea narrantur mirabilia, commemorare debeat, an prorsus de ea tacere. *Tum vero* 11, 3, 5. (*de quo loco in eadem* 3, 32, 3. *dixi*) *recte utique articulus* τὰ *cum Reiskio adjectus a nobis videri debebit,* τὰ κατὰ μέρος, *scil.* τοῦ γεγονότος, *sunt* circumstantiæ particulares, *ut vulgo loqui solemus, id est,* singulæ partes, singula rei momenta. οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες, 6, 22, 3. *et alibi passim, sunt* duces particulares, minores duces in exercitu, singulorum ordinum ductores. πάντα κατὰ μέρος ἴσως καὶ πρεπόντως συνετάττετο, omnia pro sua quodque parte æquabiliter et apte erant ordinata, 6, 11, 6. τῆς Σπάρτης καθόλου μὲν κυμάνης ἐν τόποις ἐπιπέδοις, κατὰ μέρος δὲ περιεχούσης ἐν αὐτῇ διαφόρους ἀνωμάλους καὶ βουνώδεις τόπους, universe quidem spectata in planitie sita est, ex parte vero, (*vel*, attamen singulas partes si spectes) continet in se nonnullos tumulos, 5, 22, 1.

πρὸς μέρος; ἥτις ἐστὶν, ἃς πρὸς μέρος θεωρουμένη, πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, 4, 19, 7. ἡ Μηδία διαφέρει καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων, ἃς πρὸς μέρος θεωρουμένη, 5, 44, 3. *Quibus locis quænam potissimum vis insit illi dictioni,* ἃς πρὸς μέρος θεωρουμένη, *fateor necdum satis mihi liquere.*

Μισάγκυλον, τὸ, hasta amentata, 23, 1, 9.—"*ab* ἄγκυλος, *quod* amentum *interpretantur Pollux et alii Grammatici; unde* ἐναγκυλοῦσθαι, amentum addere, *dixit Xenophon Exp. Cyr. IV. p.* 283. *ubi vide Hutch.*" *Ern.*

Μισιτίειν τὴν διάλυσιν, 11, 34, 3.

Μισίτης, ὁ, 28, 15, 8.

Μισθοφορία, ἡ, 1, 56, 5. 2, 14, 6. 2, 16, 2. 4, 63, 6. 4, 70, 3. *Cum genit.* τὴν μισθοφορίαν αὐτῆς (τῆς Πελοπον.) παραφυλάττειν, 4, 6, 6. ἐνέβαλεν εἰς τὴν μισθοφορίαν τὴν (*vel* τῆς) Αἰτωλίας, 4, 61, 3.

Μεσόγαιος, ὁ καὶ ἡ; μεσόγαιοι τόποι, 5, 5, 13. *μεσόγαιοι πόλεις*, 2, 5, 2. 1, 20, 6.

ἡ μεσόγαιος, sc. χώρα, (*i. q. ἡ μεσόγαια*) 1, 52, 8. 2, 16, 2. 3, 47, 1. 3, 76, 3. *et vs.* 7. 3, 91, 5. 4, 70, 3. 5, 24, 3.

Μεσόκοιλος, in medio humilis et depressus, 10, 10, 7.

Μεσολαβεῖν, interfari, interpellare; *μεσολαβήσας ὁ Μάρκος ἤρετο*, 16, 34, 5. 20, 10, 6. *μεσολαβήσας τὸν Παχυνίωτα, φησὶ*, 18, 34, 3. *μεσολαβηθέντες ἐκωλύθησαν* (*τοῦ ποιεῖσθαι πλείους λόγους,*) 20, 9, 3.

Μεσοπύργιον, τὸ, muri spatium quantum inter duas turres interest, 9, 41, 1.

Μέσος; ἐν μέσῃ κυμάνῃ τῇ Καρχηδονίων καὶ Συρακ. ἐπαρχίᾳ, pro ἐν μέσῳ vel ἀνὰ μέσον τῆς ἐπαρχίας, 1, 15, 10. *ἀνὰ μέσον Ὄξου καὶ Ταναΐδος*, 10, 48, 1. *ἡ ἀνὰ μέσον κυμάνη ἐρημὴ*, 5, 55, 7.

Μεστὸς χρεῶν suspicatus erat Reisk. pro μεγίστης χρεῶς, 11, 33, 7.

Μετὰ præpos. Cum genit. μετὰ τοῦ Φιλίππου γνώμης, de Philippi sententia, 3, 19, 11. *cf. γνώμη. μετὰ Ταυρίωνος*, adjutore Taurione, 8, 14, 2. *μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας*, adspirante deorum providentia, volentibus diis, 25, 1, 10. *ἄνοια μετὰ κακίας*, dementia cum pravitate conjuncta, 4, 27, 7. *δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ καθήκοντος κτᾶσθαι τὴν ἰσήνην*, justa et honesta ratione, 4, 74, 3. *τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος*, præconio, per præconem, 1, 49, 9. *διώμοσε μεθ' ἱκετηρίας*, 2, 6, 1. *ubi male vulgo καθ' ἱκετ. Pro μετὰ τὴν κριθοφαγίαν*, 6, 38, 4. *μετὰ τῆς κριθοφαγίας scripsi.*

Cum accus. μεθ' ἡμέραν, vide in ἡμέρα. Pro corrupto, Φιλίππῳ καὶ μετ' Ἀλεξάνδρῳ συμβιώσαντες, 8, 12, 10. *καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ scripsi.*

Μεταβαίνειν, loco discedere, 21, 10, 12. *i. q. μεταβάλλειν τὴν χώραν, ibid. vs.* 13. *Cf. μεταβιβάζειν.*

Μεταβάλλειν, mutare; *μετέβαλε τὴν ὑπόθεσιν*, mutavit argumentum, 8, 13, 7. *ibid. vs.* 8. *μεταλαβὼν τὴν ὑποθ.* idem fere significat ac *μεταβαλὼν* vel *ἄλλην λαβὼν*. Vide ad 1, 61, 3. et iv. 74, 1. *μεταβάλλειν τὴν χώραν*, mutare locum, loco se movere, alio discedere, 21, 10, 13. *i. q. μεταβαίνειν vs.* 12. *Temere pro μεταλαβεῖν Casaubonus μεταβάλλειν invexerat*, 4, 74, 1.

Neutraliter, μεταβάλλειν, mutari; *μεταβάλλει καὶ μεθίσταται τὰ κατὰ τὰς πολιτείας*, 6, 9, 10. *ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν*, statim ut anni tempus mutatum est, *scil. adpetente vere post hiemem*, 3, 78, 6. *An et μεταβάλλειν nude in activo positum*, discedere, terga vertere *significat? et an μεταβάλλει legendum pro διαβαλεῖ*, 11, 16, 6? *Id equidem non urgeam.*

In medio; μεταβάλλεσθαι, μεταβαλέσθαι, convertere se, retro se convertere; *de classe*, 1, 27, 10. *de exercitu*, 5, 19, 6. *πρός τινα*, transire, deficere ad aliquem, 5, 47, 3. 5, 54, 1. 9, 26, 9. 18, 9, 10. *πρὸς τὰς τινὸς ἐλπίδας*, 5, 51, 11.

Μεταβιβάζειν, alio transferre; *τὸν πόλεμον εἰς Λιβύην*, 1, 41, 4. *milites*, 1, 58, 1. *τὴν διάγνωσιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους*, 3, 3, 1.

Μεταβολή, ἡ, mutatio, conversio; *τῶν πραγμάτων*, 30, 8, 6. *πόλεων*, 11, 19, 2. *εἰς τοὐναντίον*, 6, 3, 1. 6, 5, 1. *εἰς τοὔμπαλιν*, 7, 12, 1. *ἐπὶ τὸ χεῖρον*, 18, 16, 6. *ἡ πρὸς Ῥωμαίους μεταβολή*, defectio ad Romanos, 9, 26, 2. 10, 34, 2. *πάντα ἦν οἰκεῖα μεταβολῆς*, omnia ad defectionem spectabant, 14, 9, 5. *In tacticis motibus, μεταβολὴ est* duplex *κλίσις, s.* conversio in partem oppositam, 10, 21, 2. *ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολή*, 18, 13, 4. *Equites Hispani et*

Galli pugnare solebant ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, avertendo se et mox revertendo, 3, 115, 3.

ἐκ μεταβολῆς; *de exercitu, sive in pugna, sive in itinere;* facta conversione, converso agmine, 1, 19, 4. 1, 57, 8. 1, 76, 7. 3, 69, 13. 4, 10, 5. 5, 14, 4. 18, 5, 6. 18, 6, 8. *&c.* de *navium* conversione, 1, 50, 3. 1, 51, 6. converso equo, 11, 18, 4. *de vento in contrarium verso*, 1, 61, 7. *de animorum mutatione;* ἐκ μεταβολῆς ἐνεώτως διέκειντο, mutatis animis, rursus, vicissim, 5, 50, 7. *de re quacumque in contrarium mutata;* vicissim, vice versa, 4, 46, 4. 11, 14, 4. 8, 35, 5. 11, 14, 4. 18, 5, 3.

Pro ἐκ καταβολῆς, *quod apud Suidam vulgo legitur, Fragm. gramm.* 83 *et* 84. ἐκ μεταβολῆς *scribendum putavi;* 1, 36, 8.

Μετάγειν, transferre; μεταγαγεῖν τὴν ἐκκλησίαν (ἐξ Αἰγίου) εἰς Σικυῶνα, 5, 1, 9. translocare; μεταγαγεῖν τοὺς ἄνδρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς Ἡμαθίαν, 24, 8, 4.

Μεταδιδόναι; μεταδοῦναι τοῖς φίλοις ὑπὲρ τῶν προσπεπτωκότων, communicare, deliberare cum amicis, 29, 11, 4. περί τινος, 39, 2, 1.

Μετάθεσις, mutatio; transitio ad alias partes, 3, 99, 7. *sic* ἡ μετάθεσις πρός τινα, 5, 86, 8. ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον μετάθεσις, (*i. q.* διόρθωσις) reductio in meliorem viam, profectus ad meliora, formatio ingenii et morum, 1, 35, 7. ἡ μεταθ. τῶν ἡμαρτημένων, correctio peccatorum, *vel* erratorum, 5, 11, 5. 16, 20, 7. αἱ ἀλλαγαὶ καὶ μεταθέσεις (*scil.* τῶν ἐμπορευμάτων) permutatio et venditio *mercium*, 10, 1, 8. ἐκ μεταθέσεως, mutata sententia, *vel saltem* mutata oratione, 30, 18, 2.

Μετάθετος, ἡ τύχη, mutabilis, inconstans, 15, 6, 8.

Μεταιβολοπλίζειν τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, 3, 87, 3.

Μεταιρεῖν τινὰ ἀπό τινος, avocare, revocare, abstrahere aliquem a re, 14, 1, 3. 30, 2, 4.

Μεταχωρίζειν ταῦτα εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, transferre, transportare *statuas Syracusis Romam*, 9, 10, 2. τὰ ἐκ Μακεδονίας μεταχωρισθέντα εἰς τὴν Ῥώμην χορήγια, 32, 11, 7. εἰκόνες μεταχωρισθεῖσαι *&c.* 40, 8, 10.

Μεταλαμβάνειν, μεταλαβεῖν, mutare, permutare aliud cum alio, sumere *vel* accipere aliquid post alium, post aliud, in locum alterius; μεταλαμβ. τὰς ἐσθῆτας, mutare vestes, 3, 78, 3. τὰ ἤθη, 6, 25, 11. τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων, 4, 74, 1. (*ubi temere Casaub.* μεταβαλεῖν *pro* μεταλαβεῖν *posuerat.*) τὴν ὑπόθεσιν, 8, 13, 3.

μεταλαμβ. τὶ παρά τινος, 6, 6, 12. 18, 28, 6. μεταλαμβ. τὴν προσηγορίαν, accipere *ab Achæis* nomen *Achæorum*, participare, 2, 38, 4. τὴν ἀρχὴν, τὴν στρατηγίαν, succedere in regnum, in præturam, adire regnum, præturam, *post fratrem, post patrem*, 5, 40, 6. 4, 37, 7. παρὰ μίαν μεταλαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν, 3, 110, 4. τὴν εὐαγγλίαν ἀντὶ τῆς πρωτοπορίας μεταλαμβάνουσι, 6, 40, 8. πᾶν σχῆμα μεταλαμβάνειν, 6, 40, 3. 9, 20, 2. μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων, adsciverunt, græcanicam rationem cum sua mutarunt, 6, 25, 8. *Fr. gr.* 14. μεταλαμβ. τὰς δυναστείας, aliorum imperia in se transferre, 9, 10, 13. μεταλαβὼν τὴν τῶν Καρχηδ. στρατοπεδείαν, Pœnorum castra relictis suis occupans, 10, 40, 11. μεταλαβόντες καιρὸν ἁρμόττοντα, ubi deinde commodius tempus locumque erimus nacti, 2, 16, 15. 5, 98, 11. τόπον βουλόμενος εὐφυέστερον μεταλαβεῖν, 5, 80, 6.

μεταλαβεῖν τὸν λόγον, τοὺς λόγους, suscipere sermonem, suscipere loquendi vices, *prendre la parole*, 17, 2, 2. 29, 9, 1. *Et nude* μεταλαβεῖν, *eadem notione.* susci-

pere sermonem, respondere, 10, 38, 1. 18, 37, 5. 20, 10, 3.

Neutraliter, absque accusativo, ἅμα τῇ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς, succedente, vices suas capiente nocte, 15, 30, 2.

An μετιλῆφέναι *legendum pro* κατειλῆφέναι, 1, 61, 3?

Μετάληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, successio in regnum, 31, 21, 3. τοῦ σχήματος, mutatio figuræ, 9, 20, 2.

ἐκ μεταλήψεως; παραγγείλαντες ἐκ μεταλήψεως τοῖς ξίφεσι χρῆσθαι, permutatione *sc. armorum* facta, sumto post *hastam* gladio, 2, 33, 4. ἡ ἐκ μεταλήψεως τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, cuspidis usus inversa hasta, 6, 25, 9.

Μέταλλον, τὸ, cuniculus, 22, 11, 15. τὰ μέταλλα, 16, 2, 3. 16, 11, 2 *sqq.* 16, 30, 6.

Μεταλλαγὴ, ἡ, abitus, discessus, 4, 21, 9.

Μεταλλάττειν; μετήλλαξε τὸν βίον, 2, 70, 6. 2, 71, 3. 4, 87, 6. *Et nude* μεταλλάττειν, obire, 1, 43, 4. 2, 71, 4. 4, 1, 9. μεταλλάξας, post obitum, 5, 9, 10.

Μεταμέλεια; αὖθις ἔγνωσαν ἐκ μεταμελείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς βελάστης, abjecto priori consilio, 1, 39, 14. 2, 53, 6.

Μεταμέλεσθαι, mutare sententiam, 25, 5, 11. 4, 50, 6.

Μεταναστάσεις, migrationes gentium, 34, 1, 3.

Μεταναστάναι εἰς ἄλλας πόλεις, 9, 26, 7. *Et nude,* μεταναστῆσαι, in alias sedes transferre, 3, 5, 5.

Μετάνοια, ἡ, mutatio consilii, pœnitentia, 4, 66, 7. resipiscentia, 18, 16, 7.

Μεταξὺ; διὰ τὰς μεταξὺ δυσχωρίας, propter interjectas locorum difficultates, 1, 86, 8. τὸ μεταξὺ διάστημα θηρίων ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας, 3, 37, 4. τὰ μεταξὺ τούτων, 14, 1, 9. *De tempore;* ἔτι μεταξὺ αὐτοῦ λέγοντος, 15, 23, 4. *Nude,* μεταξὺ, in medio conatu, in medio rerum cursu; τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβολὰς μεταξὺ ἀπέῤῥηψε, 8, 13, 3. *Sic* 3, 6, 10. *ubi temere Casaub. seriem verborum interverterat.*

Μεταπίπτειν, mutari; εἰς ἄλληλα, 6, 57, 3. εἰς ἐναντία ταῖς γνώμαις, in contrariam sententiam concedere, 21, 5, 7. *Et sic nude,* συνυπακριθεὶς καὶ μεταπεσὼν, 5, 49, 7. *cf.* συμμεταπίπτειν, *et* μετάπτωσις.

Μεταπορεύεσθαι, τινὰ, punire aliquem, 1, 88, 9. τὰ ἀδικήματα, τὴν ἀσέβειαν, ulcisci, 2, 8, 10. 2, 58, 11. 5, 10, 8. 3, 24, 10.

μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν, petere, ambire magistratum, 10, 4, 2 *et* 9.

Μετάπτωσις, ἡ, πρὸς Ῥωμαίους, transitio ad partes Rom. defectio ad Romanos, 3, 99, 3. animorum mutatio, 27, 1, 9.

Μεταῤῥίπτειν τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν Ῥωμαίων, 17, 13, 8. 30, 6, 8. 30, 7, 2 *et* 9.

Μετάστασις, ἡ, mutatio loci, receptus in alium locum; διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετάστασιν, 2, 68, 9. ἡ ἐκ τοῦ βίου μετάστ. discessus e vita, obitus, 30, 2, 5. *Et nude* ἡ μετάστ. obitus, 37, 3, 9. *Et activa notione,* submotio e vivis; ἐπισημαινομένων τὴν Ἐμιλίου μετάστασιν, 5, 56, 14.

Μεταστρατοπεδεύειν, castra mutare, 3, 112, 2. 27, 8, 15.

Μετατιθέναι, mutare; τῶν μὲν ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, 1, 63, 2. in viam reducere; μεταθεῖναι τοὺς ἡγουμένους, 1, 67, 5. πρὸς τὸ βέλτιον μετατίθησι τοὺς ἁμαρτάνοντας, 5, 12, 3. μετατιθέναι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας συμμαχίας, transducere, 17, 13, 5.

In med. μετατίθεσθαι τὴν ἄγνοιαν, suum errorem corrigere, 11, 25,

10. *Et absolute, per ellipsin accusativi* τὴν ἄγνοιαν, sese corrigere, in meliorem partem sese mutare; μεταβάμενος τοῖς ἐκ τῆς τύχης ἐλαττώμασιν, 18, 16, 7. *Nisi* μεταπιβάμενος *in passivo est legendum; quod tamen minime necessarium; nam eodem modo* μεταβάμενος *absolute positum*, 27, 1, 9. *est* sententiam mutavit. *Et* μεταβῆσθαι (*in medio, non passivo,*) πρὸς τὴν Ῥωμαίων αἵρεσιν, ad Romanorum partes transire, 26, 2, 6. *Eadem sententia,* μετεστίβετο πρὸς τοὺς Καρχηδ. 3, 111, 8.

Μεταφέρειν, transferre, 9, 10, 4. 12, 25, 3. 32, 8, 3.

Μεταχειρίζεσθαι, administrare post alium, *vel* aliud post aliud; ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ παραπόδημα μεταχειριζόμενος, 15, 24, 1. βασιλεῖς ἐκ βασιλέων μεταχειριζόμενοι, qui reges alios post alios tractaverant, quasi manu duxerant, gubernaverant, 15, 34, 4. Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας πράγματα μεταχειριζόμενος, *scil.* μετὰ Ἀγαθοκλέα, 16, 21, 1.

Μετῆναι; μόνοις ἀνθρώποις μέτεστι νοῦ καὶ λογισμοῦ, 6, 6, 4.

Μετέρχεσθαι; 1) ex alio loco in alium se conferre; μετῆλθε πάλιν εἰς τὰς Θήβας, 5, 27, 2. μετελθεῖν εἰς γείτονας, 27, 14, 5. (*intellige, vel adde,* πόλιν *aut* οἰκίαν) 2) ulcisci, punire; τὸν φόνον, 4, 48, 9. τὰς ἀδικίας, 6, 4, 9. τινὰ καὶ ἀμύνασθαι, 23, 14, 8.

Μετέχειν, τινι τῶν κινδύνων, 8, 16, 3. τῆς αὐτῆς πολιτείας, 2, 2, 6. 2, 44, 4. τοῦ συνεδρίου, 4, 23, 7. τῆς ἀποστάσεως, 1, 70, 9. πολιτείας μετέχει γνώμης, 7, 5, 5.

Μετεωρεῖν; *vide* 26, 5, 4.

Μετεωρίζειν, *proprie* efferre, in altum tollere; *unde ad alia* (*sicut nomen* μετέωρος) *vario modo transfertur, denotatque* superbia efferre, inflare, ut quis altos sibi spiritus sumat, 24, 3, 6. exspectatione et spe aliquem implere, 26, 5, 4. facere ut quis animo fluctuet, ad defectionem adlicere, 5, 70, 10.

μετεωρισθεὶς ἐπὶ τῷ γεγενῆσθαι, spiritu elatus, inflatus, 3, 70, 1. 4, 59, 4. 5, 20, 11. 30, 1, 9. spe elatus, 3, 40, 7. 33, 2, 2. ὑπό τινος, vana spe inflatus ab aliquo, 7, 4, 6.

Μετεωροδεικῆν, *corruptum verbum*, 26, 5, 4.

Μετέωρος; (*vide* 13, 2, 1.) 1) altus, elatus; τὰ μετέωρα, loca alta, elata, 5, 13, 3. *Hinc tropice,* animo, spiritu, spe elatus, inflatus, tumidus; μετέωρος καὶ θυμοῦ πλήρης, 3, 82, 2. μετέωρος καὶ φιλόδοξος, 16, 21, 2. μειράκιον μετέωρον τῇ φύσει καὶ πάσης πομπείας ἄπλαστον, 27, 30, 6. μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσι, 30, 1, 4. 31, 8, 12. 2) in mari natans, in alto stans cum navi, 34, 3, 7. 17, 1, 7. *Hinc* μετέωρος ταῖς διανοίαις, fluctuans animo, dubia fide, 3, 107, 6. animo suspensus, dubius, anxius, inter spem et metum fluctuans, 5, 18, 5. 8, 22, 8. 24, 10, 11. exspectatione suspensus, 11, 27, 6. 3) μετέωρος *cum infinit. vel cum* πρὸς, ἐπὶ, *aut* εἴς τι, cupidus, *scil.* qui spem suam aliquo dirigit et spe incitatur; *vel* qui *veluti* in altum se erigit et e sublimi cupide prospicit; ἕτοιμος ἦν καὶ μετέωρος στρατεύειν, 5, 42, 9. εὐθαρσὴς καὶ μετέωρος ὢν πρὸς τὰς ὑπογεγραμμένας ἐλπίδας, 5, 62, 1. μετέωρος ὢν ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πόλεμον, 5, 101, 2. σπεύδοντας καὶ μετεώρους ὄντας εἰς τὸν πολεμίαν, 3, 78, 5. πάλαι μετέωρος ὢν εἰς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν, 30, 15, 2. μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, 13, 2, 1.

Μετρεῖν πάντα ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις, 2, 47, 5. ταῖς ἰδίαις ὀργαῖς καὶ φιλοτιμίαις, 12, 14, 5. πάντα μετρῶν πρὸς τὸ τῆς ἰδίας πατρίδος συμφέρον, 17, 14, 11.

Μέτρημα, τὸ, demensum *frumenti*, 6, 38, 3. stipendium, 9, 27, 11.

Μετρητὴς, ὁ, οἴνου, metreta, amphora, 2, 15, 1.

Μέτριος; *οἱ μέτριοι τῶν ἀνθρώπων*, moderati, sanæ mentis, frugi homines, 33, 16, 10. 10, 26, 5. 16, 17, 10. 32, 21, 1. *μέτριοι, καὶ πραεῖς καὶ φιλάνθρωποι*, 18, 20, 7. 21, 13, 6. *μετριώτατοι Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐπιτυχίας*, 27, 8, 8. *μετρίους λόγους ἐποιήσατο*, 23, 16, 7. *μετρίας ἰσθῆτας ἀναδοὺς*, 8, 21, 8. *μετρίας ἀποδοχῆς τυχὼν, ὡς παῖς*, modico adparatu, quantus conveniebat puero, exceptus, 23, 16, 5. *τὰ μέτρια καὶ ταναγκαῖα*, quæ ad necessitatem sufficiebant, 1, 18, 11. *τὰ μέτρια τῶν ἐπιτηδείων*, 3, 77, 3. *πολιτεύματα μέτρια ταῖς τύχαις*, 1, 13, 12. *τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων*, æqua postulata, 26, 1, 2.

Μετριότης, ἡ, moderatio animi, 1, 88, 3. 2, 61, 4. 5, 10, 2. 8, 14, 6.

Μετρίως, φέρειν τι, moderate ferre, 3, 85, 9. *μετρίως κακοπαθοῦντες*, satis laborum patientes, 3, 79, 5. *μετρίως συνοψισθαι τὰ ὅλα*, satis, sufficienter, probabiliter, 1, 4, 7. (*i. q. ἱκανῶς, ibid.*) *μετρίως*, recte, jure, merito, 17, 14, 4. *οὐ μετρίως*, nullo jure, immerito, 9, 20, 5.—"non facile, non temere." *Ern.*

Μετωπηδὸν ποιεῖσθαι τὴν ἴφοδον, acie in frontem porrecta, explicata fronte adgredi hostem, 11, 22, 10. *ἡ μετωπηδὸν ἴφοδος*, 2, 27, 4.

Μέτωπον, τὸ, frons aciei, 3, 65, 5. 3, 113, 3. (*ubi confer J. F. Gronov. ad Liv. XXII.* 45.) *ἡ κατὰ πρόσωπον πλεῦρα*, latus anterius, *i. e.* frons, (*i. q. τὸ πρόσωπον*) 11, 23, 3. *τοὺς ἐλέφαντας ἐφ' ἅπα πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν μετώπῳ κατέστησε*, 1, 33, 6. *Pariter* frons aciei navalis; *παραγεγονότες εἰς τὸ μέτωπον*, advenientes et in frontem instructi, 1, 28, 2.

Sed ἐν μετώπῳ, significat etiam eâdem linea, eâdem fronte, *sive in ipsa fronte aciei ante omnes alios sit hæc linea, sive post alios locata. Sic, in pugna ad Raphiam Antiochus παρὰ τοὺς ἵππεῖς ἐν μετώπῳ* (juxta equites eâdem fronte) *τοὺς Κρῆτας ἔστησε*, 5, 82, 10. *ubi equites illi post alios erant locati, ut docet vs.* 9. *Et in navali acie Romanorum*, 1, 26, 13. *post duas legiones quarum naves erant in rostri formam dispositæ, ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, tertiam deinde legionem locarunt*, navibus omnibus in unam eamdemque frontem directis, *scil. non aliis post alias locatis. Ita ἐν μετώπῳ idem sonat in illis locis ac ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας, cf.* 12, 20, 6.

Μέχρι; *μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος*, quoad vixit, 2, 43, 9. *μέχρι τινὸς ἀσφαλῶς διῆγε τὴν στρατιάν*, aliquatenus, aliquantum viæ, et aliquantum temporis, 3, 52, 2. *μέχρι τούτων*, adhuc quidem, hactenus, 11, 1, 8. *μέχρι τούτου μνησθήσομαι* (*περὶ αὐτῶν,*) *διότι &c.* hoc solum commemorabo, 5, 33, 3. *τὰ ἀδικήματα μέχρι λόγου καὶ γραμμάτων διοῦσιν*, nonnisi verbis et literis, non ultra, 4, 24, 4. *Conf. ἕως.*

Μὴ; *μὴ οὐ seq. particip.* nisi; *ὡς οὐχ οἱόντε καθικέσθαι μὴ οὐ πρόσθεν καταλύσαντα &c.* 2, 49, 5. 9, 10, 11. 9, 15, 5. *&c. ἵνα μὴ, pro οὐχ ἵνα*, non ut, 15, 8, 11. *μὴ—μήτε*, 2, 62, 11. *ex olim vulgata lectione; sed ex Vat. et Flor. μήτε —μήτε restitui. μήτε pro μηδὲ scripsi*, 6, 18, 3. *μή τι δὴ*, nedum, 12, 9, 6. *μηδ' ὅτι*, nedum, 14, 5, 13. *μή ποτε cum indicativo ex lect. vulg. constructum*, 30, 10, 9. *ubi subjunct. ex conjectura posui.*

Abundat μὴ post negandi verba, veluti ὃν ἐξαρνοῦνται μὴ φῦναι *&c.* quem suum esse negant, *intellige* φάσκοντες, dicentes, non natum esse *&c.* 2, 55, 9.

Μηδαμόθεν, 5, 2, 8.

Μηδείς; μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμέ, hoc nil ad me pertinet, 25, 1, 7. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷ, ad nihilum redit, 4, 34, 2. *Pro* μηδείς *et* μηδέν *sæpe in libris est* μηθείς *et* μηθέν, *quæ temere ab editoribus mutata sunt, velut* 1, 78, 15. 2, 57, 10. 23, 8, 3. 24, 7, 4. *&c. Sic et* οὐθείς *et* οὐθέν.

Μῆκος, τὸ, longitudo, *veluti viarum in castris,* 6, 29, 9. *itineris,* 3, 63, 7. *sinus Ambracici;* 4, 63, 3. *&c. In Acie, est* latitudo frontis, *s.* directio ab uno latere ad alterum; *cui opponitur* τὸ βάθος, altitudo, *s.* directio a parte anteriori ad partem posteriorem; *vide* 12, 21, 2 *sq. &c. conf.* βάθος. *Sic in castrorum dimensione,* 6, 29, 4 *sq.*

Μὲν, *perperam vulgo, pro* μείν, 1, 80, 8. καὶ μήν, porro vero, 3, 29, 4. *et alias.*

οὐ μὴν ἀλλὰ, *familiaris Polybio dictio, significans,* quidquid sit, verumtamen, nihilominus, ceterum; *proprie,* sed non at; *nempe post* μὴν *per ellipsin omissum est verbum vel omissa sunt verba nonnulla, ex præcedenti oratione vel e tota sermonis connexione intelligenda; v. c.* 1, 23, 5. ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ἐργάνων κατασκευαῖς· οὐ μὴν ἀλλὰ τιλίως κατεγινώσκοντες τῶν ἐναντίων, machinæ non prius visæ novitatem mirabantur turbabanturque nonnihil; at non (*intell.* nimis turbabantur, non territi sunt,) sed (nihilominus) prorsus contemserunt hostem. *Sic* 3, 16, 7. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτοις χρησάμενοι διαλογισμοῖς Ῥωμαῖοι, at non (*nempe,* cogitantes hoc, *quod modo dictum est,*) sed illas rationes ineuntes Romani, *quæ paulo ante dictæ sunt. Perspicua inprimis est illius ellipseos ratio ubi particula* ἀλλὰ *paululum separatur ab* οὐ μὴν, *ut in illo,* 3, 85, 9 *sq.* οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα τὴν περιπέτειαν ἤνεγκεν οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἦμεν λογισμοῦ, at non senatus (pariter immoderate ferebat casum,) sed nihil ille quod a sua dignitate alienum esset commisit. *Prorsus absque ellipsi planam orationem habemus,* 3, 118, 7. *ubi, postquam vs.* 5. *dixerat,* ἐν μεγάλοις φόβοις καὶ κινδύνοις ἦσαν περί τι σφῶν αὐτῶν *&c. respiciens ista, sic pergit:* οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλιπε τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλὰ παρεκάλει μὲν τοὺς πολλοὺς *&c. Alibi particulam* ἀλλὰ, *quæ post* οὐ μὴν *necessario requiri videbatur, ex conjectura adjeci.* 24, 7, 5.

Μηνίσκος, ὁ, lunula, lunata aciei figura, 3, 115, 5. τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχοντος, 3, 115, 7.

Μηνοειδής; μηνοειδὲς ποιῶν τὸ κύρτωμα, 3, 113, 8. ἐν μηνοειδεῖ σχήματι τεταγμένοι, 3, 115, 7.

Μηρός, ὁ; πολλάκις τὸν μηρὸν πατάξας, femur idemtidem percutiens, *quod fit in indignatione aut mœrore,* 39, 2, 8. *Sic* 15, 27, 11. τύπτων συνεχῶς τὸν μηρόν.

Μηχανᾶσθαι; ἐμεμηχάνητό τι τοιοῦτον, 5, 22, 6.

Μηχανὴ, ἡ; μηχανὴν πᾶσαν προσφέρεσθαι, summa ope laborare, 1, 18, 11. *Sic* 2, 2, 7. πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανὴν, omnem et vim et artem adhibentes, 2, 2, 7. (*ubi minus recte Casaub.* machinas *posuit.*) ἐκπυρώσεις μηχ. artificium, astum adhibere, 29, 10, 1. *Sigillatim* αἱ μηχαναὶ *sæpe de* machinis ad oppugnandas urbes pertinentibus; μηχανὰς προσάγειν (*non* προσφέρειν) τῇ πόλει, 1, 38, 8. 5, 4, 6. ταῖς μηχαναῖς πῦρ ἐμβάλλειν, 1, 45, 12. *&c.*

Μηχανήματα, τὰ, opera, machinæ oppugnatoriæ, (*ut* αἱ μηχαναὶ) 1, 48, 2 *et* 5.

Μηχάνησις, ἡ, σιτοποιϊκὴ, machina pistoria, 1, 22, 7.

Μίασμα, τὸ; παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρος βασιλεία, domestici piaculi expers, 37, 3, 6.

Μιγὰς; μιγάδες μισθοφόροι, 4, 75, 6.

Μιγνύειν; μίξαι τὴν ἔφοδον, *mendose dant libri* 1, 74, 5. *pro* μεῖναι.

Μικροδοσία, ἡ, tenuitas in donando, 5, 90, 5.

Μικροληψία, ἡ, tenuitas munerum acceptorum, tenuium munerum captatio, 5, 90, 5.

Μικρολογία, ἡ, nimia diligentia in re pecuniaria, 32, 13, 16.

Μικρὸς; *et* μικρὸν *adverb.* τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. μικροῦ, propemodum, 2, 61, 5. οὐ μικρῷ, πολλῷ δὲ γενναιότεροι, 1, 64, 6. οὐκ ἐν μικρῷ προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, 3, 9, 5.

παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολέσαι, *sed et sic bene habet absque artic. cf.* 33, 1, 4. *et infra in* ὀλίγος.) οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν κρεῖττον, haud paulo, *i. e.* multo erat melius, 12, 20, 7. ἡ τύχη παρὰ μικρὸν εἰς ἑκάτερα ποιεῖ μεγάλας ῥοπὰς, facile, celeriter, minimæ rei interventu, 15, 6, 8. μικρὸς *et* μακρὸς *confusa a librariis*, 1, 53, 6. *et alibi.*

Μιλιᾷν, columnis miliaribus distinguere *viam*, 34, 11, 8. *cf.* 3, 39, 8. *et* 34, 12, 3.

Μίλιον, τὸ, miliare, 34, 11, 8. 34, 12, 3 *sqq.*

Μιμητὴς, ὁ, τῆς πράξεως, 1, 7, 5.

Μίμος, ὁ, 31, 4, 7.

Μιξέλληνες, hybridæ Græci, 1, 67, 7.

Μισθοδοσία, ἡ, mercedis, stipendii solutio, 1, 69, 3. 20, 6, 2.

Μισθοδοτεῖν τὴν δύναμιν, stipendia dare militibus, 5, 2, 11. 15, 18, 6. 2, 63, 2. τὴν βουλὴν τῶν Ἀχαιῶν, 23, 7, 3. μισθοδοτεῖσθαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, accipere residuum stipendiorum debitorum, 1, 66, 3.

Μισθοδότης, qui stipendia solvit; χορηγὸς καὶ μισθοδότης, 2, 44, 3. is apud quem quis stipendia meretur, cui militat miles, 1, 69, 2. quæstor sociorum in exercitu Rom. 6, 21, 5.

Μισθὸς, ὁ; μισθοῦ στρατεύεσθαι παρά τισι, 3, 109, 6. τὸν μισθὸν ἐπιτιθέναι τινὶ, 5, 15, 8.

Μισθοῦσθαι οἰκίαν, 13, 6, 8.

Μισθοφορεῖν παρά τινι, 1, 7, 2.

Μισθοφορικαὶ δυνάμεις, 1, 67, 4.

Μισοπονηρεῖν, improbos odisse, 9, 39, 6.

Μισοπόνηρος; τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων, odium improborum, 32, 22, 6.

Μισοπονήρως χρήσασθαι τοῖς αἰτίοις, odium in malos puniendis sontibus ostendere, 31, 8, 5.

Μῖσος, τὸ; ἐν μίσει εἶναι (τινὶ,) odiosum esse alicui, 7, 3, 2.

Μίτος, ὁ; βίβλοι καθαπερανεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, filo continuo, perpetua et continente rerum serie contexti libri, 3, 32, 2.

Μνᾶ, ἡ; (ἀντὶ) τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Μναιαῖος; μναιαῖον ὀψώνιον, stipendium unius minæ, 13, 2, 3.

Μνᾶσθαι; περὶ ὧν μνησθέντες, 3, 26, 5. *cf.* 3, 33, 2 *sq.* μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) *alii* μεμνησόμεθα, 5, 33, 3. ἐπὶ τοσοῦτον μνησθέντες, 5, 33, 5. ἐμέμνητο,— "mentionem fecit, *i. e.* retulit ad consilium." *Ern. scil.* 23, 10, 2. *ubi* ἐμέμφετο *ex conject. correxi.*

Μνήμη; μνήμην ποιήσασθαι περί τινος, disserere de re, 2, 7, 12. τὴν ἐπὶ πλεῖον μνήμην ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος, copiosius disserere, 2, 71, 1. *et absque artic.* τὴν, 1, 20, 8. εἰς μνήμην ἄγειν τι καὶ παράδοσιν τοῖς ἐπιγενομένοις, 2, 35, 5 *et* 7.

Μήμεων καὶ ἀγχίνους, 13, 4, 5.

Μνησικακῆν τινι, 5, 25, 6. 11, 29, 12. 11, 30, 3. *μνησ. ἐπὶ τοῖς γεγονόσι*, *Fr. gr.* 93.

Μόγις, 30, 2, 4. 33, 7, 6. *cf. μόλις.*

Μοῖρα, ἡ; *ἀναπληροῦν ἴδιαν τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν ἐκ τῶν ἄλλων οἰκιστῶν*, 40, 2, 5.

Μολεῖν εἰς τὴν πατρίδα, reverti in patriam, 30, 8, 5.

Μολιβδ. vide mox in μολυβδ.

Μόλις, ægre, 11, 24, 9. tandem aliquando, 8, 26, 8. *cf. μόγις.*

Μολύβδινος vel μολίβδινος; *μολίβδινα σωμάματα*, 8, 7, 9. 22, 10, 4.

Μολυβδὶς, ἡ, glans plumbea, 27, 9, 6.

Μοναίρχης, vide μόναρχος.

Μοναρχία, ἡ. tyrannis, 2, 43, 8. 2, 44, 6. 8, 1, 7. *Adde. Ind. histor. in* Monarchia.

Μοναρχικὸς; (*i. q. τυραννικὸς*,) 6, 3, 9. *μοναρχικὴ ἐξουσία*, 10, 10, 9. 15, 21, 2. *ἐξουσίαν ἐλάμβανε μοναρχικωτέραν*, 10, 26, 2.

Μόναρχος, ὁ, (i. q. *τύραννος*) 11, 13, 5 *et* 8. 6, 3, 10. *coll. vs.* 9. 2, 41, 10 *et* 14. 2, 44, 3. *de Philippo rege*, 8, 10, 4 *et* 7. *μόναρχος ἢ στρατηγὸς*, rex aut imperator, 10, 17, 2. *τῶν μοναρχῶν in gen. plur. scribitur* 40, 3, 8. *cum circumflexo in ultima, tamquam a sing. ὁ μοναίρχης, contra reliquum Polybii usum.*

Μονὴ, ἡ, stabilitas, duratio; *μονὴν καὶ στάσιν λαμβάνειν*, 4, 41, 4 *sq.*

Μόνιμος, stabilis, firmus, 2, 40, 2. 6, 23, 7. 6, 25, 9.

Μονοειδὴς καὶ ἁπλοῦς, uniformis, 6, 10, 6. *τὸ μονοειδὲς* uniformitas, 9, 1, 2.

Μονομαχῶν, absol. 3, 62, 5 *et* 7. 6, 54, 4. *πρὸς τὸν βάρβαρον*, 35, 5, 1.

Μονομαχία, ἡ, 31, 4, 1. 32, 14, 5. *Fr. gr.* 27.

Μονομαχικὸς; *μονομαχικὴ φιλοτιμία*, 1, 45, 9.

Μόνον. *Sæpe adverbio hoc utitur Polybius, ubi ex Latini quidem sermonis analogia adjectivum desiderasses, velut* 9, 30, 9. *εἰ γὰρ πρὸς μόνον Αἰτωλοὺς πολεμῶν, ubi tamen μόνους ex uno cod. Aug. adoptavi; adde* 4, 28, 6. 15, 29, 3. *Post negandi particulam subintelligendum adverbium μόνον*, 5, 105, 5. 6, 7, 3. 30, 10, 9.

Μονονοὺ, tantum non, pæne, propemodum, 3, 109, 2. *Sic μονονοὺκ ἐπ' ὀνόματος*, 5, 35, 2. *ubi alii vulgo μονονοὺ καὶ ἐπ' ὀνομ. Item μονονουχὶ*, 3, 102, 4. *ubi tamen cod. Vat. cum suis nude μονονοὺ habet; rursus μονονουχὶ vulgo* 3, 64, 4. *pro quo, quoniam desiderabatur conjunctio, μόνον δ' οὐχὶ adscivi ex Vat. et Flor.*

Sed, divisis vocibus, μόνον οὐ, ne quidem; *ut, μόνον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς*, 3, 64, 5. *Sic pro τόπων μονονοὺ σαλπιγκτοῦ διεμένων*, 4, 19, 12. *fortasse μόνον οὐ scribendum.*

Μονόξυλον, τὸ, sc. πλοῖον, linter ex uno trunco fabrefactus, 3, 42, 2 *sq.* 3, 43, 3.

Μονοπωλεῖν, 34, 10, 14.

Μόνος; *ἐναργέστατα καὶ μόνη διδάσκαλος τοῦ δύνασθαι &c.* 1, 1, 2. *τοῦτο ἀρχηγὸν καὶ μόνον αἴτιον γίγνεται στάσεως*, 1, 66, 10.

Μονοῦν; *μονώσαντες τὸν Φίλιππον*, ad solitudinem redigere, *sc.* amicorum, amicis privare, 5, 16, 10. *μονωθέντες*, soli relicti, (*absque præsidio,*) 15, 2, 12. *μεμονωμένα θηρία*, 11, 1, 12. elephanti soli relicti, rectoribus nudati, *ψιλὰ Ἰνδῶν, ibid.*

Μονοχίτων, simplici tunica indutus; *εἰκόνες μονοχίτωνες*, 14, 11, 2.

Μόνως, 1, 4, 11. *οὕτω μόνως*, 4, 21, 11. *Post μόνως ἂν temere οὕτως adjecerat Casaub. cum Ursino*, 3, 34, 5.

Μόσχειος; *μόσχειον δέρμα*, 6, 23, 3.

Μουσικὰ, τὰ, 9, 20, 7.

Μουσικὴ, ἡ; *vide Ind. hist. in* Musica.

Μοχθηρὸς, pravus, improbus, nefa-

rius; μοχθηρὸν πρᾶγμα, 4, 76, 1. ἔθη μοχθηρὰ, (i. q. φαῦλα,) 1, 81, 10. μηδὲν ποιεῖν μοχθ. 7, 13, 4. μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθ. 30, 7, 8. μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχειν, parum prosperas spes, 5, 38, 8.

Μοχλὸς, ὁ, vectis portæ, 7, 16, 5. 7, 18, 2. 8, 30, 12. 8, 31, 9.

Μυδᾷν, humescere, 6, 25, 7.

Μυθογράφοι καὶ ποιηταὶ, 4, 40, 2.

Μυθώδης, fabulosus; τὸ μυθωδεστότατον δοκοῦν εἰρῆσθαι, 34, 11, 20.

Μυκηθμὸς, ὁ, mugitus, 12, 25, 2.

Μυρεψικὸς κάλαμος, 5, 45, 10.

Μυριὰς, ἡ; μυριάδες σίτου, scil. ἀρταβῶν vel μεδίμνων, 5, 89, 7 sq. 5, 1, 11. cf. 28, 2, 5.

Μυριοπληθὴς; μυριοπληθεῖς ἀγροὶ, innumerabiles, infiniti numero, 37, 3, 8.

Μύρον, τὸ, unguentum; μύρων varia genera recensentur, 31, 4, 1 sq. μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17. μύρων κεράμια, 26, 10, 13 et 15. conf. κεράμιον.

Μυρτὶς, ἡ, myrti bacca, 12, 2, 3.

Μυστήριον, τὸ; θεωρία περὶ μυστηρίων, 28, 16, 4.

Μυχθίζειν, subsannare, 15, 26, 8.

Μυχὸς, ὁ, τοῦ παντὸς Ἀδρίου, intimus recessus Adriatici sinus, 2, 14, 6 et 11.

Μύωψ, ὁ; προσθεῖναι τοὺς μύωπας (τῷ ὅππῳ,) calcaria addere, subdere, 11, 18, 4. Fr. gr. 94.

N.

Ναΐδιον, τὸ, ξύλινον, ædicula lignea, qua circumdantur imagines majorum, 6, 53, 4.

Ναὸς, ὁ; περιπορεύεσθαι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. αἱ φλιαῖ τῶν νεῶν, 12, 12, 2. ἀνεῳγμένου τοῦ νεὼ, 15, 29, 8. τοὺς νεὼς, 16, 1, 5.

Νάρδινος; νάρδινον μύρον, 31, 4, 2.

Ναυαγία, ἡ, naufragium, 1, 38, 5. 1, 55, 5. Perperam olim ναυμαχίας pro ναυαγίας erat editum 1, 38, 7.

Ναυάγιον; τὰ ναυάγια, fragmenta navium, 1, 37, 2. 1, 54, 8. 16, 8, 3 et 9. ποιεῖσθαι τὸν ὅρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων, stationem habere eodem loco quo pugna navalis commissa est, 16, 8, 2.

Ναυαρχεῖν παρ' Ἀττάλῳ, 16, 3, 7.

Ναυαρχὶς, ἡ, prætoria navis, 1, 51, 1. 16, 3, 3. 16, 5, 1.

Ναύαρχος, ὁ, classis præfectus, 1, 53, 7. coll. vs. 2. 1, 54, 2 et 5. 5, 43, 1. 5, 59, 1. 5, 68, 9. 16, 3, 6 sq. Sed 1, 21, 4. οἱ ναύαρχοι sunt singularum navium præfecti, qui aliàs τριήραρχοι. Conf. τριήραρχος.

Ναύκληρος, ὁ, dominus navis, 4, 6, 1. 31, 21, 1. 31, 22, 10.

Ναῦλον, τὸ, 31, 22, 10.

Ναυλοῦσθαι; ἐναυλώσατο ναῦν, 31, 20, 11 sq.

Ναυμαχεῖν τοῖς ὑπεναντίοις, 14, 9, 7. (Sic διαναυμαχεῖν, 5, 109, 2.)

Ναυμαχία perperam olim pro ναυαγία, 1, 38, 7.

Ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 20, 9. 1, 39, 15. ἐκ τῶν δρυόχων, 1, 38, 5. Et activa verbi forma, τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπήγουν, 1, 36, 8. ni ἐναυπηγοῦντο scribendum.

Ναυπηγία, ἡ, fabricatio, structura navium, 1, 20, 10 et 15. ἡ τῶν Ἰλλυριῶν ναυπ. fabricandi ratio, structuræ genus quo utuntur Illyrici, 5, 109, 3. quod τὴν κατασκευὴν τῆς ναυπηγίας dicit 1, 47, 5. Adde 1, 61, 3.

Ναυπηγήσιμος; ναυπηγήσιμα ξύλα, 5, 89, 1.

Ναυπηγὸς, ὁ, 1, 20, 10.

Ναύσταθμον, τὸ, navale, navium statio, 5, 19, 6.

Ναύτης, ὁ; κατέγραφον ναύτας, 1, 49, 2. Sunt ναῦται tam remiges quam reliqui qui ministeria quævis nautica faciunt, 10, 17, 12. et loca ibi citata.

Ναυτικὸς; οἱ ναυτικοὶ, nautæ, qui mare exercent, 4, 41, 3. ἡ ναυ-

τικὴ χρεία, ministerium nauticum, *et* militia navalis; 6, 19, 3. ἡ ναυτικὴ δύναμις, copiæ navales, 1, 21, 4. τὸ ναυτικὸν, classis, copiæ navales, 1, 59, 9. 5, 60, 2.

Νᾶφι καὶ μέμνασο ἀπιστεῖν, 18, 23, 4.

Ναυλὰς, (*i. q.* ἀκέραιος, ἀκμαῖος,) recens, nondum fatigatus, 3, 73, 5. 10, 14, 3. *quo posteriori loco temere Ernestus* ναυλῶς tirones *interpretatur, qui sunt* νήλυδες *et* νεοσύλλεγοι.

Ναυτικὸς, ἀγὼν, acris pugna, 10, 31, 2. concertatio, contentio *in concilio*, 29, 9, 11. ἀκροβολισμὸς, 3, 101, 7. πρᾶξιν ἔχων ναυτικὴν, homo gnavus et industrius in rebus agendis, 22, 12, 11.

Ναυίσκοι, οἱ, *pro* militibus, *ut* juvenes *Latine*, 1, 36, 12. 1, 48, 4. 4, 16, 6. 5, 4, 10. 5, 25, 3. 5, 30, 1. *Conf.* νέος.

Νεκροὺς; πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν, multos interfecerunt, 2, 34, 12.

Νεκροφόρος, ὁ, sandapilarius, 35, 6, 2.

Νέμειν; νέμειν τὰ τῶν λαφύρων, 14, 7, 2. *ubi* τὰ *ex Ursini conject. adjectum.* τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, his nullus certus locus *in acie* erat adsignatus, 10, 29, 5.

νέμεσθαι, habitare, 2, 16, 3. 2, 17, 1. νέμεσθαι τὴν αὐτὴν χώραν τὸν πλείω χρόνον, per omne reliquum tempus secure habitare suos fines, 4, 32, 10. οἱ νενεμημένοι, 6, 47, 8. *sunt* adscripti numero *athletarum*, in album inscripti.

Νεμεσᾶν; δικαίως τούτῳ ἂν νεμεσήσαι τὸ δαιμόνιον, 12, 23, 3. 27, 8, 4.

Νέος; οἱ νέοι (*ut* οἱ ναυίσκοι) *de* militibus quibuslibet, *more Romano*; ἀναγόντες οἱ νέοι τὸν θέρμαβον, 1, 88, 6.

Νεοσύλλογος; νεοσύλλογοι καὶ ἀνέσκεπτοι, milites recens conscripti, tirones, 3, 70, 10. 3, 108, 6. τὰ ἐπιβατικὰ νεοσύλλογα καὶ πρωτόπειρα, 1, 61, 4.

Νεύειν, vergere, spectare; εἰς δύσεις, 1, 42, 6. πρὸς μεσημβρίαν *et simil.* 1, 42, 4. 1, 73, 5. 9, 5, 5. ἐπὶ τὰ πεδία, 1, 15, 8. ἐπὶ τὴν θάλατταν, 3, 39, 2. ἔξω νεύειν, foras spectare, 1, 26, 12. τὸ τέταρτον μέρος (τοῦ στόλου) νεῦον πρὸς τὴν γῆν, terram spectans, *non quod rostra navium terram spectarent, sed illa pars classis* a parte terræ stabat, *cum ceteræ magis versus alium essent locatæ*, 1, 27, 4.

Tropice; μηδαμοῦ νεύειν, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. πρὸς ἕνα σκοπὸν νεύειν, 1, 4, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνεύκησαν, 9, 5, 5.

Νεῦμα, τὸ τοῦ βασιλέως, 5, 26, 13. ἀπὸ νεύματος προστάττειν τινὶ, nutu aliquem jubere, 22, 21, 9.

Νευροκοπεῖν τοὺς ἐλίφαντας, nervos incidere, 31, 12, 11.

Νεῦρον, τὸ; νεῦρα διεγαμένα, nervi præparati, 4, 56, 3.

Νέφος, τὸ, ἐπισκοτεῖ αὐτοῖς, nubes *calamitate prægnans* incumbit in eos, 9, 37, 10. 40, 3, 3.

Νεωλκεῖν τὰς ναῦς, subducere naves, 1, 29, 3. *Fr. hist.* 67.

Νεώριον, τὸ, navale; τὸ τῆς ἐκκαιδεκήρους νεώριον, 36, 3, 9.

Νεωστὶ, nuper 3, 108, 3. 26, 7, 8 *et* 10.

Νεωτερίζειν, *absol.* 5, 29, 9. τι, 7, 3, 6.

Νεωτερικὸς, juvenilis; νεωτερικοὶ ζῆλοι, studia juvenilia, 10, 24, 7. νεωτερικὴ ἀγωγὴ, *ibid.*

Νή; νὴ Δία, ἀλλὰ *&c. initio periodi*, at enimvero dicet aliquis; sit sane, dicet aliquis, at *&c.* νὴ Διὰ, ἀλλ' ἴσως ἐνοχλήσεται ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίγνονται τῶν βίων, 4, 74, 4. *Adde* 9, 33, 8. 9, 36, 8. 12, 20, 5. *Et sic ex perspecta Casauboni emendatione*, νὴ Δι' ἀλλ' *pro* ἤδη ἀλλ' *reponentis*, 11, 28, 9.

ἢ καὶ νὴ Δία, aut vero etiam, aut certe, vel saltem, aut etiam solummodo, quin et, aut sane etiam, *sive minus sit id quod*

sequitur, sive majus quam præcedens; τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις ἐπελθὼν, ἢ καὶ νὴ Δία γεγραμμένας θεασάμενος, 1, 4, 6. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης, ἢ καὶ νὴ Δία ἀμφισβητουμένης, 1, 5, 5. εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. πότερον ὡς μόνας ταύτας, ἢ καὶ νὴ Δι' ὡς ἀρίστας ἡμῖν, εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, 6, 3, 6. εἰ ἐξαποστέλλειν δέοι πρεσβεῖάν τινα, ἢ διαλύσουσάν τινας, ἢ παρακαλέσουσαν, ἢ καὶ νὴ Δία ἐπιτάξουσαν, 6, 13, 6. τιμὰς καταλύων αὐτῶν, ἢ καὶ νὴ Δία ποιῶν ἐλαττώματα περὶ τοὺς βίους, 6, 16, 3. *ubi haud incommode Casaub. interpretatus est,* aut etiam, nam et hoc interdum usu venit. εἰ ἐπιγέγονέ τι βλαβερὸν ὑπ' Αἰτωλῶν, ἢ καὶ νὴ Δία φιλάνθρωπον ὑπὸ Μακεδόνων, 9, 32, 7. ὅταν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι δυσαρεστῶσιν, ἢ καὶ νὴ Δία μειζόνων ὀρεχθῶσιν ἐλπίδων, 11, 28, 2.

Νηνεμία, ἡ, serenitas et tranquillitas aëris, 34, 11, 14.

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας &c. 24, 8, 10. παιδίον νήπιον, 15, 20, 2. ὡς παιδίῳ νηπίῳ χρήσασθαί τινι, 5, 29, 2. 15, 6, 8. ἐκ νηπίων, 4, 20, 8.

Νήπτης, sobrius, 27, 10, 3. ἀγχίνους καὶ νήπτης, 10, 3, 1.

Νησίζειν; νησίζων τόπος, locus ubi insulam format fluvius, 5, 46, 9.

Νησὶς, ἡ, parva insula, 16, 2, 8. 16, 6, 1.

Νήφειν; νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν &c. 31, 21, 14. *Conf.* νᾶφε.

Νῆψις, ἡ, sobrietas, 16, 21, 4.

Νικᾷν; νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίονος, 27, 4, 9. *possis suspicari* παρ' αὐτοῖς, *sed nil opus.* νικᾷν μάχην *vel* τὴν μάχην; νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, 5, 10, 1. νενικηκέναι πολλὰς ἐν Ἰβηρίᾳ μάχας, 3, 89, 6. *Sed et* νικήσας μάχῃ Κλεομένην, 5, 9, 8. *et* νικήσας τῇ μάχῃ Ῥωμαίους, 6, 58, 13. νικῆσαι τοὺς πολεμίους καλοκαγαθίᾳ καὶ τοῖς δικαίοις, 5, 12, 2.

Νίκη; ἡ νίκη τῶν Ῥωμαίων ἡ πρὸς Ἀντίοχον, 22, 1, 1. *Sed videtur ea phrasis Epitomatoris esse, non Polybii.*

Νίκημα, τὸ, victoria; γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, 1, 87, 10. τὸ νικήμα γεγονέναι κατὰ τοὺς Ῥοδίους, 16, 14, 5. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους (τοὺς Αἰτωλοὺς) ἐπὶ τὸ νίκημα, videns Ætolos victoriæ decus a Romanis ad se transferre, sibi vindicare, 18, 17, 2. *ubi* tropæum *significare* τὸ νίκημα *ait Ernestus,—"nisi scripturæ vitium est."—At nulla sane suspicionis caussa. Cf.* ἀντεπιγράφειν.

Νικητικὸς, ad vincendum aptus; ὑπόθεσις νικητικωτέρα ἐν τοῖς πολλοῖς, 26, 2, 4.

Νίφειν; οὐ νίφεται τὸ τῆς Ἀρτεμ. ἄγαλμα, non ningitur, 16, 12, 3.

Νιφετώδης ἡμέρα, nivalis dies, 3, 72, 3.

Νοεῖν; ἣν δεῖ νοεῖν ὡσανεὶ βάσιν τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7. *Sed* 2, 14, 3. *pro vulgato* κατὰ τὸ νοεῖν βελτίονα, *scripsi* κατανοεῖν.

Νομαδικὸς, pastoralis, pastoritius; νομαδικὴ διασκευὴ, 8, 31, 7.

Νομὴ, ἡ τοῦ πυρὸς, vis depascens ignis, 1, 48, 5. τὸ πῦρ λαμβάνει νομὴν, grassatur incendium, 11, 5, 5. νομὴν ποιεῖται ἕλκος, 1, 81, 6.

Νομίζειν; τετραετὴς διάστημα, ὃ φαμεν δεῖν ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1. ἱερὸν ὃ ἄσυλον νενόμισται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, quod sacrosanctum habetur, 4, 18, 10. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν (τινι) justa facere alicui, 6, 53, 4. ἐπεὶ καλλιερήσας κατασπείσαι τοῖς θεοῖς καὶ ποιήσαι τὰ νομιζόμενα, postquam diis litasset et reliqua omnia (*ad sacra pertinentia*) pro more peregisset, 3, 11, 6. τὰ νομιζόμενα γίγνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν Ἀνακλητήρια, Anacleteria quæ ex more *Ægyptiorum* peragi, celebrari regibus solent, 28, 10, 8.

Νόμιμος; οὐ νόμιμόν ἐστι, ex legibus

non licet, non est in usu, 3, 8, 8. *νόμιμα βασιλικὰ*, jus regium, instituta regia, 2, 8, 11. *ἀποχρήσασθαι εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα* ad sua instituta suasque leges redierunt, 5, 106, 1. *τὰ καινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη καὶ νόμιμα*, 4, 67, 4. *τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἤθη καὶ νόμιμα*, 6, 56, 1.

Νομίμως, secundum leges; *μὴ νομίμως, ἀλλὰ δυσπετῶς ἄρχειν*, 2, 41, 5.

Νόμισμα, τὸ, 6, 49, 8. *καινὸν*, 6, 49, 9. *χαραχθὲν*, 10, 27, 13. *πίβδηλον*, 33, 9, 3.

Νομισταί; *τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομισταὶ νομιζόμενον παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς*, quum hæc moneta, hæc monetæ nota, pro legitima obtineret, 18, 17, 7.

Νομογράφος, ὁ; *εἵλοντο νομογράφους*, 13, 1, 2.

Νομοθεσία, ἡ Λυκούργου, 4, 81, 12.

Νομοθετῶ; *θυσίαν Ἀτταλῳ συντελεῖν κατ' ἔτος ἐνομοθέτησαν*, 17, 16, 5.

Νόμος; *ἐν χωρῶν νόμῳ καταφθείρεσθαι, μεταλλάξαι*, &c. 1, 34, 5. 3, 63, 5. 11, 2, 1. &c. *cf. χώρα*.

νόμοι, in musicis; οἱ Φιλοξένου νόμοι, modi, cantilenæ, 4, 20, 9. *οἱ παῖδες ᾄδονται ἐκ νηπίων ᾠδὰς κατὰ νόμους τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας*, 4, 20, 8. *Casaub. interpretatus est*, ex legibus adsuefiunt canere; *sed rectius videtur*, docentur canere ex artis (musicæ) legibus. *Sic de imperio militari, παραγγέλλειν κατὰ νόμους*, imperium dare ex artis legibus, et observata certa intervallorum temporis mensura, 1, 32, 7.

Νοσῶν, male animatum esse, prava sentire, turbas spectare, (*prorsus ut ταχυπτῶν*,) 38, 2, 7.

Νοσφίζεσθαι, 10, 16, 6. 31, 4, 9.

Νοσφισμός, ὁ, *ἐκ τῶν ἀλλοτρίων*, 32, 21, 8.

Νότιος; *ἡ νότιος πλευρὰ*, latus australe, 8, 36, 9. 9, 27, 5.

Νοτίς, ἡ, humiditas, 3, 73, 3.

Νουθετῶν, admonere; *τὸν σύγκλητον*, 26, 1, 9.

Νουνεχὴς καὶ πρακτικὸς, prudens et solers in rebus agendis, 27, 12, 1.

Νουνέχεια, ἡ, (*al. νουνχία*) *καὶ ἐπιδεξιότης*, 4, 82, 3.

Νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς, 2, 13, 1. 5, 88, 2. *καὶ φρονίμως*, 1, 88, 3.

Νοῦς, ὁ, *τῶν παρακαλουμένων*, mens, sententia, argumentum, 5, 83, 4. *καινὸν νοῦν ἔχων* &c. *vide in καινός*. *ἐν νῷ λαβεῖν*, cogitare, considerare, reputare; *seq. partic. ὡς*, 2, 25, 6. *διότι*, 3, 9, 4. *τί λέγων εἰκὸς* &c. 3, 82, 6. *ὃν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος*, 3, 94, 10. *κατὰ νοῦν*, ex animo, ex optato; *ἔστι μοι ταῦτα κατὰ νοῦν*, 14, 2, 5. *ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν* (*f. καὶ κατὰ νοῦν*) *ἐχάρη αὐτῷ*, 10, 35, 4. *κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμούς*, 17, 10, 3. *Sed et παρὰ δόξαν καὶ κατὰ νοῦν*, 4, 36, 7.

Νυκτερεύειν; *νυκτερεύσαντες περὶ Σελλασίαν*, 16, 37, 2.

Νυκτέρισμα, τὸ, stabulum ubi noctu stant pecora, 12, 4, 9.

Νυκτερινὸς; *νυκτερινὴ φυλακή*, 6, 35, 1. *ἐπιθέσεις*, 4, 8, 11. 6, 31, 14. *νυκτερινὸν σύνθημα*, 6, 34, 7.

Νυκτιπορεῖν, 16, 37, 4. *Sic νυκτιπορία cod. Flor.* 5, 97, 5. *Cf. νυκτοπορεῖν*.

Νυκτοπορία, *vel νυκτοπορία*, ἡ, iter nocturnum, 5, 7, 3. 5, 97, 5. 9, 8, 9.

Νυκτοπορεῖν, 5, 6, 6. 16, 37, 4.

Νυμφαγωγεῖν, sponsam alicui adducere, deducere, 26, 7, 10.

Νυμφαγωγία, ἡ, deductio sponsæ, 26, 7, 8.

Νῦν; *καὶ νῦν*, (*i. q. ἤδη καὶ νῦν*) jam nunc, 5, 104, 3.

Νυνὶ, *i. q. νῦν*, 10, 2, 4.

Νὺξ; *ἴσον φέρει νὺξ* &c. 31, 21, 12. *In plur. περὶ μέσας νύκτας*, 1, 19, 12. 1, 49, 6. 31, 22, 9.

Νωθρὸς, segnis, hebes, ignavus, tardus, stupidus, 3, 63, 7. *ἐν ταῖς ἐπινοίαις*, 4, 8, 5. *ἡσύχιός τις καὶ νωθρὸς*, 32, 9, 11.

Νωθρῶς, segniter, ignave; *νωθρ. ἐχρῆτο τοῖς ὅλοις πράγμασι*, 1, 74, 2. *ἀνεστραμμ.* 1, 74, 13. *ἀγενῶς καὶ νωθρῶς*, 3, 90, 6. *ἀτόλμως καὶ νωθρῶς*, 4, 60, 2. *Idem vocab. haud dubie restituendum Polybio*, 1, 64, 2.

Νῶτος, ὁ; *κατὰ νώτου*, a tergo, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 74, 1. 3, 90, 2. *κατὰ νώτου ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις*, 31, 26, 10. *ubi mendose vulgo κατανοῶν. Plur. τὰ νῶτα; τοῖς νώτοις οὐκ ἰφικτὸν ἦν &c.* dorsis, tergis, i. e. dossuariis jumentis, 9, 4, 3.

Ξ.

Ξενηλατοῦσθαι ἐκ τῆς χώρας, expelli, 9, 29, 4.

Ξενία, ἡ, hospitium; *ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας*, 33, 16, 2.

Ξένια, τὰ, dona hospitalia; *ξένια καὶ παρεχὰς τὰς μεγίστας ἐξέπεμπεν αὐτοῖς*, 25, 6, 6.

Ξενίζεσθαι; 1) hospitio excipi; *ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου*, 31, 25, 3. 2) mirari, stupere novitatem et insolentiam rei; *Absol.* ἐξενίσθη, 3, 49, 1. *cum dativo, ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ἐργάνων κατασκευαῖς*, 1, 23, 5. *ἐξενίζοντο τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν*, 3, 68, 9. *cum accus. ξενισθεὶς τὸ γιγνόμενον*, 29, 11, 6. *cum præpos. ἐξενίσθη διὰ τὸ παράδοξον*, 1, 49, 7. *ἐπὶ τούτῳ*, 2, 27, 4. *κατὰ τοῦτο*, 1, 33, 1.

Et active; ξενίζουσα πρόσοψις καὶ καταπληκτική, 3, 114, 4.

Ξενικὸς πόλεμος, externum bellum, 1, 71, 7. (*cui opponitur* πολ. ἐμφύλιος.) *ξενικαὶ τρυφαί*, luxuria extrinsecus invecta, 31, 24, 1. *ξενικὴ χεὶρ βαρεῖα*, 31, 25, 4. *τὸ ξενικὸν*, peregrini milites, mercenarii, 11, 11, 4. 11, 13, 1.

Ξενισμὸς, ὁ, novitas et insolentia rei, 15, 17, 1.

Ξενιτεύειν, peregrinari in loco, hospitem esse, 12, 28, 6.

Ξενολογεῖν, peregrinos milites conducere; *absol.* 32, 1, 5. *cum accus. ἱκανὸν πλῆθος μισθοφόρων*, 1, 9, 6. 31, 25, 8.

Ξενολόγιον, τὸ, corpus copiarum mercenariarum, 29, 8, 6. 31, 25, 1 *et* 5 *et* 7.

Ξενολόγος, ὁ, qui mittitur ad conducendum militem externum, 1, 32, 1. 5, 63, 9.

Ξιφίας, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 15.

Ξίφος, τὸ; *διὰ τὸ μὴ δίεσθαι μηδὲ ξίφεσι χρῆσθαι*, 15, 13, 1. *ξίφος et μάχαιρα, synonyma*, 3, 114, 2 *sq.*

Ξυγγραφῆς *ex Casaub. ingenio editum erat*, 1, 2, 8. *pro γραφῆς.*

Ξυλεία, ἡ; 1) lignatio, 22, 22, 12. 2) materia, ligna, *construendis navibus*, 3, 42, 3.

Ξυλία, ἡ, (*i. q.* ξυλεία) materia omnis ligni *in ædificio*, 10, 27, 10.

Ξύλινος; *ξύλινοι μάχαιραι*, 10, 20, 3.

Ξυλοκοπῆν, fuste percutere, 6, 38, 1 *et* 3. *ξυλοκοπεῖσθαι*, 6, 37, 1.

Ξυλοκοπία, ἡ, fustuarium, 6, 37, 2 *sq.*

Ξύλον, τὸ, fustis, 6, 36, 3.

Ξὺν *contra Polybii usum olim legebatur pro* σὺν, 28, 8, 9. *et ξυναπολουθῆσαι*, 1, 31, 7. *pro συνακολ. Tum in ἀξύμβατος*, 15, 9, 1. *consentiunt omnes ideoque intactum reliqui.*

Ξυρᾶν, radere; ἐξυρημένος, raso capite, *veluti servus*, 30, 16, 3. *ξυρώμενοι* 8, 11, 9.

Ξυστοφόροι ἱππεῖς, hastati equites, 5, 53, 2.

Ο.

Ὁ, μὲν, ὁ δὲ; *τὰ μὲν, ἃ δὲ*, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *Vice versa, ἃς μὲν, τὰς δὲ*, 3, 76, 4.

Ὀβελίσκος, *ὁ τῆς μαχαίρας*, lamina gladii, 6, 23, 7.

Ὀβολὸς, ὁ;—"τεττάρων ὀβολῶν esse dicitur medimnus Siculus tritici, hordei duorum, 2, 15. *Mox* obolum constare *ait* duobus assibus, *ibid. Sed, Polybium* rotunde locutum esse, *et quartam partem oboli esse semissem cum sextante, singulos adeo obolos æquare duos asses cum besse, docet Gronov. de Sestert.* 3, 2. *Ita fere respondet sestertio numo, vetere æstimatione. Atque Polybiana traditio consentit Ciceroni in Verrinis, qui modium tritici decumani in Sicilia æstimari ait quatuor sestertiis." Ern.—Vide quæ adnotavimus ad* 2, 15, 1. *ad* 2, 15, 6. *et ad* 6, 39, 12.

Ὀγδοαῖος; ὀγδοαῖοι· ὑπερίβαλον τὸ ὄρος, octavo die, 5, 52, 3. 10, 31, 1.

Ὁδηγὸς, ὁ, viæ dux, 5, 5, 15.

Ὁδοιδόκος, ὁ, grassator, latro, 13, 8, 2.

Ὁδοιπορικὸς; ὁδοιπορικαὶ ἐσθῆτες, 31, 22, 6.

Ὁδὸς, ἡ; *per ellipsin omissum nomen;* τὴν ἐφ' Ἡραίας, 2, 54, 12. 4, 77, 5. οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, non hanc ingressus est viam, *i. e.* non hac usus est ratione, 28, 9, 7. εἰ τὴν ὁδὸν τὴν αὐτὴν ἔλθοι Κλεομένης, 4, 81, 2. ἀπέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, (ἣν) ἦκε ἥκει, 4, 68, 4. *ubi monui delendam utique videri præpositionem.* πολλαὶ ὁδοὶ εὕρηνται, multæ artes, fraudes, *Fr. gr.* 27.

Ὀθνεῖος, externus, alienus, ad me non pertinens; (*opp.* ἴδιος) 1, 6, 6.

Ὀθόνιον, linteum *velis conficiendis;* ὀθονίων ἱστοὺς τρισχιλίους, 5, 89, 2.

Οἰακίζειν, clavum navis tenere, navem gubernare; *hinc* torquere et convertere; *et omnino* regere *rostrum tollenonis*, veluti clavum navis, 8, 8, 2. *et generatim* regere, gubernare, *v. c. equos loris revinctos et a puppi navis natantes*, 3, 43, 4. *Ad priorem locum Ernestus conferre jussit Diodor.* 18, 59.

Οἶσθα; *vide* οἶδα.

Οἰκία, ἡ, patria, *per ellips. nominis* πατρὶς, *quod adjectum est* 4, 105, 2. *Passim perperam in* οἰκία *mutatum vocabulum a librariis vel editoribus; vide* 4, 19, 12. 4, 67, 5. *quibus locis Ernestus correxit, aliis nos. Nescio an interdum peræque* οἰκία *et* οἰκία *locum tueri possit, v. c.* ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς οἰκίας, 4, 17, 1. *quemadmodum et* ἐπ' οἴκου, ἐπ' οἴκου, *et similia verba dicuntur. Alibi* οἰκία *perperam pro* οἰκία *olim legebatur, v. c.* 2, 37, 7. 4, 58, 1. 24, 3, 5. *&c. Pro* εἰς τὴν οἰκίαν, 3, 99, 4. *vetustissimi codices* εἰς τὴν ἰδίαν *dant. conf. supra in* Ἴδιος.

Οἰκεῖν; οἰκεῖται ἡ πόλις ἐπί τινος χειμῶνος, (*i. q.* κεῖται,) 4, 56, 5. *Sic* ἕστηται, 4, 57, 5.

Οἰκεῖος; 1) amicus; *Ætoli* οὐδὲν οἰκεῖον, πάντα δ' ἡγοῦνται πολέμια, 4, 3, 1. πόλις οἰκία, socia urbs, 1, 56, 9. οἱ οἰκεῖοι, socii, 4, 79, 2. 2) proprius, suus; ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι, cum suo exercitu, 3, 68, 14. παραβοηθεῖν τοῖς οἰκείοις, succurrere suis, 3, 84, 11. *ubi vetustissimi codices* τοῖς ἰδίοις *præferunt.* (*cf.* Ἴδιος.) εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας, 4, 105, 2. 3) commodus, conveniens; οἰκειότερος καιρὸς, 3, 8, 9. διδόντες τὴν οἰκείαν τιμωρίαν, 6, 37, 12. οἰκεῖον ἱστορίας ὑπάρχει τοῦτο, convenit hoc historiæ, 2, 35, 5. *Et cum dativ.* οἰκείαν ἀμοιβὴν τῇ πρὸς τοὺς πίλας εὐσταθείᾳ, 1, 84, 10. *Et cum* πρὸς; οἰκείοις χρησάμενος λόγοις πρὸς τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, 5, 105, 1. 4) studiosus rei, pronus ad rem; *cum genit.* οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, 5, 87, 3. οἰκεῖος τῇ φύσει τούτου τοῦ μέρους, 3, 78, 7. λίαν οἰκείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, 4, 57, 4. πάντα ἦν

οἰκεῖα τῆς μεταβολῆς, omnia erant ad defectionem prona, 14, 9, 5. οἰκεῖον εἶναι τῆς ἐπανορθώσεως, studere augendæ rei familiari, 27, 6, 12.

Οἰκειοῦν; ἡ πραγματεία ἡμῶν, πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται, historia nostra uni duntaxat generi lectorum adcommodata est, 9, 1, 2.

Οἰκείως διακεῖσθαι πρός τινα, propenso animo esse, 2, 48, 2. πρὸς καινοτομίαν, pronus ad res novas, 13, 1, 2. οἰκειότατα ἔχειν πρός τι, maxime pronum esse ad aliquid, 5, 106, 4. οἰκείως ταῦτα συνέβαινε γίγνεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, 8, 3, 5.—"similiter; *vid. Suidas in h. v. Proprie tamen est* accommodate, *scil. ad Romanam rationem.*" *Etn.* οἰκείως τῆς ὑποβολῆς, convenienter suo proposito, 1, 59, 12. οἰκείως τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, 15, 10, 1.

Οἰκέτης, ὁ ἐξ ἀνάγκης, servus, *si proba lectio*, τῶν οἰκετῶν ἐξ ἀνάγκης οὓς ἂν αἱρῆται, 39, 2, 4.

Οἴκημα κατάγαιον, *Spicil. lib.* 24. *num.* 2.

Οἰκήσιμος, habitabilis, 3, 55, 9.

Οἴκησις. βιβλίον περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.

Οἰκήτωρ, ὁ, incola *urbis*, 5, 10, 6. 5, 93, 6. 5, 100, 8.

Οἰκία, ἡ, familia, *v. c.* Μακεδόνων, 2, 37, 7. 2, 48, 2. 3, 16, 7. 24, 3, 5. δίκαι τῶν συγγενῶν φίλων οἰκίαι, 39, 2, 4. τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας, 2, 59, 1. *Adde* οἰκοδομία.

Οἰκίδιον; τὰ οἰκίδια τῶν ἐλεφάντων, turriculæ dorsis elephantorum impositæ, *Fr. hist.* 22.

Οἰκογενὴς, ὁ, verna, 40, 2, 3.

Οἰκοδομεῖν; διὰ τὸ τὰς οἰκίας τοῖς ἐπιπέδοις οἰκοδομεῖσθαι, 9, 21, 8. *An* ἐποικοδομεῖσθαι?

Οἰκοδέμημα; τὰ οἰκοδομήματα, ædificia *urbis*, 5, 59, 8.

Οἰκοδομία ἡ; καθάπτεσθαι ἐν οἰκοδομίαις, ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον δῇς, &c. 10, 22, 7. αἱ οἰκίαι τῶν οἰκοδομιῶν, 9, 21, 8.

Οἰκονομεῖν; ταῦτα οἰκονομήσας, his rebus gestis, administratis, constitutis, 4, 67, 9. οὐδὲν δ' αὐτοῦ οἰκονομεῖν ὑπὲρ τῶν ὅλων, per se nihil de summa reip. constituere, 4, 26, 6. τὰ οἰκονομούμενα, res administratæ, et ratio qua administratæ sunt, 25, 2, 12.

Οἰκονομία, ἡ, τοῦ πολέμου, τῶν γεγονότων, administratio, rei gerendæ ratio, 1, 4, 3. (*i. q.* χειρισμὸς, 1, 4, 1. 6. 26, 5.) 3, 32, 9. 3, 33, 8. 6, 26, 5. institutum, consilium, ratio quam quis sequitur in re quavis exsequenda, 1, 13, 9. 2, 47, 10. βασιλικὴ καὶ πραγματικὴ οἰκονομία, 1, 8, 3. χρώμενος εἰς τὴν οἰκονομίαν ταῖς ἐκ τοῦ Παιανίου παρασκευαῖς, 4, 65, 11. *ubi quoniam agitur de construendi muri instituto, εἰς τὴν οἰκοδομίαν maluerat Reiskius, quod tamen minime necessarium. Possis ibi* τὴν οἰκονομίαν *interpretari* exsecutionem instituti, *ut in illa dictione,* ταχεῖαν ἐλάμβανε τὸ πρᾶγμα τὴν οἰκονομίαν, 5, 40, 3. αὕτη φύσεως οἰκονομία, hic est naturæ ordo, hoc naturæ institutum, 6, 9, 10. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, administratio rerum in castris et in aperto campo, 6, 12, 5. ἡ οἰκον. περὶ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις, ratio qua capta aliqua urbe administrant res, 10, 16, 2. ἡ τῶν λαφύρων οἰκονομία, prædæ distributio, 2, 2, 9 *et* 11. 4, 86, 4. *adde* 1. 61, 8. 10, 40, 1. *Sic* ἡ τῶν δώδεκα ζωδίων οἰκονομία καὶ τάξις, distributio et ordo, 9. 15, 7. τὰς ἀμείψεις καὶ τὰς οἰκονομίας ποιεῖσθαι πρός τινα, negotia, commercia, facere cum aliquo, *faire des affaires avec quelcun*, 10, 1, 5. πεφυσιλημμένος οἰκονομίαις καὶ φυλακαῖς καὶ θεραπείαις ὑπὸ Ἑρμείου, 5, 50, 5. *verbis* malis artibus circumventus, *sicut Casaubonus*

dolo malo; *possis fortasse etiam intelligere* varii generis negotiis.

Οἰκόπεδον, τὸ τῆς πόλεως, solum urbis, 15, 23, 10.

Οἶκος; ἐκ' οἴκου, domum, 2, 54, 14. ἡ εἰς οἶκον ἐπάνοδος, 4, 23, 3.

Οἰκουμένη, ἡ, terrarum orbis, *et sigillatim* orbis habitati pars olim cognita, 1, 1, 5. ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, 4, 38, 1. τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, 2, 37, 4. σχεδὸν πάσα ἡ οἰκουμένη, 18, 29, 1. τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα, 1, 4, 6.

Οἶμαι; *vide* οἴομαι.

Οἰνόμελι, τὸ, mulsum, vinum melle conditum, 12, 2, 7.

Οἰνοπότης, ὁ, 20, 8, 2.

Οἶνος; *vide Ind. histor. in* Vinum.

Οἰνοφλυγία, ἡ, 2, 19, 4.

Οἰνοχοεῖν τινι, pincernam esse alicujus, 14, 11, 2.

Οἴομαι δεῖν, puto oportere, 1, 31, 6. 1, 37, 7 *et* 10. *Sed plerumque rectius vertitur* postulo, volo, jubeo; *aut etiam* oro, rogo, peto; 1, 33, 4. 2, 6, 4. 2, 49, 9. 3, 8, 8. 3, 15, 10. 3, 61, 9. 4, 86, 5.

οἶμαι; σαφῶς οἶμαι δεδιέχαμεν *correxi*, 5, 105, 9. *pro corrupto* σαφῶς ὑμᾶς δεδ. *Sic et alibi verbum* οἶμαι *orationi intersertum*, 3, 36, 3. 5, 102, 1. 14, 7, 6. ἐγῷμαι, 6, 57, 4. ἰστάμενος δόλον εἶναι, 3, 94, 4.

Οἷον; οὐχ οἷον—ἀλλ' οὐδὲ, ne dicam; nedum; non modo non, sed ne quidem, 1, 20, 12. 3, 82, 5. 11, 19, 3. οὐχ οἷον μόνον—ἀλλὰ καὶ, non modo, sed etiam, 18, 18, 11. *&c.*

Οἰονεὶ, veluti, 1, 3, 4.

Οἷός εἰμι *vel* οἷός τε εἰμὶ τοῦτο ποιῆν, *non modo* possum *significat, sed et* volo, propositum habeo, paratus sum, studeo hoc facere; *vide* 3, 90, 5. εἰ οἷος ἦν Ἀρσάκης διὰ μάχης κρίνεσθαι, si posset, si satis virium haberet, *aut*, si paratus esset, si in animo haberet, 10, 29, 1. οὐ γὰρ οἷος ἦν συγκαταβαίνειν εἰς τὰς διαλύσεις, non is erat qui consentire in pacem vellet, 25, 5, 11. *Plerumque adjecta et* τι *particula:* οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν, nullo modo id commissuri erant, 1, 26, 2. οὐδενὶ οἷοί τ' εἰσὶ παραχωρεῖν, ni cesserint, cedere voluerint, cedere sustinuerint, 2, 38, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον οὐχ οἷός τ' ἦν συγκαταβαίνειν, noluit, impetrare a se non potuit, 3, 88, 8. 3, 90, 5. 3, 90, 9. οὐχ οἷοί τ' ἦσαν πρεῖσθαι τὰ κατηγμένα πλοῖα, nolebant, non proni erant, non poterant adduci ut *&c.* 15, 2, 2. τὸ μὲν πρῶτον οἷοί τ' ἦσαν ἐγχωρεῖν, primum voluerant, consilium ceperant, præ se tulerant, 4, 79, 6. ἐμβάλλειν οἷός τ' ἦν, ingressurus erat, 4, 68, 2. ὁ Ἀπιλλῆς οἷός τ' ἦν ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοὺς Ἀχαιούς, id agebat ut, 4, 82, 2. οὐκ ἔτι τὸ προσταττόμενον οἷοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, 5, 107, 3. ἐκ χειρὸς ἁπάντων οἷοί τ' ἦσαν ὑπὲρ αὐτῶν, illico parati erant respondere, responsuri erant pro illis, 17, 7, 2. *idem prorsus quod* ἕτοιμοι ἦσαν, *quo ipso verbo in eadem re mox utitur*, 17, 8, 3.

Ὀκνεῖν; οὐκ ὀκνητέον, *cum infin.* non dubitandum, non verendum, 1, 14, 7. *i. q.* οὐκ εὐλαβητέον *ibid.*

Ὀκρυόεις *vel* ὀκριόεις; πολέμου ὀκρυόεντος, 12, 26, 4. *ex Homer. Sed* ὀκριόεντος *habent codices nostri Polybiani, quod teneri debuerat.*

Ὀκταστάδιον, τὸ, 34, 12, 4 *sq.*

Ὀκτήρης, ἡ, 16, 3, 2 *et* 7 *sq.*

Ὀλίθριος; ὀλιθρίῳ χρήσασθαι φυγῇ, 2, 68, 10.

Ὀλιγαρχία, ἡ; *vide Ind. histor. in* Oligarchia.

Ὀλιγαρχικὸς, potentiæ paucorum favens, *vel* qui est e numero paucorum qui dominantur, 4,

31, 2. 4, 32, 1. ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, 6, 9, 3. ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11.

Ὀλιγοδεὴς; εὐδόκησιν ὀλιγοδεεστέραν ἔχει τοῦτο, ad placendum multo minoribus indiget adjumentis, 16, 20, 4.

Ὀλιγοπονία, ἡ, ignavia, negligentia, 16, 28, 3.

Ὀλίγος; κατ' ὀλίγους ἐκλιπόντες τὸν Ἀκρόλισσον, κατέβαινον ταῖς ἀνοδίαις, paullatim, per minores catervas, 8, 16, 6. παρ' ὀλίγον, propemodum, *ut* παρὰ μικρὸν, *quod vide.* τὴν τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὔταυδον ἐλαβον, 1, 25, 3. 29, 1, 1. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55 4. παρ' ὀλίγον ἦλθε τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπανελθεῖν, 33, 2, 1. παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατηγορουμένους, 33, 1, 4. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολῦσαι, *sed non necessario requiritur articulus; conf.* 1, 43, 7.) παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, minimo sæpe momento res maximæ concidunt, *Fr. gr.* 14. *Conf.* παρὰ μικρὸν, *supra in* μικρός.

Corrupte παρ' ὀλίγον *olim legebatur, pro* παρὰ λόγον, 12, 22, 4. *Et* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον, 8, 2, 6.

Ὀλιγοχρόνιος καὶ λίαν εὔφθαρτος, 2, 34, 6.

Ὀλιγωρία, ἡ, negligentia; πρί τινος, 11, 9, 2. διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ἐκινδύνευσαν, 2, 9, 6. 4, 58, 12.

Ὀλίγωρος, negligens, 5, 34, 4.

Ὀλιγώρως διακεῖσθαι περί τι, 5, 91, 4.

Ὀλισθαίνειν ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, 3, 55, 2.

Ὄλισθος, ὁ τῶν νεκρῶν, strages cadaverum, 15, 14, 2.

Ὁλκὴ, ἡ, pondus, 31, 3, 16.

Ὄλκιον, τὸ, labrum, crater, urna, 31, 4, 1.

Ὁλόκληρος; εὐκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Ὅλος, καὶ πᾶς; πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, 5, 58, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνενύκησαν, 9, 5, 5 ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν πρὸς τὴν Κύπρον, 32, 1, 5.

τὸ ὅλον αὐτοῖς ἦν καὶ τὸ πᾶν Ἀπελλῆς, 5, 26, 5.

ὅλος *interdum idem fere sonat ac* summus, eximius, præcipuus, *sed tamen aliquanto majorem vim habet:* διὰ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὅλην εὔνοιαν, propter studium partium Punicarum, et quod Pœnis unice faveret, 1, 14, 3. διασαφῶν τὴν ὅλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, declarare summam, eximiam regis benevolentiam, voluntatem quæ tota in eos propensa esset, 2, 50, 10. προσκλίναν τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολ. κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, tota voluntate in Rhodios propensus, eximie et unice favens eis, 4, 51, 5. τὴν μὲν οὖν ὅλην ἀκαταστασίαν καὶ μανίαν καλῶς συνθεωρούμενοι Καρχηδόνιοι, summam hominis inconstantiam videntes, 7, 4, 8. *ubi vim vocabuli* ὅλος *sic fere capere possis,* quantus quantus erat, inconstans et furiosus erat. *Pro corrupta scriptura,* 14, 8, 12. μεγάλην παρ' ὅλην παρασχόμενοι χρείαν, *fortasse* μεγάλην καὶ ὅλην *erat ponendum.*

τὸ ὅλον ἀχρειοῦται, 1, 14, 6. prorsus inutile redditur, *Casaub.* *Pariter Ernestus,* omnino *interpretatur; tamquam esset* κατὰ τὸ ὅλον. *At commode intelligetur,* reliquum totum (animal) inutile redditur.

τὰ ὅλα πράγματα, *et* τὰ ὅλα, *subintellecto nomine* πράγματα, rerum summa, summa rei, id quod rem totam continet; ὀττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, de summa rei, *i. e.* de fortuna totius belli, 1, 11, 15. κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις πράγμασι, in summæ rei periculo esse, de rerum summa

periclitari, 1, 70, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἰσφαλμένος, perdita rerum summa, capitali prælio victus, 18, 16, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀγωνεῖν, 18, 19, 6. falli tota re *interpretatur Livius* XXXIII. 12. ἡ ὑπὲρ τῶν ὅλων φιλοτιμία, ardens studium summæ rerum obtinendæ, victoriam in fine reportandi et debellandi hostem, 1, 52, 4. *nisi ibi* ὑπὲρ τῶν ὅλων *eadem ratione capiendum ac in hisce dictionibus:* τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίσται, summi terrarum imperii spem adfectat, 5, 102, 1. *et* ἡ περὶ τῶν ὅλων ἐξουσία, imperium orbis terrarum, 32, 11, 6. *Sed* ὁ ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνος, *si vera illa emendatio*, 3, 89, 8. *idem valet ac* ὁλοσχερὴς ἀγὼν *vel* κρίσις. (*conf. mox* ὁλοσχερής.) *Rursus* τὰ ὅλα, *de* summa rei cujuslibet, *v. c.* de belli summa; δύνασαι κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, 1, 59, 11. τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα, 3, 70, 1. κρατεῖν τῶν ὅλων, rerum summa potiri, 3, 90, 11. *Et* τοῖς ὅλοις, *pro* τοῖς ὅλοις πράγμασι, quoad summam rei, universam rem quod attinet, omnino, prorsus; τοῖς γε μὴν ὅλοις ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, *vide* σφάλλειν. τοῖς ὅλοις ὑπταικότες, 3, 48, 4. καταπλήξασθαί τινα τοῖς ὅλοις, 20, 10, 7. &c. *Sic* 18, 4, 8. *restitui* καταβαρούμενοι τοῖς ὅλοις, *quod in* τοῖς ὅπλοις *erat corruptum.* Καταμίλλων τοῖς ὅλοις *legendum* 21, 10, 1. *pro* ἐν τοῖς ὅλοις. *Porro,* τοῖς ὅλοις, universe, *opponitur parti cuidam, quæ excipitur;* δυσηρεστοῦντο μὲν γὰρ τῇ καθόδῳ—εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι &c. 24, 4, 14. *Denique* τοῖς ὅλοις, *præcedente vel sequente particula negante, est* nullo modo, neutiquam, 4, 47, 4. 3, 90, 10.

Subinde a librariis confunduntur ἄλλος *et* ὅλος, *velut* 6, 56, 7. *et* 21, 4, 3. *ubi certe Casaub.* τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *pro* τὴν τῶν ἄλλων *scripsit.*

Ὁλοσχερὴς, ad rei summam pertinens, magnus in suo genere, gravis, notabilis, insignis, *et similia.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, 1, 18, 6. 1, 74, 3. ὁλοσχερὴς ἔγκλιμα, totius aciei inclinatio, communis omnium fuga, 1, 19, 11. ὁλοσχερὴς κρίσις, prælium universis copiis, quo summa belli cernitur, 1, 57, 5. 3, 90, 5. ὁλοσχερὴς ἀγὼν, 11, 16, 6. *et* οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττειν, 1, 19, 6. 1, 57, 7. ὁλοσχερὴς μεταβολὴ, mutatio ad summam rei pertinens, 6, 3, 1. ὁλοσχ. διαφορὰ, maximum discrimen, 29, 9, 15. *coll. cum vs.* 12. φόβοι ὁλοσχερεῖς, gravissimus metus, 1, 73, 7. ὁλοσχ. πληγαὶ, graviores ictus, 6, 23, 5. ὁλοσχερεῖς περιστάσεις, difficiliora tempora, quibus summa rerum periclitatur, 17, 15, 2. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, 1, 40, 11. τιμωρία, gravior pœna, 2, 58, 10. παρασκευαὶ ὁλοσχερέστεραι, ampliores omni ex parte, 1, 13, 11. ὁλοσχερεστέρα πρᾶξις, majoris momenti negotium, 5, 24, 12. τὰ ὁλοσχερέστερα μέρη τῆς περὶ τὰ στρατόπεδα θωρίας, potiores partes, 6, 42, 6. τὸ ὁλοσχερέστατον μέρος, longe maxima pars, 3, 37, 8. ἡ ὁλοσχερεστάτη χορηγία, longe maxima et præcipua pars commeatuum, 2, 15, 3. ἐλπὶς, præcipua spes, 4, 51, 6.

Ὁλοσχερῶς, prorsus, penitus, omnino; τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ὑπταικότες ὁλοσχερῶς, 1, 10, 1. τοὺς βαρβάρους ὁλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, 1, 11, 7. τούτου ὁλοσχερῶς ἠστόχησαν, 1, 33, 10. σημαίας ὁλοσχερῶς πιεσθείσας, manipulos gravius pressos *ab hoste*, 6, 38, 1. *ni ibi* ὁλοσχερεῖς, universos *legendum.* ὁλοσχερέστερον ἐμπλεκόμενοι εἰς τὰ κατὰ

τὴν Σικελίαν, majore molitione se immiscentes rebus Siculis, 1, 17, 3. ἤρμησαν ὁλοσχερέστερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικὰς δυνάμεις, 1. 25, 5. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέπειν τινί, summam rerum alicui committere, 5, 68, 2.

Ὅλως, omnino, utique, 30, 1, 2. *ubi in* ὅμως *mutatum voluit Reisk. præter rem.* οὐχ ὅλως, minime, neutiquam, 20, 5, 10.

Ὁμαλὸς, planus, 3, 46, 6. ὁμαλοὶ τόποι, τὰ ὁμαλὰ, 1, 33, 1. 1, 30, 13. 1, 39, 12. εἰς (ἴσον καὶ) ὁμαλὲς τόπον, 14, 3, 3. ὁ ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν κίνδυνος *ex Reisk. conject.* 3, 98, 8. *pro* ὑπὲρ τῶν νομάδων, *quod in* τῶν ὅλων *mutavit Casaub.*

Ὁμέστιος, contubernalis, 2, 57, 7. (*alii* ὁμοίστιος,) 4. 33, 5.

Ὁμηρεία, ἡ, conditio obsidis, 9, 11, 10. 18, 22, 5. 30, 12, 3. 31, 12, 1. 31, 19, 7 *et* 9. ὁμηρία, ἡ, *idem*, 9, 11, 10. 28, 4, 7. 31, 12, 1.

Sed analogiæ convenientior prior forma, a verbo ὁμηρεύειν.

Ὁμηρεύειν, obsidem esse, 29, 3, 4. 31, 12, 2. 31, 19, 8.

Ὁμηρία; *vide* ὁμηρεία.

Ὅμηρος, obses. οἱ ὅμηροι, *et* τὰ ὅμηρα, obsides, 3, 52, 5.

Ὁμιλεῖν ἐπιδείξεως τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 35, 7.

Ὁμιχλώδης ἡμέρα, 3, 84, 1. ἀχλὺς ὁμιχλώδης, 34, 11, 15.

Ὄμμα, τὸ; ὑλαττομένος τοῖς ὄμμασι, 17, 4, 3.

Ὁμόγλωττος, 1, 67, 3.

Ὁμογνωμονεῖν, ὁμογνωμονοῦντες κατὰ τὴν πολιτείαν, 28, 6, 2.

Ὁμοδοξεῖν, idem sentire; περὶ τούτου τοῦ μέρους ὁμοδόξουν, 1, 41, 5.

Ὁμοιδὴς, ejusdem formæ, 34, 11, 17.

Ὁμοιθνὴς, ejusdem populi, ejusdem gentis; συνιστᾶσθαι τοὺς ἰδίους πολίτας καὶ τοὺς ὁμοιθνεῖς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, 30, 6, 7. οὐχ οἷον ὁμοιθνέσιν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. μηδ' ὁμοιθνῶν, μηδ' ὁμογλώττων ὑπαρχόντων, 1, 67, 3. *ubi cum accentu in ultima scribendum* ὁμοιθνῶν, *ut præferunt codd. Aug. et Reg. quemadmodum ex codicum omnium consensu edidi 2, 7, 6.*

Ὁμοίστιος; *vide* ὁμέστιος.

Ὁμοιότης; εἰς ὁμοιότητα τῇ γυναικὶ διαφόρως ἀπειργασμένον εἴδωλον, 13, 7, 2. 6, 53, 5.

Ὁμοίως, pariter, tamen, (*idem fere ac* ὅμως) 10, 45, 1. 4, 19, 4. *Conf.* 1, 59, 1. ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναιξί), viris pariter ac fœminis, 4, 21, 3. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος διάταξε, 4, 87, 7. *ubi* δὲ *particulam ex conject. adjeci.*

Ὁμολογεῖν, confiteri; ὁμολογοῦντας δὲ κοινωνεῖν, 3, 21, 8. consentire de aliqua re; τούτοις τοῖς ἐκλογισμοῖς ὁμολογοῦντες αἱ συγγραφεῖς, tametsi convenit inter scriptores de his *Scipionis* consiliis et ratiocinationibus, 10, 9, 2. consentire in aliquid; pacisci, ex pacto promittere; *sic* τὰ ὁμολογηθέντα χρήματα, 5, 95, 1. 22, 25, 7. ἡ ὁμολογηθεῖσα αὐτῷ γῆ παρὰ τοῦ βασιλέως, 11, 34, 12. τὰ ὁμολογηθέντα, pacta, 10, 38, 5.

ὁμολογούμενος καὶ σύμφωνος κατὰ τὸν βίον, constans, consentiens sibi, 32, 11, 8.—"*Sic Lysias, p.* 362. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῶν ἀλλήλων, *nihil simile esse &c.*" *Ern.*

ἐξ ὁμολογουμένου, ex omnium confesso; τρισὶ μάχαις ἐξ ὁμολογουμένου νενικήκασι Ῥωμαίους, 3, 111, 7. *nisi ibi* ἐξ ὁμολογουμένου *idem valet ac* ἐξ ὁμολόγου, (*de quo mox*) tribus prœliis ex compacto pugnatis, aperto marte.

Ὁμολογία, pactum, compositio, conventio, 28, 17, 9. καθ' ὁμολογίαν παρέλαβε τὴν πόλιν, 4, 63, 8. 5, 70, 5. καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν

ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. αἱ ὁμολογίαι, pactum, fœdus, leges fœderis, 1, 78, 9. 1, 85, 4 *sq.* 3, 15, 5. 3, 18, 7. 3, 21, 1. 4, 15, 2.—"*v. Bos Animadv. p.* 24." *Ern.*

Ὁμόλογος; ἐξ ὁμολόγου, ex confesso, citra controversiam, ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες, 3, 91, 10. *ubi ambigere possis, illud ex ὁμολόγου sit-ne ad φανήσεσθαι an ad κρατοῦντες referendum; sed posterius potius videtur.* ex pacto; τὰ ἐξ ὁμολόγου προσφιλόμενα, 1, 67, 1. *In bello, dictio hæc usurpatur de* prælio, *quod* ex condicto, ex compacto, *i. e.* tempore locoque utrimque condicto, aperto marte pugnatur; *vide* 3, 111, 7. συνέβαλλον ἀλλήλοις ἐξ ὁμολόγου, 1, 87, 9. ἐξ ὁμολ. διὰ μάχης κρίνειν τὰς πράξεις, 2, 66, 4. ὀλοσχερὴς κρίσις ἐξ ὁμολόγου, 3, 90, 5. ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον ἔφοδος, 4, 8, 11. αἱ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχαι, 11, 32, 7. *Fragm. gr.* 54. *Conf.* ἐξ ὁμολογουμένου, *in* ὁμολογῶν.

Ὁμολογουμένως, ex omnium confesso, manifeste, sine controversia, haud dubie, 3, 14, 4. 3, 47, 7. 3, 105, 9. 3, 118, 8. 4, 5, 2. 4, 20, 2. 6, 5, 8. 11, 9, 3. 17, 6, 2.

Ὁμονοεῖν, concordes esse, 29, 11, 9.

Ὁμοπλοεῖν; ναῦς ὁμοπλοοῦσαι, 1, 25, 1.

Ὅμορος; ὅμορον καὶ συνάπτειν πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7. *ex conject. pro vulgato* ἰχνεύειν. *Vocab.* ὅμορος *alibi quidem in reliquiis historiarum Polybii non invenitur, sed apud Diodorum, Polybiani styli æmulum, lib.* 2. *c.* 3. *Vicinum verbum συνορεῖν passim apud Nostrum superest.*

Ὁμόσε, 1) *absolute et adverbialiter;* ὁμόσε ἐστρατοπέδευσαν, una, conjunctim, 3, 105, 10. ὁμόσε κινδυνεύειν, simul (*cum aliis*) pugnare, 3, 110, 6. βουλευόμενοι ὁμόσε πάντες, 5, 67, 8. 2) *i. q.* σὺν *præpositio,* cum; ὁμόσε τοῖς φορτίοις, 3, 51, 4. *pro quo Bav. habet* ὁμοῦ σὺν τοῖς φορτίοις. ὑπέσχετο ἐμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10. ὁμόσε ποιούμενοι τοῖς πολλοῖς τὴν δίαιταν, una cum multitudine versantes, 6, 7, 5. ὁμόσε τοῖς κλιμακοφόροις, 10, 12, 1. 3) *hinc fit velut verbum compositum* congredi, ὁμόσε χωρεῖν *et* ὁμόσε συστῆναι; *cum dativo casu;* ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, cum (adversa) fortuna congredi, non cedere malis, 11, 2, 10. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι (*sc.* δυνοῖς) 30, 7, 3. *ubi mendose vulgo* στήσαντες. *Et seq. εἰς præpos.* ὁμόσε χωρεῖν εἰς τοὺς πολεμίους, 15, 10, 6.

Ὁμοῦ, *i. q.* σὺν, *cum dat.* (*sicut* ὁμόσε *et* ἅμα;) τοὺς εὐκινητοτάτους ὁμοῦ τοῖς ἱππεῦσιν ἑκατέρου τοῦ κέρατος προίστησιν, 1, 33, 7.

Ὁμόφυλος, ejusdem generis; *latius patet quam* ὁμοεθνὴς, 1, 10, 2. Ætoli, Macedones, Græci, *sunt* ὁμόφυλοι, 9, 37, 7. Romani *dicuntur* ὁμόφυλοι Mamertinis, *qui origine Campani erant,* 1, 10, 2. οὐχ οἷον ὁμοεθνέσι, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. ὁμόφυλός τινος, 2, 32, 8. *ubi agitur de Insubribus et Cenomanis, quorum utrique Gallicæ erant originis. Quin et, sensu magis stricto, Achæi Achæorum* ὁμόφυλοι dicuntur, i. e. populares, 40, 5, 10. *Rursus, latiori vocis acceptione,* pisces cujusque generis ὁμόφυλοι *dicuntur,* 15, 20, 3. (*sicut aves apud Xenoph.* 1, 6, 39.) *Denique rursus strictiori sensu,* τὸ ὁμόφυλον, *collective,* animantia sui similia, ejusdem generis, 6, 5, 7.

Ὀμφαλωτός; ὀμφαλωτὸν πόπανον, placenta in umbilici formam facta, 6, 25, 7.

Ὁμώνυμος, 1, 42, 7. 2, 19, 12.

Ὁμῶς σὺν τοῖς φορτίοις olim editum erat 3, 51, 4. pro ὁμοίως τοῖς φορτίοις.

Ὅμως in ὅπως mutatum a librariis, 15, 21, 7. Adde ὁμοίως.

Ὀνειδίζειν τινὶ σωτηρίαν, exprobrare alicui salutem a nobis ei partam, 9, 31, 4. (sicut dicimus exprobrare beneficium.) ὀνειδ. τινὶ περί τινος, 30, 4, 8. ὀνειδ. τινὶ διότι, 9, 34, 1. ὀνειδίζειν τι τινὶ εἰς ἀσέβειαν, 9, 35, 6. ὀνειδίζειν τινὶ εἰς ἀχαριστίαν διότι, 28, 4, 11. adde 5, 11, 2. ὀνειδίζεσθαι, objurgari, (opp. πρὸς χάριν ἀκούειν) 11, 5, 10.

Ὄνειδος, τὸ, καὶ προφορὰ, vituperatio, objurgatio, exprobratio, 9, 33, 13. ὄνειδος ἐπιφέρει ἡ δυλία, ignominiam adfert, 3, 81, 7. ἐν ὀνείδεσι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν, probro vertunt, in flagitiis ponunt, 6, 56, 3. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, ex Reiskii conject. pro vulgato τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, 6, 57, 6. cum fortasse ex uno cod. Paris. edi debuisset τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος.

Ὄνειος ἀσκὸς, utris e pelle asinina, 8, 23, 3.

Ὀνειρώττειν, somniare; absol. 1, 5, 8. cum acc. 5, 108, 5. πᾶν γένος ἐπιβουλῆς, 17, 15, 13.

Ὄνομα, τὸ, nomen proprium, i. q. ὄνομα κύριον, 6, 46, 10. ἐπ' ὀνόματος, nominatim; ἐπ' ὀνομ. καλεῖν τινα, 5, 35, 2. 11, 15, 1. ἐπ' ὀνόματος δηλοῦν τὰς πόλεις, 18, 28, 4. ubi mendose vulgo ἐπ' ὀνόματι erat editum. ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, 28, 4, 5. ἦν ἐπ' ὀνόματος ῥηθὲν, ὑποδύγματος ὕπαιθα, 6, 54, 6. ὁ Φίλιππος ὄνομα γίγνεται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, Philippus fit prætextus belli, nomine bellum geritur contra Philippum, 11, 6, 4. ὄνομα, nomen, pro ipsa re; οὐδμίαν πόλιν ἄμεινον ἐποίησαν τοῦ τῆς δουλείας ὀνόματος, 9, 29, 6.

Ὀνομάζειν; καλούμενος δὲ καὶ πολλαχοῦ ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πιλοπ. Φίλων, 9, 33, 9. i. q. ἐπ' ὀνόματος καλούμενος, 5, 35, 2.

Ὀνομασία, ἡ, nomen; ἡ Ἰαπυγία διηρημένη εἰς τρεῖς ὀνομασίας, 3, 87, 4. adpellatio regis, 10, 40, 6. nomen, denominatio proditoris; ἐπιφέρειν τινὶ ταύτην τὴν ὀνομασίαν, 17, 15, 1.

Ὄνος; ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, 12, 13, 11.

Ὀξέως, celeriter, 1, 62, 3. 11, 15, 3. ὀξέως πιστεύειν, 4, 85, 4.

Ὄξος, τὸ, acetum, 12, 2, 8.

Ὀξύβαφον, τὸ, acetabulum, et vasculum quodvis, (etiam in quo adponuntur ὀψώνματα, Pollux VI. 85.) πυθιλοδοξικὸς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7.

Ὀξὺς καιρὸς τῆς ἐπιβολῆς, velox tempus, occasio præceps, 5, 7, 4. ὀξεῖα διαβολὴ, acris calumnia, 1, 36, 3. ὀξὺς, de homine, acris, vehemens, præceps, 34, 14, 2. conf. ὀξύτης.

Ὀξύτης, ἡ τῆς μεταβολῆς, 2, 57, 3. præceps ingenium; ὁ ὄχλος ὀξύτητι καὶ πικρίᾳ διαφέρων, 6, 44, 9.

Ὄπισθεν; πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ἄπισθεν ἄμεινον γίγνεσθαι, (de cinædo) 12, 15, 2. τοὔπισθεν; εἰς τοὔπισθεν ἀποχωρεῖν, 1, 51, 8. ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολὴ, 18, 13, 4. ἀποκεκλεισμένης τῆς εἰς τοὐπισθεν ἀναχωρήσεως correxi, pro εἰς τοὔμπροσθεν quod dabant libri, 2, 29, 3.

Ὀπισθόδομος, adjective; αἱ ὀπισθόδομοι στῦλαι, 12, 12, 2.

Ὁπλὴ; αἱ ὁπλαὶ τῶν ἵππων, 3, 79, 11.

Ὁπλίτης; οἱ ὁπλῖται, gravis armatura, 2, 3, 4. 3, 53, 1.

Ὁπλομάχος, ὁ, ἀγαθὸς, bellator, 2, 65, 11.

Ὅπλον, τὸ, 1) clypeus; αἱ ἴτυς τῶν ὅπλων, 1, 22, 10. τὰς περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις, 3, 71, 4. 2) armatura; ἑξακισχίλια ὅπλα χαλκᾶ πλαταστικὰ, 23, 9, 3. πλείονα κ' μυριάδων ὅπλα, 36, 4, 7. ὤκουν ἐν τοῖς ὅπλοις, 9, 6, 6. ἐποι-

οὗντο συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὅπλων, 5, 64, 4.

Ὁποῖος, i. q. ποῖος, 5, 31, 3. 5, 81, 2. &c. οὐδ' ὁποῖος, pro οὐδ' ὁποῖος οὖν, nullus quisquam, 4, 65, 3. 5, 21, 7. 9, 27, 9. 10, 19, 4. Sic μηδ' ὁποῖος, 4, 21, 6.

Ὀπώρα, ἡ, fructus autumni, (poma, vinum, olivæ;) ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδή, 4, 66, 7.

Ὅπως; παιδικῶς ὅπως, 9, 21, 9. idem quod παιδικῶς πως, ni fefellit nos opinio; alii παιδικῶς ὅμως. Et ὅπως mendose codices nonnulli pro ὅμως, 15, 21, 7.

Ὀρᾷν; an ὀρώμενος in verbo medio legendum pro ὀρωμένους, 9, 10, 7? an ὀρᾶν μὲν?

Ὄργανον, τὸ, 1) instrumentum quodvis; veluti serra, 1, 85, 7. τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα, instrumenta ad torquendum, 15, 27, 9. 15, 28, 2. 2) machina, v. c. corvus, 1, 23, 5 sq. et vs. 8 et 10. tormenta et machinæ Archimedis, 8, 7, 2.

Ὀργὴ, ἡ; χωρὶς ὀργῆς καὶ φθόνου, vel ἢ φθόνου, 6, 9, 11. τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπί τινα, 22, 14, 8. i. q. ὀργίζεσθαί τινι ibid. vs. 7.—"sic ἐπιφέρειν τὴν ὀργὴν, Rom. 3, 5." Ern.

Ὀργυιὰ, 1, 22, 4 sq. ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστὶ (aqua in Mœotide palude) 4, 40, 8.

Ὀρέγεσθαι, μειζόνων ἐλπίδων, 1, 8, 5. τῶν πραγμάτων, adpetere, cupere imperium, 5, 104, 7. τῆς γῆς, contendere versus littus, 16, 5, 8.

Ὀρεικὸν, τὸ, nomen proprium montis, 5, 52, 3.

Ὀρεινὴ, ἡ, substantive, (sc. χώρα) 3, 17, 2. 5, 55, 7. 5, 70, 6.

Ὄρειος, montanus, montium incola; τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντίζειν καὶ λιθάζειν δυναμένους, 10, 29, 5.

Ὀρεῖται Ἴβηρες, 3, 33, 9.

Ὀρεικάμηλος, ὁ, mulio, 32, 12, 7.

Ὀρθιος; προῆγον αὐτοὺς ὀρθίους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, longis ordinibus ducebant eos in hostem, 11, 23, 2. προσέβαλλον τοῖς κέρασιν ὀρθίαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσι, ibid. vs. 3.

Ὀρθὸς, eosdem fere significatus habet cum μετέωρος, quod vide; ὀρθοὶ καὶ μετέωροι ταῖς διανοίαις, erigebantur animis et spe implebantur, 28, 15, 11. ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, exspectatione erecta et metu plena, 3, 112, 6. 36, 4, 2. Fr. gr. 97.

πρὸς ὀρθὰς, scil. γωνίας, ad angulos rectos, 6, 28, 2. 9, 19, 8. 9, 21, 8. ἐν ὀρθῷ κεῖται ἡ βασιλεία αὐτῷ, bene habet, in tuto est, 31, 15, 1. τὸ πρῶτον ἐξ ὀρθῆς ἀνεκρίνατο αὐτὸν, stantem primum interrogavit, 15, 27, 8. (directa via, Reisk.)

ὀρθότεραι προσερειδόμεναι κλίμακες, rectiores, nimis ardue adplicitæ scalæ, 9, 19, 7.

Ὀρθοῦν; πάλιν ὠρθώθη τὰ πράγματα, rursus erectæ, restitutæ sunt res, 29, 11, 12.

Ὄρθρος, ὁ; ἐξ ὄρθρου, inde a primo mane, 3, 73, 3. τὸν ὄρθρον, adverbialiter, mane, 12, 26, 1.

Ὀρθῶς ἵστανται, recte se gesserunt, rectam rationem inierunt, 23, 12, 3. ὀρθῶς ἀντικαθίστασθαί τινι, Fragm. gr. 97. ὀρθῶς perperam dant codd. nonnulli, pro νωθρῶς, 1, 64, 2.

Ὁρίζειν; τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. συνθήματα ὡρισμένα, 10, 43, 6. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, 4, 40, 5.

Ὄρκια, τὰ, fœdus; ποιεῖν περὶ τῶν συνθηκῶν, 3, 25, 7. τελεῖν, 22, 15, 6. τίμνειν, 22, 15, 9 et 15. 22, 26, 28. τίμνειν καὶ καταγράφειν, 29, 2, 6. ὅρκια ἔχειν πρός τινα, 6, 14, 8.

Ὁρκίζειν, juramento adstringere, 6, 33, 1. ὁρκιζόμενος, juramento adstrictus, 38, 5, 5.

Ὁρκισμὸς, ὁ, 6, 33, 1.

Ὅρκος, ὁ; κατὰ τὸν ὅρκον, e jurejurando, prout jurarunt, 3, 68, 13.

Ὁρμᾶν; absolute, proficisci, 1, 25,

1. 2, 23, 4. 3, 52, 1. τὴν ἰδίαν τῶν ἐδῶν ὥρμησε, 12, 27, 2. πρὸς ταύτας ὥρμησαν ἐπιβολὰς, ad hæc incepta accesserunt, se converterunt, 1, 3, 9 *sq.* διαβαίνειν ὥρμησαν εἰς Σικελίαν, trajiciendi in Siciliam impetum ceperunt, 1, 5, 2. ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὥρμησαν, progressi sunt, 1, 6, 6. ἐπὶ τὸν Πάνορμον, Panormum petebant, 1, 24, 9. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ὁρμήσας τοῖς λογισμοῖς, in hanc partem inclinant, 1, 16, 5. ὥρμησαν ἐπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχ. εἰς τὴν θάλασσαν, 1, 20, 7. ὥρμησαν ἐνθυμώτερον πρὸς τὸ συστολογεῖν, 1, 17, 9. ὥρμησαν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ θεραπείαν, ad quiescendum et ad curanda corpora sese converterunt, 2, 25, 10. ὁρμᾷν πρὸς φυγὴν, 1, 21, 7. εἰς φυγὴν, 1, 28, 6. εὐθέως ὥρμησεν ὡς καταστρεψόμενος τὸ τῶν Ὀλκ. ἔθνος, statim se convertit ad, impetum cepit, animum adpulit ad subigendos Olcades, 3, 13, 5. ὁρμησάντων ταῖς κλίμαξι περὶ (*f.* πρὸς) τὴν ἀνάβασιν, 10, 13, 6.

ὁρμᾶσθαι; ἀπὸ ποίας προθέσεως ἢ δυνάμεως ὁρμηθέντες, a quo proposito, aut a quibus viribus profecti, 1, 3, 7. ἀπὸ μικρᾶς ὁρμώμενοι δυνάμεως, ab exiguis viribus profecti, mediis viribus valentes, 4, 30, 4. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, a quibus initiis profecti, 1, 12, 9. ἡ καθόλου οἰκονομία τῶν γεγονότων πότε καὶ πόθεν ὡρμήθη, quando et unde sit orta, 1, 4, 3. ὁρμώμενος ἐξ οἰκίας τοιαύτης, ortus e domo tali, 5, 102, 1. 32, 9, 12. 32, 10, 4. ὁρμηθεὶς τοῖς παρακαλουμένοις, precibus eorum concitatus, (*quod alias* παρορμᾶσθαι *dicit Polybius*) 5, 103, 4.

Pro vulgato olim ὁρμῶντες, ὁρμοῦντες *scripsi* 4, 50, 6. *Pro* ὁρμάμενος. 9, 10, 7. ὁρόμενος aut ὁρῶν μὲν *videtur legendum. Vicissim* ὡρμήθη *ex conjecti. correxi* 20, 11, 2. *pro vulgato* ὡρμίσθη.

Ὁρμεῖν, naves in statione habere, in ancoris stare, 5, 101, 4. *Et ipsa* navis *aut* classis ὁρμεῖ, stationem habet, 3, 95, 8. 8, 32, 6. ὁρμοῦντες *pro* ὁρμῶντες *correxi* 4, 50, 6.

Ὁρμή, ἡ; 1) studium, animi ardor et impetus; ἀκριβείοις ἀποχρήσασθαι ταῖς τῶν στρατιωτῶν ὁρμαῖς, 1, 44, 1. 3, 70, 9. διὰ τῆν δεκοῦν αὐτὸς μὲν ἀκέραιαν διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' οἷς αὐτὸς ἦν, 3, 9, 7. *ubi tamen, si modo sana et integra scriptura, ambigere possis, primum, utrum* ταῖς ὁρμαῖς *ad* ἀκέραια *sit referendum, ut sit,* animorum ardorem integrum conservasse; *an ita sint capienda verba,* ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' οἷς αὐτὸς ἦν διατετηρηκέναι ἀκέραια τὰ στρατόπεδα, suo studio, quod ad bellum fortiter gerendum ipse adtulerat, illæsas servasse copias: *tum, ipsa-ne illa verba,* ἐφ' οἷς αὐτὸς ἦν, *ad* ταῖς ὁρμαῖς, *an ad* τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα *pertineant. Quarum rationum utramlibet sequaris, neutra caret difficultate: quas difficultates sentiens Casaubonus, et expedire desperans, varias interpretandi rationes miscuit in versione Latina, quam quidem nos intactam h. l. reliquimus, cum nec ipsi certius aliquid haberemus. Si quid tamen tentandum, videtur hæc esse sententia:* nam ipse quidem in suis ad Erycem copiis studium bellandi, quo ducebatur ipse, integrum conservasse videbatur; *quæ verba, cum eis quæ sequuntur usque* τοῖς καιροῖς ὕπνον, *ut in parenthesi posita intelligi debent. Cf.* ἀκέραιος. ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, si voluntas eos incesserit in unum consentiendi, quodsi in unum consentire voluerint, 6, 44, 4. ὁρμὴν παρασπεῖσαι τινὶ εἰς τὸ ποιεῖν τι, persuadere alicui, efficere ut quis consilium ineat, faciendi

aliquid, 2, 48, 5. ἐνέπεσέ τις ὁρμὴ τῷ Σκιπ. incessit eum cupido, 35, 5, 1. συνήθεις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὁρμαῖς, in quibus adhuc inerant græcanica animorum studia ardorque, 5, 64, 5. ἡ ἐπὶ τὸ πλεῖον ὁρμὴ παρίσταται αὐτοῖς, avaritia eis sedet animo, 22, 9, 15. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμὴ, 3, 81, 6. συνεκπληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμὰς, 3, 78, 5.

2) ὁρμὴ, initium; ἐξ ἄλλης ὁρμῆς, novo initio facto denuo, 28, 29, 8.

3) iter; ἐντεῦθεν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν ἐπὶ πόλιν Ἱππάνιν, 1, 24, 10. ἐξαυτῆς ποιησάμενος τὴν ὁρμὴν, 29, 2, 5. *ubi satis est quod Casaubonus in versione posuit*, statim profectus; *nec oportet* intendens iter, *quod voluit Ern.* (*Conf.* ὁρμᾶσθαι.) *Sed sigillatim de* expeditione *vel* excursione militari, 3, 51, 10. 4, 6, 11. &c. *conf.* ὁρμητήριον.

Ὁρμητήριον, τὸ, arx belli, sedes rerum ad bellum necessariarum, locus munitus unde commode excursiones fiunt ad infestandos vicinos; ὁρμητήριον πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 17, 5. 2, 51, 6. 2, 52, 4. 3, 15, 13. 4, 71, 2. ὁρμητήριον εὐφυὲς κατὰ τῆς τῶν πολεμίων χώρας, 5, 3, 9.

Ὁρμίζειν τὰς ναῦς, (*i. q.* καθορμίζεσθαι) naves in statione locare, in ancoris locare, 5, 17, 9. (*coll. c.* 18, 9.) 18, 37, 10.

Ὅρμος, ὁ, statio navis; τὸν ὅρμον ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ναυαγίων, 16, 8, 2. locus ubi commode in statione locatur navis; οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὅρμοι, stationes oræ Asiaticæ, 16, 6, 11. ὅρμοι θερινοὶ, 10, 1, 6.

Ὀρνιθία, ἡ, auspicium, 6, 26, 4.

Ὄρνις, ὁ, gallus gallinaceus, 12, 26, 1. οἱ ἐνγενεῖς ὄρνιθες, 1, 58, 7 *sq.*

Ὄρος, ὁ; μετ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, respectu Ætolorum nec pacis nec belli jus est, Ætoli nec pacis nec belli jura agnoscunt, 4, 67, 4. μήτε φιλίας ὅροι μήτ' ἔχθρας, 17, 5, 3. πάντας τοὺς τῆς πίστεως ὅρους ὑπερβαίνειν, 25, 4, 3. οἷς ὅρος ἐστὶ τῆς ἀρχῆς ἰσχὺς, 6, 5, 9. ὅρος (τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς τῆς σιλήπης ἀνατολὰς) εἷς μὲν, 9, 15, 15. ἐν τῷ ὄρει, in confinibus, *scil. ditionis Punicæ, et ejus regionis quæ nunc a Romanis tenebatur*, 15, 2, 8.

ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Γαλατίας *correxi* 2, 24, 8. *pro vulgato* ὁρῶν.

Ὀροφὴ, ἡ, tectum, contignatio, ædificium, conclave; τῷ πυρὶ κατιλυμήναντο τὰς ὀροφὰς, 5, 9, 3.

Ὄρυγμα, τὸ; ὀρύγματα, cuniculi, 5, 100, 2. 9, 41, 7 *et* 12. 10, 31, 9 *sq.* 16, 30, 6. τοῖς ὀρύγμασι χρᾶσθαι ἐπεργῶς, 2, 54, 7. τοῖς ὀρύγμασιν ἐπιχειρεῖν, cuniculos agere cœpit, 5, 4, 6. τὸ ὄρυγμα, cuniculus extrahendis metallis, 34, 10, 11.

Ὀρυκτὸς χρυσὸς, aurum fossile, 34, 10, 10. ὀρυκτοὶ ἰχθῦς, 34, 10, 2.

Ὀρφανία, ἡ, pupillaris ætas orphani; συνεπιτίθεσθαι τῇ ὀρφανίᾳ τινὸς, 28, 1, 5.

Ὄρφνη, ἡ; ὑπὸ τὴν ὄρφνην, in caligine, per caliginem, 18, 2, 7.

Ὀρχεῖσθαι ἐν μακροῖς ἱματίοις, 24, 6, 11.

Ὄρχησις, ἡ; ὀρχήσεις ἐκπονεῖν, 4, 20, 12.

Ὀρχηστὴς, ὁ, 30, 13, 11.

Ὀρχηστικὴ, ἡ, 9, 20, 7.

Ὄρχήστρα, ἡ, 30, 13, 11.

Ὅσιος; τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια, 23, 10, 8.

Ὀσμὴ, ἡ, odor *elephantum Indicorum*, 5, 84, 6.

Ὅσος; ὅσοι πλεῖστοι, quam plurimi; συναθροίσας ὅσους ἠδύνατο πλείστους, 3, 51, 10. ὅσοι ἀκούοντες ἐξεβοήθουν, quotquot audiverant adcurrebant, 4, 58, 3. ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν ἐγγιστα τοῖς τυράγνοις προσ-

ὑγιαν, 1, 46, 9. *ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ*, 3, 9, 8.

ὅσον, *adverbialiter*; circiter, fere; *ὅσον εἴκοσι πόδας ἀπέστη*, 39, 1, 3. *ὅσον ἐκ ποδὸς*, fere e vestigio, quasi e vestigio, protinus, 2, 68, 9. *Sic ὅσον ἤδη*, fere jam nunc, quasi jam nunc, jam jamque, 2, 4, 4. 8, 36, 8. *ὅσον οὔπω*, tantum nondum, *sed minimum* mox moxque, brevi utique tempore, cum jam in eo esset ut, *&c.* 1, 17, 13. 2, 52, 7. 2, 69, 6. 3, 111, 10. 5, 31, 2. 5, 110, 4. 11, 31, 8. 24, 7, 3. *Eodem modo ex conject. scripsi* 4, 7, 6. *ubi* ὅσον *ignorant vulgo omnes, quemadmodum et a nonnullis codd. aberat eadem particula* 2, 4, 4. (*Exemplis multis istam dictionem illustrari a Perizonio ad Ælian. Var. Hist. XII.* 57. *et Dorvillio ad Charit. p.* 658. *monuit Ernestus; qui tamen, cum eam*, vehementer, summa ope, *interpretatur, mire a veritate aberravit.*) *Cum eadem formula* ὅσον οὔπω *convenit illa* ὅσον οὐκ ἤδη, tantum non jam, *sed nimirum* brevi admodum tempore, 4, 41, 14. 9, 26, 9. *Conf. rursus* 2, 4, 4.

ὅσῳ, *per ellipsin comparativi* μᾶλλον, *quo magis, aut nude pro* quandoquidem; *ὅσῳ δὲ συνέβαινε τοὺς ἄνδρας ἐκτὸς τάξεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, τοσούτῳ λαμπρότεροι ἦν ὁ κίνδυνος*, 1, 45, 9. *Mira ratione cum* ὅσῳ *simul jungitur positivus et comparativus:* *ὅσῳ γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματα ἦν, τοσούτῳ μᾶλλον &c.* 2, 30, 3. *Post* ὅσῳ *cum comparativo, infertur deinde* οὕτω *absque comparativo, quam particulam* οὕτω *in* τοσούτῳ *mutavit Casaub. intellecta particula* μᾶλλον; *ὅσῳ γάρ ἐστι νῦν ἡ Μαιώτις γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τοσούτῳ* (*codd.* οὕτω) *θαμεῖται διαφέρουσα προφανῶς ἡ Ποντικὴ &c.* 4, 32, 3.

Ab Epitomatore haud dubie corruptum est, quod vulgo 14, 12, 1. *legitur,* *ὅσῳ δέ τινες ἐπαπορεῖντες &c.*

Ὅστις. *Neutrum* ὅτις *quasi adverbialiter usurpatur, pro* ὥστις; *ὅτις εἰκὸς*, 6, 52, 1. 9, 26, 2. *quod eadem ratione dicitur atque illud,* *ὅτις ἔθος ἐστὶ*, 4, 53, 3. *et similia.*

Ὅστις. *Neutrum* *ὅ τι; κρίνων ὅ τι δίκαι παθεῖν μᾶλλον ἢ &c.* 1, 54, 4. *παθεῖν ὅ τι δίκαι γενναίως*, 40, 4, 8. *ὅ τι ἂν ᾖ πάσχειν πάντων τῶν δεινῶν, ὑπομενητέον*, 3, 112, 5.

Genit. ὅτου; *περὶ μὲν τῶν ἄλλων, ὅτου δίκαι πάντὸς παραχωρήσαιμι*, 22, 3, 1. ἐξ ὅτου, 2, 14, 1. *&c.*

Ὅταν, *cum indicativo*, quando, quoties, 4, 32, 5 *sq.* 13, 7, 10. *Conf.* ἐπειδάν. *ὅταν cum optativo*, quoties, 10, 3, 7. quodsi, *hac notione ut idem valeat ac* quandoquidem, quoniam, 18, 15, 6. *Pro* *ὅταν γὰρ, est ὅτι γὰρ ἄν*, 11, 7, 1.

Ὅτε, quandoquidem, quoniam, 3, 29, 6. *ὅτε γὰρ ἄν, i. q.* ὅταν, 11, 7, 1.

Ὁτὲ μέν, ποτὲ δέ, 6, 20, 8.

Ὅτι, *abundans post* εἶπε *et similia, sequente oratione recta*, 1, 80, 9. 2, 8, 10. 3, 85, 8. *ὅτι cum infinitivo pro verbo finito; vide* 1, 4, 1. 1, 31, 3. 1, 39, 11. *et* 25, 1, 9.

ὅτι et ἔτι perperam inter se permutatæ particulæ, 2, 10, 8. 3, 29, 6. 3, 30, 2. *&c. conf.* ἔτι.

Ὀττεύεσθαι, suspicari, ominari, præsentire; *τὸ μέλλον*, 27, 14, 5. 30, 2, 1. 36, 5, 2. *Fragm. hist.* 55. *τὶ περί τινος*, 1, 11, 15.

Οὐ; *οὐ μὴν ἀλλὰ, vide in* μήν.

Οὐδαμῆ, nusquam, nulla parte, 4, 83, 4. *οὐδαμῶς οὐδαμῆ*, neutiquam, 4, 27, 8. 16, 29, 14. *ubi vulgo* οὐδ' ὡς οὐδαμῆ.

Οὐδένεια, ἡ, nullitas, vilitas; contemtus; *ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια*, 34, 14, 3.

Οὐδός, ὁ, limen, 30, 16, 5.

Οὐδώς, passim dant libri pro οὐδός, sed ab illa scriptura temere subinde discesserunt editores; 1, 37, 5. οὐδὸν, ι, 80, 8.

Οὐλαμός, ὁ, turma equitum, (*i. q.* ἡ ἴλη, *vide* 10, 21, 4.) 6, 28, 3. 6, 29, 2 *sq.* 6, 33, 10. 18, 2, 9. 10, 21, 4. (*ubi* ἢ οὐλαμούς τι καὶ ἴλας *fortasse scripserat Polybius.*) 10, 49, 7. κατ' οὐλαμὸν ἐπιστρεφὴ, 10, 21, 3.

Οὐλὴ, ἡ; cicatrix; αἱ ἐκ τῶν τραυμάτων οὐλαὶ, 33, 5, 3.

Οὖν *particula, perperam omissa subinde a librariis nonnullis, ubi necessario requirebatur;* 3, 12, 7. 3, 13, 3. 3, 117, 1. 5, 39, 6. 18, 15, 13. 3, 66, 1. *Hinc alibi, ubi desiderari utique videbatur, ex conject. a nobis adjecta est,* 3, 115, 12. 8, 26, 10. 18, 3, 4. 18, 15, 13. *Pariter vero adjicienda videtur* 3, 24, 14.

οὖν subinde Pleonastice ponitur; 1) *post parenthesin, quemadmodum Latine resumimus interruptam orationem adjecta particula;* igitur, 1, 8, 1. *ubi agnoscit particulam Bav. ignorant ceteri codices, extrusam fortasse a sequente syllaba* συν. 2) *post particulam* μὲν; 3, 41, 2. 11, 14, 6. 22, 12, 8. 38, 3, 11. *Qua ratione,* 20, 13, 3. *quamvis speciosa fuerit Reiskii conjectura,* τὸν μὲν υἱὸν *pro* τὸν μὲν οὖν *rescribere jubentis, tamen non continuo in contextum recipiendam fuisse fateor.* 3) *post* εἶτα; 18, 11, 9. 23, 12, 2.

Particula οὖν *in codd. nonnullis expulerat sequentem syllabam* συν *vel* συμ. 1, 42, 1.

Perperam post ἐκεῖος *subinde omissam putaverat Casaub. qui eam temere passim supplevit;* 4, 21, 6. 23, 8, 3.

Οὐρὰ, ἡ, extremum agmen, extrema acies; ἀπ' οὐρᾶς, (*i. q.* κατὰ νώτου) 1, 77, 7. 2, 28, 3. κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες, 2, 67, 2. (*i. q.* ἐκ τῶν κατόπιν, *ibid.*) 11, 1, 10.

Οὐραγεῖν, in extremo agmine esse, agmen claudere; 4, 11, 6. *conf.* ἀπουραγεῖν.

Οὐραγία, ἡ, extremum agmen, 1, 19, 14. 1, 76, 5. 2, 34, 12. 3, 53, 1. 5, 13, 3 *sq.* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας τεταγμένοι, 6, 40, 6. *corrige* ἐπὶ τῆς, *cf.* 1, 76, 2. 3, 53, 1.

Οὐραγὸς, ὁ, agminis coactor, 6, 24, 2 *sq.* 6, 35, 6 *et* 8.

Οὐρία, ἡ, venti prosperitas; ἐξ οὐρίας πλεῖν, 1, 47, 2.

Οὔριος ἄνεμος, ventus secundus, *nempe* flans a tergo; (*cf.* οὐρὰ;) 1, 44, 3. 1, 46, 6.

Οὐσία, ἡ, res familiaris, 20, 5, 14.

Οὗτος. *Prononem hoc cum suis casibus nonnumquam pleonastice quodammodo ponitur, ita tamen ut vel emphasin quamdam habeat, vel perspicuitati inserviat sermonis; et modo quidem præponitur ei parti orationis ad quam refertur, modo postponitur: vide* 9, 3, 9. *et locis ibi citatis adde hæc,* 1, 67, 12. 1, 78, 1. 2, 14, 7. 3, 20, 2. 3, 21, 2. 5, 111, 2. 6, 5, 7. 6, 38, 2. 11, 25, 9. *Similia ex Isocrate exempla collegit Morus ad Panegyr. p.* 11.

οὗτος μὲν *in* αὐτὸς μὲν *sua auctoritate temere mutaverat Casaub.* 5, 14, 10. *vide* 5, 17, 7. 5, 26, 16. 5, 86, 4. 2, 46, 4. *Subinde vero* αὕτη *in* αὐτὴ *fuit mutandum, ut* 10, 9, 7. 10, 10, 7. 5, 44, 11. *Vicissim* αὐταὶ, *quod Casaubonus posuerat pro corrupto* αὐτοὶ, 2, 49, 1. *in* αὗται *mutandum fuit; cf.* 1, 32, 9. 8, 18, 7.

οὗτοι, *in oratione, sunt* hi præsentes; *vide* 9, 33, 11. *et* 9, 34, 3.

οὗτος, *cum suis casibus, sæpe,*

ubi desiderari videbatur, omittitur, ita ut nudus articulus nomini adjectus vim habeat hujus pronominis: sic διὰ τῆς γεαφῆς, *pro* διὰ ταύτης τῆς γεαφῆς, 1, 2, 8. τῆς διαθέσεως, *pro* ταύτης τῆς διαθ. 1, 81, 10. κατὰ τοὺς τόπους, *scil.* τούτους, 2, 15, 1. τὸν τρόπον, *pro* τοῦτον τὸν τρόπον, 4, 40, 1. &c.

Οὕτω, οὕτως; *in apodosi post adverbia temporis, aut post participia per adverbia temporis resolvenda, usurpatur fere ut Germanorum particula* so, *et vim habet particularum,* tunc, dein, hoc facto; (*ut sæpe apud Herodotum;*) *vide* 1, 27, 1. 2, 6, 5. 2, 13, 6. 5, 102, 4. 22, 12, 8. 8, 18, 11. 11, 16, 5. *Et junguntur* οὕτω καὶ τότε, 1, 3, 6. οὕτως ἤδη, 2, 37, 3. 2, 54, 13. *Ea ratione,* 2, 9, 3. οὕτω *cum Reiskio scripsi pro* οὗτοι, *quod dabant libri, quod tamen et ipsum tueri fortasse locum suum poterat.*

οὕτω καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, 2, 31, 7.

Post οὕτω *infertur* ὡς, *pro* ὡς; οὐδένα οὕτως ἀλόγιστον ὑπάρχειν, ὃς &c. 3, 63, 7.

οὕτω *a Casaub. et Ursino adjectum, invitis MStis,* 5, 62, 7. ὡς τὸ, καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις &c.

Ὀφείλειν; τὸ αὐτὸ πάσχειν ὀφείλει οὗτος, 6, 37, 5. ὄφειλε ποιεῖν τὰ τοῦ πολέμου, debuerat jure belli vobiscum agere, 9, 36, 4.

Ὄφελος, τό; πάντες ὦν καὶ μικρὸν ὄφελος, 3, 36, 6. 16, 29, 3.

Ὀφθαλμία, ἡ, 3, 79, 12.

Ὀφθαλμιᾶν περὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας, 1, 7, 2. 2, 17, 3.—"oculum cupiditatis adjicere, *ut Cicero ait.*" *Ern.*—"*Recte observat Suidas, verbum* ὀφθαλμιᾷν, *quod proprie significat* oculis dolere, *sive* ophthalmia laborare, *cum alio transfertur, vel* invidiam *denotare, ut in Evangelio* oculus malus *pro* invido, *vel* cupiditatem re aliena fruendi, *ut hoc loco. Josephus Antiq. lib.* 1. διὰ τὸ ἐπ-οφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων." *Casaub.*—*Sic et* ἐποφθαλμιᾶν τινι *Plutarch. in Cæs. c.* 2. *et* ὀφθαλμιᾶν ἐπί τινι *incertus auctor apud Suidam. Porro vero et cum accus. construit Polybius,* 32, 2, 1. πάλαι τὸ πλῆθος τῶν πρεσβέων ὀφθαλμιᾶν.

Ὀφθαλμός, ὁ; πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνειν τι, 2, 35, 8. 3, 109, 9. πρὸ ὀφθ. τιθέναι τί τινι, 3, 108, 1. ὀφθαλμοὶ τῶν ὅπλων ἀκριβέστεροι μάστυρες, 12, 27, 1. Δίκης ὀφθαλμός, 24, 8, 3.

Ὄφλειν γέλωτα, risum præbere, merito risu excipi, 40, 6, 9. *Conf.* προσόφλειν.

Ὄφρυς, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, ripa paulo elatior fluvii, 2, 33, 7. 3, 71, 1 *et* 4. 12, 22, 4. supercilium tumuli, tumulus in longum porrectus, eminentia quævis; τὰ ἐπίπεδα ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς τῶν λόφων, planities quæ est supra collium supercilia, 7, 6, 3. ἐπίπεδος τόπος ὀφρῦν προβεβλημένος, 10, 38, 8. 10, 39, 1 *sqq.* προεκπεπτωκυῖα ὀφρύς, 7, 17, 1. προκειμένη, 8, 5, 4. *adde* 18, 4, 5. προβαλλόμενος ὀφρῦν ἀπότομον, 36, 6, 2.

ὀφρῦν *acute ubique scripsi, et* ὀφρύος, 8, 5, 4. *penacute quemadmodum et poëtæ (Homerus certe)* υ *breve faciunt in hoc vocab. et* 10, 38, 8. *in* ὀφρῦν *consentiunt codices, quamquam iidem rursus omnes,* 2, 33, 8. et 12, 13, 4. *et plerique codices* 3, 71, 1. *in* ὀφρῦν *circumflexo accentu conspirant.*

Ὀχεὺς σκύτινος τοῦ θυρεοῦ, 18, 1, 4.

Ὄχθος, ὁ, tumulus, collis, 18, 3, 4. *Fr. gr.* 105.

Ὀχλαγωγεῖν, concitare plebem, 25, 8, 2.

Ὀχλοκόπος, favorem plebis captans, 3, 80, 3.

Ὀχλοκρατία, ἡ, 6, 4, 6. 6, 57, 9.

Ὄχλος; οἱ ὄχλοι, (*sicut* οἱ πολλοὶ) milites, *quatenus distinguuntur a ducibus*, 1, 15, 4. 1, 32, 8. *coll. vs.* 7.

Ὀχυροποιῆσθαι, munire, 1, 18, 4.

Ὀχυρὸς; ὀχυρώτατος τόπος, 7, 15, 3. 8, 22, 12. ὀχυρωτάτη πόλις, 2, 6, 8. 7, 15, 2. πρόνοιαν ποιῆσθαι τὴν ὀχυρωτάτην, 22, 6, 5. (*sic ibi quidem per* o *breve scribitur in antepenult. quam ibi servavi scripturam, quoniam penultima syllaba positivi anceps est.*)

Ὀχυρότης, ἡ; πιστεύειν ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, 5, 62, 6. 7, 15, 2.

Ὀχυροῦν, munire; τὴν πόλιν, 14, 9, 9. *In med. pariter notione activa;* ὠχυροῦτο τὸν λόφον, 14, 2, 3. ὠχυρώσατο τὴν στρατοπεδείαν, 3, 100, 5. 1, 18, 3.

Ὀψαρτύειν, obsonia condire, 12, 24, 2.

Ὀψαρτυτὴς, ὁ, 12, 9, 4.

Ὀψὲ ποιούμενος τὰς ἐξαγωγὰς, educens copias in aciem (*non* vesperi, *sed*) sero, multo jam et provecto die, 11, 22, 2.

Ὀψιμαθὴς, 12, 9, 4.

Ὄψιος; ὀψίας δύλης, *vide* δύλη.

Ὄψις, ἡ; 1) visus, adspectus; ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι, 3, 99, 7. θεωρῶν, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 4, 41, 9. 10, 18, 13. 1, 26, 9. ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λογισμένων τὸ γενησόμενον, cogitatione sibi ob oculos ponere, 2, 28, 11. ἀπὸ τῆς ὄψιος δοκεῖ, primo adspectu videtur, 4, 41, 1. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (τινί,) in conspectum admittere quem, 30, 17, 3.

2) oculus; τῆς μιᾶς ὄψιος ἐστερῆσθη, 3, 79, 12. ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, 1, 14, 6. 12, 7, 3. τὰς ὄψεις ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. *ex emend. Casaub. sed ex codicum lect. est* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰς ὄψεις τῶν γραμμάτων, *ut, si vera ea lectio,* ὄψις *valeat idem h. l. ac* σχῆμα, τύπος, species, figura.

Ὄψον; τὸ θαλάττιον ὄψον, pisces marini, 34, 8, 6.

Ὀψοφάγος, ὁ, obsoniorum adpetens, catillo, 12, 24, 2. *i. q.* λίχνος *ibid.*

Ὀψωνιάζειν; ὀψωνιάζεσθαι ὑπό τινος, stipendium accipere ab aliquo, 23, 8, 4.

Ὀψωνιασμὸς, ὁ, stipendii distributio, solutio, 1, 69, 7. οἱ ὀψωνιασμοὶ, 1, 66, 7. 5, 64, 2.

Ὀψώνιον, τὸ, stipendium, 6, 39, 12. τὰ ὀψώνια, 1, 67, 1. &c.

Π.

Παγκρατιαστὴς, ὁ, 28, 16, 4.

Παγκράτιον, τὸ, 40, 6, 8.

Πάγος, ὁ, glacies, frigus; πάγων ὑπερβολαὶ, immodica frigora, 9, 15, 3.

Παιανίζειν, barbaricum cantum et ululatum tollere *ante pugnam*, 3, 43, 8. *Sic* συμπαιανίζειν, 2, 29, 6.

Παίγνιον, τὸ, carmen ludicrum, 16, 21, 12.

Παιδάριον, τὸ, 10, 47, 7 *et* 9. 15, 30, 10.

Παιδαριώδης, *de Timæo historico*, 12, 3, 1.

Παιδαριωδῶς, 27, 2, 10.

Παιδεύεσθαι πρὸς τὸ μέλλον, 2, 9, 6. *Gallice diceres*, recervoir une bonne lecon pour l'avenir.

Παιδικὰς; τὰ παιδικὰ μαθήματα, scientiæ quas pueri in scholis addiscunt, 9, 21, 4. παιδικὴ μέτρησις, 34, 6, 8.

Παιδικῶς, puerili more, 3, 11, 7. παιδικῶς, ὅπως, *vel* παιδικῶς πῶς, ratione quæ vel pueris obvia est, 9, 21, 9.

Παιδίσκος, ὁ, puer, *Ptolemæus Philometor*, 31, 4, 9. (*apud Athenæum.*) *conf.* παιδίσκη.

Παιδίσκη, ἡ, puella, 14, 1, 4. 14, 7, 6. (*eadem* ἡ γυνὴ τοῦ Σύφακος,

ibid.) τῶν παιδίσκων *in genit. plur. scribitur* 32, 12, 5. *quod* ancillarum *interpretatus est Vales. quæ si vera est interpretatio, sicuti videtur, scribendum erat* τῶν παιδισκῶν.

Παιδομαθὴς περὶ τὰ πολιτικὰ, 3, 71, 6. 3, 89, 5.

Παιδοποιΐα, ἡ, liberorum procreatio, 6, 6, 2.

Παῖς; οὐ παῖδες παῖδων, ἀλλ' αὐτοὶ πρῶτοι, 4, 35, 15.

Παλαίειν συμφοραῖς, συμπτώμασι, &c. conflictari cum malis, 2, 56, 6. 2, 57, 8. 4, 32, 2. 4, 45, 6. 5, 56, 2. φυγαῖς καὶ ἀναδασμοῖς, vexari, 4, 81, 13.

Παλαιὸς; τὸ παλαιὸν, *adverbialiter*, olim, priscis temporibus, 6, 7, 4. 6, 20, 9. 6, 25, 3.

Παλαιστὴ, ἡ, *vel* ὁ παλαιστὴς, palmus, mensura quatuor digitorum, 1, 22, 4.—"*vid. Perizon. ad Ælian. Var. Hist. XIII. 3.*" *Ern.*

Παλαιστὴς, ὁ, luctator, ὥσπερ ἀγαθὸς παλαιστὴς, 40, 5, 8.

Παλαιστιαῖος, palmaris, palmi mensuram habens, 6, 23, 3 *et* 9. 8, 7, 6.

Παλαίστρα, ἡ, 9, 20, 7.

Παλαμναῖος, *Fragm. gr.* 10.

Παλίγκυρτος, ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον, *Suid. Fragm. gr.* 99.

Παλιμπροδοσία, ἡ, simulata proditio qua fallimus eum qui de proditione nobiscum egit, proditio proditione punita, 5, 96, 4.

Πάλιν, porro, tum vero, deinde, 10, 21, 2. 10, 45, 5. *Sic* πάλιν ἀποπλεῖν εἰς Τύρον, 5, 70, 3. porro, ulterius Tyrum cum classe proficisci, *vel* rursus abire cum classe et Tyrum proficisci. *Alibi commode* contra *vertitur; vide* 10, 9, 1. 10, 16, 3. *&c.*

Παλινδρομεῖν πρὸς τὰς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας, recurrere, 7, 3, 8.

Παλιντύμια, ἡ, τῆς τύχης, conversio fortunæ, 15, 7, 1. *cf.* παλίρροια.

Παλίντροπος, in contrarium versus, ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν πρόσκλησιν ταῖς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. παλιντρόπου τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἀποβαινούσης πρὸς τὰς ἐξ ἀρχῆς ὑπιβολὰς, 14, 6, 6.

Παλίρροια; αἱ παλίρροιαι, æstus maris, adfluxus et refluxus maris, (*idem ac* αἱ πλῆμαι καὶ αἱ ἀμπώτεις.) 34, 9, 5. 34, 2, 5. ἡ παλίρροια τῶν πραγμάτων, conversio rerum *in dexterius*, 1, 82, 3. *cf.* παλιντύμια.

Παλίσσυτος, retro ruens; παλίσσυτα ὕδατα τὰ θερμὰ, 15, 12, 2.

Παμβοιώτια, τὰ; ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανήγυρις, communis Bœotorum conventus, solenne universæ Bœotiæ festum, 4, 3, 5. 9, 34, 11.

Παμμεγέθης, maximus; παμμέγεθες ὄρος, 5, 59, 4. σημεῖον βίου σώφρονος, 7, 8, 8. πρόβλημα, gravissima dubitatio, summa difficultas, 28, 11, 9.

Πάμφορος χώρα, fertilissima regio, 3, 17, 3. γῆ, 9, 41, 11. ἀγρὸς, 37, 3, 8.

Παναίσχρως *fortasse legendum ex codd. Vat. et Flor.* 4, 58, 11. *pro* πάνυ αἰσχρῶς.

Πανδημεὶ στρατεύειν, 2, 2, 7. 2, 20, 1. 4, 27, 2. διακινδυνεύειν, 2, 51, 3. ἀθροίζειν τοὺς Αἰτωλοὺς, 4, 16, 11.

Πάνδημος λαλιὰ, vulgaris sermo, 3, 20, 5. 14, 7, 8. δόξα, gloria apud omnes, 32, 11, 8. 32, 15, 11. ἑορτὴ, festum publicum civitatis, *Spicileg. lib.* 8.

Πανδοχεῖον, τὸ, 2, 15, 5.

Πανδοχεὺς, ὁ, *vel* πανδοκεὺς, 2, 15, 6.

Πανεύφορος (τόπος) ἐπὶ τὴν πόλιν, locus unde facile admodum impetus fieri in urbem potest, 4, 56, 6.

Πανήγυρις, ἡ, festum, ludi, ludorum solennia, *i. q.* αἱ ἀγῶνες, 31, 3, 2. *coll. vs.* 1. ἡ τῶν Παμβοιω-

τίων πανηγ. 4, 3, 5. 9, 34, 11. ἡ τῶν Ἰσθμίων πανήγυρις, 18, 29, 1. 18, 30, 1. τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης, quo tempore celebrabantur *Nemeorum* solennia, 23, 10, 1. ἡ τῶν Ἀντιγονείων πανηγ. 30, 20, 3. αἱ πανηγύρεις, 4, 62, 2. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει που διαιτᾶσθαι, ut videretur in festorum solennitate alicubi vivere, (*puta, ubi comessationi et compotationi indulgere solent homines;*) velut in mercatu *interpretatus est Valesius*, 39, 2, 7.

Πανηγυρικῶς; πανηγυρικώτερον διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, sic regnum administrabat, quasi continuos celebraret ludos, 5, 34, 3.— "leviter et ad ostentationem magis quam accurate." *Ern.*

Πανικὸν ἐμπίπτει αὐτοῖς, 5, 110, 1. 20, 6, 12. πανικῷ περιπεσόντες, 5, 96, 3.

Πανοπλία, ἡ, completa armatura, 3, 62, 5. 4, 56, 3. 6, 23, 1 *sq.* 10, 20, 2.

Πανοῦργος, *in bonam partem*, callidus, sagax, ingeniosus, 31, 20, 3. ἄνθρωπος δοκῶν εἶναι πανουργότατον τῶν ζώων, 5, 75, 2. 17, 15, 15. τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5, 8.

Παντάπασι νέος ὑπάρχων, 5, 34, 2. παντάπασιν θαυμάζειν τὴν ἀτοπίαν, 8, 11, 5.

Παντίλια, ἡ, τῆς καταφθορᾶς, 1, 48, 9. *Idem vocab. fortasse Polybio restituendum*, 9, 27, 9. *pro* πολυτίλια *quod ibi habent codd.*

Παντιλᾶς ὀλίγοι, oppido pauci, 14, 8, 13. παντιλᾶς ἀναγκαῖον, omnino necessarium, 1, 4, 4. παντιλᾶς βραχύ τι, 1, 4, 10. *&c.*

Πάντη πάντως, 1) omni ex parte, usquequaque; χάλκωμα στιβαμιαῖον πάντη πάντως, ænea lamina duodecim digitorum ab omni parte, in omnes partes, (*in longitudinem et latitudinem,*) 6, 23, 14. πάντη πάντως διάφυγε τὸν τῶν πολλῶν φθόνον, 24, 9, 3. omni ex parte. *Et interserta conjunct.* πάντη καὶ πάντως, *de corvis in classe Duilii, qui* omni ex parte *imminebant navibus hostium*, 1, 28, 3. κυλίσματα πάντη πάντως ὡρισμένα, alvei certis finibus omni ex parte circumscripti, 4, 40, 5. *ex nostra emend. pro vulgato* πάνυ ἢ πάντως. 2) omnino, quovis modo; πάντη δὲ πάντως βουλόμενοι λῦσαι τὸν πόλεμον, 25, 5, 9. πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν, 30, 17, 13. *Sic et* πάντη καὶ πάντως; ἡ τύχη ἐξωθουμένη πάντη καὶ πάντως ὑπὸ τῆς ἀνοίας τῶν προεστώτων, 40, 5, 8. *Perinde est, scribas, an* πάντη, *sed hoc rectius.*

Παντοδαπὸς, omnis generis; χοῦς, 4, 39, 9. παντοδαπὴ ἀφίλια, omnis generis præda, 5, 8, 8. 4, 75, 8. παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως προσδιόμενοι, 1, 11, 2.

Πάντως, *vide* πάντη.

Πάνυ αἰσχρῶς *scripsi*, 4, 58, 11. *pro vulgato* πάντ' αἰσχρῶς. *cf.* παναίσχρως. *Vide* 4, 40, 5.

Πανώλεθρος; πανώλεθρον ποιεῖν τινα, funditus perdere aliquem, 15, 20, 8.

Παρὰ *præpositio*,

1) *cum genit. periphrastice ponitur pro nudo genitivo; vide* 3, 9, 9. 3, 69, 13. πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν, operam dare scientiæ Mathematicorum, *vel* operam dare eis quæ a Mathematicis traduntur, 9, 19, 9. *nisi ex codicum præscripto delendus fuerit articulus, ut sit* percunctari e mathematicis.

2) *cum dativo*, apud; *sed sæpe eadem fere notione usurpatur ac* ὑπὸ *cum genit.* a, ab. τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς κατιλύθη, 2, 30, 5. ὁ δεύτερος πόλεμος, προσαγορευθεὶς παρὰ τοῖς πολίταις Ἀνιβιακὸς, 2, 36, 2. *Vide* 8, 14, 7.

3) *cum accus. sæpe Caussam denotat, sicut* διὰ; παρά τι σφαλείησαν, cur, quare, qua de caussa cladem acceperint, 1, 32, 4. μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀποδειλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ προεστῶτος εὐλάβειαν, 3, 103, 2. παρὰ τοῦτο συνέβη, quo factum est ut, 3, 16, 6. παρὰ τί συμβαίνει, quî sit? unde sit? 28, 11, 4. &c.

de tempore; παρ' ὅλον τὸν βίον, per omnem vitam, 5, 10, 10. παρὰ τὴν συνουσίαν, inter convivium, 10, 35, 2. 23, 1, 9. &c. *Eodem pertinet* παρ' αὐτὰ, (*scil.* τὰ πράγματα,) *quod in unam vocem contrahitur* παραυτὰ, statim, e vestigio, *quasi* ipsa re præsente, 5, 95, 12. 5, 107, 5. *tum,* παρ' ἕκαστον, quavis occasione, quovis tempore; *quod vide in* ἕκαστος. *Eadem notione* παρὰ *fortasse pro vulgato* περὶ *scribendum,* 1, 82, 12. 5, 10, 6.

Eidem usui vicinus est ille, παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν, per totam historiam, 32, 8, 11. *de Situ;* juxta, secundum; τὸ μέρος τοῦ ὄρους τὸ παρὰ τὴν μεσόγαιον παρῆκον, 1, 56, 5. ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένῃ πλευρᾷ τῆς Σικελίας, 1, 55, 6. παρὰ θάλατταν, secundum mare, *ibid.* παρὰ πλάγια secundum latus, ad latus, 5, 7, 11. παρὰ τὴν λίμνην, *ibid. vs.* 10. παρὰ τὴν ἀπ' ἠοῦς πλευρὰν ἔχει ποταμὸν, 4, 70, 8. &c.

de differentia, de eo quod abest, quod differt, quod desideratur; παρὰ τρίμηνον ἔχουσι τὸ διαφέρον, differunt inter se tribus mensibus, 12, 12, 1. *Eadem ratio est dictionum,* παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, parum abest, propemodum; *quas notavimus in* βραχὺς, μικρὸς *et* ὀλίγος. *Eodemque pertinet vulgatissima formula,* παρὰ μίαν, 3, 110, 4. *vel* παρὰ μίαν ἡμέραν, 6, 40, 9. &c. (*conf.* ἡμέρα) *scil.* ita ut intersit semper unus dies, *i. e.* alternis diebus; *unde lucem accipit id quod est* 7, 13, 6. παρὰ μίαν ἡμέραν Δημητρίου μὲν παρόντος, Ἀράτου δὲ καθυστερήσαντος, *i. e.* cum unus dies interjectus esset, quo aderat Demetrius, et nondum advenerat Aratus.

Interdum apud *significat; qua notione cum dativo proprie construitur, sed et cum accusativo; ut in illo,* παρ' αὐτὸν μεῖναι, apud se, sui compotem manere, 11, 14, 3. *Quare et* 12, 16, 1. *ex librorum vestigiis teneri potuerat* παρὰ τὸν ἕτερον γεγονέναι, *quod in* τῷ ἑτέρῳ *mutavit Casaub.*

παρὰ, præter, contra; παρὰ λόγον, 2, 38, 5. 12, 22, 4. παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. παρὰ δόξαν, 9, 16, 2. 2, 18, 6. &c.

παρὰ πόδας, *vide in* ποῦς.

παρὰ *perperam commutatum a librariis cum* περὶ 1, 69, 10. 1, 52, 1. 4, 33, 11. 5, 17, 5. 9, 20, 3. *et ibid. vs.* 4. 10, 2, 10. 10, 23, 1. 10, 35, 2. 10, 39, 8. *De locis* 1, 82, 12. *et* 5, 10, 6. *paulo ante dixi, in* παρὰ *cum accus. de tempore.* παρὰ *et* πρὸ *permutatæ inter se in compositione verborum,* 4, 25, 6. 4, 57, 3. 24, 8, 11. *Perperam* πᾶσι *habent libri pro* παρὰ, 8, 3, 5. 9, 19, 2. *adde* 8, 2, 9.

Παραβαίνειν, 1) παραβαίνειν εἰς Ἠλείαν, Eleam proficisci, Eleam *urbem* adire, 4, 73, 7. 2) παραβαίνειν τὰ κοινὰ δίκαια, migrare, transgredi, violare, 2, 58, 7. τὰς συνθήκας, 7, 5, 1. 9, 36, 8.

χάριν τοῦ μὴ παραβῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς ὁλοσχερεστέραν ἀπέχθειαν, 38, 4, 3. *fors.* προβῆναι.

Παραβάλλειν, 1) adponere, locare; *v. c. tela comportare, et* in proximo deponere *ut* in parato *sint pugnantibus,* 1, 40, 9. *item* certo loco locare milites, *sive in acie,* 1, 40, 7. *sive in castris,* 6, 27,

3. *Tum* projicere, objicere, *ut* παραβάλλειν τινὰ τοῖς θηρίοις, 1, 84, 8. (*quod alias est* ὑποβάλλειν.) παραβ. τινὰ τοῖς ὄχλοις, 40, 4, 2. παραβάλλοντες πλαγίους (*sc.* τοὺς ἰδίους λέμβους,) συνήργουν ταῖς ἐμβολαῖς τῶν ὑπεναντίων, *i. e.* παραβάλλοντες πλαγίους ταῖς ἐμβολαῖς συνήργουν αὐταῖς, lembos suos obliquos objicientes impressioni hostium, adjuverunt vim impressionis, 2, 10, 1. 2) παραβάλλειν τι πρός τι, conferre, comparare aliquid cum aliquo, 1, 2, 1. 12, 12, 1. 3) *neutraliter et reciproce;* παραβάλλειν εἰς πόλιν, conferre se in urbem, adire urbem, 12, 5, 1. παραβάλλειν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπον, (*i. q.* ἐπιβάλλειν) venire ad locum ubi locatæ sunt insidiæ, 16, 37, 7. παραβιβλητὰς εἰς χώραν εὐδαίμονα, cum in regionem opulentam devenisset, cum regionem opulentam intrasset, 21, 8, 14. τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐν Μακεδονίᾳ (*id est,* εἰς Μακεδονίαν) παραβιβληθέντων, 28, 15, 7. 4) *In pugna navali,* παραβάλλειν νηΐ, *est* navem cum navi conferre, navem navi hostili admovere a latere, *scil.* non ut rostro percutias, sed *ut* cominus pugnam ineas, et transscensionem tentes, 1, 22, 9. (*ubi quod* κατὰ πρῴραν *dicit non tam* a prora, *quam* juxta proram *erat vertendum.*) 15, 2, 12. *Conf.* παραβολή, *et* 15, 2, 13.

παραβάλλεσθαι, *proprie* congredi; *sic* παραβ. τοῖς δυνοῖς, congredi cum periculis, objicere se periculis, 10, 2, 10. *et cum præpos.* πρός; πρὸς τὴν θάλατταν καὶ τὸ πνεῦμα παραβάλλεσθαι, cum mari et cum cœlo congredi, contra mare et cœlum audere pugnare, 1, 37, 7. *Sed frequentissime absolute usurpatur, subintellecto puto nomine* τοῖς δυνοῖς *aut alio simili, et idem fere significat quod* κινδυνεύειν *et* διακινδυνεύειν, periculum adire, periculo se objicere, audere prælii aleam tentare, &c. ἐγίγνετο περὶ τὸ παραβάλλεσθαι καὶ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς πόλεως, 1, 41, 6. παρεβάλλετο καὶ προσκαρτέρει, caput suum periculo objectans, non desistebat ab incepto, 1, 70, 2. ἡ τόλμα τῶν ἀναβαινόντων καὶ παραβαλλομένων, audacia adscendentium et periculo se objicientium, 7, 17, 5. πολὺ καλλίους ἀφορμὰς εἶχε Σκόπας, ἢ Κλεομένης, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν, 18, 36, 2. *Sic et haud dubie* 4, 57, 3. *pro vulgato* προβαλλόμενος *ex aliis codd.* παραβαλλόμενος *erat adoptandum, quod Suidas* ἀδεῶς ἐπιχείρους, θαῤῥαλέως ὁρμῶν *interpretatur; et Scholiastes Thucyd. IV.* 57. *per* ἐπιχειροῦντες *exponit. Sed sigillatim de* prælii alea et periculo *frequentatur,* 1, 54, 5. 1, 60, 7. 3, 89, 2. 3, 90, 6. 3, 94, 10. 3, 103, 5. *Sic et* παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, rei summam aleæ prælii committere, 2, 26, 6. 3, 94, 4.

Παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα τῶν πολεμίων, vi perrumpere vallum, 22, 10, 7. παραβιαζ. περὶ πράγματος, vim adhibere ad aliquid perficiendum, 26, 1, 3.

Παραβλέπειν τι, non videre, non animadvertere, 6, 46, 6.

Παραβοήθεια, ἡ, succursio, auxilium; auxiliorum adventus; βεβαίαις παραβοήθειαι, 5, 66, 1. 2, 5, 2. *ubi vulgo* βραχείαις.

Παραβοηθεῖν, adcurrere, *etiam ubi nulla opes ferenda est, sed adgrediendus hostis; ut,* παρεβοήθουν τοῖς ἄκροις, ad summa juga adcurrebant, *transitu prohibituri Hannibalem,* 3, 94, 1. 3, 93, 9. *sed sigillatim* adcurrere ad ferendum auxilium, succurrere, opem ferre; (*sicut simplex* βοηθεῖν.) τινί, 1, 82, 10. τοῖς συμμάχοις, 10, 41, 5. τοῖς κινδυνεύουσι, 16, 4, 6. τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσι, qui

agmine montem adscendebant, 3, 51, 6. *coll. vs.* 4. πρός τινα, 2, 54, 10. πρὸς τὸ δεόμενον, 1, 45, 7. 3, 84, 2. εἰς πόλιν, cum auxiliis advenire, occupare præsidio urbem, conjicere se in urbem defendendi causa, 2, 6, 1. 5, 71, 2. 20, 10, 5.

Παραβολὴ, ἡ, καὶ σύγκρισις, collatio *inter duas res instituta*, comparatio, 1, 2, 2. 12, 23, 7. συγκρίνειν ἐκ παραβολῆς, 12, 28, 9. (*cf.* παράθεσις.)

ἐκ παραβολῆς προσμαχόμενοι, *in pugna navali, est* admotis, collatis inter se a latere navibus, *i. e.* cominus, e propinquo commissa pugna, 15, 2, 13. *non, ut Ernestus voluit*, impetu directo et adverso, *quæ est* ἐμβολή. (*Conf.* παραβάλλειν, *et* παρεμβολὴ, *num.* 3.) *De* παραβολῇ *juvabit integrum Diodori locum, quem ad* 15, 2, 13. *laudavimus, huc adposuisse*: τῶν κυβερνητῶν, *ait*, ἐκ παραβολῆς τὸν ἀγῶνα συνισταμένων, ὅμοιος ὁ κίνδυνος ταῖς ἐπὶ τῆς γῆς παρατάξεσιν ἐγίνετο. οὐ γὰρ ἐκ διαστήματος τοῖς ἐμβόλοις εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐνέσειον, ἀλλὰ συμπλεκομένων τῶν σκαφῶν, ἐκ χειρὸς διηγωνίζοντο.

Παράβολος, temerarius, periculosus; ἐπισφαλές ἐστι καὶ παράβολον, 11, 20, 6. ἐπισφαλεῖς καὶ πάραβολοι πράξεις, *Fr. gr.* 95. παράβολος ἀγὼν, periculosum certamen, audaciæ plenum, atrox pugna, 1, 42, 13. 1, 45, 8. εἰς τόπους ἑαυτὸν δεδωκέναι παραβόλους, 4, 13, 9. παράβολος τόλμα, mira, inusitata audacia, 1, 69, 4. 8, 17, 2. ἡ τόλμα καὶ τὸ παράβολον τἀνδρὸς, 3, 61, 6. τὸ παραβ. τῆς αἱρέσεως, audacia consilii, 1, 20, 11. καταπλήττεσθαί τινα τῷ παραβόλῳ, 1, 46, 13. παραβολώτερον ἀγώνισμα, periculosius, audacius certamen, 1, 58, 1. τὰ παραβολώτατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, fortissima ejus facta, 10, 2, 4.

Παραβόλως, insigni audacia, temerario ausu, cum magno periculo, 1, 11, 9. 1, 20, 14. 1, 39, 6. παραβόλως διδοὺς αὐτὸν εἰς τοὺς κινδύνους, 3, 17, 8. παραβ. κινδυνεύειν τῇ τόλμῃ, 16, 5, 6. magno ausu, confidenter, 9, 7, 1. *sic* παραβόλως καὶ τεθαῤῥηκότως, 1, 44, 6. παραβόλως χρῆσθαι τῷ πολέμῳ, fortiter, acriter, 2, 47, 3. τῇ ναυμαχίᾳ, 16, 3, 7. ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν, 1, 58, 3. παραβόλως, mirabiliter, mira ratione, 1, 58, 1. *Sic* ἀνελπίστως καὶ παραβόλως διέφυγε, 1, 23, 7. *vertere possis* miro modo, *ni malueris* non sine periculo.

Παραβραβεύειν; παραβεβραβευμένα κρίματα, iniqua judicia corruptis pecunia judicibus, 24, 1, 12.— ("*Similiter fere accipiunt Lexica* καταβραβεύεσθαι, *apud Demosth. Mid. p.* 70. *velut sit* fraudari brabeo debito, atque ita injuria adfici; *cum clarum sit, nil aliud ibi esse, quam* ignominia adfici, *unde* τῷ καταβραβευθέντι *jungitur* ἀτιμωθείς." *Ern.*)

Παραγγελία, ἡ, imperium, ipsa actio dandi imperium; τόπος ἐπιτηδειότατος πρὸς σύνοψιν καὶ παραγγελίαν, *de loco castrorum ubi prætorium est*, commodissimus ad dandum imperium militibus, 6, 27, 1.

Παραγγέλλειν, imperare, jubere, imperium dare, *cum dat. et infin.* 1, 25, 1. 1, 34, 1. 10, 40, 5. 10, 42, 3. ποιεῖσθαι παρήγγειλε τὴν ἀναζυγὴν, 10, 49, 2. *et absque infinitivo*, παρήγγειλε τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. παραγγέλλειν φρουρὰς, indicere præsidia, 20, 6, 2. στρατείας, *ibid.* πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ, monuerat omnes ut ipsi diffiderent, 9, 18, 9. τὸ παραγγελθὲν, 10, 39, 2. *pro quo temere* παρακελευσθὲν *Casaub.*

Παράγγελμα, τὸ; διδόναι τὸ παραγγ. imperium dare, imperare, 10,

21, 9. 3, 86, 11. συμπεριφέρεσθαι τοῖς παραγγέλμασι, intelligere imperium *ducis*, et illud exsequi nosse, 10, 21, 9. ἐκ παραγγέλματος, jussu imperatoris, 1, 27, 8. τὸ τοῦ κελευστοῦ παράγγελμα, 1, 21, 2.

Παράγειν τὰ χορήγια εἰς τόπον τινὰ, advehere, convehere, commeatus, *ut in parato et ad manum sint*, 1, 18, 5. 3, 75, 6. *Sic*, 5, 68, 2. *pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, *haud dubie* παρῆγον *scribendum*. παράγειν τινὰ πρός τινα, adducere, deducere, 8, 20, 9. *milites* introducere *in arcem*, 24, 12, 10. producere *in concionem*, 3, 62, 3. (*quod* παρεισαγαγεῖν *dicit*, 3, 63, 2.) *in senatum*, 24, 1, 8. *in judicium*, 25, 8, 7. *Sic in passiv.* παραχθέντες εἰς τὰ πλήθη, 38, 4, 2.

Neutraliter et reciproce; in re militari, præterire, *de agmine;* οἱ Λακεδαιμόνιοι θεωροῦντες ἐκ τῆς πόλεως παράγουσαν τὴν δύναμιν, 5, 18, 4. *in re nautica;* παρῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην, Romam advectus est, Romam adpulit, advenit, 23, 14, 1. παράγουσιν ἐπὶ τὴν Βοῦν, 4, 44, 3. *cum Casaub. verti* deflectunt Bovem versus; *Ernestus, locum hunc respiciens, ait* "*nautæ dicuntur* παράγειν, cum non recta cursum faciunt, sed per anfractus, cedentes ventis, fluctibus." —*Imo vero nil aliud est* παράγειν, *nisi* navem admovere terræ; *conf.* παραγωγή.

παράγειν *habent codd. nonnulli pro* παρὰ γῆν, 4, 44, 7.

Παραγίγνεσθαι, adesse, advenire; εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίνδυνον παρεγένοντο, 3, 8, 11. θεωροῦντες τὴν παραγεγενημένην αὐτοῖς εὐδαιμονίαν, 2, 18, 4. *ubi si vera scriptura, differunt* paululum παραγεγενημ. *et* περιγεγενημ. *ut hoc sit* opes quas illi possidebant, *illud*, opes quas sibi paraverant.

Παραγινώσκειν. παρέγνωσαν *est in codd. nonnullis*, 2, 12, 4. *pro* παρενέγνωσαν. *Cum operarum errore*, 3, 21, 5. παρεγίνωσκον, *exaratum esset in editione Lipsiensi, pro* παρανεγίνωσκον, *in quod ibi libri omnes consentiunt; Ernestus, eam scripturam pro vera habens, hæc posuit in Lexico Polyb.*—"παραγινώσκειν, prælegere, recitare, *sc. testimonii caussa.* παρεγίνωσκον πλεονάκις τὰς συνθήκας, in disceptatione caussæ sæpe recitabant verba fœderis; *quod tamen non ita intelligendum, ut* παραγιν. *sit simpliciter* legere, *aut* recitare: *sed inest vis lectionis factæ*, ut comparentur verba cum caussa, et inde colligatur, justum sit de quo quærimus, nec ne. *vide de h. v. Cl. Taylor. ad Demosth. T. II. p.* 469."—*Quæ adnotatio ad verbum* παραναγινώσκειν, *quod suo loco exhibemus, referri debet. Adde nostram* 2, 12, 4. *Ceterum verior mihi videtur Reiskii sententia, vim præpositionis* παρὰ *in hoc verbo non ponentis in comparatione instituta inter verba testimonii et inter rem de qua agitur, sed in eo, ut lectio instituatur* coram, præsentibus eis quorum res agitur, et coram judicibus. *Quod si Latine exprimere vim illius præpositionis velis*, prælegere *commodissime dixeris; in Germanorum idiomate eidem præpositioni exactius etiam respondet particula her, in composito verbo herlesen.*

Παραγράφειν; 1) definire, designare; *sic* ὅμηροι δέκα οἱ παραγραφέντες, 21, 14, 8. *Ab ea notione verbi derivantur nomina* ἀπαράγραφος *et* δυσπαράγραφος, 16, 12, 10. 2) obliterare, inducere, expungere, tollere, 9, 31, 4.

Παραγυμνοῦν; ἐπειδὴ παρεγυμνώθη, cum palam factum, cognitum esset, quod ante erat obscurum, 1, 80, 9. ἡ τύχη παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας, *Fr. gr.* 113.

Παραγωγὴ, ἡ; 1) *terminus tacticus;* adductio militum a tergo in frontem, ut novi ordines fiant; ἡ ἔκταξις ἀφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων (*directio aciei in alterutrum cornu; conf. supra in* ἑκάτερος) *fit vel* διὰ παρεμβολῆς, *vel* διὰ παραγωγῆς τῆς παρὰ τοὺς οὐραγούς, 10, 21, 5. *cf.* παραλλαγή. 2) *in re nautica,* ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν *est* naves admovere terræ, 8, 7, 4 *sq.*

τὰς τῶν πατέρων παραγωγὰς *perperam olim* 24, 8, 11. *pro* προαγωγάς.

Παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας, portorium, vectigal exigere a navigantibus, 3, 2, 5. 4, 44, 4. 4, 46, 6. *Videtur proprie esse,* cogere navigantes πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν, ad admovendam navem, ad adpropinquandum cum nave, *scil. solvendi vectigalis caussa.*

Παραγώγιον, τὸ, portorium, vectigal, quod solvere tenentur naves præter portum aliquem præternavigantes, 4, 47, 3. *cf. verbum* πρᾶξις.

Παράδειγμα, τὸ, exemplar ad cujus normam conficitur aliquid; ταύτῃ (τῇ νηΐ) παραδείγματι χρώμενοι, 1, 20, 15. ἐποιήσαντο τὴν ναυπηγίαν τῶν νεῶν πρὸς παράδειγμα τὴν τοῦ Ῥοδίου ναῦν, 1, 59, 8. τῶν πολλῶν ἀποδειχομένων τό τι παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους, 3, 63, 14. *Tum* exemplum quod statuitur in aliquo, quo corrigantur alii; παράδειγμα ποιεῖν τινὰ, 4, 23, 8. 9, 28, 3. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, *Fr. gr.* 58. παραδείγματος καὶ φόβου χάριν τῶν ἄλλων, 4, 53, 4.

Παραδειγματίζειν τινὰ, (*i. q.* παράδειγμα ποιεῖν) exemplum in aliquo statuere; τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους, 15, 32, 5. μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενος, 2, 60, 7. τὸν Ἰσμηνίαν παρεδειγμάτιζον, ἀποτεριβόμενοι καὶ παροξῶντες, propalam ignominia notabant, 27, 1, 5. *ubi mendose vulgo* παρεδειγμάτιζον. ἡ σύγκλητος βουλομένη παραδειγματίζειν τοὺς Ῥοδίους, ludibrio hominum exponere, 29, 7, 5. παραδειγματιστέον ἐστὶ τὴν ἐπανάστασιν τούτων, in aliorum exemplum punienda insurrectio, 35, 2, 10. διὰ τῆς ἰδίας εὐξίας παρεδειγμάτιζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν, sua pinguedine traducebat, insigniorem faciebat et magis conspicuam illorum calamitatem, illorum calamitati veluti insultabat, 39, 2, 11.

Παραδειγματισμὸς, ὁ, exemplum quod in aliquo statuitur, pœna inflicta in aliorum exemplum, 15, 20, 5. casus quo quis ludibrio hominum exponitur, ignominiosa pœna, 30, 8, 8. ignominiosa notatio, *quæ est in pœnis militaribus,* 6, 38, 4.

Παραδεικνύειν, demonstrare, 3, 21, 5. 21, 9, 6. ostendere, exponere, 4, 25, 3. 4, 28, 4. παραδεικνύειν τινὰ ἀλλότριον ὑπάρχοντα τῆς τῶν Ῥωμαίων αἱρέσεως, publice notare aliquem ut alienum &c. 28, 3, 8. Ἀτρεὺς τοῦ ἡλίου τὸν ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον παραδείξας, qui demonstravit, docuit solis cursum &c. 24, 2, 6.

Παραδέχεσθαι; παραδεδεγμένοι τὸ ἔθνος, quia gentem in amicitiam suam receperant, 38, 1, 8.

Παραδιδόναι, tradere, narrare; περὶ τούτων ἀληθῶς παραδίδοται λόγος, 10, 28, 3. ἡ περὶ τούτου παραδιδομένη φήμη, 7, 1, 1. παραδιδόναι τὴν ἐπ' ἀρετῇ φήμην περί τινος, 6, 43, 1. τόποι γνωριζόμενοι καὶ παραδιδόμενοι, loca cognita et in historiis commemorata, 5, 21, 5. παραδιδόναι ἑαυτὸν, *i. q.* ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν, tradere sese, 1, 10, 1 *sq.* 1, 21, 7. *coll.* 8, 1, 9. 4, 75, 5. δυσπαραβοηθήτους αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, hostibus sese exponere minime ad succurrendum sibi mutuo paratos, 5, 22, 7. Dare *signum;*

πρὸ τοῦ παραδοθῆναι τὸ σύνθημα, priusquam datum esset signum; 2, 68, 1. *nisi* ἀποδοθῆναι *legendum, quod est alias legitimum hac in re verbum, quod et Ernestus h. l. maluerat.* Dare *occasionem, facultatem, &c.* παρεδίδη τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. παρέδωκαν αὐτῷ οἱ καιροὶ ποιεῖν τοῦτο, tempora ei facultatem tribuerunt, per tempora licuit ei hoc facere, 3, 12, 4. *Sic* ὥρας παραδιδούσης, cum anni tempus daret facultatem, simulac per anni tempus licuit, 22, 24, 9.

(Παραδογματίζειν, *corruptum vulgo verbum*, 27, 1, 5. *pro* παραδιαγματίζειν, *quod vide.*)

Παραδοξολογία, ἡ, rerum mirabilium et insolentium commemoratio, 3, 47, 6. 3, 58, 9.

Παράδοξος, inopinatus, mirabilis, 1, 2, 1. *&c.* αἱ ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. παράδοξον τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προαίρεσιν τέλος ἐπιτιθυκὰς τῷ πολέμῳ, 5, 87, 7. νέμειν (δεῖ) μερίδα τῷ παραδόξῳ, inopinatis casibus locum aliquem relinquere, 2, 4, 5. τὸ παράδοξον τῆς ἐλπίδος, spes inopinata, 1, 44, 5. τὰ παράδοξα γινόμενα, 9, 16, 2. *ex vulgata lectione, pro qua cum Reiskio* τὰ παρὰ δόξαν γινγ. *scripsi. Vicissim pro* παρὰ δόξαν, *quod temere editum erat* 2, 18, 6. *ex codd. restitui* παραδόξου γινομένης τῆς ἰφίδου.

Παραδόξως, miro modo, præter omnium opinionem, inopinato, 1, 21, 11. 1, 24, 1. 3, 14, 5. *&c.*

Παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστιν ἡ φήμη παρὰ πατέρων, fama a majoribus accepta, 12, 5, 5. παραδοσ. τοῖς ἐπιγιγνομένοις γίγνεται ἡ δόξα, posteris traditur memoriæ, 6, 54, 2. παραδόσιμον ἐποίησαν τὴν ἑαυτῶν δόξαν, famam nominis sui reliquerunt posteris, 8, 12, 11. παραδόσιμος στήλη, columna in qua aliquid memoriæ proditur, 12, 11, 9.

Παράδοσις, ἡ; εἰς μνήμην καὶ παράδοσιν ἄγειν τι, memoriæ et literis mandare, 2, 35, 5 *et* 7. ἐν παραδόσει ἴσχειν τι, aliquid a majoribus traditum tenere, sibi sic traditum esse a majoribus, 12, 6, 1. 2) ἡ παρὰ τῶν ἡμετέρων παράδοσις, institutio, 11, 8, 2. 3) ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν πόλιν, deditione accipere urbem, 9, 25, 5. *opp.* κατὰ κράτος *ibid.*

Παραδοχὴ, ἡ, (*i. q.* ἀποδοχὴ, *quod vide,*) studium, gratia, benevolentia, qua aliquis *vel* res aliqua a nobis excipitur; probare, studiose excipere *vel* accipere; ἡ αἵρεσις καὶ παραδοχὴ τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, 1, 1, 1. παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως, 1, 5, 5. *coll.* 2, 56, 1. εἰς τοῦτ' ἦλθε παραδοχῆς, eo pervenit gratiæ, tanto studio acceptus est, ita se probavit, 6, 2, 14. *coll. vs.* 13. *Hinc correxi* παραδοχῆς ἀξιωθήσεσθαι, *pro vulgato* παροχῆς, 8, 13, 2.

Παραδραμεῖν; *vide in* παρατρέχειν.

Παραδρομὴ, ἡ; ἐκ παραδρομῆς, in transitu, velut in transcursu, 22, 17, 2. *opp.* μετ' ἐπιστάσεως, *ibid.*

Παραιβαλάττιος πόλις, 1, 20, 6. 23, 11, 4.

Παράθεσις, ἡ; 1) adpositio; ἡ τῶν ὀνομάτων παράθεσις, adponere, adjicere, edere nomina *locorum*, 3, 36, 3.

2) positio in vicinia, vicinitas, *v. c. urbis*, 5, 24, 5. οἷς ἐπιμιγνύμενοι κατὰ τὴν παράθεσιν Κελτοὶ, 2, 17, 3. *conf.* 2, 18, 4. ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκὴ καὶ παράθεσις, connexio et conjunctio, positio alterius juxta alterius, 1, 4, 11. περὶ τούτων ἐναλλαξ καὶ κατὰ παράθεσιν τοῖς Ἰβηρικοῖς

ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, hæc alternatim et conjunctim cum rebus Hispanicis commemorare, juxta se invicem ponendo res hasce et res Hispanienses, 4, 28, 2. ὅταν ἐκ παραβόλου τὸν ὑπὲρ ἐκείνου ποιησάμενος λόγον, 39, 2, 15. *Rursus junguntur* ἐναλλὰξ *et* ἐκ παραβόλου, 1, 66, 7.

Hinc 3) collatio, comparatio, *quæ instituitur* duas res juxta se collocando, *aut* sibi invicem opponendo; ἅτε τῆς παραβόλου ἐλλοχχεῖ τὴν διαφορὰν ἐχούσης, instituta collatio, comparatio maximam arguebat differentiam, 29, 9, 15. *coll. vs.* 12. ἐκ παραβόλου καὶ συγκρίσεως, 16, 29, 5. ἐκ παραβόλου συνθεωρεῖν καὶ συγκρίνειν, 3, 32, 5. 2, 18, 4. 3, 62, 11. 6, 46, 9. ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραβόλου ἔλεγχον, veriti ne comparati cum eo ignaviæ arguerentur, 35, 4, 14. *Hinc et* e contrario, e diverso, *commode interdum verti potest formula* ἐκ παραβόλου, *velut* 4, 30, 6. 7, 12, 3. 16, 22, 1.

4) depositio, repositio *commeatuum, pecuniæ, et similium,* adparatus; ἡ τοῦ σίτου παράθεσις, 3, 69, 2. τῶν χορηγιῶν, (*ni* χορηγίαν *malis*) 3, 17, 11. τῆς χορηγίας, 10, 19, 2. *quo de loco hæc monuit Ernestus:* "*est* apparatus copiarum, *h. l.* pecuniarum, *et videtur legendum* αὐτῷ, Scipioni; *genitivus est in* χορηγίας."— εἰ εἰς τὰ στρατόπεδα παραβόλου, adparatus in usum exercituum, horrea militaria, 2, 15, 3. 3, 102, 10. *neque enim opus est ut ab hac acceptione vocabuli discedamus* 2, 15, 3. *ibique cum Ernesto* præbitionem *intelligamus, quæ fit* (*inquit*) *in exercitus, cum carnes et similia præbentur.*"— θέλοντες ἐκδαπανᾶσθαι τὰς παραβόλους τῶν Ῥοδίων καὶ τοὺς θησαυροὺς, 26, 7, 7. *Sic in re medica,* ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, depositio, collectio aquæ intercutis *in homine hydropico,* 13, 2, 6.

5) adpositio ciborum in mensa, *et per metonym.* ipsi cibi adpositi, fercula; διάκονοι οἱ τὰς παραθέσεις φέροντες, 31, 4, 5.

6) αἱ τῶν φίλων παραθέσεις, 9, 22, 10. *et in sing.* 9, 26, 1 *et* 10.—"*sunt* suggestiones amicorum, *ut e tota serie disputationis patet. Male Valesius:* amicorum gratia." *Ern.*

Παράθηκη, ἡ, depositum; 33, 12, 4 *et* 9. *i. q.* παρακαταθήκη *ibid. vs.* 2.

Παραινῶν *cum infixit.* (*omisso casu personæ*) 1, 79, 13. 1, 80, 3 *sq.* παρήνει λέγων ὡς *&c.* 38, 4, 9. *cum dativ.* παρήνεσεν ἑαυτοῖς, 1, 81, 4. παρήνει τοῖς ἐν τῇ πόλει, 5, 4, 7. *Sic* 10, 38, 10. θαῤῥεῖν αὐτοῖς παρήνει *e MS lis restituendum pro* αὐτούς.

Παραίνεσις, ἡ, cohortatio, oratio qua quis hortatur (*ad pacem,*) 5, 103, 9. αἱ παραινέσεις, monita, 3, 14, 10.

Παραιρεῖν, e medio tollere; παρῃρηκὼς πᾶν τὸ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

παραιρεῖσθαι, *in medio,* auferre; τί τινι 1, 18, 9. 15, 1, 1. τί τινὸς, 5, 3, 7. τὴν ἐλπίδα τινὸς, 3, 17, 5. 4, 51, 6. πόλιν, 2, 46, 2. τὸν σίτον, 10, 42, 5.

Passiv. ἐπὶ τῷ σφίσι παρῃρῆσθαι τὴν χορηγίαν, 15, 1, 1. (τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃρεῖτο, 16, 8, 6. *ubi corrupte vulgo omnes* παρῃτεῖτο, *quod in* παρεῖτο *debuerat mutari.*)

Παραιτεῖσθαι, deprecari; τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. *non solum pro se, sed et pro alio, ut* τὴν αἰκίαν, τὴν τιμωρίαν, (*pro Giscone*) 1, 80, 8 *sq.* παραιτεῖσθαι τινὰ μέρος τι τῶν ὑφωνίων, deductionem partis alicujus petere ab aliquo, 1, 66, 5. 1, 67, 1. παρῃτεῖτο τὴν τοιαύτην

ἐρμὴν, deprecatus est illud hominum studium, 10, 40, 6. παρητήσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν καὶ τὸ μηδὲν παθεῖν ἀνήκιστον, 4, 18, 11. τὴν ὀργὴν τῶν Ῥωμαίων, 22, 8, 10. παραιτήσασθαι τὴν σφετέραν ἄγνοιαν, *ex Casaub. emend. pro* παρατήσασθαι, 22, 24, 5. deprecari errorem, veniam erroris impetrare.

παραιτεῖσθαι τινὰ *vario modo dicitur;* παραιτεῖσθαι τὸν Ἀνδρόμαχον, deprecari, intercedere pro Andromacho, petere ut is ipsis condonetur, 4, 51, 1. παρητεῖτο τοὺς Ἀχαιοὺς, ἀπολιγόμενος τὴν ἀρχὴν, deprecatus est Achæorum favorem, *vel* excusavit se apud Achæos, *Fragm. hist.* 1. τοὺς ἄρχοντας παρητήσατο, πρὸς δὲ τὸν Ἄρατον καταλύσας, magistratuum invitationem deprecatus est, declinavit, 5, 27, 3. παραιτησάμενος Ἔφορον, si Ephorum excepero, 5, 33, 2.

Est et ubi παραιτεῖσθαι *pro simplici verbo* αἰτεῖν *vel* αἰτεῖσθαι *usurpatum videri possit; v. c.* παρητήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς, *Fragm. hist.* 52. *quod tamen an Polybii sit fragmentum dubitari potest. Sed apud Nostrum,* 4, 7, 4. *verba illa,* μηδὲ καθάπαξ ἐπιβαλλόμενοι παραιτεῖσθαι, *interpretatus sum,* cum ne de rogando quidem transitu cogitassent: *intelligens nempe* τὸν δι' ὀλίγου παραιτεῖσθαι *ex præcedentibus. At fortasse ibi pariter verbum hoc consueta notione aut ei vicina poterat accipi,* qui ne in animum quidem induxerunt deprecari, i. e. excusare factum; *vel* veniam rogare, *quemadmodum idem Noster alibi (nescio jam quo loco) ait,* παρητεῖτο συγγνώμην τινὰ ἴσχειν, deprecatus est ut sibi ignosceretur, ut venia sibi daretur: *quamquam in hac ipsa rursus dictione compositum* παρητεῖτο *pro simplici valere potest. Superiori loco,* 4, 7, 4. *Casaubonus, non satis video qua notione, prædicta verba sic vertit,* ne ipsis quidem factum ullo modo recusantibus.

πολὺ τῆς ἐρμῆς αὐτοῦ παρητεῖτο, *ex vulgata olim script.* 16, 8, 6. *Vide supra in* παρίεναι.

Παραίτησις, ἡ, deprecatio, 40, 6, 5.

Παραίτιος, *i. q.* αἴτιος, auctor, effector, caussa; τοῖς πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γίνεσθαι, 18, 24, 3. 9, 34, 4. 12, 26, 2. παραίτιοι γεγόνασιν αὐτοῖς ἐλευθερίας, 23, 3, 6. *Fœm.* τοῖς δὲ καὶ τὰς περιστάσας ἐπανορθώσεως γίγνεσθαι παραιτίας, 5, 88, 3. *ubi tamen vereor, ne aut* παραίτια *legendum sit in neutro genere, aut* παραιτίους. *Fœmininum genus etiam reperiri lib.* 5. c. 4. *ait Ernestus; ubi tamen frustra quæras; nec alium locum nos in schedis nostris endtavimus. Neutrum,* παραίτιον, caussa, 4, 57, 10. 5, 75, 2.

Παρακάθηται; κατὰ πέντε τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης στρατόπεδα παρακαθήμενα, sedentes, locati, dispositi exercitus, 9, 44, 2.

Παρακαθίναι τοῖς σώμασι διὰ τὸν πόνον, corporum contentionem remittere, 35, 1, 4.

Παρακαλεῖν, advocare, 2, 20, 1. cohortari, monere; παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς τῶν δυνάμεως, 1, 60, 5. 2, 64; 1. 4, 80, 15. παρακαλεῖν ἐπὶ τὰ χείριστα, 38, 1, 4. παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, 1, 61, 1. 3, 19, 4. 4, 58, 6. 5, 71, 1. 18, 6, 6. *et absque* σφᾶς, *eadem notione,* παρακαλέσαντες αὐτοὺς, (*i. q.* ἑαυτοὺς) 3, 84, 10. *eademque notione in pass.* παρακληθέντες (cohortati se invicem, *i. q.* παρακαλέσαντες σφᾶς αὐτοὺς) ἴδωσιν σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν Ῥωμ. πίστιν, 2, 11, 5. *Pro* παρακαλούντων, 4, 33, 8. *alii* παρακολουθούντων *habent.*

τὰ παρακαλούμενα, postulata; συγχωρεῖν, συγκατατίθεσθαι τοῖς πα-

παρακαλουμένους, 4, 29, 3. 15, 5, 10. *Sic pro* περικαλουμ. 25, 9, 6. *haud dubie* παρακαλουμ. *legendum; conf.* 26, 1, 3. 4, 64, 3. *&c.*

Παρακαταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων, descendere de equis (*de equitibus qui pedibus pugnant.*) 3, 65, 9. 3, 115, 3. *Fr. hist.* 13.

Παρακαταβάλλεσθαι ψήφισμα, in medium proponere decretum, 4, 25, 6.

Παρακαταθήκη, ἡ, depositum, 33, 12, 2. ἐν παρακαταθήκης δίδοναι, velut depositi loco dare, fidei alicujus committere (*filiam,*) 4, 74, 5. *Conf.* παραθήκη.

Παρακατατίθεσθαί τινα εἰς πίστιν τινός, aliquem fidei alicujus committere, 15, 26, 3.

Παρακατέχειν, inhibere, retinere *intrare conantem*, 5, 26, 10. cohibere, reprimere *impetum alicujus*, 5, 67, 11. 18, 5, 6. *iram alicujus*, 15, 25, 3. retinere, detinere, *in urbe, in captivitate*, 1, 66, 5. 4, 51, 3. 4, 64, 3. cohibere, τὸν ἴδιον θυμὸν, 15, 4, 11. ἑαυτὸν, 38, 5, 2.

Παρακεῖσθαι, adjacere, finitimum, vicinum esse, 2, 48, 1. 4, 30, 3. 4, 38, 7. 5, 34, 7. οἱ παρακείμενοι ταῖς ἀναβολαῖς, qui juxta viam habitant qua adscenduntur Alpes, 3, 51, 13. 3, 66, 7. ἡ παρακειμένη πύλη, vicina, proxima porta, 7, 16, 5. 7, 18, 6. 8, 31, 4. οἱ παρακείμενοι φίλοι, amici qui alicui adsident, qui aliquem adsectantur, familiares, 40, 11, 5. qui *in concilio* proxime adsident *regi*. 4, 24, 2. τὰ παρακείμενα, fercula quæ in mensa adposita sunt, 3, 57, 8.

κατεργαζ. τὸ παρακείμενον, *mendose vulgo* 32, 14, 11. *pro* περικείμενον.

Παρακελεύειν, *i. q.* κελεύειν *et* παρακαλεῖν, jubere, hortari, monere, 7, 16, 2. *cum dativo*, 16, 20, 8. *Sic et in medio*, παρακελεύεσθαι, 3, 93, 9. 5, 101, 7. 7, 17, 9. *cum accus.* 10, 14, 9. *In pass.* τὰ παρακελευόμενα, postulata (*sicut* τὰ παρακαλούμενα) 9, 37, 3. τὸ παρακελευσθὲν, *nescio unde ediderat Casaub.* 10, 39, 2. *pro* παρωγγελθὲν *in quod consentiebant codd. nostri cum ed.* 1.

Παρακελευσμὸς ἐναγώνιος, cohortatio, adclamatio acris, qualis fit in pugna, 10, 12, 5.

Παρακινδυνεύειν, (*i. q.* παραβάλλεσθαι) fortunæ aleam tentare, prælio rem committere, 3, 89, 2. 3, 90, 6. (*cf.* κινδυν.)

Παρακιῶσαι *codex Urb.* 1, 1, 4. *pro* παρορμῆσαι, *sed haud dubie ex epitomaris ingenio.*

Παρακλείειν; τοῦτον μὲν κατασπάσαντες ἀπὸ τοῦ τιθρίππου παρέκλεισαν, incluserunt, *sive* in carcerem conjecerunt, *si sana lectio*, 5, 39, 3.

Παράκλησις, ἡ, hortatio, postulatio, petitio, preces, obtestatio; οὐχ οἷον παράκλησιν πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἀλλ' ἀγγέλου μόνον, ἐδέησαν, 1, 72, 4. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 22, 7, 2. κατὰ τὰς παρακλήσεις μηκέτι παρακαλεῖν μηδ' ἀξιοῦν τοὺς φίλους, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων, 30, 4, 5.

Παρακλητικὸς, cohortatorius; ἡ σύγκλητος πολλοὺς καὶ παρακλητικοὺς πρὸς τὸν Δημήτριον διαθεμένη λόγους, 24, 2, 9. ἀσπαστικήν τε καὶ παρακλητικὴν ποιησάμενοι (*de legatis Romanis agitur*) τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἔντευξιν, orationem et benignam et hortatoriam, 28, 3, 10. 28, 4, 1.

Παρακμάζειν, deflorescere, 6, 51, 5.

Παρακοιτεῖν, excubare, excubias facere; τῷ στρατηγῷ, apud imperatorum, 6, 33, 12. 6, 35, 2. παρὰ τὸν χάρακα, propter vallum, 6, 35, 5. παρὰ τὴν πρώτην σημαίαν, 6, 35, 12.

Παρακολουθεῖν, *cum dativo rei*, sequi, persequi et adsequi aliquid, *scil.*

mente, intelligere, scire, cognoscere, 1, 12, 7. 1, 67, 12. 3, 32, 2. 10, 38, 3. *Conf.* ὑπαρακολούθητος.

Παρακομιδή, ἡ, 1) devectio, convectio *commeatuum*, 10, 10, 3. gestatio *vallorum, quos humeris gestant milites*, 18, 1, 4. 2) trajectio *per flumen vel mare; active*, 3, 44, 1. *neutraliter*, 3, 43, 3. τὴν παρακομιδὴν ἐκ τῆς Κεφαλλ. εἰς τὴν Μεσσηνίαν ποιήσασθαι, 5, 5, 3. 6, 49, 7.

Παρακομίζειν, advehere, convehere, *commeatum*, 1, 52, 5. 3, 60, 4. 8, 36, 3. τί μεθ' ἑαυτοῦ, aliquid secum ferre, gestare, portare, 18, 1, 1. trajicere per flumen, per mare, *activa notione, cum accus.* (i. q. περαιοῦν) 3, 46, 5. 5, 109, 2.

παρακομίζεσθαι, *in passivo*, trajicere, *signif. neutrali; παρεκομίσθη εἰς τὰς Συρακούσας*, 1, 52, 6.

Παρακοπή, ἡ, vesania, delirium, 40, 3, 2.

Παρακόπτειν; τῶν ζώων μέλη παρακεκομμένα, concisa membra, 10, 15, 5.

Παρακούειν τινός, neglectim audire, non audire aliquem, *scil. ut opem non feras querenti, roganti*, 2, 8, 3. 3, 15, 2. 4, 3, 11. 5, 35, 6. 24, 10, 9. τῶν λεγομένων, 7, 11, 9. παρακούειν τῶν παραγγελλομένων, non obtemperare, 26, 2, 1. *et* περὶ τοῦ *cum infin.* 30, 18, 5. παρακούεσθαι, *pass.* non audiri, 5, 35, 5. 30, 18, 2.

Παρακεῖμασθαι; μέρη παρακειμένα καὶ μακρὰν ἀπεστασμένα τῆς βασιλείας, partes quæ sunt velut adpendices regni et longius remotæ, 5, 35, 10.

Παρακρούειν, decipere. *Passiv.* παρακρούεσθαι ὑπό τινος, 34, 5, 2. περί τινος, decipi in aliqua re, 24, 3, 3.

Παραλαμβάνειν ἀρχήν, suscipere magistratum, 1, 8, 4. 3, 70, 7. τὸν λόγον, (*quod alids et μεταλαμβάνειν dicit*) excipere, suscipere sermonem, 33, 16, 9. πόλεις, in deditionem accipere, 2, 54, 12. 4, 63, 4. 4, 65, 6. 4, 78, 13. 6, 13, 6. *Sic* οἱ παραληφθέντες ἄνδρες, 3, 69, 2. *sunt* captivi qui se hosti tradiderant.

τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας τοῖς καιροῖς παραλαβόντες ἐπὶ βραχύ, resumentes paulisper illas historiæ partes *&c.* 6, 58, 1.

παραλαμβάνοντες περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν, quum de eo (*Alexandro*) acceperimus, fuisse *a puero* usu imbutum rerum bellicarum, 12, 22, 5. *Sic* παρειλήφαμεν, 6, 5, 5. *Qua notione verbum* παραλαμβάνειν *respondet verbo* παραδιδόναι, memoriæ prodere, *et est velut* ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν.

Παραλείπειν τι, omittere, prætermittere, 1, 1, 1. 2, 35, 4. 8, 13, 1. *&c.* τιμωρίαν παραλελειμμένην, 1, 79, 4.—"*si lectio sana est*, exquisita supplicia, nova, *ab aliis nondum usurpata.*" *Ern.*

Παράληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, susceptio, aditio magistratus, 2, 3, 1. τῆς πόλεως, abstractio, ablatio *urbis, et per metonym.* possessio, 2, 46, 2.

Παραλία, ἡ, ora maritima, 1, 37, 2. 2, 5, 2. 2, 6, 7. 2, 14, 11. 3, 91, 4. 4, 65, 10. 10, 1, 4. *Pro vulgato olim* παλαιᾶς, 3, 118, 2. παραλίας *restituimus; et rursus* παραλίαν, 12, 2, 8. *pro* παλαιάν.

Παράλιος, ἡ, *scil.* χώρα *s.* γῆ; τὸ μῆκος τῆς παραλίου, 3, 39, 3.

Παραλλαγή, ἡ, diversitas; ἡ ἐξ ἀμφοῖν παραλλαγή, differentia quæ est inter utrosque, 6, 7, 3. περὶ τὴν ἐσθῆτα μεγάλας ποιεῖσθαι τὰς παραλλαγάς, longe diverso a ceteris et præstantiore vestitu uti, 6, 7, 5. μεγάλης οὔσης παραλλαγῆς περὶ ταῦτα, 23, 3, 9.

παραλλαγή (*ex notione qua capitur verbum* παραλλάττειν 3, 60, 2. 5, 14, 3. *et alibi*) *potest signi-*

ficare præterire, circumire; *et mendosum vocab.* παραλογῆς, 10, 21, 5. *quod in* παραγωγῆς *mutavit Casaubonus, utique non sine veri specie videri potest ex* παραλλαγῆς *corruptum.*

Παραλλάττειν, 1) præterire præter aliquem; παραλλάττειν τινὰ καὶ διακλείειν, 3, 60, 12. τὴν πόλιν, præter urbem præterire, 5, 14, 3. 5, 80, 4. τὸν ποταμὸν, præternavigare (*juxta oram maris*) præter fluvium, 15, 2, 8 *et* 10. 2) τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν πολὺ παραλλάττειν, longe præstare, anteire, 18, 8, 2. 3) *pass.* παραλλάττεσθαι, insolitum esse; διὰ τὸ παρηλλάχθαι τὴν ἔξοδον πρὸς τὸν εἰθισμένον καιρὸν, quoniam ille exitus insoliti aliquid habebat, collatus cum consueto tempore, 5, 56, 11. παρηλλαγμένον τῆς συνηθείας, alienum a consuetudine, 7, 17, 7. ἴδιόν τι καὶ παρηλλαγμένον, singulare aliquid et insolens, 3, 55, 1. οἱ ἔχοντες παρηλλαγμένον τι καὶ διάφορον τόπον, 4, 38, 12. ξένη καὶ παρηλλαγμένη ἐπιφάνεια, 2, 29, 1. ἀσέβεια, κραυγὴ παρηλλαγμένη, 7, 7, 4. 8, 32, 5. τὸ παρηλλαγμένον τοῦ ἐπιχειρήματος, insolentia consilii, 4, 15, 11. *Conf.* 1, 79, 4.

Παράλληλος, parallelus, *usitata apud Mathematicos notione,* linea vel superficies æquis undique intervallis ab alia distans; *construitur cum dativo;* προθέσθαι χάρακα παράλληλον τῷ τείχει, 8, 34, 3. οἰκίαι παράλληλοι τῷ ποταμῷ, 7, 6, 6. προεβάλλοντο στοὰν παράλληλον τῷ τείχει, 22, 11, 6. *item cum genit.* ἐπίπεδον ἴσον καὶ παράλληλον τῶν τοῖς λόφοις ὑποκειμένων ἐπιπέδων, 9, 21, 10. *Hinc substantive,* ἡ παράλληλος, *scil.* γραμμὴ, linea parallela; *cum genit.* 6, 41, 3.

2) *Sed et diverso prorsus modo idem nomen usurpatur, de rebus* in eadem recta linea positis; *qua notione contrarium est* τοῦ ἐπαλλήλου, *quod notat res* alias post alias positas. *Sic* ναῦς παραλλήλους τάττειν *est* in eadem linea alteram juxta alteram locare naves, 1, 26, 11. τρία ἔργα παράλληλα, 22, 10, 2. *secundum* eamdem lineam *sunt disposita.* τριφαλαγγία παράλληλος, 6, 40, 11. *sunt* hastati, principes, triarii, *non alii post alios, sed* juxta se invicem eadem linea incedentes, *ut primus manipulus hastatorum a suo latere habeat primum manipulum principum, et primum manipulum triariorum, et sic deinceps. Eodem modo,* 11, 11, 3. τοὺς μισθοφόρους ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρωτοπορείας παραλλήλους ἄγων.

3) *Ea deinde notio a spatio ad tempus transfertur, ut* αἱ παράλληλοι πράξεις *sint* res *diversæ* uno eodemque tempore gestæ, 14, 12, 1. *quas alibi* καταλλήλους *dicit; vide* 28, 14, 11.

Παραλογίζεσθαι; *in med.* παραλογίσασθαι τινὰ, decipere, 1, 11, 4. 31, 9, 1. *passiv.* παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, decepti, 16, 10, 3.

Παραλογισμὸς, ὁ, fraus, 1, 81, 8.

Παράλογος, (*oppos.* κατὰ λόγον, *vide* 2, 38, 5.) αἱ παράλογοι τῶν βαρβάρων ἔφοδοι, irruptiones barbarorum temere susceptæ, *ni fortasse intelligi debet* inopinatæ, 2, 35, 6. τὰ παράλογα τῶν ἔργων, immania facta, ab omni ratione abhorrentes, (*a rebellibus in bello Africo patrata,*) 2, 1. 3.

Παραλόγως; εἰκῇ καὶ παραλόγως, temere et præter rationem, 1, 74, 14. ἐκ τοῦ ζῆν παραλόγως ἑαυτοὺς ἐξῆγον, sine causa, temere, desperato consilio, 40, 3, 5. inopinato, 1, 71, 2. 4, 12, 13. παραλόγως καὶ ταὐτομάτῳ κατορθῶν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5.

Παραλύειν; 1) solvere, et solutum detrahere, amovere; παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέῤῥων, 8,

6, 9. παραλύειν τοὺς ταρσοὺς, *in pugna navali*, detergere remos *navium hostilium*, 16, 4, 5 *et* 14. πεντήρεις παραλελυμέναι τοὺς ταρσοὺς, quibus demti erant remi, 8, 6, 2. *In pedestri pugna*, παραλελυμένου τοῦ λαιοῦ κέρως, 11, 14, 6. *non male quoad sententiam Casaubonus*, cum eorum acies cornu lævo esset imminuta; *nempe*, cui erat demtum et detractum præsidium *mercenariorum, qui latus ejus tegere debuerant.*

2) eximere, liberare aliquem rei alicujus necessitate; παραλύειν τινὰ τῶν ὀφειλημάτων, remittere alicui debita, 26, 5, 3. τῶν φόρων, 20, 13, 3. *ubi* παραλύσειν *ex conject. scripsi, pro vulgato* παράλυσιν. παρέλυσεν αὐτὸν τῆς δικαιολογίας, remisit ei necessitatem per se ad singula respondendi, 24, 2, 4. τῆς δαπάνης, 28, 11, 5. (*pro quo est* ἀπολύειν, 12, 5, 3.) *Sic in pass.* τῆς στρατείας παραλυθῆναι, eximi militia, *i. e.* militandi necessitate, 12, 5, 2. τῆς λειτουργίας, immunem esse a ministrandi necessitate, 6, 33, 10. παραλελῦσθαι φόβου, 30, 4, 7.

3) παραλύεσθαι, *de* solutis corporis aut animi viribus; παρελύοντο, languore membra eorum solvebantur, viribus deficiebant, 11, 24, 5. σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος, corporis viribus debilis, corpore infirmus, 32, 22, 1. σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τραυμάτων, 16, 5, 7. ἕστασαν ἄφωνοι πάντες οἱονεὶ παραλελυμένοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, 20, 10, 9. *Hinc perspecte Casaub.* 36, 5, 3. ἐξαυτῆς οἱονεὶ παρελύθησαν *correxit, pro* παρεληλύθεισαν, *quæ emendatio notanda ad Suidam Küsteri in* Ἀλογία. *Simul et corporis et animi vires et facultates fortunæ intelliguntur*, 1, 58, 9. τὴν δύναμιν παρελέλυντο, fracti erant viribus.

παραλελυμένην τὴν ἀρχὴν *minus recte dat codex Flor.* 4, 34, 5. *pro* καταλελυμένην.

Παράλυσις, ἡ, τῆς ψυχῆς, demissio, fractio animi, 31, 8, 10. *Vulgatum olim* παράλυσιν, 20, 13, 3. *in* παραλύσειν *mutavi.*

Παραμένειν; παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, nihilominus animis fortiter durabant, resistebant, nihil de animorum ardore remittebant, 2, 30, 7.

Παραμήκης, oblongus; παράμηκες τρῆμα, 1, 22, 6.

Παραμιλλᾶσθαι; ταύτῃ παρημίλλησαι τοὺς ἄλλους, hac parte cum ceteris contendit, æmulatus est, alios omnes superare studuit, 12, 11, 4.

Παραμυθεῖσθαι τινὰ, consolari, 15, 29, 10.

Παραναγινώσκειν, legere, coram omnibus legere, prælegere, 2, 12, 4. 3, 21, 5. *Conf.* παραγινώσκειν.

Παρανόμημα; τὰ παρανομήματα, improbe facta, 24, 8, 2.

Παρανομία, ἡ, scelus, flagitium, 1, 7, 4. αἱ παρανομίαι εἴς τινα, injuriæ, 3, 6, 13. Παρανομίας βαμὸς, 18, 37, 10.

Παράνομος; παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παραπαίειν, *absol.* errare, 12, 9, 1. *sed proprie cum genit. v. c.* τῆς ἀληθείας, aberrare a veritate, 3, 21, 9. 10, 2, 3. 12, 7, 5. πολὺ παραπ. τῆς ἀληθ. 17, 14, 11. *Sic* πολὺ παραπ. τοῦ δέοντος, 4, 31, 2. τοῦ καθήκοντος, 30, 6, 3. τοῦ σφετέρου συμφέροντος, 21, 12, 6. εἴ τι παραπέπαικε τῆς συνηθείας, si quid adversus morem consuetum peccasset, 15, 19, 4. *conf.* παραπίπτειν. *Mendose vulgo* παραπταίωσι *legebatur pro* παραπαίωσι, 3, 21, 9.

Παράπαν; τὸ παράπαν, omnino; τῷ προεμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας, aut omnino qui de præsidio profugisset, 1, 17, 11. ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια

τὸ παράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται, 11, 13, 8. ἐπετελεῖτο τὸ παράπαν οὐδὲν, effectum est omnino nihil, 5, 67, 11. οὐ τὸ παράπαν, omnino non, nullo modo, neutiquam, 1, 15, 6. 5, 66, 7. 5, 85, 1.

Interdum abest articulus, sed perperam, ut videtur, partim librariorum errore, partim editorum. μηθ' ὑπάρχοντος τὸ παράπαν ἐγγράφου τοιούτου μηδενὸς *recte editum est ex Bav.* 3, 26, 4. *ubi articulum alii codices omittunt. Rursus* 8, 11, 1. *ubi desiderabatur artic. in cod. Peiresc. dabat eum Suidas. Perperam abest ab omnibus,* 5, 60, 7. *Adde* 11, 12, 3. 11, 13, 4.

Παραπέμπειν, τινὰ, negligere, omittere, contemnere aliquem, 30, 17, 17. 32, 9, 9. 32, 10, 3. τὶ, inobservatum prætermittere aliquid, 10, 5, 9 silentio prætermittere, 23, 7, 7. 38, 2, 5.

Παραπεταννύειν; ἡ παραπεπετασμένη αὐλαία, 33, 3, 2.

Παραπέτασμα, τὸ; 33, 3, 2.

Παραπίπτειν; 1) accidere, incidere, occurrere, advenire, irruere, *et simil.* παραπεσούσης αὐτῷ βραχείας ἀφορμῆς, incidente, oblata levi occasione, 1, 55, 6. καιροῦ παραπεσόντος, 1, 75, 9. 11, 16, 1. 12, 6, 5. πλοῦ παραπεσόντος, cum navigationis opportunitas, prosper ventus *ei* contigisset, 4, 57, 6. πᾶν τὸ παραπίπτον ἐκ τῶν καιρῶν, quidquid ex tempore, pro temporum varietate, incidit, 9, 2, 5. *et nude* πᾶν τὸ παραπίπτον, quidquid inciderit, quidquid tempus postulaverit, 3, 12, 6. *Sed rursus* πᾶν τὸ παραπίπτον, 3, 51, 5. quidquid obviam venisset; *et eodem modo* πᾶν τὸ παραπεσόν οἱ. 11, 5, 5. ἀνελπίστως παρέπεσεν εἴς τινα σκηνὴν, incidit, forte devenit in aliquod tabernaculum, 15, 28, 4. παραπεσούσης ἐκ Μεταποντίου βοηθείας εἰς τὴν ἄκραν, cum accidisset, præter spem advenisset in arcem auxilium, 8, 36, 1. ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, quibus etiam promte auxiliatum advenientibus, adcurrentibus 31, 17, 2. *Rursus* εἰς πόλιν παραπίπτειν, 4, 80, 9. in urbem (*amicam, vel suam,*) se conjicere cum exercitu, *ut ibi a persequente hoste tutus sit,* 4, 80, 9. *sed et* hostiliter irruere, irrumpere in urbem, 2, 53, 6. 6, 55, 1. *Sic* impetum facere, irruere *in hostium castra,* 3, 117, 8. *conf.* 3, 115, 11. *Adde* παρεισπίπτειν.

2) prætervehi, prætercurrere, præterlabi; ἅμα τῷ παραπεσεῖν τοὺς διώκοντας, καὶ τὸν τόπον γενέσθαι ἔρημον, 11, 15, 2.

3) aberrare a vestigio, a via; πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *Et tropice,* παραπίπτειν τῆς ἀληθείας, (*sicut* παραπαίειν) 12, 7, 2. τοῦ καθήκοντος, 8, 13, 8. *et nude* παραπίπτειν, errare, 18, 19, 6. *conf.* παράπτωσις.

Παραπλεῖν, *absol.* præternavigare, 1, 25, 1. ulterius provehi, 5, 3, 4. παραπλ. τινὶ, juxta aliquem navigare, comitari; *sic quidem Ern. cum Casaub. ego vero* navibus advenire ad aliquem *interpretandum putavi,* 31, 26, 15. *Conf. tamen* ἡ παράπλους.

Παραπλήσιος, similis; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον συνέβη ἑκατέραις, 1, 7, 1. παραπλήσιόν τι πάσχειν, ὡς ἂν εἰ &c. 1, 4, 7. ἔστι παραπλ. ὡς ἂν εἰ, 11, 28, 8. παραπλ. τι πάσχειν τοῖς ἐρῶσι, 1, 14, 2. *Sic et alibi cum dativ.* παραπλήσιοι τοῖς ὀνειρώττουσι, 1, 4, 8. ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις, 5, 26, 13. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια, 3, 111, 11. 5, 11, 3. 9, 16, 3. *adde* 1, 22, 7. 1, 28, 11. &c. *Sed et cum genit.* παραπλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον συντελεῖσθαι, 1, 23, 6.

Fœmin. παραπλησία, 2, 18, 8. 3, 19, 10. 6, 31, 10. *sed et* ἡ

παραπλήσιος χρεία, 6, 31, 4. αἱ παραπλήσιοι δυνάμεις, 1, 37, 8. adde 5, 6, 3. 5, 100, 10. 6, 7, 5. 8, 9, 1.

παραπλήσιον absque artic. adverbialiter, pro παραπλησίως, aut pro τὸ παραπλησι cum artic. 4, 40, 10. 3, 33, 17. cf. 1, 4, 8.

Παραπλησίως, similiter, cum dativo, 1, 42, 1. Corrupte dederant libri ἐν οἷς παραπλησίοις, 5, 12, 7. Vicissim sæpius adverbium hoc perperam posuerunt librarii pro adjectivo: v. c. pro παραπλησίων codex Bav. 2, 18, 8. pro παραπλήσιος omnes, 6, 47, 9. (conf. 1, 4, 7.) rursus pro παραπλησίους omnes, 6, 7, 2.

Παράπλους, ὁ, navigatio præter oram, 3, 97, 8. ἐν τῷ παράπλῳ, 2, 11, 13.

Παράπλους, ὁ, scil. ναῦς; vel adjective, παράπλους, ὁ καὶ ἡ, navis quæ aliam comitatur, Fr. hist. 65.

Παραπόδας in superioribus editt. subinde junctis vocibus scriptum, pro παρὰ πόδας, quod vide in πούς.

Παραποδίζειν, impedire, 2, 28, 8. Passiv. παραποδίζεσθαι, 6, 18, 7. 16, 4, 10.

Παραπομπή, ἡ, comitatus præsidii vel honoris caussa, 15, 5, 7. 30, 9, 13. sed et deductio captivi, 30, 9, 18.

Παραπομπὸς ναῦς, navis præsidiaria quæ comitatur onerariam, 1, 52, 5. τούτοις (τοῖς περσβευταῖς) ἐτοιμάζον δύο τριήρεις παραπομπούς, 15, 2, 6. ubi quidem minus recte vulgo παραπόμπους penacute editur.

Παραπορεύεσθαι; παραπορευθῆναι ὑπὸ τὸν λόφον, iter facere infra præter collem, 2, 27, 5. Præcipue cum παρὰ construitur, ut παραπορεύεσθαι vel παραπορευθῆναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, præter, juxta, secundum, 3, 14, 6. παρὰ τὸν χάρακα, 3, 99, 5. adde 6, 40, 7. 10, 30, 9. λειτουργοὶ παραπορευόμενοι, scil. παρὰ τοὺς ἱππέας, vel τοῖς ἱππεῦσι, comitantes expeditos, 10, 29, 4. Mendose vulgo παραπορευόμενοι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. pro περιπορευόμενοι.

Παραπρεσβεύειν, an idem quod simplex πρεσβεύειν? vide 32, 18, 1.

" Παραπταίειν τῆς ἀληθείας, 3, 21. ut Herodianus VIII. 5. dixit πταίειν τῆς ἐλπίδος, nisi legendum παραπαίειν, ut 12, 5." Ern. Vide 3, 21, 91. et supra in παραπαίειν.

Παράπτωμα, τὸ, erratum, peccatum, 9, 10, 6.

Παράπτωσις, ἡ, erratum, 16, 20, 5. τοῦ καθήκοντος, aberratio ab officio, violatio officii, 15, 23, 5. (conf. 3, 54, 5.) κατὰ τὴν τοῦ διώγματος παράπτωσιν, dum hostem longius persequuntur, 11, 17, 3. (i. q. προπίπτειν, ibid. vs. 4.) κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν, dum Gallos acrius persequuntur, 3, 115, 11. ἡ παράπτωσις τοῦ τόπου, situs loci extra viam, 4, 32, 5.

Παραῤῥήγνυμι; παραῤῥαγὲν mendose vulgo pro παραπτὰν, 10, 22, 7.

Παρασημαίνεσθαι, 1) ex aliqua re tamquam e signo colligere, intelligere; ἐξ ὧν παρασημήναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν, 3, 90, 14. 2) πάντα παρεσημαίνοντο, 16, 22, 1. improbabant interpretatur Ern. cum Valesio; nos, omnia ejus facta dictaque observabant, scilicet ut ea in deteriorem partem interpretarentur, et carperent reprehenderentque. Est autem, sicut ἐπισημαίνεσθαι, verbum mediæ significationis, quod etiam denotare potest observare cum comprobatione et laude, quæ notio in vocab. seq. obtinet.

Παρασημασία, ἡ, observatio cum adprobatione conjuncta, laus, commemoratio honorifica; γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας, 23, 18, 1. conf. verbum præced.

Παρασιωπᾷν τι, silentio præterire, 2, 13, 7. 3, 15, 11. 9, 35, 7. περί τινος, 20, 11, 1. 10, 27, 7.

Παρασκευάζειν, parare, procurare; *non solum aliis, ut* τοῖς φιλομαθοῦσι ῥᾳδίαν παρασκευάσομεν τὴν ἔφοδον, 1, 13, 9. τὰς χορηγίας ἑκάστοις παρεσκεύαζε, 10, 20, 5. *&c. sed et sibi, ut* αὐτοὶ δαψιλῆ τἀναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζον, 1, 18, 5. *ubi* παρεσκευάζοντο *in medio verbo exspectasses.* παρασκευάζειν *cum duplici accus.* reddere aliquem talem; τοὺς πολιορκουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων, 1, 46, 13. *&c. item cum accus. et infin. ut* παρασκευάζειν τινὰ βελτίω βουλεύεσθαι, facere ut aliquis meliora consilia ineat, 30, 9, 21.

παρασκευάζεσθαι, *in medio*, parare se, *vel* parare sibi res; παρασκευασάμενοι εἰς τὴν θέρειαν, postquam parassent se, rebus præparatis in sequentem æstatem, 1, 25, 7. *Sed* οὓς πρότερον αὐτὸς παρεσκευάσατο, 22, 27, 10. quos prius ipse subegerat, *Casaub. an*, quos jam antea sibi adjunxerat?

Pass. παρεσκεύασμαι, *notione activa, aut reciproca;* παρεσκευασμένος ὄργανα, 8, 7, 2. παρεσκευασμένος τὰ δυνατὰ, postquam necessaria (*scil. suis usibus*) adparasset, 10, 37, 4. παρεσκευάσθαι πρὸς τὸ μέλλον, parare se in posterum, 4, 61, 4. *ubi forte ex præcedentibus intelligendum pronomen* τι; *ibidem vero* παρασκευάσασθαι *dat codex Flor.*

Παρασκευὴ, ἡ περὶ τὰ πολεμικὰ, cura rei bellicæ, 4, 7, 7. *et nude* ἡ παρασκευὴ, αἱ παρασκευαὶ, belli adparatus *cujuscumque generis*, 1, 13, 11. 1, 17, 3 *et* 5 *et* 7. 1, 19, 15. *&c.* (*Conf.* κατασκευή.) παρασκευὴν τῆς ἰδίας πραγματείας *vocat Polybius* 3, 26, 5. *quam aliâs* προκατασκευὴν *dicit*, Præparationem *uberioris ac* propriæ suæ Historiæ.

(Παρασκοτίζειν; παρεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10. excæcatus; *sed temere ex Ursini ingenio fictum verbum, pro* ἐπισκοτισμένος, *quod Polybio h. l. restituendum.*)

Παρασπᾷν; παρασπασάμενος ἐσφετερίσατο τοὺς τόπους τούτους, abstraxit hæc loca et sibi vindicavit, 18, 34, 5.

Παρασπονδεῖν, fœdus frangere, fidem violare, perfidia uti, τινὰ, 1, 7, 8. 1, 10, 4. 1, 43, 2. 3, 40, 10. 1, 7, 2. παρασπονδεῖσθαι ὑπό τινος, 1, 43, 7. 5, 75, 3. παρεσπονδημένος, fœdere fracto violatus, 2, 46, 3. 3, 15, 7.

Παρασπόνδημα, τὸ, perfidia, violatio fidei et fœderis, 2, 58, 4. 3, 67, 8. 5, 67, 9.

Παρασπόνδησις, ἡ, 2, 7, 5. 9, 30, 2.

Παράσπονδος, 1, 7, 2. παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παράστασις, ἡ, *significationem suam a verbo* παριστάναι, παραστῆναι, *accipit, duobus modis:* 1) *Quatenus dicimus* παριστάναι τινι ὁρμὴν, θάρσος, πίστιν, et παρίσταται *vel* παρέστη, αὐτῷ ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *et similia; eatenus nomen* ἡ παράστασις *idem significat ac* ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *&c. per ellipsin eorundem nominum, quemadmodum etiam subinde nudum verbum* παραστῆσαι τινὰ *pro* παραστῆσαι τινὶ ὁρμὴν *usurpatur, velut* 6, 53, 10. 23, 8, 13. *aut quemadmodum v. c.* παρίσταταί μοι *dicimus, scil.* ἡ δόξα, γνώμη *&c. pro* persuasum habeo. *vide* 5, 9, 6. *Igitur* παράστασις, 15, 3, 3. *idem valet ac* ὁρμὴ, impetus, studium, animi ardor. ὁρμὴ καὶ παράστασις, 3, 63, 14. *idem est ac* ὁρμὴ καὶ θάρσος *vel* καὶ προθυμία, *quemadmodum apud Suidam* παράστασις *exponitur* ὁρμὴ, προθυμία. *Sic* μετὰ παραστάσεως, 16, 33, 2. *idem valet ac* τετολμηκότως *ibid. vs.* 1. fortiter, intre-

pide. *Sed* παράστασις ἐπὶ τούτοις εἶχεν αὐτὸν, 5, 9, 6. *est* persuasio, fiducia eum tenebat.

2) *quatenus dicitur aliquis* παρεστηκέναι τῇ διανοίᾳ *vel* τῶν φρενῶν, *eatenus nomen* παράστασις, *per ellipsin horum substantivorum significat* animi alienationem, stuporem, furorem. *Sic* 5, 48, 7. *quamquam pariter sicut* 8, 64, 14. *conjunguntur* παράστασις *et* ὁρμὴ, *recte prius vocabulum a Casaubono* alienatio mentis *expositum videtur; nam* ὁρμὴ *quidem refertur ad proxime præcedens* ἐπιθυμία, παράστασις *vero ad id quod dixerat, fuisse eos* ἐκπλαγεῖς *et oblitos esse violentiæ fluminis, et ad id, quod mox adjicit, projecisse se perinde ac si divina quadam providentia fluvius eos foret adjuturus. In re simillima*, 3, 84, 9. διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας *dicit. Porro* 8, 23, 4. *et* 10, 5, 4. παράστασις *est* animi alienatio præ gaudio, lætitia cum stupore conjuncta. *Rursus* 9, 40, 4. *est* furor, furiosum consilium. *Confer* παραστατικός.

τῆς τοῦ στρατηγοῦ παραστάσεως *perperam vulgo legebatur*, 6, 31, 1. *pro* περιστάσεως. *Contra, pro* μειρακιώδη στάσιν, 10, 33, 6. *haud improbabiliter Reiskius* μειρακιώδη παράστασιν *legendum suspicatus erat*, juvenilem impetum, ardorem temeritatem.

Παραστάτης, ὁ, miles qui alteri a latere stat, 18, 12, 5. 18, 13, 8. (ἐπιστάτης, qui pone stat.) *Metaphor.* adjutor, socius, 28, 4, 7. *i. q.* συναγωνιστὴς, *ibid.*

Παραστατικὸς, 1) *active;* παραστατικὸν ἀγωνίας, *id est* ὃ παρίστησι ἀγωνίαν, timorem, terrorem adferens, terribilis, 8, 43, 8. 18, 8, 1. 2) *neutraliter, de statu mentis, quæ scil. est* ἐν παραστάσει (*conf.* παράστασις.) οἱονεὶ παραστατικοὶ τὰς διανοίας ἦσαν, veluti mente alienati erant, 18, 29, 10. ἀποθηριοῦσθαι καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διάθεσιν, efferari et plane furiosum fieri, 1, 67, 6. *Sed in mitiorem paulo partem accipiendæ* αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *Fr. gr.* 38. *de* impetuosa et feroci contentione, quæ in populi concionibus *sæpe obtinet. Rursus vero* ὁρμὴ παραστατικὴ, 33, 8, 5. *est* furiosus impetus. τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος καὶ παραστατικώτερος ἢ πρόσθεν, animosior, audacior, ferocior, 16, 5, 7.

Παραστατικῶς, 16, 28, 8. *si verbum* ἐνώρμησεν *teneas, erit* ferociter; *si* ἐνήρμοσεν *ex MStis restitutum Polybio malueris, quod utique verum videtur, erit* forti, confidenti animo. ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, *Fragm. gr.* 10. acerbe et ferociter.

Παραστρατοπεδεύειν πόλει, obsidere urbem, 3, 17, 4. 2, 54, 6. τοῖς πολεμίοις, castra opponere hosti, castra castris collata habere, 1, 56, 11. 2, 6, 3. 3, 112, 6. *conf.* 3, 68, 14.

Παρασύνθημα, τὸ, tessera duplicata, signum duplicatum, 9, 13, 9. 9, 17, 9. *i. q.* διπλοῦν σύνθημα *ibid.*

Παρασύρειν, τοὺς ταρσοὺς τῶν πολεμίων νεῶν, 16, 4, 14. *quod alias est* παραλύειν, detergere remos.

Παρασχίστης, ὁ, perfossor parietum, 13, 6, 4.

Παράταξις, ἡ, ordinatio, instructio aciei, 6, 26, 11. 9, 20, 4. ipsa acies, *sæpe; velut* τὸ μεταξὺ χωρίον τῶν παρατάξεων, spatium inter duas acies, 15, 12, 3. justum prælium; ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι, 1, 40, 1. ἐκ παρατάξεως συμβάλλειν, διακινδυνεύειν, 2, 21, 5. 2, 26, 8. 2, 70, 6. &c. ἐκ παρατάξεως ἡττήθησαν, 2, 51, 3. εὐθέως μετὰ τὴν παράταξιν, 30, 4, 2.

Παρατάττειν, aciem instruere; ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, παρέταξε (*scil.* αὐτὴν) πρὸς μάχην, 1, 11, 13. *Sed*

in medio potissimum ea notione frequentatur; παρατάττεσθαι, παρατάξασθαι, *absol.* 1, 9, 4. 1, 24, 10. 1, 87, 9. 3, 89, 1. 9, 36, 3. τοῖς πολεμίοις, aciem instruere adversus hostem, acie confligere, justo prælio confligere, 1, 39, 12. 1, 78, 10. 2, 19, 5. 9, 8, 2. *&c. et in pass.* παρατετάχθαι τοῖς Ῥωμαίοις, 3, 48, 6. *Item* παρατάξασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους, *eadem notione,* 2, 1, 8. 2, 20, 4. *Sed* παρατάξασθαι μετά τινος, de sociis pugnæ *dicitur.* 2, 18, 2. οἱ παρατεττόμενοι, qui stant in acie, qui in acie pugnant, 2, 35, 2.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, instructa acie sese recipere, 11, 16, 6. *conf.* ἀπολύειν.

Παρατείνειν, *neutr.* παρά, porrigi juxta, prætendi, 6, 31, 5. 11, 14, 6.

Παρατηρεῖν, 1) observare, *in deteriorem partem, velut ex insidiis;* ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν, 17, 3, 2. παρετήρουν σφᾶς αὐτούς, se mutuo observabant, 11, 9, 9. παρατηρήσας ἔξοδον τοῦ βασιλέως, observans *et eam occasionem arripiens,* 5, 39, 1. *Conf.* 9, 25, 6. 2) custodire *locum aliquem,* 1, 29, 4. 3) observare et cavere; ταύτῃ παρατηρήσειν τὴν εἰσβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 3, 77, 2. *sic* δεῖ τοῦτο τὸ μέρος παρατηρεῖν, ad hoc adtendere oportet idque cavere, 16, 14, 10. *cf.* παραφυλάττεσθαι.

Παρατήρησις, ἡ, insidiosa observatio, 16, 22, 8.

Παρατίθεσθαι, comparare *interpretatur Ernestus* 4, 5, 4. *ubi tamen nil aliud nisi* adjicere *sonat.* παρατίθεσθαι, *in medio;* δυτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τὰ χρήματα παρετίθετο εἰς τὰς ἰδίας ἐπιβολάς, seposuit, reposuit, reservavit, 3, 17, 10. ὁ παρεμένος, qui depositum alteri credidit, 33, 12, 3. *Conf.* παρέθησις, *et* παρεθήκη.

Pass. τὸ παρατεθέν, quidquid adponitur, 10, 22, 7. *ubi vulgo* παρφαγήν.

Παρατολμᾶν, cæca audacia in periculum ruere, *Fr gr.* 102.

Παρατρέχειν, παραδραμεῖν, præterire; 1) τί, silentio præterire aliquid, 10, 43, 1. 2) τινά, anteire, superare; παραδραμεῖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοὺς ἄλλους, 32, 11, 2. 32, 15, 12. 3) οὐ παρατρέχει αὐτοὺς ἡ διαφορὰ, ἀλλ' ἐπισημαίνονται τὸ γεγενημένον, non eos præterit discrimen, non inobservatum relinquunt, 6, 6, 4. ἀνεπιστάτους αὐτὸν παρέδραμε τὸ ῥηθὲν, 10, 40, 3. *cf.* ἀνεπιστάτως.

Παρατρίβεσθαι, *absol.* inimicitias agere, altercari inter se, 9, 11, 2. πρός τινα, infensum esse alicui. ἐκ τινῶν, quibusdam de caussis, 4, 47, 7. obtrectare alicui, infensum se gerere, 16, 22, 6. 27, 13, 6.

Παρατριβὴ, ἡ, offensio, inimicitia, 2, 36, 5. 4, 21, 5. 21, 13, 5. 23, 10, 4. 24, 3, 4. ἐκ τινῶν, ob, ex, 31, 5, 2.

Παράτροφος, ὁ, servus qui domi altus est cum liberis nostris, 40, 2, 3 *et* 5.

Παρατυγχάνειν; παρατυγχάντες πλοίῳ, incidentes in navem, obviam habentes navem. 4, 6, 1. τὸν παρατυγχάντα κτείνειν, obvium quemque, 10, 15, 4. ὁ πλείστους κινδύνους παρατετυγχώς, qui plurimis præliis interfuit, 12, 27, 8. *sic* παρατυγχάνειν τῇ μάχῃ, 3, 70, 7. 12, 17, 1. παρατετυχότες τοῖς καιροῖς, æquales, qui vixere cum res gererentur, 3, 48, 12.

Παραυτὰ, *i. q.* παραυτίκα, statim, 10, 15, 4. ἡ παραυτὰ χάρις, 38, 3, 11. *cf.* 4, 32, 1. *conf. supra, in* παρὰ *cum accus. de tempore.*

Παραυτίκα, statim, 1, 60, 1. παραυτίκα μὲν ἰδίως, 35, 4, 13. παραυτίκα μὲν οὖν, statim quidem, *i. e.* principio quidem, 8, 14, 3. τὸ παραυτίκα κατ' ἰδίαν

λυσιτελὴς, præsens utilitas privata, 4, 32, 1. *cf.* 38, 3, 11.

Παραφαίνεσθαι; ὅπου εὐχερέστερόν τι παραφαίνεται, adparet, 1, 81, 3. *i. q. simplex* φαίνεται *ibid. vs.* 2.

Παραφθέγγεσθαι πρός τινα ὅτι &c. obiter mentionem facere apud aliquem, 28, 15, 13.

Παραφράττειν, sepire, lorica præcingere, 10, 46, 3.

Παραφυλακὴ, ἡ, præsidium *urbis*, 2, 58, 1. 4, 17, 9. *cf.* προσφυλακή.

Παραφυλάττειν, 1) custodire, tutari; παραφυλάττειν τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν, 2, 58. 2. πόλιν, χώραν, tutari, in præsidio esse, custodire, *de milite præsidiario*, 1, 59, 7. 4, 3, 7. 4, 73, 1. (*ubi* παραφυλάσσοντες, *cum* σσ, *pro* ττ.) *distinguitur vero a* φρουρεῖν, 17, 4, 6. *ut hoc sit* præsidio tenere ad compescendos cives et in officio continendos, παραφυλάττειν *vero* ad tutandos. 2) παραφυλάττειν ὡς πολέμιον, observare ut hostem, 7, 3, 9. ἐπιμελῶς παραφυλάξαι πρὸς τὸ μηνυθὲν, sedulo observare omnia respectu ejus quod ex indiciis cognitum est, *vel* cavere ne *fiat id quod significatum est*, 7, 16, 7. παρεφύλαττον τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, observabant, 1, 36, 9.

παραφυλάττεσθαι τὴν χώραν, præsidio tutari regionem, 5, 92, 8. *Et idem quod* παρατηρεῖν; παραφυλάττεσθαι τοῦτο τὸ μέρος, observare hoc et ab eo sibi cavere, 16, 14, 10. *Sic* διὰ τὸ—τοὺς δὲ παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, 1, 46, 4. *non debuit* observarentur *verti, quemadmodum cum Casaub. fecimus, sed* quod hi (*scil. Romani*) diligenter observarent caverentque, *nempe, ne quis in portum intrare possit.*

Παραχειμάζειν, hibernare, 2, 64, 1. 3, 33, 5.

Παραχειμασία, ἡ, 3, 34, 6. 3, 35, 1. 3, 78, 1. &c.

Παραχρῆσθαι τῷ σώματι, abuti corpore, 6, 37, 9. 13, 4, 5. *Adde quæ paulo post notamus in verbo* παραχωρεῖσθαι.

Παραχωρεῖν, cedere; παραχωρεῖν καὶ διδόναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πόλιν, 4, 72, 6. τινὶ τῆς ἀρχῆς, cedere alicui magistratu *vel* administratione rerum, 4, 5, 1. τῶν ὑπαλθρων, 3, 90, 11. (*i. q.* ἐκχωρεῖν *ibid. vs.* 10.) 5, 45, 2. τῶν τόπων, 28, 1, 5. τῶν ἀναγκαίων, 2, 35, 6. πάντων τῶν καλῶν παραχωρεῖν τοῖς ἄλλοις, 12, 13, 11. 22, 3, 1.

παραχωρεῖν, *absol. est* discedere, excedere, secedere, 15, 28, 3. *sigillatim*, in exsilium abire, 26, 5, 1. 27, 1, 12. *sed* 28, 4, 9. *est* de suggestu decedere, abire, dicendi vices aliis concedere.

παραχωρεῖσθαι; κακῶς βιβιωκὼς καὶ δοκῶν ἑαυτῷ παραπεπαχωρῆσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, 40, 1, 1. *Ernestus cum Vales. interpretatus est*, condonata sibi esse primæ ætatis peccata. *Sed haud dubie ea est hujus loci sententia, quam cum Reiskio in Adn. expressi; at non in* ἑαυτῷ *error latet, sed in sequenti verbo, pro quo si* παραπεπαχῆσθαι *reposueris, omnia recte habebunt; quod* 13, 4, 5. τῷ σώματι παρεπάχυντο *dixit, id nunc* ἑαυτῷ παραπαχῆσθαι *dicit; et* τὴν πρώτην ἡλικίαν *idem valet, ac eodem loco* κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.

Πάρδαλις, ἡ, 12, 3, 5.

Παρεγγυᾶν, imperium dare, *et* imperium ab imperatore datum repetere ut per omnes ordines totius exercitus transeat, sibi mutuo adclamare; σπουδῇ παρεγγύων (*scil.* συνθήματον) ἅμα παρακελεύοντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ συνῆπτον τοῖς πολεμίοις, propere adclamabant sibi (*scil. committendum esse prælium,*) et sese mutuo cohortati prælium commiserunt, 1, 76, 2. σπεύδοντες παρεγγύων ἐπὶ

τοὺς εἰσπεπτωκότας, 7, 18, 4. *si vera scriptura, erit sententia*, festinantes adclamabant sibi mutuo imperium, *eundem esse* adversus eos qui in urbem irrupissent: *sic post* παρηγγύων *intelligendum fuerit verbum* ἄγειν *aut aliud simile, quemadmodum in illa phrasi,* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον, 10, 39, 4. *intelligendum est verbum* ποιεῖσθαι; *et quemadmodum apud Xenoph. Cyrop. II.* 3, 21. *ed. Zeunii, ad verba* παρήγγειλεν εἰς τέτταρας τὸν λόχον, *verbum* ἄγειν *pariter intelligendum. Sed apud Polybium quidem l. c. fortasse transpositis verborum terminationibus legendum* σπεύδειν παρεγγυῶντες, adclamantes sibi, festinandum adversos eos qui in urbem irrupuissent: *nisi* παρεγγυᾷν ἐπί τινα *sit* occurrere ad resistendum alicui, *ut voluit Ernestus cum aliis, quod tamen mihi secus videtur.*

Παρεδρεύειν, in vicino adsidere et observare, 30, 5, 1. 29, 11, 10.

Παρείδειν; *vide* παριδεῖν.

Παρεῖναι, 1) adesse, advenire *vel* advenisse; ὅτι πάρεισιν εἰς Θετταλίαν, quod jam adsint in Thessalia, advenissent in Thessaliam, 18, 1, 1. ὡς ἂν εἴ τις παρείη μετὰ τῶν ὅπλων, 11, 28, 8. *ubi alii vulgo* παρῄει, *perperam.* παρόντας λέγειν περὶ τούτων, 11, 28, 6. *ubi commodum foret* παριόντας, *sed et illud probum, eadem sententia.*

2) πάρεστι, licet, in promtu est; πάρεστι σκοπεῖν ἐκ τούτων, 1, 14, 9. 6, 45, 2. σκοπεῖν ἐν μέσῳ πάρεστι, 5, 9, 7. *Item* convenit, 9, 12, 5. *nisi ibi pariter altera significatio teneri potest; sed* 4, 27, 4. παρὸν τἀναντία ποιεῖν, *i. q.* δέον; *nempe* τοῦτο πάρεστι *intelligi poterit* hoc suo loco est, (*quemadmodum nostro idiomate dicimus, cela est à sa place,*) *i. e.* conveniebat, fieri debebat.

ἂν μὴ παρῇ τῇ συγκλήτῳ διαλύεσθαι, 21, 8, 10. *vertunt*, si pax senatui non fuerit probata.

καθάπερ εἰς τὸν παρόντα τρόπον τινὰ (*f.* τόπον τινὰ) μὴ παρεῖναι, καὶ βλέποντας μὴ βλέπειν, 12, 24, 6.

τὰ παρόντα, *scil.* πράγματα, res præsentes; περιχαρεῖς τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, 1, 60, 6. *Sed* διακινδυνεύειν τοῖς παροῦσι, *i. q.* σὺν τοῖς παροῦσι, *ab* οἱ παρόντες, (*non* τὰ παρόντα,) eis copiis quæ ad manus sunt acie confligere, 2, 64, 4. *Rursus* τὰ παρόντα *sigillatim de* malis rebus et periculosis; *ut* εἴκειν τοῖς παροῦσι, cedere præsentibus malis, 1, 62, 5. 4, 35, 1. ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, non cedere malis, fortiter congredi cum adversa fortuna, 11, 2, 10. ὁμόσε στάντες (*vel* συστάντες) τοῖς παροῦσι, (*intellige* δεινοῖς *aut* κινδύνοις,) 30, 7, 3. *Sic* τοὺς Αἰτωλοὺς ἀδυνατήσαντας τοῖς παροῦσι, Ætolos nihil efficere posse in præsentibus periculis; 5, 7, 2. (*nisi supplendum verbum* βοηθεῖν *aut* ἀμῦναι, non posse succurrere suis rebus; *quo tamen* nil *opus esse videtur.*)

Παρείρειν τὴν χεῖρα, inserere manum, 18, 1, 13.

Παρεισάγειν, inducere, introducere, *in urbem*, 2, 7, 8. *in concionem*, producere in medium, 3, 68, 2. *item* importare *in urbem*, 1, 18, 3. *ni ibi rectius dixeris* agere, abigere *in urbem, et de* pecoribus *intellexeris, quemadmodum* 6, 31, 13. τὰ παρεισαγόμενα θρέμματα *in castris.* εἰς τὴν σύγκρισιν, εἰς τὴν ἅμιλλαν παρεισαγαγεῖν, in comparationem, in contentionem adducere *aliquid cum aliis rebus*, 6, 47, 7 *sq.* τοῦτο παρῆκται εἰς τοὺς βίους, in hominum vitam introductum est, 6, 56, 8. τὰς περὶ τῶν θεῶν ἐνεάας εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, 6, 56, 12. μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, introductam, institutam esse in-

ter homines, *sive* ab hominibus, 4, 20, 5. τὰ προειρημένα πάντα παρεισήγαγον, instituerunt, 4, 21, 1 *et* 8.

Item, de poëta vel scriptore, inducente personas *vel agentes vel loquentes,* τὸν Ἀννίβαν ἀμείμητόν τινα παρεισαγαγόντες στρατηγὸν,— θεοὺς καὶ θεῶν παῖδας εἰς πραγμ. ἱστορίαν παρεισάγουσιν, 3, 47, 7 *sq. Adde* 5, 2, 6. 9, 16, 1. 10, 2, 5.

Παρεισέρχεσθαι, ingredi, 1, 7, 3. 1, 8, 4. παρεισῆλθε λάθρα νοητὸς ὑπὸς τῶν τυχῶν, 2, 55, 3.

Παρεισύειν, (*a* παρεισυμι) clam intrare, 5, 75, 8.

Παρεισπίπτειν, εἰς πόλιν, clanculum, raptim ingredi, 1, 18, 3. 2, 59, 8. εἰς ἄκραν, in arcem se conjicere *cum præsidio,* tutandæ ejus causa, 5, 48, 14. irruere, irrumpere, *hostili consilio,* 1, 19, 15. 2, 53, 2. 2, 55, 5. 4, 57, 10. 4, 58, 1 *et* 7. *Conf.* παρεμπίπτειν.

Παρεμβαίνειν ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως, ex ordine suo (*in agmine*) excedere, 8, 28, 8. τοῦ καθήκοντος, ab officio recedere, 12, 8, 1. τῆς πραγματείας, τῆς ἐξηγήσεως, digressionem facere in scribendo, narrando; ἀπὸ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως, τῆς πραγμ. 2, 36, 1. 12, 12, 6. 4, 9, 1. 5, 13, 1. ἀφ' ὧν (καιρῶν) παρεξέβημεν, 4, 9, 1. εἰς ταῦτα παρεξέβην, hanc digressionem feci, 6, 50, 1.

Παρέκβασις, ἡ, digressio orationis; τὴν παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἀναστρέψαι, 3, 9, 6. 3, 33, 1. κατὰ παρέκβασιν, 3, 2, 7. 32, 16, 4. παρέκβασις, *quam dicit* 1, 15, 13. *videtur esse uberior expositio primi Belli Punici, quæ fuit digressio a lege quam sibi ipse scripserat; cf.* 1, 13, 6 *sqq. et vs.* 10 *sqq.*

Παρεκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, in unam seriem in fronte porrigere classem, 1, 26, 15. παρεκτείνειν τῶν ἔργων τὰς κατασκευάς, extendere, ulterius proferre constructionem operum, 1, 42, 9. τὴν δύναμιν, extendere aciem, 11, 12, 4.

Παρέκχυσις, ἡ, diffusio aquarum, 34, 10, 4.

Παρελαύνειν, juxta equitare; παρελαύνει παρὰ τὴν τάφρον ἱππεῖς, 11, 17, 7.

Παρέλκειν, in longum trahere, procrastinare, differre; παρέλκει (*non* τὴν εἰρήνην, *sed* τὸ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην,) ὑπερτιθέμενοι τὴν τυχοῦσαν ἡμέραν, 5, 29, 3. *coll. vs.* 1. *Passiv.* τῶν ὑψωνίων παρελκομένων καὶ κωλυστερούντων, cum differetur solutio stipendiorum, 5, 30, 5. παρέλκεσθαι πολὺν χρόνον, 23, 2, 11.

τὰ ἐκ περιττοῦ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι, quæ ad artium disciplinas forinsecus sitæ necessitate trahuntur, ad rem ipsam non pertinentia, *sed ad ostentationem, et ut sit garriendi materia,* 9, 20, 6.

Παρελκύειν, i. q. παρέλκειν; εἰ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρέλκυον ἀλόγους ἡμέρας, 2, 70, 3.

Παρεμβάλλειν, *militare verbum; cum accusativo constructum, idem valet ac τάττειν; 2, 28, 3 sq.* locare, collocare, *sive in acie, ut l. c. et sæpe alias; sic* τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρεμβάλλει, 1, 33, 7. στοιβῇ παρεμβάλλει τοὺς πεζούς, 2, 27, 7. ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἐδοῦ τοὺς ἱππεῖς παρεμβάλλει, 2, 65, 10. τὴν δύναμιν ἐν κύκλῳ παρεμβάλλει, 1, 32, 7. *adde* 2, 3, 4. 3, 72, 8. 3, 113, 2 *et* 4. 5, 53, 3 *et* 9. *&c. sive in castris, ut* 6, 28, 2. 6, 29, 6 *et* 8. 6, 30, 1. 6, 41, 2.

Absolute, absque accusativo positum, vario modo usurpatur. Plerumque castra locare *significat, ut* 1, 77, 6. 3, 110, 1. 5, 18, 8. 5, 20, 5. 6, 32, 6. *Sed et* aciem instruere; *ut* παρεμβάλλειν εἰς ναυμαχίαν, 5, 69, 7. ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλει, 18, 7, 3. (*neque* τὸν

δύναμιν, *quod ex vs. præced. intelligi potest.*) *Utro modo accipiendum sit* 2, 25, 6. *haud satis adparet. Porro reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, *denotat* sese collocare, locum in acie capere, et aliis jam stantibus sese adplicare, *ut* οἱ πεζοὶ ἐξ ἀσπίδος παρεμβαλλον, 11, 23, 5. *ubi non differre videtur ab* ἐπιπαρεμβάλλειν, *quod ibidem proxime præcedit: et ibidem vs.* 4. *ubi mendose dant codices omnes* ἐπιπαρεμβάλλοντας τὴν αὐτὴν ὑθῆαν, *fortasse per errorem transposita est præpositio, ut legendum sit* παρεμβάλλοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὑθῆαν. (*Conf.* ἐπιπαρεμβάλλειν.) *Item,* tentoria habere, locatum esse certo loco in castris, 6, 29, 2.

Denique παρεμβάλλειν, *idem quod* ἐμβάλλειν, invadere, hostiliter ingredi regionem cum exercitu; εἰς οὓς (τόπους) οὐδεὶς ἐτόλμησε πρότερον στρατοπέδῳ παρεμβαλεῖν, ὁ δὲ οὐ μόνον ἐνέβαλε μετὰ δυνάμεως, &c. 5, 14, 10. παρεμβεβληκότων τῶν ἡμετέρων στρατοπέδων εἰς Μακεδονίαν, 29, 7, 8.

Παρεμβολὴ, ἡ, 1) locatio in castris, locus quo quis tentorium habet in castris, 6, 28, 1. 6, 29, 1. 6, 31, 7. *tum ipsa* castra, 3, 74, 5 *et* 9. 5, 20, 4. 6, 41, 9. 10, 35, 7. 10, 37, 7. 10, 38, 6. 11, 33, 1 *sq. et sæpe alibi.* 2) aciei instructio, aciei ratio, 11, 32, 6. *sigillatim* extensio frontis aciei per interpolationem ordinum, *quæ distinguitur a* τῇ παραγωγῇ, 10, 21, 5. *tum vero ipsa* acies instructa, 3, 73, 8. 11, 1, 7. 3) *in pugna navali distinguuntur* αἱ ἐμβολαὶ, *i. e.* impetus rostro facti in navem hostilem, *et* αἱ παρεμβολαὶ, 21, 5, 4. παρὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς; *sed quodsi contuleris, quæ de* παραβολῇ *supra in hoc vocab.* 15, 3, 13. *dicta sunt, vix dubitabis* καὶ παραβολὰς *corrigere. Vocabulum minus notum cum notiori et magis familiari, cui quidem non erat hic locus, commutarunt librarii.*

Παρεμπίπτειν; *de elephantis Rhodanum fluv. transeuntibus,* διανήοντες, ἅμα δ' ἐκφυσῶντες πᾶν τὸ παρεμπῖπτον, *sc.* ὑγρὸν *vel* ὕδωρ, 3, 46, 12.

Παρεμφαίνειν, innuere, significare, significationem dare; ἅμα δὲ διὰ τῶν λόγων παρενέφαινον, 28, 3, 4. *Reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, se prodere, se ostendere; τὸν ποιητὴν ὡσανεὶ γαστρίμαργον παρεμφαίνειν, 12, 24, 2.

Παρενοχλεῖν, negotium facessere, incommodare, infestare; τινὶ, 1, 8, 1. τινὰ, 16, 37, 3. 27, 5, 6. παρενοχλούμενος ὑπ' αὐτῶν, 3, 53, 6.

Πάρεξ, præter, præterea; *absol.* πάρεξ μηδὲν, nil amplius, 3, 23, 3. *cum genit.* μηδὲν τῶν πάρεξ (*sc.* τῆς ἀληθείας) ὄντων, nihil ultra veritatem, nihil quod a veritate recedat, 3, 58, 9. μηδὲν ἰδιοπραγεῖν, (*intell.* καὶ μηδὲν πράττειν) πάρεξ τῶν προσταττομένων, 8, 28, 9.

Παρεξιστάναι; παρεστῶναι, *cum dativo;* τῇ διανοίᾳ παρεξίστη, mente captus, de statu mentis dejectus est, 32, 7, 6. παρεστῶναι ταῖς διανοίαις, *Fragm. apud Suidam, quod Polybianum videtur, quod retulimus,* 32, 7, 6. *Conf.* παρεστάναι *et* παράστασις.

Παρέπεσθαι, consequi, comitari; οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι (τῇ στρατιᾷ) τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. τὴν ἐπιοῦσαν αὐτοὶ παρεπόμενοι, *adjice initio particulam* ὡς, *quæ ab extrema syllaba vocis præced. absorpta est,* ὡς τὴν ἐπιοῦσαν &c. tamquam insequente die secuturi ipsi, 31, 21, 6. τὰ παρεπόμενα τῷ πολέμῳ κακὰ, 4, 45, 6. εἰς τὴν εἰκαίαν καὶ φύσει παρεπομένην ἐκτρέπεσθαι κακίαν, 6, 10, 2 *et* 4. *Narrare debet historicus* μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἐκάστοις παρεπομένων συλλογισμῶν, 10, 24, 8. (*conf.* συλλογισμός.)

τὰ παρεπόμενα τοῖς ὑποκειμένοις ἐξαριθμῆσθαι, 2, 56, 10. *adde* 16, 6, 7. *Et in activo,* καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐξαριθμίζειν, 8, 10, 7. *ubi* παρεπόμενον *corrigi voluit Reiskius, mihi* πρέποντα *videtur legendum.*

Παρεπιδημεῖν, peregrinari *in urbe,* 27, 7, 3. 30, 4, 10. 32, 22, 6.

Παρεπιδημία, ἡ, præsentia in urbe in qua peregrinamur, 4, 4, 2. 10, 26, 5. 23, 18, 4. 33, 14, 2.

Παρεπίδημος, 32, 22, 4.

Παρεργόν τι, quod ad caput rei non pertinet, 23, 1, 7. *Fr. hist.* 59. τὰ πάρεργα ζηλοῦν, 11, 8, 7. ἐν παρέργῳ ποιήσασθαι τὴν μνήμην, 3, 57, 5. οὐκ ἐκ παρέργου ῥητέον, 3, 58, 3. ἐκ παρέργου ποιεῖν τι, 4, 51, 2. ἐν παρέργῳ τίθεσθαί τι, 9, 36, 11. 11, 5, 1. πάρεργα ποιήσασθαι, θέσθαι τἆλλα πάντα, 32, 4, 3. 31, 26, 8.

Παρέργως, 2, 2, 2. 12, 28, 4.

Παρέρχεσθαι, prodire, adire; παρελθεῖν εἰς τὸ κοινὸν βουλευτήριον, 2, 50, 10. παρελθών, in medium progressus, *scil.* εἰς τὸ συνέδριον, 16, 22, 10. præterire; τὰ παρεληλυθότα, res præteritæ, olim gestæ, 3, 31, 4 *et* 8.

Παρευδιάζεσθαι, tranquillitate frui, 4, 32, 5.

Παρευτακτῶν. *De hoc verbo Ernestus hæc habet:* "παρευτακτῶν ὠθισμένοι *videtur esse simpliciter,* stationes, vigilias agere soliti apud regem; *est enim verbum militare, 5, 56. de militibus,* rite fungi muneribus, 3, 50."—τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι, 3, 50, 7. *Casaub.* interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri: *rectius Ernestus magis generatim interpretatus est. Apud Xenoph. Cyrop. VIII.* 5, 14. *opponuntur* ὑπνακτῶν, *et* μὴ πράττειν τὸ προσταττόμενον. *De altero loco vide* 5, 56, 7. *ubi* de officiosa adparitione magnatum apud regem *accepimus cum Reiskio.*

Παρευτρεπίζεσθαι τὰ κατὰ &c. bene constituere res, 5, 108, 4.

Παρεφεδρεύειν, præsidio esse alicui, 4, 74, 6. τοῖς συνελογεῦσι, 3, 100, 7. ἐν χώρᾳ, præsidere regioni tutandæ ejus caussa adversus hostium conamina, 2, 24, 3.—"τὴν τοῦ τύχους (φυλακὴν) παρεφεδρεύοντας ἱππεῖς, præsidii caussa, 8, 28. [*nobis* 8, 35, 8.] *Sed ibi* παρεφεδρεύοντας *legend. et* τῇ." *Ern.—Futurum non necessario requiritur nec sollicitem equidem verbum* παρεφεδρεύοντας; *tum si ad* τοῦ τύχους *ex præcedd. intelligas* φυλακὴν, *bene habebit accusativus, quemadmodum pariter proxime ante dixit* ἱππεῖδιους πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακήν. *Si quid mutandum, possis suspicari nomen excidisse, corrigendumque* καὶ τῇ τοῦ τύχους κατασκευῇ παρεφεδρεύοντας; *sed ne hoc quidem urgere velim.*

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν, 1, 20, 10. τοῦτο ἱκανὴν ἂν παράσχοι πίστιν τοῖς λεγομένοις, 4, 33, 7. πολλὴν εὐχρηστίαν οἱ σάγοι αὐτοῖς παρεῖχον, 2, 30, 1. ὁ στρατηγὸς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις, 1, 42, 12. συμμίξας τάδελφῷ, μεγάλην παρεῖχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, 3, 97, 4. παρεῖχε λόγον ὡς ἀποδιδιλιακώς, 3, 89, 3.

Sed potissimum in medio et in passivo usurpatur hoc verbum, in hujusmodi phrasibus: τὸν Ἱέρωνα μεγάλην εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν, 1, 16, 8. *sic* 1, 46, 13. 1, 61, 3. 3, 95, 6. 5, 65, 6. τὴν μεγίστην χρείαν παρεσχημένου τοῖς Καρχηδονίοις τοῦ τῶν ἱππέων ὄχλου, 3, 117, 4. πᾶσαν φιλοτιμίαν παρείχοντο τοῖς συμμάχοις, omne studium, omnem operam navarunt sociis, 2, 42, 6. ἱκανὴν πίστιν αὐτῷ παρέσχετο τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. ἵνα Κλεομένει ἱκανὴν παράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ὑποστᾶσαν ἐπιβολήν, 2, 58, 7. μεγάλην εὐχρηστίαν (αὐ-

τοῖς) παρέσχετο πρὸς, 3, 49, 12. &c. ὅταν ἀπερισπάστως παράσχωνται πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον, 12, 28, 4. *ubi quidem articulum* τὰ *ex conject. adjecit Casaub.*

παρέξειν *perperam vulgo legebatur pro* πάρεξ, 3, 23, 3. *Pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, 5, 68, 2. παρῆγον *puto legendum. Conf.* παράγειν.

Παρήκειν, *de regione, de montium tractu &c.* porrigi, extendi, pertinere; μέχρι πρὸς, 2, 14, 6. 3, 37, 7. ἐπὶ δισχιλίους σταδίους, 2, 14, 9. παρὰ τὴν μεσόγαιαν, &c. 1, 56, 5. 3, 37, 10. 4, 43, 3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.

Παρηλλαγμένως, miro, insolito modo; ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς καὶ παρηλλαγμένως, 15, 13, 6. *cf.* παραλλάττειν.

Παριδεῖν τὸ γεγονὸς, negligere, dissimulare, 4, 24, 8.

Παριέναι, praeterire, progredi; *a* πάρειμι; παρῄει ἐπὶ Ἀμύκλας, progressus est Amyclas, *vel* praetergressus est *Spartam*, versus Amyclas, 5, 18, 3. παρῄει *perperam vulgo pro* παρείη, *vide in* παρεῖναι.

Παριέναι, *a* παρίημι; 1) praetermittere, omittere; τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4. 16, 26, 6. τοῦτο παρείσθω, hoc omittamus, 2, 56, 9. περὶ τούτου παρείσθω, 2, 59, 3. 2) παριέναι τινὰ τινὸς, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non instare ut quis faciat aliquid, *dispenser quelcun de quelque chose*, 16, 26, 2.

In med. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hospites, 2, 15, 6.

Passiv. τὴν δύναμιν παρεῖντο, (*i. q.* παρελέλυντο) fracti, exhausti erant viribus, 1, 58, 9. *Sic* 16, 8, 6. *pro* τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃτεῖτο, *quod dabant libri*, παρεῖτο *videtur legendum*, ardor, impetus ejus maximam partem fractus est, remisit.

Παριππεύειν, ἐπὶ τὰ μέσα τῆς παρατάξεως, adequitare, adacto equo adcurrere, 3, 116, 3. *absol.* obequitare, *scil.* παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. *coll. vs.* 1. *sic* 10, 22, 5.

Πάριππος, ὁ, qui juxta aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. *quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs.* 2. *et pro* οἷς ἐχρῆτο τότε παρεισπίπτων *legendum* οἷς ἐχρῆτο τότε παρίπποις.

Πάρισος ἀγὼν, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρισα ταῖς δυνάμεσι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3, 117, 5.

Παριστάνειν τινὶ θάρσος πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 96, 3. *conf.* παριστάναι.

Παριστάναι, 1) statuere, locare (juxta, *vel* ad) τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. τἄλλα τάγματα τούτοις παρίστανε ζυγοῦντα, 3, 113, 8. παραστήσας τὰ πλήθη, *scil.* τῷ ἔργῳ, *vel* πρὸς τὸ ἔργον, *nempe* πρὸς τὸ ἐξοικοδομεῖν τὸν κρημνὸν, 3, 55, 6. *ubi in eamdem sententiam Casaub. vertit*, opera militum usus. *Possit vero etiam fortasse alia significatio hic locum obtinere, quam secundo loco ponimus; nempe—*

2) concitare, stimulare, *quemadmodum* 6, 53, 10. παραστῆσαί τινα *idem est ac* ὁρμὴν παραστῆσαί τινι; *conf.* 23, 8, 13.

3) sistere, dare, tradere; παραστήσας λέμβον, sistens, parans, instrui curans lembum, 30, 9, 3.

4) adferre, injicere alicui timorem, fiduciam &c. *conf. supra in* παράστασις. παραστῆσαί τινι θάρσος, 3, 111, 7. 5, 83, 5. ὁρμὴν, 1, 45, 3. 2, 48, 5. 3, 71, 6. 4, 5, 9. 5, 36, 8. τὴν ἀληθινωτάτην ὑπὲρ τούτου παραστῆσαι διάληψιν τοῖς

φιλομαθοῦσι, 1, 65, 9. ἱκανὴν παρίστάναι πίστιν τοῖς ἀκούουσι, fidem facere, 4, 40, 3. 6, 57, 1. τοιαύτην ἔκπληξιν παρίστα τὸ συμβαῖνον τοῖς βοηθοῦσιν, 1, 48, 6. μέγαν φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστακὼς ταῖς πόλεσι, (*præterit. perf. notione activa,*) 3, 94, 7.

παραστῆναι; ἐπὶ τοσοῦτον παρέστη τὸ πλῆθος, adeo commota, concitata est multitudo, 23, 8, 13. ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, quod si voluntas eis incesserit, si voluerint, 6, 44, 4. εἰς τοιαύτην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρέστη τὸ πλῆθος, 11, 12, 2. *Vulgata est notio* adstare, 10, 11, 7. *unde* ὁ παραστάτης.

παρεστηκέναι; παρεστὼς *et* παρεστηκὼς τῇ διανοίᾳ, mente dejectus, mente alienatus, 14, 5, 7. 31, 10, 5. 38, 4, 7. οὕτως παρεστήκει τῶν φρενῶν, 18, 36, 6. *conf.* παρεξιστάναι.

Med. παρίστασθαι, *significatione neutrali;* μεγάλην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρίστασθαι συνέβαινε τοῖς νεανίσκοις, 10, 11, 8. πῶς γὰρ ἔμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τοῦτο τὸ φρόνημα τοῖς προειρημένοις unde illis hic sensus venturus esset? 40, 4, 9. *Sed maxime notione activa usurpatur, variis modis:* 1) παραστήσασθαί τινα, in medium producere aliquem in concione, *honoris caussa*, 6, 39, 2. 2) παρίστασθαι ἑαυτὸν; οὕτως ἑαυτοὺς παραστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην, sic vos comparabitis ad pugnam. 3, 109, 9. 3) παραστησόμενοι καὶ διδάξοντες τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν γενομένων, 38, 2, 2. *ubi Casaub.* rationem reddere *interpretatus est, Ernestus* docere; *nos putavimus, idem h. l. valere* παραστήσασθαί τινα, *ac* τὴν ἀληθινὴν διάληψιν παραστῆσαι τινί, 1, 65, 9. (" vide i. 65, 9. *pro* vide v. 65, 9.") *Possis etiam fortasse intelligere* attentum reddere aliquem, *nempe* facere ut huc adsit et advertat animum. 4) ταύτην αὐτῷ παρεστήσαντο τὴν ἔννοιαν, 24, 8, 4. 5) παραστήσασθαί τινα εἰς τὶ *aut* πρός τι, inducere, permovere aliquem ad aliquid; παρεστήσαντο τὸν νεανίσκον πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῷ Πέρσῃ, 29, 2, 5. βουλόμενος παραστήσεσθαι τοὺς ἀκούοντας εἰς τὸ μᾶλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν, 2, 59, 5. παραστήσασθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παρακαλούμενα, 31, 25, 6. πέπεισται πρὸς πᾶν αὐτοὺς παραστήσεσθαι τὸ καλῶς ἔχον, 22, 20, 3.

παραστήσασθαι τὴν ἄγνοιαν *dabant libri* 22, 24, 5. *quod in* παραιτήσασθαι *mutavit Casaub.* περιστήσεσθαι *voluit Reiskius.*

Πάρμη, ἡ, 6, 22, 1 *sq.*

Πάροδος, ἡ, aditus, transitus, 1, 75, 8. 3, 84, 1. 5, 8, 2. 5, 7, 10. 5, 46, 1. 5, 6, 8. ἡ πάροδος ἐπὶ τὴν πόλιν, iter, adventus ad urbem, 8, 30, 13. iter quod fit juxta *flumen*, 3, 66, 8. Βότρυν ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβόμενος, in transitu cepit, 5, 68, 8. κατὰ τὴν πάροδον, (*i. q.* ἐν τῇ παρόδῳ) 22, 27, 12.

Παροικεῖν τὸν ποταμὸν, *codex Vat.* 3, 42, 2. *quod verius videtur quam vulgatum* κατοικεῖν.

Παροιμία, ἡ; καθάπερ ἐν παροιμίᾳ ἐστὶν, *ex nostra conject.* 38, 2, 9. *ubi* ἐν παροιμίᾳ ἔφη *MSti, unde* ἡ παροιμία ἔφη *edd. ex Ursini ingenio; lubens equidem accepissem* ἡ παροιμία φησὶν, *quemadmodum* 10, 32, 11. *dicit,* ὡς ἡ παροιμία φησίν.

Παροινεῖν; παρῴνει *suspicatus erat Reiskius* 38, 4, 9. *pro* παρῄνει.

Παροίχεσθαι, præterire; ὁ θόρυβος ἤδη παρῳχήκει, 8, 29, 9.

Παρολιγωρεῖν, *i. q. simpl.* 4, 46, 6. 4, 74, 3. νομιοῦσι μεγαλείως παρολιγωρεῖσθαι καὶ καταγινώσκεσθαι, 5, 27, 6.

Παρόμοιος, *i. q.* ὅμοιος, 6, 3, 11.

Παρομολογεῖν, *i. q. simplex*, confiteri, 3, 89, 3. 7, 3, 7.

Παρόντα, τὰ; *vide in* πάρειμι.

Παροξύνειν, incitare, τινὰ πρός τι, 2, 22, 2. παροξύνειν ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ διὰ τὸ &c. inductus sum ad, 1, 14, 1. ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξυνθέντες, his de caussis irritati, 4, 7, 5.

Παροπλίζειν τινὰ, arma alicui adimere, 2, 7, 10. 33, 8, 13.

Παροπτᾶν; παροπτώμενος, adassatus, 12, 25, 2.

Παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, negligere, 30, 17, 4.

Παρορᾶν τι, negligere, 5, 55, 9. κατὰ πρόθεσιν παροραῶν τὴν ἀλήθειαν, 16, 20, 8. παροραώμενος, spretus, contemtus, 5, 2, 8.

Παρορμᾶν, permovere, inducere, impellere, τινὰ πρός τι, 1, 1, 4. 1, 4, 2. παρορμήθη, 1, 78, 1. *cum infin.* 1, 20, 8. ἐπί τι, 2, 22, 6. 2, 35, 10.

Παρόρμησις, ἡ, incitamentum, 6, 39, 8.

Παρουσία, ἡ; παρουσίας *temere* in παῤῥησίας *mutaverat Ursinus*, 23, 10, 14.

Παροχὴ, ἡ, τῶν ξενίων, præbitio donorum hospitalium, variæ commoditates et res quæ cum usus tum honoris caussa præbentur legatis et aliis hospitibus publicis, lautia, 22, 1, 3. *Et nude,* ἡ παροχὴ, *et* αἱ παροχαὶ, *idem*, 32, 19, 2. 25, 6, 6.

ἀξιοῦσθαι παροχῆς *mendose editum erat*, 8, 13, 2.

Παῤῥησία καὶ ἰσηγορία καὶ δημοκρατία, 2, 38, 6. 2, 42, 3.

παῤῥησίας *ex ing. invexerat Ursinus pro* παρουσίας, 23, 10, 14.

Παῤῥησιάζεσθαι κατά τινος, 12, 13, 8.

Παρυπομιμνήσκειν τι, in transitu commemorare aliquid, 5, 31, 3.

Παρωθεῖν, impulsu avertere, dimovere, 5, 84, 3. παρωθεῖσθαι, propelli, protrudi, 1, 47, 4. 3, 46, 3.

Παρωπιανῖτις, ἡ, *scil.* χώρα, 34, 5, 6.

Πάρων *vel* παρὼν, ὁ, navigii genus; *Fragm. hist.* 65.

Παρώρεια, ἡ, latus montium et totus tractus montium secundum locum aliquem porrectorum, 2, 14, 6 *sq.* 3, 60, 8. 5, 45, 9. 5, 69, 1. αἱ παρώρειαι, 3, 47, 3. 3, 53, 4. τὰ ὑπὸ μίσην τὴν παρώρειαν, 3, 55, 9. ποιησαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, 3, 93, 2. 3, 60, 1. ἔφυγον εἰς τὰς παρωρείας, in proximos montes fugerunt, 2, 34, 15.

Πᾶς. 1) *In singulari usurpatur, ubi pluralem numerum exspectasses;* παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβύτερον, 1, 1, 4. παντὶ ἄλλῳ, omnibus, cuivis, 10, 43, 2. πᾶν γάρ τι πράξαι, quidvis facturum, 3, 11, 9. πᾶν τι ποιήσει, 24, 10, 6. *Sic pro* καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4. *forte* καὶ πᾶν τι *legendum.* πᾶς τις *cum Reiskio scripsi, pro* ὅς τις, 18, 29, 8. *Sic* πᾶς τις ὑλακεῖν εἶχε, 3, 78, 8. πᾶς ἄν τις θαυμάσειε, 12, 3, 1.

2) *Amat articulum, ubi non admodum desiderasses;* προσλαβὼν ἀφ' ἑκάστου γένους, τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους, 1, 77, 4. τοὺς ἀρίστους—τοὺς ἅπαντας εἰς πενταχισμυρίους, 1, 84, 3. ἐν ἡμέραις τεττεράκοντα ταῖς πάσαις, diebus omnino quadraginta, 4, 63, 2. προσίδους τρεῖς τὰς πάσας ἔχει δυσχερεῖς, 1, 56, 8.

3) *Cum articulo sæpe, sicuti* ὅλος, *idem valet ac* omnigenus, omnimodus, summus in suo genere; τῆς πάσης ἀλογίας πλήρεις, 1, 15, 6. τῆς πάσης ἀλογιστίας, τῆς ἀπάσης ἀτοπίας ἐστὶ σημεῖον, 11, 4, 2. 40, 6, 7. ἐν τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ, 3, 77, 4. διὰ τὴν σύμπασαν ἀργίαν, 3, 81, 4. τῆς πάσης γάμου κακοπραγμοσύνης, 4, 27, 2. μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12. *Et eddem notione, absque articulo;* εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀπορίαν, 1, 39, 3.

4) ὅλος καὶ πᾶς; *conf.* ὅλος.

πρὸς τοῦτο ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. 5, 58, 1. 9, 5, 5. 32, 1, 5. *Referri quodammodo huc potest id, quod ex cod. Peiresc. protulit Vales. ad* 12, 15, 10. ὁ δὲ πᾶς ἰσποτισμένος, *nisi ex aliorum codd. vestigiis* ὁ δ' ἰπισποτισμένος *legendum.*

5) *Adverbialiter;* τὸ μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἠρμόζοντο πρὸς τοῦτο, potissimum, et quovis modo, penitus, unice, 1, 26, 8. τῷ παντὶ χρησιμώτερος, longe, quovis modo, (*sicut aliis dicitur* πολλῷ *cum compar.*) 7, 7, 8.

Πασσαλίσκος, ὁ, clavus ligneus, *Fr. hist.* 13.

Πάσσος; ὁ καλούμενος πάσσος, *nempe* οἶνος, vinum passum, 6, 2, 3.

Πάσχειν;—" τοῦτ' οὐκ ἦν πάσχειν, non mirum id iis accidere, *sc. ut ita judicarent. Eleganter sic* πάσχειν, *in qua forma solet per* facere *explicari, et Atticis inprimis tribui; vid. Küster. ad Aristoph. Nub.* 234. *Sed in h. l. legendum* οὐκὸς ἦν, *vel* οὐκὸς αὐτοὺς ἦν πάσχειν, *vel alio modo.*" *Ern.*— *Locum, ubi legitur apud Polybium ista phrasis, adnotare oblitus est vir doctus; neque nos eum in schedis nostris adnotavimus. Nihil singularis habet illa dictio,* ὅτι πᾶν εἰκὸς ἂν πάθοιεν ὑπὸ Ῥωμαίων, 15, 1, 8. *Ista paulo rarior,* πιστόμεθα ἅπερ εἰκὸς ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς ἀλλοφύλων πιστεῖσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3.

Futurum hujus verbi, pro πύσεσθαι, *subinde* πήσεσθαι *formatum olim legebatur, veluti* 2, 4, 4. *et* 4, 4, 4. *ex Bav. quod ab antiquo verbo* πήθω *legitime derivatur.*

Πατάσσειν; πατάξαντες ἀπέπτυσον, 8, 31, 8. πατάξας τῷ δόρατι, 11, 18, 4.

Πατρικὸς ξένος, paternus hospes, 2, 48, 4. 5, 37, 1. 10, 25, 1. φίλος, 33, 16, 2. πατρικὴ σύστασις, 1, 78, 1. αἱ πατρικαὶ φιλανθρωπίαι καὶ ξενίαι, 33, 16, 2. *Sed* ἡ πατρικὴ ἀσύλλογια, intemperantia patris, *non* a patre accepta, 21, 5, 7. εἰς πατρικὴν καὶ συγγενικὴν ἦλθον αἴρεσιν καὶ φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους, in studium et amorem, qualis est inter patrem et filium aut qualis inter fratres, 32, 11, 1. ὑποστράτηγος τῆς συντελείας τῆς πατρικῆς, 5, 94, 1.

Πάτριος, *i. q.* πατρικὸς; πάτριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην, 2, 38, 2. πάτριος ἐλευθερία, 2, 48, 8. πάτριος αὐτοῖς ἐστιν ἡ ἐμπειρία αὕτη, 6, 52, 1. πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς, patrium ipsis est, 3, 15, 7.

Πατρῷος, πατρῴαν ἔχθραν, a patre tradita, 3, 12, 4.

Παῦλα, ἡ; οὐκ ἴσχυε παῦλαν, 1, 81, 6. οὐκ ἔστιν παῦλα τῆς ἀγωνίας, 12, 28, 5. οὐδέποτε ποιεῖ παῦλαν οὐδὲ κόρον ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, 13, 2, 6.

Πέδη, ἡ, compes; ἀλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8. πέδαι Ἑλληνικαί, 17, 11, 5. 18, 28, 6.

Πεδιὰς χώρα, campestris, plana regio, 2, 16, 7. 10, 48, 4.

Πεδικὸς; ἐν τοῖς πεδικοῖς ἐλλιπῶς εἶσι *olim legebatur,* 18, 5, 5. *pro* πεζικοῖς.

Πεδινὸς, campestris, planus, 1, 34, 8. 1, 84, 4. 2, 16, 5. 4, 11, 8.

Πεδίον; τὸ πεδίον ἐπικρεμάμενος *ex conject. edidi pro corrupto* τὸν τέρμονα, 4, 62, 1. *conf.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Πελταστιστὴς, ὁ; πελτασταί, (*iidem qui* ἀκοντισταί, *et* γρυσφομάχοι, *de quibus vide* 1, 33, 9.) jaculatores, ferentarii, velites, 3, 65, 10. 3, 72, 2. 3, 73, 3.

Πεζεύειν, non solum *de pedite, sed omnino de eo qui* pedestri *i. e.* terrestri itinere utitur, *cui opponitur navigatio,* 16, 29, 11. *itaque etiam de equitibus,* πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων, 10, 48, 6.

Πεζικὸς; πεζικαὶ δυνάμεις, pedestres copiæ, *a quibus distinguitur, non* equitatus, *sed* ὁ στόλος *et* ἡ ναυτικὴ δύναμις, 1, 20, 3 *et* 6 *sq.* 1, 29, 4.

Sic et 2, 11, 1. (*quare et* 2, 11, 8. *αἱ πεζικαὶ δυνάμεις constant* 20000 *peditibus, et* 2000 *equitibus.*) *et rursus* 5, 68, 2. *Sic δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἴσχυε*, 2, 2, 4. *ubi quidem vetustiores codices πεζὴν præferunt, qui iidem vicissim pro πεζοὺς*, 2, 24, 3. *πεζικοὺς habent. τὰ πεζικὰ στρατόπεδα*, 1, 26, 5. *et τὸ πεζικὸν στράτευμα*, 3, 95, 5. *distinguuntur a classe. Sed* 2, 28, 11. *et* 3, 115, 4. *distinguuntur τὰ πεζικὰ στρατ. ab equitibus; pariterque* 18, 5, 5. *distinguuntur τὰ πεζικὰ* (*pro quo perperam vulgo πεδικὰ*) *et τὰ ἱππικά. ναυτικαὶ καὶ πεζικαὶ παρασκευαί*, 1, 38, 1.

Πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris, terrestris; *opp. ναυμαχία*, 5, 69, 7.

Πεζοπορεῖν, pedibus ire, 3, 68, 14.

Πεζός, ὁ; (*conf. πεζικός.*) *opponuntur πεζοὶ et ἱππεῖς*, 2, 11, 7. 3, 107, 10. *&c. sic* 2, 24, 3. *ubi quidem πεζικοὺς pro πεζοὺς habent Vat. Flor. &c. sed mox omnes rursus constanter πεζοὶ et ἱππεῖς*, 2, 23, 4 *et sqq. et sæpe alibi; sic τὸ τῶν πεζῶν πλῆθος*, 3, 107, 12. 3, 114, 4. *Sed* 3, 95, 3. *distinguuntur οἱ πεζοὶ ἀ ταῖς ναυσί.*

ἡ πεζὴ δύναμις, (i. q. πεζικὴ) *distinguitur a copiis navalibus*, 1, 22, 1. *et* 3, 95, 3. *sic et δύναμιν πεζὴν καὶ ναυτικὴν, ex lect. cod. Vat. aliorumque* 2, 2, 4. *et τὴν πεζὴν καὶ ναυτικὴν στρατιὰν*, 3, 76, 12.

τὰ πεζὰ στρατόπεδα, legiones *Romanæ, distinguuntur a τοῖς ἐνζώνοις*, 18, 6, 8.

Πειθανάγκη, ἡ; *Λύκιον μετὰ τετρακισχιλίων ἐξαπέστειλε πρὸς τοὺς Ὀρεσσάνδεις, πειθανάγκης ἔχοντας διάθεσιν, χάριν τοῦ κομίσασθαι τὰ προσοφειλόμενα &c.* 22, 25, 8. *Casaub.* ad reliquum pecuniæ exigendum, sive admonendi tantum ii essent, sive etiam cogendi; *quasi scil. vocab. πειθανάγκη ex πειθὼ et ἀνάγκη esset compositum et* partim ad persuadendum verbis partim ad cogendum vi *pertineret; cum quo consentire videtur Suidas, πειθανάγκη interpretans ἡ μετὰ βίας πειθώ. Sed vide, ne πειθανάγκη sit ἡ ἀνάγκη τοῦ πείθεσθαι,* necessitas imperata faciendi, coactio ad imperata facienda; *et metonym.* manus militum missa ad imponendam parendi necessitatem. *Ceterum est sub hac voce Fragmentum apud Suidam, quod Polybianis videtur adnumerandum: ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν* (*fors. ὑπ' αὐτοῦ*) *ἐπιταττομένοις. Quo ex fragm. simul intelligitur, πειθανάγκην fere idem sonare ac ἀνάγκην, et proprie, ut dixi, nil aliud esse nisi τὴν τοῦ πείθεσθαι ἀνάγκην. Conf. Cic. ad Attic. lib. IX. epist.* 13.

Πειθαρχεῖν, imperio obedientem esse, (i. q. *πείθεσθαι*) 1, 45, 4 *et* 6 3, 44, 12. 3, 46, 7. 6, 21, 2. *τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων*, 3, 4, 3.

Πείθειν, *non semper notat* persuadere; *sed subinde etiam* suadere, persuadere conari, 4, 64, 2. 5, 63, 3.

πεπεισμένος, cum infin. sive præs. sive fut. certo sperans, confidens, 2, 27, 5. 3, 16, 4. 3, 43, 5. 4, 50, 1. 4, 76, 6. 10, 41, 5. *et cum ὅτι*, 10, 12, 4. *ἐπείσθησαν cum inf.* 3, 17, 5. *πιστεύσαι, cum inf.* 1, 59, 1. *πεπεισμένος*, persuasus, *cum accus. et inf.* 1, 49, 4. *&c.*

πειθόντες, obsequentes, morem gerentes, cedentes precibus, 4, 17, 7. *πειθοῖς τοῖς λεγομένοις*, commotus dictis, 4, 86, 7. *πειθοῖ τοῖς Ἠπειρώταις πρῶτον ἐπολιορκῆσαι τὸν Ἄμβρακον*, cum persuaderi sibi passus esset, cum morem gessisset Epirotis rogantibus ut *&c.* 4, 61, 4. *Sic πειθοῖς Ἀμύνᾳ*, 4, 16, 9. *non tam*

cum Casaub. verti debet Amynæ amicitia fretus, *quam* Amynæ morem gerens.

Πυθὼ, ἡ; πολλοὺς πυθοῖ ποιήσας ὑπηκόους, 2, 1, 7. πολλοὺς πυθοῖ καὶ λόγῳ προσηγάγετο, 2, 38, 7. τὰς μὲν βίᾳ, τὰς δὲ πυθοῖ ἐπάγεσθαι, 5, 62, 5.

Πεῖρα, ἡ; παντὸς πράγματος καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν, periculum facere, tentare, experiri; 1, 75, 7. παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ, 1, 31, 8. 1, 49, 8. παντὸς πεῖραν λαμβ. 27, 13, 15. ἔκρινεν τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, fortunam *prœlii* tentare, 2, 32, 5. τῆς αὐτῆς τινι τύχης πεῖραν λαβεῖν, eamdem cum aliquo fortunam experiri, 28, 9, 7. 29, 3, 10. τῶν Αἰτωλῶν, tentare Ætolorum animos, 5, 100, 10. τῶν παραγγελλομένων, experiri, in re præsente cognoscere quid sit quod renunciatum est, 2, 11, 3. τῆς εἰς τἀναντία μεταβολῆς ὁλοσχερῶς πεῖραν εἴληφε, experta est, 6, 3, 1. *sed* ὁλοσχερῶς *ad* πεῖραν εἴληφε *vix referri potest, quare* in ὁλοσχερεῖς *mutandum.* τῆς ἑαυτοῦ ἀφροσύνης πεῖραν ἔλαβε, suæ amentiæ fructum perçepit, 4, 87, 10. πεῖραν τῆς προθέσεως ἀληθινὴν παρέχεσθαι, 40, 8, 6. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα τὴν πεῖραν, 18, 11, 2. *perperam vulgo* διαδοῦσα. δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, 10, 32, 11.

Πειράζειν; ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως &c. *Fr. hist.* 60. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἐπισφαλὲς &c. *ibid.*

Πειρᾶν, ad stuprum solicitare; οὐκ ἔτι τὰς χεῖρας ἐκύρα γυναῖκας, 10, 26, 3. πειρᾶσθαι, *cum inf.* operam dare, 1, 15, 13. 1, 13, 8. 2, 8, 8 *et* 11. πειραθῆναι τοῦ πράγματος, periculum facere, 1, 20, 12. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἐν θαλάττῃ πειραθέντες, 1, 21, 3.

Πειρατὴς, ὁ; piratæ *Ætoli in media Peloponneso prædantur*, 4, 3, 8 *sqq.* Piratarum, *nescio qua occasione, mentio fit in Fr. gr.* 83.

Πιστικὸς, ad persuadendum idoneus; πιστικόν τι ἴχειν, 30, 2, 3.

Πελάγιος πλοῦς, navigatio per medium mare, *non secundum oras*, 1, 26, 10. *ex Casaub. emend. pro corrupto* πλάγιος. πελάγιον διάρμα, 10, 8, 2. πελαγίαν ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν, 1, 28, 9. ἔτι πελάγιοι, cum adhuc procul a litore, cum in aperto mari sunt, 4, 41, 2. ἔλαθον (*f.* ἤλασαν *vel* ἤλασαν) ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. πελαγία *est* ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, alto mari adluitur, profundum ad ipsum littus pelagus habet, 1, 37, 4. ἄκρα πρέτουσι πελάγιος, multum in altum mare excurrit, 1, 29, 2.

Πίλας; ὁ πίλας, 1, 84, 10. 4, 27, 7. 6, 18, 8. &c. *Conf.* πλησίον.

Πιλικίζειν, 1, 7, 12. 11, 30, 2.

Πιλικυφόρος, ὁ; πιλικυφόρων *perperam vulgo, pro* ἑξαπιλίων, 2, 23, 5.

Πίλημα, τὸ, solea; τὰ πίληματα τῶν ὑποδημάτων, 12, 6, 4.—"*vid. Periz. ad Ælian.* ix. 14." *Ern.*

Πελταστὴς, ὁ, peltasta, cetratus, 4, 75, 4. 4, 80, 8. 5, 4, 9. 10, 31, 13. *Est peditum genus, medium tenens inter levem et gravem armaturam.*

Πελταστικὸς, ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3.

Πελτοφόροι ἱππεῖς, cetrati equites, *in exercitu Hannibalis*, 3, 43, 2. πελτοφόροι, *quos cum Cretensibus Hiero auxilio mittit Romanis, pedites sunt, iidem qui peltastæ*, 3, 75, 7. *cf.* πελταστής.

Πέμπειν; προεχειρίσαντο πέμπειν, constituerunt quos mitterent, 3, 40, 2. πέμπειν, *i. q.* ἐκπέμπειν, ἀποπέμπειν, *vel* ἀναπέμπειν; ἀνέζευξαν πέμποντες τὰς λείας, dimissa præda, 4, 9, 10. ἔπεμψε τοὺς περισβεντὰς, dimisit, remisit, 5, 100, 10. πέμπειν ἐπί τινα, mittere ad aliquem *ad eum accersendum*, 14, 9, 8. πέμπεσθαι πρός τινα, 2, 11, 4.

μάστυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν

Τιβέριον, testem citarunt, 32, 5, 2. ἐποιοῦντο *videtur legendum.*

Πίμπτη, ἡ, *via* quintana, forum rerum venalium in castris, 6, 30, 6.—"*vid. ad Sueton. Neron. c.* 26." *Ern.*

Πενιχρὸς; οἱ πενιχρότατοι, pauperrimi *inter velites legebantur apud Rom.* 6, 21, 7.

Πενταετηρίς, ἡ, quinque annorum spatium, lustrum, 6, 13, 3.

Πεντάστομος ποταμὸς, 34, 10, 5.

Πεντεκαιδεχήμερος; πεντεκαιδεκήμεροι ἀνοχαὶ, quindecim dierum induciæ, 18, 17, 5.

Πεντηκονταπενταετὴς χρόνος, spatium 53 annorum, 3, 4, 2.

Πεντηκοντόρικα πλοῖα, 25, 7, 1.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis actuaria quinquaginta remorum, 1, 20, 14. 1, 73, 2.

Πεντήρης, ἡ; *vide Ind. histor. in* Quinqueremis.

Πεντηρικὸν πλοῖον, 1, 59, 8. σκάφος, 3, 41, 2. 8, 3, 7.

Πεπαίνειν; ἐὰν πεπανθῇ, quum maturus est *fructus*, 12, 2, 5.

Πεπνυμένος, spirans, vivens; ζῶντες καὶ πεπνυμένοι ἄνδρες, 6, 47, 9. εἰκότως οἰονεὶ ζῶσαι καὶ πεπνυμέναι, 6, 53, 10. *Sic* οἷος πέπνυται, 36, 6, 6. *rectius exponetur per* vivit, *quam per* sapit; *quo et pertinet, quod ceteri* umbris *comparantur i. e.* mortuis.

Πῆς; διότι πῆς, *i. q.* διότι, 5, 8, 7.

Πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3. *Fr. gr.* 88. πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. πέρα τοῦ καθήκοντος, 22, 1, 5. *i. q.* παρὰ τὸ δέον, *et* παρὰ τὸ καθῆκον, *vide* 22, 1, 5. *et Fr. gr.* 88. *Comparativus;* οὐδὲν περαιτέρω, nihil amplius, 2, 58, 12.

Περαίνειν, 1) efficere; περάναντες οὐδὲν, 4, 47, 5. οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνειν, 5, 19, 5. 2) definire; τὸ πεπερασμένον, 4, 40, 6. *i. q.* ὡρισμένον, *opp.* ἄπειρον, *ibid. vs.* 5.

Περαιοῦν, *est activum vel transitivum, ut aiunt grammatici* τοῦ πρᾶξαι, transmittere, trajicere militem *per mare, per fluvium,* 1, 66, 1. 22, 13, 14. περαιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ ῥεῖθρον, 3, 113, 6. περαιώσας κατὰ τὸ στόμα (τοῦ κόλπου) τὴν δύναμιν, 4, 63, 7. *Sicut autem* πρᾶξαι *non solum est trajicere mare vel fluvium, sed et quacumque; v. c. ferrum* πρᾶξαι, *penetrat per scutum, &c. sic et* περαιοῦν *potest esse* transmittere quacumque, ab una extremitate (*dolii v. c.*) ad alteram transmittere, *i. q.* διϊέναι; *hinc pro corrupto* πλειώσαντες, 22, 11, 15. *tentavi* περαιώσαντες.

περαιοῦσθαι, 1, 66, 3. τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. τὸν Πάδον, 3, 64, 1. εἰς τὴν Ἑλλάδα *et simil.* 1, 3, 6. 1, 6, 5. 1, 7, 6. &c.

Περαιτέρω, *vide in* πέρα.

Πέραν; διαβιβάζειν εἰς τὸ πέραν, 2, 32, 9.

Πέρας, τὸ, finis terminus. πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ, 1, 41, 2. 1, 59, 3. 22, 22, 6 *sq.* 25, 6, 3. τοῖς ὅλοις, 3, 93, 1. πέρας λαμβάνει ὁ πόλεμος, 5, 31, 2. πέρας εἶχε τὸ πρᾶγμα, 10, 32, 6. 16, 24, 3. πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον, 7, 5, 5. ὑπολαβὼν πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, 1, 74, 7. *ubi quidem cum Reiskio* τὸν πόλεμον *desiderasses: conferri cum hac dictione illa potest,* 5, 28, 5. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τιλέως ἐστί. τὸ πέρας τῆς στρατείας τοιαύτην ἔλαβε τὴν συντέλειαν, 11, 35, 14.

ἐπὶ τῷ καταντικρὺ πέρατι τῆς γεφύρας, 6, 55, 1. ἀπὸ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν πέρατος τοῦ αὐλῶνος. 7, 6, 4. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους πέρατος, *ibid.* τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, 3, 17, 2.

Adverbialiter, τὸ πέρας, tandem ad extremum, 1, 48, 9. 3, 48, 3. *et nude* πέρας, *absque artic.* 2, 55, 6. 15, 13, 4. 15, 29, 1. &c.

In illa phrasi, τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπειρίσασθαι τὴν ὁρμὴν, 15, 32, 6. *quidam*

vocem πέρας *adverbialiter accipiunt. At, cum sic non satis commoda prodeat sententia, vide utrum hoc dicat scriptor,* cum finem tumultuandi non faceret multitudo, *an* πέρας *intelligi debeat veluti* meta *vel* scopus, *i. e.* objectum, *ut in scholiis loquuntur,* quum neminem haberent in quem iram suam effunderent.

Περί, præpositio. *Cum genit.*

1) quoad, quod adtinet, de, circa; (*qua notione frequentius aliis cum accusativo construitur.*) συνιδὼν τὸ περὶ τούτου γινόμενον, 1, 54, 5. ἐφ' αἷς (ἀγορᾶς) εἶχον τὰς μεγίστας ἐλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, 1, 82, 6. τὰ περὶ Σινάπης ἐν τούτοις ἦν, 4, 56, 9. οὐ μόνον περὶ τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότες, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, 8, 10, 5. τὰ εἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ἀμότητος, 9, 24, 8. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τὸν ἱματισμὸν, περὶ τῶν ὅπλων, 11, 9, 2. ὀλιγωρίᾳ περὶ τῶν ὅπλων, *ibid.* ὃ ἐγὼ παρακελεύσομαι περὶ αὐτοῦ (*i. q.* περὶ ἐμαυτοῦ, me quod adtinet) τοὺς καθ' ἡμᾶς, 16, 20, 8.

2) οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *corruptus locus,* 2, 64, 6.

3) περὶ (*aut* ὑπὲρ) *per ellipsin abest in dictionibus hujusmodi;* πιστευθεὶς ταλάντου, Κύπρου, 6, 56, 13. 18, 38, 6. ἀκούσαντες τῆς περιστάσεως, 9, 32, 11. συμβαίνει περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, 9, 21, 7. *intellige* περὶ τῶν πόλεων, *nisi* ἐπιφάσεις *legendum, quod idem valeat ac* ἐπιφανείας, superficies. τῶν νόμων πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονείκουν *legebatur olim ex codicum præscripto,* 5, 93, 8. *ubi præpositionem* περὶ *cum Urs. adjecit Casaub. qua carere potuisse judicavit Reisk.*

4) *Pro* περὶ ἄν, *corrupte* Περσῶν *dabant codd.* 10, 27, 7. *Subinde perperam commutatæ sunt* περὶ *et* παρὰ; *vide* παρά.

Cum dativo; τὸ περὶ Δωδώνῃ ἱερὸν *olim editum erat ex Bav.* 4, 67, 3. *pro quo ex aliis* περὶ Δωδώνην *restituimus.* τῆς χιόνος περὶ τοῖς ἄκροις ἀθροιζομένης, *sic ex conject.* 3, 54, 1. *temere Reiskius et Scaligerus correxerunt, cum teneri debuisset codicum scriptura* περὶ τοὺς ἄκρους, *ut monui supra in hoc Lexico ad voc.* ἄκρος.

Cum accusat. 1) circiter; ὥρμησε πρὸς φυγὴν καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τριάκοντα ἵππας, 1, 51, 11. *Sed ibi quoniam veteres nonnulli codd.* ἵππις *habent, vera fortasse fuerit ea lectio, ita ut* περὶ *veluti adverbialiter accipiatur, quemadmodum in Latino sermone particula huic respondens* ad, *de qua vide quæ monuere J. Fr. Gronov. et Drakenb. ad Liv. X.* 17, 8. *Eadem ratione debebat Polybio suum restitui,* 33, 8, 5. περὶ τετρακισχιλίων ἀθροισθέντων, *temere mutatum a Casaub.*

2) *Vulgatissima locutio,* οἱ περὶ τὸν Ἀπιλλῆν, οἱ περὶ τὸν Ἄρατον, 5, 1, 7 *sq. et similia, pro* Apelles cum suis, Aratus cum suis, *aut nude* Apelles, Aratus. *In qua locutione nomini proprio legitime quidem præponitur articulus, sed eumdem subinde etiam omittit Polybius; ut* τοὺς περὶ Γυρίδαν, 4, 35, 5. οἱ περὶ Γέργον τὸν Μεσσήνιον, 5, 5, 4. τοὺς περὶ Ἄρατον, 5, 1, 7. τοῖς περὶ Νικόμαχον, 8, 19, 9. οἱ περὶ Χάροπα, 20, 3, 1. τοὺς περὶ Δαμοτέλη, 22, 12, 4.

3) τοῦτο γίγνεται (ἐστὶ, *vel* ὑπάρχει) περὶ αὐτὸν, *i. q.* τοῦτο περίεστι αὐτὸν *vel* αὐτῷ, hoc ei accidit, hoc ille habuit; *vide* 5, 110, 7. συνέβη ψυχῆς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον περὶ αὐτὸν, sine causa timor ille eum incesserat, *l. c.* τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περὶ τὸν Γναῖον, calamitas quæ Cnæo accidit, 1, 22, 1. περὶ τὰ στρατόπεδα πολλὴ ἔνδεια γέγονε, in magna inopia fuerunt legiones, 1, 16, 7. περὶ τοὺς Καρχηδο-

νίους τἀναντία τούτοις ὑπῆρχεν, 1, 61, 4. δειλία περὶ τὸν ἡγεμόνα γενομένη, 3, 81, 7. τὰ γεγονότα περὶ αὐτοὺς ἰδιώματα, 6, 3, 3. ὧν ἑκάτερα νῦν περὶ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν, quorum utrumque nunc acciderit, nunc adsit hostibus, 10, 6, 3. ψεῦδός ἐστι περὶ αὐτὸν, mendacii reus est, mentitur, 12, 15, 11. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φιλ. 16, 28, 7. τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν, 30, 8, 3.

4) *Hinc porro per ellipsin participii* ὢν, γενόμενος, *vel* ὑπάρχων, *exsistunt locutiones hujusmodi, ubi* περὶ *cum suo accusativo fungitur veluti vice genitivi; v. c.* τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, Appii victoriæ, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. ἡ περὶ τὸν Ἀνδοβάλην ἀπόστασις, defectio Indibilis, 10, 37, 2. ἡ ὑπερβολὴ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα μεγαλοψυχίας, 10, 40, 7. τὸ περὶ Καλλικράτην μῖσος, odium Callicratis, 30, 20, 2. *Dissimilia nonnihil sunt, attamen huc referre liceat dictiones hujusmodi:* οἱ περὶ Φωκίδα (*i. e.* οἱ τῆς Φωκίδος) τόποι, 5, 24, 12. αἱ περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, *i. e.* τοῦ Ἀρίου, 10, 49, 1. &c.

5) *Alia notione, homo dicitur* περί τι γίγνεσθαι *vel* εἶναι, (*i. q.* πρός τινι) circa aliquid, in aliqua re occupari, ei operam dare; *v. c.* περὶ φυλακὴν ἐγίγνοντο τῆς πόλεως, 1, 29, 5. περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίγνοντο, 1, 41, 6. τὴν κατόπιν εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγὴν, 1, 46, 6. περὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν, 1, 74, 8. περὶ ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἦν, 5, 4, 3 &c. *Porro* γίγνεσθαι περί τινα, occupare se cum aliquo, *nempe* agere et moliri aliquid adversus eum, adoriri eum; περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι, καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Alia prætermitto verba, quæ cum* περὶ *et accus. construuntur, veluti* λόγους διατίθεσθαι περί τι, 1, 2, 1. ἀσκεῖν περί τι, 9, 20, 9. &c. *ubi præpositio objectum indicat, i. e. rem in qua quis occupatur. Constructionem cum nominibus notemus hujusmodi, ubi participium* γενόμενος *aut aliud simile subintelligitur;* ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις τρόπος, 9, 1, 4. ὁ περὶ τὰς πράξεις, *ibid.* τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας καὶ μύθους, 9, 2, 1. τὰ περὶ τὰς τάξεις ὑπομνήματα, 9, 20, 4. *Conf. ad* 29, 4, 2.

Περιάγειν, τὰ κτήνη, *de pastore*, 12, 4, 14. *In med.* πάντας τοὺς ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ περιαγόμενος, secum circumducens, 20, 5, 8.

Περιαγωγὴ, ἡ, circumactio *fundæ*, 27, 9, 6.

Περιαιρεῖν τὰ τείχη, demoliri muros urbis, 19, 1, 1. 23, 12, 3.

Περιαλγὴς, *probum per se vocab. sed invitis MStis vulgo editum* 3, 79, 12. *pro* ὑπεραλγής.

Περίαμμα, τὸ, amuletum, *Fr. gr.* 63.

Περιβάλλειν; οὐ μικροῖς ἐλαττώμασι περιβεβληκὼς τὴν Ῥώμην, 1, 52, 2. τῷ λιμένι τεῖχος περιβαλὼν, 4, 65, 11. οὔτε τάφρον, οὔτε χάρακα τῇ παρεμβολῇ περιέβαλον, 5, 20, 5. *Sed perperam vulgo,* περιβαλὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν, 3, 68, 6. *pro quo scribi debet* περιλαβὼν, *cf.* 1, 48, 10. *et* 5, 24, 2.

περιβάλλεσθαι, capere, comprehendere; πλῆθος λείας, 1, 29, 7. 2, 19, 2. 3, 69, 7. ταῦτα περιεβάλλετο τῇ διανοίᾳ, 16, 37, 1. περιβαλλόμενος πλείω λόγον, *Spicileg. Reliq. ex lib.* 18. (*Fortasse* περιβαλόμενος *scripserat Polyb. in aor.* quum prolixiorem orationem esset mente complexus, facere instituisset.) περιβάλλεσθαι τόπον, *nempe* στρατοπεδείᾳ *vel* πρὸς στρατοπεδείαν, capere locum castris, 5, 24, 2. *ubi invitis MStis* περιλαβομ. *edidit Casaub.* quod per se quidem non malum; *conf.* 9, 20, 3. *Perperam vero utique* τῆς

ἰδίως στρατοπεδείας τεῖχος περιβαλόμενοι erat editum, pro περιβαλλομ. 1, 48, 10. *Et* περιβάλλεσθαι τοῖς δυσὶ *MSti* 10, 2, 10. *corrupte, pro* παραβάλλεσθαι.

Περιβλέπειν τόπον, circumspicere locum, *i. e.* quærere, 5, 20, 5. ἐξαγωγὴν περιέβλεπον εὐσχήμονα τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9. *Et in med. eadem significatione,* περιεβλέπετο τὸν ποιμένα, circumspexit pastorem, requisivit eum oculis, 9, 17, 6. *Sed in pass.* ἐτιμᾶτο καὶ περιεβλέπετο, omnium ora in se convertit, 4, 62, 4. *Conf. vocab. seq.*

Περιβλεπτος, qui omnium ora in se convertit; περιβλεπτος καὶ μακαριστὴ δυναστεία, 10, 40, 9.

Περιβόητος, celebratus, fama vulgatus, 2, 57, 3. 10, 35, 3. 32, 14, 4. 32, 22, 6.

Περιβολή, ἡ; διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πραγμάτων, propter amplam complexionem rerum, 16, 20, 9. περιβολὴ *vulgo legebatur* 5, 81, 3. *pro* περιωπή.

Περίβολος, ὁ, circuitus, ambitus; πόλις κατὰ τὸν περίβολον οὐ μεγάλη, 4, 65, 3. 8, 15, 3. 9, 21, 2 *et* 5. 9, 27, 3. 10, 11, 4. murus circumdans, 2, 37, 11.

Περιγίγνεσθαι, 1) superare, vincere, devincere; διέλαβον ὡς οὐδὲν ἂν περιγένοιτο τῆς ἀγχινοίας τῆς ἐκείνου, 8, 36, 10. Ἀννίβας μάχῃ περιγενόμενος Ῥωμαίων, 6, 58, 2. ἐὰν Ῥωμαῖοι περιγένωνται Καρχηδονίων τῷ πολέμῳ, 5, 104, 3. οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτίμως διεκεῖντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *ubi codd. nostri omnes, mutilato verbo,* πρὸς τὸ γενέσθαι *habent. Sic fortasse et* 5, 71, 2. *pro* γίγνεται Ἀβίλιν, περιγίγνεται *scribi debuit; sed quum ibi de* urbe capta *agatur, commodius utique est* κύριος γίγνεται, *quod ab Urs. et ex ora cod. Paris. adoptavit Casaub.*

2) περιγίγνεσθαί τινι, adesse, accidere, contingere alicui; *conf. supra in* περί, *num.* 3. ἀσφαλείας αὐτοῖς περιγενομένης, præstita eis est securitas, nacti sunt securitatem, 17, 13, 9. ἡ ἐκ τῆς ἱστορίας περιγιγνομένη ἐμπειρία, experientia quæ ex historiarum studio nobis accedit, paratur, 1, 35, 9.

Περιγράφειν ὅρους, *i. q.* διορίζειν, terminis circumscribere, 21, 11, 4. *coll. vs.* 6. ἡ ταύτῃ τὰ μέρη περιγράφουσα γραμμή, 2, 14, 8.

Περιγραφή, ἡ, circumscriptio, circuitus, ambitus, *v. c. Mœotidis paludis, i. q.* ἡ περίμετρος, 4, 39, 1 *et* 7. *urbis vel castrorum,* 9, 21, 3. ἡ περιγρ. τῆς οἰκουμένης, 3, 1, 8. τὴν βίβλον ἀφορίζειν ἀκολούθως τῇ τῶν πραγμάτων περιγραφῇ, 2, 71, 11. κατὰ τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν πράξεων περιγραφήν, 5, 30, 8. περιγραφὴ σύντομος, nota circum *baculum* distincte scripta, 10, 44, 3.

Περιδεής, pavidus, trepidans, 2, 23, 7. περιδεεῖς γενόμενοι μὴ &c. 4, 78, 11.

Περιεῖναι; τῷ ταχυναυτεῖν πολὺ περιεῖναι οἱ Καρχηδόνιοι, 1, 27, 11. 1, 51, 4.

Περιελαύνειν, *in med.* περιελασάμενος λείαν πλῆθος ἱκανὸν, coacta ingenti prædæ copia, 4, 59, 1. 5, 94, 4. πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, 4, 29, 6. 8, 26, 6. *Sic* 1, 40, 15. *non de obequitando cogitandum est, aut de equitibus, sed* περιελασάμενος, *scil.* τὰ θηρία, *est* postquam in unum globum coëgit *elephantos.* ἡ περιελαθεῖσα λεία, coacta prædа, 5, 95, 10.

Περιέπειν; ἐφήδεινον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ περιέποντες, *quasi* circum circa sequentes, *i. e.* prosequentes, comitantes, 4, 10, 5.

Περιεργάζεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, *i. q.* πολυπραγμονεῖν, immiscere se rebus, 18, 34, 2.

Περιέχειν; εἴ τινες (τιμαὶ) ἀπρεπές τι περιέχουσι τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιῶν, si qui honores, *Eumeni decreti,*

aliquid continerent, quod commune Achæorum parum deceret, 28, 7, 14. περιέχεσθαι τοῖς πράγμασι, rebus circumveniri, temporum necessitate cogi, 24, 12, 3.

Περιέχον, τὸ, aer et cœlum omnia ambiens et complectens, *vide* 3, 36, 6. πρὸς τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι καὶ βιομαχεῖν, contra cœlum audere pugnare, 1, 37, 9. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. 3, 37, 4 *sq.* αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, diversæ mundi plagæ, 5, 21, 8. ἡ τοῦ περιεχ. ψυχρότης, aëris frigus, 4, 21, 1. οἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος καιροὶ, 9, 13, 7. *non sunt* opportunitates e tempestate, *ut Ernestus accepit*, sed tempora, temporis partes et momenta, quæ cœli conversione distinguuntur, et ex cœli adspectu habituque cognoscuntur.

Περίζωμα, τὸ, campestre, lumbare, subligaculum; *olim equites Romani* ἐν περιζώμασιν ἐκινδύνευον, 6, 25, 3. *nempe sine thorace, quare* γυμνοὶ *dicuntur pugnasse, ibid. vs.* 4. *Illyrii* αὐτοῖς τοῖς περιζώμασι, solis campestribus succincti, *nempe sine armis, Dyrrachium ingressi sunt*, 2, 9, 3.

Περιζωννύναι; περιζωσάμενος, succinctus, præcincta veste, 30, 13, 10.

Περιθεταὶ τρίχες, adscititia coma, capillamentum, 3, 78, 2. *et nude* αἱ περιθεταὶ, *ibid. vs.* 3.

Περιϊδεῖν, negligere; μὴ περιϊδεῖν σφᾶς συγκλεισθέντας, ἀναστάτους γενομένους, 1, 49, 8. 2, 9, 8. &c.

Περιϊππεύειν, circumequitare *circa hostium aciem, ut a tergo adgrediaris hostem*, 5, 73, 12.

Περιϊστάναι; *conf.* περίστασις.

περιστῆσαι; 1) εἰς μοναρχίαν περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων, mutare, convertere, 3, 8, 2. 2) μεγίστους κινδύνους περιέστησε Καρχηδονίοις, maxima Pœnis pericula creavit, adtulit, maximis periculis eos cinxit, 12, 15, 7. περιστήσας αὐτοῖς τὰ θηρία, elephantis eos cinxit, 1, 85, 7. πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον, 2, 45, 4.

περιστῆναι; 1) περιέστη τὰ πράγματα, mutatæ sunt, in partem deteriorem versæ sunt res, 1, 62, 5. 2) circumstare, cingere, circumdare; τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς (*sive* αὐτοὺς *cum Vat. Flor. Aug. Paris. A.*) περιστάντος, 1, 53, 6. μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν συνέβη περιστῆναι, 1, 77, 7. μὴ πανταχόθεν αὐτῷ (αὐτὸν *Vat. Flor.*) περιστῶσιν οἱ πολέμιοι, 2, 53, 5. διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων φόβον περιεστῶτα Ῥωμαίοις, (Ῥωμαίους *Vat. Flor.*) 3, 16, 2. ὅταν αὐτοὺς περιστῇ φόβος ἀληθινὸς, 3, 75, 8. εἰ πανταχόθεν τῷ νεανίσκῳ περισταίη πόλεμος, 5, 42, 6.

περιεστηκέναι, περιεστάναι, περιεστὼς; τὰ περιεστῶτα, *quasi* circumstantiæ, temporum ratio, res præsentes *miseræ*, 2, 51, 4. οἱ περιεστῶτες καιροὶ, 3, 86, 7. 3, 89, 3. 3, 97, 5. μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε περιεστῶσιν αὐτοὺς (αὐτοῖς *solus Aug.*) καιροῖς, 5, 105, 8. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, 3, 84, 14.

περιΐστασθαι *in pass.* ἐπειδὰν αὐτοῖς πόλεμος ὑπ' Ἠλείων καὶ Μεσσηνίων, ἅμα δὲ ὑφ' ἡμῶν περισταθῇ, quum bello undique petentur, cincti erunt, 9, 30, 6. διὰ τοὺς ἀεὶ περιϊσταμένους ἀγῶνας τῷ βασιλεῖ καὶ κινδύνους, 5, 42, 6. *In medio, notione activa*, circumstare, cingere *hostem*; περιΐστασθαι τοὺς ὑπεναντίους, 3, 84, 11. *ubi a vero prorsus aberrans Ernestus cum Casaub.* avertere, depellere *interpretatus est.*

περισταθεὶς, *quod erat in ed.* 1 *et* 2. *pro* περισταλεὶς, 2, 60, 4. *frustra defendit Reiskius. Idem Reisk. pro* παραστήσασθαι, 22, 24,

5. *quod perspecte Casaub. in* παραιτησ. *mutavit,* περιστήσασθαι *scribendum censuit.*

Περικακεῖν, animum abjicere, desperare, malis succumbere, 1, 58, 5. 2, 30, 4. 15, 29, 8. περικακῶν τοῖς ὅλοις, desperans de summa rei, 3, 84, 6.

Περικάκησις, ἡ, animi abjectio, anxietas, status animi malis victi, desperatio, 1, 85, 2. 15, 29, 10.

Περικαταλαμβάνειν; οἱ περικαταλαμβανόμενοι, deprehensi et pæne circumventi *ab elephantis,* 15, 9, 10. *opp.* οἱ καταταχοῦντες *ibid.* περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς, temporibus circumventus, præoccupatus, 16, 2, 8. περικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10. τοῦ περικαταληφθέντος σίτου *ex conject. correxi,* 4, 63, 10. *pro vulgato* περικαταλειφθ. *quamquam per se non improbo hoc verbum.*

Περικαταλείπειν; σιτομετρήσας τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περικαταλειφθέντος σίτου, 4, 63, 10. *ex vulg. scriptura, in quam consentiunt codices, quam* in περικαταληφθ. *mutandam duxi. Vide verbum præc.*

Περικατασφάττειν, circa aliquem occidere; περικατέσφαξαν αὐτοὺς περὶ τὸ τοῦ Σπενδίου σῶμα, 1, 86, 6.

Περικερᾷν τοὺς ὑπεναντίους, circumire hostium aciem, *ut a latere aut a tergo eos adgrediaris,* 11, 1, 5. περικερῶντες ὑπὲρ τὰ θηρία, suis circum elephantos circumductis, 5, 84, 8. *conf.* κέρας.

Περικεφαλαία, ἡ, galea, 3, 71, 4. 6, 23, 8.

Περικεφάλαιον, τὸ, *forma inusitatior,* 6, 22, 3. *i. q. præced.*

Περικλᾷν, *in tacticis quid sit vide* 10, 21, 6. *nempe* fracta linea, linea ad angulum (rectum) inflexa ducere exercitum; περίεκλα τὴν δύναμιν ἐπὶ δόρυ, 11, 12, 4. οἱ μὲν ἐπ' ἀσπίδα περικλάσαντες τούτους, οἱ δ' ἐπὶ δόρυ, 11, 23, 2.

τόποι περικεκλασμένοι, loca anfracta, inæqualia, hiatibus et cavitatibus interrupta, 12, 20, 6. *coll. vs.* 4. *Fr. gr.* 103. λόφοι περικεκλασμένοι, colles anfracti, colles qui non continuo tractu excurrunt, sed pluribus convallibus distincti et quasi fracti sunt, 18, 5, 9. πόλεις περικεκλασμέναι, urbes in locis inæqualibus exstructæ, tumulis et convallibus vel depressioribus locis distinctæ, 9, 21, 7. *Seleucia Pieria* καθήκουσα καὶ περικλωμένη ὡς ἐπὶ θάλατταν, variis anfractibus pertinet ad mare, *vel* pertinet ad mare, et in ea directione versus mare per convallem eam, quæ per urbem excurrit, in duas veluti partes frangitur, 5, 59, 6. *Sed fateor, non satis mihi in liquido esse hujus loci sententiam.*

Περίκλασις, ἡ; *conf. verbum præc.* 1) fractio *vel* inflexio lineæ qua ducitur exercitus *vel* pars exercitus; αἱ κατὰ περίκλασιν ἐκτάξεις οὐ προσδέονται μελέτης, σχεδὸν γὰρ ὡσανεὶ πορείας ἔχουσι διάθεσιν, 10, 21, 6. ἀεὶ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλόντων καὶ κατὰ περίκλασιν ἑπομένων, 11, 23, 2. 2) anfractus, terræ hiatus et cavitates, 3, 104, 4.

Περικλείειν, includere; πολισμάτιον προβολὰς ἔχον περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς, 1, 53, 10. *ubi ad* περικλειούσας *intellige* αὐτὸ, (*sc.* τὸ πολισμάτιον) *aut* τὰς ἐκεῖ καθορμισθείσας ναῦς. *An* περιέκλεισαν *legendum* 5, 39, 3. *pro* παρέκλεισαν?

Περικοπὴ, ἡ, 1) corporis habitus; ὁμοιοτάτοις εἶναι δοκοῦσι κατά τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπὴν, 6, 53, 6. 2) cultus hominis exterior, qui cernitur in vestibus, in suppellectilibus alioque adparatu; (*conf.* 6, 53, 6.) κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην περικοπὴν ἀν-

ἐπισύμενοι, 5, 81, 3. λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, 10, 25, 5. τὴν περικοπὴν ἅπασαν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ, 32, 12, 6 *sq.* οἰκείαν ποιούμενος περικοπὴν καὶ φαντασίαν τῆς ὑπακουμένης περιστάσεως, *de adparatu tristi*, 32, 20, 2. *contra*, κατὰ τὴν περικοπὴν εὐτυχοῦντες, *ibid. vs.* 5.

Περιλαμβάνειν, capere, occupare, comprehendere, includere; ἀεὶ μείζω καὶ πλείω περιλαμβάνειν τόπον, occupare locum, 4, 39, 8. τὸ περιλαμβανόμενον τῇ στρατοπεδείᾳ χωρίον, locus captus castris, spatium quod occupant castra, 9, 20, 3. (*cf.* περιβάλλειν.) τὰ ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περιλαμβανόμενα, quæ castris comprehenduntur, quæ in castris includuntur, insunt, 9, 20, 3. περιλαβεῖν τινα ταῖς συνθήκαις, 5, 67, 12. 26, 6, 12. 3, 29, 5. *ex conject. ubi vulgo* παραλαμβ. πράξεις ὑπὸ τῆς προειρημένης ὀλυμπιάδος περιληφθεῖσαι, 9, 1, 1. τάφρῳ καὶ χάραξι περιλαμβάνειν τὰς ναῦς, 1, 29, 3. 1, 48, 10. 5, 103, 5. *Sic* περιλαβὼν τάφρῳ καὶ χάραξι τὴν παρεμβολὴν *legendum, pro* περιβαλὼν, 3, 68, 6. μηδ' ἀποδρᾶναι δυναμένους διὰ τὸ τάφρῳ καὶ χάραξι περιειλῆφθαι πανταχόθεν, 1, 84, 9. κύκλῳ περιλαμβάνων τὸν χάρακα τοῦ Ἀππίου, 9, 3, 1. μέσους καὶ πάντοθεν περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, inclusisse, 2, 29, 5. περιειλημμένος ὑπὸ τῶν πολεμίων, cinctus ab hostibus, 10, 3, 4. περιειλῆφθαι ἀργυρᾶῖς λεπῖσι, obductum esse, 10, 27, 10.

πᾶσαν ἤδη περιειληφὼς ταῖς ἐλπίσι τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν, spe præceperat, occupaverat, tenuerat, 2, 52, 5. πάντα περιειλάμβανον οὐ μόνον ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χορηγίαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, omnia non solum spe sunt complexi, &c. 8, 3, 3. τῷ καιρῷ περιληφθέντες, temporis necessitate coacti, tempore oppressi, 6, 58, 6. 31, 18, 2.

πολλὴν περιλαμβομένων λείαν, *mendose vulgo* 3, 69, 7. *pro* περιλαβομένων; *vide* περιβάλλειν.

Περιλείπεσθαι, superesse; ὀγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι σκάφη, 1, 37, 2. ἐπὶ τοῦ περιλειφθέντος θηρίου διεσώθη, 3, 79, 12.

Περιλιπὴς; τὸ περιλιπὲς τῶν πλοίων, 1, 73, 2.

Περιμένειν ἕως τούτου μίσχεις ἂν &c. 5, 56, 2.

Περίμετρος, ἡ, (*scil.* γραμμὴ,) perimeter, circuitus, 1, 56, 4. 2, 14, 12. 9, 21, 1 *et* 3 *et* 6.

Πέριξ τοῦ τείχους, circumcirca murum, 1, 45, 8.

Περίοδος, ἡ; ἐκ περιόδου γραμματίου κοινὸν προεχειρίζοντο αἱ πόλεις, alternando inter se, in orbem, 2, 43, 1. *Sic* 6, 20, 7.

Περιοικὶς; αἱ περιοικίδες κῶμαι, 5, 8, 4.

Περίοικος; οἱ Περίοικοι, 2, 65, 9.

Περιόπτεσθαί τινα παρεσπονδημένον (ὑπ' ἄλλου,) negligere, 3, 15, 7.

Περιορᾶν; μὴ περιορᾶν τὴν χώραν ἀδίκως πορθουμένην, 1, 30, 3. μηδὲν τῶν ἀδικουμένων περιορᾶν, 3, 15, 7.

Περιοργίζεσθαι, *i. q. simplex*; περιοργισθεὶς, 4, 4, 7.

Περιουσία, ἡ, abundans rerum omnium copia, 6, 7, 2. *Sic* αἱ περιουσίαι, 6, 18, 5. ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, 3, 90, 7. πρὸς περιουσίαν, ad lautitiam, 4, 38, 4. *opp.* πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρείας, 4, 38, 4. περιουσίας χάριν, e supervacuo, nulla idonea caussa, animi caussa, 4, 21, 1 *et* 10.—" *Demosth. pro Cor.* 2. ἐκ περιουσίας." *Ern.*

Περιπαθὴς, valde dolens, tristis, mœrore commotus, 1, 55, 5. περιπαθεῖς ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς, 4, 54, 3. περιπαθεῖς γιγνόμενοι τῇ συμφορᾷ, 1, 81, 1. μὴ αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) βίᾳ κατά τινος κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος, præ dolore, 8, 20, 8.

Περίπατος, ὁ; τοὺς περιπάτους ποιεῖν, obambulare, 5, 56, 10.

Περιπέτεια, ἡ, fortunæ casus; περιπέτειαι καὶ συγχύσεις, 9, 12, 6. κατὰ περιπέτειαν, opp. κατὰ πρόθεσιν, 38, 1, 2. αἱ ἐκ ταὐτομάτου περιπέτειαι, 9, 9, 3. *Inprimis* casus adversus, malum quodcumque accidens, calamitas, 1, 13, 11. 1, 23, 1. 1, 37, 2. 2, 56, 13. 3, 4, 5. 3, 86, 6. γινομένης περιπετείας, incidente mutatione rerum, *nempe* in deteriorem partem, interveniente adverso casu, 9, 8, 6. *Sed et* mutatio in melius, prosper casus fortunæ, 22, 9, 16 *et* 18. 32, 23, 4.

Περιπίπτειν, 1) mutari, converti; οὐκ ὀλίγους τὰς ἐκπληκτικωτάτας περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, in bonum cessisse, 3, 4, 5. 2) περιπίπτειν τινί, incidere in aliquem, in aliquid; *cum dat. pers.* ὀλοσχερεῖ μὲν οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συστήματι τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. οἱ μὲν τοῖς κατόπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες, 1, 76, 8. αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς, (*i. q.* ἑαυτοῖς *et* ἀλλήλοις) 1, 58, 8. *Cum dat. rei;* περιπίπτειν χειμῶνι, 1, 37, 1. ἐλαττώμασι, 1, 37, 9. ἀτυχήμασι, 2, 56, 6. τινὶ *vel* τισὶ τῶν δεινῶν, 2, 7, 1. τινὶ τῶν ὁμοίων, 2, 60, 1. ἀπροόπτῳ συμφορᾷ, 4, 53, 3. βιαίοις πληγαῖς, 3, 116, 9. τραύμασι βιαίοις, 2, 69, 2. *unde corrigenda menda,* 2, 57, 5. *et* βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας *scribendum, pro* περιγράψασι.

ἐν χερσὶν νόμῳ περιπεσόντες, *mendose, ut puto,* 1, 57, 8. *pro* περισόντες *vel* περιοισόντες: *nisi fortasse defendere coneris ex* 8, 2, 4. *ubi* περιπεσεῖν *pro simplici* πεσεῖν *accipiendum videri potest,* διὰ τῶν τοιούτων ἀλογηθῆναι καὶ περιπεσεῖν; *ubi tamen alia ratio est, nam ibi* περιπεσεῖν *est* in fraudem incidere, *et mihi prorsus videtur ibidem nomen aliquod in dativo casu positum, v. c.* δόλῳ, πανοῦργοις, *aut aliud simile desiderari. Pro* περιπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *haud cunctanter* παραπεσὸν *edidi ex doctorum virorum conject.*

Περιπλεῖν, circumnavigare, *in pugna navali,* 1, 51, 6. (*cf.* ἐκπερι-πλεῖν.) περιπλεῖν, *scil.* τὰς νήσους *vel* εἰς τὰς νήσους, per insulas, 4, 16, 8. τὰς δυσχωρίας, circum loca angusta (*quæ sunt in continente*) circumnavigare, 31, 26, 10.

Περιπλοκή, ἡ, complexus, amplexus; περιπλοκαὶ γυναικῶν, 2, 56, 7.

Περιποιεῖν τινὶ αἰσχύνην, ignominiam alicui adferre, 5, 58, 5. τὴν στρατηγίαν, præturam alicui conferre, efficere ut aliquis prætor creetur, 4, 82, 6. *sic* τούτοις περιποιεῖν τὰς ἀρχάς, his conferre magistratus, 20, 6, 3. ἀσφάλειαν, securitatem alicui præstare, 15, 10, 4.

περιποιεῖσθαι, sibi conciliare, comparare; ἐμπειρίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, 5, 75, 6. τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, 3, 6, 13. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, 24, 9, 6.

Περιπορεύεσθαι, τὴν πόλιν κύκλῳ, circum urbem circumire, 4, 54, 4. *Sic* περιπεπορεῦσθαι *vel* περιπορεύεσθαι, *scil.* περὶ τὸν βουνὸν, 2, 27, 6. *Sed* περιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 3, 7, 3. *sic* αἱ γυναῖκες περιπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *ubi mendose vulgo* παραπορευομ. Recte omnes περιιόν. τοὺς νεὼς, 10, 4, 4. περιπορευόμενοι τὴν πόλιν, discurrentes, circumeuntes per urbem, 8, 33, 2.

Περιπόρφυρος ἐσθής, prætexta toga *consulum et prætorum Rom.* 6, 53, 7. λινοῦ περιπόρφυροι χιτωνίσκοι *Hispanorum,* 3, 114, 4.

(Περιπροπλεῖν, *mendosum verbum a Casaub. temere adoptatum* 1, 46, 11. *pro* περιπλεῖν.)

Περιπτύσσειν, amplecti, complecti; περιπτύξασα ἠσπάσατο αὐτούς, 10, 4, 6. περιβαλοῦσι ταῖς χερσὶ, 13, 7,

8. *videtur significare,* manibus mulieris (*nempe simulacri formæ muliebris*) amplexus est hominem; *sed vix sana h. l. videtur esse oratio.*

Περιῤῥηγνύναι (τινί) τὴν χλαμύδα, lacerare, lacerando abstrahere alicui chlamydem, 15, 33, 4.

Περιῤῥῶξ πέτρα, abrupta petra, 9, 27, 4. ὄχθος, *Fr. gr.* 105.

Περισάττειν, circumstipare; περισάξαντες τὰ χείλη τοῦ πίθου παντα-χόθεν, obturato undique omni spatio inter labia dolii *et parietes cuniculi,* 22, 11, 17.

Περισκέπτειν, undique tegere; οὐ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπτειν, 2, 30, 3.

Περισπᾶν πόλεμον ἐκεῖ, bellum illuc transferre, 1, 26, 1. περίσπα Ῥωμαίους, distinebat Romanos, curam eorum alio vocabat, 9, 22, 5. *In tacticis,* περισπᾶν τοὺς στρατιώτας *est* integram militum manum, veluti unam massam, ita convertere et circumagere, ut descripto semicirculo in eam partem prospiciat, cui primo terga verterat; *vide* 10, 21, 3. τοὺς ἐπὶ τῆς εὐωνυμίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περισπᾶν, ἐξέταττε πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν, 1, 76, 5.

Passiv. περισπώμενοι, distenti, alio occupati, 4, 10, 3. περισπᾶσθαι ταῖς διανοίαις, animo distrahi in diversas partes, 15, 3, 4.

Med. περισπασάμενος τοὺς στρατιώτας, secedere a se jubens milites; *alii contra,* succinctus, circa se habens, cingens se militibus, 38, 5, 1.

Περισπασμός, ὁ, 1) distractio, cum quis alibi occupatus est, aliis negotiis distinetur; ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς, 3, 87, 9. κατὰ τοὺς αὐτῶν περισπασμούς, 18, 34, 5. 31, 8, 5. 32, 15, 4. ἐν περισπασμοῖς εἶναι, (*i. q.* περισπᾶσθαι) 4, 32, 5. 2) motus *ille* militaris, *de quo paulo ante ad verb.* περισπᾶν *dictum est;* conversio manus militum in partem contrariam, 10, 21, 3. 12, 18, 3.

Περίστασις, ἡ, 1) status rerum, temporis ratio, temporum conditio, quidquid incidit; *quasi dicas* circumstantiæ; διὰ τὴν περίστασιν, 1, 32, 3. ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ περιστάσεως, 1, 35, 10. κατὰ τὰς περιστάσεις, pro varia temporum ratione, 2, 41, 6. αἱ περιστάσεις τῶν πόλεων, fata urbium, 10, 24, 3. ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσι, in utroque rerum statu, *sc. tam in pace, quam in bello,* 4, 67, 4. ἡ κατὰ τὸν ἀέρα περίστασις, status aeris, aeris ratio, 3, 84, 2. λοιμικαὶ περιστάσεις, *scil.* τοῦ ἀέρος, pestilens aeris status, 6, 5, 5.

2) *sed* περίστασις, *etiam nude per se, præsertim de* difficili, periculoso, misero, calamitoso rerum statu *usurpatur; sic* κατὰ τὰς περιστάσεις, difficilibus, periculosis temporibus, 1, 82, 7. 2, 17, 1. *et* κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις, 2, 55, 8. ἐν ταῖς περιστάσεσι, 3, 112, 9. κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων περιστάσεις, in periculo a barbaris imminente, 4, 38, 10. *Sic* ἡ Γαλατικὴ περίστασις, 3, 1, 3. *est* σύμπτωμα κατὰ τοὺς Γαλάτας γινόμενον τῇ βασιλείᾳ, *ibid. vs.* 1. πολλοὺς περιστάσεις καὶ καιροὺς ἔχοντες, multas temporum difficultates experti, 4, 32, 2. περιστάσεσι παραδόξοις καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο, 9, 34, 2. ἀέρατοι παντὸς κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως, 2, 21, 2. εἰς πᾶν περιστάσεως ἐλθεῖν, in summas miserias venisse, 4, 45, 10. εἰς τοῦτ' ἤγαγεν (αὐτοὺς) περιστάσεως, 1, 84, 9. 1, 88, 5. ἐν ταῖς ὁλοσχερέσι περιστάσεσι, temporibus quibus de summa rerum agitur, in gravioribus patriæ periculis, 4, 33, 12. περίστασις ὁλοσχερεστέρα ἐκ τοῦ πελάγους, summum e mari periculum imminens, *ob vehementissimam tempestatem,* 1, 54, 6. ἀπολιλῦσθαι τῆς περιστάσεως,

periculo liberatum esse, 10, 14, 5.

3) quidquid circumstat vel circumdat; *ut ἡ ἔξω περίστασις*, multitudo foris circumstans, 18, 36, 11. *ἡ τοῦ στρατηγίου περίστασις*, area circa prætorium, 6, 31, 1 *et* 7. 6, 41, 2 *sq. τῶν σκηνῶν*, area circa tentoria, 6, 31, 14. *χώρα βασιλικὴν ἔχουσα περίστασιν*, regium adparatum, regias copias, regiam opulentiam habens, 5, 45, 1. *μεγαλομερὴς περιστ.* magnificus adparatus *vestium et suppellectilium*, (*i. q. περικοπὴ καὶ κόσμος*) 32, 12, 3. 32, 14, 9. *ἡ τοῦ βίου περίστασις*, fortunarum copia, opes, 3, 98, 2.

Περιστίλλειν, tegere; (*ut vestis vel clypeus tegit corpus; sic de clypeo Plutarch. in Philopœm. c.* 9.) *περιστίλλειν τι τοῖς κόλποις*, sinu vestis involvere, tegere, 22, 21, 10. *τὰ ἁμαρτήματα*, peccata, 30, 4, 14. (*conf. συμπεριστίλλειν.*) *τοὺς ἀποστάτας*, protegere rebelles, 5, 67, 13. *ἀνελπίστως τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν καλοκαγαθίας*, tectus, 2, 60, 4.

Περιστοιχίζειν, corona cingere *urbem*, 8, 5, 2.

Περιστόμιον, *τὸ τοῦ πίθου*, os dolii, 22, 11, 15.

Περιστρατοπεδεύειν *τὴν πόλιν*, urbem corona cingere, 1, 30, 5. 2, 2, 7. 2, 54, 6. *et vs.* 11. 3, 60, 9.

Περίστυλον, *τὸ*, (*sive ὁ περίστυλος, ut apud Diodor.* I, 48.) peristylium, locus columnis circumdatus, 10, 27, 10.

Περισύρειν *τὴν λείαν τῶν πολεμίων*, præda exuere hostes, 3, 93, 1. *τὰ θρέμματα*, diripere, 4, 19, 4.

Περισχίζεσθαι; *ὁ ποταμὸς περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεται*, fluvius dividitur et circumfluit, 3, 42, 7. *περισχισθεὶς ὁ βοῦς περὶ τὴν πόλιν*, 4, 43, 7.

Περιταφρεύειν, fossa cingere *urbem obsessam*, 1, 48, 10.

Περιτειχίζειν, muro cingere, *vel* munitionibus ad oppugnandum exstructis; *περιττετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν*, 39, 1, 8.

Περιτίμειν; *παντοχόθεν περιτίμηται αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ*, accidit, circumciditur, imminuitur, 23, 13, 2.

Περιτιθέναι τινὶ στρατηγίαν, conferre, mandare alicui imperium, 2, 36, 3. *μεγάλην δυναστείαν*, 2, 11, 17. *περιτιθέναι τινὶ βασιλείαν*, 4, 81, 4. *οἱ θεοὶ περιθέντες τὸ κράτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων*, victoriam tribuentes, 15, 8, 2. *τοῦτο περιτιθᾶσιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβᾳ*, hoc Hannibali tribuunt, adscribunt, 3, 48, 4.

περιετέθετο κλίμαξ τῷ στύλῳ, tigno circumposita, inserta erat scala, 1, 22, 5.

Περίτομος; *ὄρος περίτομον*, mons omni ex parte abscissus, præruptus, 1, 56, 4.

Περιττεύειν, abundare. *τὸ περιττεῦον*, 4, 38, 9. *opp. τὸ λεῖπον, ibid. οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ*, 18, 18, 5. *opp. ἐλλείπων, ibid.*

Περίττος, variæ doctrinæ cupidus, curiosus, 9, 1, 4. *περίττως, adverbialiter, i. q. περιττῶς vel ἄγαν*, nimis; *πολλάκις τὸ τολμᾶν περίττως &c.* 4, 34, 2. *disjecta membra nescio cujus poëtæ. ἐκ περιττοῦ*, e supervacuo, sine necessitate, nulla probabili ratione, animi caussa, 5, 11, 4. 9, 20, 6. (*cf. περιουσία.*)

οὐδὲν περιττότερον ἢ περὶ &c. nihil amplius quam, 31, 6, 7.

Περιττότης, *ἡ ἐν τοῖς βίοις*, luxus vitæ, adfluentia rerum pretiosarum, magnificentia in suppellectili et alio vitæ adparatu, 9, 10, 5.

Περιττῶς κατεσκευασμένη οἴκησις, magnifice exstructa domus, 1, 29, 7. *περιττῶς κατεσκευασμένον ἄγαλμα*, exquisita arte elaboratum signum, 32, 25, 4. *περιττότερον scribendum suspicatus erat Reisk.* 7, 7, 7. *loco verborum περὶ ταῦτα*,

intelligens festivius, *elegantius, exquisitius.*

Περιστυγχάνειν ἀτυχήμασι, (*i. q.* περιπίπτειν,) 1, 37, 6.

Περίφασις, ἡ, prospectus liber; (" *i. q.* περιφάνεια *apud Herodot. IV.* 24." *Ern.*) ὄρος εὐφυᾶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις, 10, 42, 8.

Περιφέρειν; ὁ περιφερόμενος στίχος, pervulgatus, qui circumfertur, 3, 9, 4.

Περιφερὴς; περιφερὴς σχῆμα Σπάρτης, orbicularis figura, 5, 22, 1.

Περίφοβος; περίφοβοι ὄντων καὶ περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 5, 74, 3.

Περιφράττειν, cingere *naves hostium*; περιφράξαντες αὐτοὺς πρὸς τῇ γῇ συνῆγον, 1, 28, 11.

Περιφλέγεσθαι, amburi; 12, 25, 2.

Περιχαρακοῦν, circumvallare, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Περιχαρὴς, lætus, 1, 20, 1. 3, 62, 9. τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. περιχαρὴς ἦν τῷ μὴ &c. 2, 50, 5. γενόμενοι περιχαρεῖς διὰ τὸ &c. 4, 86, 5. 8, 21, 2. ἐπί τινι, 1, 41, 1. 1, 44, 7. 3, 74, 10. περιχαρὴς γενόμενος Ἀννίβας ἐπὶ τῷ &c. 8, 31, 11.

Περίχειρα, τὰ, armillæ, 2, 29, 8.

Περιχεῖν; οἱ ἐκπώλεις ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμίοις, effusi et circumfusi hostibus, 1, 19, 4. οἱ περικεχυμένοι, circumfusi, (*nempe a quibus pater Scipionis* περιειλημμένος ἦν,) 10, 3, 5. *coll. vs.* 4.

Πέρπερος, nugator arrogans, ostentator; λάλος καὶ πέρπερος; 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Πέττευον, τὸ, tabula, asserculus, parvum tabulatum, 8, 6, 8.

Πέτρα, ἡ; τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχερεστέρας παρεχούσης &c. *Fr. gr.* 129.

Πετροβολικὰ ὄργανα, balistæ, 5, 99, 7. *ubi diserte distinguuntur a catapultis.*

Πετροβόλος, ὁ, balista; πετροβόλοι *ab oppugnatoribus dispositi ad muros defensoribus nudandos*, 5, 4, 6. *ab oppugnatis dispositi in muris adv. machinas hostium*, 8, 9, 2. 16, 30, 4.

Πεττεύειν, calculis ludere, 40, 7, 2.

Πεττευτὴς, ὁ, aleator; συνεπλέων πολλοὺς ὄντας ἀγαθοὺς πεττευτὰς, 1, 84, 7.

Πεύκινος; πεύκινα ξύλα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Πῇ, 1) qua ratione; πῇ καὶ τί πρακτέον, 11, 2, 6. πῇ καὶ πῶς, 3, 93, 2. *pleonastice, sicut* πῶς καὶ τίνι τρόπῳ, 1, 32, 2. 2, 38, 1. *et similia multa apud nostrum.* 2) quo; πῇ τρέπεσθαι *Vat. cum suis, pro* ποῖ, 4, 69, 3.

Enclit. πη; τῇδέ πη τοῖς πολεμίοις ἦν εὐχείρωτος, hac ex parte, 4, 8, 6. 12, 11, 4.

Πηγαῖον ὕδωρ, aqua fontana, 10, 28, 3.

Πηγὴ, ἡ, τῆς καπνοπραγμοσύνης, 18, 23, 3.

Πῆγμα, τὸ, τῆς χιόνος, congelatio nivis, 3, 55, 5.

Πηγνύναι σχεδίας, compingere rates, ἀραιότατας, 3, 46, 1. διαφερόντως, 3, 46, 4. σκηνὰς, struere, figere tentoria, 6, 27, 2 *et* 6.—" *Sic et Joseph. Ant. III.* 6, 9." *Ern.*

Πηλίκος; πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πίφυκε &c. 1, 2, 8.

Πηλὸς, ὁ, luturn figulinum, argilla, 12, 15, 6. 15, 35, 2. οἱ πηλοὶ, limus, 3, 79, 9 *et* 11.

Πῆρα, ἡ; ἐν πήραις παραπομίζειν τὰ χορήγια, *Fr. gr.* 138.

Πηχυαῖος, cubitalis, cubiti longitudine, 6, 23, 12.

Πῆχυς, ὁ, cubitus; ξύλων καὶ ῥητίνης καὶ τριχὸς μυριάδας πήχεις, καὶ ταλάντων χιλιάδας, 5, 89, 9.

Πιαίνειν; πιαίνεσθαι, pinguefieri, 34, 2, 15. 34, 8, 1.

Πιέζειν τινὶ τὰς χεῖρας, prensare manus, 32, 10, 9. πιεζόμενος, pressus *complexu machinæ Nabidis forma mulieris*, 13, 7, 10. πιεζόμενοι τῷ πολέμῳ, bello pressi, 5, 29, 1. ἀμφότερα τὰ κέρατα

πιεζόμενα, *alii* πιεζούμενα, pressa, retro pulsa, 3, 74, 2. βραχὺ πιεσθῆναι τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν μάχην, paululum loco pelli, inclinari, cedere cogi, 2, 33, 8. σημαῖαι πιεσθεῖσαι, 6, 38, 1. τὸ πιεζόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, quod premitur a terra, *nempe in qua defixum est*, 18, 1, 10. *coll. vs.* 12.

πιέζειν τι, urgere, premere aliquid *in disputando, disceptando*, 5, 67, 8. 3, 21, 3.

Πιεζεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* πιέζειν, 3, 74, 2. ἐπιεζοῦντο καὶ κατεβαροῦντο τῇ μάχῃ, 11, 33, 3.

Πιθανότης, ἡ, probabilitas, probabilis, speciosa ratio; τινὰς ἐλάμβανον πιθανότητας ἐκ τῶν ἐγγράπτων, 18, 28, 2. ἐνίοτε πᾶσαι αἱ πιθανότητες μετὰ τοῦ ψεύδους τάττονται, 13, 5, 5.

Πίθος, ὁ, dolium, 22, 11, 15. *sqq.*

Πικρία, ἡ; πικρία ἄκαιρος μᾶλλον ἢ δυσμένεια, exacerbatio, ira, 5, 42, 3. παρακατασχὼν τὸν ἴδιον θυμὸν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι πικρίαν, 15, 4, 11. πικρία καὶ ἀθυρογλωσσία τοῦ συγγραφέως, amarulentia, acerbitas in maledicendo, 8, 12, 1 *et* 12. 12, 14, 1 *et* 7. 12, 15, 4. ὀξύτης καὶ πικρία *plebis Atheniensis*, præceps et acerbum *vel* irascibile ingenium, 6, 44, 9. *nempe quod facile ira excandescit, sed eamdem iram etiam facile rursus ponit, qua differt a plebe Thebanorum, quam innutritam esse ait* βίᾳ καὶ θυμῷ. *ibid.*

Πικρὸς, acerbus, sævus; τύραννος, 7, 13, 7. ἐχθρὸς, 7, 14, 3. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. δικαστὴς, immitis, severus, 5, 41, 3. (*Sæpius jungitur cum* ἀπαραίτητος.) πικρότατος τύραννος, 9, 23, 3. τὰ πικρὰ, acerbe facta, sæva facta, 9, 23, 6. *opp.* χρηστὰ καὶ σεμνὰ, *ibid.* ἀεί τι τῶν ἀπεχθεστάτων καὶ πικροτάτων εἰσαγγέλλειν κατά τινος, 1, 80, 3.

Πικρῶς ἐπιστατεῖν τῶν ἀνθρώπων, dure, acerbe præesse, imperare, 1, 72, 1. πικρῶς ὀνειδίζειν, 9, 34, 1. ἐπιτιμᾷν τινι, 8, 28, 8. πικρῶς καὶ δυσμενῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7. πικρῶς διακεῖσθαι πρός τινα, iratum esse, succensere, 4, 14, 1. δεῖ σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα μὴ πικρῶς ἀλλ' ἀνθρωπίνως, 4, 14, 7. τοῦ δὲ ἀπειπαμένου, πικρῶς ἐρευνᾷν ᾔτει, 5, 50, 13. ille acerbe ferens, iratus, negat factum, πικρότατα χρῆσθαί τινι, 1, 72, 3.

Πίλεος, ὁ, *Latinum* pileus, 30, 16, 3. *Græce aliâs* ὁ πῖλος.

Πιλίον, τὸ, *idem*, 35, 6, 4.

Πινάκιον, τὸ, tabella, 10, 46, 6.

Πίναξ, ὁ, tabula picta, pictura, 40, 7, 2.

Πιπράσκειν; πραθέντων τούτων *correxit Casaub.* 10, 16, 5. *pro* πραχθέντων *quod erat in libris.*

Πίπτειν εἰς ἐξουσίαν τινὸς, in potestatem alicujus incidere, venire, 3, 4, 12. τοῦτο πίπτει κατὰ τὴν ρκθ' ὀλυμπιάδα, incidit in CXXIX. Olymp. 1, 5, 1. ταῦτα ἔπεσεν εἰς τὴν προτέραν ὀλυμπ. 4, 14, 9. οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετ. ἱστορίαν, tempora quæ nostra persequitur historia, 4, 2, 2. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel ipsi vidimus vel fando cognovimus, 2, 4, 7. (*cf.* ἱστορία.) οὐδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, ne quidem sub rationem cadit, ne quidem ulla ratio ejus reddi potest, inexplicabilis est, 4, 15, 11.

πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, excidere spe, spem e manibus elapsam videre, 1, 87, 1. κἄν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, quamquam summa rerum perdita, 10, 33, 4. πολίτευμα ἄρδην πεπτωκὸς, civitas funditus prostrata, depressa, perdita, 1. 35, 5.

ἑξακισχίλια τάλαντα πεσεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπὸ τῶν λαφύρων, 6000 talenta eis rediisse e præda, 2, 62, 1. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τά-

λαστα πρόσοδος ἔπιπτε τῷ δήμῳ, 31, 7, 7.

πισόντος *fortasse legendum pro* πυσάμενος, 10, 33, 5. *et* πισόντες *vel* προπισόντες, *pro* περιπισόντες, 1, 57, 8.

Πιστεύειν, 1) confidere; τῷ ταχυναυτεῖν, 1, 23, 9. τῇ τῶν τόπων ὀχυρότητι, 3, 67, 9. ταῖς παρασκευαῖς, 5, 62, 6. πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, 6, 2, 10. 2) fidei alicujus permittere; πιστεύειν τινὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων, 2, 43, 2. *Et nude* πιστεύειν τινί, fidei alicujus se permittere, 21, 2, 10.

Passiv. ἄνδρες μάλιστα πιστευόμενοι, viri quibus summa fides habebatur, maxima auctoritate præditi, 16, 31, 4. πεπιστευμένος, *cum accus. et infin.* qui sibi persuaserat, persuasus, 16, 22, 5. πεπιστευμένος τὴν πόλιν παρὰ Ῥωμαίων, cujus fidei credita, commissa erat urbs, 3, 69, 1. συνέβαινε αὐτὸν πεπιστεῦσθαί τι τῶν φυλακτηρίων, 8, 17, 5. παρ' οἷς πιστευθέντες, qui cum eis fidem haberent, apud quos cum fidem invenissent, 2, 7, 9. *nisi ex seqq. ad* πιστευθέντες *referendus est accus.* τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, qui cum eorum fidei custodiendum commisissent Veneris templum. ὑπὸ τῆς τῶν πιστευθέντων ἀστυθεὶς ἀθεσίας, perfidia eorum quibus fidem habuerat, 8, 23, 10. *Cum genit.* πιστευθεὶς ταλάντου, cui talentum est creditum, 6, 56, 13. Κύπρου, cujus curæ fideique commissa Cyprus erat, 18, 38, 6. *Rursus cum accus.* ἐπιστεύθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὅλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 31, 26, 7. *Conf. Ind. histor. in* Credere.

Πίστις, ἡ; 1) δοῦναι ἑαυτὸν εἰς πίστιν τινὸς, fidei alicujus se dare *vel* permittere, 3, 30, 1. *Quid sit hoc apud Romanos, docetur* 20, 9, 10 *sqq.* 20, 10, 2 *sqq.* (*conf.* ἐπιτροπὴ, 21, 1, 4 *sq.* 36, 2, 1 *sqq. Adde Ind. histor. in* Fides.) ἐθελόντὴν σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐγχείρισιν, 18, 21, 9. 20, 10, 2. παρακαλοῦντος (αὐτοῦ) σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 18, 21, 5. *nisi diserte adjiciendum verbum* δοῦναι *vel* διδόναι.

2) fides quæ habetur vel haberi debet dictis, credibilitas; βραχύ τι συμβάλλεται ἡ κατὰ μέρος ἱστορία πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν, ad faciendam, adstruendam fidem, 1, 4, 10. τὸ εἰρηθὲν δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν, fidem invenit, confirmatum est, 1, 35, 4. 7, 13, 2. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνει ἡ παραίνησις, præcipuam fidem invenit, præcipuum pondus habet, 11, 10, 2. βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς μέλλουσι λόγισθαι, 32, 16, 2. πίστιν ποιεῖν τινι τοῦ λέγειν ἀληθινᾶς ταῦτα, *Fr. gr.* 65.

3) fidei pignus; ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τινὶ τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. 2, 58, 7. *Præsertim in Plur.* αἱ πίστεις, fidei pignora, 2, 51, 7. 4, 17, 9. 8, 2, 3. τὰς πίστεις ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. *&c. Hinc et* πίστεις θέσθαι, fœdus facere; ὑπὲρ τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7.

4) fides, religio hominis; ὡς αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν ἐκ τῆς ἰδίας πίστεως, e sua fide, pro religione sua, 28, 1, 9. fides et auctoritas, qua quis fruitur apud alium; πάντων αὐτῷ πιθαρχούντων κατὰ τὴν προϋπαρχοῦσαν πίστιν, 5, 2, 10. μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ πίστεως ἔτυχε παρὰ τῷ βασιλεῖ, 6, 2, 13.

5) negotium *vel* munus fidei alicujus commissum; Σελεύκου ταύτην αὐτῷ τὴν πίστιν ἐγχειρίσαντος, *nempe* τὴν προστασίαν τῶν ὅλων πραγμάτων, 5, 41, 2. ἡ τῆς ἐφεδρείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀναπίπτει, munus circuitionis, 6, 35, 8.— "*nempe in quacumque re fides*

alicui habetur, id ipsum πίστις *et Latinis* fides *est.*" *Ern.*—ἡ ἐγκεχειρισμένη αὐτῷ πίστις· αὕτη δ' ἦν ἡ σφραγίς, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα, 16, 22, 2.

Πιστὸν, τὸ; λαβὸν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (*i. q.* αἱ πίστεις.) fidem securitatis, 2, 41, 15.

Πιστοῦν; πιστώσασθαι, *cum* πρὸς *præpos.* πιστωσάμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ὅλων, ἐφ' οἷς fidem sibi mutuo dantes, 18, 22, 6. *cum accus. rei;* πιστωσάμενοι τὰς προτεινομένας δωρειὰς, confirmantes, fidem suam dantes de, 1, 43, 5. *cum accus. pers.* τοῦτον πιστωσάμενος, hunc fidum sibi fecit, hujus fidem sibi conciliavit, 8, 17, 2.

Πιστῶς τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενος, qui fidus ei erat, 3, 98, 5.

Πίττα, ἡ, pix; πίττα ὠμὴ, 5, 89, 6.

Πιττάκιον, τὸ, pugillares, 31, 21, 9. *et* 11.

Πλάγιος, obliquus, dolosus, fallax; πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γίγνεσθαι, ambiguum, dubia, ancipite fide, 30, 1, 6. ἀγεννεῖς καὶ πλάγιοι τῇ ψυχῇ, dubii animi, parum firmi, 4, 8, 11.

τὰ πλάγια, latus, latera *aciei, agminis, classis, navis;* ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτειν, 1, 22, 8. 1, 23, 9. κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας, 3, 74, 2. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραὶ, latera, (*quatenus distinguitur a parte anteriore et posteriore; nam* πλευρὰ *magis generatim de quocumque latere figuræ cujusque usurpatur, etiam de parte anteriore et posteriore;*) 1, 22, 10. 6, 31, 9. *Item in sing.* ἐκ πλαγίου κατὰ κέρας συμπεσεῖν τοῖς πολεμίοις, 1, 40, 14. (*ubi ex abundanti junguntur synonyma,* ἐκ πλαγίου *et* κατὰ κέρας.) κατὰ πρόσωπον, ἀπ' οὐρᾶς, ἐκ πλαγίου, 1, 77, 7.

Hinc rursus πλάγιος, qui est a latere *vel* in latere, a latere veniens *vel* incedens; πλάγιοι παραπορεύονται παρὰ τὰ ὑποζύγια, a latere comitantur jumenta, 6, 40, 7. πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφομένοις, (*in pugna navali,*) 1, 51, 6. πλάγιαι παραβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ νῆες, 1, 22, 9. ὅταν πλάγιον λάβῃ, quum *elephas elephantem* a latere tenet, a latere adgredi potest, 5, 84, 4. πλάγιον κατέπιπτε τὸ πλοῖον, navis (*quæ machinæ hostilis vi in altum erat erecta*) in latus decidit, 8, 8, 4.

πλάγιος πλοῦς, *quod MSti dabant,* 1, 26, 10. *in* πλάγιος *recte mutavit Casaub.*

Πλαδαρὸς, humidus, madidus, *Fr. gr.* 106. *ubi tamen* πλαδαρὸς *videtur legendum; conf.* 6, 25, 5.

Πλάζων; τὸ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, aqua quæ ex fluviis infra terram diffunditur et vagatur, 34, 10, 3.

Πλάσις, ἡ τοῦ προσώπου, conformatio vultus, species oris quoad lineamenta, 6, 53, 5.

Πλαταμὼν, ὁ, planitiem *interpretati sunt Casaub. et Ern.* 10, 48, 7. *rectius vero* lata planaque saxa πλαταμῶνας *intelliges* terram obsidentia, *aut* loca saxis obsita.

Πλατεῖον, τὸ, tabella, 6, 34, 8 *et* 10 *sq.* 10, 45, 8 *sqq.*

Πλάττειν; ἐκ τούτου πλάσας (*vel* πλασάμενος) τὴν διαβολὴν, 4, 84, 7.

Πλεμάδες; *vide Ind. histor. in* Vergiliæ.

Πλεῖν, *absol.* navibus proficisci, vela dare, cum classe exire, 1, 21, 10. 1, 41, 3. 4, 29, 7. 27, 11, 1. 31, 22, 9. τὸν πατέρα τότε πλεῖν συνέβαινεν εἰς Ἰβηρίαν, cum classe abiisse *vel* abesse *interpretatur Ern. cum Reisk.* 10, 4, 5. *qui quidem locus difficultate non caret.* πλεῖν τὸ πελάγη, per maria navigare, 3, 4, 10. ἐφ' ἧς (νεὼς) ἔπλει ὁ Μάρκος, in qua erat, quam conscenderat **Marcus** *imperator,* 2, 10, 5.

ἔπλεον ὀλισθαίνοντες ἀμφοτέρους ἅμα τοῖς ποσὶ, *ex scriptura olim vulgata*, 3, 55, 2. incerto gradu vadebant,—"*sic Latini nataxe.*" *Ern. conf.* ἐπιπλῶν, 3, 55, 4.

Πλεῖον, πλέον, *et* πλεῖστον, *vide in* πολύς.

Πλεοναζειν; πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν πρεσβευτῶν, quum frequentiores advenirent legationes, 4, 3, 12.

Πλεονασμὸς, ὁ; οἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπερέχων πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι &c. frequentiori earumdem rerum repetitione, 12, 24, 1. ὁ πλεονασμὸς ὑπὲρ τῶν ἐκπληκτικῶν συμπτωμάτων, nimis frequens, nimisve prolixa commemoratio casuum terribilium in historia scribenda, 15, 36, 3. *et cum nudo genit. ibid. vs.* 7.

Πλεονεκτῶν ἀπὸ τῶν μὴ καθηκόντων, lucrum quærere ex rebus parum honestis, 6, 56, 2.

Πλεονέκτημα, τὸ, privilegium, 2, 38, 8.

Πλεονέκτης, ὁ; κατὰ τὴν αἵρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1. *ubi* ambitiosum *vertit Valesius: sed rectius, puto,* avarum, privato lucro inhiantem *intelligemus, quod nimis sæpe faciunt demagogi, ut, cum populi commodis unice favere videri volunt, sua commoda privatosque quæstus rebus omnibus anteponant.*

Πλεονεκτικὸς, avaritiæ deditus, 6, 47, 4. πλεονεκτικὸν καὶ θηριώδη ζῆν βίον, 4, 3, 1. πλεονεκτικώτατος, 6, 48, 8.

Πλεονεξία, ἡ ἐκ τῶν ἀπιεχημένων, lucri studium ex malis artibus, 6, 56, 3. στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, quis majorem prædæ partem esset habiturus, 2, 19, 3.

Πλείων θαλάττιος, 34, 5, 3. *cf. Hermanni Adn. in Append.*

Πλευρὰ, ἡ, 1) latus *hominis*; παρὰ πλευρὰν εἶναί τινι, ad latus esse alicui, latus alicui fodere, 5, 26, 6. παρὰ πλευρὰν μένειν, 29, 3, 1. ταῦτα πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχει, hoc bellum illis in proximo est, cervicibus eorum imminet, 2, 22, 10. προσδέχεσθαι, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς ταῖς πλευραῖς τοὺς πολεμίους, *Fr. gr.* 110.

2) *ex usu geometrarum*, latus quodcumque figuræ cujuscumque; 2, 14, 4 *sq.* 4, 70, 7 *sq.* (*conf. supra in* πλάγιος.) *Sic* ἡ ἴξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, 1, 37, 4. ἡ ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρὰ, latus, Carthagini obversum, 1, 86, 3. ἡ ἐπιμήκης πλευρὰ, latus oblongum, 1, 22, 6. ἡ ἐκ πλαγίου πλευρὰ, utrumque latus, 1, 22, 10. *a quo distinguitur* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, *i. e.* pars anterior, *ibid. In acie,* ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ *est* frons, 11, 23, 3. *a qua distinguuntur* latera, τὰ κέρατα, *ibid.*

Πλευρῖτις, ἡ, 2, 4, 6.

Πληγὴ, ἡ, 1) vulnus, ictus, 3, 51, 5. πρακτικὴ, 6, 25, 9. ἄπρακτος, 2, 33, 3. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ τιθέναι (τινὶ *vel* ἀλλήλοις,) 1, 57, 1. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες, *scil.* τοῖς πολεμίοις, 2, 33, 6. παραιτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγούμενοι, τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. περιπεσὼν βαιοῖς πληγαῖς, gravibus vulneribus acceptis, 3, 116, 9. ἱκανὰς ἔχων πληγὰς, qui satis pœnarum dedit, 31, 7, 17. ἕλκος πληγὴ, vulnus navis supra aquam accepta, 26, 4, 12.

2) clades; πληγὰς, πολλὰς πληγὰς λαβεῖν, 1, 15, 2. 2, 32, 3. τελικαύτῃ πληγῇ περιπεπτωκότες, 14, 9, 6.

Πλῆθος, τὸ, ἀναρίθμητον, ἄπλετον, ἄσπετον; *vide hæc adjectiva.* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. *cf.* 9, 43, 4.

Πληθύειν, πληθύοντα; πεδία πληθύοντα (*vel* πληθύοντα) πόλεσι, 5, 44, 11. θηρῶν τὸν Μάκεδον πληθύοντα πρὸς τὸ διαφθείρεσθαι, totum in id in-

cumbentem, 3, 103, 7. *ni* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διαπνεῖ. *legendum, quod utique verum videtur.*

Πλήμη, ἡ, æstus maris accedens, 20, 5, 11. 34, 9, 5.

Πλημμελεῖν τι εἰς τινὰ, 15, 32, 7.

Πλὴν, *conjunctio;*—"*sæpe in principio, transeundi aut ad propositum redeundi caussa, plane ut Latinorum* ceterum *dicitur. v. c.* 1, 70. 2, 17." *Ern.—Vide* 1, 69, 14. 2, 17, 1. 2, 56, 4. 4, 78, 1. 11, 25, 8. *&c. In apodosi usurpatur ut Latinorum* igitur, *aut pro repetita particula* δέ; *vide* 11, 23, 2. 11, 17, 1. *et* 11, 16, 5.

Ad πλὴν, 1, 19, 6. *ex superioribus repetendum est* οὐδὲν; οὐδὲν ὀλοσχερὲς πράττοντες, πλὴν ἀκροβολιζόμενοι, nihil quod ad summam faceret, nil nisi *&c. Alias quasdam miras ellipses, quæ ante particulam* πλὴν *locum habent, vide* 11, 25, 6. 12, 22, 1. *si modo vera utrobique scriptura.*

πλὴν, *præpositio, cum genit. construitur, ut* 3, 54, 4. 12, 3, 9. 12, 22, 1. 30, 10, 7. *&c. Ubi cum accus. jungitur hæc particula, quam constructionem ex* 6, 13, 2. *adnotavit Ernestus, ibi non præpositionis vim habet, sed adverbii, ut Latinorum* præterquam, *ita ut accusativus non a* πλὴν *pendeat, sed ab alio regimine præcedente.*

Πλήρης; ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6.

Πληροῦν, τὰ πλοῖα, 5, 3, 3. (*vid.* πλήρωμα.) τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς, 4, 63, 3. τὸν ἴδιον θυμὸν, 23, 13, 7. τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γεωφορμάχοι πληροῦσι, 6, 35, 5.

πεπληρωθῆναι, satiatum esse, 7, 15, 9.

Πλήρωμα, τὸ, *et in plur.* τὰ πληρώματα, socii navales, remiges et nautæ, 1, 21, 1 *et* 7. 1, 60, 10. 1, 49, 1 *sq.* 1, 59, 12. 1, 60, 10. *&c. conf.* 1, 49, 2. *et* 10, 17, 22. *et vide supra in* ναύτης. ἡ τοῦ πληρώματος κατασκευὴ, dexteritas, solertia remigum et nautarum, 1, 47, 8. (*idem quod* ἡ τῶν πληρωμάτων ἕξις, 1, 51, 4.) πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταστέζειν τὴν ναῦν, 1, 47, 6. τὰ πληρώματα συγκεκροτημένα, 1, 61, 3. *Distinguuntur* τὰ πληρώματα *a* τοῖς ἐπιβάταις *vel* ἐπιβατικοῖς, *a militibus classiariis,* 1, 47, 6 *et* 8 *sq.* 1, 49, 5. 1, 61, 4. 16, 7, 15. *Nonnumquam tamen, sine discrimine,* τὸ πλήρωμα *vel* τὰ πληρώματα *intelligi videntur* quicumque in navi sunt, sive remiges, sive nautæ, sive milites; *velut* 1, 29, 1 *et* 10. 5, 94, 8. *&c.*

Πλησίμοχθος,ærumnosus, 5, 106, 4. *ex vulgata lectione.*

Πλησίον, ὁ, vicinus, alter, (*i. q.* ὁ πέλας) 12, 4, 13. πλησίον, *pro* πλεῖστον, *quod dabant libri, recte ex Ursini conj. editum,* 14, 6, 12. *ubi* πλεῖστον *ex imperiti librarii sive critici ingenio natum videtur, qui ad* ἀποτυχωρηκέναι *pertinere* πλεῖστον *putaverat, non* πλησίον.

Πλησμονὴ, ἡ, intemperantia in capiendo cibo; διὰ τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονὰς, 2, 19, 4.

Πλίνθος, ἡ, 10, 22, 7. πλίνθοι χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ, 10, 27, 12.

Πλοΐζειν; οἱ πλοϊζόμενοι *non sunt* nautæ, *ut interpretatus est Ernestus, sed* navigantes mercatores, qui commercii caussa maria navigant, 4, 47, 1. 5, 88, 7. 5, 89, 8. οἱ πλοϊζόμενοι ἀπ' Ἰταλίας, 2, 8, 1. *sunt* Ἰταλικοὶ ἔμποροι, *ibid. vs.* 2. ἡ τῶν πλοϊζομένων ψευδολογία καὶ τερατεία, 4, 42, 7. *sunt* ἐμπορικὰ διηγήματα, 4, 39, 11. *Eodem modo, quod* 30, 8, 5. *ait,* Θόας τις ἦν τῶν πλοϊζομένων, *intelligendum videtur,* Thoantem fuisse mercatorem mare exercentem, maria navigantem; *quo illi internuncio usi sunt, quoniam mer-*

caturæ specie minus erat suspectus parti adversæ.

Πλοῖον, τὸ; *generale nomen, pro quocumque navium genere; v. c.* πλοῖα πεντηκοντηρικὰ, 25, 7, 1. πεντηρικὰ, 1, 59, 8.

Πλοκὴ, ἡ τῶν γέῤῥων, cratium plexio, compositio, 9, 41, 3.

Πλοῦς, ὁ, navigatio; 1) commodum navigandi tempus; πλοῦν ἐτήρουν πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 57, 2. παραπεσόντος αὐτοῖς πλοῦ, 4, 57, 6. 2) δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera hæc via, altera hæc ratio fuerit, 8, 2, 6.

Πλουτίνδην γεγενημένης τῆς ἐκλογῆς, e censu, 6, 20, 9.

Πλύνειν τὸ τῶν ἱερῶν ἔδαφος ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. πλύνοντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν *dant veteres codd.* 3, 103, 7. *pro* πολὺν ὄντα, *ut videtur.*

Πλωτὸς, navigabilis; ποταμὸς, 10, 48, 1. τόπος, 1, 42, 2. 34, 5, 4 *et* 7. πάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 4, 40, 2. 3, 59, 3. *Romani putant,* δεῖν αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτὸν, 1, 37, 10.

Πλωτεύειν; *Fretum Abydenum,* ποτὲ μὲν γεφορούμενον, ποτὲ δὲ πλωτευόμενον συνεχῶς, aliquando ponte junctum, alias constanter navigatur, navibus transitur, 16, 29, 11.

Πνεῖν; ἀπὸ τῆς Ἀσίας πνεύσαντες Θόας καὶ Δικαίαρχος συνετάραξαν τοὺς ὄχλους, spirantes ab Asia, concitarunt plebem, 22, 14, 13. πέπνυται, vivit, 36, 6, 6. *conf.* πεπνυμένος.

Πνεῦμα, τὸ, 1) ventus; ἡ βία τοῦ πνεύματος, 1, 44, 4. 1, 48, 5. πνεῦμα ἀντίον, 1, 60, 6. 2) vita; τὸ πνεῦμα ἔχειν διὰ τινὰ, vitam debere alicui, 31, 18, 4.

Πνευμάτιον, τὸ, animula, vita; αὐτὸ τὸ πνευμάτιον δέονται συγχωρηθῆναι σφίσι, 15, 31, 5.

Πνιγμὸς, ὁ, suffocatio; ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ὠθισμῷ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη, 4, 58, 9.

Ποι, *enclit.* τοῦτο γὰρ προὔκειτό ποι τοῖς ἄγουσιν αὐτὸν, puto, opinor, sane, 30, 9, 5.

Ποῖ μεταστήσεται *an legendum pro* ποῦ, 6, 9, 11? *Non videtur.*

Ποιεῖν αἷμα καὶ φόνον, cædem facere, 15, 33, 1. ποιεῖν ἧτταν, cladem accipere, *sicut dicitur* jacturam facere; αἰσχρὰς ἐποίησαν τὰς ἥττας, 11, 2, 7. τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, ex omni præda redegerunt trecenta talenta, 2, 62, 12. *Vide* 35, 4, 8. εἶχον ποιεῖν οὐδὲν, 1, 7, 9. μαρτύριον ἐποίουν (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως, 27, 6, 9. ποιησάντων δὲ τῶν θεῶν ὑμῖν, *f.* εὖ ποιησάντων δὲ, 7, 9, 12.

ποιεῖσθαι δόξαν, *in med. et in pass.* comparare sibi gloriam; πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' εὐταξίᾳ δόξαν, 32, 11, 8. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, 35, 4, 8.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τι, 4, 51, 1. 4, 61, 6. μάλιστα δ' ἔσπευδε, καὶ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο, βουλόμενος ἐπανελέσθαι τὸν Ἐπιγένην, 5, 41, 4. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο σπουδάζων συστρατεύειν αὐτῷ τὸν Ἐπιγένην, 5, 50, 4.

λόγον *et* λόγους ποιεῖσθαι, *vide in* λόγος. μνήμην ποιεῖσθαι, 1, 20, 8. 2, 71, 1. &c. *Pro* ὑφ' αὑτοὺς ποιῆσαι, 4, 61, 5. *scribe* ποιήσασθαι *cum melioribus codd. sicut* 1, 6, 6 *et* 8. &c.

Ποιητὴς, ὁ, Homerus, 12, 24, 2.

Ποικιλία, ἡ, calliditas, versutia, 24, 2, 2. τῶν πραγμάτων, rerum, temporum, fortunæ varietas, 9, 22, 10. τῆς πολιτείας, mistura civitatis e variis reip. formis, 6, 3, 3.

Ποικίλος ἀνὴρ, homo versutus, 8, 18, 4. καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, dubia tempora, 18, 38, 6. ποικίλαι ἐλπίδες, ancipites spes, 14, 1,

5. πολλὰς καὶ ποικίλας εἶχε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐπινοίας, 16, 24, 1. ποικίλης οὔσης ὑποθέσεως, anceps deliberandi argumentum, 28, 11, 11. ποικίλας ἐμφάσεις ποιεῖν τινι περὶ τοῦ μέλλοντος, ancipitem significationem dare de futuro, 30, 17, 17.

Ποικίλως καὶ ἀγενναῖς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconstanter, 4, 80, 7. ποικίλως ψυχαγωγήσας τὸν Ἴβηρα, multis modis, 10, 35, 2.

Ποιναὶ καὶ ἐρινῦς τινες, 24, 8, 2.

Πολεμαρχεῖν, Polemarchum esse, 4, 18, 4.

Πολεμάρχιον, πολεμάρχιον, vel πολεμαρχεῖον, τὸ, Polemarchorum curia, 4, 79, 5.

Πολέμαρχος, ὁ, 4, 18, 2. cf. 9, 17, 3.

Πολεμεῖν legitime cum dativo construitur, sed et cum accus. Vide 1, 15, 10. quo loco, pro Συρακούσας ἐπολέμουν, ἐπολιόρκουν ediderat Casaub. Contra, pro πολιορκεῖν, 5, 61, 8. codex Aug. πολεμεῖν temere habet.

Πολεμητήριον, τὸ, 4, 71, 2. i. q. ὁρμητήριον, ibid.

Πολεμία, ἡ, scil. γῆ, 2, 4, 9. 30, 14, 2.

Πολεμικὸν; τὸ πολεμ. σημαίνειν, classicum canere, 3, 96, 2. 5, 84, 1. 10, 14, 4.

Πολεμικὸς; πολεμικὴ ναῦς, i. q. πολεμία, hostilis navis, 16, 3, 7. πολεμικὴ ἐμπειρία, usus belli, 10, 8, 5. τὰ πολεμικὰ, res bellicæ; τριβὴν ἔχων ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 3, 6, 12. πολεμικοὺς mendose codd. nonnulli pro πολιτικοὺς, 1, 75, 2.

Πολέμιος, ὁ; πῖρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, pro τὸν πόλεμον, 1, 74, 7.

Πολέμιος, adject. hostilis; οὐδὲν ἀπολιπὼν ἔπισθεν πολέμιον, 3, 17, 6. πολεμία ναῦς, 16, 5, 2 et 4. &c. πολέμια ἔργα, facta bellica, res bello et armis gesta, 2, 36, 2. 5, 73, 8. (Adde ἡ πολεμία, supra.) πολεμιώτατος τινὶ vel τινὸς, 8, 1, 6.

Πόλεμος; ὁ τοῦ Φιλίππου πολ. bellum Philippicum, 3, 7, 2. ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, bellum Antiochi cum Romanis, 3, 7, 1. πόλεμον ἐκφέρειν, συγχίαι, συνταράξαι; vide in his verbis. πολέμους ἀπαγγέλτους φέροντες πολλοῖς, 4, 16, 4. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον quid sit, professus sum mihi non satis liquere, 4, 26, 2. 4, 30, 2. Vide an faciat satis Ernestus, τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον interpretans, quod quis suo nomine indicit, suis copiis infert. μεμνούσιν τὸ πλῆθος τῶν μεταξὺ πολέμων, immo πολεμίων, 3, 63, 7. nisi πόλεμοι h. l. prælia sunt. τὸν πόλεμον αὔξειν, 3, 97, 1.

πόλεμον recte restituit Casaub. 8, 3, 2. pro πόλεν, quod erat in libris. Vicissim vulgatum πολέμων Fr. gr. 9. in πόλεων mutandum duxi. Sic πολεμίων, pro πόλεων, habent plures codd. 16, 29, 3. rursusque omnes, 21, 11, 8. et 22, 24, 6. Alibi πολιτεύμασι in πολέμοις erat detortum, 4, 84, 5.

Πολιορκεῖν; οὐχ ἧττον πολιορκεῖσθαι ἢ πολιορκεῖν, 1, 84, 1. 1, 18, 10. ὥστε καὶ διασπᾶν τὸν χάρακα, καὶ μονονουχὶ πολιορκεῖν τοὺς Καρχηδονίους, 3, 102, 4. conf. 9, 3, 2. scilicet non modo obsidere est πολιορκεῖν, sed et oppugnare; quare diserte distinguitur inter προσκαθίζεσθαι et πολιορκεῖν, 8, 9, 6. cf. πολιορκία.

Πολιορκητικὸς; πολιορκητικαὶ ἐπίνοιαι καὶ βίαι, 1, 58, 4.

Πολιορκία, ἡ, non nuda obsidio, sed oppugnatio, 8, 9, 5. 9, 3, 2. 10, 12, 1. cf. πολιορκεῖν.

Πολιοφυλακεῖν, intra muros se tenere, nec in aciem procedere, 18, 22, 4.

Πολισμάτιον, τὸ, 1, 24, 12. 1, 53, 10 et 12. 2, 11, 16.

Πολιτεία, ἡ; respublica, 6, 14, 4. et sæpe alids. 2) forma reip. 2,

41, 5. 6, 9, 3. &c. τρία γένη πολιτειῶν, 6, 3, 5. πολιτείαις καὶ νόμοις χρώμενοι τοῖς πατρίοις, 4, 25, 7. 3) administratio reip. consilia, institutum, ratio administrandæ reip. ταύτην τὴν δημαγωγίαν εἰσηγησάμενος καὶ πολιτείαν, 11, 21, 8. τίνι τρόπῳ, καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ ἔργον ἡ τύχη συνετέλεσε, 8, 4, 3. ποῤῥωτέρω τὰ τῆς ἀτυχίας προύβη διὰ τὴν Δημοσθένους πολιτείαν, 17, 14, 14. 3) vivere, versari in civitate; οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίσιν ἐσομένην τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πολιτείαν, 18, 26, 6. 4) jus civitatis; τυχὼν τῆς πολιτείας, 6, 2, 12.

Πολιτεύειν; Θετταλοὶ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν, ἀλλὰ πᾶν ἐποίουν τὸ προσταττόμενον τοῖς βασιλικοῖς, videbantur suis legibus administrare remp. 4, 76, 2.

Sed maxime in passivo usurpatur; v. c. πεπολίτευνται τῇ πατρίδι, remp. in patria administrarunt 16, 14, 3. πολιτεύεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, vivere in civitate Carthaginiensium, lares suos Carthagine habere, civem esse Carthag. 7, 2, 4. *Rursus* πολιτεύεσθαι, administrare rempublicam, τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν ἀκολούθως, 31, 6, 3. *Et cum accus.* administrare, gerere *res;* ὅσοι τὰ παραπλήσια τούτοις πολιτεύονται καὶ πράττουσι, 17, 13, 11.

οἱ πολιτευόμενοι, qui remp. administrant, summi magistratus, principes civitatum, 26, 2, 6. (*ubi ab his diserte distinguuntur* οἱ πολλοὶ, populus, vulgus) 27, 11, 1. 4, 73, 8. *Neque aliter accipiendum* 26, 8, 1. *ubi minus recte Casaubonus* cives *interpretatus est. Rursus eodem modo* 15, 2, 2. *et vs.* 4. *ubi cum distinguuntur* οἱ πολιτευόμενοι *et* οἱ βουλευόμενοι, *hi intelligendi sunt* senatores, qui concilio intererant; (*quorum magnus erat numerus, quo pertinent* οἱ πολλοὶ, *vs.* 4. *quod idem valet ac* οἱ πλείους *vs.* 2.) *illi,* summi magistratus, principes civitatis.

Πολίτευμα, τὸ; 2) civitas; τὸ κοινὸν πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνεῖχον, 2, 41, 6. τὰ πολιτεύματα, civitas utraque, *tam Pœnorum, quam Romanorum,* 1, 13, 12. *Adde* 1, 35, 5. 5, 86, 8. &c. 2) administratio reip. ἐγχειρίσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αὐτοῦ φίλοις, 4, 23, 9. 3) forma reip. et leges quibus resp. regitur; ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 5, 9, 9. 22, 27, 7. τούτους ἀποκαταστήσουσιν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. &c. *Hinc* 4, 84, 5. χρωμένους τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι *scribendum, pro corrupto* πολέμοις, *quod ibi codices dabant; quemadmodum* πολιτείας καὶ νόμοις χρωμένους τοῖς πατρίοις *ait,* 4, 25, 7.

Πολιτικὸς, 1) ad civitatem pertinens, civilis, urbanus; οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, equites peditesque urbani, e civibus lecti, 1, 9, 4. *a quibus distinguuntur* οἱ ξένοι; *iidem mox vs.* 5. *sunt* οἱ πολῖται. *Rursus* οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς, 11, 11, 4. *distinguuntur a* τῷ ξενικῷ. *Sic* 5, 30, 1. οἱ πολιτικοὶ νεανίσκοι *disting. a* τοῖς μισθοφόροις. *Ita* πολιτικαὶ δυνάμεις, 1, 9, 7. 1, 68, 2. 6, 52, 4. τὸ πολιτικὸν πλῆθος, 1, 42, 11. *et nude,* οἱ πολιτικοὶ, 5, 22, 11. 8, 35, 3. *Sic* οἱ πολιτικοὶ, *qui distinguuntur a* τοῖς ἐργαστικοῖς, 10, 16, 1. *intelligi pariter possunt* milites urbani, e civibus lecti, *de quibus conf. c.* 12, 3. *sed quodsi contuleris cum cap.* 17, 6 *sqq. intelliges,* πολιτικοὺς *tam eo ipso loco, quam hoc c.* 16, 1. *esse* cives quoscumque (*sive arma tulerint, sive minus*) melioris et liberalioris cujusdam conditionis, quam erant οἱ ἐργαστικοὶ *et* βάναυσοι. *conf.* 10, 16, 1. (*qua fere rutione apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguitur inter* τὸ βάναυσον *et* τὸ

ἀστεῖον.) *Eodem modo* οἱ πολιτικοὶ, 13, 7, 3. *sunt* cives opulentiores. *Adde* 21, 3, 4. *Quin et diserte distinguuntur* τὰ πολιτικὰ *et* τὰ στρατιωτικὰ, 15, 29, 4.

πολιτικὴ χώρα, ager ad civitatem pertinens, publicus; *Lacedæmone* πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας, 6, 45, 3.

2) ὁ πολιτικὸς (ἀνὴρ,) qui rempublicam tractat, 9, 1, 4.

3) πολιτικὸς, περὶ τὰς συνουσίας, civilis, cultus, urbanus, comis in conversando, 24, 5, 7. *Sic* τῷ πολιτικῷ, 34, 14, 2. *opponitur* τὸ ἀνάγωγον, *ibid. vs.* 3. *Eodem spectat illud,* ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4.

Πολιτικῶς μεμψιμοιρεῖν, 1) comiter, leniter, modeste reprehendere, 18, 31, 7. 2) populari, vulgari, simplici ratione, nude, sine arte; οἱ τὰ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. *Sic per contemtum quodammodo dicitur,* πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 11. *pro quo est* ἀκακώτερον 10, 32, 7.

Πολιτογραφεῖσθαι, in numerum civium recipi, 32, 17, 3.

Πολλαπλασιάζειν τι, verbis exaggerare, multis partibus augere, 30, 4, 13.

Πολλαπλάσιος, *cum gen.* 1, 33, 10. 16, 29, 8 *sq. cum* ἢ; πολλαπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρόσθεν, 1, 64, 1. πολλαπλασίαν *in fœm. pariter legitur* 16, 29, 9.

Πολλαπλασίων, ονος; τὸ πρότερον εἰθισμένων πολλαπλασιόνων προσπορεύεσθαι τῶν καθηκόντων, 35, 4, 4.

Πολλοστὸς; οὐδὲ πολλοστὸν μέρος, 15, 11, 10.

Πολυανθρωπία, ἡ, 1, 79, 6.

Πολυάνθρωπος; πολυάνθρωπον ἔθνος, 3, 37, 11. πολυανθρωπότατα ἔθνη, 10, 1, 2.

Πολύγονος; πολύγονα ζῶα, animalia quæ numerosam sobolem gignunt, 34, 8, 4.

Πολυειδὴς; αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυειδὲς, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, 4, 8, 7. πολυειδὲς πολίτευμα, 24, 9, 3. *est* respublica varias atque varias mutationes experta, varia fortuna usa, vario in statu versata; *non* variis formis mixta, *ut h. l. interpretatur Ern.*

Πολυθρήλλητος, de quo multa verba fiunt, quod multum jactatur, 9, 31, 4.

Πολυοχλία, ἡ, σύμμικτος, 10, 14, 15.

Πολύοχλος χώρα, 3, 49, 5.

Πολυπληθία, ἡ, τοῦ καπνοῦ, copia, 1, 48, 6.—" *Sic et apud Pollucem, IV.* 20. *Scribitur vero et* πολυπληθεία." *Ern.—Sed prior terminatio analogiæ est convenientior.*

Πολυποσία, ἡ, immodica compotatio, 5, 15, 2. 29, 5, 7.

Πολυπότης, ὁ, vino deditus, 33, 14, 1.

Πολυπραγμονεῖν, *absol.* res novas moliri, 2, 45, 6. *Cum accus.* 1) curare, ad suam curam referre, immiscere se rebus; τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 2, 13, 3. μηδὲν πολυπραγμονεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, 18, 34, 2.—" *Sic Joseph. Ant. IV.* 6, 2. γῆν ἄλλην πολυπραγμονεῖν *dixit, pro* cogitare de aliena terra occupanda." *Ern.* 2) investigare, inquirere, exquirere, 3, 38, 2. 3, 58, 5. 8, 8, 26, 7. 12, 27, 1 *sqq.* (*conf. mox num.* 3.) τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, inspicere res et explorare quomodo se habeant, 3, 58, 5. *et in bello,* speculari, explorare; τὰ περὶ τοὺς ὑπεναντίους, 3, 80, 2. τὸν τῶν πολεμίων στόλον, 5, 109, 5. 3) operam dare, studium suum rei impendere, discere, addiscere; τὰ παρὰ τῶν Μαθηματικῶν, quæ traduntur a Mathematicis.

(*cf.* παρὰ *cum gen.*) τὰ ἐκ τῶν βιβλίων δύναται πολυπραγμονεῖσθαι χωρὶς κινδύνου, 12, 27, 4. οἱ τὰ Φαινόμενα πεπολυπραγμονηκότες, qui astronomiæ operam dederunt, 10, 15, 7. ἐξ ἀστρολογίας πολυπραγμονητέον μέχρι τούτου, 9, 19, 4.

Πολυπραγμοσύνη, ἡ; (*vide verbum præced.*) 1) molitio novarum rerum, varii conatus miscendi se rebus alienis, 2, 43, 9. 2) inquisitio, studium res gestas cognoscendi, 5, 75, 6. *sigillatim*, cum quis ipse loca adit quibus res sunt gestæ, et percunctatur ex hominibus qui rebus interfuerunt, 12, 27, 6. *quam* ἀνάκρισιν *dicit ibid. vs.* 3.

Πολυπράγμων, variæ doctrinæ cupidus, 9, 1, 4.

Πολὺς; πολὺς ἦν πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, multus erat in adparatibus, 5, 49, 7. *Sic, pro* πλύνοντα *quod corruptum est in MStis*, 3, 103, 7. *haud dubie legendum* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν. *Eadem notione cum particip.* πολὺς ἦν συναθροίζων τὰς ναῦς, 16, 6, 9.

πολὺς ἦν ὁ καταπλέων (*sing. pro plur.*) 15, 26, 10. πολὺ τὸ συμμαχικὸν ἠθροίκει τῶν Ἰβήρων, 3, 76, 4. πολλὴν ποιησάμενος τὴν ἐπιμέλειαν, 5, 48, 16. *ubi tamen alii omittunt artic. Cf.* 5, 55, 6.

πολλῆς ὥρας,—"maturo diei tempore." *Ern.*—*immo*, multo die, (*ut ait Cæsar de Bell. Gall. I.* 22.) *i. e.* die jam multum provecto, 5, 8, 3.

οἱ πολλοὶ, *ubi distinguuntur a senatu, concilio, et simil. sunt* populus, 1, 11, 1. *et sæpe aliàs; ubi distinguuntur a duce, sunt* milites, 1, 33, 4. &c.

τὸ πολὺ μέρος, major pars, 3, 92, 11. 3, 102, 1. 5, 14, 6. *Hinc correxi* τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος, 2, 3, 4. *Nude*, τὸ πολὺ τῆς ἀποσκευῆς, *scil.* μέρος, 5, 5, 14. τὸ πολὺ τῆς βίας, 3, 43, 3. *Plural.* τὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας, 1, 10, 5. τούτων τὰ πολλὰ, 1, 2, 8. πολλὰ τῶν χρησίμων συνέβη αὐτῶν, multa commoda ei accesserunt, 3, 51, 11. πολλὰ καὶ κακὰ, 3, 37, 7. *cujus generis alia vide in* καί.

Adverbialiter; οὐ πολὺ τῆς παρωρείας, 11, 22, 8. πολύ τι διαφέρειν τῶν ἄλλων, 3, 98, 2. λίαν πολύ τι, 1, 4, 8. πολὺ ὑπερεῖχον, 29, 9, 11. ἀντέσχον τὸ πολὺ ὀρθοὶ ποιούμενοι τὴν πορείαν, per majorem viæ partem, 4, 46, 12. ὡς δὲ τὸ πολὺ, majori ex parte, *vel* maxime vero, 3, 93, 1. *quemadmodum et* ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ maxime vero *vertendum putavi* 10, 8, 7. *ubi Casaubonus quidem vulgatam notionem*, ut plurimum, *tenuit, quam et nos* 7, 15, 2. *tenuimus.*

ἐπιπολὺ, 4, 14, 8. *videtur potius* admodum *verti debuisse, quam* perdiu, *quod dedit Casaub.* ὥστε αὐτοῖς ἐπιπολὺ δυσαρεστῆσαι, ut admodum, ut gravissime illis indignarentur. *Contra, quod* 3, 55, 4. ἐπιπολὺ κατωφερῶν ὄντων τῶν χωρίων *per* prona admodum loca *idem Casaub. vertit, rectius fortasse erat futurum*, cum per longum spatium præcipitia essent loca. ἐπὶ πολὺ προβεβηκυῖα αὐτοῦ ἡ πρὸς Ῥωμαίους διαφορὰ, longius progressa, 23, 14, 7. 24, 3, 4.

ἐκ πολλοῦ, *de tempore*, multo ante, ante, initio; ἐκ πολλοῦ μὲν οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι, συνεγγιζούσης δὲ τῆς καταστάσεως &c. 10, 4, 2. ἐκ πολλοῦ χρόνου, 2, 3, 3. *De Spatio;* τάφρος κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8. ἐκπεριελθόντες ἐκ πολλοῦ, 10, 31, 8. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, 5, 34, 9. ἐκ πολλοῦ πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων ἐφίενται, ὅταν δ' ἐγγίσωσι τοῖς ἔργοις &c. 16, 10, 3.

παρὰ πολὺ, *cum comparativis vel superlativis*, multo, longe;

ὁ σκληρότατος περὶ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἀὴρ, 4, 21, 5. &c.

Comparat. πλείων. τὸν πλείω χρόνον, diutius, posthac, porro, 4, 34, 5. 4, 32, 10. νῦν δ' οἱ πλείους ἴφθασαν &c. 3, 68, 4. *ubi* νῦν δ' ὡς πλείους *MSti.* μετὰ τῶν πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν οἴκησιν, 8, 30, 7.

τὸ πλέον *vel* πλεῖον; ἡ πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμία, ὁρμὴ, 13, 2, 7. 22, 9, 15. τὰ πλεῖον καὶ τὰ πᾶν ὁρμιζόντο πρὸς τοῦτο, 1, 26, 8. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, 2, 46, 6. &c.

Adverbialiter, τὸ πλεῖον, ut plurimum, plerumque, 3, 109, 4. majori ex parte, fere penitus, propemodum omnino, 10, 19, 9. 11, 5, 4. maxime, potissimum, 3, 110, 2. *sic* τὸ πλεῖον τούτου χάριν, 3, 59, 7. τὸ δὲ πλεῖον, sed magis etiam, maxime vero, 2, 45, 1. 3, 78, 5. οὐ τοῦτο, τὸ δὲ πλεῖον ἐκεῖνο, non hoc, sed potius illud; non tam hoc, quam illud, 2, 39, 10. 26, 7, 5. βασιλεία ἡ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, quæ consilio magis, quam metu aut vi regitur, 6, 4, 2. παρακατέσχεν αὐτοὺς τὸ πλεῖον οὐχ ἑκόντας, ἀλλὰ ἄκοντας, apud se detinuit *legatos*, invitos magis, quam volentes; (*nisi* τὸ πλεῖον, majorem partem *significat.*) 31, 26, 5. *Conf.* πλεῖστον.

Plural. πλέονα, *adverbialiter*, maxime, præsertim, (*sicut* τὸ πλέον) 4, 38, 6.

ἐπὶ τὸ πλεῖον *idem valet ac nudum* τὸ πλεῖον, *in illa phrasi*, οὐχ ὡς ὑπὲρ ὀθνείων, ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖον ὡς ὑπὲρ ἰδίων, non ut pro alienis, sed potius, sed magis ut pro suis, 1, 6, 6. *nisi* (*quod mihi probabile fit*) ἔτι δὲ τὸ πλεῖον *pro* ἐπὶ δὲ *legendum*. ἐπὶ τὸ πλεῖον (*i. q.* ἐπὶ τὸ πλεῖστον) ποιῶν τὴν ἀπαυρίαν πρὸς τὰς χρείας, si quis quam maximum statuat numerum absentium, *vel* majorem solito, 12, 19, 3.

ἐπὶ πλεῖον, *vel una voce* ἐπιπλεῖον, admodum, magnopere, nimis; οὐκ ἐπὶ πλεῖον ἐθαύμασαν, οὐδ' ὠργίσθησαν ἐπὶ πλεῖον, non magnopere mirati sunt, neque nimium irati, 4, 16, 2 *sq.* τὰ κατὰ μουσικὴν ἐπὶ πλεῖον ἀσκεῖται παρ' αὐτοῖς, musica multum, magis *quam alibi*, apud eos exercetur, 4, 21, 10. ἐπὶ πλεῖον ὑπάρχουσι τὸν Φίλιππον, 17, 4, 3. *Item* uberius, fusius, copiosius, diutius; *v. c.* ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς λόγους, 3, 31, 1. ἐπὶ πλεῖον ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 17, 11, 12. *Adde* 1, 20, 8. 3, 57, 2. *Sic* diutius, uberius, curatius, *in illo*, ἐπὶ πλέον αὐτόπτην γενέσθαι τινῶν, 3, 58, 8. *ni ibi* ἐπὶ πλέον *cum Casaub. intelligendum* plerumque, in plerisque.

Pari modo cum nominibus jungitur ἐπὶ πλεῖον; *v. c.* ἡ ἐπὶ πλεῖον ὁρμὴ, nimius ardor, 10, 31, 4. ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ πολέμου μνήμην, uberiorem hanc mentionem fecimus hujus belli, 2, 71, 1. (*in quam sententiam et absque* τὴν *articulo*, ποιήσασθαι μνήμην ἐπὶ πλεῖον, *dicit* 1, 20, 8. *ubi* ἐπὶ πλεῖον *non ad solum nomen* μνήμην *refertur, sed ad verbum et ad totam dictionem* μνήμην ποιεῖσθαι.) τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν ποιήσεται, uberius, pluribus, enucleate exposui, 3, 7, 4. *Sic* οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον, nihil uberius; περὶ τούτων οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον εἰρήκαμεν, 3, 57, 2.

κατὰ τὸ πλεῖον, plerumque, 10, 16, 4. *cui opp.* σπανίως, *ibid.*

Superlativus, πλεῖστος; πλεῖστος γίγνεται ὁ ποταμὸς τῷ ῥεύματι κατὰ Κυνὸς ἐπιτολὴν, 9, 43, 4. (*Sic* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος *dicit*, 1, 75, 5.) πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, maxima regio, *an* hominibus maxime frequentata? 5, 19, 7. πλεῖστον χρόνον, diutissime, 1, 16, 11.

κατὰ τὸ πλεῖστον *est* plerumque,

ut plurimum, 11, 5, 7. *quemadmodum etiam* 1, 75, 5. *cum Casaub. verti, ubi tamen etiam* majori ex parte, plerisque locis, *intelligere possis, sicut* 10, 8, 7. *Pariter* 4, 21, 2. διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπαρχουσαν, *idem. Casaub. vertit,* in plerisque locis *nempe* illius regionis; *ubi fortasse aliquis maluerit,* plerumque in illis locis.

τὸ δὲ πλεῖστον, 5, 67, 5, *usurpatur fere ut* τὸ δὲ πλεῖον, maxime vero, *vel* immo vero, quin potius, *aut* quin etiam, *ut vertit Casaub. Sic* 2, 45, 1. *codex Flor.* τὸ δὲ πλεῖστον *habet, ubi ceteri commodius* τὸ δὲ πλεῖον. *Et* 1, 13, 11. οὔτε συντεχνοτέρας πράξεις, οὔτε πλείστους ἀγῶνας *dabant vett. libri, ubi necessario* πλείους *fuit corrigendum. Rursus* 1, 59, 6. τὸ πλεῖστον *dabant Aug. et Paris. A. pro* τὸ πλεῖον. *Sed in incommodum ac mendosum* (*ut mihi utique videtur*) τοὺς πλείστους, 5, 4, 3. *consentiunt libri omnes. Acute pro* πλεῖστον αὐτὸν εἰς τὴν Ἄββαν ἀποτεχμηράνας, πλησίον *scribere jusserat Ursin.* 14, 6, 12. *Vide* πλησίον.

Πολυτέλεια, ἡ, τοῦ βίου, *vel* τῶν βίων, sumtuositas, magnificentia, luxus, 13, 1, 1. 9, 10, 5, ἡ περὶ τοὺς βίους, 6, 57, 6. ἐξοικεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν, 7, 1, 1. ἡ πολυτέλεια τῆς κατασκευῆς, magnificentia structuræ *urbis Ecbat.* 10, 27, 5 *et* 9. *Templum Jovis Olympii Agrigenti* πολυτέλειαν οὐκ ἄλλην, 9, 27, 9. *ex librorum consentiente scriptura, a qua cur discesserim non satis caussæ fuisse intelligo.*

Πολυτελὴς, *de homine,* sumtuosus, prodigus, 8, 11, 7. πολυτελὴς δύναμις, exercitus bene instructus, 2, 23, 1. πολυτελῆ τύχη, 5, 59, 8.

Πολυτελῶς κατασκεύασται τὸ βασίλειον, 10, 10, 9. πολυτελέστερον ζῆν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5.

Πολυτίμως, multo studio;—" diligentissime, *proprie* sumtuose; *nisi leg.* φιλοτίμως, *de quo infra; sed et alii de posteriori genere scriptorum sic dixere." Ern. Vide* 14, 2, 3.

Πολυχειρία, ἡ, multitudo manuum, hominum multitudo opus facientium, 8, 5, 2 *sq.* 8, 36, 11. 10, 30, 8. 12, 4, 8. *ubi male olim* πολυχωρία. χωρῶν πλῆθος *ait* 3, 89, 9.

Πολυχρήμων, dives, opulentus; πόλις πολυχρηματωτάτη, 18, 18, 9.

Πολυχρόνιος, diuturnus; πόλεμος, 1, 13, 11. 3, 16, 1. 21, 7, 3. πολυχρόνιος πολιορκία, 3, 18, 8. ἐλευθερία, 6, 48, 5. τυραννὶς, 13, 6, 2. τριβὴ, *Fr. gr.* 52. *Unde quod in Fr. gr.* 41. ἐν ταῖς πολυχρονίαις ἀῤῥωστίαις *legitur,* πολυχρονίοις *corrigendum. De homine, est* longævus, (*quod aliàs* μακρόβιος) 37, 3, 2. *sic et* 15, 25, 1. *ubi quidem Valesius* recoctum *interpretatus est, nos* longo usu subactum, *ne sic quidem male; cf. Fr. gr.* 52. *Comparat.* πολυχρονιώτερος, 1, 13, 11. *Superl.* πολυχρονιώτατος, 37, 3, 2. 1, 63, 4.

Πομπεία, ἡ, pompæ ductio, 31, 3, 2.

Πομπεύειν, *absol.* pompam ducere, 31, 3, 12 *et* 16 *sqq.* πομπεύειν θυσίαν ἐπὶ τὸν νεὼν, 4, 35, 2 *sq.* πομπεύειν πομπὴν, 6, 39, 9.

Πομπὴ, ἡ, 6, 39, 9.

Ποπῶν; πεπονημένα ὅπλα, usu contrita vel vitiata, 3, 49, 11.

Ποπώμενα, τὰ, *mendosa codicis scriptura,* 22, 11, 5. *pro qua* τὰ τούτων ὑφάσματα *scripsi.*

Πόνος, ὁ, vexatio, 30, 4, 16.

Πόπανον, τὸ, ἀμφαλωτὸν, libum, placenta umbilicata, umbilici forma, 6, 25, 7.

Πορεία, ἡ, iter; κατὰ πορείαν ἴμεν, in medio itinere stitit gradum, 4, 69, 3. agmen; ἦγε εἰς τοὐπίσω τὴν πορείαν, 5, 72, 6. ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, invadere, carpere agmen, 3, 51, 2. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας, 3, 84, 1. &c.

πορειῶν *ex conject. pro mendoso* πρεσβειῶν *scripserat Casaub.* 14, 3, 7. *nos* πρεσβολῶν.

Πορεῖον, τὸ, ὑπότροχον, machina subjectis rotis mobilis *transportandis in sicco navibus inserviens; ταχὺ δὲ πορείων ὑποτρόχων κατασκευασθέντων*, 8, 36, 11.

Πορευτικὸς, ad iter pertinens; πορευτικὴ ἀγωγὴ, ductio exercitus in itinere, 12, 20, 6. τὰ πορευτικὰ διαστήματα, intervalla *vel* spatia quibus a se invicem distant milites in agmine, dum iter faciunt, 12, 19, 7.

Πορευτὸς τόπος, locus per quem iter facere licet, 1, 42, 3. σχιδὸν ἁπάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 3, 59, 3. 4, 40, 2. 34, 5, 4 *et* 7. πορευτὸς καιρὸς, tempus quo iter facere licet, 1, 37, 10.

Πορθμεῖον, τὸ, navicula ad trajiciendum, 3, 42, 3. 3, 43, 3. 4, 6, 8. 4, 9, 9.

Πορθμὸς, ὁ, fretum, (*sigillatim*, fretum Siculum, *cf.* 5, 110, 2.) 1, 7, 1. 1, 20, 15. 1, 21, 4. 10, 1, 1. περαιωθεὶς τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. ὧν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων, *scil.* εἰς Σικελίαν, (*quod ex præcedentibus intelligendum,*) 1, 49, 3. πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ, 1, 38, 7. *ni* διὰ τοῦ πορθμοῦ *scripsit Polybius. Articulus pariter desideratur* 5, 110, 2. συνεμεμίκεσαν τισὶ αὐτοῖς πλέοντας ἀπὸ πορθμοῦ, *ubi* τοῦ *adjiciendum videtur.* πορθμὸς, *de* Herculeo freto et *de* Abydeno, 16, 29, 8. (*Conf.* πόρος.)

Πορίζειν; πορίσασθαι *et* παπορίσθαι σκῆψιν, prætextum comminisci, invenire, proferre, 5, 2, 9. 8, 28, 1.

Πορισμὸς, ὁ τῶν ἐπιτηδείων, suppeditatio, expeditio commeatuum, 3, 112, 2.

Πόρος, ὁ; 1) trajectus, locus ubi mare vel flumen trajicitur, transversum mare, medium mare; transversus, medius fluvius; *vide* 1, 39, 6. *De fluvio habes exempla hæc:* ἡ παραχειμὼν διὰ τοῦ πόρου, transvectio per transversum flumen, 3, 43, 3. πρετείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον, porrigentes pontis fabricam in medium flumen, in ipsum amnem qua erant trajecturi, 3, 46, 2. κατὰ μέσον τὸν πόρον, in medio trajectu, in medio flumine, 3, 46, 11. *De Mari;* διαίροντες τὸν πόρον, trajectum emensi, *ex Africa in Siciliam;* medium mare emensi, 1, 37, 1. (*quod* τὸ πελάγιον διάρμα *dicit* 10, 8, 2. *cui scilicet opponitur navigatio secundum oras.*) ποιούμενοι διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, *Panormo Siciliæ* per medium mare (*recta et brevissima via, non oras legendo*) Romam navigarunt, 1, 39, 6. *Sic* 2, 9, 2. διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιοῦντο, recta via Corcyram navigarunt. ὁ ῥοῦς φέρεται διὰ πόρου, 4, 43, 10. cursus, impetus aquæ *in Bosp. Thracico prope Chalcedonem non ad oram usque impellitur, sed* per medium trajectum fertur, *vel, quod eodem redit,* secundum medium fretum pergit: *nam ubi trajectus fit per fretum, ibi* πόρος *peræque* trajectus *et* fretum *verti potest. Sic Darius ponte junxit* τὸν πόρον, trajectum *s.* fretum, 4, 43, 2. τοῦ πόρου πλάτος ἔχοντες, ubi latitudinem aliquam habet, trajectus *s.* fretum, 4, 43, 9. *Pari modo,* τὸν καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρον, 3, 39, 4. *perinde est* fretum Herculeum, *an* trajectum ad columnas Herculis, *interpreteris; sed proprie est* trajectus

vel latitudo freti, via transversa per fretum, *ut ex* 16, 29, 8. *intelligitur. Eadem ratione* ὁ Ἰόνιος πόρος *non solum* fretum *illud dicitur, per quod ex Adriatico mari in Ionium navigatur, sed totum* mare Ionium, *quod ab Adriatico ad Siculum mare pertinet*, 2, 14, 4 *sq. quoniam per id mare ex Italia in Græcium trajicitur.*

2) adquisitio; περὶ πόρον γίγνεσθαι χρημάτων, 17, 17, 2.

Πόρρω; *comparat.* πορρώτερον ἔτι, 5, 34, 8.

Πόρφυρα, ἡ; τὴν πόρφυραν ἀπίθετο, 10, 26, 1.

Πορφύρεος; πορφυρᾶς ἐσθῆτας, 6, 53, 7.

Πορφυρίς, ἡ; ἐπιγνοὺς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορφυρίδος, 11, 18, 1. πορφυρὶς θαλασσία, vestis e purpura marina, *i. e.* Tyria, 39, 1, 2.

Ποσὸς; ἐπὶ ποσὸν, 1) aliquatenus, aliquantum, nonnihil; 1, 1, 2. 2, 35, 6. 3, 53, 1. 54, 3. 2) aliquamdiu, aliquantisper, 2, 34, 15. 2, 40, 2. 3, 40, 13. 3, 52, 7. 10, 3, 5. *ubi codd. nonnulli mendose* ἐπ' ἴσον. *Vicissim* 2, 3, 7. ἐπ' ἴσον *in* ἐπὶ ποσὸν *mutandum videri poterat; attamen locum suum tueri vulgata potest.*

κατὰ ποσὸν, aliquatenus, aliquantum, 3, 36, 5. 5, 63, 13. 26, 3, 9. κατὰ ποσὸν ἀντιτιμησάμενος τῆς πόλεως, ex parte quadam tenuit urbem, partem aliquam tenuit urbis, 2, 53, 6. οὐδὲ κατὰ ποσὸν, (i. q. οὐδὲ μικρὸν,) ne ulla quidem ex parte, ne ullo quidem modo, 2, 61, 2.

Ποσότης, ἡ, quantitas, modus tenendus in rebus; ἐν παντὶ δυσπαραγράφῳ ἐστὶν ἡ ποσότης, 16, 12, 10.

Πόστος, quotus, 6, 35, 11.

Ποστόμιος; ποστόμια πλοῖα, 3, 66, 5. 5, 45, 4.

Ποταμὸς ἄβατος; *vide* ἄβατος. ποταμὸν *an in* τόπον *mutandum*, 8, 28, 5?

Ποτε, *particulam encliticam, tenui a Casaub. editam* 4, 44, 4. *ubi tamen debebat fortasse e vetustis codicibus* τότε *restitui;* ἢν Ἀθηναῖοι τότε καταισχύνῃς, *si* τότε *teneamus, referetur hoc adverbium ad ipsum illud tempus quo decimus a Græcis exigere Athenienses cœperunt.* Athenienses pimum decimas exigere a navigantibus per Bosp. conati sunt de sententia Alc. cum per id tempus præsidio tenerent Chrysop. *qui usus satis familiaris est Græcis scriptoribus.*

Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 10, 22, 4. *et alibi. Sed mira locutio* 16, 29, 11. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ συνιχῶς, *quæ, si sana, sic erit capienda,* aliquando quidem, semel quidem olim, sed alias continue, sed alias constanter. ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8. ποτὲ μὲν, τότε δὲ *ex plerorumque vett. codicum præscripto edidimus* 4, 38, 6. *ubi fortasse commodius tenebatur* ποτὲ δὲ, *quod habet Casaub. ex recentissimis Parisinis, consentiente Aug. Pro* τότε μὲν, 3, 17, 8. *ubi sequitur* ἔτι δ' ὅτι, *scribendum* ποτὲ μὲν, *vel potius tenendum* ποτὲ μὲν, *quod habet Bav. eadem vi ac* ποτέ. *Sic* 11, 5, 5. *codices omnes habent* τότε μὲν, ποτὲ δὲ, *ubi nil necesse erat* ποτὲ μὲν *corrigere, sed satis erat mutato accentu* ποτὲ *scribere.*

ποτὲ δὲ *absque præcedente* ποτὲ μὲν *aut alia simili particula habes* 6, 15, 8. *ubi ne desideratur quidem tale quidquam. At* 1, 14, 7. *ubi in vett. codd. desiderabatur* ποτὲ μὲν, *recte id a Casaub. adjectum videtur ex recentissimis Parisinis codd. Alibi* ποτὲ δὲ *ante se habet* κατὰ τὰ πλεῖον, 10, 16, 4. *ubi tamen non* ποτὲ δὲ *dant libri, sed* τότε δὲ, *quod nescio an in* ποτὲ δὲ *fuerit mutandum.*

Πότιμος; τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, 5, 62, 4. πότιμος χώρα, 34, 9, 5.

Πότος, ὁ, compotatio, 5, 15, 2. 8,

8, 6. 8, 29, 1 *et* 4. *ubi corrupte* τίνων *habent codd.*

Ποῦ μετασταίντας, 6, 9, 11.

Που, *enclit.* τῇδί που, tali quadam ratione, 3, 108, 3.

Ποῦς; ἐκ ποδὸς ἕπεσθαι, e vestigio sequi, 3, 68, 2. 5, 74, 1. 18, 7, 2. εὐθὺς ἐκ ποδὸς ἐκολούθησαν τοῖς φεύγουσι, 14, 8, 13. ὅσον ἐκ ποδὸς (*sicut* ὅσον ἤδη) protinus, statim, 2, 68, 9. *Pro* ἐν ποσὶν, ἐμποδὼν *amat Polybius, quod vide.*

ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, servatis ordinibus recedere e pugna, (*cui opponitur terga dare, fugam capessere,*) 2, 30, 4. 2, 68, 4. 8, 16, 5. 18, 8, 4.

κατὰ πόδας, e vestigio, protinus, 2, 49, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ, proximo die, postridie, 1, 12, 1. 1, 33, 3. 1, 46, 6. 3, 113, 1. τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας, proximis diebus, 14, 8, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, 3, 45, 5. τῷ κατὰ πόδας ἐνιαυτῷ insequenti statim anno, 2, 20, 4.

παρὰ πόδας, e vestigio, mox, statim, paulo post, brevi, 1, 7, 5. 1, 35, 3. 2, 60, 6. 5, 26, 13. *ubi idem est ac* παραυτίκα *ibid.* παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐστιν ἡ πρόπαρ ἄγνοια, adhuc in proximo, ante pedes illis est, i. e. adhuc præsens eorum animo est, recenti memoria hæret superior error, *vel* vestigia ejus adhuc ante pedes sunt eorum, 6, 9, 2.

τὴν ὑπὸ πόδα στάσιν ἰλαμβανον, 2, 68, 9.

Πρᾶγμα; τὰ πράγματα, res gerendæ *vel* gestæ; *frequenter: sic* ἐχόντων τῶν ἐξῆς πραγμάτων, 1, 52, 4. &c. *Idque nomen intelligitur in hujusmodi dictionibus,* τὰ κατὰ Λιβύην, τὰ τοῦ πολέμου &c. *Porro* res, i. e. status, fortuna, conditio rerum quibus aliquis utitur; 2, 20, 8. *Sic* τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπαπορῆσαι ἐλαττοῦσθαι, quorum res penitus fractæ et prostratæ erant, 1, 10, 1. &c. res publica, status rei publicæ; ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας πυθοῦ ὅ τι ἔδει, 40, 4, 8. *Sic* 40, 3, 8. *pro* ὑπὲ πραγμάτων διαφερόμενοι, *haud dubie* ὑπὲρ *legendum,* dissentientes de republica &c. τὰ ὅλα πράγματα, summa rerum; *sed* τοῖς ὅλοις πράγμασι, tota re, omnino, penitus; *vide in* ὅλος. ὡς πραγμάτων λόγον, quod ad rempublicam et ejus statum, *aut* quod ad res gerendas spectat, *aut omnino* quod quidem ad rem faciat, i. e. notabile aliquid et magni momenti; *vide in* λόγος, ratio.

Sunt etiam πράγματα, res fidei alicujus commissæ, *aut* quas quis sub potestate habet, potestas, imperium; πράσεως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως κίχρηται τοῖς πραγμ. 1, 52, 2. πραγμάτων ἱκανῶν κύριος, satis potens, magnam potentiam nactus, 4, 51, 3. πλείστων τόπων καὶ πραγμάτων κύριος, 1, 2, 5. ἀφορμαὶ πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν, ad parandum imperium, 4, 77, 2.

Corrupte πράγμασι *dant omnes,* 2, 57, 7. *pro* τραύμασι; *et pro* γράμμασι, 9, 40, 3. *et* πράγματα *pro* τάγματα *codd. nonnulli,* 3, 85, 3. *Vicissim* 15, 26, 4. *pro* γράμματα, *quod dabant libri omnes,* πράγματα *fuit corrigendum.*

Πραγματία, ἡ, opus, tractatio, historiæ descriptio, historia; *quo vocabulo sæpius utitur Polybius de suo opere loquens,* 1, 1, 4. 1, 3, 1 *et* 5. 1, 4, 1. 3, 1, 1 *et* 3. 3, 32, 1. 3, 59, 6. *pariter de aliorum historiis,* 2, 56, 3. 5, 33, 8. 8, 11, 1.

Πραγματεύεσθαι συντάξεις, historias scribere, 12, 27, 7. *et nude* πραγματεύεσθαι, *eadem notione,* 5, 33, 5. τοὺς πολέμους καὶ τὰς πράξεις, 1, 4, 3. περὶ τούτων, 9, 2, 2. *Fr.*

gr. 16. περὶ τῆς γεωγραφίας, 34, 5, 1.

Πραγματικὸς, *de homine; generatim*, qui in rebus agendis, in rebus gerendis versatur, qui rempublicam tractat, 7, 12, 2. 3, 5, 7 *sq.* 3, 118, 12. 12, 27, 10. 12, 28, 3. *i. q.* πολιτικὸς, 9, 1, 4. *et* solers et prudens in rebus administrandis, usu rerum peritus; *ut in illo,* οἱ βασιλέως πραγματικοῦ φρένας ἴχνις, 7, 11, 2. *Huc pertinent* οἱ πραγματικοὶ, *qui distinguuntur a* τοῖς στρατιωτικοῖς, 14, 1, 13. *quos Livius interpretatur* spectatæ prudentiæ et virtutis viros, *possisque simul intelligere,* qui in magistratibus militaribus versabantur; *sed verissime fuerint quos vernacula dicere consuevimus* des hommes d'affaires. ἀήττητα καὶ πραγματικὰ πλήθη, 1, 35, 5. *sunt legiones Romanæ,* ad res gerendas inprimis idoneæ, belli usu peritæ, fortissimæ. *Conf.* πρακτικὸς.

De rebus, varie usurpatur. 1) quod pertinet ad res gestas vel gerendas; τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus quod ad res gerendas spectat, 4, 8, 1. *Neque solum, ut h. l. de animi dotibus; sed et de corporis robore et habilitate,* πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον ἰσθμιτος, 26, 5, 6. *Sed* ὁ πραγματικὸς τρόπος *scil.* τῆς ἱστορίας, 9, 2, 4. *est* ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν, *ut ait* 9, 1, 4 *et* 6. *idemque* ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, 1, 2, 8. *Nempe* ἡ πραγματικὴ ἱστορία, *est* quæ versatur in exponendis rebus inter homines et ab hominibus gestis, *distinguiturque a fabulosis narrationibus quæ de deorum et heroum generationibus factisque circumferuntur, &c. Vide Adn. ad* 1, 2, 8. *et conf. loca ibi citata; adde Ind. Histor. in* Historia. ἡ πραγματικὴ ὑπόθεσις, 1, 57, 4. *est* argumentum ad rerum gestarum historiam pertinens, *a quo distinguuntur argumenta ad Naturæ artiumque historiam spectantia, ibid. vs.* 2 *sq.* πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐκβάλλειν, de rebus ad rempubl. pertinentibus disserere, pronunciare, 32, 6, 7. *a quibus sermonibus distinguuntur disputationes a philosopho aut grammatico de sua arte institutæ, ibid. vs.* 6. πραγματικὴ δύναμις, ingenium ad res gerendas idoneum, 39, 1, 1. *cf. mox num.* 3. *Adde num.* 4. *extr.*

2) efficax, validus; αἰφνίδιος καὶ πραγματικὴ ἐπίθεσις, 5, 5, 4. πραγματικωτάτην παρείχοντο χρείαν, 10, 29, 5. ἄκρα εὐφυὴς καὶ πραγματικὴ, valida arx, 4, 70, 10. *Confer* πρακτικὸς.

3) solers, peritus, prudens; πραγματικὸν καὶ φρόνιμον ἔργον, solers et prudens factum, 3, 116, 7. λόγοι ἀνδρώδεις καὶ πραγματικοὶ, oratio fortis et prudens, 36, 3, 1. πραγματικὴ οἰκονομία, solers, prudens rerum administratio, 1, 8, 3. πολίτευμα πραγματικὸν, res publica solerti et prudenti consilio administrata, 30, 5, 6. *Huc referri potest* πραγματικὴ δύναμις, 39, 1, 1. *conf. supra num.* 1. *extr.*

4) πραγματικόν τι, aliquid quod ad rem facit, quod ad rei (*præsertim* publicæ) commoda pertinet, quod alicujus momenti est intuitu rei publicæ; συνακολουθήσει δὲ καὶ ἴδιόν τι πραγματικὸν τούτῳ τῷ διαβουλίῳ, 30, 17, 11. (*quod aliàs dicit* εἰς πραγμάτων λόγον; *cf.* λόγος, ratio.) *Huc forte referri potest illud,* ἔστι μὴ ὑποπτεῦσαί τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν, ut nihil notabile, memorabile, quod ad rem et curam Romanorum pertineret, in eo suspicaretur, 31, 5, 2. *nisi cum Casaubono malueris de* novarum

rerum molitione *intelligere, ex illo usu vocabuli de quo supra num.* 1. *dictum est. conf.* πραγματοποιῶν.

Πραγματικῶς, dextre, solerter, perite, prudenter; *nempe* apte ad rem, *et* ita ut exspectari poterat ab homine qui rerum usum habet; πραγματικῶς καὶ φρονίμως προῄδοντο τὸ μέλλον, 2, 44, 5. ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδικνύναι, vere et prudenter, 2, 50, 1. ἀμφρόνως ἐλογίζετο ταῦτα καὶ πραγμ. 3, 80, 5. πραγμ. διενοήθησαν, 4, 50, 10. πραγματικῶς ἅπαντα χωρίζων, 3, 43, 9. πραγμ. καὶ νουνεχῶς, 2, 13, 1. 3, 14, 5. πραγμ. συντιλῶν τὸ προκείμενον, 1, 9, 6. πραγμ. ἐχρῆτο ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 48, 10. (*cui opponitur* ἀλόγιστος, 3, 48, 1. *et* 3, 47, 7.) Apte ad suas utilitates *interpretatus Ernestus* 31, 18, 6. *ubi tamen commode locum suum tuetur usitata notio,* solerter, prudenter, *aut, si mavis,* callide, *quæ haud dubie ibid. vs. seq. obtinet; sic et bene Casaub. vs.* 6. dato consilio *vertit.*— " πραγματικῶς ἔχειν *dicitur,* in quo strenue et acriter agitur." *Ern.*— *scilicet* 23, 7, 5. *ex Ursini emendatione* (*quæ quidem an satis certa sit, dubitare etiamnum licet*) *legitur* ἰσχύσης δὲ τῆς συνόδου πραγματικῶς, *quæ verba Casaub. his Latinis expressit,* quum in concilio de rebus agi serio cœpisset; *quæ ego, quoniam de Græcorum verborum integritate dubitaveram, intacta reliqui.*

Πραγματοποιῶν, miscere se rebus agendis, rebus alienis se immiscere, 29, 8, 10. res novas moliri, 38, 5, 8.

Πρακτικὸς, *idem fere quod* πραγματικὸς; solers, peritus, prudens; ἀγχίνους καὶ πρακτικὸς, intelligens et prudens, 11, 25, 8. (*ubi minus recte Casaub. de* gravitate *intellexit, cujus separatim paulo ante facta fuit mentio,* διαφερόντως ἐπιμελὴς ὤν.) πρακτικώτατος καὶ νουνεχέστατος περὶ τὴν πολιτείαν, peritissimus et prudentissimus, 7, 10, 5. οἱ πρακτικοὶ ἄνδρες, 3, 59, 4. *sunt* viri in rebus agendis versati, usum rerum habentes, *cum bellicarum, tum civilium, quod ibidem diserte adjicitur.*

Tum πρακτικὸς, *sive de hominibus usurpatum, sive de rebus, est* vim habens, efficax, validus; πρακτικώτατος ἐν συμβουλίαις, qui plurimum poterat in deliberationibus, *scil. quod eo sermone uteretur, quem plerique intelligebant,* 1, 80, 5. τὸ πρακτικώτατον καὶ φοβερώτατον, quod maximam vim habebat, in quo plurimum erat roboris *in exercitu Pœnorum, equitatus erat et elephanti,* 1, 80, 9. 3, 116, 7. *Sed* 2, 28, 8. ὑπολαμβάντες οὕτως ἴσεσθαι πρακτικώτατοι, sic fore expeditiores, agiliores, ad rem gerendam habiliores. *Pariterque* 10, 23, 2. *habes* τὰ κοῦφα καὶ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, levis armatura, et expeditissima, agillima pars copiarum; (strenuissima, *minus recte Casaub. vertit;*) *a qua distinguitur* ἡ φάλαγξ καὶ τὸ βαρὺ τῶν ὅπλων.

De rebus, hæc notavimus exempla: πρακτικὸν κέντημα, validus, efficax mucro *gladii Romani,* 2, 33, 6. *Fr. hist.* 14. πληγὴ ἰσχυρὸς καὶ πρακτική, 6, 25, 9. *cf.* 1, 48, 8. ἡ νομὴ τοῦ πυρὸς ἐπιφανὴς καὶ πρακτική, 1, 48, 5. πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπινοίας οὐδὲν ἀντιπρᾶξαι ἐδυνήθη, efficaciam inventi, vim habiturum hoc inventum, negare non poterat, 9, 24, 7.

Πρακτικῶς διακεῖσθαι πρός τι, agilem, expeditum esse ad aliquid faciendum, 6, 25, 4. τολμηρότερον καὶ πρακτικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν χρώμενος ταῖς ἐπιβολαῖς, majori audacia et solertia, prudentia, peritia, 5, 18, 7.

Προδοσιῶν πόλιν, fraudem et proditionem moliri adversus urbem, 3, 69, 1. 8, 11, 3. 9, 17, 1. *Fr. gr.* 62. *Sic* προδοσίας κατέσχε τὴν πόλιν, per fraudem, proditione potitus est urbe, 1, 18, 9. *ubi verbum non absolute ponitur, ut accepit Ernestus, sed constructio sic intelligenda,* προδοσίας τὴν πόλιν κατέσχεν αὐτήν; *eodem modo* καταλαμβάνει προδοσίας τὸν Ἔρυκα, 1, 56, 6. *Adde* 22, 23, 1. *Simul proditione, simul per vim capta est Mantinea;* Μαντινῆς ἑάλωσαν κατὰ κράτος, Ἀράτου προδοσίαν αὐτῶν τὴν πόλιν, 2, 57, 2. *Etiam* populum προδοσιῶν *dicitur is qui urbes ejus populi proditione capit;* Κλεομένους προδοσίαν αὐτοῖς, *scil.* τοῖς Αἰτωλοῖς, *&c.* 2, 46, 2 *sq. Conf.* πράττειν, *et* πρᾶξις.

Πράξιμος; πράξιμον ἔσται χρῆμα, exigitor pecunia, exigendi eam jus esto, 22, 26, 17.

Πρᾶξις, ἡ; 1) res gesta, *factum, tam in bonam, quam in malam partem;* ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διαφθάσῃ, in ipso facti articulo, 8, 19, 11. (*Factum autem illud cum* dolo et proditione *erat conjunctum, quare simul cogitari potest de usu vocab. illo, de quo mox num.* 3.) μετὰ δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν, hac re gesta, 1, 24, 5. 5, 76, 8. ἡ τῶν προγόνων πρᾶξις, majorum *præclare* factum, 2, 22, 3. παντὸς πράξεως ἐστί τις αὔξησις, ἀκμὴ, φθίσις, 6, 51, 4. ἐθαύμαζε τὴν ὅλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ, mirabatur totum inceptum imperatoris et incepti effectionem, *vel, ut Casaub. vertit,* conatum et effectum, 3, 61, 4. αἱ πράξεις, res gestæ; ἀναγράφειν τὰς πράξεις, 1, 1, 1. 1, 13, 1. *&c.* ἐπιπλεόντες ἐπὶ τὰς πράξεις, redire ad rerum gestarum narrationem, 1, 15, 13.

2) solertia dexteritas, peritia, prudentia, in rebus gerendis. (*conf.* πραγματικὸς, πραγματικῶς, πραγματικὴς *et* πραγτικῶς.) Industriam et strenuitatem πρᾶξιν *cum Valesio interpretatur Ernestus* 32, 23, 4 *et* 6. *sed ibi quidem vs.* 4. *a* τῇ πράξει *diserte et signate distinguitur* ἡ φιλοπονία *quæ est* industria; *quare* ἡ πρᾶξις *commodissime* dexteritas, solertia, prudentia in rebus gerendis *utrobique intelligetur, quæ notio pariter cum cognatorum vocabulorum usu convenit. Sic* πρᾶξιν ἔχειν καὶ σύνεσιν, 2, 47, 5. *bene idem Ernestus,* rebus gerendis idoneum esse et prudentia valere, *reddidit.* πρᾶξις καὶ τόλμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς *vel* πολεμικὰ, 4, 77, 1 *et* 3. *Casaubonus minus recte,* navitas et audacia; *quum vertere debuisset,* solertia in rebus gerendis, *sive* prudentia, et fortitudo.

3) dolus, fraudulenta machinatio, proditionis consilium, proditio; (*conf.* προδοσιῶν *et* πράττειν.) ἐπιχείρησιν τὴν πόλιν προδοῦναι· τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 8 *sq.* ἐπιβουλὴ καὶ πρᾶξις ἐπὶ τὴν πόλιν, 2, 9, 2. ἡ τῶν Ἀκραιφιέων πρᾶξις, 4, 8, 4. πράξεις, πρᾶξιν συνίστασθαι κατά τινος, 4, 8, 3. 4, 71, 6. 10, 25, 2. ἐπί τινα, 5, 96, 4. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, oblata ei spe per proditionem potiendæ urbis, 1, 21, 5. πρᾶξιν ἔχων ἐκ τῆς πόλεως, pactum de proditione habens *cum nonnullis* ex urbe, 9, 18, 5. *Eodem modo intelligendæ illæ* πράξεις, *quas habuerat Philippus* ἐν ταῖς περὶ Φαιλὰν τόποις, 5, 24, 12. *vel* αἱ προφανῆναι (αὐτῷ) ἐν τῇ Φαιλᾷ, 5, 26, 1.

πράξεως *perperam habent libri omnes, pro* παραπάξεως, 11, 1, 3. *Et* πράξις *nonnulli, pro* τάξις, 3, 84, 7.

Πρᾷος, *vel* πρᾶος, comis, mitis; βουλόμενος αὐτὸν πρᾷόν τινα καὶ

δημοτικὸν ὑπογράφειν, 10, 26, 1. ἄκακος ἀνὴρ καὶ πρᾷος τῇ φύσει, 3, 98, 5. μέτριος καὶ πρᾷος, 21, 13, 6. πρᾳότερος καὶ εὐλαβέστερος, mitior cautiorque, 3, 52, 6. πάντων ἡμερώτατος καὶ πρᾳότατος, 9, 23, 2. *Conf.* πραΰς *et* πράως.

Πρᾳότης, ἡ, καὶ φιλανθρωπία τῆς συγκλήτου, lenitas, 28, 3, 3.

Πρασίμοχθοί τινες καὶ οὔποτε ἥσυχοι δορί. *Quemadmodum verbum* πρηθω *non solum* accendo, *sed et* spiro *exponitur sic h. l.* πρασίμοχθος *vel* πρησίμ. *esse poterit* belli ærumnas accendens vel belli ærumnas laboresque spirans. 5, 106, 4.

Πράσσειν *vel* πράττειν; (*prior forma, per* σσ, *rarior in libris nostris*, 5, 75, 9. 5, 29, 4.) 1) agere; *absolute positum*, hoc agere, intentum esse rei agendæ, 5, 75, 9. *et i. q.* πράττειν τι, agere aliquid, rem gerere; πάλαι ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, 3, 69, 8. *nisi plane adjiciendum* τὶ, *quod adjectum habes* 3, 60, 13. 3, 70, 10. 15, 29, 7. οὐδὲν πράττειν δυνάμενος, cum nihil efficere, perficere posset, 32, 25, 10. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων τῶν Καρχηδ. quum jam res gererent in Hispania, res Hispaniæ ad suam curam referrent, 3, 30, 2. τὰ τῆς Σικελίας ἔπραττε διὰ τοὺς &c. Siciliam administravit per, 9, 22, 4. οὐ τὰ πρὸς διαλύσεις πράσσειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον, 5, 29, 4. μὴ συστῆναι τὸν πόλεμον, πραττομένου δὲ τοῦ πολέμου, &c. *sin* susciperetur, gereretur bellum, 27, 13, 12. τὰ σφίσι πεπραγμένα, quæ illi fecerant, patraverant, 5, 10, 8. *sed* οὐδὲν ἐδύναντο δεινότερον ἰδεῖν τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμένων, *i. q.* ἃ ἤδη ἔπραξαν, quæ jam passi erant, 2, 20, 8. *ex Reiskii interpretatione, cum qua consentit Casauboni versio*, quæ jam acciderant; *nisi* αὐτοῖς *ad Gallos referre malueris, quam in partem nos ista verba in versione exposuimus.* Φιλίππῳ μηδὲν ὑπεναντίον πράττειν, Philippi commodis nihil contrarium facere, 4, 16, 5. *ubi quum in edit.* 1. *desiderarentur verba* μηδὲν ὑπεναντίον, *recta ea abesse suspicatus erat Reiskius*, πράττειν τινὶ *intelligens* studere alicui: *sed duo verba, operarum errore in ed.* 1. *omissa, codices ad unum omnes agnoscunt.*

2) πράττειν, *et* πράττεσθαι, *i. q.* εἰσπράττειν, exigere *pecuniam ab aliquo;* μὴ πράττειν τοὺς ὀφειλέτας, non exigere debita, 38, 3, 10. ἑκατὸν τάλαντα ἐπιτίμιον αὐτοὺς πραξάμενος τῆς ἀγνοίας, 5, 54, 11. τὰ πραττόμενα, quæ exiguntur, tributa pendenda, 1, 72, 2.

3) πράττειν τινὶ τὴν πόλιν, prodere alicui urbem, 4, 16, 11. 4, 17, 12. 13, 4, 6. (*conf.* πρᾶξις, *et* πραξικοπεῖν.) *Ad eumdem usum referenda videtur illa dictio,* ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας, 1, 79, 10. *ut sit* πράττειν τινι ὑπέρ τινος, agere cum aliquo de aliqua re, *et præsertim* clam, in fraudem aliorum agere cum quo; *quam in partem alibi* λαλεῖν τινι *pariter usurpat noster.*

Corrupte πράττειν *dabant libri pro* παρατάττειν, 11, 1, 2. *et* πραττομένων *pro* ταττομένων, 27, 6, 6. *Eodem modo* 2, 60, 8. διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων *corruptum est, et in* τεταγμένων *mutandum.*

Πραΰειν τινὰ, mitigare iram alicujus, molliter tractare ne ad vim prorumpat, 1, 67, 5. 2, 13, 6. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν, 4, 21, 4.

Πραΰς; μετρίους καὶ πρᾳεῖς καὶ φιλανθρώπους, 18, 20, 7. πραΰτερος τοῦ καθήκοντος, justo lenior, qui nervis et ardore caret, remissiori ingenio, 32, 10, 4. *quod cap.* 9, 5. *exprimitur per* ἡσύχιός τις καὶ νωθρός.

Πρᾴως, *vel* πράως, leniter, molliter;

πρᾴως καὶ μεγαλοψύχως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. 15, 17, 4. *et* τοῖς ἀτυχήμασι, 21, 13, 7. πρᾴως καὶ φιλανθρώπως τῇ πλήθει χρώμενος, 1, 72, 3. πρᾴως φέρειν τὰς διαφοράς, leniter ferre, 4, 8, 2. πρᾴως ῥεῖν ποταμούς, 4, 41, 6. *Comparativus* πρᾳότερον *pro vulgato* πρότερον *non sine insigni veri specie reponendus visus est Gronovio*, 21, 2, 10. *Exemplis, quæ ille protulit, ubi* πρᾳότης *et* φιλανθρωπία *junguntur, addi poterat* 1, 72, 3.

Πρέμνον, τὸ, stirps, caudex, 18, 1, 6.

Πρέπειν; κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ, prout *vel* quoad consentaneum est huic scriptioni, 2, 40, 3. παραπαλαίειν τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ *vel* τοῖς καιροῖς, 1, 60, 5. 3, 62, 1. 3, 108, 2. 4, 80, 15. *et sæpe alibi. Quod* 8, 10, 7. *vulgo legitur,* τὸν ἀκόλουθον δὲ τοῖς προγεγραμμένοις (*nam sic pro* προειρημ. *reponendum,*) ἀεὶ καὶ τὸν παρίποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἁρμόζειν, *pro insolito et mendoso* παρίποντα *haud dubie* πρέποντα *corrigendum; conf.* παρίπτασθαι.

Πρέπιον, *mendosa vox, e nescio quo nomine sive proprio sive adpellativo corrupta;* ὡς ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1.

Πρεσβεύειν; 1) legatum esse, legatum mitti; ἀπὸ τῶν πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύσεις, quum e plerisque Græciæ partibus legati adessent, 2, 39, 4. πολλοὺς μὲν καὶ ἑτέρους παρέλαβε, καὶ τοὺς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν δὲ πρεσβεύοντας ἐπὶ τὰς διαλύσεις, 18, 37, 4. πρεσβεύειν παρὰ τοῦ Πτολεμαίου, 31, 20, 8. πρεσβεύειν τῷ στρατηγῷ, legatum militarem esse apud consulem *in bellum proficiscentem*, 35, 4, 14. *coll. vs.* 5 *et* 9. 2) legatos mittere; Ἀντιόχου πρεσβεύσαντος πρὸς Βοιωτούς, 20, 2, 1. *nisi e compilatoris penu est id verbum, quo alibi in activa forma non utuntur Græci scriptores ista notione, sed in medio,* πρεσβεύεσθαι, *ut* 2, 9, 8. *pro quo tamen compositum* διαπρεσβεύεσθαι *amat Polybius. Breviores eclogas, et exordia etiam longiorum, compilatoris stylo plerumque consuta esse observavimus.*

Πρεσβευτὴς, ὁ, *de* legato consulari in exercitu, 35, 4, 5 *et* 9. 6, 35, 4.

Πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes, orationes legatorum, 9, 32, 4.

Πρέσβις, ὁ, (*i. q.* πρεσβευτὴς) legatus, 1, 70, 8. 2, 8, 12. 22, 20, 2. &c.

Πρεσβύτης, ὁ;—"major natu; Πτολεμαίου τοῦ πρεσβύτου, majoris *inter duos pueros, Ecl. Leg.* 84. *conf. Exc. Peir. p.* 26. *ubi pariter de fratre majore. Ac ne quis putet, per compendium scripturæ esse pro* πρεσβυτέρου, *etiam* πρέσβα *sic dicitur Homer. Hymn. in Merc. vs.* 430. *et* πρέσβα *apud Callim. &c.*" *Ern.—Loco ab Ernesto citato, Leg.* LXXXIV. (*i. e. ex nostra edit. lib.* 28, 19, 4.) *adjici poterat alter ei geminus,* 31, 20, 8. *ubi, quod* πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου *vulgo legitur, ex Ursini ingenio est, restituendumque* πρεσβύτου. *Quod vero idem Ernestus ait, in Excerptis Peirescianis p.* 26. (*id est,* 9, 22, 2. *nostræ edit.*) *pariter* πρεσβύτην *de fratre majori dici, id vero quo pacto vel intellexerit vel probare vir doctus potuerit, equidem non perspicio. Quod si aliunde constaret, Asdrubalem atque Magonem ætate majores fuisse fratres Hannibalis, possemus utcumque suspicari, Polybii verba l. c. sic esse capienda, ut* Hasdrubalem πρεσβύτερον τῶν ἀδελφῶν, fratrem natu majorem Hannibalis *dicat,* Magonem *vero* πρεσβύτην, natu maximum. *Sed nec sententia hæc satis commode fuerit verbis illis expressa; nec per se probabile est, duos istos*

fratres, qui constanter sub imperio fuerunt Hannibalis, natu majores eo fuisse; et Magonem certe ut admodum juvenem diserte designat Polybius noster 3, 71, 5 sq. Quare nullam equidem adhucdum aliam video rationem expediendæ loci illius, de quo quærimus, difficultatis, nisi eam quam in Adn. ad eumdem loc. 9, 22, 2. proposui.

Comparat. πρεσβύτερος, 9, 22, 2. 10, 4, 1.

Πρίγκιπες, οἱ, principes in legione Romana, 6, 21, 7. 6, 29, 6. 14, 8, 5. 15, 9, 7.

Πρὶν, *cum artic.* (*ut* τοῦτ', τὸ πρότερον, *et simil.*) τὸ πρὶν, olim, antea, 4, 81, 13.

Πρίστις, ἡ, *navigii minoris genus; numerantur simul cum lembis,* λέμβοι σὺν ταῖς πρίστισι, 16, 2, 9. *Philippus ad colloquium T. Quinctii venit,* πάντα λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρίστιν, ἐφ' ἧς αὐτὸς ἐπέπλει, 17, 1, 1.

Πρίων, ὁ, serra, *a cujus similitudine nomen traxit locus in Africa, in ditione Pœnorum,* 1, 85, 7. *et ad Sardes urbem,* 7, 15, 6.

Πρὸ, *præpos. de tempore;* τὸν πρὸ τοῦ χρόνον, antea, 1, 72, 5. 2, 8, 3. *&c. Sic* 1, 66, 7. *legendum videtur pro vulgato* τὸν πρῶτον χρόνον. ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώσαμεν, in superioribus docuimus, 3, 48, 6. *ubi minus recte vulgo* πρὸ τούτου. ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ *&c.* adhuc etiam difficilius est hoc, quam ea quæ jam dicta sunt, 3, 58, 9. (*eodem modo* πρόσθεν *usurpatum vide* 1, 67, 9. *et* 2, 49, 2.)

2) πρὸ τοῦ, *de loco;* οἱ δυνηθέντες διαπεράσαι τὰς πρὸ τοῦ δυσχωρίας, εἰς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους, superatis, quæ ante ea loca sunt, difficultatibus, 3, 34, 5. *Absol.* διὰ τῶν πρὸ βραχέων, 1, 47, 1. *ex codicum scriptura, quæ teneri fortasse potuerat, intelligendo* πρὸ τοῦ λιμένος.

3) ὅταν ἁμίνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δῦνοις, 6, 6, 8. *Casaub.* pro omnibus propugnat; *possis et percommode intelligere,* ante omnes pugnat.

Προαγγέλλειν τὸν πόλεμον, denunciare bellum, 3, 20, 8.

Προάγειν, 1) educere copias, proficisci, progredi cum exercitu, 2, 65, 1. 3, 17, 1. 3, 35, 1. 4, 19, 4 *et* 6. *&c.* προῆγε τούτοις ἀπουραγῶν, 3, 47, 1. 2) proficisci, egredi, prodire, progredi, *etiam ubi non agitur de exercitu;* ἐκ τοῦ βουλευτηρίου προῆγον ἐπὶ θάλαττων, 14, 10, 1. 31, 22, 7. 31, 23, 1. *&c.* προῆγον ἐπὶ τὸν ναύσκον, adierunt juvenem, 32, 13, 9. *ubi nil opus est, ut de* προσῆγον *cogitemus cum Ernesto, licet mox* (*vs.* 12.) *sequatur* προσπορεύεσθαι, *nam utrumque probum, et eodem jure poteras* προσπορεύεσθαι *legendum suspicari.* τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης ἐπὶ πολὺ, jam multum progressa die, 17, 8, 1. *ubi* προαγαγούσης *suspicari licet.* 3) producere, *vario modo; notione maxime propria;* προαγαγόντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν, in forum eos produxerunt *flagris cædendos,* 1, 7, 12. *sic pro* προσάγειν εἰς μέσον τὸ στάδιον, 18, 29, 8. *fortasse* προάγειν *legendum, quod tamen non necessarium. Tropice;* provehere ad honores, 12, 13, 6. 18, 26, 3. προάγοντες ἀεὶ τοὺς χειρίστους, 15, 21, 4. τούτους ἔν τε τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ *&c.* his cum in aliis rebus præcipuum honorem habuerunt, tum *&c.* 22, 27, 6. *conf.* προαγωγή. 4) inducere, commovere aliquem ad aliquid; ὑπὲρ ἧς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πράξεων προήχθην γράφειν, 3, 4, 13. 8, 10, 3. ταῦτα προήχθην εἰπεῖν, 5, 33, 8. (*pro quo alids* παρωρμήθην *et* παρωξύνθην *dicit.*)

Προαγωγὴ, ἡ, provectio ad honores, dignitas, honores, 6, 8, 4. 6, 53, 8. 15, 34, 5. *Sic* 24, 8,

11. τὰς τῶν πατέρων προαγωγὰς *corrigendum fuit, pro vulgato* παραγωγάς.

Προαιρεῖσθαι, velle, cupere, 1, 78, 14. 1, 79, 12. 10, 19, 6. τὸ αὐτὸ προαιρεῖσθαί τινι, eadem cum aliquo consilia sequi, eadem sentire, 2, 40, 2. προήρηντο διακινδυνεύειν, decreverunt, constituerunt, 3, 107, 15. προυλίσθαι Ῥωμαίων τὰς ἀφορμὰς, præripere Romanis opportunitates, 16, 29, 1. *Pro vulgato olim* προαιρεῖσθαι, 27, 4, 7. προορᾶσθαι *correxi.*

Προαίρεσις, ἡ, institutum et agendi ratio, *in malam partem*, 2, 7, 6. *in bonam*; καλλίστῃ προαιρέσει χρῆσθαι δημοκρατικῆς πολιτείας, 4, 1, 5. τίνι τρόπῳ καὶ ποίᾳ προαιρέσει, qua ratione, et quo consilio, quove instituto, 4, 1, 7. κοινωνὸς καὶ ζηλωτὴς τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, 3, 8, 5. κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, suo consilio, 3, 8, 6. κατὰ τὰς αὐτῶν προαιρέσεις ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην, ut suum quemque impetus ferebat, 1, 45, 9. *Distinguitur inter* τὴν προαίρεσιν *et* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11 *sq. sive* τὰ τελούμενα, 2, 56, 16.

Προακούειν; οἱ προακηκοότες τῶν ἐνυπνίων, qui de his somniis audierant, qui ea cognoverant, 10, 5, 5.

Προανατρέχειν *temere ediderat Casaub.* 1, 12, 8. *pro* προσανατρ. *et* προαναδραμόντες, 1, 5, 4. *pro* προσαναδρ.

Προαποθνήσκειν; προαποθανὼν, ante mortuus, *scil. quam efficere posset quæ destinaverat*, 3, 12, 4.

Προαποστέλλειν; οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν, 3, 45, 1.

Προάστειον, τὸ, suburbium; τῆς ἄκρας, 4, 78, 11. *urbis Seleuciæ, muro cinctum*, 5, 59, 5. 5, 60, 4 *sq. et vs.* 7 *sq.*

Προβαίνειν, progredi, procedere; τὰ ἀσιβήματα μέχρι τίνος προῦβη, 2, 1, 3. ἐπὶ τὸ χεῖρον προῦβαινε τὰ πράγματα, 5, 30, 6. προβαίνοντος τοῦ πολέμου, 2, 47, 3. τοῦ χειμῶνος, 4, 67, 6. τοῦ πότου, 5, 15, 2. τῆς ἡμέρας προβαινούσης, 3, 72, 5. 10, 13, 11. *eodemque modo scribendum videtur, pro* προφαινούσης, 15, 32, 6. ἐπὶ πολὺ προβαινούσης τῆς παρατριβῆς, 24, 3, 4. εἰς τοσοῦτο προεβιβάκει τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβιβηκότος ἴφη, e re nata, ex tempore, ex eo quod in medio erat, 7, 11, 2.

Pro προβαίνουσιν *et* προβαινόντων, *quæ leguntur*, 2, 67, 6 *sq.* προσβαίνουσιν *utique corrigendum videtur.*

Προβάλλειν; *nonnisi in medio et in passivo genere, quoad quidem adnotavi, occurrit;* 1) *Activa notione*, ante locare; τὰ θηρία πρὸ τῶν κεράτων προεβάλλετο, 3, 72, 9. τοὺς βαλιαρεῖς προεβάλετο τῆς δυνάμεως, 3, 113, 6. (*i. q.* τῆς δυνάμεως πρόστησι, *vs.* 4.) *Sic* τοὺς ξένους προβαλλόμενος, *non tam cum Cas.* barbaris objiciens *verti debuit*, 1, 9, 4. *quam* ante urbanas copias locavit, *intelligendo ex præcedentibus* τῶν πολιτικῶν *vel* πρὸ τῶν πολιτικῶν. *Sigillatim* ante locare tuendi muniendique caussa; τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος προβαλλόμενοι, castris suis murum prætenderunt, castra sua muro cinxerunt, 1, 48, 10. τάφρον καὶ χάρακα προβαλόμενοι τοῦ λόφου, ante collem fossam vallumque duxit, 2, 65, 9. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβεβλημένος, planities præcincta colle, 10, 38, 8. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, longe lateque ante se constituerunt principatus; *scil. post quos ipsi domi tuti essent, vel, quibus* (*ut ait Casaub.*) *velut objecto scuto tegerentur*, 5, 34, 9.

2) *Reciproce, intelligendo* πρὸ αὐτῶν, (*quod adjectum modo vidimus*, 5, 34, 9.) ante se ponere, prætendere, munire se aliqua re; τάφρον προεβάλοντο, 1, 18, 3. (*ubi genit.* αὐτῶν *cum* ἐντὸς *con-*

jungitur, et ad τὰ στρατόπεδα refertur, intra utraque castra, *i. e.* inter ambo castra et urbem.) προβαλλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. προβαλλόμενοι τὸν ποταμὸν, post fluvium castra ponunt, fluvio pro munimento utuntur, 2, 5, 5. 5, 51, 4. προβαλλόμενος σκῆψιν, prætendentes caussam, prætextu usi, 5, 56, 7. πρόφασιν, 15, 20, 3. *Nude et absol.* προβαλλέσθαι *est i. q.* βάλλεσθαι πρὸ ἑαυτῶν τὰς σαρίσσας, sarissas prætendere, 15, 13, 9. 18, 12, 4. *conf.* προβολή.

3) *Passiva notione;* in judicium adduci, reum fieri; προβληθέντες ἀπέθανον, 9, 17, 8.—"*quo sensu sæpe Demosth. dixit, præsertim in Midiana, sed de caussa publica.*" *Ern.*—proponi, designari *ad munus* aliquod; οἱ προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, *ex Suidæ lectione*, 6, 26, 5. *In eam fere sententiam, sed Reciproca notione, capiendum illud* προβαλλόμενος, 4, 57, 4. proponens sese, offerens sese; *si modo vera scriptura, neque* παραβαλλόμενος *cum aliis legendum, quod probabilius utique debet videri.*

Πρόβατον, τὸ; πρόβατα μαλακὰ, oves lanæ tenerioris, pellitæ, 9, 17, 6. οὐκ ἀσφαλὴς λίαν καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13.

Προβιβάζειν, 1) *active*, τὴν ἐμπειρίαν, cognitionem *hominum* promovere, studia *eorum* adjuvare, 3, 59, 2. (*ubi quidem mendose libri omnes* προσβιβάζειν *dabant.*) τὴν πατρίδα, in majus evehere, opes augere, 9, 10, 4. τινὰ εἰς λόγους ἀπορρήτους, in arcanum colloquium aliquem adducere, 24, 3, 7. 2) *Neutraliter;* οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, nullum opus bene procedebat, nullum proficiebat multum, 5, 100, 1. βραχύ τι προβιβάσει, nonnihil profecit, 10, 44, 1.

Προβιοῦν; πράττειν ἄξιόν τι τῶν προβιβασμένων, 11, 2, 9. μηδὲν ὑπολιμπάνειν τῶν προβεβιασμένων ἀνάξιον, 11, 2, 10.

Πρόβλημα, τὸ; 1) munimentum hosti oppositum, intra quod tutos nos fore speramus; πρόβλημα λαβὼν *vel* ποησάμενος τὸν ποταμὸν, 2, 66, 1. 3, 14, 5. 4, 11, 3. 5, 46, 7. 2) difficultas, dubitatio; εἰς προβλ. παμμίγεθις ἐμπίπτειν, 28, 11, 9. τοῦτο αὐτοὺς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος, 2, 52, 2. λύσιν τοῦ προβλήματος εὕρεσιν τοιαύτην, 30, 17, 5.

Προβολὴ, ἡ, 1) projectio, objectio, scuti, sarissæ; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἰσοπαχῆ ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς, objectis, prætentis scutis, 1, 22, 10. ἡ τῆς φαλάγγος προβολὴ, quum phalanx sarissas prætendit, 18, 18, 1 *sq.* ἡ τῶν ἀγαθῶν ὁπλομάχων προβολὴ, quum miles in procinctu stat, 2, 65, 11.—"*Pulcre illustrat hanc formam Cuperus Obs. I.* 12." *Ern. Conf.* προβάλλεσθαι.

2) quidquid prominet, vel protenditur. *Vide* 1, 53, 10. *ubi* προβολαὶ *sunt* linguæ vel promontoria e terra in mare prominentia, intra quæ receptus datur navibus. *Tum* προβολὴ, 18, 18, 3. pars sarissæ prominens extra manum militis; *rursus* 27, 9, 2. ferrum hastæ præfixum; *denique* 3, 46, 4. opus quod projectum est (*ut ait Ern.*) extra reliqui operis corpus; *nempe* posterior pars pontis, *quo elephanti trans Rhodanum trajecti sunt*, quæ a litore versus medium flumen porrigebatur.

Προβοσκὶς, ἡ, 3, 46, 12.

Προβουλεύειν; τὸ προβεβουλευμένον ὑπὸ τῆς βουλῆς, 6, 16, 2.

Πρόβουλος; οἱ πρόβουλοι, primores senatus, *Spicil. lib. 24. num.* 3.

Προγενὴς; οἱ προγενέστεροι, majores, superiores *scriptores*, 9, 2, 2. προγενέστατος πάντων, maximus natu, 6, 54, 1.

Προγίγνεσθαι; οἱ προγενόμενοι, qui ante fuere, 10, 17, 12. *ubi opponuntur* οἱ ὑπάρχοντες, *qui nunc sunt.*

Πρόγονος; οἱ πρόγονοι, 7, 3, 1. *sunt pater et avus.* ἐκ προγόνων ἔχοντες τὴν ἡγεμονίαν, a majoribus, 1, 20, 12.

Προγονικὸς; προγονικὴ δόξα, gloria a majoribus accepta, 13, 6, 3. 20, 5, 4. σύστασις πρὸς τινα, 25, 7, 6. προγονικαὶ πράξεις, res gestæ majorum, 3, 62, 2.

Προγράφειν; προεγραφεν αὐτοὺς φυγάδας, proscripsit eos in exsilium ejiciendos, 32, 21, 12. οἱ προγεγραμμένοι, 32, 22, 1.

Προγραφὴ, ἡ, edictum, 26, 5, 2.

Προδικνύειν; προδικνύων τινὰς ἐπιβολὰς, speciem præbens meditantis impressionem, 2, 66, 2.

Πρόδηλος; ὡς ἐπὶ λείαν πρόδηλον, 1, 23, 3. πρόδηλον, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4.

Προδηλοῦν, eminus significare, 10, 46, 10.

Προδήλως, palam, aperte, 2, 47, 7. 3, 18, 11.

Προδιαδιδόναι κατά τινος τὴν φήμην, ὡς &c. ante adventum alicujus præseminare famam contra aliquem, 40, 4, 2.

Προδιαλαμβάνειν, *absol.* ante tempus decernere, præjudicare, *scil. rem incertam etiamnum*, 2, 2, 10. προδιειλήφατε περὶ τούτων, de hac re jam ante statuistis, jam præjudicastis hanc quæstionem, 9, 31, 2. πάλαι προδιειλημότες ὑπὲρ τοῦ πολεμεῖν, qui jam diu bellum decrevissent, 27, 7, 3. *Et in passivo, διὰ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ῥώμῃ προδιειλῆφθαι*, quoniam de ceteris (*urbibus*) Romæ jam fuerat deliberatum et statutum, 18, 28, 10. *Rursus in activo;* προδιειληφὼς ὅτι δεῖ &c. secum statuerat, constitutum secum habuerat, *aut vincendum esse, aut moriendum*, 11, 1, 3. διότι συνίδουσιν &c. quum jam ante cognovisset, scivisset, 4, 14, 4. *Non video, Ernestus quid spectarit, citans* προδιαλαμβάνεσθαι *ex* 5, 29. *idque interpretans*, spem concipere; *est ibi* προδιειληφὼς ἀποτρέπεσθαι τὰς διαλύσεις, *vs.* 4. qui ante secum constituisset impedire ne conveniret pax. *Conf.* διαλαμβάνειν.

Προδιαλύειν; προδιαλελυκότες τὴν τάξιν, qui jam solverant ordines *hostium*, 11, 16, 2.

Προδιαμαρτύρεσθαι πάντας, omnes obtestari, 26, 3, 6.

Προδιαπέμπεσθαί τινα, præmittere quem *ad quem*, 8, 20, 3.

Προδιασαφεῖν, declarare, *ex* 4, 25, 6. *citavit Ernestus; sed ibi in* προσδιασαφοῦντες *recte consentiunt MSti et edd. Contra* 10, 22, 5. *editum est* προσδιασαφῶν *inde a Casaub. invitis MStis, qui eo quidem loco in* προδιασ. *consentiunt, quod defendi quidem fortasse poterat, præsertim cum mox adjiciatur* ἐν ἀρχαῖς; *nec tamen Casauboni emendationem equidem improbem. Quin et* 40, 6, 12. *ubi ex cod. Peir.* προδιασαφῶν *editum est, prope absum ut putem* προσδιασ. *scriptum reliquisse Polybium; quamquam ibi vulgatum ob id quod præcedit,* πρῶτος ἐγεφι, *bene habere* videri poterat.

Προδιαφθείρειν τινὰ, prius corrumpere aliquem, 5, 4, 11. prius corrumpere, quassare *naves*, 16, 6, 13.

Προδιδόναι, *non solum* prodere *est, sed et* dedere, tradere urbem, *si vera lectio* 36, 1, 1. *quam non solicitaverim, licet alids* παραδιδόναι πόλιν *sit* urbem tradere. *Pariter* προδιδόναι τὰ ὑπάρχοντα, *est* tradere suppellectilia, 32, 13, 5. *Sed* προδιδόναι ἅπαντα τάλαντα, 8, 18,

7. *est* ante dare, statim dare, repræsentare; *unde et* 8, 17, 7. *haud dubitare debebam* προειδέναι, *pro vulgato* προεσιδέσθαι, *corrigere. Ad* prodendi *notionem quodammodo pertineret phrasis,* προδοῦναι τὰ κατορθώματα, superiores victorias prodere, *i. e.* irritas reddere, 15, 15, 5. *si ea Polybio deberetur, non unius Casauboni ingenio.*

Προϊόδρομος; οἱ προϊόδρομοι, præcursores, 12, 20, 7.

Προϋπαθῆσαι; διὰ τὰς προϋπαθημένας αὐτοῖς ὁρμὰς, 3, 15, 9.

Προϋγχωρεῖν, ante tempus adgredi, 2, 68, 9.

Προυθρία, ἡ; προυθρίας τυγχάνειν παρὰ πᾶσι, honos ei habetur ab omnibus, 2, 56, 15.

Προυθίναι; τοῦτο δ' ἐστὶ τοῦ προειδότος τὰ κατορθώματα, 15, 15, 5. *ubi Casaub. ex ing.* ἐστὶν οὐ προδόντος *ediderat.* προειδὼς τὸ μέλλον, 5, 13, 5. *Aliud est* προϊδέσθαι, *quod vide.*

Προυπτῶν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος futurum prædicere, 6, 3, 2.

Προυσωγωγῶν *vulgo editum erat* 4, 21, 1. *pro* παρυσωγωγῶν.

Προυσδῶν; προυσδεδημένοι, jam ante illigati, *scil. societati alicujus populi,* 9, 31, 1. *i. q.* προκατηχόμενοι *vs.* 2.

Προυπιβιβάζειν τινὰ εἰς πόλεμον, ante tempus bello aliquem implicare, 20, 3, 2.—" *nisi legend.* προεμβιβ." *Ern.*—*cf.* ἐμβιβάζειν, *et* προεμβιβάζειν.

Προυπαναλίσκεται; ὁ Εὐφράτης ταῖς διώρυξιν προαναλισκόμενος, fossis deductis consumitur, exhauritur, priusquam ad mare perveniat, 9, 43, 2.

Προαναδιδόναι; προαναδεδωκέναι τὰς συντάξεις, jam edidisse librum, 16, 20, 7.

Προάκουσις, ἡ, præmissa operi brevis expositio summæ rei, 3, 1, 7. 8, 13, 2.

Προαμύνειν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν πολιτῶν, ante *pugnam* labore fatigare hostes, 15, 16, 3.

Προανατίθεσθαι, *breviter* ante exponere, 1, 13, 1. 3, 1, 5. *cf.* προάκουσις.

Προεμβάλλειν καταλπισμὸν ταῖς ὄχλοις, 3, 82, 8. πλαγὴν τῇ νηΐ, 16, 3, 2.

Προεμβιβάζειν τοὺς Λακεδ. εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, primum Lacedæmonios concitare et inducere in inimicitias et bellum adv. Achæos, 2, 45, 4. *cf.* προεκβιβ.

Προεξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi priusquam necesse est consciscere, 30, 7, 8.

Προεξανιστάναι; μὴ προεξαναστῆναι, ne præpropere progrediatur, castra moveat, 22, 20, 2.

Προεξαποστέλλειν, 3, 86, 3. 18, 2, 5.

Προεξέρχεσθαι; προεξεληλυθὼς ἔτυχεν εἰς Σαρδόνα, 2, 23, 6.

Προεπιβάλλειν τὰς χεῖρας τινὶ, occupare aliquem bello, 16, 9, 3.

Προειρῆν; ὁ προειρημένος, τὸ προειρ. &c. *dicere Polybius amat non solum de eis,* quorum nonnihil ante fecerat mentionem; *sed potissimum de his* quæ proxime et modo nunc nominaverat; *vide* 1, 2, 4. *Sed et* πᾶσαι αἱ προειρημέναι πράξεις, res omnes ante hoc tempus, ad hunc diem, commemoratæ, memoriæ proditæ, 14, 5, 14.

Προέρχεσθαι, progredi in medium *ad verba facienda,* 29, 9, 2. 4, 14, 7. 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10.

Προεφιστάναι; προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν φύσιν τάνδρὸς, præmonere de, ante attentos reddere lectores ad, ante docere, 10, 2, 1.

Προέχειν; τῇ εὐχερείᾳ καὶ τόλμῃ προέχον οἰκ μισθοφόρου, 15, 13, 1. &c.

Προηγεῖσθαι; *absol.* οἱ προηγούμενοι, præcedentes in agmine, *qui* πρωτοστάται *in acie,* 18, 13, 3 *sq.* τὰ προηγούμενα, prius posita, data, *ex usu Mathematicorum,* 16, 16, 6. *Cum genit.* προηγῆτο τῆς πομπῆς καχλίας, 12, 13, 11. *Cum*

dat. προηγεῖτο ταῖς θυσίαις αὐτῶν, 12, 5, 10. ῥάβδοι καὶ τἄλλα προηγεῖται ἑκάστῳ, 6, 53, 8.

προηγεῖσθαι *perperam dabant libri, pro* προηττῆσθαι, 10, 7, 6. *et* προηγουμένου *pro* προειρημένου, 2, 43, 3.

Προηττᾷν; τὸ προηττῆσαν τὰς ψυχὰς, quod primum fregerat animos militum, 2, 53, 3. αἱ τῶν δυνάμεων ψυχαὶ προηττημέναι τοῖς ὅλοις, 3, 90, 4. προηττῆσθαι, ante victum esse, 10, 7, 6. *ex emend. Casaub. pro corrupto* προηγῆσθαι *et* προηγεῖσθαι.

Πρόθεσις, ἡ, 1) propositum consilium, 1, 26, 1. 1, 59, 6 *et* 11. 6, 58, 9. 22, 2, 4 *&c.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, exsecutus est propositum, 1, 54, 1. στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει, 28, 5, 6. δεῖ μηδέποτε χωρὶς προθέσεως ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, re non deliberatâ, 3, 69, 12. κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένος, consulto mendax, 12, 11, 6. ἡ πρόθεσις ἣν ἔχει τις πρός τινα, animus, voluntas alicujus erga aliquem, 4, 73, 2. (*i. q.* αἵρεσις καὶ εὔνοια, 4, 72, 6.)

2) ratio, hypothesis; καθ' ἑκατέραν τὴν πρόθεσιν, secundum utramque rationem, pro utraque ratione, 6, 32, 1. πλείους ὄντας τῆς ἐκείνου προθέσεως, plures quam ipsius ratio desiderat, 12, 21, 6.

Πρόθρεμμα;—" προθρέμματα ἐξελαθέντα, 8, 19. *sed scriptura est vitiosa, legendumque* προεξελαθέντα θρέμματα." *Ern.*—(*Nos vestigia secuti codicis, Urb.* τῶν ἐξελαθ. πρωὶ θρεμμ. *correximus.*)

Προθυμία, ἡ, ardor pugnandi, 1, 20, 15. *et sæpe alias*, studium in aliquem, 4, 72, 6. *&c.*

Πρόθυμος, *cum infin.* συμβαλεῖν πρόθυμος ἦν τοῖς Αἰτωλοῖς, 4, 7, 9. *&c.*

Προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5. *&c.*

Προϊδέσθαι, *cum accus.* providere, cavere; (*synonym.* τοῦ φυλάττεσθαι, 11, 25, 2.) τὸν κίνδυνον, 1, 49, 10. τὸν ἐπιφερόμενον καιρὸν, 9, 38, 1. τὴν τάφρον, 11, 16, 5. προειδόμενοι τὸ μέλλον, 27, 13, 14.

Προϊέναι, *a* πρόειμι;—" προϊόντες πρὸς τὴν ἀρχὴν, 2, 2. (*sic enim legendum pro* αὐτὴν *consentio Casaubono, et cuique sponte in mentem venerit,*) candidati magistratus. *Sed Jac. Gronov. mavult* προσιόντες. *Sane* προϊόντες *potius forent* qui procedunt, *h. e.* adeunt *magistratum.*" *Ern.*—*Vide* 2, 2, 10.

Προϊέναι, *a* προΐημι; *nonnisi in medio genere et in passivo occurrit,* προΐεσθαι, προέσθαι, προεῖνται; 1) emittere, projicere, *v. c. tela;* προέμενοι τὰ πλεῖστα βέλη, 3, 73, 3. *vocem;* προΐεσθαι φωνὴν, 2, 29, 6. 5, 33, 1. πᾶσαν φωνὴν, omne genus vocis edere, quovis modo orare deprecarique, 3, 84, 10. 13, 7, 10. 15, 31, 13. quovis sermone uti, 38, 2, 10. προΐεσθαι τὰ ἀπόῤῥητα, eloqui, aperire, vulgare arcana, 3, 20, 3. (*ubi perperam vulgo* προσίεσθαι.)

2) tradere, permittere, dare, projicere, profundere; προέσθαι τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὁμηρίαν, 28, 4, 7. τὴν χώραν Κλεομένει προεῖντο, agros suos Cleomeni permiserunt *vastandos*, 2, 61, 9. οὐδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα, nemini se tradituros pecunias, *apud se depositas*, 33, 12, 3. (*mendose vulgo* προείσεσθαι.) ἂν ἑνὶ πρόωνταί τι, quod si uni dederint, concesserint aliquid, *scil. de tributo quod ille poposcit*, 4, 45, 4. τέσταρα καὶ πέντε προϊέμενοι τάλαντα, si quatuor aut quinque dederint talenta, 5, 90, 6. τοσαῦτα ἦν προέμενος τῶν ἰδίων, (*i. q.* δαπανήσας, δωρησάμενος) 32, 14, 11. τὰς μεγίστας προέσθαι τιμὰς, profundere honores, 5, 90, 7. *ubi mendose vulgo* προϊέναι, *pro* προϊέμεναι.

3) e manibus dimittere, elabi

sinere, *hostem*, 1, 79, 3. 3, 94, 8. 4, 4, 3. 13, 8, 6. opportunitatem, τοὺς καιροὺς, 1, 74, 13 *sq.* 2, 49, 8. 5, 45, 5. &c. προΐεσθαι διακενῆς τὸν χρόνον, 3, 70, 10. *Huc pertinere videtur illud*, 2, 13, 4. ἐπικοιμημένους ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, καὶ προϊεμένους (*scil.* αὐτοὺς, *nempe* τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους) εἰς τὸ μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι Καρχηδονίους, quod e manibus elabi passi essent tempora præterita, ita ut Pœni interim ingentes copias sibi pararint.

4) negligere, omittere, non curare, deserere, *nempe* ita ut opem non feras; προέσθαι πόλιν, curam urbis abjicere, negligere urbem, 1, 9, 10. τὸ ἔθνος, 2, 49, 6. μὴ προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς ἀναξίαν διάθεσιν ἐμπεσόντας, 30, 7, 4. πάντα μᾶλλον, ἢ σαυτὸν πρόου, omnia potius quam te ipsum neglige, 31, 21, 13. *Et cum accus. et infinit.* προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανάγεσθαι, pati, sua negligentia committere, ut Romam abducantur, 27, 13, 15. προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἐλθεῖν ἐκείνῳ, 28, 6, 7. *cf.* καταπροΐεσθαι.

5) deserere, τόπον, stationem, 1, 17, 11. *arcem, urbem, quam quis præsidio tenuerat*, 1, 11, 5. 1, 76, 10.

Προϊστάναι, ante locare; τοὺς εὐκινητοτάτους ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησε, 1, 33, 7. &c. προστῆναι, præesse; προέστη τῶν ὅλων πράξεων, 5, 41, 1. προστήσεσθαι τῶν Ἑλλήνων, patrocinium suscepturum esse Græciæ, 11, 28, 5. προέστασαν τῆς ἐναντίας γνώμης, auctores erant contrariæ sententiæ, 5, 5, 8. προστήσασθαί τινα στρατηγὸν, imperatorem constituere, præficere exercitui, 1, 73, 1. 1, 75, 1. προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) diligentes *scil.* ad verba suo nomine facienda, 3, 20, 10. 27, 2, 1.

Προϊστορεῖν; τὰ προϊστορημένα ἑτέροις, quæ ab aliis ante nos copiose exposita sunt, 1, 13, 9. *cf.* ἱστορεῖν.

Προκαθηγεῖσθαι (τινὶ,) præire, viæ ducem esse, 3, 95, 6. *cf.* 3, 50, 6. τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς βασιλέας, quum jam ante benevolentia in reges occupasset animos, et nunc præiret consilio, 5, 86, 10. αἰτία προκαθηγουμένη κρίσεως, causa quæ antecedit et ducit dirigitque consilia et animi decreta, 3, 6, 7. *Adde Fr. hist.* 15.

Προκαθῆσθαι, præsidere; τῶν πραγμάτων, 5, 59, 2. *præsertim* præsidere regioni cum exercitu, fines ejus tutari, 3, 56, 6. τῆς χώρας, 2, 24, 8. 2, 54, 9. *sic* τῆς Ῥώμης, 2, 24, 15. *quod non est, urbi præesse, aut eam præsidio tenere, sed* securitatem ei præstare, defendendo fines imperii ab hostibus. *Sic* προκαθημένων τῶν Μακεδόνων, *scil.* τῆς Ἑλλάδος, 9, 35, 4. προκαθῆσθαι κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 8, 3, 4. ἐν τῇ Τυῤῥηνίᾳ, 2, 25, 2. ἐπὶ τῶν κατ' Ἀρίμινον τόπων, 3, 86, 1. ἐπὶ τοῖς ὅροις, 10, 41, 2. *Rursus cum genit.* προκαθῆσθαι τῶν προνομευόντων, præsidio esse pabulatoribus, 3, 110, 11. τῆς παρεμβολῆς, castris, *nempe* in statione esse ante castra, 3, 69, 10. *i. q.* ἐφεδρεύειν, *ibid.* τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, rebus eo loci præsidere, 5, 59, 2.

Judices cum pro tribunali sedentes *jus dicunt, aut principes cum* publice sedentes *audientiam præbent legatis et cum eis agunt*, προκαθῆσθαι *dicuntur*, 12, 16, 6. 5, 63, 7. 5, 65, 8.

Προκαθίζειν, 1) *Active*, τούτους ὡς ἐπὶ Τυῤῥηνίας προεκάθισαν, hos Etruriæ præsidere jusserunt, 2, 24, 6. 2) *Neutraliter*, i. q. προκαθῆσθαι

præsidio esse, præsidere; τῆς Ἠπείρου, 20, 3, 8. προκαθίζειν ἐπὶ τῆς διαβάσεως, *Fr. hist.* 67. εἰς τὸν Ἰσθμὸν, 20, 6, 8. *ex Valesii emend. ubi* προσκαθίσας *dabat codex MStus. Et in pass. vel med.* προκαθίζεσθαι φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1.

Προκαλεῖν, provocare, invitare aliquem ut in medium prodeat *ad verba faciendu, vel ad rationem rei gestæ reddendam. Hinc pass.* ἐν ᾧ (διαβουλίῳ) προκληθέντων τῶν ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν, προελθὼν Λυκόρτας ἀπελογίσατο &c. 23, 9, 2.

Med. προκαλεῖσθαι, provocare aliquem, invitare, incitare, excitare; προκαλεῖσθαι καὶ παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβ. 1, 1, 4. τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παρορμῆσαν, 1, 4, 2. προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς διαλύσεις, 1, 31, 4. τοὺς πολεμίους, *scil.* εἰς τὴν μάχην, 1, 46, 11. τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, *i. q.* προκαλ. τὴν εὔνοιαν τινὸς, sibi aliquem conciliare, 3, 77, 7. 3, 17, 7. προκαλεῖσθαι τὸν κίνδυνον,—" provocare periculum, *quod est animi fortis et libenter adeuntis periculum." Ern.—immo verius fuerit,* poscere pugnam, 3, 43, 8. τὰ προκαλούμενα, ea ad quæ invitamur, 25, 9, 6. *ubi* παρακαλούμενα *maluerat Reisk. Confer. infra,* προσκαλεῖσθαι.

προκαλεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ῥωμαίους, de rebus controversis provocare ad Romanos, 26, 2, 13.

Προκαταβάλλεσθαι ψήφισμα, *scil. ex lect. cod. Bav.* 4, 25, 6.—" edere (*scripto*) decretum." *Ern.—Nos ex aliis* παρακαταβ. *edidimus.*

Προκαταγινώσκειν τινὸς, incognita caussa condemnare aliquem, 22, 25, 2. 3, 33, 17.

Προκατακλαίειν; προκατέκλαιον *voluerat Reisk. pro* προσκατεκλαίοντο, 40, 2, 9.

Προκαταλαμβάνειν, occupare, prius occupare, *sc. quam hostis adveniat;* τοὺς στενοὺς τόπους, 1, 84, 4. τὰ στενὰ τάφροις καὶ φυλακαῖς, 10, 41, 5. τὰ τείχη, 9, 6, 3. προκαταλαβεῖν τὴν ὁρμήν τινος, prævenire ardorem et conatus alicujus, 3, 104, 2. *Neutraliter;* τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος, si hiems prius ingruisset, *nisi active capiendum, intelligendo* αὐτὸν, si prævenisset, occupasset eum hiems, 39, 2, 3.

Passiv. προκαταληφθῆναι, præverti, anteverti, 2, 18, 6. 3, 10, 1. μέλλων καὶ βουλευόμενος προκατελήφθη, 18, 36, 2 *sq.* προκαταλαμβανόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, 3, 69, 3. προκαταληφθεὶς τῇ τοιαύτῃ φιλανθρωπίᾳ, ante obstrictus, 10, 34, 9. ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, regio dominatu occupatus, præpeditus *scriptor, ne libere scribere posset,* 8, 13, 5. δεσμοῖς ἢ τοιαύταις ἀνάγκαις, 16, 34, 11.

In medio; προκαταλαβέσθαι, *i. q. in activo,* τὴν ἀκρολοφίαν, 2, 27, 5. τοὺς εὐκαίρους τόπους, 3, 50, 3. 4, 75, 3.

Προκαταλήγειν; προκαταλήγουσα παρώρεια, *montium tractus* prius desinens *quam ad mare pertingat,* 2, 14, 6.

Προκαταπλεῖν, prius navigare, navibus prius proficisci, 1, 21, 4.

Προκαταπλήττεσθαι; προκαταπληξάμενος, *scil.* αὐτοὺς *vel* τὴν πόλιν, terrore apte injecto; *ni* προσκαταπλ. *legendum,* 5, 70, 9.

Προκατάρξασθαι, priorem initium facere belli, bellum sponte suscipere, 3, 31, 5. *opp. injuriam repellere.*

Προκατασκευάζειν ἀσφάλειαν τοῖς ὑπ' αὐτὸν ταττομένοις, securitatem præstare, 5, 7, 11. *sed* προσκατασκ. *ibi puto legendum. Passiv.* προκατασκευασθέντων τούτων, his rebus præparatis, 1, 21, 3. *med.* προκατασκευασάμενος τὰ προειρημένα, 10, 22, 1. *Et præt. pass. no-*

tione medii, προκατασκευασμένοι φίλους, cum amicos ante parassent sibi, 4, 32, 7.

Προκατασκευή, ἡ, τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἐστορεῖσθαι πράξεων, præparatio, introitus ad uberiorem Polybii historiam, 1, 13, 7. 1, 3, 10. 1, 13, 1 *et* 8. 2, 14, 1. 2, 37, 2 *sq.* 2, 71, 7. 5, 111, 10. *cf.* κατασκευή. præparatio *quælibet et* exercitatio in arte aliqua qua præparamur ad aliam, 9, 20, 7.

Προκατασύρειν, late ante se vastare, 4, 10, 8. 4, 19, 9. *ubi alii codd.* προσκαταφ.

Προκατελπίζειν, περὶ τῶν διαλύσεων, bonam spem ante concipere, 14, 3, 1. μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους περὶ ὧν &c. *fors.* βεβαιουμένους, 2, 4, 5.

Προκατέχειν (*i. q.* προκαταλαμβ.) τόπους εὐφυεστέρους, 2, 53, 4. τὸν διάπλουν, præcludere, interceptum tenere, 1, 61, 1. οἱ προκατέχοντες ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις, superiores ætate et gloria, 27, 13, 7.—"*sed corrigendum* προαν*έχοντες.*" *Ern.—Satis erat* προέχοντες; *sed ferendum vulgatum.*

Pass. διὰ τὸ προκατεσχῆσθαι φρουρᾷ τὴν ἄκραν, 8, 33, 1. προκατέχεσθαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ, occupati, benevolentiæ vinculis adstricti, 8, 33, 3. 9, 31, 2. *coll. vs.* 1. 27, 4, 9.

Προκεῖσθαι, 1) ante locatum, ante situm esse, in anteriore parte situm esse; οἱ προκείμενοι τῶν στοῶν πύργοι, 1, 48, 2. (*ubi nil opus erat solicitare verbum* προκειμ. *præsertim quoniam, si* προσκειμ. *velles, tovtwv etiam foret mutandum in* ταύταις. *Turres nonnihil prominebant ante lineam qua ductæ vineæ erant.*) οἱ προκείμενοι τῶν δυνάμεων ὦζοι, 3, 71, 3. τὸ προκείμενον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας, prædjacens Italiæ, procurrens ex Italia, 2, 14, 5. πρόκειται πάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἰταλίαν, 20, 3, 2. οἱ προκείμενοι τόποι, loca prædjacentia, quæ quis ingressurus est, 3, 80, 2. loca remotiora et hostibus exposita, 3, 75, 4. *Et* prædjacere *dicitur urbs* ita, ut præsidio sit regioni; πόλις πρόκειται τῶν Ἀρκάδων, 4, 71, 2. (*opp.* ἐπίκειται, hostiliter imminet.) φρούριον πρόκειται τῆς χάρακος, 4, 83, 1.

2) propositum, destinatum esse. τὰ προκείμενα ἆθλα, proposita præmia, 3, 62, 6. τὸ προκείμενον πλῆθος, destinatus numerus, 6, 20, 8. *Nude* τὸ προκειμ. propositum, 1, 9, 6. 28, 11, 3. 30, 12, 2. &c. ἀφέμενοι τῶν προκειμένων, omisso instituto, 2, 67, 6. μένειν ἐπὶ τῶν προκειμένων, nil novare, 3, 70, 4. *et sæpe alias.*

Pro προκειμ. *perperam* παρακειμ. *dabant libri*, 28, 11, 3.

Προκηρύττειν, per præconem proponere; προκηρύξας αὐτοῖς στεφάνους ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, 5, 60, 3.

Προκινδυνεύειν, *absol.* primum se periculis objectare, inter primos pugnare, 3, 95, 6. 10, 23, 1. &c. προκινδυνεύοντες ἠφάνισαν, 6, 22, 3. οἱ προκινδυνεύοντες, antesignani, qui in prima acie stant, 1, 19, 9. &c. *Apud Romanos sunt* ἀκοντισταί, *jaculatores, ante gravem armaturam locati, qui prælium incipiunt, et emissis telis per intervalla manipulorum se recipiunt*, 3, 73, 6. *coll. vs.* 1 *sq.* προκινδυνεύειν τῆς ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας, pugnare pro libertate, 9, 38, 4. προκινδυνεῦσαι τοῖς Ἴβηρσι, *i. q.* σὺν τοῖς Ἴβηρσι, prælium ab Hispanis incipere, Hispanos in prima acie locare, 3, 113, 9.

Προκνημίς, ἡ, ocrea, 6, 23, 8.

Προκοιτία, *et* προκοιτίδα, ἡ, excubiæ ad portas, *vel* ante castra, 2, 5, 6. 6, 35, 5.

Πρόκοιτος, ὁ, excubitor, 20, 11, 5. *ubi corrupte vulgo* προκρίτους, *pro* προκοίτους.

Προκοπή, ἡ, progressio; τοιαύτην

προκοπὴν καὶ συντέλειαν ἴσχει τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. *De conversione in partem deteriorem,* ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. *Sed præsertim de* exoptata progressione rerum, *de* augmento, profectu, successu, rebus crescentibus, *intelligendo scil.* ἐπὶ τὸ βέλτιον, *quod diserte adjicitur* 1, 12, 7. *Sic nude* ἡ προκοπή, *i. q.* αὔξησις, 2, 45, 1. 3, 4, 2. *De homine; μεγάλην προκοπὴν ποιῶ τῆς ἐπιβολῆς,* 2, 43, 7. *et ποιεῖσθαι,* 2, 13, 1. *De re; προκοπὴν vel προκοπὰς λαμβάνειν,* 8, 17, 6. 10, 47, 12.

Προκόπτειν, proficere; προκόπτων οἰδὲν, 27, 8, 14. progredi, augeri; ἐπὶ τοσοῦτο προέκοψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, 32, 9, 2. ἡ συμπεριφορὰ, 32, 9, 6. *i. q.* αὐξηθῆναι, *ibid. vs.* 3.

Προκρίνειν, (*præ ceteris*) eligere, 1, 82, 5. ἐκ πάντων, 1, 80, 12. 10, 12, 8. οἱ προκριθέντες, 6, 35, 11. &c.

(Πρόκριτοι, *mendosa scriptura, pro* πρόκοιτοι, *quod vide.*)

Προλαμβάνειν, de *tempore,* προλαβὼν τὸν καιρὸν, anticipans tempus, 9, 14, 12. *de via,* πολὺ προειληφέναι τῶν ἄλλων, antevertisse, longius progressum esse, 1, 25, 2. 3, 66, 5. πολὺ προειληφ. κατὰ τὸν πλοῦν, 31, 23, 8. *Sic* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν *non sine veri specie correctum voluerunt viri docti,* 3, 51, 6. *pro* προσβάλλουσιν. Demere, sumere, detrahere *de summa;* προειλήφθω ἐπὶ τούτοις τὸ βάθος, &c. 34, 6, 7. *De mentis operatione;* προλαμβάνειν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐπινοίαις, prospicere animo, 3, 112, 7. προλαμβάνειν ἡ ψυχὴ *dicitur* ea quorum notionem aliquam præviam sibi informat priusquam tota res explicata sit, πολλὰ προλαμβανούσης τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνῶσιν &c. 3, 1, 7.

Προλέγειν τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας, indicere bella, 13, 3, 5 *et* 7. προλέγειν (αὐτῷ,) ὡς οὐ λανθάνει κατατρέχων, declarans, denuncians ei, aperte dicens, 5, 57, 2.

Πρόληψις, τὸ, *i. q.* πλεονέκτημα, commodum quod alicui præcipuum est et privatum, non commune cum aliis; πρόληψιν ποιεῖν τινὶ, 17, 10, 3.

Πρόληψις, ἡ; πρόληψιν ἔχειν τινὸς, cogitatione præcipere, prævidere, suspicari aliquid, 10, 43, 8. 14, 3, 3. 16, 32, 4. κατὰ τὴν τῶν νεανίσκων πρόληψιν, sicut suspicati erant, præviderant juvenes, 8, 29, 1.

Προλυμαίνεσθαι, ante corrumpere; τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5.

Προμάχεσθαι, in primis ordinibus pugnare; ἐνίβαλον τοῖς προμαχομένοις τῶν Ἀχαιῶν ἱππέας καὶ ψιλοὺς, primos ordines invadunt, 4, 12, 6. *ex lect. vetustissimorum codd. ubi alii vulgo* τοῖς προμάχοις, *eadem notione.*

Πρόμαχος, ὁ; *vide verbum præced.*

Προμελετᾶν, ante, prius exercere se, 10, 47, 3.

Προνεύειν, *de remigibus, cum* procumbunt, *vel* incumbunt remis; *cujus contrarium est* ἀνανεύειν, *cum attollunt remos,* 1, 21, 2. *ex emend. Cas. pro mendoso* ἀνάπτειν.

Προνοεῖσθαι, *seq.* ὅτι, prospicere, ante intelligere, 40, 3, 1. *Cum accus.* providere aliquid, curare; *sic* προνοηθῆναί τι πρὸς τὸ μάλλον *cum cod. Flor. legendum videtur* 4, 61, 4. *pro* προνοηθῆναί τι.

Πρόνοια, ἡ; πρόνοιαν ποιεῖσθαί τινὸς, rationem habere alicujus, curare aliquid, 4, 6, 11. *Et λόγον καὶ πρόνοιαν ἔχειν ὑπέρ τινος,* 1, 57, 1. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, bonis cum diis, volentibus diis, 25, 1, 10. πρόνοια στρατηγικὴ, cautio et prudentia imperatoria, 3, 106, 9. πρόνοια τῶν πολιμίων, *interprete Ernesto, est* cautio ne decipia-

mur aut opprimamur ab hostibus, 10, 41, 8. *sed ibi defecta oratio est, et verba nonnulla inter* πρόνοιαν *et* τῶν πολεμίων *excidérunt.*

Προνομία, *rectius* προνομεία, ἡ, prædatio; διϊσχυρίσασθαι περὶ τὰς προνομείας, prædandi caussa, 4, 68, 3. *ex lect. vett. codicum, pro vulgato* προνομάς.

Προνομεύειν, pabulari, 2, 27, 2. 3, 65, 2. 3, 90, 2.

Προνομή, ἡ, 1) pabulatio; φυλακτικῶς χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, 1, 18, 1. *&c.* 4, 68, 3. 2) οἱ προνομαί, *i. q.* οἱ προνομεύοντες, pabulatores; τὰς προνομὰς ἐποιοῦντο κατὰ τῆς χώρας, 4, 73, 4. 5, 19, 8. 3) ἡ προνομή, proboscis elephanti, 5, 84, 3.

Προνύττειν, pungere, fodicare, stimulare, 28, 15, 8.

Προξενία, ἡ, jus hospitii publici, literæ quibus jus illud continetur, 12, 12, 2.

Πρόξενος, ὁ, τῶν Ἀχαιῶν, hospes publicus Achæorum, 5, 95, 12.

Πρόοδος, ἡ, exitus *castrorum; τὰς* προόδους καὶ τὰς εἰσόδους, 14, 1, 13. *sed* προσόδους *legendum videtur, nam* exitus *sunt* αἱ ἔξοδοι, *ibid. cap.* 4, 10. διὰ προόδου, *fors.* δίχα προόδου, absque comitatu; (conf. 31, 20, 5.) *an* διὰ περιόδου, per circuitum? 8, 19, 10.

Προοίμιον, τὸ; καταρχὴ καὶ προοίμιον ὄχθης, 23, 2, 15. τὰ προοίμια τῆς ἀρχῆς, regni initia, 26, 5, 8.

Προόντες, οἱ; οἱ προόντες τῶν ἱππέων, *an* equites speculatum præmissi? *an* speculatores qui equitatum advenire vident? *posterius hoc potius videtur*, 29, 6, 13.

Προοχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 4, 43, 2.

Προορᾶσθαι, *sicut* προϊδέσθαι, *non modo* prævidere, prospicere, *veluti* προορᾶσθαι τὸ μέλλον, 1, 7, 11. 2, 47, 4. 2, 49, 6. 2, 67, 4. (*adde* 3, 16, 1.) *sed potissimum in sinistram partem, eum notione* suspicandi, suspectum habendi, timendi, cavendi; *vide* 1, 10, 9. 1, 33, 9. 5, 105, 8. 7, 17, 5. *et* 18, 5, 10. *Adde* 27, 4, 7. *ubi corrupte vulgo* προσιρῆσθαι *legebatur.*

Προπέτεια, ἡ, temeritas, præcipitantia, 1, 70, 8. 3, 68, 10. στρατιωτικὴ, 3, 105, 9. levitas, inconstantia, perfidia, ἀχαριστία καὶ προπέτεια, 3, 16, 4. προδοσία καὶ προπετ. 10, 6, 2.

Προπετὴς; οὐδὲν προπετὲς (nihil temere factum) οὐδὲ ἄκριτον, 5, 12, 7.

Προπετῶς ἀναστρέφεσθαι, temere, incaute, præcipitanter agere, 1, 9, 7. κινδυνεύειν, 11, 2, 11. προπετέστερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11.

Προπηλακίζειν τινα, contumelia adficere, 4, 4, 4.

Προπίνειν; προπεπωκέναι αὐτῷ πολλὰ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, multa ei argentea et aurea pocula propinasse, *Fr. hist.* 49.

Προπίπτειν, 1) *i. q. simplex*, cadere in pugna, *nisi voluerit* cadere ante alterum, 1, 58, 8. *Sic fortasse et* προπεσόντας *legendum, pro* περιπεσόντας, 1, 57, 8.

2) præcipitem esse, longius justo procedere, provehi, 1, 20, 15. 3, 115, 8. 5, 13, 6. 5, 95, 9. 11, 17, 4. ἐπὶ πολὺ προπεπτωκέναι τῶν ἄλλων, 18, 9, 3. *Passim vero a librariis, aliis cunctis, aliis plerisque, in* προσπίπτειν *detortum hoc verbum, ut* 1, 30, 12. 1, 51, 6. 5, 95, 9. *conf.* 28, 3, 4. *ubi* οἱ προπίπτοντες *sunt* qui ultro longius progrediuntur, et plus faciunt quam necesse est.

3) prominere; πολὺ προπίπτουσα πλίμαξ τοῦ ἐμβόλου, multum prominens ultra rostrum navis, 8, 6, 4. ἔγγυα προπίπτοντα πολὺ τῆς ἐπάλξεως ταῖς πτέραις, 8, 7, 8. (*ubi perperam vulgo* προσπίπτοντα.) ἡ οὐρὰ τοὺς ὄπισθε πήχεις προπίπτει πρὸ τῶν σωμάτων,

18, 12, 4 *sq. et vs.* 7. προπιπτωκυῖα ὀφρύς, 7, 17, 1 *et* 4. *ubi perperam* προσπιπτ. *codices habent omnes.* κλίνος προπίπτει ἀπὸ τοῦ πηλάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, exit a mari et longe progreditur in terram, 4, 63, 6. *ubi rursus* προσπίπτει *dant libri, quod hoc quidem loco teneri fortasse poterat; vide* προσπίπτειν.

Προπολεμεῖν τῶν ἄλλων, ante alios bello infestari et ad bellum gerendum cogi, 2, 48, 1.

Προπολιτεύεσθαι; ἀναμνῆσαι τῶν προπεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων πρότερον αὐτῷ rerum quas antea vel domi vel bello gessisset, 4, 14, 7.

Προπομπή, ἡ, comitatus, 20, 11, 8.

Προπορεία, ἡ, i. q. οἱ προπορευόμενοι, prærecursores agminis, *les éclaireurs*, 9, 5, 8.

Προπορεύεσθαι, præire; οἱ ἰδιωτεύοντες προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως, 18, 2, 5. οἱ προπορευόμενοι, prærecursores agminis, primum agmen, 2, 27, 2. 6, 41, 1. *cf.* 9, 5, 8. progredi in itinere; προπορ. ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. in medium progredi, 1, 80, 8 *sq.* (*ubi temere in* προσπορ. *mutaverat Casaub. quod per se quidem non malum, sed nec necessarium; cf.* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10.) 4, 22, 9. 6, 21, 3. 11, 27, 7. προπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἀρχήν, ambire, petere magistratum, (i. q. προσπορεύεσθαι,) 2, 4, 2. *coll.* 2, 2, 10. 28, 6, 9.

Πρόπτωσις, ἡ; προπτώσεις λαμβάνειν, acceptare propinationes, 31, 4, 6.

Πρόπους, ὁ, radix montis; τῆς ὀρεινῆς, 3, 17, 2. τοῦ Ἀκροκόρινθου, 8, 15, 4. *nomen proprium* collis eminentis in Oligyrto monte Arcadiæ, 4, 11, 6.

Πρὸς, *absolute et adverbialiter, pro* πρὸς τούτῳ; præterea; πρὸς δὲ, 1, 52, 5. 1, 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 8. 12, 9, 2. καὶ πρὸς, 4, 56, 3. 17, 15, 16.

Πρὸς *præpos.* 1) *cum genit.* a, ab; διατεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ, constituti ab Apelle, 5, 14, 11. pro; οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας εἶναι τὰ συμβαίνοντα, 3, 104, 2. πρὸς τρόπων αὐτῷ γινομένης τῆς ἐπαγγελίας, ex voto, exoptata, grata pollicitatio, 8, 19, 2. *ex Suidæ lectione,* 8, 19, 2. *ubi* πρὸς τρόπον *habent codices nostri, fortasse pro* πρὸς τρόπου.

Corrupte vulgo πρὸς καταδίκης ἐκπίπτοντας *legebatur* 26, 5, 1. *pro* πρὸς καταδίκας. τὰς πρὸς αὐτῶν τάξεις, *pro vulgato* πρὸ αὐτῶν, *dederunt vetustissimi codices,* 5, 84, 7. *quod in* πρὸς τὰς αὐτῶν τάξεις *fuit mutandum.*

2) *cum dativo;* πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, (*quod est aliis* ἐπὶ τῶν γραμμ.) qui est ab epistolis, a cura epistolarum, 15, 27, 6. εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι i. q. πρός τι, hoc agere, in hac re occupari, huic rei intentum esse; πρὸς τούτοις ἦσαν τοῖς λογισμοῖς, 1, 20, 2. πρὸς τῇ ναυμαχίᾳ ὄντας, 1, 50, 1. πρὸς τούτοις ἦν, 3, 70, 12. 10, 37, 5. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 5, 58, 1. ἐγίγνοντο πρὸς τῇ διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. ἐγιγν. πρὸς τοῖς προκειμένοις, 14, 10, 4.

Per ellipsin dativi τούτῳ *vel* τούτοις, *præpositio* πρὸς *induit vim adverbii,* præterea, *de quo usu superius dixi.* πρὸς τούτῳ εἰ πιθυκὼς, 9, 29, 10. *dubitari potest, idem ne valeat ac* πρὸς τοῦτο, *an separatim intelligi debeat* πρὸς τούτῳ, ad hæc, præterea; *vide* πρὸς τοῖς ἄλλοις, 9, 25, 5. inter cætera *interpretatus est Vales. sed videtur* πρὸς τοὺς ἄλλους *legendum,* alios quod adtinet, *aut* πρὸς τἄλλα, aliis in rebus.

3) πρὸς *cum accus.* πρός τι εἶναι *vel* γίγνεσθαι, *vide modo num.* 2. *et* 1, 26, 3. *et* 1, 29, 3. *Temere vero ubique in hac phrasi dativum pro accusativo repositum Scaliger*

voluerat. Sæpi variant codices, sæpe in alterum consentiunt sicut l. c. 1, 26, 3. *in vulgatam lectionem* πρὸς τὸ. *Sed utrumque recte dici videtur* εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι *et* γίγνεσθαι πρός τι, *vide l. c. et* 1, 22, 2. 5, 58, 1. *et conf. Gronov. ad* 1, 29, 3. *Si quod tamen discrimen est ponendum, commodius fortasse dicetur* εἶναι πρός τινι *et* γίγνεσθαι πρός τι. πρὸς ἑβδομήκοντα, *i. q.* εἰς, circiter, 16, 7, 5. πρὸς δύο πλέθρα, ad pedes ducentos, 3, 46, 4. πρὸς αὐτούς, *vel* πρὸς αὑτούς, domum, domum suam, 5, 93, 1. 9, 10, 11. πρὸς ταύτην (τὴν ναῦν) ἐποιοῦντο τὴν τοῦ παντὸς στόλου ναυπηγίαν, ad hujus similitudinem, ad hujus exemplum, 1, 20, 15. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, pro tempore, pro occasione, e re nata, 10, 4, 8. νεωτερῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς, pro illorum temporum ratione, *Fr. gr.* 96. πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, ut initio dixi, 17, 15, 6. *Notemus porro varios usus hujus præpos. cum accusat. notione hujusmodi*, quoad, circa, intuitu, respectu, quod adtinet, quod pertinet; (*conf.* 5, 27, 4.) τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. *&c.* πρὸς τὸν δῆμον τούτων οὐδέν ἐστι, nihil horum pertinet ad populum, 6, 13, 7. οὐ νομίζω εἶναι τοῦτο πρὸς ἐμέ, 24, 10, 11 *et* 13. μήτ' εἰρήνης ὄρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, intuitu Ætolorum, Ætolos quod attinet, nullum est neque pacis jus neque belli; illi hoc nihil ad se pertinere putant, 4, 67, 4. πρὸς τοὺς νησιώτας τὸ παραπλήσιον συνέβη γενέσθαι, 5, 105, 6. πρὸς τοὺς φίλους, amicos quod adtinet, 5, 56, 8. προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *Casaub.* quantum ferebat virium ipsius tenuitas; *Reiskius;* ob penuriam commeatuum; 5, 92, 6. *sed error haud dubie inest in vocab.* ἔνδειαν, *sub quo, ni totus falsus sum, nomen proprium latet urbis alicujus.*

Eodem referri potest usus hujus præpos. cum accus. in re judiciaria, ubi propter, hujus rei caussa, *verti solet;* ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τὸν Λεόντιον πρὸς τὴν ἀναδοχήν, respectu sponsionis, sponsionis caussa, ad satisfaciendum sponsioni, 5, 27, 4. *Sic* ἀπαγόμενοι πρὸς τὰς εἰσφοράς, tributorum caussa solvendorum, 1, 72, 5. ἀπαγόμενοι εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, 38, 3, 10. πρὸς ἃ (*scil.* τὰ προσοφειλόμενα χρήματα) καὶ τὰ πλοῖα παρεσπόνδησε, cujus (pecuniæ adhuc debitæ) caussa naves regias contra fidem ceperat, 5, 108, 1. πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, qui judiciis condemnati solum verterant, 26, 5, 1.

Sed et alias ob, propter, *commode vertitur; v. c.* πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, 2, 19, 6. (*conf.* προσφιλονικεῖν.)

Προσαγγελία, ἡ, nuncius, 5, 110, 11. 14, 6, 2.

Προσαγγέλλειν, nunciare; προσαγγέλλεται διότι *&c.* adfertur nuncius, 2, 25, 2. τὰ προσηγγελμένα, 4, 19, 6. 4, 66, 2. *ubi minus recte ex aliis codd. vulgo* προηγγελμ.

Προσάγειν, τὸν παῖδα, adducere, 15, 32, 3. τὸν κέρυκα, 18, 29, 8. 6, 20, 4. *&c.* αἱ πόλεις κακοπαθοῦσαι, δυσχερῶς προσῆγον τὰς εἰσφοράς, 5, 30, 6. *ubi vett. nonnulli codices* προσῆγον πρὸς τὰς εἰσφοράς, *nescio an pro* προσεῖχον, προσάγειν ἔργα, μηχανάς, μηχανήματα, admovere opera, turres et machinas *oppugnandæ urbi*, 1, 42, 8. 3, 118, 4. 5, 4, 2. πρὸς τὴν ἄκραν, 5, 99, 10. *&c.* προσάγειν τοῖς τόποις (*scil.* ταῖς ναυσὶ, *aut* τὰς νῆας) navibus accedere ad loca, 1, 54, 5. 1, 46, 9.

Vulgatum προσάγοντας, 11, 1, 2. *in* προσάγοντας *cum uno cod. Paris. est mutandum; et est ibi* προσάγειν

ducere in hostem, signa inferre, instructa acie obviam ire hosti, *sicut* 10, 39, 6. *Vicissim* προσάγειν *perperam passim pro* προάγειν *dabant libri veluti* 2, 65, 1.

προσαγωγὴν ἔξιν, φιλοτιμίαν adhibere usum, studium; *hinc,* προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus usus, 10, 47, 11. *et* παντελῶς προσαγομένης τῆς φιλοτιμίας, 22, 12, 13. *Sed eadem notione in medio etiam usurpatur hoc verbum;* προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, postquam et tempus et laborem adhibuisset, adtulisset *rebus administrandis,* 26, 6, 14.

Præterea, in medio, προσάγεσθαί τινὰ *est* ad se vocare, ad se adduci jubere; τοὺς παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ κατασήσας, 10, 18, 3. πάλιν, ad suas partes perducere, 4, 1, 7. *Sic* τὰς μὲν πόλεις προσάγετο, πλείστας δὲ κατὰ κράτος ἐξήρει, 1, 76, 10. *ubi corrigenda versio,* urbes alias persuadendo ad deditionem permovit. *Sic et in præt. pass. significatione medii,* προσαγόμενοι τὰς πόλεις ἐπαγγελίαις, 5, 108, 2.

Προσαγορεύειν; τοῦτο τοὔνομα προσηγόρευσαν σφᾶς αὐτούς, 1, 8, 1.

Προσαγωγὴ, ἡ, (*conf.* προσάγειν) admotio *machinarum ad urbem obsessam,* 9, 41, 1. 14, 10, 9. 1, 48, 2. *ubi* αἱ τῶν μηχανημάτων προσαγωγαὶ, *per metonymiam,* ipsæ machinæ admotæ *dici videntur.* Adpulsus *navium, et per metonym.* locus ad quem commode adpelli potest navis, *vel* opportunitas adpellendæ navis, 10, 1, 6. reductio *pecorum a pastu in stabula,* 12, 4, 10.

Προσακροβολίζεσθαι, velitari cum hoste, velitando tentare et lacessere hostem, 3, 71, 10. 11, 22, 5.

Προσαναβαίνειν, *de flumine,* augeri, intumescere, *imbribus, nivibus,* 3, 72, 4. *sic de aquæ copia* aucta *in Ponto Euxino,* 4, 39, 8 *sq.*

Προσαναδέχεσθαί τινα, exspectare, 5, 13, 8. 21, 10, 14.

Προσαναδιδόναι, insuper distribuere; προσανέδωκε πλήμμυρας πλείους τῶν πρέπουσων, 10, 14, 3.

Προσαναλαμβάνειν, recipere; τὸν παρὰ τῶν συμμάχων σῖτον, frumentum sociis imperatum, 1, 72, 8. τοὺς ἐφιλοπόνους, milites qui tardius sequebantur, 5, 80, 2. adsumere *aliquem,* secum sumere, sibi jungere, 4, 70, 2. τὴν δύναμιν, 5, 80, 4. *potest esse* recipere, colligere; (*sicut* 5, 80, 2.) *vel* reficere, recreare *ex itinere, sicut* προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς κακοπαθείας, 9, 8, 7. προσαναλαμβ. ἑαυτὸν, reficere, recipere se *ex itinere maritimo,* 22, 25, 6. *Sic* τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς προσαναλαμβάνειν *utique legendum videtur* 3, 90, 4. *pro vulgato* προσλαμβ. *Neutraliter,* refici, recreari, vires recipere; προσαναληφθείσης ἤδη τῆς δυνάμεως, 3, 60, 8.

Προσαναμιμνήσκειν τινὰ τινὸς, 4, 28, 6. 4, 29, 7. 5, 111, 10.

Προσαναπαῦσαι; προσαναπαυσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, memor, in memoriam sibi revocans, *Spicil. lib.* 8. *num.* 2, 2.

Προσαναπαύειν τὴν δύναμιν, quietem dare exercitui, 4, 73, 3. 5, 7, 3.

Προσαναπίπτειν, *epulis, mensæ* adcumbere cum aliis, 31, 4, 6.

Προσανασείειν, commovere, incendere; προσανασεισθέντες τοῖς τοιούτοις λόγοις, 1, 69, 8.

Προσανατείνειν, τῇ ὥρᾳ, *scil.* τὰς ἐξαγωγὰς τῶν δυνάμεων, protrahere tempus educendi copias in aciem, serius educere, 11, 22, 3.

Passivum notione activa; προσανατεινόμενος (αὐτοῖς) τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, metum populi Romani incutiens, 26, 3, 13. *Et nude,* προσανατεινόμενος αὐτῷ, minas ei intendens, 18, 36, 9. βραχέα προσανατείνας, *sc.* αὐτῷ, 5, 87, 4. *Fr. gr.* 106. *Cf.* ἀνατείνεσθαι.

Προσανατρέχειν τοῖς χρόνοις, sursum

retrogredi temporibus, altius rem repetere, 1, 5, 4. 1, 12, 8. *Et nude* προσαναδραμόντες, *eadem notione*, 5, 31, 8.)

Προσαναφέρειν τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν προσπιπτόντων, referre ad senatum, 17, 9, 10. consultare, deliberare cum aliquo, 31, 19, 4.

Προσανέχειν, continere se, manere, quiescere, exspectare; *absolute*; προσανεῖχον καταδεχοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, quietos se tenuerunt, 3, 94, 3. ἡσυχίαν ἦγε προσανέχων ἕως οὗ &c. exspectans dum, 4, 19, 12. ἐν ταῖς παρεμβολαῖς προσανέχων διῆγε, 5, 17, 6. προσανασχὼν δύο ἡμέρας, 10, 38, 10. *Cum accus.* ἅμα προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως, tempus exspectans, 5, 103, 5. *Cum dativo*; 1) exspectare; *præsertim cum bona spe*; προσανέχοντες αἰεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις, 1, 84, 12. προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαπεσταλκομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. πᾶν ὑπομένειν εἰδέναι, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρκείαις, *Fr. hist.* 3. 2) προσανέχειν τῇ ἐλπίδι, sustinere se spe, adquiescere in spe, spe fretum esse, 4, 60, 8. 15, 25, 8. προσανέχοντες ταῖς ἐλπίσι τῆς βοηθείας, 5, 72, 2.

In med. προσανείχετο ζῆν, vivere sustinuit, in vita manere voluit, 30, 8, 8. *sed miror ni eadem notione legendum* προσανῆκε τῷ ζῆν, *aut saltem* προσανῆκε τὸ ζῆν.

Προσανοιμώζειν; καταπλαγεὶς καί τι προσανοιμώξας, et nonnihil etiam lamentans, ingemiscens, 5, 16, 4.

Προσαντίχειν, resistere, opponere se; τοῖς κατὰ γῆν ἔργοις ἕως μέν τινος προσαντῆχον εὐψυχῶς, operibus *quibus* a terra *oppugnabat eos Philippus*, fortiter restiterunt, 16, 30, 5. βραχὺ προσαντισχόντες ὑπέλιπον, postquam aliquantisper restitissent, sustinuissent hostium impetum, in fugam inclinarunt, 11, 21, 4. τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσαντῆχεν, animi vigore restitit *scil.* infirmitati corporis, 32, 23, 1.

Προσάντης ἀνάβασις, 1, 55, 9. ὁδὸς, 5, 8, 1. (*ubi* ἀνάντη *habet cod. Bav. loco* προσάντη.

Προσαξιοῦν, (*idem fere quod simplex*) rogare, petere, orare, precibus contendere, 3, 11, 7. 17, 8, 5.

Προσαπειλεῖσθαι ἐπί τι, urgere, premere aliquid *in disceptatione*, 3, 21, 3. *ut* πιέζειν *ibid.*

Προσαποβλέπειν εἰς αὐτὸν *habet codex Aug. pro* πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν, 5, 33, 4.

Προσαπολίσαι, insuper perdere, 1, 74, 3.

Προσαποτίθεσθαι, simul deponere; τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῇ χρυσίδι, 13, 2, 5.

Προσάπτειν; Ἀράτῳ οὐ προσαπτέον παρανομίαν, Aratus non est iniquitatis accusandus, 2, 60, 2. *proprie*, Arato non est tribuenda iniquitas. *Sic* προσάπτειν τινὶ τὴν γνώμην, tribuere, adscribere, 4, 24, 3. (*i. q.* ἀνατιθέναι, *ibid. vs.* 2.) *Et*, τῇ τύχῃ προσάπτειν τὰ κατορθώματα τινὸς, 32, 16, 3.

Προσάρκτιος, septemtrionalis; ἡ προσάρκτιος Εὐρώπη, 34, 5, 9.

Προσαρμόζειν τι τινὶ, apte connectere, 3, 46, 2 *et* 10.

Προσαρτᾶν, adligare; *hinc in pass.* προσήρτηντο δισμοῖς πρὸς τὰς ἄλλας, 3, 46, 8. πρὸς τοῖς ἱστοῖς τροχιλίαις προσήρτηντο σὺν κάλοις, 8, 6, 5. *Et translata notione*; πολλά τινα προσαρτᾶν τῇ στρατηγίᾳ, multas facere adpendices artis imperatoriæ, multas alias artes ei *velut necessarias* adjungere, 9, 20, 5. προσηρτημένοι ἦσαν πρὸς αὐτῇ τῇ ῥίζᾳ τοῦ λόφου, adplicuerant se, 2, 66, 10.

Προσασκεῖν; βραχέα προσασκήσας αὐτοὺς ἐν ταῖς εἰρεσίαις, paulisper adhuc exercitavit eos, 5, 109, 4.

Προσασταίσασθαι, jocari insuper, jocando adjicere, *Fr. gr.* 109.

Προσαύξειν τινὰ τοῖς φιλανθρώποις,

omnibus præterea humanitatis officiis honorare aliquem, 32, 5, 6. προσαυξήσας τὴν ἰκαίνων ὑπόθεσιν, quum in eamdem sententiam, quam illi dixerant, ipse plura etiam adjecisset, 28, 17, 6.

Προσβαίνειν, *pro* ἀναβαίνειν, adscendere, conscendere, *frequentat Polybius; vide Adn. ad* 2, 67, 6. (*conf.* πρόσβασις.) *cujus usus exempla ubivis apud nostrum obvia, sed in his luculentissima,* 7, 17, 4. *et* 9, 19, 7. *ubi in eadem phrasi utrumque verbum occurrit. Sic vero rursus de eis qui* per scalas in murum adscendunt, 10, 13, 8. 10, 14, 3 *sq. Et* προσβαίνειν πρὸς τὸν λόφον, πρὸς τοὺς βουνοὺς, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, *est* conscendere colles, 1, 30, 10 *et* 12. 2, 68, 3. 4, 78, 7. 10, 30, 7. 18, 7, 7. *Itaque* 2, 67, 6 *sq.* τοῖς προσβαίνουσιν *et* τῶν προσβαινόντων *scribendum pro* προβαιν. *et* 4, 11, 6. τῆς πρωτοπορείας ἤδη προσβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολὰς *legendum pro* προβαιν. *Et* 4, 57, 7. προσίβαινον πρὸς τὴν πόλιν *non verti debebat* urbem adoriuntur, *sed* adscendunt versus urbem, *quæ nimirum asperis collibus erat imposita, ut discimus ex vs. 5.*

Προσβάλλειν; *cum accus.* κλίμακας, admovere, adplicare scalas, 4, 4, 1. προσίβαλέ τινα θρίμματα εἰς τὸν αὐλῶνα, propulit, 11, 32, 2. τοὺς βοῦς ἐλαύνειν καὶ προβάλλειν πρὸς τὰς ἀκροφυίας, agere et impellere, 3, 93, 8. *Subintellecto accus.* νῆας, adpellere; εἰς Σαρδόνα, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοὺς περὶ Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσίβαλον, 3, 96, 9. *Cum dat. vel cum præpos.* πρὸς, adgredi, invadere, impetum facere in *hostem et simil.* τοῖς πολεμίοις, 8, 34, 5. 9, 9, 2. 10, 39, 3. 11, 1, 7. ταῖς πύλαις, 7, 17, 9. τῷ λόφῳ, invadere collem, 3, 101, 6. πρὸς τὰς πύλας, 7, 16, 1. πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα, 1, 74, 4. πρὸς πόλιν, 2, 34, 11. 3, 51, 10. *adde* 5, 60, 6. πρὸς τὰ τείχη, 4, 18, 6. (*ubi intelligere possis* τὰς κλίμακας, *quod adjectum vidimus* 4, 4, 1.) πρὸς τὰ παρακείμενα τῶν ὀρῶν, 10, 30, 5. πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 94, 1. πρὸς τὴν ὀφρὺν, 10, 39, 1. *quibus posterioribus tribus locis, sicut et nonnullis e superioribus, haud incommode* conscendere, adscendere *vertere* προσβάλλειν *possis; quemadmodum et verbum* προσβαίνειν eadem notione frequentatur, et nomen προσβολὴ *manifeste nil aliud nisi* adscensum *denotat* 3, 51, 4. *Eadem* adscendendi *notione accipi hoc verbum posse putavi* 3, 51, 6. παραβοηθήσων τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσιν, *scil.* πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, qui agmine conscendebant montem; *nec tamen urgere eam velim interpretationem, et prope absum ut probem Casauboni Gronoviique conjecturam,* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν, qui in agmine antecedebant.

Πρόσβασις, ἡ; 1) accessus, aditus, 4, 56, 6 *et* 8. 5, 59, 6. 2) adscensus, 1, 55, 10. λόφος ἔχων ὅσον σταδίων πρόσβασιν, 4, 78, 3. 5, 70, 6. *Sic et aliis scriptoribus* ἡ πρόσβασις *est* adscensus, *veluti Arrian. Exped. Alex.* vi. 24. ἐν ταῖς προσβάσεσί τι καὶ καταβάσεσι. *In illa phrasi apud nostrum,* 7, 15, 10. ἐξήτασι τὰς προσβάσεις καὶ θέσεις τῶν κλιμάκων, 7, 15, 10. *poteris* προσβάσεις *perinde* aditus, accessus *intelligere, et* adscensus, *&c.* loca quibus conscendi rupes et murus ei superstructus posset. *conf.* προσβαίνειν *et* προσβολή.

Προσβιβάζειν *mendose libri scripti dabant omnes pro* προβιβάζειν, 5, 59, 2.

Προσβοηθεῖν, ad opem ferendam adcurrere, succurrere, suppetias venire; *absol.* 3, 19, 1. 5, 13, 3. τινὶ, 2, 67, 6. εἰς τὴν Ῥώμην, 2, 24, 5.

Προσβολή, ἡ; *conf.* προσβάλλειν. 1) adscensus, 3, 51, 4. 2) adgressio, invasio; ποιεῖσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν λόφον, invadere collem, adscensionem moliri in collem, *occupatum ab hostibus*, 2, 66, 10. 2, 67, 1. *Præsertim vero de* oppugnatione urbis *dicitur* προσβολὰς ποιεῖσθαι, adoriri, impetum, impressionem facere, 3, 14, 1. 4, 16, 7. 4, 63, 8. 4, 19, 3. 4, 65, 3. 5, 60, 6. 8, 16, 9. 32, 25, 10. ποιεῖσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν χάρακα, invadere castra, oppugnare vallum, 14, 4, 2. *sic in illa phrasi,* προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ὕδριαν, *sub postrema voce, quam corruptam esse non dubito, latet urbis nomen,* 5, 92, 6. *Et cum dat.* τῇ ἄκρᾳ προσβολὰς ποιούμενος, 5, 48, 14. ἡ διὰ τῶν κλιμάκων προσβολή, oppugnatio admotis scalis, 5, 60, 7. χρησάμενος ἐνεργοῖς καὶ καταπληκτικαῖς προσβολαῖς, 3, 13, 6. ὁ καιρὸς τῆς προσβολῆς, 10, 3, 4. τὸ μέγεθος τῶν τυχῶν ἐπικίνδυνον ἐποίει τὴν προσβολήν, 10, 13, 6. ἀποκισὼν τῆς προσβολῆς, 9, 9, 3. κατὰ τὰς προσβολὰς—" in oppugnatione urbium aut præliis" *interpretatur Ernestus,* 32, 25, 9. *at ibi de unius urbis Pergami oppugnatione agitur, quam frustra tentaverat Prusias; cf. Adn. ad* 32, 25, 1.

3) πᾶσαι προσβολαί, *nempe* τοῦ τοιούτου χάρακος, *per metonymiam dicuntur* omnes partes, omnia loca quibus adgredi hostis potest tale vallum *quali utuntur Romani,* 18, 1, 14. *Eadem notione* 14, 3, 7. *pro mendoso* προσβεσῶν *correxi* προσβολῶν.

4) προσβολαί, *quod habent codices nonnulli Polybiani et Suidas,* 1, 53, 10. *videri potest significare* loca quibus adpellere naves possunt, *ex illo verbi* προσβάλλειν *usu, quem obtinere* 3, 96, 9. *vidimus; (sicut* προσαγωγή, 10, 1, 6. *a verbo* προσάγειν, 1, 46, 9. 1, 54, 5.) *quæ notio etiam per se perapta esset prædicto loco, nisi ad* προσβολὰς *adjiceretur* περικλυσύσας, *quo e participio intelligitur, unice veram esse alteram lectionem* προβολάς.

Προσγίγνεσθαι, insuper, denuo advenire; προσγιγνομένων *correxi, pro mendoso* προγιγνωσκομένων, 9, 20, 3.

Προσδεῖν, indigere, opus habere; *Impersonaliter;* ὑμῖν ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ προσδεῖ, 3, 109, 7. *Personal.* τοῦτο προσδεῖ λόγου. 3, 58, 1. ὅτι πᾶσι ὑπέκειται μεταβολή, οὐ προσδεῖ λόγων, 6, 57, 1. *Nescio an etiam in nominativo casu, pro genitivo, recte dicatur,* τοῦτο προσδεῖ, hac re opus est? *Sic certe vulgo consentientibus libris legebatur,* προσδεῖ δὲ τὰ τῆς τύχης, 8, 5, 7. *quod Casaub. in* τῶν τῆς τύχης *mutavit.*

Pass. et med. προσδεῖσθαι, *idem.* προσδεόμενοι παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως, 1, 11, 2. ταῦτα διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἵνα προσδεῖται τὰ πράγματα, 3, 109, 5. κρίνας προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν, 3, 111, 1. οὐ προσδιηθήσεσθαι (προσδιήσεσθαι *Vat. et Flor.*) τὰ πράγματα μάχης, 5, 66, 6. ὀλίγαι τινὲς τῆς βίας προσεδεήθησαν, 5, 77, 3. εἴ τις βοηθείας προσδεῖται, 6, 13, 5. 15, 20, 1. οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσιος προσδεῖται, (*scil.* τὸ πρᾶγμα,) εἴ μέλλοι τις &c. 6, 3, 4.

Προσδεῖν, adligare, devincire; πρὸς τὴν φιλίαν προσδεδεμένον, *ex codicum scriptura* 10, 34, 8. *quam in* προσδεδυγμένον *mutavit Casaub.*

Προσδέχεσθαι; 1) accipere, gratum habere, ratum habere; τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγους, 1, 16, 6. 2, 9, 9. τὴν φιλίαν, 1, 16, 8. τὰς συνθήκας, 1, 17, 1. 1, 63, 1. 2) recipere aliquem in fidem et societatem; προσδεξάμενος ἑκάστους ἐπὶ ταῖς ἀρεσκούσαις ὁμολογίαις, 3, 18, 7. Sic πρὸς τὴν φιλίαν (*nempe* τῶν Ῥωμαίων) προσδεδεγμένος, ad amicitiam Romanorum admis-

sus, in societatem receptus, 10, 34, 8. *ex Scaligeri et Casauboni emendatione, pro* προσδιδημένος, *quod erat in libris.* 3) recipere, suscipere *sumtus;* προσδέξασθαι τὴν εἴς τι δαπάνην, 4, 19, 8. 4) excipere impetum hostium, ab hostibus invadi, 2, 68, 8. *Sic,* μὴ πανταχόθεν προσδέχηται τοὺς πολεμίους, ne undique invaderetur ab hostibus, 2, 69, 6. 3, 42, 5. *Huc refer Fragm. gr.* 110. προσδέχασθαι πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, committere ut cervicibus nostris immineant hostes, *vel* exspectare donec lateribus nostris incumbant; *conf. num. seq.* 5) exspectare; τὸν ὕπατον, adventum consulis, 21, 8, 7. τὴν ἡμέραν, 3, 94, 4. ἐὰν τὰ νέφη προσδέξηται τοῖς τόποις ἐπιστῆναι, si exspectaverit donec nubes locis illis incubuerit, si incumbere siverit, 5, 104, 10.

Προσδιαμαρτύρεσθαι; πάντας ὁσανὶ προσδιαμαρτυρεμένη, *sic malim pro* προδιαμαρτ. 26, 3, 6.

Προσδιαπαίζειν, *i. q.* διαπαίζειν, 4, 79, 2. *ubi* προδιαπ. *maluerat Reisk.*

Προσδιασαφῶν, simul declarare, *vel nude,* declarare, indicare, profiteri, docere, demonstrare, 3, 24, 15. 4, 25, 6. *Sic* προσδιασαφῶν, 10, 22, 5. *ex emend. Casaub. pro* προδιασαφ. *et eodem modo corrigendum puto* 40, 6, 12. *Conf.* προδιασαφῶν.

Προσδιδόναι; προσιδίδου, 8, 17, 7. *perperam, pro* προσδίδου; *vide in* προδιδόναι.

Προσδιορίζεσθαι, ad hæc diserte prædicere, adfirmare, contendere, *cum accus. et infin.* 32, 7, 10.

Προσδοκᾶν. *Perperam vulgo* προσδόκουν *editum erat, pro* προσδόκων, 1, 53, 11. 2, 27, 8. *et* 24, 7, 3.

Προσδοκία, ἡ, *in partem deteriorem;* (*sicut* προσδοκᾶν πόλεμον, 24, 7, 3.) διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας, 1, 31, 3. προσδοκίας οὔσης κατὰ τὴν ὑπαγωγήν, si quid timetur in extremo agmine, 6, 40, 8.—" *Sic Josephus,* ἡ διὰ παντὸς προσδοκία, perpetuus timor, *Antiq. XVI.* 8, 5." *Ern.* προσδοκίαν ἔχειν τῆς ἐκείνου παρουσίας, exspectare, 4, 35, 6.

Προσδόκιμος ἦν ὁ κίνδυνος, exspectabatur prælium, 29, 8, 11.

Προσδοξοποιεῖσθαι, inanibus opinionibus capi, *ex vulgata scriptura,* 17, 15, 16. *Nos præpositionem a verbo separavimus; conf. supra in* πρὸς *absol. et adverb.*

Προσεγγίζειν, 39, 1, 4.

Προσεδρεύειν τῇ πόλει, obsidere, 8, 9, 11. τοῖς καιροῖς, studiose observare, 38, 5, 9. *sic* τῇ αὐτῶν διαφορᾷ, lites eorum observare, 24, 4, 12. προσεδρεύοντες καὶ πάντα καιρὸν θηρεύοντες, 11, 5, 2. *intellige* προσεδρ. πᾶσι, *vel* παντὶ καιρῷ, omnia, *vel* omne tempus studiose observantes.

Προσεῖναι; τὴν ἄκραν τὴν προσοῦσαν τῆς Ἰτάνης, *sic mendose vulgo,* 14, 6, 7. *pro* τὴν πρὸς ἣν οὖσαν.

Προσεκλέγεσθαι, deligere insuper, 6, 24, 2.

Προσεκφέρειν; προσεξενηνεγκεῖν χίλια τάλαντα, insuper pendere, 3, 27, 8. *conf.* ἐκφέρειν.

Προσεμβιβάζειν *voluit Reisk.* 2, 45, 4. *pro* προεμβιβ.

Προσεντέλλεσθαι, simul mandatum *tale* dare, 14, 2, 6. 31, 12, 12.

Προσενυβρίζειν; τότε δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δόξαντες, se etiam contumelia adfectos, 4, 4, 2.

Προσεξεργάζεσθαι; καὶ προσεξεργασμένος ὅτι συνέβαινε &c. et amplificandæ augendæque rei caussa hoc etiam adjecit, fuisse &c. 12, 11, 8.

Προσεξελίττειν τοὺς ἀστάτους insuper subducere, a tergo circumducere hastatos, 6, 40, 13. *Conf.* ἐξελίττειν.

Προσεξεργάζειν; προσεξεργάσασθαι ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ma-

nibus conniti ad surgendum, 3, 55, 4.

Προσεξευρίσκειν ἀεί τι καινὸν, semper novi aliquid insuper excogitare, 1, 68, 10. *cf.* προσευρίσκ.

Προσεπάγειν ὕβριν, injuriam injuria cumulare, 15, 25, 6.

Προσεπιπτῶν, dictis insuper adjicere, 4, 85, 2. (*sic* προσεπιλέγειν.)

Προσεπιβάλλειν τῆς γῆς, *intell.* τι, nonnihil terræ insuper injicere *capitibus legatorum in puteum detrusorum*, 9, 38, 2.

Προσεπιδεάττισθαί τινα τῆς Ἀσίας, nonnullas insuper Asiæ partes ad se trahere *vel* rapere, 21, 11, 6. φθόνον, simul invidiam sibi attrahere, in se convertere, 9, 10, 6.

Προσεπιζητῶν ἀεί τι, aliquid amplius semper poscere, 25, 5, 11.

Προσεπικοσμῶσθαι, *cum dat.* insuper ornatum, instructum esse *aliqua re*, 6, 22, 3. 6, 23, 12.

Προσεπιλαμβάνουσα (λίμνη) καὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους μέρους, *scil.* τὸ, occupans insuper partem etiam aliquam &c. 10, 10, 5.

Προσεπιλέγειν ὅτι &c. dictis adjicere, (*ut* προσεπιπτῶν) 22, 7, 14.

Προσεπιμετρεῖν τινι τιμάς τινας, insuper honores nonnullos alicui decernere, 4, 51, 6. προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, *Fr. gr.* 111. προσεπιμέτρησιν ἕτερον ψήφισμα παράνομον, 38, 5, 7.

Προσεπινοεῖν ἀεί τι, 20, 6, 4.

Προσεπιῤῥωννύναι; προσεπιῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς, animi eis creverunt, 4, 80, 3.

Προσεπισιτίζεσθαι, commeatus et annonam copiosius comparare, 1, 29, 1.

Προσεπισπάσασθαι μάρτυρα, testem citare, advocare, proferre, 12, 13, 3.

Προσεπιτάττεσθαι, ordine se adjungere et adplicare præcedentibus, locum suum ordine post alios capere, 1, 50, 7.

Προσεπιτείνειν, majori studio contendere, *aut* magis intendere et duriores facere conditiones, 3, 24, 14. *Sic* βραχία προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδ. paululum intenderunt, auxerunt, graviores tulerunt Pœnis conditiones, 1, 63, 2.

Προσεπιτιθέναι τὴν δίκην τινὶ, pœnam infligere, 35. 2, 7.

Προσεπιφθέγγεσθαι, (*i. q.* προσεπιλέγειν, προσεπιπτῶν) 10, 4, 7.

Προσερείδειν, 1) *active, cum accus.* adplicare, admovere; προσερείδειν τὰς πλίμακας τοῖς τείχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσερείδειν τῷ τείχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 *et* 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρός τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Subintellecto accus.* ὅταν προσέρεισι (*scil.* τὸν ἄνθρωπον) ταῖς χερσὶν πρὸς τὰ νῶτα τῆς γυναικὸς, postquam hominem manibus adplicuit ad dorsum mulieris, *i. e.* postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. 2) *neutraliter vel reciproce, absque accus.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρεισαν, cum universo exercitu urbi sese adplicant, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐπιεργῶς προσηρεικότες, *nempe* πρὸς τὴν πόλιν, *vel* τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσέρχεσθαι, 1) accedere, prodire in medium, 1, 69, 13. 2, 50, 11. προσελθὼν εἰς τὸ μέσον, 18, 29, 9. *conf.* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10. 2) προσέρχεσθαι πρὸς πᾶν τὸ δυνατὸν, ad omnes conditiones descendere, 21, 11, 6. εἰς οὐθὲν τῶν ἀξιουμένων, 31, 27, 1.

Προσπέριος, occidentalis; ἔθνη προσπέρια, 1, 2, 6. 18, 11, 2. οἱ προσπέριοι Ἀχαιοὶ, 4, 70, 3.

Προσυρίσκειν, *i. q. simplex*: προσυρίσθη ἡ πρὸς τὴν συντέλειαν, *scil.* χορηγία, 1, 59, 6.—*Ad vulgatam*

inde a Casaub. scripturam hæc monuit Ernestus: "προσυφίσκειν *videtur esse id quod versio expressit,* amplius invenire, *sequitur enim* ἢ πρὸς συντίλειαν. *Sed ed. pr. tamen habet* ἡ πρ. συντ. *ubi intelligendum esset χορηγία, et* προσυφίθη *pro* ὑφίθη."—*Mireris, quo pacto in priori ratione ullam veri speciem videre potuerit vir doctus; nisi ex adjecta vers. Lat. intelligeretur, quæ sic habet,* ut amplius etiam quam opus esset, pecuniæ adinveniretur. *Diversa nonnihil notione verbum* προσιξυφίσκειν *supra usurpatum vidimus.*

Προσφιστάναι. *Temere* προσπιστῆσαι *edit. Ern.* 10, 2, 1. *pro* προσπιστῆσαι, *quod vide in* προσφιστάναι.

Προσέχειν; 1) προσέχειν τὸν νοῦν, *et nude* προσέχειν, τινὶ *vel* πρός τι, animum advertere, attendere, curare *aliquem, vel aliquid,* auscultare, morem gerere; πρὸς αὐτὰ ταῦτα προσέχουσι τὸν νοῦν, in hæc sola animum intendunt, 15, 36, 9. ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν, me curabis, mei rationem habebis, 32, 10, 9. μετεξὺ τῶν στόλων ἑτέρῳ, καὶ προσῆχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις, in utramque classem intentus erat, utramque observabat, 1, 54, 5. τούτους ἀκούειν, τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, his auscultare et morem gerere, 1, 80, 3. *Sic* δεῖ προσέχειν τοὺς στρατιώτας τοῖς χιλιάρχοις, τούτους δ' ὅτι τοῖς ὑπάτοις, auscultare, parere oportet, 6, 37, 7. οὐδενὸς προσέχοντος αὐτῷ, quum nemo eum audiret, postulatorum ejus rationem haberet, 1, 11, 12. προσῆχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, 1, 69, 9. οὐ προσῆχε τοῖς λεγομένοις, 3, 82, 5. οὐδενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων, 1, 37, 5. πρὸς οὐδὲν προσῆχον τῶν λεγομένων, 15, 26, 8. *nisi, deleta præpositione,* οὐδενὶ *malueris, pro mendoso* πρὸς οὐδενί, *quod vulgo ibi legebatur.* προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, ut observent eos et caveant, 5, 98, 8. φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν τὸ πλῆθος, 3, 82, 4. *ubi si vera scriptura, posterius verbum contra suam naturam mutuatur et sequitur constructionem prioris.* οἱ προσοχόντες, quibus hæc curæ sunt, qui *hoc genus studiorum* curant, 9, 2, 6.

An προσῆχον πρὸς τὰς εἰσφορὰς *legendum,* 5, 30, 5. *pro* προσῆγον?

2) adpellere, *scil.* ταῖς ναυσὶν, *quod interdum adjicitur; v. c.* προσοχόντες ταῖς πρώταις πλέουσι ναυσὶν ὑπὸ τὴν ἄκραν, 1, 29, 2. *Construitur cum dat.* προσέχειν Λιλυβαίῳ, 1, 25, 9. προσοχόντες τῇ Σικελίᾳ, 1, 24, 2. Φασηλίδι, 30, 9, 4. *Et cum* πρὸς *præpos.* πρὸς τὴν Ἀπολλωνίαν, 2, 11, 8. (*ubi ex vett. codd.* προσέχειν *restitui pro vulgato* προσελθεῖν.) πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Ἐμπορεῖον τόπους, 3, 76, 1. πρὸς Ναύπακτον, 4, 16, 9. &c. *Cum nudo accus. si vera scriptura,* 2, 9, 2. προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένα, tenuit Dyrrhachii portum.

Προσήκειν; τὴν λείαν ἀπίδοσθαι τοῖς προσήκουσι, prædam eis restituit ad quos pertinebat. *scil. a quibus eam abegerat hostis,* 2, 31, 3. ἀθροίσαντες τοὺς ὑπειλεγμένους οἱ προσήκοντες χιλίαρχοι, lectos milites convocant sui quorumque tribuni, *scil. tribuni qui eos legerant, ad quorum cohortem quisque milites pertinent,* 6, 21, 1. τούτους ἐξέφερον οἱ προσήκοντες, horum funus extulerunt propinqui, familiares, amici, 1, 80, 10.

Προσημαιοῦν. *An* προσσημαίνεσθαι *legendum* 1, 47, 1.?

Πρόσθεν; 1) *de tempore,* antea, prius, olim, aliâs, 1, 4, 8. 1, 64, 1. &c. *Sic,* τὴν τάξιν βραχυτέραν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάναι, 3, 113, 3. τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον, *intellige* τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, hoc magis impossibile quam id quod

prius dixi, 1, 67, 9. *Sic,* τοῦτο ὅτι τοῦ πρόσθεν (*nempe* ἡρημένου) ῥᾷον εἶναι συνιδεῖν, 2, 49, 2. *Pari ratione* πρὸ τοῦ *usurpatur* 3, 58, 9.

2) *de loco;* προῆγεν εἰς τὸ πρόσθεν, 4, 66, 5. ἀεὶ τοῦ πρόσθεν ἐρρωγόμενοι, ulterius semper progredi nitentes, 3, 84, 12. ἡ χώρα ἡ πρόσθεν, quæ ante pedes erat regio, 3, 80, 3. *i. q.* προκειμένη, *vs.* 2.

3) prius, *eadem notione ac* potius; τεθνάναι πρόσθεν ἢ, prius emori quam, 3, 109, 8.

Πρόσθησις, ἡ τῶν κλιμάκων, admotio, adplicatio, 5, 60, 7.

Προσέναι, *a* πρόσειμι, adire; *cum dat.* προσήεσαν τοῖς ἐφόροις, 4, 34, 5. *cum* πρός; πρόσεισι πρὸς τὸ ἄλσος, 25, 21, 7. *ex Casaub. emend. pro* πρόεισι. Adgredi, invadere; τῇδέ πον προσίοιμι τοῖς ὑπεναντίοις ἢ μάλιστα εὐχείρωτος ἔσται ὁ προστὼς, 3, 81, 10. *pariter ex emend. Casaub. pro* προϊέναι.

Προσίναι, *a* προσίημι; *in med.* ἁπλῶς οὐ προσίεσθαι τοὺς λόγους, non admittere, aspernari conditionem propositam, 4, 19, 3. οὐδενὶ προσίεσθαι τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, *ex vulgata lectione,* 3, 20, 3. *ubi* προεῖσθαι *correxi, quod vide.*

Προσκαθίζεσθαι τῇ πόλει, obsidere urbem, 3, 98, 7. 5, 62, 6. 8, 9, 6.

Προσκαθῆσθαι πόλει, *idem,* 1, 15, 1. 5, 61, 8. 8, 9, 12. ἐν τῇ Μίμφῃ προσκαθήμενοι, *mendose vulgo,* 5, 63, 7. *pro* προκαθήμενοι.

Προσκαθίζειν, *scil.* τῇ πόλει, obsidere, (*ut* προσκαθίζεσθαι *et* προσκαθῆσθαι,) 1, 12, 4. 1, 15, 5. *coll. vs.* 1. adsidere mensæ, epulis; οὐ μὴν προσκαθίζω, οὐ δὲ προσανίσταται, 31, 4, 6. ὅτι Κλεομένης εἰς τὸν Ἰσθμὸν προσκάθισε, *ex codicis Peiresc. scriptura,* 20, 6, 8. *pro quo* προσκάθισε *correxi cum Valesio; vide* προκαθίζειν.

Προσκαλεῖσθαι; πάντας ἐψυχαγώγησεν καὶ προσεκαλέσατο, sibi conciliavit, ad se adlexit, 8, 25, 5. *Sic fere Lucian. in Lucio, cap.* 51. *T. II. edit. Welsten. p.* 619. ἡ γυνὴ πολλαῖς τοῖς φιλήμασι προσκαλουμένη, *scil.* ἐμέ; *ubi tamen* προσκαλουμ. *mallet aliquis, quod etiam apud Polybium in animo habuisse Valesius videtur,* provocavit *vertens.*

Προσκαρτερεῖν, *cum dat. rei vel pers.* immorari; τῇ πολιορκίᾳ, 1, 55, 4. τῇ ἐπιμελείᾳ, 1, 59, 12. προσκαρτερεῖν τῷ πλείονι, plura semper exspectare, plura concupiscere, pluribus inhiare, 11, 2, 4. προσκαρτ. τινὶ, aliquem adsectari, assidue observare, colere, 24, 5, 3. *Item* hostili consilio morari apud aliquem, observando eum et insidiando; τοῦ μὲν ἴσως προσκαρτερεῖν τούτοις ἀνάγκη, 9, 7, 9. *ubi perperam vulgo* τούτους, *pro* τούτοις. *Cum partic.* χρόνον τινὰ προσκαρτέρει λιπαρῶν ταύτην, aliquantum moratus est apud eam orans, 8, 21, 7.

Προσκατακλαίεσθαι, lamentari inter se, 40, 2, 9.

Προσκατακτήσασθαι τὴν ἐκείνου ἀρχὴν, insuper adquirere, 15, 4, 4.

Προσκατακλήττεσθαι; *vide* προκατακλητ.

Προσκατασκευάζειν, insuper constituere *reges, præter eos qui jam fuerant,* 21, 9, 6.

Προσκατασυρῶν ναῦς, naves insuper deducere in mare, 4, 53, 2.

Προσκατασύρειν; *vide* προκατασύρειν.

Προσκατατάττειν; προσκατατάττοντες ὅτι καὶ τοὺς ῥηθέντας λόγους, *scriptores,* adjicientes, subjicientes etiam *narrationi suæ* orationes habitas, 3, 20, 1.

Προσκατατρίβεσθαί τινος, mendacium adjicere contra aliquem; προσκατέψευσται τάνδρὸς, 12, 13, 3.

Προσκεῖσθαι, 1) adjectum esse, 3, 24, 2. 3, 25, 2. 3, 29, 5. 2) urgere, premere, instare, *cum*

dat. τῇ πόλει, 1, 11, 6. τοῖς προσβαίνουσι, 2, 67, 6. (*ubi perperam* προκείμενοι *MSS. pro* προσπ.) 5, 13, 3. 5, 95, 9. 28, 15, 4.

Προσιεδαίνειν τὴν ὑγιείαν, 32, 14, 12.

Προσκήνιον, τὸ, proscenium, 30, 13, 4. *Fr. gr.* 113.

Πρόσκλησις, *mendose vulgo, pro* πρόσκλισις, 5, 51, 8.

Προσκλίνειν τινι, propendere in partes alicujus; κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, præcipue favere, studere alicui, 4, 51, 5. *Sic* τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ προσκλίνουσι *legendum* 5, 86, 10. *pro vulgato* προσκυνοῦσι.

Πρόσκλισις; ἡ τῶν γερόντων πρόσκλισις καὶ ῥοπὴ, *scil.* ἥς τινα μερίδα, inclinatio, accessio seniorum ad aliquas partes, 6, 10, 10. πρόδηλον ἀπέδειξεν τὴν πρόσκλισιν τῷ βασιλεῖ, demonstravit, haud dubie omnes ad regem esse inclinaturos, regis partibus accessuros, 5, 51, 8.

Προσκλίζειν, adluere; τῷ ὄρει προσκλίζω τὸ πέλαγος, 5, 59, 5.

Προσκοπὴ, ἡ; offensio, offensa, indignatio; ἐφ' οἷς μὲν φθόνου γινομένου καὶ προσκοπῆς, ἐφ' οἷς δὲ μίσους καὶ ὀργῆς, 6, 7, 8. διδόναι ἀφορμὰς προσκοπῆς, 27, 6, 10. τοιαύτη τις ὑπόδειγμα προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων, 30, 20, 8. ἡ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότης καὶ προσκοπὴ, 31, 18, 4. καταγνώσεως τυγχάνειν καὶ προσκοπῆς, in vituperationem et offensionem hominum incidere, 6, 6, 8.

Προσκόπτειν, 1) *cum dat. pers.* offendere aliquem, invisum se reddere *vel* invisum, odiosum esse alicui; προσέκοπτε τοῖς πολλοῖς, ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀντίοχον, 5, 49, 5. τοῖς Ῥωμαίοις οὐ μόνον δυσαρεστήσειν, ἀλλὰ καὶ προσκόπτειν, 7, 5, 6. δι' αὐτὸν ἡ αἵρεσις Ἑλληνικὴ προσέκοψε τοῖς Ῥωμαίοις, 30, 6, 3. 2) *cum dat. rei vel pers.* offendi, ægre ferre, indignari; προσκόψαντες τῇ βαρύτητι τοῦ Μάρκου, 1, 31, 7. προσκόπτων ἤδη τοῖς περὶ τὸν Λεύκιον, 5, 7, 5. δυσαρεστῶν *vel* δυσαρεστῶσθαι τῷ τοιούτῳ καὶ προσκόπτειν, 6, 6, 3 *et* 6. *sic* 18, 7, 11. &c.

Προσκοτοῦν, tenebras obducere, obtenebrare, *intellige* τὸν ἀέρα, *aërem*, 1, 48, 8.

Προσκρίμασθαι; *navis navi* προσκρίμαται, adhæret, inhæret, *nempe rostro illius infixa.* 2, 10, 4. 16, 3, 5.

Προσκυνῶν, adorare, prosternere se coram aliquo; *constanter cum accusat. constructum apud Polyb. conf.* 10, 38, 3. *et* 5, 86, 10. προσκυνήσαντες τὸν στρατηγὸν, 10, 17, 8. 10, 38, 3. 10, 40, 3. τούτους προσκύνει καθαπερεὶ δαίμονας, 18, 37, 10. προσκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, 30, 16, 5. προσκυνεῖ τὴν τύχην, venerabundus gratias agit Fortunæ, 15, 19, 5.—"*Sic bene Græci. Josephus Ant. VII.* 1, 1. *habet dativum, sed MS. Vatic. accusativum.*" *Ern.*—*Semel cum accus. vulgo legitur,* 5, 86, 10. τῇ γὰρ οἰκίᾳ ταύτῃ μᾶλλον ἂν πως αἱ κατὰ Κοίλην Συρίαν ὄχλοι προσκυνοῦσι, *ubi haud dubie* προσκλίνουσι *corrigendum. Vulgatam vertunt,* hanc domum magis colunt.

Προσλαμβάνειν; 1) secum sumere; (*ut* ἀναλαμβ.) 1, 38, 7. 2) προσλαμβ. ἀνωτέρω τοῖς χρόνοις, *quod aliàs dicit* ἀναδραμεῖν *et* προσαναδραμεῖν, rem altius repetere, altius repetere res superioribus temporibus gestas, 4, 2, 3. 3) προσλαμβ. τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς, confirmare, reficere, recreare *e metu,* 3, 90, 4. *nisi* προσαναλαμβ. *legendum, quod vide.* 4) προσλαμβάνειν πόλεις, in deditionem accipere urbes, (*alias voluntate, alias coactas,*) 2, 52, 2. συμμάχους, parare sibi socios, 4, 8, 2. in societatem admittere *petentem,* 4, 9, 3.

Med. προσλαβίσθαι πόλιν, ad deditionem compellere, 1, 37, 5.

προσλαβέσθαι γνώμην τινὸς, consilio alicujus uti, consensum alicujus expetere, 3, 70, 2. προσλαμβάνεσθαι οὐκ ἐν μικρῷ τι, non parvi facere, non levem rationem ducere alicujus rei, 3, 9, 5.

Προσμαρτυρεῖν; τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ, res ipsæ testimonium exhibuerunt ratiocinationi ejus, confirmarunt veritatem cogitatorum ejus, 3, 90, 4.

Προσμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, instare hosti, 1, 28, 9. 9, 3, 7.

Προσμερίζειν τι τινὶ, adjungere, adtribuere alicui aliquid, 22, 5, 15.

Προσμιγνύναι; προσμίξαι τοῖς πολεμίοις, adpropinquare, adoriri, manum conserere cum hostibus, 1, 28, 8. 3, 69, 9, τῷ τῶν πολεμίων στρατοπέδῳ, accedere, 1, 19, 3. τοῖς τόποις, 3, 42, 1. τῇ χώρᾳ, 1, 37, 1. τῇ πόλει, 9, 8, 5. *ubi perperam vulgo* ἐν τῇ πόλει.

Προσμυθεύεσθαι μικρὰ, *veris* ficta nonnulla adjicere, 34, 2, 9.

Προσνέμειν τὴν πατρίδα τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. 2, 60, 6. πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν, 2, 43, 6. προσνέμειν τὴν αὐτοῦ γνώμην τινὶ, 35, 3, 2. προσνέμειν ἑαυτὸν τινὶ, partibus alicujus se adjungere, 9, 36, 7. προσν. ἑαυτὸν τῷ δικαίῳ, partes æquas defendere, adjungere se justitiæ partibus, 6, 10, 9.

Πρόοδος, ἡ, aditus, 1, 56, 8. 4, 61, 7. *Sic* τὰς προοδους, *pro* πρεῖδους, *legendum utique videtur*, 14, 1, 13. *Nam quod Livius* exitus *scribit, non inde constat* προοδους *scripsisse Polybium, sed perperam Romanum scriptorem accepisse Polybii scripturam;* exitus castrorum *non sunt* πρόοδοι, *sed* ἔξοδοι, *ut* 14, 4, 40.

Προσορεῖν, finitimum esse; τοὺς προσορεῦντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας, 10, 41, 4. τὰ προσορεῦντα τῇ Χερσονήσῳ, 22, 5, 14. τὰ προσορεῦντα τούτοις ἰρύματα καὶ χάρα, 22, 27, 9.

Προσορμεῖν, adpellere, portum tenere; προσορμήσαντες τῇ Πτελεάθῳ, 10, 42, 1.

Προσοφείλειν; 1) adhuc debere, *et nude* debere, *i. q. simplex; τὰ χρήματα ἃ συνέβαινε τὸν πατέρα προσοφείλειν αὐτῷ τῶν φόρων*, 8, 25, 4. τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 66, 3 *et* 11. *Adde* 5, 50, 1. 11, 28, 5. 21, 14, 6. 22, 25, 7. 32, 13, 5. χάριν προσοφείλειν τινὶ, *non modo* gratias debere, *sed* gratias habere alicui, 5, 88, 4 *et* 8. 4) πολύ τι προσοφείλειν, multum abesse *ab eo quod facit alter*, multo inferiorem esse *aliqua re alteri*, 39, 2, 6.

Προσόφλειν τὸν λεγόμενον ἰχθύων βίον, ita agere ut locum habeat proverbium illud, 15, 20, 3.

Πρόσοψις, ἡ, adspectus, species; παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων πρόσοψις τῇ τοῦ τείχους διαθέσει, 9, 41, 2.

Προσπαίζειν τι ἀλλήλοις, jocari inter se, 8, 29, 4. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, e re nata jocans, 10, 4, 8.

Πρόσπαιος, recens, subitus; ἐκ προσπαίου τινὸς τύχης, e subito fortunæ casu, 6, 43, 3.

Προσπαραμαλλᾶν, cohortari (insuper,) 3, 64, 11.

Προσπαραστιβάναι τι, dicendo adjicere, simul proferre et ob oculos ponere, 3, 99, 7.

Προσπάμπαν τινὰ τινὶ, immittere alicui percussorem, 25, 8, 6.

Προσπεριλαμβάνειν τι τῷ νῷ, mente complecti, 5, 32, 3. τινὰ ἐν ταῖς συνθήκαις, fœdere aliquem comprehendere, 3, 24, 1.

Προσπίπτειν, 1) irruere, impetum facere, adgredi; πανταχόθεν προσπίπτοντες, 1, 45, 12. τὰ προσπίπτοντα θηρία, 1, 40, 8 *et* 12. προσπίπτειν τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 9. 2, 68, 4. 3, 53, 7. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ, 2, 30, 4. πρὸς τὸν χάρακα, 9, 3, 2 *sq.* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων

προσπίπτουσαι ἐμβολαί, 1, 22, 8. *Est et ubi* objici, opponi alicui, *commodissime interpreteris; v. c.* αὕτη ἡ δόξα Ἐφόρῳ προσέπεσε, hæc opinio objecta, opposita est Ephoro, 12, 28, 8.

2) incidere, occurrere, *variis modis;* προσπίπτειν εἰς βράχεα, in brevia incidere, 1, 39, 3. ὁ χειμάῤῥους προσπίπτει πρὸς τὸν Ἐρύμανθον, incidit, jungit se, 4, 70, 9. ὁ κόλπος προσπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, sinus e mari incidit *in terram*, 4, 63, 6. προσπίπτουσαι αὐταῖς (*i. q.* ἑαυταῖς *vel* ἀλλήλαις) κεραῖαι, occurrentes sibi invicem, incidentes in se invicem, implicati inter se ramuli, 18, 1, 13. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, quum spes *vel* occasio ei incideret, occurreret, offerretur urbis per proditionem potiundi, 1, 21, 5. πᾶν τὸ προσπίπτον, quidquid incidit, quidquid accidit, 10, 46, 10. *Sic* τὸ προσπεσὸν, 6, 18, 3. *et* τὰ προσπίπτοντα, 17, 9, 10. τοῦτο ἀπεμφαῖνον προσπίπτει τοῖς θεωμένοις, hoc absurdum accidit (*i. e.* videri debet) spectatoribus, 6, 47, 10. *Sic* ὁ ἦχος προσπίπτει τοῖς ἀκούουσι, 12, 25, 2. *confer mox num.* 4.

3) προσπίπτειν τινὶ, ad genua alicujus accidere, provolvi, 10, 18, 7.

4) nunciari; ἡ φήμη προσπίπτει αὐτοῖς, 5, 101, 3. ὅταν κατά τινος τῶν φίλων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, 4, 85, 5. (*conf. supra, num.* 2. *extr.*) προσέπεσε παραγενέσθαι τοὺς πρεσβευτὰς, 25, 4, 10. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, διότι &c. 2, 53, 5. φάσκων αὐτῷ προσπεπτωκέναι παρὰ τοῦ βασιλέως, διὸ δέον ἐστὶν &c. 31, 22, 8. οὗ προσπεσόντος εἰς τὴν Ῥώμην, 9, 6, 1. 1, 16, 1. 1, 41, 1. *Sic* τὰ προσπίπτοντα, 3, 15, 2. *non sunt* quæ eveniunt, *ut Ernestus interpretatur; sed,* quæ nunciata sunt, *ut bene Casaubonus, quemadmodum et* 3, 61, 7 *et* 12. 3, 75, 2. προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγονότος μειζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, 3, 103, 1.

Passim mendose προσπίπτειν *dant libri pro* προπίπτειν, *quod vide. Vide* 28, 3, 4. *quo loco* τοὺς προσπίπτοντας *Ernestus quidem, absque dubitationis significatione, in eamdem cum Casaub. sententiam,* sectatores amicitiæ Romanorum *interpretatur, qua notione verbum* προστρέχειν *nonnumquam usurpari visum est viris doctis.*

Προσπλέκεσθαι; εἰ μὴ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεκόμενοι βιάζοιντο, nisi manibus pedibusque sese adplicantes eniterentur, 5, 60, 7. (Πρόσπνευμα, *mendosa vox;* ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων, *Fr. gr.* 107.)

Προσποιεῖσθαι, simulare; οὐ προσποιηθεὶς, dissimulans, *sc.* προσποιηθεὶς οὐκ εἰδέναι, 5, 25, 7. οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν γιγνομένων, dissimulans facta, simulans vel se non nosse vel nihil ea ad se pertinere, 4, 17, 1.

Προσπολεμεῖν τινι, bello petere aliquem, bellum gerere cum quo, 3, 56, 6. 4, 55, 6. 5, 111, 5. *Fr. hist.* 31.

Προσπορεύεσθαί τινι, adire aliquem, 4, 3, 13. εὐλαβῶς προσπορεύεσθαι πρὸς πᾶν παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, caute accedere ad ea (*scil. narranda, narranda repetenda,*) quæ præter communem sensum dicuntur, 10, 27, 8. προσπορ. πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, petere ædilitatem, 10, 4, 1 *sq. Sic* 35, 4, 4. *bis habes* προσπορ. πρὸς τὴν ἀρχὴν, *sed id ex Casaub. emend. pro* προπορ. *quod dabant libri, quod etiam teneri poterat, quamquam eodem cap. vs.* 14. *in* πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀπογραφὰς προσεπορεύοντο *consentiunt libri. Rursus* προσπορ. *i. q.* προπορεύεσθαι, in medium progredi, 1, 69, 10.

nec tamen solicitandum aut in προπορ. *invitis libris mutandum, nam possis peræque* accedere *intelligere. Sua auctoritate Casaubonus* 1, 80, 8 *sq.* προσπορ. *pro* προπορ. *præter necessitatem posuerat; sed fortasse nihil admodum refert nam* 1, 69, 10. *habes* προσπορευθείη in medium progrediretur, *et ibid. vers.* 13. προσελθόντα progredientem: *nisi et ibi pariter* προελθόντα *reponendum statuas. Vide* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10. *Adde verba* προπορεύεσθαι, προσέρχεσθαι, *et* προσιέναι.

Προσπυνθάνεσθαι, *i. q. simplex,* quærere, sciscitari, 5, 16, 3.

Προσρίπτειν ὄνειδός τινι, convicium in aliquem projicere, 17, 14, 1.

(Προσρωννύειν; *temere vulgo* προσερρώσθησαν *edebatur* 4, 80, 3. *pro* προσεπερρώσθ.)

Προσστρατοπεδεύειν τῇ πόλει, copias, castra admovere urbi, 1, 42, 8. 1, 86, 3. 2, 52, 2. 4, 18, 12. 5, 3, 5. 5, 71, 3 *sq.*

Προσσυρίζειν, sibilo signum dare, 8, 27, 10. *conf.* προσυρίζειν.

Πρόσταγμα, τὸ, (*i. q.* ἐπίταγμα) postulatum, conditio victo imposita, 1, 31, 7.

Προστασία, ἡ, statio ante, *v. c.* κατὰ τὴν τῶν θηρίων προστασίαν, qua parte elephanti ante aciem stabant, 11, 1, 3. conditio ejus qui præest, dignitas, eminentia, auctoritas, 1, 9, 2. ἡ βασιλέως ὀνομασία καὶ προστασία, 11, 34, 3. οὐ μόνον προστασία βασιλικὴ, ἀλλὰ καὶ δύναμις, 4, 2, 7, 23, 1, 1. προστασία ἡγεμονικὴ, 8, 17, 1. magnificentia, splendor, adparatus; *templi Veneris Erycinæ,* ἱερὸν ἐπιφανέστατον τῷ τε πλούτῳ καὶ τῇ λοιπῇ προστασίᾳ, 1, 55, 8. ἡ τοῦ βίου προστασία, 7, 10, 3. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην προστασίαν λιτὸς, reliquo adparatu, comitatu, 22, 17, 10. 26, 5, 5. τοῦτον μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς Ῥάμην ἀπέστειλε, 27, 13, 4. 27, 6, 9. *Fr. hist.* 52. προσδεξάμενος τὴν παρθένον μετὰ τῆς ἁρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ προστασίας, 5, 43, 3. 16, 25, 5. ἡ τῶν Ῥοδίων περὶ τὰ κοινὰ προστασία, Rhodiorum magnificentia in eis quæ publice instituunt, 5, 90, 5. ἡ τοῦ συγγραφέως προστασία, scriptoris dignitas, gravitas, 12, 28, 6. προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνειν, speciem plenam majestatis et dignitatis præ se ferre, 10, 18, 8. *Sic* ἄξιον εἶναι τὸν νεανίσκον βασιλείας καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ κατὰ τὴν ἔντευξιν καὶ προστασίαν, pro dignitate, pro majestate quam in congressibus præ se ferebat, 11, 34, 9.

ἡ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασία, area ante theatrum scenicum, 15, 30, 4.

διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος (τὴν ἀκρασίαν πρὸς γυναῖκας) ὁρμὴν (αὐτοῦ) καὶ προστασίαν, 8, 11, 2.— "*Sermo est de libidine. Itaque si vera est lectio, significat* profusionem. *Sed vox est, ut opinor, vitiosa, legendumque* παράστασιν, *quæ est vox Polybiano de* furore, *aut* ἀκρασίαν. *Suidas in* προστασία *affert hunc locum, velut in significatione* βοηθείας; *sed locus illi articulo temere ab alio adscriptus videtur, quod non vidit Küsterus, qui stulte per* patrocinium *interpretatur, cum in* ἐσφαλκέναι *e versione Valesii vertisset* insaniam, *quod exprimit* παράστασιν." *Ern.*

Προστατεῖν τῶν πραγμάτων, præesse, 5, 35, 7. τῶν ὅλων, 3, 4, 6. τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, principatum obtinere, curam gerere, 2, 43, 7. τῶν Αἰτωλῶν, Ætolorum patrocinium suscipere, 22, 12, 12. προστατεῖν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, curam gerere, tueri, 27, 4, 7.

Προστάτης, ὁ, τῆς προαιρέσεως, dux consilii *vel* instituti, 2, 39, 12. 2, 40, 1. 6, 8, 1. 6, 9, 8. ἡγεμὼν καὶ προστάτης, dux et præses,

vel præfectus, 6, 24, 7. *Cretenses Philippum* προστάτην *elegerunt suæ insulæ*, præsidem, patronum; dictatorem *vertit Valesius*, 7, 12, 9. προστάτης ἱστορίας ἀληθινὸς, verus auctor historiæ, historici nomine dignus, 12, 9, 6. *Denique vocab. hoc* προστάτης, *de* capite *vel* principe familiæ *dictum, ex Legat. CXIV. citat Ernestus; qui locus nec olim mihi enotatus est, nec nunc occurrit.*

Προστατικὸς; ἐπίσημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική, benevolentiæ et honoris significatio, 6, 6, 8. τὸ τῆς τιμῆς σημεῖον καὶ προστατικὸν, quæ pertinent ad honorem habendum *præfectis*, et ad auctoritatem dignitatemque eorum tuendam, 6, 33, 9. σημεῖός καὶ προστατικῶς, 5, 88, 4.

Προστιδίδιον, τὸ, imaguncula e pectore suspensa, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21.

Προστιθέναι; ἡ σύγκλητος τοῖς Γαλάταις ἀεί τι προσετίθει καὶ συνεπίσχυε περὶ τῆς ἐλευθερίας, semper aliquid adjiciebat, 31, 6, 6. προστιθεὶς καὶ εἰς τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν χρημάτων, 27, 8, 13. *ubi præpos.* εἰς *ex conj. adjeci; intelligendo nempe pronomen* τὶ. προστιθέναι τοὺς μύωπας, *sc.* τῷ ἵππῳ, calcaria addere, subdere *equo*, 11, 18, 4.

Med. προστίθεσθαι, προσθέσθαι τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 16, 3. 5, 71, 1. *et* 5, 77, 3. *ubi perperam* προσίθεσαν *habet codex Bav.*

Πρόστιμον, τὸ, pœna, 1, 17, 11. 2, 56, 15. 6, 56, 4. 31, 7, 3. 35, 2, 15. *Fr. gr.* 114.

Προστρέχειν, accedere; μάλιστα προστρέχειν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, 17, 15, 2. μάλιστα προσίδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην, proxime accessit ad multitudinis sententiam, 28, 7, 8. προστρέχειν τινὶ, facere cum aliquo *vertit Ern.* 26, 3, 4. *cum Casaub. qui ibidem* τοὺς προστρέχοντας, τῇ συγκλήτῳ *interpretatus erat* qui suam sectam sequerentur; *nempe, quasi dicas*, qui ad partes ejus accederent; (*conf.* προσχωρεῖν, *et* προσπίπτειν.) *sed videndum tamen, ne rectius intelligatur*, qui ad eum confugerent, qui gratiam ejus captarent; *quam in sententiam* 27, 13, 12. *ait*, μηδὲ προστρέχειν (*scil.* τῇ συγκλήτῳ) ἀγωνίᾳ, μηδ' ὑπερεῖν μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιον. *et* προσδραμὼν κατέφυγε πάλιν εἰς Καῦνον, 30, 9, 12. *Pari modo illud,* προσδραμόντος ἐν τῷ λέγειν διότι συμβαίνει *&c. intelligo*, cum in oratione sua eo confugeret, ut diceret *&c.* 31, 12, 5.

Προστροπαῖος, ὁ; προστροπαίους παρέστησεν αὐτῷ ἡ τύχη, immisit ultores, 24, 8, 2.

Προσυγχύνειν τὰς τάξεις, ante turbare ordines, 5, 84, 9.

Προσυποδεικνύναι τι τινὶ, 23, 10, 4.

Προσυπομιμνήσκειν τινὰ τὶ, *vel* διότι, 39, 2, 2.

Προσυρίζειν, sibilum edere, sibilo signum dare, 8, 22, 5. 8, 27, 10. 8, 31, 5. *conf.* προσσυρίζειν.

Πρόσφατος, recens, nuperus, *masc. et fœm.* 1, 21, 9. 2, 46, 1. 3, 55, 1.

Προσφάτως, nuper, 3, 37, 11. 3, 48, 6. 4, 2, 9. *&c.*

Προσφέρειν; πᾶσαν βίαν προσφ. καὶ μηχανὴν, omnem et vim et artem (*vel* fraudem) adhibere, 2, 2, 7. προσφέρειν τὰς χεῖρας αὐτῷ (ἑαυτῷ) καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, vim inferre, occidere, 2, 31, 2. 3, 115, 4. 3, 116, 3. 4, 71, 12. *&c. conf.* χεὶρ. προσφέρειν ψήφισμα, in medium proponere decretum, 29, 9, 10. προσφέρειν λόγον (*vel* τὸν λόγον) τοῖς Αἰτωλοῖς, *&c.* proponit Ætolis, 2, 2, 8. 5, 56, 2. 7, 15, 11. 8, 19, 1. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium duci aperiunt, cum duce communicant, 1, 48, 3. προσενεγκεῖν πενταπήχεις τάλαντα, pendere, solvere,

15, 8, 7.—" *Eadem forma est apud Josephum, XVII.* 11, 4. *ubi de Batanæa cum vicinis regionibus,* Φιλίππῳ ἑκατὸν τάλαντα, προσέφερε, pendebat." *Ern.*

προσφέρεσθαί τινι πίστιν ἅμα καὶ χεῖρα, simul operam alicui præstare, simul fidei pignus adferre, 3, 98, 4. 33, 3, 1. πᾶσαν σπουδὴν καὶ μηχανὴν προσφερόμενος, 1, 18, 11. προσενεγκάμενοι πρὸς τὸν Ἀχαιὸν τὴν χάριν ταύτην, beneficio hoc Achæum demerentes, 4, 51, 2. πεπεισμένος μεγίστην ἂν ἐκείνῳ ταύτην τὴν χάριν προσενήνεσθαι, persuasus gratissimum se hoc ei facturum, 27, 15, 4.

Προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, amans et amabilis, 10, 5, 6. προσφιλέστατος τοῖς θεοῖς, 10, 2, 7. ἡ αὐτοκρατὼρ ἅπασιν ἀνθρώποις προσφιλεστάτη, carissima, 22, 5, 7.

Προσφιλονικεῖν τινὶ πρὸς τὸ γινόμενον ἐλάττωμα, intendere vires et ardorem pugnandi adv. hostem ob cladem acceptam, 2, 19, 6.

Προσφορὰ, ἡ, τῶν κλιμάκων, admotio scalarum, 5, 16, 7.

Πρόσφορος, commodus, utilis; πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις, 25, 9, 4.

Προσφυλακὴ, ἡ, præsidium urbis, 3, 75, 4. i. q. παραφυλακὴ, nisi προφυλ. legendum, quod vide.

Προσφυσᾶν τὸ πῦρ, τὸν πόλεμον, sufflare, 11, 5, 4 sq.

Προσφωνεῖν τινα βασιλέα, σωτῆρα, appellare, 10, 38, 3. 10, 40, 2 sqq. 10, 8, 6.

Προσχαίνειν, cupide, cum admiratione audire; παντὶ τῷ λεγομένῳ προσκεχηκέναι παιδικῶς, 4, 42, 7.

Πρόσχημα, τὸ; 1) dignitas, eminentia &c. τῆς οἰκίας, splendor familiæ, 5, 10, 1. τῆς ἱστορίας, dignitas, gravitas Historiæ, 12, 28, 1. τῆς ἀρχῆς, majestas imperii, 6, 33, 12. ἀξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, pro dignitate regni, 18, 38, 4. οὐδαμῶς ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, indignus prorsus dignitate regia, 30, 16, 2. ὧν (πόλεων) μέγιστον εἶχε πρόσχημα καὶ δύναμιν ἡ τῶν Ὀλυνθίων πόλις, 9, 28, 2. πόλις ἥ τις ἀσυκὶ πρόσχημα καὶ βασίλειον ἦν Καρχηδονίων, ornamentum præcipuum, urbs primaria, 3, 15, 3. 2) prætextus; Φίλιππος ὄνομα ἦν καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, 11, 6, 4. 3) i. q. πρόσωπον, species, persona, 8, 13, 5.

Προσχλευάζειν, insuper irridere, 4, 16, 4.

Προσχωννύναι τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων, terra adgesta æquare, 9, 41, 4.

Προσχωρεῖν τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 17, 2. 1, 29, 3. 1, 86, 2. (*ubi perperam* προχωρ. *habent vett. libri.*) 5, 71, 4. 5, 77, 2.

Πρόσχωρος, finitimus, 5, 79, 8. 10, 28, 1.

Προσωθεῖν; πᾶν ἐξεφύσα καὶ προσωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, *sic edd. vett. cum MStis,* 1, 48, 8. *ubi jubente Casaubono* προωθεῖτο *editum est.*

Πρόσωπον, τὸ, 1) vultus, persona, larva, *de imaginibus majorum apud Romanos,* 6, 35, 5.

2) persona quæ inducitur, sub cujus nomine latent alii; ficta species quæ rei inducitur; dux et auctor, cujus nomine et auctoritate res geritur, *&c. Sic, Homerus* προβάλλων τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον, in medium proposita Ulyssis persona, *docere voluit qualis esse debeat vir politicus,* 12, 27, 10. *Dino et Polyaratus Rhodii, cum cives suos retinere vellent ne Romanis naves mitterent ad bellum Persicum, efficere id conati sunt,* προβάλλοντες τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον, interposita Eumenis persona, *scil. fingentes, non a Romanis, sed ab Eumene postulatas esse illas naves,* 27, 6, 4 *sqq.* ἐζήτουν ἡγεμόνα καὶ πρόσωπον, 5, 107, 3. πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον,

15, 25, 8. *πάνυ γὰρ εὐφυὲς κατὰ τοῦτο ἐγίνετο τὸ πρόσωπον*, 32, 21, 14. Persona moralis, *quæ dici solet; τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον*, 8, 13, 5. *cui opponitur μόναρχον πρόσχημα καὶ βίος*, regis species *vel* persona et vita, *ibid.*

3) latus anterius, frons, *ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια*, 1, 22, 10. *ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ*, 11, 23, 3. *κατὰ πρόσωπον ἄγειν, est* recta in hostem ire et a fronte eum adgredi, 11, 14, 6. *cui opponitur κατὰ πλευρὰς ὑπερεμέειν τοὺς πολεμίους, ibid. Sic συνέβαλον ἐκ παρατάξεως κατὰ πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς*, 2, 33, 5. *κατὰ πρόσωπον τάξας*, 3, 65, 6. *est* recta ex adverso opposuit fronti hostium; *a quo distinguitur, quod alios ab utroque cornu paratos habuit πρὸς κύκλωσιν, ibid. quare rursus ibid. vs.* 8. *et vs.* 10 *sq. distinguuntur οἱ κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπεσόντες, et οἱ κυκλώσαντες. Aliter κατὰ πρόσωπον est* coram, in faciem; *veluti κατὰ πρόσωπον διαπορεύεσθαι τὰς ὑπαρχούσας τὰς αὐτοῦ τοῖς ἰδίοις πιστοῖς*, 16, 26, 2. *κατὰ πρόσωπον λεγομένων τῶν λόγων*, 25, 5, 2. &c. *κατὰ πρόσωπον ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις*, 17, 3, 3. *opp. φεύγειν, ibid.*

Προτείνειν; *active;* 1) protendere, porrigere, producere, *v. c. fabricam pontis usque in medium flumen*, 3, 46, 2. 2) offerre, *dona, pecuniam, pacis conditiones*, &c. 1, 43, 5. 2, 22, 2. 2, 42, 3. 2, 44, 3. 2, 52, 4. 5, 103, 7. 22, 17, 4. 40, 3, 3. &c. *δύο προτείνειν τινί*, duo ad eligendum proponere, 3, 20, 7. *τὰ προτεινόμενα*, conditiones propositæ, oblatæ, 1, 31, 7 *sq.* 3, 20, 9. 4, 84, 6 *et* 9. 40, 4, 4. &c.

Neutraliter, porrigi, excurrere *in mare, de promontorio*, &c. *ἄκρα προτείνει πηλάγιος ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν*, 1, 29, 2. *ἡ Καρχηδὼν προτείνουσα* (*scil. εἰς τὴν θάλασσαν*) *καὶ χειμάζουσα τῇ ὁδῷ*, 1, 73, 2. *χειμάζουσι προτείνουσι εἰς τὸ πέλαγος*, 4, 56, 5.

Προτείχισμα, τὸ, *proprie* munimentum pro mœnibus, ante et extra murum; *sic χωρίον ᾧ κατεσκευασμένῳ καὶ προτειχίσμασι καὶ τείχει*, 4, 61, 7. murus præcingens *fossam*, 10, 31, 8. munimenta castrorum, vallum, 2, 69, 6.

Προτειχίζειν; *τῇ προτειχίσῃ*, 3, 83, 7. *ubi tamen Vat. et alii codices τῇ προτείχει præferunt.*

Προτερεῖν, vincere, superiorem esse, 3, 110, 6. 11, 14, 4. 27, 8, 3. ante tempus venire, (*opp. ὑστερεῖν*) 9, 14, 9.

Προτέρημα, τὸ, commodum *vel* opportunitas qua quis utitur præ altero, 2, 53, 5. 3, 89, 8 *sq.* 3, 111, 4. 16, 20, 6. *εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα συγκατεβαίνειν*, 4, 11, 9. *τὰς τῶν πίλας ἁμαρτίας ἴδια προτερήματα νομίζειν*, 16, 20, 6. *Sigillatim*, successus, victoria, res bene gesta, 1, 9, 7. 1, 29, 4. 1, 40, 11. 1, 41, 1. 5, 107, 3. 40, 5. 10 *sq.* &c. *εὐδὲν ὀλοσχερὲς προτέρημα*, 1, 18, 6. *τὰ κατὰ μέρος προτερήματα*, 3, 90, 4. *τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα*, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. *τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτέρημα*, victoria ab ea parte copiarum relata quæ *κατὰ τὸν Εὐκλείδαν* steterat, quæ Euclidæ fuerat opposita, 2, 67, 8. *sed ἡ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα*, victoria Illyriorum, 2, 10, 6. *conf. κατά.*

Πρότερον, priusquam, antequam; *πρότερον ἐκείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι*, 1, 58, 6. prius, superius, ante; *χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον*, 1, 8, 3. *τρισὶ μησὶ πρότερον*, 2, 55, 5. *πλείους τῶν πρότερον*, 2, 9, 1. *ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος*, 3, 54, 1. *τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἰφίδου*, 1, 6, 5. *ἔτει τετάρτῳ πρότερον τῆς παρουσίας*, 2, 57, 2. *οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες*, 3, 114, 6. (*ubi perperam codd.* ἔτι.) 25, 8, 1.

28, 13, 1. διδόντες τὴν τῶν πρότερον (*scil.* βασιλέων) ἀδικίαν, 6, 9, 2. *ubi alii* τῶν προτέρων. τῆς πρότερον ὀργυιᾶς, *ibid. Adde* 3, 20, 2. 3, 107, 4. 3, 109, 1 *et* 12. 3, 116, 11. 29, 9, 2. τὸ πρότερον, *cum artic.* (*sicut* τὸ πρὶν, τὸ νῦν) *vel, junctis vocibus,* τοπρότερον, antea, prius, olim, 2, 38, 10. 35, 4, 4. *&c.*

Πρότερος, prior, superior; τῷ πρότερῳ ἔτει τῆς ἥττης, 2, 43, 6. ἡ τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρία, 1, 82, 7. ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ ταύτης, 3, 40, 7. 4, 28, 2 *et* 6. 4, 37, 4. 4, 66, 10. ταῦτά ἐστι πρότερα τῆς ἔξόδου διαβάσεως, 3, 22, 2.

Προτιθέναι πάντα βάσανον τινὶ, omne genus tormentorum proponere, 15, 27, 7. σκοπὸν προὔθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, 7, 8, 9. *ubi exspectasses* πρόὔθετο *vel* προὐτίθετο *in medio, vel saltem adjectum pronomen* ἑαυτῷ.

Med. προτίθεσθαι, προὔθεσθαι; προθέμενοι τοὺς γεωσφομάχους, ante omnes locarunt, 1, 83, 9. προτίθεσθαι τὰ πίπτοντα τοῖς παροῦσι καιροῖς, proponere, commemorare, ob oculos ponere, 2, 19, 1. 3, 62, 1. προτίθ. ἐν τῇ δόγμασι, exponere in principio decreti, *nempe caussas facti decreti,* 4, 25, 6. προθέμενοι τὸν ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον, præmittentes, 3, 118, 11. προθέμενος ὡς περὶ βασιλέως εὐφυεστάτου, cum instituisset scribere tamquam de *&c.* quum initio professus esset se scripturum de *&c.* 8, 13, 1. *sed mox ibid. vs.* 3. προὔθετο γράφειν, scribere constituit, ὅσα προὔθητο, quidquid sibi proposuissent, voluissent, 6, 12, 8. ἰὰν καλῶς προθῶνται ποιεῖν Ῥωμαίοις κυρεύσαντες, quodsi benigne nobiscum agere voluerint, 11, 7, 3.

Προτιμᾶν; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, 3, 58, 9.

Προτοῦ, *i. q.* πρὸ τοῦ; ἡ προτοῦ δόξα, 20, 4, 3. *conf.* πρό.

Προτρέπεσθαι, hortari, incitare, 2, 22, 2. 5, 57, 5.

Προτροπάδην φεύγειν, effuse fugere, 1, 12, 3. 1, 40, 14. 2, 69, 10. 5, 69, 9. 33, 8, 8. προτροπάδην φέρεται καὶ συντρέχει τὰ ζῶα πρὸς τὴν σάλπιγγα, 12, 3, 4.

Προτροπὴ, ἡ; cohortatio, 4, 5, 5. πρός τι, incitamentum, 9, 10, 10.

Προὐπάρχειν, 3, 55, 1 *et* 5. 3, 29, 5. *ubi satis erat* ὑπάρχοντας, *quod habent alii libri.* οἱ προὐπάρχοντες ὕπατοι, 3, 106, 2.

Προὐπισχνεῖσθαι, 32, 9, 2.

(Προὐπομιμνήσκειν *ex* 5, 31. *citavit Ern. ubi tamen in* παρυπομιμνήσκειν *consentiunt scripti libri et editi; vs.* 3.)

Προὔργου; οὐδὲν τῶν προὔργου πραιτίων, nihil quod quidem operæ pretium sit, 5, 19, 5. οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τούτου, nihil potius ducere, nihil antiquius habere, 2, 7, 10. 4, 66, 2. *adde* 1, 1, 6. 4, 74, 3. οἷς οὐδὲν ἦν τούτου προὐργιαίτερον, 4, 14, 6. 4, 31, 4. μηδὲν προὐργιαίτερον νομίζειν τούτου, 26, 2, 2.

Προφαίνειν; προφαινούσης τῆς ἡμέρας, 15, 32, 6. *mendose pro* προβαινούσης.

προφαίνεσθαι; προφαινομένης χειμῶνος πολιορκίας, quum adpareret diuturnam fore obsidionem, 1, 17, 9. προφαίνεται κατὰ τὸν ἐρῶν λόγον, (*i. q.* προφανὴς ἐστι) 4, 42, 2. προφαινομένης περιστάσεως ἐκ τοῦ πελάγους, 1, 54, 6. ἐπιδὰν μείζων τις αὐτοῖς προφαίνηται κίνδυνος, quoties majus aliquod eis ostenditur, imminet, periculum, 6, 20, 8. τὰ προφαινόμενα αὐτοῖς κακὰ, mala quæ eis ostendebantur, quæ ab eis exspectabantur, quæ sibi imminere vidissent, 15, 19, 6. *ai* ἐν τῇ Φοινίδι προφανῶσι πράξεις *corrigendum* 5, 26, 1. *pro vulgato* προφανεῖς.

Προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν συνίστασθαι, adparebat fore certamen, 1, 26, 3. προφανὴς ἦν διότι *&c.* 1,

10, 7. ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενος, palam, in omnium conspectu oram solvit, 1, 46, 10. ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι, palam, aperte pugnare cum hoste, *non occultis dolis et fraudibus eum adgredi*, 13, 3, 3. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖς πράξεις, 5, 26, 1. *Sic vulgo editum, pro* προφανῦσαι, *negligentia librariorum.*

Προφανῶς, palam, aperte, manifeste, 1, 21, 9. 3, 26, 7. 4, 42, 3. 5, 26, 11. 5, 75, 4. 13, 3, 6.

Πρόφασις, ἡ, prætextus, occasio; ἐκ μικρᾶς προφάσεως, levi arrepta occasione, 2, 17, 3. *Differunt* caussa, ἡ αἰτία, *et* πρόφασις, prætextus, caussa quæ prætenditur, 3, 6, 6 *sqq.* 3, 7, 3. βίαιοι προφάσεις, *exponuntur* violentæ calumniæ, 9, 26, 8. *ubi sic legitur*, ἁρπαγὴ χρημάτων, καὶ φόνοι, καὶ βίαιοι προφάσεις ἐγίγνοντο: *mihi non liquet, et videndum an satis sana scriptura; sententia videtur esse*, variis prætentis caussis multæ violentiæ committebantur. *Est et* excusatio, exceptio, *nempe* caussa quam quis prætendit cur satisfacere non possit vel non potuerit officio; μεθημιᾶς ἄλλης συγχωρουμένης προφάσεως, πλὴν ἀρτιβίας καὶ τῶν ἀδυνάτων, 6, 26, 4. ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, 6, 24, 7.

Προφέρεσθαι, proferre in medium, adferre; *id est*, 1) commemorare, allegare; ἀναμνήσεως χάριν προενηνεγκάμεθα αὐτά, 4, 66, 10. *Sic* 5, 11, 2. 5, 67, 10. (*ubi alii vulgo* προσφέρονται) 6, 58, 1. 20, 9, 7. 21, 9, 7. 22, 5, 5. (*ubi pariter vulgo edd. et MSti* βραχέα προσενηνεγμένοι περὶ &c. *pro* προσενηνεγμένοι.) *Sic et* ἃ νῦν προφερόμενος Ῥωμαίοις *correxi, pro* προσφερόμενος, 27, 3, 5. *Adde* 28, 3, 3. 28, 4, 3. *et* 40, 6, 6. *ubi rursus* προσφ. *ex cod. Peir. erat editum.* 2) objicere, exprobrare; προφερόμενος τὴν ἀσίβειαν εἰς τὸ θεῖον, 5, 11, 2. *ubi possis quidem pariter* commemorare *interpretari cum Ernesto; sed* objiciendi *notio cum aliunde nota est, tum ex usu vocab.* πρόφορὰ *probatur, quod vide. Suidas:* προφέρει· ὀνείδιζε, ὑπομιμνήσκει. &c.

Πρόφορὰ, ἡ, exprobratio,—"*præsertim quæ palam fit;*" *Ern.* 9, 33, 13. *i. q.* ὄνειδος *ibid. conf.* 5, 11, 2.

Πρόφραγμα, τὸ, munimentum hosti objectum post quod tutus sis, 9, 35, 2.

Προφυλακὴ, ἡ, præsidium, custodia, qua tutus sis a periculo ab hoste imminente; προφυλακῆς τάξιν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἡλείας φόβον, 5, 3, 2. καταλογαρεῖν τῆς τῶν πόλεων προφυλακῆς, non curans adferre præsidium urbibus, 5, 95, 5. *Sic forte et* 3, 75, 4. *legendum est*, πέμποντες εἰς Τάραντα προφυλακὰς, *pro vulgato* προσφυλακας. αἱ προφυλακαὶ, stationes pro castris, 36, 6, 1.

Προχειρῶν; προχειρῶσι *ex mendosa scriptura olim editum erat*, 3, 107, 10. *pro* προχειρίζουσι, *vel potius pro* προχειρίζονται.

Προχειρίζεσθαι, *in medio*, nominare, eligere, decernere, constituere *aliquem ad aliquid; cum nudo accus.* γραμματέα κοινὸν προχειρίζονται, 2, 43, 1. *i. q.* καθιστάουσι, *ibid. vs.* 2. *Romani quotannis quatuor legiones* προχειρίζονται, legunt, constituunt, 1, 16, 2. *Hannibal* προχειρισάμενος πενταχοσίους τῶν Νομαδικῶν ἱππέων ἐξαπέστειλε, selectos equites misit, 3, 44, 3. *nempe* προεχειρίσατο τοὺς ἐπιτηδείους, *ibid. vs.* 4. προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν Ἄππιον Κλαύδιον, ἐξαπέστειλαν, imperatorem nominarunt alterum consulem, et miserunt &c. 1, 11, 3. *adde* 8, 28, 4. 23, 3, 8. προχειρισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστράτηγοι, proconsules ab eo nominati, 3, 106, 2. προχειρισά-

μασι τοῖς εἴκοσι, senatus decrevit viginti naves, 3, 97, 2. *Cum accus. rei et dat. pers.* προχειρίζεσθαί τι τινί; *hinc in pass.* τὰ προκεχειρισμένα τῷ Πουπλίῳ στρατόπεδα, decretæ, destinatæ Publio legiones, 3, 40, 14. προχειρίσασθαί τινα πρός τι, 3, 44, 4. *Et* ἐπί τι, οἱ προκεχειρισμένοι ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταύτην, ad hoc negotium constituti, nominati, 3, 100, 6.

Cum infin. προεχειρίσαντο πέμπειν Πόπλιον, decreverunt mittere, decreverunt mittendum, 3, 40, 2. οἱ πρέσβεις ἦσαν ἀποστάλλειν προκεχειρισμένοι, 3, 40, 3. προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον, *i. q.* πρόχειρός ἐστι, redire, instituit, parat, 3, 92, 10.

Πρόχειρος, paratus, in promtu; εὐφυὴς καὶ πρόχειρος πρός τι, promtus, pronus, facilis ad aliquid, 5, 86, 9. ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις ἦν καὶ πρόχειρος, urbanus et promtus in respondendo, 24, 5, 7. πρόχειρος ἦν συμπλέκεσθαι, paratus ad conserendas manus, 3, 101, 3. τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αὐτῷ, hoc ei in promtu, familiare, notum est, 1, 3, 8. *i. q.* σύνηθες καὶ γνώριμον. *ibid. vs.* 7. πρόχειρον ποιεῖσθαί τι, aliquid familiare sibi reddere, ut in promtu habeas et facile memineris, 5, 75, 5. πρόχειρον ἔχειν τὸ διλτάριον, manu tenere, 29, 11, 2. πρόχειροι ἡδοναί, paratæ voluptates, 32, 14, 3.—"*quas Xenophon vocat* τὰς παρεντίκα." *Ern.* τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, pecunia quæ ad manus erat, 1, 70, 4.

Προχείρως ἔχειν τι, in manu habere, *si vera lectio*, ἔχειν γὰρ προχείρως ἀμπελίνην βακτηρίαν, 29, 11, 5. *ubi* πρόχειρον *putem legendum, sicut ibid. vs.* 2. οὕτω προχείρως αὐτὸν δοῦναι, adeo temere in periculum se dare, 5, 7, 2. προχ. συμπλέκεσθαι, temere confligere, 2, 65, 13. πιστεύειν, temere, nimis facile credere, 5, 72, 7. *Compar.* προχειρότερον τοῦ δέοντος δέχεσθαι τὴν ἐλπίδα, 1, 21, 5.

Προχωρεῖν, succedere; κατὰ λόγον προχωροῦσι σφίσι τὰ πράγματα, 1, 20, 3. 4, 36, 7. οὐ προχωρούσης τῆς ἐλπίδος, 1, 53, 13. *In malam partem;* παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων, quum nihil eis ex voto succederet, 5, 29, 1.

Προωθεῖν, propellere; ἐπὶ τὸ πολὺ προωθεῖται ὁ χοῦς, procul propellitur limus, 4, 41, 3. τὸ βλάπτειν δυνάμενον προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, propellebatur *vi ventorum*, 1, 48, 8. *ubi* προσωθ. *dabant MSti.*

Πρύμνα, ἡ, puppis; ἔπεσθαί τινι κατὰ πρύμναν, 1, 49, 11. πρύμναν κρούειν, 16, 3, 8.

Πρυτανεῖον, τὸ, Prytanum curia Rhodi, 15, 23, 3. 16, 15, 8. 23, 3, 10.

Πρυτανεύειν, 27, 3, 3. 27, 6, 2.

Πρυτάνις, ὁ; *vide Ind. histor. in* Prytanis.

Πρώην, nuper, 9, 31, 4. 9, 39, 2.

Πρωΐ, postridie mane, 5, 47, 7. 8, 26, 6.

Πρώρα, ἡ; ποιεῖν ἐν πρώρᾳ τὰ σκάφη, proram navium dirigere adversus naves hostiles, 16, 4, 12. *ex vulgata lectione, ubi nos* ἔμπροσθα *cum Bayfio elidimus.* αἱ πρῴραι τῶν ὀργάνων, 8, 8, 3. *An* πτέρναι?

Πρωτεῖον, τὸ; στασιάζειν περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων, 1, 24, 3. ἡ τῶν πρωτείων ἅμιλλα, 6, 47, 8. ἡ περὶ τῶν πρωτείων φιλοτιμία, 1, 64, 5. τὰ τῆς ἀνδραγαθίας πρωτεῖα, præcipua virtutis gloria, 3, 38, 3. τὸ πρωτεῖον ἐκφέρεσθαι τῶν ἀγώνων, 18, 11, 4. φέρεσθαι, 18, 14, 3.

πρῶτον *adverb. passim usurpatum, ubi exspectasses adjectivum* πρῶτος; *v. c.* τότε πρῶτον συνεῖς τὴν πρᾶξιν, tunc primus fraudem intellexit, 1, 43, 2.

Πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, *Fr. gr.* 115. κακοπαθείας, recens ad labores bellicos, 1, 61, 4.

Πρωτοτοκία, ἡ, primum agmen, 1, 76, 5. 2, 34, 13. 3, 53, 1 *et* 7. 3, 79, 1.

Πρῶτος, 1) primus; τοῖς πρώτοις ἐντυγχανομένοις, 10, 49, 8. τοὺς πρώτους ἀπολωλεκότας, 12, 3, 7. τοῖς πρώτοις ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβᾶσι, 10, 11, 6. *ex Ursini et Casaub. emend. pro* πρώτους, *quod dabant MSti.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρώτων λογιζόμενον, *ex plerorumque et meliorum codd. consensu editum* 10, 47, 4. *pro vulgato* πρῶτον. 2) princeps præcipuus; οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἄνδρες, principes viri civitatis, 1, 31, 5. 2, 39, 2. 22, 22, 4. οἱ πρ. ἀνδρ. ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. πρῶτοι φίλοι τοῦ βασιλέως, 24, 1, 5. 29, 2, 3. 1, 44, 1. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνειν, 11, 10, 2. 3) proximus; παραγινόμενοι εἰς τὴν πρώτην ἀγορὰν, ad proximum concilium venerunt, 28, 7, 3. 4) τὸν πρῶτον χρόνον, superiore tempore, 1, 66, 7. *sed* πρὸ τοῦ *videtur legendum.*

Πρωτοστάτης, ὁ, qui in primo aciei ordine stat, 18, 12, 5 *et* 7. 18, 13, 3 *et* 9 *sq.*

Πρώτους; τοῖς πρώτοις ἀναβᾶσι, *MSS.* 10, 11, 6. *pro* πρώτοις; *vide* πρῶτος, *et cf.* πρῶτον.

Πταίειν, labi, male rem gerere, vinci, cladem pati; *opp.* κατορθοῦν, 11, 14, 4. πταίειν τῇ μάχῃ, 17, 14, 13. περὶ τὴν μάχην, 2, 39, 8. κατὰ θάλατταν καὶ κατὰ γῆν, 1, 31, 1. τοῖς πράγμασι, 1, 10, 1. τοῖς ὅλοις, omnia perdere, 3, 48, 4. 5, 46, 5. 6, 51, 8. ὀλοσχερῶς, ingenti clade adfici, 2, 51, 3. πταίειν τῇ πατρίδι, patria excidere, 1, 12, 7. 2, 61, 9. ὑπό τινος, patria pelli ab aliquo, 5, 93, 2. οὐ δίδους ἔλεον τοῖς πταίουσι, adflictis, miseris, 1, 35, 3. πτῶσις ἐπταικυῖα, adflicta, gravi casu oppressa, 30, 18, 4.—"usitatius πεπτωκυῖα, sed et hoc rectum." *Ern.* πταίειν ἐκ τύχης, fortunæ casu labi, opprimi, 2, 7, 3.

μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, *proverb.* 31, 19, 5, 31, 20, 1.

πταίσαντος τοῦ κυβερνήτου, 10, 33, 5. *ubi* πταίοντος *videtur corrigendum.* κἂν ποτε πίσῃ τὸ ἅλας, 10, 33, 4. *an* πταίσῃ.

Πτέρινος στέφανος, corona alata, pennata, crista *galeæ*, 6, 23, 12.

Πτερίς, ἡ, locus filicibus obsitus, 3, 71, 4. *Nos ex aliis codd.* πτέρεις *edidimus*, filices.

Πτέρνα, ἡ, τῆς μαχαίρης, pars postica machinæ, cauda machinæ, 8, 8, 2. *cf. vs.* 3.

Πτερὸν, τὸ, penna, 6, 23, 12.

Πτεροῦν τὴν ναῦν, 1, 46, 11. ναῦς ἐπτερωκυῖα, 1, 46, 9.

Πτερύγιον, τὸ; τὰ πτερύγια, alæ, pinnæ teli, pinnulæ, 27, 9, 4.

Πτίλον, τὸ, pluma, 22, 11, 15. τὰ πτίλα, 22, 11, 18 *sqq.*

Πτοεῖν, terrere; πτοῆσαι διασύρας τὴν σύνοδον, *lege* πτοήσας διασύρει, 10, 42, 4. πτοηθεὶς ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, territus, consternatus, 31, 19, 4. ἐπτοημένος καὶ πλήρης ἀγωνίας, *opp.* περιχαρὴς, 8, 21, 2.

Πτοία, ἡ, pavor, consternatio, 1, 39, 14. 1, 68, 6. 4, 58, 8. 35, 4, 3.

Πτόρθος, ὁ, ἁπαλὸς, tenellus surculus arboris, 7, 1, 3.

Πτύσμα, τὸ, sputum, 8, 14, 5.

Πτῶμα, τὸ, cadaver, 15, 14, 2. *sic* πρὸς τῇ πόλει πτωμάτων γενομένων, facta cæde, 33, 12, 7. ruina muri; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι, 16, 31, 8. 16, 33, 1 *et* 3. βιάζεσθαι διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9 *sq.* 10, 31, 13. ἡ ἀποκάθαρσις τοῦ πτωμ. purgatio ruderum, 5, 100, 6.

Πτῶσις, ἡ, τοῦ Φαίδωνος, 2, 16, 13.

Πυγμὴ, ἡ, pugillatus; ἀπογεγράφεσθαι πυγμὴν, 40, 6, 7 *sq.* ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον, manus sustulit ut fit in pugilatu, ex pugilum præceptis, 30, 13, 10.

Πύελος, ἡ. *In balneis sunt* κοιναὶ μάκτραι, καὶ πύελοι ταύταις παρακείμεναι, labra, 30, 20, 3.

Πυθμὴν, ὁ, fundus *dolii*, 22, 11, 15. fundus *ferri cavi hastæ præfixi*, 6, 23, 11.

Πυκνὸς, *in acie*, densus; πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, 3, 113, 3.

Πυκνοῦν, densare ordines *in acie*; πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, 18, 7, 8.

Πύκνωσις, ἡ, τῶν σαρισσῶν, 18, 13, 3. πυκν. ἐναγώνιος, 18, 12, 2. κατ' ἐπιστάτην καὶ κατὰ παραστάτην, *ibid.* vs. 5.

Πύκτης, ὁ, pugil, 1, 57, 1.

Πύλη, ἡ, porta; *plerumque in plur. sed peræque in sing. Vide* 7, 18, 4. *coll. cum cap.* 17, 6. apertura *facta in vallo ab oppugnatoribus*, 18, 1, 11. *Adde* πυλών.

Πυλὶς, ἡ, portula, *i. q.* ῥινοπύλη, *un guichet*, 8, 31, 8.

Πυλὼν, ὁ, totum ædificium in quo sunt αἱ πύλαι, turris per quam aditus ad urbem patet et clauditur, 2, 9, 3. οἱ πυλέμαρχοι κλείουσι τὰς πύλας, καὶ ποιοῦνται τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων, 4, 18, 2. *Adde* 4, 57, 3 *et* 8 *et* 11. 8, 30, 11. 8, 27, 7 *sqq. ubi* ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας *intelligi potest* turris quæ est post portam, *nempe post portam exteriorem.*

Πυνθάνεσθαι; πεπυσμένοι τὰ γεγονότα, 4, 73, 1. ἵνα πύθηται περὶ τούτου τὰς ἀληθείας, 23, 14, 2. *ubi pluralis* ἀληθείας *non male habet; cf.* 10, 40, 5.

Πῦρ, τὸ, ᾗ ποτ' ἂν τύχῃ, λαμβάνει νομὴν, &c. 11, 5, 4 *sq.* πῦρ ἐνιέναι, *vide* ἐνιέναι. ἐμβάλλειν, 5, 8, 9. &c. τῷ πυρὶ διαφθείρειν, 32, 25, 12. ἡ ἐκ πυρὸς βάσανος, 22, 3, 7. *Fr. gr.* 32. τὴν ἐκ πυρὸς παρέχεσθαι χάριν, certum amoris pignus dare, 40, 8, 6. ἐλθὼν εἰς τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς πῦρ, 33, 9, 3.

τὰ πυρὰ, ignes in castris accensi, 2, 26, 2 *et* 4. τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, 3, 50, 9. καταλιπὼν τὰ πυρὰ καιόμενα, 9, 5, 7. *Sic* 2, 25, 7. *scribendum*, τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης πυρὰ ἀνακαύσαντες, *pro* πῦρ ἀνακαυσ.

Πυργομαχεῖν; οἱ πυργομαχοῦντες, qui de turri pugnant *elephanto imposita*, 5, 84, 2.

Πύργος, ὁ, castellum *quodlibet*, 4, 64, 11. 26, 4, 1. πύργος ξύλινος *Philippi in oppugnatione urbis*, 5, 99, 9. πύργοι προκείμενοι τῶν στοῶν, 1, 48, 2.

Πυργοῦχοι, οἱ, tigna quibus turris superstructa est in navi, 16, 8, 12.

Πυρὴν, ἡ, nucleus, 12, 2, 4 *sq.* 34, 10, 9.

Πύρινος πόλεμος, 35, 1, 1 *et* 6. *conf.* 11, 5, 4 *sq.*

Πυρὸς, ὁ; οἱ πυροὶ, triticum, 2, 15, 1. δοὺς ἑκάστῳ μέδιμνον πυρῶν, 5, 73, 6. *ubi temere vulgo* πυροῦ *edebatur.*

Πυρπολεῖν τὴν χώραν, igne vastare, 3, 82, 10. πόλιν, 39, 2, 8.

Πυρσεία, ἡ, significatio facibus sublatis facta, signum igne sublato datum, 10, 43, 1 *sqq.* συντηρεῖν τὰς πυρσείας, 10, 44, 9. ἀποδιδόναι ἀλλήλοις τὴν πυρσείαν, 10, 45, 8.

Πυρσὸς, ὁ, fax, 8, 30, 10. διασαφεῖν διὰ τῶν πυρσῶν, 9, 42, 7. 9, 43, 4 *et* 6. πυρσὸν ᾄραι, ἀντᾶραι, 10, 44, 10. *Fr. gr.* 76.

Πυρσουρίδες, αἱ, *Fr. hist.* 40. *quod tamen non videtur esse Polybianum.*

Πυρφόρος, ὁ, machina ignifera et ignivoma, navibus in pugna navali imposita, 21, 5, 1.

Πωλικὸς; κέρκος πωλικὴ, cauda pulli equini, 34, 10, 9.

Πῶμα, τὸ, σιδηροῦν, ferreum operculum, 22, 11, 16.

Πῶς, *i. q.* διατί, cur, quare, 7, 3, 5.

Ρ.

Ῥαβδοῦχος, ὁ, lictor, *consulis Rom. Fr. gr.* 116. *regis Macedoniæ*, 5, 26, 10.

ἡ ῥαβδοῦχος; αἱ ῥαβδοῦχοι, fœminæ quæ Œnanthæ adparebant, Agathoclis matri, 15, 29, 13.

Ῥαβδοφόρος, ὁ, ῥαβδοφόροι εἰς τριάκοντα, lictores *consulum in castris*, 10, 32, 2.

Ῥᾴδιος, facilis, expeditus; *Compar.* ῥᾳδιέστερος, 11, 1, 1. 16, 20, 4.

Ῥᾳδιουργία, ἡ, versutia, nequitia, 12, 10, 5.

Ῥᾳδιουργὸς, ὁ, sceleratus homo; τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλο, 4, 29, 4.

Ῥᾳθυμεῖν; *absol.* otiosum esse, otium agere, 1, 66, 11. 10, 20, 2. negligentius agere, securum esse, 1, 74, 10. ῥᾳθ. περί τινος, non curare aliquid, securum, non solicitum esse de re quadam, 2, 49, 9. 3, 44, 12. 15, 5, 2.

Ῥᾳθυμία; κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ubi otio frui et animum relaxare datur, 10, 19, 5.

Ῥᾴθυμος καὶ ὀλίγωρος, socors et negligens, 5, 34, 4.

Ῥᾳθύμως καὶ τεθαῤῥηκότως ἀναστρέφεσθαι *vel* διάγειν, remissius, negligentius, incautius agere, securum esse, 1, 86, 5. 2, 5, 6. 14, 2, 8. ῥᾳθύμως ἔχειν περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασίαν, negligentem esse, non curare, 4, 7, 6. ῥᾳθύμως τηρουμένη πόλις, 2, 55, 2. ῥᾳθυμότερον χρήσασθαι ταῖς φυλακαῖς, 1, 19, 12. *&c.*

Ῥαίνειν τὴν πλατείαν, adspergere viam, 6, 38, 4. μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17.

Ῥαμφὴ, ἡ, culter, 10, 18, 6.

Ῥαπίζειν, virgis cædere, alapas infligere; τὰς σαμβύκας ῥαπιζομένας, 8, 8, 6.

Ῥᾳστώνη, ἡ, facilis rerum cursus, res secundæ, tranquillitas, securitas, otium, ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥᾳστώναις, 6, 44, 8. ἀσφάλεια καὶ ῥᾳστώνη, 17, 14, 15. τὸ πλῆθος τῇ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ῥᾳστώνῃ δελεαζόμενον, 38, 3, 11.

Ῥαχία, ἡ, impetuosa maris æstuatio ad saxa adlidens undas; ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2. scopuli a litore in mare procurrentes, saxosum promontorium, 3, 39, 4.

Ῥάχις, ἡ, dorsum montis; ἡ ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσα ῥάχις, 8, 101, 2. *Spatium inter Libanum et mare præcinctum est et e transverso interceptum* ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, 5, 69, 1 *et* 4. ἐστρατοπέδευσε περὶ τὴν ῥάχιν *correxi* 3, 55, 6. *pro vulgato* τὴν ἀρχήν.

Ῥεῖθρον, τὸ, fluvius, *i. q.* ποταμὸς, 2, 32, 9. *coll. v.* 4 *et* 10. 3, 113, 6. *coll.* 3, 110, 8 *sq.* *Sigillatim de* rivo *vel* fluvio minori; τὸ τυχὸν ῥεῖθρον, 3, 70, 1 *et* 4. 4, 41, 7.

Ῥεῖν; fluere, defluere; καρπὸς ῥεῖ, *fructus, nempe glans*, decidit *de arbore*, 12, 4, 14.

Ῥεῖν, dicere; τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον ῥηθέντα, senatusconsulta de quibus paulo ante diximus, 28, 3, 3.

Ῥεμβώδης, remissus; τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, 16, 39, 2.

Ῥέπειν, *in sententiam aliquam ad partes quasdam* inclinare; ἔρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν, 29, 9, 9. ῥέποντες ἐπὶ τὴν διάλυσιν, 35, 3, 2. ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ ποιεῖν τι, 1, 31, 5. ἔρεπον ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους, 33, 15, 2.

Ῥεῦμα, τὸ, fluentum; aqua quæ volvitur fluvio; ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. ἐπιγενομένης τῆς τοῦ Τρεβίου ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσαναβεβηκότος τοῦ ῥεύματος, (*scil.* αὐτοῦ,) 3,

72, 4. *ubi tamen plerique et vetustissimi omnes codices τῷ ῥεύματι præferunt.* cursus fluvii; ποταμὸς ἐκκλίνας τῷ ῥεύματι, 2, 16, 7. μεγίστῳ καὶ καλλίστῳ ῥεύματι φέρεται, 2, 16, 9. vis et impetus fluminis, ἐκλίνται τὰ ῥεύματα (τῶν ποταμῶν,) 4, 41, 4 *sq.* flumen, fluvius; ἡ βία τῶν ἐμπιπτόντων ῥευμάτων, 4, 41, 7. *adde* 3, 46, 3 *et* 9.

Ῥῆγμα, τὸ, foramen, apertura; ῥήγματα ποιοῦντες ἐν τοῖς τοίχοις, 13, 6, 8.

Ῥῆμα, τὸ; πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούων, omnibus conviciis peti, 12, 8, 5. μὴ τοῖς ῥήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, *sic ex Casaub. emend. editum* 9, 40, 3. *pro corrupto* πράγμασι, *quod erat in libris, quod in* γράμμασι *erat mutandum.*

Ῥητίνη, ἡ, resina, 3, 89, 9.

Ῥητὸς; ῥητὴ ἀπόκρισις, disertum responsum, 32, 22, 7. ῥητόν τι πρόστιμον, definita aliqua mulcta, 35, 2, 15.

Ῥήτωρ, ὁ, 28, 16, 6.

Ῥητῶς, disertis verbis, 2, 23, 5.

Ῥίζα, ἡ, τοῦ λόφου, 2, 66, 10.

Ῥινοπύλη, ἡ, portula ad majorem portam, qua noctu intromittuntur aut exeunt quibus licet, *un guichet,* 8, 27, 8. 8, 31, 5 *et* 8. (i. q. πυλὶς, *ibid.*) 8, 32, 6. portula semota et secreta, 15, 31, 10.

Ῥίπτειν; ῥίψας λόγον οὐδαμῶς ἁρμόζοντα αὐτῷ, 4, 20, 5. καταλαβὼν ἐῤῥιμμένους καὶ μεθύοντας πάντας, humi stratos, 5, 48, 2.

Ῥιπτοῦν, *ultima circumflexa,* i. q. ῥίπτειν; ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 4. τὸ ῥιπτούμενον, 1, 47, 4. 1, 48, 8. ἐῤῥίπτουν, 8, 9, 4. ῥιπτοῦσθαι, 8, 9, 4.

Ῥιψολογῶν, τὰ τοιαῦτα, 12, 9, 5. 32, 6, 9.

Ῥοπὴ, ἡ, inclinatio animorum ad partes aliquas; ἐγίνετο ὀλοσχερὴς ῥοπὴ καὶ μετάπτωσις, 27, 1, 9. accessio ad partes aliquas; τῇ τῶν γειρόντων προσκλίσει καὶ ῥοπῇ, 6, 10, 10. τῆς Ἰλλυριῶν ἐπιλαβόμενοι ῥοπῆς καὶ βοηθείας, 9, 38, 8. momentum et quasi pondus accedens, quod in alterutram partem inclinare facit lancem; εἰς ἑκατέραν τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνει ὁ πόλεμος, modo huc, modo illuc inclinat belli fortuna, 1, 20, 7. τοιαύτην ἐπίδοσιν καὶ ῥοπὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδονίοις πράγμασι, 1, 36, 2. τοῦτο πλείστην παρέχεται ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν, 6, 52, 9. πρὸς τὸ νικᾶν, *Fr. gr.* 91. ῥοπῆς ταύτης προσγινομένης, cum hoc momentum accesserit, 29, 3, 5. αἱ πολεμικαὶ πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέρον ἔχουσι τῆς ἐφ' ἑκάτερα ῥοπῆς τῶν ἐκβαινόντων, 10, 17, 10. ῥοπὴν διδόναι τῇ πατρίδι, *de historico,* nimium tribuere patriæ, nimium in patriam favorem prodere in narrando, 16, 14, 6. τοιαύτην τοῖς βασιλεῦσι ῥοπὴν ἔχει καὶ πρὸς ἀτυχίαν, καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἡ τῶν φίλων ἐκλογὴ, 7, 14, 6. Ἄτταλος οὐχὶ βραχεῖαν τότε ῥοπὴν, non magnum tunc habebat momentum, non multum poterat, 4, 48, 2. πολλὰς ἴσχυεν ῥοπὰς πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον, multis fuit præsidiis ad res gerendas instructus, 12, 15, 8.

Ῥοῦς, ὁ, flumen, cursus fluminis; ἡ τοῦ ῥοῦ βία, 1, 47, 4. 16, 29, 14. κατὰ ῥοῦν πλεῖσθαι τὴν πορείαν, secundo flumine, secunda fluminis ripa progredi, 3, 66, 8. ἀφιᾶσι (*scil.* τὰς ναῦς) κατὰ ῥοῦν, vi fluminis permittunt naves, 4, 44, 4.

Ῥυθμὸς, ὁ; αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον αὐτὶ σάλπιγγος εἰσήγαγον οἱ Λακεδ. 4, 20, 6.

Ῥῦμα, τὸ, funis ad remulcum trahendum, 1, 26, 14. 1, 28, 2. 3, 46, 5 *et* 8.

Ῥύμη, ἡ; αἱ ῥύμαι, viæ *in castris,* 6, 29, 1 *sqq.*

Ῥυμοτομία, ἡ, viarum directio, 6, 31, 10.

Ῥυμουλκεῖν τὰς ναῦς, fune (remulco) trahere, 1, 27, 9. 1, 28, 2. 3, 46, 5.

Ῥυπᾶν; ῥυπῶντες, squalidi, sordido, habitu, *nempe servili, quod mox adjicitur*, 14, 1, 13.

Ῥυπαρὸς, squalidus, sordidus, vilis; ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθίειν, 37, 3, 12.

Ῥύπος, ὁ, squalor, 32, 7, 8.

Ῥύσια, τὰ, vindiciæ, jus res repetendi per vim; ῥύσια ἠτοῦντο τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δήλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, 32, 17, 1 *et* 4. τὰ ῥύσια ἀποδοῦναι τοῖς αἰτουμένοις κατά τινος, jus illud dare, 23, 2, 13. ῥύσια κατήγγειλαν, τοῖς Ῥοδίοις, proscribebant Rhodios cum suis bonis, lege lata facultatem dabant civibus suis res Rhodiorum quoquo modo possent in potestatem suam redigendi, 4, 53, 2. *sed id videtur poscere* κατὰ τῶν Ῥοδίων; *dativus vero videtur indicare*, Rhodiis eos denunciasse, se hoc facturos, *nisi promte satisfacerent.*

Ῥύσις, ἡ, cursus fluvii; ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, 2, 16, 6. ῥύσις ἁπλῆ, 2, 16, 11. (*cui opponitur*, σχίζεται εἰς δύο μέρη, *ibid.*) 3, 42, 1. αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν, 4, 41, 4. *ipse* rivus, *vel* fluvius, 2, 16, 6. 3, 110. 9.

Ῥυτὸν, τὸ, poculi *genus*, 14, 11, 2.

Ῥωμαϊκὰ στρατόπεδα, legiones Romanæ, *nempe e civibus Romanis lectæ, distinguuntur a sociis*, 3, 107, 12 *et* 15.

Ῥώμη, ἡ; κατατείναι τὴν ῥώμην ὅλην εἰς καθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς, vires omnes intendere, 22, 17, 7.

Ῥώννυσι; ἐῤῥωμένος, bene valens, 11, 27, 8. μανίας ἔργον, καὶ ταύτης ἐῤῥωμένης, 27, 3, 8.

Ῥωπικὸς, vilis, exigui pretii, 24, 5, 5.—"ῥωπικὸς *est*, qui habet quidem speciosa quædam et placentia, sed in summa rei nihil valet, *similis pictoribus rerum parvarum et variarum, quæ picturæ gratum quidem aspectum habent, ceterum nec artis magnæ, nec ingenii magni sunt. Vide dicta in Clave Cic. in Græc.* ῥωπογράφος." *Ern.*

Σ.

Σάγος, ὁ, sagum, 2, 30, 1. 3, 63, 4. οἱ ὑπὲρ τῶν σάγων, 2, 28, 7. (*ubi vulgo omnes* σωμάτων *dabant.*) σάγος πολυτελὲς, 3, 62, 5.

Σαίνειν τινὰ, blandiri alicui, adulari, blande tractare, *caresser*, 16, 24, 6.—"*Vide Pierson. Verisim. p. 72. et collecta Wetsteniô ad 1 Thess. 3, 3.*" *Ern.*

Σάκος, τὸ, clypeus; μόλις αὐτῶν κρατοῦσι τῶν σακῶν ἐν ταῖς ποριείαις, *an* σακῶν? 18, 1, 3.

Σάλος, ὁ; πολισμάτιον, ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον, 1, 53, 10.—*Vertunt* stationem. *Sunt* loca profundæ aquæ, ubi stare naves possunt in ancoris." *Ern.*

Σάλπιγξ, ἡ; αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι, 15, 12, 2. συνηχοῦσι, 2, 29, 6. ἦχον ἀπὸ σάλπιγγος παιδικαὶ βοηθοῦντες, 4, 13, 1. σάλπιγξ *pastorum*, 12, 4, 2 *sq.*

Σαλπιγκτὴς, ὁ, 2, 29, 6. 14, 3, 5 *sq.* τόποι ὑπαίθριοι καὶ μόνον εὐ σαλπιγκτοῦ διάκουσοι, 4, 19, 12.

Σαλπίζειν, 12, 4, 4.

Σαλπιστὴς, ὁ, i. q. σαλπιγκτὴς, 1, 45, 13.

Σαμβύκη, ἡ, 1) sambuca, *instrumentum musicum*, 8, 6, 11. 2) sambuca, *machina oppugnatoria navi imposita*, 8, 6, 2 *sqq.* 3) sambucistria, 8, 8, 6. *cf.* σάμβυξ.

Σάμβυξ, ὑκος, ἡ; 1) sambucistria; παιδίσκους ἄγειν καὶ σαμβύκας, 5, 37, 10. *Adde* 8, 8, 6. 2) sambuca, 8, 6, 2. *conf.* σαμβύκη.

Σανίδωμα, τὸ, tabulatum, 1, 22, 6. *Scutum Romanum compactum est* ἐκ διπλοῦ σανιδώματος, 6, 23, 3.

Σανὶς, ἡ, tabula, asser; σανίδες ἐπικάρσιαι, 1, 22, 5. τῶν καταστρωμάτων, 1, 22, 9. τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. κεντρωταὶ, *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Σαοῦν, servare. *Imperat.* σάου, *dorice* σάω, 4, 33, 3.

Σαρδόνιος; σαρδόνιον ὑπομειδιάσας, 17, 7, 6.

Σάρισσα, ἡ; καταβάλλειν τὰς σαρίσσας, *vide in* καταβ. *Adde* μεταβάλλειν, *et* συμφράττειν. ὀρθὰς ἀνασχεῖν τὰς σαρίσσας, 18, 9, 9. *Conf. Ind. histor. in* Sarissa.

Σαρισσοφόρος φάλαγξ, 12, 20, 2.

Σάρκινος, corpulentus, 39, 2, 7.

Σὰρξ, ἡ; *vide supra* in σάκος.

Σατραπεία, ἡ, 5, 54, 9. 5, 55, 1. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. *Conf.* 5, 44, 8. *et* 5, 55, 2.

Σάττειν, stipare; σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα, 12, 2, 5. φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Σαυρωτὴρ, ὁ, cuspis in imo hastili, 6, 25, 6 *et* 9. 11, 18, 4.

Σαφὴς; Arati commentarii sunt ἀληθινοὶ καὶ σαφεῖς, perspicui, 2, 49, 4. (conf. ἀσαφής.) *Adde* σαφῶς.

Σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, 3, 36, 2.

Σαφῶς κατανοεῖν, perspicue intelligere, 1, 12, 9. πλειόνων δὲ καὶ σαφέστερον ἀεὶ προσαγγελλόντων, *sic correxi, pro vulgato* σαφεστέρων, 3, 61, 4. γνοίη δ' ἄν τις σαφέστατα περὶ τούτων, 6, 4, 11. *ubi* σαφὲς σαφῶς *præfert cod. Urb.*

Σέβεσθαι θεοὺς, 6, 4, 5. *ubi plures et probati aliàs codices* σέβειν *dant.*

Σελίδιον, τὸ, pagella, 5, 33, 3. *ex lect. cod. Bav.*

Σελὶς, ἡ, *gen.* ίδος *vel* ῖδος, pagina, 5, 33, 3.

Σεμνὸς; *de homine;* ὁ σεμνὸς Ἀσδρούβας, *per ironiam,* gravis ille, superbus ille Asdrubal, 39, 3, 1. *De factis et consiliis,* gravis, honestus, laude dignus; τὸ σεμνὸν καὶ θαυμάσιον τῆς προαιρέσεως, 16, 33, 4. χρηστὰ καὶ σεμνὰ, 9, 36, 6. καλὰ καὶ σεμνὰ, 15, 7, 6. 15, 22, 1. σεμνότατον τῶν ἡμετέρων ἔργον, gloriosissimum opus, 22, 6, 10. τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα, 10, 5, 9. σεμνοτάτην καὶ βελτίστην διάληψιν ἔχειν περί τινος, laude dignissimum et optimum judicare aliquem, 2, 61, 8.

Σεμνότης, ἡ, τῆς προθέσεως, gravitas, honestas consiliorum, 7, 14, 4.

Σεμνῶς; κάλλιστα καὶ σεμνότατα προστῆναι τῆς βασιλείας, 15, 31, 7.

Σεμνύνεσθαι, gloriari, 9, 35, 1. ἐπὶ πράγματι, 12, 13, 9. 15, 23, 5.

Σήκωμα, τὸ, pondus, libramentum: μολύβδινον, 8, 7, 9. 22, 10, 4. τὸ κατόπιν σήκωμα τῆς προβολῆς, libramentum in posteriori parte sarissæ, pars postica sarissæ quæ ut libramentum respondet anteriori quæ prætenditur, 18, 12, 3. οἱονεὶ σήκωμα προσλαμβάνειν, (*i. q.* ῥοπὴν, *quod vide;*) accessionem *virium seu copiarum* accipere quæ momentum faciat, 18, 7, 5.

Σημαία, ἡ, (*perperam passim* σημεία *MS. et edd.*) 1) vexillum, signum militare, 6, 27, 2. 6, 41, 6. 2, 31, 5. αἱ χρυσαὶ σημαῖαι αἱ ἀκίνητοι λεγόμεναι, 2, 32, 6. 2) *i. q.* σπεῖρα *et* τάγμα, *scil.* manipulus, 6, 24, 5. 6, 28, 3. 6, 33, 8 *sqq.* 1, 33, 9. 1, 34, 11. 18, 9, 2. αἱ σημαῖαι *distinguuntur à* τοῖς εὐζώνοις, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Promiscue de equitibus et peditibus,* δέκα σημαῖαι Ῥωμαϊκαὶ ἱππέων καὶ πεζῶν, 15, 4, 4. *Adde* 3, 105, 6. 3, 113, 3. 4, 64, 7. 14, 8, 5. *Conf.* σπεῖρα.

Σημαίνειν, διὰ τῶν συνθημάτων, imperium dare per signa, *in pugna navali,* 1, 50, 8. indicare *sive verbis, sive aliis signis;* σημηνάντων τῶν σκοπῶν, 1, 54, 2. (*coll.* 1, 53, 8.) 3, 96, 1. 10, 32, 4. &c. docere, nunciare, *sicut Latinum*

significare, 2, 27, 3. *de* significatione *verborum*, 2, 22, 1. ὅταν τὸ πρῶτον σημείῃ, *scil.* ἡ σάλπιγξ *vel* ἡ βυκάνη, (*cf.* σάλπιγξ) 6, 40, 2 *sq.* σημαίνειν πολιμικὸν, canere classicum, 3, 96, 2.

σημαίνεσθαι, designare, seligere; σημηνάμενος τοὺς ὑφεστοτάτους, 3, 71, 7.

Σημαιοφόρος, ὁ, signifer, 6, 24, 6. *ubi nonnulli codd.* σημαιαφόρος, *minus recte.*

Σημεία, ἡ, *mendosa scriptura pro* σημαία, *quod vide.*

Σημεῖον, τὸ; 1) signum, argumentum; σημεῖον δὲ τοῦτο μέγιστον, ὅτι &c. *cujus rei* maximum argumentum hoc est, 3, 30, 2. σημεῖον δὲ τοῦτο παρὰ μὲν Καρχηδονίοις &c. 6, 56, 4. (*ubi invitis MStis* τούτων *ediderat Casaub.*) σημεῖον δὲ τούτου· ἐκ Καλχηδόνος γὰρ &c. 4, 44, 3. μέγιστον δὲ τούτου σημεῖον· ἅμα γὰρ τῷ &c. 9, 33, 4. 2) signum, significatio, indicium, adumbratio; ἐὰν ὅλως γένηταί τι σημεῖον ὁμολογίας πρὸς Ἀντίοχον, 21, 8, 8. *an* adumbratio, *vel* præliminaria *quæ dicere consuevimus? quæ alibi est* ὑποτύπωσις, 22, 13, 6. 3) signum pro imperio datum, (*i. q. σύνθημα, conf.* σημαίνειν;) ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ποιεῖσθαι τὴν προσβολήν, 5, 69, 8. 4) ostentum; σημεῖον καὶ τεράτων πᾶν ἱερὸν πλῆρες ἦν, 3, 112, 8. (*cf.* σημειοῦσθαι.) 5) punctum, terminus a quo, *ex usu mathematicorum*, 6, 28, 2. 6) insigne; σκήπτης ἅμα καὶ σημεῖον χάριν, 6, 22, 3.

Σημειοῦν, signare, signis distinguere; ταῦτα (τὰ διαστήματα) βαθμεύεται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ἑκατὸν, *de columnis miliaribus*, 3, 39, 8.

In med. σημειοῦσθαι, σημειώσασθαι, 1) sibi notare aliquid; ἐσημειώσαντο τὸν τόπον, 22, 11, 12. *Sic et in præt. pass.* ἀκριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν ἔσπλουν, sibi notasse, notatum habuisse, 1, 47, 1. 2) in omen vertere, pro ostento sinistro habere; σημειωσάμενοι τὸ γιγνὸς, 5, 78, 2.

Σηπιδὼν, ὁ, putredo. αἱ σηπιδόνες, vermes e putredine, 1, 81, 7.

Σίαλον, τὸ, saliva, pituita; σίαλον ἀναπτύων κοχλίας, 12, 13, 11.

Σιδήρωμα, τὸ, circulus ferreus oram clypei amplectens, lamina ferrea oram clypei circum præcingens, 6, 23, 4.—"*Apud* τοὺς ὁ. *auro* περιεσιαλωμένοι *sunt* λίθοι, *Exod.* 31." *Ern.*

Σιβύνιον, τὸ, spiculum rusticum *vel* pastoritium, hastula, venabulum 6, 23, 9.

Σιγᾷν, τὸ, 9, 13, 2 *sqq.*

Σιδηροῦς; σιδηρᾷ χειρὶ, 8, 8, 2. *Adde* σκύλαξ.

Σίκλος, ὁ; ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος (μίδιμνος) ἐστὶ δραχμῆς, 34, 8, 7. *Apud Athenæum, qui istud Polybii fragm. nobis conservavit, sic vulgo distinguunt orationem:* ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος, μίδιμνός ἐστι, δραχμῆς, *vel* σίκλος (μίδιμνός ἐστι) δραχμῆς; *sed manifeste verbum* ἐστὶ *ad* δραχμῆς *est referendum. Ex hoc autem loco Casaubonus* (*in Comment. ad Athenæum*) *intelligi putavit, vocabulum* σίκλος, *quod origine Hebraicum est, non Græcum, in Hispania fuisse in usu, a Pœnis nempe in illas oras translatum: quæ mera sunt figmenta, mendosæ scripturæ superstructa.* Atticum medimnum sive modium *h. l. intelligendum putavit idem Casaubonus, Quidni* Siculum? *quo et alibi Polybius in re simillima utitur; ut,* τεττάρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν δυοῖν, 2, 15, 2. ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν, 9, 44, 3. *Scripserit igitur Athenæus,* ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελὸς μέδιμνός ἐστι δραχμῆς; (*nam poterat pariter* Σικελὸς *et* Σικελικὸς *dicere;*)

Polybium non dubito κριθῶν Σικελικὸς μέδιμνος *scripsisse.*

Σινδὼν, ὁ, linteum *sublatum in pugnæ signum*, 2, 66, 10.

Σιτάριον, τὸ; σιτάρια βραχία παντελῶς, paululum admodum frumenti, 16, 24, 5.

Σιτηρεῦα, *mendosa vulgo scriptura, pro* σιτηρέσια, 1, 70, 3.

Σιτηρέσια, ὰ; *nonnisi in plurali apud Polybium quidem occurrit,* αἱ σιτηρέσιαι, frumentum militibus demensum, stipendium, *sive frumento sive ære solvendum; vide* 1, 66, 6. *ubi perperam* τὰς ἐπιτηρεσίας *pro* τὰς σιτηρεσίας, *dabant MSti.* τὰς σιτηρεσίας παραμυθίζειν καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῇ στρατοπέδῳ, 1, 52, 5. διαλύειν τὰς σιτηρεσίας τοῖς στρατιώταις, 5, 50, 2 ἀποδιδόναι τὰς σιτηρεσίας, 11, 28, 3. *i. q.* τὰ ὀψώνια, *ibid. vs.* 4. νομίζεσθαι τὰς σιτηρεσίας, 1, 70, 3. 11, 25, 10. *i. q.* ὀψώνια, 11, 25, 9. *Item* paratio, emtio annonæ; ἰέναι πρὸς τὰς σιτηρεσίας ἐις τὴν πόλιν, annonæ parandæ causa, 5, 75, 1.

Σιτίσασθαί τι, comedere, pro cibo uti, 12, 2, 5.

Σιτιστὸς βοῦς, bos ad comedendum aptus, *i. e.* saginatus, 39, 2, 7.

Σίτησις, ὁ, ciborum usus; κατὰ τὴν σίτησιν λιτὸς, 11, 10, 3.

Σιτία, τὰ, cibi; τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1.

Σιτικὸς; σιτικὴ ἐξαγωγὴ, exportatio frumenti, 28, 14, 8.

Σιτοβόλιον, τὸ, horreum; βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι (τῇ πόλει) πρὸς τὴν παραχείμασίαν, 3, 100, 4.

Σιτοδία, ὰ, καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, inopia frumenti, 1, 18, 10. 21, 4, 2. *cf. ibid. vs.* 6.

Σιτολογῶν, *absol.* frumentari, 1, 17, 9 *sq.* τὴν χώραν, frumentum ex agris convehere, 3, 101, 2.

Σιτομετρῶν τὴν δύναμιν, annonam metiri *i. e.* præbere exercitui, 4, 63, 10. 5, 80, 2. *Fr. hist.* 44. σιτομετρήσας δεκταλᾶς τὴν δυν. 11, 34, 10. σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτήσας τὴν δυν. 5, 2, 11. σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν τριμήνου, 15, 18, 6. ἐις τριάκοντ' ἡμέρας *dixit* 4, 63, 10. *Passiv.* σιτομετροῦνται οἱ πεζοὶ, frumentum accipiunt, 6, 39, 13.

Σῖτον, τὸ, cibus, annona; τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, *Fr. hist.* 46.

Σιτοποιικὴ μηχάνησις, machina pistoria, 1, 22, 7.

Σῖτος, ὁ, frumentum; σίτου μυριάδα, *intell.* μεδίμνων, 5, 1, 11. 5, 89, 7 *sq.* 22, 26, 19.

Σιωπᾶν; σιωπήσασθαι τὰ πλήθη, silentium sibi facere apud multitudinem, silentium imponere, 18, 29, 4.

Σιωπὴ, ὰ; οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν δύνανται, λέγω δὲ τὴν σιωπὴν, 8, 38, 1.

Σκαιὸς, ineptus, stolidus; τίς ἂν φαυλὴ στρατηγὸς ἀλογιστότερος καὶ σκαιότερος ἡγεμὼν, 3, 48, 1. *cf. vs.* 10. σκαιότερον ἄνθρωπον, 30, 14, 9. sæviorem *interpretatus est Valesius, cum satis fortasse fuisset* stolidiorem, *nec enim impedit quod præcessit* θηριωδέστερον. *Confer tamen mox* σκαιότης, *sed et deinde* σκαιῶς.

Σκαιότης, ὰ, scævum ingenium *vertit Casaub.* ὰ τῶν Δελματίων ἀπείθεια καὶ σκαιότης, 32, 19, 4. *Possis* ruditatem, feritatem *intelligere.*

Σκάλαμα, τὸ, *vid.* σκάλαυμα.

Σκαιῶς, inepte, stolide, absurde, importune, 7, 5, 6.

Σκαλμὸς, ὁ, *proprie,* paxillus quo firmatur aut ad quem religatur, remus; *tum* remigum ordo, remigum versus; ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν, sub thranitarum (supremorum remigum) versu, 16, 3, 4.

Σκάλαυμα, τὸ, incisuram *vertit Ern. cum Casaub.* 5, 59, 9. *nos* obliquitatem, anfractum. σκαύμασι *ibi dant codd. Vat. et Flor. pro* σκαλάμασι.

Σκάμμα, τὸ, fossa, sulcus stadii; ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι, ad ipsum stadii sulcum stare, in limine certaminis stare, 40, 5, 5.

Σκάφη, ἡ, scapha *ad majorem navem pertinens*, 1, 23, 7.

Σκαφίδιον, τὸ, 84, 3, 2.

Σκάφος, τὸ, navigium, navis, *cujuslibet magnitudinis*; v. c. σκάφη κατάφρακτα, 16, 2, 10. πεντηρικὰ, *i. q.* πεντήρεις, 1, 20, 9 *sq.* 3, 41, 2 *&c.*

Σκιδάζειν, σκεδαννύναι; οἱ πολέμιοι ἐσκιδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. *Fr. gr.* 13.

Σκίλος, τὸ; τὰ σκίλη συντρίψαι, 1, 80, 13.

Σκιπάζειν, tegere, tutum præstare; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκίπαζον ταῖς τῶν ὑφῶν προβολαῖς, 1, 22, 10. τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπιφάνειαν σκεπάζοντες, *Scipionem clypeis* protegentes, 10, 13, 2. *Adde* 8, 6, 4. *Lorieati equites* ἐσκεπασμένοι τοῖς ὅπλοις, 31, 3, 9.

Σκέπειν; λιμὴν δυνάμενος σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου τοὺς ἐνορμοῦντας, 16, 29, 13.

Σκέπη, ἡ, tutela, protectio; ὑποστείλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, 1, 16, 10. σκέπης χάριν, ad tegendum, tutum præstandum *caput*, 6, 22, 3. 15, 15, 8.

Σκεύη, ἡ, supellectilia, 2, 6, 6.

Σκεῦος, τὸ, *de* ministro, *per contemtum*; σκεῦος ὑπηρετικὸν, 13, 5, 7. 15, 25, 2. τὰ σκεύη τῶν νεῶν, armamenta, instrumenta navium, 22, 26, 13. *An* σκευῶν, armorum, *legendum* 18, 1, 3. *pro* σωμάτων?

Σκευοφορικὸν, τὸ, *i. q.* σκευοφόρον, τοῦ σκευοφορικοῦ διαφθαρέντες *edd. ex Bav.* 3, 51, 6. *sed ceteri codd.* σκευοφόρου, *quod aliis frequentat Polybius.*

Σκευοφόρον, τὸ, jumenta sarcinas portantia, *ipsæ* sarcinæ, impedimenta; ἀφρουρήτους εἶχε περὶ παντὸς τοῦ σκευοφόρου, 3, 79, 2. ἄγων πρῶτον μὲν τὴν φάλαγγα, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον, 12, 19, 5. *Sic codex Vat. cum sua familia dat* τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντες, 3, 51, 6. *pro vulgato* σκευοφορικοῦ. *Sic et in plurali;* τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς ἱππεῖς εἶχον ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ, 3, 53, 1 *et* 7. ἀνατιθέναι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις, 6, 40, 3.

Σκέψις, ἡ, deliberatio; ἐποιοῦντο τὴν σκέψιν Κρητικὴν, 8, 18, 5. *Conf.* σκῆψις.

Σκηνὴ, ἡ; habitatio, domus, hospitium; παραγενόμενος ἐπὶ σκηνὴν, domum, in hospitium ut venit *Demetrius, Romæ agens*, 31, 23, 2. εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκὼς, 12, 9, 4. *de* parasito *intellexit Valesius.* Scena, theatrum; τῆς τύχης ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν τὴν τῶν Ῥοδ. ἄγνοιαν, 29, 7, 2.

Σκηνοποιία, ἡ, ratio ponendorum tentoriorum, 6, 28, 3.

Σκηπτὸν, τὸ σκῆπτρον, ὁ, sceptrum, *regi dono missum a senatu Romano*, 32, 5, 3.

Σκήπτεσθαι, prætexere; σκήψασθαι ἀσθένειαν, 40, 6, 11. ἐσκήπτετο τοῦ μὴ παραχρῆμα συγκατατίθεσθαι τοῖς ἀξιουμένοις τὴν ἀχορηγησίαν, 28, 8, 6.

Σκῆψις, ἡ, excusatio, species, prætextus; σκήψεις τινὰς πρὸς τὸν βασιλέα προισάμενος, 5, 2, 9. ἐπενόουν σκῆψιν ὡς ἀβρωστῶν, 8, 28, 1. ἀσφαλούμενος, 5, 74, 9. 7, 13, 1. σκῆψιν προβαλόμενοι ὡς *&c.* 5, 56, 7. εὖ ἠπόρουν σκήψεων, 8, 68, 9. (*ubi mendose vulgo* omnes σκέψεων.) σκέψις τινὰς λέγοντες, 22, 22, 4.

Σκιὰ; ποιεῖν σκιὰν, 16, 12, 7.

Σκληρὸς ἀὴρ, inclemens aër, 4, 21, 5. (*conf. ibid. vs.* 1.) τὸ τῶν βίων σκληρὸν, 4, 21, 1.

Σκοπεῖσθαι; οἱ ὀρθῶς σκοπούμενοι, rem recte reputantes, 1, 8, 5. 2, 36, 7. *&c.* τοῦτο σκοπεῖται, hoc spectant, 12, 14, 3. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα, 4, 14, 7.

Σκοπὴ, ἡ, specula, 1, 56, 6.

Σκοπὸς, ὁ, 1) speculator, explorator, 1, 53, 8. 1, 54, 2. 3, 96, 1. 10, 32, 4. 10, 49, 6. 2) scopus, meta, quo tendimus; σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον, 7, 8, 9. πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ σκοποὺς ἀπέβλεπον, 5, 105, 5. πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐποιεῖτο τὰς παρασκευὰς, 15, 26, 6. *ex emend. Casaub. pro* περὶ τοῦτον, *quod dabat cod. Urb. et* παρὰ τοῦτον *cett. codd.*

Σκόροδον, τὸ, allium; σκορόδων κεφαλαὶ, 12, 6, 4 *sq.*

Σκορπίδιον, τὸ, scorpiunculus, *teli bellici genus*, 8, 7, 6.—" *de quo interpp. Cæsaris et Lipsius adeundi.*" *Ern.*

Σκοτίζειν; ἐσκοτισμένος *dant MSti*, 12, 15, 10. *pro* ἐπεσκοτισμένος.

Σκοτοῦσθαι, vertigine corripi, 10, 13, 8.

Σκότωμα, vertigo capitis; σκοτώματά τινα ἐπιπέπτωκε αὐτῷ, 5, 56, 7.

Σκυβαλισμὸς, ὁ, rejectio ignominiosa, ignominia, 30, 17, 12.

Σκύλαξ σιδηροῦς περὶ τὸν τράχηλον, boia ferrea, collare ferreum, 20, 10, 8. *cf.* κλοιός. σκύλαξ εὐγενὴς, nobilis catulus, 32, 15, 7.

Σκυλεύειν τοὺς νεκροὺς, 1, 11, 15. 1, 34, 12. 6, 39, 3. *Sed et* σκυλεύειν πόλεις, ornamentis spoliare urbes, 9, 10, 10.

Σκύλον *vel* σκῦλον, τὸ; σκύλα *vel* σκῦλα *sunt* manubiæ, spolia hosti de corpore detracta et signa militaria capta, *distinguunturque a* τῇ λείᾳ, 2, 31, 3 *et* 6. 1, 78, 13. 2, 38, 9. 3, 87, 3. 6, 39, 10.

Σκυτικὸς; ἡ Σκυτικὴ στοὰ προσαγορευομένη, porticus quæ a cerdonibus s. coriariis nomen habet *in urbe Syracusarum*, 8, 5, 2. *si vera lectio apud Heronem.*

Σκύτινος ὀχεὺς, lorum coriaceum, 18, 1, 4.

Σκυτοῦν; ἐσκυτωμέναι μάχαιραι, corio inducti gladii, 10, 20, 3.

Σκώπτειν τινὰ, 32, 6, 5.

Σοβαρῶς ἐπιέναι τοῖς ὑπεναντίοις, gravi incessu, superbo gradu, 3, 72, 13. 11, 1, 4. 15, 12, 7. 18, 6, 7.

Σοφίζεσθαι; ὁ σοφισάμενος πρὸς τὸ λῦσαι τὸν ὅρκον, qui fraudem adhibuerat ad solvendum se religione jurisjurandi, 6, 58, 12.

Σπαίρειν, palpitare, 15, 33, 5.

Σπανίζειν φίλων, 26, 3, 4. *opp.* εὐπορεῖν.

Σπάνιος καὶ παράδοξος πονηρία, 4, 16, 3.

Σπάνις, ἡ, τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10. τοῦ σίτου, 21, 4, 6.

Σπεῖρα, *vel* σπεῖρα, ἡ, manipulus, *i. q.* σημαία. *Trigesima pars legionis Romanæ vocatur* τάγμα, σπεῖρα, *et* σημαία, 6, 24, 5 *sqq. Confer* 3, 113, 3. 15, 9, 7. *et* 15, 13, 7. τρεῖς σπείρας· τοῦτο δὲ καλεῖται τὸ σύνταγμα τῶν πεζῶν παρὰ Ῥωμαίοις κοόρτις, manus militum tribus σπείραις constans Cohors vocatur apud Romanos, 11, 23, 1. τέτταρας κοόρτις, τοῦτο δ' ἐστὶ σπεῖρα, 11, 33, 1. *ex constanti codicum scriptura; sed quatuor posteriora verba, ut ex glossa temere in contextum intrusa, recte delevit Casaubonus.* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας, viritim et manipulatim, 3, 115, 12.

αἱ σπεῖραι, manipuli, *distinguuntur a* τοῖς ἀκοντισταῖς, 2, 30, 6. *et a* τοῖς εὐζώνοις, 3, 110, 6, *sicut* αἱ σημαῖαι, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Nempe* manipulorum *nomen proprie non nisi ad gravem armaturam, ad hastatos, principes et triarios pertinebat; levis armatura, jaculatores sive velites extra manipulos esse censebantur, licet certa quadam ratione per manipulos omnes distributi;* 6, 24, 3 *sq. Memorantur tamen* velitum σπεῖραι, *id est* globi, 15, 9, 9. *cf.* 6, 24, 4.

Illyrii κατὰ σπείρας, manipulatim, catervatim, *in acie stare pugnareque consueverant*, 2, 3, 2. 2, 66, 5. 2, 68, 3 *et* 8. 3, 19, 5. *quas easdem* σπείρας *etiam* τὰ στίφη *dicit*, 2, 68, 4.

Pyrrhus, in bello cum Romanis, alternatim in acie posuit σημαίαν, manipulum Italicum Romano more armatum, *et* σπείραν φαλαγγιτικὴν, manipulum in phalangis modum instructum, 18, 11, 10.

Σπειρηδὸν τάξας τοὺς πελταστὰς, manipulatim divisos locavit, 5, 4, 9. τὴν φάλαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, per globos manipulatim, 11, 11, 6.

Σπένδεσθαι pacem et fœdus facere; *absol.* σπεισάμενοι, 2, 32, 3. τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, 28, 26, 10. *ex scriptura codicum fere omnium, quam sic Latine vertit Casaub.* quum partam prædam qua sacris faciendis, qua conviciis agitandis absumsissent. *Nos ex uno vetustissimo cod. Urb.* ἀποδόμενοι, *pro* σπενδόμενοι *adoptavimus. Videndum tamen, ne recte* σπένδεσθαι τὴν λείαν *dicatur* ex capta præda sacrificia instituere publica.

Σπεύδειν, *cum præpos.* ὑπὲρ πράγματος, operam dare, serio incumbere in curam rei, 4, 51, 2. *ubi opp.* ἐκ παρέργου ποιεῖν. *Cum infin.* σπεύδειν συμβαλεῖν ὡς τάχιστα, quam primum confligere cupere, 1, 32, 7. ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. ἐξῶσαι σπεύδοντες, repellere nitentes, 1, 45, 11. *ubi præcessit* τηλικαύτην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν καὶ σπουδήν. ἔσπευσαν οἱ ὕπατοι τοῦ μὴ συγχωρηθῆναι τὴν εἰρήνην αὐτοῖς, laborarunt, operam dederunt consules, effeceruntque ne pax illis concederetur, 2, 34, 1. *ubi per ellipsin intelligi debet præpos.* ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχ. *Eadem notione, compositum verbum* διέσπευσαν μεῖναι τὸν Πολύβιον ἐν τῇ Ῥώμῃ *restituendum scriptori nostro videtur* 32, 9, 5. *pro corrupto* διέπεσαν. οὐκ ὀκνητέον κοινωνεῖν τούτοις πραγμάτων, σπευστέον δὲ μᾶλλον, 4, 30, 5.

Σπιθαμαῖος, 34, 10, 9.

Σπιθαμιαῖος, 6, 22, 4. 6, 23, 14.

Σπιλὰς, ἡ, scopulus *in mari*; πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2.

Σπιλώδης λόφος, saxosus collis, 10, 10, 7.

Σπινθὴρ, ὁ, scintilla; ἐκ τούτου τοῦ σπινθῆρος ὁ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐξεκαύθη πόλεμος, 18, 22, 2.

Σπονδὴ, ἡ; σπονδαὶ ἐνιαύσιοι, induciæ in annum datæ, 5, 87, 4 *et* 8.

Σποράδην, sparsim, ἐπικείμενοι τοῖς πολεμίοις, 1, 76, 7. ἀποχωρεῖν σποράδην, 3, 72, 10. 8, 16, 8. ἀτάκτως καὶ σποράδην, 8, 32, 9. *&c.*

Σποράς, sparsus; ἐτράπησαν σποράδες, 3, 65, 11. 3, 117, 2. σποράδες πράξεις, res sparsæ, *i. e.* res gestæ quæ nihil inter se conjunctionis habent nec locis, nec consiliis, 1, 3, 3. *quibus opponitur* σωματοειδὴς ἱστορία, *ibid. vs.* 4.

Σπουδαῖος; σπουδαῖοι λόγοι, honesta et gravis oratio, 33, 15, 4. ἐθισμοὶ καὶ νόμοι, 6, 47, 3. ἄνδρες σπουδαῖοι, πολιτεία σπουδαία, *ibid.* καλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα, 6, 26, 12. 2, 61, 3.

μίαν (ἐν) τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν, et ne hanc quidem præcipui alicujus momenti, et ne hanc quidem admodum illustrem, 12, 23, 6.

Σπουδὴ, ἡ; σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι, operam dare, 1, 46, 2. 2, 17, 12. 2, 37, 9. *&c.* ποιεῖσθαι τὴν σπουδὴν, festinare; καθ' ὃν καιρὸν ἐκ τῶν ἐν Ἠπείρῳ στενῶν ἐποιεῖτο τὴν

στενδὴν, celeri fuga se recepit, 17, 3, 9. *ad quem locum de re ipsa conf.* 18, 6, 4.

Σταδιαῖος; σταδιαῖον βάθος, 34, 11, 14.

Σταδιεὺς, ὁ, stadiodromus, 40, 1, 1.

Στάδιον, τὸ, 1) stadium in quo celebrabantur ludi Isthmici, 18, 29, 4 *et* 8 *sq.* 2) *mensura itineris, perinde* τὸ στάδιον, τὰ στάδια, *ut* 3, 17, 2. 3, 42, 7. *&c. et* ὁ σταδίους, οἱ στάδιοι, 2, 14, 9 *sq.* 2, 16, 4 *et* 10. 3, 39, 3 *sqq.* 5, 24, 3. 5, 59, 1. 5, 99, 3. *&c.* ἐν ἓξ σταδίοις, 1, 39, 12. 1, 17, 8. 1, 56, 11. *contra* ἐπὶ ἕκα σταδίους ἀπέχοντες, 1, 19, 5. *et vide* 1, 67, 13. *conf.* ἐν. *Octo stadia conficiunt Miliare Romanum; vide* 3, 39, 8. *Stadii spatium quot capiat equites, vide* 12, 18, 4. *quot pedites,* 12, 19, 7 *sqq. et cap.* 20 *seq. Adde Ind. histor. in* Stadium.

Σταθμὸς, ὁ, libra et pondus; σταθμοῖς καὶ μέτροις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, 2, 37, 10.

Στασιάζειν; ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. *an* πρὸς ἀλλήλους? *sicut* 6, 44, 5. *et passim alibi.* στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν ὑλημένων πλεονεξίαν, 2, 19, 3.

Στάσιμος, stabilis, quietus, tranquillus; *natura maris per se, nisi ventis agitatur, est* ἀβλαβὴς καὶ στάσιμος, 11, 29, 10. firmus, non tremulus, *de hasta,* 6, 25, 9. τὸ στάσιμον τῆς ἵππου, quidquid firmum et stabile erat in equitatu *Hannibalis,* equitatus gravis armaturæ, *a quo distinguuntur Numidæ equites,* 3, 65, 6.

De homine, vir constans, firmi et constantis ingenii; φρόνιμος καὶ στάσιμος ἄνθρωπος, 27, 13, 10. ἡγεμονικοὶ καὶ στάσιμοι καὶ βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, *quibus opponuntur* θρασεῖς καὶ φιλοκίνδυνοι, 6, 24, 9. Sic βεβίωτος τῇ φύσει, καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος, 21, 5, 5. οἱ μαχιμώτατοι καὶ στασιμώτατοι τῶν ἀνδρῶν, pugnacissimi et firmissimi, *vel* maxime stabiles, *et* quibus maxime confidere poterat, 15, 16, 4.

τὸ στάσιμον, constantia; ἐν τοῖς διαβουλίοις, 6, 58, 13. στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, 4, 30, 5. *Sed* ἔλκειν τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, *est,* tantum momenti, tantum ponderis, tantum virium habere, quantum desiderat gravitas rei; incepto tanti ponderis parem esse, 8, 21, 2.

Στάσις, ἡ; 1) firmitas; στάσιν *non habuerant olim scuta equitum Roman.* 6, 25, 7. μονὴν καὶ στάσιν ἔχειν, 4, 41, 4 *sq.* στάσις τῶν κλιμάκων, firma adplicatio, 5, 60, 7.

2) status, statio; κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν μένειν, eodem statu, eodem loco, quo steterant, manebant, 2, 68, 7. τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες τοῖς πρωτερήσασι, contrariam prioribus stationem *in acie* obtinebant, *nempe ut in contrariam partem spectarent,* 2, 28, 4. *Unde ad* animi statum *translatum nomen, significat* modum rationemque qua quis ἵστηται, propositum, institutum quod quis tenet; (*conf.* ἵστασθαι.) *Sic* προδιειλημμένης ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, secundum institutum prius initum, secundum rationem quam initio secum constituerant, 16, 34, 11. *ubi* μειρακιώδης στάσις, *est* juvenile institutum, juvenilis animi status *vel* habitus. *Eodem modo philosophi utuntur hoc vocabulo; sic certe apud Epictet. Enchir. c.* 48. *est* ἰδιώτου στάσις καὶ χαρακτὴρ, *ubi vide quæ docte, ut solet, adnotavit Heynius.*

3) ἀνέμων στάσις, venti constitutio, statio, positio, venti directio, *sic fere dici solet, ut paulo ante ad num.* 2. *vidimus* τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες. γίγνεταί τις ἀπὸ

μου στάσις, 1, 48, 2. τῶν ἱππείων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. i. q. ἱππιχόντων, ibid. vs. 6. οἱ ἱππιχάριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. κατά τινας ἀνέμου στάσεις, certis flantibus ventis, certis ventorum directionibus, 1, 75, 8.

4) στάσις, seditio, turbæ, contentiones; ἐμφύλιος στάσις καὶ ταραχὴ, 1, 71, 7. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 9. ἡ ἐν ἀλλήλοις διαφορὰ καὶ στάσις, 6, 44, 6. &c.

Στασιώδης καὶ καχέκτης, seditiosus, turbulentus, 1, 68, 10. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

Σταυροῦν, i. q. ἀναστανροῦν, 1, 86, 4.

Στέγειν, 1) tegere, occultare; στέγειν τὸ κρυβὴν, tegere consilia, 4, 8, 2. οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, non continuit sermonem, 8, 14, 5. 2) sustinere, τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, 3, 53, 2. τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον, 18, 8, 4.

Στεγνότης, ἡ, taciturnitas; τὴν στεγνότητα τοῦ συνεδρίου suspicatus erat Reisk. pro στυγνότ. 3, 20, 3.

Στέγος, τὸ, tectum, ex lect. vulg. 5, 76, 4. ubi τέγος scripsi cum Vat. et Flor.

Στιλγὶς χρυσῆ, tænia vel fascia aurea ad capitis ornamentum, 26, 7, 10.

Στέλλεσθαι, 1) τὴν πορείαν, parare iter vel expeditionem; ἐξ Ἰβηρίας τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν ἐπανὼ στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, 9, 24, 4. 2) tegere, occultare, celare; τὸ συμβεβηκὸς, 3, 85, 7. τὸ χρυσίον, Fr. gr. 117. ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὰ γεγονὸς, Fr. hist. 39. 3) contrahere, cohibere, comprimere; absolute, intelligendo τὰ ἱστία, vela contrahere, 6, 44, 6. (nec enim commode videtur h. l. verbum στέλλεσθαι ad accusativum κάλους referri qui præcessit.) οὐ δυναμένων τὴν ἐκ τῆς συνηθείας κατασχεῖν στέλλεσθαι, cum non possent continere, cohibere consuetam reverentiam, 8, 22, 4.

Στέμμα, τὸ, μετὰ στεμμάτων, cum velamentis, 16, 33, 5.

Στενὸς; στενὴ ὑπόθεσις, tenue, breve, non latum argumentum, 7, 7, 6. *Compar.* στενώτερος, 34, 10, 2. *et Superl.* στενώτατος, 4, 43, 2 *et* 4. 5, 45, 10. *per* ω, *contra quam in hoc nomine præcipere solent grammatici.*

Στενοχωρία, ἡ, τῆς πόλεως, inopia et angustiæ rei pecuniariæ, 1, 67, 1.

Στέργειν τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, 4, 78, 7.

Στερεῖν; τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, 24, 8, 10. οἷς τοῦτον ὑπερβέβηκε καιρὸν τὴν πίστιν τῆς στερηθείσης ἀποφάσεως, 7, 13, 5.

στέρεσθαι, i. q. στερεῖσθαι; περιέλοντο στέρεσθαι χάριτος, 2, 61, 10.

Στερροποιεῖσθαι τὴν οὐραγίαν, firmare extremum agmen, 5, 24, 10.

Στεφάνη, ἡ ἄνω στεφάνη τοῦ ὄρους, summum montis fastigium, 1, 56, 4. (i. q. κορυφὴ ἐπίπεδος, 1, 55, 8.) ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, area theatrum ambiens, 7, 16, 6. 7, 18, 3.

Στέφανος, ὁ; χρυσοῦς στέφανος, præmium ejus qui primus murum urbis oppugnatæ conscendit, 6, 39, 5. 10, 11, 8. *Translate,* δυσθήρατος στέφανος, corona, palma, gloria, quam haud facile est consequi, 32, 11, 3. ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῇ περιθεῖναι τοῦτον τὸν στέφανον, 2, 2, 10. ἱερὸν ποιεῖσθαι τὸν στέφανον, hieram facere, 1, 58, 5.—" i. e. in certamine ambiguo et in neutram partem inclinato, pugnandi voluntatem abjicere, quamquam invitum." *Ern.*

Est etiam στέφανος, corona vel pecuniæ summa, loco coronæ, hono-

ris et officii caussa oblata victoribus et rerum dominis; *vide Adn. ad* 22, 17, 4. *et conf.* στεφανοῦν. ἐδόθη αὐτῷ (*consuli Romano*) στέφανος ἀπὸ ταλάντων πεντήκοντα καὶ ρ'. 22, 13, 13. προὔτινε (τῷ ὑπάτῳ τῶν Ῥωμαίων) στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, 22, 17, 4. *tum* ἠξίου προσδέξασθαι τὰ ιε'. τάλαντα τὸν Γναῖον, *ibid. vs.* 10. τέλος ἔπεισε τὸν Γναῖον, ρ' τάλαντα λαβόντα, προσδέξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτὸν, *ibid. vs.* 13. ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας, λαβὼν ν' ταλάντων στέφανον, 22, 19, 4. (*In earumdem rerum narratione, paulo ante, nude dixerat* λαβὼν ν' τάλαντα, 22, 18, 4.) πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους τῷ Γναΐῳ διὰ τὸ νενικηκέναι τοὺς Γαλάτας, 22, 24, 1. ἡ σύγκλητος δεξαμένη τὸν στέφανον, ὃν ἐκόμιζεν (ὁ Ἀθηναῖος) ἀπὸ μυρίων καὶ πεντακισχιλίων χρυσῶν, 24, 1, 7. πρεσβευτὰς ἐξέπεμπεν, συνθεὶς (*scil.* αὐτοῖς, perferenda dans eis) ρ' καὶ ν' τάλαντα, πεντήκοντα μὲν στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ &c. 28, 18, 3. ψηφισάμενοι τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, 30, 5, 4. *et mox ibid* ἐξέπεμπον Θεαίτητον ἄγοντα τὸν στέφανον τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἐξαποστείλας ἀπὸ χρυσῶν μυρίων, 32, 3, 3. *rursusque* 32, 6, 1 *et* 3.

Στεφανοῦν τὸν σώσαντα, coronare servatorem suum, 6, 39, 6. *Athenienses* τὸν δῆμον (τῶν Ῥοδίων) ἐστεφάνωσαν ἀριστείων στεφάνῳ, virtutis coronam detulerunt populo Rhodiorum, 16, 26, 9. οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. ἔστησαν ἀνδριάντας, στεφανούμενον τὸν δῆμον τῶν Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Συρακουσίων, 5, 88, 8. ἐστεφάνωσαν τὸν Ἀντίοχον πεντακοσίοις ταλάντοις, Antiochum, coronæ nomine, donarunt 500 talentis, 13, 9, 5.

Στήθη, τὰ,—"*nautis dicuntur* in mari latentes aggeres terræ vel arenæ, *Latinis* dorsa, *ut Virgil. Æn. X.* 303. *qui et* saxa latentia *sic appellat, I.* 113." *Ern.*

Στήλη, ἡ, columna, περὶ τῆς συμπολιτείας, de fœdere civitatum Achaicarum, 2, 41, 12. ἀνέθεσαν στήλην, 4, 33, 2. θέμεναι στήλην, ἑκάστη μετεῖχε τῆς κοινῆς συμπολιτείας, 25, 1, 2. στήλης προγραφείσης συνεπολιτεύετο μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἡ Σπάρτη, 25, 2, 1. συνέθεντο τὴν πρὸς Μεσσηνίους στήλην, columnam icti fœderis cum Messeniis posuerunt, 25, 3, 3. *Pacis et fœderis conditiones, columnæ inscriptæ;* ἐφ' οἷς ἔληξαν τῆς διαφορᾶς γράψαντες εἰς στήλην παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν ἀνέθεσαν, 5, 93, 10. *Sic* τὰ ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9. παρὰ τὴν στήλην, contra fœderis leges, quæ publice in columna proscriptæ sunt, 24, 4, 12. παραβῆναι τοὺς ὅρκους, τοὺς νόμους, τὰς στήλας, ἃ συνέχει τὴν κοινὴν συμπολιτείαν, 26, 1, 4. παραδόσιμος στήλη, columna qua memoria alicujus rei ad posteros traditur, 12, 11, 9. ἡ στήλη ἡ περὶ τοῦ πλήθους (*de copiis Hannibalis*) ἔχουσα τὴν ἐπιγραφὴν, 3, 56, 4. (*Eamdem inscriptionem* ἐν χαλκώματι κατατεταγμένην *ait*, 3, 33, 18.)

Στιβαδοκοιτεῖν, humi in stramento cubare, 2, 17, 10.

Στιβὰς, ἡ, stratum, stramentum, in quo cubant milites in castris, stibadium, 5, 48, 4. 11, 3, 1. *ubi quidem* στιβαῖς, *pro* στιβάσι, *dant MSti libri omnes.*

Στιβὴ, ἡ, *i. q.* στιβὰς, *si vera scriptura codicum*, 11, 3, 1.

Στίβος, ὁ, callis, via trita, via; 2, 25, 5. τοῖς στίβοις ἑπόμενα τὰ ὑποζύγια, 3, 53, 10.

Στίλβειν, splendere, *de armis*, 11, 9, 4.

Στίφος, τὸ, caterva; τὰ στίφη τῶν πολεμίων συνταράττειν καὶ διαλύειν,

2, 68, 4. *στείρας dixerat ibid. vs.* 3. *rursusque vs.* 8.

Στοιχῶν τῇ προθέσει τινὸς, sequi, inservire, adcommodare alicujus præceptis, 28, 5, 6.—"*Sic Galat.* 6, 16." *Ern.*

Στοιχῶν; τὰ στοιχῶα, literæ alphabeti, 10, 45, 7.

Στοά, ἡ, 1) porticus; *vasi καὶ στοαὶ Agrigenti*, 9, 27, 9. στοαὶ περὶ τὸ τέμενος, 4, 62, 2. *οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλαις*, 10, 27, 10. ἡ Συρτικὴ στοὰ προσαγορευομένη *Syracusis, si vera scriptura apud Heronem, fuerit* porticus a cerdonibus *s.* coriariis nomen habens, 8, 5, 2. 2) *in urbium oppugnatione, ai στοαὶ sunt* vineæ, 1, 48, 2. 9, 41, 2 *sqq.* 22, 11, 6. *Fr. gr.* 112.

Στόμα, τὸ, 1) os; ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ στόματος, omnium in ore, 3, 112, 8. ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι, omnia ad gulam referens, 12, 9, 4. κατὰ στόμα ἀπαντᾶν τινι, (*i. q.* κατὰ πρόσωπον,) 2, 27, 8. ἐβιάζετο κατὰ στόμα, 31, 26, 10. *opp.* κατὰ νώτου. *ibid.* 2) ostium; *fluminis*, 1, 75, 8. 2, 16, 7. 31, 20, 11. 31, 22, 7. *maris mediterranei, ad columnas Herculis*, 3, 37, 3. 3, 39, 5. 3, 57, 2. *Ponti Euxini*, 4, 43, 1. &c. τὸ τοῦ λιμένος στόμα, ostium portus, 1, 47, 3. 3) acies, *i. e.* præcipuum robur *exercitus; ὅντες οἱονεὶ στόμα* τοῦ κατὰ τὴν πόλιν πλήθους, 10, 12, 7.

Στόμιον, τὸ, orificium; τὰ στόμια τῶν ὀρυγμάτων, 16, 11, 4.

Στουππίον, *quatuor vetusti codices*, 5, 89, 2. *pro* στυππίον.

Στοχάζεσθαι, *in med. et pass.* 1) respicere, respectum *vel* rationem habere alicujus, petere, cupere; *cum genit.* τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀφελείας, 3, 57, 9. τῆς τίσεως τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6. τοῦ νόμου, legis respectum habere, 25, 8, 4. τοῦ δήμου, τῆς τοῦ δήμου βουλήσεως, 6, 16, 1 *et* 5. ἑκατέρων στοχάσασθαι κατὰ τὸ δυνατὸν, utrorumque rationem habere, utrisque gratificari, satisfacere, 23, 3, 4. τῆς πρός τινα εὐνοίας, 5, 73, 4. στοχαζόμενοι τοῦ δοκεῖν μόνον, tantum videri velle, speciem modo officii sequi, 4, 19, 10. τῆς ὑμετέρας στοχαζόμενοι διαφθορᾶς, vestrum intuentes exitium, 11, 5, 3. στοχάζεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων, sortis humanæ habere rationem, 15, 8, 3. *Cum* πρὸς *præpos.* στοχαζόμενος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἡμαρτημότων, rationem habens numeri, pro numero, noxiorum, 6, 83, 2.

2) attingere, consequi *scopum*, τοῦ σκοποῦ, 6, 25, 5.

3) conjecturam facere, colligere aliquid ex aliqua re, στοχάζεσθαι ἐκ τινὸς, 1, 14, 2. 1, 26, 9. 6, 3, 2. διά τινος, 3, 68, 10. ἐστοχασμένος τῆς τοῦ βασιλίσκου σκηνῆς, quum conjecturam fecisset quo loco esset tentorium regis, quum notasset sibi locum tentorii, 5, 81, 4. στοχαστέον ἐκ τῶν καιρῶν καὶ τόπων, 9, 15, 13.

Στρατεία, ἡ, 1) *proprie*, militia, expeditio, *v. c.* ἡ ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεία, expeditio *Gallorum* adversus Romanos, 2, 22, 2 *et* 6. τῆς εἰς Ἰβηρίαν στρατείας παραλυθῆναι, 12, 5, 2. ἡ κατὰ γῆν στρατεία, militia terrestris, 3, 88, 8. *Unde et pro* stipendiis militaribus *usurpatur; πέντε ἐνιαυσίους ἔχειν στρατείας*, quinque stipendia annua fecisse, 6, 19, 1. ἔλεγεν στρατείας τελεῖν, 6, 19, 2.

2) *Metonymice*, milites qui ad bellum ducuntur, exercitus, *quæ aliàs proprie est* ἡ στρατιὰ, *cum quo nomine illud passim perperam confunditur a librariis, passim vero etiam recte pro eo ponitur; v. c.* ἐξάγειν στρατείαν, *ex codicum omnium consensu*, 1, 9, 3. *Sed recte* 2, 64,

1. *ex Bov.* ἐξαγαγὼν τὴν στρατιὰν *editum videtur, ubi alii codices* τὴν στρατιάν *habent. Rursus* 12, 5, 2. *est* στρατιάν ἐκπέμπειν; *recte. Et in* ἀθροίσαντες τὴν στρατιὰν ἐκ τῶν πόλεων, 11, 20, 1. *consentiunt libri. Sic* τὴν στρατιὰν ἀναλαβὼν ὤζωνον, 14, 10, 3. *ubi tamen dubitare possis, satis-ne emendata scriptura sit. cf.* 10, 4, 4 *et* 7. 1, 40, 1. &c. τὸ τῆς στρατιᾶς βάρος, 3, 86, 3.

Στρατιάν παιδαμοί, 2, 2, 7. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατιάσθαι, 3, 11, 5. στρατιάσθαι μετ' Ἀννίβου, 7, 2, 4.

Στράτευμα, *constat pluribus* στρατοπέδοις; τὸ σύμπαν στράτευμα, 1, 26, 7. *coll. vs.* 6.

Στρατεύσιμος, οἱ στρατεύσιμοι, qui sunt ætate militari, 6, 19, 6. *i. q.* οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, *ibid. vs.* 5.

Στρατηγεῖν, 1) consulem *vel* prætorem esse; Μάρκου Λεπίδου στρατηγοῦντος, M. Lepido consule, 2, 21, 7. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, superioris anni consules, 3, 114, 6. ἱστρατήγει Αἰτωλῶν, 4, 37, 2. 5, 1, 2. 5, 91, 1. 2) *i. q.* καταστρατηγεῖν, *cum accus.* dolis, astu uti adversus aliquem, insidiari alicui; ἐγίγνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, 3, 71, 1. *ex quatuor vetustissimorum codd. scriptura, quam confirmare videtur alter locus,* 9, 25, 6. μᾶλλον ἑαυτοὺς (*i. q.* ἀλλήλους) ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν. *Adde* στρατήγημα.

Στρατήγημα, τὸ, 3, 18, 9. 5, 47, 4. 11, 22, 2. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, 1, 57, 5. Φοινικικὸν στρατ. versutia Punica, 3, 78, 1. 10, 44, 1.

Στρατηγία, ἡ, prætura, 4, 37, 1. 10, 25, 9. dignitas imperatoris, ars imperatoria, 11, 8, 1.

Στρατηγικὸς; ἡ στρατηγικὴ δύναμις, ars imperatoria, 1, 84, 6. 40, 1, 1. ἡ στρ. πρόνοια, cautio et prudentia imperat. 3, 105, 9. γινομένης τῆς ἰσιδου στρατηγικῆς mendose edebatur 5, 26, 9. *pro* τραγικῆς.

Στρατηγικῶς ἕκαστα συλλογισάμενος, 11, 16, 5. ἐκακάτερον ἢ στρατηγικώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, 10, 32, 7. πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 5.

Στρατήγιον, τὸ, prætorium, 6, 31, 1. *et vs.* 5 *sqq.*

Στρατηγὸς, ὁ, belli dux, imperator; *tum* prætor, *Achæorum, Ætolorum &c.* οἱ ἐν Ἀθήναις στρατηγοὶ *sunt magistratus urbani Athenis,* 5, 27, 2.

In Romanorum rerum historia, στρατηγὸς *est* consul, *præcipue ubi junguntur duo vocab.* στρατηγὸς ὕπατος, *ut* 1, 52, 5. 6, 14, 2. *sed et nude* στρατηγὸς; *vide* 1, 7, 12. 1, 11, 2. 1, 24, 9 *sq.* 1, 25, 1. 1, 27, 12. 3, 88, 8. 3, 116, 13. 6, 19, 7. *coll.* 6, 12, 6. 22, 15, 13. *ubi habes* ἐπὶ Τίτου Κοϊντίου καὶ Γναίου Δομετίου στρατηγῶν; *tum* 24, 1, 8. *et* 24, 2, 9. *Conf. verbum* στρατηγεῖν. *Sed propria et primitiva notione sumitur hoc vocab. in illa phrasi,* προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, 1, 11, 3. Prætor Romanus *est* στρατηγὸς ἐξαπέλεκυς; *vide hoc nomen* ἐξαπ.

Στρατιωτικὸς, militaris; στρατιωτικὴ τριβὴ, belli usus, 9, 14, 4. τριβὴ ἄλογος στρατιωτική, militaris usus carens arte, 1, 84, 6. *cui opponitur* ἐμπειρία μεθοδικὴ, καὶ στρατηγικὴ δύναμις, *ibid. Sic* στρατιωτικὴ προπέτεια καὶ κενοδοξία, militaris temeritas et jactantia, *opponitur* τῇ στρατηγικῇ προνοίᾳ, 3, 105, 9. *Sed rursus in bonam partem,* φύσει στρατιωτικὸς, natura bellicosus, militaris, 23, 17, 3. οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν στρατιωτικὸς ἄν-

θρωπος, 24, 5, 4. ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4. στρατιωτικοὺς illos, qui distinguuntur a τοῖς πραγματικοῖς, 14, 1, 13. intelligere possis homines militaris conditionis, simplices milites, aut, quod præstare videtur, homines militares, i. e. belli usum habentes. στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, a qua distinguitur ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. verte, cum Casaub. potestatem in milites.

Στρατιωτικῶς, pro ferocis et rudis militis ingenio; ἐχρήσατο τῇ τύχῃ στρατιωτικῶς, 22, 21, 6. cf. vs. 7. Sed et in bonam partem, ἐνδιαχωμένους ἐχώριζον (nempe τὸ πλῆθος) καὶ στρατιωτικῶς, quoad fieri poterat militariter tractabant multitudinem, i. e. ad militiam et ad belli usum instruebant formabantque, 5, 63, 14. cf. 5, 65, 3.

Στρατοπεδεύειν, castra metari, 1, 17, 8. (Alias, quoad quidem vel observaverim vel meminerim, constanter composito verbo καταστρατοπεδεύειν utitur scriptor noster.)

Στρατοπεδευτικὸς; τὰ στρατοπεδευτικὰ σχήματα, pedatura castrorum, dimensio singularum partium castrorum, 6, 30, 3.

Στρατόπεδον, τὸ, 1) castra. 2) exercitus. 3) Sigillatim legio Romana, 1, 16, 2. 1, 26, 6. &c. Vide Ind. histor. in Legio Romana. cf. στρατεύμα.

Στρέβλη, ἡ; στρέβλαι καὶ μάστιγες, instrumenta torturæ, 18, 37, 7.

Στρεβλοῦν, torquere, tormentis cruciare, 2, 59, 1 sq. et vs. 9. 2, 60, 2 et 7. 4, 18, 8. 5, 54, 10. 40, 5, 3 et 6. ἐστρεβλῶσθαι, 7, 7, 4.

Στρέφειν; pass. στρεφόμενοι, dum se convertunt (navibus,) 1, 51, 6. στραφεὶς, retro conversus, 1, 40, 13. ἡ πρὸς τὸ πέλαγος ἐστραμμένη πλευρὰ, (i. q. τετραμμένη, conf. τρέπειν,) 1, 37, 4. 2, 15, 8. 5, 3, 10. 5, 4, 2. 5, 92, 10.

Στρεβλοῦν, torquere, circumagere, cruciare; ἐστρεβλοῦτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτων διανοούμενος, 24, 8, 13. ubi ἐστρεβλεῖτο ed. Gron. operarum errore, repelito in ed. Ern.

Στρογγύλος, rotundus, teres; στύλος στρογγύλος, 1, 22, 4. αἱ στρογγύλαι ἐλαῖαι, rotundæ olivæ, 12, 2, 4.

Στρουθὸς, ὁ, struthio, 12, 3, 5.

Στροφεὺς, ὁ, cardo; διακόπτειν τοὺς στροφεῖς τῶν πυλῶν, 7, 16, 5.

Στρωτὴρ, ὁ; στρωτῆρες, trabes transversariæ, 5, 89, 6.

Στυγνότης, ἡ, tristitia, mœror, senatus Romani, 3, 20, 3. τοῦ περιέχοντος, aëris et cœli tristitia, 4, 21, 1.

Στύλος, ὁ, tignum teres, columna, 1, 22, 4 sqq.

Στύπος, τὸ, caudex, truncus, stipes, arbor, Fr. gr. 118. στύπη δρύινα, 22, 10, 4. Sic στύπη, pro vulgato τύπη, legendum, 1, 48, 9.

Στυππεῖον, τὸ, stupa, 1, 45, 12. cf. voc. seq.

Στυππίον, τὸ, (alii στουππίον) 5, 89, 2.

Στωμυλία, ἡ, loquacitas, garrulitas, argutiæ, 9, 20, 6.

Στωμύλος, garrulus, 40, 6, 7.

Συαγρώδης, apri similitudinem habens, 34, 3, 8.

Συβόσιον, τὸ, porcorum grex, 12, 4, 8.

Συγγένεια, ἡ, cognatio; ἀποικία καὶ συγγένεια, 8, 35, 9. κατὰ συγγενείας, secundum familias, integræ simul familiæ, 16, 34, 12. 17, 17, 4. Meton. ἡ συγγ. cognati, 15, 30, 7. ὁ περὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, de gentium populorumque inter se cognatione, 9, 1, 4. 9, 2, 1.

Συγγενὴς; Λύττος ἡ Λακεδαιμονίων

ἄποικος οὖσα, καὶ συγγενὴς Ἀθηναίων, 4, 54, 6.

Συγγενικὸς; συγγενικὴ φιλοστοργία, amor qualis est inter consanguineos, 32, 11, 1.

Mendosum συγγενικὰ ἤθη, *quod* mores patrios *interpretatur Ernestus, in* Σικελικὰ *mutavi, ex certissima virorum doctorum conject.*

Συγγίγνεσθαι; τούτων δὲ συγγινομένων *temere et invitis libris editum erat* 4, 55, 5. *pro* γινομένων.

Συγγνώμη, ἡ, venia; συγγνώμην αἰτεῖσθαι, εἴ τι παρέπραξε, 4, 14, 7. διδόναι τινὶ, 12, 7, 5. οἷς συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. 12, 12, 3. συγγνώμην ἔχειν τινὶ τῶν ἡμαρτημένων, (*i. q.* διδόναι,) veniam dare, ignoscere, 1, 78, 14. 4, 30, 2. συγγνώμην ὑμῖν ἴσχει φιλοτίμως διακειμένοις, 11, 5, 7. *Nescio quid mendæ inest in illa phrasi:* Ἀννίβαν φάναι, ἀγνοεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, εἴ τι παρὰ τοὺς ἐθισμοὺς πράττει, 15, 19, 3. συγγνώμης τυγχάνειν, *absol.* 4, 16, 3. ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, 24. 12, 5. ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. τούτοις δεῖ συγγνώμην ἀκολουθεῖν, 12, 8, 6.

Σύγγραμμα, τὸ, scriptio, liber, 3, 20, 5. 12, 7, 2 *sq.* *Sic pro vulgato* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *adoptandum fuerit* ἐν τοῖς συγγράμμασιν *ex cod. Flor.*

Συγγράφειν τὰς πράξεις, res gestas conscribere, 3, 6, 1.

Συγγυμνάζειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, *Casaubonus*, eodem in campo exercebant; *vide, an rectius fuerit,* ad eumdem modum exercebant, 5, 65, 3.

Συγκαθίναι; *reciproce,* συγκαθέντες εἴς τινα τόπον ὑλώδη, demittentes se, abscondentes se, 8, 26, 1. *Conf.* καθίναι. *Pro* συνκάθητο τοῖς ἀξιουμένοις, 32, 22, 7. *utique* συγκατέθετο *videtur corrigendum. cf.* συγκατατίθεσθαι.

Συγκαθιστάναι; *in med.* συγκαθίστασθαί τινι, coram sistere se adversus aliquem *ad disceptandum;* συγκαταστησομένους τῷ Ἀριαράθῃ, 32, 20, 4. τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, in aciem prodire adversus hostes, 11, 23, 4. *sic* τοῖς ὑπεναντίοις κατὰ πρόσωπον, 9, 3, 6.

Sic συγκαταστῆναι πρός τινα, *ad disceptandum,* 31, 20, 8. *ad pugnandum,* 2, 20, 9. εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρὸν, (*i. q.* κίνδυνον *vel* μάχην,) 1, 57, 1. *Et absol.* οἱ συγκαθεστῶτες, qui cum eis erant acie congressi, 4, 12, 6.

Συγκαθορμίζεσθαί τινι, una cum aliquo stationem habere cum navibus, 5, 95, 3.

Συγκαλεῖν. *Mendose vett. nonnulli codd. dant* συγκεκλεικέναι *pro* συγκεκλικέναι, 3, 63, 3.

Συγκαταβαίνειν, descendere, ire cum aliquo, coire, congredi, dare sese, consentire; εἰς πᾶν, in omnes conditiones ire, 3, 10, 1. 7, 4, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, descendere ad prælium, 3, 89, 8. 5, 66, 7. εἰς ὁλοσχερῆ κρίσιν, 3, 90, 5. 3, 108, 7. εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, 1, 39, 12. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα, 4, 11, 9. εἰς τοὺς τῆς φάλαγγος καιροὺς καὶ τόπους, 18, 14, 3 *et* 8 *et* 12. εἰς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγους, 5, 67, 3. εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα, ad omnes fœderis et amicitiæ conditiones descendere, se dare, paratum esse, 5, 66, 2. συγκαταβάντες εἰς φόρους καὶ συνθήκας, descendentes ad pendendum tributum et fœdus faciendum, consentientes, 4, 45, 4. *Absolute,* συγκαταβάντες, cedentes, indulgentes, *scil.* remittentes nonnihil de postulato redemtionis pretio, 22, 9, 12.

Συγκαταβιβάζειν; συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς (τῶν πολεμίων) προκινδυνεύοντας, (*scil.* σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ ἀκροβολισμοῦ φεύγουσι,) adliciens

hostes, ut *simul cum suis sese recipientibus* longius descenderent *de colle super quo sita erat urbs*, 5, 70, 8.

Συγκατάθεσις, ἡ, adsensio, adprobatio, comprobatio, plausus; ἔπαινος καὶ συγκατάθεσις συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11. ἐπαίνου καὶ συγκαταθέσεως τυγχάνειν, 22, 9, 16. διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν συγκατάθεσιν, de consensu Achæorum, 4, 17, 8. ὀλιγωρεῖν τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, *Fr. hist.* 56.

ποιησαμένων τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐκ συγκαταθέσεως τὴν δικαιολογίαν, *si vera scriptura, erit idem ac* ἐκ συγκαταστάσεως, inter se commissi, *ut vertit Casaub. vel* coram inter se, 23, 12, 1.

Συγκαταινεῖν, probare, comprobare, ratum habere, 15, 8, 9. 25, 9, 6.

Συγκαταίρειν, simul cum aliquo in portum adpellere; τὰ συγκατηρκότα τῶν πλοίων *dant Vat. et Flor. pro* συνηντηκότα, 1, 52, 6.

Συγκατανεύειν, τοῖς λεγομένοις, adnuere petitioni, 3, 52, 6. συγκατανεύειν τοῖς αὐτὸν παρορμῶσι, aurem præbere hortantibus, 30, 1, 9. ἐκείνῳ ἅπαντα συγκατένευον, omnia ei concesserunt, 7, 4, 9.

Συγκατασκευάζειν τινὶ δυναστείαν, adjuvare aliquem in paranda potentia, 1, 83, 4. τὴν νίκην, parare alicui victoriam, *de diis*, 3, 111, 3.

Συγκατατίθεσθαι, consentire, adsentiri, adnuere, 1, 49, 5. 5, 1, 10. 6, 15, 8. *cum dat. pers.* 2, 8, 4. 2, 48, 6. *cum dat.* rei; τῇ γνώμῃ τινος, 28, 5, 6. συγκατέθετο τῇ στρατείᾳ, consensit in eam expeditionem, 5, 55, 4. τῷ Δημητρίου θανάτῳ, 24, 3, 9. τοῖς λεγομένοις, probare dicta, 3, 98, 11. συγκατατιθεμένων αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς, omnibus consilium ejus probantibus, 3, 71, 5. *ubi perperam* αὐτῷ *vulgo pro* αὐτοῦ *scribitur.* συγκατέθετο τοῖς ὑπ' ἐκείνου παρακαλουμένοις, 31, 18, 6. τοῖς προτεινομένοις, 22, 13, 8. *Sic* συγκατέθετο τοῖς ἀξιουμένοις *scribe* 32, 22, 7. *pro vulgato* συνεκάθετο. *Et sequente conjunct.* διότι, 26, 1, 5.

Συγκαταφέρεσθαι τῇ καθωμιλημένῃ δόξῃ περί τινος, pervulgatæ opinioni de aliquo adsentiri, 10, 5, 9. συγκατενέχθησαν ἐπὶ τὸ γράφειν δόγμα τοιοῦτον, consenserunt in eam sententiam ut fieret senatusconsultum tale, 33, 16, 11.

Συγκαταφθείρειν τοὺς στρατιώτας, simul perdere, amittere milites, 9, 26, 6.

Συγκατεργάζεσθαι; συγκατείργασμαι ὑμῖν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων, peregi, perfeci vobiscum, 22, 4, 4.

Συγκεῖσθαι; τὰ πρὸς αὐτὸν συγκείμενα αὐτοῖς, quæ cum eo pacta habebant, quæ eis cum illo convenerant, 5, 4, 10. 8, 30, 1. ἐκ συγκειμένου, ex composito, *Fr. gr.* 46.

Συγκεντεῖν τινα, confodere, interficere, 4, 22, 11. 15, 31, 11. *Sic non dubito* συνεκέντησαν *legendum* 15, 33, 6. *pro vulgato* συνηκόντισαν.

Συγκεφαλαιοῦσθαι τὰς πράξεις, τὴν διήγησιν, in brevem summam contrahere, 3, 3, 1 *et* 7. 4, 1, 9. 5, 32, 4. 28, 14, 11. ἐξελογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα, καὶ συγκεφαλαιούμενοι (*scil.* αὐτὰ) πολλαπλάσια τῶν καθηκόντων, summam eorum subducentes, conficientes, multis partibus majorem justo, 1, 66, 11.

Συγκεφαλαίωσις, ἡ, 9, 32, 6.

Συγκινδυνεύειν; οἱ μετὰ τῶν εὐζώνων συγκινδυνεύοντες ἱππεῖς, 2, 3, 5.

Συγκινεῖν, commovere. συγκινεῖ ἕκαστον ὁ ξενισμὸς, 15, 17, 1. διὰ τὸ μηδένα συγκινηθῆναι τῶν ἔσωθεν αὐτῷ ταξαμένων, quoniam nemo se simul movit, 2, 59, 8.

Συγκλείειν, includere; τοὺς πολεμίους εἰς πολιορκίαν, 1, 7, 10. 1, 8, 2. 1, 49, 8. ἐντὸς τειχῶν, 1, 17, 8.

συγκεκλῆσθαι πρὸς τῇ γῇ, *de classe* ad terram conclusa et cincta ab hostibus, 1, 51, 10. συγκλείειν τινὰ, in carcerem conjicere, 40, 5, 1. *In prœlio* συγκλείσθαι, omni ex parte includi ab hoste, *est fortius non nihil quam* κυκλοῦσθαι, 3, 117, 11. *coll. vs.* 10.

ἡ πιεζοῦσα συγκλείει τὴν παρεμβολὴν εἰς στενὸν τόπον, in arctum cogit, comprimit, 5, 69, 1. συγκλειόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, pressus, coactus, 2, 60, 4. ὑπὸ τῶν πραγμάτων, rerum necessitate coactus, 11, 20, 7. τῆς ὥρας ἤδη συγκλειούσης, urgente hora, diei tempore breve spatium eis relinquente, 17, 7, 3. διὰ τὸ τὴν ὥραν εἰς ὀλὰ συγκλείειν, 17, 9, 2. εἰς παραπλήσιον αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν ἡ τύχη συγκέκλεικε, ad similem pugnandi necessitatem redegit eos fortuna, 3, 63, 3. ἡ τύχη ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου καὶ ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ τόπον ἧττον συνέκλεισεν αὐτούς, 1, 58, 1. ἡ τύχη συνέκλεισεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν, ad postremi certaminis necessitatem eum redegit, 21, 2, 10. τοῦ Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, 24, 1, 2. εἰς αὐτὰς συνεκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκίαις ἐλπίδας, 18, 36, 3. εἰς ὁμήρους καὶ φόρους συγκλείσαντες τὸν Φιλίππου, ad obsides dandos et pendendum tributum coëgerunt, 21, 9, 9. συγκλεισθέντες εἰς φόρους, 15, 20, 7. *Conf.* συνάγειν.

Σύγκλεισις, ἡ; ὄρος διαφορὰς καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὑτῷ, mons alibi latioribus vallibus diremtus, alibi in arctas angustias coiens, 5, 44, 7. *conf.* 5, 69, 1.—"*de* monte alibi diremto, alibi continuato, *ut opinor.*" *Ern.*—*Apud Plutarch. in Camill. cap.* 41. *sunt* ναὶ πολλαὶ συγκλείσεις ἔχουσα, *quod Reiskius cum Bryano in* συγκλίσεις *mutavit, temere.*

Σύγκλητος, ἡ, *plerumque de* senatu Romano *usurpatur; sic etiam* 28, 5, 6. *ubi de Acarnanum senatu intellexit Reiskius. Conf.* 20, 12, 1. ἡ σύγκλητος *Carthaginiensium, differt a* γερουσίᾳ, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *Achæorum* σύγκλητος *est, in quam convenieebant non solum* ἡ βουλὴ, *sed omnes cives qui trigesimum ætatis annum impleverant,* 29, 9, 6. *Conf. supra, in* ἀγορά.

Συγκλίνειν; τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν συνέκλινε ταῖς ὑποίαις (τῷ Φιλίππῳ) ὡς οὐδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων, propensis in eum animis fuerunt, 7, 12, 5. Συγκλίνειν *pro* συγκλείειν *voluit Ursinus,* 17, 9, 2.

Συγκομιδὴ, ἡ, (*scil.* τῶν καρπῶν) messis, 1, 40, 1. comportatio fructuum, 3, 100, 8. ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ, vindemia, et aliorum fructuum autumnalium comportatio, 4, 66, 7.

Συγκρημνίζειν; τὸ πλεῖστον αὐτῶν συγκρημνιζόμενον ἐν τῇ τάφρῳ διεφθάρη, 8, 34, 7.

Σύγκριμά τι ἐκ τούτων, aliquid ex his concretum, 34, 5, 3.

Συγκρίνειν τι ἐκ παραθέσεως, aliquid cum alio conferre, 12, 10, 1. συγκρ. τί τινι, 6, 47, 9. συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. συγκρίνειν τινὰ πρός τινα, componere aliquem cum alio, ut hi duo inter se disceptent, ut ex eorum disceptatione, coram nobis instituta, veritatem facti discamus, *confronter l'un avec l'autre;* οὗτοι συγκρίνονται πρὸς τὴν ἔφοδον, 6, 36, 8.

Σύγκρισις, ἡ, collatio, comparatio *duarum rerum inter se;* ἐκ τούτου ποιητέον τὴν σύγκρισιν τῶν πολιτευμάτων, 1, 13, 13, τοῦτο ἄξιόν ἐστι συγκρίσεως πρὸς ἐκεῖνο, 15, 11, 9. 1, 2, 2. ταῖς γε ἀρεταῖς οὐδὲ σύγκρισιν ἔχουσι, ne conferre quidem

inter se possunt, 15, 11, 10. ἡ σύγκρισις τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις, 6, 47, 10.

Ἀλκαῖος ἐν ταῖς συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκώπτων αὐτὸν in commissionibus, disceptationibus, 32, 6, 5. *ubi* συγκυρήσεσιν, congressibus. *suspicatus est Reisk. Ego vero videndum puto, ne* Συγκρίσεις, *i. e.* institutæ Comparationes, *titulus sit libelli ab Alcæo editi.*

Σύγκριτος τινὶ, comparabilis, conferendus cum aliquo, 12, 23, 7.

Συγκρότων; συγκεκροτημένα πληρώματα, bene exercitati remiges (ad remos communi concentu pulsandos,) 1, 61, 3.

Συγκρούειν, concurrere, jungere se, 3, 93, 9. τῆς ἀλλήλαις συγκρούουσαι, inter se collisæ, 1, 50, 3.

Συγκυρεῖν, accidere, evenire; παρὰ δόξαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων συγκυρούντων, 5, 18, 6. ἅμα συνεκύρησε καὶ τὴν πρωτοπορείαν συμπεσοῦν &c. 4, 69, 1. 9, 8, 11. παντὸ ὁμοῦ συγκυρήσαντα, 14, 5, 13. τὸ παραπλήσιον ἑκάστοις αὐτῶν συγκυρήσει, 6, 6, 5. δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 20, 8. 4, 51, 7.

συνεκύρησαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, eodem tempore etiam forte simul advenerunt, 18, 33, 3. ἡ ἔξωθεν συγκυροῦσα ταύταις ταῖς χώραις θάλαττα, mare extrinsecus adtingens has regiones, 3, 59, 7. *Sic* οἱ συγκυροῦντες τῇ Μηδίᾳ βάρβαροι; 10, 27, 3. *ubi* συνορεῦντες *legendum videri poterat.*

Συγκύρημα, τὸ, casus, eventus, 4, 86, 2. 32, 9, 6.

Συγκύρησις, ἡ, *idem*, 9, 12, 6. *Adde* 32, 6, 5.

Συγχαίρειν τινὶ, gratulari alicui, 29, 7, 4. *Et in pass.* συγχαρῆναι τινὶ ἐπὶ τῷ &c. *Sic* συνεχάρη, 30, 3, 1. συγχαρεὶς, 15, 5, 13. συγχαρησόμενος, 30, 10, 1. 30, 16, 1. 30, 17, 15.

Συγχεῖν, τὰς τάξεις καὶ καταστῆσαι, turbare, disjicere ordines, 1, 40, 13. συνέχυσε τὰς τῶν ἀστάτων συμμαχίας, 15, 13, 7. συγχέαι τὸν πόλεμον,—"turbando bellum movere." *Ern.*—*id ipsum quod Latine* conflare bellum *dicitur*, 4, 10, 3. 15, 2, 4. *Conf.* συγχύειν.

Συγχειρίζειν τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, 6, 2, 14.

Συγχορηγεῖν τινι, subsidiis, commeatibus adjuvare aliquem, 4, 46, 5. 5, 55, 1.

Συγχρᾶν; Ἀχαιοῖς καὶ τῇ τούτων πίστει συνέχρησαν πρὸς τὴν τῶν καιρῶν ἐξαγωγὴν, 2, 39, 4. *ex consentiente codicum scriptura, pro qua* συνεχρήσαντο *correxi. Constanter enim in medio vel in pass. usurpatur hoc verbum, quod vel* simul uti *significat, vel nude* uti. ἕως μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν Ῥωμ. συμμαχίᾳ, 1, 8, 1. συγχρησθῆναι, 2, 32, 7. ἅμα συγχρησάμενος συναγωνιστῇ τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις, 3, 14, 5. συγχρώμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν Κεφαλληνίων ναυσὶν, 4, 6, 2. συγχρώμενοι ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι, 5, 69, 9. συμψηφίζονται καὶ συγχρῶνται πάντες οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, 6, 3, 10. τοῖς ἰδίοις καιροῖς συγχρώμενος, 18, 34, 6.

συγχρήσασθαί τι παρά τινος exponitur *etiam* utendum corrogare aliquid, commodato accipere, *in illa phrasi*, παρὰ Ταραντίνων συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους, 1, 20, 14.

Σύγχρους τινὶ, ejusdem coloris cum aliqua re, 3, 46, 6.

Συγχύειν τὸν πόλεμον, *ut* συγχεῖν *vel* συγχέαι, conflare bellum; ἤδη συνέβαινε συγχεῖσθαι τὸν πόλεμον, 28, 15, 6.

Σύγχυσις, ἡ, καὶ ταραχὴ, confusio, perturbatio, 14, 5, 8. 30, 13, 7.

Συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμένοις, concedere postulata, conditiones, 4, 29, 3. 14, 2, 5.

Συγχώρημα, τὸ, concessio, qua aliquid alicui ceditur, traditur, 5, 67, 8. τὰ συγχωρήματα, 28, 17, 7. κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν συγχώρημα, 4, 6, 5. *tum* potestas, facultas, quæ alicui datur faciendi aliquid; διὰ τῆς συγκλήτου γίγνεται τὸ συγχώρημα τοῖς τιμήταις, 6, 13, 3. συγχώρημα λαβεῖν παρά τινος, facultatem, potestatem accipere ab aliquo *aliquid faciendi*, 4, 73, 10. *cum infin.* 4, 80, 12. *cum* περὶ *præpos.* λαβεῖν συγχ. περὶ πρεσβείας, legationem mittendi, 1, 85, 3. 4, 72, 3.

Συζευγνύναι; τῆς συνεζευγμένης πρὸς ἀλλήλας, inter se junctæ, 8, 6, 2.

Συζυγεῖν, *verbum tacticum*, in eodem ζυγῷ stare, *id est*, in eadem linea transversa; συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, servare ordines secundum παρεστάτας *et* ἐπιβάτας, 10, 21, 7.

Σῦκον, τὸ, ficus. σῦκα, 16, 24, 5 *et* 9.

Συλλαλεῖν τινι, 4, 22, 8. συλλαλήσαντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς, 1, 43, 1.

Συλλαμβάνειν; συνελάβοντο τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου *ex vulgata olim lect.* 10, 25, 3. *pro qua* συνεπελάβοντο *ex Suida adoptavi.* πλεῖστα συνελάβετο πρὸς *perperam labant edd. vett. cum codd. nonnullis, pro* συνεβάλετο, 3, 10, 7.

Συλλήβδην, ut verbo complectar, ut verbo dicam, denique, in summa, in universum; καλλίστας δυναστείας καὶ συλλήβδην περιωρισμένας ὑπὸ τῆς φύσεως, 15, 6, 5. ἀγενέστατοι, καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, 15, 10, 5. συλλήβδην πᾶν, 2, 35, 3. 4, 21, 4. 1, 74, 4. 10, 2, 1. συλλήβδην οὐδέποτε, 1, 82, 8. κακῶν παραίτιος καὶ συλλήβδην ἀπωλείας, malorum caussa atque etiam in universum perniciei, 18, 24, 3. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν γεγονότων, universa administratio rerum omnia complectens, 1, 4, 3.

Σύλληψις, ἡ, comprehensio; τῶν ἡγεμόνων, 1, 85, 6. τῆς νεώς, 1, 46, 9.

Συλλογίζεσθαι, συλλογίσασθαι, 1) reputare secum, cogitare; *cum accus.* 1, 44, 1. 1, 63, 8. 3, 61, 2. 3, 81, 12. *Sic Vat. et Flor.* ταῦτα συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος, *recte, pro simplici* λογιζ. 4, 71, 1. 2) excogitare, capere consilium; συνελογίσατο παρ' ἑαυτῷ περὶ τῆς προδοσίας συλλογισμὸν βαρβαρικὸν, 3, 98, 3. *Seq.* διότι. 1, 26, 10. 1, 32, 2. 3) conjicere intelligere, *cum accus.* 1, 60, 4. 2, 26, 4. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, conjectura rem adsecutus, 3, 93, 3. συλλογίσασθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων, 9, 30, 8.

Passiv. ἦν αὐτῷ συλλελογισμένον, *seq. infin.* constitutum ei erat, 14, 4, 4.

Συλλογισμὸς, ὁ, consilium; συλλογισμ. βαρβαρικὸς, 3, 98, 3. (*cf.* συλλογίζεσθαι.) τὸν προεστῶτα ἐν πολέμῳ δυνάμεως χειρώσασθαι κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμούς, hostilium copiarum ducem vincere consiliis et solerter cogitatis, rationibus solerter initis, 3, 81, 11. εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐκ συλλογισμοῦ οὐ βελτίων ὑπάρχων, nec melior ingenio, judicio, consilio, 37, 2, 1. *Historia desiderat* τὸν ἀπολογισμὸν ἀληθῆ μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς, cum explicatione rationum et consiliorum ad rem quamque pertinentium, 10, 24, 8. *si modò satis emendata scriptura.*

Σύλλογος, ὁ, colloquium, conventus, 5, 75, 1. 10, 42, 5. (*ubi i. q.* σύνοδος *vs. præc.*) 17, 3, 2.

18, 19, 1. 18, 20, 5. 22, 22, 12.

Συλλυπεῖσθαί τινι, 7, 3, 2.

Συμβαίνειν, accidere, evenire; ἐκ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, 3, 51, 11. αἱ κακοπάθειαι αἱ συμβᾶσαι ἡμῖν, 5, 59, 7. ἡ συμβαίνουσα (τῷ ὄχλῳ) ἀκρασία, intemperantia quæ accidebat, quæ propria erat, familiaris multitudini, 1, 66, 6. ἡτοιμασμένων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὸ συμβαῖνον, in casum qui incidere posset, 2, 69, 11. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, timebat eventum, 1, 44, 5. ἐξ οὗ συνέβη, *cum accus. et infin.* quo factum est, 1, 18, 10. *et sæpe alias.*

Familiarissimus præsertim Polybio est pleonasticus quidam usus verbi συμβαίνει, συνέβη, *sequente infinitivo verbi principalis, ut* 1, 22, 3. 1, 32, 2. 3, 61, 5. &c. *In qua loquendi forma notetur constructio cum dativo casu, qui a verbo* συμβαίνει *pendet, pro accusativo ad infinitivum aliâs referendo; v. c.* οἷς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἴκησιν, 2, 32, 1. τούτοις συμβαίνει μὴ πολὺ διεστάναι τῶν ἐθνῶν &c. 5, 44, 8. ᾧ συνέβαινε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 5, 46, 12. *Adde* 1, 37, 10.

συμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον, ad belli societatem jungere se, simul bellum suscipere, 29, 3, 7. *ni* συνεμβαίνειν *legendum, quemadmodum correxi* 16, 26, 6. *ubi pari ratione* συμβαίνειν εὐγενῶς εἰς τὴν ἀπέχθειαν ἅμα Ῥοδίοις *legebatur. Rursus* συμβεβηκότες *de* pluribus in unum congredientibus et jungentibus se ad bellum adversus aliquem *habemus* 9, 30, 9. *ubi quidem non satis integra est oratio vulgata. Dicitur etiam* συμβαίνειν πρὸς τοὺς πολεμίους, congredi, confligere cum hostibus, *si vera scriptura* 11, 24, 6. τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους τῶν πολεμίων συμβεβηκέναι; *ubi quidem* συμβεβληκέναι *correctum voluit Scaliger.*

συμβαίνειν *perperam vulgo pro* συμμένειν *legebatur,* 4, 9, 3. *Et* συμβεβηκότων *pro* συμβεβιωκότων, 10, 3, 1. *et* 10, 9, 3. *Pro* μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πεποίηκε, *quod dant libri,* 3, 36, 3. *fortasse* συμβάλλεσθαι συμβέβηκε *legendum; sic sane in præt. etiam habes,* Ἀσίαν κεῖσθαι συμβέβηκε, 3, 37, 4. *ubi præsens pro præterito exspectasses. Conf.* συμβατός.

Συμβάλλειν; 1) συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντίοις, congredi, confligere cum hoste, 10, 37, 4. εἰς μάχην, 3, 56, 6. *Et nude* συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ἀλλήλοις &c. 1, 9, 7. 1, 12, 3. 1, 19, 8. 1, 25, 4. 3, 111, 1. 4, 7, 9. *Etiam de navali pugna,* συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσι, 2, 10, 1. *Et prorsus absolute,* συμβάλλειν, pugnare, confligere, prælium committere, 3, 110, 2. *sic* αἱ πρῶται συμβαλοῦσαι νῆες, 1, 23, 7. συμβεβληκέναι πρὸς τοὺς πολ. *pro* συμβεβηκέναι *legendum putavit Scaliger,* 11, 24, 6. *cf.* συμβαίνειν. 2) conjicere, perspicere, intelligere; μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν, 11, 13, 2. 3) συμβάλλειν τινὰ, committere cum aliquo, *ex* 9, 18. *citat Ernestus, quod nobis est cap.* 19. *libri* 9. *ubi nihil tale invenio, nec locus ille nunc occurrit.*

συμβάλλεσθαι, conferre, prodesse; μεγάλα, βραχύ τι, τινὶ εἴς τι, 2, 13, 1. 1, 2, 8. 1, 55, 4. πρός τι, 1, 5, 4. 1, 47, 1. 3, 36, 3. &c. διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἴδιόν τι συμβεβλῆσθαι τοὺς καιρούς, 2, 37, 4. 5, 107, 5. Ἀμίλκας πλεῖστα συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πολέμου, 3, 10, 7. *ubi alii vulgo* συνελάβετο.

Συμβασιλεύειν τἀδελφῷ, 30, 2, 4.

(Σύμβασις, ἡ, pax; *nempe sic editum erat ex Ursini ingenio*, 21, 8, 6. *pro* ἔκβασις.)

Συμβατικὴ; συμβατικὴ διάθεσις, proclivitas ad compositionem, 17, 9, 4.

Συμβατὸς; μὴ συμβατόν ἐστιν αὐτῷ ποιῆν ταῦτο, non cadit in illum, non est in ejus potestate hoc facere, 9, 2, 4. *cf.* συμβαίνειν.

Συμβεβλὴς γεγενήμενος, telis confixus, telis obrutus, 1, 40, 13.

Συμβιοῦν, familiariter vivere cum quo; συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ φιλοσόφῳ, 10, 25, 2 *et* 4. συμβεβιωκότες αὐτῷ, 10, 3, 1. *et* 10, 9, 3. *ex Suida, pro* συμβεβηκότες, *quod utroque loco dabant codd. Polybiani.*

Συμβίωσις, ἡ, convictus, 5, 81, 2. μετά τινος, 32, 11, 10.

Συμβιωτὴς, ὁ, vitæ comes, sodalis, contubernalis, 8, 12, 8.

Συμβοηθεῖν, 4, 69, 4.

Συμβόλαιον, τὸ; συμβόλαια ἰδιωτικὰ, contractus inter privatos de re pecuniaria, 20, 6, 1. περὶ συμβολαίων ἀμφισβατοῦντες, de re pecuniaria litigantes, de pecunia quæ e syngrapha debetur, 24, 1, 11.

Σύμβολον; συγκλυσθὴς εἰς τὸν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, ex jure condicto, ex jure compacto, 24, 1, 2. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς σύμβολον, secundum pactum quod eis cum Achæis intercedit, 32, 17, 3.

Συμβουλεύεσθαί τινι, consilia cum aliquo communicare, 2, 46, 2.

Συμβουλία, ἡ, consilium, 5, 12, 6. 5, 49, 2. 21, 8, 11.

Σύμβουλος, ὁ, consiliarius, consultor, 14, 3, 7. συμβ. γάγγοι τοῦ πολέμου, belli suasor fuerat, 35, 4, 8. publici concilii particeps, 14, 9, 7. σύμβουλοι καὶ πρεσβευταὶ *in exercitu Romano*, 6, 35, 4. *Conf.* 40, 9, 1.

Συμμαχικὸς; ἐπιτάττειν τοῖς συμμαχικοῖς τὸ δοκεῖν, 6, 12, 6. συμμαχικὴ αἵρεσις, socialis animus, 9, 23, 7.

Συμμαχικῶς, tamquam socii, socialiter; οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς, *Fr. gr.* 81.

Συμμαχὶς, ἡ; συμμαχὶς πόλις, 1, 83, 1. 2, 46, 2. 4, 25, 1. (*ubi abest substantivum.*) 5, 17, 9. 5, 102, 8. 6, 21, 4.

Συμμένειν, i. q. μένειν, manere, eodem loco manere, 1, 27, 9. 1, 47, 4. 4, 10, 3. (*ubi mendose alii* συμβαίνειν.)

Συμμεταδιδόναι τινὶ τῆς ἐπιβολῆς, consilium cum aliquo communicare, 5, 36, 2. περὶ τῶν ἐπιστώτων, 23, 14, 7. *Et subintellecto genit.* πράγματος *vel* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, rem cum aliquo communicare, 4, 5, 9. 12, 16, 6.

Συμμεταπίπτειν τινὶ, simul cum aliquo mutari, 9, 23, 8. *Sic ai* προαιρέσεις τῶν ὑποτεττομένων ἅμα ταῖς τῶν προεστώτων μεταβολαῖς συμπίπτουσι, *scribe* συμμεταπίπτουσι, 10, 36, 7. *Conf.* μεταπίπτειν; *et verbum seq.*

Συμμετατίθεσθαι; *notione activa*, (τὸν θυρεὸν *vel* τὸ σῶμα σὺν τῷ θυρεῷ) πρὸς τὸν καιρὸν τῆς πλαγῆς, in omnem partem unde ictus minatur convertere subinde scutum, *vel* se cum scuto convertere, 18, 13, 7. *Passive et reciproce*, ταῖς πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι, una cum temporum mutatione mutari ipsum, et varie se flectere ac convertere, 9, 23, 4. (*cf.* συμμετατιθέναι.) *Adde* 18, 16, 7.

Συμμετρεῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διανύσματα, cum temporis ratione commetiri itinera conficienda, 9, 15, 3.

Συμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, commensuratio, justa mensura, 9, 19, 5. τὴν αὐτὴν τηρεῖν συμμετρίαν, 9, 20, 2.

Σύμμετρος, modicus, idoneus, probabilis; τριβὴν ἐν τοῖς πολιτικοῖς

ἴχνη σύμμετρον, 1, 32, 1. ἐν ἀποστήματι συμμέτρῳ, 1, 33, 6. 2, 25, 4. λαβὼν σύμμετρον ἀπόστημα, 5, 73, 5. σιβυνίοις ἰσίκασι συμμέτροις, mediocribus venabulis, 6, 23, 9. μετὰ συμμέτρου δυνάμεως, 10, 42, 2. *Proprie construitur cum* πρὸς *præpos. et notat id quod* commensum est et aptum ad id de quo agitur; *sic* ἀφίει λίθους συμμέτρους πρὸς τὸ φέυγειν ἐκ τῆς πράρας τοὺς ἀγωνιζομένους, lapides emittebat satis magnos ad pellendos de prora pugnantes, 8, 8, 1. διάστημα σύμμετρον ὑπάρχον πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 8, 15, 4.

Συμμέτρως, dimensa ratione, accommodate; κεχρημένοι τῇ πορείᾳ συμμέτρως ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι, 8, 30, 13.

Συμμιγνύναι τινί, convenire aliquem colloquendi caussa, 1, 31, 5. 2, 11, 11. 2, 48, 8. 10, 37, 7. pervenire ad aliquem, conjungere se alicui, 1, 19, 2 *et* 4. 1, 60, 8. 3, 96, 9. 3, 97, 4. 4, 23, 2. incidere in aliquem, 5, 15, 4. 10, 31, 12. συμμίξαι τοῖς πολεμίοις, manum conserere cum hoste, 1, 9, 4. *Eumdem usum ex* 3, 18. *citat Ernestus, ubi non occurrit.* ποίοις τόποις συμμικτέον τοῖς ὑπεναντίοις, quo loco occurrendum sit hosti, 3, 41, 8. *Duas lectiones,* συμμίξαντες *et* προσμίξαντες, *perperam in unam* συμπροσμίξαντες *contraxit Casaub.* 4, 16, 7. *Adde mox* συμμείναι.

Συμμίσγειν, *i. q. præced.* κατὰ πορείαν συνέμισγον τοῖς ὑπεναντίοις, in hostes incidebant, 10, 49, 6.

Συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθροὺς, 1, 14, 4.

Συμμύειν, connivere, oculos claudere; ἵνα συμμύσαντες πιθαρχῶσιν *correxi* 31, 8, 8. *pro vulgato* συμμίξαντες.

Συμπάθεια, ἡ; μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας, *Fr. gr.* 134. ἡ συμπάθεια τῶν χαλκωμάτων, 22, 11, 12.

Συμπαθὴς; συμπαθεῖς ποιεῖν τοὺς ἀναγινώσκοντας τοῖς λεγομένοις, 2, 56, 7. συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους, suos adfectus in eos transfundere quos hortabatur, 10, 14, 10.—"*nisi legendum* συμπιθῆ." *Ern.* τίς οὐκ ἂν συμπαθὴς γένοιτο κατὰ τὴν διήγησιν, quis non adficiatur ad hanc narrationem, 15, 9, 3. συμπαθὴς γενόμενος, misericordia tactus, 10, 18, 8. 8, 22, 9.

Συμπαιανίζειν, simul ululatum tollere, 2, 29, 6. *Conf. simplex.*

Συμπαιδεύεσθαι; βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, violentiæ et iræ adsuetus a puero, innutritus, 6, 44, 9.

Συμπαρακαλεῖν τινι τὰς δυνάμεις, una cum aliquo hortari milites, 5, 83, 3.

Συμπαραλαμβάνειν, simul adsumere, 2, 10, 1.

Συμπαραπλεῖν, a latere navigare, 5, 68, 9.

Συμπαρασκευάζειν τινὶ ὠφελείας, adjuvare aliquem in paranda præda, prædam alicui conciliare, 4, 3, 8.

Συμπαρατιθέναι, *in acie,* a latere aliorum locare, a latere eis adjungere, 2, 66, 7.

Συμπαρεῖναι, simul adesse, præsentem esse, 5, 5, 8. 5, 15, 6. τινὶ, una adesse cum aliquo, 9, 25, 6. πᾶσιν, ubique adesse, rebus omnibus præsentem interesse, 9, 26, 5.

Σύμπας; ἡ σύμπασα ἀργία, 3, 81, 4. &c. *Vide* πᾶς.

Συμπάσχειν ταῖς τινος ἀτυχίαις, 4, 7, 3. τοῖς τῆς πατρίδος πράγμασιν ἀληθινῶς συμπάσχειν, 15, 19, 4.

Συμπατεῖν, conculcare; (*ut* καταπατεῖν.) συνεπατήθησαν, 1, 34, 7. 3, 65, 7 *et* 10. 4, 58, 8 *et* 10. 14, 4, 10.

Συμπείθειν, *i. q.* πείθειν, 5, 38, 1. *Pass.* συμπειθόμενος ποιεῖν τι, qui sibi persuaderi, se adduci passus est, 17, 13, 4.

Συμπέμπειν; συμπέμψας τοὺς ὑπομένους, reprimere *hostes* insequentes, 9, 9, 3.

Συμπεριλαμβάνειν τὶ τῇ ὑποθέσει, simul comprehendere, 8, 13, 4. συμπεριελήφθησαν ταῖς συνθήκαις *ex ing. citra necessitatem ediderat Ursin.* 26, 6, 12. *pro* περιελήφθησαν.

Συμπεριποιεῖν τινι τὴν ἀρχὴν, in parando regno adjuvare aliquem, 3, 49, 9. *cf.* συγκατασκευάζειν.

Συμπεριστέλλειν τὰς ἁμαρτίας, tegere, occultare peccata, 10, 25, 9. *cf.* περιστ.

Συμπεριφέρεσθαι, συμπεριενεχθῆναι, 1) *cum dat. rei*, mente et intelligentia adsequi aliquid, capere, intelligere, perspectum habere, tenere; τοῖς λεγομένοις, 3, 10, 2. 3, 34, 3. τῇ τῶν ιβ' ζώων οἰκονομίᾳ, 9, 15, 7 *et* 14. τοῖς παραγγελλομένοις, nosse, satis didicisse imperata facere, 10, 21, 9. *i. q.* κρατεῖν τοῦ &c. *ibid.* 2) *cum dat. pers.* sequi, comitari, adsectari aliquem, adhærere alicui; πλείστους ἔχει τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, solerter se gerere cum eis quorum consuetudine utuntur, qui cum eis vivunt, 4, 35, 7. *Absol.* ἀναγκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, *scil.* τοῖς ἄλλοις, aliorum exemplum sequi, 5, 15, 2. *conf.* συγκαταφέρεσθαι.

Συμπεριφορὰ, ἡ; 1) indulgentia; συγγνώμην τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφορὰν οὐδ' ἡντινοῦν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόντες, *de lenitate in exigendis tributis*, 1, 72, 2. συμπεριφορᾶς τυγχάνειν, indulgentiam invenire, indulgenter tractari, 24, 2, 10. *Eodem pertinet notio* obsequentiæ, *vel* adcommodationis ad aliorum captum, *de qua monuit Uptonus in Ind. ad Arriani Epict. et Heynius ad Epict. cap.* 16. *quos duumviros hoc nomine jam laudavit Ernestus.* 2) familiaris conversatio, familiaritas; ἡ μεθ' ἡμέραν συμπεριφορὰ, 5, 26, 15. 5, 37, 2. 32, 9, 3 *et* 6. *i. q.* σύστασις *ibid. vs.* 4.—" *Ad hanc maxime significationem pertinentia exempla habet Cl. Wesselingius ad Diodor. T. I. p.* 233." *Ern.*—*Confer verbum præced.*

Συμπίπτειν, 1) coincidere, concurrere, *varia ratione*; αἱ πλευραὶ (τοῦ τριγώνου) αἱ συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας, quæ se contingunt, 2, 14, 5. τῶν διόδων ἐνταῦθα συμπιπτουσῶν, viæ omnes ibi coëunt, coincidunt, 10, 28, 7. συμπίπτουσιν ἀλλήλοις, miscentur invicem *diversi greges*, 12, 4, 10 *et* 13. συμπεσεῖν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν, *diversis viis* simul cum aliis pervenire ad summitatem collium, sibi occurrere, 41, 69, 1. 5, 52, 7. *De exercitibus diversarum partium*, συμπεσεῖν ἀλλήλοις, inter se concurrere, 1, 45, 8. 3, 73, 6. συμπιπτουσῶν τῶν νεῶν, quum inter se colliderentur, implicarentur naves, *dum raptim conversione in angusto loco facta recipere se vellent*, 1, 50, 3. ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, a fronte occurrentes jumentis, irruentes in jumenta, 3, 51, 5.

2) accidere, evenire, *sicut* συμβαίνειν; ὃ καὶ νῦν τοῖς κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπεσεῖν, 22, 14, 11. τούτου δὲ συμπεσόντος, quo facto, 3, 69, 11. *Qua notione etiam pleonastice, sicut* συμβαίνει, *cum aliis verbis in infinitivo positis jungitur, ut* μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραχὴν, 1, 53, 4. 3, 107, 4. *Adde* 31, 22, 3.

3) accidere *ad genua alicujus*; συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, 39, 3, 1.

Συμπλανᾶσθαι ταῖς ἀγνοίαις τῶν συγγραφέων, decipi erroribus et peccatis historicorum, 3, 21, 10.

Συμπλέκειν, ἀλλήλαις τὰς πράξεις, inter se implicare, 5, 31, 4. *et in pass.* συνεπλάκησαν ἀλλήλαις αἱ

πράξεις, 4, 27, 3. 5, 105, 4 *et* 9. συμπλέκειν τινὶ τὰς χεῖρας, manum alicui jungere, amicitiam contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6. συμπλέκοντες τὰς χεῖρας, junctis manibus, mutua opera, 5, 104, 1.

συμπλέκεσθαι, *in passiv.* τοῖς πολεμίοις, manus conserere, confligere, *cum hoste*, 3, 69, 13. καταπειράζειν καὶ συμπλέκεσθαι, 2, 65, 13. συνεπλέκοντο καὶ διηγωνιζ. τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 2. 4, 58, 6. ἐκ τῶν χειρῶν συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμ. nudis manibus conflictantes, 16, 33, 3. συνεπλάκησαν, 3, 73, 1. συμπλακέντες, 2, 51, 3. πρὸς τὴν οὐραγίαν συμπλέκεσθαι, 4, 11, 7. ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ' ἄνδρα, 3, 115, 3. συμπλεκόμενα σκάφη, 1, 28, 6.

συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν τινι, verbis altercari, contendere cum quo, et querelas contra eum proferre, 17, 8, 3.

Συμπληροῦν; συμπληρῶσαι ναῦς, 1, 36, 9. 3, 96, 8.

Συμπλήρωσις; ἡ ἔξωθεν συμπλ. τῆς εὐδαιμονίας, accessio opulentiæ extrinsecus adveniens, 5, 90, 4.

Συμπλοκὴ; 1) ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα, rerum gestarum connexio, complicatio inter se, 1, 4, 11. 4, 28, 4 *sq. cf.* 1, 3, 3 *sqq.* ἡ συμπλοκὴ, *scil.* τῶν νεῶν, 1, 28, 11. *est* implicatio, constrictio, illigatio navium hostilium *ope corvi, quod* συνδεῖν τοῖς κόραξι *dicit* 1, 27, 12. *Sed* 2) *alias*, ἡ συμπλοκὴ *et* αἱ συμπλοκαὶ, (*etiam* τῶν νεῶν, *ut* 1, 27, 12. 1, 28, 3.) *sunt*, cum ad manus venitur, conflictus, contentio, prælium, 1, 15, 3 *et* 7 *et* 11. 1, 42, 13. 3, 18, 1. 3, 73, 3. 5, 14, 4. 5, 23, 9. 6, 25, 4. 23, 2, 15. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, *disting. ab* ἀκροβολισμῷ, 1, 40, 11. συμπλοκαὶ συνεχεῖς ἐγίγνοντο ἐπὶ τῶν ἔργων, continuæ dimicationes, continua prælia, 10, 31, 9. τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, cominus et viritim, 4, 58, 7.

Συμπνεῖν, conspirare, concordes esse; συμπνεύσαντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι, 30, 2, 8.

Συμπολιτεύεσθαι; πόλεις συμπολιτευόμεναι μεθ' ἑαυτῶν, 2, 43, 1. μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, 17, 3, 12. μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, 23, 8, 9. *sic intellige* μετ' αὐτῶν, *scil.* τῶν Λακεδαιμ. 2, 48, 1.

Συμπολιτεία, ἡ ἐθνικὴ, populorum *vel* universæ gentis consociatio in unam rempub. 2, 44, 5. μετέχειν τῆς συμπολιτείας 2, 41, 12 *sq.* ἡ συμπολ. τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, 3, 5, 6. &c. τῶν Αἰτωλῶν, 4, 25, 7. τῶν Βιζαντίων, 17, 2, 4.

Συμπορεύεσθαι, convenire, congregari; *de senatu*, 6, 16, 4. 29, 9, 6. εἰς τὰς πανηγύρεις, 4, 62, 2. συμπορεύεσθαι, congredi ad colloquium; *absolute*, 15, 5, 10. 39, 1, 12. τινὶ, 18, 17, 5. πρός τινα εἰς λόγους, 15, 6, 1. πρὸς ἀλλήλους εἰς σύλλογον, 5, 75, 1.

Συμποτικὸς, compotationum amans, 31, 21, 8.

Συμπράττειν τινὶ, facere cum aliquo, 28, 7, 1 *et* 5. &c. τινὶ τὰ κατὰ τὴν κάθοδον, adjuvare aliquem ad *vel* in, 33, 5, 7. συμπράττειν (τινὶ) ὑπὲρ τῶν παρακαλουμένων, curare ut satisfiat postulatis alicujus, 28, 7, 2.

Συμπροπίπτειν τινὶ, una exire, una abire cum aliquo, 31, 22, 1.

(Συμπροσμίξαι; συμπροσμίξαντες τῇ Πύλῳ *perperam edebatur inde a Casaub.* 4, 16, 7. *pro* συμμιξ. *vel* προσμιξ.)

Σύμπτωμα, τὸ, casus, eventus, res incidens; τηρῶν τὸ προειρημένον σύμπτωμα, exspectans dum fieret id quod dixi, *scil. ut transitus pateret per fluvium incidente certo vento*, 1, 75, 8. *regio nomen habens* ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος, a re quæ ibi accidit, 3, 49, 5. τὸ περὶ τὸν ἀέρα σύμπτωμα, 3, 108,

9. κατὰ σύμπτωμα, casu, forte fortuna, 5, 24, 2. ἀδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχοντος, quum incertus sit *sortis* eventus, 6, 38, 4. *Sed præsertim* tristis eventus, calamitas, *ibid.* 6, 38, 4. 1, 35, 2 *et* 7. 1, 55, 3. 2, 7, 11. 2, 24, 1. 3, 106, 5. τοῖς μεγίστοις συμπτώμασι παλαίειν, 2, 57, 8. ἀεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων κακῶν λήθην ποιεῖ τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων, 30, 5, 3.

Σύμπτωσις, ἡ, τῶν ποταμῶν πρὸς ἀλλήλους, 3, 49, 6. τῶν ὀρῶν, 2, 14, 8. τοῦ Ἀπεννῶ πρὸς τὰς Ἄλπεις, 2, 16, 1. concursus, primus conflictus, 1, 57, 7. 3, 65, 7 *et* 10. 5, 85, 1. 11, 13, 1.

Συμφανὴς, conspicuus; συμφανεῖς γενόμενοι τοῖς πολεμίοις, 2, 25, 5. συμφανές ἐστι, perspicuum est, 2, 24, 1. 6, 4, 1. 10, 5, 10. 11, 5, 1. 12, 25, 6.

Συμφέρον, τὸ, utilitas, commodum; οὐ ταὐτό ἐστι συμφέρον σοὶ καὶ ἐμοί, 17, 14, 10. ἐναντίως ἄγειν τὸ συμφέρον ἀλλήλοις, 2, 41, 9. ἐπὶ ταὐτὸ συμφέρον ἄγειν τοὺς Πελοποννησίους, 2, 37, 9. ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν τὰς φιλίας, 2, 47, 5. τὰ ἐκ τῆς βοηθείας συμφέροντα, 1, 11, 1. *Hujus comparativus esse potest* συμφερώτερος, *si vera lectio codicis Bav.* 3, 8, 9. *pro quo ex aliis* συμφορώτερον πρᾶγμα *adoptavi. cf.* σύμφορος, *et* 5, 49, 6. *Ac sane in* συμφερώτερον *consentiebant libri omnes* 2, 50, 11. *ubi tamen Ernestus haud dubie* συμφορώτερον *ait legendum.*

Συμφερόντως κεχείρικε τὰ πράγματα, ex utilitate reip. administravit, 3, 107, 8. ὃν (πόλεμον) ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπετέλεσαν, ex utilitate sua, 1, 65, 2.

Συμφεύγειν, εἰς τὰς πόλεις, confugere, 4, 64, 8.

Συμφθείρεσθαι, una perire, 6, 5, 6.

Συμφορεῖν; πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους αὐτῷ, 22, 24, 1.

Σύμφορος; συμφορώτερον, 2, 50, 11. *ubi tamen vulgo omnes* συμφερωτ. *Vide supra, in* συμφέρον, *et conf.* 3, 8, 9. συμφορώτερα λέγειν, 5, 49, 5. 22, 5, 9.

Συμφράττειν, τὰς σαρίσσας, densare, conserere hastas, 2, 69, 9. *quæ* πύκνωσις τῶν σαρισσῶν *dicitur*, 18, 13, 3. συμφράττειν, *absol. et* συμφράττειν τοῖς ὅπλοις, testudinem facere, consertis scutis sese tegere, 10, 14, 12. 4, 64, 7. *Quod pluribus verbis explicatur*, τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, *&c.* 28, 12, 3. *Conf.* συνασπίζειν.

Συμφρονεῖν, 1) consentire, idem sentire; *absolute*, 2, 22, 1. 2, 38, 9. 2, 39, 6. 2, 41, 1 *et* 11. 3, 40, 8. ταὐτὰ, 6, 46, 8. συμφρ. ἀλλήλοις, εἰς τὸ συντελεῖν, 4, 60, 4. ἐπί τινι πράγματι, 3, 2, 8. ἐπὶ δόλῳ, 3, 52, 3. πρὸς τοὺς φίλους περὶ τούτων, 4, 81, 3. 2) deliberare; συμφρονήσας ὃ δέον ἦν ποιεῖν, 18, 9, 2. *Sic* συμφρονήσαντες *fortasse* 7, 16, 3. 18, 26, 7. *et alibi passim, non male exponetur* re in commune deliberata; *poterit tamen etiam satis esse* communi consensu.

Συμφρόνησις, ἡ, concordia, 2, 37, 8.

Συμφυὴς; τὰ τούτοις συμφυῆ, *et* συμφυὲς κακὸν, quod ex hoc nascitur, cognatum, *ut, tyrannis nascens e monarchia*, 6, 4, 6 *et* 8. συμφυεῖς κακίαι, 6, 10, 7.

Συμφυλάττεσθαι, una custodire, *ex uno cod. Aug. editum erat* 5, 104, 2. *invitis ceteris.*

Συμφῦναι; εἴη συμφῦναι τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῖς Πελοποννησίοις, (*opponitur* κίνησις καὶ μετάστασις,) coalescat, firmior indies fiat præsens status Peloponnesi, 4, 32, 9.—" συμφῦναί τινι *dicuntur*, quæ perpetua et immutabilia sunt, *ut Latini* insita *dicunt, et Josephus VI.* 3, 2. σύμφυτον δικαιοσύνην, constans justitiæ studium." *Ern.*

Συμφωνεῖν περί τινος, convenire, pa-

cisci de aliqua re, 2, 15, 5. ὡς ἂν συμφωνήσωμεν, quemadmodum inter nos convenerit, 7, 9, 11.

Συμφωνία, ἡ; μετὰ χειρώνιον καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5.

Σύμφωνος, concinens, consentiens, concordans; σύμφωνοι ἦσαν τούτοις, consentiebat cum his, 30, 8, 7. συμφώνους γενέσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, 17, 9, 5. ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον, constantem sibi se præstare, 32, 11, 8. σύμφωνα ἀγγεῖα, sibi respondentia, sibi similia, 10, 44, 9.

σύμφωνόν ἐστι τούτοις πρὸς ἐκείνους, consentiunt inter se, 6, 36, 5. περὶ τούτου ἐγένετο πᾶσι σύμφωνον, 24, 4, 8. 29, 2, 9.

Συμψαίειν; συμψαυόντων ἀλλήλοις τῶν σχημάτων, tangentibus se mutuo figuris, 6, 29, 3. συμψαίοντες τοῖχοι, 8, 6, 4.

Συμψαίδισθαι καὶ συγχεῖσθαι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, fallere nomine regis, falso uti regis nomine, 6, 3, 10.—"*de iis qui reges se appellant, suntque tyranni potius.*" *Ern.*

Σύμψηφος, qui suffragatur; σύμψηφον τοῖς ὄχλοις ποιῶν ἑαυτὸν, ad militaris turbæ judicium adcommodans suam sententiam, 3, 90, 6.

Συμψοφεῖν τοῖς ὅπλοις, concrepare armis, 1, 34, 2. συμψ. τοὺς θυρεοὺς ταῖς μαχαίραις, pulsare scuta gladiis, 11, 30, 1. 15, 12, 8.

Σὺν, *præpos. per ellipsin omissa*, 3, 113, 9. 8, 117, 8. 4, 50, 7. 5, 23, 8. σὺν δίνῳ, *i. q.* ἀνὰ δίνῳ, 8, 6, 2.

Συναγανακτῶν τινι ἐπί τινι, 2, 59, 5. 4, 7, 3. 4, 76, 5. 6, 6, 6.

Συναγαπᾶν τοῖς φίλοις τοὺς φίλους 1, 14, 4.

Συνάγειν, 1) colligere *fructus*, 12, 2, 5. 2) in arctum, in angustius, brevius spatium contrahere; τὴν πόλιν, 5, 93, 5. τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ταμιεῖον, 6, 32, 4. συνηγμένος ταῖς ὕλαις τόπος, locus ob silvas angustus, 5, 7, 10. ὁ αὐλὼν συνάγεται ὡς στενὸν ὑπὸ τῶν ὀρῶν, 5, 45, 9. *Hinc* 3) *translate*, τῆς ὥρας συναγούσης ἅπαντας, hora diei in arctum cogente omnes, premente, urgente, *scil. ut de receptu cogitarent*, 5, 24, 1. (*cf.* συγκλείειν.) εἰς τοῦτο συνήγοντο τῇ συνοδίᾳ, ὥστε *&c.* eo redigebantur fame, 1, 18, 10. συναγόμενοι τῷ λιμῷ, fame pressi, 1, 18, 7. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. 4) συνάγειν τινὶ, congredi cum hoste cominus, 11, 18, 4

Συναγείρειν τοὺς συμμάχους, congregare, convocare, 2, 18, 7.

Συναγελάζεσθαι, congregari, 6, 5, 7.

Συνάγεια, ἡ, convallis, 18, 14, 5. *alii* συναγωγία.

Συναγωγὴ, ἡ, τῶν ὄχλων, convocatio populi, 4, 7, 6. τοῦ σίτου, messis, 1, 17, 9. χρημάτων, corrogatio pecuniæ, *de præfecto redituum*, 27, 12, 2.

Συναγωνιᾶν, una timere, timere cum altero, timere suis; τῶν μὲν ἰδίων (*dum Rhodanum flumen trajiciunt Pœni*) συναγωνιώντων καὶ παραπαλούντων μετὰ κραυγῆς, 3, 43, 8. *Sed ibi Casaubonus:* quum et suos Pœni adclamationibus faustis adjuvarent, vocequeque alta adhortarentur. *Sic et Ernestus* συναγωνιᾶν adjuvare *interpretatur;*—"*sed pro* συναγωνιώντων (*ait*) *ibi scribendum* συναγωνιζόντων, *ut habet ed. pr. Bas. et MS. August. Ceterum, verbum sic dici, non abhorret ab analogia, cum et* ἀγωνιᾶν *pro* certare *dixerit Isocrates, auctore Suida, et* ἀγωνία *pro* ἀγὼν *dicatur.*"

Συναγώνισμα, τὸ, πρός τι, adjumentum, 10, 43, 2.

Συναγωνιστὴς, ὁ, adjutor; λαβὼν συναγωνιστὴν πρὸς τοῦτο Ἐδεσσῆνα, 3, 34, 2. συναγων. ἀκροφάνιστος, promtissimus et certissimus, 10,

34, 9. *συναγωνιστῇ χρησάμενος τῷ ποταμῷ*, 3, 14, 5.

Συνᾴδειν, consentire; *ταῦτα συνᾴδειν ἀλλήλοις οὐ δύνασται*, 1, 15, 9.

Συναθροίζειν; *συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἀλλοβρίγων ἡγεμόνες, ἱκανὸν τὸ πλῆθος, πρεπατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους*, 3, 50, 3. *ἀθροίσαντες*, *Urb. Vat. et Flor.*

Συναινῶν τινι, probare dicta alicujus, adsentiri ei, 1, 67, 11. *ὀλίγοι ἦσαν οἱ συναινοῦντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας*, qui adsentiebantur, probabant, non violandum esse fœdus, 15, 2, 2.

Συναιρῶν, contrahere; *ὁ περίβολος τῆς πόλεως οὐ πλείων ἦν ἢ στάδιον ὑπῆρχε τὸ πρότερον, νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι συνῄρηται*, in arctius contractus est murus, 10, 11, 4.

Συναισθάνεσθαι, *seq. accus. et infin. i. q. simplex*, intelligere, 5, 72, 5.

Συναπαίζειν ταῖς ὁρμαῖς πρός τι, magno ardore adgredi rem, 16, 28, 1. *συνηκμακυῖα τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπ.* vitam et fortunam florentem Scipionis participaverat, 32, 12, 3.

Συνασπιστίζειν, *i. q.* ἀσπιστίζειν, telis confodere, 1, 34, 7. 1, 40, 12. 1, 43, 6. 15, 33, 6. (*ubi tamen συνεπίντησαν pro συνεπόντισαν legendum.*)

Συναλαλάζειν, clamorem militarem tollere, 1, 34, 2. 2, 69, 7. 15, 12, 8. 18, 8, 1.

Συνάλλαγμα, τό; *συναλλάγματα*, negotia inter homines mutua, contractus, *tum* lites ex contractibus natæ, controversiæ pecuniariæ, 23, 2, 11 *et* 17. *δίκαι τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γινομένων συναλλαγμάτων*, 26, 10, 7. *κρίται τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 6, 17, 7. *κατὰ τὰς οὐσίας ἐδίδοσαν εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 13, 1, 3.

Συναμφότερος, uterque simul; *σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ συναμφότερον πεντήκοντα πόδας*, 3, 46, 1.

Συνάμφω, οἱ, uterque simul, utrique simul, 1, 63, 5. 2, 24, 4 *et* 11. 2, 65, 9.

Συναναγκάζειν, *i. q.* ἀναγκάζειν, 2, 31, 9. 3, 111, 4. &c.

Συναναδέχεσθαι τὸν ἐπιστῶτα κίνδυνον εὐψύχως, comitem periculi *vel* pugnæ se præbere, 16, 5, 6.

Συνανάγειν, abducere, *vel* jubere aliquem ἀναχωρῆσαι, *i. e.* jubere secedere; *συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν*, Siccam abducti, quum universi (prout jussi erant) Siccam se recepissent, 1, 66, 10. *coll. vs.* 6.

Συναναιρεῖν τινα τινι, aliquem simul cum altero e medio tollere, 5, 11, 5.

Συναναπάμπτειν, reverti cum aliquo, 8, 29, 6.

Συναναπομπίζειν; *συναναπομπίσεσθαι τοῖς Ἀμφικτυόσι τοὺς νόμους*, adjuturos sese Amphictyones in instauratione legum, in restituendis legibus, 4, 25, 8.

Συναναπληροῦν τι τινι, aliquid aliqua re compensare, 23, 18, 7.

Συναναστέλλειν τινὶ χάριν ἢ πόλιν, operam suam alicui conferre ad recipiendos agros vel urbem, 3, 77, 6. 4, 25, 6.

Συναναφέρειν τὴν ἀρχὴν, simul conferre principia, initiorum simul meminisse, 5, 32, 4.

Συνανθεῖν, simul florere, *vel nude* florere; *Atheniensium* respublica *τῇ Θεμιστοκλέους ἀρετῇ συνανθήσασα*, simul cum Themistoclis virtute floruit, *vel* virtute, per virtutem Themist. floruit, 6, 44, 2.

Συναντᾶν, occurrere, advenire, convenire; *προσλαβὼν τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων*, 1, 52, 6. *συναντᾶν πρὸς τὰς ὑπερβολὰς*, 3, 93, 9. *εἰς Κεφαλληνίαν*, 5, 3, 3. *τὰ συναντώμενα παρ' αὐτοῦ*, quæ *illis* ab eo occurrissent, *i. e.* quo pacto ille excepisset postulatum, et quid respondisset, 22, 7, 14.

Συναποφαίνεσθαι; *συναποφηνάμενος αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν*, sententiæ eorum accedens, adsentiens eis,

simul cum eis pronuncians, otium esse agendum, 4, 31, 5. *Sic pro συναποφῆναι τὸ πέμπειν πρὸς Καμιλ.* 40, 5, 2. *corrige συναποφήναιτο πέμπειν*, quod in mittendam legationem consensisset.

Συναποχωρεῖν πρός τινα, cum aliquo ad aliquem deficere, 20, 10, 5.

Συνάπτειν, 1) *notione activa*, conjungere connectere, τί τινί, 1, 13, 8. 1, 73, 5. 3, 3, 3. 4, 2, 1. τί πρός τι, 1, 75, 4. 4, 65, 12. *Adde* 3, 17, 1. 2) *notione neutrali vel reciproca*, pervenire, accedere &c. *Absol.* συνάψαντος τοῦ χρόνου, cum tempus adesset, 2, 2, 8. 4, 27, 1. τοῦ καιροῦ, 6, 36, 1. τοῦ χειμῶνος, 2, 54, 13. τῆς ὥρας, 10, 40, 12. διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς πλειάδος δύσιν, 3, 54, 1. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν, eodem tempore advenerunt, adpropinquarunt, 3, 19, 2. *Cum dat.* συνάπτειν τοῖς ἄκροις, ad summitates montium pervenire, pertingere, 3, 93, 5. 5, 41, 7. συνάψαι τοῖς πολεμίοις, consequi, attingere hostem, 3, 83, 6. *sic* συνάψας τοῖς ἱππεῦσι, 3, 53, 6. *rursus* συνῆψαν τοῖς αὐτῶν ἱππεῦσι, equitatui suo se adjunxerunt, cum equit. se conjunxerunt, 5, 14, 4. *Rursus vero* συνάπτειν τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, impetum facere in hostem, 1, 76, 2. *ubi intelligitur* συνάπτειν εἰς τὰς χεῖρας, *quæ posteriora verba adjiciuntur* 1, 76, 6. γειλόφοι συνάπτοντες τῷ ποταμῷ, pertinentes ad fluvium, 3, 67, 9. *Et de tempore*, τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι, 2, 71, 2. 6, 58, 1. ᾧ (*scil.* τῷ Λιβυκῷ πολέμῳ) συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πραχθέντα, 1, 13, 3. i. q. συνέχει ἐστί, *ibid.* *Cum* πρὸς *præpos.* συνάπτειν πρός τινα, propius accedere, haud longe abesse, 3, 84, 1. πρὸς τὴν παρεμβολήν, (*de jumentis quæ a via aberraverant*) in castra pervenire, 3, 53, 10. *sic* οἱ ἀπὸ τῆς εὐρυχωρίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον, 5, 14, 7. οὗ συνάπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, ubi reliquam contingunt Italiam, 3, 86, 2. ὄρος συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7.

συνάπτον; εἰς συνάπτον ἦκειν ἀλλήλοις, *de duabus aciebus*, adpropinquare sibi invicem, intra teli jactum venire, 1, 76, 2.

In medio; συνάπτεσθαι τοῦ καιροῦ, prehendere occasionem, 15, 28, 8.

συνάπτειν, *notione* concurrendi, adgrediendi hostem, *editum vulgo erat ex Bav.* 3, 115, 7. *ubi nos ex reliquorum codicum consensu* συμπίπτειν *edidimus. Pro* συνάγειν *legendum* συνάπτειν *suspicatus est Ernest.* 11, 18, 4.

Συναρμίζειν; συναρμοσθέντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 1, 26, 16.

Συναρπάζειν, corripere, comprehendere *aliquem*, 5, 41, 9.

Συνάρχειν; *vide* συνάρχειν.

Συναρχία; αἱ συναρχίαι, magistratuum consessus *vel* conventus, *apud Messenios*, 4, 4, 2. *apud Achæos*, 27, 2, 11. 38, 5, 4 *sq. Conf.* συνάρχειν.

Συνάρχειν, ὁ, collega, *imperatoris*, 1, 53, 1. *M. Silanus*, συνάρχειν *Scipionis*, 10, 6, 7. collega consulis, 3, 70, 2. *Magister equitum vocatur* ὁ συνάρχειν *dictatoris*, 3, 88, 7 *et* 9. 3, 90, 6. 3, 94, 9. *cf. c.* 87, 9. *Prætor Achæorum in consilium adhibet* τοὺς συνάρχοντας, 24, 12, 6. *quos Ernestus eosdem putavit cum* ταῖς συναρχίαις.

Συναστίζειν, conserere scuta, confertim stare, 4, 64, 6 *sq.* 12, 21, 3 *et* 7.

Συναύξειν, augere, τὰς δυνάμεις, 10, 35, 5. συναυξῆσαι καὶ ἐπευφημῆσαι τὰς ἐπιτυχίας, *verbis et triumphi adparatu* augere et amplificare, illustriores reddere res bene gestas, 6, 15, 7. συναύξειν τινὰ,

honore augere aliquem, 32, 5, 7.

Συναύξησις, ἡ, incrementum (*reip. Romanæ,*) 1, 6, 3.

Συναφὴ, ἡ, commissio, junctura, conjunctio *ferri cum hastili,* ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον, 6, 23, 11. ἡ συναφὴ τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν ἱππέων, locus ubi se contingunt, 12, 18, 10.

Συναφίημι τοὺς παρ' αὐτοῦ, suos pariter emittere *in pugnam,* 11, 12, 7.

Συνδεῖν, colligare, constringere; οἱ κέρκυρες συνδέουσι τὰς ναῦς, 1, 22, 9. συνδεῖν τοῖς κέρκυρι τοὺς ἐγγίοντας, 1, 27, 12. συνδεδέσθαι, 1, 23, 10.

Σύνδυδες πῆνες, 12, 4, 2.

Συνδυαστεύειν ξύλα, 3, 42, 8.

Συνδυασμοῦσθαι, simul trajici *per flavium,* 3, 43, 4.

Συνδιαλαβεῖν περί τινος, una deliberare de, 16, 26, 1. συνδιαλαβόντες ὡς τὰς χεῖρας, 2, 33, 5. ex lect. cod. Bav. ubi nos cum aliis συνδραμόντες.

Συνδιανεύειν; πάντη συνδιανευόντων τῶν ὀργάνων, in omnes partes spectabant corvi, 1, 23, 10. τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συμβάλλειν ὑπὲρ τοὺς τόπους, cogitatione convertere se versus loca ipsa, eaque spectare, 3, 38, 5.

Συνδιανοεῖσθαί τινι περί τινος, cum aliquo cogitare, deliberare, consultare de re, 2, 54, 14. 3, 68, 15. συνδιανοηθῆναι, πῶς δεῖ &c. 31, 20, 7.

Συνδιατηρεῖν, una custodire, 2, 58, 3.

Συνδιατρίβειν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθροις, expeditionis socium esse regi, 4, 77, 1. 4, 87, 2.

Συνδιαφυλάττειν τινὶ τὴν ἀρχὴν, aliquem in custodiendo servandoque regno juvare, 7, 3, 7. conservare alicui regnum, 31, 19, 11.

Συνδιωκεῖν *an legendum pro* συνωκεῖν, 6, 2, 14?

Συνδιώκειν, *i. q.* διώκειν, persequi, 1, 17, 13. 1, 19, 4. 5, 14, 6. &c. *Pass.* συνεδιώχθησαν ὑπὸ τὴν πόλιν, 1, 8, 2.

Συνδοκεῖ αὐτῷ, pariter ei placet, consentit ille probatque, 1, 62, 8.

Συνδρομὴ, ἡ; συνδρομαὶ, concursus seditiosi, 1, 67, 2. 1, 69, 11.

Συνδυάζειν τινὶ, societatem cum aliquo facere, 4, 88, 6. συνδυάζειν οὐκ ἐβούλοντο, nolebant se arctius jungere, 30, 5, 8.

Συνεγγίζειν, *i. q.* ἐγγίζειν, 1, 23, 8. 3, 69, 13. &c.

Σύνεγγυς, prope, cum *dat.* 1, 49, 5. 1, 74, 14. 3, 60, 10. 3, 61, 1. &c. *Sic et scribendum* 1, 21, 10. *et* 1, 30, 15. *ubi perperam* συνεχὲς, *acute editum. Cum genit.* ἐνὶ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, propè se invicem, 1, 51, 1.

Συνεδρία, ἡ, μετὰ τῶν φίλων, deliberatio cum amicis, 18, 37, 2. *ubi* συνεδρία *dabant MSti.*

Συνεδρεύειν, una deliberare, concilium agere, 2, 26, 4. 5, 102, 8. 40, 4, 5. τινὶ, cum aliquo coire ad deliberandum, *Exc.* 3, 68, 15. *ubi rectius Casaub.* assiduum adesse; *nempe* adsidere *ad lectum ægroti.*

Συνεδρεύειν πολιτικὰ καὶ δημοσιεύειν, quæ publici concilii opera regitur, 31, 12, 12.

Συνέδριον, τὸ, *de* senatu *Romano,* 1, 11, 1. 3, 9, 4. 3, 20, 3. 6, 15, 7. οἱ τοῦ συνεδρίου, senatores, 33, 1, 4. *de* senatu *Carthag.* 1, 31, 8. 3, 33, 4. *de* concilio *imperatoris,* 36, 4, 4. τὸ συνεδρ. τῶν Ἀμφικτυόνων, 40, 6, 6. τὸ τῶν Πυθαγορείων συνέδριον, scholæ Pythagoreorum, 2, 39, 1.

Σύνεδρος, ὁ, consiliarius, concilii particeps, 8, 20, 8. οἱ τῶν συμμαχικῶν σύνεδροι, a sociis ad colloquendum et ad deliberandum inter se missi, 5, 102, 9. 5, 103, 1. καταπράξας ἐν τῷ Φανῷ τοὺς συνέδρους, 31, 25, 2.

Συνεθίζειν τινὰ τινί; πῶς δεῖ συνεθί-

σθαι τοὺς ἱππεῖς, ad quos (*motus*) oportet exercitatos esse equites, 10, 21, 1.

Συνειδέναι σφίσι τὰ πεπραγμένα, sibi conscium esse, 1, 84, 11. 30, 8, 6. 15, 3, 2. (*cf.* συνιδεῖν.) μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθηρὸν, 30, 7, 8. εἰδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι, 25, 8, 6. οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλομένοις Ῥωμαίων, 27, 13, 13. *Sic correxi*, συνῄδει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3. *pro vulgato* διεσφαλμένα. συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετρυμένοις, 1, 62, 7. συνειδέναι τινὶ τὰς ἐπιβολὰς, 4, 22, 7.

Συνείκειν, *i. q.* εἴκειν, cedere, 5, 71, 10. τῷ καιρῷ, 32, 19, 3.

Συνεῖναι; οἱ συνόντες, familiares, 4, 24, 2.

Συνειπεῖν τινι (*ut* συνηγορεῖν) caussam, partes alicujus defendere, 23, 8, 13.

Συνείρειν, connectere *legendo*, uno spiritu legere *quinque versus*, 10, 47, 9.

Συνεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν, simul irrumpere, 4, 71, 12.

Συνεκβάλλειν τινὶ τινὰ, aliquem in ejiciendo altero adjuvare, 3, 49, 10. 7, 4, 2.

Συνεκκαίειν τινὰ, ad bellum incitare, incendere aliquem, 3, 14, 3.

Συνεκκαλεῖσθαί τινα πρὸς τὴν χρείαν, ad prælium simul fortiter ineundum excitare aliquem, 18, 2, 11.

Συνεκπληροῦν, τὰς ὁρμὰς τῶν δυνάμεων, indulgere cupiditati, 3, 78, 5. τὸ ἐλλιπὲς, (*i. q.* ἐκπληροῦν) supplere, 16, 28, 2. τὸ καταλειφθὲν ἐν ἐπαγγελίᾳ, explere fidem promissorum, 32, 9, 1. συνεκπληροῦν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ τὴν ἐπιβολὴν, rem susceptam prudenter et fortiter perficere; *nempe* periculum, quod conjunctum est cum incepto, compensare et vincere studere tanto majori et cautione et fortitudine, 14, 4, 3.

Συνεκποιεῖσθαι, ταῖς ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας χορηγίαις, contentum esse, satis habere, 6, 49, 7. *cf.* ἐκποιεῖσθαι.

Συνεκτρέχειν; τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδραμούσης, fortuna ipsum juvante, 10, 40, 6. ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε, nihil ei successit, 12, 13, 5. σπανίοις τοῦτο συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον, paucis contigit, 5, 33, 7.

Συνεκχύειν; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effuse adcurrerunt, exierunt, 9, 9, 7. συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, simul cum mercenariis citato cursu persecutus hostem, effusus in hostem, 11, 14, 7.

Συνελαύνειν; συνηλάθησαν ἕως εἰς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, compulsi, propulsi sunt, 28, 5, 6. ὑπ' Ἀχαιοῦ συνεληλαμένος εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, intra paterni regni fines compulsus, 4, 48, 2.

Συνελθεῖν, *vide* συνέρχεσθαι.

Συνεμβαίνειν, τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν θάλασσαν, pariter mare ingredi, pariter maritima tractare, mari bellum suscipere cum Pœnis, 1, 20, 7.—ἐμβαίνειν τὴν θαλ. *est* maritima tractare. *Romani nolebant, Carthaginienses solos mare tenere.*" *Ern.*—συνεμβαίνειν (τινὶ) εἰς τὸν πόλεμον, bellum pariter suscipere, belli societatem inire cum aliquo, 29, 3, 8. *Sic videtur etiam legendum* 29, 3, 7. *pro* συμβαίνειν. *Et sic ex conject. pro* συμβαίνειν *edidi* 16, 26, 6. συνεμβαίνειν εἰς τὴν ἀπέχθειαν (Φιλίππου) ἅμα Ῥοδίοις.

Συνεμβάλλειν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10.

Συνενθουσιᾷν; θεάτρου ἐπειλημμένος συνενθουσιῶντος, concionem nactus secum furentem, 38, 4, 7.

Συνενοῦν; τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συνενώσωμεν, *sic corrupte vulgo omnes*, 2, 14, 1. *pro* συσσώσωμεν, *quod haud cunctanter in contextum recipi debebat.*

Συνεξαίρειν; συνεξᾶραι μετὰ τῆς ἀποι-

κίας, simul exire, proficisci cum colonia, 12, 5, 8. *i. q.* συνεξελθεῖν, *coll. ibid. vs.* 7. τὰ τῶν Κιλτῶν πλῆθος συνεξῆκεν ταῖς τῶν Καρχ. ἐλπίσι, *ed. Casaub.* 3, 68, 8. *quod interpretatus ille erat,* Galli ad spem Carthaginiensium sublatis animis; *et Ernestus,* spe fortunæ Pœnorum elatus.—"*Sed dubitant* (*ait idem Ernestus,*) *de hac lectione: in qua si vitium est, legendum* συνηγκέναι *pro* συνηγμένοις, *quod centies sic dicitur.*"

Συνεξαιρεῖν; 1) juvare aliquem in expugnanda urbe; βοηθῶν Πραυσίᾳ συνεξῆλον τοῖς Κιανοῖς, 17, 4, 7. 2) συνεξαιρ. τινά τινι, una cum aliquo servare aliquem, liberare periculo, 5, 11, 5. *cf.* ἐξαιρεῖν.

Συνεξακολουθεῖ αὐτῷ ἄνειδος παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι, vituperio excipitur, 2, 7, 3. ἔλεος παρὰ τῶν Ἑλλήνων, miserantur ejus Græci, 2, 58, 11. συμπαράπεσις, 2, 58, 11. τοῦτό μοι συνεξακολούθησε, hoc consecutus sum, hoc mihi contigit, 3, 63, 11. 17, 14, 15. 17, 15, 5. συνεξακολούθει αὐτῷ ἀσέλγεια, inerat ei, 37, 2, 4. *Et, vulgata notione,* τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, quæ consequuntur, sequuntur hæc, 3, 109, 9. 3, 55, 3. τὰ τέλη (*scil.* τῶν πραγμάτων) συνεξακολουθεῖ τοῖς Ῥωμαίων πεισθῆσι, sequuntur, respondent, 18, 15, 12. *Conf.* ἐξακολουθεῖν.

Συνεξαμαρτάνειν τοῖς ἀσεβήμασί τινος, paria scelera cum aliquo committere, 5, 11, 1.

Συνεξανιστάναι; συνεξαναστῆναι τοῖς παισοῖς, (*scil.* κατὰ τοῦ Φιλίππου,) simul cum tempore, *i. e.* oblata opportunitate, insurgere *contra Philippum,* 16, 9, 4. οὐδενὸς συνεξαναστάντος, *scil.* αὐτοῖς, quum nemo se socium insurrectionis eis adderat, 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *et* 3, 34, 9. *Adde* συνεξίστασθαι.

Συνεξαπατᾶν τέλλειν τινά, 16, 21, 6. οἱ ἅμα τούτῳ συνεξαπατηλησόμενοι φίλοι, 23, 14, 11.

Συνεξορμᾶν; συνεξορμῆσαι διὰ τὴν σφετέραν βλάβην, proprio damno excitati, 4, 47, 3.

Συνεξίστασθαί τινι ὠθίσμασι, paratum se ostendere ad pugnandum cum aliquo, 3, 34, 9. 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *Adde* συνεξανίστασθαι.

Συνεξομοιοῦν; συνεξομοιοῦσθαι πᾶσιν ἁπλῶς ἄνθρωποι τῷ περιέχοντι, adsimilari, consimiles fieri cœlo sub quo habitamus, 4, 21, 1. συνεξομοιωθέντες τούτου ταῖς πρώτοις, quum hic similis esset prioribus, superiorum exemplum sequeretur, 31, 26, 4.

Συνεξορμᾶν τινι, simul exire cum quo, 1, 47, 7. 8, 21, 6.

Συνεπαγωνίζεσθαι; ἐπιμετρήσας καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, (*scil.* κατὰ Ῥωμαίων) præter ea quæ jam acciderunt, nova certamina Romanis ciente fortuna, *i. e.* nova mala inducente, 3, 118, 6.

Συνεπανορθοῦν πάλιν ἐπαυξῆσαι, juvare erigere, instaurare, 30, 18, 4.

Συνεπιβαίνειν ταῖς ἀτυχίαις τινός, insultare calamitati alicujus, calamitate alicujus abuti ad addendam adflicto adflictionem, 30, 9, 21. συνεπιβαίνειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς, temporibus uti in mutuam perniciem, adversis rebus suis invicem insidiari insultareque, 20, 11, 7.—*Imitatio Demosthenis, qui Mid. p.* 138. ἐπιβαίνειν τοῖς καιροῖς *dixit.*" *Ern.*

Συνεπιβαίνειν, simul adscendere *scalas;* πολλῶν ἅμα συνεπιβαινόντων, 10, 13, 8.

Συνεπιβάλλειν; ἅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις, quæ coincidunt, incidunt in tempora, quorum res nos scribimus, 2, 56, 4. κατά γε τὰς ἐλαττώσεις διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ

διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *corrupta (ut videtur) oratio, cujus sententia est*, saltem quoad majores terræ divisiones cogitatione transferre se velut in rem præsentem oportet, et res, quæ narrantur ad ea loca referre quibus gestæ sunt, 3, 38, 4.

Συνεπιδεικνύναι, *i. q.* ἐπιδεικν. indicare; οἱ τόποι οἱ διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνύμενοι, 3, 38, 5.

Συνεπιδιδόναι τινὶ ἑαυτὸν, dare, adjungere se alicui, 32, 10, 5. ἑαυτὸν τινὶ, operam suam alicui tribuere ad aliquid, socium se præbere, 32, 21, 10. 7, 16, 2.

(Συνεπιδραττεσθαι τὸν φθόνον, simul consciscere sibi invidiam, *ex* 9, 10. *citavit Ern. sed ibi est* προεπιδραττ. *vs.* 6. *non* συνεπιδρ.)

Συνεπικυροῦν, confirmare, ratum facere, τὸ δόγμα, 4, 30, 2. τὰς ὁμολογίας, 22, 7, 3. τὸ προβεβουλευμένον, 6, 16, 2.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, adjuvare, *cum dat. pers.* 5, 90, 2. *absque regimine*, ἐὰν μὲν ἡ τύχη συνεπιλαμβάνηται, *intellige* αὐτοῖς, 2, 49, 7. *cum dat. pers. et gen. rei*, θεὸς αὐτοῖς συνεπιλάβετο τῆς σωτηρίας, 11, 24, 8. *cum solo genit. rei*, συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, 1, 70, 8. *ubi potest ex præcedd. intelligi dativus* σφίσι, *et cum Casaub. verti*, in societatem consiliorum venire; *sed* 10, 19, 9. *ad* συνεπιλήψονται τῶν πραγμάτων *nullus intelligi dativus debet, et est* in curam rerum, in curam belli incumbent. συνεπιλαβέσθαι τῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων σωτηρίας, suam et amicorum salutem curare, *vel, intellecto dativo* ἑαυτῷ, secum illam curare et adjuvare; *sic et* 15, 28. *Sic ad* συνεπιλαμβανόμενοι τῶν διαλύσεων, 22, 12, 1. *intelligi potest* τοῖς Αἰτωλοῖς, adjuvare compositionem, *vel* adjuvare Ætolos ad pacem impetrandam. βοηθεῖν καὶ συνεπιλαβέσθαι (*scil.* αὐτῷ) τοῦ καιροῦ, ut cum ipso uteretur tempore, 15, 3, 7. συνεπιλάβοντο (*scil.* τῷ Ἀράτῳ) τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου, Aratum opera sua juverunt in evertendo tyranno, 10, 25, 3.

Συνεπιμαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere alicui, dicta alicujus confirmare, 26, 9, 4.

Συνεπινοεῖν, πῶς καὶ τίνι τρόπῳ &c. consilium cum aliquo inire, rationem excogitare, 8, 17, 2.

Συνεπισημαίνεσθαι, notare *in partem deteriorem*, reprehendere, improbare, 4, 24, 5. *cf.* ἐπισημαν.

Συνεπισπάσασθαί τι, temere et importune attrahere et in medium proferre aliquid, 26, 3, 13. συνεπισπάσασθαι τοὺς ἰδίους πολίτας πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, πρὸς τὴν Πιερσίως συμμαχίαν, 30, 6, 7 *sq.* ἡ Καπύη μεταθεμένη συνεπισπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, *Spicil. ex lib.* 7.

Συνεπισπεύδειν; ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας, *Suidas in* συνεπισπ. *quod fragmentum inter Polybiana retulit Vales.*

Συνεπιστῆσαι; *vide* συνεφιστάναι, *et* συνεφιστάνειν.

Συνεπισχύειν τινὶ, partes alicujus tueri, adjuvare aliquem, vires suas conjungere cum quo, 6, 6, 10. 18, 24, 11. 18, 26, 6. 20, 5, 13. 25, 1, 12. 26, 3, 6. 32, 1, 3. ταῖς πλεονεξίαις τινὸς, inservire, juvare cupiditatem alicujus, 28, 5, 5. (τινὶ) κατά τινος, 6, 8, 1.

Συνεπιστύειν, τὴν ὀργήν τινος, augere, 9, 13, 1.

Συνεπιτίθεσθαι, simul adgredi, invadere aliquem, 1, 31, 2. 2, 3, 6. 2, 45, 4. 2, 49, 8. 3, 49, 10. 3, 65, 11. 3, 97, 3. 4, 14, 8. συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐπιτίθεσθαί τινι σὺν τοῖς καιροῖς, *vel* ἐν καιρῷ, *quod est* 2, 45, 4.) 3, 15, 10. 5, 87, 2. 5, 105, 8. τοῖς πράγμασί τινος, alicujus res invadere, 5, 78, 4. τῇ τῶν Λακεδαιμο-

νίων ἀγνοίᾳ καὶ τῷ τῶν συμμάχων πρὸς αὐτοὺς μίσει, 6, 43, 4.

Συνεπιψηφίζειν τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ratas habere pacis conditiones, 22, 15, 1.

Συνεργάζεσθαί τινι, opus facere cum quo, 34, 10, 13 *sq.*

Συνεργεῖν τινι, adjuvare aliquem, 1, 48, 1. 18, 7, 5. 1, 70, 5. τὸ αὐτόματον συνήργησεν αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν, 3, 97, 5. πολλὰ συνεργεῖ ἡ ἁρμογὴ τῶν ὅπλων εἰς τὴν χρείαν, 11, 9, 1. συνήργουν *vulgo in* συνηγόρουν *erat corruptum*, 2, 6, 10.

Συνέργημα, τὸ, quidquid adjuvat aliquem in agendo et perficiendo, 2, 42, 4. 5, 36, 9. πρός τι, adjumentum, auxilium, 3, 99, 9. 15, 27, 1. 23, 2, 3. τὰ ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Συνεργία, ἡ, *alii* συνέργεια, adjumentum, auxilium opus facientium cum aliis, 8, 35, 10.

Συνεργὸς, ὁ, συνεργὸν λαβεῖν τινὰ, 1, 7, 8. κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ, 23, 2, 4. ἡ συνεργὸς; ἔχων γυναῖκα, πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 10. *Neutr.* συνεργὰ πλείω, 1, 81, 10. δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυροτάτοις, 2, 38, 8.

Συνερείδειν; τὰ θηρία συνήρεισε τοῖς ἐναντίοις, elephanti in adversos impetum, impressionem fecerunt, 5, 84, 2. Μακεδόνων συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, *Fr. gr.* 84. συνήσπισαν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους, *de phalange densata in acie*, ut conferti incumberent alii aliis, cohærerent invicem, 12, 21, 3. *cf.* 18, 12, 6.

Συνέρχεσθαι; συνελθεῖν τινι εἰς λόγους, 1, 78, 4. 5, 102, 7. εἰς τὰς χεῖρας, *idem*, congredi cum aliquo colloquii caussa, 1, 78, 6.

ἅμα τῷ συνελθεῖν αὐτὸν ἀναγόμενον, 16, 2, 5. *ex lect. MStorum, quam in* συνιδεῖν *cum Bayf. mutavit Casaub.*

Σύνεσις, ἡ ἐγκατοικοῦσα ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς, (*i. q.* συνείδησις) 18, 26, 13.

Συνετὸς; οἱ συνετώτατοι, *de Latinarum literarum* peritissimis, 3, 22, 3.

Συνετῶς βουλευσάμενος, prudenter, 1, 36, 2.

Συνεφεδρεύειν τοῖς ἄλλοις, in subsidiis manere, 1, 27, 9. præsidio esse, tutari, 2, 12, 2. τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐφεδρ.) insidiari temporibus, omni occasioni intentum esse, 31, 13, 6.

Συνεφιστάναι; τοὺς φιλοπευστοῦντας συνεπιστῆσαι περὶ τούτων, eos qui discendi cupidi sunt attentos reddere ad hæc, *vel potius*, docere hæc, ad harum rerum notitiam perducere, 3, 59, 6. συνεπιστήσας αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπὶ τοῦτο, qui attente consideraverit, qui expenderit hoc 11, 19, 2. *Cum nudo accusat. rei*, συνεπιστῆσαι τὸ παρακείμενον, 2, 58, 13. ad id quod proximum est advertere animum, *interprete Casaubono: sed sic, si cetera recte habent, videtur desiderari præpos.* ἐπὶ *ad* τὸ παρακείμενον; *ad verbum vero intelligitur accus.* ἑαυτὸν *aut* τὴν διάνοιαν (*conf.* ἐπιστῆσαι.) *nisi* συνεπιστῆσαι *h. l. est* docere, *sicut* συνιστάνειν, *quod vide.*

καταφανές ἐστι τοῖς βραχέα συνεπιστήσασι, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 40, 10. ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, animum advertentes, 3, 9, 4. *Adde verbum seq.*

(συνεφίστασθαι πολιορκίαν περὶ τὴν πόλιν *ex mendosa lectione*, 5, 66, 1. *temere huc retulit Ernestus.*)

Συνεφιστάνειν; 1) attentum reddere, τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. 2) attendere; οἱ βουλόμενοι συνεφιστάνειν, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 8, 8. οἱ ἐφιστάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, qui attente legerint libros, *vet nude*, lectores, 9, 2, 7. 7, 13, 2. συμβαίνει τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος, 6, 32, 2. (*cf.* 4, 8, 8.)—"Intelligere *vertitur; sed hoc significare id verbum non potest, estque potius*

attendere, *et refertur ad* βουλομένοις, qui volent attendere; *tum* συμβαίνει *significat* iis datur, contingit, *vel excidit verbum.*" *Ern.*

Συνέχεια, ἡ, assiduitas; τῶν ἀκροβολισμῶν, 5, 100, 2. τῇ συνεχείᾳ τῶν ἀνδρῶν ἐτηροῦντο οἱ τόποι, 8, 17, 5.

Συνέχειν, continere, cohibere, retinere, constringere, *et similia;* τὴν δύναμιν συνεῖχεν ἐν τῷ χάρακι, 10, 39, 1. τοὺς πολιτικοὺς ἐν ἀποστήματι συνεῖχε, urbanas copias ex aliquo intervallo continuit, retinuit, 1, 9, 4. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως συνεῖχεν ἐπ' αὐτὸν, (*i. q.* ἐφ' ἑαυτὸν,) secum retinuit, 3, 101, 8. τοῖς ἀδήλοις φόβοις τὰ πλήθη συνέχειν, 6, 56, 11. τὸ πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνέχειν, remp. in populari statu retinere, servare, 2, 41, 6. τοῦτο συνέχει τὰ Ῥωμαίων πράγματα, hæc res continet, sustinet, servat Romanam remp. 6, 56, 7. συνέχειν τὰ κατὰ Σικελίαν, continere, retinere, servare, tueri, 1, 17, 3. συνέχειν τὴν ἐξουσίαν, retinere potestatem, 39, 2, 13.

συνέχεσθαι τοῖς πολέμοις, in arctum cogi, constringi, premi bellis, *vel* retineri, distineri, 1, 7, 9. τῷ λιμῷ συνέσχηντο, fame constricti, pressi, confecti erant, 3, 62, 4. *Sic* συνεχομένων τῷ λιμῷ *ex cod. Bav. editum erat* 1, 18, 7. *pro* συναγομένων; *vide* συνάγειν. συνέβαινε αὐτοὺς ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις στάσεσι συνεσχῆσθαι, 4, 17, 4. *ubi delenda utique videtur præpos.* ἐν, *quæ e præcedentis vocabuli terminatione temere adhæsit.*

Particip. τὸ συνέχον, *absol.* quod præcipuum, quod maximum est, quod rem ipsam vel caput caussæ continet, 2, 12, 3. 2, 52, 4. 3, 51, 13. 8, 4, 3. 10, 45, 4. 15, 2, 3. 21, 13, 9. *Et plur.* τὰ συνέχοντα τεθεωρηκέναι, quæ sunt præcipua perspexisse, 6, 46, 6. *Cum genit.* τὸ συνέχον τῆς προτροπῆς, præcipuum argumentum cohortationis, 4, 5, 5. τῆς ἐννοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις, 3, 29, 9. τῶν ὁμολογηθέντων, 10, 38, 5. τῆς ἐκκλησίας, caput rei agendæ, in concione, 28, 4, 2. τὰ συνέχοντα τοῦ δόγματος, 18, 27, 2. τῶν ἐγγράπτων, 3, 27, 1. ἐν τούτοις κεῖται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας, his rebus maxime continetur salus, hæ res præcipuæ sunt salutis caussæ, 10, 47, 11. τὸ συνέχον τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ ἦν, ὅτι &c. præcipua caussa quæ eum impellebat, 18, 22, 3. τὸ συνέχον αὐτοῖς τῆς ὑπομονῆς τοῦ πολέμου, præcipua caussa constantiæ eorum, 4, 51, 1.

Συνεχὴς, proxime sequens, contiguus, continuus; πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος, consequens omnis oratio, 1, 5, 5. συνεχεῖς τούτοις, proximi his, finitimi, 2, 16, 3. ἓξ πύργους τοὺς συνεχεῖς τῷ προειρημένῳ κατέβαλον, 1, 42, 9. *ex emend. Casaub. pro* τῶν προειρημένων. τὸ συνεχὲς τούτῳ, quod proxime sequitur, *vel* secutum est, 2, 63, 1. 3, 3, 3. τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, series narrationis, id quod proxime sequitur in serie narrationis, 3, 39, 1. πρὸς τὸ συνεχὲς, in posterum, 1, 72, 6. πράττειν τὸ συνεχὲς, facere id quod consequens est, pergere in exsequendo incepto, 4, 81, 8. *ubi Ernestus intellexit,* quod proximum est facere, cum præcipuum non possis.

κατὰ τὸ συνεχὲς; *de loco et situ,* continuo tractu, 2, 14, 4 *et* 6. *De tempore;* ᾧ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν, post quæ proxime, statim, docebimus, 3, 2, 6. τούτοις κατὰ τὸ συνεχὲς, 7, 18, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς τῆς προκατασκευῆς ἥκομεν ἐπὶ &c. in serie rerum in Præparatione exponendarum pervenimus ad, 2, 37, 2. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad alia perrexit, 2, 54, 8. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολιόρκουν, con-

tinuo, sine mora, 2, 2, 7. (*ubi Casaub.* sine intermissione.) μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολέμουν πρὸς Αἰτωλοὺς, *Valesius* assidue; *rectius fuerit* continuo, statim, 20, 4, 4. *sic et ibid. vs.* 2. *ubi* paulatim *vertit Valesius. Sed* 2, 40, 6. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς τὸ ἔθνος, *est*, continuis incrementis aucta gens. *Sic*, ἀπὸ τούτου κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸ γένος βασιλευθέντες, continua stirpis ejusdem serie, 2, 41, 5. *Et*, μετὰ ταῦτα τῶν κατὰ μέρος ἔργων κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπιψαύοντες, continua serie, 1, 2, 8. *Sic rursus*, κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, *haud dubie est* continue, assidue, 16, 21, 1.

Συνεχῶς, *de tempore*, assidue, continue; *de loco et situ*, continuo tractu, 2, 14, 6. *i. q.* κατὰ τὸ συνεχὲς, *ibid.*

Συνηγορεῖν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, suffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. συνηγόρουν *perperam editum erat* 2, 6, 10. *pro* συνήργουν.

Συνήθεια, ἡ, usus, habitus; πολλῆς δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, 1, 42, 7. consuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. πρός τινα, 1, 43, 4. 31, 22, 3. συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ, adsuetum esse huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης, 31, 21, 8. *nisi* τῆς συνουσίας *legendum, qua emendatione tamen nil opus esse videtur.* κατὰ συνηθείας, secundum sodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re* usu cognita et familiari; γνώριμος καὶ συνήθης, 1, 3, 7. (*ubi i. q.* πρόχειρος, *vs.* 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine*, adsuetus; *cum infin.* συνήθεις ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν, 1, 74, 9. *Cum dativo rei*, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6.

Συνθεῖσθαι, *i. q. simplex*; συνθεασάμενος, videns, conspicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *simplex*, videre, perspicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8. 3, 11, 1 &c. *Passivum*; ὧν ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, 3, 32, 5. τὰ φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ τοῦτο, 4, 20, 3.

In med. τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνιοι, 7, 4, 8. *nisi est mendosa scriptura, ex duabus diversis lectionibus*, συνθεώμενοι, *et* συνθεωροῦντες, *contracta*, 7, 4, 8.

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. αἱ συνθῆκαι, conditiones pacis et fœderis, fœdus; συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ' ᾧ &c. 1, 16, 9. πρός τινα, 1, 17, 6. εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας, 32, 11, 5. γραφεισῶν δ' ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν 33, 11, 9. *ubi mendose vulgo* γραφεισῶν δὲ τούτοις.

Σύνθημα, τὸ, signum de quo convenit inter partes; τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ὅταν αὐτοῖς αἴρῃ τὸ σύνθημα &c. 5, 22, 2. τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, 1, 45, 5. σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων, *in pugna navali*, 1, 50, 8. ἀρθέντος τοῦ συνθήματος, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. &c. *conf.* ἀποδιδόναι. σύνθημα ἁπλοῦν καὶ διπλοῦν, 9, 17, 9. συνθήματα *quibus utuntur in* ταῖς πυρσείαις, 10, 43, 6 *sqq.* τὸ νυκτερινὸν σύνθημα, tessera militaris, 6, 34, 7. συνθήματα λαβὼν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον, 8, 17, 9. *et* 8, 19, 8. *id est*, literas συνθηματικῶς scriptas, *ut patet e cap.* 19, 4. τὸ τῆς φιλίας σύνθημα ποιεῖν, amicitiæ tesseram dare, 29, 11, 3. *i. e.* dextram porrigere et comiter salutare, *coll. vs.* 6.

Συνθηματικὸς; συνθηματικὰ γράμματα, 8, 18, 9. *Conf. vocab. seq.*

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι, literæ iis notis scriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4.

Συνθραύειν, confringere; *passiv.* συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; τὸς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes sacrorum ad solenne festum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perspicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. &c. conspicere, videre, cognoscere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2. 3, 66, 3. 12, 4, 4. &c.

συνιδόντες αὐτοῖς *vel* σφίσι, *si vera lectio, i. q.* συνειδότες, conscii sibi, 5, 11, 8. 15, 3, 2.

Συνιέναι, (*ab* ἴμι, *eo*) coire, congredi; τὸς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις, 10, 7, 6. 5, 54, 1. τὸς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναια, συνίημι; διὰ τὸ μηδέν πω συνιεκέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων, 5, 101, 2.

Συνιστάναι, 1) collocare; ἰδίως αὐτοὺς συνίστα, statim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνίστησι τούτους τὸς Φάρον, Pharum hos collocavit, 3, 18, 2. 2) συστῆσαί τινι τινὰ, adjungere alicui aliquem *operæ socium*, 7, 16, 2. συστῆσαί τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios *ut eis præsit*, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συστήσας αὐτοῖς *vel* μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, viæ duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis constituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) *Rursus* συστῆσαί τινα τινὶ, commendare alicui aliquem, (*sicut* συνιστάναι) 31, 20, 9. 31, 22, 12. *Sic* τούτους μὲν συνίστησι Γαΐῳ, 10, 18, 2. *cum Ernesto vertere possis*, curæ Caii mandavit; *sed nec incommode Casaubonus*, hos Caio tradidit, *ex eo usu quem num.* 2. *vidimus.*

Aor. 2. συστῆναι; 1) congredi cum *hoste*, συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι, cum præsenti adversa fortuna congressi, 30, 7, 3. *ex nostra conject. pro mendoso* στήσαντες. 2) συστῆναί τινι, adjungere se alicui, societatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. *conf.* σύστασις. 3) συνίστη αὐτοῖς πόλεμος, conflatum illis est, ortum, susceptum est bellum, 3, 2, 1. ὁ συστὰς Εὐμένει πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, orto bello Persico, 27, 13, 8. *cf. vs.* 11. *conf.* σύστασις. ἀγῶνος συστάντος καρτεροῦ, atrox oritur, conseritur pugna, 1, 27, 11. *conf. mox* συνιστάναι.

Præt. συνιστηκέναι, συνεστάναι; 1) διὰ τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ὅλον ἀγῶνα, ortum, commissum, consertum esse certamen, 2, 69, 1. διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων ἑκατέρους συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. (*ubi perperam vulgo* συνιστάναι.) 2) συνεστῶσαι σπείραι. ordine, firmiter stantes; *an*, confertim stantes? προσδεξάμενοι ἀκμαιους ἄμα καὶ συνεστώσας τὰς σπείρας, 2, 68, 8. συνεστηκυῖα χιὼν, nix firma, solida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, multitudo quæ se adjunxerat spei Carthaginiensium, 3, 68, 8. *ubi corrupte* συνεξηκὸς *dant vett. libri, quod et ex* συνεξεστηκὸς *oriri potuit. Cf.* συνεξιστάναι.

In medio; συνίστασθαι, constituere, instituere, parare; *varia ratione;* συνίστασθαι μισθοφόρους, conscribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 *et* 5 *et* 9. ναυτικὰς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστείαν, parare sibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, &c. constituere, componere res, pacare Italiam, &c. 1, 5, 2. (*coll.* 1, 12, 7.) 2, 1, 1.

(*coll.* 2, 1, 5. *ubi est* καταστήσασθαι) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσασθαι πόλεμον, parare, instituere, suscipere bellum, 2, 1, 1. 3, 17, 5. *et sæpe alias.* τὸν κίνδυνον, committere, suscipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. &c. πρᾶξιν ἐπί τινα, moliri proditionem, 5, 96, 4. συνιστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην, hujusmodi dolum molitus est, 3, 50, 7. 4, 18, 1. συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος, instituere sermonem de re quadam, 3, 2, 6. δικαιολογίαν, 20, 9, 7. συστήσασθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας, se constituturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an satis emendata oratio sit* 35, 2, 7. εἰ μὴ συστήσονται καὶ τύχουσι τῆς ἀρμοζούσης πολάσεως οἱ πεπολιμηκότες, *ubi ego quidem, utrumque verbum ad eumdem nominativum* πεπολιμηκότες *referens,* συστήσονται *interpretatus sum* in ordinem cogentur; *sed sic requiri videtur passivum* συσταθήσονται. *Casaubonus, ad* συστήσονται *nominativum* Ῥωμαίοι *intelligens, interpretatus* est, nisi res in tuto collocarent Romani; *Reiskius,* nisi ambo mutuo consentiant et pro uno viro causam communem propugnent.

In passivo; προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἰκανῶν συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συσταθείς, qui *eis* adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs.* 5.) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram senatu sistere se et sese ei commendare, 33, 16, 2. παρεῖναι συσταθησόμενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων πάντων ἔργων, venisse, ut coram eo se sisteret, ut se ei commendaret, *vel,* sese cum eo conjuncturus, arma cum illo sociaturus, amicitiam cum eo juncturus, 1, 78, 7. *Præt. pass. notione activa, vel notione medii;* μὴ πρᾶξιν μὴ συνεσταμένος κατὰ τῆς πόλεως, ne proditionem esset molitus, 4, 71, 6.

Συνιστάνω, 1) producere aliquem in conspectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. συνιστάνειν ἑαυτὸν τοῖς πολλοῖς, commendare se multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accus. rei,* ob oculos ponere, docere, exponere; συνίστανε τὴν ἐξαπολουθήσασαν ὕβριαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἰτίθει, *vs.* 5. τὴν κτῆσιν, docere, demonstrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic et seq. conjunctione* ὅτι, 3, 108, 4. *Conf.* συνιστάναι.

Συνίστωρ καὶ μάρτυς, conscius et testis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.

Συνιέναι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ad eamdem summam spectare, tendere, 3, 32, 7.

Σύνεσις, ἡ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conspiratio, concordia, 2, 40, 5.

Συννεφὴς, nubibus obductus, nubilus; ἀὴρ, 9, 16, 3. νὺξ, 9, 15, 12.

Συννοεῖν, cogitare, considerare, reputare; *cum accus. rei,* 1, 48, 3 *sq.* ὅτι, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adsequi, cognoscere, *cum accus. rei,* 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. τινὰ, agnoscere aliquem, 8, 22, 2.

Σύνομος; σύνομοι λίθοι, lapides eadem lege, *i. e.* eadem mensura, cæsi et positi, *Spicileg. lib.* 8. *num.* 2, 1.

Σύνοδος, ἡ, conventus *Achæorum; vide Ind. histor. in* Achæi. ἡ δευτέρα σύνοδος, *quæ memoratur* 24, 12, 12. *videtur indicare, quotannis duos fuisse legitimos atque certo statoque tempore habitos Achæorum conventus;* (τὰς καθηκούσας συνόδους) *videndumque, an* ἡ πρώτη ἀγορὰ, *cujus fit mentio* 28, 7, 3. *sit* prior, (*nam idem sonat* ἀγορὰ *atque* σύνοδος) *sicut hæc*

δευτέρα est posterior. conf. ἀγορὰ, et πρῶτος, ubi aliam habes interpretationem.

Συνοικεῖν τινι, habitare cum quo, 6, 2, 14. ni συνδιοικεῖν ibi legendum.

Συνοικειοῦν τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις, ignota cum notis conferre et componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. συνοικειοῦσθαί τινι τοῖς ὅλοις, omnium rerum societatem inire cum quo, quovis modo conjungere se cum quo, 22, 3, 8.

Συνοικία, ἡ; αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.

Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινὶ, collocare alicui filiam, 10, 19, 6. τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξὶ, 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοὺς Λυσιμαχεῖς κατάγειν καὶ συνοικίζειν, Lysimachenses in patriam restituere et urbem eorum instaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμὸς, ὁ, instauratio urbis, 4, 33, 7.

Σύνοικος; σύνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἅμα τινὶ, simul obsidem esse cum quo, 21, 9, 9.

Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθῆκαι αἱ συνωμολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου, pacis conditiones concessæ, initæ, a Lutatio, 2, 21, 2.

Συνοξύνειν, i. q. simplex, acuere; κέντρον συνωξυσμένον, 6, 22, 4.

Συνόπτεσθαι perspicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. Passiv. συνώφθη, perspectum, intellectum est, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui est in conspectu, cum dat. pers. 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνορᾷν, i. q. ὁρᾷν, (ut συνιδεῖν, συνθεᾶσθαι &c.) videre, conspicari, 1, 28, 7.

Συνοργίζεσθαί τινι, iram alicujus participare, et juvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum esse; ἡ συνοροῦσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνοροῦντες (ταῖς ἑαυτοῦ σατραπείαις) δυνάσται, 5, 55, 1. ἡ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τινι, simul cum aliis stationem habere in mari, in ancoris stare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1.

Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in statione locare, in portum subducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5. (ubi est τὰς ναῦς συνορμίσας, τάφρῳ καὶ χάρακι περιέβαλε.) 14, 10, 10.

Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, conversatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 15. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) coitus, consuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conspectus; καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει, 14, 10, 3. ἐν συνόψει ἀλλήλων, 40, 5, 6. ἐπιτηδειότατος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodissimus ad prospectum, quo omnia maxime in conspectu essent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τὸ; 1) ordinatio reipublicæ; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (conf. σύστημα) τὸ παρ' Ἀννίβου σύνταγμα τῶν ἱππέων equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἱππέων Ἀχαϊκῶν, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύστημα, hæc manus militum, scil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) dispositio, ordo aciei, acies; de classe, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. de

pedestri exercitu, velut de Illyriis, catervatim vel manipulatim pugnare solitis, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπειρατοι, κατ' ἰδίαν πεφυκυῖαι, in acie stantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compositio, expositio, scriptio; ἔγγραπτον ποιεῖν τὴν σύνταξιν τῆς διπλολογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expositio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 *et* 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, historia universalis, 1, 4, 2. *Et nude,* ἡ σύνταξις, scriptio, scriptum, liber; *præsertim,* opus historicum, historia, 1, 8, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. αἱ πρὸ τοῦ συντάξεις, libri superiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα, 5, 95, 1. *Et metonym.* stipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν τελεῖν τινι, 22, 27, 2. *i. q.* φέρειν, *ibid.*

Συνταράττειν, *turbare;* τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf.* συγχεῖν.—"Sic ταράττειν *apud Demosth. de Cor. p.* 334. *et* turbatores belli *Liv. II.* 16." *Ern.*

Συντάττειν, 1) ordinare; συντάξας τοὺς ὄχλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς, 1, 73, 2. *Et in passivo;* ἵππος συντεταγμένη, impetus in hostem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συντεταγμένον, instructa acies, 2, 28, 1. 2) *cum dat. pers.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 6 *sq.* 6, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 *et* 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præt. passivo, notione activa,* εἴ τι συντέτακτο αὐτῷ Φιλίππῳ περὶ τῶν χρημάτων, 32, 13, 7. 3) componere, conscribere; ὑπομνηματισμοὺς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf.* συντάττεσθαι.

συντάξειν τὴν φαντασίαν, *quod dabant libri* 16, 8, 3. *in* συναύξειν *mutavit Casaub.*

In med. συντάττεσθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere possis* πρὸς αὐτούς, pactus cum eis, constituit cum eis. (*Vide mox num.* 3. *et* συντάττειν *num.* 2.) 2) componere, conscribere *librum,* βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus scribere, 9, 2, 2. 3) constituere, pacisci cum aliquo; τινὶ *seq. inf.* 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρός τινα *seq. inf.* 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρός τινα ὅσους δεῖ &c. 4, 15, 4. ἡμῖν πρός τινα, 9, 17, 1. *Hinc in passivo;* ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. τὸ συνταχθέν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συντεταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασάζειν, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio *instituti,* finis; *opp.* ἡ ἐπιβολή, 1, 3, 3. *et* ἡ ἀρχή, 3, 1, 5. κατασταθεὶς καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν πραττομένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐκείνων ἄρεσιν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξέκοπτε τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἴσχειν, perfici, ad effectum, ad perfectionem et finem perduci, 1, 4, 3. τοιαύτην ἴσχε πραγμάτων καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντέλειαν τοιαύτην ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 3

et 5. ὁ κίνδυνος, finitur prælium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τοὔργον, 8, 36, 11. τὸ πρᾶγμα, 22, 12, 13. τούτων (σκαφῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. *Sic* συντέλειαν εἴληφε *scripsi cum Reiskio*, 9, 27, 9. *pro vulgato* πολυτέλειαν, *quod tamen teneri fortasse debuerat.* δεῖ γίγνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem faciendum litium, 28, 2, 2.

2) ἡ συντέλεια, commune, *id est*, urbes quæ in commune conferunt pecunias, milites *&c.* τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστρέψαντος, 5, 94, 1. *cf.* συντελικόν.

Συντελῶν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐπίνοιαν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελῶν ἐν κοινῷ ἱερῷ, conventus agere, 2, 39, 6. *Et in pass.* συντελεῖτο ὁ κίνδυνος, committebatur prælium, 2, 69, 1. ἅμα τῷ συντελεσθῆναι τὰς ναῦς, 1, 21, 3. τὰ συντελούμενα, quæ fiunt, 3, 112, 8. quæ agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. *Fortasse* ἐν τοῖς συντελουμένοις *legendum pro* τελουμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre *tributa*, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελῶν, 4, 60, 4. πόλις συντελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, *ex conject.* 4, 77, 10. πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συντελέσοντα, *sic legendum videtur* 1, 35, 1. *pro* συντελεσθέντα.

In med. συντελέσασθαι, perficere *propositum*, gerere *rem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. *&c. Et in præt. pass. notione activa*, ἤδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(Συντέλεσις; τῇ τῶν τυχῶν συντελέσει, *quod erat in MStis* 23, 7, 6. *in* καθαιρέσει *mutavit Ursinus.*)

Συντελικὸν, τὸ,—" contributi, *ut Livius appellat*, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *et* συντελῶν, *num.* 2.

Συντερμονῶν χώρᾳ τινὶ, conterminum esse, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2. 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρῶν, τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια, simul servare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντιθέναι τινὶ τί, 1) tradere alicui aliquid curandum, *et præsertim* perferendum, 28, 18, 3. συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ, 5, 10, 4. συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλιπτῃ τινὶ, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) συνίθεσαν, 28, 15, 4. *i. q.* συνίεσαν, *vel* συνέβαλον, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eamdem sententiam Suidas:* Συνίθεσαν· ὑπέλαβον, ὑπενόησαν. Τοῦτο συνίθεσαν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἶπασι τὸ γινόμενον. *quod ipsum Fragmentum fortasse e Polybio ductum est.*

Σύντομος, brevis, compendiosus; ὁδὸς, 78, 6. celer; σύντομον ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, raptim conscendit colles, 18, 7, 1. συντομωτέρα παρουσία, celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter, 8, 18, 7.—" *Sic et Joseph. Ant. VII.* 9, 7. *cf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 106." *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. πρόσβολὴ, acris impressio, 33, 8, 8.

Συντόνως; πρόσω συντόνως, citato itinere, 5, 7, 6. ἐχρῆτο τῇ πορείᾳ συντόνως, 8, 28, 4.

Συντρέχων, concurrere; 1) amice concurrere, contingere; τῆς τῶν ὅλων ὁρμῆς συντρεχούσης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύτης συνδραμούσης προθυμίας αὐτῷ, 8, 17, 6. ἑκατέρων τούτων ὁμοῦ συντρεχόντων εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2, 2. συνδραμόντων περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς, quum duæ res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt, 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συντρέχει αὐτῷ τὸ

πράγματα, res ei prospère succedunt, 3, 43, 11. ἵνα συνδεάμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρέπουσιν ἐπὶ τέλος ἀγωγῆν, ut suppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* συνεπιχειν. 2) hostiliter concurrere; συνδεαμόντες εἰς τὰς χεῖρας, *ex plerorumque veterum codd. consensu*, 2, 33, 5. *ubi* συνδιαλαβόντες *habet Bav.* συνδεαμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ἀμαθῶν, 2, 7, 6.

Συντρείβειν τινά, frangere opes et auctoritatem alicujus, 26, 3, 6. frangere animum, terrere, 26, 3, 14. 29, 5, 3. cædere *hostem*, 5, 47, 1. 5, 95, 11. *Passiv.* συντρίβεσθαι, συντριβῆναι, animo frangi, 5, 58, 13. *scil.* τῇ διανοίᾳ, *quod adjicitur*, 21, 10, 2. 31, 8, 11.

Συντροφία, ἡ, convictus, 6, 5, 10.

Σύντροφος, ὁ, τοῦ βασιλέως, cum rege educatus, 5, 9, 4. 31, 21, 2. τῆς Βάρκα τόλμης, 1, 74, 9. τὴν μουσικὴν σύντροφον ποιεῖν τοῖς παισίν, musicæ studio innutrire pueros, 4, 20, 7.

Συντυχία, ἡ, casus fortuitus; κατά τινα συντυχίαν, forte, 10, 32, 3.

Συνυπακούειν, i. q. ὑπακούειν, obedire, parere, morem gerere; οὐχ οἷός τ' ἦν ἰδιλιοντὶς συνυπακούειν, 25, 9, 7. τινί, 5, 56, 9. 21, 2, 4. πρός τι, in aliqua re, 1, 66, 7. τινί, εἰς τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æquis postulatis alicujus morem gerere, 26, 1, 2. οὐδενὸς συνυπακούοντος, quum *provocationi hostium ad pugnam* nemo morem gereret, quum nemo ea moveretur, 9, 3, 2.

Συνυπάρχειν, i. q. ὑπάρχειν, esse; μεταξὺ τῶν ἰλῶν ἑκάστης συνυπάρχειν δεῖ διάστημα, 28, 18, 3.

Συνυπερβάλλειν τινὶ τὸν Ταῦρον, una cum aliquo superare, 4, 48, 6.

Συνυποδεικνύειν *et* συνυποδικνύναι, i. q. ὑποδεικνύναι, ostendere, demonstrare, docere, *absolute*, viam et rationem docere, 17, 15, 12. συνυποδικτέον εἶη τὴν φύσιν αὐτῶν, 5, 21, 4.

Συνυποκρίνεσθαι, i. q. ὑποκρίν. simulare, simulatione uti; (" *ut dixit etiam Joseph. XV.* 7, 5." *Ern.*) 3, 52, 6. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6. συνυποκρίνεσθαί τινι, 3, 92, 5. πρὸς τὸ παρὸν ἀρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι, 3, 31, 7.

Συνυπονοεῖν, suspicari, cogitare, intelligere, 4, 24, 2.

Συνυποπτεύειν; οὐδεὶς συνυπώπτευσε τὸ γιγνόμενον, 14, 4, 8.

Συνυφίστασθαί τινι πάντα, omnia suscipere ac ferre cum aliquo et pro illo, 4, 32, 7.

Συνωθεῖν; συνωθοῦντο πρὸς τὸν ποταμὸν, 3, 74, 2. 5, 84, 7.

Συνωμία, ἡ; αἱ συνωμίαι, interscaplia *tauri*, 12, 25, 3. (*ubi corrupte* συνομοσίας *dabat cod. Peir.*)

Συνωμοσία, conjuratio, 1, 70, 6. 5, 2, 8. 6, 13, 4. *cf. vocab. præc.*

Συνωμότης, ὁ, καὶ κοινωνὸς τῆς τόλμης, 15, 27, 5.

Συνώνυμος ποταμὸς τῇ πόλει, (i. q. ὁμώνυμος,) ejusdem nominis, 9, 27, 5.

Συνωνύμως; (i. q. ὁμωνύμως) ἀπὸ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος προσαγορεύουσι, *de Balearibus*, 3, 33, 11.

Συνωρὶς, ἡ, carpentum, bigæ, esseda *Gallorum*, 2, 23, 4. 2, 28, 5. συνωρὶς ἐλεφάντων, 31, 3, 11.

Συοφορβὸς, ὁ, subulcus, 12, 4, 6.

Σύριγξ, ἡ, cuniculus, meatus sub terra effosus, 22, 11, 8. *Fragm. gr.* 129. σύριγγες κατάστεγοι, fossæ contectæ, 9, 41, 9. Σύριγξ, fornicata ambulatio *Alexandriæ*, 15, 30, 6. 15, 31, 3.

Συριγμὸς, ὁ, sibilus; συριγμοὶ καὶ χλευασμοὶ, 30, 20, 6.

Συρρεῖν; συρρεόντων ὑδάτων εἰς τὸν ποταμὸν, 10, 48, 4.

Συρρέπειν τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τοὺς τόπους, 3, 38, 5.

Σύρροια, ἡ, confluentia; κατὰ τὰς συρροίας τοῦ Ἀδίγε καὶ Πάδου, 2, 32, 2.

Σύμβους τῷ Πόντῳ, *Mœotis lacus* cum Ponto confluens, 4, 40, 9. λίμνη σύμβους τῇ θαλάττῃ, 10, 10, 12.

Συμβύειν; τετηκὸς καὶ συμπεφυηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Σύμβυσις, ἡ τῶν ὄμβρων, 9, 43, 5.

Συρτὸς; ἡ συρτὴ βῶλος ἡ ἀργυρῖτις, gleba argentaria quæ amnibus devehitur, 34, 9, 10.

Συρφετώδης ὄχλος, mixta vulgi turba, 4, 75, 5.

Συσκοτάζειν; συσκοτάζοντος ἤδη τοῦ θεοῦ, cœlo vesperascente, 31, 21, 9.

Συσσαίνεσθαι; συσσαίνοντο ταύτῃ διαλίκτῳ, hac dialecto delectabantur, 1, 80, 6.

Συσσίτιον, τὸ, sodalitas comessantium, convivium publicum, 20, 6, 6.

Συσσώζειν, 1) una servare ab interitu; συσσώζειν τοὺς ἀναιτίους τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν, 5, 11, 5. *ubi opponitur* συναιρεῖν. 2) *i. q.* σώζειν, servare, conservare, tueri; *aut* juvare aliquem in tuenda aliqua re; σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις, 5, 104, 1. τὴν ἀρχήν τινος, 6, 6, 11. συσσώζειν τινὶ τὴν βασιλείαν, 15, 20, 2. 3) observare, tenere; τὰς δασύτητας καὶ ψιλότητας &c. *in legendo et pronunciando*, 10, 47, 10. *Sic* ἵνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώσωμεν, 2, 14, 1.

Συσταδὴν μάχεσθαι, conferta acie cominus pugnare, statariam pugnam edere, 3, 73, 8. (*opponitur* ὑποφεύγειν, *cf.* 3, 72, 10.) Ῥωμαῖοι τὴν μάχην ἐκ χειρὸς ποιοῦνται καὶ συσταδήν, 13, 3, 7. *coll. vs.* 4 *sq.* ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ συσταδὴν μάχη, stataria pugna, quæ fit collato pede, 11, 32, 7. *Fr. gr.* 54.

Σύστασις, ἡ; 1) institutio, prima constitutio, ortus; ἡ σύστασις τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, 1, 4, 13. *est* prima institutio, ortus, fundatio reip. Romanæ, *a qua distinguitur* ἡ αὔξησις, *i. e.* incrementa ejusdem; *cf. ibid. vs.* 11 *sq.* κατὰ φύσιν εἰληφέναι τήν τε σύστασιν καὶ τὴν αὔξησιν, 6, 4, 13. ἡ σύστασις τοῦ πολέμου, conflatio, ortus belli, 3, 10, 7. σύστασις ἐπιβουλῆς, structio insidiarum, 6, 7, 8. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, secundum primum institutum, secundum id quod initio secum constituit, 9, 22, 6. *pro quo est* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, 16, 34, 11. *nisi et hic* σύστασιν *legendum, quod tamen non necessarium.* ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως, *ex lectione codicis Bav.* (*pro* ἱστάσεως,) 20, 11, 9. ab hoc initio. ὁ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν λαμβάνει τῆς συστάσεως ἐξ Ἀρμενίας, initium ortus sui capit, *i. e.* primum ortum suum ducit, initium suum habet, 9, 43, 1.

2) status, constitutio, ratio; ἡ σύστασις τῆς πολιτείας, forma, constitutio reip. 6, 43, 5. 6, 47, 1. 6, 51, 5.

3) conjunctio, conciliatio, contractio amicitiæ, 1, 78, 2. *et* amicitia *jam* juncta et constituta, πρός τινα, 3, 78, 2. 4, 82, 3. 20, 5, 14. 27, 13, 1 *et* 8. 29, 8, 7. σύστασις πατρικὴ πρὸς τοὺς Καρχηδ. paterna amicitia, 1, 78, 1. συστάσεις προγονικαὶ πρὸς τὴν βασιλείαν, avita (*aut saltem* paterna) amicitia, conjunctio cum regia familia, 25, 7, 6.

4) ἐθνικαὶ συστάσεις, *i. q.* συστήματα ἐθνῶν, gentium concilia, civitatum fœdere junctarum corpora, gentium communia, 30, 10, 6. κατ' ἐθνικὰς συστάσεις, communi plurium populorum nomine, (*opp.* κατ' ἰδίαν) 24, 1, 3.

Συστέλλεσθαι, συστελλῆναι, metu comprimi, consternari, 5, 15, 8. 24, 5, 13.

Σύστημα, τὸ; 1) corpus *militum*, manus militum; τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, 1, 81, 11. τὸ σύστημα ἐκεῖνο (Κιλτῶν) 2, 7, 6. ὁλοσχερές τι σύστημα τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. τὸ περιεχόμενον σύστημα, 3, 74, 8.

est manus decem millium militum, qui servatis ordinibus ex infeliri prælio se receperant; cf. vs. 6. οἱ πελτασταὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐπιφανέστατα συστήματα, *in exercitu Philippi*, 5, 26, 8. τὸ τῆς φάλαγγος σύστημα, 5, 53, 3. 11, 12, 1. οἱ Μακεδόνες καὶ τὰ λοιπὰ συστήματα, *in exercitu regum Ægypti*, 15, 26, 8 *sq.* τὸ Ἄγημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, 31, 3, 8. *Adde* 16, 19, 7. 2) corpus hominum in civili societate viventium, 6, 4, 5. 6, 5, 10. τὸ τῶν Ἀχαιῶν σύστημα, fœderata resp. Achæorum, corpus Achæorum, 2, 41, 15. 4, 60, 10. ἦν τι σύστημα τῶν ἐπὶ Θρᾴκης Ἑλλήνων, 9, 28, 2. *Tum et* ratio et constitutio *reipublicæ*; κάλλιστον σύστημα πολιτείας, 6, 11, 3. δημοκρατίης ἀληθινῆς σύστημα παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπῆρχε, democratica constitutio, ratio reip. 2, 38, 6. 3) ἱερέων σύστημα, collegium sacerdotum, 21, 10, 11. 4) ζώων συστήματα, diversi greges, 12, 4, 10. τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν *vel* ἱπποτροφίων, varia equorum armenta quæ pro rege aluntur, 10, 27, 2.

Συστοιχῶν, *verbum tacticum*, eumdem versum, *id est*, eumdem ordinem in longitudinem servare in acie, 10, 21, 7. *cf.* συζυγῆν.

Σύστοιχος; τὰ λοιπὰ ἦν τούτοις ὅμοια καὶ σύστοιχα, congruentia, apta, convenientia, 13, 8, 1.

Συστολή, ἡ, parsimonia et diligentia in administranda re pecuniaria, 27, 12, 4.

Συστρατεύειν τινὶ *vel* τισὶ, 3, 60, 12. 3, 66, 7. 5, 50, 4. συστρατεύεσθαι, συστρατεύσασθαι, *idem*, 2, 19, 2. 3, 67, 1. 8, 99, 2.

Σύστρεμμα, τὸ, concursus hominum, 1, 45, 10. globus, caterva, 4, 58, 4. κατὰ συστρέμματα, catervatim, 35, 4, 14.

Συστρέφεσθαι, coire, coitiones facere, conglobari, tumultuari, 1, 33, 4. 2, 64, 6. συστραφέντες, facto globo, 1, 48, 5. 8, 65, 11. 3, 84, 13. 5, 36, 5. συστραφέντες ἐπ' αὐτὸν, impetum una facientes in eum, 3, 5, 3. συνεστραμμένοι, conferti, conglobati, 3, 90, 2.

Συστροφὴ, ἡ, τῶν νέων, coitio tumultuosa juvenum, 4, 34, 6. τοῦ ὄμβρου, imbris impetus, vehementia, 3, 74, 5. συστροφὴ ἐξαίφνης κατὰ τὸν ἀέρα, contrahens sese, ingruens tempestas horrenda, 11, 24, 9.

Συστροφία, ἡ, (*i. q.* συστρέφεσθαι) conjunctus plurium impetus adversus unum, 24, 2, 2.

Συχνὸς; συχνὸν χρυσίον, magna auri vis, 22, 21, 8.

Σφάγια, τὰ, victimæ; σφάγια περιώγναν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. ἐπὶ τῶν σφαγίων τοὺς ἄρχοντας ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. (*i. e.* ἀψέμενοι τῶν ἱερῶν, *ut ait* 3, 11, 7.)

Σφαγιάζεσθαι, victimas cædere, 16, 31, 7.

Σφαδάζειν, palpitare ut moribundus, 34, 3, 5.

Σφαιρομαχίαν, pila ludere, 16, 21, 6.

Σφαιροῦν; ἐσφαιρωμένοι γέισφοι, jacula prælipata, 10, 20, 3. *Idem verbum habes apud Dionem, in M. Antonin. Lib. LXXI. c.* 29. σιδήρου οὐδενὶ αὐτῶν (τῶν ἀβλητῶν) ἐξὸν ἦσαν, ἀλλὰ καὶ ἀμβλύνειν, ὥσπερ ἐσφαιρωμένους, πάντες ἐμάχοντο.

Σφαλερὸς, periculosus; τούτων σφαλερώτατον, 8, 110, 4.

Σφάλλειν; τί τὸ σφάλλον ἐστὶν τοὺς ταῖς φάλαγξι χρωμένους, quid est quod eos fallit, quod facit ut labantur, ut spe excidant, ut cladem accipiant, 18, 14, 1. τῶν κατὰ τέλμασι κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραὶ, 5, 21, 6. *ubi videndum an satis emendata et integra sit oratio; quæ si sana*

est, erit τῶν κινδύνων per metonymiam pro τῶν κινδυνευόντων accipiendum; et, τοῦτο σφάλλει τοὺς κινδύνους, sonabit, hoc fraudi est in prælius. *τοῦτο ἔσφηλε τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν,* hoc consilia ipsorum labefactavit, corruere fecit, 4, 51, 7. *Sic* ἔσφηλε, *(si vera scriptura,) scil. τὴν βασιλείαν,* labefactavit regnum, in periculum adduxit, 16, 21, 5. *ἔσφηλε τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις διὰ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν,* in fraudem illexit, cladem eis attulit, 10, 33, 2. *σφῆλαι καὶ ἡττῆσαι τοὺς Ἕλληνας,* prosternere et vincere, 40, 5, 9.

σφάλλεσθαι, corruere, prolabi, 1, 76, 8. labi, in calamitatem incidere, cladem pati; *ἀπαδεμὴ γίγνοιτο, καὶ σφαλοίμεθα, Fr. gr.* 14. *παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων,* infeliciter cadunt, *ibid. μεγάλως ἐσφάλη,* in gravem calamitatem incidit, cladem accepit, *ibid. ἐμπεσὼν εἰς ἀνάγκην ἐσφάλη,* 4, 59, 3. 15, 16, 5. *ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι,* necesse erat ut male rem gereret, 3, 70, 8. *τοῖς ὅλοις σφαλῆναι,* capitali clade adfici, omnia perdere, 1, 43, 8. *coll. vs.* 7. 3, 105, 5. 10, 17, 4. 11, 2, 10. *ἔν τισι σφάλλονται,* nonnulla parum prospere eis cedunt, 1, 37, 7. *ubi opp. ἐν πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένοι,* victi, 1, 31, 4.

Σφαλμᾷν, prolabi; *οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμασιν (ὁ ἵππος,)* 35, 5, 2.

Σφενδονήτης, ὁ, 3, 33, 11. *σφενδονῆται Κύρτιοι,* 5, 52, 5. 5, 53, 9.

Σφετερίζεσθαι, σφετερίσασθαι, ad se rapere, 2, 19, 4. sibi adserere, sibi retinere, 4, 6, 5. 4, 33, 8. 18, 34, 5. *Etiam de eis quæ proprio sumtu emta sunt,* suum facere, sibi adquirere; *ἃ μεγάλων ὠνησάμενοι χρημάτων ἐσφετερίσαντο,* 4, 50, 3.

Σφέτερος, *de prima persona; τῇ σφετέρᾳ γενναιότητι νικήσαντι,* nostra virtute, 2, 31, 6. *In secunda persona intellexit Casaub. σφετέρων πατρίδων,* 11, 5, 3. *ubi tamen rectius de prima persona rursus accipitur, coll. vs.* 6. *De tertia pers. sing.* suus; *τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ,* 4, 61, 5. *Vide* 2, 35, 8. 7, 14, 3. 22, 24, 5. *δεδιὼς μή τι περὶ τὸ σφέτερον αὐτῷ ναυτικὸν συμβῇ,* 14, 10, 7. *ex constanti librorum scriptura, a qua ut discederem non satis fuisse caussæ intelligo.*

Σφηνίσκος, ὁ, præacutus palus; *ξύλα εἰς σφηνίσκων λόγον,* 5, 89, 6.

Σφηνοῦν, cuneum adigere, firmiter infigere; *εἰς τούτων τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα,* 27, 9, 4.

Σφηνίς, ἡ, 6, 56, 13. 16, 22, 2 *et* 11. *σφηνίδα ἐπιβάλλεσθαι,* 24, 4, 10. *et vs.* 15.

Σχοινηρία, ἡ, trochlea laxatoria, cujus ope, quod suspensum est, subito demitti et dejici potest, 8, 7, 10. 8, 8, 3.

Σχεδία, ἡ, ratis, 3, 42, 8. 3, 46, 1 *sqq. εἰς σχεδίας καθήμενος τῷ ποταμῷ εἰς Οἰνιάδας,* 4, 65, 4.

Σχεδιάζειν, temere ac negligenter scribere vel dicere, 12, 4, 4. *σχεδιάζειν τοῖς κοινοῖς πράγμασι,* negligenter versari in negotiis publicis, 23, 9, 12. *πάντα ἰσχεδιάσθαι, Fr. gr.* 64.

Σχετλιάζειν, conqueri, lamentari; *absol.* 1, 81, 1. 4, 45, 8. *τί,* 1, 55, 3. *ἐπί τινι, ibid. et* 5, 26, 6.

Σχῆμα, τὸ, τρίγωνον, figura triangularis, 1, 42, 3. *οὐ κατὰ σχῆμα φέρειν τι, (i. q. οὐκ εὐσχημόνως)* immodice ferre aliquid, et non uti decet, 3, 85, 9. 5, 56, 1.

Σχίζειν; *σχίζεται εἰς δύο μέρη ἡ ῥύσις τοῦ ποταμοῦ,* 2, 16, 11.

Σχολάζειν *καὶ ῥαθυμεῖν,* 11, 25, 7.

Σχολῇ, lente, 8, 30, 11. silentio *interpretatus erat Casaub.*

Σῴζειν; *ἐκόμισαν εἰς τὰς πόλεις,* fugiendo in urbes servati sunt, 3, 117, 2. *σωθῆναι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους,* salvum ad suos redire, 6,

58, 5. *σώζεσθαι ὑπό τινος, formula solennis in fœderibus, velut,* 7, 9, 5 *et* 7. *Absol. σώζονται,* supersunt, vivunt, 6, 9, 4. *Adde σωθῆν.*

Σῶμα, τό; *σώματα,* corpora, 1, 37, 1. 1, 86, 6. homines, 4, 73, 6. 4, 75, 2. 5, 17, 2. 22, 22, 9. *Sigillatim usurpari amat de* eis qui in bello capiuntur; *πολλῶν σωμάτων ἐγένοντο ἐγκρατεῖς,* 1, 19, 15. 1, 29, 7. *σώματα ληφθέντα ζωγρείᾳ,* 1, 61, 8. *κύριος γενόμενος χρημάτων πολλῶν καὶ σωμάτων καὶ κατασκευῆς,* 3, 17, 10. *τὰ εἰς τὰς δουλείας ἀγόμενα σώματα,* 4, 38, 4. *σώματα δουλικὰ καὶ ἐλεύθερα, scil. ubi bello capti utrique,* 2, 6, 6. *τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, i. q. οἱ δοῦλοι,* 1, 85, 1. *Denique nude τὰ σώματα, i. q. οἱ δοῦλοι,* servi, 18, 18, 6.

Σωματικῶν, exercitationibus corporis uti, 6, 47, 8.

Σωματικὸς; *σωματικὴ ῥώμη,* 6, 5, 7. *δυναμις,* 8, 12, 9. 10, 41, 6. *ἀσθένεια,* 4, 5, 1. *κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν δυνατὸς,* 21, 7, 4. *πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν ἰδιότης,* 26, 5, 6. *σωματικαὶ ἐπιθυμίαι,* 37, 2, 4.

Σωματοειδὴς *ἱστορία,* quæ unum quasi corpus efficit, quæ res tractat inter se nexas, 1, 3, 4. *οἱονεὶ σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν,* quæ ad hujus regis studia et mores pertinent in unam summam et in unum veluti corpus contrahens, 14, 12, 5.

Σωματοποιῶν, *τὸ ἔθνος, τὸν ἄνδρα, τὴν βασιλείαν,* firmiorem, potentiorem reddere, omnibus rebus augere, 2, 45, 6. 16, 1, 9. 22, 26, 1. 26, 5, 10. 31, 6, 3. (*ubi opp.* ἐλαττοῦν) 32, 23, 5. *προσλαμβάνειν καὶ σωματοπ. τὰς ψυχάς,* recreare et confirmare animos, 3, 90, 4. *ἡ τύχη τὰς πράξεις τοῦ Σκιπίωνος ἐσωματοποίει,* auxit, majores reddidit, *Fr. hist.* 58.—*σωματοποιεῖσθαι τὰς αἰτίας,* alere et augere caussas." *Ern. scil. ex* 40, 1, 2. *πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιῶν καὶ προσδήχεσθαι, veriunt* spem alere, *Fr. gr.* 123. *Adde Fr. gr.* 124—127.

Σωρεύων; *σωρευομένη γῆ,* 16, 11, 4. *αἰγιαλὸς σεσωρευμένος νεκρῶν,* 16, 8, 9.

Σωρηδὸν διαφθείροντο, catervatim, 1, 34, 5.

Σωφρονικὸς, moderatus, modestus, 23, 18, 2.

T.

Τὰ, *artic. plur. neutr. Ad τὰ μὲν, infertur ἃ δὲ, pro τὰ δὲ,* 5, 38, 1. 5, 54, 11. *conf. ὁ.*

Satis notus et pervulgatus est usus articuli τὰ per ellipsin nominis πράγματα vel ἔργα; præsertim sequente præpos. κατὰ, v. c. τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διῆγε, 1, 9, 6. *τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν,* 1, 56, 1. &c. *conf. κατὰ, et χειρίζειν. sed nec minus frequenter cum genit. v. c. τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε,* 1, 55, 1. *τοὺς τὰ τῶν Καρχ. αἱρουμένους,* 8, 9, 12. (*ubi perperam vulgo aberat τά. πάντα ἀφεὶς τὰ τοῦ πολέμου,* 5, 102, 8. *et id genus alia bene multa, quæ nunc non morantur. Illum usum notemus, Polybio admodum familiarem, quo articulus ille τὰ prorsus abundare videri potest, ut τὰ cum genitivo nominis nihil fere aliud valeat quam ipsum nomen. Sic τὰ τῆς τύχης idem est ac ἡ τύχη,* 2, 49, 8. 2, 50, 12. 3, 5, 7. 15, 8, 3. *τὰ τοῦ βίου, idem ac ὁ βίος,* 3, 5, 7. *τὰ τῆς ἐπιβολῆς, i. q. ἡ ἐπιβολὴ, ibid. τὰ τοῦ πολέμου ἐπικύρωτο,* decretum est bellum, 7, 5, 5. *πρεσβεῖαι τὰ τῆς νυκτὸς, καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀκέραια διέμειναν,* 8, 29, 9. (*i. q. ἡ νὺξ, ἡ ἐλπίς. Et sic etiam in sing. τὸ τῆς ἡμέρας,* 11, 22, 9. *τὸ τῆς νυκτὸς,* 15, 30, 2.) *τὰ τῆς ἀλλοτριότητος,* 2, 44, 1.

τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 8. *Ea ratione Casaubonus*, 14, 7, 2. *cum libri νείμας τῶν λαφύρων darent*, τὰ τῶν λαφύρων *correxit; et nos*, 3, 81, 6. *cum mendose vulgo legeretur* διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων ὁρμὰς, *scripsisse Polybium putavimus* διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμήν. *Quod vero* ἀπομέριζονται τὰ τῶν ἄνδρων *vulgo dederunt omnes* 10, 16, 2. *haud dubie corruptum pronunciari debuit: nam in superioribus quidem exemplis*, τὰ *cum suo genitivo intelligi quodam modo potest*, ea quæ pertinent ad rem, quæ proficiscuntur ab ea re, *aut aliquid simile; at* τὰ τῶν ἄνδρων *quo pacto pro* οἱ ἄνδρες *dici in illa connexione potuerit, ne ratio quidem ulla excogitari potest.*

Τάγμα, τὸ, *i. q.* σπεῖρα *et* σημαία, ordo, manipulus, *in legione Romana*, 6, 24, 5 *sqq. sed usum habet hoc nomen magis generalem.* ἐπὶ τὰ τάγματα διαδιδόναι τοὺς ἑκλωκότας εἰς φυλακὴν, per ordines *s.* manipulos (*nunc quidem de Pœnorum ordinibus agitur*) distribuere, 3, 85, 3. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνησπικότες, (*in exercitu Philippi*) 4, 64, 6. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα ἡμιλλῶντο πρὸς ἑαυτοὺς, (*acies Achæorum et Spartanorum*) 2, 69, 5. τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα, 3, 113, 8. τὸ τῶν ἱππέων τάγμα, *Vat. Flor. Bav.* 3, 101, 11. *ubi ex Aug.* σύνταγμα, *editum, quod vide.* ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, 3, 100, 6.

Τάδε; ἐπὶ τάδε, *cum genit.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 *et* 7. 22, 27, 11. *ubi opp.* ἐπέκεινα.

Ταινία, ἡ, dorsum tumuli sub aqua longe procurrens in mare, 4, 41, 2 *et* 8.—"*Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 36." *Ern.*

Τακτὸς, quod imperatum est, de quo convenit, certus, definitus; τακτὸν μέτρον, 3, 100, 6. τακτὴ ἡμέρα, certus murus dierum, 29, 11, 8.

Ταλαιπωρεῖν δεινῶς, miserrime adfici, 3, 60, 3. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 32, 25, 14.

Ταλαιπωρία, ἡ, ærumna et molestia *e labore*, 2, 25, 10. 3, 14, 1. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπ. 3, 17, 8. ἡ περὶ τὰς ταφρείας, 6, 42, 2.

Ταλαιπώρως, cum magna difficultate, 3, 51, 9.

Τάλαντον, τὸ, *de pondere*, 4, 56, 3. *de pecuniæ summa, vide Ind. histor. voc.* Talentum. ἀργυρίου τάλαντα Εὐβοϊκὰ, 15, 18, 7. 21, 14, 4. *&c.*

Ταλαντιαῖος λιθοβόλος, 9, 41, 8. ταλαντιαία κτῆσις, 24, 4, 3.

Ταμίας, ὁ, τῶν ἀνέμων, 34, 2, 5. 34, 11, 20.

Ταμιεῖον, 6, 13, 1. τὸ τῶν ἀγορανόμων, 3, 26, 1.

Ταντάλειος τιμωρία, 4, 45, 6.

Ταξιάρχης, ὁ, centurio, 6, 24, 3.

Ταξίαρχος, ὁ, *idem*, 6, 24, 1 *sqq.*

Τάξις, ἡ, 1) ordo, dispositio, situs; ἡ σύμπασα σχέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. ἡ φύσις καὶ τάξις τῶν τόπων, situs locorum, 5, 21, 4. παραπορευομένων τάξει *dant libri*, ordine incedentibus, 10, 30, 9. *pro quo* ἐν τάξει *edidit Casaub.* 2) *sigillatim* ἡ τάξις, *et* αἱ τάξεις, dispositio aciei, instructio et ordinatio aciei; *et ipsa* acies, 9, 20, 4. 1, 23, 3. 1, 26, 10 *et* 16. 2, 3, 2. 2, 28, 2 *et* 6. 2, 29, 4. 2, 69, 8. 3, 72, 11. 3, 109, 2. 3) τάξις, *i. q.* τάγμα, singuli manipuli *vel* ordines militum, *in acie, aut extra aciem*, 6, 30, 5 *sq.* (*unde nomen* ὁ ταξιάρχης, centurio, ordinis ductor.) αἱ τάξεις αἱ ἐφεστηκυῖαι, 1, 19, 10. αἱ τῶν φαλαγγιτῶν τάξεις, 5, 83, 2. μένοντες κατὰ τὰς τάξεις, in suis ordinibus manentes, ordines servantes, 10, 16, 3. (*ubi perperam* πράξεις *dabant codd.*) οὐδεὶς ἀπολείπει τὰς τάξεις, 10, 16,

9. 4) locus quem quis occupat, *non solum in acie, sed in re quacumque*, partes quas quis sustinet, vices quibus fungitur; τὴν πρώτην ἔδωκε τάξιν Διογένει, 10, 29, 5. τάξιν μὲν οὐκ ἔνημον, certum locum in agmine non habuerunt, *ibid.* ἔλαβε τὴν εὐώνυμον τῆς ὅλης δυνάμεως τάξιν, 1, 50, 5. εἶχον τὴν ἐξ ὑπερδεξίου τάξιν οἱ λέμβοι, 3, 43, 3. βάσεως τάξιν τοῦ σχήματος λαμβάνει ἡ παραλία, 2, 14, 11. κατασκόπου τάξιν ἔχων, 4, 3, 7. ἐφεδρείας ἔχοντες τάξιν, 2, 24, 9. 3, 45, 5. μαστὸς ὃς ἅμα μὲν ἀκροπόλεως, ἅμα δὲ σκοπῆς εὐφυοῦς λαμβάνει τάξιν, 1, 56, 6. οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεωτικῆς λαλιᾶς ἐμοὶ δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα, 3, 20, 5. 5) ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τάξις, modestia in vultu, 26, 5, 6.

περὶ τούτων πεποιημένοι τὴν ὅλην τάξιν, de his (*scil. de rebus gestis populorum, civitatum, principum virorum*) totum hoc opus, scriptionem, historiam hanc, composuimus, 9, 1, 5. *ubi vocab.* τάξιν *ex* σύνταξιν *truncatum utique videtur. Pro* πράξεως, 6, 51, 4. *fortasse* τάξεως *erat scribendum, hac notione, ut* τάξις *ibi fuerit* constitutio, forma reipublicæ. *Sic* πράξις *pro* τάξις *dedisse codices* 10, 16, 3. *paulo ante monitum est. Alio errore,* 1, 59, 8. *omnes vulgo* τάξεως *pro* ταχέως *dederant.*

Ταπεινὸς, humilis conditionis, infirmæ sortis homo, 25, 8, 1. de sordido, humili habitu, 14, 1, 13. brevis, parvus; κανὼν τῷ πλάτει ταπεινότερος, regula minus lata, 12, 7, 1. (*ubi idem valet* ταπεινότερος *atque* ἐλάττων, *quod præcedit.*) ταπεινὸν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ποιήσας, 8, 21, 8. ad humilem conditionem compositus *vertit Casaubonus; possis vero etiam intelligere,* minorem staturam simulavit. ταπεινὸς ποταμὸς, fluvius tenui, humili aqua fluens, 9, 43, 3 *et* 6.

Ταπεινοῦν τὸ συμβεβηκὸς, verbis rem minuere, 3, 85, 7. 6, 15, 7. τὴν ὑπεροχήν τινος, deprimere, frangere potentiam, 9, 29, 11. ταπεινοῦν αὐτοὺς ταῖς ψυχαῖς, frangere animos, 3, 116, 8. 29, 6, 9. ταπεινοῦσθαι, frangi ánimo, 4, 80, 3. 30, 17, 12.

Ταπείνωσις, ἡ, τῆς πόλεως, depressio, imminutio potentiæ, 9, 33, 10.

Ταραντῖνοι, Tarentini equites, 4, 77, 7. 16, 18, 7. *conf. Ind. histor.*

Ταραχὴ, ἡ; ἐμφύλιοι ταραχαὶ, *de bello Pœnorum Africo,* 3, 9, 9. καταλύσασθαι τὴν ταραχὴν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Ταραχώδης, tumultu et confusione plenus; ταραχωδέστερος, 4, 58, 4.

Τάριχος, ὁ, salsamentum piscium, κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν, 31, 24, 2.

Ταρσὸς, ὁ, palmula remi, remus; τοὺς ταρσοὺς ἀποβάλλειν, (*in pugna navali,*) 3, 96, 4. θραύειν, 1, 50, 3. παραλύειν, detergere remos, 16, 4, 5. παρασύρειν, *idem,* 16, 4, 14. τῆς παραλελυμένας τοὺς δεξιοὺς ταρσοὺς, naves quibus ademti sunt ad dextram ordines remorum, 8, 6, 2. *Et collective,* ὁ ταρσὸς, *i. q.* ὁ στοῖχος τῶν κωπῶν, versus *vel* ordo remorum; ἀπίβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεώς, 16, 3, 12.

Τάττειν; locare, constituere, *&c.* τάττειν τὰ στρατόπεδα, aciem instruere, 2, 27, 4. πόλις τεττομένη ὑπὸ Ῥωμαίων, urbs subjecta Romanis, in potestate Romanor. 3, 16, 3. 17, 11, 4. μετ' Αἰτωλῶν, socia Ætolorum, 17, 3, 11. οἱ ὑπ' αὐτὸν τεττόμενοι, qui ejus imperio parebant, 5, 65, 7. 8, 18, 1. *&c.* οἱ ἐπὶ τἀναντία τεττόμενοι, qui a parte adversa stant, adversarii, hostes, 15, 10, 7. *Sed* τεταγμένος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, rebus præfectus, 3, 12, 5. 3, 69, 4. ἐπὶ τῆς πόλεως, 1, 45, 1. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 1, 24, 3. 1, 49, 4. ἐφ' ἡγεμονίας,

2, 67, 5. *et in activo,* ἐφ' ὃν ἐτετάχει Φίλωνα, 5, 65, 7. ὁ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, qui erat a cura epistolarum, 15, 27, 7. οἱ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ταχθέντες, quibus hoc negotium erat mandatum, ad hoc negotium curandum constituti, 5, 63, 4. *Et cum* ἐπὶ *et dativo casu,* ὁ ἐπὶ τούτοις τεταγμένος, his (*navibus militibusque*) præfectus, 1, 44, 1. *Qua ratione fortasse* διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κυγχρειαῖς τεταγμένων *legendum* 2, 60, 8. *pro* πεπραγμένων.

τεταγμένος, *absolute, est* firmus, stabilis, certus, definitus; (*conf.* ταυτὸς;) ἐστηκυῖα καὶ τεταγμένη χρεία τοῦ θυρεοῦ, 6, 25, 10. τεταγμένη θωρία, (*oppos.* ἄστατος) 6, 57, 2. *Nempe ab illo usu verbi* τάττειν *vel* τάττεσθαι, *quo significat* constituere, definire, *veluti diem, locum, &c. v. c.* τάξας ἡμέραν, 3, 61, 10. τεταγμένος ἡμέραν, 3, 99, 1. ταχθεὶς ἡμέρᾳ. πρὸς τὸν Φίλ. 18, 19, 1. 8, 27, 11. τεταγμένοι *seq. infin.* constituentes inter se, 17, 7, 7. 17, 9, 3. 39, 1, 12. τάττεσθαι πρός τινα περί τινος, 5, 91, 3. *et cum dativo,* οἱ ἔσωθεν αὐτῷ τεταγμένοι, qui ex oppidanis cum eo pacti erant, cum eo constituerant, *scil.* συγκινηθῆναι, *simul se motus cituros intra urbem, et arma capturos,* 2, 59, 8. *Hinc* ὁ τεταγμένος καιρὸς, 17, 1, 1. ὁ ταχθεὶς τόπος, 17, 9, 3. *Conf.* συντάττεσθαι.

οὐδέπω δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαῖνον, cum nondum possent certo secum statuere quid rei esset, 8, 32, 10.

Ταυρόκολλα, ἡ, gluten taurinum, *i. e. e cornibus taurorum coctum,* 6, 23, 3.

Ταύτη; τὸ πλάτος οὐ πάντη ταύτη ταυτὸν *dabant libri* 4, 39, 4. *Delevi* ταύτη, *quod tamen in* πάντως *fortasse debuerat mutari.*

Ταυτολογεῖν περί τινος, de re quadam dicere quæ jam dicta sunt ab aliis, 1, 1, 3. ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων, 1, 79, 7.

Τάφος, ὁ, tumulus sepulcralis, 9, 17, 2 *et* 6. μετὰ τὸν τάφον τῆς Αἰμιλίας, post Æmiliæ sepulturam, 32, 12, 6.

Τάχα, *i. q.* ταχέως, celeriter, brevi, 18, 20, 9.

Ταχέως, celeriter, 1, 60, 10. brevi, facile, 1, 61, 6. οὐ ταχέως, non facile, 16, 25, 8. 24, 1, 1. *Pro* τάχα, *i. e.* fortasse, *positum ait Ernestus Legat. XXIII. quæ nobis est,* 21, 12, 7. *at ibi verba* ταχέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν *percommode Casaubonus,* facile ipsum quæ vellet fuisse consecuturum, *vertit. Porro Leg. XLIV. id est,* 23, 13, 8. *pariter* ταχέως *pro* τάχα *positum contendit idem Ernestus, nescio quid spectans; est ibi* ταχέως πυθόμενος τὰ γεγενότα, celeriter, statim cognovit τάχεως *pro corrupto* τάξεως *correxi,* 1, 59, 8.

Ταχίστην; τὴν ταχίστην, quam primum, 1, 33, 4.

Ταχυναυτεῖν, 1, 23, 8. 1, 26, 10. 1, 46, 40. 1, 51, 4 *sq.* 16, 4, 4.

Ταχυπλοεῖν, 3, 95, 6.

Τε, *particula. Ad* τε *interdum infertur* δὲ, *pro iterato* τε; *vide* 4, 74, 8. 1, 13, 6.

τε *et* γε *perperam confusæ a librariis,* 2, 32, 2. 4, 38, 12.

Τέγος, τὸ; ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβαίντες, tectum conscendentes, *alii vulgo* στέγος, 5, 76, 4. τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ σώματος ἐργασιῶν, 12, 13, 2. *ubi* ἀπὸ τέγους *dabat codex Peiresc. quod defendens Ernestus:* " ἀπὸ τέγους, *ait, mulier* e fornice *vel* lupanari; *nec necesse est corrigere cum Valesio* ἐπὶ τέγους. *Vide Casaub. ad Suet. Caium, c.* 57.

Τεθαῤῥηκότως, confidenter, 2, 10, 7. 9, 9, 8. *cf.* κατατεθαῤῥηκέναι.

Τέθριππον, τὸ, *scil.* ἅρμα, 5, 39, 3. 31, 3, 11.

Τειχήρης, mœnibus inclusus, qui

intra mœnia tenere se cogitur, 21, 8, 6. τειχίσεις καταστήσαντες αὐτούς, mœnibus eos includentes, intra muros compellentes, 4, 55, 4.—"*Est verbum Thucydidis; unde et Josephus sumsit Ant. V.* 1, 5. *Usus est etiam aliquoties Diodorus.*" *Ern.*

Τειχίζειν τὴν πόλιν, urbem muro cingere, 5, 93, 5.

Τειχισμὸς, ὁ, exstructio muri, 5, 93, 5.

Τεῖχος; *vide* χεῖλος.

(Τείχωμα; *corrupte libri omnes* χρησάμενος δὲ τοῖς τειχώμασι *dabant* 4, 63, 2. *pro* τοῖς τε χώμασι.)

Τεκμαίρεσθαι; τοῦτο δ' ἄν τις τεκμήραιτο ἐκ τούτου, 26, 10, 12. τοῦ περὶ Καλλικρ. μίσους οὕτως ἄν τις τεκμήραιτο, 30, 20, 2. *Rursus* τεκμαίρεσθαι ἔκ τινος, 2, 27, 8. 3, 38, 4. τεκμαίρεσθαί τι στοχαζόμενον ἐκ τούτου, 9, 21, 6.

Τεκταίνεσθαι, ligna fabricari, 10, 20, 6.

Τελεῖν; τὰ τελούμενα, effecta, facta; *distinguuntur a* ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων, 2, 56, 16. *ni* συντέλουμ. *legendum.*

Τέλειος, integer, 1, 4, 8. (*ubi opp.* διῃρημένα μέρη.) τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, perfectus, consummatus ad tractanda negotia, 4, 8, 1. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπάρχειν τέλειον, 24, 5, 5. (*conf.* ἀποφαίνειν.) τέλειος ἀνὴρ, perfectæ ætatis vir, *cui opp.* παιδίον νήπιον, 5, 29, 2.

Τελειοῦν, τῆς τοῦ τείχους κατασκευῆς τετελειωμένης, 8, 36, 2. τετελειωμέναι μυρτίδες, perfectæ, maturæ, 12, 2, 3.

Τελείως, *i. q.* τελίως, prorsus, admodum, valde; τελείως σύνεγγύς εἰσιν, 2, 27, 3. τελείως καταφθείρονται, 6, 37, 4. τελείως μειρακιώδης, 16.

Τελεσιουργεῖν, perficere *rem;* 5, 4, 10. *Fr. gr.* 128. τελεσιουργεῖσθαι τὴν διάλυσιν, pacem confici, 21, 2, 11.

Τελεσιούργημα, τὸ, absolutio, ultimus finis et fructus operis, 3, 4, 12.

Τελεσιουργὸς, ὁ, effector, 2, 40, 2.

Τελευταῖον, postremo, 3, 13, 1.

Τελευταῖος; μέχρι τῆς τελευταίας, *scil.* ἡμέρας, 23, 18, 2.

Τελευτᾶν; ἐν χερσὶν νόμῳ τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10.

Τελίως; *vide* τελείως *et* τέως.

Τέλμα, τὸ, locus cœnosus et palustris, lacuna, 10, 14, 13. 5, 46, 11. βαπτιζόμενοι καὶ καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2.

Τέλος, τὸ, 1) finis; ἐπὶ τέλος ἄγειν, perficere, absolvere, 3, 5, 7. 3, 5, 8. 3, 40, 3. 4, 8, 3. 6, 16, 4. ἀκόλουθον τὸ τέλος ἐξέβη τοῦ κινδύνου ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. τὰ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, 18, 15, 12. ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων αὐτοῖς ἀπέβαινε, 18, 11, 11. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμαυρῶσαι, finem, exitum, *i. e.* gloriam rerum gestarum obscurare, 22, 5, 11. μηδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, nullum negotium perficiatur, perfectum habeatur, ratum sit, 3, 22, 8. 2) vectigal; τέλος πράττειν τινά, 4, 47, 1. 3) pars phalangis; τὰ πρῶτα τέλη τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 15, 2. τὴν φάλαγγα κατὰ τέλη σπειρῆναι ἐν διαστήμασιν ἐπίστηση, 11, 12, 6.

τέλος, *adverbialiter*, tandem, ad extremum, 1, 15, 7 *sq.* 5, 4, 12. *&c. sic et* 25, 5, 8. *ni rectius ibi* prorsus, omnino, *intelligatur, ut* 4, 34, 1. κατὰ τὸ τέλος, *si vera scriptura*, prorsus, omnino, 11, 15, 8. *Familiaris Polybio præsertim dictio* εἰς τέλος, prorsus, omnino; *v. c.* εἰς τέλος ἀβλαβὴς, 1, 20, 7. ἄπειρος, 1, 20, 10. ἀγνοούμενος, 3, 36, 3. ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. ὀλιγωρήσαντες, 4, 21, 5. 4, 84, 1. ἄπρακτον, 1, 48, 4. 11, 24, 2. ἀδύνατος, 24, 5, 8. εἰς τέλος ἐκωλύθησαν, 1, 20, 16. μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, omnino

nemini, prorsus nemini credere, 8, 2, 2. εἰς τέλος ἀπίστη, 12, 27, 3. τισὰς μὲν εἰς τέλος ἀναιρῶν, τισὰς δὲ φυγαδεύων, 15, 21, 2. οὐδ' εἰς τέλος, omnino non; (*sicut* οὐχ ὅλως, 20, 5, 10. *et alibi;*) οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ, omnino non potuissent, nisi &c. 18, 18, 6. *sic et eamdem dictionem*, 1, 11, 1. omnino non *interpretatur Ernestus; cujus loci sententiam mihi non satis perspectam esse professus sum in Adnot.*

Τελώνης, ὁ; *per contemtum*, ἐπὶ τούτοις σημνύνεσθαι ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σημνυνθείη ἢ βάναυσος, 12, 13, 9.

Τέμενος, τὸ, locus sacer; *latius patet quam* ἱερὸν, 5, 10, 7.

Τέμνειν τὴν γῆν, vastare agros, 9, 28, 6.

Τέναγος, τὸ, palus, lacuna; (*i. q.* τέλμα,) λίμνη καὶ τέναγος, 4, 42, 6. 5, 45, 10. τεναγίσιν ἐκ θαλάττης ἠσφαλισμένη πόλις, 1, 42, 7. 1, 46, 9.

Τεναγώδης, *non tam* limosus, cœnosus *verti debet, quam* vadosus, locus qui vado transiri potest, 1, 75, 8. 4, 42, 4. τεναγώδεις καὶ στερεοὶ οἱ κατὰ τὴν δίοδον τόποι, 3, 79, 1. τεναγώδης καὶ βατὴ λίμνη, 10, 8, 7.

Τερατεία, ἡ, jactatio rerum mirabilium, 2, 58, 12. 2, 59, 3. 3, 58, 9. 15, 34, 1. πολλὴν διατίθενται τερατείαν, multa mirabilia narrant, 2, 17, 6. 7, 7, 1. μετὰ τερατείας, cum magna pompa, cum ostentatione, cum multis tragœdiis, 33, 14, 2.

Τερατεύεσθαι, mirabilia crepare, tragœdias ciere, 2, 56, 10. 2, 59, 3.

Τερηδὼν, ὁ, teredo, 6, 10, 3.

Τέριον *vel* τέριτον, *corruptam vocem*, 4, 62, 1. *in* πιδίον *mutavi ex conject.*

Τερπνὸς; τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11.

Τέρψις, ἡ; τῆς τέρψεως στοχάζεσθαι τῶν ἀναγινωσκομένων, 9, 2, 6.

Τεταρταῖος ὤν, quum quatuor dierum iter confecisset, 3, 52, 2.

Τετολμηκότως, audacter, confidenter, 1, 23, 5. 9, 4, 2. 16, 33, 1.

Τετράγωνος τόπος, 6, 27, 2. ξύλα πίνακα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Τετράμηνος, quatuor mensium; τετράμηνοι ἀποχαὶ, 18, 22, 5. *sic et* 5, 66, 2. *ex emend. Casaub. pro corrupto* τετραμμένος. *Pariter pro* τετραμμένῳ, 4, 8, 8. τετραμήνῳ *suspicatus erat Valesius; sed ibi* γεγραμμ. *fuit corrigendum.*

Τετράπηδος τῷ πλάτει, quatuor pedes latus, 8, 6, 4.

Τετράπλεθρον, τὸ, quatuor jugera, quadringenti pedes, 6, 27, 2.

Τετραποδητὶ, quadrupedum more, manibus pedibusque, 5, 60, 7.

Τετράπολις, ἡ, quatuor urbes in Cio insula, 16, 41, 7.

Τετράπους λεία, pecora abducta, 1, 29, 7. 4, 75, 7.

Τετραπυργία, ἡ, *nomen proprium* loci, quatuor turres habentis, 31, 26, 11.

Τετραφαλαγγία, ἡ, phalanx in quatuor cohortes vel agmina distributa, 12, 20, 7.

Τετρήρης, ἡ, quadriremis, 1, 47, 5 *et* 7. 5, 62, 3. 16, 7, 2. 16, 31, 3.

Τετρηρικὰ πλοῖα, 2, 10, 5.

Τεῦχος, τὸ, (*i. q.* ἀγγεῖον) vas, 10, 44, 11.

Τεχνητικὸς; τεχνητικὴ ἀσωτία, (*nisi* τεχνιτικὴ *legendum, a* τεχνίτης,) artificiosa lascivia, 32, 20, 9.

Τεχνικὸς; τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5, 8. τεχνικόν τι, astute factum, 16, 6, 6. τεχνικώτατον ἔργον, exquisita arte elaboratum, 4, 78, 5.

Τεχνίτης, ὁ; artifex *quilibet;* ὥσπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου δεῖγμα, τῶν ἔργων ἔν τι προσυγκάμψαι, 6, 58, 1. 26, 10, 3. *Fr. hist.* 59. οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, 16, 21, 8.—"*sunt* histriones; *Ciceroni et*

Livio artifices scenici. *Imitatus est Diodorus IV, 5. et alibi. Vide nos in Clave Cicer. in* Artifices, *et Cl. Wessel. ad Diod. l. c.*" *Ern. Sic nude* οἱ τιχνῖται, 6, 47, 8. 30, 13, 2.

Τέως, 1) donec, (*i. q.* τέως ἕως,) 18, 6, 4. 2) adhuc, usque ad hoc tempus; τὰ ἄκρα τῶν Ἀλπίων ἀοίκητα τέως ἐστὶ, 2, 5, 10. *ubi non opus erat solicitare vulgatam scripturam.* Τέως δ' ἐκπεσόντος, 2, 59, 8. *ex consentiente librorum scriptura, quæ mutari a nobis non debuit,* tum quidem, hac quidem vice expulsus est; *conf.* 18, 6, 4.

Perperam τέως *dabant libri, pro* τελέως, 4, 56, 9.

Τήβεννα, ἡ, toga, 26, 10, 6. 30, 16, 3. τηβ. λαμπρὰ, toga candida, 10, 4, 8. τήκειν; τετηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Τῇδε; τῇδέ πῃ, hac parte, hac in re, 4, 8, 6. 6, 50, 4. 8, 34, 4. 12, 11, 4. ᾗδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3.

Τήλινος, τήλινον μύρον, unguentum ex fœno Græco, 31, 4, 2.

Τηνικάδε, tunc, 16, 11, 6. τὸ τηνικάδε, 10, 28, 5. 16, 30, 7.

Τηνικαῦτα; τοτηνικαῦτα δὲ, *vel* τὸ τηνικαῦτα δὲ, 1, 40, 6. 11, 22, 10.

Τηρεῖν, custodire *urbem*, in præsidio esse, 1, 53, 5. conservare; *in formula fœderis,* ὁ δῆμος τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων τηρείτω, 22, 15, 2. exspectare; εὐθείαν, 1, 60, 8. πλοῦν, 4, 57, 2. τὸ σύμπτωμα, 1, 75, 8. νύκτα ἀσίληνον, 7, 16, 3. τηρεῖν πρός τι, intentum esse alicui rei *interpretatur Ernestus; nempe* 3, 9, 7. *legitur* τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, *ubi tamen intercidisse videtur nomen* καιρὸν, tempus exspectans, tempus observans. *Habemus tamen pariter* τηρῶν *absolute positum,* ἐτήρει βουλόμενος διακωλύειν τοὺς πλέοντας, exspectavit, opportunitatem observavit, 1, 53, 7. *Sic* 1, 54, 5. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσῆχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις. *Sed et* τηρεῖν *cum accus.* observare *vertitur; v. c.* τὴν τῶν ὑπεναντίων ἔφοδον, 2, 23, 5. (*ubi tamen pariter* exspectare *intelligere possis.*) τὴν σύνοδον, observare tempus concilii, 5, 94, 3. *Et* τηρεῖν τὴν πίστιν, servare fidem, 6, 56, 13. 10, 37, 9. τὸ καθῆκον, 6, 56, 14.

Τήρησις, ἡ; οἱ κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν, οἱ δ' ἕτοιμα παραλαβόντες πρὸς τὴν ἀπώλειαν ὑφυῆς εἰσι, 6, 59, 5.

Τι, *vide* τις.

Τιθέναι, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ, ictum ictui addere, frequentare ictus, 1, 57, 1. θεῖναι νόμον, legem ferre, sancire; πάντων τῶν τοιούτων ὁ δῆμος γίγνηται κύριος, καὶ θεῖναι, καὶ μὴ, 6, 16, 3. τὸν Ἡρακλέα τὸν Ὀλυμπίων ἀγῶνα θεῖναι, instituisse, 12, 26, 2. εἰς ἀναιδρίαν τιθέμενοι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκλημάτων, ignaviæ loco habent, in ignaviæ criminibus ponunt, 6, 37, 10.

Hinc θετέον; ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν τῶν τότε γεγονέναι, 1, 64, 6. αἰτίαν τούτου θετέον ἐκεῖνο, 3, 7, 1. 3, 12, 2. μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι, pars tribuenda præsidi, 8, 12, 7.

In medio; τίθεσθαι στήλην, ponere, statuere columnam, 25, 1, 2. εἰρήνην, συνθήκας πρός τινα, pacem, fœdus facere cum quo, 5, 4, 7. 1, 11, 7. &c. ὅρκον, τὰς πίστεις, πρός τινα, 7, 9, 1. 5, 60, 10. τίθεσθαι τὰ πρός τινα, lites cum aliquo componere, 5, 60, 9. *Sic* τίθεσθαι τὰ πράγματα, componere bellum, 8, 23, 5. ἐν μεγάλῃ τίθεσθαί τι, 3, 97, 4. 6, 9, 5. οὐκ ἐν μικρῷ τίθεσθαί τι, 9, 13, 8. ἐν πλείστῳ τίθεσθαί τι, 40, 4, 6. πάντα ἐν ἐλάττονι τίθεσθαι τούτου, omnia minoris pendere, huic postponere, 4, 6, 12. 5, 71, 4. εὐδημίαν πρόνοιαν τίθεσθαί τινος, 12, 28, 6.

ἐν καλῷ θεῖσθαι τὰ πράγματα, i. q. καλῶς, recte componere, in tuto, in salvo collocare, 2, 22, 10. σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τόλμαν, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Τιμᾶν προδότην, honore et præmiis adficere, 3, 69, 4. 3, 99, 6. *In med.* ἐτιμήσαντο τὰς οἰκίας, æstimarunt pretia domorum, 2, 62, 7. *Passiv.* ὑπὸ τὰς τετρακοσίας δραχμὰς τετιμημένοι, censi, 6, 19, 2. ὑπὲρ τὰς μυρ. δρ. τιμώμενοι, 6, 23, 5.

Τίμημα, τὸ, τῆς ἀξίας, æstimatio pretii, 2, 62, 7. τῆς ἀδικίας, litis, 6, 14, 6.

Τίμησις, ἡ, census, facultates, bona; οὔσης τῆς ὅλης τιμήσεως, ὑπὲρ ἐξήκοντα τάλαντα, 32, 14, 3. *nisi* τίμησις *intelligenda* æstimatio *s.* valor, *scil.* τῆς οὐσίας *vel* τῶν ὑπαρχόντων, *quæ nomina præcesserunt.* ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, æstimatio pecuniæ, 6, 45, 4.

Τιμητὴς, ὁ, censor *apud Rom.* 6, 13, 3. 6, 17, 2 *et* 4. 6, 20, 9. 6, 53, 7.

Τίμιον, τὸ; τὰ τίμια, honores; ἐκλειπόμενος τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τιμίων, 6, 9, 8. πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις, 12, 5, 3. ἄλλα λυσιτελῆ καὶ τίμια, 33, 3, 1.

Τιμωρεῖν, *cum dat.* ulcisci, τοῖς ἠτυχηκόσι, 1, 81, 1. *cum accus.* punire, occidere; τιμωρεῖν τὸν προδότην ἢ τύραννον, 2, 56, 15.—" *qua forma activa et alii, ut Diodorus et Dio Cassius, pro* τιμωρεῖσθαι, *usi sunt.*" *Ern.*

In med. τιμωρεῖσθαι, τιμωρήσασθαί τινα, punire, 1, 88, 5. cruciare; τιμωρησάμενοι πικρᾶς καθεῖλον, 1, 86, 6. 1, 81, 4. (i. q. αἰκισάμενοι, 1, 80, 4.)

Τιμωρία, ἡ, supplicium, pœna; διὰ τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας, 1, 7, 12. cruciatus, 1, 10, 4. 9, 29, 4. ἡ ὑπερβολὴ τῆς κατ' ἀλλήλων τιμωρίας, 1, 86, 7.

Τιμωρὸς, ὁ, cruciator, carnifex, 2, 58, 8.

Τὶς, *pro* πᾶς τις, quilibet, quicunque; καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4.

τὶ *cum genit.* (*conf.* ἴν *in* ὅς) ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. τῶν ὑθισμένων τι ἐποίησαν, 4, 16, 2. 4, 34, 1. καινοτομήσαντές τι τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. λέγειν τι τῶν συμφερόντων, 9, 32, 10. 26, 3, 2. (*cui analogum illud,* πολλὰ τῶν χρησίμων, *pro* πολλὰ χρήσιμα, 3, 51, 11.)

πᾶν τι, 3, 11, 9. 24, 10, 6. πολύ τι, 1, 4, 8. 1, 88, 7. 3, 98, 2. 6, 52, 8. 12, 8, 1. 32, 10, 7. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, (*alii* τὸ μέν τι θαλάττῃ,) τὸ δέ τι καὶ λίμνῃ περιεχομένη πόλις, 1, 73, 4.

τὶ *subinde per ellipsin omissum; vide loca collecta ad* 1, 42, 9. *quibus adde hæc:* ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, *scil.* τὶ, 3, 69, 8. *coll.* 3, 60, 13. 3, 70, 10. οὐκ ἔστι τῶν αἰσχρῶν ὃ παραλέλοιπεν, 8, 13, 1. *coll.* 1, 81, 9. *Adde porro* 10, 10, 5. 10, 45, 8. 21, 3, 4. *&c.*

Τίς; τί ἔτι προσθεῖσα τοῖς ὑπαιμένοις περιγενήσεται τῶν ἐχθρῶν οὐκ ἔχω, 3, 109, 10. *Neutr. plur.* τίνα δεῖ προσοράσθαι, 1, 65, 7. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, quibus ab initiis profecti, 1, 12, 9.

Τιτρώσκειν, τρῶσαι, *de nave navim* vulnerante *facto in eam impetu,* 2, 10, 4. 16, 3, 6. 15, 2, 12.

Τοιοῦτος, *cum articulo construi amat;* τὰς τοιαύτας πίστεις, 8, 2, 5. τοιαύτην ἴλαβι τὴν ἀρχὴν, 2, 46, 7. τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, 1, 59, 8. 1, 66, 8. 1, 69, 11. 1, 79, 6. *Conf. tamen* 3, 109, 13. 4, 14, 3. 4, 67, 5. *Adde* 1, 75, 7. 5, 20, 10.

εἰς αἵματος ἀναωγὴν καὶ τινα τοιαύτην διάθεσιν, et hujusmodi aliquam, *vel* cum hac conjunctam, corporis adfectionem, 2, 70, 6. γύψα καὶ τὴν τοιαύτην ἑτοιμάσας παρασκευήν. *Pro illo*

vero, ἀλείπτην τινὰ καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον, 27, 6, 9. *fortasse scribendum* ἀλείπτην καί τινα τοιοῦτον ἄνθρωπον.

μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν— ἠλίκην &c. 3, 94, 9. τοιούτῳ δὲ μᾶλλον *adoptari fortasse debebat ex Vat. cum suis et Urb. pro* καὶ οὕτω δὲ, 3, 92, 3. *Pro corrupto* τοιαύτην ἄ, *perspecte* τοιαύτην τινὰ *restituit Casaub.* 3, 47, 9.

Τοῖχος, ὁ, latus *navis*, 8, 6, 2 *et* 4. paries; murus *conclavis*; τὰ κατὰ καιροὺς ὑπομνηματιζόμενα εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. ἕως τῶν τοιχῶν, *de muris urbis, per errorem erat editum*, 2, 64, 3. *pro* τειχῶν.

Τοιχωρύχος, ὁ, murorum subfossor, 13, 6, 4.

Τοκὰς, ἡ, scrofa, 12, 4, 8.

Τόλμα, ἡ, 1, 44, 4. 1, 46, 6. &c.

Τολμᾶν; πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν ἴδιόν, 4, 34, 2. *Interdum per* sustinere *commodissime exponitur; v. c.* οὐδαμῶς εἶχε τούτους τολμῶντες διὰ τὴν προθυμίαν, 1, 45, 11. *sic et* 4, 54, 3.

Τολμηρὸς; σὺν τῷ τολμηρότατος, 15, 35, 6.

Τολμηρῶς; τολμηρότερον ἐγχειρεῖν τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7.

Τοξοτὶς, ἡ; αἱ διὰ τοῦ τύχους τοξοτίδες, 8, 9, 3. *cf. c.* 7, 6.

Τόπος, ὁ; ἵππιος τόπος, locus equorum, locus collocandis equis, 6, 27, 5. ὁ μὲν εἰς ἀγορὰν γίγνεται τόπος; ὁ δ' ἕτερος τῇ ταμίᾳ καὶ ταῖς χορηγίαις, 6, 31, 1. μένειν ἐπὶ τόπου, 4, 72, 5. τὸ δίκαιον αὐτοῖς ἐπὶ τόπου διεξάγεται, in loco, 4, 73, 8. εἰς τοὺς κατ' Ἰβηρίαν τόπους, 2, 1, 5. πέμπει πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 10, 1, 2. ἱρύματα, τόποι, πόλεις, 23, 11, 4. μὴ καταλιπόντο σφίσι τόπον ἐλέους, 1, 88, 2. ἵνα τόπον ἀγωνίᾳ φησι, τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίους, una in parte se anxium esse, 22, 2, 2.

Perperam passim omissum vocab. τόπος *a librariis; 2, 17, 8. 3, 50, 3. 3, 110, 2. 8, 16, 10. 18, 17, 3. Cum aliis vocibus passim temere confunditur et permutatur; cum* τρόπος, 4, 70, 9. 5, 60, 8. 7, 15, 5. 8, 27, 2. 9, 13, 8. *cum* πότος, 8, 29, 1 *et* 4. *cum* πόντος, 4, 40, 4. *Sed quod pro* ποταμὸν, 8, 28, 6.

Τορευτὴς, ὁ, cælator, 26, 10, 3.

Τοσοῦτος; *Cum artic.* ἐκ τῶν τοσούτων σκύλων, 3, 87, 3.

Τοὔπισθεν, *vide* ὄπισθεν.

Τότε; ἦγε τοὺς χρόνους τότε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 5, 1, 1. (*ubi alii omittunt* τὸ, *alii* τότε.) ὧν ἦν ἐν καὶ τότε τὸ πραχθὲν, 5, 11, 1. *ex veterum codd. scriptura, pro* καὶ τὸ τότε πραχθέν. *Subinde* τότε *confunditur aut confundi visum est cum* ποτὲ, *quod vide.*

Τοτὲ μὲν, ἔστι δ' ὅτε, 3, 17, 8.

Τραγικὸς; τραγικὴ ὕλη, tragica materia, fabulæ a tragicis poetis tractatæ, 2, 16, 14. τραγικὴ φαντασία, miserabilis adspectus, 5, 48, 9. τραγικὴ εἴσοδος, introitus multa pompa, multo fastu celebratus, 5, 26, 9.

Τραγῳδεῖν; τὴν ὠμότητα, gravissimis verbis depingere, tragico more exaggerare, 7, 7, 2.

Τραγῳδία; ἡ τοιαύτη τραγῳδία, hujusmodi tragœdia, *scil. rerum terribilium opinio*, 6, 56, 11.

Τραγῳδιογράφος, ὁ, 2, 17, 6. 3, 48, 8.

Τρανῶς, manifeste, certo, liquido, clare, 4, 78, 4.

Τράπεζα, ἡ τῆς θυΐ, 4, 35, 4. προσκυνεῖν καὶ λιπαρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμούς, 32, 25, 7. δύτερα τράπεζαι, secundæ mensæ, 39, 2, 11.

Τραπεζίτης, ὁ, 32, 13, 6 *sq.*

Τραῦμα, τὸ, vulnus; τραύμασι βιαίοις περιπίπτειν, 2, 69, 1. *De* vulnere navis, 16, 4, 12.

Τραυματίας, ὁ, vulneratus, 3, 66,

9. 3, 88, 2. 5, 4, 13. 10, 31, 9. 10, 32, 5.

Τραχύνεσθαι πρός τινα, exasperari in aliquem, 2, 21, 3.

Τραχὺς; ἡ τραχεῖα τῆς Ἀπολλωνιάτιδος, 5, 52, 5.

Τραχύτης, ἡ; αἱ τῶν τόπων τραχύτητες, 10, 30, 1. 3, 60, 3.

Τρεῖν, perforare; τρῆσαι τὰ ἀγγεῖα, 10, 44, 7.

Τρέπειν; *passiv.* τρέπεσθαι πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν λόγον, ad preces se convertere, 20, 9, 9. ἑτήρει φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸν τῆς ἀναβολῆς ἐτρέπετο καιρὸν, 1, 55, 10. τέτραπται εἰς τὴν Λιβύην, (*i. q.* ἔστραπται, κέκλιται, νένευ) 1, 42, 6. *sic* τετραμμένος, 2, 14, 4. 5, 19, 5. 9, 27, 5.

In med. τρέψασθαι, in fugam vertere, 1, 17, 10. 1, 19, 9. 1, 34, 4. 1, 36, 11. 2, 3, 6. &c. *Hinc pass.* τραπῆναι, in fugam verti, *passim.*

Τρέφειν; ἡ θρέψασα, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 18, 6, 5.

Τρέχειν τὴν ἰσχάτην, 1, 87, 3. 18, 35, 6.

Τρῆμα, τὸ, foramen, 1, 22, 6. 22, 11, 16 *sq.* τρῆμα ποιεῖν ἐν τῇ πέτρᾳ, *Fr. gr.* 129.

Τριακοντήμιερος, 5, 28, 1. 21, 10, 12. 22, 26, 13.

Τριακονταμναῖος λίθος, 9, 41, 8.

Τριακοντάκωπον, *scil.* πλοῖον, actuaria navis triginta remorum, 22, 26, 13.

Τριάριοι, οἱ; *vide Lex. Histor. in* Triarii.

Τρίβειν τὸν πόλεμον, in longum ducere, 2, 63, 4. adterere, vexare; τῶν στρατιωτῶν τετριμμένων ὑπὸ τῆς κακοπαθείας, 10, 13, 11.—"*nisi* τετρυμένοις *legendum.*" *Ern.*

Τριβὴ, ἡ; 1) mora; τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, in longum ducitur, 1, 20, 9. 3, 78, 5. 2) usus, exercitatio; τὰ μὲν ἐκ τριβῆς, τὰ δ' ἐξ ἱστορίας, τὰ δὲ κατ' ἐμπειρίαν μεθοδικὴν θεωρεῖται, 9, 14, 1. καὶ φύσει καὶ τριβῇ, 22, 21, 2. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, 1, 84, 6. τριβὴν ἐν πράγμασιν ἔχειν, 33, 8, 6. σύμμετρον τριβὴν ἔχειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 5, 68. 5. 7, 15, 2.—"*Imitatus est Diodorus, sed cum genitivo,* xvi. 15. *&c.*" *Ern.*

Τρίβολος, ὁ, tribulus; τριβόλους σιδηροῦς καταστρῶσαι, ferreos murices spargere; *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Τρίγωνον, τὸ, 2, 14, 7.

Τρίγωνος; τρίγωνον σχῆμα, figura triquetra, 1, 42, 3.

Τριγωνοειδὴς, 2, 14, 4 *et* 8.

Τριημιολία, ἡ, *navigii genus,* 16, 2, 10. 16, 3, 4 *et* 14. 16, 7, 1 *et* 3.—"*Vide* ἡμιολία, *et Scheff. de R. N.* 73. *qui scribit* τριημιολίας, *et interpretatur* hemioliam cum tribus ordinibus. *De scriptura et re vid. Wesseling. ad Diodor. XX,* 93. *ubi libri pariter habent* τριημιολ." *Ern.*

Τριηραρχεῖν πεντήρους, penteri præfectum esse, 16, 5, 1.

Τριήραρχος, uni triremi præfectus, 1, 50, 4. *et alibi; sed et* triremium vel classis præfectus, 1, 44, 1. 2, 1, 9. *qui aliis est* ὁ ναύαρχος, *quod vide.*

Τριήρης, ἡ, triremis, *et generatim* navis longa, navis bellica, 5, 89, 1. (*conf.* τριηραρχεῖν.) τριήρεις *in navibus apertis numerantur,* 16, 2, 10. *Conf. Ind. histor. in* Triremis.

Τρίκλινον, τὸ, triclinium, 31, 4, 3.

Τριμήναιον, *vide* τρίμηνον.

Τρίμηνον, τὸ, trimestre; τριμήνου μισθοδοτῆσαι *vel* σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν, 5, 1, 12. (*ubi* τριμηναῖον *dabant codd. Aug. et Paris. A.*) 15, 18, 6. παρὰ τρίμηνον ἔχειν τὸ διαφέρον, tribus mensibus differre, 12, 12, 1. ἐν τριμήνῳ, 1, 38, 6.

Τριόβολον, τὸ, tres oboli, 34, 8, 8.

Τριόρχης, ὁ, *de homine lascivo,* 12, 15, 2. *ex Timæo.*

Τρίπεδος, tripedalis, 6, 22, 2.

Τρίπηχυς; τριπήχεις κατασπίλται, ca-

tapultæ quæ tela emittunt trium cubitorum, 5, 88, 7.

Τρισκαίδεκα ἔτη *vulgo edebatur* 2, 18, 9. *pro* τριακαίδεκα.

Τριταῖος; πρὸς ἡν (χώραν) τριταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύσας, triduo, tertiis castris, pervenit, 4, 70, 5. τριταίας οὔσης τῆς προσαγγελίας, tertius dies erat ab adlato nuncio, 3, 86, 6. παραγίγνει τριταῖος ἀπὸ Κυρήνης, ante triduum advenerat, 15, 33, 11.

Τριττὸς; κατὰ τριττοὺς τόπους, (*i. q.* τριῶν) 1, 48, 4. 5, 52, 1.

Τριφαλαγγία, ἡ, ἐπάλληλος, 12, 18, 5. *Conf.* ἐπάλληλος. τριφαλ. παράλληλος, 6, 40, 11.

Τρίχωμα, τὸ, capillus animalis, 34, 10, 8.

Τρόπαιον, τὸ; τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλαστόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 5.

Τροπὴ, ἡ, 1) fuga; τροπὴν ἰσχυρὰν ποιῶν τῶν πολεμίων, 1, 9, 8. τὸ τῆς τροπῆς ἱματίδιον, 15, 14, 1. 2) τροπαὶ χειμεριναὶ, solstitium hibernum, 3, 72, 3. θερινὰι καὶ χειμ. 9, 15, 2.

Τρόπος, ὁ; ὁ τοιοῦτος τρόπος, totum illud genus, tota illa ratio, 6, 56, 10. ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, historiæ illud genus, quod in exponendis rebus gestis versatur, 1, 2, 8. ὁ γναλογικὸς τρόπος, 9, 1, 4. ἀνὴρ τέλειος εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus in hoc genere quod in tractandis negotiis cernitur, 4, 8, 1. 24, 5, 5. 12, 15, 8. 13, 3, 1. 26, 5, 6. ὁ τῆς παρακλήσεως τρόπος, genus hortatorium, cohortatio, 3, 109, 6. ὁ μοναρχικὸς τρόπος, *scil.* τῆς πολιτείας, monarchicum genus, monarchica forma reipub. 6, 10, 4. ἔστι τρόπος εὐθυώρητος περὶ τοῦτο, facilis ratio, 9, 15, 15.

κατὰ τρόπον χειρίζειν τὰ πράγματα, recte et ordine, recta ratione, 3, 7, 6. κατὰ πάντα τρόπον, quovis modo, omnibus modis, omnino, 1, 87, 4. 1, 88, 11. 4, 83, 2. ἐκ παντὸς τρόπου, *idem*, 3, 101, 3. κατ' οὐδένα τρόπον, nullo modo, 4, 84, 8. 8, 27, 2.

πρὸς τρόπον, gratus, exoptatus; πρὸς τρόπον αὐτῷ γινομένης τῆς ἐπαγγελίας, 8, 19, 2. *ubi* πρὸς τρόπον *Suidas; et fortasse* πρὸς τρόπου *legendum.*

τρόπος *vocab. subinde confusum et permutatum cum* τόπος; *vide* τόπος.

Τροφεὺς, ὁ, educator, 31, 20, 3. 31, 21, 1.

Τροφὴ ἐκ παίδων κακὴ, prava educatio, 1, 81, 10.

Τροφὸς, ἡ, nutrix, 16, 31, 2.

Τροχάζειν ἐν τοῖς ὅπλοις, decurrere in armis, *genus exercitationis militaris*, 10, 20, 2.

Τροχιλία, ἡ, trochlea, 1, 22, 5. 8, 6, 5 *sq.*

Τροχὸς, ὁ, rota *figuli*, 12, 15, 6. 15, 35, 2.

Τρύειν; adterere, vexare, exhaurire; τετρυμένοι, 1, 71, 3. 1, 11, 2. (*ubi alii* τετρυχωμένοι.) πράγματα τετρυμένα, 1, 62, 7. *conf.* τρίβειν, *et* τρυχοῦν.

Τρυπᾶν, terebrare, perforare, 22, 11, 15.

Τρυφὴ, ἡ; τρυφῆς ἢ περιουσίας χάριν, animi caussa, præter rationem, 4, 21, 1.

Τρυχοῦν; τετρυχωμένοι ὑπὸ τῶν πολίων, exhausti, 1, 11, 2. *cf.* τρύειν.

Τρώγειν; δύο τρώγοντιν ἀδελφοὶ, una edimus, una nutrimur, 32, 9, 9.

Τυγχάνειν; τὸ πρᾶγμα τυγχάνει πολλῆς ἀμφισβητήσεως, multam habet dubitationem, 4, 34, 8. οὐχ ὡς ἔτυχε, haud vulgari modo, haud parum, 1, 8, 1. μικραὶ καὶ αἱ τυχοῦσαι πράξεις, 1, 25, 6. λοιὸν (ἰσθῆτα) καὶ τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβὼν, 8, 21, 8. *ubi perperam vulgo aberat articulus* τήν. *cf.* 1, 42, 12. 1, 53, 6. 3, 99, 8. &c. τὸ τυχὸν, parum, 4, 40, 7. τυχὸν, *adverb. vide infra suo loco.*

Τύλος, ὁ, clavus ligneus, cuneus, *Fr. gr.* 129.

Τύπος, ὁ, 1) figura, signum, effigies, imago; γεγραφαὶ καὶ τύποι, 9, 10, 2. προστηθίδια καὶ τύποι, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21. 2) adumbratio, brevis formula, breve et generale quoddam mandatum, præscriptum; ὑποίας καὶ τύπους ἔγγιστα τῆς ἀληθείας, 4, 38, 12. δόντες τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διοικήσεως, 22, 7, 9. ὡς τύπῳ, summatim si spectes, 9, 15, 15.

Τύπος, τὸ; τὰ τύπη τῶν κριῶν, 1, 48, 9. *rectius* τὰ στύπη, *quod vide.*

Τύπτειν, ferire, *veluti gladio non solum cæsim, sed et punctim,* 2, 33, 6. *item lapidibus,* τοῖς λίθοις, 3, 53, 4.

Τυραννεῖν, *et* τυραννεύειν; *cum gen.* ὁ τῆς Κερκυραίας τυραννεύων, *vulgo* τυραννῶν *ex Bav.* 2, 41, 14. τετυραννηκότα Ἀργείων, 2, 59, 1. τὰς μὲν πόλεις ἐμφρούρους γενέσθαι, τὰς δὲ καὶ τυραννεῖσθαι, 2, 41, 10. τυραννουμένην τὴν πατρίδα, 2, 43, 3.

Τύρβη; ἡ λεγομένη τύρβη, 1, 67, 3.

Τυφλόττειν περί τι, 2, 61, 12.

Τύφος, ὁ, *vel* τῦφος, stupidus fastus, 3, 81, 9. τύφου πλήρης, 16, 22, 4.

Τυφοῦσθαι; ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται, errat et stolidus est, 3, 81, 1.—"*Vox Demosthenica de Cor. et in Midiam;* stultum, dementem esse, imperitum. *cf. Interprr. ad* 1 *Tim.* 6." *Ern.*

Τύχη, ἡ; *vide Ind. hist. in* Τύχη. τὰ τῆς τύχης, *vide* τά. καθαπτέαν τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ ἀντέρειδε πρὸς τὴν ἄνοιαν, 40, 5, 8. τῶν ὑπαντίων κρίττων, τῆς δὲ τύχης ἥττων γέγονε, 9, 8, 13. εἰς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας, 10, 5, 8.

τῆς αὐτῆς τύχης τυχεῖν λαβεῖν, 28, 9, 7. *ubi voc.* τύχης *desiderabatur vulgo.* (*cf.* 29, 3, 10.) *Pariter videndum an* 9, 8, 13.

Vocabula τύχη *et* ψυχὴ *passim a librariis inter se permutata; vide* 3, 9, 7.

Τυχικὸς; τυχικὸν σύμπτωμα, fortuitus casus, 9, 6, 5.

Τυχικῶς πῶς, forte fortuna, 28, 7, 1.

Τυχὸν, fortasse; τυχὸν ἴσως εἴπως τις ἄν, 2, 58, 9. 12, 11, 2.

Τυχόντως, temere; μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, 38, 4, 11.

Υ.

Ὑβρίζειν, injuriose, contumeliose tractare, injuriam facere, 10, 7, 3. 11, 6, 6.

Ὕβρις, ἡ, insolentia, contumelia, injuria, 3, 3, 5. 6, 18, 5. 22, 24, 2. ἀδικίαι καὶ ὕβρεις, 10, 37, 8. ὕβρεις καὶ παρανομίαι, 11, 6, 7. αἱ τῶν γυναικῶν ὕβρεις, stupra, 6, 8, 5.

Ὑβριστικῶς, contumeliose, 1, 70, 5. 10, 6, 3.

Ὑγιὰ, ἡ, 32, 14, 12.

Ὑγιάζειν, sanare; ὑγίασθις, sanatus, *ex vulnere,* 3, 70, 5.

Ὑγιαίνειν; οἱ ὑγιαίνοντες, qui sanæ mentis erant, 28, 15, 12. *opp.* οἱ κινηταὶ καὶ παραφρονοῦντες, *ibid.*

Ὑγιὴς, verus; ὑγιὴς, οὐχ ὑγιὲς ἐστι, τὸ λεγόμενον, 10, 2, 4. 9, 22, 10.

Ὑγρὸν, τὸ, aqua, 3, 46, 7 *et* 12. 3, 79, 10. 3, 84, 9. 4, 39, 7 *et* 9. ἡ παραίθυσις τῶν ὑγρῶν, *in hydropicis,* 13, 2, 6.

Ὑδρεία, ἡ, aquatio, 2, 9, 2. 3, 112, 4. τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν οἴχε, 15, 6, 2.—"aquatio paullo longius aberat; *in quo* μικρὸν *Latinismum sapit, quem non refugit Polybius.*" *Ern.*

Ὑδρεῖον, τὸ, aquarum receptaculum, 34, 2, 6.

Ὑδρεύεσθαι, aquari, 2, 9, 3. 3, 112, 3.

Ὑδρίας, ὁ, hydria; ὑδρίαι, *in turribus oppugnantium,* 9, 41, 5.

Ὑδρόμυλος, ὁ, aquæductus, 4, 57, 8.
Ὑδρωπικός, 13, 2, 6.
Υἱοποιεῖσθαι, adoptare, 37, 3, 5.
Ὑλακτεῖν τινά, adlatrare aliquem, infestare maledictis, *opponitur adulanti*, 16, 24, 6.
Ὕλη, ἡ; ὕλη ξηρὰ καὶ παντοδαπή, *e qua factæ lampades*, 3, 93, 4. ὕλης ἐμπιπραμένης, 34, 2, 16. *non verti debebat* sylva incensa, *sed* materia, *vel* lignis incensis. τραγικὴ ὕλη, 2, 16, 4. *conf.* τραγικός.
Ὑλοφόρος καὶ δενδροφόρος, sylvosus, sylvas progignens, *de monte*, 3, 55, 9.
Ὑλώδης τόπος, 3, 18, 10. 3, 71, 2 *sq.*
Ὑπάγειν, succedere *in acie, pugnæ conserendæ causa*, 11, 16, 1.
Ὑπαίθριος; ἄγαλμα ὑπαίθριον, ὄν, quod sub dio est, 16, 12, 3.
Ὑπαίθρια, (*i. q.* ὑπαίθριος.) παραχειμασία, hibernatio sub dio, in castris, 3, 87, 2. ὕπαιθροι δυνάμεις, 1, 82, 14.
τὰ ὕπαιθρα, quæ sub dio sunt, aperta loca, *quibus in historia bellorum opponuntur* urbes et castella; *de cujus vocabuli usu multa collegit Casaub. in Comment. ad* 1, 12, 4. ἀντεποιεῖσθαι τῶν ὑπαίθρων, educere exercitum ex oppidis in castra ad bellum aperto marte gerendum, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 20, 6. 4, 8, 5. κρατεῖσθαι τῶν ὑπαίθρων, aperta loca in potestate habere agros vindicare ab hoste, 1, 40, 6. 1, 55, 2. 3, 79, 2. 15, 8, 5. τῶν ὑπαίθρων ἰσχυρεῖν, 1, 15, 7 *et* 10. 9, 3, 6. μάχεσθαι συνεχῶς ἐν τοῖς ὑπαίθροις, τὰς δὲ πόλεις σπανίως ἀναιρεῖν καὶ καταφθείρειν, 17, 3, 4. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, belli administratio, 6, 12, 5. *Rursus* ἐν τοῖς ὑπαίθροις, in bello, in castris, 6, 12, 7. 6, 34, 3. κρῶσιν εἰς ὕπαιθρον ἐξιλιλυθὸς, primum in bellum profectus, 10, 3, 4.
Ὑπαλλάττειν τινά, alia cum aliis permutare, 5, 8, 9.
Ὕπανδρος γυνὴ, maritata, 10, 26, 3.
Ὑπαρ καὶ μεθ' ἡμέραν, vigilans, (*opp.* κατὰ τὸν ὕπνον,) 10, 5, 5.
Ὑπαρξις, ἡ, bona, res familiaris, 2, 17, 11. 10, 25, 5. 16, 34, 8.
Ὑπάρχειν; οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt, 10, 17, 12. *ubi opponuntur* οἱ προγενόμενοι, qui ante fuerant. *Sed alibi* τὸ ὑπάρχον, id quod jam est et adhuc fuit, *opponitur ei quod deinde adjicitur, ut* 13, 6, 8. *Fr. gr.* 82. *&c.*
τὰ ὑπάρχοντα, *i. q.* ἡ ὕπαρξις; τὰ ἴδια ὑπάρχοντα, 4, 3, 1. ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα, 4, 17, 4.
Ὕπαρχος, ὁ, minoris ordinis dux vel præfectus, dux vel præfectus qui sub alterius est imperio, 5, 70, 10. *Sic cod. Urs.* 11, 27, 1. *pro* ἔπαρχος *vel* ἔπαρχος.
οἱ Καρχηδονίων ὕπαρχοι, qui sub Pœnorum sunt imperio, 7, 9, 5.
Ὑπασπιστὴς, ὁ, 5, 27, 3. 16, 18, 7.
Ὑπάτος; στρατηγὸς ὕπατος, consul, 1, 52, 5. 6, 14, 2. *de Flaminino imperatore procons.* 18, 29, 5. οἱ τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἔχοντες, consules, 2, 11, 1. τὴν ὕπατον ἀρχὴν ἐληφὼς, vir consularis, 3, 40, 9. *Conf. Ind. hist. in* Consul.
Ὑπείδεσθαι, *cum acc. pers. vel rei*, suspicari, suspectum habere, 1, 66, 6. 1, 79, 8. 3, 8, 4. 31, 12, 7. ὑπειδόμενος τὴν κοινὴν φήμην τῶν Γαλατῶν, suspectos habens Galatas ob pervulgatam de eis famam, 2, 7, 5.—" *Sic et Philo, Josephus, Diodorus, et alii.*" *Ern.*
Ὑπεναντίος; οἱ ὑπεναντίοι, hostes, 1, 11, 14. (*i. q.* πολέμιοι, *ibid.*) 1, 12, 3. 1, 19, 5. 18, 6, 7 *sq. et persæpe alias.*
Ὑπὲρ, *præpos. cum genit.* 1) *i. q.* περὶ, *cum qua et passim confunditur et permutatur*; ἱστορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, 1, 18, 7. διαλθεῖν ὑπὲρ, 1, 13, 10. γράφειν ὑπὲρ, 1, 14, 1. ὑπὲρ ὧν ἐρῶ, 1, 64, 2. ὑπὲρ ἐκείνου ποιήσομεν τὴν ἐξήγησιν, 5, 30, 8. αἱ ὑπὲρ τῶν ἐν ᾅδου διαλήψεις, 6,

56, 12. *Hinc correxi* τὰ προσπίπτοντα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου, 5, 18, 5. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπό. ἐνεπεπτώκει θροῦς τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, 5, 17, 5. ὑπὲρ ὧν, 12, 15, 9. *vertitur* propterea; *ubi tamen pariter debebat*, quibus de rebus. ὁ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας ἔπαινος, laus historiæ, 1, 1, 1. 2) pro; *v. c.* ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχειν, 3, 110, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον συγκαταβαίνειν, 3, 89, 8. ὑπὲρ τῆς φιλίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7. ἵνα ὑπὲρ τούτων (pro his, loco horum) κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους, *ibid. ubi perperam vulgo omnes* παρὰ τούτων τοῦτο ἀπεφήνατο ὑπὲρ παντὸς τοῦ συνεδρίου, pro universo concilio, nomine concilii, 21, 14, 9. *Sic* ὑπὲρ ἧς, *scil.* πρεσβείας, Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τοὺς λόγους, 28, 16, 4. (*conf.* χρηματισμός.)

ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας προκινδυνεύειν, 9, 38, 4. *ex conject. pro* περὶ, *quod præferebant omnes.* 3) quoad, respectu, in; τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 3, 4, 3.

cum accus. 1) præ; κατεφθείροντο ὑπὲρ τοὺς ἄλλους οἱ Κελτοὶ, præ ceteris, 3, 79, 8. 2) super; ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9. οἱ πυρσοὶ αἰρόμενοι ὑπὲρ ταῦτα, *scil.* τὰ παραφράγματα, 10, 46, 3. *ubi* περὶ *dabant MSti et edit. Herv. quod in* παρὰ *mutavit Casaub.*

Perperam vulgo omnes ὑπὲρ τὴν παρώρειαν ὑποστείλαντες, 4, 12, 4. *pro* ὑπό.

Ὑπεράγειν τινὸς καὶ διαφέρειν, præstare, antecellere, 11, 13, 5. *Suidas:* ὑπεράγοντα· ὑπερέχοντα; *sed exemplum citat, ubi cum accus. construitur, notatque* eminere statura supra caput alterius.

Ὑπεραίρειν, ὑπερᾷραι, superare, trajicere, *montem, ut* τὰς Ἄλπεις, 2, 23, 1. 3, 47, 5. mare; τὸ πέλαγος, 1, 28, 1. 1, 47, 2. promontorium superare, circumvehi, 1, 54, 7. *et superato promontorio*, ulterius provehi, trajicere, *ut*, κάμψαντες τὸν Πάχυνον, ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον, 1, 25, 8.

τὰ ὑπεραίροντα τὴν κοινὴν συνήθειαν, quæ superant, excedunt communem consuetudinem, 15, 16, 1. 27, 16, 2. τὸ ὑπεραῖρον, excessus, quod supra modum est, 16, 12, 9 *et* 11. ἡ τῶν Ἀβυδηνῶν τόλμα ὑπερῆρκε τὴν Φωκικὴν ἀπόνοιαν, superavit, 16, 32, 1. ὑπερᾴρας τὸν καιρὸν, qui excessit tempus, 9, 14, 11.

In re tactica; ὑπερᾴρας τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων νεῶν, circumductis navibus suis circa lævum cornu hostium, 1, 50, 6. *Sic in pedestri pugna*, τοὺς κατὰ κέρας ὑπεραίρειν, cornu hostium superare, *ut a latere eum adgrediaris*, 11, 14, 6. ὑπεραίροντες τοὺς προτεταγμένους τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προσπίπτοντες τοῖς Ῥωμαίοις, circa suos, qui ante stabant, circumgressi, a latere invadebant Romanos, 3, 73, 7. τοῖς δ' Ἰλλυριοῖς ὑπερᾴρας, (*scil. peltastas suos, qui a fronte oppositi erant hosti,*) ἐκ πλαγίων ἐποιεῖτο τὴν ἔφοδον, circumductis Illyriis (*circa peltastas suos*) a latere invasit hostem, 5, 23, 3. *Adde* 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Ὑπεραλγὴς ὤν, valde dolens *oculis*, 3, 79, 12.

Ὑπεράνω; οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ, nimia copia, nimia repetitio et frequentatio rerum earumdem, 12, 24, 1.

Ὑπερασπίζειν τινὰ, tegere, defendere, 6, 39, 6.

Ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας, transgredi, violare, 3, 26, 4. σπανίως τοῦθ' ὑπερβαίνουσι, raro excedunt hoc *pretium*, 2, 15, 6. ὑπερβαίνειν τινα, superare, anteire aliquem, 33, 12, 10. τί τινὶ, aliquid aliqua re, 12, 13, 1. ὑπερβαίνειν τὸ πτῶμα, *vel* τῷ

τύμασι, superare ruinam *muri*, transscendere rudera, 5, 4, 10.

Ὑπερβάλλειν, τὰς Ἄλπεις, &c. superare, *montem*, 2, 23, 5. 3, 39, 10. 3, 41, 6. 3, 90, 7. 5, 52, 3. 5, 70, 6. ὑπερβάλλειν ταῖς ἀκριβολογίαις, *quod dabant libri* 18, 2, 5. *corruptum putavi, et in* ὑπιβάλλειν *mutavi.*

ὑπερβάλλουσα ὁρμή, singulare, mirum studium, 1, 45, 3. δαψίλεια, 2, 15, 2. χαρά, 3, 96, 6.

In med. notione activa; ὑπερβαλλόμενοι τὴν περὶ Κρήτωνα παράδοσιν φήμην, 7, 1, 1.

Ὑπερβαλλόντως ἐθουσιαστῶντο, mirum in modum, quam maxime, 16, 24, 4. εὐπορεῖτο, 5, 43, 8.

Ὑπέρβασις, ἡ τῶν λόφων, traductio, trajectio per isthmum, 4, 19, 8. *nisi* ὑπερβίβασις *legendum conf. verb. seq.*

Ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον πλευράν, transducere, transvehere, 8, 36, 9. *cf. voc. præced.*

Ὑπερβολή, ἡ, 1) trajectio, trajectus, *maris;* εἰς Τάραντα ἐποιοῦτο τὴν ὑπερβολήν, 10, 1, 8. *montis;* ἡ ὑπερβολὴ τῶν Ἄλπεων ἐπίπονος, 3, 34, 6. 3, 47, 6. ἡ ὑπερβολή, *vel* αἱ ὑπερβολαί, transitus montis, loca quibus conscendi mons et superari solet, 3, 39, 10. 3, 49, 4. 3, 50, 5. 4, 11, 5 *sq.* 4, 69, 1. 10, 39, 8. *Exponitur etiam* montium juga, loca montana, saltus, 3, 60, 3 *et* 5. 5, 52, 7. summitas collium, 18, 7, 3.

2) mirus modus, mira magnitudo rei, superans id quod id eo genere fieri consuevit; διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος, 1, 37, 1. ὑπερβολὴ γίγνεται παρανομίας, 7, 7, 4. ὑπερβολῇ προθυμίας δέχεσθαί τι, 3, 99, 4. καθ' ὑπερβολὴν εὐφυὴς, ὠμὸς, 3, 92, 10. 9, 22, 8. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, mirum in modum augere, 8, 17, 8. διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς, 18, 29, 11. ὑπερβολὴν χαρᾶς &c. οὐκ ἀπολείπειν, *vel* οὐ καταλείπειν, modum omnem superare, adeo lætari &c. ut nihil supra, 1, 36, 1. 6, 56, 8. 15, 16, 1. 16, 18, 2. 16, 23, 4. 16, 25, 6. 17, 12, 4. ὑπερβολαὶ πάγων, mira, nimia frigora, 9, 16, 3.

3) dilatio, mora; μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησάμενοι, 14, 9, 8.

Perperam passim ὑπερβολὴ *aut* ὑπερβολαὶ *dederant MSti,* pro ὑποβολὴ *et* ὑποβολαί, 3, 104, 4. 9, 24, 3. 15, 2, 12.

Ὑπερβολικὸς, modum excedens, nimius; ὑπερβολικὴ εὐχαριστία, 18, 29, 13.

Ὑπερβολικῶς, 2, 62, 9. 5, 32, 2. μικρῷ ὑπερβολικώτερον εἰπεῖν, 7, 12, 8. 28, 15, 10.

Ὑπεργάμειν πανταχόθεν ἀφιλίας, 4, 75, 8.

Ὑπεργίγνεσθαι, *vide* ὑπογίγνεσθαι.

Ὑπερδέξιος; τόπος ὑπερδέξιος τῶν πολεμίων, locus superior, 1, 30, 7. 2, 3, 4. 3, 92, 11. &c. ὑπερδέξιος ἐγγένηται τοῦ τῶν πολεμίων κέρατος, *Casaub.* ultra hostilis aciei cornu progressus, superior illi extitit; *vide an rectius sit;* lateri hostium e superiori loco imminuit, 11, 15, 3. *Sic,* ὑπερδέξιοι τῶν πολεμίων ἐγίγνοντο, 10, 30, 7. ὑπερδέξιοι γίγνονται τοῦ τείχους, superiores evadunt muris, superiores stant muris, 8, 6, 9. ἐξ ὑπερδεξίου, e loco superiore, 2, 3, 6. 2, 30, 9. &c. *in flumine* ἐξ ὑπερδεξίου *est* ab ea parte unde descendit flumen, 3, 43, 3.

τοῖς Καρχηδονίοις ὑπερδέξιος ἦν ἡ χρεία, Pœnis omnia favebant, omnia prospera erant, 3, 73, 2. τῷ πολέμῳ ὑπερδέξιος, bello superior, 5, 102, 3. τοῖς δικαίοις, superior jure, causa, 27, 4, 2.

Ὑπερέχειν; 1) superiorem esse; ἡ παραλία ὑπερέχει τῆς εὐθείας 500 σταδίοις, 34, 6, 8. *Absol.* πολὺ ὑπερεῖχον, longe vincebant *in disceptando,* 29, 9, 11. πλήθει, 2, 38, 3. ταῖς οὐσίαις, 6, 9, 5. οἱ

ὑπερίσχοντες, potentiores, 28, 4, 9. 30, 4, 17. 2) ὑπερίσχυν τὰς χεῖρας τινὸς, defendere, 15, 31, 11.

Ὑπερφανεῖν, *absol.* insolentem esse, 6, 10, 8. ἑαυτὸν, jactare se, 5, 33, 8.

Ὑπερηφανία, ἡ, 6, 18, 5. 15, 25, 6.

Ὑπερφάνως ὁμιλεῖν, 16, 34, 6.

Ὑπέρθεσις, ἡ, dilatio, procrastinatio, rejectio in aliud tempus, &c. 3, 112, 4. 21, 3, 7. 22, 22, 9. ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον, dilata est deliberatio, 2, 51, 7. εἰς ὑπέρθεσιν ἤγαγε τὸ διαβούλιον, effecit ut differretur deliberatio, 23, 9, 12. τὸ διαβούλιον ἔλαβε ὑπέρθεσιν ἐπὶ τοὺς δέκα, rejicitur ad decemviros, 18, 25, 7.

ἡ ὑπέρθεσις τῆς ἐπιβολῆς, *si vera lectio*, 30, 5, 10. *est* magnitudo et contentio studii in ea re.

Ὑπερισθμεῖν, (*i. q.* διϊσθμεῖν, ὑπερνεφεῖν, ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς,) 4, 19, 9. *ex vulgata lect. sed præstat* ὑπερισθμίσας, *quod dant Vat. et Flor. Conf. verb. seq.*

Ὑπερισθμίζειν τὰ πλοῖα, 5, 101, 4. *Fr. gr.* 132, 4, 19, 9. *Conf. verbum præced.*

Ὑπερίσχυε τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὀγχεῖον, 3, 84, 9.

Ὑπερκεῖσθαι; οἱ ὑπερκείμενοι τῆς Μακεδονίας βάρβαροι, 4, 29, 1. 5, 44, 10. τὰ ὑπερκείμενα κρημνὰ, 10, 30, 2.

Ὑπερκεράειν τοὺς πολεμίους, aciem ultra hostium cornua extendere, cornua hostium circumire, a latere cingere hostem, 11, 23, 5. *Sic et* 11, 1, 5. *invitis MSstis ediderat Casaub. pro* περικεράειν, *quod idem significat.*

Ὑπερκέρασις, ἡ, 1, 27, 5. 11, 23, 8. *Cf. verb. præc.*

Ὑπερκυβιστᾶν, præcipitem se dare, nimium facere, 28, 6, 6.

Ὑπερναλεῖν, naves machinis transducere, transvehere per isthmum a mari ad mare, 8, 36, 3. *cf.* ὑπερισθμίζειν.

Ὑπερον, τὸ, pistillum, 1, 22, 7. —"*Vide ad Polluc. VII.* 107." *Ern.*

Ὑπεροπτικῶς; ὑπεροπτικώτερον χρῆσθαι τοῖς φίλοις, insolentius tractare, 5, 46, 6.

Ὑπερωχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 3, 104, 3. αἱ τῶν βουνῶν ὑπερωχαὶ, summitates collium, 10, 10, 10. αἱ κατὰ τὸν Λαβὸν ὑπερωχαὶ, summum jugum Labi montis, 10, 31, 1.

ἡ ὑπερωχὴ τῆς δυναστείας, eminentia, fastigium potentiæ, 1, 2, 7. 5, 45, 1. *Et nude* ἡ ὑπερωχὴ, potentia, imperium, potestas; 1, 64, 1. 6, 9, 4. 9, 29, 11. ἡ Ῥωμαίων ὑπερωχὴ, Romanum imperium, 25, 9, 3. φυλάττειν τὰς ὑπερωχὰς, conservare, tueri imperia, 10, 36, 5. (*i. q.* τὰς ἀρχὰς, *ibid.* ἰφάμιλλος ὑπερωχὴ αὐτῶν, (*Hannibalis et Magonis,*) par fere imperium, dignitas, potestas, 9, 26, 5. honor, dignatio, existimatio, 23, 14, 10. οἱ ἐν ὑπερωχαῖς ὄντες περὶ τὴν αὐλὴν, 5, 41, 8. ὁ παῖς ὑπερωχῆς παρεπόμενος φθόνος, 7, 8, 4. ὁ βασιλεὺς ξενισθεὶς τὴν ὑπερωχὴν, miratus auctoritatem quam sibi sumsit Popilius, imperiosum sermonem imperiosumque factum, 29, 11, 6.

Ὑπερπαίειν, superare; τὸ γεγονὸς ὑπερεπικαίκει τῇ δυνάτητι πάσας τὰς προειρημένας πράξεις, 14, 5, 14.— "*Demosthenica phrasis.*" *Ern.*

Ὑπερπίτνης, quod super caput eminet, prælatus; ὑπερπετέσι θείοις σκιπάσαντες, 8, 6, 4. quod super caput transit; βέλη ὑπερπετῆ, 8, 7, 3. βέλη ὑπερπετῆ τῶν πεμπομένων φερόμενα, 18, 13, 3.— "*Sic Diodor. XIV.* 23. βολὰς τῶν βελῶν ὑπερπετεῖς dixit, *ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non prætermisit.*" *Ern.*

Ὑπερπίπτειν, superne defluere, effluere, redundare, 4, 39, 8.

Ὑπερτείνειν τοὺς περὶ ἑαυτῶν, latitudine superare, porrigi ultra, 1, 26, 15.

Ὑπερτίθεσθαι, 1) superare, antecellere, τινὰ τινί, aliquem aliqua re, 2, 63, 3. 10, 40, 9. 15, 4, 12. τινὰ κατά τι, 17, 17, 3. 18, 58, 1. 30, 9, 1. τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν οὐχ οἷόν τ' ἦν ὑπερθέσθαι, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερθέμην, *scil.* αὐτὸν, studium et voluntatem patris superare non potui, rebus gestis eum (*scil. patrem*) superavi, 22, 3, 6. 2) superare, trajicere *montem*, 34, 13, 4. *trans fluvium* transejicere conjuges et liberos, ὑπερθέσθαι πέραν τοῦ ποταμοῦ, 22, 22, 9. 3) differre; ὑπερτίθεσθαι καὶ καταμέλλειν, 4, 30, 2. πᾶς τοῦτο συνίβη γενέσθαι, κατὰ τὸ παρὸν ὑπερθησόμεθα, *scil.* ἐξαγγέλλειν, *quod verbum mox sequitur*, 4, 87, 12. ὑπερτιθέμενοι, 10, 30, 7. *vertimus* dilata paulisper pugna; *ubi Casaubonus*, ulterius progressi. παρεῖλκον ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, differentes (*nempe*, ad colloquium venire,) protrahebant definitam diem, 5, 29, 3. ὑπερτίθεσθαι τὸ διαβούλιον ἐπὶ τὴν σύγκλητον, deliberationem (*vel* rem ad deliberandum propositam) rejicere ad senatum, 18, 30, 9. ὑπερθεμένης δὲ τῆς συγκλήτου τὸ διαβούλιον, sed dum senatus moras nectit, 30, 19, 2.

Ὑπερφερῶς, efferri animo, nimios sibi spiritus sumere, 6, 18, 7. 10, 40, 8.

Ὑπερφυὴς βία τῶν ἐλεφάντων, 1, 34, 7.

Ὑπερχαρὴς, supra modum lætus, 1, 44, 5. 8, 19, 2.

Ὑπέχειν λόγον τινὶ ἐπί τινος, rationem reddere alicui coram aliquo, 18, 35, 3. ἐφ' ἑκάστοις, de omnibus rebus, super omnibus, 24, 2, 1. δίκας ὑπέχειν τῶν γεγονότων ἀδικημάτων ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, 16, 27, 2. 5, 42, 6. 16, 34, 3. 20, 6, 3. ὑπέχειν θανάτου κρίσιν, capitis judicium subire, 12, 8, 5.

Ὑπηρεσία, ἡ, *abstr. pro concreto*, ministerium, *pro* ministris; ἡ κατὰ θάλατταν ὑπηρεσία, ministri nautici, 5, 109, 1. αἱ ὑπηρεσίαι *sunt* remiges et quidquid ad ministerium nauticum pertinet; ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, 1, 25, 3. *Latius patet quam* διακονία, 15, 25, 4.

Ὑπνοῦν, ὑπνῶσαι, somnum capere, 3, 81, 5.

Ὑπὸ, *præpos. Cum genit.* αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν (*i. q.* ὑπ' ἀλλήλων) βαπτιζόμενοι, 5, 47, 2. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογιστίας εἰκῇ προσπίπτοντες, præ ira, ex ira, ob iram, 2, 30, 4. *Conf.* 2, 19, 10. ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων φόβος, *perperam vulgo pro* ἀπὸ; *vide infra, in* φόβος.

Cum dativo; τραφέντες ὑπὸ τοιούτοις, educati sub talibus hominibus, 6, 7, 2. *ubi maluerit aliquis* ὑπὸ τοιούτων, *sed ferri vulgatum debuit. cf.* 10, 25, 1. εἶχε μάχαιραν ὑφ' αὑτῷ παρασκευασμένος, sub se, *i. e.* sub veste, 8, 22, 6. ἐντὸς τοῦ δεινοῦ ὑπὸ ταῖς αὐτῶν ἀσφαλείαις ἦσαν, suis munimentis, post sua munimenta tuti, 1, 57, 8.

Cum accusat. 1) pone, post, *item*, sub tutamen; *vel* sub tutamine; ὑπὸ τὰ θηρία τεταγμένοι, 5, 85, 3. ὁ ὑπὸ τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς ὄπισθεν τόπος ὑποπεπτωκὼς, 6, 31, 1. τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπισταλπὰς, 6, 40, 14. ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τοῦ φάλαγγος κέρας, 11, 15, 2. τὴν ἀποχώρησιν ὑπὸ τὴν φάλαγγα ποιησάμενος, 5, 54, 8. 11, 22, 9. 3, 65, 7. 3, 83, 3. κατέφυγον ὑπὸ τὴν αὐτῶν παρεμβολὴν, 11, 21, 5. *ubi* ὑπὲ *exspectasses*, ad castra sua; *sed* ὑπὸ *significare potest* sub tutamen, *ut* post vallum *tuti essent; quamquam hac notione commodius saltem videri debebat* ὑπὸ τὸν χάρακα, *quam* ὑπὸ τὴν παρεμβολήν. ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας, 8, 27, 7. *Vide supra in* πυλών.

2) sub; *cum accus. pro dativo, ut οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι, pro ὑπ' αὐτῷ, et alia hujusmodi satis pervulgata. Sic* τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλείανδρον, sub Cleandro enutritus et educatus, 10, 25, 1. *pro quo habemus dativum casum cum eodem verbo* τραφέντες, 6, 7, 2. *Eadem ratione,* θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, sub oculis suis videns, 1, 26, 9. *et similia.*

3) sub, *de tempore, ubi nomen in accus. cum præpos.* ὑπὸ *positum, Latine in ablativo casu absque præpos. commodissime effertur.* ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιρούς, eo ipso tempore; sub, per id ipsum tempus, 16, 15, 8. ὑπὸ τὸν Ἀριστομένειον πόλεμον, tempore belli Aristomenici, bello Aristomenico, 4, 33, 5. ὑπὸ τὸ ψύχος, frigidiusculo aëre, dum adhuc frigidior est aër, 5, 56, 10. ὑπὸ τὸν θυμὸν, recenti ira, fervente adhuc ira, 2, 19, 10. 5, 76, 3. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno spiritu, 10, 47, 9. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, primo mane, 1, 53, 4. 1, 60, 6. 3, 43, 1. 3, 67, 9. ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν, sub æstatem, prima æstate, 3, 16, 7. &c. *Quo in genere sæpe perperam* ἐπὶ *pro* ὑπὸ *posuerunt librarii; vide* 3, 41, 2. *et* 3, 83, 7. *et loca ibi citata; conf. supra in* ἐπί.

Alibi ὑπὸ *perperam vulgo pro* ἐπὶ *positum; veluti ἵνα συμφανὲς* ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, ex ipsis rebus perspicuum, 2, 24, 1. *ubi quidem ferri utcumque* ὑπὸ *potuit, sed Polybianus usus* ἐπὶ *utique requirere videtur; conf.* 10, 5, 10. *et alia loca collecta ad* ἐπὶ *præpos. cum genit. num.* 1. *Sic pro* ὑπέσχηται, 5, 59, 4. *fortasse* ἐπέσχηται *legendum, aut* ὑπέρχηται; *nam et pro* ὑπὲρ *passim mendose* ὑπὸ *vulgo scribebatur, velut* 5, 18, 5. 12, 5, 9. *Adde* 23, 14, 12. *et conf.* ὑπερβολή.

Ὑποβάλλειν, 1) τινὰ τοῖς θηρίοις, objicere, 1, 82, 2. *sic* τοῖς ὄχλοις, populi invidiæ et potestati objicere, 15, 21, 2. (*cf.* παραβάλλειν.) ὑποβάλλειν τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν τῶν πλείω δυναμένων ἐξουσίαν, 17, 15, 3. 2) post alios locare; τοὺς πιλτασταὶς ὑπίβαλε τοῖς ἀγωνιζομένοις, 5, 23, 3. *ni* ὑπίβαλε *legendum, ut* 1, 26, 13 *et* 15. *et alibi.*

ὑποβάλλεσθαι θεμέλιον τυραννίδος, ponere fundamentum, 13, 6, 2. ὑπιβάλοντο διαφθείζειν *mendose olim*, 2, 7, 7. *pro* ἐπιβάλοντο.

Ὑποβολὴ, ἡ, 1) occultatio militum in loco depresso insidiarum caussa, 3, 105, 1. *Et ipse* locus aptus ad occultandum militem in insidiis locatum, 3, 104, 5. (*ubi perperam vulgo* ὑπερβολή.) *Hinc* ἐξ ὑποβολῆς, ex insidiis, 15, 2, 12. 2) suggestio, monitum; (*ut* ὑπόθεσις *et* ὑποθήκη;) αἱ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν φίλων ὑποβολαὶ, 9, 24, 3. *ubi quidem corrupte codices* ὑπερβολαὶ *dabant, sicut* 15, 2, 12.

Ὑποβολιμαῖος, suppositicius, 2, 55, 9.

Ὑποβρύχιος; ὑποβρύχια ἐγένετο τὰ πλοῖα, undis obruebantur, mergebantur *tempestate*, 1, 37, 2.

Ὑπόγειος; ὑπόγειοι ἰχθῦς, 34, 10, 4.

Ὑπογίγνεσθαι, suboriri, subnasci, subesse; ὑπεγίνετο φιλικὴ τις διάθεσις, 2, 44, 1. ὑπογίγνεται αὐτοῖς συνήθεια, 6, 5, 10. ἐξ ὧν ὑπογίγνεταί τις ἔννοια παρ' ἑκάστῳ τοῦ καθήκοντος, 6, 6, 7. ὑπεγεγόνει τις ζῆλος, 11, 8, 4. *ubi mendose* ὑπερεγεγόνει *Suid. in* ζῆλος. ὑπογενομένης τοῖς βίοις χορηγίας, suppetunt omnia ad victum necessaria, 4, 75, 6.

Ὑπογράφειν, infra scribere, scriptum exhibere exemplum *formulæ* fœderis, 3, 22, 3. αἷς (συνθήκαις) ὑπεγεγράφθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην, 12, 10, 3. (*ubi* ἐπιγεγραφθ. *correxerunt alii; Reiskius idem esse* ὑπεγεγρ. *ac præ-*

γεγράφθαι docuit.) κρίσις ἧς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς ἔτι ὑπογεγραμμένοι, sententiæ quibus subscripserant, quas scripto contra eos consignaverant? probarant, *Ernestus*; 23, 2, 6.

ὑπογράφειν, describere, depingere; τὰ τῶν τόπων ἰδιώματα, 2, 14, 3. 3, 47, 9. *Hinc* ὑπογράφειν ἐλπίδας τινί, spem alicui ostendere, proponere, 5, 36, 1 *sq.* 5, 62, 1. 7, 2, 3. 10, 35, 2. 14, 7, 3.

Ὑπογραφή, ἡ, τῶν τόπων, descriptio locorum, 5, 21, 7. color, *in pictura*, 6, 33, 5.

Ὑπόδειγμα, τὸ, exemplum, 3, 111, 6. 6. 54, 6. ὑπόδειγμα τῷ πλήθει ποιῶν ἑαυτὸν, 3, 17, 8. documentum, specimen, 9, 30, 2. ὑπόδειγμα ποιεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως, *Fr. gr.* 101.

Ὑποδεικνύειν, ὑποδεικνύναι, innuere, significare, 10, 18, 13. indicare, significare, ostendere, demonstrare, docere, ob oculos ponere, 2, 49, 1 *et* 10. 2, 50, 1. 2, 67, 4. 3, 2, 6. 3, 6, 1. 4, 64, 2. 10, 24, 2. 15, 5, 5 *sq.* 27, 8, 1. (*ubi* pro sententia dicere in concilio *vertit Casaub.*) ταῦτα ὑποδείξας τοῖς πολλοῖς, ista (*exercitia*) cum monstrasset multitudini, cum præivisset, 10, 21, 9. ostendere, *i. q.* promittere, ἡ ὑποδεικνυμένη ἀσφάλεια, 1, 79, 8. καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύειν, spem ostendere, 2, 70, 7. 4, 27, 10. πρὸς πᾶν ἑτοίμως διέκειντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑποδεικνύμενον, parati ad omnes occasiones, quæ sese ostenderent, bellum inferendi, *aut* nocendi Romanis, 3, 13, 2.

ὑποδεικνύειν τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν, contrariam speciem præ se ferre, 2, 47, 10. *Et nude* ὑποδεικνύειν *sc.* ἑαυτὸν, *vel* τὴν ἔμφασιν, monstrare se, speciem præbere, præ se ferre, 2, 39, 12. *Sic* ὑποδείξας διότι μάλλα *&c.* 5, 46, 9. *et sequente* ὡς *cum participio*, 11, 12, 4. 14, 3, 4. 22, 8, 6.

Ὑποδεικτέος τρόπος ἐστὶ *&c.* demonstranda, indicanda ratio est, 3, 36, 5.

Ὑποδειλιᾶν τὸν πόλεμον, reformidare, 35, 3, 4 —"Forte ἀποδειλιᾶν; nec tamen alienum est ab analogia." *Ern.*

Ὑπόδεσις, ἡ, *collective*, calceamenta, 3, 49, 12.

Ὑπόδεσμος, ὁ, calceamentum, calceus, 11, 9, 4.

Ὑποδέχεσθαι, excipere, urbe *vel* hospitio recipere, 22, 26, 7 *et* 15. 23, 1, 7. *&c. Sic* ἅπαντες ὑποδεξάμενοι ἐφιλανθρώπευτο τοὺς ἄνδρας *recepi ex Bav. pro vulgato* ἀποδεξ.

ὑποδεχόμενον ὅτι φόβους δόσει *invitis MStis editum erat* 27, 8, 2. *pro* ἐπιδεχόμενον.

Ὑποδοχὴ, ἡ, epulæ quibus quis excipitur, 5, 14, 10. *coll. vs.* 8. 31, 21, 4. ὑποδοχὴν αὐτῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῆ, epulis magnifice eos excepit, 28, 17, 1.

πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καλὴν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, 32, 11, 10. adjumentum, perfugium, *Ernestus*; stimulum, *Vales.*

συνέβη μεγάλην ὑποδοχὴν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος, valde laudari, probari, 35, 4, 13. *ex lect. olim vulgata; ad quam monuit Ernestus,—"sic et Josophus Ant. VIII.* 2, 8. *ubi tamen tres codd.* ἀποδ."—*Nos l. c.* ἀποδοχὴν *cum Reiskio corrigere non dubitavimus.*

Ὑποδύεσθαι τὴν πρᾶξιν, subire negotium, consilium faciendi *belli* suscipere, 2, 21, 9.

Ὑποζύγιον, τὸ; ὁμοίως τοῖς φορτίοις πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, 3, 51, 4.

Ὑποζωννύειν ναῦς, succingere naves, *i. e.* instruere, parare, 27, 3, 3.

Ὑπόθεσις, ἡ, 1) materia, argumentum *operis, libri, disputationis, deliberationis*, 1, 2, 1. 1,

5, 3. 3, 1, 8. 28, 11, 11. 31, 12, 5. *ὑπόθεσιν διδόναι τινί*, materiam proponere alicui in qua se exerceat, argumentum proponere in quo specimen edat, 13, 4, 1. *ἀποδιδόναι ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως*, argumentum reddere, exhibere, specimen edere, 24, 5, 13.

2) id quod supponitur vel supponebatur, prima posita, initium unde aliquis progreditur, primus rei status; *αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις*, 1, 15, 11. *αἱ πρῶται ὑποθέσεις*, 1, 15; 9. *coll. vs.* 7. (*cf. ibid. vs.* 7. *et vide infra in ὑποτίθεσθαι.*) *ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως*, a talibus initiis profectus, 12, 15, 7. *ἐκ ταπεινῆς ὑποθέσεως ὁρμηθείς*, ab humili initio profectus, 15, 35, 2. *κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν*, 18, 12, 2. *vertunt* ut quidem vetus institutum erat; *sed vide, ne sit* ex primis positis, *id est, si separatim ferrum spectes et contum, quæ sunt materia et prima posita, e quibus constat sarissa.* *τῆς ὑποθέσεως τῆς αὐτῆς μενούσης*, manente eodem rerum statu, 8, 1, 5. *Potest huc referri illa dictio, τὸν Ἄρατον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς ὑποθέσεως*, Aratum de statu dejicere, 4, 82, 6. *nisi ex olio ejusdem nominis usu, quem mox videbimus, ὑπόθεσις h. l. intelligi debet* consilium, præpositum *Achæorum prætorem creandi Aratum.*

3) sententia quam quis proponit in medium, *vel* subegerit alteri; (*conf.* *ὑποτίθεσθαι.*) *κεκρυμμένης τῆς ὑποθέσεως*, probata, cum plausu accepta sententia quæ ab his proposita erat, 28, 14, 5. *Hinc* monitum, præceptum; *quasi* suggestio; quod quis alteri suggerit; *κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις*, 2, 48, 8. *κατὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου*, 2, 52, 6. *τῶν συνόντων τινός ἐστιν εἶναι τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις*, 4, 24, 2. *κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις*, 3, 14, 10. *ubi ὑποθήκας dant Vat. et Flor. quod vide.*

4) *fere i. q.* *πρόθεσις*, *et αἵρεσις*; consilium, institutum, ratio, secta, &c. *τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν*, servare propositum, institutum, 5, 5, 5. *κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν*, pro consilio semel capto, propositi initio suscepti memor, 3, 94, 4. (*De eadem dictione, quæ recurrit* 18, 12, 2. *vide supra, sub num.* 2.) *κατασκήψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν*, totam rationem, 3, 50, 6. *πρὸς ταύτην ἀεμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν*, ad hanc rationem consilia sua referentes, 3, 16, 1. 3, 50, 7. 4, 76, 3. *τὸ τῆς ὑποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβάλλειν*, propositi, instituti sui gloriam non abjicere, 22, 6, 1. *ταύτης τῆς ὑποθέσεως*, harum partium, 21, 4, 4. *ταύτης τῆς ὑποθέσεως πρωτοστῶτες*, harum partium principes, 31, 8, 12. *ἀχαϊκωτέρα αὕτη ἡ ὑπόθεσις*, Achæis acceptior est hæc ratio, acceptiores eis sunt hæ partes, 26, 2, 4. *ἀποπίπτειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν*, ad illas partes transire, 26, 2, 7.

Ὑποθήκη, ἡ, *i. q.* *ὑπόθεσις*, *ea notione de qua num.* 3. *diximus*, suggestio, monitum, præceptum, 3, 14, 10. *ex lect. codd. Vat. et Flor.*

Ὑπόθυψις, ἡ, fomes, incitamentum, 6, 59, 4. *conf.* *ὑποτίθυον.*

Ὑποκεκρύφθαι, latitare, occultum esse; *ὑποκεκρυμμένης πως αὐτῷ τῆς ἐργῆς*, 4, 49, 4. *ἡ ὑποκεκρυμμένη ἀσυλία ἐν αὐτοῖς*, 3, 11, 3.

Ὑποκαθῆσθαι; *ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ἐργῆς*, ira præcordiis insidente, 4, 29, 7.

Ὑποκαθίναι; *vide* *ὑποκαθῆσθαι.*

Ὑποκαθίζειν, in insidiis sedere; *κλίνης ὑποκαθίσης*, 12, 4, 14.

Ὑποκαθῆσθαι; *βουληθεὶς παθὼν ἀλλότριον ὑποκαθίσθαι, μηδὲ δοκιμὴν μηδὲν*

ἀπολιπεῖν τῇ βασιλείᾳ, 24, 8, 8. *Si vera scriptura, erit Aor. 2. med. verbi* ὑποκαθίεναι, *et poterit significare,* submittere contra se, pati ut aliquis se demittat et occultet. *Quod vero in Adnotatione ad l. c. dixi, apud Suidam verbum hoc* ὑποκαθέσθαι *exponi* latere in insidiis, *et eam notionem confirmari exemplo ex veteri scriptore adlato; deceptus sum errore editionis Küsterianæ, in qua verbum quidem* ὑποκαθέζεσθαι, *non* ὑποκαθέσθαι, *exponitur* τὸ ἐγκρύπτεσθαι; *sed statim ibidem hoc adjicitur exemplum:* ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων, ἐνέδραν ὑποκαθέσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις, *id est,* cum autem speculatores nunciassent, insidias in locis sylvosis delitescere. *At nunc demum principem editionem Suidæ Mediolanensem evolvens, video ibi utrobique, tam in ipso exemplo, quam in titulo,* ὑποκαθέζεσθαι *scriptum, non* ὑποκαθέσθαι. *Quare eam quidem partem Adnotationis prædictæ deletam velim.*

Ὑποκάτω, subtus, inferne, 3, 55, 2.

Ὑποκεῖσθαι; ὁ ὑποκείμενος ποταμὸς, fluvius qui a tergo est, 3, 74, 2. *Sic quod vulgo legitur* 5, 59, 4. κειμένης αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἐπὶ θαλάττῃ,—ὄρος ὑπόκειται παμμέγεθες, *si vera scriptura, intelligi debet* post urbem situs est mons; *verumtamen* ἐπίκειται *ibi malim, aut* ὑπέρκειται. πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπόκειται φθορὰ, propositus est, manet interitus, 6, 57, 1. τοῦτο πᾶσιν ὑπόκειται παθεῖν, in omnes cadere hæc calamitas potest, 2, 58, 10. τὰ ἕλκη, φθείροντα τὸ συνεχὲς, οὐκ ἴσχει παῦλαν, ἕως ἂν ἀφανίσῃ τὸ ὑποκείμενον, *scil.* σῶμα, subjectum corpus,—*an* subjectam omnem carnem, *nempe usque ad ossa?* 1, 81, 6.

ὑποκείμενος, præjacens, subjectus, suppositus, præsens; οἱ ὑποκείμενοι καιροὶ, tempora de quibus nunc agitur, 2, 63, 6. προσκατασκευάζειν ἀεὶ τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις, operibus jam positis, jam confectis, nova semper adjicere, 1, 42, 9. τούτων περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, his ita positis, 3, 37, 1. ἀφελεῖν τὰ βαρύτατα τῶν ὑποκειμένων ἐπιταγμάτων, tollere gravissimas earum conditionum quæ jam latæ, quæ jam propositæ sunt, 15, 8, 11. μένειν ἐπὶ τῆς ὑποκειμένης γνώμης, 1, 40, 5.

τὰ ὑποκείμενα, præsens rerum status; εὐδοκεῖσθαι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. ἀσχάλλειν τοῖς ὑποκειμ. præsentem rerum statum odisse, 11, 29, 1. 3, 31, 6. κινῆσαί τι τῶν ὑποκειμένων, mutare quidquam eorum quæ transacta sunt, 23, 10, 8. μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, in eodem statu manere, 1, 19, 6. 2, 49, 2. (*i. q.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν, 1, 18, 6.) nil movere, 2, 51, 1. in fide manere, 1, 43, 5.

ὑποκειμένης αὐτῷ τῆς ὀργῆς *vulgo legebatur,* 4, 29, 7. *pro* ὑποκαθημένης.

Ὑποκολακεύειν; ὑποκολακευόμενοι, adulationibus corrupti, 6, 18, 5.

Ὑποκρίνεσθαι; ὑποκρίνονται τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 49, 7. ὑποκριθεὶς ὡς πεπεισμένος, 5, 25, 7. ὑπεκρίνετο τὸν οὐ δυνάμενον, simulavit se non posse, 15, 26, 2. ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, histrionem agebat, 31, 4, 8.

Ὑπόκρισις, ἡ, pronunciationis temperatio quoad vocis varietates, gestus *&c.* 10, 47, 10. καθ' ὑπόκρισιν, simulate, in speciem, 35, 2, 13.

Ὑποκρούειν τινὰ, obstrepere alicui, interpellare quem, interfari, contra dicere, obgerere, 17, 4, 3.

Ὑπολαμβάνειν, putare, 1, 4, 6. *et sæpe aliâs.* sermonem excipere, respondere, (*cf.* μεταλαμβάνειν,) 4, 85, 4. 15, 8, 1. *Suidas:* ὑπολαβών· ἀποκριθείς.

Ὑπολείπειν; *med. notione activa;* οὐχ ὑπολειπόμενοι τόπον ταῖς σπεί-

ραις, 2, 33, 7. οὐδὲν πλεονέκτημα οὐδενί, 2, 38, 8.

Passiv. ὑπολειπόμενος μυρίους, relicta ei sunt decem millia, relictus est cum, 1, 29, 9. σπάφη, 2, 12, 2.

Ὑπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων, deductionem facere pretii a stipendiis, 6, 39, 15.

Ὑπόλοιπος, reliquus; ὑπόλοιποι ἐλπίδες, 1, 39, 8.

Ὑπομαδιάσαι σαρδόνιον, 17, 7, 6.

Ὑπομένειν, τὴν πολιορκίαν, 1, 24, 11. τὸν πόλεμον, 4, 84, 9. ὑπέμειναν φέρους ἐνεγκεῖν, 2, 43, 6. τὸ προστεταγμένον, imperata facere, patienter ferre, 5, 107, 3. ὑπέμειναν Ῥωμαίοις τὸ προστεταγμένον, 15, 20, 7. πᾶν ὑπομένειν ἐφ' ᾧ μὴ &c. 1, 31, 8. πᾶν ὑπομενοῦσιν, omnia in se recepturos, omnia facturos, 22, 7, 14. *Athenienses* πᾶν γένος ὑπέμεινον ψηφισμάτων, omne genus decretorum sibi obtrudi passi sunt, *vel potius*, facere sustinuerunt, non puduit eos sciscere, 5, 106, 8. *sic* πᾶν ὑπέμεινον ποιεῖν, omnia facere sustinuerunt, ausi, non veriti sunt, 1, 84, 12. *Et absol.* οὐχ ὑπομένουσι non sustinent facere, 3, 48, 4. τοῖς διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι φεύγειν, 3, 63, 6. *ubi corrupte vulgo* οἰομένοις φεύγειν. *Cum particip.* οὐδ' ἀκούοντες ὑπέμειναν ἰδόντα τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμ. ne audire quidem sustinere potuerunt, 1, 31, 5. ὑπέμειν τραυμάτων πλῆθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἡ πόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet eum pœna, 1, 81, 3. (*sicut* ὑπέκειται, *quod vide.*)

τὴν ἴφθεον τῶν θηρίων ὑπομεῖναι, 1, 74, 5. *non male; sed verius fuerit* μεῖναι, *quod habent vetustissimi codd. Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, *pro* ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, *mendosum videtur*, 8, 17, 9. *et in* ἐπιμένας *mutandum*, nulla interposita mora.

Ὑπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiæ monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq.* *Sic de Polybii* historia, 1, 1, 1. 1, 35, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quæcumque memoriæ caussa consignatæ sunt, *quod nostro idiomate* un memoire *dicimus*, 24, 2, 5. τὸ περὶ τῶν Στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit Æneas*, 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quæ prius* βασιλικὰ γεγράμματα, scripta regia.

Ὑπομνηματίζεσθαι, commemorare, memoriæ caussa breviter perscribere, 5, 33, 5.

Ὑπομνηματισμὸς, ὁ, i. q. τὰ ὑπομνήματα, commentarius historicus, 2, 40, 4. *et* scriptum quodcumque memoriæ caussa consignatum, 24, 2, 4 *sq.* 26, 7, 5.

Ὑπόμνησις, ἡ, commemoratio *vel* memoria rerum præteritarum, 1, 1, 2. 3, 31, 6.

Ὑπομονὴ, ἡ, τοῦ πολέμου, constantia in tolerando bello, 4, 51, 1. ἡ τῆς μαχαίρας ὑπομονὴ τῶν πληγῶν, firmitas gladii adversus ictus, ut non dissiliat, 15, 15, 8.

Ὑπονοεῖν, *non solum* suspicari *denotat, sed et* intelligere, animadvertere, 4, 66, 1. 4, 77, 7.

Ὑπόνοια, ἡ; ἐν ὑπονοίᾳ ἦσαν χαίροντες, suspecti erant ut gaudentes, 5, 15, 1. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, præter opinionem, 1, 60, 1. καθ' ὑπόνοιαν, tecte; ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, καθ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, 28, 4, 5.

Ὑπόνομος, ὁ, via subterranea et occulta, *per quam ad aquandum descendebant obsessi*, 5, 71, 9. canalis subterraneus aquam deferens, 10, 28, 2 *et* 4 *et* 6.—" *Joseph. Ant. VII.* 9, 6. ὀρύγμασιν ὑπονόμοις, *ubi* ὀρύγμασιν *forte est glossa; quamquam et* ἕλκος ὑπόνομον dicitur et τόπος

ὑπόνομος, *apud Diodorum; codex Vat. habet* ὀρυγμ. καὶ ὑπονόμους." *Ern.*

Ὑποπιπτακότως καὶ ταπεινῶς, demisse et humiliter *locuti sunt, orarunt*, 35, 2, 13.

Ὑποπίπτειν, incidere, accidere; τὰ ὑποπίπτοντα, quæ accidunt, quæ incidunt, 1, 68, 3. 20, 9, 10. 31, 21, 7. τὰ περὶ Κυναιθέων ὑποπίπτοντα, quæ Cynæthensibus acciderunt, 4, 21, 12. ὅταν ὁ καιρὸς ὑποπίσῃ, incidente tempore, 10, 17, 1 *et* 5. βοηθῶν τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 3, 88, 8. ὑποπίπτῃ χρεία τις, incidit usus aliquis, 31, 13, 8. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπιπτακότες καιρὸν, qui in idem tempus, in eamdem fortunam inciderunt, 2, 58, 14. οἱ ὑποπίπτοντες, obvii, qui sub pedes cadunt, 3, 56, 11.

ὑποπιπτωκέναι, *in præter.* esse post aliud; ὁ ὑπὸ τὰς σκηνὰς ὄπισθεν ὑποπιπτωκὼς τόπος, qui post illa tentoria a tergo est locus, 6, 31, 1. *Et* esse sub alio, subjectum esse; *veluti*, planities subjecta est monti, ὑποπιπτάκει τοῖς περιεχομένοις ὄρεσι, 3, 54, 2. ὑποπιπτωκέναι τοῖς πρλιμίοις τοῖς κατέχουσι τὰς παρόδους, subjectum esse hostibus, infra hostes stare, telis eorum obnoxium, 12, 20, 5.

πάνθ' ὑποπίπτειν *mendose scribebatur* 12, 14, 5. *pro* ὑποπτεύειν.

Ὑποπτεύειν; *vide verbum modo præcedens.* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πίλας ὑποπτεύσας, omnia suspecta habens in altero, 8, 22, 2. *Conf.* κατὰ *præpos. cum genit.*

Ὕποπτος ἴσχειν πρός τινα, suspectum aliquem habere, 3, 11, 3.

Ὑπορύττειν τὰ τείχη, 22, 11, 4.

Ὑπόσπονδος, qui fidem dedit et accepit, 3, 85, 1 *sq.* ὑπόσπονδον ἀφιέναι τινὰ, fide data dimittere aliquem, 4, 63, 3 *et* 8. 22, 13, 9. ὑπόσπονδον ἀπιλθεῖν, 2, 58, 5. 22, 12, 14. παραδιδόναι ἑαυτὸν ὑπόσπονδον, 3, 84, 14.—" *Modus loquendi Thucydideus, ut* 1, 63. *ubi vide Interprr.*" *Ern.* — διδόναι τοὺς τιθηνῶντας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *ubi* ὑπόσπονδος *omnino scribendum putem.*

Ὑπόστασις, ἡ, 1) fundamentum, principium *tractationis; sive* subjectum, argumentum; καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνοντες εἶναι ταύτην, 4, 2, 1. *cf.* 1, 5, 3.—" principium historiæ tradendæ sive argumenti tractandi; *vide Casaub. ad* 1, 5. *qui tamen bene monet, etiam de* argumento *ipso dici, ut* ὑπόθεσιν, *et sic passim dixisse Diodorum; qui haud dubie e Polybio, ut alia, sumsit.*" *Ern.*—*conf.* ὑφίστασθαι. 2) constantia (*in bello* tolerando, in resistendo,) fiducia; 4, 50, 10. (*ubi æquivalet* τῇ ὑπομονῇ τοῦ πολέμου, *cap.* 51, 1.) *sic* ὑπόστασις καὶ τόλμα, 6, 55, 2. *ubi pariter præcessit* ὑπέμεινε. 3) αἱ ὑποστάσεις, sedimenta, 34, 9, 10. ἡ πεμπτη ὑπόστασις, quod quinto subsedit, *ibid. vs.* 11.

Ὑποστατικῶς, constanter, confidenter, 5, 16, 4.

Ὑποστέλλειν, ἑαυτὸν, recipere se, occultare se; ὑπό τινα ὀφρὺν, post tumulum, 7, 17, 1. ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας, 11, 15, 2. ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, sub Romanorum tutelam, 1, 16, 10. ὑπὸ τὴν παρόρειαν, sub montis radicem se recipere, monti se adplicare, 4, 12, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπὲρ *pro* ὑπό. *Et per ellipsin pronominis reciproci,* τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπεστελλεν, 6, 40, 14. ὑπὸ τὸν λόφον, 10, 32, 3. *Et notione activa,* ὑπό τινα βουνὸν ὑπεστάλκει τοὺς ἱππεῖς, 11, 21, 2. 3, 83, 3. 5, 13, 5.

Ὑποστροφὴ, ἡ; ἐξ ὑποστροφῆς, facta conversione, conversi, converso agmine, 2, 25, 3. 3, 14, 5. 3, 45, 3. 5, 48, 2. &c.

Ὑποστάττειν τινὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς

προδοσίας, in proditorum numerum aliquem referre, proditorem adpellare, 17, 15, 4. ἑκάστῃ διαφορᾷ τοῦ πειράζοντος ὑποτάττειν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους, singula terræ loca cogitatione subjicere convenienti plagæ cœli, ad convenientem plagam cœli referre, 3, 36, 7.

οἱ ὑποταττόμενοι, οἱ ὑποτεταγμένοι, qui sub alicujus imperio sunt, *sive milites, ut* 3, 13, 8. 10, 22, 3. *sive cives quicumque*, subditi, subjecti, *ut* 3, 18, 3. 10, 19, 7. &c.

Ὑποτελῆ φέρον τινί, pendere tributum, 22, 7, 8. 22, 27, 2.

Ὑποτίμησις; *in med.* ὑπετίμητο τὰς αὐτῶν ὁρμάς, impetus, ardorem eorum incidit, inhibuit, repressit, 18, 21, 1. οἱ Ἰτυναῖοι ὑπετίμοντο τὴν ἐπίνοιαν τῶν Καρχηδ. Uticenses præripuerant Pœnis inventum, consilii meritum et gratiam, 36, 1, 1. *Et in præt. passiv. notione activa,* ὑποτετιμημένος πάσας αὐτῶν τὰς ἀφιλίας, qui omnes eis præcidit, ademit prædæ faciendæ opportunitates, 18, 21, 1.

Ὑποτίθεσθαι, 1) initio ponere, ponere, subjicere veluti initium et fundamentum eis quæ sequuntur; ὑποθησόμεθα ταύτην ἀρχὴν τῆς βίβλου (*vel* ταύτης ἀρχὴν τῆς βίβλου) τὴν πρώτην διάβασιν &c. 1, 5, 1. ἀρχὰς ὑποτιθέμεθα τῆς πραγματείας τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, 3, 1, 1. οὓς νικῆντας ὑπέθετο, quos victores prius posuerat, finxerat, fecerat, 1, 15, 7. *pro quo mox vs.* 8. *est* ὑποστήσατο; *et deinde* ὑπόθεσις *vs.* 9. 2) ὑποτίθεσθαί τι τινί, proponere alicui aliquid, subgerere, subjicere monendo docendove, 1, 22, 3. (*cf.* ὑπόθεσις *et* ὑποθήκη.) 3, 41, 8.

Temere ὑποτιθέμενος *ediderat Casaub.* 5, 38, 10. *pro* προτιθέμενος.

Ὑποτρέπειν, permittere curæ alicujus, 10, 27, 2.—" *In promtu est corrigere* ἐπιτρ." *Ern.*

Ὑποτρέχειν; ὑπίδρασίς τις ἔννοια καὶ πιθανότης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπολωλότος τοῦ Ἀστάλου, 16, 6, 10. ὑπέτρεχέ τις ἔννοια (*scil.* αὐτοῖς) τῆς τῶν Καρχηδονίων παρουσίας, 8, 33, 12. *Et cum accus. pers.* ἀπιλπισμὰς ὑπέδραμε τοὺς ἀνθρώπους, 31, 8, 11. *Rursus subintellecto casu pers.* καί τις ἴλιγξ αὐτῶν ὑποτρέχει, 9, 10, 7. *ubi teneri quidem* αὐτῶν *potest; sed et e duabus diversis lectionibus,* αὐτὸν *et* αὐτῷ, *quarum altera alteri superscripta erat, potuit* αὐτῶν *per errorem oriri. Et impersonaliter, omisso simul casu personæ; διότι* ὑπέδραμε. (*scil.* ἐμοὶ *vel* ἐμὲ, *nempe* ἡ δόξα, *aut aliquid simile,*) οὕτω ῥᾳδίαν ἴσεσθαι τὴν διήγησιν, 14, 12, 5.

Ὑπότροχος, rotas subtus habens, rotis mobilis; πορεῖα ὑπότροχα, 8, 36, 11.—" *Usus eadem voce Diodorus XX*, 91." *Ern.*—*Adde eumdem Diodor. XX*, 48.

Ὑποτυποῦν, adumbrare, delineare, summa capita præcipere, summatim præscribere; ταῦτα ὑποτυπώσῃ κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν διαλύσεων, 22, 13, 6. *conf.* τύπος.

Ὑποτύφειν, succendere, accendere; οἷον ὑποβίψας τὴν διαβολὴν, 5, 52, 3. *conf.* ὑπόβυψις.

Ὑπούλως διακεῖσθαι, exulcerato animo, infensum esse, occulta odia alere, 10, 35, 6.

Ὑπουργεῖν ἑτοίμως, ministerio prompte fungi, 5, 36, 4.

Ὑπουργός, ὁ, minister, 30, 8, 4. ὑπουργοὶ τῶν οἰκοδόμων, operam ministrantes architectis, 5, 89, 3.

Ὑποφαίνειν; *Active,* περιστᾶσα καὶ βάθος ὑπέφαινε ἐλευθέριον, præ se tulit, 27, 10, 3. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τίλλων, prudentiam in rebus gerendis præ se ferebat consummatam, 24, 5, 5. (*conf.* τίλλειν.) *Neutraliter;* ὑποφαινούσης τῆς ἡμέρας, illucescente

die, 1, 53, 5. τὰ τῆς ἐαρινῆς ὥρας ὑπέφαινε, adpetebat vernum tempus, 14, 2, 1. 25, 4, 2. *Passivum;* elucere; ἡ ὑποφαινομένη ἐκ τῶν πρόξεων ἀγχίνοια, 2, 36, 2.

Ὑποφέρειν, ferre, tolerare; τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. τὸν πόλεμον, 2, 49, 2. τὴν ἐπιβάπισμὸν τῶν ὄχλων, 2, 64, 4. τὴν παλαιστρείαν, 3, 54, 6. τὴν ἀλογίαν, 5, 107, 7.

Quod ὑποφέρειν τι τινὶ, objicere, excipere *interpretatur Ernestus, ex mendosa scriptura ductum est, quæ libros* omnes obsederat, ὑποίσειν, *pro* ἐποίσειν, 9, 20, 5. *Quod vero idem* ὑποφέρεσθαι πᾶσαν μνήμην, diligenter admonere, *ex Leg.* 93. *citavit, nusquam invenitur; sed corrupte* πᾶσαν ὑπενέγκασθαι μηχανὴν *editum erat* 30, 2, 2. *pro* ἐνενέγκασθαι, *quod recte dedit Bav.*

Ὑποχείριος; ὑποχείριον γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 1, 20, 15. 1, 28, 14. τὸ σφέτερον στρατόπεδον ποιῆσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 54, 4. ὑποχείριον ἔχειν τινὰ, captivum tenere, 1, 21, 8. *et,* in sua potestate habere *juvenem regem,* i. e. ad nutum suum gubernare eum, 5, 45, 7.

Ὑπόχρεος, ὑπόχρεως; ὁ δῆμος ὑπόχρεώς ἐστι τῇ συγκλήτῳ, obnoxius est senatui, pendet e senatus voluntate, 6, 17, 1. ὑπόχρεών τινα ποιεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον, devincire sibi aliquem beneficio, et paratum reddere ad præstanda omnia postulata, 4, 51, 2. ὑπόχρεοι χάριτι νομίζουσιν εἶναι τοῖς Μακεδόσι, putant se beneficio devinctos esse Macedonibus, 9, 29, 7. τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑπόχρεοι, *scil.* ἐκείνοις, 22, 2, 10.

ὑπόχρεων πεποιῆσθαι τὴν οὐσίαν, æs alienum contraxisse, 27, 6, 12.

Ὑποχωρεῖν, cedere, recipere se, fugam capessere, 5, 85, 10. 16, 4, 5. *&c. sic* 3, 69, 11. *ubi alii* ἀπεχώρουν.

Ὑποχώρησις, ἡ, receptus, fuga, 1, 28, 9. ὑποχωρήσεις πεδιναὶ, fuga in locis planis, 1, 34, 8.

Ὑποψία, ἡ; τὰ κατὰ τὴν Λίτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους, 28, 4, 13.

Ὕπτιος, supinus; τὰ ὅπλα ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, 3, 71, 4.

Ὑπώρεια, ἡ, montium radices, imi montium colles; ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, 1, 77, 4.

Ὑς ἄγριος, 8, 28, 10. 8, 31, 6. *et* nude ὗς, *subintellecto* ἄγριος, 8, 31, 4 *et* 8. *sic* κυνηγετῶν τὸν ὗν, 31, 22, 3. *ubi* τὸν υἱὸν *dabant libri.* ὗς θαλάττιος, 34, 8, 2.

Ὑσσὸς, ὁ, pilum, 1, 40, 12. 6, 23, 8 *sqq. et vs.* 16.

Ὑστιερῶν, (*i. q.* καθυστερῶν) τοῦ καιροῦ, sero venire, 2, 11, 3. 9, 14, 9. τῶν λέμβων, lembos non adsequi, 5, 101, 4.

Ὕστερον; ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς, 3, 49, 1. τετάρτῳ ὕστερον ἔτει τούτου στρατηγοῦντος, quarto anno ab hujus prætura, 2, 43, 3.

Ὕστερος; κατὰ τοὺς ὑστέρους τῶν κατ' Ἀλέξανδρον καιρῶν, 2, 41, 9. (*ubi fortasse* καιροὺς *legend. pro* καιρῶν.)

Ὑφαιρεῖσθαί τινας πόλεις, subtrahere urbes nonnullas *imperio regis,* 21, 10, 4. τοῦτο ὐφήλοντο πρῶτον, hanc primam exceptionem fecerunt, *scil.* de postulatis Romanorum, de conditionibus quas eis tulerant Romani, 22, 12, 15. *Conf. vocab. seq. scil. citra quam se non fuerant tradituri,* 22, 12, 15.

Ὑφαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ὑπακουόντων, diminuere gravitatem conditionum jam ante latarum, 15, 8, 13. *coll. vs.* 11.

Ὕφαλος πληγὴ, cum navis ea parte vulneratur, quæ sub aqua est, 16, 3, 2. ὕφαλα τρώματα διδόναι, 16, 4, 12.

Ὑφάπτειν, τὴν ὕλην, succendere, ignem subdere, 11, 5, 4.

Ὕφασμα, τό, tela, textura, velum, aulæum, vestes; *αἱ τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητες καὶ ποικιλίαι*, 12, 24, 3. *ὑφάσματα χρυσῷ*, vestes auro textæ, *Fr. hist.* 47.

Ὑφήγησις, ἡ, institutio; *κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν Ἀλεξάνδρου*, ex Alexandri instituto, 10, 27, 3.

Ὑφιστάναι, sistere; *ὑπίστησι τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρῳρον τοῖς πολεμίοις*, stitit suam navem, substitit cum sua navi, prora in hostem conversa, 1, 50, 6.

ὑποστῆναι τοὺς ὑπεναντίους γενναίως, fortiter resistere, sustinere impetum hostis, 1, 17, 12. *ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι*, conversis equis subsistere, *sc.* ad resistendum hosti, 1, 76, 7. *ὑποστὰς*, gradum sistens, subsistens, 9, 7, 7. *ὑποστῆναι γενναίως τὸν πόλεμον*, bellum fortiter sustinere, 1, 6, 7. *τὴν ὄφοδον τῶν βαρβάρων*, 9, 35, 1. *οὗτος μόνος ὑπέστη* (*scil.* *αὐτῷ*) *τὴν χρείαν ταύτην*, solus ille hanc operam suscepit, præstitit ei, 15, 31, 6. *τῷ πλήθει ὑπέστη δέος*, metus subiit multitudinem, 11, 30, 2.

τὰ ὑφιστῶτα, res susceptæ, curæ alicujus commissæ; *οὐδὲν κατὰ λόγον διοικεῖν τῶν ὑφιστώτων*, 6, 14, 5.

ὑφίστασθαι; 1) stare, et sustinere *impetum*, resistere; *ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων*, 6, 6, 8. *Et absol.* *ἀνδρωδῶς ὑφίστασθαι*, 4, 80, 5. 2) suscipere *argumentum tractandum*, *ὑποθέσεως στενὰς ὑποστήσασθαι*, 7, 7, 6. suscipere, promittere *aliquid præstandum*; *ὑφίστατο παρέξειν πιστὴν κατηρτισμένην*, 1, 59, 7. 3) *i. q.* *ὑποτίθεσθαι*; *ὑφίστασθαι ἀρχὰς ψευδεῖς*, falsa initia ponere, 3, 48, 9. (*i. q.* *ψευδεῖς ὑποθέσεις λαμβάνειν*, *ibid. vs.* 8.) *οὓς ἡττημένους ὑπεστήσατο*, quos victos supposuerat, quos victos fecerat *vel* finxerat narrando, 1, 15, 8.

Ὑφορᾶσθαι, metuere; *seq.* *μὴ conjunct.* 3, 18, 8. *seq.* *accus. pers. vel rei*, 3, 74, 5. 3, 78, 8.

Ὑφορμεῖν, stationem habere, 3, 19, 8. 34, 3, 1.

Ὑψοῦν ἄνθρωπον, 5, 26, 12. *opp.* *ταπεινοῦν*, *ibid.*

Φ.

Φαιός, fuscus, subniger, pullus; *φαιὰ ἱμάτια*, pullæ, sordidæ vestes, 30, 4, 5.

Φαίνεσθαι; *τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται*, 11, 29, 11.

ἁπλοῦς λόγος καὶ φαινόμενος, clara, perspicua ratio, 17, 1, 12. *πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτούς*, multa et evidentia dicere pro sua caussa possunt, 17, 14, 5. *γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τοῦ φαινομένου παιδικῶς τὸ λεγόμενον*, ex ratione vel pueris perspicua, 9, 21, 9.

τὸ φαινόμενον, id quod cuique videtur, sententia; *λέγειν τὸ φαινόμενον*, dicere suam sententiam, 5, 41, 6. 5, 51, 5. 21, 8, 4. 22, 1, 7. *αὐτὸ λέγειν τὸ φαινόμενον*, plane dicere suam sententiam quæcumque illa sit, 7, 11, 4. *οὔτε λέγειν οὔτε γράφειν δύνανται τὸ φαινόμενον*, neque eloqui libere ea quæ ipsis videntur neque scribere possunt, 8, 10, 8. *ἐγὼ γὰρ τὸ φαινόμενον*, dicam quod sentio, 9, 36, 6.

τὸ φαινόμενον, adspectus cœli, cœli spectaculum; *ἐὰν μή τις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῇ τῶν δώδεκα ζωδίων τάξει συμπεριφέρηται*, nisi quis in cœli adspectu notam habeat duodecim signorum ordinem, 9, 15, 7. *τὰ φαινόμενα*, astronomia sphærica; *τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονῆσθαι*, operam astronomiæ dedisse, 9, 15, 7.

Φαλαγγηδόν, tota simul acie, 3, 115, 12. *ubi opp.* *κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ στείρας*, in acie, 4, 8, 10. *ubi opp.* *χωρὶς παρατάξεως*.

Φαλαγγίτης, ὁ, 18, 15, 9. οἱ Φαλαγγῖται *distinguuntur a* τοῖς θωρακίταις *et* ψιλοῖς, 4, 12, 12. *sic* 11, 11, 4. τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν συστήματα, 11, 12, 1.

Φαλαγγιτικὸς; Φαλαγγιτικὴ σπεῖρα, 18, 11, 10.

Φάλαγξ, ἡ; *vide Ind. histor. in* Phalanx; *et conf.* τέλος, ἐπάλληλος, παράλληλος, διφαλαγγία, τριφαλ. τετραφαλαγγ.

ἡ Φάλαγξ, de legionibus sive gravi armatura Romanorum, 3, 73, 7. *coll. vs.* 6.

Φάλαρα, τὰ, 6, 39, 3.

Φανερὸς γενόμενος ὅτι συνῆκε τὸ ῥηθὲν, 10, 18, 14. ἐπὶ ταύτης ὄντες Φανεροὶ γένησθε τῆς προαιρέσεως, 22, 2, 9. ἐκ τοῦ Φανεροῦ ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, palam suscipere bellum, 2, 46, 1.

Φαντασία, ἡ, species; τῇ τοῦ γεγονότος εὐτυχήματος Φαντασίᾳ καταπληξάμενοι αὐτοὺς, 1, 37, 5. τὸ παράδοξον τῆς τῶν ζώων Φαντασίας, 3, 53, 8. κατὰ τὴν πρώτην Φαντασίαν, ad primum adspectum, ubi primum adparuit, 11, 27, 7. τραγικὴ τοῦ ῥεύματος Φαντασία, miserabilis facies, species, fluvii, *cadavera vehentis*, 5, 48, 9. ἡ διὰ τῶν λόγων Φαντασία, (*opp.* τὰ κατ' ἀλήθειαν) 22, 2, 7. δουλεύειν τῇ τῶν ἐκτὸς Φαντασίᾳ, καὶ παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν, externæ speciei, famæ publicæ inservire, 30, 17, 4. συναύξειν τὴν Φαντασίαν τῆς νίκης, speciem, opinionem victoriæ, 16, 8, 3. Φαντασία ἐστὶ τοῦτο, species inanis hæc est, nonnisi in speciem fit hoc, 17, 11, 8. Φαντασία περὶ αὐτόν ἐστι ὡς ἔχοντα &c. videtur ille hominibus habere, opinio de eo est, *Fr. gr.* 133. Φαντασίαν τοιαύτην ἔχειν, 8, 15, 3. Φαντασίαν ἐλάττω ἔχειν, 18, 29, 2. Φαντασίαν μείζω ἕλκειν, majorem speciem ostentare, 32, 20, 5. Φαντασ. ἐφέλκεσθαι ὡς *cum particip.* speciem sibi conciliare alicujus rei, 23, 9, 12. 25, 9, 5. Φαντ. ποιῶν τοῖς ὑπεναντίοις ὡς τοῦτο πράττων, speciem præbens, 14, 2, 4. μεγάλην ἐποιεῖτο Φαντασίαν, magnam impressionem *sua oratione* fecit *in animos audientium*, 29, 9, 15. Φαντασίαν ποιεῖν καὶ προσδοκίαν, speciem magnam præbere, et excitare exspectationem, 17, 10, 7. Φαντ. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς πολλοῖς, magnam famam sibi comparavit, magnam de se opinionem excitavit, 25, 8, 2.

ἡ κατὰ τὴν εὐγένειαν Φαντασία, splendor generis, 32, 12, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ Φαντασίας, 16, 21, 1. *vertitur* cum splendore; *possis etiam intelligere*, cum magna hominum de ipso opinione; *sed perinde est* μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης Φαντασίας, 15, 25, 5. Φαραγγώδης, abruptus, præruptus, confragosus; παρά τινι δυσσυνόπτῳ καὶ Φαραγγώδει ποταμῷ, apud fluvium cujus alveus abrupta ripa continebatur, qui adeo ægre conspici e longinquo poterat, 8, 26, 6.

Φάραγξ, ἡ, abrupta, confragosa vallis, 7, 15, 8. 10, 30, 4. δύσβατος καὶ κρημνώδης, 3, 52, 8. ἀπρόσιτος, 9, 27, 6. ὑλώδης, 8, 15, 5. Φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ διεζευγμένη *Seleucia Pieria*, 5, 59, 6.

Φαρμακεία, ἡ, veneficium, 6, 13, 4. 40, 3, 7.

Φάσις, ἡ; 1) *a verbo* φημὶ, *i. q.* ἀπόφασις, dictio, enunciatio, pronunciatum, affirmatio; τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον εἰρημένον ἡμῖν, quod nude enunciavimus, quod diximus absque demonstratione, 7, 13, 2. *coll. vs.* 5 *Hoc vocabulo eadem ratione Aristoteles utitur, cum aliás, v. c. Ethic. VI.* 9. *tum eo loco quem post Budæum citavit H. Stephanus in Thes. ex Ethic. VI.* 11. δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσ-

βυτέρων ἢ φρονίμων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσι καὶ δόξαις, οὐχ ἧττον τῶν ἀποδείξεων. *Adde Sext. Emp. Pyrrh. I.* 192.

2) φάσις, *a verbo* φαίνω, significatio per signum quod datur alteri; τὴν φάσιν ἀκριβῆ ποιεῖν, significationem adcurate dare, 10, 46, 8. *ubi temere* φαῦσιν *erat editum.*

Φάτνωμα, τὸ, lacunar, laquear, 10, 27, 10.—" *Sicut apud Latinos* lacunar *dicitur ab depressis loculis in tali tecto, qui formam lacuum habent; sic Græcis* φάτναι *et* φατνώματα, *a similitudine* præsepis." *Ern.*

Φαῦλος, ἀστυγείτων, pravus, malus vicinus, 4, 45, 1. πλοῖα φαῦλα ταῖς κατασκευαῖς, naves male fabrefactæ, 1, 22, 3. πολιτεία φαύλη, resp. vitiosa, prava, male constituta, 6, 47, 4. *opp.* σπουδαία, *ibid. vs.* 3. *Alibi commode vertitur* levis, frivolus, ignavus, stultus, stolidus; τίς οὕτως ὑπάρχει φαῦλος ἢ ῥᾴθυμος τῶν ἀνθρώπων, 1, 1, 5. φαῦλος ἡγεμὼν, stultus belli dux, *qui sua consilia tegere nequit*, 13, 3, 6. *homo*, φαυλότατον τῶν ζώων, tardissimum, stultissimum, 17, 15, 15. *opp.* πανουργότατον, *ibid. Fortunam pro caussa citare*, φαῦλον, stultum *est*, 2, 38, 5. (*sic Eurip. Androm.* 380. φαῦλος, οὐ σοφός.) *aut*, hominis est levis et vani, *coll.* 18, 11, 5. *adde* 10, 5, 8.

Φαυλότης, ἡ, ingenii levitas, tarditas, *rerum caussas non perspicere* ἢ διὰ φαυλότητα φύσεως, ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ῥᾳθυμίαν, 10, 5, 8. *conf. voc. præc.*

(Φαῦσις,—" significatio per lucem, ut faces." *Ern. scil. ex scriptura temere ab Ursino et Casaub. invecta*, 10, 46, 3. *pro* φάσις, *quod vide.*)

Φελλὸς, ὁ, suber, 10, 44, 3 *sqq.*

Φέρειν; πολέμους ἀνεπαγγέλτους φέροντες πολλοῖς, bella inferentes, 4, 16, 4. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες, 2, 38, 6. εἰς μέγαν ἐνηνοχέναι κίνδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν, in magnum periculum adduxisse, 22, 14, 7. ἡ Εὐρώπη μηδέποτε ἐνήνοχε τοιοῦτον ἄνδρα, tulit, genuit, 8, 11, 1. ἡ πλατεῖα φέρουσα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἔξω θάλαττων, via ducens ad mare, 8, 36, 9. ἡ πύλη φέρουσα ἐπὶ τὸν λιμένα, qua itur, 8, 32, 6. 10, 12, 3. 16, 17, 1. ἄγειν καὶ φέρειν, *vide supra in* ἄγειν, *num.* 1. τοὺς Ἕλληνας φέρειν καὶ λεηλατεῖν, 30, 14, 2. *Inde in passivo*, καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον, vastata omnia in Cypro, 29, 11, 10.

φέρειν τὰ πράγματα ἐπί τινα, rei summam, imperium deferre alicui, 2, 50, 6. φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα, culpam in aliquem conferre, 33, 5, 2. τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, iram suam in Ætolos (*scil.* in universum Ætolorum populum) vertere, 22, 14, 8. φέρειν τὴν ὀνομασίαν (προδότου) ἐπὶ τοὺς τοιούτους, nomen hoc eis tribuere, 17, 15, 2. *i. q.* ἐπιφέρειν αὐτοῖς, *ibid. vs.* 1. τῇ διανοίᾳ φέρειν τι ἐπί τι, referre aliquid ad aliquid, 3, 36, 7. φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *nisi, transposita præpositione* ἐπὶ, *legendum* ἐπιφέρειν τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *scil.* ταῖς τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς. *quod idem valebit ac* ἐπὶ τὰς διαφορὰς, *ut intelligitur ex* 17, 15, 2. *coll. cum vs.* 1.

φέρειν τινὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς, adferre, explicare rationes, 1, 32, 4. τούτων τοιαύτας ἔφερον ἀποδείξεις, adtulerunt, protulerunt, 12, 5, 5. ἵνα μὴ πόῤῥωθεν τὰ παραδείγματα φέρωμεν, 17, 13, 7.

φέροντες παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀκράγαντα προσήρεισαν, 1, 17, 8.—" magna vi, summo studio. *De hac vi hujus participii in primis bene Hemsterh. ad Lucian. T. I. p.* 349. *Et plane consentio Viro maximo, id ita in-*

terdum poni, ut salvo sensu abesse non possit; cujus generis loca et ipse plura notavi, in iisque hic Polybianus numerandus videtur, etsi illud summa ope *sua sponte intelligitur. Ceterum non semper propriam vim habere, aut addere aliquid sententiæ, id ipsum quoque et observavi et credo: cujus generis loca spectabat Perizonius ad Ælian. Var. Hist. VIII.* 14. *talemque puto esse et illum apud Diodor. in Excerpt. de Vit. et Virtut. pag.* 586. *edit. Wessel.* ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν—φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Nam Polybius, ex quo sua ibi sumsit Diodorus, idem narrans, dixit,* ταύτην τὴν πεμπομένην ἅπασαν—ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Ern.*—(*At in isto quidem Diodori loco,* φέρων ἐδωρήσατο *manifeste idem valet ac* ἔφερε καὶ ἐδωρήσατο.)

Passive; φέρεσθαι, vehi, navigare; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπί τινα τόπον, 10, 1, 5. ποταμοὺς φερόμενος ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, 4, 70, 7. ἐπί τι, (*vel* ἐπί τινι,) propensum esse ad aliquid, 1, 19, 7. πᾶσιν ἄδηλος ἦν ἐπὶ τί φέρεται, καὶ ἐπὶ ποίας ὑπάρχει γνώμης, quo tenderet, quid moliretur, 5, 26, 6. πάντων φερομένων ἐπὶ τὸ πιθαρχεῖν τοῖς παρεισγελλομένοις, cum omnes eo inclinarent, in hanc sententiam irent, parendum esse postulatis, 36, 3, 6. ἀδυνάτου συμβαλεῖν ἐπί τί φέρεσθαι τοὺς περὶ τούτων ποιεῖται λόγους, quid spectans, quo tendens, 8, 36, 7. ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι, ad gulam omnia referens, 12, 9, 4.

Med. πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνηγκάμενος, (*i. q.* προσηνεγκάμενος *vel* προσενηνεγκ.) quum in eam sententiam multa protulisset, adtulisset, 11, 31, 2.

Φερέπονος, patiens laborum, 3, 71, 10. 3, 79, 5.

Φέρετρον, τὸ, feretrum, 8, 31, 4.

Φέρνη, ἡ, dos, 18, 18, 6. ἐν φέρνῃ λαμβάνειν χώραν, 28, 17, 9. διαλύειν τὴν φέρνην, 32, 8, 4.

Φεύγειν τὰ χρέα, *vel* διὰ τὰ χρέα, 26, 5, 1. ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε, 26, 5, 2.

Φευκτός, 6, 47, 1 *sq. qf.* αἱρετός.

Φεύξιμος τόπος, locus quo quis fugere potest, perfugium, 13, 6, 9. *cf.* φύξιμος.

Φθάλοξ, scintilla; ἀποσπωτούμενοι ὑπὸ τῆς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φθαλύγγων, 1, 48, 6.

Φήμη, ἡ, ἐπ' ἀρετῇ, fama virtutis, 6, 52, 11. ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ, 6, 2, 15. 32, 12, 10. φήμαις ἀρχαίαις ἐνδεδεμένος, antiquis traditionibus, narrationibus, fabulis deditus, 12, 3, 2. ἡ ἐκ τῆς Πυθίας φήμη, Pythiæ oracula, 10, 2, 11.

Φθάνειν; μὴ φθᾶσαι τὸ πρᾶγμα ἐκβαλόντας βίλος &c. 3, 65, 7.

Φθινοπωρινὴ ἰσημερία, æquinoctium autumnale, 4, 37, 2.

Φθίσις, ἡ, interitus, declinatio ad interitum, 6, 51, 4.

Φθονεῖν τινι τιινὸς, 6, 58, 5. 11, 7, 8. παρ' αὐτοῖς τοῖς δεδοῦσι φθονηθείς, 13, 2, 5.

Φθόνος, ὁ; χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου, 6, 9, 11.

Φθορά, ἡ; 6, 9, 11. *ubi opp.* ἡ αὔξησις.

Φθορεύς, ὁ, cædes; πολὺς ἐγίγνετο φθορεὺς τῶν Καρχηδονίων, 3, 51, 8.

Φιάλη, ἡ, 6, 39, 3.

Φιαληφόρος, ὁ *et* ἡ, *nomen sacerdotis apud Locros,* 12, 5, 9 *sqq.*

Φιλανθρωπεῖν τινα, comiter, benigne compellare et tractare aliquem, 3, 76, 2. 1, 81, 8. 11, 26, 5. (*ubi* φιλανθρωπεύειν *præfert unus codex.*) 21, 2, 3. φιλανθρωπηθείς, humaniter exceptus, 39, 3, 2.

Φιλανθρωπία, ἡ, humanitas; εἰς τινά, 1, 79, 8. ἡ γινομένη πρός τινα, 1, 79, 11. φιλανθρωπίαν προσάγειν τινί, 1, 81, 8. πολλὰ τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἀκόντων, 28, 15, 2. ἡ διὰ τῶν λόγων φιλανθρωπία, 8, 15, 11. ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, jura amicitiæ

et hospitii, 33, 16, 2. τοιούτων τυγχάνει φιλανθρωπιῶν, 15, 19, 5. et 30, 3, 6. *nisi utrobique* φιλανθρώπων *legendum, quod tamen non pertinacius contenderim; sed sic haud dubie corrigi debet* 28, 15, 10. *ubi perperam vulgo editur, et imprudentibus nobis in nostrum quoque irrepsit exemplum,* πάντων τυχόντες τῶν φιλανθρωπιῶν, *pro* φιλανθρώπων. *Conf. mox sub* φιλάνθρωπος.

Φιλανθρωπίνως ἀποδεχθῆς, (*sive* ὑποδεχθῆς *legendum*) 33, 16, 3.

Φιλάνθρωπος; τὰ φιλάνθρωπα, beneficia, humanitatis et amicitiæ officia, amicitia; ἐπιλαβόμενος τῶν προειρημένων φιλανθρώπων, 2, 60, 6. πᾶσιν ἡμᾶς ἡμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις, 12, 5, 3. τυίξεσθαι πάντων τῶν φιλανθρώπων ὑπὸ Ῥωμ. 10, 38, 3. τὰ φιλάνθρωπα ἀναπώσασθαι πρός τινα, renovare amicitiam, 4, 26, 8. 25, 6, 7. 28, 14, 7. ἡ τῶν φιλανθρώπων ἀναίνωσις, (*i. q.* τῆς φιλίας,) 28, 1, 7 *sq. coll.* 28, 2, 2. συγκαταβαίνειν εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα, 5, 66, 2. τὴν πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπα &c. 12, 12, 5. *Conf.* φιλανθρωπία.

Φιλανθρώπως διακεῖσθαι πρός τινα, 1, 68, 13.

Φιλαπεχθὴς, *de homine,* rixosus, inimicitiis indulgens, 12, 25, 6. φιλαπεχθὴς κατηγορία, acerba, odiosa accusatio, 5, 28, 4. φιλαπεχθεῖς λόγοι, asperi sermones, 32, 1, 2.

Φιλαπεχθῶς κατηγορεῖν τινος, odiose, 32, 20, 3.

Φιλαργυρία, ἡ, avaritia, 9, 25, 4.

Φιλάργυρος, 9, 22, 8. 9, 25, 1. 9, 26, 11.

Φιλαρχεῖν, 6, 9, 6.

Φιλαρχία, ἡ, 6, 49, 3. 6, 57, 6 *sq.*

Φίλαρχος; φιλαρχότατος, 6, 48, 8.

Φιλεῖν; τοῦτο πέφυκε καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10. *Adde* 11, 13, 6.

Φιλελεύθερος, liberalis; στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, 4, 30, 5. τὸ φιλελευθ. αὐτῶν καὶ γενναῖον, 2, 55, 9.

Φιλέραστος, non alienus ab amore, *ex Valesii versione,* 24, 5, 7.

Φιλεῖσθαι τροφῇ τινι, delectari, 34, 10, 4.

Φιλήδονος, voluptatibus deditus, 40, 6, 11.

Φιλητεῖν; οἱ φιλητοῦντες, *idem quod vocab. sequens,* 3, 57, 4.

Φιλίστωρ, historiarum studiosus, studiosus lector historiarum, 4, 40, 1. 32, 9, 1. *præsertim* qui voluptatem magis, quam utilitatem quærit in legendis historiis, 7, 7, 8. 9, 1, 4. *distinguitur a* φιλομαθοῦντι, *qui fructum doctrinæ quærit.*

Φιλικὸς; φιλικὴ κοινωνία πραγμάτων, 2, 37, 10. φιλικὴ καὶ κοινωνικὴ διάθεσις, 2, 44, 1.

Φιλικῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Φίλιος, amicus; *adjective, de personis usurpatur, sicut* φιλικὸς *de rebus;* παρεισελθόντες ὡς φίλιοι, 1, 7, 3. φίλιος ἢ πολέμιος, 16, 19, 3. 29, 11, 3.—" *Sic et apud Lysiam, Orat. II. pag.* 50." *Ern.*

Φιλογύνης, φιλογύναιος, φιλόγυνος, mulierosus, 10, 19, 3.

Φιλοδοξεῖν, gloriam quærere et sibi parare, 24, 9, 3 *et* 6. ἀληθινῶς, 35, 4, 12. ψευδοδοξικὸς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθέστηε ἐν ἐξυβρίφῳ, 12, 23, 7. φιλοδοξεῖν σωφροσύνῃ, temperantiæ laudem quærere, 32, 14, 10. φιλοδ. εἰς τοὺς Ἕλληνας, gloriam quærere ex beneficiis in Græcos collatis, 1, 16, 10. *cf.* 7, 8, 6.

Φιλοδοξία, ἡ, famæ et gloriæ captatio, 3, 104, 1. 26, 2, 8. 32, 15, 12.

Φιλόδοξος; φιλοδοξότατος, 32, 23, 5. εἰς τοὺς Ἕλληνας, 7, 8, 6. *conf.* φιλοδοξεῖν.

Φιλοζωεῖν, vitæ amore duci; παρὰ τὸ δέον, 11, 2, 11. παρὰ τὸ καθῆκον, 30, 7, 8. πρὸς ἀπηγορευμένας ἐλπίδας, 30, 8, 3.

Φιλοζωΐα, ἡ, nimius et intempestivus vitæ amor, 15, 10, 5.

Φιλοίκειος; τὸ φιλοίκειον, amor erga suos, 32, 14, 9.

Φιλοκινδύνως καὶ προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5.

Φιλομαθεῖν; οἱ φιλομαθοῦντες, discendi cupidi, 1, 13, 9. 1, 65, 9. 7, 7, 8. 9, 2, 5. περί τινων, 3, 59, 4. *cf.* φιλήκοος.

Φιλονικεῖν περί τινος, pertinaciter contendere, 5, 93, 8. 26, 1, 3.

Φιλονικία, ἡ, eximium in re aliqua studium, (*quod alids est* φιλοτιμία) contentio; πᾶσαν προσενέγκασθαι φιλονικίαν εἰς τὸ διαλῦσαι τὸν πόλεμον, 4, 49. 2. κατέπαυσε τὴν φιλονικίαν αὐτῶν, contentionem eorum sedavit, sustulit, 5, 93, 9. *pro quo est* φιλοτιμία, *ibid. vs.* 4.

Φιλόνικος, contentiosus; καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτος, *Fr. gr.* 115. τὸ φιλόνικον τῶν ἀνθρώπων, contentiosum ingenium, *Fr. gr.* 30.

Φιλοξενία, ἡ, hospitalitas, *Arcadum*, 4, 20, 1. *Pro* φιλοξενία *vero*, 32, 15, 12. *utique* φιλοδοξία *videtur scribendum.*

Φιλόπατρις, patriæ amans, 1, 14, 4.

Φιλοπυστεῖν, curiosum esse in cognoscendo, historiarum cupidum, 3, 59, 6. (*i. q.* φιλομαθεῖν, *et* φιλήκοον εἶναι.)

Φιλοποιεῖσθαί τινα, conciliare sibi aliquem, 3, 42, 2. 32, 5, 7.

Φιλοπονία, ἡ, industria, 8, 12, 6. 10, 5, 9.

Φιλοπόνως, laboriose, magno studio, diligenter, 18, 1, 13. φιλοπονώτατα ἀξιοῦν, diligentissime, operosissime rogare, (*quod alids est* φιλοτιμότατα,) 10, 41, 3.

Φιλόπρωτος, principatus cupidus, *Fr. gr.* 115.

Φίλος πρῶτος, 1, 44, 1. οἱ ἔγγιστα φίλοι, 9, 24, 2.

Φιλοσοφεῖν, 12, 28, 2.

Φιλοσόφημα, τὸ, scriptum philosophicum, *de Homeri poësi*, 34, 4, 4.

Φιλοστέφανος, φιλοστέφανοι κῶμοι, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Φιλοτιμεῖσθαι περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας, 7, 10, 2. φιλοτιμεῖσθαι καὶ φιλοδοξεῖν εἰς τοὺς Ἕλληνας, 1, 16, 10. *cf.* φιλοδοξεῖν.

Φιλοστοργεῖν, amare, tenero adfectu prosequi; διαφερόντως ἐπιφιλοστοργεῖσθαι τὴν παρθένον, 5, 74, 5.

Φιλοστοργία, 9, 13, 2. 23, 18, 3. πρὸς τὴν πατρίδα, 16, 17, 8. πρὸς ἀλλήλους, 32, 11, 1.

Φιλοτεχνεῖν, πρὸς τοὺς τεχνίτας, cum artificibus de ipsorum arte disserere, *aut* de arte cum eis contendere, 26, 10, 3. ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ φιλοτεχνεῖν, artificiis uti *adversus oppugnantes et eorum opera*, 16, 30, 2.—"*Diodorus* φιλοτεχνίαν *et* δόλον *jungit*, III. 37." *Ern.*

Φιλοτιμεῖσθαι; φιλοτιμηθῆναι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, in hanc partem studium suum contulisse, 1, 4, 2.

Φιλοτιμία, ἡ, καὶ σπουδή, studium, conatus, contentio, industria, 1, 45, 11. 1, 26, 3. 2, 53, 4. 3, 98, 7. περί τι, 5, 71, 6. ὑπέρ τινος, 1, 52, 4. φιλοτιμίαν παρέχεσθαι τοῖς συμμάχοις, studiose, enixe operam navare sociis, 2, 42, 6. φιλοτιμία πρὸς ἀλλήλους, æmulatio, 3, 104, 1. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 7. ὁρμὴ καὶ φιλοτιμία πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων, 6, 55, 4. *Jungitur* ὀργῇ, *et videtur esse* ulciscendi cupido, 33, 12, 5. ἀμφισβήτησις, φιλοτιμία, ὀργή, 5, 93, 4. *pro quibus deinde una voce dicitur* φιλονικία, *ibid. vs.* 9. αἱ φιλοτιμίαι τῶν συγγραφέων, 3, 21, 10. partium studia, *cum favent alicui populo in rebus scribendis contra veritatem.*

Φιλότιμος, studiosus, diligens; φιλοτιμότατος περὶ τὰναγκαῖα, 9, 20, 6. ἐμμελέστερος καὶ φιλοτιμότερος, *ibid. vs.* 9.

Φιλοτιμεῖσθαι, τηρεῖν, diligenter custodire, 1, 55, 10. κοσμεῖν, stu-

diose ornare, 6, 53, 6. ἐξετάσαι, 15, 27, 7. ὑποδιανύναι, adcurate monstrare, 15, 5, 6. τὰς χεῖρας διέχειν, omni studio in dirimendum bellum incumbere, 4, 52, 1. φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸ κρῖναι τὰ ὅλα, studio ardere, 3, 70, 1. *sic* φιλοτ. διακεῖσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 65, 7. φιλοτιμότερον ἐπισκέψασθαι, diligentius inspicere, 22, 5, 8. φιλοτίμως διακείμενοι, 11, 5, 7. *sunt* studio ardentes persequendi et continuandi belli, obstinati, *ut vertit Casaub.* φιλοτίμως διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *Rursus* οἱ φιλοτιμότερον διακείμενοι, 9, 37, 1. *videntur esse,* qui nimio studio contrariarum partium ducuntur; *ubi Casaubonus,* severiores censores *interpretans, intellexit* qui nimis adcurate hæc dijudicant. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντες διακεῖσθαι πρὸς τὴν εἰρήνην, 4, 32, 1.

Φιλόφιλος, amicorum studiosus, qui amicos et socios patriæ colit, 1, 14, 4.

Φιλοφρονεῖσθαί τινα, amice complecti, 22, 1, 9.

Φιλοφροσύνη, ἡ μετ' ἀλλήλων, studium benevolentiæ sibi mutuo demonstrandæ, gratulatione mutua et donis mutuo missis, 1, 36, 1. 2, 57, 7.

Φιλοχωρῆσαι τοῖς τόποις, agrorum et locorum bonitate capi, 4, 46, 1.

Φλὲψ; αἱ φλέβες τῆς πηγῆς, 34, 9, 7.

Φλεγμαίνειν, ardere, fervere; φλεγμαίνοντος τότε τοῦ πάθους, *de recenti luctu,* 3, 86, 6.

Φλιὰ, ἡ; αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν, postes templorum, *in quibus reperit hospitii publice instituti titulum,* 12, 12, 2.

Φλοιὸς, ὁ, cortex arboris, *quem in fame comederunt Petelini,* 7, 1, 3.

Φόβος, ὁ, περιεστώς τινι ἀπό τινος, 3, 16, 2. ὁ ἀπὸ Γαλατῶν, 2, 35, 9. 2, 23, 3. ὁ ἀπὸ τοῦ τυράννου, 2, 59, 8. *Sic correxi* τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον προσανατεινόμενος, *pro vulgato* ὑπὸ, 26, 3, 14. *Sic recte,* τὸν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων φόβον ἀνατεινόμενος, 9, 22, 5. *Legitur quidem vulgo, in nostro etiam exemplo,* τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. *et* μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *unde aliquis tenendam pariter præpositionem* ὑπὸ, 26, 3, 14. *contendere possit: at, si modo vera scriptura duobus locis modo citatis, diversa fuerit ratio, pendebitque* ὑπὸ *non a nomine* φόβον, *aut* κίνδυνον, *sed a verbo* ἐπικρέμασθαι. *Imo vero suspecta eisdem his locis* ὑπὸ *præpositio debet, quoniam cum eodem verbo* ἐπικρέμασθαι *constructum rursus* ἀπὸ *consentientibus libris omnibus legimus* 2, 13, 5. διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβον ἐπικρέμασθαι τοῖς σφετέροις πράγμασι. *Conf.* ἐπικρεμᾶν.

φόβον ἐνεργάζεσθαί τινι, *vide* ἐνεργαζ. *Sic et legendum pro simplici* ἐργαζ. 3, 51, 13. συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον περὶ αὐτὸν, *Ernestus cum Casaub. per metonymiam interpretatur* totum illum nuncium gravem qui terrorem attulerat, 5, 110, 7. *at ibi quidem propria et primitiva notione accipiendum illud vocab.* falso timor iste *vel* terror invaserat eum; *cf.* περὶ *præpos. cum accus. Sed alibi passim per metonymiam varios significatus induit hoc nomen: veluti* belli terrores, bellum; μήτε φόβον ὑφορώμενοι, neque belli terrores metuentes, 4, 33, 2. ἀποστρεψάμενοι τὸν ἐφεστῶτα φόβον, avertentes imminens bellum, 35, 3, 9. *Sic* ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, μετὰ τοῦτον τὸν φόβον *dicit,* 2, 18, 9. 2, 21, 7. *de bellis Gallicis, de Gallorum invasionibus in ditionem Romanorum loquens, plane ut*

Livius, ab hoc tumultu. κατεπλάγησαν τὸν φόβον, metuebant tumultum, 5, 50, 6. *Item* spectaculum terrificum, adparatus terribilis; τὸ πλῆθος ὑπέστη δεῖος ὑπὸ τοῦ περιξ φόβου, 11, 30, 2.

Φοινίκιος; φοινικοῦς τῷ χρώματι, *de fructu loti arboris*, 12, 2, 4. φοινικῆ σημαία, vexillum puniceum, rubrum, 6, 41, 7.

Φοινικικός, Punicus; φοινικικὸν στρατήγημα, 3, 78, 1.

Φοινίκιος, *idem quod* φοινίκιος; πτερὰ φοινίκια, *in galea*, 6, 23, 12.

Φοινικίς, ἡ, puniceum, rubrum paludamentum, 2, 66, 11.

Φοινικιστὶ διαλέγεσθαι, punice, punico sermone, 1, 80, 6.

Φοινικοβάλανος, ὁ, palmula, 12, 2, 6. 26, 10, 9.

Φορὰ, ἡ, καὶ βία τοῦ ἀνέμου, impetus, 1, 48, 2. τοῦ ῥεύματος, 4, 43, 3. τοῦ πλήθους, studium erga candidatos, 10, 4, 3. ἄλογος φορὰ, male sanus impetus, 30, 2, 4.

Φορεῖν, δόρατα, 6, 23, 16. μάχαιραν, 6, 22, 1.

Φορεῖον, τὸ, lectica, 31, 3, 18.

Φόρημα, τὸ, gestatio; πρώτη χώρα τοῦ φορήματος, primus locus inter eos qui gestant aliquid, 8, 31, 7.

Φορμὸς, ὁ, corbis, calathus; φορμοὶ ἀχύρου πεπαγμένοι, 1, 19, 13.

Φορολογεῖν τινα, tributa exigere ab aliquo, 1, 8, 1.

Φόρος, ὁ, tributum; φόρον ὑποτελῆ τινι, 22, 7, 8. 22, 27, 2. κατὰ φόρους, per pensiones *annuas*, 18, 27, 7.

Φορὸς ἄνεμος, vehemens, (*cf.* φορὰ.) 1, 60, 6. 31, 23, 8.

Φορτηγὸς, ἡ, *scil.* ναῦς, navis oneraria, 1, 52, 6. 5, 68, 4. 14, 10, 10.

Φορτικὸς; φορτικὸν, grave, arrogans, odiosum, 16, 26, 2.

Φορτικῶς κατάρχεσθαι τῆς ὁμιλίας, superbe, arroganter, 17, 1, 10. φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν, 5, 49, 4.

Φράκτης; (*an* φρακτίνης, *vel* φρακτίτης?) στιλγίδα χρυσῆν ἑκάστῳ τῶν φρακτήνων ἐδιδάσκετο, 26, 7, 10. *Corruptam vocem judicarunt omnes interpretes; nec tamen satis liquet.*

Φράττειν, τὸν ποταμὸν, obstruere, 5, 22, 6. τὴν προθυμίαν ἀνταγωνιστῷ σθένει φραξάμενοι, animorum alacritatem invicto robore munientes, *Fr. gr.* 57.

Φρέαρ, τὸ; ἐς τὸ φρέαρ ἀπωθεῖν, 9, 38, 2. ῥίπτειν ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα, 40, 3, 7.

Φρεατία, ἡ, puteus effossus, 10, 28, 2 *et* 5.—"*Hac forma dixit et Xenophon. Hist. Gr. pag.* 481." *Ern.*

Φρεατοτύπαται, *Fr. gr.* 135.

Φρονεῖν; εὖ φρονῶν, prudens, 2, 7, 3.

Φρόνημα, τὸ, 1) *in bonam partem*; animus, animi impetus et ardor; φρόνημα καὶ θάρσος παρεστάναι ταῖς δυνάμεσι, 5, 83, 5. τοῖς φρονήμασιν ἥμενον, 5, 93, 3. 2) *in partem deteriorem*, superbia, ferocia; φρόνημα μέγιστον ἔχειν, superbissimum esse, 2, 4, 6. τὸ τῶν Αἰτωλῶν φρόνημα &c. *per metonym.* feroces Ætoli, 4, 64, 8.

Φρονηματίζεσθαι, spiritus sibi sumere, πίεσα τοῦ θέοντος, 38, 1, 8. πεφρονηματισμένος, inflatus, arrogans, magnos sibi spiritus sumens, 1, 68, 7. 2, 3, 3. 5, 78, 3. 24, 10, 8. φρονηματιζόμενοι ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, 22, 8, 8. φρονηματισθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 5, 107, 3.

Φρονηματισμὸς, ὁ, superbia, *Fr. gr.* 136.

Φροντίζειν; κοινῇ μὲν πεφῶσθαι φροντίζειν ἵνα &c. 2, 8, 8.

Φρουρὰ, ἡ; *vide infra, in* φρουρός.

Φρούραρχος, ὁ, præfectus præsidii, 22, 25, 1.

Φρουρεῖν πόλιν, *differt a* παραφυλάττειν, 17, 4, 6. *cf.* παραφυλ.

Φρουροὶ, ὁ; οἱ φρουροὶ, præsidium urbis, milites præsidiarii; ἐκ-

βαλὼν τοὺς φρουροὺς ἐκ τῶν χωρίων, 2, 54, 3. *ubi Vat. cum suis*, τὰς φρουρὰς, *bene, sic* τὴν φρουρὰν ἐξάγειν, 22, 25, 1. *&c.*

Φυγαδεία, ἡ, exsilium, abitus *vel* ejectio in exsilium, 6, 14, 7.

Φυγαδεύειν, 1) in exsilium ejicere, 4, 35, 5. 13, 6, 6. 15, 21, 2. οἱ πεφυγαδευμένοι, *Fr. gr.* 85. 2) in exsilio vivere, 10, 25, 1.

Φυγαδικὸς; οἱ φυγαδικοὶ, qui in exsilio fuerant, 23, 10, 6.

Φυγαδοθὴρ, ὁ, exsulum venator, exsulum inquisitor et persecutor, 9, 29, 3.

Φυγὴ, ἡ, *active*, ejectio in exsilium, 4, 17, 4. *sic* φυγαὶ, 4, 81, 13.

Φυγομαχεῖν, detrectare pugnam, 3, 90, 10. 3, 91, 10. 3, 107, 6. 10, 7, 7. 11, 16, 5. 18, 14, 12.

Φυγοπονία, ἡ, 3, 79, 4.

Φυγόπονος, 40, 6, 10.

Φύειν; πόθεν ἔφυ ὁ πόλεμος, unde ortum, 3, 6, 9. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι φῦναι προστάτην, existere, 2, 39, 12. ἄνδρας ἔγγιστα θεοῖς πεφυκότες, 22, 6, 9. τοῦτο πέφυκε (fieri potest, facile fit, *aut* sæpe factum est) καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10. πόσα συμβάλλεσθαι πέφυκε *&c.* conferre sua natura potest et debet, 1, 2, 8. *sic* 3, 36, 3. *ubi mendose libri* πεποίηκε *dabant. Adde* 18, 24, 3.

πεφυκὼς καλῶς, nobili genere natus, 3, 87, 6. *sic* ἔφυ καλῶς, 10, 25, 1. *et* πεφυκέναι καὶ τετράφθαι καλῶς, 12, 13, 4. *Sed* εὖ πεφυκὼς πρός τι, egregie a natura comparatus; *v. c.* πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν, 10, 14, 10. πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 25, 9, 2. *quin et* πρὸς τὸ κακὸν, 13, 4, 3. *Et cum dativo casu*, πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *ni* πρὸς τοῦτο *ibi corrigendum, quod verum videtur.*

φύεσθαι; φύεται ἐκ τῶν τυχόντων πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, 3, 7, 7. *&c.*

Φυλάκειον, τὸ, custodia, custodi *quaternio*, 6, 33, 6 *sq.* 6, 35, 6, 36, 7.

Φυλακεῖον, τὸ; *idem*; τὰ φυλακεῖ stationes, 5, 75, 10. 5, 76, 3. φυλάκιον.

Φυλακὴ, ἡ, præsidium *urbis*, 1, 6. cautio, 10, 36, 1. φυλακ παραγγέλλουσι πᾶσι, *i. e.* παραγ γέλλουσι προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυ λάττεσθαι, 5, 98, 8. φυλακαὶ νε κτεριναὶ *in castris Romanis, lib.* 6 *cap.* 35. *toto, et seq.*

Φυλάκιον, τὸ, 1) *i. q.* φυλάκειον *e* φυλακεῖον, statio, custodis, *ante castra*, 10, 30, 6. 2) *i. q.* φυλακτήριον, castellum, propugnaculum, *Fr. gr.* 137.

Φυλακτέον; οὐδὲν οὕτω φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας τῶν συμβαινόντων, observandum; *rectius fortasse*, cavendum, 3, 7, 7.

Φυλακτήριον, τὸ, propugnaculum, castellum, munimentum ante castra vel urbem, in quo locatur præsidium vel statio militum, 8, 17, 5. *cf.* φυλάκιον.

Φυλακτικῶς ἕκαστα χειρίζειν, cum cura, diligenter, solicite, 6, 8, 3. φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, cautius, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Φυλλὰς, ἡ, congeries frondium, frondes, 14, 1, 6 *sq.*

Φῦλον, τὸ, *latius patet quam* ἔθνος; *vide* 1, 10, 2. *et* 11, 19, 3. πᾶν τὸ φῦλον Γαλατικὸν, Gallica natio, 2, 33, 2. πλείστων ἀνθρώπων φῦλον, 3, 48, 7. τὸ ἐπιχώριον φῦλον, 34, 14, 2. πολύ τι φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιῤῥέον ὁρῶ, magnum hominum (*literatorum*) numerum confluere video, 32, 10, 7.

Φῦμα, τὸ, tuber, ulcus, 1, 81, 5. 11, 25, 2.

Φύξιμος, *i. q.* φεύξιμος, *quod vide*; φύξιμον οὐδὲν, nullus perfugii locus, 9, 29, 4.

Φύρδην, promiscue; αἰγιαλὸς φύρδην σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9. absque ordine et consilio;

φύρδην πάντα ἐπράττετο, 30, 14, 6.

Φυσᾶν, flare; *de vento*, 1, 48, 5. inflare tibiam, 30, 13, 8. οὐκ ἄξιος τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν, *de impudico*, 12, 13, 1.

Φυσικῶς συντεθεωρημένα, apte ad naturam excogitata, 4, 20, 3. φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως συνίσταται μοναρχία, naturâ, sine arte, 6, 4, 7.

Φύσις, ἡ; ὃ φύσιν ἔχει γενέσθαι, quod fieri amat, ut est natura hominum, 2, 21, 3. αἱ φύσεις ἐλεγχονται ὑπὸ τῶν ὑποστάσεων, cognoscuntur, probantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. τῇ φύσει, sua natura, 5, 1, 7. 5, 39, 6. ἠναγκάζετο καρτερεῖν καὶ φέρειν τὰ παρὰ φύσιν, 10, 26, 6.

ὁ κατὰ φύσιν πατὴρ, 3, 9, 6. 32, 11, 10. 32, 12, 1. (*opp.* κατὰ θέσιν.) υἱὸς, 3, 12, 3. 4, 2, 5. 18, 18, 9. 30, 2, 6. 31, 21, 6. ἀδελφὸς, 11, 2, 3. μετήλλαξε κατὰ φύσιν, 30, 19, 2. κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἐπέβαλε συσσώζειν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, jure naturæ debebant regnum ejus tueri, 15, 20, 2.

Φυτὸν, τὸ; φυτὰ, arbuscula, arborum plantæ, 17, 6, 4. *Metaph. de nescio quo animorum vitio*; παρ' οἷς ἔφυ τοῦτο τὸ φυτὸν, 13, 2, 8.

Φωνὴ, ἡ; πᾶσαν προΐεσθαι φωνὴν, 13, 7, 10. &c. *Vide in* προϊέναι. τὴν αὐτὴν φωνὴν προΐεται ἐμοὶ, eadem loquitur quæ ego, 22, 3, 2. ἀναβοᾷν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, 15, 29, 11.

Φωρᾷν; πεφωραμένος ἐπὶ πράξει, deprehensus in facinore, 6, 56, 15. ἐφωράθησαν, *cum particip.* 30, 7, 6. φωραθεὶς, convictus, 33, 3, 2.

Φῶς, τὸ; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 45, 6. 11, 27, 1 *et* 5. &c.

Φωτίζειν, τὴν αἵρεσιν τινὸς, sententiam alicujus patefacere, aperire, 23, 3, 10. γράμματα ἑαλωκότα καὶ πεφωτισμένα, literæ interceptæ et in lucem prolatæ, 30, 8, 1.

X.

Χαιρετισμὸς, ὁ; salutatio, salutandi officium; περὶ τὰς κρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον *juvenes Romani*, 32, 15, 8.

Χαλαρῶς ἐνήρμοσται ὁ ἐπιδορατὶς τῷ δόρατι, leviter infixum spiculum, ita ut facile laxetur, 34, 3, 5.

Χάλασμα, τὸ, καὶ διάστασις ἀλλήλων, spatium, intervallum inter milites in acie stantes, 18, 13, 8.

Χαλινὸς, ὁ; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, 21, 12, 9.

Χαλινοῦν τοὺς ἵππους, 10, 32, 6. ἡ κεχαλινωμένη ἵππος, frenatus equitatus, *in exercitu Hannibalis, qui* στάσιμος est, *et distinguitur a Numidis equitibus*, 3, 65, 6.

Χαλκάσπιδες, 2, 66, 5. 4, 67, 6. 4, 69, 4 *sq.*

Χαλκεύειν, æs vel ferrum cudere, 10, 20, 6.

Χαλκουργεῖον, τὸ, æris officina, 12, 1, 4.

Χαλκοῦς, ὁ, *substant.* æneus nummus, 5, 26, 23.

Χαλκοῦς, *adject.* χαλκοῦς ταῦρος, 12, 25, 1 *sqq.* χαλκοῦν νόμισμα, 5, 89, 2.

Χάλκωμα, τὸ, tabula ænea, 3, 26, 1. 3, 33, 18. lamina ærea, 6, 23, 14. vas æneum, 22, 11, 10 *et* 12.

Χαμαιπετὴς; χαμαιπετῆ δένδρα, humiles arbores, 13, 10, 7.

Χαμαίτυπος, ὁ, pathicus, scortum masculinum, 8, 11, 11. *ex Theopompo.*

Χαρὰ, ἡ; *vide* ὑπερβολή. μεγίστης χαρᾶς κάλλιστον θρίαμβον κατάγων, 11, 33, 7. *ex vulgata olim lectione; nos* μετὰ μεγίστης χαρᾶς *correximus; Reiskius* μεστὸς χαρᾶς. ἐὰν μὴ διδῷ φ' τάλαντα μετὰ μεγάλης χαρᾶς, *fors.* χάριτος, 22, 17, 12.

Χαράδρα, ἡ, *i. q.* φάραγξ, via cava et salebrosa per montes, 3, 53, 5. *coll. c.* 52, 8. χαράδρα χειμάῤῥους, via a torrente excavata, 10, 30, 2 *sq. et vs.* 9.

Χαρακοποιΐα, ἡ, munitio castrorum fossa et vallo, 5, 2, 5. 6, 34, 1.

Χαρακτὴρ, ὁ, nota *tabulæ* inscripta; ξυλήφια βραχέα ἔχοντα χαρακτῆρα, 6, 35, 7. 6, 36, 7. (*i. q.* ἐπιγραφὴ, 6, 34, 12.) nota qua signatur pecunia, *et inde per metaph.* χαρακτὴρ νομιστευόμενος παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, pravus mos usitatus apud Ætolos, quem nemo celat, cujus neminem pudet; *velut* prava moneta quæ pro legitima apud eos valet, 18, 7, 7.

Χαράκωμα, τὸ, vallum, 9, 3, 2. διπλοῦν, 10, 31, 8.

Χάραξ, ὁ, vallus, 18, 1, 1 *sqq.* vallum, 1, 29, 3. 8, 34, 3 *et* 5. 8, 35, 4. *&c.* castra, 1, 80, 11. 3, 45, 5. *et sæpe alias.*

Χαράσσειν, χαράττειν; τὸ χαραχθὲν νόμισμα, signata pecunia, 10, 27, 13.

Χαρίζεσθαι, τί τινὶ, dono dare, 16, 24, 9. τῷ θυμῷ, indulgere iræ, 16, 1, 2. κεχαρισμένον αὐτῷ, gratum illi, 22, 2, 6.

χαρίζομενοι *corrige*, καὶ δοκοῦντες εὐεργετεῖν, gradum facientes, indulgentes, *pro vulgato* χειριζ. 31, 18, 7.

Χάριν; ὧν χάριν, quam ob caussam, 31, 9, 4. χάριν τῶν συγγεγραφότων, propter scriptores, scriptorum culpa, 1, 64, 3. χάριν τοῦ, ut, ea fine ut, 5, 88, 6. 5, 103, 2 *&c.*

Χάρις, ἡ; μεγάλην εἰδέναι χάριν πᾶσι τοῖς θεοῖς, *scil.* χρῆναι, 30, 2, 8. *ex Ursini emend. cum* μεγ. εἶναι χάριν *darent MSti, quod vel teneri fortasse debebat, vel in* ἔχειν *mutari; sic* 5, 104, 1. μεγάλην χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς.

ἐν χάριτι καὶ δαρεᾷ λαμβάνειν, beneficii et muneris loco accipere, 1, 31, 6. ἐν χάριτι ἀντιδωρεῖσθαι, referendæ gratiæ caussa vicissim donare, 3, 28, 3.

μετὰ χάριτος *duobus modis dicitur;* 1) *active, de gratia inita apud alterum, ubi verti potest* beneficii loco, in gratiam accipientis, gratum facturus alteri; ἐθελοντὶ καὶ μετὰ χάριτος παραδόντες τὴν πόλιν, Galli Romam urbem reddiderunt Romanis libenter et beneficii loco, cum gratia apud Romanos inita, 2, 22, 5. ὃ Εὐμένης ἔδωκε Προυσίᾳ μετὰ μεγάλης χάριτος, magni beneficii loco, in magnam accipientis gratiam, 26, 6, 7. ὑπέσχητο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, pollicitus est auxilio se eis venturum magni beneficii loco, in magnam ipsorum gratiam, 22, 18, 3. *ubi perinde fere est, ad* ὑπέσχητο, *an ad* βοηθήσειν *referas verba* μετὰ μεγ. χαρ. *Sententia perspicue hæc est,* videri voluit in magnam eorum gratiam, et magni beneficii loco in eos collati se opem eis laturum; *sed nimirum (quod mox adjicit scriptor) suam maxime utilitatem spectavit, insperatum lucrum eam rem putans.* 2) *passive,* de gratia quam habemus alteri, *ubi verti potest,* beneficii loco sibi ducens si res accipiatur; *sic* μετὰ μεγάλης χάριτος ἥξειν τοὺς Ἀχαιοὺς καταπεφευγότας ἐπὶ Ῥωμαίους, Achæos venturos et confugituros ad Romanos cum magna gratia, *i. e.* magno sibi beneficio ducturos si modo licitum fuerit sibi confugere ad Romanos, magnam Romanis gratiam habituros si modo ab eis benigne recepti fuerint, 24, 10, 10. *ubi commode ad sententiam Casaubonus vertit,* cum multis precibus Romam, velut ad perfugium suum, venturos Achæos. *Eodem modo accipiendum illud videtur,* αἱ μὲν ἐθελοντὶ αὐτῷ προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος,

aliæ civitates sponte se ei adjunxerunt, et cum gratia, *id est*, orantes ut in fidem acciperentur, beneficii loco sibi ducentes si receptæ essent, 5, 77, 3. (*ubi tamen pariter active intelligere possis*, gratiam apud eum inituræ.) ἐὰν μὴ δῷ μετὰ μεγάλης χάριτος (*sic enim utique pro* χαρᾶς *legendum videtur*) nisi dederit cum magna gratia, magno beneficio sibi ducens si benigne accipiatur hæc summa, 23, 17, 12.

πρὸς χάριν ὁμιλεῖν τινι, adulari, 15, 21, 2. 16, 21, 9. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ jucunda sunt, 11, 5, 10.

Χαριστήριον; χαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐντυχημάτων, 21, 1, 2.

Χαυνοῦσθαι, vano tumore inflari, intumescere, 6, 57, 7. 16, 21, 12,

Χείλος, τὸ, ripa fluminis, 3, 14, 6. 3, 43, 8. 10, 49, 4. margo fossæ, 8, 35, 5. 10, 31, 8. 11, 15, 7. ora vasis, 10, 44, 11 *sq.* τὰ χείλη τοῦ πίθου, labia, ora dolii, 22, 11, 17. τὸ χεῖλος, lingula terræ, *lacum a mari intercipiens*, 10, 10, 13.

Perperam τεῖχος *pro* χεῖλος *dabant libri*, 8, 35, 5. 10, 44, 11 *sq.*

Χειμάδιον, τὸ, hiberna; εἰς χειμάδιον *fortasse legendum suspicatus eram*, 5, 50, 6. *pro* ἡμέτιον, *quod vide. Vocabulum* χειμάδιον *apud Strabonem, præter locum in Adn. nostra citatum, rursus habes lib. XVI. p.* 743.

Χειμάζειν, hiemare, 2, 54, 5. *ex lectione codd. nonnullorum, ubi ex aliis recepi* παραχειμάζ. *quod est verbum Polybio familiarius. Habemus tamen rursus,* Ἄτταλος χειμάζων ἐν Ἑλαστίᾳ, 27, 15, 2. *Et videtur* παραχειμάζειν *magis de exercitu dici,* χειμάζειν *de singulis hominibus.*

χειμάζεσθαι, tempestate vexari, *et metaph.* magnis incommodis agitari, 3, 102, 5.

Χειμάῤῥους, ὁ, *subst.* torrens, 4, 41, 9. 40, 3, 2. *&c.*

Χειμάῤῥους, *adject.* χειμ. ποταμός, 4, 70, 7. χαράδρα χειμάῤῥους, 10, 30, 2.

Χειμασία, ἡ, hiberna, 2, 54, 14. 2, 65, 1. 3, 94, 7. 3, 105, 11.

Χειμασεῖν, exerceri per hiemem, 3, 70, 4.

Χειμερινὸς; χειμερινὴ ἀναστολή, 5, 22, 3. τροπαί, 3, 72, 3. 4, 67, 7. 5, 51, 1. δῖνος, 1, 42, 6. 3, 47, 2. 4, 77, 8. 16, 16, 5 *et* 8. χειμερινὴ ὕαβρος, 9, 43, 5.

Χειμών, ὁ, tempestas, 1, 54, 6 *et* 8. 1, 60, 7 *sq. Conf. Ind. histor. in* Naufragium.

Χεὶρ, ἡ; τὰς χεῖρας ἀπονίπτειν, 1, 80, 11. 1, 81, 4. διάχειν, distinere ad dirimendos litigantes, 4, 58, 1. ἐκτείνειν τινί, extendere, porrigere, *contrahendæ amicitiæ caussa*, 10, 34, 6. πρός τινα, *idem*, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπί τι, (*i. q.* ἐγχειρεῖν *vel* ἐπιχειρεῖν τινι) adgredi, suscipere aliquid, 1, 3, 7. ἐξαίρειν, tollere, *suppliciter orando*, 3, 94, 10. ἐπιβάλλειν τινί, manus injicere, invadere, 3, 2, 8 *sq.* προσφέρειν ἑαυτῷ, manus inferre alicui, cædere, occidere, 3, 79, 4. 4, 76, 5. 2, 30, 9. 2, 67, 3. 3, 115, 4. 4, 81, 9. 7, 2, 4. συμπλέκειν τινί, amicitiam cum quo contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.

χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν, injusta vi, bello in justo lacessere aliquem, 2, 45, 6. 2, 56, 14. κατάρχειν, *Fr. hist.* 57.

χεῖρ, *et* χεῖρες, *per metonym.* homines opus facientes, ministrantes, *et sigillatim*, pugnantes, militum manus; *item* vis, robur. μεγάλην ἐλπίδα καὶ χεῖρα προσυλλαβόντες, magnum robur, magnam auxiliorum manum, 1, 44, 7. αἱ ἀρίστων χεῖρες, fortissimæ copiæ, 1, 26, 5. ταύτας ταῖς

χρεὶ πιστεύσαντες, 3, 10, 6. χειρῶν πλῆθος, hominum multitudo in usum militiæ, 3, 89, 9. ἄφθονοι χορηγίαι καὶ χεῖρες, 3, 79, 3. (*ubi perperam vulgo* χρείαις, *pro* χεῖρες.) ἐν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ, 1, 35, 4. ὁ πλείονας ἔχων χεῖρας, qui numerosiorem habet familiam, qui plures præsto sibi habet manus, 12, 4, 13.

ἀπὸ χεῖρας ἔχειν τινα, familiariter conversari cum quo, 21, 4, 5. *conf. mox* εἰς τὰς χεῖρας.

εἰς τὰς χεῖρας παραγίγνεσθαι, *scil.* τινί, familiariter congredi, conversari, colloqui cum quo, 1, 32, 4. εἰς τὰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι, *idem*, 5, 37, 11. συνιλθεῖν, 1, 78, 6. εἰς τὰς χεῖρας διδόναι ἑαυτὸν τινι, credere se alicui, audere familiariter cum eo congredi, 3, 52, 7. 4, 29, 2. εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν τινὰ, seducere aliquem ut privatim cum eo colloquaris, prensare manum, seorsim, privatim cum aliquo agere, 1, 70, 2. 4, 82, 4. 5, 1, 9. 7, 4, 4. 8, 25, 3. 22, 12, 9. συνάπτειν, συνιέναι εἰς τὰς χεῖρας τοῖς πολεμίοις, manus conserere cum hoste, 1, 76, 6. 11, 24, 3. εἰς τὰς χεῖρας συντρέχειν, concurrere *ad pugnam*, 2, 33, 5.

ἐκ χειρός; 1) *de tempore*, continuo, statim, e vestigio, 3, 60, 6. 5, 41, 7. 5, 62, 7. 6, 8, 2. 10, 13, 5. 10, 19, 6. 17, 17, 2. 2) *de loco et spatio*; e proximo, e vestigio, cominus; ἐκ χειρὸς τῶν ἐπποίων ἐπικειμένων αὐτοῖς, 1, 76, 8. (*ubi in Lat. vers. adjicienda verba*, e vestigio.) ἡ ἐκ χειρὸς καὶ συνεχὴς μάχη, ubi pede collato pugnatur cominus, 13, 3, 4 *et* 7. (*non* ἐκβόλοις βέλεσι, *ibid. vs.* 4.) τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, 4, 58, 7. 10, 31, 9. 15, 13, 1. *Adde* 2, 30, 6. ἐκ χειρὸς, *opp.* ἀπὸ δυοῖν σταδίων, 10, 12, 6. *Sic* 23, 13, 11. *opponuntur* ἐκ χειρὸς *et* μακρὰν, *quorum utrumque ibi pariter* de tempore et de loco *potest intelligi; quemadmodum et* 5, 103, 3. τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γιγνομένης, *pariter intelligi potest*, ut e proximo inter se communicarent, *vel*, ut quamprimum inter se colloquium haberent. 3) ἡ ἐκ χειρὸς βία *est* vis aperta; *cui opponitur dolus*, 9, 4, 6 *sq.*

ἐν χειρὶ εἶναι, in proximo, ad manus esse; ὅτε τῶν ἱππέων ἐν χειρὶ ὄντων, quum equites cervicibus imminerent *fugientium*, 15, 14, 8. ἐν χειρὶ εἶναι τῶν πολεμίων, proxime hostes esse, jam pæne manus consertas habere, 11, 15, 7. τὰ ἐν χειρὶ ὄντα, res præsentes, *Fr. gr.* 47.

ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι, 1, 34, 5. 1, 82, 2. τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10. μεταλλάξαι τὸν βίον, 3, 63, 5. 3, 116, 9. καταστρέφειν τὸν βίον, 11, 2, 1. πίπτειν, 4, 58, 9. περιπίπτειν, *aut rursus* πίπτειν, 1, 57, 8. (*ubi perperam vulgo* περιπίπτειν.) in pugna cadere, cadere pugnantem, cæsi. *Et active*, τοὺς ἄνδρας κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, 5, 111, 6. *Monuit Ernestus*: "ἐν χειρῶν νόμῳ perire *dici eos*, qui cæduntur, qui ictu gladii aut hastæ pereunt. *Id quia fit* (*inquit*) *fere in prælio, licet etiam interdum vertere*, in acie; *sed proprie hæc differunt, ut patet e* 4, 58, 9. *ubi Alexander Ætolus dicitur* cecidisse ἐν χειρῶν νόμῳ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον, interfectus armis in ipsa pugna. [*Nempe alii*, in fuga cæsi, *pariter* ἐν χειρῶν νόμῳ periisse *dicuntur*, 1, 34, 5.] *Apud Thucydidem* (*sic pergit Ernestus*) *est* iii, 66. ἐν χειρὶ, *quod et ipsum verti potest*, in prælio: *nam et* ἐν χειρὶ εἶναι *apud eum est* pugnare, *ibid. c.* 108. *et* εἰς χεῖρας ἰέναι, conserere manus."

μετὰ χεῖρας ἴχνη τὰς μάστιγας, manibus tenere, 15, 27, 9.

ὑπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας πίπτειν, in hostium potestatem venire, 8, 20, 8.

Χειρίζειν, tractare, administrare; ἐχείριζον τὸ πλῆθος στρατιωτικῶς, tractarunt, *i. e.* formarunt, exercuerunt ad militiam, 5, 63, 14. τοσούτους ἀγῶνας χειρίσας, 10, 33, 2. πραγματικῶς ἅπαντα χειρίζων, 2, 43, 9. τὰ ὅλα χειρίζειν, 10, 24, 3. οὐδὲν κατὰ τρόπον χειρίσαι, 3, 7, 6. καλῶς χειρίζειν τὰς πράξεις, 1, 75, 1. χειρίζειν τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, administrare provinciam, 2, 13, 1. τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, 1, 20, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, res in Hispania administrare, 2, 36, 1. 3, 8, 4. τὰ κατὰ τὰς νομάς, 12, 4, 5. τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, 8, 18, 9. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, 24, 5, 2 *&c.*

Hinc correxi, τῷ τὰ κατὰ Βρεττίαν χειρίζοντι, 9, 25, 1. *ubi desiderabatur* τὰ *articulus.* ἐχείριζε τὸ (*malim* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολήν, *pro* ἐχειρίζετο κατὰ, 1, 66, 4.

Passiv. πῶς χειρίζεται τὰ κατὰ τὰς παρεμβολάς, *ex emend. Casaub. pro* χειρίζει, *quod dabant libri*, 15, 4, 4. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρισθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν, *sic scribe* 24, 5, 14. *pro vulgato* ἐγχειρισθ. *Sed pro* χειριζόμενοι, 31, 18, 7. χαριζόμενοι *reponendum.*

Χειρισμός, ὁ, tractatio, administratio; modus rei explicandæ, *quo scriptor utitur*, tractatio argumenti, 15, 34, 3. 40, 6, 4. *sic* ὁ χειρισμὸς καὶ ἡ οἰκονομία, 5, 31, 7. χειρισμὸς τῶν πραγμάτων, administratio rerum, 5, 26, 4. 15, 34, 3. ἡ περὶ τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμός, 10, 23, 1. ἁπάντων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμὸν, omnia simili modo *atque antea* administrans, 3, 104, 7. ὁ κατὰ μέρος χειρισμὸς, rerum singularum administratio, 2, 35, 3. οὐχ οὕτω τῇ πλήθει τῶν χρημάτων, ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς χάριτος, ratione qua usus est in tribuendis beneficiis, 32, 14, 1. κατὰ τὸν χειρισμὸν, in ipsa executione operis, 10, 44, 9. 10, 45, 6. τὸν χειρισμὸν τῶν δογμάτων ἐπιτελοῦσιν οἱ ὕπατοι, exsecutionem senatusconsultorum curant consules, 6, 12, 3. ὁ χειρισμὸς τῆς τύχης, administratio fortunæ, ratio qua Fortuna administrat et gerit res, 1, 4, 1.

Pro χειρισμὸς *plerique codd. perperam dant* χωρισμὸς, 15, 34, 8. *Eodem modo corruptam putavi librorum scripturam*, μετὰ τὸν τούτων χωρισμὸν, 10, 35, 5. *eamque in* χειρισμὸν *mutavi*, his ita administratis. *Conf.* 1, 28, 4. *ubi quidem vulgato lectio* χωρισμὸν *defendi potest ex vs.* 3. *sed vicissim etiam ipsum verbum* κεχωρισμένας *occasionem præbere potuit librariis vocabulum* χειρισμὸν *in* χωρισμὸν *corrumpendi, quem in errorem alias etiam pronos illos fuisse videmus.*

Χειριστὴς, ὁ, τοῦ πράγματος, administrator, qui rei gerendæ præest, 3, 98, 8. ὃν μὲν συνεργὸς, ὃν δὲ καὶ χειριστὴς, 3, 4, 13. οἱ ἀπὸ Μακεδονίας ἐπιστάται καὶ χειρισταὶ, administratores rerum, negotiorum procuratores, 5, 26, 5.

Χειρόγραφον, τὸ, 30, 8, 4.

Χειροκρατία, ἡ, status reipubl. ubi violentia dominatur, ubi vis pro jure valet, 6, 9, 7 *sq.*—" *Usus est et Diodor. Exc. Leg. XXXVI. pag.* 634. (*ubi tamen editur* χειροκρασία) *et p.* 608. *edit. Wessel.*" *Ern.*

Χειροκρατικὸς τρόπος τῆς πολιτείας, 6, 10, 4. *idemque* θηριώδης, *ibid.*

Κεῖρον; μὴ χεῖρον, non minus; ἴσα δανείλεται ἢ τοῖς ἀνδράσι, μὴ χεῖρον δὲ τοῖς ὑποζυγίοις, 3, 101, 10.

Χειροποίητος, manu, arte factus, (*opp.* φυσικὸς) 1, 75, 4. *præcipue de munitionibus*, 4, 64, 9. 5, 59,

9, 5, 69, 2. 6, 48, 2. 7, 15, 12. *Metaph.* χειροποίητος αἰτία, i. q. ψευδής, fictum crimen, 5, 41, 3.

Χειροποιήτως, hominum manu, opera humana, 10, 10, 12.

Χειροτέχνης, ὁ, opifex, 10, 17, 6 *sqq.* 13, 4, 4.

Χειροτονῆν, sententiam dicere *in concilio*, 9, 30, 5.

Χειροτονία, ἡ; χειροτονίας προτιθέντος αὐτοῖς, cum rogarentur suffragia, sententiæ, 29, 4, 1.

Χειροῦσθαι, *in med.* sub potestatem redigere; χειρωσάμενος τὴν νῆσον, 5, 4, 1. χειρώσασθαι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 21, 2, 5.

Χελώνη χωστρὶς, ἡ, testudo complendis fossis, quæ tagit egerentes aut aggerentes terram, 9, 41, 1 *sqq.* 10, 31, 8. *coll. vs.* 10.

Χερρονησίζειν; πόλις χερρονησίζουσα τῇ θέσει, urbs in mare porrecta, peninsulæ formam habens, 1, 73, 4. ὄρος χερρονησίζον, 10, 10, 5.

Χέρσος, ἡ, terra continens, 1, 21, 2. 3, 46, 6. 3, 95, 3. 4, 41, 6.

Χθαμαλιεὺς; χθαμαλιεύτερος λόφος, depressior collis, 10, 10, 7.

Χιτών, ὁ; ἀφίναι κατὰ χιτῶνος, cum singulis tunicis dimittere, 1, 83, 4.

Χιτωνίσκος, ὁ; χιτωνίσκοι λινοῖ πορφυροῖ, 3, 114, 4.

Χλευάζειν, irridere, ludificari; τοὺς μὲν διόνυσον χλευάζων, 4, 3, 13.

Χλευασμὸς, ὁ, 8, 8, 5. 17, 6, 5. 30, 20, 6.

Χόνδρος, ὁ, alica, far, 12, 2, 5.

Χορεύειν τοὺς ὠγῶνας, solennes, saltationes instituere, 4, 20, 9.

Χορηγεῖν, suppeditare; *cum accus. pers. et dat. rei;* ἐχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, 3, 68, 8. 3, 49, 11. 3, 52, 7. (*ubi intelligendus casus pers.* αὐτούς.) *sic* χρήμασι χορηγήσαν (*sc.* αὐτὸν) πρὸς πάσας τὰς ἐπιβολὰς, 5, 42, 7. θέρμαισι χορηγοῦντες, 3, 52, 7. ἡ Μηδία τούτοις τοῖς ζώοις ἅπασαν χορηγεῖ τὴν Ἀσίαν, 10, 27, 2. *Et cum dat. pers. et accus. rei,* χορηγεῖν αὐτοῖς μηδὲν, 22, 26, 2. *Et cum dat. pers. absque accus. rei,* χορηγεῖν τινι, (*nempe* χορηγίαν *aut* χορήγια, *vel* τὰ ἐπιτήδεια,) commeatus suppeditare alicui; χορηγεῖν ταῖς ἐν Σικελίᾳ δυνάμεσι, 1, 62, 2. χορηγοῦντες τοῖς πολεμίοις, 1, 83, 7. χορηγεῖν Κλεομένει, 2, 51, 2. *sic* χορηγεῖν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ ἐπιόντα τῶν πραγμάτων, 1, 16, 10.

Passive; οὔτι σῖτος δύναται χορηγεῖσθαι τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. χορηγεῖσθαι τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ θαλάττης, 3, 75, 3. σῖτῳ χορηγεῖσθαι, *scil.* ὑπὸ Πτολεμαίου, 9, 44, 1. *Et per metaph.* πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένος πρὸς πραγμάτων κατάληψιν, 4, 77, 2.

Χορηγεῖον, τὸ, *rectius* χορήγιον; *plur.* τὰ χορηγεῖα, *rectius* χορήγια, omne commeatuum genus; *vide* 1, 17, 5. 1, 18, 5. 18, 24, 5. (*ubi commodæ opes, divitiæ, vertitur,* omne adparatuum genus.) τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παραπομπεύειν τοῖς στρατοπέδοις, *Fr. gr.* 138.

Passim hoc vocab. restituendum Polybio; sic 15, 31, 4. *pro vulgata* χορηγιῶν *corriga,* τῶν χορηγίων ὧν ἔχουσι πάντων. *Et* 32, 11, 7. *rescribe,* μεταπεμπόμενον εἰς τὴν Ῥώμην χορηγίαν. *Et* 3, 89, 9. ἀκατάτρεπτα χορήγια.

Χορηγία, ἡ, adparatus, copia; τῶν ἀναγκαίων, rerum necessariarum, 1, 18, 9. (*ubi etiam exponi potest* subvectio rerum necessariarum; *quemadmodum* 1, 59, 6. ἀπολείποντες τὰ στρατόπεδα αὐτῶν κατὰ θάλατταν χορηγίας.) τῶν βελῶν καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων, 4, 71, 10. ἡ τοῦ βίου χορηγία, res familiaris, bona, reditus, 32, 12, 6. *sic* ἡ ἐκ τοῦ βίου χορηγία, reditus ex bonis ad parandas vitæ commoditates, 11, 8, 5. κατὰ τὴν ἴδιαν βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ,

18, 18, 5. ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5. *sic nude* ἡ χορηγία, opes, divitiæ, 6, 2, 13. (*ubi quidem* liberalitatem, munificentiam, *cum Valesio interpretatur Ernestus.*) *pariter* ἡ λοιπὴ χορηγία, 12, 4, 8. *est* opulentia, copia commoditatum vitæ. *Sigillatim* χορηγία *est* pecunia ad faciendos sumtus bellicos, 1, 59, 6. 1, 72, 6. 10, 19, 2.

αἱ χορηγίαι, subsidia vel præsidia quælibet ad res gerendas necessaria, 1, 3, 9. *sigillatim*, commeatus, 1, 16, 6. 1, 71, 6. *et* 3, 17, 11. (*quibus duobus posterioribus locis* ἡ τῶν χορηγιῶν διάθεσις *vel* παράθεσις *et* pecuniæ adparatum *comprehendit, et* horrea granaria, *sicut* τῆς χορηγίας παραθέσις, 10, 19, 2. pecuniæ adparatum *denotat.*) 3, 97, 3. 6, 15, 4. *&c.* πλείστας χορηγίας ἑτοιμάζειν τῇ πόλει, plurimos reditus parare, 1, 72, 3. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος χορηγίαι, *quibus abundabat regio, sunt* variæ materiæ *conficiendis operibus* necessariæ, 9, 41, 10. *sic* αἱ χορηγίαι, *quas Scipio ipse curat ut suppetant fabris reliquisque opificibus*, 10, 20, 5. *videtur intelligendus* adparatus materiarum, *quibus cuique generi opificum opus erat.*—*Conf.* χορηγεῖον, χορήγιον.

Χορηγὸς, ὁ, qui sumtus præbet, 2, 44, 3. 8, 9, 2.

Χόρτασμα, τὸ, omne graminis et pabuli genus; τὰ χορτάσματα πάντα κατεφθαρκέναι τοὺς Ῥωμαίους, 9, 4, 3.

Χορτολογία, ἡ, pabulatio, 18, 5, 1. 22, 22, 12.

Χοῦν, *a* χέω; *vide* χωννύειν.

Χοῦς, ὁ, terra adgestitia, 4, 40, 7. 4, 41, 3 *et* 7. 22, 11, 8. χοῦν ἔφερον ἐπιπάσαντες, (*vel* ἐπὶ πάσας, *scil.* τὰς σχεδίας,) 3, 46, 6. τοῦ χοὸς ἀνασωρευομένου *ex conject. edidi*, 8, 35, 5. *ubi fortasse rectius fuerit* τοῦ χοῦ; *sed a recto casu* ὁ χοῦς *genitivum pariter* τοῦ χοὸς *formatum video in loco, quem ex Nonno protulit Henr. Stephanus in Thesauro*, ἐκ χοὸς ἀνδρόγονοιο, ex humo unde ortum suum homo traxit: *eademque ratione apud Hesychium legimus*, χοΐ, *i. q.* χώματι.

Χρᾶν, oraculum edere, oraculo respondere; χρῆσαι τὸν θεὸν αὐτοῖς, 8, 30, 7. χρῆσθαι, χρήσασθαι; *vide infra.*

Χρεία, ἡ, 1) usus, opera, auxilium; τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. *et nude* τὰ πρὸς τὴν χρείαν, 1, 52, 7. τοῦτο παραποδίζει τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, impedit armorum usum, 2, 28, 8. ἡ τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, 6, 25, 9. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα, 3, 114, 3. οἱ θυρεοὶ ἑστηκυῖαν ἔχουσι τὴν χρείαν, certum usum habent, 6, 25, 10. οὗ (*spiculi quod hastæ præfigitur*) τὴν ἔνδεσιν καὶ τὴν χρείαν οὕτως ἀσφαλίζονται βεβαίως, 6, 23, 11. *ex vulgata olim lectione, pro qua* κατὰ τὴν χρείαν *scripsi*, (*ut sit idem ac* κατὰ τὸν τῆς χρείας καιρὸν, 8, 7, 8. *aut* κατὰ τὸν χειρισμὸν, 10, 44, 9. 10, 45, 6.) *sed restitutam librorum lectionem* καὶ τὴν χρείαν *velim, ut in Adn. significavi*, χρείαν παρέχειν, 3, 97, 4. *et* παρέχεσθαι, usum, operam præstare; *vide in* παρέχεσθαι, *et conf. infra, num.* 4. αἱ γεγενημέναι χρεῖαι ἐξ αὐτῶν, 1, 67, 12. ἀνωφελὴς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως χρεία, inutilis opera, inutilis usus, *id est*, nullius usus, 1, 57, 3. ἐναργὴς ἡ ἐξ αὐτοῦ χρεία ἐγένετο, manifesta fuit opera quam ille præstitit, auxilium quod ille adtulit, 10, 11, 7. utilitas *commode vertitur*, 10, 24, 3.

2) χρεία ἐστὶ τούτου, opus est hac re, 5, 109, 1. οὐκ ἔτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία, 3, 111, 10. πολλὴν ἐπισκέψεως χρείαν ἔχει ταῦτα, multa circumspectione opus habent, 9, 12, 1. ἐπιστά-

τους, χρείαν ἴχυ τὸ γνγνόμενον, 28, 6, 1.

3) negotium *quodvis*, factum, res gerenda *vel* gesta, qua quis operam præstat alteri; *οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξαπεσταλμένοι*, ad idem negotium (*scil.* ad speculandum) emissi, 3, 45, 2. *τὸ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην*, quæ in hoc negotio ei mandato in hac expeditione, gessit, 1, 75, 4. *δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὴν χρείαν*, negotium suscipere, 8, 18, 11. *μετὰ τὴν χρείαν ταύτην*, hac re gesta, post hanc operam præstitam, 1, 46, 1. *sic διὰ τὴν προειρημ. χρείαν*, 10, 3, 7. *μετατιθέσθαι τινα ἀπὸ τῆς χρείας*, submovere aliquem a negotiis, a cura rerum, a munere, 4, 87, 9. *λυμαίνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως χρείας*, corrumpere, impedire, irrita reddere regis negotia, res regis, 5, 2, 8. *τῆς χρείας ἐπιτελουμένης*, dum negotium suscipitur, dum res geritur, 2, 49, 9.

4) *Præsertim de* πολεμικῇ *quæ dicitur* χρεία, 10, 24, 1. 6, 24, 7. *nudum etiam vocab.* χρεία *frequentatur, denotatque* operam bello præstitam, rem bello gestam, genus pugnandi, et ipsam pugnam, prælium. *Vide* 2, 29, 1. 2, 33, 5. 3, 33, 11. *Sic ἐπιφανεστάτην παρέχεσθαι χρείαν*, egregiam operam præstare *scil. in prælio, i. e.* egregie pugnare, 1, 78, 11. *sic ἐκπεμπὴ ποιουμένων τὴν χρείαν τῶν ἱππέων*, 2, 69, 1. *διαφέρουσαν συνίβαινε γίγνεσθαι τὴν ἐξ ἀμφοῖν χρείαν*, 2, 69, 4. *cf.* 1, 67, 12. *αἱ κατὰ μέρος χρεῖαι*, minora prælia, 1, 84, 7 *sq. et alibi. ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας*, hac re gesta, post hanc pugnam, *après cette affaire*, 5, 13, 7. *ἐνταῦθα γίνεταί τις χρεία*, ubi factum est prælium, 6, 39, 2. *ἐν ταῖς χρείαις*, 6, 23, 11. *vertitur* inter utendum, *rectius* in conflictibus, in pugnis. *τοῖς Καρχηδονίοις συνίβαινε ὑπερδέξιον γίγνεσθαι τὴν χρείαν*, Pœni prælio erant superiores, 3, 73, 2. *ἡ βαρβαρικὴ χρεία*, i. q. *μάχη*, pugnandi genus barbarorum, *Fr. gr.* 12. *ἡ ἐμβατικὴ χρεία*, militia navalis, 3, 95, 5. (*i. q. ἡ κατὰ θάλατταν*, 6, 52, 1.) *ἡ ἐν τῇ γῇ χρεία*, militia terrestris, pedestris, 32, 2, 3.

Χρεμετισία, ἡ, *Fr. hist.* 68.

Χρῆμα, τὸ; *μέγα τι γεγονέναι χρῆμα τὴν Ἀγαθοκλέα*, 12, 15, 8.

Χρηματίζω, *absol.* audientiam præbere, responsa dare adeuntibus, negotia publica tractare, 5, 81, 5. *χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων*, collatis consiliis de eis quæ agenda supererant, 2, 54, 4. *coll. vs.* 14. *χρηματίσας τοῖς πρεσβευταῖς*, audire legatos, operam dare legatis, 3, 66, 6. 5, 24, 11. 5, 63, 7. 16, 25, 4. *κατ' ἰδίαν χρηματίζειν τοῖς φίλοις*, privatim agere, conferre, colloqui cum amicis, 5, 56, 8.

βασιλέα χρηματίζειν, regium titulum sumere, regem adpellari, 5, 57, 2 *et* 5. 30, 2, 4.

χρηματίζεσθαί τινα, pecuniam exprimere alicui, 32, 21, 15.—"*Sic fere Joseph. XVI.* 10, 1." *Ern.*

Χρηματισμός, ὁ, 1) auditio legatorum et responsum eis datum; *αἱ ἐντεύξεις τῶν πρεσβεων καὶ οἱ χρηματισμοὶ*, 28, 14, 10. *sed et* ipsorum legatorum oratio et tractatio negotiorum; *ὑπὲρ ἧς (πρεσβείας) Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους*, cujus legationis nomine negotia tractabat et verba faciebat, 28, 16, 4. *i. q. ἧς ἡγεῖτο, et ἧς πρεσεύετο.*

2) *οἱ χρηματισμοὶ*, rationes adquirendæ pecuniæ, augendæ rei familiaris, 6, 56, 1. *ὁ ἀπὸ τοῦ πρακτ. χρηματισμός*, honesta ratio, 6, 56, 3.

Χρηματιστικὸς πυλών, vestibulum, atrium, ubi publica negotia tra-

ctat rex et publice responsa dat, 15, 31, 2. χρηματιστικὴ σκηνὴ, tentorium ubi rex responsa dat, consilium habet, &c. prætorium, 5, 81, 5.

Χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ὥς ποτ' αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν, 1, 33, 5. πῶς δεῖ, 1, 29, 6. εἰκῇ καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. &c. *Verbum* χρήσασθαι *excidisse videtur ad* τοῖς πράγμασιν. 2, 64, 6. χρησάμενος τοῖς χώμασιν ἐνεργῶς, 4, 63, 2. ῥᾳδίως χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, facilem obsidionem habere, 2, 10, 7. χρῆσθαι ἑαυτῷ τολμηρῶς, fortiter se gerere, 2, 1, 8. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, imprudentius, incautius, non prout imperatorem decet, 10, 32, 7. αὐτός που κέχρημαι λέγων οὕτως, &c. locum hunc communem usurpavi ut dicerem, 12, 7, 3. *quemadmodum Latine dicimus*, ut hoc utar.

Χρήσιμος, commodus, idoneus, solers, ad usum aptus; φίλοι χρησιμώτατοι, amici maxime idonei, solertes, 24, 3, 8. δύναμις χρησίμη καὶ γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8 ἔχων γυναῖκα χρησίμην τὰ τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 11.

Χρῆσις, ἡ, βιβλίων, commodatio, 32, 9, 4.

Χρονίζειν, morari, diutius morari; κεχρονικὼς ἐν τῇ Ῥώμῃ, 33, 16, 6.

Χρόνιος πολιορκία, diuturna, 1, 17, 9. 4, 71, 5.

Χρονισμὸς, ὁ, duratio, 1, 56, 3. ἐπιτηδειότης πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμὸν, opportunitas *loci* ad securitatem castrorum et ad diuturnitatem commorationis;—"*h. e. ut eodem loco diu castra manere possint, nec deficiant quæ exercitui necessaria sunt.*" *Ern.*

Χρονογραφία, ἡ, 5, 33, 5.

Χρόνος, ὁ, *nonnumquam idem quod* καιρὸς, *v. c.* κατέλαβεν αὐτὸν οὗτος ὁ χρόνος, 21, 10, 13. *coll. vs.* 12. (*conf.* καιρός.) οὕτως ἄγουσι τοὺς χρόνους, sic agunt, sic putant, computant tempora, 5, 1, 1. χρόνον δοῦναι, moram concedere, 6, 17, 5. οὐδένα χρόνον μείνας, nullam moram faciens, 2, 54, 1. ὁ τοῦ μέλλειν χρόνος, mora, 3, 112, 5. χρόνου γιγνομένου, cum diutius duraret res, 15, 28, 4. χρόνον ἔχει ἡ δύναμις τοῦ φαρμάκου, moram facit, non nisi procedente tempore exserit vim suam venenum, 8, 14, 3.

κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ, paulatim, procedente tempore, 4, 70, 7. *sic nude* τῷ χρόνῳ, 3, 89, 3. διὰ τὸν χρόνον, diuturnitate temporis, 2, 21, 2. διὰ χρόνου, post longum intervallum, 1, 66, 10. τοσούτους χρόνους, tam diu, per tam longum tempus, 3, 64, 4. πολλῶν χρόνων, (*i. q.* ἐκ πολλῶν χρόνων) jam diu, a longo tempore, 3, 85, 9. 3, 90, 7. τὸν πρῶτον χρόνον, prius, antea, 1, 66, 7. *ni* τὸν πρὸ τοῦ *legendum.*

Χρυσεῖον εὐφυὲς, aurifodina dives, 34, 10, 10. τὰ χρυσεῖα, 3, 57, 3.

Χρυσόπους; χρυσόπουν φορεῖον, 31, 3, 18.

Χρυσὸς; *vide Ind. histor. in* Aurum.

Χρυσοστέφανος; χρυσοστέφανοι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Χρυσοῦς, ὁ, numus aureus, 1, 66, 6. 4, 46, 3. 24, 1, 7. χρυσοῦς ἐπίσημος, 4, 56, 3.

Χρυσοφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6 *sq.*

Χρυσοχοεῖον, τὸ, officina aurifabri, 26, 10, 3.

Χρύσωμα, τὸ; χρυσώματα, aurea vasa, 31, 3, 16 *sq.*

Χρῶμα, τὸ, color; χρώμασι διαφέρομεν ἀλλήλων, 4, 21, 2.

Χρωματογραφία, ἡ, pictura, 5, 33, 5. *ex lect. olim vulgata, ubi nos ex aliis codd.* χρονογραφ. edidimus.

Χριὸς, ὁ. *Nescio quid spectarit H. Stephanus, quidve fraudi fuerit ei, in Thes. Gr. Ling. sub hoc*

vocabulo scribenti, apud Polybium legi haerere narbas; τὸ τὸν χοῦν τοιοῦτον φῦναι ἔχοντα, ἅττα μὴ διαφθείρει ταῦτα συγκεκνίδοντας. Nihil tale apud nostrum quidem Polybium legere me memini.

Χαλαῖος λαλιὰ, vulgaris sermo, 14, 7, 8.

Χάδην ἐμφερόμενα ἄκλα, passim, promiscue, 15, 14, 2.

Χᾶμα, τὸ, agger, 1, 47, 5. 4, 63, 2. *Et fere* ὁ q. χοῦς, terra ponti ingesta, qua fiebat ut pons aggeri esset similis, 3, 46, 7 *sq.*

Χανία, ἡ, fusio *metalli*, 34, 10, 12.

Χανεύειν, conflare, fundere *metallum*, 34, 9, 11.

Χανδάν, adgesta humo obtuzare vel complere; χαπίνην τὸ στόμα τοῦ λιμένος, 1, 47, 3. τὰς φρεατίας, 10, 29, 5. χάσκουσι, χανδάνουσι ὑπὸ ὄμβρου, 4, 40, 4 *et* 8. 4, 42, 6. *Et* complere *fossas rebus quibuscumque; χάσκας φαρμακὶς ἀρώμασι σεσαγμένοις τοὺς τάφρους*, 1, 19, 13. *Adde* χωννύς.

Χάρα, ἡ; 1) regio; τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον ἐκφέρειν, 4, 26, 2. 4, 30, 2. 40, 8, 8. αἱ κατὰ χώραν, 1, 72, 3. *non modo* rusticani *sunt, quemadmodum cum Casaub. interpretatus est Ern. sed promiscue* incolae regionis *Passis subjectae, tam agrorum quam urbium.* 2) locus qualiscumque quem quisque occupat; κατὰ χώραν μένειν, suo loco manere, non moveri, 3, 46, 9. 4, 72, 4. 8, 32, 5. 8, 36, 13. 10, 32, 1. σὺ, τὸν ἐμὸν χώραν καταλαβὼν, σὺ, tu, in locum concedens meum, die, 15, 8, 10. τὸν ἐσχατοφυλακοῦντα ἔχει χώραν, periculosissimo loco erant, 2, 29, 3. ἡ χώρα μεγίστας συνεβάλετο αὐτῷ, locus quo stabant, *in mari*, 1, 51, 4. τὸν πρώτων ἔχων χώραν τοῦ φορήματος, 8, 31, 7. 3) *de* muneribus et dignitatibus; ἀλλὰ πάντων αἱ χώραι, vacua sunt loca, munera, gradus honorum, *les places sont vacantes*, 35, 4, 4. οἱ τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες, qui summos dignitatum gradus tenebant, 1, 43, 1.—" *Imitatus est Josephus, Ant. VI.* 10, 1. χώραν ἀμείνων, gradus honoris altior; *ante dixerat* τάξιν." *Ern.*

Χαρᾶς: τὰ πρόσφατα χαρᾶς κατὰ λόγον, ex voto succedunt, 28, 15, 12. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν ἐχόμενα αὐτῇ, 10, 15, 4. ἐμέσαι χαρᾶν, *vide* ἐμέσαι.

Χαρίζειν καὶ διαιρεῖν τοὺς καιρούς, separare atque distinguere, *in historia scribenda*, 5, 31, 4. χαρίζονται τὰ κατὰ τὰς νομὰς τοῖς ἀκουσίοις. *MStus editum erat* 12, 4, 5. *pro* χωρίζουσι.

Passiv. χαρίζεσθαι, χαριεῖσθαι, abire, discedere; *absol.* 3, 94, 9. εἰς Χαλκίδα, 5, 2, 8. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας, 33, 10, 8. τινὸς, ab aliquo, 5, 111, 2. ἐκ τοῦ χάρακος, 3, 90, 2. *Rursus absolute*, separari, segregari, *de hominibus qui antea permisti et confusi erant*, 10, 17, 6. ἀπ' αὐτῶν, *pro* ἀφ' ἑαυτῶν vel ἀπ' ἀλλήλων, dirimi, in diversa trahi, *de cimitatibus quae foedere inter se junctae erant*, 10, 41, 9. (i. q. διαλυθῆναι, c. 40, 5. et διαστασιάζειν, 4, 1, 5.) *Rursus* ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, diremti sunt, a se invicem discesserunt *pugnantes, ingruente nocte*, 3, 110, 7. γυναῖκα χαριεμένην ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, separata, repudiata a marito, 32, 12, 7.

Tropice: πολὺ κεχωρισμένος τῆς Ῥωμαϊκῆς αἱρέσεως, longe alienus a more et instituto Romano, 32, 9, 11. πολὺ τι κεχωρισμένος ἁπάντων ἀνθρώπων, 32, 21, 10.—" *Simile est Hebr.* 7. κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν." *Ern.* πολὺ κεχωρισμένη τῆς στρατηγικῆς δυνάμεως, longe aberat ab imperatoria virtute, 39, 1, 1.

Χαρίον, τὸ, locus quicumque, v. ὁ

sylvosus, 3, 71, 2. χωρίον νησίζον, locus ubi fluvius insulam facit, 3, 42, 7. *Sigillatim*, castellum, oppidum, 2, 54, 3. (*ubi pro synonymo ponitur* φρούριον,) 4, 61, 7. 4, 75, 2. *et sæpe alias*.

Χωρὶς, *adverbialiter*, (*per ellipsin genitivi* ἀλλήλων) separatim, seorsim, 6, 26, 3. χωρὶς μὲν—χωρὶς δὲ, 5, 89, 8.

Χωρὶς, *præpos. cum genit.* χωρὶς ἀλλήλων, seorsim a se invicem *habuerunt castra*, 3, 103, 8. χωρὶς τῶν ἄλλων, præter reliqua, ut reliqua taceam, 6, 56, 13. χωρὶς τῶν ὀνομάτων, exceptis nominibus propriis, 6, 46, 10. *sic* 14, 12, 6. *&c.* χωρὶς τοῦ πλήθους, absque, non consulta, inscia multitudine, 2, 21, 4. (*opp.* μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης.)

Χωρισμὸς, ὁ, discessus; μετὰ τὸν Ἀντιγόνου χωρισμὸν, 5, 16, 6. 9, 5, 3. separatio, divisio, distributio, *si vera lectio librorum*, 1, 28, 4. *quæ tamen in* χειρισμὸν *utique mutanda videtur. Vide* χειρισμὸς, *ubi et alia loca citantur, quibus confusa et permutata inter se sunt ista vocabula.*

Χωρογραφία, ἡ, 34, 1, 4.

Χωρογραφεῖν τὴν Εὐρώπην, 34, 5, 1. (*Strabonis verbum, non Polybii.*)

Χῶρος, ὁ, locus, spatium; ποιήσας ἐν βραχεῖ χώρῳ τὴν ὅλην δύναμιν, in brevi spatio totum collocans exercitum, 11, 1, 3.

Χωστὸς; χωστὴ καὶ στενὴ πάροδος, aditus arte factus ex adgesta terra, 4, 61, 7.

Χωστρὶς χελώνη; *vide supra in* χελώνη.

Ψ.

Ψαύειν; ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν τῶν πράξεων, summatim attingere, 1, 13, 8. 3, 32, 5. (*conf.* ἐπιψαύειν.) τῶν καλῶν ἔργων ἐφίενται μὲν πολλοὶ, τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν, 18, 36, 1.

Ψεκτὸς, vituperandus, 3, 4, 1 *et* 7.

Ψέλλιον, τὸ, armilla, 10, 18, 6.

Ψεύδειν τινὰ τῆς ἐλπίδος, frustrari spem alicujus, 17, 11, 11. ἐψευσμένοι τῶν ἐλπίδων, 4, 51, 9.

Ψευδεπίγραφος, falso nomen gerens, 24, 5, 5.

Ψευδεπίτροπος, falsi nominis tutor, 15, 25, 1 *et* 3.

Ψευδὴς, falsus; αἱ πρῶται ὑποθέσεις ψευδεῖς, 1, 15, 9 *et* 11. πολλὰ ἱστορεῖν ψευδῆ, 12, 8, 1. ψευδὴς αἰτία, falsum, fictum crimen, 5, 41, 3.

Ψευδογραφεῖν, falsa scribere, 12, 8, 6. 16, 14, 8.

Ψευδοδοξεῖν, falsa opinari, falsas opiniones habere, 16, 12, 11.

Ψευδοδοξάζειν, *idem*, 10, 2, 3.

Ψευδολογεῖν, falsa narrare, 3, 47, 6.

Ψευδολογία, ἡ, fabulosæ narrationes, mendacia, 4, 42, 7.

Ψευδολόγος, ὁ, mendax, 32, 8, 9.

Ψευδοποιεῖν τὰς ἀποφάσεις τινὸς, mendacii arguere dicta alicujus, 12, 25, 4. τὰ τῶν ἄλλων ψευδοποιεῖν καὶ ταπινοῦν, aliorum facta mendaciis obscurare, *vel* falsa pronunciare, et deprimere, 30, 4, 13.

Ψεῦδος, τὸ; τὸ δ' ἐστὶ ψεῦδος, falsum hoc est, 10, 11, 4. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia concinnavit, 2, 58, 12. ψεῦδος ἀπίθανον, *ibid.* δύο τρόποι ψεύδους, 12, 7, 4 *sq.*

Ψευδῶς ἐγένετο ὁ φόβος περὶ αὐτὸν, temere, sine caussa incesserat eum hic timor, 5, 110, 7. ψευδῶς συγκαταφέρεσθαι τῇ δόξῃ, temere adsentiri opinioni, 10, 5, 9.

Ψηλαφᾷν, τὸν ὗν, manu contrectare, 8, 31, 8. πᾶσαν ἐπίνοιαν, omnes consiliorum vias scrutari, expendere, ponderare, 8, 18, 4.

Ψηφίζειν, calculos subducere, calculare *in abaco*, 5, 26, 13.

Ψήφισμα, τὸ; προσφέρειν ψήφισμα,

decretum proponere et deliberationi subjicere, 29, 9, 10.

Ψῆφος, ἡ; ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν πάντα, 2, 47, 5. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβασίλων ψῆφοι, 5, 26, 13.

Ψιθυρίζειν (τινί) πρὸς τὴν ἀκοὴν ἔττειν δή ποτ' οὖν, susurrare aliquid in aures alicui, 15, 27, 10.

Ψιλὸς τόπος, locus nudus, absque arboribus aut virgultis, 3, 55, 9. 5, 71, 1 *sq.* (*i. q.* οὐχ ὑλώδης) 3, 104, 4. τὰ θηρία ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν, elephantes rectoribus suis destituti, 11, 1, 12. οἱ ψιλοί, levis armatura, 3, 104, 4 *et* 6. *et sæpe alias.*

Ψιλότης, ἡ, spiritus lenis in Græcorum verborum pronunciatione, 10, 47, 10.

Ψιλοῦν, nudare; ψιλωθέντα κέρατα, latera aciei nudata *equitum præsidio*, 3, 73, 7. 5, 85, 6. 15, 12, 2. ἐψιλωμένος τεῖχος νεώς, latus navis nudatum *remis*, 8, 6, 2.

Ψιλῶς, nude, mere, simpliciter; ψιλῶς κατὰ τὴν προαίρεσιν, *opp.* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11. αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις, judicium quod ex ipsis per se certaminibus formari potest *de imperiorum statu*, 3, 4, 4. ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, *quum ad illa tempora pervenerimus, quibus res Romanæ misceri cœperunt rebus reliquorum omnium populorum, tunc demum* de Romanæ reipubl. constitutione nude per se verba faciemus, (*id est*, ex professo, non ut eam disputationem immisceamus historiæ rerum gestarum,) *eamque disputationem historiæ illorum temporum præmittemus*, 3, 118, 11. πῶς ἐνδέχεται, ψιλῶς αὐτὰς καθ' αὑτὰς ἀναγνόντα τὰς Σικελικὰς ἢ τὰς Ἰβηρικὰς πράξεις γνῶναι τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων, solas res per se res Siculas, separatim *ab historia rerum in aliis terræ partibus gestarum*, 8, 4, 3. ῥητέον τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, trajectionis illius causa nude per se est explicanda, *scil.* non ut rursus rerum quarumque ad illam caussam pertinentium caussæ et rationes pariter aperiantur exponanturque, 1, 5, 3.

Ψόφος, ὁ, παρηλλαγμένος, inconditus clamor, 14, 5, 12. ἀντέχουν τὰ χαλκώματα διὰ τὸν ἐκτὸς ψόφον, 22, 11, 12.

Ψυχαγωγεῖν τινα, delinire, demulcere aliquem, blandiri alicui, 4, 82, 4. 7, 4, 4. 10, 35, 2. 24, 3, 8. *Fr. gr.* 139. oblectare *lectores*, 2, 56, 11. ad sui amorem perlicere, adlicere, 8, 25, 5. παίθει αὐτὸν, ἐλπίσι μεγάλαις ψυχαγωγήσας, magnis promissis inductum, solicitatum, 5, 50, 11. *Sic sequente* ὅστις; ἐψυχαγώγησάν τινα ὅστις συναποχωρῆσαι μεθ' ἑαυτῶν, solicitaverant, blanditiis et promissis perlexerant, induxerant ut &c. 13, 8, 3. *Passiv.* ἐψυχαγωγημένος, benignitate illius captus, 28, 15, 4. ψυχαγωγηθέντες, deliniti, 1, 79, 8.

Ψυχαγωγία, ἡ, oblectatio, *de venatione*, 32, 15, 5.

Ψυχὴ, ἡ; ἐττᾶν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, 1, 75, 3. &c. *Vide in* ἐττᾶν. κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμ. *vel* τὰς ψυχὰς τῶν Ῥωμ. 3, 116, 9. αἱ ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ τῶν δυνάμεων, 1, 33, 5. ἴλεων ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. ταῖς ψυχαῖς θαῤῥῶν, 14, 7, 5. βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, 6, 24, 9. παραμένειν ταῖς ψυχαῖς, animis durare, resistere, 2, 30, 7.

μία ψυχὴ, unus homo, unius hominis ingenium, 8, 5, 3. εἷς ἀνὴρ καὶ μία ψυχὴ, 8, 9, 7. 9, 22, 1 *et* 6. 6, 48, 4. (*pro quo est* εἷς ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη, 1, 35, 5.) ὀλίγαι τισὶν εἰσι ψυχαὶ, αἱ &c. rara reperias ingenia quæ, 18, 24, 4.

ψυχὴ, vita; παραβάλλεσθαι τῇ ψυχῇ, 28, 9, 4. κύριος γενόμενος

ἅμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 40, 12, 6.

Ψυχικὸς; ψυχικὴ τόλμα, σωματικὴ ῥώμη, animi audacia, 6, 5, 7. (*pro quibus* 6, 7, 3. τὰς σωματικὰς καὶ θυμικὰς δυνάμεις *dicit.*) ψυχικαὶ ὁρμαὶ, σωματικὴ δύναμις, 8, 12, 9.

Ψυχομαχεῖν, *dicitur de iis*, qui, cum viribus amplius non valeant, animis tamen et ira in bello persistunt pugnantque, nec cedere volunt, 1, 58, 7. 1, 59, 1. 6, 52, 7. μένουσι ψυχομαχοῦντες μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος, 10, 39, 7. *Conf.* θυμομαχεῖν.

Ψυχομαχία, ἡ, 1, 59, 6. *vide verbum præced.*

Ψύχος, τὸ; ὑπὸ τὸ ψύχος, dum frigidior adhuc est aër, 5, 56, 10.

Ψυχρότης, ἡ τοῦ περιέχοντος, 4, 21, 1.

Ψωμὸς, ὁ, frustum, bucca, 31, 4, 6.

Ψώρα, ἡ, scabies, 3, 88, 1. *cf.* λιμόψωρος.

Ω.

Ὧδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3.

Ὠθισμὸς, ὁ, pressio in turba, *jungitur* πνιγμῷ, 4, 58, 9.

(Ὠλιγώρως, *mendose scriptum, pro* ὀλιγώρως, *quod reponendum*, 5, 91, 4.

Ὠμὸς, crudelis, 9, 22, 8. ὠμότατος, 9, 23, 2. crudus, non coctus; ὠμὴ πίττα, 5, 89, 6.

Ὠμότης, ἡ, 9, 24, 8. 9, 26, 8.

Ὥρα, ἡ, tempus; λέγειν ὥρα περὶ τῶν προκειμένων, 1, 13, 1. *De* Anni tempore; ἤδη τῆς ὥρας κατεπειγούσης, διέλυον εἰς παραχειμασίαν τὰς δυνάμεις, 3, 99, 9. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, statim ut anni tempus mutatum est, *nempe, hieme cedente veri*, 3, 78, 6. ἡ θερινὴ ὥρα, æstas, 5, 91, 1. ἡ ἐαρινὴ ὥρα, ver, 2, 12, 3. 2, 54, 5. 2, 64, 1. 3, 34, 6. 3, 77, 1. 5, 79, 1. 14, 2, 1. *Sed et nude*, τῆς ὥρας ἐπιγινομένης, redeunte vere, 2, 9, 2. 2, 34, 3. *quibus locis possis tamen etiam generatim accipere*, redeunte, adpetente anni tempore *navigandi, aut, copias educendi.* "*Vide Valken. ad Eurip. Phœniss. p.* 294. *qui dubitat, simpliciter de* vere *dici.*" *Ern.*

De Diei tempore; τῆς ὥρας συναγούσης, συγκλειούσης αὐτοὺς, 5, 24, 1. 17, 7, 3. 17, 9, 2. (*vide ista verba.*) τῇ ὥρᾳ προσανατείνειν, tempus extrahere, aliquanto serius rem facere, 11, 22, 3. ἐν ὥρᾳ, in tempore, mature *curare corpus*, 1, 12, 2. 17, 9, 3. 18, 2, 4. καθ' ὥραν, *idem*, 1, 45, 4. 9, 8, 3. πολλῆς ὥρας, 5, 8, 3.—de vespera, sero diei. *Sic Josephus Ant. VIII.* 4, 3. ἐπὶ πολλὴν ὥραν. *Bene illustrat Reiskius.*" *Ern.*—*Nos*, multo die, die jam multum provecto; *nam, ut de* sero admodum dici, *de* sera vespera *accipiamus, vetat connexio; quippe eodem adhuc die vicinos vicos diripuerunt*, et *plurimam prædam fecerunt; vide* 5, 8, 4 *sqq.*

Ὡραῖος; ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ineunte vere, 3, 16, 7. 3, 41, 2.

Ὠρέγεσθαι τῆς στρατείας, cupere expeditionem suscipere, 5, 54, 3.

Ὡρισμένως, definita ratione, 10, 46, 10.

Ὡς, *initio periodi*, namque *interpretatur Casaub.* 3, 81, 1. *Ac novimus quidem illum usum hujus particulæ, qua valet* itaque, prorsus, *interdum etiam* nam, namque: *at hoc utique loco scabri aliquid habet oratio, si sic accipias; et ea ratione frigide prorsus stabunt verba illa*, οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, *in quæ terminatur superius caput; quæ verba si ad sequentia trahas, recte fluet oratio:* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν,

ὡς, εἴ τις οἴεται κυριώτερόν τι &c. ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται; *ut particula* ὡς *referatur ad præcedentem vocem* ἄλλως, *hac sententia:* neque enim aliter dicere fas est, quam, *vel* nisi errare et stolidum esse si quis putet &c. *Sic particula* ὡς, *ad* οὐκ ἄλλως *relata, idem valebit ac* ἢ, *eadem prorsus ratione, qua post* μᾶλλον *cum negatione, pro particula* ἢ, *eamdem particulam* ὡς *frequentatam a Polybio videmus; v. c.* μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Quo et pertinet* 3, 12, 5. *ubi haud dubie legendum* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν ὡς τοῦ λανθάνειν. *Conf. supra in* μᾶλλον.

ὡς εἰπεῖν, ut dicam quod res est, ut sic dicam, propemodum dixerim, 1, 66, 10. 1, 67, 9. 3, 49, 7. 3, 109, 4. 5, 31, 6. *Et* ὡς ἔπος εἰπεῖν, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 38, 7. 6, 58, 7.

ὡς, *pro* ὅτι *positum, cum infinitivo constructum pro indicativo,* 12, 23, 7. 15, 2, 8. *Post* ὡς *pro* ὅτι *positum, ubi interjectis nonnullis verbis suspensa est oratio, repetitur ante verbum particula* διότι, 5, 104, 3. *cf.* 12, 23, 7. *Adde* 15, 2, 8.

ὡς, circiter, 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5 *sq. &c.* ὡς ἂν, circiter, 1, 46, 3. 1, 67, 13. ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνηται, quocumque modo ipsis visum fuerit, 28, 15, 8. *ubi* ὡς ἐὰν *dabant MSti.*

ὡς θᾶττον, ut primum, cum primum, 1, 66, 1.

ὡς ἄλλως, 15, 10, 3. (*i. q.* ἄλλως πως, 15, 11, 5.) ὡς ἂν εἰ *cum optat.* 1, 4, 7. *conf. mox* ὡσανεί. ὡς ἐπὶ, *cum accusat.* versus, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 4, 24, 9. *&c. Conf. supra, in* ἐπὶ *cum genit. num.* 5. *et* 1, 19, 4. ὡς πρὸς, versus, 1, 29, 2. 3, 19, 7. 3, 23, 1 *sq. &c.* παρασκευὰς ἐποιεῖτο ὡς πρὸς μάχην, 3, 68, 14. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους, 8, 7, 6.

ὡς, *pro* πρὸς, ad; *ut,* ὡς τὸν υἱὸν, 4, 51, 5. *sic* 1, 67, 12. 1, 83, 7. 4, 67, 8. 11, 25, 10. 11, 26, 5. 32, 25, 4.—"*Vide nos ad Xenoph. Memor. II.* 7, 2." *Ern.*

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ut plurimum, 2, 15, 6. ὡς νῦν, *i. q. nudum* νῦν, 15, 7, 4. νῦν δ' ὡς, 3, 68, 4.

ὡς *excidit, ob similem terminationem vocis præcedentis,* 4, 58, 2. *sic* 11, 25, 1. *de quo loco conf. supra, in* μᾶλλον. *Perperam dant libri vett.* ὡς εἰς τὸν χάρακα, *pro* ἕως εἰς τὸν χαρ. 1, 19, 4.

Ὡσανεὶ, 1) circiter, 2, 16, 14. *sicut* ὡς, *et* ὡς ἄν. 2) veluti, quasi, 1, 46, 11. 2, 14, 7. 2, 20, 7. 3, 15, 3. 12, 28, 6. 14, 5, 3.

Ὥσπερ ἐπίτηδες; *vide in* ἐπίτηδες. ὥσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν φόβον ἱκανὸν ὄντα &c. 11, 14, 7.

Ὥστε; *sequente participio pro infinitivo, ubi præcessit participium;* φθονοῦντας ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς Ἀχαιοῖς, ὥστε βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, 2, 46, 2.

Ὠτακουστεῖν, rumusculos colligere, 31, 21, 1.

Ὠτακουστὴς, ὁ, rumusculos captans, speculator, 16, 37, 1.

Ὠφέλεια, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου, præda bello facta, 1, 20, 1. *et nudum pariter nomen* ὠφέλεια *tantum non constanter eadem notione frequentat Polybius: vide* 2, 3, 8. 2, 22, 5. 3, 86, 10. &c. οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι τὰ στρατόπεδα τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. *sunt* qui castra sequuntur prædæ caussa, *nempe, ut prædam emant a militibus vel ab imperatore, et inde lucrum capiant; quare ibi quidem interpretari etiam possis* lucri caussa. *Sed rursus* ἡ κατὰ θάλατταν ὠφέλεια, præda mari acta, 2, 8, 8. Quæ privatis cedit, ὠφέλεια *dicitur,* quæ ad publicum pertinet, τὰ λάφυρα, 3, 17, 7. χώρα γέμουσα ὠφελείας, regio dives

præda, 3, 80, 3. *Sic et* ἡ ἐκ τῆς χώρας ἀφίλωσις *est* præda ex agris abacta, *non* fructus agrorum, 2, 11, 14. *Et* παντοδαπὴ ἄφιλωσις, 4, 75, 8. 5, 8, 8. *non verti debuit* utensilia varii generis, *ut Ernestus fecit, sed* omne genus prædæ; *cf.* 2, 3, 8. *Usurpatur pariter in plur.* αἱ ἀφίλωσεις, 1, 20, 1, 13, 2, 3. 3, 86, 10. 10, 16, 4. ἱκανοῖς ὄντες πρὸς τὰς ἀφιλώσεις, 3, 51, 11.

FINIS.

EXCUDEBAT W. BAXTER, OXONII.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

JAN 18 1918

Form 410